EPIPHANIUS

MASONERIA ȘI SOCIETĂȚILE SECRETE

LATURA ASCUNSĂ A ISTORIEI

NOTĂ: prezenta lucrare este o traducere a ”**EPIPHANIUS – MASONERIA ȘI SECTELE SECRETE** – **Fața ocultă a istoriei**”, constituind o adaptare a respectivei scrieri, în sensul că, anumite pasaje care nu interesează cititorul român, au fost înlăturate (ex: evenimentele istoriei italiene de la 1848), adăugându-se în schimb, alte capitole care privesc în mod direct pe respectivul cititor: o parte din aparatul politic românesc, Biserica – văzută ca instituție, Ion Țiriac și un capitol final dedicat lui Adolf Hitler, mai bine zis, influenței exercitate de ”magie” la ascensiunea nazismului.

PREFAȚĂ

Honoré de Balzac (el însuși martinist) scria în romanul ”*Iluziile pierdute*”: ”*Există două fațete ale istoriei, cea oficială, mincinoasă, care ne este adusă la cunoștiință pentru a fi învățată –* ***ad usum delphini*** *– și fațeta secretă, în care se găsesc adevăratele cauze ale evenimentelor*”.Această ”fațetă ascunsă” este subiectul tratat de cartea de față.Este descris în detaliu (plecând de la documente sigure) cum de diverse secole, puternice grupuri de interese – B'nai B'rith, Masoneria, Grupul Bilderberg, Comisia Trilaterală, de inspirație ocult – cabalistică încearcă, cu destulă eficiență, să înlăture și să distrugă bazele civilizației și vieții umane. Inspirată de puteri tenebroase, această ”tendință” a luat în stăpânire, puțin câte puțin, fiecare centru al puterilor religioasă, politică, economică, respectiv culturală.Această acțiune se desfășoară cu ajutorul a două instrumente:

* LOJA ÎNALTĂ – Masoneria – dominată de magie, care planifică, dirijează și corectează (la nevoie) calea de urmat;
* FINANȚA ÎNALTĂ – Marea Finanță care, prin concentrarea în mâinile ei, cu fiecare zi care trece, a tuturor bogățiilor mondiale, le transformă în mijloace de dominare mondială sub oblăduirea Masoneriei Superioare.

Sunt puțini cei care, chiar dintre persoanele cele mai culte, reușesc să înțeleagă ce înseamnă, în termeni de putere, posibilitatea de a-i impune unui popor o anumită viziune, un anumit punct de vedere privitor la istorie.A indica umanității un drum sau altul de urmat, înseamnă a pune în evidență ”linia de sosire”, stabilindu-i în același timp termenii de comparație (scara de valori) și implicit, comportamentul.Acest lucru este un fapt adevărat, mai ales în epoca modernă, în care fiecare regim politic – național-socialist, naționalist, fascist, comunist sau liber-democrat – a avut o proprie interpretare a istoriei, făcînd loc la diverse puncte de vedere legate de dualismul ”bine – rău”, ”drept – injust”, ”libertate – sclavie”.

Conștient de acest lucru, George Orwell, în al său roman profetic *1984*, punea ca bază în statul utopic creat de el (unde chiar și gândurile și emoțiile erau controlate de ”fratele cel mare”) ideea că: *Cine controlează trecutul are în mână viitorul* și imaginează o activitate prin care, pentru a sluji interesele prezentului, sunt rescrise ziarele și revistele epocilor anterioare.Prin urmare, tot ceea ce ține de trecut este *vechi*, *antic*, fiind judecat ca *bun* doar în măsura în care slujește prezentului, respectiv *rău*, atunci când contravine normelor prezentului.Apare evident faptul că o astfel de interpretare a istoriei (*perspectiva hegeliană a istoriei*) este funcțională în fiecare regim politic care deține puterea la momentul respectiv.În această ordine de idei, orice aplecare spre studiul trecutului pentru a scoate la iveală fapte, pentru a sugera soluții, pentru a pune în evidență erori sau chiar deviații artificiale, deci voite, este considerată și catalogată ca fiind *anacronică*.Cuvintele fatale *înapoi nu se mai întoarce*, în contextul doctrinei *progresului nedefinit* și al *infailibilității istoriei*, narcotizează orice spirit critic și face în așa fel încât cei conștienți de *cursul actual al istoriei* (educați de școală și de mass-media cu această filosofie) să nu se mai poată întoarce înapoi pentru a regăsi drumul pierdut.Din acest punct de vedere, umanitatea se poate împărți în două categorii:

* a elitiștilor, restrânsă, manipulatoare, a *piloților*,
* gloata masivă a manipulaților, a *pilotaților*, victime ale jocului de iluzii: *Nu există sclavie mai mare decât acea în care fiecare se consideră liber, dar nu ține cont de lungimea lanțului cu care este legat*.

Împărțită lumea între *piloți* și *pilotați* apare evident că reușita operațiunii celor dintâi ține de caracterul secret al celor întreprinse, de cât de mult cunoaște gloata despre planurile elitei.*Secretul* este, deci, prima condiție fundamentală a manipulării.A doua condiție, și ea fundamentală, este *deplina posesie a puterii financiare*, *politice* (și intrinsec al educației și al mass-mediei).Dar gestiunea acestor *pârghii de control* – secret, finanțe, politic, educație, mass-media – câteodată lasă loc și scăpărilor, rateurilor.Sunt persoane care sătule să *mănânce ceea ce au mestecat alții* scot la iveală documente uitate prin arhive, nu neapărat secrete ci inaccesibile marelui public, valorifică știri, note, informații aparent fără importanță, din ziare, reviste, documente audio-video.Din cauza multor situații de acest fel (actuale sau trecute) privitoare la *întâmplări care agită și dau fiori*, a apărut necesitatea de-a ridica noi bariere în afară de *tăcerea mass-media*, prin modalități care să controleze și să discrediteze orice încercare de-a scoate adevărul la lumină, pe oricine ar încerca să facă acest lucru. Lovitura de geniu a constituit-o apariția a două cuvinte *exorcizatoare* care au scopul (de multe ori reușit) de-a neutraliza din start imixtiunea în *culisele istoriei* economisind forțele celor care au grijă de *adevărul oficial* și ferindu-i de ridicole contradicții (documentate), comunicate de presă, luări de poziții: *complotist* și *dietrolog*.

Din curiozitate firească ne putem întreba, dacă cei răi sunt dietrologii și complotiștii, cine sunt atunci cei buni? Răspunsul la această întrebare este logic și inevitabil: cei *buni* sunt cetățenii care au încredere în istoria și documentele oferite de clasa conducătoare, încolonați în ordine, disciplinați, în diverse partide politice, sindicate, cei cărora nici măcar nu le trece prin cap că știrile, toate manifestările mass-media, pot fi manevrate cu un scop anume.

Cartea este adresată tuturor celor care doresc să cunoască și altceva decât ceea ce se prezintă ca *informație*: Grupul Bilderberg, Consiliul pentru Relații Externe – Council of Foreign Relation – CFR, Comisia Trilaterală, Societatea Pilgrim scoțând în evidență secole de istorie, diversă decât cea scrisă în manuale.Și mai este un motiv pentru care se

recomandă citirea acestei cărți. Cu noua decizie-cadru privind mandatul de arest european și delictele inedite introduse, Uniunea Europeană pare decisă să suprime orice *voce* în dezarmonie cu linia de conduită principală.Nu vor mai fi cuvinte exorcizatoare ci un periculos clinchet de cătușe.Și e cazul de-a ne întreba pentru cât timp va fi posibil să se scrie și să se documenteze despre argumente spinoase, incorecte politic, neplăcute *eurocraților* și în general *arhitecților Noii Ordini Mondiale*.

ALBERT PIKE (1809 – 1891), gradul 33, Mare Comandor al Ritului Scoțian Antic și Acceptat pentru Jurisdicția Meridională a Statelor Unite.

§. PARTEA ÎNTÂI

MYSTERIUM INIQUITATIS

CAPITOLUL 1: EXISTĂ CONDUCERE SUBVERSIVĂ OCULTĂ ?

Este demn de reținut cele spuse de Pierre Virion (1898-1988), una din somitățile religioase implicate în studiul globalizării, care, împreună cu monsignorul Ernest Jouin (1844-1932) – deplin cunoscător al fenomenului masonic, au condus celebra și documentata revistă fondată la Paris în 1912 – *Revues Internationales des Sociétés Secrètes*: *Eu nu admit, din punctul meu de vedere, acțiunea directă a demonului în guvernul masonic, dar înțeleg că studiul inițierilor înclină spiritul către această soluție mistică, căreia, toate acțiunile masoneriei moderne îi aduc o aparentă confirmare* (...).*Așa cum Divinitatea se manifestă prin reprezentanții ei, în mod egal, cred că Satana, căpetenia invizibilă a armatei răului nu comandă soldaților lui decât prin acoliții lui, cu suflete condamnate și proscrise, liberi de altfel de-a se sustrage ordinelor lui distructive* (1).Cât despre puterea, mai mult sau mai puțin ocultă a Masoneriei și a Societăților Secrete care urmăresc același scop, această putere se poate spune că există pentru simplul motiv că nu poate fi un corp fără cap, o societate fără guvern,o armată fără conducere.Proverbul roman *Tolle unum est turba, adde unum est populus* își găsește aici deplina justificare: fără putere conducătoare, Masoneria ar fi o masă neuniformă și împrăștiată, cu câteva idei subversive, care s-ar descompune de la sine în loc să fie dominatoare în lume (2).

Multora această opinie le-ar apărea ca fiind subiectivă, dar iată câteva din opiniile unor protagoniști:

Benjamin Disraeli (1804-1881), cunoscut drept Lord Beaconsfield, fiu al unor evrei din Ferrara-Italia, pleacă în Anglia unde devine prim-ministru, mason (din cele susținute de Eugen Lennhoff în *Dicționarul Masonic Francez*), scria în unul din romanele lui politice (compuse la 1840): *Lumea e guvernată de cu totul alte personaje pe care nici nu și le pot imagina cei care nu văd în culise* (3).Și dintr-un discurs ținut la Aylesbury, la 20 noiembrie 1876: *Guvernele acestui secol nu sunt în legătură numai cu alte guverne, împărați, regi și miniștri, ci și cu organizații secrete, elemente de care trebuie să se țină seama și care în ultimul moment pot anula orice acord cu agenți fără scrupule, capabili de asasinate și care, dacă e nevoie, pot provoca masacre* (4).

Walter Rathenau (1867-1922), om politic israelit, ministru al Reconstrucției și de la 31 ianuarie 1922 ministru pentru Afaceri Externe al Republicii de la Weimar până la 24 iunie 1922, ziua când a fost asasinat. Asasinare care vine la câteva săptămâni după încercarea lui de-a scoate Germania di strânsoarea tratatului anglo-franco-american, *Tratatul de la Versailles*.Mare industriaș (se afla în conducerea a peste o sută de societăți), avea strânse legături cu Marea Finanță de pe Wall Street: *Trei sute de oameni care cunosc totul despre fiecare dintre ei guvernează destinele continentului european și își aleg succesorii dintre cei aflați în anturajul lor* (5).

Whinston Churchill (6) într-un articol intitulat *Zionism versus Bolshevism.A struggle for the soul of the jewish people*, apărut la pagina 5 a *Illustrated Sunday Herald* din 8 februarie 1920, descrie diversele aspecte ale ebraismului din timpurile respective, identificând o componentă bună – *asimilații* – națională, fidelă, respectiv o componentă internaționalistă – *rea* – prin felul ei de-a fi.Despre cea din urmă spunea: *Începând din zilele lui SPARTACUS – Weishaupt și până la Karl Marx, Troțky – Rusia, Bela Kuhn – Ungaria, Rosa Luxemburg – Germania și Emma Goldmann – Statele Unite* (7) *complotul pentru distrugerea civilizației și de reconstrucție a societății pe baza opririi progresului, a ostilității invidioase și a egalității imposibile, s-a dezvoltat în continuu. Acesta a jucat – după cum a demonstrat foarte bine o scriitoare modernă, Mrs. Webster – un rol foarte ușor de recunoscut în tragedia Revoluției Franceze.El a stat la baza tuturor mișcărilor subversive ale secolului al XIX-lea și acum, în cele din urmă, acest grup de personalități extraordinare ale lumii subterane din marele orașe europene și americane, a luat de păr poporul rus și a devenit, practic, dominatorul de netăgăduit al acestui enorm imperiu*.

1930 – *În momentele cruciale ale istoriei, un kahal misterios scotea în față omul "inspirat", ales cu mult timp înainte pentru a deveni instrumentul Marii Opere.El poate agita un stat, poate răsturna cusrul evenimentelor, poate sfida opoziții, poate înșela popoare cu răsturnări dramatice și spectaculoase de situații, uimind mulțimea care nu ia în seamă că drumul de parcurs i-a fost trasat de alte mîini, fiind susținut de forțe oculte până în ziua stabilită a căderii lui, o dată misiunea lui îndeplinită, sau atunci când pretențiile lui depășesc ceea ce i-a fost oferit.*

Kadmi Cohen – *L'abomination Américaine*, Ed. Flamarion, 1930 (8).

Sir Stanley Baldwin, 1935, constata: *Statele (Unite), coloane ale Coroanei Britanice nu mai sunt arbitrare în destinul lor.Puteri care scapă controlului fac jocul, în țările noastre, unor interese particulare scoțând la iveală un idealism aberant* (9).

James Burnham, 1941, membru al B'nai B'rith și al Societății Pilgrims (10), referindu-se la liniile directoare, spunea: *Conducătorii nominali: președinți, regi, congressmani, deputați, generali nu sunt adevărații conducători* (11).Și în plin război, în cartea lui *The Managerial Revolution* (12), tratând despre existența unei conspirații care coordona național-socialismul, ca de altfel și celelalte ideologii (sau state), declara: *Războiul, ca și războaiele viitoare, sunt în realitate un episod al Revoluției* (13).

Charles Riandey, 1946, Mare Comandor al Supremului Consiliu (al gradelor 33 al Ritului Scoțian Antic și Acceptat – RSAA) al Franței, spunea: *(...) necesitatea unei organizări totale a lumii, din care va fi exclusă orice noțiune de primat al vreunei națiuni oricum există.Ea se va îndeplini inevitabil, la timpul ei, care încă nu a sosit și nu folosește la nimic dacă anticipăm, din moment ce vor fi recoltate doar fructele mature (...).Această trecere (de la particular la colectiv) (...) nu va fi pe deplin îndeplinită decât atunci când lumea va fi recunoscut <u>autoritatea</u> unei singure entități, coordonatoare universală.Prin ce mijloace se va impune această entitate ca organism conducător?Probabil printr-un război, al III-lea, și să sperăm că și ultimul război mondial, pentru că umanitatea e condamnată, ca tot ceea ce este viu, de-a se naște prin sânge și durere* (14).

James Paul Warburg, 1950, (1896-1969), personalitate a Înaltei Finanțe evreiești cosmopolite, administrator al Băncii Kuhn & Loeb, marea finanțatoare a Revoluției Ruse, membru al CFR, al Grupului Bilderberg (un fel de supra-parlament reprezentat pe cele două maluri ale Atlanticului), care, adresându-se Senatului American la 17 februarie 1950, spunea: *WE SHALL HAVE A WORLD GOVERNMENT, WHETER OR NOT YOU LIKE IT – BY CONQUEST OR BY CONSENT - Noi vom avea un guvern mondial, fie că vă place, fie că nu, cu binele sau cu forța*.

Giovanni Antonio Borghese, 1953, (soțul lui Elisabeth Mann, fiica lui Thomas Mann), profesor al Universității din Chicago și secretar general al Comitetului pentru Elaborarea unei Constituții Mondiale, în 1953 dădea tiparului *Foundations of the World Republic – Bazele Republicii Mondiale* în care se spune: *GUVERNUL MONDIAL* (15) *este inevitabil.Se va naște în unul din următoarele moduri.Fie ca Imperiu Mondial, cu sclavie de masă, impusă de victoria dintr-o a III-a conflagrație mondială, sau sub formă de Republică Federală Mondială, instaurată printr-o integrare treptată în Națiunile Unite* (16).

Harold Wilson, 1968, om politic englez, membru al puternicului Royal Institut of International Affairs – RIIA, al Societății Fabian (cercul superior al Puterii și centru mondialist încă de la apariția socialismului, în 1884), declara: *Conservatorii lasă impresia că guvernează lumea, în timp ce adevăratele decizii sunt luate în afara parlamentului de Clore, de Lazard, de Warburg...* (finanțiști evrei) (17).

Saul H Mendlowitz, 1975, director al *Proiectului de Model pentru o Ordine Mondială*, membru al CFR, *Politburo*-ul capitalismului cu sediul la New York, spunea: *Întrebarea dacă va fi sau nu un guvern mondial până spre 2000 nu mai are rost.După părerea mea, întrebările la care trebuie să răspundem sunt: cum se va întâmpla – după vreun cataclism, mișcare (revoluționară), după o programare mai mult sau mai puțin rațională, și dacă va avea un caracter totalitar, elitist, benevol sau participativ* (18).

Thierry de Montbrial, 1981, membru al Comisiei Trilaterale, președinte al IFRI – *Institutul Francez pentru Relații Internaționale* și mason, membru al celebrului club elitist francez ***Le Siècle*** declara: *La un moment dat, conținutul și stilul politicii internaționale sunt influențate de ceea ce gândește și spune un număr relativ mic de experți.Și asta la nivelul globului terestru.E o pură constatare care nu e dictată de nici o doctrină elitistă.De exemplu, în Statele Unite, cam o sută de persoane joacă un rol important în mijlocul Institutelor de Cercetare și în cercurile jurnalistice, iar influența lor e considerabilă (...) La Moscova, Institutul de Studii Internaționale care sunt omologii și interlocutorii noștri, participă la elaborarea politicii sovietice* (19).

Louis Pauwels, (1920-1997), mason, ocultist, discipol al lui Gurdjieff, director de reviste ezoterice și al *Figaro Magazine*, căruia îi plăcea să-și ”trâmbițeze” convertirea la creștinism, declara: *Există un complot mondial de forțe anticreștine care urmăresc să slăbească (și dacă e posibil să dizolve într-un tot de cuvinte frumoase, dar fără sens) credința catolică, să dividă Biserica pentru a se ajunge la o Schismă* (20).

James Garrison, 1995, declara: *Punctul terminus va fi Guvernul Mondial.E inevitabil (...).Vor exista conflicte, constrângeri și consensuri.Totul face parte din tot ceea ce e necesar pentru a da naștere primei civilizații globale* (21).

D'autres membres du Siècle... *(liste actualisée en 2010)*

Banques et multinationales

Gérard Worms *président de la banque Rothschild, administrateur de la Société générale de Belgique (une banque présidée par Etienne Davignon, un membre éminent du Groupe de Bilderberg).*
Ernest-Antoine Seillière *ex président du MEDEF, président des holdings Wendel Investissement et CGIP. membre du Groupe de Bilderberg*
Denis Kessler *ex vice-président du MEDEF*
Jean-Claude Trichet *président de la Banque Centrale Européenne, ancien gouverneur de la Banque de France, membre du Groupe de Bilderberg et de l'IFRI.*
Pascal Lamy *Directeur de l'OMC (Organisation mondiale du Commerce), ex Commissaire européen au commerce, membre du Groupe de Bilderberg, membre de la branche Europe de la RAND Corporation.*
Jean Peyrelevade *président du Crédit Lyonnais*
Jean-Yves Haberer *ex-président du Crédit Lyonnais*
Daniel Bouton *président de la Société Générale*
Claude Bébéar *ex-président d'Axa*
Louis Schweitzer *président de Renault, membre du Groupe de Bilderberg, de l'IFRI, et du Forum de Davos*
Michel Bon *ex-président de France Telecom*
Alain de Pouzilhac *président d'Havas (groupe de médias et de publicité)*
Maurice Levy *président du groupe Publicis*
Édouard de Rothschild *banquier, homme d'affaires, principal actionaire du journal Libération*
Louis Gallois *président d'EADS, ex président de la SNCF*
Olivier Dassault *député UMP, directeur général adjoint de Dassault Aviation*
Antoine Guichard *PDG du groupe Casino*
Bernard Attali *ex PDG d'Air France, administrateur d'Eurotunnel et de Air Canada, ex PDG du Gan, magistrat à la Cour des Comptes*
Jean-Bernard Lévy *PDG de Vivendi Universal*
Jean-Marie Messier *ex PDG de Vivendi Universal*

O parte din componenții Clubului **Le Siècle**.

NOTE:

1 – Sf. Toma, spunea: *Înțelegerea între demoni, obținută prin supunerea unul altuia, nu reiese din dragostea împărtășită, ci din răutatea lor comună cu care îi urăsc pe oameni și se ridică împotriva dreptății lui Dumnezeu.De fapt, e o caracteristică a oamenilor fără credință de-a se reuni și de-a se supune celor care văd ei că dețin puterea cea mai mare, dând frâu liber propriei răutăți*.
2 – P Virion – *Bientôt un gouvernement mondial ?*, Saint Cenéré, Éd. Téqui, 1967, p 217, 218.
3 – *Coningsby*, Paris, 1884, p 183, 184.
4 – Y Moncomble *L'irrésistible expansion du mondialisme*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1981.
5 – *Wiener Freie Presse*, 24 decembrie 1912.
6 – Cariera politică a lui Churchill a primit sprijinul Masoneriei, după cum dezvăluie revista oficială a masoneriei britanice *The Freemason* din 25 mai 1929, London, p 919.Churchill a devenit *Maestru* al RSAA în 1902.
7 – Revoluționară lituaniană, 1869-1940, una din marile ”figuri” din istoria anarhismului, editoare a *MOTHER EARTH* (tema de bază a campaniilor ecologiste de azi), ziar anarhic influent, precursor al metodelor pentru controlul nașterilor.

8 – P Virion, cit., p 211.
9 – Y Moncomble, cit., ibidem.
10 – Lordul Burnham în realitate se numea Levy-Lawson (vezi Y Moncomble *Les Professionnels de l'anti-racisme*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1987, p 255).
11 – P Virion, cit., p 83.
12 – J Burnham *The Managerial Revolution*, New York, The John Day Company, 1941.
13 – Conform Pierre Faillant de Villemarest *La lettre d'information*, nr10/1987.
14 – Revista masonică *Le Temple*, p 50, 51, citată în P Virion *Bientôt un...*, p 255.
15 – Cu majuscule și în original.
16 – William F Jasper *Global Tyranny...Step by Step* Appleton (Wisconsin), Western Islands, 1992, p 88.
17 – Citat din Y Moncomble *La Trilatérale et les secrets du mondialisme*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1980, p 235.
18 – Conform W F Jasper *Global Tyranny...*, cit., p 83.
19 – *Le Figaro*, 16 ianuarie 1981
20 – V Messori – *Inchiesta sul Cristianesimo – Anchetă asupra Creștinismului*, Torino, SEI Editrice, 1987, p 151, 152.
21 – Președintele ramurii americane a *Fundației Gorbaciov*, citat în *Daily Record*, Dunn, NC, 17 octombrie 1995, p 4.

CAPITOLUL 2: GNOZA

Gnoza, spunea ilustrul .: Frate :. Albert Pike, **este esența și măduva masoneriei** (1).
Masoneria și Gnoza; (masonii sunt) **sunt adevărații gnostici care continuă tradiția ei milenară** (2).

Alexandrian, poate un pseudonim al unui înalt inițiat, scria în *Istoria Filosofiei Oculte* (3), citând una din marele personalități ale gândirii gnostice, Henri-Charles Puech: *A avea GNOZA (cunoașterea) înseamnă că știm cine suntem, de unde venim și încotro mergem, ce anume ne poate salva, care este nașterea noastră și ca va fi renașterea noastră.*Și la întrebările: *De ce pe Pământ există atâtea religii în loc de o singură credință? Pe care dintre ele să o alegem și după ce criteriu, dintre celelalte? Cum să știm cine are dreptate dintre păgân, evreu și creștin, dintre care religie acceptă metempsihoza* (migrația sufletelor prin reîncarnare) *și care crede în Judecata Universală?*, urmează un punct de vedere demn de atenție: *Un răspuns prea rapid la aceste întrebări dramatice și problematice poate transforma individul în ateu, care refuză din start toate religiile, tocmai pentru divergențele dintre ele, sau într-un fanatic care se închide rigid în propria lui credință, evitând să le analizeze pe celelalte, de frica ofensării propriei credințe.Gnosticul în schimb, folosește GNOZA ca pe un filtru prin intermediul căreia cerne și analizează religiile și filosofiile pentru a reține doar ce e mai bun din fiecare.Elaborează în acest fel o religie intelectuală bazată pe o cultură riguroasă, în loc de o religie revelată, care justifică propriile postulate neverosimile și absurde, făcând uz de viziuni, extaze, halucinații auditive* (4).

A. GNOZA ȘI DOCTRINA GNOSTICĂ

Gnoza este o doctrină sincretică, apărută aproape o dată cu creștinismul în mediile evreiești (samariteanul Simon Magul, despre care se vorbește în *Faptele Sfinților* poate fi considerat ca fiind un prim maestru) prin puternice influențe neoplatoniene, dar și de la alte religii, în particular cele iraniene (5).Numele derivă din cuvântul grecesc *gnosis* – cunoaștere. Acest cuvânt însă, nu trebuie să înșele: cunoașterea pe care adepții susțin că o posedă nu e fondată pe baze raționale, ci pe conștientizarea propriei divinități, pe convingerea de-a avea la interior o scânteie divină înlănțuită în corpul material sau mai bine spus, în lumea materială, o lume grea și tenebroasă, o lume a exilului creată de un Dumnezeu identificat cu *Creatorul* din Vechiul Testament al creștinilor.Doctrinele gnostice au ajuns până în zilele de azi exprimate sub formă de mituri sinuoase și extravagante, toate având în comun trăsături ușor de individuat.În sinteză: *La baza experienței fiecărui gnostic, care se simte străin în lumea materială care-l înconjoară și-l condiționează, o lume străină de propriul EU, stă convingerea că este păstrătorul unei revelații divine, destinată la puțini aleși.Această revelație, în modul cel mai autentic, este un germen, o particulă de substanță divină, degradată și căzută în lumea materială, prizonieră în corpul material, din care încearcă să se elibereze pentru a se întoarce în lumea divină de origine.Dar eliberarea este posibilă numai prin mijlocirea unui ELIBERATOR DIVIN, care coboară din ceruri sub înfățișare umană, sau își face simțită prezența într-un alt mod, printr-o persoană – ISUS, anume aleasă, ca instrument din opera divină de eliberare.Această operă eliberează omul, păstrător al ”scânteii divine” din sclavia în care era ținut în lumea materială.Această ”sclavie” își avea originea în eroare sau în păcatul unei ființe divine, feminine – SOPHIA* (cunoașterea), ”sclavie” *înfăptuită de un Dumnezeu Inferior, Demiurgul, identificat cu Dumnezeul creator al Vechiului Testament.Recuperarea treptată a ”scânteii divine”, degradată și prizonieră în lumea materială, va face superfluă existența acestui Demiurg, care până la urmă va avea un sfârșit* (6).

Această succintă prezentare a profesorului Manlio Simonetti (unul din cercetătorii actuali ai gnosticismului antic) nu ar fi completă dacă nu s-ar lua în considerare profunda separare pe care gnosticul o vede între persoana proprie și celelalte ființe umane.*Scânteia divină*, de fapt, nu ar fi prezentă în toate ființele umane, ci numai în puțini, tocmai în *gnostici*, care se autodefinesc *pneumatici*, sau *purtători ai spiritului divin*.În grecește, *pneuma* înseamnă *spirit*.Restul umanității ar putea fi împărțită în:

* *psihici* – persoane dotate cu suflet, dar nu și cu spirit (*psyché*, în greacă înseamnă *suflet*), și
* *hilici* – ființe strict materiale (în greacă *hyle*, înseamnă *materie*), toți aceștia fiind rodul Creației Demiurgului.

În acest context ideal, gnosticul, fiind de natură divină, se consideră *exonerat* de poruncile Dumnezeului Creator, pe care, dimpotrivă, îl disprețuiește și-l critică permanent ca *uzurpator* și *violator* al propriei divinități a gnosticului, divinitate încarcerată în lumea materială, demiurgică.Această concepție privitoare la lume ascunde (și în unele texte se exprimă) nu numai un profund dispreț pentru restul umanității, abisal inferioară, ci și o adevărată ură pentru indivizi (numai în aparență umani), ființe ale întunericului, fii (ai unui Dumnezeu răutăcios) care, prin coincidență, își arogă o inadmisibilă *egalitate* cu pneumaticii, unicii oameni adevărați (în sensul propriu).Este inutil de relevat cum îi domină, de drept, *pneumaticii* pe *psihici*.O a treia categorie, cea a celor *fără importanță – trecuți cu vederea* nici măcar nu este luată în seamă (7).

Pentru a clarifica ideile privitoare la natura Demiurgului, în antiteză cu *Dumnezeu cel Bun*, din care spiritele *pneumaticilor* ar fi *scântei exilate*, merită adăugat că teogonia gnostică tinde să identifice pe cel din urmă cu un *Principiu Negenerat* – numit câteodată *Abis, Tată Suprem, Pleroma* (cu sensul de *Deplinătate*), despre care nu se știe nimic, despre care nu se știe ce ar putea fi, analog cu *EN-SOF*-ul din Cabală, expresia evreiască a gnozei.Conform miturilor gnostice, la un moment dat, acest *Tată Negenerat* încearcă să se manifeste și o face prin emanații succesive de cupluri celeste, așa numitele *sizigie*, constituite dintr-o particulă feminină, respectiv una masculină.Aceste cupluri, provenind direct din centrul androgin al Divinității, numite de către gnostici și *eoni* se înșiruie diferențiate prin perfecțiunea din ce în ce mai scăzută, până la ultimul eon, *Sophia*, cel mai imperfect, ultima treaptă dintr-un proces de degenerare *emanatistă* (*emanatism* – doctrină filosofică potrivit căreia Universul este o *emanare* a lui Dumnezeu.Interesantă analogia cu *emanații* evenimentelor din decembrie 1989 din România) care tulbură lumea divină printr-o dramă – *căderea originală*.Se deschide astfel calea către un cosmos material corupt, opera unui *Zeu – Dumnezeu* răutăcios și ignorant care, pentru a făuri materia rea, nu a ezitat să ceară ajutorul unor entități, numite *arhonți*.Pervertită în acest fel, *imaculata* perfecțiune originală, ca operă a Demiurgului creștinilor, *Tatăl Suprem* încearcă să-i adune pe aleși prin trimiterea unui *Hristos* căruia îi acordă misiunea de a-i sustrage tiraniei Demiurgului, dotându-i cu mijloacele necesare salvării lor, misiune văzută ca o reîntregire cu *pleroma* originală.Aceste mijloace, care sunt bazele revelării unui *Hristos Gnostic*, se manifestă ca învățături ezoterice fondate pe magie, capabile să conducă inițiatul către *trezirea* sa, la conștiința divinității sale, punându-l în contact direct cu entități spirituale superioare (8).Este elocventă în acest sens declarația unui satanist din Bologna – Italia, care se proclama *fiu al Satanei* și care-și iniția adepții trasându-le cu propriul lui sânge, pe frunte, de trei ori cifra *6*, autodefinindu-se: *Unul care crede în principiul filosofic al satanismului, adică acela că divinitatea se află la interiorul bărbatului și al femeii, nu într-o entitate abstractă* (9).

Cu asemenea premize nu se pot trece cu vederea faptele bune ale umanității, a cărei salvare oricum e *ruinată* dacă nu are credință infinită într-un *depositum* inițiatic.Afinitățile cu gândirea lui Luter ies în evidență imediat, la fel apărând, inegalabilă, *instrumentalitatea* psihanalizei lui Freud care tinde să ridice omul din mijlocul *Binelui* sau al *Răului*, revelându-se din acest punct de vedere, ca o prelungire ezoterică a ideilor gnostice.Psihanaliza modernă, de fapt, atribuie unui *inconștient* nedefinit, situat în psihic, responsabilitatea acțiunilor caracterizate de-o anume răutate, înfăptuite de către *Ego* – eu.Pentru psihanaliști, subconștientul sau *Es* a cărui victimă este individul inocent, ar fi sediul acelor pulsiuni instinctive cărora e bine ca omul să le de-a frâu liber, pentru a nu-și crea *complexe de vinovăție*.De aici inducerea ideii de-a păcătui prin *libertate sexuală*, droguri și orice altă perversiune (perversiune privită, nu neapărat, în sens erotic) (10).

B. ACTUALITATEA GÂNDIRII GNOSTICE

Cât de actuală redevine astăzi vechea gândire gnostică!Omul modern, de fapt, este inițiat în *gnoză* fără să bage de seamă.Aspectul cel mai preocupant și mai evident din expansiunea de neoprit a gnozei în societatea modernă derivă din difuzarea cu o abilitate perfidă a unei anume *état d'esprit* – stare de spirit, favorabilă afirmării și glorificării răului, distrugerii, pervertirii și iraționalului, stare de spirit ostilă oricărei forme de BINE, de NORMAL, de acțiune constructivă, de virtute, de raționalitate, de armonie și înțelegere.Folosind ca punct de plecare *consumismul*, spiritul de emulare – *copiere* – și *instinctul gregar* al omului (de pasivitate, de dependență de ceilalți), omului îi este indusă *conformarea* la această stare de spirit, caracterizată de comportamente instinctuale și autodistructive, nefirești.Totul se întâmplă fără ca omul să fie conștient, fără a-și da seama, chiar dacă acesta reușește să conștientizeze un anumit *deranj*, căruia, de multe ori nu reușește să-i recunoască și să-i definească cauzele, și care determină, în mod crescător, crize, depresii, tendințe suicide și criminale. Un rol util, de depistare, e jucat de *psihanaliză* și *psihoterapie*, care după cum s-a văzut scot de sub răspundere (dezvinovățesc) și, ca antidot al răului, sugerează *doze* ulterioare din același comportament care a provocat răul inițial.

Pentru a crea acest *état d'esprit*, artizanii se bazează pe tehnici verificate de manipulare a conștiinței, servindu-se de personaje care-și interpretează strict rolul desemnat, sub privirea atentă a regizorilor.Vedete din lumea spectacolului, televiziunii, muzicii, sportului, politicii, a științei și literaturii se succed fără încetare în *luminile scenei*, utili unor anumite părți ale tragi-comediei, conștienți sau nu de rolul lor.Efectele devastatoare de imersiune totală și constantă a omenirii, de-a lungul anilor, într-o ambianță artificială, finalizate cu difuzarea de modele banale, imorale, negative, perverse și pervertite, sunt văzute la adevărata valoare de către oameni, cei drept o minoritate, care lăsând deoparte cinema-ul, Tv-ul, discotecile și alte asemenea, percep degradarea progresivă, morală și intelectuală a celor care-i înconjoară.Din caracterul totalitar al acestei *scufundări* de masă a societății reiese și incapacitatea omului modern de a-și aminti, de-a pune în practică modele comportamentale virtuoase, care cu puțin timp în urmă existau peste tot, și care au fost distruse.De la modelele care asigurau o viață liniștită și senină a mai rămas doar o vagă și nostalgică amintire care se face simțită, mai ales, în rarele pauze ale existenței convulsive și artificiale.Aversiunea și refuzul oricărei legi – *historia docet* – degenerează încet în nihilism, devastator pentru individ și societate, și în sincretism, o amestecătura, care poate constitui motiv de conflict sau de

dominare.

În realitate, adevăratul gnostic este cel care a primit *în plin* urletul lui Lucifer.Gnosticul este perpetuatorul spiritului de revoltă care a animat vechea creatură care i-a tentat pe Adam și Eva, susurându-le la ureche acel E*ritis Sicut Dei* numai dacă gustați din Copacul Cunoașterii.Este suficient de adăugat că adepții sectelor gnostice *OFIȚII* și *NAASSENII* (în grecește *ophis*, respectiv în ebraică, *naas* înseamnă șarpe), admiteau: *Noi venerăm șarpele pentru că Dumnezeu l-a pus la originea gnozei pentru folosul umanității: el însuși i-a învățat pe bărbat și pe femeie cunoașterea completă a celorlalte mistere* (11).Astfel, conclude Couvert, totul este clar.Fiecare elucubrație nu face decât să dezorienteze omul, ducându-l spre adorarea șarpelui, scopul suprem al sectei (12). Ofiții erau membrii unei secte antice, cu numeroși adepți, mai ales, în Asia Mică, care credeau că șarpele din Geneză (dotat de cunoașterea *Binelui* și a *Răului*) este mesagerul care a adus oamenilor *cunoașterea* salvatoare.

C. GNOZA ÎN LUMEA ANTICĂ

Reprezentant de seamă al gnozei, ridicată la suprafață în ambianța mediului iudeo-creștin și despre care povestesc *Faptele Sfinților*, a fost considerat Simon Magul din Samaria, catalogat de întemeietorii Bisericii ca fiind prim eretic și prim gnostic.Irineu îl indica drept artizanul unei teologii inițiatice, al unei școli *subterane*, care s-a perpetuat timp de mai mult de trei secole datorită elaborării unui sistem intelectual în care magia se întrepătrundea cu o formă de contemplație mistică. (Rămâne de văzut ce crede Biserica despre slujitorii ei, afiliați la Masonerie, deci care s-au *înfruptat* din *fructul gnostic*.La fel, rămâne de văzut prin ce fel de contemplare o multitudine de *sfinți* și-au înscris numele în calendare – nota traducătorului).În doctrina simoniană sunt deja prezentate câteva noțiuni gnostice fundamentale: *Principiul Universal, Emanația* – ca metodă de apariție a ființelor, *Demiurgul* – ca organizator al materiei eterne, *omul care încearcă să se despartă de propria natură alterată*, *contemplarea mistică* – ca sursă a cunoașterii.După moartea lui Simon, în Samaria, dintre adepții cei mai activi s-a impus Menandro, care a insistat pe lângă discipolii lui mai ales asupra rolului jucat de magie.După părerea aceluiași Irineu, au fost doi discipoli – Saturnino și Basilide – care au răspândit gnoza până în Antiohia și Alexandria.Saturnino susținea opoziția dintre zeul iudeilor – Jahve – și Hristos, al cărui merit era, după spusele lui, că a adus în lume scânteia negată de către Jahve.

Basilide a fost, în schimb, artizanul unei construcții intelectuale complicată, articulată pe trei lumi suprapuse (coroana papală ?!?!), în care doar cea intermediară avea 365 de cicluri, la rândul lor populate de către *eoni* – cum erau numite *emanațiile* zeului suprem, ale Zeului-Tot (a nu se confunda cu Toth, egiptean).Părinte al docetismului – element doctrinal conform căruia Isus nu s-ar fi încarnat cu adevărat, Basilide susține o eliberare *sui-generis* din păcatul originar, în care,un învățat numit *Mesagerul* (din grecescul *evanghelos* – care aduce vești), cobora din *Entitatea Inițială*, din cer în cer, până în lumea sublunară a omenirii, aducând cu el, omenirii, *cunoașterea* care caracteriza divinitatea lui.

Această *gnoză egipteană* sau *alexandrină* a generat prin Carpocrate o ramură distinctă, el fiind cel care a introdus în gnoză *metempsihoza* – trecerea spiritului, a sufletului de la un corp la altul – dezvoltată de către Pitagora.Pentru Carpocrate, Isus, fiul carnal al Mariei și al lui Iosif, amintindu-și de viața lui anterioară, s-a așezat la conducerea comunității pentru a lupta împotriva zeului rău al evreilor, care ar fi dorit un om supus, docil și umil; *răscoala* împotriva acestui zeu a fost asociată cu nesupunerea față de *Lege* și carpocrațienii s-au distins prin violența cu care își susțineau punctele de vedere.

Prin Valentino se ajunge la apogeul maturității gnostice.Egiptean, discipol al școlii alexandrine, era un om de mare cultură, profund cunoscător al lumii antice.El readuse în atenție concepția predecesorilor săi, aceea a unui sistem cu trei lumi, cea *divină*, numită de el *Pleroma – Deplinătate* – lăcaș al *Principiului Necreat*, care se multiplică prin *emanări* succesive, o *lume intermediară* populată de *eoni* și o *lume umană*.Concepția lui Valentino este populată de cupluri *eoni* , *emanații*, cu doi *Crișți* care controlează lumea intermediară, respectiv lumea umană.Chiar și *Demiurgii* sunt în număr de trei.O doctrină fantastică care-și are originea, mai ales, în scrierile antice egiptene ale ocultismului, atribuite lui *Hermes Trismegistus*, autor în mare vogă în cercurile care azi s-ar numi *intelectuale*.Toți maeștrii gnostici – și Valentino nu făcea excepție – dădeau o mare importanță *cunoașterii intuitive directe* a divinității, metodă prin care se încerca contactul cu *entități superioare* prin intermediul magiei și al astrologiei, pentru a obține informații *supraumane*.

Prin călătoriile lui Valentino, gnoza ajunge la Roma unde Marcione, și el un mare om de cultură, a reușit să-i dea o importantă structură organizatorică, cu lăcașuri și dioceze, care aveau să supraviețuiască până în secolul al V-lea. Doctrina, menținând liniile directoare ale gnozei clasice – *panteismul, Dumnezeu Bun, Dumnezeu Rău, Docetismul, inițierea prin ”cunoașterea intuitivă”, magie* – își îmbogățește forma, structura prin refuzul total al *Vechiului Testament*, în timp ce dintre *Evanghelii*, oportun cenzurată, era menținută doar aceea a lui Luca.Totul amestecat cu o profundă doză de dispreț și de fanatism.

D. EVANGHELIILE APOCRIFE

Cele 53 de manuscrise găsite în decembrie 1945, îngropate în nisipurile egiptene la Nag Hammadi, aproape de Luxor, o adevărată bibliotecă în limba coptă, constituie cel mai mare *corpus* disponibil astăzi de opere gnostice ajunse până în prezent, în forma originală.Analiza lor atentă poate fi considerată încheiată spre finele anilor '70 ai secolului trecut (13). Păstrate timp de o mie cinci sute de ani în vase de lut, ele se prezintă sub formă literară de *epistole, apocalipse* și *Evanghelii Apocrife* (apocrif – nerecunoscut), obținând imediat ca prim rezultat, îndepărtarea oricărui dubiu asupra veridicității unicelor surse disponibile despre gnoză în acel moment, adică cele furnizate de Irineu din Lyon, Hippolit Romanul, Epifanie din Salamina, Clemente Alexandrinul, Origene și Tertulian, pentru a ne limita doar la cei mai importanți.Trebuie observat că *habitatul* normal pentru gnostici era mimetizarea cu creștinii, pentru a atrage un număr cât

mai mare de adepți.Când se trata de-a face să coincidă *Evangeliile* cu propriile doctrine, devenea inevitabilă interpretarea tendențioasă. Prin redactarea de pseudo-scrieri *ex novo*, acestea erau prezentate credincioșilor ca fiind autentice.Jocul respectiv avea mari șanse de reușită.Creștinismul, aflat în plină expansiune, făcea să apară scrierile – mai ales în ochii oamenilor simpli (oare câți dintre ei știau să citească ce era scris) - ca prestigioase și demne de venerat.Apare, în acest fel o *Evanghelie a lui Toma*, una a lui *Filip*, una a lui *Matei*, la care se adaugă false *epistole* și *apocalipse*.Lupta susținută de către Biserică a fost dură, victoria acesteia fiind consființită prin *Conciliul din Calcedonia*, 451 dH.(Prin respectivul *Conciliu*, se combate *monofizismul*, stabilindu-se că Hristos este constituit din două părți, una *umană* și una *divină*.S-a ajuns ca omul, în micimea lui, să ”*reglementeze afacerile cu cele sfinte*” ??? - nota traducătorului).Gnoza a constituit un pericol pentru Biserică pentru că nu se mulțumea doar cu difuzarea ereziilor, ci intenționa să se substituie Bisericii.Jean Vaquié, cercetător al fenomenului gnostic, susținea: *Prin unificarea politeismului, a filosofiei, a iudaismului și a Evangheliei, gnoza vrea să sustragă Bisericii universalitatea ei.Gnoza are ambiția să înlocuiască și să domine Biserica.În acest fel, Biserica se reduce doar la un caz particular al gnozei universale* (14).Exact proiectul ecumenic al Conciliulu Vatican II.

E. ȘCOALA NEOPLATONIANĂ. MANIHEII – MANIHEISMUL

Școala neoplatoniană din Alexandria se poate descrie prin patru personaje: Plotino, Porfirio, Giamblico – discipolul lui Porfirio, și Proclu, un grup inseparabil de erudiți, de o cultură rafinată.Plotino modifică platonismul ridicând *Unitatea Totală*, în care fiecare diferență dispare și se contopește, la un nivel superior cu *Binele Suveran* al lui Platon.El adaugă că această *Hypertheos* – Divinitate, poate fi percepută de către om prin contemplarea mistică și detașarea de sine prin extaz.Giamblico reia panteismul emanatist plotinian, în timp ce Proclu pune accentul, mai ales, pe sincretismul filosofic care se nutrește cu spiritul tuturor religiilor.

Pe timpul școlii alexandrine apare în prim plan un alt personaj, Manes sau Mani, a cărui scriere, cunoscută sub numele de *maniheism*, ar fi dat naștere unei gnoze subterane, ascunse care, după înfrângerea definitivă din secolul al V-lea, ar fi apărut ca bază a doctrinelor catare ale Evului Mediu.Manes aparținea școlii gnostice și susținea, după regulile obișnuite, că universul era opera a două principii, unul bun și etern, al doilea rău, Demiurgul, la fel de etern și independent. Cu trecerea timpului, creștinismul s-a impus făcând în așa fel încât știința gnostică, cu bagajul ei de absurdități, idei și erori iraționale, de fanatism să fie uitată, și timp de secole, învinsă, să trăiască în umbră.

NOTE:

1 – René Guénon *Studi sulla massoneria e il compagnonaggio – Studii despre masonerie și tovărășie*, Carmagnola, Ed. Arktos – Oggero, 1991, Vol II, p 163.
2 – Elvio Sciubba, membru al *Supremului Consiliu* de grad 33 al RSAA din Italia, în *Commento a "Morals and Dogma" - Comentarii la ”Morals and Dogma”* de A Pike, cit., vol V, p133,134.
3 – Milano, Mondadori, 1984.
4 – Ibidem, p 46.
5 – Această definiție a gnozei nu întrunește părerile tuturor.Pentru o tratare clară și riguroasă, de văzut M Taufer *Gnosi e Gnosticismo – Gnoză și Gnosticism* Rimini, documentele celui de-al IX-lea Convent de Studii Catolice, *La Tradizione Cattolica*, 2002, p 39-51.
6 – M Simonetti *Testi gnostici in lingua greca e latina – Texte gnostice în limbile greacă și latină*, Vicenza, Fondazione Lorenzo Villa, A Mondadori Editore, 1993, p XII și XIII.
7 – Arthur Machen, inițiat al secolului al XIX-lea, adept al Golden Dawn, făcea o împărțire a umanității în trei categorii: *spectre, sfinți* și *trecuți cu vederea*, în directă corespondență cu *pneumaticii, psihicii salvați* și *hilicii* (oare se poate folosi și varianta *ilicii* – nota traducătorului), cei din urmă acoperiți de *noroiul cotidian*.Citat în Pauwels și Bergier *Il mattino dei maghi – Dimineața magicienilor*, Milano, 1986, p 281.
8 – C G Jung, psihologul decedat în 1961, unul dintre întemeietorii psihanalizei și studios al ezoterismului, afiliat la *Ritul Scoțian Rectificat*, la întrebarea *Dar în Dumnezeu, credeți?*, răspundea *...nu am nevoie să cred.Acum știu!* Conform ziarului *Il Giornale* din 8 decembrie 1986.
9 – Din ziarul *La Stampa*, din 3 noiembrie 1995.
10 – *Ceea ce este surprinzător în sistemele gnostice este că acestea se bazează exclusiv pe manifestările subconștientului și că învățăturile lor morale nu dau înapoi în fața aspectelor mai puțin clare ale vieții.Nu credem că mergem prea departe dacă declarăm că omul modern, comparativ cu omul secolului al XIX-lea, se adresează psihiatriei cu mari speranțe (fără a face nici o referire la credința tradițională) ca unei experiențe gnostico-religioasă*.C G Jung *Problèmes de l'âme moderne – Problemele sufletului modern*, Paris, Ed Buchet-Chastel, 1987, p 466.De văzut și Ennio Innocenti *Critica alla psicanalisi – Critică la adresa psihanalizei*, *Sacra Fraternitas Aurigarum in Urbe*, 1991. *Nu se putea spune mai bine* – comenta Couvert *– gnoza, prin psihanaliză și-a făcut intrarea în forță într-o lume din ce în ce mai puțin creștină.De fapt, gnoza se lovea de incoerențe, de contradicții dificil de explicat.Psihanaliza râde de aceste dificultăți.De exemplu, problema ”răului”. Gnosticii nu știau cum să împace ”binele” și ”răul” în cadrul Divinității.”Nu este diferență între bine și rău”, spun psihanaliștii.În Divinitate, ”răul” apare ca perfecțiune a ”binelui”, ca împlinire a divinității.Satana însuși e parte integrantă din Divinitate.Tocmai el i-a învățat pe oameni că erau proprii lor stăpâni, capabili să discearnă între ”bine” și ”rău”.Gnosticii afirmă că spiritul nostru – pneuma, scânteia divină – trebuie să rămână impasibilă la agitațiile și pulsiunile psihicului.Psihanaliștii, dimpotrivă, susțin că omul trebuie să dea frâu liber acelor pulsiuni, tocmai acele ”mișcări” ale psihicului constituind simboluri ale ”perfecțiunii divine”.Ceea ce cu mult timp în urmă era destinat doar inițiaților în cursul unor ceremonii sacre, astăzi poate fi practicat, în mod corect, de către oricine.Dacă pentru gnosticii de*

*altădată asceza nu era un mijloc pentru a ajunge la Divinitate, ci semnul că acea Divinitate a fost ajunsă, că "omul îndeplinise unirea perfectă cu Dumnezeu", practica neimplicării, conform gnosticilor moderni, va fi deci semnul că "omul a trecut dincolo de bine și rău", că a ajuns, în sfârșit, la o totală stăpânire a propriei persoane, capabil el însuși să facă legi, să stabilească norme fără a da socoteală nimănui: libertatea totală fără nici o responsabilitate.Ca o subversiune la adresa ordinii naturale și firești, nu se putea găsi altceva mai bun....*Étienne Couvert *De la gnose a l'oecumenisme*, Vouillé, Éditions de Chiré, 1983, p 42, 43.
11 – Étienne Couvert, cit., p 21.
12 – Ibidem.
13 – Unul din textele găsite se numește *Sofia lui Isus Hristos* în care acesta este descris în timp ce-și instruia discipolii.Este interesant de aflat că dialogul a fost intrepretat ca o transpunere fidelă a unui text gnostic din secolul I î H, *Eugnosto cel Binecuvântat* ceea ce ar demonstra originea, nu neapărat creștină, a gnosticii.
14 – *Lectures et Traditions* revistă pe teme prevalent religioase a *Diffusion de la Pensée*, Vouillé, nr. 110, noiembrie/ decem brie 1984, p 13.

CAPITOLUL 3: MAREA REÎNTOARCERE A GNOZEI ÎN EVUL MEDIU TÂRZIU. CABALA

Dacă lăsăm la o parte diferitele epoci, pe Gioacchino Da Fiore (1130-1202), teolog și mistic căruia îi este atribuit darul profețiilor stranii (astăzi pe cale să fie sanctificat) și pe Meister Eckart (1260-1327), călugăr dominican german, teosof și panteist, și trecem direct la secolul al XV-lea, asistăm la o mare intrare în forță a gnosticismului în gândirea creștină pe lângă elitele culte ale societății, premergătoare dezvoltării fără precedent a Umanismului.Cum s-a putut întâmpla acest lucru nu se poate înțelege, dacă nu se ia în considerare gnoza cabalistică a rabinilor secolului al XV-lea.În primele secole, gnosticii încercau să se infiltreze în iudaismul din diasporă, cu intenția de-ai desprinde pe rabini de Vechiul Testament, și ca urmare de adevăratul zeu, susținând că Jahve era, în realitate, *Demiurgul rău*, care-i împrăștiase și favoriză sclavia poporului evreu, gnosticii introducând doctrine *panteiste* și *emanatiste*.Ca rezultat, este elaborată în vremurile Evului Mediu așa-numita *Cabala - Tradiție* a cărei formă definitivă este conținută în *Zohar*, un comentariu al *Pentateucului* din anii 1280-1286 care, printr-o exprimare inițiatică și nebuloasă, pretindea că aduce completări *Revelației* din Vechiul Testament.În realitate, era un scop fals pentru a nu alerta rabinii fideli Vechiului Testament, căruia de fapt, i se dorea *dispariția*; sensul cuvintelor din Vechiul Testament era altul, înlocuit cu sensul atribuit de gnoză. Reprezentativă pentru perioada secolelor XV și XVI este gnoza cabalistică evreiască, apărută mai înainte în medii provensale (provincia franceză Provence) și spaniole, cu rădăcini în antichitate.Referitor la conținutul cărților cabalistice, *Pleroma*, *Principiul*, *Abis* din doctrina gnostică, în *Zohar – Cartea Splendorii* se transformă în *En-Sof*, un fel de *Însuși* văzut în sensul de *nelimitat.En-Sof*-ul cabaliștilor generează o serie de emanații descendente, numite *Sephiroth*, dispuse într-o ordine ce formează așa numitul *Arbore al Vieții*, care constituie însăși esența Cabalei.Respectivele *Sephiroth* sunt reprezentate printr-o serie de cercuri așezate pe coloane, cercuri unite între ele prin legături numite *căi*.Fiecare din acest cerc ar reprezenta un număr primordial de care Divinitatea, prin pronunțare, s-ar fi folosit pentru a crea – *emana* – universul.

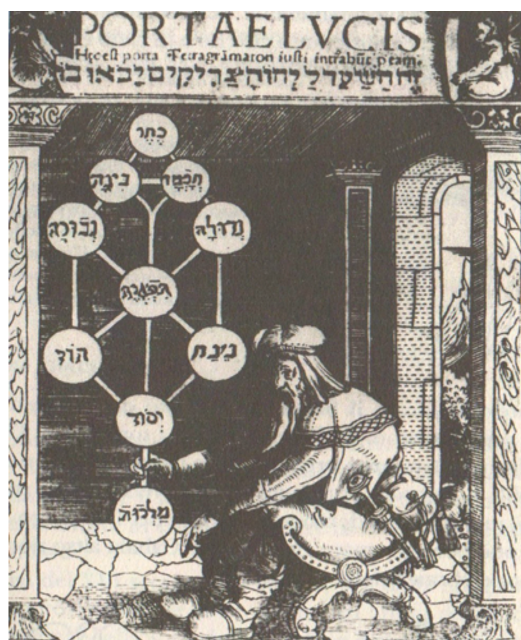

Simbolul transmigrării sufletelor, această veche rună anglo-saxonă este compusă din "semnul dropiei", adică din amprenta lăsată pe teren de pasărea tipică a Europei Centrale, închisă în cercul care simbolizează eternitatea.I se mai atribuie și semnificațiile de pace, liniște și progres.

Înflorește aici doctrina plotiniană așezată la baza multiplicării *emanțiilor* datorită acțiunii unor serii de *manifestări* intermediare provenite de la *Principiul Negenerat*.Având la bază analogia cu principiile gnostice, antropologia cabalistică vede existența umană împărțită în trei părți:

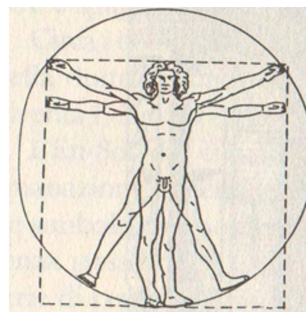
* NEFESH – materială.
* RU'AH – suflet, și
* NESHAMAH – spirit.Conform clasificării, *hilicii* sau *cei trecuți cu vederea* sunt caracterizați numai de *Nefesh*, *psihicii* sunt caracterizați și de *Ru'Ah* și numai *pneumaticii* dețin *Neshamah*, a cărui origine se află în lumea sferelor *Sephiroth* (1).

Frontispiciul cărții PORTAE LUCIS – POARTA LUMINII, tradusă în latină de Paulus Ricius.Un om, o persoană susține arbrele cu cele zece sephirot (la singular sephira – sferă) care conțin numerele divine ale Creației.Divinitatea și-ar fi înfăptuit opera prin pronunțarea anumitor cuvinte a căror simplă evocare avea o putere creatoare.O sefiră poate avea un atribut, o caracteristică mai mult sau mai puțin personalizată.Entitățile care compun Arborele Sephirotic, se spune, sunt împărțite în două grupe: grupul masculin la dreapta, respectiv cel feminin la stânga.În acest fel Arborele Sephirotic are caracter androgin deținând o latură masculină și una feminină.Conform opiniei evreilor cabaliști, Dumnezeu, ca emanație a TOTULUI, este androgin (2).

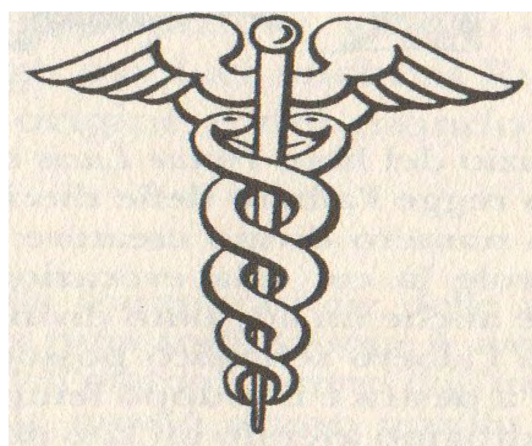
Zoharul, textul fundamental al cabalismului susține că forma omului închide în ea tot ce este în cer și pe pământ, readucând în atenție conceptul gnostic al omului ca divinitate încarnată.

Omul Vitruvian al lui Leonardo Da Vinci înscris într-un cerc, cu membrele desfă șurate, reprezintă simbolul inițiatului ca ”măsură a lumii”, de Dumnezeu, conform învățăturilor din Zohar.

Nu putea lipsi simbolul șarpelui văzut de cabaliști ca inspirator și protector al omului împotriva răutăților Demiurgului, organizatorul lumii materiale.

Șarpele, din punct de vedere ezoteric, poate avea o dublă semnificație: șarpele OPHIS este simbolul înțelepciunii în grecește SOPHIA, dar poate avea și o valență malefică, ca reprezentant al Satanei.Cei doi șerpi reuniți simbolizează forțele antagoniste ale ”Binelui” și ale ”Răului” în mișcarea perpetuă de urcare – evoluție și coborâre – involuție, ciclică a Forței Universale (3)*, care, înfășurându-se pe Axa Lumii – direcția verticală de la minim – Terra, Umanitate către cer – văzută ca o regenerare a inițiatului, constituie CADUCEUL lui HERMES.Aceasta este explicația oferită de Guénon.În relitate, caduceul reprezintă echilibrul, indiferența față de ”Bine” și față de ”Rău”, ”coincidentia oppositorum” a masoneriei care în teologia gnostică susține cu întâmplări ciclice drumul umanității de-a lungul unei direcții fixate – AXA LUMII – spre lumea celestă, înțeleasă ca o autodivinizare a inițiatului.Aripile reprezintă, întocmai, destinația finală.*

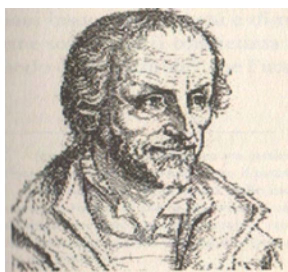

Anumite catedrale catolice au deasupra frontispiciului diverse ornamente, iar printre ele și statui.La fel este și în cazul catedralei San Giovanni in Laterano din Roma – Italia.Priviți la capătul bastonului pe care îl ține în mână ”bărbosul” din dreapta.Pare cunoscut?Și asta nu e totul !!!

A. UMANISMUL RENAŞTERII

Influenţa gândirii evreieşti în literatura italiană a fost considerabilă şi a început cu secolul al XIII-lea când Frederic al II-lea Hohenstaufen l-a invitat la curtea lui pe medicul şi scriitorul evreu provensal Anatoli Ja'aqov pentru a traduce, în ebraică operele lui Averroè, respectiv în latină pe cele ale lui Maimonide.La începutul secolului al XVI-lea, evreii expulzaţi din Spania (sefarzii sau sefardiţii) s-au alăturat în număr mare curţilor principilor italieni din acele vremuri, aducând cu ei contribuţia originală a doctrinei lor.Elia Del Medigo a predat la Padova şi la Florenţa, şi s-a bucurat de-o mare apreciere din partea familiei Medici din Florenţa.Împreună cu Johanan Alemanno, aceştia l-au iniţiat în misterele Cabalei, ale ştiinţei numerelor şi a Alchimiei, pe tânărul Giovanni Pico, conte de Mirandola (1463-1494), autor în 1486 al *De Hominis Dignitate*, lucrare cu intenţii sincretice, lăudată de cardinalul iezuit Lubac (4).Printr-o acţiune de mistificare cu ajutorul simbolurilor, al alegoriilor şi figurilor ermetice, se pretindea descoperirea în Cabală, considerată rezultatul direct al *iluminării divine*, încarnarea *Verbului*, divinitatea lui Mesia, Ierusalimul ceresc, dar mai ales, căile de înţelegere a misterelor care s-ar ascunde, în mod simbolic, în spatele cuvintelor, ale literelor, în frazele din Scripturi.În acest fel, Biblia era dezgolită de semnificaţia ei, dobândind rolul de culegere de mesaje oculte pentru iniţiaţii de limbă ebraică. (Trebuie ţinut cont de un fapt.La vremea respectivă, cei care ştiu să scrie şi să citească, aparţineau clerului sau clasei conducătoare.Despre tipar, încă mai era nevoie de timp până la descoperirea lui.Iar de tradus, fiecare, în funcţie de interes, putea adăuga ceea ce putea să aducă un folos, sau omite, dacă era un *subiect delicat*.Plus că majoritatea bibliotecilor se aflau pe lângă centrele religioase sau palatele nobilimii.Dacă autorităţile ecleziastice confiscau anumite cărţi, nu era neapărat necesară distrugerea lor.Vezi şi Umberto Eco – *Numele Trandafirului*).

Reprezentativi sunt Reuchlin (1455-1522), unchiul lui Melantone (5), Cornelius Agrippa von Nettensheim (1486-1533), iniţiat în Cabală şi ocultism de către abatele Johannes Trithemius (preot modernist *ante litteram* şi maestru al lui Paracelsus).Cornelius, opozant feroce al logicii lui Aristotel, panteist profund, reia şi dezvoltă învăţăturile neoplatoniene, mai ales în lucrarea lui *De Oculta Philosophia*, operă impregnată de ezoterism şi Cabală ebraică.

Philipp Schwarzerd, numit şi Melantone, elenist, umanist neamţ, colaborator al lui Luter, se confesa: "Poporul nu ne place".

Demn de atenţie este şi Thomas More, care în lucrarea lui *Utopia* descrie, înfluenţat de *Republica* lui Platon, oraşul ideal al umaniştilor.*Utopia* are formă ovală, amintind de oul gnostic primitiv, ca celulă originală generatoare a lumii: celula e însăşi Dumnezeu, care prin *emanare* se extinde în toate fiinţele, conform învăţăturilor panteismului gnostic.Regimul politic al locuitorilor acelei lumi este socialismul pur, persoana în sine nu are nici un drept, totul este comun.O singură libertate este proclamată, încă de la început de regele *Utopo*: *libertatea religioasă*. De fapt, *Utopo* auzind că *(...) locuitorii erau agitaţi din diferite motive religioase (...) stabili că fiecare va putea să urmeze religia cere-i va place*, reglementând că *fiecare are posibilitatea de-al concepe pe Dumnezeu aşa cum* doreşte (6).În esenţă se afirmă, ca dacă Dumnezeu este autorul atâtor religii, şi dacă în fiecare dintre ele există *Adevăr*, atunci nu există un *Adevăr Unic*.În cele din urmă, Erasmus din Rotterdam (1467-1536), este hirotonisit sacerdot în 1492 de către episcopul de Cambrai.Prieten al lui Thomas More, i-a dedicat acestuia o lucrare, numită *Elogiu Nebuniei*.Precursor al lui Luter, a avut o atitudine extrem de ostilă la adresa doctrinei catolice, a creştinismului, criticând posturile, zilele de sărbătoare, cultul Fecioarei, cultul icoanelor (imaginilor), al indulgenţelor, ritualul călugăriei, secretul confesiunii.Avea dubii privitor la divinitatea lui Hristos şi a Trinităţii, cerând papei, pentru preoţi, posibilitatea ca aceştia să se poată căsători, respectiv ranguri ecleziastice pentru laici.Fiind de acord cu erezia ariană (a lui Aries), poate fi considerat un modernist autentic, dar vor mai trebui să treacă secole pentru îndeplinirea aspiraţiilor lui.Şi poate nu degeaba, astăzi, mulţi tineri fac "schimb de universităţi" în cadrul *Programelor Erasmus* (vrea cineva şi o *Bursă Erasmus* ? - nota traducătorului).

Redescoperirea lui Platon a fost rezultatul umaniştilor impregnaţi de *ebraism*, care nu au ezitat să asocieze în mod impropriu pe autorul *Republicii*, în perfectă *sintonie*, cu gândirea filosof – cabalistică a vremii, alternându-i mesajul şi adoptând-o propriilor necesităţi (7).Umaniştii neoplatonieni susţineau că simţurile noastre sunt înşelătoare, oferindu-ne doar aparenţe ale realităţii.Numai pe calea cunoaşterii iniţiatice, rezervată doar *pneumaticilor*, ar fi posibilă ridicarea până la regatul platonic al ideilor pure.Acest itinerar inţiatic s-ar fi putut parcurge renunţând la raţiune, înlocuită cu intuiţii, imagini şi simboluri (8).Renunţarea la raţiune nu este un fapt surprinzător, fiind un proces în legătură cu filosofia gnostică.*În viziunea iniţiatică, de fapt, dacă sufletul este o scânteie divină cuibărită în corpul uman, fiind sediul oricărei cunoaşteri, sursa oricărei idei, fiind de aceeaşi natură ca Divinitatea, atunci, acea scânteie, prin definiţie are deja înglobat în ea "Adevărul".Apare deci inutilă folosirea raţiunii în eforturi zadarnice, cu riscul continuu de-a greşi, pentru a ajunge la un "Adevăr" pe care deja îl ştim.Ar fi suficientă "extragerea" prin tehnici magice oportune de care se foloseşte iniţierea, pentru aduce la suprafaţă conţinutul sufletului*.

Dispreţul pentru raţiune va fi o caracteristică constantă a gnozei, exaltată de Luter, dar la fel de bine reprezentată în romanticism şi în gândirea modernă.Prin camuflarea neoplatoniană şi cabalistică se asistă, în spatele reîntoarcerii la clasicism, respectiv în spatele ideilor frumoase ale Umanismului, la revigorarea curentului gnostic care anima începuturile creştinismului.Centru de răspândire a neoplatonismului a fost, fără îndoială, Florenţa, condusă în acele vremuri de familia Medici, care a înfiinţat *Accademia Platonica*, prin readucerea la o nouă viaţă a ideilor trecute în *adormire* la sfârşitul perioadei alexandriene., cu ajutorul lui Marsilio Ficino, (1433-1499) (9).

Începând din acel moment, elitele intelectuale s-au declarat fidele, fie ideilor lui Aristotel (şi implicit, Sf Toma), fie ideilor lui Platon (gândirii gnostice).În 1460, Cosimo de Medici, fondatorul *Accademia Platonica*, îi ceru lui Marsilio Ficino să traducă din greacă *Corpus Hermeticum*, o culegere de 17 tratate de provenienţă alexandrină, atribuite lui Hermes

Trismegistus (*de trei ori ”mărețul”*), personaj mitic care ar fi trăit de trei ori în Egipt, acumulând cunoașterea din viețile anterioare și identificat de Giamblico cu zeul egiptean Toth.Din acel moment, gnoza pătrunse în umanismul pe cale de apariție, contribuind la răspândirea mitului ermetic care a supraviețuit până în zilele de azi.Lorenzo Magnificul a fost continuatorul muncii tatălui său, Cosimo.Discipol fidel al lui Marsilio, Lorenzo l-a avut alături pe post de consilier pe Pico de la Mirandola.Ca autor, Lorenzo se remarcă prin imnuri și scrieri panteiste impregnate de gnoză, precum *Oda il sacro inno tutta la natura*, natură vazută ca o *pars magna* a *Principiului Negenerat.*Anii 1500 reprezintă anii ecumenismului excesiv, când umaniștii, influențați de gândirea cabalistică și talmudică, admirau în mod discret *islamul* căruia îi atribuiau idealuri de generozitate, mândrie, mărinimie și demnitate, elogiau faptele lui Saladin (10) – *Salah-ed-Din* – și când papa Pius al II-lea Piccolomini, el însuși umanist, a anunțat cruciada împotriva necredincioșilor, umaniștii au reacționat cu furie.Între timp, astrologia venea în ajutorul ecumenismului: autori evrei și arabi lansară ideea potrivit căreia, fiecare dintre cele două religii ar depinde de stele.Și, dacă în doctrina gnostică, stelele erau susținute de către A*rhonți*, sau de sferele *Sephiroth* ebraice, rezultă că religiile depindeau, în mod direct, de aceste *divinități*.Astfel spuneau ei, *Arhontele Maestru* al creștinismului este Mercur, Hermes, de *trei ori măreț*, sau *trismegistus*; religia egipteană era fructul conjuncției dintre Jupiter și Soare; islamul și-ar fi avut originea în conjuncția dintreJupiter și Venus, în timp ce religia ebraică ar fi apărut ca urmare a conjuncției dintre Jupiter și Saturn.De fapt, toate religiile erau adevărate având în vedere originea astrologică comună, dar de un adevăr relativ și complementar, în realitate forme particulare și demne de respect ale unei indefinite *Religii Universale*.Drept urmare, religia catolica (creștină, în general), care se proclama unica religie adevărată, în virtutea acestei logici, înainta pretenții și pretexte false.De aici și reticența cu care umaniștii au privit spre *Revelație* și spre dogme, opinii exprimate în mod deschis precum a făcut Lelio Sozzini (sau *Socinus*) printr-o răscoală – 1545, Vicenza – unde a fondat o mișcare secretă pentru distrugerea creștinismului.Trebuie amintit că fiul acestuia – Fausto, a fost continuatorul acțiunilor paterne și pentru aceste merite, Adriano Lemmi, în ziua când a fost ales drept *Mare Maestru al Marelui Orient* din Italia, la 29 septembrie 1893, îl indica drept *adevărat creator* al Masoneriei.

B. DE LA UMANISMUL RENAȘTERII LA EREZIA PROTESTANTĂ

Trecerea a fost făcută de Luter care îmbrățișă cu brațele deschise teoriile neopitagoreice și neoplatoniene, în mod particular lucrarea *Cartea celor 24 de Filosofi* a unui pseudo *Hermes Trismegistus*, o *alcătuire* de scrieri cu caracter oculto-astrologic, primită în 1471 de la academia inițiatică a lui Marsilio Ficino, idei pe care le-a aplicat doctrinei lui (11). Este cazul de precizat, printre altele, că justificarea unei singure credințe este o gnoză: salvarea apare numai printr-o *călătorie inițiatică*, la fel ca cele profetizate de ebraismul talmudic, respectiv de religia islamică.Nu putem să nu fim surprinși de o declarație, de origine ebraică: *Când se privește la istoria Reformei și la absoluta necesitate care se simțea pentru rechemarea la viață a profundelor mesaje ale Bibliei (...) suntem nevoiți să admitem că ”fără evrei nu ar fi fost Reformă”, ei fiind și singurii cunoscători ai limbii în care a fost scrisă Biblia* (12).Ateul și sionistul Bernard Lazare, care detesta ce era creștin adăuga că *evreii au fost cei care au creat exegeza biblică și studiul liber furnizând, de fapt, suportul ideologic pentru Reformă* (13). (REFORMĂ !?, sună foarte cunoscut, mai ales când un ateu și un trădător – Ilici Iliescu a obținut în 1989 puterea – nota traducătorului).

Protestantismul, ca o consecință naturală a gândirii umaniste pe tărâm religios, intră în luptă cu rațiunea umană prin profundele speculații asupra dogmelor, prin subtilele dizertații făcute pe baza *Scripturilor*.Reformatorii considerau că Biblia trebuia interpretată personal, dat fiind că sufletul cititorului era deja îndreptat, sau mai bine zis în contact direct cu divinitatea (prin cercetare liberă).Rezultă că interpretarea va fi mult mai corectă doar atunci când cititorul va ști cât mai mult din limbile originare, respectiv din istoria și cunoașterea antică.În acest fel apare critica *Scripturilor*, care nu mai este deloc obiect de lectură în lumina credinței, ci arenă deschisă pentru orice ipoteză sau discuție interpretativă.Punctul de conjuncție al *Gnozei* cu *Reforma* poate fi considerat felul cum a fost văzut sufletul uman, ca o *scânteie divină*, particulă din *Sufletul Lumii*, din *Dumnezeu-Tot*.

Această doctrină este reluată de Meister Eckart și intră treptat în gândirea Reformatorilor.Ei au văzut în asta proba că sufletul era în contact direct cu Dumnezeu, că vocea conștiinței – justă sau injustă, după cum este interpretată – era în oameni însăși vocea lui Dumnezeu.De aici și până la a afirma că omul este un instrument pasiv în mâinile lui Dumnezeu, negând liberul arbitru, și atribuindu-i lui Dumnezeu responsabilitatea *Binelui* sau *Răului* din noi, distanța nu e prea mare. Dumnezeu este astfel *detronat* și înlocuit în mod gnostic cu conștiințe unice care la rândul lor participă la Conștiința Universală.Fără echivoc, *Reforma* apare ca *panteistă*, alegându-și, cu două secole mai târziu, propriul filosof: Kant.În lucrarea *Religia în limitele rațiunii simple* (14), la începutul capitolului *Pe firul conducător al conștiinței în afacerile credinței*, Kant se face întemeietorul determinismului care leagă voința de ființa umană: *conștiința unuia* (a unei singure entități) devine imperativ absolut, adică *voință divină*, *total autonomă*, liberă de orice interacțiune cu voința persoanei. Consecințele unei astfel de doctrine sunt tragice.Chiar în fața unei legi sau a unui percept nu se lasă spațiu liberii alegeri.Ca urmare, nu mai există obiectivitate în judecată (decizie) și nici *Legiuitor Unic.Dreptatea* și *Adevărul* rămân la latitudinea conștiinței personale, adică ceea ce pentru unul e *Bine*, pentru un altul poate fi *Rău*, cu toată confuzia ulterioară.Dar, dacă nu există o diferențiere între *Bine* și *Rău*, atunci nu poate exista nici responsabilitate.

Ființei umane, îndepărtată și izolată de starea ei naturală, liberă să creadă în propriul Dumnezeu și să se conformeze normelor Lui, decăzută la o *sărmană scânteie* pierdută și indeterminată din *Marele Tot*, nu-i mai rămâne decât să se închine și să adore *Umanitatea* din care face parte.Omul devine astfel cetățean și prizonier al orașului *Utopia*, sau a *Republicii* lui Platon, sau al socialismului modern tehnocratic, unde orice plăcere este un drept în numele apartenenței la Umanitate.Un oraș construit sub semnul libertăți religioase și, după cum anunțase și șarpele cu acel *Eritis Sicut Dei* se poate adăuga *servitorii mei – servitorii lui Dumnezeu*.În sensul propriu al cuvântului, *divinizarea* pare să nu mai existe, în timp ce sclavia a devenit realitate cotidiană, anticameră a infernului.

NOTE:
1 – Conform lui Gershom Scholem *La Cabala – Cabala*, Roma, Mediterranee, 1992, p 158 și următoarele.
2 – Idem, dar vezi și C A Agnoli *La Cabala, radice occulta della filosofia e della politica moderne – Cabala, rădăcina ocultă a filosofiei și politicii moderne*, în *Atti del 4° Convegno di Studi Cattolici – Documentele celei de-a IV-a Adunări de Studii Catolice*, Rimini,La Tradizione Cattolica, 1996.
3 – *Forța Universală* provine din *Dumnezeu Tot* și animează toate ființele.(George Lucas, cu al său Obi Wan Kenobi, ”bănuia” ceva despre *Forță* ?!
4 – Conform H de Lubac, *L'alba incompiuta del Rinascimento.Pico della Mirandola – Zorii neîmpliniți al Renașterii. Pico de la Mirandola*, Milano, Jaca Book, 1977.În nota introductivă, Henri de Lubac este prezentat drept *părinte* și *maestru* de necontestat al reînnoirii teologice din acest secol, întemeietorul *Noii Teologii*.
5 – Filippo Melantone (1497-1560), după moartea tatălui său s-a mutat la bunica lui, sora umanistului Reuchlin care se ocupă de educația lui și la a cărui indicație își *grecizează* numele din *Schwarzerd* în *Melanchthon* cu care devine celebru (*Enciclopedia Italiana*, Roma, Treccani, 1934, vol XII, rubrica *Melantone*).Melantone a formulat tezele despre Biblie considerându-le *supremă autoritate doctrinară*, a fost principalul colaborator al lui Luter, devenind succesorul lui firesc. Merită menționat că Melantone a fost unul din cei care a semnat *Carta de la Köln*, cel mai vechi document, autentic privitor la lojile masonice, document datat în secolul al XVI-lea, conform lui N Deschamps (E Delassus *Il problema dell'ora presente – Problema orei prezente*, Roma, Desclée, 1907, vol I, p 78, 79).Faimoasa cercetătoare a *Warburg University* – Frances A Yates, în lucrarea *Cabala și ocultismul în epoca elisabetană*, 1982, îl considera pe Luter ca fiind *personalitate deschisă a filosofiei occidentale a lui Cornelius Agrippa von Nettesheim*, iar anturajul acestuia din urmă drept *școală a credinței reformate* (p 52).Pe de altă parte, Arturo Reghini (1878-1956), gradul 33 în RSAA și afiliat al Ritului de Memphis -Misraïm, faimos pentru studiile lui ezoterice și experiențele magice, amintește că Agrippa, scriindu-i lui Melantone, îl ruga să-l salute pe Luter, *Marele eretic neînvins* (A Reghini *La filosofia occulta o la magia di E C Agrippa – Filosofia ocultă sau magia lui E C Agrippa*, Roma, Mediterranee, 1988, vol I, pag LXVI a prefaței).
6 – T More *Utopia*, Bari, Laterza, 1982, p 117; de văzut 118-119 și 126.
7 – Este cunoscută concepția dualistă a lui Platon privitoare la om: *Omul este dotat cu un corp, ca sediu vremelnic pentru suflet pentru a trăi în lumea pământeană*.Pentru Platon, corpul și sufletul au origini diverse: *sufletul – rațional, venea din lumea pură a ideilor, în timp ce corpul își avea originea în lumea materială*.Și destinul celor două componente este divers: la moarte, sufletul, încorsetat în corp se eliberează și printr-un proces de reîncarnare se purifică pentu a se întoarce în lumea ideilor, cu scopul final de obținere a formei divine.
8 – Moștenitoarea directă și continuatoarea gnozei, în prezent, este Masoneria.Cum era apreciată *rațiunea* de către gnosticii tuturor timpurilor o face cunoscut un înalt inițiat, Francesco Brunelli în *Principi di massoneria operativa – Principii ale masoneriei operative*, Foggia, Bastogi, 1982, p 84: *Inițierea ne învață și susține MOARTE RAȚIUNII* (cu majuscule în textul original) *Numai atunci când rațiunea va fi moartă se va putea naște omul Noii Ere, adevăratul inițiat.Numai atunci pereții templelor se vor dărâma pentru ca zorile unei noi umanități vor fi apărut la orizont*.
9 – De văzut și lucrările lui Frances A Yates *Giordano Bruno e la tradizione ermetica – Giordano Bruno și tradiția ermetică*, Laterza, 1992, și *Cabala e occultismo nell'età elisabettiana – Cabala și ocultismul în epoca elisabetană*, Torino, Einaudi, 1982.
10 – Au fost mulți scriitori umaniști care l-au elogiat pe Saladin.Francesco Petrarca – *Triumphus Fame* 2 151; Boccaccio cu nuvela despre *Messer Torello* și *Saladin – Decameronul*, zilele 1 și 10; Machiavelli în *Istorii florentine*, cartea I, cap 17.
11 – Despre acest argument se poate consulta articolul apărut în revista *30 de zile* din februarie 1992 care face cunoscută această descoperire în cursul unui interviu acordat de un erudit ecleziast german, Theobald Beer, ale cărui studii se bucurau de aprecierea (pe atunci) cardinalulului Ratzinger.
12 – M J Schleiden *Gli israeliti in rapporto alla scienza nel Medioevo – Israeliții în raport cu știința Evului Mediu*, Milano, Tipografia Alessandro Lombardi, 1878, p 44.În aceeași lucrare se face cunoscut că Mahomed, la redactarea *Coranului* ar fi fost ajutat de către doi înțelepți evrei.
13 – Bernard Lazare *L'Antisémitisme son histoire et ses causes*, Paris, Éd. La Vieille Taupe, 1985, p 163-165.
14 – Immanuel Kant *La religione nei limiti della semplice ragione – Religia în limitele rațiunii simple*, Milano, TEA, 1997.

CAPITOLUL 4: ROZACRUCIENII (sau ROZACRUCIANII)

Prin termenul, prea puțin cunoscut, de *mondialism sinarhic* (1) se înțelege o doctrină elaborată în secret de o parte restrânsă a conducerii oculte (a directoratului ocult) răspândită pe mai multe nivele, care, cu o impresionantă coerență și continuitate a acționat de-a lungul ultimelor trei secole, extinzându-și progresiv influența pe plan religios, politic și economic asupra întregii comunități umane, exercitând asupra acesteia o dominație din ce în ce mai puternică și mai exclusivă.Arcanele acestei doctrine sunt necunoscute marelui public, în ciuda cercetărilor atente și a dezvăluirilor câtorva erudiți, mai ales francezi, care au permis conturarea cadrului general.Astăzi, în pragul unei conduceri mondiale, realizată mai ales prin concentrarea nemăsurată de bunuri și de bogății (2), acțiunea seculară a acestei doctrine subversive se concretizează în fiecare aspect al vieții noastre cotidiene și într-un mod atât de *natural* și *firesc*, încât omul modern nu mai reușește să conștientizeze cele ce se întâmplă, fiind *ghidat* spre a renunța la căutarea de explicații, în afara celor oficiale.

Punctul de ruptură dintre *creștinism* – ca religie și *antropocentrism* – în sensul de modernitate, se află în gândirea

Umanistă și în Reformă, în timp ce partea cea mai consistentă a arborelui multisecular al *mondialismului sinarhic* pare să aibă rădăcinile în doctrinele cabalistico – rozacruciene ale secolului al XVII-lea, doctrine dezvoltate în societăți cu caracter mistic, de origini protestante.Respectivele societăți susțineau că dețin cunoștiințe inițiatice, adepții fiind reuniți în mici *cercuri* de *înțelepți*, numiți *Roza-Cruce*.Simbolul lor distinctiv apare și pe emblema adoptată de Luter: un trandafir roșu în centrul căruia se găsea o cruce.

Pentru istoricul masoneriei Serge Hutin, semnificația duce cu gândul la lemnul crucii – *calvarul,agonia* – udat de sângele lui Hristos (3).Au fost înaintate diverse explicații, dar până acum, cea mai convingătoare pare să rămână aceea a lui Pierre Virion, unul din cercetătorii (pe tărâm religios) sinarhiei.În lucrarea lui *Mystère d'iniquité*,(4) Virion consideră *trandafirul* ca emblemă a științei magilor, iar unirea *trandafirului* cu *crucea* formează emblema *creștinismului gnostic, ”științific”*. (Se discuta, la un moment dat și de ”socialism științific” - nota traducătorului).

Emblema lui Martin Luter (5), *era însoțită de versurile ”Des Christen Herz auf Rosen geht / Wenn's mitten unter'm Kreuze steht”.Potrivit opiniei altor autori, sigiliul lui ar diferi cu puțin față de cel prezentat mai sus, conform Kurt Seligmann ”Lo specchio della magia – Oglinda magiei”, Florența, 1972, Gherardo Casini Editore, p 432.Pentru martinistul Pierre Mariel, în realiate, deviza lui Luter i-ar aparține de fapt lui Johann Valentin Andreae*.

În 1614 apărea în orașul german Kassel un manifest cu un titlu destul de lung, însoțit grafic de o ancoră în jurul căreia se încolăcea un șarpe: *Reforma universală și generală a întregii lumi urmărită de către ”Fama Fraternitas” a bine-intenționatului ordin al Roza-Crucii, adresată tuturor înțelepților și conducătorilor din Europa, dă un scurt răspuns operei lui Haselmayer care a fost arestat și înlănțuit de către iezuiți pe o galeră.Publicat acum, imprimat și comunicat tuturor inimilor credincioase*.Noțiunea de *fama*, după cum observa René Alleau (unul din reprezentanții contemporani ai gândirii guénoniene) *e greacă, dar cu intenții criptografice, procedeu cunoscut alchimiștilor, prin care autorii doreau să disimuleze semnificația printr-un cuvânt ”latin”, astfel ca numai cei inițiați să înțeleagă.În greacă, fama înseamnă ”revelare”, ”mesaj al zeilor”, dar și ”tradiție”* (6).

Pentru cine ar putea să viziteze la Roma, este indicat de văzut Bazilica ”San Clemente”, în care, pe un perete apare pe un însemn heraldic, un șarpe, iar la exterior, pe un alt perete, apare și o ancoră (deasupra simbolului cu ancora este o altă placă pe care este reprezentată o cruce care are de-o parte și de alta două persoane.Persoana din dreapta este o femeie și are plete !).

Manifestul cuprinde trei părți.Prima parte ar fi adresată împăratului Iustinian de către șapte înțelepți ai Greciei, printre care Seneca și Dionisos Cato, prin care s-ar aduce remedii la răul existent în societate.Împăratul va trebui să stabilească: *Un plan de redistribuire a bogățiilor, de anulare a valorii aurului și renunțarea la folosirea banilor, de luptă împotriva ipocriziei; se considera necesară edificarea societății pe merite, pe virtute, pe fidelitate.Dar, rămânând descurajați de imensitatea acțiunii de îndeplinit, Cato propunea de-a cere de la Dumnezeu un alt potop sau ceva asemănător, care să-i îndepărteze dintr-o dată pe toți cei răi* (7).

A doua parte rezumă viața unui magician, Christian Rosenkreutz (care a trăit mai bine de o sută de ani, 1378-1484).După ce și-ar fi petrecut o bună parte a vieții la Damasc, unde ar fi fost inițiat în secretele naturii și ale astrologiei, se reîntoarce în Germania pentru a înființa asociația ezoterică *Societatea și Fraternitatea*, trimițând mesageri în lume pentru a difuza noua credință.*Noi știm schimbările care se pregătesc* se citește în continuare, *și suntem gata să le dezvăluim cu toată inima înțelepților inițiați în cunoașterea lui Dumnezeu; aceștia vor recunoaște cu ușurință că filosofia noastră nu este nouă, fiind aceeași primită de Adam după ”cădere” și pe care au practicat-o și Moise, și Solomon* (8).(Interesant că ”pe drumul Damascului” și alții au avut ”iluminări” !!! - nota traducătorului).

Partea a treia a scrierii – *Teozofii Roza-Cruce* – adresându-se autorului manifestului, miticul Adam Haselmayer, tonul comunicării devine mai puțin criptic, anunțându-se: *Timpurile care vor urma venirii lui Dumnezeu vor aduce mari schimbări, grăbindu-se căderea papei – inamicul lui Hristos, și a ”cavaleriei babiloniene”, adică a preoților și a iezuiților. El îi va condamna pe necredincioși și va salva micul grup al drept-credincioșilor după venirea ”Leului de la Miază-Noapte”, a unui Isus triumfător, pentru a ”reînvia tot ceea ce mort”* (9).Prin îndepărtarea *aburilor alegoriei și ai metaforei*, Alleau dezvăluie însemnătatea cuvintelor.*Reînvierea* este adresată inițiatului în timp ce *mort* reprezintă restul

umanității (10), pe care inițiații, magii vor trebui să o trezească la o nouă viață pe temeliile magice al alchimiei văzută *ca un catalizator, în vreun fel sau altul, pentru reacțiile, adesea violente ale sentimentului religios* (11).În acest mod, inițialele din Roza-Cruce, *R* și *C* ascund de fapt *Resurrectio Christi*, înțeleasă ca asceză a omului decăzut, către divinitate, cu propriile lui forțe prin tentativa prometeică de-a înălța întreaga umanitate împotriva lui Dumnezeu.Astfel, U*manitatea* se substituie *Divinității*, și fără îndoială, își elaborează propriile legi.

Trandafirul alăturat crucii învie lemnul mort al credințelor acceptate fără control. Raza-crucianul nu este un credincios supus orbește tradiției dogmatice, ci un cercetător independent pe care studiile și reflecțiile l-au instruit în misterele religiei. El interpretează în felul său simbolurile sacre și propune diverse formule, aplicând inițialelor I N R I formularea ”IGNE NATURA RENOVATUR INTEGRA” - ”Natura integră se reînnoiește cu ajutorul focului (12).

Esența gândirii roza-cruciene poate fi condensată în asertiunea *Omul e Dumnezeu, Fiu al lui Dumnezeu și nu există alt Dumnezeu decât Omul*. (13).

După manifestul *Famei*, în 1610 apare la Strasbourg o broșură cu un titlu curios: *Nunta chimică a lui Christian Rosenkreurz – anul 1459*, scriere ezoterică și alegorică în care se descrie drumul miticului magician spre iluminare, înțeleasă ca o profundă cunoaștere a naturii și a aspectelor ei ascunse prin mijlocirea magiei.

Altarul Bazilicii ”San Anselmo”, tot din Roma, prezintă o ”pasăre” care se auto-rănește pentru a-și putea hrăni puiul (în partea de jos a imaginii și a altarului). ”Coincidență” sau ”origini comune” ???

A: JOHANN VALENTIN ANDREAE

Pare un fapt atestat istoric că cele două lucrări prezentate anterior ar proveni de la unul și același autor, Johann Valentin Andreae, nepotul lui Jacob Andreae – rector al Universității din Tübingen (aceeași la care se făcuse remarcat și Melantone), fiu al Mariei și Johann Andreae – la rândul lui ocultist și alchimist.S-a născut la 17 august 1586 la Herrenberg (în Würtenberg) și devine diacon în 1614.Lui îi sunt atribuite ideile despre Roza-Cruce, idei înfiripate în *Cenaclul de la Tübingen*, unde diaconul Andreae se întâlnea cu austriacul Tobias Hess, respectiv cu fidelul său prieten – Cristoph Besold, pitagorist, cabalist, și printre altele și jurist-consult al Universității.În 1617 Andreae trece la acțiune și înființează cu importante personalități luterane *Uniunea Creștină*, mișcare care, reluând conținutul celor două manifeste, se dorea *destinată pentru a pregăti venirea lui Hristos* (14).

În acel timp, Andreae era puternic influențat de utopiile din *De civitate solis poetica* a lui Tommasso Campanella (15), în acea perioadă deținut la Napoli și care-i dădu manuscrisul prin Tobias Adami, o persoană de încredere care în același timp s-a ocupat de traducerea lucrării în germană.

Urmează, în 1619, o altă scriere, *Descrierea Republicii Cosmopolitane* pe care Andreae dedică maestrului său spiritual, pastorul reformat Johann Arndt (1568-1639), autor al *Coloniilor din Jerusalim* – lucrare din care același Andreae susținea că și-a *astâmpărat setea*.În 1632, bolnav și obosit, Johann Valentin Andreae trimite o scrisoare episcopului *Ordinului Frații Moraviei*, Jan Amos Kominsky, cunoscut mai ales cu numele de Comenius, alegându-l continuatorul lui spiritual.

Johann Valentin Andreae, luteran, doctrina lui s-a inspirat în principal dintr-o lungă serie de mistici germani care, prin Meister Eckart și Ruysbroeck, reluau noțiunile elenistice și hermetice privitoare la divinitatea omului, respectiv la posibilitatea de-a atinge divinitatea prin practici ezoterice.

B: DESPRE EXISTENȚA ROZA-CRUCE

Istoricul mason Antoine Faivre, în studiul lui dedicat ezoterismului creștin dintre secolele al XVI-lea și al XX-lea, în capitolul dedicat Rozacrucienilor secolului al XVII-lea, susține teza conform căreia Johann Valentin Andreae și prietenii lui, în adunările lor, au practicat un joc literar, un joc între intelectuali (16), negând orice aspect care ar putea

conduce la o organizare ezoterică.Acelaşi Andreae, în scrieri precum *Menippus sive Dialogorum Satyricorum Centuria*, din 1617, defineşte *Frăţia Roza-Crucii* ca un *ludibrium curiosorum* în tentativa probabilă de-a circumscrie expansiunea doctrinelor secrete, al căror succes depindea de *secret*.În realitate, istoricul Serge Hutin semnalează că încă din 1633 ideile Roza-Crucii au ajuns în Anglia, cunoscând o puternică dezvoltare mai ales prin contribuţia medicului Robert Fludd (1574-1637), adăugând că, în 1650, confraternitatea era deja *puternic* organizată (17).Astăzi, o societate iniţiatică este considerată *organizată* atunci când are deja o metodă verificată pentru iniţiere, rituri, ritualuri, dar şi o ierarhie.Preţioasă este mărturia unui alt scriitor, mason de prestigiu, Ernesto Nys, care la începutul secolului XX afirma: *Fie că rozacrucienii au fost izolaţi, că au constituit o asociaţie unică, sau fie că au constituit diverse societăţi în Germania, Italia, Elveţia, Anglia, Ţările de Jos, un fapt este sigur: ei au exercitat o acţiune considerabilă* (18), în măsura în care autorul le atribuie lor ideea de *progres* preluată succesiv de masonerie (19).Pauwels şi Bergier (mason primul şi înalt iniţiat martinist, cel de-al doilea), în lucrarea ezoterică *Dimineaţa Magicienilor*, afirmă în termeni inechivocabili: *Să spunem mai degrabă că legenda Roza-Crucii a fost mai degrabă ca un sprijin al realităţii: o societate secretă permanentă a oamenilor superiori, iluminaţi, o conspiraţie în plină lumină a zilei* (20).

REBIS – Simbolul alchimic al Roza-Crucii.Apare în "Tratatul Azoth" - publicat în 1659, scriere a alchimistului Basilio Valentino (personaj neverificat istoric, poate un călugăr benedictin saxon care ar fi trăit în secolul al XV-lea).Mesajul criptic ar putea fi următorul: Dumnezeul Civilizator – Principiul Masculin, la stânga, în negru, respectiv Cunoaşterea – Principiul Feminin, la dreapta, în alb, cele două aspecte opuse şi complementare ale Principiului Bun – reprezentat de androgin - oferă iniţiaţilor instrumentele prin care vor trebui să scoată lumea de sub tirania dragonului, Demiurgul.Cele două capete se află sub o coroană unică deasupra căreia tronează lumina înaltei iniţieri reprezentată sub forma unei stele cu şase vârfuri.În alte reprezentări ale REBIS-ului, dragonul apare cu trei capete, cu referinţă la trinitatea creştină (21).

O altă reprezentare a aceluiaşi REBIS, în care Zeul Civilizator şi Cunoaşterea arată iniţiaţilor echerul şi compasul, ca simboluri ale ştiinţei (cunoaşterii) cu care aceştia vor elibera lumea (globul pământesc) de tirania Demiurgului, reprezentat prin Dragon.

Conspiraţii secrete, deci, puse în practică de inteligenţe superioare, care au o totală posesie a *cunoaşterii şi a înţelepciunii* (22), reuniţi prin *însăşi puterea faptelor* în societăţi secrete, comparativ cu care, *alte societăţi secrete, nenumărate, dar care au fost descoperite, mai mult sau mai puţin puternice şi pitoreşti, nu sunt în ochii noştri decât imitaţii, jocuri de copii care îi copie pe adulţi* (23).

NOTE:

1 – Sinarhia derivă din grecescul *syn* – împreună şi *archè* – guvern; în cazul de faţă, elementele adunate laolaltă pentru guvernare sunt puterea religioasă, respectiv cea politică.
2 – Deja în 1988, pe baza indicaţiilor emise la *Simpozioanele Anuale* ale *Forumurilor Economice* de la Davos – Elveţia, se prevedea că începând de atunci, controlul întregii economii mondiale ar fi aparţinut la nu mai mult de 300 de multinaţionale la rândul lor controlate de circa 20 de bănci mari – conform P F de Villemarest *La lettre d'information*, nr. 2 din 1988.
3 – Serge Hutin *Lo spiritismo e la società teosofica – Spiritismul şi Societatea teozofică*, în H C Puech *Storia delle religioni – Istoria religiilor*, Bari, Laterza, 1977, Vol III, p 636.
4 – Saint-Cenéré, Éd. Saint-Michel, 1977, p 167.
5 – Această emblemă este confirmată de Daniel Ligou în *Dictionnaire de la Franc-Maçonnerie – Dicţionarul francmasoneriei*, Paris, Éd. Presses Universitaires de France – P.U.F., 1998, p 1068.
6 – René Alleau *Hitler et les sociétés secrètes – Hitler şi societăţile secrete*, Paris, Éd. Bernard Grasset, 1969, p 81.
7 – Citat din lucrarea masonului Paul Arnold *La Rose Croix et ses rapports avec la Franc-Maçonnerie – Roza Cruce şi raporturile cu francmasoneria*, Paris, Éd. G P Maisonneuve, 1970, p 75.
8 – Henry Coston *La Conjuration des Iluminés – Conjuraţia Iluminaţilor*, Paris, Publications Henry Coston, 1979, p XII.
9 – Paul Arnold, cit., p 86.

10 – René Alleau, cit., p 84.
11 – Idem, p 87.
12 – Oswald Wirth *I Tarocchi – Tarotul*, Roma, Mediterranee, 1990, p 366.
13 – Albert Pike *Morals,Dogma and Clausen's Commentaires – ”Morala și Dogma” și Comentariile lui Clausen*, Foggia, Bastogi, 1984, vol IV, *Capitolul Roza-Cruce*, p 172.
14 – Antoine Faivre *L'esoterismo cristiano dal XVI al XX secolo – Ezoterismul creștin din secolul al XVI-lea până în secolul al XX-lea*, în H C Puech cit., vol III, p580.
15 – Paul Arnold, cit., p 54, scrie drept comentariu la textul lui Campanella: *În această cetate perfectă, Dumnezeu este marele metafizic ales de către popor, guvernând prin reprezentanții lui – Forța, Înțelepciunea și Dragostea.Egoismul individual face loc interesului general ceea ce duce la anularea proprietății private și la instalarea unui fel de comunism integral*.
16 – H C Puech, cit., p 579.
17 – Citat în Jacques Bordiot *Le Gouvernement Mondial – Guvernul Mondial*, Paris, Publications Henry Coston, 1983, p 13.
18 – Ernesto Nys *Masoneria e società moderna – Masoneria și societatea modernă*, Foggia, Bastogi, 1988, p 36.
19 – Idem, p 116.
20 – Mondadori, 1986, p70.
21 – Conform Jean-Claude Lozac'hmeur, Bernaz De Karer *De la Révolution – Despre Revoluție*, Villegenon, Éditions Sainte Jeanne d'Arc, 1992, p 188 și următoarele.
22 – *Il mattino dei maghi – Dimineața magicienilor*, cit., p 70.
23 – Idem, p 71.

CAPITOLUL 5: JAN AMOS COMENIUS

Comenius, continuatorul spiritual al lui Johann Valentin Andreae și portavoce a rozacrucienilor, își va asuma rolul de-a pune bazele mondialismului (în sensul actual al cuvântului) prin schițarea cadrului unei societăți care să cuprindă toate popoarele, un adevărat plan de ecumenism politic, prin centralizarea oricărei activități politico-religioase printr-o reformă universală a sociatății umane.Un profesor de psihologie de la Sorbona, elvețianul Jean Piaget (1896-1980), director al *Bureau International d'Éducation* (sub tutela *UNESCO*), în prefața unei cărți despre Comenius, editată în 1957 cu ocazia tricentenarului publicării la Amsterdam a lucrării *Opera Didactica Omnia*, ne aduce la cunoștiință etapele pe care Comenius ar fi intenționat să le parcurgă prin programul lui:

1.Unificarea științelor și propagarea acestui ”tot” printr-un sistem educațional perfecționat aflat sub tutela unui fel de ”academie internațională”;

2.coordonarea politică sub supravegherea unei direcții de instituții internaționale care să aibă ca scop menținerea păcii între popoare;

3.reconcilierea religioasă dintre culte sub patronajul unui creștinism tolerant (1).

Importanța specifică a acestui plan, cu toate modificările superficiale din secolele XIX și XX, a ajuns neschimbată până în zilele noastre.Este important de amintit că Unesco l-a numit pe Comenius drept *apostol al înțelegerii mondiale*, recunoscând în el *un mare strămoș spiritual*, unul din primii propagatori ai ideilor care au inspirat Unesco încă de la înființare (2).

Comenius trebuie considerat, deci, ca un mare precursor al actualelor tentative de colaborare mondială pe tărâmul educației, științei și culturii: nu este întâmplător faptul că a elaborat astfel de concepte care, în acest caz, ar concorda într-o manieră fortuită cu una sau alta din realizările actuale,ci în virtutea concepției lui (sistematizatoare și generalizatoare) sunt cuprinse într-un singur tot natura, munca umană și procesul educativ.<u>De aceea, Unesco și Bureau International d'Éducation – Biroul Internațional al Educației îi datorează respectul și recunoștiința pe care o merită un mare strămoș spiritual</u> (3).

Jan Amos Kominsky – Comenius (1592-1670).

Comenius se năștea la Niwnitz, în Moravia, la 28 martie 1592 din părinți care făceau parte din *Ordinul Frații Boemiei*, o sectă care în 1575 își schimbă numele în *Frații Moraviei* ca urmare a fuziunii cu cultele creștine luterane, respectiv husite (ale lui Jan Huss).La izbucnirea *Războiului de 30 de ani*, prin eșuarea unei tentative de insurecție împotriva habsburgilor, *Frații Moraviei* sunt împrăștiați și persecutați, iar în 1628, sub conducerea lui Comenius (devenit între timp ”episcop” al acestora), aceștia sunt primiți la Lezno, în Pomerania de cei din familia Leszczynski, partizani înfocați ai Reformei.Aici, Comenius și-a scris o bună parte din lucrările lui de pedagogie, etică și religie care i-au adus o mare notorietate pe lângă ”elitele timpului”, până la situația că unii principi se adresau lui pentru ”consultanță” în reformarea propriilor instituții.În această perioadă Comenius este cooptat de rozacrucieni și începe peregrinările prin Europa.La Heidelberg a fost *influențat de protestanții care credeau că oamenii și-ar fi putut găsi salvarea pe pământ* (4), după care,

între 1641 și 1642 se află la Londra chemat de rozacrucianul german Samuel Hartlieb, unde i-a cunoscut pe Fracis Bacon (a cărui operă o admira), pe Robert Fludd, medic englez dedicat profund Cabalei evreiești, adevăratul Mare Maestru al ramurii britanice a rozacrucienilor, cunoscut cu numele ezoteric de *Summum Bonum* (5).În această perioadă, din spusele lui Marcelle Denis (6), Comenius devine *mason acceptat*, dă sfaturi politice parlamentului, lucrează la apropierea cultelor protestante și mai ales, preconizează înființarea la Londra a unui *Templu al Înțelepciunii* și al unui *Collegium Lucis*, în vederea fondării unei *Accademia Celeste* pentru care, *Frăția Roza-Cruciană a însemnat punctul de plecare deja de jumătate de secol* (7).

Expulzat din Anglia, în 1642 este chemat în Suedia de către olandezul Louis Vangreer care îi oferă adăpost, un rozacrucian care va deveni finanțatorul și protectorul lui.Reîntors în Polonia este expatriat din nou (de această dată către Țările de Jos) după incendiul de la Lezno în care și-a pierdut bunurile și manuscrisele.La Amsterdam a fost primit cu onoruri și senatul i-a asigurat, pe lângă suma de cinci sute de florini pe an, și publicarea completă a lucrărilor sale (1657).A murit în acest oraș la 15 noiembrie 1670, nu înainte de-a se bucura de înființarea la Londra a *Royal Society* (de inspirație rozacruciană) – pentru dezvoltarea științelor, salutată de Comenius ca fiind modelul unei viitoare *instituții universale*.

A: SCRIERILE LUI COMENIUS

Elementul de legătură care permite urmărirea gândirii și acțiunilor sale, îl constituie filosofia rozacruciană. Mișcarea Roza-Cruciană, inspirată din Cabală și din Gnostică, se sprijinea pe conceptul unității lumii, a legăturilor existente existente între micro-cosmos și macro-cosmos, și avea ca obiectiv progresul cunoașterii și instituirea unei monarhii sacre universale.Inspirându-se din *Apocalipsă* și din alte tradiții, Comenius aștepta reîntoarcerea unei *Vârste de Aur*, definită ca adevăratul *Regat al lui Hristos*, prin convertirea tuturor popoarelor la o singură credință și unirea acestor popoare într-o singură națiune.Ca și gnosticii, Comenius pleacă de la o constatare negativă: realitatea în lumea reală este incoerentă doar pentru cine privește la suprafața lucrurilor.În ciuda acestui aspect, de aparentă dezorganizare, lumea are o unitate armonioasă fundamentală dacă se iau în considerare originile și scopurile principale.De aceea, e nevoie de descoperit și de aprofundat cunoașterea realității cu ajutorul științei printr-o reînnoire totală a credinței, a culturii, a societății.De aici apare evidentă și folosirea expresiei grecești *pan – tot* – care domină cele șapte capitole ale lucrării *Consultatio* (1644): *Panergesia, Panaugia, Pansophia, Panpedia, Panglottia, Panorthosia, Panuthesia*, cuvinte care definesc: *Trezirea, Creșterea, Înțelepciunea Universală, Educația, Limba (Comunicarea), Corecția Disciplinară*, respectiv *Pedeapsa*: *La baza conceptului său educativ stă idealul "pansophiei", adică a unei științe universale, îmbrățișată de toți oamenii, înfrățiți prin ea într-o inteligență și dragoste dincolo de orice distincție religioasă și națională.*

(*Enciclopedia Italiana – Enciclopedia Italiană*, Roma, 1957, vol VI, p 587).

Scrierile pedagogice ale lui Comenius, conținute în principal în *Didactica Magna* (1633-1638), sunt inseparabile de restul gândirii, influențată de puternice accente gnostice.El însuși recunoaște când afirmă *ceea ce am scris despre tema tinereții, nu am făcut-o din punct de vedere al pedagogului, ci al teologului* (*Opera Didactica Omnia, IV, 27*).În realitate, Comenius a înțeles foarte bine că modificările sociale în sensul dorit ar fi avut sorți de izbândă doar ca urmare a unei îndoctrinări controlate a tuturor cetățenilor, încă din copilărie.Se poate spune că moștenirea lui spirituală, transmisă, adaptată și amplificată de pedagogi de faima lui Johann Heinrich Pestalozzi (1746-1827) și Maria Montessori (1870-1972), nu s-a pierdut din moment ce această moștenire caracterizează educația obligatorie contemporană.Istoricul și scriitorul martinist Pierre Mariell (1900-1980), maestrul venerabil al lojei *Villard de Honnecourt*, probând ideea unei continuități seculare, revendică pentru rozacrucieni următoarele precepte didactice tratate în scrierele lui Comenius:

1 – copii să participe la lecțiile publice un număr de ore cât mai mic posibil, pentru a le lăsa lor timp pentru studiul individual.

2 – memoria trebuie supra-încărcată cât mai puțin posibil.Copiii trebuie să memoreze numai ceea ce au înțeles perfect.

3 – analizează și adaptează progresele învățării în funcție de vârstă și de rezultatele obținute.Individualizează fiecare lecție.

4 – învață-i să scrie scriind, să vorbească vorbind, să gândească raționând.

5 – și regula de aur: tot ceea ce privește inteligența, memoria, educarea, va fi căutat de elevi singuri.Ei vor trebui să descopere, să discute, să-și pună întrebări și să-și dea răspunsuri.Profesorul se va limita doar să ghideze procesul de cunoaștere (9).

Acum apare evident că la baza oricărei educații stă memorizarea.Lipsa fixării conceptelor, a legăturilor dintre concepte (făcute în mod progresiv, în afara celor aflate prin experiență directă), constituie un factor limitativ și dispersiv al posibilităților intelectuale.Elevul, studentul acumulează lacune, are o pregătire fragmentară care îl duc la privarea de capacitatea să scrie corect în propria limbă, să facă conexiuni, raționamente abstracte, respectiv să gândească în mod logic. Gândirea lui Comenius apare de-o extraordinară actualitate, ajutând la înțelegerea conceptului de *cultură de masă*, lipsită de bazele fundamentale chiar pentru cei din cursurile superioare.Este suficient să ne gândim la stupiditatea *metodelor* care în numele studiului personal obligă elevii la copierea fără sens a lecțiilor după ce au uitat normele caligrafiei, ale gramaticii, ale analizei și logicii, discipline care cer proceduri serioase și drastice, capabile să îndrume gândirea spre scheme ordonate și folositoare.Acestea din urmă sunt înlocuite cu *idei ciudate*, precum cele de *creștere democratică*, cu consilii de clasă care propun modele de discuție, de descoperire, de cercetare, de forme de școală de tip *timp plin*, care alienează mintea elevilor și a familiilor, ore de *educație sexuală* (care poate constitui un instrument instituțional de dezagregare morală a adolescenților), sau prin alte metode – motive cu mică importanță, fără prea multe obligații, dar care răpesc timp prețios disciplinelor fundamentale.

Acum este ușor de observat și de răspuns *cui prodest* ("cui folosește"), în mod pragmatic, o masă coruptă și îndoctrinată, cu o pregătire slabă, conformistă, capabilă să-și suprime viitorul (prin droguri, avorturi necontrolate), prin

opinia, destul de dezvoltată, că *delictul coincide cu democrația*.Iată ce credea Nicholas Murray Butler: *Comenius are o importanță capitală în istoria educației.El introduce și domină toată mișcarea modernă pe tărâmul educației primare și secundare. Raporturile lui cu prezentul sunt similare cu cele ale lui Copernic, respectiv Newton pe tărâmul științelor exacte moderne sau Bacon și Descartes în privința filosofiei moderne* (*The place of Comenius in the history of education*, Syracuse, 1892) (10).Israelitul Buttler era la momentul respectiv o persoană respectabilă pe firmamentul mondial: mason de rang înalt, membru al Iluminaților din Bavaria, în puțini ani va deveni conducător al British Israel, președinte al Societății Pilgrims, al CFR american, al Universității Columbia, administrator al celebrei Fundații Carnegie și colaborator al bancherului evreu Jacob Schiff la finanțarea revoluției bolșevice de la 1917; pentru toate acestea, va primi premiul Nobel pentru pace în 1931.

Jacques Mitterand, de două ori *Mare maestru* al *Marii Loji Franceze*, de partea lui, elogia meritul masoneriei de-a fi smuls religiei educația școlară, în realitate de-a lua în stăpânire și *conștiințele*: *Lojile masonice s-au bătut pentru ca educația să fie obligatorie, laică și gratuită.Ei au luptat și continuă să lupte împotriva școlii confesionale pentru că aceasta generează respectul pentru autoritate, pentru maestru sau pentru dogmă, lucru care duce la acceptare cu resemnare a oricărui fapt.Timpurile inculturii au trecut, însemnătatea filosofiei și rațiunii strălucesc în ochii universului și Masoneria nu poate să nu susțină că nu a contribuit la îndepărtarea lucrurilor care blocau lumina (...).Salvgardarea drepturilor tânărului cere ca el să primească o educație care să respecte, pe deplin, libertatea proprie.Numai învățământul laic poate da tânărului posibilitatea unui viitor care să-i permită, la o vârstă adultă, să-și aleagă singur propriile opțiuni religioase, morale și politice (...)* (11).

B: PANORTHOSIA (1644)

În al VI-lea capitol al lucrării *De rerum humanarum emendatione Consultatio catholica*, Comenius concepe o structură coerentă, rațională și pragmatică la nivel european, căreia să circumscrie proiectele lui de reformare a științei și educației.El prevedea o academie mondială, un *collegium lucis* – un fel de instituție internațională a educației pentru unificarea cunoașterii, o limbă universală pentru înlocuirea limbii latine (folosită în acele vremuri) pentru a favoriza realizarea unei concilieri mondiale a religiilor care să se *îmbrățișeze* în mod sincretic în numele umanismului comun, și în cele din urmă, a unui tribunal de pace, un fel de curte internațională de justiție care să vegheze la buna funcționare a primelor două organisme, prevenind războaiele și orice deviație.Pierre Mariel este promotorul tezelor conform cărora *Panorthosia* nu i-ar aparține lui Comenius, fiind de fapt un simplu manifest al rozacrucienilor căruia Comenius i-ar fi dat doar numele și câteva date, pe cât timp era reprezentantul unei comisii a înțelepților ai cărei membri au rămas. În mod voluntar, în umbră (12).

În *Panorthosia* (din grecescul *pan – tot*, universal și *orthos – drept, just*) Comenius expune în mod fidel gândirea rozacruciană, repropunând idei și concepte din *Republica* lui Platon, din socialismul utopic al *Civitas Solis Poetica* a lui Tomasso Campanella (1568-1639), inspirat din *Coloniile din Jerusalim* a lui JohannArndt (1555-1621), trecând la *Republica Cosmopolitana* de J V Andreae, inclusiv din scrierea incompletă *New Atlantis* de Francis Bacon (1561-1626), lucrări în care apăreau ideile unor state ideale fondate pe comunismul cel mai intransigent, dar nu din acest punct de vedere refractare oricărei religii (sau erezii),ci reunindu-le pe toate într-o sinteză superioară a unei viziuni panteistice a naturii, reliefând concepția gnostică a naturii umane.O rapidă trecere în revistă a câtorva citate va da posibilitatea cititorului să vadă în toate concretețea ei prezentarea ideilor sinarhice care stau la baza subjugării umane:

1 – un *consiliu cultural internațional* care să stabilească noile direcții de dezvoltare în domeniul culturii;
2 – o *biserică universală* care, prin înglobarea creștinismului să transmită în mod fidel (în domeniul religiei) doctrina dezvoltată;
3 – un *tribunal de pace* (care să impună respectarea doctrinei transmise) în domeniul politicii.*Abia atunci când condiția umană va fi îmbunătățită în așa fel încât filosofia, religia și politica vor fi aceleași pentru toți, învățații vor putea aduna și clasifica adevărul pentru a fi inoculat spiritului uman, sacerdoții vor îndruma sufletele către divinitate, oamenii politici vor putea instaura peste tot pacea și liniștea.O sacră dorință îi va anima pe toți laolaltă să contribuie cât mai bine, fiecare în domeniul lui, la progresul existenței ființei umane* (13).

Trebuie clarificat că *Panorthosia* împarte societatea în trei clase, *învățați, sacerdoți*, respectiv *oameni politici*. *Literaților*, ca depozitari ai adevărului le este rezervată *Autoritatea*, domeniu la care *sacerdoții* vor trebui să vegheze pentru răspândirea principiilor învățaților, în timp ce *Puterea* va fi exercitată de *oamenii politici* care vor trebui să ajute la formarea structurilor necesare activității sacerdoților.Astfel, în sistemul mondialist și sinarhic al *Panorthosiei*, conducătorii sunt liberi să se supună numai politicii impuse de cercurile superioare, dogmatice și impenetrabile.Ar trebui să ne întrebăm ce rol vor avea cei care nu aparțin clasei inițiaților, iar răspunsul e ușor de dat.Ei vor trebui să se *supună* artizanilor și cetățenilor din *Republica* lui Platon, cu atât mai mult cu cât ei formează partea de *trecuți cu vederea*, după definiția dată de un înalt inițiat în *Golden Dawn* (societate exclusivistă rozacruciană) (14), care folosea din omenire doar *sfinții* și *magii*, adică cei care aveau o viziune clară despre adevăratele fundamente ale relațiilor umane.Dar, continuă Comenius, până când totul va fi în comun, vor trebui să se constituie *paznici permanenți la ordinea care a fost creată.Ei vor veghea fără încetare ca școlile să ilumineze spiritele, ca religia să încălzească inimile, guvernele să mențină pacea și să nu permită infracțiuni sau devieri de la ordinea instituită* (15).Prin urmare, *în fiecare din cele trei domenii ale vieții umane – Educație (școală), Biserică (religie), Stat (politică) vom institui colegii de conducători.Conducătorul acestora va fi unul singur, un fel de Hermes Trismegistus (interpretat ca de trei ori voința lui Dumnezeu – Profet Suprem, Sacerdote Suprem și Rege Suprem) care e Hristos* (16), *unicul și puternicul ghid mondial* (17).

Comenius continuă întrebându-se dacă *nu ar fi mai bine să se reunească reprezentanții cei mai înalți ai colegiilor în trei tribunale mondiale care să ducă la bun sfârșit divergențele care ar putea apărea între învățați, sacerdoți și*

principi (conducătorii politici).Prin grija acestor tribunale, nu s-ar reuși, poate, să se împiedice litigiile apărute în fiecare din cele trei domenii?Pacea și liniștea ar fi menținute (18).*Va fi utilă distingerea acestor tribunale cu apelative diverse, numind ”Consiliul Luminii” - tribunalul învățaților, ”Consistoriu” - tribunalul ecleziastic, respectiv ”Tribunalul Păcii” - pentru domeniul politic.”Consiliul Luminii” va garanta tuturor oamenilor din lume posibilitatea de-a primi o educație (măcar cea indispensabilă), și de-a fi iluminați de cuvântul lui Dumnezeu.Va da posibilitatea fiecărei persoane să-și îndrepte privirea spre acea lumină în care vor vedea adevărul și nu vor mai putea lua în seamă erori și himere.Consiliul s-ar putea numi și ”Institutul Educațional al Ființei Umane”* (19). Este filosofia care a stat la baza *Secolului Luminilor – Iluminismului*, iar în zilele noastre stă la baza Unesco, care are rolul să elaboreze o cultură laică, respectiv difuzarea ei la nivel universal, până în cel mai îndepărtat loc al planetei prin mijloacele de comunicare, să orienteze încă din copilărie, într-un anume fel, umanitatea pe drumul dorit de regizorii oculți.

Va fi sarcina ”Consistoriului” ca unirea sufletelor întru Dumnezeu să se facă în mod liber, benevol, la orice nivel, în orice condiție și în orice caz persoanele s-ar afla; ca regatul lui Hristos să se păstreze prin Biserică și adunarea tuturor sfinților să fie cunoscută în lumea întreagă, în mod universal și liber (prin supunerea tuturor membrilor Bisericii unui singur conducător, Hristos).”Consistoriul” s-ar putea numi ”Prezbiteriul Universal”, ”Sanhedrinul Lumii”, ”Păstrătorii Sionului” (20).Nu este dificil de întrezărit trăsăturile *Leviatanului*, al *Dumnezeului mortal* zugrăvit de contemporanul lui Comenius, englezul Thomas Hobbes, în stare să învingă orice voință printr-o forță imensă și irezistibilă. Este *chipul* Sinarhiei din zilele de azi, tehnocrată și totalitară care-și arogă dreptul de-a stabili ceea ce este just sau injust pentru popoare, care adună în ea orice putere care să-l ajute pe om în proiectele lui de dominație.Comenius declară deci, ideea unei biserici universale, un fel de ONU la religiilor, a cărei natură o va descrie Saint Yves d'Alveydre la sfârșitul secolului al XIX-lea, și definită de sinarhicii secolului XX drept *Ordinea Culturală Mondială*, ca origine a normalei și seducătoarei *democrații culturale*.Tribunalul ecleziastic, *consistoriul mondial va veghea pentru ca (...) orașul Jerusalim să nu mai fie un oraș interzis, ci unul deschis și liber* (Zc 14,11) și *oriunde se vor afla simboluri sacre, ele să constituie material de pioase meditații (reflecții)* (21).Comenius face referire la versetele ultimului capitol al *Cărții a XIV-a a lui Zaharia*, în care lupta apocaliptică se încheie cu victoria lui Israel: *Domnul va fi stăpânul întregului Pământ (...)Jerusalim se va ridica (...)Ei vor locui și nu va mai fi exterminare și Jerusalimul va fi liniștit și sigur (...)Atunci, dintre atâtea persoane care au luptat împotriva Jerusalimului, supraviețuitorii vor merge în fiecare an pentru a-l sărbători pe Rege, Dumnezeul armatelor, la sărbătoarea Tabernacolelor.*Comenius atribuia, deci, *Consistoriului Mondial* o autoritate exclusivă, cu jurisdicție peste toate popoarele lumii.Un faimos cercetător al fenomenului mondialist comenta: *Nu va fi nici o derogare, nici o deviere de la doctrina dogmatico-sincretică fixată de Consiliul Luminii, atât pentru Religie, cât și pentru Filosofie* (22).

Iată, în cele din urmă, cum concepe Comenius acțiunea *Tribunalului Păcii*: *”Tribunalul Păcii” va trebui să vegheze asupra gândirii umane – virtute pe care trebuie să știm să o dominăm în orice fel, în orice caz și în orice condiție – pentru a menține nealterate, din orice punct de vedere, societatea umană și sistemul ei de relații; va trebui, cu alte cuvinte, să promoveze răspândirea justiției și a păcii în toate țările lumii.Acest colegiu s-ar putea numi ”Directoratul Puterilor Lumii”, ”Senatul Lumii” sau ”Areopagul Lumii”* (23).

În timp ce Unesco aniversa tri-centenarul lui Comenius, David Ben-Gurion, primul președinte al statului Israel, declara la Jerusalim: *Nu va mai fi nici o armată și nu va mai fi nici un război.La Jerusalim, Națiunile Unite (**adevăratele** Națiuni Unite) vor construi un ”Sanctuar al Profeților” care va asista la formarea unei uniuni federale a tuturor continentelor; acola va fi Curtea Supremă a Umanității care va rezolva în mod definitiv contradicțiile și conflictele în confederația continentelor, așa cum a profetizat Isaia* (24).

Frontispiciul Panorthosiei, re-editată la Praga de Editura ORBIS în 1950.Textul în latină înseamnă ”Fie ca toate să aibă o direcție convergentă și violența să fie departe de noi.

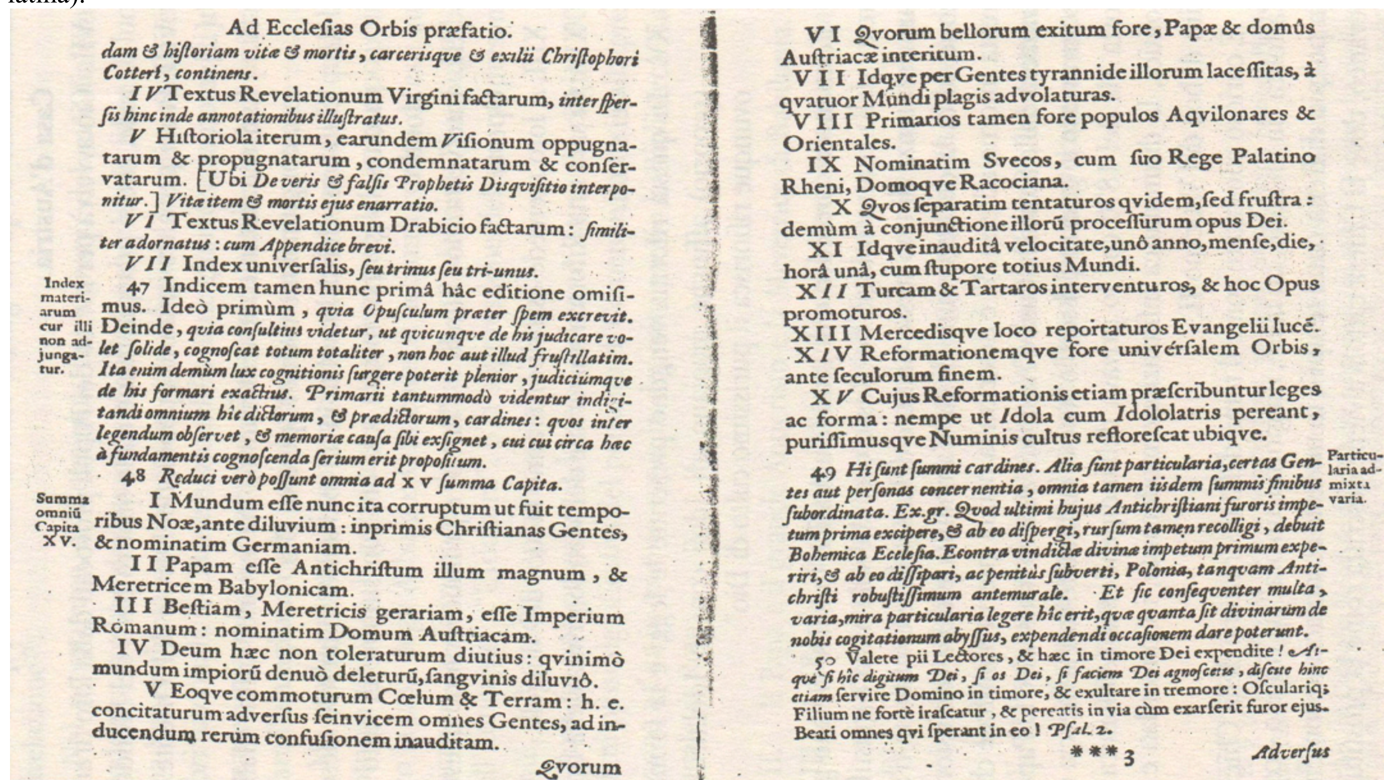
Cine-și mai aduce aminte, în anii comunismului, postul tv al României a difuzat, în serial, filmul cehoslovac ”Drumul lui Jan Amos”.

C: LUX IN TENEBRIS

Lucrarea *Lux In Tenebris* a fost dată tiparului de către Comenius la Amsterdam, în 1657, la o vârstă deja matură. Multe coincidențe doctrinale duc la presupunerea că aceste scrieri ar fi fost puternic influențate de profețiile mesianice ale rabinului *Abardanel* (1437-1508) (25), publicate la Amsterdam în 1644, în același an cu ediția *Panorthosiei*.În acele profeții se imagina distrugerea Bisericii și a Papatului, văzute ca *Anticrist*, printr-o alianță bine pusă la punct, între popoarele nordice, turci și tătari.Titlul lucrării a fost împrumutat din *Evanghelia lui Ioan*, dar opt ani mai târziu, în 1665,titlul va fi modificat în *Luce e tenebris*, *lumina care iese din întuneric*, titlu mai apropiat de divinitatea subversivă a rozacrucienilor (26).

În programul lui Comenius, precursor al mondialismului modern, ar fi trebuit să iasă din întuneric, ca o sursă de lumină, o *superbiserică*, care să integreze fiecare religie prin *Consistoriile Naționale – Bisericile naționale* (27),

adăugându-se, în numele unui umanism pozitiv cu caracter filantropic și tolerant, proclamarea egalității, în aceeași măsură a tuturor religiilor și cultelor.Dar acest proiect întâlnea două obstacole redutabile – catolicismul, ierarhia acestuia, funcția de educator *atotștiutor* al papei (religie catolică drept unica rămasă după destrămarea fostului Imperiu Roman – nota traducătorului), iar pe plan politic, obstacolul era reprezentat de *Casa Regală de Habsburg* (ca ultimă conducătoare a ceea ce-a mai rămas din *Sacrul Imperiu Roman*).Comenius se va ridica împotriva lor prezicând și dorind *distrugerea* a ceea ce el numea *Splendoarea lui Anticrist, Idolatra* și la îndepărtarea reprezentantului ei, *papa*, supranumit *Idolul*.Mai jos, în fotografie, este reprezentat un fragment din prefața *Lux in Tenebris*, păstrată în copie la Biblioteca Națională din Roma (în latină).

Ad Eccleſias Orbis præfatio.

dam & hiſtoriam vitæ & mortis, carcerisque & exilii Chriſtophori Cotteri, continens.

IV Textus Revelationum Virgini factarum, *interſperſis hinc inde annotationibus illuſtratus.*

V Hiſtoriola iterum, earundem *V*iſionum oppugnatarum & propugnatarum, condemnatarum & conſervatarum. [Ubi *De veris & falſis Prophetis Disquiſitio interponitur.*] *Vitæ item & mortis ejus enarratio.*

VI Textus Revelationum Drabicio factarum: *ſimiliter adornatus: cum Appendice brevi.*

VII Index univerſalis, *ſeu trinus ſeu tri-unus.*

Index materiarum cur illi non adjungatur.

47 Indicem tamen hunc primâ hâc editione omiſimus. Ideò primùm, *qvia Opuſculum præter ſpem excrevit.* Deinde, *qvia conſultius videtur, ut qvicunqve de his judicare volet ſolide, cognoſcat totum totaliter, non hoc aut illud fruſtillatim. Ita enim demùm lux cognitionis ſurgere poterit plenior, judiciúmqve de his formari exactius. Primarii tantummodò videntur indigitandi omnium hîc dictorum, & prædictorum, cardines: qvos inter legendum obſervet, & memoriæ cauſa ſibi exſignet, cui cui circa hæc à fundamentis cognoſcenda ſerium erit propoſitum.*

48 *Reduci verò poſſunt omnia ad* XV *ſumma Capita.*

Summa omniū Capita XV.

I Mundum eſſe nunc ita corruptum ut fuit temporibus Noæ, ante diluvium: inprimis Chriſtianas Gentes, & nominatim Germaniam.

II Papam eſſe Antichriſtum illum magnum, & Meretricem Babylonicam.

III Beſtiam, Meretricis gerariam, eſſe Imperium Romanum: nominatim Domum Auſtriacam.

IV Deum hæc non toleraturum diutius: qvinimò mundum impiorū denuò deleturū, ſangvinis diluviô.

V Eoqve commoturum Cœlum & Terram: h. e. concitaturum adverſus ſeinvicem omnes Gentes, ad inducendum rerum confuſionem inauditam.

Qvorum

VI Qvorum bellorum exitum fore, Papæ & domûs Auſtriacæ interitum.

VII Idqve per Gentes tyrannide illorum laceſſitas, à qvatuor Mundi plagis advolaturas.

VIII Primarios tamen fore populos Aqvilonares & Orientales.

IX Nominatim Svecos, cum ſuo Rege Palatino Rheni, Domoqve Racociana.

X Qvos ſeparatim tentaturos qvidem, ſed fruſtra: demùm à conjunctione illorū proceſſurum opus Dei.

XI Idqve inauditâ velocitate, unô anno, menſe, die, horâ unâ, cum ſtupore totius Mundi.

XII Turcam & Tartaros interventuros, & hoc Opus promoturos.

XIII Mercedisqve loco reportaturos Evangelii lucē.

XIV Reformationemqve fore univérſalem Orbis, ante ſeculorum finem.

XV Cujus Reformationis etiam præſcribuntur leges ac forma: nempe ut *I*dola cum *I*dololatris pereant, puriſſimusqve Numinis cultus refloreſcat ubiqve.

Particularia admixta varia.

49 *Hi ſunt ſummi cardines. Alia ſunt particularia, certas Gentes aut perſonas concernentia, omnia tamen iisdem ſummis finibus ſubordinata. Ex.gr. Qvod ultimi hujus Antichriſtiani furoris impetum prima excipere, & ab eo diſpergi, rurſum tamen recolligi, debuit Bohemica Eccleſia. Econtra vindictæ divinæ impetum primum experiri, & ab eo diſſipari, ac penitùs ſubverti, Polonia, tanqvam Antichriſti robuſtiſſimum antemurale. Et ſic conſeqventer multa, varia, mira particularia legere hîc erit, qvæ qvanta ſit divinarum de nobis cogitationum abyſſus, expendendi occaſionem dare poterunt.*

50 Valete pii Lectores, & hæc in timore Dei expendite! *Atque ſi hîc digitum Dei, ſi os Dei, ſi faciem Dei agnoſcetis, diſcite hinc etiam* ſervire Domino in timore, & exultare in tremore: Oſculariq; Filium ne fortè iraſcatur, & pereatis in via cùm exarſerit furor ejus. Beati omnes qvi ſperant in eo! *Pſal. 2.*

*** 3 *Adverſus*

II – *Papa* este marele *Anticrist* și *Prostituata* din Babilonia;

III – *Bestia* care ajută *Prostituata* este *Sacrul Imperiu Roman*, *Casa de Austria*;

IV – Dumnezeu nu va tolera pentru mult timp această stare de fapte, distrugând lumea necredincioșilor printr-un potop de sânge;

V – pentru aceasta va face să tremure *Cerul* și *Pământul*, va ridica pe unii împotriva altora pentru a provoca un haos cum nu s-a mai văzut;

VI – urmarea acestor războaie va fi moartea papei și dispariția *Casei de Austria*;

VII- aceasta se va întâmpla cu ajutorul popoarelor stăpânite de tiranie, care se vor împrăștia în cele patru colțuri ale lumii;

VIII – primele vor fi popoarele *Nordului* și ale *Orientului*;

X – ei vor încerca, fiecare în parte, dar prin unirea lor se va înfăptui *Opera lui Dumnezeu*;

XI – și cu o rapiditate nemaivăzută, într-un singur an, într-o singură lună, într-o singură zi, într-o singură oră, spre mirarea întregii lumi;

XII – vor interveni turcii și tătarii pentru a înfăptui această *Operă*;

XIII – ei vor fi cei care vor aduce *Lumina Evangheliei*;

XIV – va fi o *Reformă Universală a Lumii* înainte de sfârșitul secolelor;

XV – cu această reformă vor fi scrise legile: să moară *Idolii* și *Idolatrii* și pretutindeni să înflorească adevăratul cult al lui Dumnezeu.

Text profetic și de mare actualitate în care se dezvăluie arcanele rozacruciene, suficiente pentru a justifica existența unui plan și a continuității lui seculare (în desfășurare), dincolo de secretul cu care este înconjurat, respectiv a confuziei din jurul acestuia.Este descris primul război mondial care va îndepărta din istorie Casa de Austria, atacul masonic asupra papatului (din 1870).Este curios de constatat cum tema distrugerii catolicismului a fost reluată – cu mult mai multă grabă – într-un text rozacrucian contemporan: *Lichidarea Romei, Domnul fie lăudat se va înfăptui sub influența unor tineri sacerdoți care peste puțin timp nu vor mai avea nimic în comun cu obscurantismul clerical dintre secolele XIX și XX.Petru și ai lui vor trebui să fie din nou gata să-i reconsidere pe Iosif, Ioan și ai lor, fără să se gândească să "treacă" peste vreunul (...)Numai atunci Roma creștină, va fi, înjunghiată "alchimic" (...) în mai puțin de-o oră, de șaizeci de minute (...), toate datorită unui impuls de neoprit dat din exteriorul Romei papale* (28).Cititorului care ar dori să obiecteze la această prezentare a ideilor lui Comenius, că ele pot fi afectate de distorsiuni sau de subiectivisme, se pot aduce contraargumentele lui Yann Moncomble, care pe baza documentelor masonice, afirma: *El deja întrevedea după regele George Podiebrad al Boemiei* (rege din Boemia, adept al lui Jan Huss, teologul organizator al Bisericii Naționale a Boemiei) *o Europă Unită . Comenius, pe care Michelet îl numea "Galileo al pedagogiei", se demonstrează prin aceasta un mare internaționalist, gândindu-se chiar să creeze o limbă mai flexibilă decât latina.Toate aceste idei se pot găsi ca fiind comune pentru mulți masoni (precum cele menționate de Zamenhof* (29), *dar sunt caracteristice mai ales gradului18 al Ritului Scoțian, și de*

aceea, Masoneria poate considera acest om , pe drept cuvânt, ca fiind în mod extraordinar "înaintea timpurilor lui", dacă nu ca un strămoș direct, cel puțin ca unul din ghizii spirituali (30).Masoneria însăși este cea care confirmă apartenența lui Comenius la *Societatea Gnostică a Rozacrucienilor*, mai ales dacă ținem cont că al 18-lea grad al Ritului Scoțian este numit gradul *Cavaler* sau *Principe Suveran al Roza-Crucii* și proclamă, pe urmele celei mai vechi și autentice doctrine rozacruciene, *emanciparea umanității prin gnosticism* (31).Acest grad este *unul din cele mai importante grade masonice, caracteristic masoneriei de Rit Scoțian, dar și altor rituri* (32).

Se poate concluziona că centrul universului lui Comenius este omul, ca imagine a micro-cosmosului, conducător – în funcție – al lumii vizibile care-l înconjoară – macro-cosmosul.Pentru Comenius, omul are la interiorul lui mijloacele necesare pentru propria lui salvare: *Nu e necesar să se aducă omului ceva din exterior, este suficient de extras ceea ce are el la interior, să dezvolte și să arate "acel ceva"în toată importanța lui* ("*Didactica Magna"*, V, 5), în timp ce în altă lucrare susținea: *De ce are nevoie omul? De el însuși?El trebuie să învețe să se cunoască și să se aprecieze (...)El nu mai trebuie să caute binele la alții.În tine însuți se odihnește o lume, nu o căuta în afara ta* ("*Unum Neccesarium"*, V, 2-4).Din acest punct de vedere, scrierile lui Comenius apar ca un imn prometeic adresat gloriei umane, artizan unic de sine însuși, , așa cum o recunoștea și profesorul Sorbonei – Jean Piaget, membru al Unesco, atunci când scria: *În pedagogia disciplinară se regăsește același spirit al filosofiei sale, în care acest teolog insistă foarte puțin pe "păcatul originar"pentru a proslăvi, neîncetat, natura în continuu progres* (33).

Acest profet al unei dictaturi mondiale a inițiaților – dictatura *elitelor* care se cred iluminate în mod direct, de sus, dictatură fondată pe o super-religie ecumenică, a fost aclamat cu entuziasm, din nou, la Roma, la 16 apilie 1993, în cursul unei adunări internaționale de studii pe tema *Moștenirea lui Comenius – bilanțul unui centenar.*Ceea ce este surprinzător este că exaltarea laudelor la adresa lui Comenius nu venea, de această dată, de la vreun mason, ci de la un cardinal – cardinalul Poupard, președintele *Consiliului Pontifical al Culturii*,care în cursul unui seminar de studii legat de Comenius, l-a prezentat ca *pionier al noii educații, "a omului pentru om"* (34).Declarație care singură stă mărturie la cât drum au străbătut, în rândurile Bisericii, idealurile elaborate și urmate de-a lungul secolelor în liniștea discretă a lojelor.

NOTE:

1 – *Giovanni Amos Comenius – 1592-1670.*Pagini alese publicate prin grija Unesco, Florența, Bemporad – Marzocco, 1961, p 31 și Daniel Ligou *Dictionnaire...*, cit., p 1068 unde Comenius este definit ca *precursor al Unesco*.
2 – Idem, p 6.
3 – Idem, p 33.
4 – *The New Encyclopedia Britannica*, ediția din 1975, vol IV, p 967.
5 – Spre 1650, *Ordinul Roza-Crucian* era deja puternic organizat în Marea Britanie.
6 – Marcelle Denis *Un certain Comenius – Un anume Comenius*, Paris, Éd. P.U.F., 1992, p35.
7 – Jean Lombard *La cara oculta de la história moderna – Latura ocultă a istoriei moderne*, Fuerza Nueva, 1979, 4 volume, volumul I, p 147.Jean Lombard, jurnalist și înalt funcționar al lumii bancare franceze, a murit în 1989.Între 1942 și 1966 a compus lucrarea citată care conține o bogată și documentată bibliografie privitoare la Înalta Finanță, respectiv societățile secrete.
8 – Maria Montessori a elaborat metoda didactică care îi poartă numele și care a fost propagată de *Societatea Teosofică* a Helenei Petrovna Blavatsky, societate la care Montessori era afiliată (conform René Guénon *Il Teosofismo – Teosofismul*, Torino, Arktos, 1987, vol II, p 281).
9 – Pierre Mariel *Le societá segrete che dominano il mondo – Societățile secrete care domină lumea*, Florența, Vallechi, 1976, p 28 și *Giovanni Amos ...*, cit., p 16-21.
10 – Din broșura *Jan Amos Komensky* de Otakar Odlozilik, Chicago, *Czechoslovak National Council of America*, 1942.
11 – Jacques Mitterand *La politique des franc-maçons – Politica francmasonilor*, Paris, Éd. Roblot, 1972, p 19, 101 și 205.
12 – P Mariel, cit., p 29.
13 – *Giovanni Amos Comenio*, cit., prin grija Unesco, p 193.
14 – Pauwels și Bergier *Il matino dei Maghi – Dimineața Magicienilor*, Milano, Mondadori, 1986, p 281.
15 – *Giovanni Amos Comenio*, cit., p 194.
16 – Prin asemănarea lui Hristos cu Hermes Trismegistus apare clară prezența gândirii gnostice în substraturile *Panorthosiei*.Lui Trismegistus, personaj mitic care ar fi trăit, după opinia gnosticilor, în Egipt, îi este atribuită formula *ceea ce este sus la fel cu ceea ce este jos și ceea ce este jos la fel cu ceea ce este în înalt, prin miracolele unei unice Mari Opere* (Alexandrian *Storia de la filosofia occulta – Istoria filosofiei oculte*, Milano, Mondadori, 1984, p 42).Și totuși, creștinii au formularea *precum în cer așa și pe pământ...*
17 – *Giovanni Amos Comenio*, cit., p 195.
18 – Idem, p 196.
19 – Idem, p 196, 200.
20 – Idem, p 212.
21 – Idem, p 196.
22 – H Coston *La conjuration des Illuminés – Conjurația Iluminaților*, cit., p XVIII.
23 – *Giovanni Amos Comenio*, cit., p 201.
24 – *David Ben-Gurion in its own words – David Ben-Gurion prin propriile cuvinte*, New York, Amran Duchovny, Popular Library, 1968, p 109-110.
25 – Se ocupa de finanțele regelui Alfons al V-lea al Portugaliei, respectiv ale lui Ferdinand Catolicul.Fugărit din Spania va muri la Veneția.Este actuală dar și interesantă o profeție de-a lui: *Când Mesia va veni (...) va restitui evreilor sceptrul regal al lumii (...).Dar acea epocă va fi precedată de un mare război în care două treimi din populație va pieri* (Augusto

Rohling *L'ebreo talmudista – Evreul talmudist*, Roma, L'idea di Roma, s d, p 21).
26 – P Virion *L'Europe après sa dernière chance, son destin – Europa dupa ultima ei șansă, destinul ei*, Saint-Cénéré, Éd. Pierre Téqui, 1984, p 16-18.
27 – Trebuie menționat că una din condițiile de-a intra și de-a face parte din *World Council of Churches – Consiliul Mondial al Bisericilor*, cu sediul la Geneva, care astăzi reunește peste 330 de biserici din 120 de țări, constă în demonstrarea din partea bisericii candidate, că *are un caracter național*.
28 – Jacques Breyer *Arcanes Solaire – Arcanele Solare*, Paris, Éd. De la Colombe, 1959, citată în P. Virion *Bientôt...*, cit., p 182.
29 – Mason care, în 1887, a fost *inițiatorul*, din cele declarate chiar de el, unei limbi internaționale numite *esperanto*.În 1957, Unesco decide să atribuie titlul de *Binefăcător al Umanității* unui anumit număr de personalități.Printre ei, și doctorul Ludwik Lejzer Zamenhof, medic și filolog evreu de origini poloneze, care a trăit între 1859 și 1917.Simbolul cercurilor esperantiste era o stea verde cu cinci vârfuri, emblema umanismului inițiatic.
30 – Din Y Moncomble *L'irrésistible expansion...*, cit., p 51.
31 – Salvatore Farina *Il libro dei rituali del Rito Scozzese Antico ed Accettato – Manualul ritualurilor Ritului Scoțian Antic și Acceptat*, Roma, Piccinelli, 1946, p 307.Farina (în italiană *farina* înseamnă *făină*) a fost mason de grad 33 în RSAA.
32 – Conform Umberto Gorel Porciatti (grad 33 în RSAA) *Simbologia massonica.Gradi scozzesi – Simbologia masonică. Grade scoțiene*, Roma, Atanòr, 1948, p 152.
33 – Citatele sunt extrase din *La Contre-Encyclopédie – Contra-Enciclopedia*, publicată în numărul 447-448 ale *Lectures Françaises – Lecturi Franceze*.
34 – Vezi *Ésprit et Vie – Spirit și Viață*, revistă vatolică franceză, numărul din 13 mai 1993.

CAPITOLUL 6: SPRE SECOLUL LUMINILOR. MASONERIA ȘI ROZA-CRUCE

Se poate spune, fără a greși, că influența rozacruciană în masonerie a fost profundă și de durată.Și astăzi, în afară de ritualul pentru inițierea în gradul 18 al RSAA, ea se manifestă:
1 – în *camera de reflecție* a tuturor lojilor, unde, pe peretele dinspre nord, apare scris *VITRIOL – Visita Interiora Terrae Rectificando Invenies Occultum Lapidem – vizitează interiorul pământului și rectificând vei găsi piatra ocultă* (1) spre care este condus neofitul, fiind deviza vechilor rozacrucieni alchimiști, ca o invitație la descoperirea esenței propriului suflet (2).
2 – prin adoptarea ideologiei mesianice conținută în *Panorthosia* lui Comenius din partea organizațiilor internaționale precum, ONU, Unesco, etc.

Este lucru știut că masoneria speculativă actuală a văzut, în mod oficial, *lumina* la 24 iunie 1717, în ziua de *Sf. Ioan Evanghelistul*, la Londra.Iată cum caracteriza această *naștere* un document rezervat gradelor înalte, apărut după al II-lea război mondial, la Florența: *Naturalistul rozacrucian Jean Théophile Desaguliers și James Anderson (ministru protestant) împreună cu alte persoane, au convocat la 24 iunie 1717, la Londra, pe membrii celor patru loje operative în acele vremuri.* ***Această reuniune avea ca scop crearea unei fuziuni între ”Frăția Masonilor Liberi și Acceptați” și ”Societatea Alchimistă Roza-Cruciană”, dând posibilitatea rozacrucienilor să pună la loc sigur cercetările lor alchimice, ideile gnostice și raționaliste, în spatele fațadei respectabile a ”Frăției”****, oferind Masonilor Liberi și Acceptați avantajele pe care doar adepții bogați, influenți și ambițioși ai Roza-Crucii le puteau oferi, văzându-se ca sigură decadența care amenința antica Frăție.Adunarea acceptă în unanimitate această fuziune, Masoneria născându-se în urma acestui compromis, fapt care a dus la dispariția, pentru totdeauna, a ”Frăției Constructorilor”.În 1723, Anderson redacta și făcea să apară ”Constituția Masonilor Liberi și Acceptați”*(2 bis).

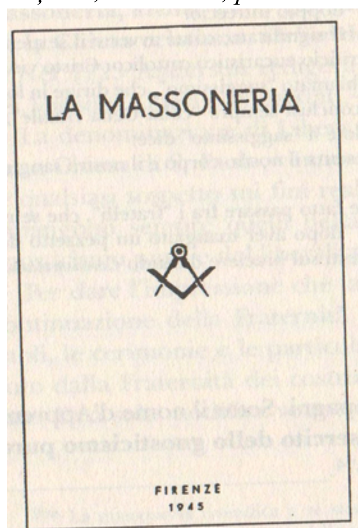
Denumirea de ”liberi și acceptați” este conservată cu scopul îndepărtării oricărei suspiciuni referitoare la scopurile finale ale abia apărutei Masonerii.Pentru a da impresia că noua Masonerie nu era decât continuarea ”Frăției Masonilor Liberi și Acceptați”, titlurile, ceremoniile și particularitățile pe care Masoneria le-a primit de la ”Frăția Constructorilor” au fost respectate cu rigurozitate.Este acceptată o singură derogare:”maeștrii” vor constitui un grup separat și distinct față de ”calfe”.Sub numele de ”ucenici”, ”calfe” și ”maeștri”, armata gnosticismului pur se lansa în cucerirea lumii (3).

Medalion și șorț masonic, din trecut, aparținând gradului 18 al RSAA – Principe (Cavaler) al Roza-Crucii.Sub compasul deschis la 60° se află un pelican cu șapte pui în cuib: ”el se rănește, cu ciocul, pe abdomen, de unde țâșnesc șapte firișoare de sânge, simbol al devotamentului de care, masonul dedicat emancipării Umanității, trebuie să de-a dovadă, dedicându-și scopului propus toată vitalitatea lui.Sângele păsării simbolice...înseamnă principiul emancipator care informează despre scopul social și politic al gradului (vezi *La Massoneria – Masoneria*, Florența, 1945, p 75).*Pe laturi se află șarpele care-și mușcă coada, respectiv coroana dublă de spini.Lucrările gradului 18, conduse de către un ”Prea-Înțelept”, se închid întotdeauna cu ”Cina Ritualică”. Rozacrucienii se adună în jurul mesei și ”Prea-Înțeleptul” spune: ”Hrana pe care o vom consuma acum reprezintă corpul și sângele nostru.Fie ca el să mărească forțele vieții !”*(4).*Vasul cu pâinea și cupa de vin sunt trecute de la frate la frate după care revin*

la "Prea-Înțelept".Acesta, după ce a mâncat o bucățică de pâine și a băut o sorbitură de vin, va arunca resturile pe foc, spunând: "Consummatum Est" - "Totul s-a îndeplinit" (idem).

Privitor la esența doctrinei, *datoria Cavalerului Rozacrucian este să lupte împotriva gnosticismului bastard închis în creștinism (catolicism) care face din credință o "orbire", din speranță un "piedestal" și din caritate "egoism". Numai Masoneria deține adevărata religie, gnosticismul; toate celelalte religii au luat de la Masonerie tot ceea ce putea fi adevărat.Ele nu au decât teorii absurde și false (...)* (5).*Învățătura secretă a Conducătorilor Supremi ai Masoneriei se poate rezuma astfel: să scoată în evidență toate drepturile omului (...), revendicarea în numele omului și luarea în posesie a tuturor acestor drepturi; privarea de aceste drepturi constituie uzurpare împotriva căreia sunt admise toate mijloacele de acțiune; revelarea , prin orice metode a erorilor și ororilor creștinismului care a făcut "abuz de încredere".*

Document pentru uz intern, dactilografiat, cu 191 de pagini, în afara circuitului comercial editat la Florența în 1945.Conform opiniei monsignorului Florido Giantulli S. J., cercetător al fenomenului masonic, acest volum constituie un "document ultra-secret redactat în euforia renașterii Masoneriei Italiene (...), destinat Gradelor Înalte Administrative ale Societății" (vezi *L'essenza della Masoneria Italiana: il naturalismo - Esența Masoneriei Italiene – naturalismul*, de același Giantulli, Florența, Pucci Cipriani *Editore, 1973, p 46).*

Masoneria, care nu este decât o revoluție în plină acțiune, o conspirație permanentă împotriva despotismului politic și religios, nu și-a atribuit singură simbolurile, după cum fac preoții să principii în societate; oricum principii și preoții, neputând înfrânge "Instituția" ostilă lor dar și temută pentru organizarea ei, vor încerca, în epoci diferite (...) să adere la Masonerie și să introducă uzanțe, costume, formule, titluri, legende care să falsifice spiritul "Instituției" și care, în loc să favorizeze doctrinele liberale și democratice, ar fi dezvoltat mai degrabă tendințe religioase și aristocratice.În fața acestor pericole, "capii Masoneriei" au strâns legăturile între adevărații frați, dorind să se asigure, dacă nu de protecție, cel puțin de toleranță din partea "puternicilor" lumii: "maeștrii" îi vor lăsa pe "puternici" să participe la lucrările "atelierului" unde va fi dezvăluit doar ceea ce este oportun de dezvăluit.Văzând astfel transformarea Masoneriei într-o societate oarecare, în aparență fără importanță, ar fi crezut că, în realitate, religia și politica erau absente.Asemenea paradox în fața căruia se aflau "puternicii" a devenit ca un văl sub care Masoneria poate acționa oriunde, în umbră și în secret, spre a duce la îndeplinire adevăratele și sublimele scopuri (6).Scopuri între care se poate regăsi și ocultismul, cel puțin după tonurile înflăcărate ale unui cronicar de rang înalt al Masoneriei, gradul 33° Jaime Ayala Ponce, membru activ al *Supremului Consiliu al Mexicului*, într-o carte, *numai pentru masoni și clerici cu orizonturi foarte ample* (îngroșarea literelor vine din textul original): ***Numele de "ocultism" provine din latină – occultus – care nu se vede****.Este știința care studiază misterele naturii și dezvoltarea puterilor psihice latente în om.Ocultismul reprezintă un amalgam de cunoștiințe și metode, precum* ***magnetismul****,* ***gnoza****,* ***cabala****,* ***teosofia****,* ***Roza-Crucianismul****, etc, totul, în mod evident, din punct de vedere speculativ.În* ***prezent****,* ***operative****,* ***avem magia****,* ***astrologia****,* ***alchimia****,* ***yoga****, inclusiv fenomenele psihofizice precum* ***spiritismul*** *și alte* ***desfășurări****,* ***întâmplări****,****considerate ca parte esențială a paranormalului****, precum:* ***clarviziunea****,* ***clarauzul****,* ***diagnosticarea*** *și* ***tratamentul la distanță****,* ***amprenta energetică a mâinilor****, cu scopul studierii lor, a explicării, respectiv de pătrundere a secretelor lor.Din moment ce nu este posibil să fie definite prin mijloacele naturale, cunoscute sau științifice, știința actuală dedică o parte din timpul ei acestora printr-o nouă ramură, numită "parapsihologie", care nu este altceva decât o nouă denumire științifică a ocultismului, pentru a nu provoca frica în oameni.*

În mod clar, ocultismul este știința care se dedică studiului fenomenelor extra-senzoriale, cu o referire specială la acele fapte la care legile naturii și ale științei, cunoscute și aplicate de toți, nu se aplică, dar ale căror cauze sunt un mister pentru cei care nu au aflat marele secret al naturii*.Este necesar de luat în seamă că științele oculte nu sunt imaginare, după cum sunt descrise de enciclopediile comune.****Sunt reale și adevărate, dar extrem de alarmante și periculoase în mâinile celor care nu știu să le folosească****.Ele ajută la învățarea utilizării secretelor naturii pentru a mări facultățile latente ale omului, lucru care-l pune într-un avantaj nedrept în relație cu cei mai neștiutori pe această temă.* ***Ocultismul consideră viața care se manifestă prin formele ei multiple, în timp ce știința studiază numai aparența fizică exterioară*** *(...).Dacă ocultistul, în loc să pună în serviciul umanității cunoștiințele sale, forța voinței sale, cu umilință și abnegație, lucrând cu un ideal moral ridicat, o face în schimb pentru un profit propriu, din egoism, se transformă într-un inamic teribil al umanității atâta timp cât cunoștiințele și puterile dobândite îl situează deasupra oricărei persoane, oarecare, din viața de zi cu cu zi.****Oricine dorește să se folosească de ocultism fără o cunoaștere profundă a motivelor filosofice ale puterilor citate, se aseamănă cu o rachetă nucleară, lansată, dar fără a avea un adversar precis.Luați aminte la Hitler și la al II-lea război mondial*** (7).

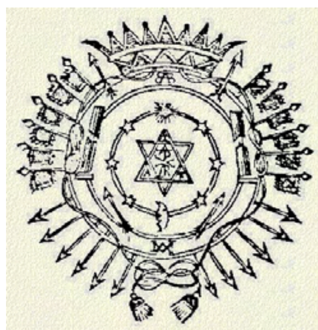
Ponce nu exagerează și nici nu glorifică, limitându-se doar să repete mesajul elaborat și pus în practică de maeștrii care au fost înaintea lui.Este și cazul lui Albert Pike – maximă somitate în științele oculte, din Masonerie – care, în învățăturile care stau la baza acestei societăți (căreia îi place să apară și să fie văzută ca o societate *filantropică*), rezervă

un loc principal magiei.E bine de meditat la aceste cuvinte: *Învățătura fundamentală exprimată în mod voalat în ”Revelație” este transmisă în timp prin Cabala sacerdoților lui Israel.Doctrina cabalistică, care era și dogma magilor și a lui Hermes, este conținută în ”Sepher Yetsirah”, în ”Zohar” și în ”Talmud” (...).Magia este magică prin ea însăși, precum matematica, care este știința exactă a naturii și a legilor ei.**Magia a reunit în ea singură diverse școli filosofice, recunoscându-se în religia CELUI FĂRĂ DE GREȘEALĂ și a ETERNULUI.**Ea reconciliază perfect și incontestabil termeni care la prima vedere par opuși între ei: credință și rațiune, știință și religie, autoritate și libertate.Printre altele , dă minții umane un instrument de cercetare speculativă și spirituală, riguros ca matematica și garant, însăși, al matematicii.*

*Astfel, există un ABSOLUT – ca termen limită al inteligenței și al CREDINȚEI.Suprema rațiune nu a lăsat ca spiritul șovăitor al gândirii umane să bâjbâie printre incertitudini.**Există un adevăr incontestabil și o metodă care nu dă greș pentru a ajunge la ea.Cei care o acceptă ca pe o regulă pot da voinței lor o putere suverană care îi va face stăpânitorii tuturor lucrurilor și a tuturor spiritelor pelegrine (care umblă încoace și-ncolo, fără logică), îi va face judecătorii și stăpânii lumii**. (...)Tradiția dă magilor titlul de REGE, pentru că inițierea în magie constituie o adevărată regalitate și marea artă a magilor este definită de toți adepții drept ARTĂ REGALĂ – ARS REGICA, REGATUL sau IMPERIUL SFÂNT, SANCTUM REGNUM* (8).Iată un om care știa ce spune.Un alt *maniac*?Dacă *da*, trebuie considerat că ocupa o poziție destul de importantă.

A: MARTINEZISM ȘI MARTINISM

În secolul al XVIII-lea, Jacques Martinez de Pasqually (1727-1774), rozacrucian (9) israelit portughez, destul de versat în științele oculte, după ce a înființat Ordinul Cavalerilor Aleși Cohen (10), elaborează o doctrină proprie pe care o face cunoscută prin lucrarea numită *Tratatul despre Reintegrarea Ființelor* (11).

Emblema ”Ordinului Cavalerilor Aleși Cohen”.

Acea doctrină, cunoscută sub numele de *martinezism*, era un amestec nebulos de cabală, magie, teurgie (12), cu influențe din filosofia greacă, platoniană, ezoterism oriental, care constituie un sistem gnostic convergent către un creștinism iudaizant, cu scopul declarat de reconducere a adeptului la starea de *om-zeu*, conform canoanelor gnostice.Aceste idei au fost reluate de către Louis-Claude de Saint-Martin (1743-1803), imediat după ce a fost inițiat în această doctrină, în 1768.Refuzând partea teurgică (acceptată, în schimb de către Jean Baptiste Willermoz, 1730-1834, elev al lui Martinez), Saint-Martin abandonează *martinezismul* pentru a elabora un *corpus* doctrinal propriu, *corpus* conținut în diferite scrieri.

Saint-Martin afirma că, și după *căderea* primară, oamenii au conservat o bunătate de fond, ca depozitari ai legilor naturale.La un anumit punct – și nu se explică din ce motiv – oamenii ar fi conștientizat prezența în ei înșiși a binelui și a răului, fapt care comporta o organizare socială, un guvern, o politică ale căror interacțiuni erau (din cele susținute de Saint-Martin) independente de voința umană, depinzând de-o nu prea bine explicată *natură a lucrurilor*.Continuând în această logică, el susținea că *suveranitatea popoarelor constituie neputința lor*, unde *istoria națiunilor este un fel de țesut viu și mobil în care PROVIDENȚA veghează fără întrerupere la justiția eternă*.Un regim astfel conceput a fost denumit de Saint-Martin *teocrație* (capabilă) în antiteză cu *democrație* – ca expresie a suveranității populare (dar neputincioasă).Pe aceste baze el stabilește egalitatea dintre orice formă de guvernământ.În locul adevăraților conducători ai națiunilor s-ar fi aflat *Comisarii Divini* (mai erau și niște *Comisari ai Poporului*, odată), identici cu oamenii dar diferențiați de aceștia prin *superioritatea dotării și iluminării lor*.Și în fața lor, *subjugați, trebuie să se închine popoarele, din cauza caracteristicilor și dorințelor acestora*.Saint-Martin a fost ostil *papatului* și *imperiului*, salutând *Revoluția Franceză* ca pe o manifestare a *Providenței* care ar fi dus la instaurarea *teocrației*, unicul regim capabil să unifice, conform doctrinelor lui, societatea. Doctrina *teocrației* s-a propagat mai ales prin scrierile germanului Johann Georg Schwarz, respectiv prin contele mason Joseph Marie de Maistre (13) care vedea în Saint-Martin pe *cel mai instruit, cel mai înțelept și cel mai elegant dintre teozofi* (14).După 1785, această doctrină a stat la baza societăților cu anumit specific din Rusia, după ce s-a răspândit în rândurile *elitei* culturale sub denumirea de *creștinism transcedental* (15).

Emblema Ordinului Martinist

În realitate, Ordinul Martinist propriu-zis, a fost creat (chiar dacă se face referire la Saint-Martin) la Paris, în 1884, de către marchizul Stanislas de Guaita, 1861-1897, magician rozacrucian care a creat Ordinul Cabalistic al Roza-Crucii, rezervat doar gradelor înalte din Ordinul Martinist.De Guaita, care a fost autor al unor lucrări cu titlul *Templul Satanei, Curs de Științe Oculte, Cheia Magiei Negre, Șarpele Genezei* (16) a murit la 36 de ani din cauza drogurilor, locul lui fiind luat de către prietenul său – Gérard Encausse – cunoscut mai degrabă cu apelativul de *magul Papus* (1865-1916), asupra căruia de Guaita exercitase o influență enormă.Discipol (în afara lui de Guaita) și a lui Philippe de Lyon, Papus era dotat cu o inteligență ieșită din comun care i-a permis să elaboreze o sinteză a numeroaselor curente ezoterico-oculte ale vremii, sinteză care încă are rezonanțe în lumea modernă.*Hirotonisit* episcop al nou-apărutei *Biserici Gnostice* de către *Valentin al II-lea* (alias Jules Doinel, 1842-1902), Papus a devenit *Superior Necunoscut* al Martinismului în 1882, a aderat la Societatea Teozofică de care s-a desprins în 1890, pentru a pune bazele, în 1891, unui nou curent în martinism.În 1867 leagă o strânsă prietenie cu Saint-Yves d'Alveydre, care vede în Papus *maestrul său intelectual*.

STANISLAS DE GUAITA
1861 - 1897

Despre Papus, documentatul *Dictionnaire de la Franc-Maçonnerie* a scris: *mag desăvârșit, era grafolog, a făcut profeții despre viitorul Rusiei, a făcut evocări în prezența suveranilor, a transmis puteri și a scris câte puțin din toate (...)* (17).

B: DOCTRINA MARTINISTĂ

Ce poate fi martinismul?Carlo Gentile, *Superior Necunoscut* și teozof martinist, afirma că *martinismul este un ordin iluministic ce asigură legătura între masonerie și lumea spirituală ocultă, iar originea este, în mod normal, rozacruciană* (18).Într-un alt articol (19) adăuga că la baza martinismului *stă o parte din dorința fundamentală a omului de-a se reintegra în esența lui divină* (20).Papus, în lucrarea lui *Martinésisme, Willermosisme, Martinisme et Franc-Maçonnerie* (21), o lucrare clasică cunoscută tuturor celor interesați, reliefează diferența între societățile iluministice – între care își face loc și martinismul – și masonerie: *Societatea iluminaților este legată de lumea invizibilă prin unul sau mai mulți conducători.Principiul de existență și de durată în timp ajunge la nivele supra-umane.Societatea masonilor nu este legată cu nimic de invizibil... Deci nu se poate stabili o paralelă între iluminatism – ca centru superior de studii ermetice, și masonerie – ca centru inferior de conservare, rezervat debutanților (...).*În 1921 apare *Manifestul Ordinului Martinist* care, adăugându-se *Manifestului Superiorilor Necunoscuți* din 1793, declară, în mod oficial, scopul martinismului: *Instaurarea pe suprafața pământului a unei ”Asociații a tuturor Intereselor”, o ”Federație a tuturor Națiunilor”, o ”Alianță a tuturor Cultelor” și o ”Solidaritate Universală”.*

De gauche à droite : Papus, Marc Haven, Philippe, Sédir, Rosabis

De la stânga la dreapt, Papus, Marc Haven ...

Este același concept, exprimat în termeni mai puțini ermetici care reflectă extrem de bine doctrina lui Comenius, ca o continuitate a milenarismului gnostic: *Va veni o zi* – spune Doctrina Gnostică – *în care se va surpa falsa ordine socială politică, economică și etică care astăzi suprimă și ofensează demnitatea existenței umane.Cei care vor determina această cădere, această înlăturare a Minciunii, vor fi oamenii înșiși atunci când ”Spiritul Sfânt al lui Hristos” își va începe acțiunea lui colectivă.Și pe ruinele falsei ordini se va stabili definitiv adevărata ordine, ”Regatul lui Dumnezeu” pe pământ, ceea ce va constitui îndeplinirea* ***Marii Opere*** *terestre.Abia atunci lumea va fi armonioasă și bună (...).Nu vor fi precum astăzi, o sută sau două sute de biserici rivale, ci doar o singură* ***Mare Biserică Universală*** *a tuturor oamenilor, adunați în* ***Religia Unică****, și va fi doar* ***Unul*** *singur cel care acum se ascunde în diversele culte sub diversele formule dogmatice* (22). Ne aflăm în fața dorinței arzătoare a lui Comenius pentru o singură religie, aflată sub o singură conducere, dorință exprimată prin cuvinte inițiatice, în termeni ambigui și ermetici, în care semnificațiile sunt altele decât cele cunoscute în mod obișnuit: *Sfântul Duh* nu ar mai fi parte din *Trinitate*, ci mai degrabă o nu prea bine definită *Înțelepciune* care-l luminează și-l susține în înfăptuirea operei lui pe *Comisarul Divin* al lui Pasqually, sau *Filosoful Necunoscut* al lui Saint-Martin; nici Hristos nu mai este *Maestrul Divin* al creștinismului, *Salvatorul* oamenilor, ci o specie de *tratat de alianță* care realizează *Coincidentia Oppositorum* dintre creștinismul transcendent, dogmatic, tradițional, și un umanism laic, prin transmutarea *alchimică* de la starea materială la cea divină.*Hristos* al martiniștilor este un om ca toți ceilalți, un model care prin iluminări succesive a reușit să devină divin, prototip al *Marii Opere*, care vede metalul cel mai ordinar (simbolizat de umanitatea în adormire) transformându-se în aur (umanitatea ridicată la rang divin).*Hristosul* martinist va realiza, pe lângă altele, sinteza dintre orice lucru opus, dând naștere unui creștinism nou, sincretist și totalizant în care noua religie își va pune propriile baze în stat.*Regatul lui Dumnezeu* va coincide atunci cu *Adam Kadmon*-ul cabaliștilor evrei, cu umanitatea *reintegrată* prin triumful *Sinarhiei* realizat prin fuzionarea într-o conducere restrânsă a celor două puteri, cea religioasă, respectiv cea politică (23).

Este necesară o mică paranteză.Rândurile subliniate sunt preluate din textul original și reprezintă *lamentarea* autorului la cum va decădea Biserica.Dar respectivul autor nu ia în considerare un fapt care stă *în mijlocul Bisericii*.Veți vedea în continuare câteva fotografii, realizate într-o catedrală iezuită din Roma (tocmai cei care-și propuneau să *apere creștinismul* cu orice preț, față de orice amenințare).Imaginile sunt proba tangibilă a realizării *Bisericii Universale* sub conducerea unui *Hristos*!?, *Rege al Lumii*!? O concluzie stă undeva, pe aproape: *poate că Biserica se adresează oamenilor simpli, iar masoneria, poate, că se adresează oamenilor cu o anumită ”condiție intelectuală”.Și poate că de mult timp se știa cum vor decurge evenimentele, către scopul comun, și al ”Religiei” și al ”Masoneriei”*. Din partea mea, **pas**, **nici cu una și nici cu alta**.

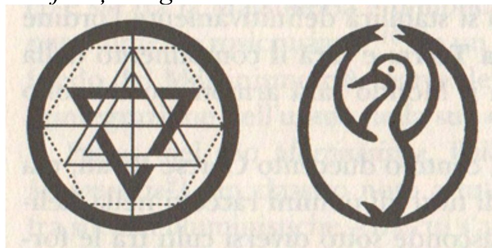

C: ”STRICTA OBSERVARE” ȘI MARTINISMUL

La sfârșitul secolului al XVIII-lea, mare parte din elita europeană, intelectuală și socială, era impregnată de *tendințe anticlericale* și pe aceste baze a fost posibilă apariția Masoneriei în ziua solstițiului de vară a anului 1717, ca instrument care nu se mai adresa anumitor *cercuri doctrinare*, *înțelepților* precum - *Academia Renașterii*, sau cenaclurilor secolului al XVII-lea, ci și *elitelor.* Cu ajutorul Masoneriei ideile propagandistice își vor mări intensitatea ajungând la popor sub formă de sute de *societăți de lectură* care vegheau la difuzarea ideilor masonice. Foarte curând se trecu de la *cercurile politice* rezervate anumitor categorii sociale la ideea *infiltrării în popor*, văzut prin conceptul de *masă*,în acțiunea împotriva *Tronului* care nu putea fi înțeles ca separat de *Altar.*

Printre principalele societăți de inspirație mistico-ezoterică care în acea perioadă *colcăiau* prin Europa se numără și *Societatea Roza-Crucii Templare*, cunoscută și sub denumirea de *Stricta Observare Templară*, care își susținea descendența direct din *Cavalerii Templari*, considerându-se păstrătoarea tradițiilor lor, dar cercetătorii de astăzi sunt de acord că aceste afirmații sunt nefondate (24).*Stricta Observare* era un sistem masonic pangermanic, dedicat gradelor înalte, fiind fondată de baronul Karl Goetthel von Hund (1722-1776) și a atins apogeul activității spre 1751.Von Hund, una din marile figuri ale masoneriei germane face din *Stricta Observare* un scop în viață, și nu după mult timp, *Stricta Observare* se va afirma în societatea cultă germană ca una din mișcările cele mai numeroase, dar și cele mai importante (25).La *Adunarea Masonică* de la Wilhelmsbad (26) din 1782, se putea baza pe zece prinți conducători, afiliați și conduși de *Marele Maestru*, principele Ferdinand, duce de Brunswick.La *Stricta Observare* era afiliat și prințul Carol de Hessen, membru al Iluminaților din Bavaria, al cărui nume apare și printre cei ai finanțatorilor *Conjurației Egalilor* din 1796.

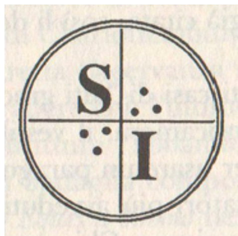
Alte simboluri ale Ordinului Martinist.

O atenție aparte trebuie acordată lui Johann Cristoph von Wölner (1732-1800), pastor luteran, (devenit *ministru al cultelor* pe timpul lui Frederic Wilhelm al II-lea), rozacrucian, membru al *Strictei Observări* (27), care în 1791 a fost ales *Mare Maestru* al *Lojei Naționale – Mamă a Germaniei - A Celor Trei Globuri*.Von Wölner a fost cel care l-a inițiat pe Frederic Wilhelm al II-lea în evocarea spiritelor, prin ședințele de magie ținute la castelul din Charlottemburg.*Stricta Observare* rezerva adepților de grade superioare, titluri cavalerești.Astfel, ultimul grad, cel de *Cavaler al Templului* însemna chiar abandonarea propriului nume pentru a lua un *nume de bătălie*, compus din termenul *EQUES* la care se adăuga și un atribut heraldic: de exemplu, *Eques ad Eremo – Eques al Anahoretului* ca în cazul lui Jean-Baptiste Willermoz, unul din masonii cei mai convinși ai secolului (o analogie la schimbarea numelui cu o anumită titulatură, poate fi considerat și obiceiul britanic al numirii lorzilor).Ultimul grad, de *Cavaler al Templului* nu se va pierde, ci se va amesteca cu diverse alte rituri, printre care, cel mai important, *Ritul Scoțian Antic și Acceptat* îl are ca fiind al 30°-lea grad – *Cavaler Kadosh* (*kadosh* înseamnă *pur* dar și *pedepsitor.*Gândiți-vă la cine a apărut în 1989, ca din neant, pentru a-l pedepsi pe Ceaușescu pentru *nesupunerea* față de organismele financiare mondiale ???).

Acest grad, proclamat al *răzbunării*, era astfel explicat de către Papus, la acea vreme conducător al *Supremului Consiliu* al *Ordinului Martinist*: *Marele Capitol al Masoneriei, fondată în secolul al XIII-lea, a fost constituit sub ”templari”, membrii lor cei mai înalți în grad fiind animați de dorința de-al răzbuna pe Jacques Burgundus de Molay și camarazii lui care au fost asasinați, victime a două puteri tiranice care se numeau MONARHIE și PAPAT* (28).Și istoricul Masoneriei, Serge Hutin, într-o manieră mai puțin explicită, dar cu mai multe conotații, tratează despre acest argument: *Și câte alte întâmplări neliniștitoare în Paris, în vara anului 1792!Mai ales alegerea aceluiași turn, al ”Templului” ca închisoare pentru familia regală.Era într-adevăr o întâmplare încarcerarea ultimului ultimului descendent al lui Filip cel Frumos în acea fortăreață care a aparținut ”ordinului martirizat”, sau o sângeroasă răzbunare, de dincolo de moarte?* (29).

D: SUPERIORII NECUNOSCUȚI

Stricta Observare adoptă conceptul martinist de *Superior Necunoscut*, ca o entitate fără o definiție precisă, dar dotată cu puteri supranaturale care ar conduce din umbră *ordinele* și *societățile secrete*.Martinistul Pierre Mariel, în lucrarea lui deja prezentată, îi descria astfel: *De fapt Masoneria (în afară de anumite cazuri de "grade înalte", necunoscute "fraților" mai puțin avansați) este anticamera – vestibului pentru alte grupuri închise, mai active și mai puternice.Pentru a folosi un termen pitoresc, Masoneria este ca o "crescătorie"."Pescarii" cei mai pricepuți știu să pescuiască numai peștii cei mari și să-i pună la loc sigur.Cine sunt acești "pescari", cei care în "Stricta Observare Templară" și în "Ritul Scoțian Rectificat"sunt numiți "Superiorii Necunoscuți" despre care se vorbește doar prin jumătăți de cuvinte, cu voce joasă, cu frică și tremurături* ? (30).Ernesto Nys aduce o explicație singulară citând din cartea contelui de Mirabeau – *Monarhia Prusiană sub Frederic cel Mare* – scrisă în 1788 în colaborare cu Jacob Mauvillon: *În acele vremuri* – spunea vorbind despre a doua jumătate a secolului al XVIII-lea – *toți doreau să devină masoni; mai ales principii, prinții, regii, toți intrau în această societate* (31).*Dar se pare că nu era posibilă conducerea unei societăți așa de numeroase fără devieri de la doctrină.Atunci apărură, ca și cum ar fi ieșit din pământ, oameni trimiși* – spuneau ei – *de necunoscuți superiori, dotați cu putere pentru reformarea ordinelor și pentru restabilirea purității antice* (32).

Simbolul martinist al "Superiorilor Necunoscuți".

Un alt mason, Jean-Piere Bayard, în cartea lui, ne precizează natura acestora, definindu-i *existențe invizibile care, fără corp fizic, transmit puteri (cunoștiințe) adepților, ca și în cazul celor de la Golden Dawn* (33).Oricum, părerile sunt împărțite.Pentru înaltul inițiat René Guénon, *și în acest caz se tratează numai de oameni vii, care posedă anumite facultăți transcedentale sau supranaturale* (34).Totuși, este oportun de precizat că titlul de *Superior Necunoscut*, în Masonerie are și un sens reductiv, de acceptare a unui *grad particular de inițiere* și (sau) de *autoritate* pe lângă alte ordine masonice.

E: RITUL SCOȚIAN RECTIFICAT

În anul morții maestrului său – Martinez de Pasqually, Jean Baptiste Willermoz fonda la Lyon o ramură nouă a *Strictei Observări Templare* pe care a numit-o *Cavalerii Binefăcători ai Sfântului Oraș*, care mai târziu în timp s-a dizolvat în *Ritul Scoțian Rectificat*, în care principiile lui Pasqually au fost revăzute și adaptate.Doctrina esențială era transmisă numai adeptului aflat în gradele cele mai înalte, de *Profet*, respectiv de *Mare Profet* (cel din urmă obținut de Joseph de Maistre) (35).Willermoz, mai mult decât Pasqually, era preocupat de *armonizarea practicilor cabalistice cu dogmele creștinismului*. Înainte de deschiderea lucrărilor, în afară de *Psalmii* biblici și *rugăciunile* sfinților, se recita și *De Profundis, în așa fel încât să-i facă pe "Profeți" să aibă intima convingere că ei sunt adevărații sacerdoți, în contact direct cu divinitatea unei credințe în care clerul creștin reprezenta doar fațada externă și decorativă* (36).În realitate, *Willermoz a obținut ca bazele Strictei Observări Templare să servească învățăturilor Aleșilor Cohen* (37), în ideea unei continuități a doctrinelor rozacruciene martiniste, respectiv a masoneriei templare, idee consacrată prin *Adunarea Masonică* de la Wilhelmsbad din 1782.

Revoluția Franceză era aproape și programul de la 1600 al rozacrucienilor, fidel transmis timp de un secol, făcea să se vadă luminile unei alte așezări politice.Iluminații din Bavaria, ca bază a *Noului Ordin* își țeseau propria rețea...

Simbolul gradului 30 al Ritului Scoțian, numit și al "Gnosticului Superior" prin care se obținea titlul de "Cavaler Kadosh".Este unul din cele mai înalte grade simbolice ale Ritului în care inițiatului în Masonerie îi este dezvăluit propriul program politic, bazat pe distrugerea "Monarhiei" și a "Papatului" prin înlocuirea acestora cu ideile filosofice de "Realizare materială a doctrinelor gnostice" (38).*Craniul din mijloc, mai înalt ca poziție și cu ghirlandă pe cap, îl reprezintă pe Marele Maestru al Ordinului Templar – Jacques de Molay, judecat și condamnat de către Filip cel Frumos (craniul cu coroană), respectiv de papă (și el cu "coroană", dar în dreapta imaginii), ambele cranii mai jos ca poziție decât craniul lui de Molay.Aceasta a fost semnificația detenției lui Ludovic al XVI-lea în Turnul Templului, ultima vestigie pariziană din Ordinul Templarilor, după cum preciza și revista masonică "Hiram" din noiembrie-decembrie 1988.Poate avea o semnificație și faptul că în cursul inițierii în grad, este stabilită o ierarhie a științelor "pentru educarea spiritului" adeptului, pe șapte trepte, în urcare. Locurile de la bază sunt ocupate de științele matematice, de cele fizice, de științele naturale, de psihologie și în vârf sociologia, "cea mai completă dintre toate științele, cuprinzând în ea fizica comportamentelor, cultura sentimentelor și acțiunea masoneriei"* (39).

NOTE:

1 – Piatra ascunsă, piatra de temelie sau în sens metaforic *adevărul*, conform diverșilor autori din *La Libera Muratoria* -

Constructorii (zidarii) Liberi, Milano, Sugarco, 1978, p 230.
2 – Alain Guichard *Les Franc-Maçons – Francmasonii*, Paris, Éd. Grasset, 1969, p 42-43.
2 bis – Masoneria revendică pentru ea însăși aceeași descendență cu a corporației zidarilor liberi care a construit marele catedrale europene.Se pare că o dată cu afirmarea Umanismului, terminându-și misiunea lor de constructori, aceștia au admis în *lojile* lor, locurile în care de-a lungul secolelor au păstrat și transmis mai departe abilitățile lor tehnice, personaje care nu aveau nici o legătură cu domeniul construcțiilor, așa numiții *acceptați*.
3 – Citat din *La Massoneria – Masoneria*, Florența, 1945, p 14-15.
4 – Salvatore Farina *Il libro completo dei rituali massonici – Manualul complet al ritualurilor masonice*, Genova, Fratelli Melita Editori, 1988, p 334.
5 – Din *La Massoneria – Masoneria*, cit., p 69.
6 – Idem, p 177-178.
7 – Jaime Ayala Ponce *Introduccion a la francmasonería – Introducere în Francmasonerie*, partea a II-a, San Lorenzo No 37, Colonia Los Angeles Femenina, Iztapalapa, c.p. 09830, Mexic, D.F., Gomez-Gomez-Hnos., 1985, p 49.
8 – Albert Pike *Morals, Dogma and Clausen's Commentaries - ”Morala și Dogma” și Comentariile lui Clausen*, Foggia, Bastogi, 1984, vol VI, p 205-206.
9 – Bernard Lazare *L'antisémitisme, son histoire et ses causes – Antisemitismul, istoria și cauzele lui*, Paris, Éd. de la Vieille Taupe, 1985, p 167.
10 – *Élus – Aleșii* reprezintă o *elită care primește semne (de la divinitate) care îi duc pe drumul reîncarnării spre condiția umană originară, fericită și una cu divinitatea*, Erica J. Mannucci *Gli altri lumi – Alte lumini*, Palermo, Sellerio Editore, 1988, p 60.
11 – *Traité de la Réintegration des Êtres – Tratat despre Reintegrarea Ființelor*, Paris, Éd. Traditionelles, 1974. Pasqually *apare dintr-o dată în 1754, îndeplinind o carieră de taumaturg și mai ales de teurg, impunându-se imediat ca magician deplin și teozof dotat cu puteri miraculoase*, Henri Charles Puech *Storia delle religioni – Istoria Religiilor*, Bari, Laterza, vol III, 1977, p 601.
12 – Termen grecesc cu semnificația de *fabricare de zei* și constă în practici magice care, conform doctrinelor neoplatoniene ale Renașterii, ar influența divinitatea într-un mod ca ea să se poată manifesta sau chiar încarna pentru o scurtă perioadă de timp.
13 – Asemenea afirmații au stârnit comentarii dure din partea catolicilor.De Maistre (1754-1821), exponent al *Contrarevoluției*, mason și martinist!Cercetătorii fenomenului masonic nu sunt de acord între ei.Léon de Poncis – *Cazul lui de Maistre ca mason este destul de curios demonstrând că în acea epocă existau loji cu substrat creștin prin care multe persoane ale secolului al XVIII-lea și de la începutul secolului al XIX-lea au fost induse în eroare* (*La F.: M.: d'aprè ses documents secrets – F.: M.:din documentele sale secrete*, Vouillé, 1972,D.P.F., p 44).Apartenența lui de Maistre la Masonerie apare bine documentată în Carlo Francovich *Storia della massoneria in Italia – Istoria Masoneriei în Italia*, Florența, La Nuova Italia, 1975, p 252-253, 281, 399 nota6, 430., respectiv în Serge Hutin *La Massoneria – Masoneria*, Milano, Mondadori, 1961, p 96.H Coston, în lucrarea lui *La Conjuration des Illuminés – Conjurația Iluminaților* (p X-XI), face cunoscut în mod oportun: *inițiat în masonerie în 1773 prin loja ”Les Trois Mortiers” din Chambéry.”Orator” al Lojii ”La Sincerité” din același oraș, în 1778 apare ca ”Mare Sacerdot” al ”Ordinului Martinist al Aleșilor Cohen”, după care ”Eques a Floribus” al ”Cavalerilor Binefăcători ai Sfântului Oraș” de inspirație roza-cruciană, și în același timp martinistă.Este același care apare ca apărător a teocrației spirituale și temporale a ”Sfântului Scaun” prin celebra lui scriere ”Del Papa” - 1819*.Coston continuă citându-l pe același de Maistre: *la ce bun o religie divină din moment ce ”noi am rupt haina fără cusături”, că adoratorii lui Hristos, divizați prin interpretarea legilor sfinte, au făcut excese care ar face să roșească și Asia?Islamismul nu are decât două curente (tendințe), creștinismul are cam treizeci!*De Maistre coincide că *doar Masoneria poate pune reconcilierea în aplicare*.Despre experiențele masonice ale lui de Maistre se poate vedea și Daniel Ligou *Dictionnaire ...*, cit., p 759-760.
14 – H C Puech, cit., p 596.
15 – O lojă martinistă a fost creată la curtea țarului, fiind frecventată, pe lângă țar și țarină, și de principele Kurakin, ministrul internelor Protopopov și ministrul justiției Dobrovolski, conform J Bordiot *Une main cachée dirige – O mână ascunsă conduce*, Condé-sur-Noireau, Éd. La Librairie Française, 1976, p 272.
16 – Conform Gastone Ventura *Tutti gli uomini del Martinismo – Toți oamenii Martinismului*, Roma, Atanòr, 1978, p 37-nota 3.
17 – Daniel Ligou *Dictionnaire ...*, cit., p 910.
18 – Revista *La Fenice – Phoenix*-ul, nr 1-2, vol I, februarie-aprilie 1949, p 6 și următoarele
19 – Idem, c.s., nr 3, p 66.
20 – Rozacrucienii, conform martinistului Gastone Ventura (cit., p 160), sunt *realizații*, cei care au cunoscut *reintegrarea*.
21 – Paris, Éd. Lucien Chamuel, 1899.
22 – Vincenzo Soro – alias *Marsilius*, Superior Necunoscut, *La chiesa del Paracleto.Studi sullo gnosticismo – Biserica lui Paraclet.Studii despre gnosticism*, Todi, Atanòr, 1922, p 92.
23 – H C Puech nota ca Stanislas de Guaita definea Sinarhia drept *o mișcare spiritualistă care culmina cu regatul lui Dumnezeu* (H C Puech, cit., p 606).
24 – H C Puech, cit., p 599.
25 – ”*Stricta Observare” acapară toată masoneria germană, reușind să se infiltreze, în mare parte, și în cea franceză*, Gastone Ventura *Templari e Templarismo – Templari și Templarism*, Roma, Atanòr, p 24, dar și René Alleau *Hitler et les...* , Paris, 1969, p 103; H C Puech, cit., p 661.
26 – *Adunare* – în sensul de întâlnire generală a reprezentanțior diverselor loji, capitole ale unei obediențe masonice.

27 – Conform René Alleau, cit., p 102-103 și H C Puech, cit., p 600.
28 – Papus *Martinez de Pasqually*, Paris, 1895, Éd. Chamuel, p 140.
29 – Serge Hutin *Governi Occulti e Società Segrete – Guverne Oculte și Societăți Secrete*, Roma, Mediterranee, 1973, p 146.
30 – P Mariel, cit., p 31.
31 – Cum să nu fie de mirare efectul Revoluției Franceze dacă principii, în primul rând, au trădat mandatul lor punându-se pe ei înșiși dar și propriile regate în mâinile celor care i-ar fi distrus? Conform Ernesto Nys, cit., p 81, pentru o listă impresionantă cu regii masoni din Europa secolelor al XVIII-lea și al XIX-lea.
32 – Ernesto Nys, cit., p 69-70.
33 – J P Bayard *La Franc-Juges de la Sainte Vehme*, Paris, Éd. Albin Michel, 1971, p 162.
34 – René Guénon *Il Teosofismo – Teozofismul*, cit., vol I, p 56.
35 – H C Puech, cit., p 662.
36 – Carlo Francovich *Storia della massoneria ...*, cit., p 287-288.
37 – H C Puech, cit., p 601.
38 – S Farina *Il libro completo dei rituali massonici – Manualul complet al ritualurilor masonice*, cit., p 382.
39 – Idem, p 398.

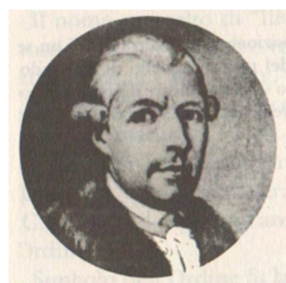
CAPITOLUL 7: ASALTUL ASUPRA ”TRONULUI”. ILUMINAȚII DIN BAVARIA

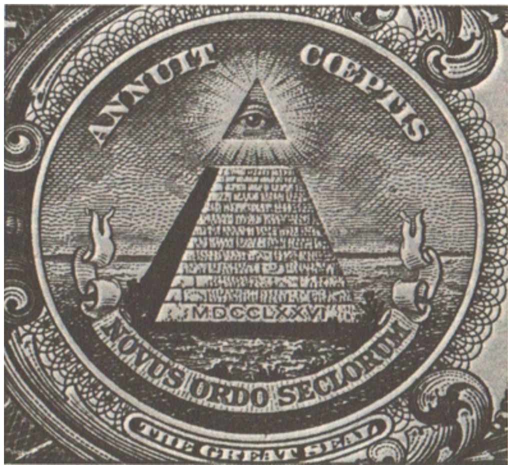
La 1 mai 1776, un profesor de doar 28 de ani, care preda juris-prudența la Universitatea Iezuită din Ingolstadt (Bavaria) – Adam Weisshaupt, aduna în jurul lui primii adepți ai unui nou ordin, numit *Illuminati Germaniae* sau *Ordo Illuminatorum*.Ca o primă precauție, fiecare dintre adepți a primit un pseudonim.Weisshaupt își alesese *Spartacus* (1), numele anticului răsculat trac, în timp ce ceilalți discipoli aveau pseudonimele *clasice* de: *AJAX* – în acea vreme Massehausen, *TIBERIU* – Merz, *AGATHON* – Bauhof și *SUTOR* – al cărui nume real nu se cunoaște.În anii următori, ordinul se dezvoltă conform modelului cercurilor concentrice, având ca membri personaje cu faimă din lumea culturală și politică a vremii, precum Goethe – *ABARIS* (2), Herder – *DAMASUS PONTIFEX*, sau principele Ferdinand de Brunswick – *AARON*, Mare Maestru al *Strictei Observări Templare*.Protagoniști de primă mărime ai ordinului au fost Saverio Zwack, al cărui nume de *bătălie* era Filippo Strozzi (3), schimbat ulterior în *CATONE*, dar mai ales baronul Adolph Franz Friedrich Ludwig von Knigge (sau *PHILON*), faimos în lumea masonică prin contribuția adusă.Numele ales de *Illuminati – Iluminați* era de folosință comună printre gnosticii primelor secole, fiind adoptat ulterior de către o sectă germană (pe la 1400) care practica satanismul (4).

Conform opiniei istoricului francez Jean Lombard, numele era de origine *maniheistă*, desemnând o sectă gnostică care se proclama *iluminată de către cer*.Pentru o conectare în mod direct cu această tradiție, noii *iluminați* au adoptat era persană, al cărei început se afla în anul 630 d H, stabilind anul 1146 ca dată de naștere a ordinului (5).Simbolul ordinului era trunchiul de piramidă împărțit pe 13 nivele (6), peste care *veghea* ochiul atoatevăzător din curentele ezoterice egiptene. La baza trunchiului, gravată cu caractere romane, se afla data fondării.Simbolul este preluat de către Masonerie după *trecerea în adormire* a ordinului în 1786, reapărând în 1919 ca emblemă a British Israel, o organizație puternică, care reia intențiile și destinele sinarhice ale iluminaților.În cele din urmă, aceeași piramidă va apare și pe *Marele Sigiliu* al Americii, adoptat în mod oficial la 20 iunie 1782 și tipărit în 1935 pe bancnota de 1 dolar.

A: WEISSHAUPT

S-ar fi născut la 6 februarie 1748 la Ingolstadt, într-o familie de pedagogi, ceea ce face probabilă o apropiere a lui de scrierile lui Comenius.*Își face studiile la Ingolstadt și în anul 1772 îmbrățișează religia, ca profesiune, devenind, trei ani mai târziu, titular al catedrei de drept natural și canonic* (7).Se afirmă că Weisshaupt ar fi fost inițiat în misterele oculte egiptene, în 1774, de un negustor al Jutland, un anume Kölmer, fiind incitat de către acesta să pună bazele unei societăți secrete, în 1776 (8), dar alți autori susțin, în schimb, că Weisshaupt nu ar fi fost singurul fondator al iluminaților, ci a fost ajutat de cinci evrei: Wessely, trei bancheri – Daniel Itzig, Friedlander și Meyer (9) – și Moses Mendelssohn – un evreu bogat, *traducător și propagator al ”Discursurilor” lui Jean Jacques Rousseau împotriva dreptului de proprietate; ”Discursuri” din care comunismul și-a tras propria inspirație* (10). Ipoteză plauzibilă, mai ales că Bernard Lazare (1865-1903) semnala prezența evreilor în anturajul lui Weisshaupt (11).Personalitate intrigantă, Weisshaupt (în foto alăturat) se manifestă mai întâi ca om al religiei, după aceea ca ateu, și în cele din urmă ca materialist.Cu caracter introvertit dar ambițios, tenace în urmărirea scopurilor propuse dar cu stranii carențe organizatorice până în punctul că doar întâlnirea cu von Knigge (spre 1780), a făcut posibil eliminarea riscului de dizolvare a ordinului.Teoretician al subversiunii, Weisshaupt este inițiat cu gradul minim în loja *La Prudenza* din cadrul *Strictei Observări* la 8 februarie 1777, la München.Fapt paradoxal în sine dacă se iau în considerare cunoștiințele masonice profunde, putând constitui un motiv în decizia lui de *sprijinire, în cadrul Masoneriei, a asociației pe care el a creat-o* (12).

Reprezentare a bancnotei de un dolar cu trunchiul de piramidă peste care se află ochiul atoatevăzător, simbolul Iluminaților din Bavaria.Data gravată la baza piramidei nu reprezintă anul înființării Statelor Unite (după cum se crede în mod normal), ci anul de înțiințare a respectivului ordin.Pe lângă celelalte detalii cunoscute, eşarfa inscripționată aflată sub trunchiul de piramidă conține o evidentă eroare ortografică, introdusă pentru ca scrierea *Novus Ordo Seclorum* să fie compusă din 17 litere în loc de 18.Valoarea simbolică a numărului 17 înseamnă *lipsa perfecțiunii celeste*, perfecțiune reprezentată de numărul 18.*Annuit Coeptis* înseamnă *aprobă lucrurile începute*, adică a celor stabilite sub supravegherea ochiului atoatevăzător al Masoneriei (13).Piramida apare construită din pietre *prelucrate* (de *Marele Arhitect al Universului*) – care reprezintă noua umanitate a inițiaților, în contrast cu *piatra neșlefuită* – caracteristică a muritorilor de rând.

Von Knigge – sau *PHILON* – deținea grade masonice ridicate în diverse ordine, printre care cel de *Cavaler Templar* al Strictei Observări, respectiv *Mare Profet* al Ritului Scoțian Rectificat al martinistului Willermoz.Continuitatea este evidentă...Spirit aventurier, însetat de ocultism, a hoinărit îndelung prin Europa înainte să-și facă intrarea triumfală la curtea princiară din Bavaria.El a fost artizanul organizării perfecte și a ierarhiei ingenioase teoretizate de către Weisshaupt pentru ordin, copiind modelul *Companiei lui Isus – Iezuiții*.Potrivit masonului Gerson, von Knigge a fost animat de o ură profundă la adresa creștinismului, până la punctul în care susținea *pe oriunde treci, seamănă discordia* (14).

B: ORGANIZAREA ORDINULUI

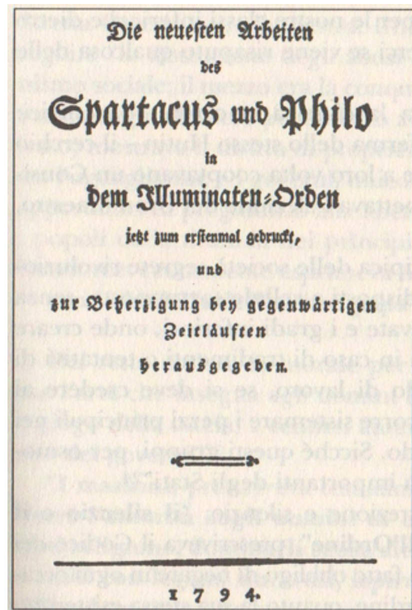
Ordo Illuminatorum a împrumutat de la iezuiți *disciplina morală rigidă, ca scop pentru formarea în adepți a acelor însușiri necesare ducerii la bun sfârșit a ceea ce se propunea de făcut și luând din Masonerie tehnica generală a societăților secrete, conform căruia adeptul este adus la cunoștiința doctrinelor puțin câte puțin, în măsura în care superiorii secreți din ordin îl consideră demn (sau nu) de scopurile finale propuse* (15).

Intervenția lui von Knigge (alăturat, în fotografie, 1752-1796) a dus la lărgirea bazelor societății bavareze prin constituirea unui sistem masonic formidabil, care în puțini ani se va fi întrepătruns cu Stricta Observare și cu Ritul Scoțian Rectificat, trecând peste frontierele Germaniei și găsindu-și ecou la Paris, în Elveția, polonia și Rusia (16).*În mai puțin de cinci ani* – susținea Mariel – *au devenit stăpânii oculți nu numai ai Bavariei, dar și statelor care au făcut parte din fostul ”Sacru Imperiu Roman”* (17).Același cunoscut dicționar al lui Daniel Ligou, citându-l pe Le Forestier [pe care același dicționar nu ezita să-l numească *probabil unul din cei mai buni istorici ai ordinului, chiar dacă nu a fost mason (...) Chiar dacă nu era inițiat, R Le Forestier știa, în mod admirabil, despre ce vorbește* , p 710], făcea cunoscut: *Istoricii care au văzut în Ordinul Iluminaților o mașină de război inventată de un fost elev al iezuiților, pentru a lupta împotriva lor cu aceleași arme, nu s-au înșelat prea mult.Ordinul era admirabil adaptat la mentalitatea celor care vroiau să combată ”fanatismul”, inamicii ”Rațiunii și ai Umanității” în baroca și catolica Bavarie* (18).În ianuarie 1782, ordinul era așezat pe diverse grade, la rândul lor grupate pe două clase: *edificiul inferior* – pregătitor pentru clasa a doua - sau *edificiul superior*, care cuprindea adevăratele mistere.Plecând de la ordinele inferioare, spre cele superioare, scara ierarhică a Ordinului Iluminaților, era următoarea: *Postulant* sau *Neofit*, *Minerval*, *Iluminat Minor*, *Iluminat Major*, *Epopt* sau *Preot Iluminat*, *Regent* sau *Principe, Prinț Iluminat*, *Mag – Filosof* și *Om – Rege*.Pe măsură ce înainta pe scara inițiatică, *iluminatul* vedea ridicându-se vălurile care ascundeau scopul suprem al ordinului: distrugerea societăților, înlocuirea acestora cu o organizare fără clase, fără o altă ierarhie decât *virtutea* fiecărui cetățean.Iluminații ajunși la gradul de *Epopt* știau că ar fi contribuit la căderea creștinismului și a regalității, înlocuite de ateism, respectiv de egalitarism (19).La gradul de *Mag – Filosof* , istoricul mason Serge Hutin informa *că se studia o metafizică panteistă, potrivit căreia Dumnezeu și lumea sunt unul și același lucru* (20).

În 1782, între prima și a doua clasă, au fost introduse primele trei grade inferioare ale masoneriei scoțiene care permiteau iluminaților să devină parte din multitudinea de ordine masonice, dar mai ales să creeze în acest fel, *linii moarte* pe care erau *parcați* cei care erau recunoscuți ca *incapabili* să urce spre gradele superioare (21).René Le Forestier (1868-1951), germanist și istoric masonic foarte documentat, în lucrarea de diplomă *Iluminații din Bavaria și Masoneria Germană* (22), prezentată la Paris în 1915, tratând condițiile pe care însuși Weisshaupt trebuia să le îndeplinească pentru a ajunge la gradul de *Regent* (p 303-304), scria: *mare parte din forța noastră stă în secret.În acest fel, trebuie să ne ”acoperim” cu numele altor societăți.Lojile masonice sunt mijloacele cele mai comode pentru disimularea scopurilor noastre înalte, pentru că lumea deja s-a obișnuit să nu se mai aștepte la nimic deosebit din partea ei (a masoneriei). Numele societăților, al personalităților este, printre altele, o excelentă ”mască” pentru gradele noastre inferioare și în spatele căreia ne putem ascunde dacă se află ceva despre adunările noastre*.Structura ordinului era cea clasică, după modelul cercurilor concentrice.După opinia lui Barruel – confirmată de Hutin – cercul interior număra 21 de membri, care la rândul lor alegeau un *Consiliu Interior* format din 3 membri, consiliu care avea obligația să-l aleagă pe *Marele Maestru*, autocrat și cu puteri depline (23).Organizarea era tipică societăților secrete revoluționare, din grupuri mici, dispuse în celule suprapuse, fără contacte între ierarhiile de grad înalt și cele de grad inferior, vizându-se crearea de compartimente ermetice, foarte utile în cazuri de trădări sau tentative de infiltrare.Cât despre metodele de lucru, dacă ar trebui crezut Mariel, *ca în șah, este nevoie să se aranjeze piesele principale în locurile cheie, la posturile de comandă.Astfel, prin osmoză, aceste*

grupuri să poată controla mecanismele cele mai importante ale statului (24).Trebuie adăugat că era nevoie de liniște și de discreție: *secretul și liniștea sunt însăși sufletul ordinului,* sugera *Codul Novicilor* (Barruel), *și adepții erau obligați de fiecare dată să nege, atât apartenența la ordin, cât și existența ordinului*.

Die neuesten Arbeiten
des
Spartacus und Philo
in
dem Illuminaten-Orden
jetzt zum erstenmal gedruckt,
und
zur Beherzigung bey gegenwärtigen
Zeitläuften
herausgegeben.
1794.

Frontispiciu al unei lucrări a Iluminaților.

C: DOCTRINA ILUMINISTĂ

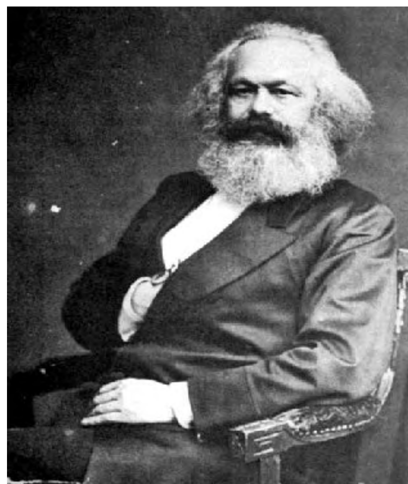
Doctrina iluministă practicată avea caracter radical (și conform legii masonice (triadei) *Teză – Antiteză – Sinteză* care pe tărâm politic se rezolva prin alternarea ciclică ***Dreapta*** *– Conservatorism,* ***Stânga*** *– Progres,* ***Centru*** *– Compromis* între cele două), cu tendințe zgomotoase și compromițătoare (25), situându-se spre extrema stângă, având Ritul Scoțian la centru, și sistemele rozacruciene (tip Stricta Observare) la dreapta.Iluminatismul proclama continuarea *distrugerii abuzurilor introduse în organismele sociale, prin cucerirea funcțiilor publice cu ajutorul interpușilor, pentru a avea "Statul" în stăpânire (...).Iluminatismul indica "dreptul de proprietate" ca un prim atentat împotriva egalității, respectiv "guvernele" - unic sprijin al proprietății, ca entități care atentau la libertate , (iluminatismul) propunându-se ca eliberator al popoarelor de sub titania regilor și a preoților* (26).Concept pe care Condorcet îl exprima cinic prin fraza *Să gâtuim ultimul rege cu mațele ultimului papă* (27).

În rest, ce era moral pentru Weisshaupt? Iluminatismul *ne este altceva decât arta care-i învață pe oameni să devină conștienți, să scuture jugul stăpânirii, să se simtă autonomi și să facă altceva decât ceea ce dictează principii și guvernele* (28).***Masonii***, spunea Weisshaupt, ***trebuie să-și exercite autoritatea asupra oamenilor, asupra fiecărui stat, asupra fiecărei națiuni, fără deosebire de religie, să-i domine fără nici o condiționare externă, să-i țină uniți prin legături durabile, înspirându-i pe toți în același spirit, în cea mai mare liniște și cu cât mai mare eficiență, conducând oamenii de pe pământ spre același ideal.În intimitatea societăților secrete este nevoie să se învețe cum trebuie pregătită "opinia"***(29).Dacă la acest text se alătură cel care descrie condiția umană în *Panorthosia* lui Comanius, nu se pot trece cu vederea strânsa legătură care le face să devină o unică concepție, o unică bază a Guvernului Mondial, guvern înțeles ca o dictatură totalitară pentru individ: originile rozacruciene ale iluminaților apar în lumină netă, chiar dacă sunt filtrate prin intermediul Strictei Observări.Și nici nu trebuie uitat că tocmai aceasta din urmă avea printre protectori pe ducele Ferdinand de Brunswick (30), finanțator al Iluminaților și martinist al Ritului Scoțian Rectificat.Această *continuitate* este descrisă perfect de cuvintele lui Jacques Bordiot (31): *În ideologia Iluminaților se regăsește afirmația martinistă a superiorității* ***societății naturale****, înlocuită după "căderea" cosmică cu* ***societatea convențională*** *– fantomă a adevărului, pavăză inutilă în spatele căreia s-au ascuns oamenii*.Dar pentru restabilirea *religia rațiunii* și *starea de natură pură*, Pasqually preconiza *reintegrarea* omului cu ajutorul *căii active* al ocultismului și al ascezei, în timp ce revoluționarul Weisshaupt propunea distrugerea *orbească și totală a fiecărei structuri sociale existente, chiar prin recurgerea la violență* (32).

Pentru Weisshaupt, ca și pentru Comenius, educația ar fi avut un rol fundamental: *Faceți educația accesibilă tuturor*, spunea el, *astfel și sentimentul de încredere reciprocă va deveni general.Acum, încrederea și educația sunt suficiente pentru a nu mai fi nevoie de principi și de guverne* (33).Noutatea introdusă de Iluminați stă, poate, în căutarea pentru ordin de noi forme organizatorice cu finalizare într-o revoluție permanentă (concretizată mai întâi sub forma Revoluției Franceze care datorează Iluminaților pregătirea liniilor generale și infiltrarea cu idei socialiste), Hutin recunoscând în aceștia pe *fondatorii socialismului modern* (34), precursori direcți ai lui Babeuf, Buonarotti, Bakunin, Kropotkin, Blanqui, Trotzki și Lenin (35).Când Poliția Bavareză a descoperit în octombrie 1786 existența organizației, multe din documentele societății au fost publicate din ordinul regelui Bavariei (36).La puțin timp după s-a decretat dizolvarea ordinului recunoscându-se în el o societate cu scopuri subversive.Din documentele găsite reieșea un plan structurat pe șase etape:

1 – abolirea monarhiei și a oricărui alt guvern legal;
2 – abolirea proprietății private;
3 – abolirea dreptului de moștenire privată;
4 – abolirea patriotismului și a onoarei militare;
5 – abolirea familiei – a căsătoriei ca legătură permanentă și a moralei familiei, permițându-se *dragostea liberă*, educația copiilor fiind atribuită comunității;
6 – abolirea oricărei religii (37).Este o coincidență remarcabilă, peste 70 de ani în timp cu *Manifestul* lui Marx, cu enunțurile socialismului (38), susținător al unei societăți laice și libertine, în care individul, redus la entitate anonimă și fără personalitate, se dizolvă în mod panteistic în colectiv, fără nici o responsabilitate față de el însuși și față de ceilalți.Istoricul american Gary Allen observa: *Karl Marx a fost cooptat de un grup misterios, numit "Liga Oamenilor Drepți" pentru a redacta "Manifestul Comunist", un fel de "atrage gură cască" destinat seducerii populației (...).Tot ceea ce a făcut Marx cu adevărat a fost adaptarea la tendințele vremii, codificarea în mod exact a programului și principiilor revoluționare stabilite cu șaptezeci de ani mai înainte de către Adam Weisshaupt, fondatorul Iluminaților.E un fapt recunoscut și știut de specialiștii în astfel de probleme că "Liga Oamenilor Drepți" nu era decât o succesiune a Iluminaților, constrânși să dispară în clandestinitate după ce în 1786 i-ar fi demascat Poliția Bavareză* (39).

Foarte semnificativă este opinia lui Hutin despre o frază găsită printre adnotările lui Weisshaupt: *Trebuie să distrugem totul fără deosebire, gândindu-ne numai la un lucru: cât mai repede posibil și în orice fel posibil* (40).Principele anarhic Michel A. Bakunin (1814-1876), gradul 32 în *Marele Orient al Italiei*, prieten al lui Mazzini, animator al mișcării nihiliste şi comuniste din secolul al XIX-lea, făcându-se ecoul *Principiilor Revoluției*, spunea: *Deci, ca necesitate stringentă și pentru justețea cauzei, trebuie să ne dedicăm în totalitate dificilei opere de distrugere totală, într-un ritm crescut, până când nu va mai rămâne nimic din formele sociale existente (...).Generația actuală trebuie să înceapă adevăratele revoluții, să schimbe de la vârf până la bază condițiile de viață socială.Ceea ce semnifică că generația actuală trebuie să distrugă orbește, de la rădăcină, tot ceea ce există, cu un singur gând: totul cât mai repede posibil* (41).

Marx

Lenin

Stalin

Trotzki

D: FINANȚAREA

Hutin, în lucrarea citată, menționa că adeptul gradelor superioare din Ordinului Iluminaților fără o sursă de venit era subvenționat chiar de către ordin, și citându-l pe Barruel (42), se poate spune că ordinul dispunea de o rețea deasă de oameni de încredere, la distanțe mici unii față de alții pe teritoriul statelor europene, într-un mod în care aceștia puteau primi mesajele de la conducere cu o viteză superioară față de mijloacele de poștă ale vremii.Apare ca firească întrebarea, știind că Weisshaupt nu dispunea de mari resurse financiare cu toate personajele care gravitau în jurul lui, totuși de unde veneau banii? (43).Hutin lansa întrebarea dar nu se hazardează să dea răspunsuri.Au fost oare Iluminații din Bavaria instrumentele mișcării derivate din alianța dintre *Loja Înaltă* și *Înalta Finanță* ?Se pare că da.Alte surse informează că în același an în care s-a *dizolvat* (doar aparent) *Compania lui Isus – Iezuiții*, în 1773, finanțistul evreu (avea circa treizeci de ani la acea vreme) Mayer Amschel Bauer, fondatorul dinastiei Rothschild, reunea la Frankfurt, doisprezece din cei mai mari reprezentanți ai lumii bancare, economice și științifice, informându-i despre un plan de dominare mondială și trasând liniile directoare (44).

Dați-mi voie să controlez moneda unei țări – susținea Mayer – *și nu mă interesează cine conduce țara* (45).Și pentru că unei conspirații de așa anvergură îi trebuiau instrumentele adecvate și mijloacele necesare pentru a o pune în practică, nu e de mirare că Rothschild l-a ales și la finanțat tocmai pe Weisshaupt, care a așteptat trei ani până la aplicarea planului.

Salomon Rothschild.

E: ACȚIUNEA ILUMINAȚILOR ȘI SUPRAVIEȚUIREA LOR

Forțele puse în aplicare de Rothschild prin Weisshaupt, dacă ar fi funcționat, ar fi dus la pulverizarea creștinismului, respectiv a funcționării societăților europene ante-revoluționare.Întârzierea în aplicare s-a datorat mai degrabă infiltrării ideilor Iluminaților, în concepțiile celorlalte societăți în mod capilar și continuu.Este suficient de luat în considerare că la *Adunarea – Conventul Masonic* de la Wilhelmsbad, de lângă Frankfurt, dintre 16 iulie și 1 septembrie 1782, Weisshaupt și von Knigge au reușit, ascunzându-se în spatele apartenenței la o societate culturală și umanitară deschisă marelui public, să se apropie de participanții înalt inițiați ai Masoneriei, să-i informeze despre adevăratele scopuri - radicale și anarhice, despre ordin, având un rol important în pregătirea evenimentelor succesive: *Ceea ce s-a întâmplat*

la acest teribil congres nu va fi cunoscut de lumea întreagă, pentru că și cei care au fost implicați în mod involuntar în această mișcare, simțind pentru prima dată adevăratele scopuri către care ținteau conducătorii lor, erau legați prin jurământ să nu spună nimic (...).Istoricii nu au dat acestui congres importanța pe care a avut-o pentru istoria viitoare a omenirii (46).Pentru susținere poate fi adusă și mărturia unui martinist din Lyon, contele François-Henri de Virieu, confirmată de contele Haugwitz (1752-1831), ministru al Prusiei și afiliat la Stricta Observare Templară.La întoarcerea de la congres, unde Iluminații au triumfat asupra Strictei Observări, Virieu, interpelat de un prieten care-l întreba despre ce s-a discutat, a răspuns: *Nu vă voi revela tragicul adevăr.Conspirația e așa de bine pusă la punct că* ***monarhiei*** *și* ***bisericii****, le va fi imposibil să scape din încleștare* (47).

Revoluția Franceză a fost opera Iluminaților?*Vechiul Regim* a căzut ajutat din afară sau dinăuntru?Apare din ce în ce mai dificil, în ciuda prejudecăților ideologice, să se treacă cu vederea *tezele complotului*; sunt destui de mulți istoricii care acceptă în mod pacific existența unei conexiuni subterane, a unei acțiuni externe concertate, decât slăbiciunea intrinsecă a sistemului.Iluminatismul, Masoneria, *crema* culturii franceze convergente în jacobinism au constituit *motorul* Revoluției Franceze, și nu este greșit dacă se afirmă că rolul de *păpușari* l-au avut oamenii lui Weisshaupt (48).Istoricul francez Gaston Martin, gradul 31 al RSAA, autor a două lucrări în acest domeniu, recunoștea (49): *În această transformare a societății prin idei, Masoneria nu s-a mulțumit să-și adapteze principiile la individ.În mod rapid, ea a încercat să caute mijloacele necesare pentru realizarea acestor idei.Ea a fost adevărata creatoare a acestor fundamente, dar nu al principiilor, ci ale practicii revoluționare* (50).Declarație completată de cea a lui Ernesto Nys, istoric și cercetător de drept internațional, mason de la începutul secolului trecut, care admitea cu sinceritate: *(...) nu se greșește atunci când se spune că Masoneria a pregătit mișcarea formidabilă de la 1789* (51).O ulterioară mărturie este accea a unuia din protagoniștii evenimentelor, masonul Camillo Desmoulins (1761-1791), care înainte cu puțin timp înainte să urce pe eșafod – conform principiului că *Revoluția își devora proprii fii* – scria în lucrarea *Fragmente din istoria secretă a Revoluției: ”se poate oare nega că rădăcinile Revoluției Franceze erau toate de proveniență aristocratică? Se poate oare nega cine au fost* ***mașiniștii*** *din inima Revoluției?* (52).

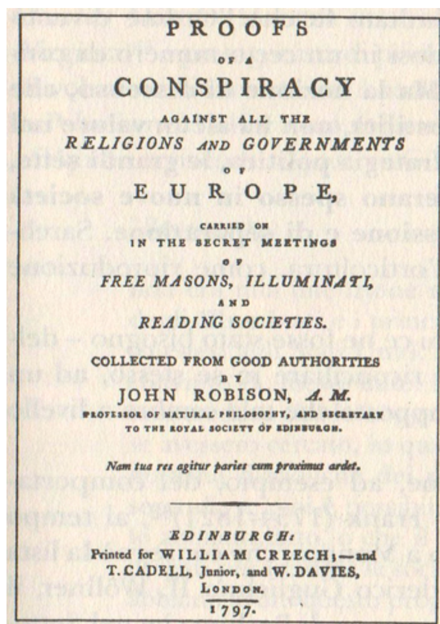
Nici Albert Pike nu ezita să atribuie Masoneriei un rol-cheie: *În secolul al XVIII-lea, Inițiații s-au gândit că sosise momentul, pentru unii – să întemeieze o nouă ierarhie, pentru alții – să răstoarne autoritățile deja constituite și să distrugă ordinea socială, aducându-i pe toți la nivel de egalitate (...) Inspiratorii, filosofii și conducătorii istorici ai Revoluției Franceze au jurat să așeze* ***coroana regală*** *și* ***tiara papală*** *pe mormântul lui Jacques de Molay* (53).La toate acestea se adaugă citatul lui Bernard Faÿ, strălucit istoric (1893-1978) (54), care făcea aluzie la anii premergători revoluției: *Este o forță prea mare care să nu-și fi adus contribuția la cursul evenimentelor și e natural să se vadă în Masonerie* ***mama*** *sau* ***nașa*** *revoluțiilor care au caracterizat ultimul sfert de secol.Ipoteza era prea adevărată pentru a nu fi luată în seamă de istorici, dar nu din această cauză dificil de verificat (dat fiind că regula istoriei moderne este să se creadă doar sursele scrise și în probele materiale), ci din faptul că regula Masoneriei constă în aplicarea* ***disciplinei secretului*** *în tot ceea ce-o interesează (...).Idealul unui istoric, de cincizeci de ani încoace, a fost de-a vedea fără să încerce să încerce să înțeleagă (...), dar iată o zonă unde este imposibil de-a vedea dacă nu se înțelege și unde destul de des e nevoie de-a înțelege la prima aluzie, fără să fi văzut vreodată, fără a vedea vreodată (...).Când ne aducem aminte de doctrina masonică (...), ținându-se cont de oameni decât de documente, atunci totul se va vedea cu claritate* (55).

Emblemă a gradului 33 din RSAA.

Pe durata exilului forțat în Franța, după controlul Poliției Bavareze din 1786, Weisshaupt intră în contact și colaborează cu intelectualii timpului, în mod particula cu Cagliostro.Acum este un fapt cunoscut că prin a sa celebră *Lettera al popolo francese – Scrisoare către poporul francez* din 2 iunie1786 (scrisă din Anglia), Cagliostro era bine informat despre pregătirile revoluționare în desfășurare (56).Lui Weisshaupt nu i-a fost greu să-și lărgească cercul de prozeliți: istoricul Alan Stang pretinde chiar că în 1788, toate cele 266 de loji ale *Marelui Orient al Franței* ar fi fost sub controlul Iluminaților (57), în timp ce Jean Lombard amintește de-o listă dată de ministrul bavarez – contele Vieregg, contelui Lehrbach – ambasador imperial la München, în care printre, Iluminați se numărau și următoarele personalități franceze ale vremii: Necker, ducele de Orléans, marchizul La Fayette (58), Barnave, ducele De La Rochefoucauld, contele Mirabeau, Thomas Paine, Fauchet, practic, tot *statul-major* al Revoluției Franceze.

De partea lui, istoricul Serge Hutin, observa: *Dacă examinăm evenimentele istorice ale Revoluției Franceze, fie cea cunoscută, fie cea secretă, putem întâlni influența crescândă a Iluminaților din Bavaria (...).Este de remarcat că, deși Franța a fost, de fapt, originea și locul de desfășurare a Revoluției, această acțiune a fost concepută ca parte dintr-un plan internațional, la scară europeană.”Expediția de pedepsire” condusă de către Iluminații din Bavaria a ajuns până și în Suedia, unde au avut loc două evenimente sângeroase: uciderea regelui Gustav al IV-lea* (15 martie 1792) *și a lui Fersen, un nobil suedez, prieten al Mariei Antonietta (...)* (59).Istoricul Nesta H Webster (60) a cărei validitate a studiilor privitoare la subversiune a fost recunoscută public de W. S. Churchill (menționează editorul vienez Leopold Alois Hoffman în periodicul vienez *Journal de Vienne*), scris: *Cel care a conceput marele plan de schimbare la față a lumii nu este francezul; este o onoare adresată germanului.Francezul poate reclama onoarea de-a o începe, de-a o actualiza ducând-o la consecințe extreme (...).Ghilotina, intriga, asasinatele și chiar canibalismul (...).Dar de unde apar ideile iacobinilor care decantează ”universalele” libertatea și egalitatea, eliminarea regilor și a principilor – văzuți ca simpli tirani, oprimarea clerului, necesitatea de-a reduce filosofia religioasă,* ***lait-motive*** *care aduc aminte de apropierea de Iluminați?(...)Nu voi înceta niciodată să repet că revoluția a fost opera Masoneriei, fiind făcută de către intelectuali și de către Iluminați.*

Coperta cărții lui J Robinson - ”Probe ale unui complot împotriva tuturor religiilor și guvernelor din Europa”

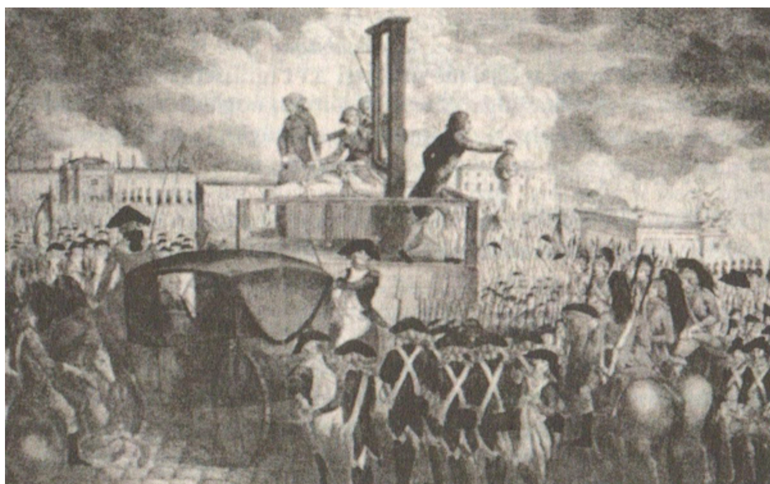
După dizolvarea ordinului, oficial, *Illuminati Germaniae* și-au încetat activitatea.*Dar* – observa Mariel – *rezultatul a fost că ordinul a devenit și mai influent, chiar împărțit în subunități, rivale în aparență.**Noțiunea de disensiune, care implică rebeliune, ostilitate, nu are nici o valoare pe tărâmul sectelor.Din motive de strategie politică, marile secte, atunci când sunt identificate, proliferează adesea în alte societăți, fără a se putea vorbi de sciziune sau separare.***Mai adaptate ar fi cuvintele preluate din horticultură, privitoare la reproducerea prin ”altoire” sau ”marcotaj”* (61).Un cunoscător confirma, dacă ar mai fi nevoie, *Unicitatea Sistemului*, care la un nivel superior, tinde să împace în el însuși orice aparentă opoziție care apare la un nivel inferior.Poate constitui o explicație, de exemplu, comportamentul masonului Johann Peter Frank (1754-1821), (62), la vremea respectivă director al unui *cenaclu rozacrucian* din München, care a dat lista cu Iluminații lui Wölner, ministru al lui Frederic Wilhelm al II-lea.Wölner conducea și el roza-rucienii din Berlin, care pe la 1700 au penetrat masoneria germană.Și tot Wölner a fost artizanul campaniei violente împotriva lui Weisshaupt (63).După acest punct, nu sunt ușor de urmărit semnele lăsate de Iluminați de-a lungul timpului, fiind necesară limitarea la înregistrarea prezenței ici și colo.După opinia lui Lombard (cit., p 282), von Knigge și Bahrdt de Halle ar fi reconstituit Ordinul în 1788 sub numele de *Die Deutsche Union* – U*niunea Germană*, supusă controlului a 22 de adepți. Conform enciclopediei *Larousse du XX-ème siècle* (64), *Ordinul s-ar fi reorganizat în secolul al XIX-lea și are sediul la Dresda*.Există printre altele, un document discret dar credibil al primului președinte al SUA [mason cu gradul de *Charter Master – Maestru Venerabil* al lojii *Alexandria nr. 39* din Virginia (65), protagonist de prim rang al Revoluției Americane – finanțată și de bancherul Haym Solomon (66), evreu născut în Polonia, la rândul lui mason în Loja nr. 2 din Philadelphia], care scriind pastorului G W Snyder, în 1798, spunea:

”Reverende, nu era intenția mea să pun la îndoială faptul că doctrina Iluminaților și principiile Jacobinismului nu s-ar fi extins și în Statele Unite.Dimpotrivă, nimeni mai mult decât mine nu e convins de acest lucru.Ideea pe care doream să V-o prezint era că nu credeam că lojile francmasonilor din țara noastră ar fi încercat, ca asociație, să propage doctrinele diabolice ale primilor, respectiv principiile dăunătoare ale celor din urmă, dacă ar fi posibilă această separare vreodată.Că personalități au făcut-o, că fondatorul sau intermediarii implicați în înființarea societății democratice în Statele Unite s-ar fi gândit la acest proiect și că ar fi dorit să separe guvernul de propriul popor, ***e un fapt prea evident pentru a fi pus la îndoială****.*

Cu considerație, George Washington (67).

Apare cu destulă claritate că:

- la treisprezece ani de la dizolvarea Ordinului, acesta era puternic reprezentat în Statele Unite, fapt care confirmă eficacitatea sistemului tip *vase comunicante*, la nivel masonic;
- Iluminații au penetrat foarte bine lojile masonice;
- aceștia aveau scopuri revoluționare (separarea poporului de conducători);
- *identitatea*, conform opiniei lui Washington, dintre Iluminați și Jacobini, confirmă influența determinantă a acestora în revoluțiile vremii.Serge Hutin făcea cunoscut că nimeni altul decât Napoleon ar fi obținut cel mai înalt grad al Ordinului (68).Influența Iluminaților apare cu claritate și în spatele *Conjurației Egalilor*, din 30 martie 1796, prin implicarea lui François N. Babeuf (1760-1797) și a *carbonarului* Filippo M. Bunarotti (1761-1837) (69), conjurație finanțată de principele Carol de Hessen, unul din adepții lui Weisshaupt (70); în spatele revoltei *Decembriștilor (sau Decabriștilor)* din 1825 din Rusia, și destul de probabil, în conducerea *Carboneriei*.

Piața Revoluției cu ghilotina în funcțiune.Astăzi, numită *Place de la Concorde*, a fost martora a 1343 decapitări, printre care Ludovic al XVI-lea și Maria Antonietta, în 1792.Ghilotina (care nu apare ca o invenție franceză, dat fiind că la Napoli, în 1487, era deja folosită) în Franța primise apelativul de *Văduva*, același pe care Masoneria îl avea pentru ea însăși – masonii își spun *Fii Văduvei*.Simbol al unei ferocități extreme, ghilotina avea (în ritualul *macabru* celebrat în fața mulțimii dispusă în jur, la fel ca poporul adunat în jurul altarului de sacrificiu, *care avea ca finalitate* arătarea capului tăiat) o valență magică, dat fiind că în acele vremuri apăru *simbolul unei maternități răsturnate – ”moartea” unui individ era văzută ca o ”naștere” a mulțimii* (conform ziarului italian *Il Giornale* din 25 noiembrie 1986).

Aceeași interpretare a fost făcută de către cei loiali Franței cu ocazia sărbătoririi Bicentenarului Revoluției Franceze, după cum informează aceeași sursă, dar din 23 iulie 1989; deși voalată, declarația este reprezentativă: ”Erau masoni (...) chiar și oamenii pe care Guillotin ia ales ca adjutanți: fabricantul german de piane Tobias Schmitt, doctorul

parizian Louis, care, la început, dădu numele ghilotinei.La ospiciul Bicêtre s-au făcut experiențe oribile.Cu ajutorul mașinăriei infernale și cu scuza probării funcționării ei, în decembrie 1789 s-au decapitat 100 de viței vii, în ceea ce în realitate a fost un sacrificiu inițiatic către Zeița Rațiune și către Existența Supremă.Chiar și sutele de nobili decapitați au fost victime de sacrificiu, alături de cei 150.000 de țărani masacrați în Vandea, oferiți Existenței Supreme, pentru înlăturarea răului și pentru instaurarea ***vârstei de aur*** *a Republicii.Realitate recunoscută și de către un înalt inițiat New Age (care astăzi își găsește din ce în ce mai mulți adepți), Elémire Zolla, care în lucrarea lui "Uscite dal Mondo – Ieșite (sau ar putea fi și imperativul Ieșiți din...) din Lume", Milano, Adelphi, 1998, la pag. 468, scria: "Ca sociologie a sacrului, orice alianță civilă se bazează pe o efuziune gratuită și atroce de sânge; Republica își trage forța ei din ritualul de magie neagră constituit prin decapitarea lui Ludovic al XVI-lea".Și sociologul israelian Edgar Morin (pe adevăratul nume Edgar David Nahum) recunoaște în mod expres că decapitarea lui Ludovic al XVI-lea a fost "un fel de asasinat politic, care din punct de vedere moral și juridic, nu avea justificare"."Executarea – adaugă el – apare legitimă, chiar exemplară în plan ideal, deoarece trebuie înțeleasă ca un sacrificiu fondator care face trecerea completă a suveranității de la monarh – ca drept divin, către popor – ca drept uman"* (71) (Interesant ritualul sacrificării lui Ceaușescu !!!).*Execuția lui Ludovic al XVI-lea nu a fost deci, numai, un asasinat impus de o sentință dată de o minoritate fanatică pentru o majoritate a celor slabi, ci o adevărată ceremonie inițiatică care a culminat cu sacrificiul uman.Aceeași minoritate a fost cea care a condus jocurile în spatele scenei și despre care, cu o oarecare îndrăzneală, dar în mod voalat, Jules Michelet, personaj cu posibile legături în lumea sectară și luciferină (după cum se poate înțelege din citirea cărții lui "La Strega – Vrăjitoarea", Milano, Rizzoli, 1987): "Mulți crezură că nu se putea trece peste limita impusă de corpul Regelui, că de fapt ar fi nevoie de un sacrificiu uman, un om dedicat sacrificării pentru Zeul Războaielor"* (Paul Castelle *Le secret de la Révolution Française*, Paris, Éd. litéraires artistiques, 1943, p 314).

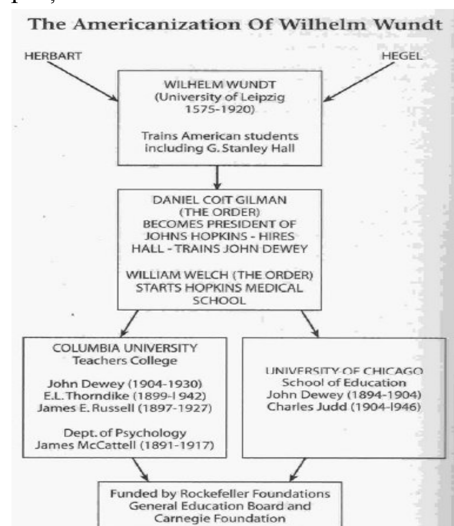
F: ILUMINATISMUL ÎN ZILELE DE AZI

Politologul francez P F de Villemarest, cercetător cunoscut al lumii sovietelor, respectiv al mondialismului, făcea cunoscut în buletinul său periodic *La lettre d'information*, un profil curios al fostului președinte al SUA, George Bush Sr: *În spatele fațadei de la CFR și de la Trilaterală* (72)*, Bush este unul dintre inițiații unui grup de la Universitatea Yale, grup numit "Craniul și Oasele" - "Skull & Bones"* (73),o societate *cu numai cincisprezece inițiați în fiecare promoție, regulă valabilă și în ziua de azi.Orice clasă anuală de cincisprezece inițiați din fiecare promoție formează o "celulă" numerotată. (De exemplu,* ***D115*** *pentru aleșii anului 1917,* ***D183*** *pentru aleșii anului 1984.*

G Bush Sr și Jerry Falwell

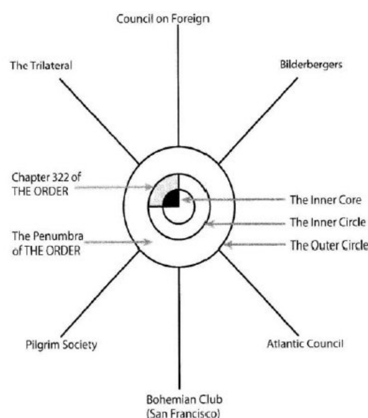
Acest grup – Skull & Bones – împreună cu societatea geamănă din Marea Britanie, denumită Grupul, constituie elementele de bază ale unei societăți mondialiste denumit sub numele generic de Ordinul.E un lucru cunoscut că CFR și RIIA servesc de paravan acestor grupuri elitiste, despre care ar fi o prostie să se creadă că *bat câmpii* sau *taie frunze la câini*.Aceștia sunt, în realitate, continuatorii direcți ai celulelor secrete create în secolul al XVIII-lea de către Iluminații din Bavaria, care între 1800 și 1855 au ajuns și în Anglia.Anthony C Sutton (74) a demonstrat, pe bază de documente de epocă, că Timothy Dwight (primul președinte al Universității California, după care al John Hopkins University), respectiv Daniel Coit Gilman au fost inițiați în Ordin, în Germania, primul în 1849, secundul în 1852, înainte să creeze și ei, la rândul lor, celule în interiorul mediului universitar din Statele Unite.Wilhelm Wundt, mort în 1920, cel care a format conducătorii *Uniunii Teologice Protestante* din New York, în cercurile Iluminaților se numea *Raphael*.Pastorul unitarian William Sloan Coffin, întemeietorul progresismului în lumea intelectuală, a fost inițiat al Grupului britanic.Archibald Macleish, unul din cei care a redactat *Carta Unesco* era și el înalt inițiat.Stanley Hall, *mentorul* bancherului evreu Seligman (unul din finanțatorii *Revoluției Bolșevice* și în același timp, al național-socialismului) a aparținut Ordinului.Dinastia Bush, începând cu Prescott S Bush – inițiat în 1917 cu numărul ***D115***, fiul lui – G Bush Sr, inițiat în 1949 cu ***D147***, nepotul – G Bush jr, inițiat în 1968 cu ***D166***, Winston Lord, președintele executiv al CFR între 1979 și 1982, toți provin din grupurile anuale de *cincisprezece* de la Skull & Bones (75).

Americanizarea lui Wilhelm Wundt

Calitatea de membru al *Skull & Bones* a lui G Bush Sr (președintele american care și-a legat numele de războiul din Golful Persic, din anii '90 ai secolului trecut), îl face apropiatul unei alte societăți – Rhodes Trust – care din cele susținute de revista britanică *The Economist* (76), constituie și ea o descendență directă din Ordinul Iluminaților din Bavaria.Skull & Bones, cunoscută și sub denumirea de Capitolul 322, a apărut ca o succesiune a unei societăți secrete germane, probabil Capitolul 321, fiind adusă în Statele Unite în secolul al XIX-lea de către William Russell, după o perioadă de studiu în Germania.Din motive legale, în 1856, *Skull & Bones* a fost încorporată în Russell Trust, cu centrul la Universitatea Yale.Toți membrii Skull & Bones sunt numai bărbați, W A S P – *White Anglo Saxon Protestant – Anglo Saxoni Albi și Protestanți*, descendenți în mare parte din familiile puritane engleze, ajunse între 1630 și 1660 în Statele Unite – *Pilgrims* - *Pelerinii*.Cercetător al centrelor superioare din *Zona Puterii* este istoricul Universității Stanford din California, Anthony C Sutton (în fotografia din stânga, preluată din lucrarea *America's Secret Establishment* se află *americanizarea*, mai bine zis etapele prin care au apărut influențe ale *Iluminaților* în Statele Unite)

În cartea lui *America's Secret Establishment*, Sutton face referire tocmai la societățile din *Zona Puterii*: Societatea Pilgrims, *CFR*-ul american, *RIIA*-ul britanic, Comisia Trilaterală, Cercul Bilderberg toate împreună, adevărate entități intelectuale și financiare, unice în felul lor, adevăratele *personaje* care dictează politica guvernelor.Este demn de reținut, că pe la jumătatea anilor '80 ai secolului XX, Skull & Bones era o societate cu circa 800 de membri, cu legături în *Mișcarea New-Age*, de care nu erau străine – din cele susținute de Sutton, anumite aspecte satanice (79).

Legătura dintre Capitolul 322 și celelalte organizații. Structura este aceea a cercurilor concentrice, tipică societăților secrete, cu înalții inițiați la centru (77) *și organele executive externe infiltrate de personaje ale Ordinului.Mare parte din cei care fac parte din aceste societăți elitiste, sunt prezente și la întrunirile Bohemian Club* (78) *din San Francisco, club la ale cărui întruniri a participat și fostul președinte al SUA, Bill Clinton.*

In brief, it looks like three segments:

(1) **The outer circle**, made up of large, open organizations with some membership coming from The Order.
(2) **The inner circle**, made up of one or more secret societies like Chapter 322. We can only prove one chapter at this time.
(3) **The inner core**, a secret society within a secret society. This is the inner decision-making core. We cannot prove it exists, but logic suggests that some members of the inner circle will form an executive committee, an action group, an inner core. While we cannot prove the existence of an inner core, there are some obvious candidates for membership and we could hazard a guess as to the identity of the Chairman.

La interiorul ramurii americane a Iluminaților își găsește loc istoria Universității John Hopkins care devine mult mai interesantă dacă se ține cont că împreună cu Universitatea Yale și Universitatea Cornell, a(u) contribuit la trasarea liniei directivă în învățământul universitar american al secolului XX, modalitate de educație care s-a extins în toată lumea occidentală, contribuind la difuzarea culturii antropocentrice și raționaliste mai ales între personajele conducătoare ale societății, personaje *necesare* și *utile* Guvernului Mondial.Universitatea John Hopkins ia ființă în 1876 cu un fond de 7 milioane de dolari, fond constituit prin contribuția unui negustor-bancher bogat din Baltimore, SUA, John Hopkins (80).De fapt, pe tărâmul cultural nord-american care se înfiripa în ultima parte a secolului al XIX-lea, Universitatea John Hopkins era considerată *cap de listă* ca importanță.De la înființare și până în 1901, președinte la Universitatea John Hopkins a fost Daniel Coit Gilman (alăturat în fotografia preluată din lucrarea lui Sutton), care în aceeași perioadă era și prim-președinte al Fundației Carnegie, și ulterior, prim-președinte al Universității California (81).Împreună cu alți inițiați, precum T. Dwight, respectiv Andrew Dickinson White, Gilman a fost la originea, în marile universități americane, faimoaselor și renumitelor *THINK TANKS*, *rezervoare de gândire* care au influențat și influențează foarte mult politica și societatea americană.Nimic nu s-a oprit la Gilman, acesta alegându-și persoane care să ducă mai departe *tradiția*:

William H Welch, inițiat, a condus departamentul de medicină.Începând cu 1901, timp de 25 de ani a fost președintele Rockefeller Institute for Medical Research, și din 1906 a devenit și administrator al Fundației Carnegie (82).

Stanley Hall, a fost numit la catedra de Psihologie și Pedagogie în 1881.Hall a studiat filosofia timp de doi ani, la Berlin, sub supravegherea *hegelianului* Trendelenberg, care a fost și profesorul lui Gilman.Între 1870 și 1882, Hall a petrecut, în intervale, timp de șase ani în Germania, în mod particular la Leipzig, pe cheltuiala Ordinului, unde la-cunoscut pe profesorul Wilhelm Maximilian Wundt.Wundt a predat la Universitatea din Leipzig, din 1875 până în 1920, unde, aplicând psihologia experimentală în mediul social (înțeles din punct de vedere hegelian), a reușit să aplice teoriile hegeliene în educație, înființând faimoasa ”Școală din Leipzig”.Wundt i-a avut ca profesori pe Hegel – pe partea socială, respectiv Johann Herbart – filosof german celebru prin studiile lui de pedagogie și psihologie.E bine de amintit că Herbart, în timpul studiilor de la Interlaken – Elveția, a avut legături strânse cu Johann H Pestalozzi (1746-1827), adept al Iluminaților din Bavaria cu pseudonimul *ALFRED*, care la rândul lui, în didactică, avea asemănări izbitoare cu gândirea roza-cruciană a lui Comenius.Bunicul lui Wundt – Karl Kasimir, pastor protestant și profesor la Universitatea din Heidelberg, era și el membru al Iluminaților cu pseudonimul de *RAPHAEL*.

Acum apare evident că hegelismul a constituit suportul ideologic care i-au permis evreului Karl Marx, să codifice corect, pe tărâm politic, principiile revoluționare stabilite cu șaptezeci de ani înainte de aceeași Iluminați.Pe tărâm educațional, Herbart și Wundt au fost cei care au avut rolul să pună în practică doctrina Iluminaților.Ideile propagate de Herbart, Wundt și Hall erau și ideile lui Hegel, și prin Pestalozzi, ale anticului maestru Comenius: individul în sine nu era important și scopul educației nu era acela de-a dezvolta capacitățile latente din individ (prin folosirea cunoașterii, a raționamentului, prin utilizarea memoriei, a inteligenței, respectiv a voinței), ci să modeleze moralitatea și caracterul personal în funcție de nevoile sociale, nevoi care pentru Herbart coincideau cu ceea ce pentru Iluminați era reținut ca bun și util pentru societate.Teoriile lui Hall au avut un mare succes și, după 1930, datorită finanțărilor primite de la diverse

fundații, s-au răspândit în Statele Unite, formându-se mai mult de 117 laboratoare de psihologie experimentală, dintre care cele mai faimoase sunt cele de la Universitatea Columbia și de la Chicago School of Education (ambele fondate de către Rockefeller) care, asociate cu departamentele de psihologie unite în American Psyhological Association de la Stanley, domină câmpul educațional american.Mijloc eficace de difuzare al ideilor în mediul universitar este și astăzi John Hopkins Press (Editura John Hopkins), organul de informare cel mai vechi din Statele Unite, de acest fel, care include numeroase ziare și reviste, științifice și literare.

Imagine de familie a lui George Bush Sr, realizată în 1986 și publicată în periodicul ”Venerdi” al ziarului italian ”La Repubblica”, nr. 48, din 18 noiembrie 1988. Se notează că piramida – nu din întâmplare la vedere – este neagră și mată în partea inferioară, în timp ce spre vârf, este aurie și strălucitoare.Simbolizează, la fel ca pe bancnota de un dolar, ”lumina masonică” care trebuie să ilumineze societatea, straturile întunecate ale piramidei în care se află ”goymii”.Personaj de frunte al Sinarhiei Internaționale (International Establishment) este membru al Skull & Bones, Al CFR, al Trilateralei, al Societății Pilgrims.Dacă ar trebui să credem cele spuse de fostul Mare Maestru al Masoneriei Italiene, gradul 33 al RSAA – Giuliano di Bernardo, și președintele Bush are gradul 33 (conform ziarului ”La Stampa” din 23 martie 1990). La rândul lui, cotidianul mexican ”Excelsior”, într-un articol din perioada războiului di Golf (29 ianuarie, articol semnat de M Dornbierer), denunță ”sionismul nemăsurat” al lui Bush, revelând că, din cele conținute în ”Enciclopedia Judaica Castellana – Enciclopedia Evreiască Castigliană”, familia lui Bush ar fi de origini evreiești.Printre altele, Bush este un WASP, un american convins că originea lui rasială și convingerile lui religioase îl așează deasupra celorlalți oameni.

Richard T Ely a fost numit să ocupe catedra de Economie Politică în anul 1880.În 1876, student fiind la Universitatea din Heidelberg, Ely era admiratorul și prietenul lui Andrew D White, primul președinte de la American Historical Association, președinte al Universității Cornell, ambasador american în Germania.Ely respingea economia clasică liberală, inclusiv liberul schimb, observând că acest liber schimb era *puternic boicotat de Școala de Gândire Germană, de care era puternic influențat* (83).*Cu alte cuvinte* – continuă Sutton – *la fel cum Stanley Hall adoptase hegelismul lui Wundt în psihologie, Ely adoptase ideile hegeliene ale primului său maestru – profesorul Karl Knies de la Universitatea din Heidelberg.Ely, instrument al Ordinului, devine fondatorul și primul secretar al ”American Economic Association”.*

G: ELEVI CELEBRI DE LA JOHN HOPKINS

*__John Dewey__ a frecventat-o între 1882 și 1886 sub conducerea filosofului hegelian George S Morris (Morris la rândul lui, s-a format și el la Universitatea din Berlin la *școala* lui Adolph Trendelenberg, ca și Gilman, și Gilman a fost cel care l-a adus pe Morris la Hopkins (84).Psihologia în schimb, Dewey a deprins-o de la Stanley Hall, primul american care și-a obținut doctoratul în *psihologie experimentală* cu Wundt la Leipzig.Mai întâi profesor de filosofie la Universitatea din Michigan, în 1894 Dewey trece la Universitatea din Chicago (înființată de Rockefeller), unde în 1902 este numit director al noii School of Education.Pentru Dewey, ca și pentru maeștrii lui, tânărul nu trebuia să meargă la școală pentru a-și dezvolta talentele, ci pentru a fi pregătit să devină o *unitate* în societatea organică, gata să reacționeze în modul programat la stimulii care proveneau din mediul exterior, în societatea care azi e cunoscută sub numele de *Satul Global* (Și cum un *Sat Global* are și populație, aceasta poartă numele de ... *Village People*.Sună cunoscut?! Încercați să-i vedeți pe cei de la *Village People* și să fredonați *Y M C A* – nota traducătorului).Ca o sinteză, se poate afirma că *American Economic Association, American Historical Association* și *American Psihological Association* își au toate originea în aceeași perioadă, în Ordin, care la nevoie se putea folosi de fundații și de universități – unde John Hopkins avea un rol important – ca elemente decisive de condiționare a societății prin controlul exercitat prin educație.

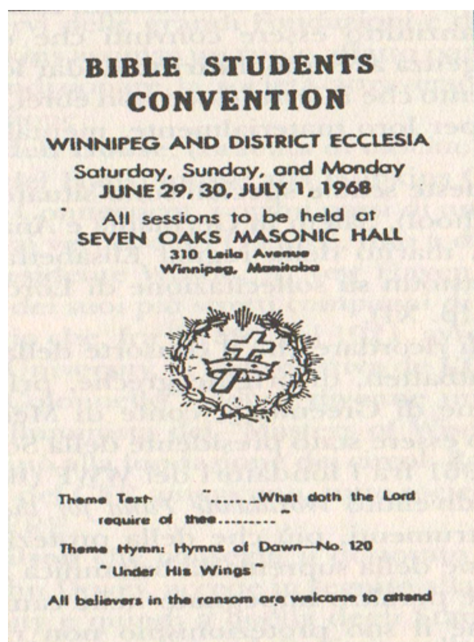
George Bush Sr, membru al ”Skull & Bones” (primul de lângă ceas, în stânga).

*Edward Mandell House, evreu din naștere (al cărui nume era Mendel Haus) își îndreaptă primii pași spre Hopkins Grammar School din New Haven – Connecticut care-l ca proiecta spre vârful *Puterii*, până la a deveni *omul misterios* al președintelui Wilson.La New Haven House făcu cunoștiință cu unul din reprezentanții Ordinului în persoana unuia din colegii lui de clasă, Arthur T Hadley, personaj care între 1899 și 1921 ar fi fost președintele Universității Yale.*Colonelul* House devine un înalt reprezentant al Masoneriei Iluministe prin *Masters of Wisdom – Maeștrii Înțelepciunii*, participând la înființarea societăților Round Table, Pilgrims, CFR.

"It all started as an inquiry. . . ." Colonel Edward M. House (left), proto-national security adviser, seen here with President Wilson, circa 1919.

*Woodrow Wilson (în fotografia alăturată cu Mandell House), și-a dat doctoratul la John Hopkins la puțin timp după John Dewey, și ajunge în scurt timp la președinția Universității Princeton, după care la conducerea SUA.Wilson reprezintă prima figură politică din *cuptorul* de creiere al *elitei*: pe durata șederii la președinția statului a fost supravegheat de *consilierul* Mandell House, controlat și el, la rândul lui, de către Ordin. Wilson era mason, creatură docilă în mâinile evreilor ca House, Bernard Baruch – bancherul de pe Wall Street și Stephen Wise (rabin), care l-au îndrumat în întemeierea *Societății Națiunilor*, primă etapă pe calea spre Guvernul Mondial.Amiralul William Guy Carr, în cartea *Pawns in the Game*, scrisă în 1958, făcea cunoscut că una din preocupările Iluminaților, dar și ai succesorilor lor din acei ani, era selectarea studenților foarte dotați intelectual, proveniți din marile familii internaționale, cu posibilitate să fie îndoctrinați, *să accepte ideea că numai un Guvern Mondial poate pune capăt războaielor fără sfârșit și tuturor agitațiilor.Ei* – continuă Carr – *trebuiau să fie convinși că oamenii cu capacități speciale aveau* ***dreptul*** *să dicteze legile celor mai puțin dezvoltați din moment ce goymii (non-evreii) nu știau ce este bine pentru ei din punct de vedere material, mental și spiritual.Astăzi, trei din aceste școli speciale sunt: la ELGIN – Gordonstoun School – în Scoția, SALEM în Germania și ANAVRYTA în Grecia.Principele Filip, soțul reginei Elisabeta a Angliei, a fost educat la Gordonstoun, la solicitarea lordului Louis Mountbatten, unchiul lui* (p XI).Referitor la *Casa Regală Britanică*, puțini știu (poate) că denumirea ei inițială era *Casa de Saxa – Coburg – Gotha* și avea origini germane.Pe durata primului război mondial, această denumire a fost schimbată în *Casa de Windsor* (mai mult din rațiuni de *public relations*, englezii luptând cu germanii în nordul Franței).Și numele altui reprezentant britanic a fost anglicizat, trecând din *Battenberg* în ... *Mountbatten*.Merită amintit că soțul reginei Elisabeta a II-a, Filip Mountbatten, de origini grecești, este principe de Grecia și Danemarca, baron de Greenwich, conte de Merioneth și duce de Edimburg.După ce a fost președintele Societății Xoologice din Londra, în 1961 s-a numărat printre fondatorii **WWF** – World Wildlife Fund, devenit ulterior World Wide Fund for the Nature, unul din instrumentele, mai mult decât de protecție a naturii, de *păstrare a supremației britanice în lume*.

WWF apare ocupat, printre altele, cu campaniile antidemografice – văzând că protecția este acordată doar speciilor animale (ar fi interesant de văzut cine sunt cei care *încurajează* braconajul mondial) – dar și mai *intrigant* pentru o societate protecționistă, dar și cu asigurarea controlului mondial de materii prime necesare multinaționalelor (85).La 8 august 1988, Deutsche Press Agentur – DPA, publica o afirmație a masonului de rang înalt (unii susțin și reprezentant al *Nobilimii Negre*) Filip Mountbatten, destul de elocventă pentru a clarifica *gândirea* și *preocupările* imperative în problemele ambientale ale așa-numitei *elite mondiale*: ***Dacă ar fi să mă reîncarnez, mi-ar plăcea să fiu un virus mortal, pentru a contribui, într-un fel sau altul la rezolvarea problemei suprapopulării***.

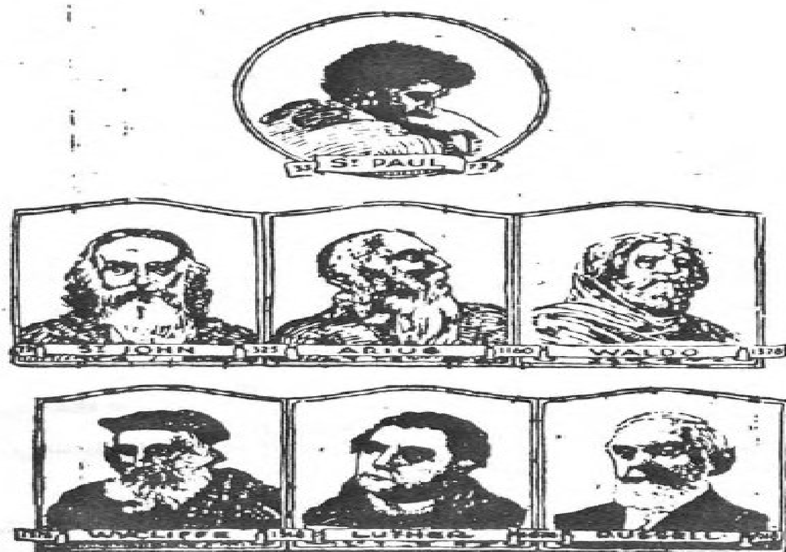

Reproducere a unui manifest care cheamă la o ”adunare” a ”Societății Studenților Bibliei”, care ar fi avut loc în ”Sala Masonică a celor Șapte Stejari”.Din numita societate de studiu se va desprinde, la 26 iulie 1931, o parte care va deveni cunoscută cu numele de ”Martorii lui Jehova”, amândouă societățile având la bază învățăturile fondatorului ”Watchtower Society” - ”Societatea Turnul de Veghere” (după cum se numește concernul multinațional care ghidează destinele ”Martorilor lui Jehova”), Charles Taze Russell (1852-1916).Este de remarcat că simbolul care apare în centrul manifestului, ”crucea și coroana”,este același logo pe care Russel l-ar fi așezat pe revista ”Turnul de Veghere”, și în prezent, revista oficială a acestei secte.Simbolul reprezintă gradul cel mai înalt din Ritul de York - ”Cavaler Templar” - un rit paralel cu RSAA.Fritz Springmeier, un cercetător american, într-un studiu intitulat ”The Watchtower & the Masons” - ”Turnul de Veghere și masonii”, susține că Russell ar fi fost un cavaler templar, aducând în susținerea ipotezei multe și surprinzătoare coincidențe.Din cele prezentate de el, în ebraică la ”watchtower” se spune ”mizpah”, prin care autorul definește ”o parte esențială” a magiei enochiene practicată de Iluminații din Bavaria, dar și de multe alte secte, adepte ale doctrinei New-Age.Nu numai atât, este semnalat că trei loji ai Cavalerilor Templari, toate cu numele de ”Mizpah” erau active în zonele în care opera Russell (86).*Printre altele, Russell ar fi primit finanțare de la Masonerie, dar și de la B'naiB'rith, înalta masonerie evreiască* (87).În

cele din urmă, surprinzător este faptul că Russell a fost îngropat alături de un recipient sigilat ermetic (care conține scrierile lui), sub o piramidă de granit roșu, pe ale cărei fețe se află, în partea superioară, simbolul Cavalerilor Templari. Un alt mic detaliu, vârful piramidei este acoperit cu zăpadă, în contrast cu partea întunecată a corpului (88) (vezi foto cu piramida lui Bush).

La câțiva metri distanță de piramidă se află o piatră mortuară, care pe lângă generalitățile și datele legate de Charles T Russell, are și o inscripție: ”The Laodicean Messenger” - ”Al șaptelea mesager”, adepții lui considerându-l ”al șaptelea” după Sf. Pavel, Sf. Ioan, Aries, Valdo, Wycliffe și Luter (89).

Chiar dacă unica sursă care-l indică pe Russell ca posibil mason (inclusiv gradul acestuia) este lucrarea ”Occult Theocracy” a Lady Queensborough (90) *și se pot bănui doar legăturile rudelor lui Russell cu lumea masonică, nu se poate trece cu vederea locul în care este îngropat Russell.Și piramida și piatra funerară sunt așezate pe un teren colinar cu aspect de parc (unde se află și mormintele altor adepți ai lui Russell), într-o suburbie la circa 8 km de Pittsburgh. Aproape de piramidă se află ”Greater Pittsburgh Masonic Center”* (91).

Globul solar înaripat – Ra – simbolul antic al magiei egiptene.Conform opiniei lui Albert Churchward, gradul 30 în Masonerie, numai celor apartenenți la gradul 33 le este dat să cunoască pe deplin semnificația acestui simbol, deja folosit de rozacrucieni (A. Churchward ”The signs and the symbols of the primordial man.The evolution of religions from eschatology of the ancient egyptians”, London, George Allen & Co Ltd, 1913, p 344).Charles T Russell a așezat acest simbol la vedere, pe copertile cărților pe care le scria.Dar cu ce scop?

NOTE:

1 – Referire la faimosul gladiator trac care s-a născut în anul 75 î.H., ca mărturie a voinței revoluționare a lui Weisshaupt. Aceeași denumire este atribuită în 1916 de către evreul Karl Liebknecht – mai precis *Spartakus Bund* – grupurilor de comuniști germani, infiltrați din Rusia, pentru a agita masele.Dintre ei făcea parte și filosoful evreu Herbert Marcuse (1898-1979), fost agent secret american în 1942, mentor, împreună cu co-religionarii Horkheimer și Adorno, al *Școlii de la Frankfurt* (de care Freud avea cunoștiință), școală care a servit ca sursă de inspirație pentru demonstrațiile tinerilor din 1968, sub conducerea unui alt evreu, Daniel Cohn Bendit (vezi și Werner Gerson *Le Nazisme, société secrète – Nazismul, societate secretă*, Paris, Éd. Belfond, 1976, p 48.Werner Gerson era pseudonimul lui Pierre Mariel, mason și martinist).
2 – Din documentatul *Dictionnaire ...* , cit., care îl considera pe Goethe ca fiind rozacrucian, p 1068.
3 – Același pseudonim adoptat mai târziu de Giuseppe Mazzini.
4 – Nesta H Webster, cercetătoare a istorie engleze, *World Revolution*, numărul din 9 iulie 1921 al *The Saturday Review* din Londra, p 10.
5 – Jean Lombard *La care oculta de la história moderna – Latura ocultă a istoriei moderne*, Madrid, Fuerza Nueva, 1979, tomul I, p 278.
6 – *13* e un număr cabalistic care în contextul de față indică cele treisprezece etape ale drumului inițiatic necesare pentru a ajunge la *adevărul unic*, acela propagat de *Loja Înaltă*, conform P Virion *Bientôt ...* , cit., p 94-95.
7 – *Encyclopédie Larousse du XX siècle*, 1933, vol VI, p 1072.
8 – Marie-France James *Les précurseurs de l'Ére du Verseau – Precursorii Erei Vărsătorului*, Sherbrooke, Québec, Éd. Paulines, p 115 și Paolo Calliari *Pio Bruno Lanteri e la Controrivoluzione – Pio Bruno Lanteri și Contrarevoluția*, Torino, Lanteriana, 1976, p 130.

9 – *La Vieille France*, 31 martie-6 aprilie 1921, citat de Inquire Within *The Trail of the Serpent*, Christian Book, Club of America, Hawthorne, California, s. d. P 69.
10 – Y Moncomble *Les vrais responsables de la troisième guerre mondiale – Adevărații responsabili ai celui de-al III-lea război mondial*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1982, p 13.
11 – B Lazare *L'antisémitisme ...* , cit., p 167.
12 – Ernesto Nys, cit., p 76.În lucrarea lui Jan Rachold *Die Illuminaten*, Akademie Verlag, 1984, p11, Iluminații erau definiți *o alianță secretă iluministă, în strânsă legătură cu masoneria*.
13 – În mod normal, *seclorum* nu ar fi greșit.În latină, *secol* apare scris mai degrabă sub forma *saeculum*, dar nu este greșită nici forma *seculum*.La reprezentarea grafică a dolarului s-a utilizat o formă mai puțin folosită a cuvântului.
14 – Werner Gerson, cit., p 47.
15 – Carlo Francovich *Storia delle Masoneria – Istoria Masoneriei*, cit., p 31.
16 – *Aproape două mii de adepți au fost atrași scopului*; membri ai *Iluminaților*, în Paris, au fost Mirabeau, Cazotte, Robespierre și Lavoisier (E Nys *Massoneria e società ...* , cit., p 77-78).Conform opiniei lui Jean Lombard (cit., vol. I, p 279), la trei ani de la constituirea ordinului erau deja 2500 de adepți.
17 – P Mariel *Le società segrete ...*, cit., p 55.
18 – D Ligou *Dictionnaire ...*, cit., p 820.
19 – Idem, p 44.
20 – Serge Hutin, cit., p 138.
21 – Conform C Francovich *Storia della Massoneria ...* , cit., p 321.
22 – R Le Forestier *Les Illuminés de Bavière et la Franc-Maçonnerie allemande – Iluminații din Bavaria și franc-masoneria germană*, Paris, Éd. Archè, 2001.
23 – Serge Hutin *Governi occulti ...*, cit., p 143.
24 – P Mariel *Le societá segrete ...*, cit., p 9.
25 – R Le Forestier, cit., p 22.
26 – E Nys, cit., p 76-77; conform H C Puech, cit., p 651.
27 – P Calliari *Pio Bruno Lanteri ...* , cit., p 59.
28 – Serge Hutin *Governi occulti ...* ,cit., p 137.
29 – Citat din abatele Emmanuel Barbier *Les infiltrations maçonniques dans l'Église – Infiltrațiile masonice în Biserică*, Paris, Éd. Desclée de Brouwer et Cie, 1910, p 3.
30 – Citat din cartea istoricului J B Palou *La franc-maçonnerie*, Paris, Éd. Payot, 1964, p 174.Jean Bernard Palou (1917-1967) a deținut gradul 33 în RSAA, și a fost fondatorul unei loji, în 1965, în Iran.
31 – Inginer electrotehnic francez decedat în 1984 la o vârstă înaintată.A fost și un jurnalist de succes, autor a numeroase lucrări despre mondialism, deseori citat în această carte.
32 – H Coston *La Conjuration ...* , cit., p XXXIII.
33 – P Mariel *Le società segrete ...* , cit., p 53.
34 – S Hutin, cit., p 139-140.
35 – Conform Werner Gerson *Le Nazisme ...* , cit., p 54.
36 – Textul acestor documente se pot găsi în cartea lui Jan Rachold *Die Illuminaten – Quellen und Texte zur Aufklärungs-ideologie des Illuminatenordens 1776-1785*, Berlin, Akademie Verlag, 1984, și în H Coston *La Conjuration ...* , cit., cu o prefață interesantă și documentată.La început, documentele au fost tipărite de către A Franz, tipograful curții, München, 1786.
37 – P Calliari, cit., p 133.
38 – Conform Igor Safarevici *Il Socialismo come fenomeno storico mondiale – Socialismul ca fenomen istoric mondial*, Milano, La Casa di Matriona, 1980, p 261-269.
39 – Gary Allen *Non dare call it Conspiracy – Să nu îndrăzniți să-l numiți Complot*, Seal Beach, California, Concord Press, 1971, p 25,26.
40 – Serge Hutin, cit., p 139.
41 – Igor Safarevici, cit., p 354-355; de văzut și Gaston Ventura *Tutti gli Uomini ...* , cit., p 26.
42 – Iezuit antirevoluționar al secolului XVIII pe care diverși cercetători îl indică drept un fost mason.Autor al unei bogate scrieri despre implicarea societăților secrete în pregătirea Revoluției Franceze.De văzut și abatele Augustin Barruel *Storia del Giacobinismo.Massoneria e Illuminati di Baviera – Istoria Jacobinismului.Masoneria și Illuminații din Bavaria* (titlul original *Mémoires puor servir à l'histoire du Jacobinisme*, Londra, 1797, Carmagnola, Edizioni Arktos-Oggere, 1989).
43 – Serge Hutin, cit., p 141.
44 – Reprodus din William Guy Carr *Pawns in the Game – Pieptene în Joc*, P O Box 900566, Palmdale, CA 93590, USA, Omni/Christian Book Club, s. d. P 28: Acest tip de informație reiese și dintr-un comunicat al episcopilor francezi de la Lourdes; vezi și M Servant *Veillez et priez car l'heure est proche – Vegheați și rugați-vă căci ora este aproape*, Servant autor și editor, 1972, vol I, p 152.
45 – W G Carr, cit., p 15.
46 – Nesta Webster *World Revolution ...* , cit., p 18.
47 – Idem dar și Henri Daniel-Rops *Storia della chiesa del Cristo.La chiesa nei tempi classici – Istoria bisericii lui Hristos.Biserica în perioada clasică*, Torino, Marietti, tomul II, 1961, p 68.
48 – Conform scrierilor profesorului scoțian John Robinson A M *Proofs of a conspiracy against all the religions and governments of Europe – Probele unei conspirații împotriva religiilor și a guvernelor din Europa*, New York, 1798, p 218. În această lucrare, Robinson *trăgea concluzia că tratatele mistice precum cele ale lui Claude de Saint-Martin, nu aveau alt*

scop decât distrugerea cultelor, și acuza de impietate pe masonii mistici.(D Ligou *Dictionnaire ...*, cit., p 1061, dar și Max Introvigne *La Rivoluzione Francese verso un'intrepretazione teologica – Revoluția Franceză ca interpretare teologică*, din *Quaderni di Cristianità – Caietele Creștinătății*, Piacenza, vara, 1985; E Delassus *Il problema dell'ora presente – Problema orei prezente*, Roma, Desclée, 1907, vol I, p 573.John Robinson (1739-1805), inițiat al unei loje din Sankt Petersburg și membru al unei loji din Liège avea gradul de *Rozacruce* după opinia lui Barruel, respectiv *Maestru Scoțian* din cele susținute de Le Forestier.
49 – Gaston Martin *La Franc-Maçonnerie et la préparation de la Révolution de 1789 – Francmasoneria și pregătirea Revoluției de la 1789*, Paris, Éd. PUF 1926, *Manuel d'histoire de la Franc-Maçonnerie – Manual de istorie al Francmasoneriei*, Paris, Éd. PUF, 1932.
50 – J Bordiot *Le gouvernement invisible – Conducerea invizibilă*, Paris, Publications H Coston, 1983, p 57.
51 – Ernesto Nys, cit., p 103.
52 – La pagina 8 a pamfletului menționat, citat în culegerea de documente *Les Documents Maçonniques – Documentele masonice*, Paris, Éd. La Librairie Française, 1986, p 522.Pentru o mai bună și mai documentată încadrare a acelei perioade, vezi și C A Agnoli *La Rivoluzione Francese nell'opera della Massoneria – Revoluția Franceză prin opera Masoneriei*, Brescia, Edizioni Civiltá, 1994.
53 – Albert Pike *Morals, Dogma and Clausen's Commentaires*, cit., vol VI, p 153,156.
54 – Bernard Faÿ, opozant al masoneriei, profesor universitar, istoric și filolog, pe durata ocupației germane a condus *Biblioteca Națională* și *Comitetul Anti Iudeo-Masonic*, ale căror birouri se aflau în sediul *Marelui Orient la Franței*, în strada *Cadet*, nr. 16.(D Ligou *Dictionnaire ...* , cit., p 462).Faÿ a profitat transferând arhivele *Marelui Orient al Franței* la *Biblioteca Națională* pentru a le examina.A fost director al publicației *Les Documents Maçonniques – Documentele Masonice* (1941-1944) împreună cu Jean Marques-Rivière.După război este condamnat la muncă forțată pe viață sub acuzația de colaboraționism, dar în realitate fiind un adversar al *Sinarhiei Franceze*, conform H Coston *Les Financiers qui mènent le monde – Finanțiștii care conduc lumea*, Paris, Publications H Coston, 1989, p 113.
55 – B Faÿ *La Massoneria e la rivoluzione intelletuale del secolo XVIII – Masoneria și revoluția intelectuală a secolului XVIII*, Torino, Giulio Einaudi, 1945, p 223, 224.Cartea a fost publicată inițial în Franța, în 1935.
56 – Conform C Francovich *Storia ...* cit., 447, 480; Gianni Vannoni *Le società segrete – Societățile Secrete*, Florența, Sansoni, 1985, Cap XV dedicat lui Cagliostro.
57 – Alan Stang *The Manifesto – Manifesto*, în *American Opinion* – revista conservatorilor de la John Birch Society, februarie 1972, p 50.
58 – La Fayette, (1757-1834), făcea parte dintre cei de la conducerea *Carboneriei* italiene, dar avea și gradul 33 al RSAA (*Lectures Françaises*, nr. 384 din aprilie 1989).
59 – Serge Hutin, cit., p 145, 147.De văzut și Deschamps et Jannet *Les Sociétés secrètes et la SOCIÉTÉ – Societățile secrete și SOCIETATEA*, Avignon și Paris, Éd. Seguin et Oudin, 1881, tomul II, p 134.Acești doi istorici, ostili masoneriei, afirmară că tocmai la Congresul de la Wilhelmsbad s-a decis moartea lui Gustav al IV-lea și a lui Ludovic al XVI-lea.Este semnificativ de remarcat că Ludovic al XVI-lea și frații lui au fost, cu toții, masoni (Norman Cohn *Licenza per un genocidio – Licență pentru un genocid*, Torino, Einaudi, 1969, p 7).În ajunul Revoluției, *Marele Orient la Franței* sub conducerea ducelui de Orléans, se baza pe 500 de loji și circa 30.000 de masoni, recrutați dintre **aristocrați, burghezi și membri ai clerului**.Aceștia din urmă, povestește Rops, cistercensii lui Clairvaux, aveau o lojă chiar în interiorul propriei abații (*Storia della Chiesa ...* , cit., p 70-71).
60 – N Webster și A Gittens *World Revolution*, cit., p 50.
61 – P Mariel *Le società segrete ...*, cit., p 56.
62 – J Lombard, cit., p 282.
63 – René Alleau, cit., p 103.Alleau poate fi considerat unul dintre experții contemporani ai gândirii gnostice a lui Guenon.
64 – Paris, 1931, tomul IV, p 19.
65 – Conform opiniei lui Bernard Faÿ, G Washington a fost un proprietar foarte bogat care a acumulat o mare avere folosindu-se de 216 sclavi negri care lucrau pe plantațiile lui (B Faÿ *Washington gentilhomme – Washington gentilom*, Paris, 1932, p 252).
66 – H Coston *Le veau d'or est toujours debout – Vițelul de aur este întotdeauna în picioare*, Paris, Publications H Coston, 1987, p 357.
67 – Scrisoarea respectivă se află înclusă în *The writings of George Washington.From the original manuscript sources – Documentele lui G Washington.Din manuscrisele originale*, US, *Washington Bicentennial Commission*, 1941.
68 – S Hutin, cit.Despre Napoleon, ca mason, de văzut și *Autori vari-La libera Muratoria – Diverși autori-Constructorii Liberi*, Milano, 1978, p 318.În documentul citat și dactilografiat *La Massoneria*, Florența, 1945, se spune că în *documentele oficiale, Napoleon era numit* ***Prea Puternic Frate*** *și* ***Protector al Ordinului*** *(16), iar la pagina 154 se face cunoscut că apelativul de* ***Prea Puternic Frate*** *este rezervat gradului 33 al Ritului Scoțian*.De văzut și Rosario Esposito, *capelan al Masoneriei*, care-l trece pe Napoleon printre maeștrii Masoneriei (conform publicației *30 Giorni*, februarie 1988, p 60) și François Collaveri *Napoleone, Imperatore e Massone – Napoleon, Împărat și Mason*, Florența, Nardini, 1986.
69 – Conform G Vannoni *Le Società segrete – Societățile secrete*, cit, p 185.
70 – Jacques Bordiot *Le pouvoir occulte fourrier du communisme – Puterea ocultă, mesager al comunismului*, Vouillé, Éd. de Chiré, 1976, p 26.
71 – AA VV *L'Europa nell'era planetaria – Europa în era planetară*, Milano, Sperling & Kupfer, 1991, p 24-25.
72 – *CFR – Council of Foreign Relations – Consiliul de Relații Externe, RIIA – Royal Institute of International Affairs – Institutul Regal de Afaceri Internaționale* (mai este cunoscută și cu numele de *Chatham House*), ambele operează, în țările

de origine (SUA, respectiv Anglia) pe post de guverne din umbră, constituind pepiniera *inteligențelor* naționale, a reprezentanților și funcționarilor guvernamentali.Constituie legăturile cu societățile mult mai *înalte*, precum *Skull & Bones, Cercul Rhodes, Societatea Pilgrims, Round Table*.*Comisia Trilaterală* este, în schimb, o societate secretă cu sediul la New York, cu conexiuni în Statele Unite – Europa și Japonia, și are rolul de concentrare și control ale bogățiilor mondiale.Printre membri se află bancheri, oameni politici, industriași, profesori universitari de pe cele trei continente.
73 – Știre semnalată și de publicațiile *Avvenire* din 11 octombrie 1988, respectiv *Il Giornale* din 2 octombrie 1988. Simbolistica *oaselor și a craniului* este folosită des în simbologia masonică, făcând (poate) referință la legenda lui Hiram.
74 – Profesor american de istorie la Universitatea Stanford din California.
75 – *La lettre de'information*, nr. 9 din 1988.Informațiile lui de Villemarest sunt extrase din cartea lui Anthony C Sutton *America's Secret Establishement – Conducerea Secretă a Americii*, 1986, Liberty House Press, 2027 Iris Billings, Montana 59102.
76 – Numărul din 25 decembrie 1992.
77 – Despre structura societăților secrete, a se vedea și partea a III-a a acestei lucrări.
78 – Club exclusivist american, fondat în 1872, din care face parte elita politico-financiară din Statele Unite.La întâlnirile care au loc într-o zonă rurală a Californiei, în anii trecuți, printre participanți, s-au aflat: Henry Kissinger, Ronald Reagan, George Bush, David Rockefeller, George Schulz și alții (ziarul *Il Giornale* din 17 august 1995).Aceeași sursă menționează printre participanți și pe Newton Leroy Gingrich – membru al CFR, lider al republicanilor americani și elev al lui Kissinger, William Buckley Jr – membru și el al *Skull & Bones*.Ziarul continuă, comunicând în termeni ironici știrea conform căreia, elitele care participă acolo ar pune în practică un fel de *saturnalii nocturne*, în costume ciudate, printre arborii de la Bohemian Groove (unele opinii lansează ipoteza de orgii homosexuale, cu tineri special educați pentru acest scop).
79 – A Sutton, cit., p 207.
80 – Conform *Enciclopedia Italiana*, Roma, 1933, vol XIX, respectiv *The New Encyclopedia Britannica*, vol V, 1975.
81 – A Sutton, cit., p 27, 62.
82 – Idem, p 90, 97.
83 – Idem, p 95.
84 – Idem, p 101.
85 – Conform *E.I.R.* nr. 43, Wiesbaden, 1994.
86 – Fritz Springmeier *The Watchtower & the Masons – Turnul de veghere și Masonii*, 1993, P O Box 86694, Portland, OR 97286, *A Christian Ministry*, p VII.Autorul semnalează că și Dwight Eisenhower a fost *Martor al lui Jehova*, fiu al unei femei din aceeași sectă, și a rămas cu aceeași religie pentru toată viața (p 195).
87 – Idem, p X.
88 – Idem, p 128 și 134.
89 – Conform *The Finished Mistery – Misterul terminat*, Ediție Karatol (ediție în imitație de piele), 1917.Este vorba de o caret de 608 pagini publicată postum de către adepții lui Russell, ca fiind al șaptelea volum al interpretărilor biblice ale lui Russell.Sf. Pavel este menționat la pagina 23, Sf. Ioan la pagina 27, Aries la pagina 30, Valdo (sau Waldo, cel care a dat denumirea *Bisericii Valdeze*) la pagina 37, Wycliffe la pagina 40, Luter la pagina 48 și Russell la pagina 53.
90 – Lady Queensborough *Occult Theocracy – Teocrația ocultă*, Hawthorne, California, The Christian Book Club of America, 1968, p 539.
91 – Pagina de referință: http://pages.globetrotter.net/mleblank/wt/dpyramide.html .

CAPITOLUL 8: PALLADISMUL SAU NECESITATEA UNEI CONDUCERI

Palladismul, definit de enciclopedia *Larousse du XX-ème siècle*, este *cultul Satanei, al lui Lucifer, considerat ca* ***înger al luminii*** *(aducător, purtător de lumină), zeu uman și benefic* (1) a fost (și poate este) o societate teurgică (*teurgia* – consta în arta sau modalitatea de-a îndeplini anumite lucruri, fapte cu ajutorul unei divinități, ajutor obținut prin procedee magice, *Rizzoli – Larousse*, Milano, 1971, vol XV) (2) foarte secretă, necunoscută chiar și de masonii de rang înalt, fiind compusă doar din *emeriți*.De preferință, erau admiși doar *Cavalerii Kadosh* – gradul 30 al RSAA, sau grade echivalente din Ritul de Memphis-Misraïm.Numele folosit de Ritul Palladist era acela de *Regi - Teurgiști Aleși* (în italiană *Ré – Teurgisti Ottimati*; în Roma antică, *ottimate* – la singular și *ottimati* – la plural, erau cetățeni care excelau prin nobilitate, putere și bogăție – *Zingarelli Minore Vocabulario*, august 2009), iar lojele se numeau *triunghiuri*.Ierarhia palladistă avea trei grade, *Kadosh Palladic, Ierarh Palladic și Mag Ales*.Ca poziție, palladismul își avea locul peste *Consiliile Supreme* formate din purtători ai gradului 33 din RSAA și de pe această poziție, prin infiltrare, cobora până la gradele inferioare.

La originea *New and Reformed Palladian Rite* s-au aflat două persoane: Albert Pike și Giuseppe Mazzini.

* **Albert Pike**, Boston 1809 – Washington 1891, a fost guvernator al teritoriilor indienilor, general al Armatei Confederației de Sud, respectiv fondator al *Ku Klux Klan*.Citând din *Dictionnaire de la Franc-Maçonnerie*, Albert Pike a fost cooptat de Albert Gallatin Mackey, grad 33 al RSAA din Statele Unite, secretar al *Supremului Consiliu* din Charleston, care, *îl convinge pe Pike să se afilieze Ordinului (...), devenind Suveran Mare Comandor al Ritului Scoțian (Supremul Consiliu, Jurisdicția de Sud) din 1859 și până la moartea lui.Reușește să rescrie, în totalitate, ritualurile celor 33 de grade (...)*.Este autorul lucrării *Morals and Dogma – Morala și Dogma* (3), considerată cartea de bază a Ritului Scoțian, scriere

documentată enormă, care încă nu a fost terminată (4).

Scottish Rite Freemason and Ku Klux Klan founder Confederate Gen. Albert Pike's statue in Washington, D.C.'s Judiciary Square.

Potrivit revistei masonice *Accacia Masonica – Salcâmul Masonic* al *Marelui Orient la Palatului Giustiniani*, Albert Pike (alăturat în foto) a fost *istoric și exeget al RSAA, Suveran Mare Comandor al Supremului Consiliu al Gradelor 33 pentru Jurisdicția de Sud a Statelor Unite ale Americii, pe care clericii din întreaga lume, pentru a-i mai reduce din faimă, îl numeau "Papă al Masoneriei", în timp ce EL, pentru Masonerie a fost, în realitate, unul dintre binefăcători și ALES FRATE* (5).Lady Queensborough (pseudonimul literar pentru Edith Starr Miller) în lucrarea ei *Occult Theocracy*, adăuga că pentru a permite asecnsiunea lui Pike la conducerea Masoneriei, *Marele Comandor* John Honour, a demisionat în mod expres: *la avea vreme, Pike și Mackey au primit vizita lui unui oarecare Longfellow (1807-1882), mason de rit scoțian, care în 1847 și-a stabilit reședința în Statele Unite, devenind prieten apropiat al lui Moses Holbrook, în acea perioadă, Mare Comandor în Charleston.Apropierea dintre Longfellow și Holbrook crește și mai mult atunci când aceștia s-au dedicat studiului, în profunzime, al științelor oculte, respectiv plăcerii discuțiilor privitoare la misterele Cabalei.Când Longfellow îi ceru Marelui Maestru permisiunea să intre în "Ordinul Oddfellow", cu scopul de a-i studia organizarea, îi este acordat acest drept."Oddfellow" era numele adoptat de membrii unei societăți fondate la Londra în 1788 (...).Ordinul este adus în America în 1819 de către un lăcătuș, Thomas Wildey, care a fondat Loja Nr. 1 "Washington" la Baltimore.Acest oraș devine "cartierul general" al adepților "Oddfellow" americani și canadieni, și datorită spiritului energic al lui Wildey, ordinul face mari progrese, răspândindu-se cu rapiditate*

În cursul schimbului de impresii despre Cabală, Longfellow și Holbrook, proiectaseră crearea unui ritual satanic, în care adepții ar fi fost instruiți în magie neagră, dar Holbrook, *Mare Maestru* al *Supremului Consiliu* din Charleston (care deja făcuse un ritual de acest gen și o *slujbă* numită *Adonaicide Mass*), muri întârziind punerea la punct al proiectului.Este succedat de John Honour la a cărui moarte, visul evreului Moses Holbrook de-a supune Masoneria a fost dus la îndeplinire de către Albert Pike, pe scară foarte mare (6).

*** Giuseppe Mazzini** (1805-1872) a fost un înalt inițiat al Masoneriei (gradul 32 al RSAA, rang cerut pentru a intra printre vârfurile *Carboneriei* italiene) și membru al *Comitetului Revoluționar Internațional* din Londra, organism aflat sub conducerea unui alt mason de rang înalt, ministru al reginei Victoria a Angliei, Henry John Temple, al treilea viconte de Palmerston (1784-1865) – care și-a legat numele de politica imperială engleză a vremii, și a cărui *mână ocultă* s-a întins peste numeroase războaie și revoluții care au încununat prima jumătate a secolului al XIX-lea.

Lord Palmerston

Atunci când Albert Pike a murit, în 1891, *Palladismul* superviziona în mod ocult masoneriile de Rit Scoțian din lume, *inspirând și sprijinind mișcarea revoluționară mondială prin trei Consilii Supreme: la Charleston, în Carolina de Sud* (7), *la Roma (prin Lemmi) și la Berlin; și prin cele peste 23 de consilii subordonate (printre care cele din Washington, Montevideo, Port Louis-din Mauritania și Calcutta) care peste puțin timp se vor conecta prin radio, prin consemnul "Sigma 7 ARCULA MISTICA"* (8).Trebuie amintit, că pentru a fi considerate *legale*, dar și ca o formă de *disciplină*, Consiliile Supreme ale diverselor națiuni au semnat la Lausenne – în Elveția – o *Alianță* prin care s-a constituit o *Confederație*, după care au urmat întâlniri regulare prin conferințe internaționale, în care locul de onoare era ocupat de *Supremul Consiliu* din Charleston.Un alt pas important era deja făcut prin centralizarea conducerii, și chiar dacă ilogică după cum se va vedea, începând cu *redeșteptarea* rozacruciană din Europa, va fi în stare să impună acțiuni coerente la scară mondială, întrecând prin ideea de *concurență* societățile europene printr-o sinteză la nivelul intențiilor.*Oricum*, susține Virion, *masoneriile unificate în acest fel vor tinde spre scopul lor fundamental decis odată pentru totdeauna: Guvernul Mondial, invizibil ca ierarhie, dar vizibil prin acțiunile întreprinse* (9).

A: BAPHOMET

Baphomet este reprezentarea simbolică a principiului panteist al coincidenței dintre *bine* și *rău*, dintre *adevăr* și *minciună*, contrarii care, în viziunea gradelor înalte masonice formează *Coincidentia oppositorum* care generează armonia universală prin întoarcerea la *unitatea* pierdută a gnosticilor.Doctrină stranie care prin ignorarea principiului *contradicției* se transformă în negativism pur prin adorarea lui *Satana – Pan, Satana – Baphomet*, androginul ideal în care cele două sexe se contopesc.Zeul care, în reprezentarea lui monstruoasă cu cap de țap, sâni de femeie, aripi de corb și picioare terminate cu copite, ar trebui să *concilieze* cele *inconciliabile*.Această afirmație se bazează pe mărturii edificatoare și de netăgăduit, precum cea a înaltului inițiat elvețian – Oswald Wirth (1860-1943) (10) – care în cartea lui *I Tarocchi – Tarotul*, îl identifica pe *Baphomet* cu *Satana-Pan* (11); sau pe mărturia lui Albert Pike, care îl descria pe *Pan* astfel: *(...) țapul Sabatului (...) și Purtătorul de Lumină sau Fosfor, adică Lucifer al Legendei* (12).Dar dacă *Baphomet* este *Satana* și *Satana* este *Pan*, în realitate, gradele înalte, când vorbesc despre *Natură*, înțeleg zeul tenebrelor care se ascunde printre cuvinte: *În rezumat, Gradele Ermetice și Cabalistice ale Ritului Scoțian ne învață că "Dumnezeu nemanifestat" este Rațiune Pură, că "Dumnezeul manifestat" este Natura, și că atragerea contrariilor, proporția dintre vizibil și invizibil, constituie "Marele Secret" al Naturii* (13).

Dar ce este *Baphomet*? Pentru o oarecare explicație, se poate încerca citirea inversă, ca modalitate comună (obișnuită) a interpretării magico-cabalistice.*Cuvântul trebuie citit cabalistic, în sens invers de cum este scris (*ca în ritualurile de magie neagră*) compunându-se din trei abrevieri: TEMP – OHP – AB, care înseamnă TEMPLI OMNIUM HOMINUM PACIS - "tată al templului păcii universale între oameni"* (14).Sunt ușor de recunoscut conotațiile religiei masonice care pretinde că înglobează toate religiile, prin educarea unei toleranțe într-un ecumenism democratic, în care, orice religie, adevărată sau falsă, se află pe același plan de egalitate cu celelalte religii.Cititorul trebuie să fi remarcat insistența asupra laturii teologice, insistența care a însoțit apariția și existența Palladismului, insistență prezentă, cu intensitate diversă, în toate societățile secrete.

Problema nu este nouă, căci deja în secolul al XIX-lea, polemica între creștini și masoni era în plină desfășurare. Refuzul părții masonice de-a admite existența cultelor luciferine a fost susținută cu tărie și decizie, chiar dacă publicațiile masonice de la sfârșitul secolului făceau referire la acest fapt, un exemplu fiind și protestul celor 26 de deputați de la Conventul de la Roma, din 1893, împotriva alegerii lui Adriano Lemmi (drept *Pontefice al Masoneriei Universale*, ca succesor al lui Albert Pike) căruia i se aduceau acuzații de erezie: *(...) cel Ales nu este cinstit.El nu trece sub vălul secretului erezia lui, dar de multe ori îi face și o publicitate deșănțată.<u>Venerata tradiție</u>, adesea explicată științific drept <u>deplângere</u> a primului conducător suprem, sublim legislator al Noului Rit Palladic Reformat, <u>și creatoare</u> a organizației noastre internaționale,* ***susține că nu s-a folosit niciodată cuvântul Satana****, ci numele Dumnezeului cel bun.Oricum, Marele Mestru italian folosește expresia interzisă și condamnată și chiar îi autorizează folosirea, după cum este demonstrat în relațiile oficiale, în banchete și între întâlnirile dintre amici.Și chiar mai mult, într-o recentă cină triunghiulară (palladistă), el a înlocuit imnul lui Carducci cu Goddaël Mirar (cântec luciferic), obligatoriu chiar, fără excepție, în care* ***Excelsior*** *(Lucifer) este numit cu numele lui real, cel anticreștin* (15).

În octombrie 1924, la pagina 69 a revistei *Accacia Masonica* a *Marelui Orient al Italiei*, apare un "*Discurs pentru Satana"*, care printre altele, cuprindea: *(...) de câte milenii nu-și rețin oamenii, în străfundurile conștiințelor lor, blestemele care se nasc în inimă, împotriva Creatorului, împotriva Demiurgului, autorul tuturor relelor?Astfel eu azi, vreau să iau apărarea Satanei, fratele nostru de necaz, oropsitul tuturor timpurilor, Marele Negaționist al Bunătății Divine, Satana, frate al oamenilor (...).Vreau să elogiez figura lui Satana (...), cel care a luat asupra lui toate relele Universului, devenind un fel de zeu negru, un Contra-Dumnezeu în persoană.Calomniat deoarece Satana și Umanitatea sunt același lucru (...) dar în străfundurile obscure ale conștiinței Umanității rămâne vie amintirea greșelii eterne a Creatorului; și speranța că într-o zi, flacăra va străluci în măinile Purtătorului Luminii, Lucifer, Satana, fratele oamenilor.Ah, Satana, te cunoaștem bine, tu ești una cu Umanitatea* (16).Mai aproape de timpurile moderne, preotul Rosario Esposito, susținător fervent și admirator al masoneriei, în cartea lui *La Massoneria e L'Italia – Masoneria și Italia* (17), îl definește pe Pike *maxim conducător al masonilor luciferici*, și nici nu se poate trece cu vederea apelativul dat lui Pike de Peter Haining în cartea *Maghi e Magia* (1977, Edizioni Mediterranee, Roma), numindu-l :*satanistul din Boston* și *fervent practicant al magiei negre* (18).

B: CORESPONDENȚA DINTRE PIKE ȘI MAZZINI

Mazzini a întreținut o bogată corespondență cu Pike, dar din punct de vedere al importanței pentru materialul de față, doar două scrisori sunt importante. Scrisoarea trimisă de Mazzini la 22 ianuarie 1870 și cea trimisă de Pike lui Mazzini, la data de 15 august 1871.Jean Lombard precizează că această corespondență este depozitată în arhivele de la Temple House, sediul Ritului Scoțian din Washington, dar **off limits**, adică imposibil de consultat.Totuși, scrisoarea lui Pike din 15 august 1871 a fost expusă, odată, la Londra, la British Museum Library. Acolo, un ofițer al Marinei canadiene, comandorul William Guy Carr (prezent ca reprezentant al Statelor Unite la conferința de la San Francisco din 26 iunie 1945), lua la cunoștiință de existența ei și publică un rezumat în cartea citată – *Pawns in the game* (20).Documentul apare curios de profetic, fiind un precursor al triadei *Criză – Război – Revoluție* care a frământat secolul al XX-lea.Carr a prezentat-o sub forma: * *primul război mondial se va fi desfășurat pentru a da posibilitatea Iluminaților să îndepărteze conducerea țaristă a Rusiei și să transforme această țară într-o fortăreață a comunismului ateu.Divergențele create de agenții Iluminaților între imperiul britanic și cel german au fost folosite ca motiv pentru acest război.După ce războiul se va fi terminat, trebuia edificat comunismul și făcută posibilă utilizarea lui pentru distrugerea celorlalte guverne și pentru slăbirea religiei.*

Baphomet al lui Eliphas Levi Zahed (19).

* *Al doilea război mondial trebuia declanșat profitând de divergențele politice dintre fasciști și sioniști.Războiul trebuia dus în așa fel încât să asigure distrugerea nazismului și să mărească puterea sionismului politic, dând posibilitatea înființării statului Israel pe teritoriul Palestinei.Pe durata celui de-al II-lea război mondial trebuia constituită o "Internațională Comunistă", foarte puternică, la interiorul întregii creștinătăți.* ***La acest punct, creștinismul trebuia îngrădit și ținut sub control cât timp va fi necesar, pentru marele cataclism final****.(Poate nega cineva că Roosevelt și Churchill nu au realizat acest lucru???).*

* *Al treilea război mondial va trebui declanșat folosindu-se provocările agenților Iluminaților,* ***între sionismul politic și lumea islamică****.Războiul trebuie dus în așa fel încât islamul – lumea arabă și musulmană – și sionismul politic (inclus și statul Israel) să se distrugă unul pe altul, în timp ce, națiunile rămase, fărâmițate și asmuțite uma împotriva celeilalte, să*

se lupte între ele până la epuizarea fizică, mentală, spirituală și economică.

George Washington

La 15 august 1871, Pike îi comunica lui Mazzini că la sfârșitul celui de-al III-lea război mondial, cei care doresc instaurarea unui Guvern Mondial, vor provoca cel mai mare cataclism social.Și Carr citează cuvintele lui Pike, așa cum apar în scrisoarea *catalogată* la British Museum din Londra : *Noi îi vom dezlănțui pe nihiliști și pe atei și vom provoca un cataclism social formidabil, care va arăta în mod foarte clar, în toată oroarea lui, tuturor națiunilor, efectele ateismului absolut, sursă a barbariilor și subversiunii sângeroase.* ***Atunci, peste tot, cetățenii*** *obligați să se apere împotriva unei minorități mondiale de revoluționari, distrugători ai civilizației,* ***și multitudinea de creștini, dezorientați, lipsiți de îndrumare în căutarea unui ideal, fără să știe cui să-și îndrepte adorația, vor primi adevărata lumină prin manifestarea universală a doctrinei pure a lui Lucifer, revelat în cele din urmă publicului, manifestare căreia îi va urma distrugerea creștinismului și a ateismului, cuceriți și cuceritori în același timp !***

Atunci când în 1872 Mazzini a murit – continuă Carr – a fost numit ca succesor al său un alt important revoluționar, Adriano Lemmi.După Lemmi, mai târziu în timp, i-ar fi urmat Lenin și Trotzki.Activitățile revoluționare ale tuturor acestora au fost finanțate de bancheri englezi, francezi, germani și americani. Bancherii din ziua de astăzi, față de cei care schimbau diferite monezi în vremea lui Hristos, sunt numai instrumente și agenți ai Iluminaților.În timp ce marele public era lăsat să vadă **comunismul** ca o mișcare a muncitorilor care să distrugă **capitalismul**, oficialități înalte din serviciile de informații engleze și americane dețineau documente autentice care *probau* că acei *capitaliști* internaționaliști, care operau prin instituțiile bancare proprii, **au finanțat ambele părți implicate în conflict, război sau revoluție, începând cu 1776**.

NOTE:

1 – Tomul V, 1932, cuvântul *Palladism*.Potrivit ziarului *Civiltà Cattolica* din 24 septembrie 1894, fascicolul 1063, p 30, la *palladio* apare ca explicație termenul de *Baphomet*.
2 – Filosofii antici numeau *teurgia* drept practică a *spiritelor bune*, iar *goetica* – făcea referire la practica spiritelor rele.
3 – Scriere tradusă în italiană și publicată în 1983 de către *Casa de Editură Bastogi* din Foggia.René Guénon, înalt inițiat și autoritate în domeniul masonic, considera *Morals and Dogma* ca fiind o copie, chiar un plagiat al lui Eliphas Levi – *Dogma și Ritualul Înaltei Magii* (R Guenon *Il Teosofismo*, cit., vol I, p 28).
4 – Daniel Ligou *Dictionnaire ...* , cit., p 949.
5 – 1947 ante 145.
6 – Lady Queensborough *Occult Theocracy*, cit., 1976, capitolul *Albert Pike and Giuseppe Mazzini*, p 211-212.Lucrare în două volume, cu un total de 741 de pagini, a fost definitivată în 1933.Simpatizantă a *fascismelor* europene, Queensborough avea și puternice sentimente antireligioase.A murit la Paris, la 16 ianuarie 1933, în circumstanțe suspecte.
7 – Oraș american, la Oceanul Atlantic, puțin la nord față de paralela de 33º.
8 – Jean Lombard *La cara oculta ...* , cit., tomul II, p 178.
9 – P Virion *Bientôt ...* , cit., p 30.
10 – Secretar al magicianului Stanislas de Guaita între 1885 și 1897, Oswald Wirth a fondat în 1912 o revistă ezoterică, destul de celebră, *Le Symbolisme*.Ridicat la gradul 33 în RSAA a fost unul dintre personajele, la fel ca și René Guénon, de maximă autoritate în doctrina masonică și simbolism.
11 – Oswald Wirth *I Tarocchi – Tarotul*, Roma, Mediterranee, 1990, p 213.
12 – *Morals and Dogma*, cit., vol I, p 223.
13 – *La Massoneria – Masoneria*, cit., p 137.
14 – Donato Piantanida *Magia dei Tarocchi – Magia Tarotului*, Roma, Mediterranee, 1978, p 100.
15 – *Voûte de protestation contre les faits accomplisen la Vallée de Rome le 20-ème jour du 7-ème mois, AN 00893 de le Vraie Lumière*, în : *Docteur Bataille, Revue mensuelle (...) complement de la publication ”Le Diable”*, Paris, februarie 1894, p 33.
16 – Citat în *Lectures Françaises*, nr. 466, februarie 1996, p 7.
17 – Roma, Edizioni Paoline, 1979.
18 – Vezi subcapitolul **B** de la capitolul .
19 – Numele evreizat al lui Alphonse-Louis Constant (1810-1875), preot, atras de magie și de științele oculte.În 1856 scrie *Dogma și Ritualul Înaltei Magii*, considerată o capodoperă de referință în materie de ocultism și magie.Împărțită în 22 de capitole, câte unul pentru fiecare literă a alfabetului evreiesc sau pentru fiecare figură a tarotului, cartea prezintă magia ca un sacerdoțiu autentic, cu temple, altare și liturghii proprii.Mason, a fost unul dintre ocultiștii eminenți ai secolului al XIX-lea și numeroasele lui lucrări au exercitat (și încă exercită) o influență enormă.
20 – W G Carr *Pawns in the Game*, cit., cap I, p XV și XVI.Textul original al lui Carr se regăsește în finalul volumului II al lucrării *La Cara oculta ...* , de Jean Lombard, unde se face cunoscut că W G Carr era membru al grupului amiralului Barry Domville – director al *British Naval Intelligence (Serviciul Secret al Marinei)* între 1927 și 1930.În 1936, Domville a fost trecut în rezervă și încarcerat de către Churchill – sub acuzația oficială că ar fi format organizații favorabile păcii cu Germania, dar în realitate, din cauza *scăpării spre vedere* a originalului documentului, catalogat ca *off-limits* de către

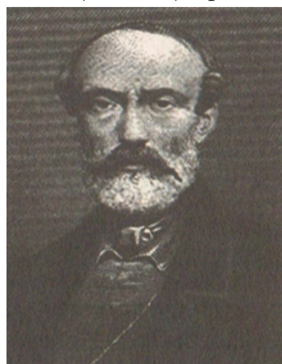
Washington DC.

CAPITOLUL 9: REVOLUȚIA DE LA 1848. MAZZINI ȘI CAVOUR

Studierea în detaliu a acestui agitat secol al istoriei europene ar ieși din limitele impuse de natura materialului de față, mai ales că acest lucru a fost făcut de istorici care au cercetat și aprofundat subiectul.Cel mai oportun este să ne oprim la cea mai cunoscută și impenetrabilă dintre societățile secrete din primele decenii ale secolului al XIX-lea: *Carboneria* (1). Organizată în celule, cercuri numite *vendite* și pe diverse nivele, conform schemelor masonice tipice, era în strânsă legătură cu *Supremele Consilii* ale gradului 33 al RSAA.Societatea era condusă de o grupare numită *Alta Vendita*, compusă la nivel internațional din 40 de membri.Mazzini și Kossuth (Lajos Kossuth al ungurilor; interesant este că cele două țări au aceleași culori pe drapelele naționale, dar dispuse în altă ordine) erau reprezentanți de frunte ai fracțiunii care se ocupa cu mișcarea ideolodică și extremistă.Tendința înclinată spre extremism a triumfat peste *colombe – porumbei*, acea fracțiune care propaga ideea unei revoluții tăcute și invizibile.În 1847, pe durata *Conventului Internațional al Masoneriei* de la Strasbourg, este pregătit un plan de *confederație* europeană lărgită care să cuprindă popoarele germanice, latine și slave, plan care trebuia îndeplinit printr-o serie de revoluții foarte bine orchestrate.În același an, 1847, lordul Minto, emisar al primului ministru englez – lordul Palmerston, a vizitat Torino, Roma și Napoli, pentru a organiza și supraveghea o insurecție.În 1848 izbucnesc revoluțiile, succedându-se în ordinea: 24 februarie – la Paris, 7 martie – la Berlin, 13 martie – la Viena, 18martie – la Milano, 28 martie – la Veneția și înainte de sfârșitul lunii, acțiunile tumultoase ajung la Napoli, în Toscana și la Roma. Evenimentele ajung la Praga la 12 iunie și în Croația la 27 iulie (2), lucru destul de straniu, țările laice nefiind implicate. Ideea de *democrație universală* și *socialismul* intrau în forță în istoria occidentală, imprimând o acțiune de distrugere a edificiului politic construit cu abilitate și prevedere de către Metternich la Congresul de la Viena.

A: GIUSEPPE MAZZINI

Fiu al unui jacobin și inițiat în *Carbonerie* între 1827 și 1829, *în 1864, Supremul Consiliu din Palermo îi acordă gradul 33.*La 3 iunie 1868 este proclamat *Venerabil* pe viață, *ad-honorem* al Lojii Lincoln din Lodi și este propus să devină *Mare Maestru*.La 24 iulie este numit membru onorific al lojii *La Stella d'Italia – Steaua Italiei* din Genova și, la 1 octombrie 1870 primește aceeași titulatură din partea lojii *La Ragione – Rațiunea*, din cadrul aceluiași *Orient* (3). ”*Carbonarii” aparțineau de Iluminații din Bavaria și acest lucru era valabil și pentru Mazzini* (4).O confirmare a calității lui de mason, reiese din credința lui în reîncarnare, afirmând că *perfecționarea individului se realizează dintr-o existență în alta, mai lent sau mai rapid, în funcție de acțiunile noastre* (5).Afirmația care apare, în mod edificator, și în publicația oficială a *Bisericii Gnostice Apostolice Universale*, de inspirație martinistă: *munca depusă asupra noi înșine nu se pierde: din viață în viață, prin reîncarnări succesive, ne va aduce fructul ei* (6).

Giuseppe Mazzini (alăturat în fotografie) colabora în mod direct cu un evreu – Henry Mayer Hyndman, marxist încă de la începuturile mișcării, conducător al unei asociații numite The National Socialist Party.În 1881, Hyndman împreună cu fiica lui Karl Marx – Eleonora, va înființa Democratic Federation, societate din care va face parte și Annie Besant (1847-1933), cu gradul 33 al RSAA și conducătoare a Societății Teozofice.Este curios de observat atitudinea pe care o avea Mazzini față de anumite persoane, una dintre ele fiind tânărul poet englez Swinburne. De fapt, Mazzini *își asumase, într-o anumită măsură, educația spirituală a lui Swinburne și nu scăpa nici o ocazie să-i lase poetului impresia că-l supreveghează cu atenție* (7), fapt aparent fără importanță dacă John Ruskin – teoreticianul britanic al unei sociatăți socialiste autoritare, comentând tragedia *Atalanta in Calydon*, compusă de Swinburne, nu ar fi afirmat despre poet: *cel mai frumos lucru pe care un tânăr l-a făcut vreodată, atât cât poate fi el de demonic* (8).

<u>Revista iezuiților</u>, *Civiltà Cattolica*, referindu-se la alegerea lui Adriano Lemmi (în 1893), gradul 33 în RSAA, ca succesor al lui Albert Pike, <u>face cunoscut</u> un avertisment al aceluiași Lemmi adresat lui Francesco Crispi, înalt demnitar al RSAA – care îndrăznise să-l invoce pe Dumnezeu în elaborarea programului guvernului de la Napoli: *Ce anume doriți să spuneți? Dacă Dumnezeu pe care-l invocați este ”Dumnezeul” lui Mazzini, atunci e bine; dacă e un altul, atunci gândiți-vă la treburile voastre* (9).În ceea ce privește fondurile folosite de Mazzini, Lombard (10) informa că în 1834, Mazzini a înființat în Elveția societatea Giovine Europa, cu suportul financiar furnizat de un anume englez Wright (în 1829), ajutat și de colaborarea cu Clinton Roosevelt și Horace Greely.În același an în care a înființat Giovine Europa, Mazzini pleacă în Anglia (unde, din relația cu o prietenă evreică, va avea un fiu, a cărui identitate pare să coincidă cu cea a lui Ernesto Nathan, un viitor primar al Romei) și stabilește legături puternice cu conducerea primei Internaționale. (11).

Clinton Roosevelt și Horace Greely, pe de altă parte, sunt cei care l-au susținut financiar pe un anume Kiessel Mordechai (în alte variante Mordechai Levy), cunoscut și sub numele de Karl Marx privind publicarea la Londra în 1848 a celebrului *Manifest*, ajutor fără de care *Marx ar fi rămas un revoluționar obscur și obsedat* (12).Trebuie specificat că Roosevelt și Greely erau membri ai Lojii *Columbia* fondată la New York în 1785 de către Iluminații din Bavaria; Greely devine director al ziarului New York Tribune, care-l avea drept corespondent la Londra pe ... Karl Marx.Clinton Roosevelt, în schimb, în 1841 a publicat o carte numită The Science of Government Founded on Natural Law (13), care în mod bizar,

reia planul lui Weisshaupt pentru o dictatură mondială de tip ONU (14).Financiar, Mazzini avea baze puternice...

Karl Marx, Treviri 1818 Londra 1883.

B: ARTICOLUL DIN ”GLOBE”

La 12 martie 1849, în Globe, cotidian englez al epocii aflat sub influența înaltului inițiat Henry John Temple, cunoscut și sub numele de lord Palmerston, apărea un articol care relua, cu o uluitoare sinceritate, ideile mondialiste: *Trebuie reținut că întâmplările din anul trecut nu au fost decât avampremiera unei drame bogate în rezultate, mult mai vaste ca întindere și mult mai pacifiste.Edificiul ridicat prin Congresul de la Viena era atât de artificial și de arbitrar încât fiecare om, liber ca stare, vedea cu claritate că nu ar fi susținut zguduirile din Europa.Întregul sistem stabilit prin Congresul de la Viena era pe cale să se dizolve, lordul Palmerston acționând cu înțelepciune prin faptul că ”a refuzat să acorde propriul ajutor prin ridicarea unui dig de protecție în fața valului”.Planul pe care el l-a conceput este acela al unei* ***noi configurări a Europei*** *prin crearea unui regat german puternic care să constituie un zid de apărare între Franța și Rusia, prin crearea unui regat polono-maghiar destinat să completeze opera împotriva gigantului din nord, iar în cele din urmă, crearea unui regat al Italiei condus da Casa de Savoia.Palmerston a fost acuzat că a lăsat deoparte alianța cu Austria, dar aici acuzatorii trebuie să-i dea dreptate.Alianța dintre Anglia și Austria* ***nu s-a fondat niciodată pe principii comune****: ea există pentru simplul fapt că Austria era reprezentantul principal, ”reîncarnarea” națiunii germane.Începând cu pacea de la Westfalia și pâna la pacea de la Aquisgrana (1648-1748), Austria s-a găsit în centrul națiunii germane.Dar fiindcă spada lui Frederic făcu să se dilate frontierele regatului său limitat mai înainte până la alegătorii din Brandenburg, dar fiindcă adevărații germani au recunoscut în acest războinic reprezentantul forței și al naționalității lor, Prusia a devenit aliata naturală a Angliei pe continent...Ceea ce Austria a fost la începutul secolului, ceea ce Prusia a devenit mai târziu, la fel* ***poate deveni Germania, chiar dacă are capitala la Berlin sau la Frankfurt***.

Se trata deci, de-o adevărată restructurare a ordinii europene, axată pe înlocuirea Confederației germane conduse de Austria catolică cu o Germanie protestantă, și unificarea Italiei prin rolul jucat de provincia Piemonte, pentru micșorarea puterii papale.Totul conform schemei lui Comenius din *Lux in Tenebris* ... Primul obstacol, observa Virion (15) era *tiranul din nord*, Rusia autocratică și creștină (16) care bloca intrigile politice ale revoluționarilor democratici.Ea a trimis în 1848, peste o sută de mii de oameni în ajutorul Austriei pentru înăbușirea insurecțiilor.Lordul Palmerston și Napoleon al III-lea i-au declarat război în 1856 cu pretextul opririi înaintării în Orientul Mijlociu.Trebuie observat rolul jucat de provincia Piemonte, condusă de contele Cavour.În anumite scrieri, Cavour apare ca un om politic vizionar și experimentat (17), care cu o intuiție extraordinară a înțeles rapid rezultatele avantajoase ale unei intervenții în Crimeea alături de englezi și francezi.Sacrificiul soldaților sub zidurile Sevastopolului i-ar fi permis lui Cavour să stea la masa de negocieri, de partea învingătorilor în Congresul de la Paris din 1856, dându-i posibilitatea să ridice problema unirii Italiei.Dar se pierd din vedere niște mici detalii:

* În Italia, *Masoneria Națională opera sub supravegherea lui Camillo Cavour, ministru și șef al guvernului, care urmărea și realiza, ordinele și directivele trasate* (18);
* Napoleon al III-lea a fost afiliat la Roma la Carbonerie (19).*Al doilea imperiu (...) practica politica externă susținută de loji: în mod sistematic antiaustriacă, orientată cu perfidie împotriva papatului, năzuind la distrugerea statului papal și la federalizarea Germaniei septentrionale (de nord) sub conducerea Prusiei (care împărțea aceeași atitudine imperialistă cu Masoneria).Napoleon al III-lea era carbonar și atentatul lui Orsini i-a adus aminte, într-un mod brusc, de jurământul lui de dinainte de Campania din Italia* (20).În realitate, Napoleon al III-lea nu a fost decât unul din executanții planului lui Comenius, reluat de Iluminați și de Carbonerie: distrugerea papatului și a Sacrului Imperiu Roman condus de Casa de Austria, ceea ce explică, *ad abundantiam*, ”abandonarea” lui Maximilian de Austria în Mexic, politica sistematic antiaustriacă, neutralitatea Franței în conflictul austro-prusac din 1866, politica contrară statului papal, dar favorabilă unirii Italiei.
* lordul Palmerston și lordul John Russel erau înrudiți cu familia conților Elgin – legați de ramura cea mai puternică a Ordinului Sf. Ioan, pentru care, raporturile acestora cu Ritul Scoțian erau ca o îndatorire de familie.Palmerston a înființat Ordinul de Sion pentru a-și asigura sprijinul financiar al comunității evreiești care, începând din 1694, anul înființării Băncii Angliei, avea strânse legături cu oligarhia britanică (21).Contele Cavour a murit la 6 iunie 1861, *dar o echipă dornică, formată din carbonari și masoni, continua opera lui de unire.În Peninsulă, cele două asociații s-au întrepătruns având același țel: realizarea unității Italiei și suprimarea puterii temporale a papalității* (22).

Cu câțiva ani mai înainte, în 1852, Benjamin Disraeli (1804-1881, provenind dintr-o familie evreiască cu origini italiene), conte de Beaconsfield și cancelar al guvernului britanic, în cursul unui discurs celebru ținut în Camera Comunelor (referindu-se la *unda revoluționară* care a trecut peste Europa în 1848), pronunța aceste cuvinte semnificative: *Influența evreiască poate fi urmărită în ultima explozie a principiului distructiv din Europa.Izbucnește o insurecție împotriva tradiției și a aristocrației, împotriva religiei și a proprietății (...).Egalitatea naturală dintre oameni și abrogarea proprietății sunt proclamate de societăți secrete care formează guverne provizorii și oameni de rasă evreiască apar la conducerea fiecăreia din aceste societăți.*Concept reluat după mulți ani – în 1920 – de către Winston Churchill, care după ce remarcase prezența foarte masivă a evreilor în posturile cheie ale Revoluției Bolșevice din Rusia, scria: *Aceeași funestă importanță au avut-o evreii în scurta perioadă de teroare pe durata căreia la conducerea Ungariei s-a aflat Bela Kuhn. Același fenomen a fost prezent și în Germania (în mod particular în Bavaria) atâta timp cât acestei nebunii i-a fost permisă să exaspereze umilirea temporară a poporului german.Cu toate că în aceste țări sunt mulți non-evrei rău intenționați, toți aceștia fac, la un loc, cât cel mai rău dintre revoluționarii evreii, iar rolul jucat de aceștia din urmă, ca minoritate în*

raport cu majoritatea, provoacă mirarea (23).

Churchill, Truman și Stalin.

NOTE:

1 – Referitoare la Carbonerie, este fundamentală lucrarea *Il problema dell'ora presente – Problema orei prezente*, deja citată a monsignorului Enrico Delassus.Dacă se ia în considerare opinia lui Richard Wurmbrand, pastor protestant român și sionist înfocat, Carboneria ar fi fost înființată în 1815 de către masonul genovez Antonio Maghella, care ar fi trasat pentru societate un program al cărui *scop final coincidea cu acela al lui Voltaire și al Revoluției Franceze: doborârea completă a catolicismului și în cele din urmă a creștinismului*.(Richard Wurmbrand *L'altra faccia di Marx - Cealaltă față a lui Marx*, Varese, Editrice Uomini Nuovi, 1984, p 101).Alte surse lasă de înțeles că prima lojă carbonară ar fi fost înființată la Capua, în 1809, și Maghella, care la acea perioadă avea funcția de prefect și ministru al poliției în Regatul Napoli, nu ar fi fost decât un personaj influent.
2 – Conform S Hutin *Governi Occulti ...* , cit., p 160-161.
3 – Conform Daniel Ligou *Dictionnaire* ..., cit., p 807.
4 – Alan Stang *The Manifesto – Manifestul* în *American Opinion*, februarie 1972, p 53,55.
5 – Giuseppe Mazzini *I doveri dell'uomo – Obligațiile omului*, Florența, La Nuova Italia, 1927, p 116.
6 – *Conoscenza – Cunoașterea*, periodic bimestrial al Comunității Gnostice din Florența, ianuarie/februarie 1973, p 16.
7 – *Enciclopedia Italiana – Enciclopedia Italiană*, Roma, 1937, vol XXXIII, p 124.
8 – Idem.De văzut și *Imn Proserpinei, Galilaee* și *Anatolia* scrise de același Charles Swinburne.
9 – *Civiltà Cattolica – Civilizația Catolică*, vol XII, fascicolul 1063, 24 septembrie 1894, p 39.
10 – Jean Lombard, cit., tomul II, p 97.
11 – *Enciclopedia Ebraica – Enciclopedia Ebraică* susține că Mazzini și Marx au fost însărcinați să pregătească programul și constituția *Primei Internaționale* (din Richard Wurmbrand, cit., p 101).
12 – Conform Wickliffe B Vennard *The Federal Reserve Hoax:The Age of Deception – Înșelăciunea "Federal Reserve": Era decepției*, Boston, Forum Pub. Co, 1963.
13 – New York, 121, Fulton Street, published by Dean and Trevet, 1841.Vezi și pagina a acestui material.
14 – Curtiss B Dall *F D R My Exploited Father-in -Law*, Washington DC, Action Associates, 1970, p 172.Curtiss B Dall era ginerele lui F D Roosevelt, gradul 32 în RSAA.
15 – P Virion *Bientôt ...* , cit., p 21.
16 – Atacul împotriva monarhiei ortodoxe ruse a început în 1785 o dată cu infiltrarea martinismului în aristocrația înaltă, respectiv printre gradele înalte din armată (conform S Hutin *La Massoneria – Masoneria*, Milano, mondadori, 1961, p 65).
17 – Camilo Benso, conte de Cavour (1810-1861), fiul unui reprezentant din poliția piemonteză – marchizul Michele Benso de Cavour – a crescut la Geneva, impregnându-se de mentalitatea calvinistă și se instruiește în Anglia unde a aderat cu entuziasm la gândirea liberală (în vogă la acea vreme), care rezerva Bisericii un rol pur filantropic, tipic mentalității protestante, sub controlul deplin al statului.Giovanni Bosco, care avea surse de informare perfecte în domeniu, susținea că *în Piemonte, Cavour a fost unul din capii masoneriei* (*Memorie biografiche de don Giovanni Bosco – Memoriile biografice ale lui don Giovanni Bosco*, prin grija Lemoyne – Amadei – Ceria, Torino, 1898-1939, în 19 volume.Paragraful citat apare în volumul XI, p 313).De văzut și Daniel Ligou *Dictionnaire ...* , cit., p 212.
18 – *L'accacia Massonica – Salcâmul Masonic*, nr.2-3, februarie/martie, 1949, p 81.
19 – M Ferdinand Bac *Miroir de l'Histoire – Oglinda Istoriei*, nr. 19, august 1951, p 61 și următoarele.
20 – Georges Olivier *Histoire politique de la Franc-Maçonnerie – Istoria politică a Franc-Masoneriei*, numărul special din *Lectures Françaises – Lecturi Franceze*, aprilie, 1958, p 15.
21 – Kalimtgis, Steinberg, Goldman *Dope, Inc – Drogul SA*, Roma, Logos, 1980, p 32 și 230.
22 – P Mariel *Les Franc-Maçons en France – Franc-Masonii în Franța*, Paris, Éd. Marabout, 1969, p 105.
23 – W S Churchill *Zionism versus Bolshevism.A struggle for the soul of the jewish people – Sionism contra Bolșevism.O luptă pentru sufletul poporului evreu*, din *Illustrated Sunday Herald*, 1920, p 5.

CAPITOLUL 10: 1870 – RISORGIMENTUL ITALIAN. NAȚIUNEA CONDUCĂTOARE ("POPORUL ALES")

Notă: Ținând cont de prima parte din titlu, respectiv de prima parte a capitolului "1870 – Risorgimentul Italian", am considerat de cuviință să nu traduc tot acest material, din anumite motive.Cu excepția faptului că documentele, citatele, conexiunile cu ansamblul lucrării vor apărea în traducere.

Echinocțiul de toamnă – începutul anului masonic – al anului 1870 a adus cu sine intrarea trupelor piemonteze în Roma, prin breșa de la Porta Pia.În același an izbucni războiul franco-prusac, și Napoleon al III-lea, în scurta perioadă de 45 de zile, este înfrânt și devine prizonier.Două aspecte se impun atenției:

* statul pontifical dispare după nouă secole de prezență în Europa, ”*de animare spirituală a popoarelor și de putere temporală în serviciul misiunii catolice, din acest moment, Vaticanul fiind redus la irizoria suprafața din prezent, trebuind să depindă economic de alte state”* [Ghilimelele sunt adăugate la traducerea în limba română, prin asta înțelegându-se, că cine va dori, poate consulta și: Eric Frattini *Le spie del papa – Spionii papei*, Mondadori, 2009, Adriano Salani Editore SpA, Eric Frattini *I papi e il sesso – Papii și sexualitatea*, Milano, 2010, Mondadori, Adriano Salani Editore, Eric Frattini *L'Entità - ”Entitatea”* (Serviciul secret al Vaticanului), Fazio Editore SRL, Roma, 2008].
* axa politică europeană se mută de pe direcția ”catolică” Roma – Paris, în favoarea celei ”protestante” Londra – Berlin, care ulterior va devia spre Londra – New York.Această ultimă tendință apare prezentată în mod deschis în scrisoarea cu instrucțiuni adresată de Otto von Bismarck – cancelar al lui Wilhelm al II-lea – contelui Harry von Arnim, ambasador german la Paris în timpul celei de-a III-a republici: *(...) în cele din urmă, trebuie să dorim menținerea republicii în Franța pentru un ultim motiv, care este cel mai important: Franța monarhică este și va fi mereu catolică și prin politica ei, are o mare influență în Europa, în Orient până în Extermul Orient (Indochina).O metodă pentru atenuarea acestei influențe, în favoarea noastră, constă în slăbirea catolicismului și mai ales al papatului – care este centrul conducător.Dacă vom putea îndeplini acest scop, Franța va fi deja anihilată.În acest fel, monarhia va avea de suferit, în timp ce republica va avea de câștigat.Voi duce un război împotriva catolicismului, un război care va fi lung, și poate, teribil (...).Voi fi acuzat de persecuție și poate voi fi obligat să fiu așa; dar aceasta se impune pentru a avea ca rezultat îngenunchierea Franței și instaurarea supremației noastre, religioasă și diplomatică, dar mai ales, supremația militară (...)* (1).Nu sunt greu de recunoscut la Bismarck aceleași sentimente anticatolice, dar și aceleași intenții revoluționare care-l animau pe Napoleon al III-lea, ca o continuitate a planului lui Comenius împotriva *tronului și altarului*.De fapt Bismarck, neputându-se spune cu precizie dacă era afiliat sau nu al vreunei societăți secrete – a acționat sub influența spiritului masonic, mai ales în domeniul politic.Este suficient de luat în considerare numita *Kulturkampf*, lupta culturală împotriva catolicismului (2), la acțiunea ei de coagulare a tendințelor economice într-un capitalism de stat, catalizator al mișcărilor revoluționare europene.Printre altele, este foarte necesar de examinat *influența enormă și incontestabilă* (3) a prezenței evreiești în societatea germană a timpului (4), pentru a înțelege în ce măsură Germania lui Bismarck a fost pătrunsă de idealurile masonice care au făcut din societatea germană un instrument solid în mâinile societăților oculte, pentru schimbarea ordinii europene (5).

Principele Otto von Bismarck – Schönhausen (1825-1898).

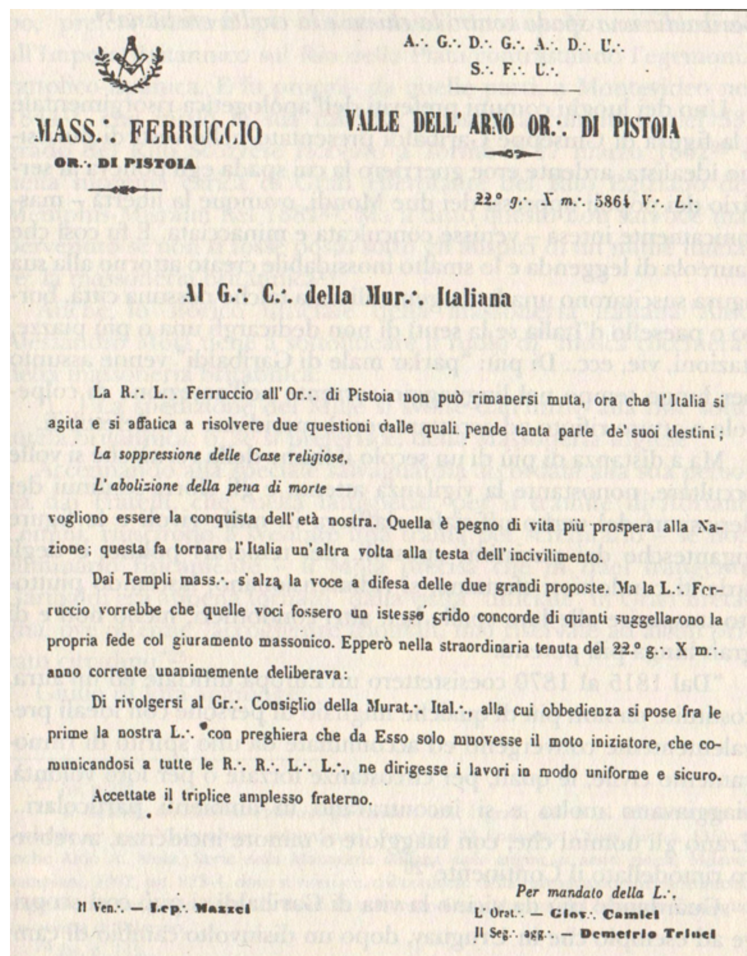
Munca seculară de-acum se putea cuantifica, numai Masoneria germană, conform unui almanah publicat la Leipzig în 1880, putea conta pe mai bine de patruzeci și doi de mii de membri activi, repartizați în 436 de *ateliere*, controlate de opt loji mari, masonerie protejată de împărat și de *Kronprinz* – Friederich.

A: EPOPEEA ”RENAȘTERII ITALIENE”

Într-un document-studiu al Angelei Pellicciari – *Risorgimento da riscrivere – Rescrierea Risorgimentului* – se dezvoltă ideea interpretării acelei perioade ca fiind un război religios combătut (și negat în mod constant) de Masonerie, împotriva catolicismului, având ca scop final tăierea rădăcinilor seculare ale tradiției catolice din sufletul poporului, totul ascuns în spatele paravanului numit *unitate națională și libertate* (7).Jurnalistul Antonio Socci, într-un studiu pe această temă, vorbește chiar de un *genocid spiritual* al unui popor impregnat de secole cu catolicism, prin înlocuirea sistematică a valorilor *creștine* cu cele *civile* – legi masonice – puse în practică prin două instituții mari: *școala* și *armata*, pentru a forma omul nou, noul cetățean al Italiei unite.*Cuore* și *Pinocchio* (9) sunt două lucrări reprezentative pătrunse de spiritul acelor ani, texte de referință, prin excelență, în procesul de reeducare a poporului-copil care, după secole de superstiție catolică tenebroasă deschide ochii, cu greu, pentru a privi spre noua lumină a progresului și păcii.*Epopeea Risorgimentală* a avut mai multe efecte, unele dintre ele cu consecințe în timp.Guvernul piemontez – *nordic* – prin legi care suprimau ordinele religioase, a dus la secularizarea averilor bisericii (mai ales a pământului) dar și la îngreunarea activității educative pe lângă școlile întreținute de biserică.Trecerea pământului de sub gestiunea bisericii sub tutela statului și de aici, la revinderea lui către marii latifundiari, a constiuit una din cauzele regresului economic, mai ales în dauna celor care se ocupau cu munca pământului.

Nordul, profund îndatorat, cu o datorie la acea perioadă de circa un miliard repartizat la numai patru milioane de locuitori, cu cheltuieli militare de 61,6 % (în timp ce pentru sănătatea publică erau alocați doar 2%), sub acțiunea *curentelor revoluționare*, s-a ridicat împotriva sudului, condus de un rege italian, cu un popor liniștit, cu o datorie publică mică, cu o flotă – a doua în Europa, după cea engleză – cu rezerve aurifere și taxele cele mai lejere din Europa (12).Colonia meridională – *Sudul* – nu s-a predat imediat și la câteva luni de la invazie, jumătate din armata *Nordului* (circa 120.000 de soldați) au fost utilizați într-un război fratricid, de represiune a *brigantinajului - ”haiduciei”* - după explicațiile date de invadatori.Era vorba, în schimb, despre o rebeliune firească și legitimă a unui popor, care nu avea cu nimic de-a face cu duritatea unui tirolez ca Andreas Hofer, și care nu vroia să știe nimic despre *eliberare* (13).Între 1876 și 1914, circa 14

milioane de sudiști și-au părăsit locurile natale, săraci și fără speranță.Ceea ce apare paradoxal în această pagină de istorie italiană este că *teoreticienii eliberatori* ai statului piemontez, ale cărui doctrine hegeliene privitoare la stat au fost la originea invadării sudului, nu au fost piemontezi, ci napoletani de origine:Francesco de Sanctis, ridicat în 1859 la gradul 18 al RSAA, acela de *Cavaler Rozacrucian* (16); Bertrando Spaventa, care în 1851 *tuna* în parlamentul din Torino *împotriva libertății învățământului și pentru o statalizare absolută a educației* (17); Pasquale Stanislao Mancini, adevăratul creier juridic al statului liberal piemontez.

A.·. G.·. D.·. G.·. A.·. D.·. U.·.
S.·. F.·. U.·.

MASS.·. FERRUCCIO
OR.·. DI PISTOIA

VALLE DELL' ARNO OR.·. DI PISTOIA

22.° g.·. X m.·. 5864 V.·. L.·.

Al G.·. C.·. della Mur.·. Italiana

La R.·. L.. Ferruccio all' Or.·. di Pistoia non può rimanersi muta, ora che l'Italia si agita e si affatica a risolvere due questioni dalle quali pende tanta parte de' suoi destini;

La soppressione delle Case religiose,

L'abolizione della pena di morte —

vogliono essere la conquista dell' età nostra. Quella è pegno di vita più prospera alla Nazione; questa fa tornare l'Italia un'altra volta alla testa dell' incivilimento.

Dai Templi mass.·. s'alzą la voce a difesa delle due grandi proposte. Ma la L.·. Ferruccio vorrebbe che quelle voci fossero un istesso grido concorde di quanti suggellarono la propria fede col giuramento massonico. Epperò nella straordinaria tenuta del 22.° g.·. X m.·. anno corrente unanimemente deliberava:

Di rivolgersi al Gr.·. Consiglio della Murat.·. Ital.·., alla cui obbedienza si pose fra le prime la nostra L.·. con preghiera che da Esso solo muovesse il moto iniziatore, che comunicandosi a tutte le R.·. R.·. L.·. L.·., ne dirigesse i lavori in modo uniforme e sicuro.

Accettate il triplice amplesso fraterno.

Il Ven.·. — **Lep.·. Mazzei**

Per mandato della L.·.
L' Orat.·. — **Giov.·. Camici**
Il Seg.·. agg.·. — **Demetrio Trinci**

Document masonic din 1864 care atestă rolul jucat, încă din acele vremuri, de către masonerie, având ca scop abolirea pedepsei cu moartea pentru cei vinovați și suprimarea *caselor religioase.Din 1815 și până în 1870 au existat o Europă oficială și o alta, constituită din câteva mii de persoane cu idealuri, în mod clar convergente, animate de un spirit de înnoire civilă; persoane care, în mod forțat sau voluntar, călătoreau mult și se întâlneau în locuri particulare...Erau oamenii care, cu o mai mică sau mai mare influență, vor fi cei care vor remodela continentul* (20).Privind mai de aproape viața lui Garibaldi se poate descoperi că în Uruguay, după un dezinvolt schimb de fronturi, a preferat să lupte pentru asigurarea monopolului comercial al Imperiului Britanic pe fluviul Rio della Plata, contestând hegemonia spaniolă (catolică).Și tocmai în acele zone, la Montevideo, în 1844 (21) a început cariera lui masonică care a culminat cu gradul 33 al RSAA, primit la Torino, la 17 martie 1862 (22), respectiv gradul suprem de *Mare Hierofante* al Ritului Egiptean de Memphis-Misraïm, în 1881 (23).Dar toate acestea nu s-ar fi întâmplat dacă nu ar fi avut auspiciile unui nume tutelar, masoneria britanică (24).

Într-o scrisoare trimisă în 1869 lojii *Adevăratul Progres Social* din Genova, Garibaldi, gradul 33, spunea: *(...) Da! Masoneria, care poartă amprenta Alianței Democratice Universale și a Frăției Umane, are ca misiune să combată despotul și preotul, ambii reprezentanți ai obscurantismului, ai servilismului și ai mizeriei* (34).Laicizarea Italiei era obiectivul lui și pentru a-l îndeplini, nu economisea nimic: *Dacă s-ar ridica o societate demonică care să lupte împotriva despotului și a preotului, m-aș înrola în rândurile ei* (35).După proclamarea Italiei ca regat, anticlericalismul lui s-a dezlănțuit în *agitații* care să asigure drepturi depline protestanților și evreilor, laicizarea educației primare, extinderea serviciului militar la preoți, abolirea studiilor ecleziastice și răspândirea practicii arderii (în crematorii, a morților), pentru a sustrage bisericii așa numita *păstorire a morților* (36).Garibaldi a murit în mizerie la 2 iunie 1882, cerând prin testament să fie ars (37) și declarând că nu vrea să accepte, *sub nici un motiv și cu nici o ocazie, slujba odioasă, demnă de dispreț și scelerată a unui preot pe care-l considera inamicul atroce al ființei umane și al Italiei, în particular* (38).Masoneria exaltă: *Este sfârșitul superstiției, al ideii religioase, căderea papatului din punct de vedere spiritual, după căderea din punct de vedere temporal, era triumful gândirii libere a omului* (39).Roma devina nu numai capitala Italiei, dar și a Masoneriei.Albert Pike a prezis-o indicând orașul ca al doilea sediu al Ritului Palladin, încă înainte de a-l numi pe Adriano Lemmi la succesiunea lui în conducerea direcției mondiale a *Supremelor Consilii de grad 33*.În 1894, Lemmi va fi numit și conducerea Ritului Palladin se va așeza la Roma.

Se consolida astfel un alt mit: al celei de-a *Treia Roma*, după prima antică, respectiv a doua papală, o Roma laică și păgână, regenerată prin valorile *civile*, democratică, liberă de orice jug și constrângere doctrinară.Inamicul, ajuns în ”*inima creștinismului*” (ghilimelele traducerii în limba română), va trebui să aștepte cam o sută de ani, datorită ”*rezistenței papilor preconciliari*” (ghilimelele traducerii în limba română), pentru a se infiltra și pentru a înălța însemnele *Văduvei* în *Biserică*.

B: ANUNȚAREA NAȚIUNII GHID. ALIANȚA ISRAELITĂ UNIVERSALĂ

În 1872, Ulysses Grant (44), erou nordist al Războiului de Secesiune, este reales președinte al Statelor Unite și în același an ține un discurs care anunța viitorul rol al națiunii americane, de *călăuză în afirmarea democrației*, un adevărat pre-anunț privitor la *leadership-ul* american asupra lumii, fapt consființit prin Tratatul de la Versailles din 1919: *Lumea civilizată tinde spre republicanism, spre conducerea poporului de către reprezentanții săi, și marea noastră republică* ***este destinată să servească drept călăuză tuturor celorlalte*** *(...).Creatorul Nostru pregătește timpurile care vor veni, o lume care, la vremea oportună, va deveni* ***o unică mare națiune, care nu va vorbi decât o singură limbă****, în care armatele și flotele nu vor fi necesare* (45).În același an, se transferă la New York Internaționala Comunistă a evreului Karl Marx, în timp ce, începând cu 1843, opera la New York, puternica masonerie evreiască – *B'NAI B'RITH* – un *ordin foarte secret,*

rezervat strict israeliților care au responsabilități înalte (46).La 12 septembrie 1874, B'nai B'Rith încheia cu *Supremele Consilii* ale RSAA un tratat-concordat de recunoaștere reciprocă.Documentul este semnat de către Armand Levy, pentru B'nai B'rith, respectiv de Albert Pike, pentru Masonerie, prezent la eveniment în calitate de șef al *Supremului Directorat Dogmatic* al RSAA.În afară de o recunoaștere de intenții, apare și ca o recunoaștere de doctrină comună, pe care, din punct de vedere masonic, Pike a codificat-o deja în tratatul lui *Morals and Dogma*: *toate religiile adevărate și dogmatice au ieșit din Cabală și tot acolo se întorc; tot ceea ce este măreț și științific în idealurile religioase ale tuturor iluminaților, Jacob Boehme, Swedenborg, Saint-Martin și alții, vine din Cabală; toate asociațiile masonice îi datorează propriile secrete și propriile simboluri* (47).Aceeași temă este reluată de către rabinul de Livorno – Italia, Elia Benamozegh în cartea lui *Israël et l'Humanité – Israel și Umanitatea*, considerată drept o lucrare esențială a gândirii ebraice contemporane: ***Ceea ce este sigur este că teologia masonică corespunde destul de bine celei din Cabală****.Pe de altă parte, un studiu aprofundat al primelor scrieri rabinice ale primelor secole ale erei creștine, furnizează numeroase probe că Haggada era forma populară a unei științe rezervate care oferea, prin metode de inițiere, cele mai surprinzătoare asemănări cu instituția masonică.Cei care vor dori să-și asume munca dificilă de-a examina în mod atent chestiunea raporturilor dintre iudaism și Masoneria Filosofică, și mistere în general, vor pierde puțin din disprețul lor pentru Cabală* (48).

În ediția franceză din 1961 (49) apare următoarea notă, ca un comentariu la citatul de mai sus (doar partea subliniată), comentariu elaborat de rabinul Elio Toaff (50): *Celor care vor rămâne surprinși de această formulare, merită amintit că există o teologie masonică, în sensul că în Masonerie se află o doctrină religioasă și secretă, introdusă de roza-crucienii gnostici în momentul fuziunii cu masonii liberi, din 1717.Acea doctrină secretă, sau gnoză, constituie apanajul Masoneriei Gradelor Înalte, sau Masoneria Filosofică*.Salvatore Farina, grad 33 al RSAA, chiar dacă cu accente mai ascunse, considera și el: *ceea ce Masoneria Scoțiană datorează Cabalei este alegoria cuvântului sacru care ne va aduce în mâini deplinătatea gnozei și dominarea universului* (51).Chiar din 1861, din partea israelită se recunoștea, în mod sincer, raporturile cu masoneria: *Sunt mult mai intime decât se crede.Iudaismul trebuie să nutrească pentru Masonerie, în general, o vie și profundă simpatie, și nimic din ceea ce i se întâmplă acestei puternice instituții nu trebuie să-i fie indiferent (...). Acum, spiritul Masoneriei este însuși spiritul iudaismului, în convingerile lui cele mai fundamentale: sunt ideile lui, limbajul său și chiar, organizarea lui* (52).

Declarație prezentată în termeni mult mai clari de tatăl rabinului Stephen Wise (cel care în 1873 a fondat *Uniunea Congragațiilor Evreiești din America*): *Masoneria este o instituție ebraică a cărei istorie, gradele, funcționarea, cuvintele de trecere și catehismul sunt evreiești, de la început până la sfârșit, cu excepția unui grad intermediar și a câtorva cuvinte în cursul inițierii* (53).Toate aceste concepte au fost reluate de Marele Rabin Israel Meir Lau, maxima autoritate religioasă a statului Israel, cu ocazia aniversării a patruzeci de ani de la fondarea Marii Loji Masonice a Israelului: *principiile Masoneriei sunt conținute toate în cartea poporului evreu* (Talmudul) (54).Și dacă la acest punct, cineva ar putea crede forțată asocierea dintre *Masonerie* și *Ebraism*, poate lua în seamă afirmația evreului Jacques Helbronner: *chestiunea iudeo-masonică nu mi se pare ceva ieșit din comun.Ea trebuie luată în seamă din moment ce, de mai bine de douăzeci de ani (deci de dinainte de 1916), toate mișcările revoluționare au fost conduse de evrei, numiți în general* ***heimatlos*** *(fără cetățenie), susținuți de lojile masonice* (55).

Decisivă și elocventă este și contribuția rabinului-mason Magnin, apărută în B'nai B'Rith Magazine, volunul XLIII, la pagina 8: *B'nai B'Rith nu este decât o cale de ieșire, o altă soluție.Oriunde, Masoneria se poate confesa fără pericol, că are origini evreiești, atât prin natura ei, cât și prin scopuri; iar scopului îi sunt suficiente legile obișnuite* (56).

".. binding myself under no less penalty than having my left Breast torn open, my heart plucked out, and given to the beasts of the field and fowls of the air as prey."
[from the oath of obligation , Fellowcraft/Second Degree]

".. binding myself under no less penalty that of having my body severed in twain, my bowels taken out and burned to ashes, the ashes scattered to the four winds of heaven.."
[from the oath of obligation, Master Mason / Third Degree]

" .. in willful violation whereof may I incur the fearful penalty of having my eyeballs pierced to thru center with a three edged blade, my feet flayed and forced to walk the hot sands upon the sterile shores of the red sea until the flaming Sun shall strike with a livid plague, and my Allah the god of Arab, Moslem and Mohammedan, the god of our fathers, support me to the entire fulfillment of the same."
[from the oath of obligation, Ancient Arabic Order of the Nobles of the Mystic Shrine] ("Shriners")

"You must conceal all the crimes of your brother Masons... and should you be summoned as a witness against a brother Mason be always sure to shield him.. It may be perjury to do this, it is true, but your keeping your obligations."
[Ronayne, "Handbook of Masonry" p. 183]

Obligațiile ”fraților masoni”.

Reîntorcându-ne la tratatul-concordat din 1874, încheiat între Albert Pike (care pentru acea ocazie şi-a utilizat numele masonic de *Limoude Ainchoff*) și Armand Levy, iată cum apare creionat acesta: *Noi, Mare Maestru, Păstrător al Sfântului Palladiu, Patriarh Suprem al Masoneriei din tot universul, cu aprobarea Marelui și Serenisimului Colegiu al Masonilor Emeriți, în executarea actului de concordat încheiat între Noi și cele trei Concistorii Federale, ale Americii, Angliei și Germaniei, semnat astăzi de Noi, am adoptat această rezoluție: clauză unică ”Este fondată începând de azi Confederația Generală a Lojilor Israelite Secrete pe bazele expuse în actul de Concordat”, jurat sub Bolta Sfântă a Marelui Orient din Charleston, în valea scumpă iubită de Maestrul Divin, în prima zi a lunii Ticshru, 12 iunie, al celei de-a șaptea luni a anului 00874 (1874) al Adevăratei Lumini*.

Inscripție de pe un monument într-un parc în Tarboro, North-Carolina, Statele Unite..În stânga, anul reprezentat așa cum se cunoaște, iar în dreapta, anul este făcut cunoscut în ”manieră masonică”, de ”Anul Luminii”.

Acesta ar putea constitui și motivul pentru care (adăuga Emmanuel Ratier) Ku Klux Klan, timp îndelungat, a fost tolerat de către B'nai B'rith.Fondat de către Pike, general în Armata Confederației, respectiv de către exponenți de rang înalt din masoneria sudului, K K K , care în anii 1920 număra între trei și cinci milioane de membri, nu a fost obiectul criticilor virulente nici din partea Anti Defamation League – AD*L*, brațul operativ al B'nai B'rith, și nici din partea B'nai B'rith.În ianuarie 1923, B'nai B'rith declara: *Ku Klux Klan poate deveni un instrument de progres și binefacere, util în același timp și țării, dar și cetățenilor, dacă începe să elimine din rândurile lui câteva mii de fanatici care-l conduc spre intoleranță, meschinărie și criminalitate* (57).

În timp ce peste ocean se conturau aceste idei, în Europa, mai precis la Paris, datorită formidabilului sprijin financiar al familiei Rothschild, dar și al bogatului bancher *sir* Moses Montefiore, este fondată în 1860, o nouă Internațională, Alianța Israelită Universală.Co-fondator și personalitate de vârf al acesteia a fost Isaac-Moise Crémieux, zis și *Adolphe* (1796-1880), alăturat în fotografie, avocat francez în relații cu familia Rothschild, vicepreședinte al Concistoriului Evreiesc din Paris, ministru de justiție al Franței, în 1848, respectiv în 1870 după a doua Republică, Mare Maestru al Marelui Orient din Franța, numit în cele din urmă, la 8 martie 1869, *Suveran Mare Comandor* al *Supremului Consiliu* din Franța, adică la conducerea *Supremului Consiliu* al gradelor 33.Este celebră afirmația lui Crémieux (care deja din acele vremuri vedea importanța controlului strict asupra mijloacelor de comunicare) pentru crearea *opiniei publice*, de obținere a controlului pentru conducerea maselor, prin condiționarea comportamentelor: *Țineți banul ca pe un nimic; țineți totul ca pe un nimic; dacă aveți tiparul, aveți totul !*

Afirmație reluată și parafrazată de (și rabin) Moses Montefiore: *Până când ziariștii din lume nu vor fi în măinile noastre, toate aceste lucruri nu vor ajuta la nimic.Să ne fixăm bine în cap a unsprezecea poruncă, ”Nu vei suporta deasupra ta nici un ziarist (formă de informare) străin pentru a-i putea domina timp îndelungat pe necredincioși.Să luăm în stăpânire informația și în scurt timp vom guverna conducând soarta întregii Europe* (58).Familia Montefiore (mai jos în fotografie, Moses Haïm Montefiore) și-a început activitatea în serviciul Republicii Genoveze, încă din secolul al XIII-lea, după care și-a extins operațiunile financiare în toată peninsula italică, respectiv în Spania.Moses Montefiore (1784-1885), după ce s-a stabilit în Anglia, a devenit un bancher foarte bogat datorită speculațiilor de la Bursa din Londra, fiind primul evreu numit *baronet* de către regina Victoria.A fost conducător al comunității evreiești din Londra, fiind și afiliat al lojii *Mount Moria* din Londra.A fost un finanțator generos pentru Disraeli, Crémieux și Palmerston în inițiativele favorabile cauzei evreiești din acea perioadă.Andrew Carrington Hitchcock, în cartea *The Synagogue of Satan*, furnizează câteva detalii care vin să întărească cele afirmate: în 1791 se năștea Henriette *Jette* Rothschild, fiica fondatorului dinastiei cu același nume, care se va căsători cu ... Moses Haïm Montefiore. Între 1835 și 1874, Montefiore a fost președintele Adunării Deputaților evreilor britanici.În 1849 a murit Gutle Schnaper, soția lui Mayer Amschel Rothschild.Cu puțin timp înainte de deces, aceasta ar fi declarat, cu dezinvoltură: *Dacă fiii mei nu doresc războaie, atunci nu va fi nici unul* (același A C Hitchcock, din aceeași lucrare).

Alianța Israelită Universală, noua Internațională deschisă unui cosmopolitism generalizat, fără distincție de naționalitate și religie (*evrei din Orient și din Occident, evrei din Nord și din Sud, suntem o mișcare care menține un legământ sacru, idestructibil* va declara Crémieux la 12 mai 1872), dorea în realitate să unească toți evreii diasporei, animați de interesele lor cele mai înalte, ”colorate” cu tonurile sincretice ale aceluiași Crémieux, care în 1861, nu ezita să adauge în paginile ziarului oficial al Alianței, ziar condus de Isidore Kahn: *Alianța Israelită Universală nu se poreşte nmai la cultul nostru;* ***ea se adresează tuturor cultelor.Ea dorește să intre în toate religiile, așa cum Alianța (sau religia) intră în toate țările****.Fie ca oamenii iluminați,* ***fără deosebire de cult*** *să intre în această Alianță Israelită Universală, al cărei scop este atât de nobil, atât de civilizator.A întinde o mână prietenească tuturor acelor oameni, chiar dacă născuți într-o religie diversă de-a noastră, care ne întind o mână frățească, recunoscând că toate religiile la baza cărora se află moralitatea care culminează cu Dumnezeu și în Dumnezeu trebuie să se afle în prietenie,* ***să facem să cadă barierele care separă ceea ce într-o zi ne va uni****, iată domnilor, frumoasa, marea misiune a Alianței Israelite Universale a noastre*.

[*Les Archives Israélites, XXV, p 514-515* (59)]

Tot în același 1861, *Les Archives Israélites*, periodicul național al comunității evreiești franceze, anunța solemn un viitor aproape de *un Jerusalim al Noii Ordini, ca o linie sfântă între Orient și Occident, care trebuie să înlocuiască cetatea dublă, a ”cezarilor” și a ”papilor”* (idem, 1861, XXV, p 600, 651), prefigurând în acest fel destinul care va fi rezervat ”*Cetății Eterne, scaun al lui Petru și sediu al creștinătății”* (ghilimelele adăugate la traducerea în limba română).

Și astăzi răsună, încă, ecourile acestor auspicii.Este și cazul revistei lui British Israel – WAKE-UP! - Treziți-Vă!, care într-un articol cu titlu semnificativ *Atenție – Roma este predestinată* (numărul din ianuarie/februarie 1994) readuce în atenție prezicerea lui Robert Fleming Jr, prieten și confident al regelui Wilhelm al III-lea (1650-1702), privitoare la căderea definitivă a Romei, făcută să coincidă, cabalistic, cu începutul noului mileniu: *mileniul (regatul de-o mie de ani al sfinților) va urma (...) distrugerea finală și totală a Romei papale (...) în jurul anului 2000, și (...) însuși Hristos va avea onoarea să distrugă inamicul formidabil printr-o nouă și extraordinară apariție a lui însuși (...).*

(Robert Fleming Jr, *The Rise and the Fall of Rome Papal*, Londra, 1701, p 44)

NOTE:

1 – Jacques Bainville *Bismarck et la France – Bismarck și Franța*, Paris, Nouvelle Librairie Nationale, 1907.Corespon-

dența dintre contele d'Arnim și Bismarck.
2 - ”Însuși papa, în audiența din 15 martie 1874, vorbea afectat de *cel mai mare personaj protestant*, care, după ce a persecutat Biserica în țara lui, se făcea *în patru* ca să facă la fel și în alte țări” - A Socci *La Società dell'Allegria, il partito piemontese contro la chiesa di Don Bosco – Societatea Bucuriei, partidul piemontez împotriva bisericii lui Don Bosco*, Como, Sugarco, 1989, p 252.
3 – Bernard Lazare *L'antisémitisme: son histoire et ses causes – Antisemitismul: istoria și cauzele lui*, Paris, Éd. de la Vieille Taupe, 1985, p 181.
4 – Același Bismarck era înconjurat de evrei: medicul lui – doctorul Cohen, consilierul lui juridic – doctor Philipp Zorn, de Behrend – concesionar al Fabricii de Hârtie din Varzin (căruia statul îi făcea comenzi), de Meyer Cohn – bancherul său (care cu ajutorul baronului Friederich von Holstein va face speculații cu titlurile de stat ale Rusiei), de baronul Gerson von Bleichroeder (1822-1893) care îi dă lui Bismarck 18% pentru depozitele acestuia, devenind consilier apropiat al lui Bismarck pe probleme economice și monetare, la nivel european.
5 – De văzut și cele trei volume ale istoricului Werner Sombart *Gli ebrei e la vita economica – Evreii și viața economică*, Padova, Edizioni di Ar, 1980, 1988, respectiv 1997, în mod particular volumul I, p 149.Sombart, foarte precis și documentat în scrierile lui, nu era nici catolic și nici antisemit.
7 – Angela Pellicciari *Risorgimento da riscrivere-Liberali e masoni contro la chiesa – Rescrierea ”Risorgimentului”-Liberalii și masonii împotriva bisericii*, Milano, Ares, 1998.
9 – Edmondo de Amicis și Carlo Collodi (pseudonim al lui Carlo Lorenzini) au fost, amândoi, masoni. *Aventurile lui Pinocchio* ar apărea ca o adevărată povestire masonică, compusă magistral (a se vedea și cartea scrisă de N Coco și A Zambiano *Pinocchio e i simboli della Grande Opera – Pinocchio și simbolurile Marii Opere*, Roma, Edizioni Atànor, 1984). Pinocchio este o bucată de lemn vorbitor, *o bucată de natură în stare pură*, apărut printr-o *naștere virginală*, (prefigurare a materiei necreate, care sub forma unei bucăți de lemn, în povestire, se înalță, prin durerile imperfecțiunii și ale căderii, spre forme mai evoluate) care are ca tată adoptiv un om pe nume Giuseppe – *Iosif*.Aventurile lui îl conduc la încarnarea într-un măgar; timp de trei zile (ca aluzie la cele trei zile petrecute de Hristos în mormânt) Pinocchio este prizonier în burta unui pește unde-l întâlnește (aluzie la *coborârea spre inferior*, *spre adâncuri* – VITRIOL !) pe tatăl lui. În cele din urmă, renaște ca om – vârful unei evoluții care a văzut spiritualizarea materiei fără viață, reîncarnându-se, trecând dintr-o viață în alta prin urmărirea legii karmice (totul în funcție de meritele acumulate în diversele vieți – *faze*) până la a se autoelibera, ajungând în cele din urmă la perfecțiune.În jurul lui Pinocchio ”se rotesc” diverse personaje, precum cuplu celebru *Pisică – Vulpe*, aluzie alegorică la josnicia morală a preotului care reușește să-și însușească banii, fructificând în mod ascuns și înșelător ignoranța oamenilor, promițând în schimbul averilor lor *Câmpul Miracolelor* din țara *Prinzătorilor de Proști*, nume metaforic rezervat paradisului religios, cu existență improbabilă, la fel ca și copacul care face bani de aur, de pe același *Câmp al Miracolelor* (este interesant de remarcat că în pictură, linia de continuitate a unei familii era reprezentată prin *vița de vie*, iar *vulpea* era pictată în apropierea viei.Puțin adevăr, pare că există).
12 – C Alianello, cit., p 122, 129.A Socci, cit., p 154.
13 – ***Briganzi****, noi, luptători în casa noastră, apărându-ne casele părintești și* ***gentilomi****, cei veniți aici pentru a ataca și a fura?* (Giacinto De' Sivo *I napoletani al cospetto delle nazioni civili – Napoletanii în fața națiunilor civilizate*, retipărire anastatică – care respectă fidel originalul, prin grija Editrice Forni, 1965).*Il giornale degli atti dell'intendenza di Basilicata – Ziarul arhivelor Intendenței din Basilicata* al anului 1857, unde sunt notate toate sentințele și actele oficiale ale guvernului napoletan, face cunoscut un singur act de *brigantism* – hoție în timp de 12 luni, în realitate un mărunt găinar (conform C Alianello, cit., p 170-171), divers de supușii regelui Ferdinand al II-lea, care opunând rezistență armată împotriva invadatorilor, erau caracterizați de aceștia din urmă drept *briganzi*.
16 – Aldo A Mola *La liberazione d'Italia nell'opera della Masoneria – Eliberarea Italiei prin opera Masoneriei*, *Acte ale Conventului de la Torino*, *24-25 decembrie 1988*, Foggia, Bastogi, 1990, p 198.Aldo A Mola este director al *Centrului de Studii pentru Istoria Masoneriei*, cu sediul pe lângă *Marele Orient* al Italiei, din Roma.
17 – A Socci, cit., p 117-118.
20 – *La liberazione d'Italia* ..., cit., și cu contribuția lui Luigi Paolo Friz, p 108.
21 – Idem, p 62.
22 – *Marele Orient* din Palermo i-a acordat toate gradele, de la 4 la 33 trimițând generalului șase din *Comisarii Extraordinari*, printre care și Francesco Crispi, grad 33.De văzut și Aldo A Mola *Storia della Massoneria Italiana dalle origini ai nostri giorni – Istoria Masoneriei Italiene de la origini și până în prezent*, Milano, Bompiani, 1992, p 823-824, unde se specifică, conform cu reproducerea documentelor originale, că după trei zile, Garibaldi a fost numit *Mare Maestru* al *Supremului Consiliu* al *Ritului Scoțian* din Palermo.
23 – Idem, p 149.
24 – *Prezența a două nave de război engleze a influențat deciziile comandanților navelor inamice, dornice de atac, ceea ce a dat timp debarcării noastre;...* ***eu am fost, pentru a nu știu câta oară, protejatul lor***.G Garibaldi *Memorii*, Milano, Rizzoli, 1982, p 252-253.Garibaldi face aluzie a debarcarea de la Mille (Marsala, 11 mai 1860), facilitată de prezența în port a navelor engleze.
34 – Aldo A Mola *Storia della Massoneria* ..., cit., p 829.
35 – G Garibaldi *Scritti politici e militari.Ricordi e pensieri inediti – Scrieri politice și militare.Amintiri și gânduri inedite*, Voghera, Roma, 1907, prin grija lui Domenico Ciampoli, p 523-525.
36 – G Garibaldi *Scritti e discorsi politici e militari – Texte și discursuri politice și militare*, Bologna, Cappelli, 1935, vol II, p 400.
37 – În cartea citată, Aldo A Mola reproduce o scrisoare-manuscris a lui Garibaldi, din 16 septembrie 1877, în care generalul lăsa dispoziții precise pentru arderea lui, cerând ca cenușa să-i fie conservată lângă cele ale fiicelor lui, Rosa și

Anita (p 837).Mola face referire că: *(...) orchestrată de către Masonerie a fost opera persistentă, neîntreruptă și capilară de revitalizare a mitului lui Garibaldi, fapt încununat cu dezvelirea unui monument ecvestru la Gianicolo, operă a **fratelui** Emilio Gallori* (p 822).
38 – G Garibaldi *Scritti e discorsi* ..., cit., p 316, vol III.
39 – Conform lui Federico Chabod *Storia della politica estera italiana dal 1870 al 1896 – Istoria politicii externe italiene de la 1870 la 1896*, Bari, Laterza, 1990, p 198, 239 și 308.
44 – Ulysses Grant a fost general nordic, mason și anticatolic.Fost colonel de carieră, în 1854 a fost expulzat din armată pentru beție; prieten apropiat al bancherilor evrei Seligman, a fost omul de paie al societăților oculte din Statele Unite. Conform Jean Lombard, cit., tomul III, p 364 și 371.
45 – P Virion *Bientôt* ..., cit., p 27.
46 – Serge Hutin, cit., p 22.
47 – Albert Pike *Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Free Masonry – Morala și Dogma Ritului Scoțian Antic și Acceptat al Masoneriei*, Richmond, Virginia, L H Jenkins, 1927, p 745.
48 – Citat din Léon de Poncis *Christianisme et Franc-Maçonnerie – Creștinismul și Franc-Masoneria*, Vouillé, Éd. Diffusion de la Pensée Françaises, 1975, p 107.
49 – Elia Benamozegh *Israël et l'Humanité – Israel și Umanitatea*, Paris, Éd. Albin Michel.
50 – Că este cabalist, Elio Toaff o admite el însuși, chiar dacă cu reticență, în cartea-interviu *Essere ebreo – A fi evreu*, Florența, Bemporad, 1994, p 115 și 117.Toaf a fost numit de papa Ioan Paul al II-lea drept *al doilea episcop al Romei*, revista *Panorama* din 10 februarie 1991, p 66.
51 – Salvatore Farina *Il libro completo* ...,cit., p 433.
52 – *La Verité Israélite – Adevărul Israelit*, Paris, 80 rue Taitbout, tomul V, p 74; se trata de o culegere de instrucțiuni religioase, publicate în fiecare săptămână prin grija unui grup de rabini și oameni de litere, sub conducerea lui M J Coen. Se poate vedea și *Sodalitium*, nr. 34, iunie-iulie 1993, *Instituto Mater Boni Consilii*, Verrua Savoia, articolul *Rapporti tra giudaismo e massoneria – Raporturile dintre Iudaism și Masonerie*, cu o documentare deosebit de bogată.
53 – *The Israelites of America – Israeliții din America*, 3 august 1860, citată în Y Moncomble *L'Irresistible expansion du mondialisme – Expansiunea irezistibilă a Mondialismului*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1981, p 212.
54 – Cotidianul italian *La Repubblica* din 28 octombrie 1993, p 14.
55 – Jacques Helbronner *L'Univers Israélite – Universul Israelit*, periodic al *Alianței Israelite Universale*, 17 iulie 1936, p 688, citată în Y Moncomble *L'Irresistible expansion* ..., cit.
56 – V E Ratier *Mystères et secrets du B'nai B'rith – Misterele și secretele B'nai B'rith*, Paris, Facta, 1993, p 61.
57 – Idem, p 60.
58 – San Massimiliano Kolbe *Gli Scritti – Scrierile*, Florența, Citta di Vita, 1975, 3 volume, p 585 și 586.
59 – Citată în E Delassus *L'Americanismo e la congiura anticristiana – Americanismul și conjurația anticreștină*, Siena, S Bernardino, 1903, p 14 și 30.

CAPITOLUL 11: SOCIETĂȚILE SECRETE EUROPENE

Între 1865 (anul morții lui Palmerston) și 1890, în Europa, rozacrucianismul a cunoscut o revigorare profundă.Pe scena europeană au apărut societăți secrete, ca o opoziție la supremația palladistă americană și chiar dacă se constituiau ca o *opoziție*, în cadrul *sistemului* aveau trasate, în mod ireversibil, direcțiile de acțiune spre realizarea unui Guvern Mondial. Antagonismul dintre cele două maluri ale Atlanticului se datora și diversității planurilor de viitor rezervate Europei: *Statele Unite ale Europei* sub înaltul patronaj palladist, sau o *Federație Republicană Continentală* – inspirată de sectele europene emergente.Divergența era mult accentuată și de competiția politico-economică dintre părți, dar și prezenței masive societăți sovietice, la al cărei progres, respectiv cădere, societățile secrete au avut rolul lor.*Criza* a izbucnit în 1893, după moartea lui Pike, când s-a dorit transferarea *Pontificatului Dogmatic Palladist* de la Charleston la Roma, sub conducerea lui Adriano Lemmi (din Livorno, 1822-1906) (1), desemnat chiar de Pike drept *Mare Maestru al Directoratului Politic al Palladismului*.Adunarea a avut loc la Roma, la *Palatul Borghese*, la echinocțiul de toamnă – începutul anului masonic, cu participarea a 77 de delegați.Au existat discuții aprinse, demisii, dezordine, rupturi între diversele fracțiuni, toate repede *calmate*, indiciu clar al opoziției active din partea Americii.

"Masonry is a search for light. That light. That search leads us back, as you see, to the Kabala. In that ancient and little understood (source book) the infinite will find the source of many doctrines; and (he) may in time come to understand the Hermetic philosophers, the Alchemists, all the Anti-papal Thinkers of the Middle Ages, and Emanuel Swedenborg."
[Albert Pike "Morals and Dogma," 28th Degree p. 741]

"All truly dogmatic religions have issued from the Kabala and return to it; everything scientific and grand in the religious dreams of the Illuminati, Jacob Boeheme, Swedenborg, Saint Martin, and others is borrowed from the Kabala; all Masonic associations owe to it their secrets and their symbols."
[Albert Pike "Morals and Dogma," 28th Degree p. 747]

Opiniile lui Albert Pike

A: SOCIETAS ROSICRUCIANA ÎN ANGLIA – SRIA

Importanța capitală a palladismului și influența sa majoră exercitată prin *Supremele Consilii* ale gradelor 33, nu a împiedicat apariția în Europa, în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, a societăților ezoterice, unele dintre ele chiar foarte active.Este bine ca aceste societăți să nu fie trecute cu vederea, mai ales că la orizont apare spectrul primului război mondial.În 1865 apare la Londra *Societas Rosicruciana in Anglia – SRIA* la inițiativa unui demnitar al Masoneriei Scoțiene, Robert Wentworth Little, prin colaborarea cu Hargrave Jennings (1817-1890), respectiv cu Kenneth R H MacKenzie. Această societate era rezervată exclusiv membrilor masoneriei care aveau cel puțin gradul de maestru și era limitată doar la 144 de membri (2).Societatea avea nouă grade inițiatice preluate de la societatea germană *Roza-Crucea de Aur* (sau *Aurie*), din secolul al XVIII-lea: *Junior, Theoreticus, Practicus, Philosophus, Adeptus Minor, Adeptus Major, Adeptus Exemptus, Magister* și *Magus*, și avea ca scop încurajarea și dezvoltarea cercetărilor în domeniul oculto-ezoteric.În realitate, după cum consemnează Vannoni (3), cartea lor de bază era *The Rosicrucians, Their Rites and Mysteries*, de Hargrave Jennings, lucrare în care se susținea, atribuindu-se o *semnificație feminină* trandafirului, respectiv *semnificație masculină, falică* crucii, că secretul celor din Roza-Cruce era de *natură sexuală* (4).În 1871, SRIA l-a avut drept *șef* pe Edward Robert Lytton, mai cunoscut sub numele de lord Bulwer-Lytton (1803-1873), membru de frunte al parlamentului britanic, ministru pentru *Colonii* pe durata celui de-al *doilea război al opiului* și autor al unor romane de succes, precum: *Ultimele zile ale Pompei-ului* – o specie de vulgarizare a cultului lui Isis (5), adoptată ca suport ideologic pentru traficul cu opiu (6), *Rienzi* și faimosul *Vril, forța rasei viitoare*, scris în 1871 (7).Bulwer-Lytton, prin concepțiile lui rasiste l-a influențat pe sociologul John Ruskin care, în 1870, a pus bazele (la Oxford) unui curent inițiatic, plin cu idei de *pan-anglism rasist*, având ca scop impunerea dominației anglo-saxone în lume, prin aplicarea dură a principiilor socialiste.Sub impulsul acestor doctrine, peste puțin timp va apare Societatea Fabian, cu scopul extinderii socialismului la instituțiile și personalitățile conducătoare ale vremii, în spiritul tradiției acelei perioade – *dominația anglo-saxonăă* – care prin aportul unui sir Alfred Milner, unui sir Cecil Rhodes vor duce la concentrarea economică și politică din Round Table, iar de aici, în 1919, în Royal Institute of International Affairs – RIIA.

Personalități importante ale SRIA a fost Rudyard Kipling, mason (8) și Eliphas Levi, 1810-1875, numele evreizat al lui Alphonse-Louis Constant.Acesta din urmă este considerat inovatorul și cel care va răspândi ocultismul în lumea modernă (9), și a fost autorul unor materiale incendiare împotriva Bisericii, a statului și a ordinii sociale.A fost autorul unei scrieri în două volume, *Dogma și Ritualul Magiei Înalte*, terminată în 1856, în același an în care *s-ar fi dedicat, împreună cu Bulwer-Lytton, experiențelor teurgice care vor duce la apariția a două entități: un anume Joannés și Appolonius din Tiana* (10), *de la care cei doi își vor primi învățăturile* (11).În 1871, Eliphas Levi a scris *Cheia Marilor Mistere*, lucrarea lui cu cele mai puternice influențe cabalistice în tentativa de *dezocultare a ocultului*, prin revelații din *Claviculae Salomonis*, din *Sepher Jetsirah* și din *Zohar*, toate scrieri ebraice.În timpul celui de-al doilea sejur în Anglia, pare sigur că SRIA i-ar fi acordat titlul de *Mare Imperator*.Trebuie amintit că același Eliphas Levi a fost inițiatorul în ocultismul cabalistic ”creștin” a magicianului negru martinist Stanislas de Guaita, lui Levi fiindu-i atribuită declarația conform căreia *riturile religioase ale tuturor Iluminaților, Jacob Boehme, Swedenborg, Saint-Martin, sunt luate din Cabală și că toate societățile masonice datorează Cabalei, secretele și simbolurile lor*(12).Afirmație reluată și de palladistul Pike în masiva lui *Morals and Dogma*, *”scriere nu prea originală”* din cele spuse de Guénon, inspirată mai degrabă din gândirea lui Eliphas Levi.Dar *Marele Maestru* și cel mai cunoscut al SRIA a fost fără îndoială dr. William Wynn Westcott (1848-1925), secretar al Ritului Masonic Swedenborg, practicant al magiei (inclusiv negre), autor a numeroase scrieri cabalistice și ermetice și a unei *History of the Societas Rosicruciana In Anglia* (Londra, 1900), fondator împreună cu alți membri de la SRIA – S L Mathers, Woodman și A F A Woodford al unui cerc mult mai restrâns, o societate numită în mod comun drept *Golden Dawn – Zorile de Aur* (sau *Zorii Aurii*).Westcott a fost *Maestru Venerabil* (cel care prezidează loja) al celebrei loje londoneze, de *cercetări istorice*, *Quatuor Coronati*.

B: GOLDEN DAWN

Societate foarte activă apărută din trunchiul rozacrucian, Hermetic Brotherhoodof the Golden Dawn apare în 1887 la Keighley, un mic orășel lângă Manchester, declarând prin creatorii ei că doreau să practice, într-un mod mai eficace, calea activă a magiei în spiritul idealului rozacrucian din secolul al XVII-lea (13).În 1888 este creat primul templu Golden Dawn la Londra, sub numele de *Isis – Urania*, unde se practica cultul lui Isis, *organizat pe bazele cărții ”Isis Revelată” scrisă de Helena Blavatsky în 1877, prin care ocultista rusă lansa un apel aristocrației britanice de-a se organiza într-o sectă sacerdotală, a lui Isis* (14).Alte temple Golden Dawn au fost construite la Bradford – *Templul lui Horus*, la Edimburg – *Templul lui Amon-Ra*, și în 1894, la Paris, se pun bazele *Templului lui Ahathoor*.Societatea includea trei cercuri, sub-ordine și unsprezece grade.Primul cerc – *Golden Dawn in the Outer* – cercul cel mai puțin ezoteric, dar și cel mai exterior, cuprindea primele cinci grade inferioare.Al doilea cerc – *Al Trandafirului Roșu și al Crucii de Aur* – conținea următoarele trei grade intermediare.Al treilea cerc era rezervat *conducătorilor secreți* și avea trei grade: *Magister Templi, Magus* și *Ipsissimus*.Deseori, numele societății (Golden Dawn) era însoțit de echivalentul (denumirea) în ebraică *Chebreth Zerech Aur Bokher*, iar la capitolul *simbolistică* folosea elemente de la egipteni, greci, mitologia hindusă și, în mod natural, Cabala evreiască.Și în cadrul Golden Dawn, ca și în martinism, adevărații conducători erau cunoscuți drept *Superiori Necunoscuți*, *existențe invizibile, care fără să aibă corp fizic, transmit puteri adepților* (15).

Golden Dawn avea legături strânse cu *Stella Matutina* (care ar însemna *Steaua Dimineții*), una din cele mai ascunse și ermetice societăți luciferine, cerc restrâns al magilor legați la rândul lor de Societatea Teozofică.Dintre personajele importante de la Golden Dawn, un loc aparte l-a ocupat Samuel Liddell Mathers (1854-1918), cunoscut drept contele de Glenstrae, dar și cu pseudonimul de MacGregor Mathers.Foarte versat în științele oculte, a fost teozof și compo-

nent al cercului intern al Ordo Templi Orientis – OTO (16), societate de sorginte iluminatică (17) și rozacruciană, în care se practica un fel de magie sexuală de natură orientală, cunoscută și ca *magia roșie* sau *tantrică*.Mathers trăia la Paris cu soția

Moina, medium, sora filosofului evreu Henri Bergson (modernist, primul președinte al Comitetului de Cooperare Intelectuală din Paris (o secțiune a Societății Națiunilor, avampremieră a UNESCO.La Paris, în 1900, Mathers l-a inițiat pe cunoscutul magician al secolului XX, martinistul Edward Alexander *Aleister* Crowley (în stânga în fotografie, 1875-1947), *episcop* al *Bisericii Gnostice* și mare demnitar al Ritului Egiptean de Memphis-Misraïm.La puțin timp după acel moment, între cei doi s-a produs o ruptură profundă (18).*Almanahul Masonic al Europei* indica Ordo Templi Orientis – OTO drept *Ordo Illuminatorum*, cu sediul la Stein, în cantonul elvețian Appenzell (19).O *renaștere iluminatică*, confirmată și de martinistul Pierre Mariel, care *s-ar fi petrecut la finele secolului al XIX-lea* (20).Din punctul de vedere a lui Calliari, centrul *iluminatismului* în America, ar fi, începând cu 1921, la Beverly Hall, în Pennsylvania, și adepții nu ar fi renunțat la ultimele și adevăratele scopuri ale secte (21). Crowley era un anticreștin declarat și-i plăcea să se numească, conform textului *Apocalipsei*, *Marea Bestie*, semnând propriile scrieri cu ”*666*” (22), fiind reorganizatorul OTO, în 1921, *colorând în negru magia sexuală practicată de adepții Templului* (23).

Almanahul Masonic

Golden Dawn a exercitat o influență foarte mare în desfășurarea evenimentelor pe plan european.Este suficent de spus că unii autori cred că Golden Dawn a constituit *drojdia (esența) național-socialismului* și că din rândurile ei au ieșit destui conducători istorici ai mișcării (24).Drept probă, Gerson face cunoscut faptul paradoxal al unui *Gestapo* care persecuta în mod deschis lojile masonice inferioare, efectuând, doar o singură percheziție în sediul templului Golden Dawn din Berlin.Același Crowley, care a murit de-o supradoză de droguri în 1947, nutrea o profundă simpatie pentru sir Oswald Mosley, membru al Societății Fabian și conducător, în acea vreme, al Partidului Fascist Britanic.Golden Dawn a avut, de asemenea, un rol *semnificativ în crearea și difuzarea cultului drogului* care astăzi cunoaște una din cele mai *înfloritoare* etape.Din rândurile Golden Dawn au *ieșit* Aldous Huxley, fratele lui sir Julian Huxley - primul director general al UNESCO, nepot (ți) al (ai) lui Thomas Huxley, unul din întemeietorii Round Table.Aldous Huxley, împreună cu fratele Julian, l-au avut ca *tutore*, la Oxford pe H G Wells, și el membru al Golden Dawn, care l-a prezentat lui Aleister Crowley.Între timp, Aldous Huxley a fost inițiat în Fii Soarelui, o sectă dionisiacă la care erau afiliați toți fii elitei de la Round Table (25).Aleister Crowley îl inițiază în Golden Dawn, iar în 1929, Crowley a introdus uzul drogurilor psihedelice, astfel că, spre anii 1930, Huxley împreună cu Christopher Isherwood, Thomas Mann (și fiica acestuia Elisabeth Mann- Borghese,1918-2002) au pus bazele a ceea ce va fi *cultura LSD* în cadrul cultului lui Isis.

Fă ceea ce vrei! *Do it în engleză, era ”legea supremă” a OTO, care făcea uz de practici sexuale pentru a ajunge la gnoză.*

În cartea citată mai înainte, *Dope Inc*, se afirmă că lansarea LSD ca instrument de transformare a tineretului (LSD este un produs al societății farmaceutice *Sandoz*, din proprietatea bancherilor Warburg) s-a făcut prin Huxley, prin Robert Hutchins – rector al Universității din Chicago, începând cu ultima parte a anilor '50.Lucru posibil și prin implicarea lui Timothy Leary, *guru* al LSD, care opera în strânsă legătură cu Aldous Huxley și Allen Dulles, șeful de la CIA, în cadrul unei acțiuni pusă la cale în cadrul CIA între 1948 și 1962, denumit *MK-Ultra*, pentru controlul minții umane prin găsirea de noi metode, printre care drogurile și difuzarea masivă a pornografiei.Aceeași carte face cunoscut că din cultele lui Isis apărute între timp în California au *ieșit* personaje ca Bateson – creatorul *hippies*, dar și Ken Kesey – autor al romanului *Zbor deasupra unui cuib de cuci*, fondator al unui grup de inițiați ai LSD – *The Merry Prankster* – care a răspândit în SUA cultura dezinteresului moral, al *acid rockului* și respectiv, cultura drogului.

Membri de seamă ai Golden Dawn au fost Francis Israel Regardie (1907-1985), evreu englez, autor în 1937 al lucrării în patru volume *The Golden Dawn* (26), *culegere autentică de teurgie cabalisitcă*; Florence Farr, prieten intim al lui Bernard Shaw; Gerald Kelly – președintele Royal Academy; Arthur Edward White, specialist rozacrucian, mason, fondatorul *Fellowship of the Rosy Cross – Frăția Roza-Crucii*, conducător al unui *ordin rozacrucian intern, ultrasecret*, numit *Ordo Sanctissimus Rosae et Aurea Crucis*, a cărui membri nu putea fi mai mult de șase persoane (27); poeți precum Thomas S Eliot și William Butler Yeats; Bram Stocker – creatorul personajului *Dracula*; Herbert G Wells – purtătorul de cuvânt al programelor Înaltei Finanțe Mondialiste, de care era foarte strâns legat; Arthur Machen, scriitor englez pentru care unicele realități care contau erau *sfinții* și *magii*, în timp ce, celor care nu aparțineau la una din aceste categorii, erau considerați de el ca demni de *trecut cu vederea*; Rudolf Hess – ierarhul nazist, dar și Karl Haushofer – teoreticianul *spațiului vital* german, fiul acestuia – Albrecht, și se spune – dar informația nu poate fi confirmată – că și Adolf Hitler ar fi fost membru al Golden Dawn (28).

C: ORDINUL CABALISITC AL ROZACRUCII. ANTROPOSOFIA

Ordinul Cabalistic al Roza-Crucii a fost creată în 1888 de către Stanislas de Guaita și de către Joséphin Péladan [care-și atribuia supranumele de *sâr – rege*, putând fi considerat, cu destulă probabilitate inspiratorul acestei societăți (29)]

ca o societate care se suprapunea Ordinului Martinist.Susținută de un *Suprem Consiliu* format din 12 membri printre care se aflau Gérard Encausse – Papus, Paul Adam F Barlet, Péladan, Yvon Leloup – cunoscut mai ales cu pseudonimul de *Sédir* (30), Calixte Mélinge (1842-1933) numit *Doctor Alta*, Marc Haven și Augustin Chaboseau, societatea cerea ca membrii ei să aibă al treilea și ultim grad martinist.Studiile erau concentrate pe trei nivele de studiu și cu ajutorul probelor de verificare *academice* se puteau obține titlurile echivalente pentru examenele de *maturitate, laureat și doctorat* în Cabală.Erau apreciate, în mod particular, doctrinele masonice, budismul și hinduismul, iar această orientare *exclusivă* este refuzată de către Joséphin Péladan (1859-1918), care înființează în 1890 un ordin numit Ordinul Rozacrucian al Templului și al Graalului, cunoscut și sub denumirea de Roza-Crucea Catolică.Aceasta din urmă susținea în mod explicit căutarea unei sinteze între ocultism și catolicism, de aici venind și acuzațiile adresate papei și cardinalilor de trădare a propriei misiuni, prin limitarea catolicismului la aspectele cele mai simple, ordinare.Conform opiniei lui M F James, cercetător al fenomenului ocultistic, Roza-Crucea Catolică, chiar dacă a influențat cercurile artistice ale vremii, a avut o viață destul de efemeră, nereușind să supraviețuiască după moartea fondatorului.În 1891 Papus, ca succesor al lui de Guaita la conducerea Ordinului Cabalist al Roza-Crucii, trece la *renovarea* Ordinului Martinist și din acel moment, Ordinul Cabalistic al Roza-Crucii intră în *adormire*, și înconjurat de un secret impenetrabil, se ascunde în spatele Ordinului Martinist.În 1898, în vechea Europă existau 94 de loji martiniste, în timp ce în America, acestea erau doar în număr de 18 loji.

Pentru a înțelege importanța Ordinului Cabalistic al Roza-Crucii, chiar și din lipsa surselor de documentare (31), trebuie ținut cont că Stanislas de Guaita a fost un susținător înfocat al Sinarhiei, văzută ca o avampremieră a unui spiritism care conduce, convergent către *regatul lui Dumnezeu* – mai bine zis, către Guvernul Mondial, având ca sursă de inspirație doctrinele martiniste.În această ordine de idei, H C Puesch informează că de Guaita a fondat Ordinul Cabalistic al Roza-Crucii (32) ca instrument al unei revoluții religioase subterane, care să înlocuiască *pontificatul lui Petru – bazat pe iubirea ”evanghelică”, cu pontificatul ezoteric al lui Ioan – susținut de autoritatea spiritului.Prin această infiltrare* – observa Vannoni – *Ordinul Cabalistic al Roza-Crucii putea obține o anumită prioritate, ca o prefigurare a anumitor orientări din lumea catolică contemporană, cu atât mai mult cu cât Marele Maestru îi confesa ocultistului Péladan că a fost hirotonisit ”sacerdot ocult” conform ritului catolic roman, la fel ca ”ceilalți adepți ai celui de-al treilea grad”, primind dezlegare să-și exercite cultul* ***in secretis****, ”în mod magic și nu sacerdotal”* (33).La aceste ordine roza-cruciene s-au unit, prin diverse legături succesive, și alte societăți oculte, precum OTO, dar și Societatea Antroposofică (34) a lui Rudolf Steiner, partea europeană a *Te*ozofiei americane.Steiner (1861-1925), auto-proclamat *Imperator* al acestei societăți, provenea din OTO, dar avea și strânse legături cu Societatea Teozofică a lui Helena Blavatsky, discipolă a lui Bulwer-Lytton și animată de profunde sentimente anticreștine (35).Acaparat de ideea de reînnoire a creștinismului în lumina budismului ezoteric, Steiner canaliză mișcarea lui direct pe ezoterismul creștin, aducând bisericii catolice aceleași acuzări ca și Péladan: *biserica și-a trădat misiunea ei prin deformarea mesajului inițial al fondatorului, atrăgându-și din acest punct de vedere o dispariție rapidă pe care numai Antroposofia o putea evita, prin reînnoirea conținutului* (36).*Astfel Hristos, o a doua personalitate divină pentru creștini, în Antroposofie devine un personaj care-și asumă rolul de echilibrare, temperând între ”ardoarea” lui Lucifer – pe de-o parte, respectiv ”inteligența rece” a demonului Arimane – de cealală parte* (37).

Personalitate cu calități intelectuale excepționale, pedagog prodigios și scriitor fertil, Steiner a condus Societatea Teozofică din Germania, punând bazele, în 1902, unei reviste *Lucifer*, care în 1904 va adopta titlul de *Lucifer – Gnosis*. Conform biografilor săi, Steiner a avut un *ghid* pe care Édouard Schuré (1841-1929, faimos teozof și filosof protestant francez) (38) autor, în 1889, al cărții *Marii Inițiați*, îl descria astfel: *Maestrul lui Rudolf Steiner era unul dintre acei oameni puternici care trăiesc sub masca unei vieți civile oarecare, pentru a îndeplini o misiune cunoscută numai de cei egali cu el, care nu acționează niciodată în mod deschis asupra întâmplărilor umane* (39).Fapt preocupant dacă se confruntă cu descrierea pe care martinistul Pierre Mariel o face *Superiorilor Necunoscuți* (40) când, discutând despre natura lor se întreabă dacă *aceștia ar fi oameni sau entități*, concluzionând că *Doctrina Secretă a lui H P Blavatsky ne dă, dacă nu lucruri sigure, atunci aproximări interesante* (41).Pentru a ne face o idee, în acea lucrare, Satana este descris precum ***unicul Dumnezeu*** *al planetei noastre*, iar în alt loc *(Satana) nu este decât una cu Logosul* și de aceea *Biserica , afurisin-du-l pe Satana (...) îl blesteamă pe Dumnezeu (...) sau Cunoașterea Revelată a Naturii sub forma dualismului Lumină – Umbră, Bine – Rău* (42).Antroposofia, care actual are sediul la Dornach, lângă Basel – Elveția a fost botezată cu numele de *Goetheanum*, în onoarea lui Goethe și se răspândește în întreaga lume prin centre de inițiere și societăți de educație – școlare – cu titulatura de *Şcoli Waldorf*.

D: ALTE SOCIETĂȚI SECRETE

Să-i lăsăm cuvântul lui Virion: *Să nu se creadă că toate aceste societăți, în aparență atât de diverse, deseori contradictorii, câteodată acuzându-se una pe alta, nu ar avea un punct în comun, un loc de întâlnire comun*.Există două societăți care, dimpotrivă, au un rol special, de legătură.Una dintre ele, de origine americană, este Hermetic Brotherhood of Light (H B of L) (43), care se adaugă mecanismului imaginat de Pike.Ea a jucat un rol extrem de important, rol care astăzi se prelungește în combinațiile politice și în mișcările internaționale de uniune mondială, de federalizare a planetei.Cealaltă societate, mai puțin numeroasă, este Ordinul de Memphis, care lucrează la unirea doctrinală a diverselor concepții mistice ale sectelor, la convergența acestor puncte de vedere în *Filosofia Unității*, cu intenția impunerii acesteia din urmă masoneriei și prin masonerie, marii comunități de *profani*.Și iată cum în acea epocă, s-a împlinit scopul inițial al Sinarhiei. În acea perioadă, în Ordinul de Memphis se regăseau: H P Blavatsky (44) – din partea Societății Teozofice; Charles Webster Leadbeater (1847-1934), grad 33, *episcop al B*isericii Catolice Liberale; Spencer Lewis din Antroposofie; Theodor Reuss din OTO; demnitari de la H B of L, dar și ocultiști francezi, în general, aparținători de Ordinul Martinist.Aici se regăsesc elementele caracteristice ale Sinarhiei care, datorită mai ales Martinismului, va lua în Europa forma pe care o recunoaștem cu ușurință (45).

Lista este prea lungă pentru a fi terminată.Guénon observa, de exemplu, că în 1875, în afară de-a fi anul în care a apărut curentul Teozofiei, constituie și anul de apariție al multor *activități enigmatice*, precum cea exercitată de Ordinul Fratres Lucis, cu centrul la Bradford, în Yorkshire – Anglia, ordin fondat de un englez de origine evreiască – Maurice Vidal Portman, om politic din anturajul politicianului Bulwer-Lytton.

Trebuie amintit că, privitor la vocația ecumenică a Ritului de Memphis-Misraïm, se pot găsi confirmări în cartea martinistului Gastone Ventura *I Riti Massonici di Memphis e di Misraïm – Ritualurile Masonice din Memphis – Misraïm*, Atanòr, 1980, unde este citată opinia unui *Mare Hierofante* (opinie prezentată în 1946) conform căreia, *cele două rituri erau investite cu o misiune "Rozacruciană iluministică" în mijlocul Masoneriei Inferioare, al Carboneriei și al Ordinului Templului, constituind un fel de Masonerie în cadrul Masoneriei* (p81).Acest lucru nu este de mirare deoarece la origine, Ordinul de Memphis era o construcție impozantă cu 91 de grade, din care primele 33 preluate din Ritul Scoțian Antic și Acceptat, revendicând pentru el însuși, rolul de *expresie a tuturor tradițiilor inițiatice egiptene, indiene, persane, scandinave și altele, din acele vremuri vechi* (p209).

Ritul de Misraïm, într-un document intern, era prezentat precum un *dublu sistem, masonico-iluministic care închide în el însuși Marele Sistem Inițiatic Occidental pe care RSAA, prin concentrarea în 33 de grade, nu a reușit să-l realizeze, având excluse din nomenclatorul lui gradele cabalistice, cele martiniste, respectiv cele martineziste* (p45) (46).

Imaginea alăturată îl prezintă pe rabinul Seymour Atlas, gradul 32 în RSAA care declara: ***Sunt mândru că sunt mason****, pe coperta revistei "The New Age Magazine" din aprilie 1987, volumul XCV, numărul 4."The New Age Magazine" era publicația oficială a Supremului Consiliu al gradelor 33, Jurisdicția de Sud a Statelor Unite, iar din 1990, publicația și-a schimbat numele în "The Scottish Rite Journal".*

O dată atenuate ecourile aniversării bicentenarului Revoluției Franceze, poate fi interesantă cunoașterea opiniei unor înalți inițiați ai ritului – numiți *Arcana Arcanorum* – despre democrație, respectiv despre *trinomul sacru* de la 1789, *Libertate, Egalitate, Fraternitate*, fetișuri și dogme intangibile în lumea modernă: *adepții Arcana Arcanorum (...) știau foarte bine pentru că au studiat argumentul sub o altă formă, că acolo unde este libertate, nu poate fi egalitate, și că termenii trinomului revoluționar, importat de Franța și pus în circulație în mod fraudulos, se află în antiteză între ei (...). Astăzi, trinomul revoluționar mincinos, intrat definitiv în simbolismul masonic, poate fi interpretat astfel:****libertatea*** *este numai pentru cel* ***realizat, împlinit*** (47)*, pentru cel care a ajuns în alte locuri și a lăsat acolo deșeurile materiei;* ***egalitatea*** *se poate recunoaște numai între inițiați, cu același nivel de cunoaștere; iar* ***fraternitatea****, în cele din urmă, trebuie considerată numai ca* ***frăție inițiatică*** (48).

Pe lângă puternicele societăți secrete există o continuă agitație care a dus la apariția, în zilele noastre, a societăților mai mici ca anvergură și importanță, dar cu aceeași *datorie sacră*, de răspândire a *verbului magic* prin orice mijloace.Accentul pus (din ce în ce mai mult) pe banalitate, pe falsitate, pe non-valoare, lipsa unui adevărat sistem de valori au făcut ca, în nevoia lui de echilibru și stabilitate, omul să fie o pradă ușoară în fața oricăror factori de corupție care au dus la transformarea acestuia într-o marionetă a unor societăți ca *Mișcarea New-Age, Lectorium Rosicrucianum, Panharmonia, Meditația Transcedentală, Bah'ai, Scientology, Biserica Satanei, etc* (49).

Annie Besant, "colonelul" Henry S Olcott și William Q Judge (cei din urmă, co-fondatori cu H P Blavatsky, în 1875 a Societății Teozofice) într-o fotografie făcută la Londra în 1891.

NOTE:

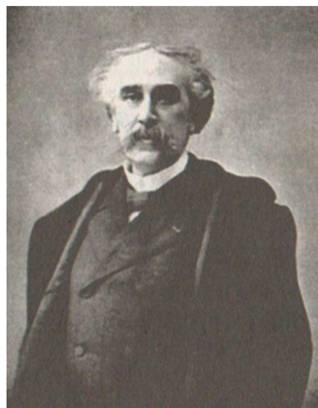
1 – ”Inițiat al lojii *Propaganda* din Roma la 21 aprilie 1877, în 1879 a fost numit *Mare Trezorier*, după care *Mare Maestru*, între 15 ianuarie și 31 mai 1896.Devine *Suveran Mare Comandor* al Ritului Scoțian în 1885, grad pe care îl va avea până la moarte.A fost prietenul lui Mazzini, a lui Kossuth și a lui Garibaldi, a făcut parte din *Giovine Italia – Tânăra Italie*, din *Giovine Europa – Tânăra Europă* și a lansat ideea unei Europe Unite”, conform Daniel Ligou *Dictionnaire* ..., cit., p 713. În 1888, împreună cu Pike promovează cu ajutorul lojilor, o campanie pacifistă universală care s-ar fi concluzionat, conform canoanelor clasice de gestiune a contrariilor, cu primul război mondial și cu succesiva *Societate a Națiunilor*, creată pentru asigurarea păcii.Despre Lemmi, Francesco S Nitti spunea în ale sale *Rivelazioni – Revelații* (despre implicarea lui Nitti în Masonerie, de văzut și Gianni Vannoni *Massoneria, Fascismo e la Chiesa Cattolica – Masoneria, Fascismul și Biserica Catolică*, Bari, Laterza, 1980, p 71): *Evreu din naștere și bancher de profesie, avea o inteligență vie și o mare energie.Când a fost ales în 1877 Mare Maestru, a fost ales și Suveran Mare Comandor, deținând timp îndelungat cele două funcții înalte care, după moartea lui au fost întotdeauna despărțite: cea de Suveran Mare Comandor și de Mare Maestru al Marelui Orient* (Francesco S Nitti *Scritti Politici – Scrieri politice*, Bari, Laterza, 1963, vol VI, p 437).
2 – René Guénon *Il Teosofismo – Teozofismul*, cit., vol I, p 39.
3 – Gianni Vannoni *Le società segrete dal seicento al novecento – Societățile secrete de la 1600 la 1900*, Florența, Sansoni, 1985, p 20.
4 – Citat din volumul dactilografiat în 1945 la Florența, *La Massoneria – Masoneria*: *(...) la echinocțiul de primăvară roza-crucienii își sărbătoreau agapele lor obișnuite sacrificând mielul (care amintește de formula ”Iată mielul lui Dumnezeu”, simbol al naturii imaculate care ”îndepărtează păcatele lumii”).(...) Trandafirul, cea mai delicată și gingașă dintre însemnele masonice, floarea parfumată a primăverii, înseamnă grație, tinerețe ... dar trandafirul a fost și însemnul, reprezentarea femeii; așa cum crucea simboliza virtutea creatoare a soarelui, unirea dintre cele două simboluri, crucea și trandafirul, exprimă în formă discretă și suavă, printr-o reprezentare discretă și arcană, reproducerea neîncetată a ființelor* (p 62).De văzut și F Giantulli *L'Essenza* ..., cit., p 71 și următoarele.
5 – Cultul egiptean al lui Isis, practicat de la a Treia Dinastie a Regatului Antic (circa 2280 î H). *Cristalizează elementele utilizate ca instrumente pentru controlul social, pentru exploatarea și distrugerea capacităților creatoare ale populațiilor subjugate.Aceste elemente cuprind:utilizarea diverselor droguri pentru crearea schizofreniei; utilizarea sunetelor eteronomice și repetitive pentru amplificarea efectelor drogurilor psihotrope și pentru crearea unui climat care să încurajeze uzul drogurilor; crearea de secte mistice fondate pe mitul reacționar al lui Isis, dar în același timp adaptate, profilului psihologic al populației pe care casta de sacerdoți trebuie să o subjuge; impunerea unui model politic și economic...care să constrângă populațiile subjugate la munci manuale forțate, lipsite de creativitate*.Conform *Dope Inc*, cit., p 273.
6 – Conform *Dope Inc*, cit., p 226-227.
7 – *Bulwer-Lytton, cărturar genial, celebru în lume pentru romanul ”Ultimele zile ale Pompei-ului”, fără îndoială nu prevedea, că zeci de ani mai târziu, unul din romanele lui va inspira în Germania un grup mistic prenazist.Prin lucrări precum ”Rasa care ne va înfrânge” sau ”Zanoni”, intenționa să pună accentul pe realitatea din lumea spirituală, în special pe lumea infernală.El se considera un inițiat; printr-o transfigurare romanțioasă, exprima certitudinea că există ființe dotate cu puteri supranaturale care îi vor înfrânge pe oameni, conducându-i pe aleșii rasei umane la o mutație formidabilă.Este bine de reținut că această idee a problemelor rasiale va apare mai târziu la Hitler, și astăzi nu a dispărut deloc*.(Louis Pauwels și Jacques Bergier, cit., p 290-291).
8 – Y Moncomble *Les Professionnels de l'anti-racisme – Profesioniștii antirasismului* , Paris, Éd. Yann Moncomble, 1987, p 287.
9 – Introducerea termenului de *ocultism*, în sensul larg de *grupări inițiatice, teorii și practici ezoterice, magice, spiritiste*, etc, îi este atribuită lui Eliphas Levi.
10 – Filosof neopitagoreic și magician al secolului I după Hristos.
11 – Conform M F James *Les precurseurs de l'Ère du Verseau – Precursorii Erei Vărsătorului*, Montréal, Éd. Paulines, 1985, p 26-27.
12 – E Delassus, cit., p 477.
13 – Conform lui H C Puech, cit., p 604; după Gerson, cit., p 128, *Golden Dawn ar fi fost creația unei alte societăți, secreta ”Hermetic Brotherhood of Light” din care ar fi făcut parte – din cele susținute de Gerson – și Abraham Lincoln*.
14 – *Dope Inc*, cit., p 402.
15 – Jean-Pierre Bayard (scriitor francez, mason) *Le franc-juges de la Sainte-Vehme*, Paris, Éd. Albin Michel, 1971, p 162.
16 – La fel ca și evreul Ignaz Trebisch-Lincoln (Budapesta 1879-Shanghai 1943 ?), aventurier, precursor și finanțator al național-socialismului; ca Sean MacBride, fondator în 1961 al Amnesty International; ca Franz Hartmann, spiritist al Societății Teozofice.După părerea lui Gerson (pseudonim al lui P Mariel), OTO sau Fraternitas Hermetica Luciferina (conform *Daimon* – periodoc de cultură neopăgână, Perugia, 1990) nu este decât stadiul pregătitor al *magiei inițiatice* (cit, p 128).OTO opera în strânsă legătură cu evreul american Harry Spencer Lewis, fondator în 1900 al *Antiquus Misticus Ordo Rosae Crucis – AMORC*, societate lansată pe calea spre un Guvern Mondial.În zilele de azi, organizația este susținută de fiul lui Harry, Ralph, are sediul la San José, în California, contând pe circa un milion de adepți (conform H C Puech, cit., p 611).Legea supremă a OTO era exprimată prin motto-ul *DO IT! - FĂ-O!*, propus în combinație cu semnul lăsat de dropie, pe suporturi adezive, pentru a putea fi afișat și în locurile cele mai ascunse.Martinistul P Mariel făcea cunoscut (p 65) că *hippies* și revoluția tineretului de la 1968, inspirată de evreul Herbert Marcuse, au pus în practică liniile directoare ale OTO. Pe zidurile din Paris, când în 1968 a fost o perioadă destul de violentă, a apărut un text, paradoxal dar și emblematic: ”*E interzis să interzici*”.

17 – P Mariel *Le Società segrete che dominano il mondo – Societățile secrete care domină lumea*, Florența, Vallechi, 1976, p 57.
18 – Crowley *l-ar fi evocat pe Belzebut împotriva lui Mathers ale cărui experiențe de magie ar fi dus la moartea neprevăzută a câinilor de vânătoare de la reședința de la Boleskine, pe malurile lacului Loch Ness* (G Vannoni *Le società segrete ...*, cit., p 239).
19 – Y Moncomble *L'Irrésistible ...*, cit., p 133.
20 – *OTO este o societate rozacruciană foarte închisă, în care riturile masonice sunt interpretate în lumina practicilor sexuale orientale* (conform P Mariel, cit., p 57 și următoarele); de văzut și G Vannoni *Le società segrete ...*, cit., p 241-243; *New-Age und Satanismus*, Wiesbaden, EIRNA-Studie, 1989.
21 – P Calliari *Pio Brunone Lanteri ...*, cit., p 141.
22 – Referitor la invocările demonice și ritualurile blasfemice ale lui Crowley se poate vedea cartea biografului său J Symonds *La Grande Bestia – Marea Bestie*, Roma, Mediterranee, 1972.
23 – G Vannoni *Le società segrete ...*, cit., p 241.
24 – Privitor la argument se poate vedea și P Taufer și C A Agnoli *L'ascesa del nazismo e lo sterminio degli ebrei – Ridicarea nazismului și exterminarea evreilor*, Brescia, Edizioni Civiltà, 1988, via G Galilei, 121; Giorgio Galli *Hitler e il nazismo magico – Hitler și nazismul magic*, Milano, Rizzoli, 1989.
25 – Conform Martin Green *Children of the Sun: a Narrative of Decadence in England after 1918 – Copii Soarelui: o povestire despre decadența din Anglia după 1918*, New York, Basic Books Inc, 1976.Printre afiliații la acea sectă se aflau Thomas S Eliot, W H Auden, Oswald Mosley și D H Lawrence, amantul homosexual al lui Aldous Huxley.
26 – Israel Regardie *The Golden Dawn – Golden Dawn*, St. Paul MN, Llewellyn Publications, 1994.Regardie avea ca motto: *Ad Majorem Adonai Gloriam*.
27 – Y Moncomble *Les vrais responsables ...*, cit, p 187.
28 – De văzut și *Anche Hitler in una sétta: la Golden Dawn – Și Hitler într-o sectă: Golden Dawn*, în ziarul *L'Arena* din Verona, Italia, 8 februarie 1988.
29 – Gastone Ventura *Tutti gli uomini del martinismo – Toți oamenii martinismului*, Roma, Atànor, 1978, p 37.
30 – Episcop Gnostic, (1871-1926), în 1920 a înființat asociația *Les Amitiés Spirituelles – Prieteniile Sprituale*, este autorul unei scrieri omonime de ezoterism creștin în care se amestecă rozacrucianism, doctrine ermetice și teme spiritiste.
31 – Gastone Ventura *La Rosa Croce del Tempio e del Graal e il Sâr Merodach Péladan – Roza-Crucea Templului și al Graal-ului și Sâr Merodach Péladan*, din *Via della Tradizione – Calea Tradiției*, Palermo, 1974, fascicolul XIII.Gastone Ventura (1906-1982), unul din conducătorii istorici ai Martinismului, a fost *Mare Maestru* al Ordinului Martinist din Veneția, cu numele de *Aldebaran*, respectiv *Mare Hierofante* al Ritului de Memphis-Misraïm.
32 – Idem, p 606.
33 – G Vannoni *Le società segrete ...*, cit., p 20.
34 – Termenul de *antropozofie* era deja menționat în 1660 în titlul lucrării unui alchimist englez, rozacrucianul Thomas Vaughan, cunoscut și cu numele de *Eugenius Philalethes* (1622-1696).
35 – Conform René Guénon *Il Teosofismo – Teozofismul*, cit., p 13, vol I.Blavatsky, în principala ei lucrare – *Doctrina Secretă*, indica scopurile Societății Teozofice: constituirea unui nucleu al unei frății umane universale, fără deosebire de rasă, culoare sau credință; încurajarea studiului *Scripturilor Ariene*, demonstrarea importanței vechilor scrieri asiatice, în mod particular cele brahmanice, budiste și zoroastriste; aprofundarea tuturor aspectelor și a misterelor ascunse ale naturii, în special a puterilor psihice și spirituale, latente în om.
36 – Despre *creștinologia* lui Steiner se pot vedea și articolele lui Jean Vaquié în *Bulletin d'études de la Société Augustin Barruel – Buletinul de studii al Societății Augustin Barruel*, Lyon, numerele 14, 15 și 16.
37 – E Pappacena *Rudolf Steiner*, Lanciano, Itinerari, 1973, p 194.
38 – Din punctul de vedere a lui Guénon, Schuré ar fi inventatorul unui pretins ezoterism greco-creștin care ar fi trebuit să conducă de la *Sfinx la Hristos* și de la *Hristos la Lucifer* (conform *Teozofismul*, cit., p 177).Schuré, viitorul inspirator al lui Teilhard de Chardin, a fost membru de vârf al lojii teozofice *Isis* din Paris, înființată de Blavatsky în 1887, legată direct cu centrul Adyar din India.Alți membri celebri ai acestei loji au fost Papus, gradul 33 al RSAA, respectiv astronomul panteist și spiritist Camille Flammarion (1842-1925).
39 – E Pappacena, cit., p 49.
40 – P Mariel *Le società segrete ...*, cit., p 12 și următoarele.
41 – Idem, p 207.
42 – Helena Petrovna Blavatsky *La Dottrina Segreta – Doctrina Secretă*, Milano, Bocca, 1953, p 383, 384-400.
43 – A nu se confunda cu *Hermetic Brotherhood of Luxor*, dedicată studiului Cabalei, științelor oculte și spiritismului (vezi și *Les documents maçonniques – Documentele masonice*, Paris, Éd. La Librairie Française, 1986, p 96); o *societate de elemente intermediare*, conform părerii lui Mariel, acum dispărută (cit., p 8).
44 – Blavatsky a fost *Mare Hierofante* al Ritului de Memphis-Misraïm (René Guénon *Teozofismul*, cit., vol II, p 259).
45 – Conform P Virion *Bientôt ...*, cit., p 34.Din Ritul de Memphis-Misraïm au făcut parte Aleister Crowley – cu apelativul de *Bafomet X*, (spre gradele finale), Theodor Reuss – fondatorul OTO, dar și Papus.
46 – Ritul de Memphis-cu 91 de grade și Ritul de Misraïm-cu 97 de grade au fost înființate în primele decenii ale secolului XIX de trei masoni și carbonari, frații evrei Bedarride.În 1875, John Yarker (1833-1913, gradul 18 al RSAA și membru al SRIA) reunește cele două rituri în unul singur, revizuind, în profunzime, și ritualurile.*Enciclopedia Cattolica* din 1953, vol X, p 1958, la denumirea *satanism*, scrie: *Masoneria este cu siguranță cuibul secret al satanismului, moștenind credința și uzanțele de la gnosticismul cainit, în special prin ritul egiptean – misrajm*.Ziarul *Il Giornale* din 24 septembrie 1988 informa că Ritul de Memphis-Misraïm *s-a stabilit în Umbria, la Perugia și la Assisi, cu legături în tradiția franciscană*,

știre care ar putea aduce lămuriri suplimentare despre alegerea orașului Assisi ca *oraș mondial al ecumenismului*, prin răspândirea în lumea întreagă a *spiritului din Assisi*.
47 – *Omul – Zeu*, ”realizatul”, ”împlinitul”, cel ce ajunge la supranatural prin magie.
48 – Referindu-se la deviza revoluționară *Libertate – Egalitate – Fraternitate*, René Guénon avertiza: *Nu trebuie uitat că aceste cuvinte au constituit un motto masonic, o formulă inițiatică, înainte să fie dată mulțimii neștiutoare, care nu a cunoscut niciodată nici sensul real, nici adevărata aplicare* (René Guénon *L'Archeometra – Arheometrul*, Roma, Atànor, 1986, p 50).
49 – Pentru o listă mai detaliată legată de ”înflorirea” societăților secrete și a sectelor în Occident, se poate vedea și Massimo Introvigne *Il cappello del mago – Pălăria magicianului*, Como, 1990, Sugarco; se poate vedea și Jean-Pierre Bayard *Le guide des sociétés secrètes – Ghidul societăților secrete*, Saint Amand-Montrond (Cher), Éd. Philippe Lebaud, 1989.

CAPITOLUL 12: UN MARE SECTANT – SAINT-YVES D'ALVEYDRE

Continuator al ideilor lui Comenius în privința Sinarhiei, Saint-Yves d'Alveydre constituie una din personalitățile a cărei gândiri poate fi considerată ca fiind aceea a unui adevărat *părinte* al Sinarhiei.Alexandre Saint-Yves, fiu al unui medic, s-a născut la Paris, în 1842.Revelându-se de timpuriu un caracter rebel și dificil, Alexandre este trimis de tatăl său la un colegiu, fondat și condus de un fost magistrat – Frédéric Auguste de Metz, membru erudit al Institutului Francez. Personalitatea lui Metz [care deși se declara catolic era un admirator al al ocultistului Antoine Fabre d'Olivet, 1768-1825 (1)] îl va fascina pe tânărul Alexandre, exercitând o influența determinantă asupra lui.Cu ajutorul lui de Metz, Saint-Yves face cunoștiință cu scrierile martinistului Joseph de Maistre (1753-1821), ale filosofului Louis G Ambroise de Bonald (1754-1840), dar atenția lui Saint-Yves va fi polarizată, mai ales, de figura lui d'Olivet.După ce a urmat un curs de medicină

navală, respectiv de filosofie a istoriei, după serviciul militar îndeplinit în marină, Saint-Yves, (alăturat în fotografie, 1842-1909) s-a transferat în insulele anglo-normande unde l-a cunoscut pe masonul Victor Hugo (2), dar și o numeroasă *adunătură* de exilați politici.În acele locuri, atenția lui Saint-Yves este atrasă de *madame* Virginie Faure, păstrătoarea arhivei voluminoase a lui d'Olivet, pe care, Saint-Yves o căutase fără nici un rezultat până în acel moment.Timp de cinci ani, Saint-Yves a studiat documentele lui Olivet, aprofundând scrierile acestuia, lucrări care vor constitui și sursa de inspirație pentru conceptele viitoare ale lui Saint -Yves.Prin derularea evenimentelor, a fost participant la luptele din jurul Parisului în 1870, dar adevărata întorsătură în viața lui Saint-Yves o constituie întâlnirea cu o nobilă, originară din Trieste – contesa Keller-rudă cu martinistul Honoré de Balzac (4).Întâlnirea, urmată de căsătoria cu Keller, l-a pus în legătură cu cercurile aristocratice ale Europei, dar mai ales l-a îndepărtat de orice grijă materială, permițându-i să se dedice în întregime studiului ocultismului.În 1880, Saint-Yves primește titlul de marchiz *D'Alveydre*, prin mijlocirea [din cele susținute de Mariel (5)] unei scrisori papale a papei Leon al XIII-lea; din cele susținute de Saint-Yves, titlul l-a primit ca urmare a intervenției *unui mare filantrop european* (6).Cunoscut la toate curțile europene, călător neobosit, Saint-Yves moare în 1909, la Versailles, lângă Paris.

A: OPERA ”MARELUI INIȚIAT” D'ALVEYDRE

Dacă se iau ca referință textele lui Comenius prezentate puțin mai înainte și se compară cu conținutul scrierilor lui Saint-Yves, apare imediat în evidență lipsa de originalitate a celui din urmă, respectiv *sursa de inspirație* a celor dintâi. Saint-Yves nu a fost un inovator, nici inventatorul guvernului sinarhic, ci doar un simplu depozitar și un *vulgarizator* (*vulg* - popor) – un popularizator al doctrinelor pre-existente.El, la ***momentul potrivit*** a știut să aducă la lumină și să adapteze timpurilor un plan pre-existent de *Imperium Mundi*, acționând *pentru ridicarea Sinarhiei la demnitatea unui regim teocratic, cu rădăcini în tradițiile antice* (7), Sinarhie care s știut să se materializeze printr-o *combinație armonioasă de spiritualitate, de executiv și de economie orientată* (8).Sinarhia, constituind (s-ar putea spune) visul vieții lui, prin *reajustarea* planurilor sinarhice, se oferea societăților rozacruciene o modalitate de răspuns viguros la absolutismul palladist de peste Ocean, evitând de-a trece (și nu trebuie uitat) peste liniile generale a sectelor.În privința lucrărilor lui d'Alveydre, condensat, acestea reflectă gândirea acestuia: în 1882 – *Misiunea actuală a muncitorilor*; în același 1882 (9), în *Misiunea Suveranilor*, Saint-Yves proclama: *a trebuit să fac să vorbească, prin propria-mi persoană, suveranitatea regală cu cea populară, Religia în raporturile cu Sociologia* (10); tot în 1882 (11), în *Misiunea evreilor*, el afirma: *chiar dacă nu am sânge evreu în vine, mă alătur rândurilor evreimii (...), mă adresez înțelepților talmudiști, cabaliștilor (...) ca și cum aș fi unul dintre ei și aș poseda și eu, știința transmisă prin viu-grai de însuși Moise* (12).În 1887 publică *Misiunea francezilor sau adevărata Franța*; *Misiunea Indiei în Europa, misiunea Europei în Asia.Problema lui Mahatma și soluționarea ei* (13); în 1890 – *Ioana d'Arc victorioasă* și postum, o lucrare cu accente ezoterice puternice – *Arheometrul* – în care, ca și în misiunea Indiei, el lărgește zona de acțiune a Sinarhiei, de la ambianța europeană primitivă, la răspândirea acesteia în toată lumea.Privitor la aceste scrieri, martinistul Mariel le consideră drept *constituția Sinarhiei tradiționale* (14).Ca și în ciornele lui Comenius, Saint-Yves face distincția dintre *autoritatea spirituală* – care inspiră și trasează orientări – ca ***putere***

sacerdotală – și *Imperium Romano* – ca ***putere temporală***, care are funcția să conducă masele și să intervină asupra *voinței populare* (înțeleasă ca expresie a dorințelor și pasiunilor mulțimii) din moment ce, printr-un sufragiu universal și printr-un colegiu electoral temporar, aceasta își alege conducătorii (care trebuie să fie recunoscuți de către *Autoritate).*

Nu se tratează – scrie Saint-Yves – *nici de distrugerea și nici conservarea, deasupra statelor și a conducătorilor lor, a oricărui fel de ordin social, pentru că acesta nu există: trebuie creat.Trebuie format, deasupra națiunilor noastre, deasupra guvernelor noastre – sub orice orientare s-ar prezenta acestea, ca un guvern general, pur științific, **emanat** de însăși națiunile noastre, care să păstreze tot ceea ce constituie elementul specific autohton* (15).

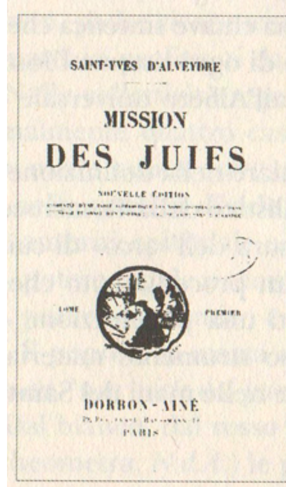
B: MIJLOACELE

Pentru a îndeplini aceste scopuri, Saint-Yves propunea instituirea în Europa a unui *super-guvern*, organizat în mod ierarhic în jurul:
1 – unui *Consiliu European al Bisericilor Naționale*;
2 – unui *Consiliu European al Statelor Naționale*;
3 – unui *Consiliu European al Unităților Administrative Naționale* (din *Misiunea Suveranilor*, p 407).El continuă: *primul consiliu trebuie să reprezinte viața religioasă și intelectuală, adică **înțelepciunea și știința**; al doilea consiliu trebuie să reprezinte viața socială și juridică, adică **echitatea și justiția**; al treilea consiliu trebuie să reprezinte viața economică, adică **civilizația și munca***. **Nici mai mult nici mai puțin față de actuala prezentare a politicii europene, ca o comunitate economică dominată de finanțele deținute de marile concentrări bancare (pe cale de îndeplinire); o comunitate politică fondată pe un parlament federal și o comunitate religioasă, sincretică, dominată de Masonerie, sub auspiciile spiritualismului religiei universale din ”Templul Înțelegerii”** (16).

Planul lui Comenius primește o adaptare *tehnocratică*: *autoritatea* provine dintr-un consiliu unic (în același timp religios și cultural), în loc de două consilii separate, al *luminii* și al *bisericii universale*, iar guvernul are o sursă *trinitară*, prin introducerea unui *consiliu economico-social*, tehnocratic, care să supravegheze dezvoltarea economică.Este semnificativ de remarcat că Saint-Yves a postulat o răsturnare a practicii ordinii ierarhice a celor trei consilii plecând de la baza: *economic, politic,* respectiv *religios*.Exigență tactică pentru ușurarea înțelegerii dacă se are în vedere că o unitate economică, care ca fundament banul, este mai ușor de urmărit decât o unitate care are valori spirituale comune.În acest fel, societatea se așează pe baze materialiste, reintegrând în același timp omul, în limitele înguste ale unui ghetou productiv, ființă redusă la o expresie pură a nevoilor lui (după cum teoretiza Fichte).Saint-Yves continuă aprofundând caracterizarea celor trei consilii:
1 – *Consiliul European al Unităților Administrative: ”Londra, Paris, Bruxelles sunt capitalele care se pot asocia unui consiliu european, având ca bază viața economică, unicul mijloc de conectare la viața publică a guvernelor naționale, ca parte din universalitate (...).Aceste interese economice sunt astăzi adevărata bază a fiecărei societăți naționale și nici o politică, fie internă, fie externă nu va putea fi exercitată fără a primi o îndrumare precisă și înțeleaptă”* (*Misiunea Suveranilor*, p 418).Adresându-se guvernanților, Saint-Yves adăuga: *În viața economică și emporiocratică* (17) *a popoarelor voastre trebuie să căutați bazele precise, fundamentele exacte ale edificiului european pe care vă invit să-l construim îm interesul vostru și al națiunilor voastre (...)* (Idem, p 423).Orice problemă de natură economică, națională sau supranațională, va trebui gestionată de un astfel de consiliu care, prezidat de un *imperator*, va supune orice decizie *Puterii Politice a Consiliului Statelor*, respectiv autorității *Consiliului bisericilor*.Saint-Yves preciza că membrii *Consiliului Unităților Administrative* vor fi aleși de o adunare de economiști, bancheri, industriași, reprezentanți ai sindicatelor; adunări care astăzi, în funcție de nivel și obiect de activitate, se numesc *Grupul Bilderberg, Comisia Trilaterală, Institutul Aspen, Institutul pentru Afaceri Internaționale, World Economic Forum, G8, Business Round Table, State of the World Forum*.
2 – *Consiliul European al Statelor Naționale*.Saint-Yves consideră că federalismul european (18) va trebui să urmeze după construirea comunității economice: *Viața economică va pune bazele și pe aceste baze va trebui să construiți Consiliul Statelor Europene ... Prin ”stat” înțeleg organismul ierarhic și impersonal al puterilor publice din fiecare națiune* (din *Misiunea Suveranilor*, p 425).Este tocmai ceea ce se va susține prin *Pactul Sinarhic* din 1935 al fondatorului *Pan-Europei*, masonul Coudenhove-Kalergi, este ceea ce vor susține de Gaulle, Adenauer și până la europarlamentarii contemporani. Consiliul Statelor va trebui să se ocupe de chestiuni generale precum dreptul public, justiția internațională sau diplomația, iar deciziile acestui consiliu vor trebui supervizate de celelelte două consilii.
3 – *Consiliul Bisericilor Naționale* constituie punctul suprem al ordinii, sediul puterii spirituale al *autorității* care susține totul.Virion afirma: *El este constituit din două părți, ”consiliul vizibil” - adunarea sincretică a religiilor, a universităților, a instituțiilor culturale; ”nucleul intern”, inițiatic, care supervizează totul, formând așa-numita ”teocrație”* (19).Privitor la bisericile naționale, Saint-Yves răspunde: *prin aceste cuvinte se înțelege totalitatea instituțiilor educative al unei națiuni, fără deosebire de domeniu, de știință sau de artă, ale universităților laice, ale academiilor, organismelor și școlilor speciale, ale organizațiilor tuturor cultelor recunoscute de legile naționale, ale Masoneriei (recunoscută ca avâd ”utilitate publică”, în România, de către Adrian Năstase – nota traducerii în română) sub dublul ei aspect de cult și școală umanitară, de la științele naturale, geologie,astronomie, științe umane până la antropologie, teologie comparată, științele divine ale ontologiei și ale cosmogoniei*.Această totalitate a corpurilor educaționale ale fiecărei națiuni formează *Biserica Națională*, condusă de un reprezentant național.Și cum creștinismul constituie, în lume, o religie cu milioane de adepți (fără a lua în seamă diversele culte), *atunci când acest edificiu va fi înălțat, tot ce se poate spera, este că maiestatea tiarei va încorona, într-o zi, acest guvern general al creștinismului, al Bisericilor Naționale așezate la baza Bisericii Universale* (20).

Declarație de intenție mai mult decât clară, chiar dacă este plină de-o adunătură de expresii nebuloase, cuvinte și intenții, dragi societăților secrete.Viitoarea religie va fi identificată cu un sincretism dogmatic, bază pentru noua biserică

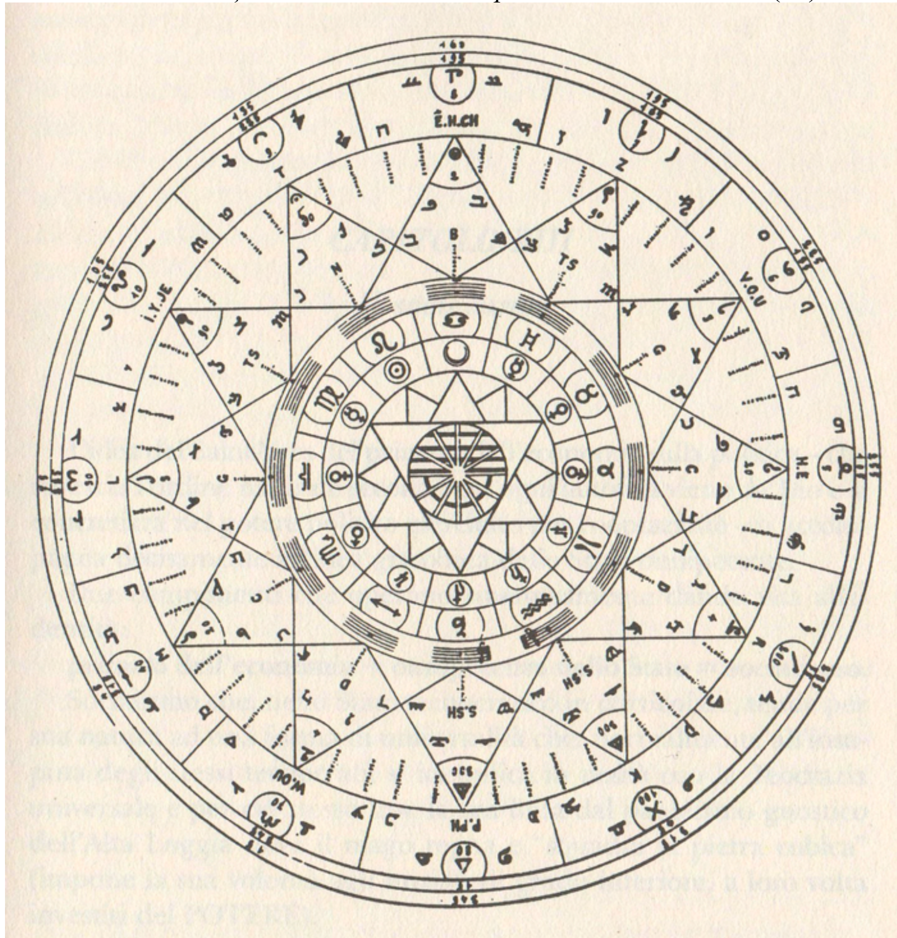
universală, cu un *conducător* care prezidează un fel de ONU religios și sincretist.În lucrarea *Mission des Juifs* (a cărei copertă este prezentată alăturat, cu cabalistul evreu la spatele căruia se află bufnița, asociată deseori cu ”înțelepciunea”, dar și o creatură ciudată, toate incluse la interiorul unui șarpe care-și înghite coada), adresându-se *poporului ales*, Saint-Yves îi solicită să înlocuiască *anarhia* din *societas christianorum* cu Sinarhia, o *lege științifică a organizării societății*. El le proclamă meritele, dar în același timp dezvăluie și sursele gnostice, respectiv cabalistice, din care s-a inspirat, demonstrând existența unei continuități, de-a lungul secolelor a unui plan anti-umanitate, inspirat de diverși indivizi și pus în practică de mijloacele formidabile puse la dispoziție de către *putere*: *Ei au fost sare și drojdia* (aia care se pune în pâine) *Vieții pe lângă popoarele creștine și astfel vor rămâne, fără nici o responsabilitate pentru **răul** (de orice fel ar fi el, voluntar sau involuntar) care se cuibărește în Guvernul General al acestor popoare.Rezultatele din ”Mission des Juifs” (misiune identificată ca aceea a lui Isus Hristos după distrugerea Jerusalimului) sunt imense, cu caracter universal, și voi aminti câteva.Din punct de vedere moral, actuala putere a opiniei publice își datorează forța laicizării spiritului creștin de către evangheliști și chiar, în mare măsură, spiritului profund democratic din comunitățile evreiești și din instituția masonică, în spatele cărora am identificat influențele cabaliștilor.Din punct de vedere material, creștinismul european datorează comunității evreiești aproape toate progresele economice* (21).

C: ARHEOMETRUL

Este ultima lucrare oculto-ezoterică a lui Saint-Yves (21 bis) și a apărut în 1903.Cuvântul este de origine greacă și înseamnă *măsură a Principiului*.Guénon afirma că *este o cheie sintetică care permite să se determine valoarea intrinsecă a fiecărui sistem filosofic, științific sau religios, și de-al așeza la locul lui în cadrul Arborelui Universal al Cunoașterii și al Tradiției* (22).Cuvinte arcane, uşor mai clare în definiția dată de Michelet, membru al Ordinului Cabalistic al Roza-Crucii: *Ce este arheometrul dacă nu măsura ”arcului” despre care vorbesc cu cuvinte ascunse ermetiștii?Este un procedeu care permite aplicarea în științe și în arte a unei pătrunderi aproape mecanice ale ”arcanelor Verbului”; este un instrument material de măsură a primelor principii.Am văzut rotindu-se, în mâinile lui Saint-Yves, cercurile de carton acoperite cu secretele zodiacului și acele sectoare au răspuns la întrebările mele* (23).Pare că ideatorii noii Europe, dar și ai Guvernului Mondial, și-ar fi căutat inspirația pentru propriile intenții în artele divinatorii: ce fel de entități ar fi dat răspunsurile la întrebările puse *Arheometrului* de către înalții inițiați?

Acest instrument este format din cercuri concentrice, mobile unul față de celălalt, în așa fel încât se poate forma un număr nedefinit de combinații cu semnele cu care sunt acoperite aceste discuri: semne zodiacale și planetare, culori, note muzicale, litere ale alfabetelor limbilor sacre (evreiesc, sirian, aramaic, sanscrit, alături de o misterioasă ”limbă primordială” numită de Saint-Yves ”vattan”), numere, etc (24).Încercarea de-a vedea valoarea reprezentărilor specifice ale *Arheometrului* lui Saint-Yves, este un lucru destul de dificil.Este suficient de luat în considerare corespondența dintre ideile înalt inițiatului René Guénon – cunoscut ca întemeietor al gnosticismului modern, și principiile sinarhice elaborate de Saint-Yves: *În colectivitățile organizate regulamentar (...) trebuie să existe, în mod normal, patru caste privilegiate, capabile să fie împărțite, la rândul lor, în alte subclase, mai mult sau mai puțin* ***numeroase, corespunzătoare celor patru clase***

principale în care se împarte în mod natural societatea sinarhică *(...):1 – autoritatea spirituală și intelectuală, preoția și învățământul; 2 – puterea regală și administrativă, armata și justiția; 3 – puterea economică și financiară, industria și comerțul; 4 – poporul, masa de cetățeni, muncitori, servitori* [care pentru Guénon *nu există din punct de vedere spiritual* (25)].*Din albul, roșul și albastrul care simbolizează (și în Arheometru) primele trei caste, s-a dorit ca la momentul întâmplărilor care au precedat Revoluția Franceză, să devină simbolurile corespunzătoare celor trei clase ale națiunii:* ***Clerul***, ***Nobilimea*** *și* ***Starea a treia****...În același mod, pe trei planuri corespondente trebuie înțeleși cei trei termeni:* ***libertate*** *(spirituală și intelectuală),* ***egalitate*** *(morală și sentimentală),* ***fraternitate*** *(socială, în sensul pur material); nu trebuie uitat că aceste cuvinte constituie un motto masonic (adică o formulă inițiatică) înainte să fie adusă la cunoștiința mulțimii, care nu a știut niciodată, nici sensul moral, nici adevărata aplicare* (26).Centrul și cercul intern care conține o dublă stea *a lui David* sunt de culoare albă, culoarea sacră a *autorității spirituale care prin putere îi conține pe toți ceilalți* (27).Prin îndepărtarea progresivă de centru, se întâlnește o coroană circulară de culoare galbenă (simbol al inițiaților trimiși de autoritatea spirituală popoarelor lumii), după care un cerc albastru (simbol al puterii economice și financiare), iar în cele din urmă, spre exterior, o coroană roșie, rezervată puterii administrative, lumina iradiind din centru spre exterior.În acestă reprezentare simbolică a universului nu este loc pentru oamenii de rând, numiți cu dispreț *masă* în secolul Luminilor – *trecuții cu vederea* ai lui Machen (28), a căror culoare este negrul, simbolul lipsei luminii.Ce abis pentru *binecuvântați cei din urmă* ai Maestrului Divin!

NOTE:

1 – Discipol al lui Saint-Martin, influențat de *Natur – Philosophen* germani ai secolului al XVIII-lea, hrănit cu pitagorism și Cabală evreiască, a constituit, împreună cu Cagliostro și Court de Gebelin, una din sursele neo-păgânismului gnostic al Romanticismului.Doctrinele acestuia, prin mijlocirea lui Saint-Yves (auto-proclamat discipol), au dus la influențarea martinismului în sens sinarhic.

2 – *Ridicat la nivel de sacerdot de Isus Hristos în persoană, cu ajutorul tăbliței de la Guernesey predica "Evanghelia Viitorului" după ce a scris "Sfârșitul Satanei" (în 1854), și "Contemplări" (în 1856); misticii (gnosticii) îl recunosc ca fiind unul de-al lor*, H C Puech *Storia delle religioni – Istoria religiilor*, cit., p 609.

3 – Iată câteva mărturii din partea *credincioșilor* lui Fabre d'Olivet despre doctrina practicată de maestrul lor: *el ar fi vrut să ridice, în mijlocul unei lumi eliberate (în mod ideal) un templu secret.Se făcu preot în manieră antică, amestecând influențe egiptene cu cele creștine, dar a fost lovit de apoplexie la 57 de ani, pe treptele altarului său, cred că în momentul în care celebra slujba ... .Nu este adevărat că el nu a dorit să înființeze o religie, dar a instituit pentru el însuși și pentru vreun discipol mai aparte, un cult politeist (...)*.Fabre d'Olivet *La vera Massoneria – Adevărata Masonerie*, Genova, ECIG/Basaia, 1986, Introducere, p 10-13.

4 – Honoré de Balzac a fost inițiat în martinism (conform P Mariel, cit., p 40), fapt care se poate deduce și dintr-o parte a operei sale, impregnate de martinism, un exemplu fiind studiul *Su Caterina de' Medici – Despre Caterina de' Medici*.

5 – Cit., p 82.

6 – Louis Daménie *La Tecnocrazia – Tehnocrația*, Milano, Il Falco, 1985, p 42.

7 – P Virion *Bientôt...*, cit., p 31.

8 – H C Puech, cit., p 608.

9 – *Mission des Souverains.Par l'un d'eux – Misiunea Suveranilor.Prin unul, mai mulți*, Paris, 1884, p 435; dar și Paris, Éd. Nord-Sud, 1948.

10 – Louis Daménie, cit., p 44.

11 – *Mission des Juifs – Misiunea Evreilor*, Paris, P Calmann Levy, 1884, p 947, din cadrul British Museum, 4515.ff.2; retipărită prin grija Éditions Traditionnelles, Paris, 1990, în două volume.

12 – L Daménie, idem.

13 – Paris, 1910, p 213, cu două planșe în afara textului, din cadrul British Museum, 4506.i.11.

14 – P Mariel *Le società segrete...*, cit., p 82.

15 – Idem, p 84.

16 – Pentru o tratare detaliată a *Templului Înțelegerii* trebuie văzută partea a III-a a acestei lucrări.

17 – *Emporiocrația* lui Saint-Yves este corespondentul termenului modern de *tehnocrație*, apărut în 1919, făcut public prima dată de un inginer, William H Smith, *pentru a desemna un sistem filosofic și de conducere conform căruia resursele industriale ale unei națiuni vor fi organizate și controlate de oameni cu pregătire tehnică, spre binele comunității, în loc să fie prost gestionate de către grupuri de interese private, iresponsabile, care au ca unică preocupare doar interesul personal* (Y Moncomble *Du viol des foules à la Synarchie – De la "zăpăcirea" mulțimii la Sinarhie*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1983, p 146).De fapt, în vremurile de astăzi, tehnocrații sunt prezenți în guverne fiind exclusiv în serviciul marilor multinaționale, care la rândul lor sunt controlate de familiile (puține ca număr) din Înalta Finanță, internațională, fără cetățenie. Străbun al tehnocraților poate fi considerat, în unanimitate, Saint-Simon (1760-1825), al cărui cuvânt de ordine era: *totul pentru industrie, totul cu industria*, ceea ce semnifică, deja în acele vremuri, că sursele puterii trebuiau căutate în industrie și tehnică.Privitor la concepția lui despre libertate, iată cum apare aceasta în lucrarea lui *Du Système Industriel – Despre sistemul industrial*: ***dogma libertății ilimitate este valabilă numai ca mijloc de luptă împotriva sistemului teologic.În procesul reorganizării devine un obstacol pentru dogma viitoare****.Atunci nu va mai fi libertate de conștiință decât în astronomie, fizică, chimie (...).Menținerea libertăților individuale nu poate fi în nici un caz scopul adevărat al "Contractu lui Social"*.

18 – Formula federalistă este în armonie cu ideile și tendințele tehnocraților pentru exercitarea puterii lor concentratoare. Prin federelizare, statele naționale dispar și suveranitatea acestora este preluată de o autoritate centrală care este păstrătoarea puterii în sectoarele cheie ale guvernului, în armată, în politica externă, etc.Autonomia este atribuită statelor doar la

nivel local (legislații sociale, poliție regională, bilanțuri speciale, etc) în care fiecare tentativă de separare este considerată rebeliune, fiind reprimată cu forța: este cazul clasic al Războiului American de Secesiune (1861-1865).
19 – P Virion *Bientôt...*, cit., p 107.
20 – Saint-Yves *La Mission des Souverains*, 1884, p 433-434.
21 – Louis Daménie, cit., p 66.
21 bis – *L'Archéomètre: clé de toutes les religions et de toutes les sciences de l'Antiquité – Reforme synthétique de tous les arts contemporaines – Arheometrul: cheie a tuturor religiilor și științelor Antichității – Reformă sintetică a tuturor artelor contemporane*, Paris, Guy Trédaniel Éditeur, 1990.
22 – René Guénon (*Palingenius*) *L'Archeometra – Arheometrul*, Roma, Atànor, 1986, p 7.Cineva susține că nu a fost Guénon autorul acestei scrieri, ci un oarecare A Thomas, în acea perioadă redactor-șef la revista *Gnose – Gnoza*.(vezi P Nutrizio și alții, *René Guénon e l'Occidente – René Guénon și Occidentul*, Milano, Trento, Luni Editrice, 1999, p 64).
23 – Victor-Émile Michelet *Les Compagnons de la hiérophanie – Tovarășii Hierofaniei*, Nisa, Éd. Belisane, 1977, p 118.
24 – J Saunier *Les Franc-maçons – Franc-masonii*, Paris, Éd. Grasset, 1972, p 92,93.
25 – René Guénon, cit., p 43-50.
26 – Ibidem.
27 – Idem, p 49.
28 – Arthur Machen, înalt inițiat al Golden Dawn, perfect la curent cu necesitatea unei interpretări teologice a lumii, afirma că realitate sunt doar *sfinții* și *magii*; conform Pauwels și Bergier *Dimineața Magicienilor*, cit., p 281.

CAPITOLUL 13: SOCIALISMUL

Ideea lui Saint-Yves privitoare la întâietatea economiei în fața politicii se îmbină, destul de bine, cu ideea jacobină a statului omnipotent; două componente care operează *în armonie*, dând naștere unei singure entități: ***primat al economiei + omnipotența statului = socialism***.Socialism care, mai ales în statul tehnocratic, tinde prin natura lui la o formă de universalitate.Fără a fi la cunoștiința acestor tehnocrați, ideea de *universalitate* își are originea în liniștea și discreția Lojii Înalte, acolo unde cel care *așeză* piatra *unghiulară* impune voința lui inițiaților de rang inferior, la rândul lor, instrumente ale *Puterii*.Societatea Fabian poate fi considerată un exemplu de corespondență biunivocă dintre *discreția lojii* și *tehnocrație*.

A: SOCIETATEA FABIAN

În toamna anului 1880, câțiva membri ai *Rose Street Club* din cartierul londonez Soho, s-au reunit pentru *propagarea socialismului în Anglia și apoi în lume*.La conducerea acestui grup se afla un evreu – Henry Mayer Hyndman, absolvent al Universității Cambridge, colaborator direct al lui Giuseppe Mazzini, și *leader* al unei alte asociații numită *The National Socialist Party* (mai mult decât sigur, Hitler nu va inventa nimic nou !!!).În anul următor, 1881, Hyndman împreună cu fiica lui Karl Marx – Eleonora – au înființat așa-numita *Democratic Federation*, societate la care va adera și Annie Besant (1847-1933), la vremea respectivă conducătoare a nou-apărutei Societăți Teozofice (1), deținătoare a gradului 33 în masonerie (2).Nu apare deloc surprinzător ceea ce a putut scrie masonul Eugène Mittler: *Pentru socialiști, Masoneria a fost o școală de prim rang*, și că *afinitățile dintre socialism și masonerie sunt numeroase, mai ales în privința idealul de fraternitate între popoare* (3).Dar anul-cheie a fost 1884, când la 4 ianuarie este fondată în Anglia *Societatea Fabian*, al cărei nume aducea aminte de *cunctator – temporizatorul*, generalul roman Quinto Fabio Massimo care, în ajunul victoriei asupra armatelor cartagineze ale lui Hannibal, a ales să evite întâlnirea frontală cu acesta, preferând bătăliile scurte și rapide, și atacând doar în condiții favorabile.La fel pentru cei din Societatea Fabian, apărea necesară reorganizarea societății umane pe baze socialiste, printr-o pătrundere lentă, răbdătoare, progresivă și neobservată, din înalt către bază, prin înființarea de școli și universități care ar fi format viitoarele cadre ale statului, ale administrației publice și private, ale industriei, într-un singur cuvânt, *tehnocrații*.Ceea ce tocmai se întâmplă.În puțini ani, Societatea Fabian reușește să se infiltreze în Universitățile Oxford și Cambridge pentru a forma, în 1894, sub înalta autoritate a lui Sidney Webb, o nouă universitate a Londrei, care va deveni cea mai mare școală marxistă a Angliei – *London School of Economics* – cu fonduri provenite de la sir Ernest Cassel [bancher evreu, negustor de tunuri, membru al Înaltei Finanțe internaționale, ex-asociat al băncii *Kuhn & Loeb* de pe Wall Street, principala bancă finanțatoare a Revoluției Bolșevice ruse (4)].Până în 1983, London School of Economics a fost condusă de un sociolog german (naturalizat britanic) – sir Ralph Dahrendorf, cu studiile făcute la Oxford.Dahrendorf, evreu și mason de grad înalt, a fost membru al Fundației Ford, al Grupului Bilderberg și a făcut parte din *cercul interior* al Institutului de Afaceri Internaționale (britanic), *matcă* a celorlalte institute similare.

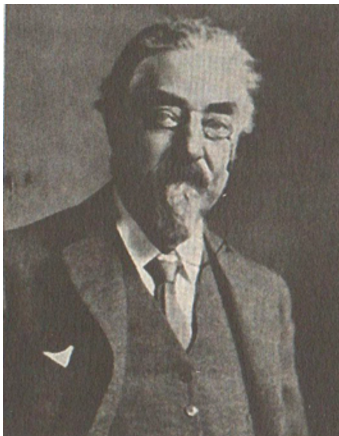
Fie ca lucrarea ce o întreprindem astăzi să se înscrie în simbolurile enunțate de profeții biblici *„Pus-am în Sion o piatră, o piatră de încercare, piatra unghiului, de mare preț, bine pusă în temelie; Cel ce se va bizui pe ea nu se va clătina. Se va face judecata dreaptă și dreptatea cumpănă”. (Isaia 28,16,17).*

Am zis,

Mare Maestru

al M.O.R.S.A.A. din România
Mircea Alexandru Birț)

Mesaj masonic

Sidney Webb, lord Passfield (1859-1947), teoretician și fondator al Societății Fabian

Influența Societății Fabian va trece frontierele britanice difuzându-se în toată Europa, dar și în Statele Unite.În 1914 existau 52 de universități dotate cu *Consilii pentru Pace* cu vocație socialistă (5), printre care și universitățile americane Harvard, Columbia și John Hopkins.Elementele de vîrf al acestei perioade efervescente au fost englezul George Bernard Shaw (în jurul căruia gravitau membrii Societății Fabian), soții Sidney și Beatrice Webb care, din descrierea făcută de filosoful și criticul social Elie Halévy (evreu, 1870 -1937), erau *imperialiști cu tentă (...) colectivistă* și pentru care *viitorul aparținea marilor națiuni conducătoare, dirijate prin oficii (birouri), în care ordinea era menținută de polițiști* (6).Annie Besant, mare sacerdotesă a Teozofiei, în mod politic s-a orientat către socialism, iar viziunea acesteia asupra evenimentelor istorice poate fi exprimată cu aceste cuvinte: *Fiecare război are un scop definit și când o națiune atacă și cotropește o altă națiune, această cucerire este utilă atât pentu cuceritor, cât și pentru cel cucerit ... Toate aceste războaie și toate aceste cuceriri, această luptă dintre națiuni, dintre rase, face parte din Marele Plan (...).Este necesar să fim convinși că oriunde se află conflicte, acestea sunt conduse de Manu* (7); *că oriunde există discordie, mâna puternică a Dumnezeului Oamenilor pregătește viitorul* (8).Eleonora Marx, fiica preferată a lui Karl Marx, a făcut și ea parte din Societatea Fabian.Despre Karl Marx, Richard Wurmbrand (pastor protestant român convertit de la ebraism) susținea că ar fi făcut parte dintr-o sectă satanică, ai cărei adepți se recunoșteau după forma tipică a bărbii (9).Eleonora s-a căsătorit cu Edward Aveling, membru și conferențiar al Societății Teozofice (10).Înainte de-a muri (sinucigându-se împreună cu soțul ei), a fost fondatoarea câtorva centre fabian în Statele Unite.Herbert George Wells (1866-1946), membru al Fundației Rockefeller, scriitor (care a menționat pentru prima dată termenul de *Noua Ordine Mondială*, ca titlu al unei lucrări), a făcut și el parte din Societatea Fabian.

B: SCOPURILE ȘI IMPORTANȚA SOCIETĂȚII FABIAN

Un istoric din interiorul Societății Fabian, Harry W Laidler, care la începutul secolului al XX-lea a contribuit la crearea în Statele Unite (datorită și colaborării cu Upton Sinclair, Jack London, ș.a.) a nucleelor fabiane [din care a apărut administrația Roosevelt, dar și guvernele succesive (11)], scria în lucrarea sa *Istoria socialismului* (12): *socialismul fabian crede că trecerea (inexorabilă) a capitalismului spre socialism, trebuie să se facă în mod treptat.Această tranziție prevede socializarea industriei prin agenții politice și economice, bine controlate; clasa medie, ca necesitate, reprezintă cel mai bun mijloc pentru introducerea și dezvoltarea unei noi tehnici de administrare, destinată unei* ***noi ordini sociale*** *(...)*.În 1941, președintele din acea perioadă al Societății Fabian (care a fost președinte, cu diverse pauze, între anii 1939 și 1957), George Douglas H Cole (1889-1959), profesor de *teorie socială* și *politică* la Oxford, relua această temă, susținând că toate formele de socialism trebuiau sprijinite și utilizate în vederea continuării, la scară planetară, a noii ordini fabiane: *Astfel, partidele social-democrate, laburiste, și altele, din Europa sau din Lumea Nouă (Statele Unite), comunismul din Rusia, sau diversele grupuri minoritare, din oricare altă parte, nu este nici o diferență de obiective între ele, ci doar de metode* (13). Politologul francez P F de Villemarest, citând surse autentice, spunea: *dogma fabiană, din cele cunoscute prin propriile publicații londoneze, este de-a fi, în același timp, inspiratoarea tuturor tipurilor de socialism, respectiv prezentă în tendințele de stânga, de dreapta, sau de centru* (14).

Annie Besant, într-o fotografie mai mult decât semnificativă.Priviți brațul drept.Își ”sfâșie corpul, inima, sufletul”?

Oswald Ernald Mosley (1896-1980), conducător al fasciștilor englezi, dar și admirator al lui Mussolini, făcea și el parte din Societatea Fabian, *cot la cot* cu laburiștii A Bevan, Clement R Attlee, Harold Wilson (președinte al societății între 1954-1955), James Callaghan, Roy Jenkins.Bernard Show obișnuia să declare: *noi suntem socialiștii, partidul rusesc e al nostru* (15).Despre echivalența dintre formele diverse ale socialismului, merită luată în seamă declarația *brațului drept* al ”colonelului”House, evreul Walter Lippmann (membru al Societății Pilgrims, al Round Table, al Societății Fabian,, director al CFR între 1932 și 1939, președinte al Harvard Socialist Group, ziarist la New York Herald, dar și persoană de încredere din anturajul lui Franklin D Roosevelt – gradul 33 în RSAA), care în 1971, spunea prin paginile ziarului New York Times: *(...) până când nu va fi posibil un guvern mondial, se va trata de crearea unui socialism diversificat*.Și de fapt, ce au fost fasciștii dacă nu socialiști naționali care se decretau opuși comunismului – socialism cu caracter internațional, prin excelență?Democrațiilor, în schimb, le era (și este) rezervat socialismul fabian cu vocație tehnocratică, funcțional la nivelul unui guvern mondial al Înaltei Finanțe, după cum a explicat public, în îndepărtatul 1932, un reprezentant autorizat, bancherul evreu James Paul Warburg: *trebuie promovată o economie planificată și socialistă, de integrare a acesteia într-un sistem socialist de dimensiuni mondiale* (16).Mai aproape de zilele noastre, confirmarea asupra identității diverselor forme de socialism este dată de unul din exponenții cel mai la vedere al mondialismului actual, tehnocratic.Profesorul Zbigniew Brzezinski (17), care în lucrarea lui *Between two ages – Între două ere*, afirma: *marxismul este o victorie a* ***rațiunii*** *asupra* ***credinței*** *(...), o etapă vitală și creatoare pentru maturizarea viziunii internaționaliste a omului* (18); pe lângă aceasta, *cuvinte precum capitalism, democrație, socialism și comunism, dar și naționalismul, nu mai au nici o semnificație: elitele mondiale gândesc în termeni de probleme mondiale* (19).Într-o altă carte, cu titlu edificator, *Il grande fallimento – Mare-*

le faliment (Bergamo, Longanesi, 1989), ”distinsul profesor” observa: *Comunismul, fascismul și nazismul sunt (de fapt) de reținut, ca fiind corelate între ele, legate din punct de vedere istoric, și din perspectivă politică, destul de asemănătoare* (20).Despre restul Goebbels în persoană, în fața congresului Partidului Național Socialist, proclama că: *bătălia noastră împotriva bolșevismului nu este contra, ci în favoarea socialismului (...).*Economistul liberal austriac, Friedrich von Hayek, laureat al premiului Nobel în 1944, amintea cuvintele lui Hitler: *În mod fundamental, național-socialismul și marxismul sunt identice*, adăugând că, în momentul pactului germano-sovietic (făcând aluzie la manifestările de stradă din 1922), susținea: *roșii pe care noi i-am învins, au devenit cei mai buni susținători ai noștri.Partidul nostru, nu era printre altele compus, la acea vreme, din 90% elemente de stânga?* (21).O altă opinie autorizată provine direct de la unul din *interior*, istoricul *Marilor Familii* – Ferdinand Lundberg, membru al Institutului Carnegie și redactor financiar (între 1927 și 1934) la New York Tribune: *ca în Uniunea Sovietică și în China comunistă (în Statele Unite) puterea este deținută de manipulatori intriganți, instalați foarte solid; cu diferența că în Statele Unite intriga se desfășoara după o ”fațadă” constituțională.În China și Uniunea Sovietică, baionetele (armele) apar în cursul epurărilor periodice.Această diferență este suficientă pentru omul ”rațional” care preferă sistemul american, cu toate defectele lui:are mereu dreptul să prefere, fără ”efuziuni”, ciuma în locul holerei* (22).Declarații importante care trebuie să îndemne la reflecție pe cei care (în aceste vremuri) ar mai fi capabili de izbucniri democratice: toate partidele, grupurile, ligile, cu diferențele artificiale dintre ele, *jocul* pe care îl fac în fața publicului, nu sunt decât expresii exoterice ale lojilor.În spatele unor așa-zise *alegeri democrate*, deci libertate, în spatele aparențelor inconciliabile dintre ele, prin jocul hegelian *teză – antiteză – sinteză*, cei din umbră au orientat și conduc masele neștiutoare și zgomotoase spre acea formă de socialism tehnocratic (a cărui introducere s-a încercat în Rusia de după *marele faliment*) atât de genială, a Guvernului Mondial.(În fotografia din stânga se află Oswald Mosley, în timpul unei manifestații la Londra, în 1939.Imaginea de pe steag, *fulgerul*, trebuie înțeles ca acțiune, iar cercul trebuie înțeles ca *uniune*, în termeni ”metaforici”, *Acțiune prin Uniune*).O societate dezmembrată de rivalitățile sociale, în conflict continuu între ele, în care a fost ”amorsată” spirala fără sfârșit a triadei *grevă – inflație – nevoie*, nu poate fi condusă decât de tehnocrați.Socialismul caută fericirea terestră prin categoriile materiale, și cine mai bine decât un tehnocrat, știe să domine materia?

Cum să nu ne mirăm atunci când aflăm că a existat o *frăție* a bancherilor internaționali care au finanațat, la vremea respectivă național-socialismul (și ridicarea lui la putere), revoluția bolșevică, dar și URSS (până la dispariția ei în 1990) (23).Toată această ”lume frumoasă” care a fost descrisă ne reconduce, încă o dată, pe terenul mlăștinos și urât mirositor al societăților secrete, în care își are ”rădăcinile” și Societatea Fabian.La influența gnostică a Teozofiei se adaugă influența rozacruciană a Golden Dawn, prin personaje precum Florence Farr, prieten intim al lui G B Show (24), dar și Aleister Crowley care *arăta o profundă simpatie pentru sir Oswald Mosley, fondatorul Uniunii Fasciștilor Englezi – BUF* (25).Conform opiniei lui P F de Villemarest, Societatea Fabian ar fi fost cea care ar fi dat ”naștere” celor de la Golden Dawn (26), chiar dacă apare mai rațională o comunicare subterană, ca între vasele comunicante, fenomen destul de răspândit între diversele societăți secrete.Ca importanță, ce se poate spune despre Societatea Fabian? Că a stat la baza Institutelor de Afaceri Internaționale, că a inspirat diverse mișcări (cu caracter sinarhic) pan-europene ale epocii, iar după al doilea război mondial, numeroase personalități din Societatea Fabian s-au ”regăsit” în Grupul Bilderberg, în Pugwash [cei mai în vârstă își amintesc, poate, de transmisiile postului de radio central românesc, despre *întrunirile Pugwash, (Paguaș)*], în Clubul de la Roma, în Institutul Aspen, respectiv au fost (și sunt) reprezentanți de seamă ai guvernelor europene (în special cel britanic și cel german).Societatea Fabian este un element de legătură (nicidecum singurul), un sistem de comunicare dintre lojile masonice – din umbră și scena politică – la vedere, pe care personaje ca Elțin, Clinton, Major, etc, transmit *ordinele de serviciu* cu voce tare, preluate rapid și făcute publice de mijloacele de comunicare, manevrate și ele (la rândul lor) de sursele inepuizabile ale Înaltei Finanțe, pentru crearea *opiniei publice*, a acelei *voințe populare* ai căror fii, *socialismul* și *partidele politice* declară că sunt.

C: SOCIALISMUL ȘI EBRAISMUL

A afirma că Societatea Fabian avea în rândurile ei membri ai Golden Dawn, înseamnă să conștientizăm prezența în Fabian a reprezentanților rozacrucieni ai martinismului (magic) care caută și stabilește contacte cu entități inferioare (27).De partea lui, socialismul tehnocratic e departe de excluderea ocultismului (28) și a gnozei.Într-un mic studiu asupra național-socialismului (29) este demonstrată existența inechivocabilă a derivării masoneriei din ebraism, a național-socialismului din masonerie, deci a național-socialismului din ebraism.Acum se poate pune întrebarea: văzând echivalența substanțială dintre socialismul național, național-socialism, comuniști, laburiști, social-democrați, democrați, etc, este posibilă generalizarea că socialismul idealist are rădăcini evreiești: Moses Hess, Karl Marx, Lassale, Lenin, Trotzki, Zinoviev, Radek, etc? Iată ce scria Alfred Nossig (1864-1943), unul dintre teoreticienii sionismului, în *Integrales Judentum – Iudaismul Integral*: *comunitatea evreiască este mai mult decât un popor în sensul politic și modern al cuvântului.**Ea este păstrătoarea unei misiuni istorice la nivel mondial**, aș spune chiar cosmic, misiune dată de fondatorii ei, Noe și Avraam, Jacob și Moise.Concepția primordială a înaintașilor noștri a fost aceea de-a înființa nu un trib,* ***ci o ordine mondială,*** *destinată să conducă umanitatea în dezvoltarea ei (...).Iată adevăratul, unicul sens al alegerii evreilor drept popor ales (...).**Gesta naturae per Judaeos** (...), iată formula istoriei noastre (...).Ordin spiritual destinat să conducă dezvoltarea umanității (...).Socialismul și mozaismul nu sunt deloc programe opuse.**Între ideile fundamentale ale celor două doctrine***

există, dimpotrivă, o concordanță surprinzătoare *(...)Mozaismul este socialismul curățat de utopii și de teroarea comunismului.*

Mișcarea socialistă modernă este în mare parte opera evreilor.Evreii au fost cei care au imprimat acestei mișcări gândirea lor.Socialismul mondial actual formează primul stadiu al împlinirii mozaismului, partea introductivă la realizarea condițiilor viitoare ale lumii anunțate de profeții noștri (30).Trebuie dedus că socialismul s-a născut ca *mișcare* din centre propulsoare masonice, precum Societatea Fabian, mișcare inspirată din agitația profundă a talmudismului evreiesc milenar, care, din cele exprimate de cele mai autorizate personalități, arată cauzalitatea și mijloacele necesare unei asemenea mișcări.Recenta destrămare a comunismului (versiune a socialismului mai adaptată pentru populațiile slave și asiatice) ar putea demonstra, fără îndoială, cât adevăr este conținut în cele declarate.Bernard Lazare, socialist anarhic, inițiator al campaniei de apărare a căpitanului Dreyfuss, sionist înfocat și aliniat cu tezele lui Theodor Herzl, în 1894 a scris un studiu sociologic critic, având ca bază condiția evreilor și antisemitismul, studiul constituindu-se și ca un răspuns la pamfletele antisemite ale lui Drumont.Iată ce credea Lazare despre raporturile dintre masonerie și iudaism: *(...) societățile secrete reprezintă cele două fețe ale spiritului evreiesc: raționalismul practic și panteismul, putându-se demonstra cu ușurință acordul dintre cele două tendințe (...) și modul în care, în ciuda opoziției dintre cele două fațete, se va ajunge la același rezultat, la slăbirea creștinismului* (31).

Mai sus în imagine, este reprezentată emblema masonică a gradului 33, încadrată de coloane din granit verde de Windsor, lustruite, așezate pe suporturi de bronz, din Templul Masonic din Washington.

Dar scuzați, pardon, vă rog, doar două întrebări.Creștinismul unde a apărut?În Groenlanda, în Țara de Foc sau în antica Palestina?Deci are aceleași rădăcini!!! Cine a contribuit la răspândirea creștinismului? Eschimoșii, cu bărcile, Pierre Vaillant, cu goeleta L'Esperance sau cei care se aflau în granițele imperiului roman? Alăturat este o fotografie care reprezintă întinderea imperiului roman în timpul împăratului Traian, 98-117 d.H;(imaginea se află în Roma, în apropiere de Colosseum).
Concluzii?! Fiecare, la alegere...

Despre restul, documentul de bază al Masoneriei, *Constituția* lui James Anderson, în versiunea definitivă din 1738, declara că religia asupra cărora toți oamenii (pe mine să nu conteze !!! – nota traducerii în lb. română) trebuie să cadă de acord este aceea a celor șapte principii ***noachite*** (32), principii enunțate în Talmud (de care nu se spune nimic în Vechiul Testament), care i-ar fi date lui Noe de Dumnezeu în momentul debarcării de pe arcă.Aceste principii se constituie ca parte a învățăturii morale talmudice care poate fi comunicată non-evreilor, demonstrând legătura inseparabilă între ebraismul talmudic și masonerie (33):

NOTE:

1 – Gnostica se constituie drept *esență* a Societății Teozofice, *termen corect care onorează teozofia*, conform *The Teosophist – Teozofistul*, decembrie 1950, citat în *Bollettino del Grande Oriente di Palazzo Giustiniani – Buletinul Marelui Orient al Palatului Giustiniani*, aprilie 1951, p 25-26.
2 – Serge Hutin *La Massoneria – Masoneria*, cit., p 147.Englezoaica Annie Besant, legată inseparabil de teozofie, deținea și grade înalte în Ritul de Memphis-Misraïm, conform *Autori Vari ”La Libera Muratoria” - Diverși autori ”Constructorii (Zidarii) Liberi”*, cit., p 110.
3 – Eugène Mittler *La question des rapports entre le socialisme, le syndacalisme et la Franc-Maçonnerie – Problema raporturilor dintre socialism, sindicalism și Franc-Masonerie*, Paris, Éd. Universala, 1911.*Universala* era numele rezervat *Societății tipografice esperantiste* și, după cum se știe, *esperanto* era o limbă creată artificial de către Ludwik Lejzer Zamen-hof (1859-1917) ca tentativă de creare a unui mijloc de comunicare comun *tuturor cetățenilor lumii* în vederea scurtării drumului spre Guvernul Mondial.
4 – ”Evreul Ernest Cassel, *prieten destul de apropiat al regelui Eduard al VII-lea* era fiul unui cămătar din Köln, debarcând în 1868, la Liverpool.Eduard al VII-lea a fost nașul de botez al fiicei lui Cassel – Edwina.Peste ani, aceasta se va căsători

cu lordul Louis Mountbatten (...) care, în 1890, cu ajutorul baronului Hirsch și la presiunea lui Jakob Schiff, va crea *Jewish Colonisation Association*.Această societate se obliga să acorde evreilor tot ajutorul posibil, asigurându-le, printr-o acțiune internațională, protecție în fața guvernelor și a opiniei publice", conform Y Moncomble *La Trilatérale et les secrèts du mondialisme – Trilaterala și secretele mondialismului*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1980, p 57.
5 – P F de Villemarest *Les sources financières du communisme – Sursele financiare ale comunismului*, Le Cierrey, Éd. C.E.I., s.d., p 54.
6 – Y Moncomble *L'irrésistible expansion ...*, cit., p 31.
7 – Personaj al mitologiei indiene, identificat fie ca *mare înțelept*, fie ca *rege*, *unic legiuitor*, supraviețuitor unic al potopului universal, considerat drept divinitate.
8 – V Léon de Poncins *La Franc-Maçonnerie d'après ses documents secrèts – Franc-Masonerie prin documentele ei secrete*, Vouillé, Éd. D.P.F., 1972, p 311-312.
9 – Richard Wurmbrand *Mio caro Diavolo – Dragul meu Diavol*, Roma, Paoline, 1979, p 42,43.În cartea cu titlul *Cealaltă față a lui Karl Marx*, p 55, Wurmbrand (din cele publicate de ziarul *Il Tempo*, din Roma, din 1 noiembrie 1979) făcea cunoscut că *centrul satanismului britanic se află la cimitirul Highgate din Londra, locul unde este îngropat Karl Marx.La acest mormânt sunt oficiate rituluri misterioase de magie neagră*.Conform lui Bernard Lazare, Marx a fost *un talmudist lucid și deschis (...) animat de vechiul materialism ebraic care visează, neîncetat, un paradis pe pământ și respinge speranța, îndepărtată și problematică a unui "eden" după moarte* (Bernard Lazare *L'Antisémitisme ...*, cit, p 170).
10 – Richard Wurmbrand *Cealaltă față a lui Karl Marx*, cit., p 59.
11 – Conform lucrării *Dope Inc – Drogul SA*, la pagina 320, John Fitzgerald Kennedy (și alți membri ai familiei) și-a făcut studiile la London School of Economics din Londra, sub supravegherea lui Harold J Lasky (1893-1950), profesor evreu al acestei școli, dar și membru important al Societății Fabian (al cărei director a fost între 1946 și 1948).
12 – Harry W Laidler *History of Socialism – Istoria socialismului*, New York, Thomas Y Crowell, 1968.
13 – P F de Villemarest *Nomenklature mondialiste – Nomenklatura mondialistă*, dosarul *Socialisme et Sociétés Fabiènnes – Socialismul și Societățile Fabian*, Le Cierrey, Éd. C.E.I.
14 – *La lettre d'information – Scrisoarea de informare*, nr. 3 din 1991.
15 – Conform lui Y Moncomble *La Trilatérale ...*, cit., p 62.În martie 1990, Societatea Fabian avea circa 4000 de afiliați, sub conducerea lui Simon Crine, 34 de ani (P F de Villemarest *La lettre d'information*, nr. 6 din 1990).
16 – P F de Villemarest *Les sources Financières du communisme – Sursele financiare ale comunismului*, Le Cierrey, Éd. C.E.I., 1984, p 57.
17 – Născut la Varșovia în 1928, fiu al unui diplomat, și-a terminat studiile la Harvard, devenind în scurt timp unul din apropiații lui David Rockefeller.*Teoretician* și *arhitect* al Trilateralei, a fost unul din artizanii revoluției informatice, dar și *instructor* al lui Jimmy Carter căruia, după alegerea ca președinte al SUA, îi devine consilier apropiat.Este membru al Grupului Bilderberg, al CFR, al Institutului Atlantic, al Institutului International pentru Studii Strategice – I.I.S.S., al Institutului Aspen, al Conferinței Permanente Bilaterale Ruso-Americane de la Darmouth.Acționează în strânsă legătură cu Henry Kissinger la interiorul unui cerc exclusivist de la Universitatea Georgetown, unul din marele *rezervoare de gândire* ale *Establishment*-ului american.Practic, Grupul de la Darmouth, apare împreună cu Pugwash (în 1960), (asociație rezervată cercurilor științifice) și la fiecare doi ani reunea, în spatele ușilor închise, elita Wall-Street-ului cu Institutele de Cercetare Sovietice. Avea ca scop de lucru cercetarea, căutarea mijloacelor de convergență pe tărâm politic, diplomatic, economic și universitar între americani și sovietici.Din 1964, conferințele au fost sponsorizate de grupul Rockefeller.După căderea comunismului, provocată de clanurile mondialiste, Grupul de la Darmouth și-a pierdut din importanță.
18 – Zbigniew Brzezinski *Between two ages – Între două ere*, Westport, Greenwood Press Publishers, 1982, p 72.
19 – Afirmație reluată în termeni mai clari de chimistul C Levinson (evreu), care s-a aflat pentru mult timp la conducerea Sindicatului Mondial al Chimiștilor: *statul, guvernul sunt noțiuni abstracte.Există numai un anumit număr de indivizi legați de partidele care reflectă forțele dominante, indiferent de culoarea politică a acestor partide* (C Levinson *Vodka – Cola*, Florența, Vallecchi, 1978, p 259).
20 – Zbigniew Brzezinski *Il grande fallimento – Marele faliment*, cit., p 21.
21 – P F de Villemarest *La lettre d'information – Scrisoarea de informare*, nr. 3 din 1994.
22 – F Lundberg *The rich and the super-rich, a study in the power of money today – Bogați și super-bogați, studiu despre puterea banului în prezent*, New York, Lyle Stuart, 1968.
23 – A se vedea studiul documentat al lui P F de Villemarest *A l'ombre de Wall Street.Complicités et financements soviéto-nazis – La umbra Wall Street.Complicitatea și finanțările sovieto-naziste*, Paris, Éd. Godefroy de Bouillon, 1996.
24 – Conform Gerald Suster *Hitler: the occult Messiah – Hitler.Mesia ascuns*, New York, St.Martin Press, 1981, p 23.
25 – W Gerson *Le nazisme...*, cit., p 129.
26 – P F de Villemarest *Les sources Financières du...*, cit., p 130.
27 – Este edificatoare și cartea biografului lui Aleister Crowley, John Symonds, *La Grande Bestia – Marea Bestie*, Roma, Mediterranee, 1972.
28 – În Franța, leagăn al socialismului tehnocratic, a ieșit în anii '60 o revistă ezoterică, numită *Planète – Planeta*, condusă de masonul Louis Pauwels și de tehnocratul socialist (un pseudonim) Raymond Abellio, romancier-filosof, mason, *una dintre persoanele cele mai avizate ale gnozei moderne* (vezi *Approches de la nouvelle gnose – Apropieri de noua gnoza*, Paris, Éd. Gallimard, 1981).Se susține că pseudonimul ar fi apărut prin condensarea, într-un singur cuvânt, a termenilor *Abel* și *Belial* (Satana, *Deuteronomul* 13, 13; 2a Cor.6, 15), în timp ce *Raymond* ar fi fost adoptat pentru asemănarea cu *Ammon-Ra*, numele cu care era cunoscut Jupiter la egipteni.
29 – P Taufer, C A Agnoli *L'ascesa del nazismo e lo sterminio degli ebrei – Aparția nazismului și exterminarea evreilor*, Brescia, Edizioni Civiltà, 1987.

30 – Citat în Henri Lecaron *Le plan de domination mondiale de la Contre-église – Planul de dominare mondială al Contra-Bisericii*, Escurolles, Éd. Fideliter, 1985, ă 66.
31 – Bernard Lazare *L'Antisémitisme...*, cit., 1981, p 167.
32 – Din textul *Constituției*, partea despre *Dumnezeu și Religie*, unde se face referire la legea morală noachită.De văzut și B Faÿ *La Massoneria e la rivoluzione intellettuale del secolo XVIII – Masoneria și revoluția intelectuală a secolului al XVIII-lea*, Torino, Giulio Einaudi Editore, 1945, p 294.
33 – Aceste aspecte sunt tratate în termeni clari de un specialist, rabinul și cabalistul Elijah (Elia) Benamozegh (1823-1900), din Livorno, Italia, în cartea *Israele e l'umanità – Israel și umanitatea*, Torino, Marietti, 1990, p 198-213.Despre cele șapte principii noachite care se pot aplica *gentililor* rezidenți în Israel, este edificatoare și lucrarea lui Israël Shahak (care se declara agnostic) *Histoire juive- Réligion juive.Le poids de trois millénaires – Istoria evreiască-Religia evreiască – Povara a trei milenii*, Paris, Éd. La Vieille Taupe, 1996, capitolul *Legile împotriva non-evreilor.*Este vorba despre o radiografie crudă a iudaismului talmudic actual, descris ca rasist, de un anticreștinism feroce.Asupra tentativei de înființare a unui *novus ordo* masonic mondial pe baza legilor noachite, se pot vedea și articolele lui Ugo de Nicola din revista *Chiesa Viva – Biserica vie*, din Brescia, numerele 230, 231.

CAPITOLUL 14: RELIGIA ȘI SINARHIA. ABATELE PAUL ROCA (1830-1893)

Discipol al lui Saint-Yves, abatele Paul Roca a fost unul din responsabilii *modernismului religios*, având la vremea respectivă un rol de legătură între acțiunea masonică și oamenii bisericii.Ridicat la rangul de preot carmelitan în 1858, devine profesor la seminarul local din Perpignac, fapt care îi dă posibilitatea să călătorească în Spania, Elveția și Statele Unite.La reîntoarcerea în Franța publică lucrarea *Hristos, Papa și Democrația* (în 1884) prin care anunță o nouă ordine, bazată pe un creștinism științific, iar după această carte, publică alte două lucrări inspirate din *misiunile* lui Saint-Yves: *Criza fatală și salvarea Europei* (în 1885), respectiv *Sfârșitul lumii antice.Noile Ceruri și Noul Pământ* (în 1886). Vaticanul papal îl condamnă și-l *trece la index* în 1888, interzicându-i să mai fie preot.Între timp, Roca stabilește raporturi de colaborare cu Oswald Wirth, gradul 33 al RSAA, cu Stanislas de Guaita, extinzându-și colaborarea cu diverse reviste ezoterice, printre care și *Lotus*, revista oficială a Societății Teozofice.În 1889, în fața participanților la *Congresul Spiritist și Spiritualist*, declara: *Hristosul meu nu este cel al Vaticanului (...) Hristos al meu este purul Adam Kadmon al cabaliștilor, adică religia omului* (1).În 1889, în lucrarea *Glorieux Centenaire 1889 – Monde Nouveau, Nouveaux Cieux, Nouvelle Terre - Centenar glorios 1889 – O lume nouă, Ceruri Noi, Pământ Nou*, scrisă cu ocazia centenarului Revoluției Franceze, scria că: *Noua Ordine Socială se va inaugura în afara Romei, fără Roma, împotriva Romei, în ciuda Romei* (2).În perioada 1890-1891, Roca a lansat ziarul *Anticlerical roussillonais* (3), dedicat difuzării doctrinei socialiste în rândurile poporului și a explicării dogmelor creștine din punctul de vedere al Cabalei evreiești.De fapt pentru Roca, socialismul este *creștinismul pur*, ajungând să afirme că la interiorul societăților secrete *socialismul nu este altceva decât exteriorul, ”haina” sentimentală a creștinismului ezoteric* (4), lucru care presupune identificarea lui Hristos cu umanitatea.Astfel, Evanghelia devine istoria umanității, iar prin sacrificiu umanitatea va putea renaște.Pentru Roca este un proces evolutiv și învierea este văzută ca o mișcare socială, în care protagonist nu mai este Isus, ci poporul (umanitatea, societatea, etc).În mod sigur, Teilhard de Chardin nu era un original!*Dacă acestea sunt premizele, dacă Hristos evoluează și dacă Isus este umanitatea* – continua ex-preotul Roca – *de ce trebuie ca preotul să se diferențieze de lume?Dacă Hristos este umanitatea, biserica trebuie să fie prezentă în lume, atentă la nevoile umanității* (5).

Detaliu din bazilica San Giacomo – Roma

Misterele religioase trebuie transfigurate în realități sociale, ai căror artizani sunt preoții, teurgi veritabili.Preoții (fost creștini) vor trebui să colaboreze și să conducă masele spre *vârsta de aur a viitorului lui Saint-Simon, spre Sinarhia universală a lui Saint-Yves, spre socialismul și comunismul anarhicilor (...)Preoții vor deveni directorii uniunilor sindicale, ale societăților de ajutor reciproc, ale cooperativelor de producție și de consum, de odihnă și de asistență* (6).Dar cum se va desfășura *învierea* pe care umanitatea o va face asupra ei înseși?Roca susține că aceasta se va putea realiza datorită ***instaurării democrației în societate**, amestec de culturi* – comenta Virion – *pentru a mări dezvoltarea ideii de la ”masă-națiune” spre aceea de ”masă-divinitate”, **și a libertății rligioase în Biserică**, de avantajele cărora se vor bucura mai ales protestanții, ”frații separați”*.Hristos nu va mai fi acea figură divină care afirma *Eu sunt Calea Adevărul și Viața* și *fără Mine nu puteți face nimic* și pentru a fi adept al lui Hristos, va fi *suficient să se adere la Principiul Justiției și al Adevărului, care s-au întrupat în Hristos și care sunt însuși Hristos* (7).Drumul ecumenismului este deja deschis: *Lui Hristos-Omul, suferind, îi va urma Hristos-Spirit Triumfător, care va putea fi recunoscut de evrei, de indieni, de brahmani, de chinezi, de tibetani (...)* (8).Ritualurile se vor simplifica pentru a favoriza difuzarea noilor concepte ecumenice.*Cultul divin, cred, așa cum este exprimat în liturghie, în ceremonialuri, în ritualuri și perceptele bisericii va suferi, într-un viitor Conciliu Ecumenic, o transformare care, restituind acestuia simplitatea venerabilă din vârsta de aur a apostoliei, îl va așeza în armonie cu noua stare a conștiinței și a civilizației moderne* (9).Se va ajunge astfel la o religiozitate, *la o profunzime și o universalitate a unui creștinism prin care se vor pune în armonie **toate centele religioase ale lumii*** (10).

Papa va fi un garant: *Ponteficele se va mulțumi să confirme și să glorifice munca Spiritului lui Hristos (sau a*

lui Hristos-Spirit) în spiritul mulțimii, și grație privilegiului de-a fi o personalitate fără cusur, va declara canonic, ***urbi et orbi*** – orașului și lumii – *că civilizația prezentă este fiica legitimă a Sfintei Evanghelii a Reînvierii Sociale* (11).Dar papa nu va fi lăsat deoparte, după cum susțin magicienii din anturajul lui Roca: *Se pregătește un sacrificiu ritualic pentru a îndepărta în mod solemn...papatul va sucomba, iar papa va muri de cuțitul sacru al Părinților ultimului Conciliu (...). ”Cezarul papal”e o victimă încoronată pentru un sacrificiu ritualic* (12).Venind spre zilele prezentului, se pot vedea cât sunt de actuale cuvintele fostului preot Roca!De câte ori creștinii nu au auzit preoții lor incitându-i la o colaborare pentru construirea unui viitor luminos, *mai bun*.Sau că universala concentrare a umanității printr-un *mixing* – amestec – de rase este inevitabilă, și că opunerea la această concentrare semnifică o violare a solidarității (de notat, *solidaritate*, și nu *milă* pentru grija, pentru necazul cuiva).Că este un lucru măreț întoarcerea la originalitatea primitivă a ritualului, respectiv la a ieși, *în spirit frățesc*, în întâmpinarea ei.Dacă în alte vremuri aceste noțiuni erau interzise ca fiind erezii, astăzi este oportu-nă *renunțarea la dogme*, pentru a nu tulbura *frumoasa înfloritură* a apropierii dintre marile religii.Dogmele, vestigii ale trecutului, aspecte deteriorate ale unei credințe *non-adulte*, care a adus bisericii un trecut plin de intoleranță, de violență și obtuzitate!

Roca a murit la 25 noiembrie 1893, victimă a unei hemoragii.Despre acest lucru, Marie F James spunea: *în ciuda unei cereri testamentare adresată prin grija lui în 1890, Biserica Catolică i-a refuzat ritualul ecleziastic al înmormântării. Dar nu același lucru l-a făcut Biserica Gnostică, condusă de Jules Doinel, care a crezut de cuviință să dea curs ritualului* ***Consolamentum****, și să invoce* ***eonii*** *celești în favoarea unuia dintre ai lor* (13).La acest punct, creștinismul, *ultimul bastion* în calea Guvernului Mondial, va putea fi introdus în marea unitate sinarhică numai dacă acceptă:

1 – ***o adaptare doctrinală****, care să presupună* ***echivalarea tuturor cultelor*** *și a opiniilor religioase, însoțită de-o ”înmuiere” jurisdicțională a creștinismului spre forme de* ***colegialism sinarhic***.Ar părea calea indicată de declarația concili-ară *Dignitatis Humanae*, proclamatoare a drepturilor omului și a marilor adunări inter-religioase cum sunt cele care au loc la Assisi (în Umbria, Italia), a *religiei universale* ca o acumulare de credințe fondate pe sentimentul religios în care fiecare este sacerdot pentru el însuși, pe calea căutării personale a adevărului.Și la vremuri noi, omul va avea nevoie de *certitudini noi*, de *dogme noi* care vor realiza trecerea bisericii din sfera mistico-sacramentală la cea politico-socială;

2 – ***o reconciliere cu Masoneria****, artizană a operațiunii, pentru crearea (în comun) de persoane cu mentalități orientate spre umanism și spre socialism, apropiere văzută ca o împlinire a iubirii de ceilalți, aici pe pământ*.Despre Masonerie, Roca spunea: E*i lucrează pentu Hristos, în mod conștient sau nu, clădindu-i corpul ecleziastic, adevăratul templu al lui Dumnezeu, umanitatea glorioasă a viitorului* (14).

A: CONGRESUL SPIRITUALIST DIN 1908

La 11 septembrie 1893, la Chicago, se deschideau lucrările primului *Parlament Mondial al Religiilor*, cu participa-rea masivă și activă a tuturor religiilor (în afară de cea catolică), care, în mai puțin de o sută de ani vor fi convocate sub patronajul papei, la Assisi (15).Concluziile raportului final, redactat de profesorul de teologie protestantă G Bonet-Maury, înștiințează că nu s-a tratat decât de un *Conciliu Ecumenic al religiilor istorice, care a încercat să pună în acord anumite principii morale și religioase comune*, pentru o acțiune simul-tană împotriva adversarilor comuni.Sub acest aspect, *conci-liul este evenimentul care poate avea cea mai mare influență morală asupra umanității după Declarația din 1789, asupra drepturilor omului și cetățeanului, și nu face decât să răs-pundă aspirațiilor religioase ale raselor civilizate* (16).Mon-signorul Henri A J Delassus (1836-1921), cercetător al ten-dințelor subversive anticreștine, declara: *(...)împărtășim în întregime acest punct de vedere: ideea unui parlament al religiilor derivă în linie dreaptă din ”principiile nemuritoa-re”, iar modul în care s-a ținut acest conciliu a răspuns aspirațiilor neo-creștinilor și a favorizat punctele de vedere ale Judaismului, pe care unii le pot considera ca o ”capodo-peră religioasă”, din punctul (religios) de vedere al raselor civile* (idem).

Imagine a paginii de internet a ”Bisericii Satanice”

La fel de important a fost și *Congresul Spiritualist și Masonic* din 1908, dorit de lojile martiniste, ca încercare de coagulare a diverselor doctrine ezoterice de inspirație gnostică (Teozofia, Cabala, etc), cu scopul declarat de-a acționa urmărind o metodă mai puțin verificată, a *ofensivei* contra ateismului și a religiei.De fapt, o nouă punere la punct, o corecta-re a drumului sinarhic spre etapele mai avansate, de această dată nu sub semnul revoltei, ci al fatidicului *căutăm ceea ce ne unește și nu ceea ce ne desparte*, prin individuarea elementului de uniune în descoperirea unui nou ezoterism care, din spu-sele participanților, ar zace ascuns în adâncurile fiecărei religii, dar care trebuie scos la suprafață și pus la baza *Moralei*. Portavoce a acestui congres a fost revista martinistă *L'Initiation* care dorea aderarea (din punct de vedere social) la pro-gramul *tuturor revistelor și al societăților care ...luptă împotriva celor două mari flageluri contemporane:* ***clericalismul*** *și* ***sectarismul****, sub fiecare formă de prezentare a lor, ca și împotriva mizeriei*.Și pentru a se pregăti pentru o misiune atât de nobilă, *L'Initiation studiază în mod imparțial toate fenomenele spiritismului, ale hipnozei și magiei, fenomene deja cunoscute și practicate de mult timp în Orient, dar mai ales în India* (17).(Este demn de luat în seamă *avântul* pentru cultura indiană – bucătărie, filme, spiritualitate, importanța acordată celor din acea zonă geografică – locuri de muncă, tole-ranță, posibilități de emigrare mult ușurate, dar și câți indieni se află în diversele consilii de administrație, unele dintre ele

chiar foarte importante: ArchelorMittal, Unilever, Christie's, etc.Nota traducerii în limba română).Numele participanților la acest congres a fost ținut secret, dar se știe că printre asociațiile și mișcările religioase (sau spiritualiste) se numărau 17 *entități* masonice: Supremul Consiliu de grad 33 din Germania, Marea Lojă Germană de Rit Swedenborgian, Ordinul Iluminaților Germani, Supremul Consiliu al Ritului de Memphis-Misraïm din Italia, Ordinul Rozacrucienilor Ezoteriști, Ordinul Martinist, Ordinul Cabalistic al Roza-Crucii (18).Printre documentele publicate la închiderea lucrărilor, conținutul unuia din acestea, atrage atenția, în mod deosebit: *Există în Masonerie, ca și în religie, un* ***exoterism*** *și un* ***ezoterism*** *spre studiul cărora fiecare dintre noi trebuie să se aplece dacă vrea să ajungă la descoperirea adevărului dispersat în diversitatea cultelor, claselor și gradelor și care devine* ***una*** *cu cel care, odată trecut de* ***aparențe****, e în stare să îmbrățișeze, dintr-o clipire, tot* ***ceea ce duce la guvernul mondial*** *(...).Fiind legătura invizibilă care unește între ele toate religiile și sistemele politice, Masoneria Universală este și spiritualistă în esența ei (...)* ***lanț de legătură****, invizibil, între toate cultele lumii* (19).

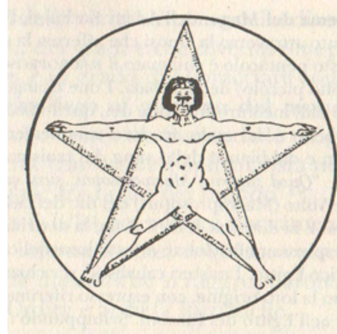
Va trebui să vină anul 1934 pentru a avea loc o nouă adunare internațională, cu caracter oculto-ezoteric, de această dată la Bruxelles, unde paiseprezece reprezentanțe masonice s-au unit în *Federația Universală a Ordinelor și Societăților Inițiatice*.

Un alt ”lanț masonic” cu oameni de stat și laureați ai premiului Nobel, la o conferință.Din stânga: arhiepiscopul Desmond Tutu, președintele Republicii Costa-Rica – Oscar Sanchez Arias, președintele Poloniei – Aleksander Kwasniewski, președintele Autorității Palestiniene – Yasser Arafat, Shimon Peres, Mihail Gorbaciov și președintele Africii de Sud – Frederik W De Klerk.

Steaua cu șase colțuri, hexagrama sau ”sigiliul lui Solomon”, unul din simbolurile folosite în ocultism, a fost reprodus de Eliphas Levi în ”Dogma și Ritualul Înaltei Magii” și a fost preluat de Serghei Nilus în ”Cel Mare în Cel Mic și Antihristul ca posibilitate imediată de guvernare”.Hexagrama este simbolul magicianului, a lui Adam Kadmon, a ”omului celest” al Cabalei, iar ca reprezentare grafică este formată din ”macroprosopo – Marea Boltă” și ”microprosopo – Mica Boltă” a Cabalei.Cele două triunghiuri încrucișate care formează steaua conțin doi ”zei”, al binelui, respectiv al răului, complementari între ei; desenul este înconjurat de textul ”Quod Superios Macroprosopus, Sicut Quod Microprosopus ceea ce înseamnă că ”Marii Bolte a zeului ceresc îi corespunde Mica Boltă a zeului abisurilor”.Șarpele care își mușcă coada, simbol gnostic prin excelență, aduce în prim plan ideea înaltei inițieri, a universalității științelor oculte și a puterii magilor.Inscripția ”Quod Superios Macroprosopus, Sicut Quod Microprosopus”, antică formulă hermetică, s-ar putea traduce ”Precum în cer așa și pe Pământ (sub Pământ)”?!Triunghiul cu vârful în jos este pentru inițiați simbolul coborârii ”spiritului” în materie, [dar poate fi și reprezentarea elementului feminin (Muntele lui Venus)], în timp ce triunghiul cu vârful spre înalt reprezintă urcușul spiritual pe care Teilhard de Chardin îl numește ”evoluție noogenetică”, un transfer progresiv al conștiinței din domeniul materiei spre ceea ce de Chardin numește drept ”Hristos Cosmic” sau ***punct omega****, dar poate fi și reprezentarea ”elementului masculin”.*

Steaua cu cinci colțuri este considerată semnul inițiatic al omului care nu a ajuns încă la nivelul de ”mag”, dar este pe cale de ”regenerare”.Steaua apare pe drapelele american, rus, chinez (și altele), fiind printre altele (ca simbol) o afirmație de suveranitate și de dominare a omului asupra universului.Stelele care apar ca însemne ale gradelor pe epoleții militarilor au tot o origine masonică.”Sora” Maria Rygier din loja masonică ”Dreptul Uman”, în lucrarea ei ”La Franc-Maçonnerie italienne devant la guerre et devant le fascisme – Masoneria italiană față în față cu războiul și cu fascismul” (20), *scria: ”(Masoneria a dat Italiei) tezaurul ei cel mai prețios, pentagrama sacră, dorind ca steaua să fie așezată la vedere pe uniforma soldaților, fără a pune la îndoială că* ***virtutea magică a sângelui vărsat pentru Patrie, ar da vitalitate pentagramei****.O descriere care atrage o alta, a martinistului Jules Doinel, care în 1895 a elaborat un tratat de ocultism numit*

”Lucifer demascat”, tratat publicat sub pseudonimul Jean Kotska: ”steaua strălucitoare este însuși Lucifer” și fiecăruia din cele cinci vârfuri îi este asociat unul din simțurile omului: ”vederea este percepția lumii luciferine; mirosul este simțirea plăcutului miros luciferin, opus mirosului lui Isus; atingerea înseamnă percepția acțiunii demonice asupra cărnii și spiritului; gustul reprezintă percepția anticipată a pâinii și vinului satanice pe care, mai târziu, Cavalerul Roza-Cruce va trebui s-o rupă și să-l bea la cina gradului al 18-lea.Auzul este percepția vocii lui Satana” (din Jules Boucher *La simbologia massonica – Simbologia masonică*, Roma, Atànor, 1990, p 236).

NOTE:

1 – P Virion *Mystère d'iniquité – Misterul inițierii*, Saint Céneré, Éd. Saint-Michel, 1967, p 155, nota 37.
2 – Paul Roca *Glorieux Centenaire – Centenar glorios*, Paris, Auguste Ghio Éditeur, 1889, p 457.
3 – Termen care derivă din Roussillon, regiune din extremul sud al Franței (la granița cu Pirineii) unde la Perpignac îi este atribuită lui Roca (în primii ani după numirea lui ca sacerdot) catedra de filosofie a Colegiului S Louis Gonzague.
4 – P Virion, cit., p 21.
5 – P Virion, cit., p 115.Se observă foarte ușor câtă modernitate și câtă actualitate conțin acești termeni!
6 – Idem, p 31.
7 – Paul Roca *Glorieux Centenaire*, cit., p 535,536.
8 – Idem, p 525,526.
9 – Paul Roca *L'abbé Gabriel – Abatele Gabriel*, citat în P Virion *Mystère...*, cit., p 33.
10 – *Glorieux Centenaire*, cit., p 122.
11 – Idem, cit., p 457.
12 – Idem, cit., p 455, reluat și de P Virion, cit., p 35.
13 – M France James *Ésotérisme, occultisme, Franc-Maçonnerie et Christianisme aux XIX-ème et XX-ème siècle – Ezoterismul, ocultismul, franc-masoneria și creștinismul între secolul al XIX-lea și al XX-lea*, Paris, Nouvelles Éditions Latines, 1981, p 230.
14 – P Virion, cit., p 45.
15 – Reprezentantă a Teozofiei era Annie Besant, aceeași care în anul 1880, în cursul unui congres al liberilor cugetători care s-a ținut la Bruxelles, declara că *înainte de toate trebuie luptat împotriva Romei și a preoților ei, trebuie luptat împotriva creștinismului pentru a-l doborî pe Dumnezeu din ceruri* (citat din L Roure *Dictionnaire practiques des connaissances religieuses – Dicționar practic de cunoștiințe religioase*, Paris, 1928, volumul VI, paragraful *Teozofia*).
16 – E Delassus *L'Americanismo e la congiura anticristiana – Americanismul și conjurația anticreștină*, Siena, San Bernardino, 1903, p 74.
17 – Abatele Emmanuel Barbier *Les infiltrations maçonniques dans l'église – Infiltrațiile masonice în Biserică*, Paris, Lille (Nord), Société Saint Augustin / Desclée de Brouwer et C, 1910, p 47.
18 – Idem, p 148.
19 – Idem, p 159-160.
20 – Paris, 1930, retipărire prin grija editorului Arnaldo Forni, Sala Bolognese, 1990.

CAPITOLUL 15: ANII DECISIVI. REVOLUȚIA RUSĂ

1917, an tragic!Primul război mondial era în desfășurare de trei ani pe fronturile de luptă europene, după *scânteia* declanșatoare – asasinarea la 28 iunie 1914 a arhiducelui Franz Ferdinand, la Sarajevo, prin acțiunea lui Gavrilo Princip (se susține, în diverse medii, originea evreiască a acestuia) împreună cu alți cinci complici (1).Apelurile papei Benedict al XV-lea și ale împăratului Carol al Austriei, adresate Franței și Angliei, prin intermediul principilor Sisto și Saverio de Bourbon-Parma (soția regelui Mihai, Ana de Bourbon-Parma, face parte din aceeași familie, de Bourbon-Parma) nu și-au găsit ecourile printre combatanți.Războiul trebuia să continue pâna la distrugerea completă a Inperiilor Centrale, condiție **sine qua non** pentru inițierea procesului de uniune mondială.La începutul secolului al XX-lea, Imperiul Habsburgic reprezenta, pentru a folosi expresia contelui Emmanuel Malinsky, o *imagine a Pentecostei* (sărbătoare evreiască), *catolică din punct de vedere istoric*, care se opunea unui *Babel laic, unui internaționalism fără granițe*.Era continuarea acelei unități în diversitate care în Evul Mediu a dus la formarea civilizațiilor europene, și constituia tot ceea ce putea fi mai odios și potrivnic împotriva forțelor coalizate anticreștine.A fost un război precedat de întâlniri misterioase, ca cea despre care povestește ziarul *Unità Nazionale*, din Montreal, din iunie-iulie 1957: *În 1913, un grup internațional de bancheri s-a reunit de urgență pe insula Jekyll, în fața orașului Brunswick (Georgia, SUA).Pentru această întâlnire, toți locuitorii insulei au fost evacuați, iar paza armată îi împiedica pe cei neinvitați să se apropie pe durata conferinței.După această întâlnire s-a văzut că ”guvernul invizibil” al lumii occidentale a decis formarea ”Federal Reserve Bank”, care ar fi trebuit să sustragă Congresului și Guvernului american puterea de-a emite bani, și cu aceeași ocazie, a fost luată decizia pentru susținerea războiului* (mai nou, începând cu februarie 2010, și instituțiile financiare ale Vaticanului, au primit ”undă verde” la tipărirea și emiterea de monedă - € - nota traducerii în limba română).

Între 1914 și 1916, unul din guvernatorii de la Federal Reserve a fost Frederic A Delano (unchiul lui Franklin Delano Roosevelt), președinte al Comitetului pentru Liga Națiunilor (*strămoșul ONU*), co-fondator în 1909, împreună cu Daniel Coit Gilman al uneia din cele mai faimoase fundații americane, Carnegie Endowment for International Peace.La

reuniuni similare nu participau numai bancheri, ci și înalți inițiați ai societăților secrete, dacă ar trebui să luăm în considerare cele afirmate de *Marele Maestru* al Martinismului, Gérard Encausse – Papus, care în aprilie 1914, cu câteva luni înainte de ostilități scria:

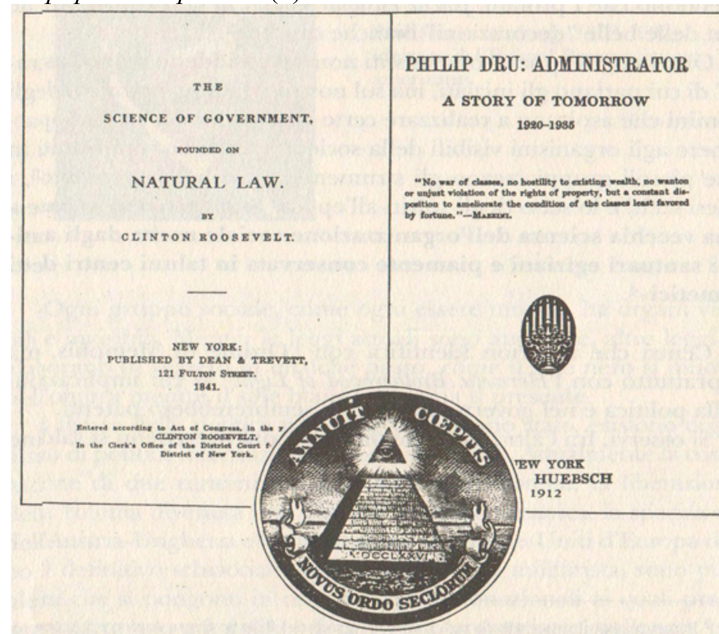
Fața și reversul unei monede de 50 eurocenți emisă de către Vatican.

Fiecare grup social, la fel ca fiecare ființă umană, are organe vizibile și invizibile.În timp ce sunt aplicate legile actuale, alte legi sunt elaborate în secret, undeva, așa cum ”Soarele Negru” se mișcă în umbră și ”Soarele Alb” luminează prezentul.Alături de organele politice ale fiecărui stat există organisme de politică internațională, mai puțin cunoscute. Astăzi, constituirea a două cantoane elvețiene, a provinciilor Alsacia și Lorena, eliberarea Poloniei – devenită un fel de Elveție balcanică, dispariția Austro-Ungariei și constituirea Statelor Unite Europene după înfrângerea deplină a feudalismului militar, sunt probleme care se discută în anumite consilii internaționale la care participă nu politicienii de carieră sau ambasadorii blazonați, ci puțini oameni modești, necunoscuți, unii dintre ei mari bancheri, superiori (prin concepția amplă a acțiunilor sociale) oamenilor politici orgolioși care cred, că după ce au fost numiți miniștri (efemeri) vor putea conduce lumea.O rețea bine organizată de agenții telegrafice cu directori englezi, un birou internațional solid de informații economice cu consuli germani, un grup de directori francezi ale băncilor emitente, informatori belgieni, elvețieni sau japonezi, constituie un instrument social viu și operativ, de departe mult mai puternic decât un parlament sau o curte regală populată de curtezani.O grevă care se produce anume pentru oprirea construirii vreunui vapor, sau a dezvoltării vreunui port comercial, sunt manifestări neașteptate ale acestor acțiuni sociale, cu origine oculte, care nu îi iau prin surprindere decât pe profani, ***pentru că există profani în toate gradele, cu însemne albe, nevinovate*** (2).

În fiecare epocă au existat, nu pe așa numitul ”plan astral” de care vorbesc inițiații, ci pe însuși planul nostru fizic, oameni care au aspirat și aspiră să realizeze anumite reforme sociale, fără să fie aparținători la organismele vizibile ale societății.Acești oameni, reuniți în două mici grupuri, creează instrumente variabile în timp (3), *alegând țările și starea de spirit a epocii.****Ei acționează în baza unei vechi științe a organizării sociale, ieșită din anticele sanctuare egiptene și conservate pe deplin în anumite centre, numite ermetice*** (4).Centri pe care Virion îi identifică cu Ordinul de Memphis, dar mai ales cu Hermetic Brootherhood of Light (5), ale căror implicări în politică și în guvernarea popoarelor ar apărea evidentă.Se observă, printre altele, cum declarațiile de mai sus se *armonizează* destul de bine cu declarația lui Albert Pike, *doctor* eminent al Înaltei Masonerii, respectiv declarația lui Salvatore Farina, grad 33 în RSAA: *Masoneria se identifică cu misterele antice* (6); *Masoneria a conservat modul de comportare al sacerdoților egipteni, a căror învățătură o recunoaște drept punct de plecare* (7).Războiul nu a fost numai un conflict între diverse forțe imperialiste agitate și susținute de vecinii apropiați, conform principiilor din manualele de istorie oficiale.În ianuarie 1976, în revista *American Opinion*, sub semnătura lui M William P Hoar, a apărut un articol intitulat *World War I* care atestă în baza documentelor originale descoperite în 1950, că promotorii *Guvernului Mondial, reuniți la Fundația Carnegie, au de-cis cu câțiva ani înainte de 1914, că numai un război generalizat le-ar fi dat posibilitatea să-și îndeplinească scopurile*.Articolul nu trece cu vederea Societatea Pilgrims, revelând rolul activ jucat de aceasta și precizând că *ea a fost originea unui război pentru un Guvern Mondial*.Despre acest conflict, socialistul englez H G Wells, a reprodus un element al propagandei din 1915: *umanitatea trebuie să ajungă, într-un timp destul de scurt, la crearea unui stat mondial, o specie de Guvern Mondial care să împiedice războaiele, altfel umanitatea va avea de înfruntat un haos permanent.****Drumul războiului sau a Statului Mondial, aceasta este decizia umanității***.

Iată cum încă o dată, știința gestionării contrariilor ne duce cu gândul la strategia masonică: se creează întâmplarea (războiul), și în același timp o reacție falsă (Guvernul Mondial), ca o condiție inevitabilă pentru binele umanității.

Același René Guénon, sub o formă îndoielnică, coroborează și aprofundează aceste teze: *Se poate întâmpla ca multe curente de idei, chiar dacă divergente, să fi avut o aceeași origine și să fie destinate favorizării acelei specii de ”joc de echilibru” care caracterizează o anumită politică.*

Copertile cărților lui Clinton Roosevelt ”The science of government founded on natural law”, respectiv a ”colunelului” House ”Philip Dru: Administrator”.Menorahul evreiesc (sfeșnicul cu șapte brațe este la locul lui, la vedere).

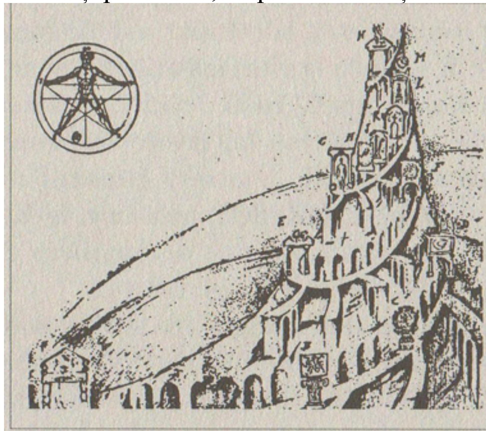
În această ordine de idei, s-ar comite o eroare gravă dacă ne-am opri la aparențe.În cele din urmă, dacă o acțiune publică de-o anumită amploare nu poate avea loc decât în detrimentul adevărului, unii știu să profite cu ușurință, poate prea mult. Este cunoscută zicala ”Vulgus vult decipi” pe care unii o completează cu ”Ergo decipiatur”.Acesta este un aspect al politicii la care se făcea aluzie, și e mai frecvent decât se poate crede (8).(*”Vulgus vult decipi”* - ”Fața înșeală mulțimea”, iar *”Ergo decipiatur”* - aproximativ, ”Iată înșelătoria”, înșelătorul).În câteva cuvinte, ”mecanismul” ar fi următorul: *teză* – război, *antiteză* – pacifism, *sinteză* – Guvern Mondial (9).

De la stânga la dreapta, câțiva sioniști importanți: filantropul Nathan Straus (1848-1931); Louis Dem -bitz Brandeis (1856-1941), absolvent al Universității Harvard și timp îndelungat judecător la Curtea Supremă a Statelor Unite ; și rabinul de New York, Stephen S Wise (1874-1949), delegat american la cel de-al doilea Congres Sionist de la Basel din 1898 (primul a avut loc sub formă de ”parlament simbolic” pentru discutarea programelor sioniste la 28 august 1897, tot la Basel – Elveția, sub conducerea lui Theodor Herzl).Wise a fost fondatorul ”Federation of American Zionists” și apropiat al ”colonelului” House.

A: AVENTURA ”ENERGIEI”

Ipoteza că nu Înalta Finanță ar fi, într-adevăr, vârful mondialismului, ci mai degrabă forța puternică și irezistibilă care, în serviciul unor ”magicieni”, operează în strânsă legătură cu *Potestas Tenebrarum*, care strivește și dezintegrează națiuni, ar părea să corespundă destul de bine cu logica faptelor.O ipoteză care se poate transforma într-un argument ulterior, convingător, este adusă, la vremea ei, de-o revistă editată de o societate petrolieră, care după cum se știe, se află sub controlul Înaltei Finanțe.*Aventura Energiei* este titlul unui articol apărut în revista *Pétrole – Progrès*, numărul 44 din ianuarie 1960, editată de Standard Oil – Exxon a familiei Rockefeller, destinată conducătorilor societății, dar și celorlalte societăți petroliere, respectiv abonaților.Articolul era însoțit de imaginea ”turbinei evolutive” a energiei pe care autorul o

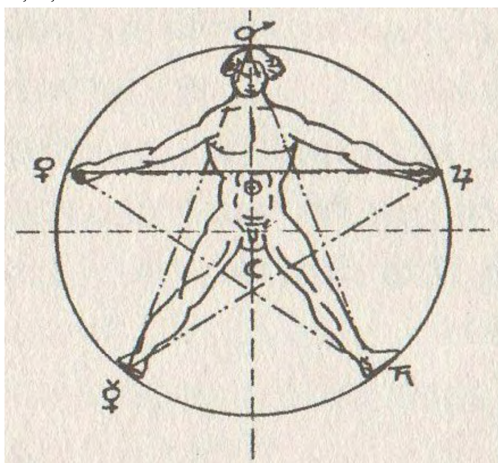

numește ”turn al lui Babel”, fapt ce aduce aminte de lucrarea *Turris Babel* a rozacrucianului Johann Valentin Andreae, din secolul al XVII-lea.Este tratată tema evoluției care începe cu formele de viață primitivă, de-a lungul unui drum în spirală până la un templu strălucitor situat în vârful unui munte, de unde drumul pare să continue la nesfârșit.Apar câteva elemente care se notează imediat: ***spirala***, ca semn al involuției-evoluției, în limbajul simbolic al inițiaților.Spirala continuă la exteriorul muntelui, sub formă de cărare, *Calea pelerinului*, sau drumul inițiatic.***Vârful muntelui*** se pierde, pe linia verticală, în infinitul spiritual.Este *Axa universală* a unicului adevăr propagat de Masoneria Înaltă, pasajul dintre dintre pământ și cer configurat de gnoză. Acest Turn Babel care-și înalță treptele într-o ascensiune hiperbolică simbolizează etapele principale ale ”aventurii energetice” la care face referire autorul articolului.La începuturile lumii în devenire (partea mai joasă, de început a spiralei), materia vie se concentrează încet pentru a forma în ***A*** primele ființe vii.În punctul ***B***, energia ființelor vii se adaptează în mod direct ambientului.În ***C*** ea organizează materia pe noi structuri, ***D*** anunță apariția funcțiilor și a coordonării lor.***E*** semnalează apariția vieții în aer, iar ***F*** este *homeotermia* – sau propria autoreglare termică.În ***G***, energia musculară se manifestă printr-un efort coerent, fapt posibil prin participarea sistemului nervos. ***H*** reprezintă tehnica care orientează energia musculară, iar ***I*** este gândirea care dirijează forța tehnicii.Punctul ***K*** reprezintă reorganizarea socială, punctul ***M*** arată preponderența organizării gândirii, iar ***N*** este regatul gândirii...

Această ”evoluție a energiei”se desfășoară sub influența *mutațiilor* neîncetate, pe o direcție materializată sub forma *drumului* în spirală ascendentă.Din acest mănunchi strâns de mutații scapă, pe deoparte *mutații dezordonate* și *inoperante*; pe de altă parte, mutațiile corespunzătoare unei adaptări rigide la mediu converg spre centrul edificiului, ajungând în cele din urmă la o situație fără ieșire.*Sunteți sceptici* – întreba Virion – *credeți că este o interpretare forțată?*Atunci este bine de luat în considerare și autori calificați, cum ar fi Marco Pallis, autor al cărții *The Way and The Mountain – Calea și Muntele*, a cărei recenzie a apărut în revista *Le Symbolisme*: *”The Way” este drumul presărat cu obstacole care se transformă în* ***cărarea*** *din ce în ce mai povârnită și mai strâmtă pe care o urmează mulțimea de* ***pelerini*** *care se înșiruie, cu efort, de-a lungul flancurilor* ***muntelui****, trecând succesiv de la un plan jos pe un plan mai înalt.Toate aceste în timp ce un număr mic de aleși ajunge direct în vârf, ca și cum ar fi urmat direct axa internă a muntelui, ”Axa Universală”.Cel care a ajuns în vârf rămâne în tăcere și* ***urechile întregului univers se forțează să audă intonațiile elocvenței sale mute*** (*Le Symbolisme* – iulie / septembrie 1961).

Cele trei cuvinte subliniate, cărare, pelerini, respectiv munte, aparțin limbajului inițierii înalte.Poate că în figură s-au observat *frontonul* și *coloanele masonice* pe sub care trece omul-pelerin, dar poate că nu s-a observat că lucirea de dea-

supra ultimului portic este un *foc*.În doctrina rozacruciană focul simbolizează *elementul realizator divin*, spiritul care animă înalții inițiați.

În figura de deasupra, din stânga, apare steaua cabalistică cu cele cinci vârfuri, simbol al umanismului inițiatic, care în magie simbolizează *mijlocul irezistibil de acțiune al inițiatului* (din cele susținute de Oswald Wirth, grad 33 în RSAA).La vârfuri se pot distinge diverse simboluri alchimice rozacruciene. Simbolurile alchimice reprezintă șapte corpuri celeste: S*oarele* (în centru, de luat în seamă și expresia ”plexul solar”!!!), *Luna*, și plecând de sus, în sens orar, *Marte*, *Jupiter*, *Saturn*, *Mercur* și *Venus*.*Șapte* – spunea Oswald Wirth – *este numărul armoniei* și amalgamarea celor șapte simboluri dă tocmai monograma reprodusă în dreapta, care ne duce cu gândul la *Michiduță* (10) ca *suprem susținător al armoniei*. Pentru o mai mare claritate, simbolul (imaginea de sus, din dreapta) este reprodus după tratatul *De occulta philosophia*, lucrare a maestrului cabalist Heinrich Cornelius Agrippa von Nettesheim (1486-1535), tratat care susținea (la fel ca Paracelsus) că *știința cea mai perfectă este magia și care s-ar putea armoniza perfect cu teologia*.În fine, într-un *post-scriptum*, autorul articolului, pentru a nu-l tulbura pe cititor cu toate aceste lucruri stranii, spunea: *Opera lui Teilhard de Chardin a furnizat în afara unui vocabular evident, ocazia unei transpuneri în domeniul energiei*.Cuvinte arcane pe care Jacques Mitterand (1908-1991) (11), *Mare Maestru* al *Marelui Orient* din Franța, adresându-se Adunării Generale a respectivului ordin (3-7 septembrie 1962, la Paris, în rue Cadet), încerca să le descifreze: *Ascultați bine: într-o zi un înțelept s-a ridicat dintre ei, un înțelept autentic, Teilhard de Chardin.El a comis (...) delictul lui Lucifer, vină aruncată de Roma în spatele masonilor: în fenomenul ”umanizării” (și pentru a relua formula lui Teilhard, în ”noosferă” - adică în masa de conștiințe care înconjoară globul),* ***omul este cel care stă pe primul plan****.Atunci când conștiința atinge apogeul ei – spune Teilhard – omul devine cel pe care îl dorim, liber prin materie și spirit.Astfel, Teilhard a înălțat omul pe un altar și prin adorare, nu a mai putut să-l adore pe Dumnezeu* (citat în René Valnève *Teilhard l'apostata – Teilhard Răspopitul*, Roma, Volpe, 1971, p 52).

Și *Marele Maestru* adăuga: *Nemulțumiți să fim la casa noastră, în templele garantate de Republică, suntem în același timp anticlericali, pentru că noi suntem oamenii vieții, oamenii speranței, ai luminii, ai progresului, ai inteligenței și ai rațiunii* (12).Se poate adăuga în cele din urmă, că toate conceptele legate de *cărare* și de *pelerin* se regăsesc, identice, într-un *Catehism Ezoteric* (13) a lui Alice Bailey, o altă inițiată a Societății Teozofice, multe opinii concordând pe faptul că ea ar fi și fondatoarea (în 1922) a *Lucis Trust* (inițial *Lucifer Trust*), dar și autoare a numeroase scrieri ezoterice.Respectivul *catehism* este destul de scurt, fiind adresat tuturor celor care intenționează să parcurgă *cărarea*, toată acțiunea fiind constituită din întrebări și răspunsuri dintre *maestru* și *pelerin*.*Pelerinul* urcă pe o scară *care se pierde în profunzimea bolții albastre* și-i descrie *maestrului* ceea ce vede pe durata urcării.Apropiindu-se de vârf, *pelerinul* zărește *Lumina Vieții* în fața tronului căreia Î*ngerii, Maeștrii și Domnii* se închină umili.La acea înălțime amețitoare, la întrebarea maestrului *Și ce se va întâmpla, pelerinule, în final?*, răspunsul este dat de *pelerin* sub forma unei revelații escatologice: *Muzica sferelor infinite, sfârșitul lacrimilor, al păcatului, al travaliului, amestecul formelor, sfârșitul scării, topirea* ***întru TOT****, deplinătatea sferelor care își găsesc liniștea*.

Încă o dată logica impune precum o constatare faptul că ideile moderne își au originea în liniștea societăților secrete (care se inspiră din anumite surse) înainte să fie trecute în domeniul politic, economic, social, unde *vedetele* mijloacelor de comunicare din această lume sunt însoțite de către un *ghid*, așa cum a fost ”colonelul” House pentru președintele Wilson, dar și pentru F D Roosevelt, respectiv sir Keith Joseph pentru Margaret Thatcher.

B: REVOLUȚIA DE LA 1917. DRUMUL LUNG AL COMUNISMULUI

Nu există mișcare proletară, nici măcar comunistă, care să nu acționeze din interes financiar, pe direcția trasată de bani și între limitele impuse de finanțe, fără ca idealiștii dintre conducătorii acestor mișcări să nu aibă habar (Oswald Spengler *Il tramonto dell'occidente – Apusul Occidentului*, Milano, Longanesi, 1978, vol II, p 1251).Banul, personificat de Înalta Finanță, nu este decât brațul operativ al Masoneriei Înalte, cea care planifică, orientează și dirijează.Încă din ultimii ani ai secolului al XIX-lea, Rusia autocratică și creștină a fost obiectul infiltrărilor dăunătoare al căror efect va apărea în toată grozăvia prin revoluția din 1917.Scenariul a fost cel clasic, deja verificat în 1789, descris de Henry Coston (cercetător francez al fenomenului mondialist): *O revoluție nu este niciodată spontană.Ea are nevoie de o pregătire, mai mult sau mai puțin lungă, care în funcție de circumstanțe înseamnă:*

- *formularea unei ideologii subversive;*
- *infiltrarea unei rețele de difuzare, însoțită de mișcări ale maselor de oameni, cu pretexte diverse;*

Plansa gradului intai (reprezentare grafica)

Planșa gradului întâi din Masonerie, cu câteva din elementele simbolistice. Scara lui Jacob, arca lui Noe, curcubeul, ochiul atoatevăzător apar și pe emblema Suveranului Mare Capitol al Ritului Antic Noachit.Deseori, în vârful scării apare o stea cu opt vârfuri, recunoscută de Oswald Wirth ca fiind ”Luceafărul, Aducătorul de Lumină, care dimineața îi trezește pe cei care dorm, care scoate spiritul din toropeala lui, ***incitând la revolta luciferină împotriva dogmelor stăpânitoare*** (14).

- *o finanțare suficientă pentru a asigura executarea unui program supus riscului, plata statului major, a agitatorilor, a agenților provocatori, dar și plata compromisurilor necesare;*
- *intervenții din exterior;*
- *dezlănțuirea unei prime manifestări, ”telecomandate” urmată de ”zile” sau de ”alte manifestări”, în mod obligatoriu, sângeroase* (prefață la cartea *Le gouvernement invisible – Conducerea invizibilă*, de Jean Bordiot, 1983).

Pentru pregătirea revoluției din octombrie, dezlănțuită de Lenin, de Trotzki, de Zinoviev, s-au utilizat trei instrumente principale:
* societățile secrete din interiorul Rusiei;
* obediențele masonice internaționale;
* finanțarea internațională.

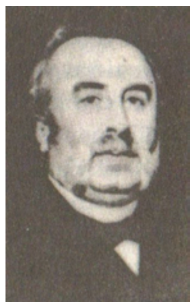
1: Societățile secrete din interiorul Rusiei

Spre sfârșitul anului 1880, *elita* rusească și Curtea Imperială (la fel ca și în cazul Revoluției Franceze) erau impregnate de spiritul masonic, în mod particular de acea formă numită martinism.Magii se alternau, ca prezență, la Curtea Imperială rusească: lui Heinrich de Langsdorf i-a urmat Jean Hitch, supranumit și Jean de Cronstadt.Pe la 1900 apare la curte faimosul Nizier Anthelme Philippe (cunoscut mai ales drept Philippe de Lyon, 1849-1903) (15), invitat de către Marele Duce Vladimir, după o conferință ținută de Papus.Nici Papus nu lipsește de la întâlnirea cu elita rusească, din nou, în 1905, după cum își amintește ambasadorul francez de la Sankt-Petersburg, Maurice Paléologue, *chemat de câțiva dintre adepții lui, situați în poziții foarte înalte, care aveau nevoie de îndrumarea lui*.S-a reușit chiar crearea unei loje martiniste la interiorul curții, lojă pe care țarul și țarina, luați de valul de magie din jurul lor, o frecventau cu asiduitate.În 1906, la un an de la înfrângerea în fața Japoniei (finanțată de Wall Street), ajunge la Moscova Rasputin (16) care a introdus la Curtea Imperială anumite influențe orientale (17) și o dată cu acestea, o oarecare dezordine morală, cu scopul de micșorare a rezistenței spirituale, dar și de slăbire a rezistenței imperiului (18).Este suficient să ne gândim că la începutul lui 1917, când Rasputin era deja mort, ministrul de interne – Protopopov, respectiv al justiției – Dobrovolski, împreună cu principele Kurakin, își dedicau toate serile în lojile martiniste pentru evocarea spiritului celui dispărut.În mod inutil cei doi *magi* francezi, Papus și Philippe, au încercat să atragă atenția familiei imperiale, dar nu au reușit în fața influenței lui Rasputin.În timp ce conducerea imperială și aristocrația utilizau în continuare acele practici, lojile țeseau cu minuțiozitate planurile unei munci de cârtiță – revoluția.Primul guvern provizoriu compus din Paul Miliukov (19), din principele Lvov și din Kerenski, a fost de influență masonică (20).

2: Obediențele masonice internaționale

Prima înainte de toate era masoneria evreiască a B'nai B'rith americane, la care s-a adăugat OTO, Masoneria Scoțiană a Marelui Orient, societăți prezente toate în Marele Orient ale popoarelor Rusiei, cu scopul comun de înlăturare a dinastiei Romanov.Nu e vorba de declarații aruncate la întâmplare, ci de declarații făcute la Conferința Internațională a Supremelor Consilii de grad 33, de la Paris, din 1929: *În perioada care a precedat cu puțin primul război mondial este fondată în Rusia, între 1909 și 1913, de către anumiți masoni inițiați în Europa Occidentală, o organizație care se numește ”Marele Orient al popoarelor din Rusia”.Această organizație, de la masonerie nu avea decât numele:nu avea nici un ritual și nici raporturi cu masoneria externă.Scopul ei era unul politic, de îndepărtare a regimului autocratic.La începutul primei revoluții (martie 1917) în Rusia exista circa patruzeci de loje cu circa patru sute de membri.Atunci când scopul politic fixat s-a atins, această organizație intră rapid în declin, încetând să mai existe atunci când membrii ei părăsesc Rusia (1919-1920) și când guvernul sovietic abordează o atitudine ostilă față de Masonerie*.(Nimic nou, dacă peste timp, și Hitler va face același lucru în Germania, respectiv comuniștii când au venit la putere, și în România – nota traducerii în limba română).Că B'nai B'rith s-a aflat la *conducerea* revoluției ruse, că a fost o afacere pur evreiască, o dovedește o scrisoare expediată țarului de o delegație a B'nai B'rith care la 15 iunie 1903 se prezenta la Theodore Roosevelt (membru al *Matinecock Lodge, nr. 806*), prin care se cereau anumite drepturi în favoarea evreilor ruși.O confirmă războiul ruso-japonez din 1905, finanțat în întregime de marile bănci de pe Wall Street.O confirmă președintele de atunci al ordinului - Adolphe Krauss – în *B'nai B'rith News* din mai 1920 când făcea referire la intervenția unui personaj ilustru (fapt petrecut în 1903 la întâlnirea dintre contele Witte (21) și respectivul personaj): *Dacă țarul nu vrea să dea poporului nostru libertatea dorită, atunci o revoluție va instaura republica prin care se vor obține aceste drepturi*.Respectivul personaj nu era altul decât Jacob Schiff, evreu, conducătorul băncii Kuhn & Loeb din New York (persoană apropiată familiei Rothschild), membru al B'nai B'rith, dar și al Societății Pilgrims.În fotografia din stânga este Abraham Kuhn (1819-1892), întemeietor împreună cu Salomon Loeb, al băncii Kuhn & Loeb din New York care, prin anii '80 ai secolului al XX-lea, va fuziona cu Shearson Lehman, o altă bancă evreiască, la fel de puternică, de pe Wall Street.

Salomon Loeb (1828-1923).

3: Finanțarea internațională

Începând cu 1905, Banca Kuhn & Loeb începe să susțină financiar revoluția rusă furnizând ajutor, pe de-o parte, lui Lenin, Trotzki și Zinovieiv (22), pe de altă parte instigând prin agenți provocatori prizonierii ruși din Japonia.Însărcinați cu distribuirea banilor (proveniți, în afară de Schiff și ginerele lui – Felix Warburg, și de la Otto Kahn, Mortimer Schiff, Max Breitung, Jerome H Hanauer, Guggenheim – toți membri ai B'nai B'rith) au fost doi membri ai Societății Pilgrims engleze (dar și ai Table Round), masonii lord Alfred Milner (23) și ambasadorul britanic la Moscova, sir George Buchanan, autorizați pentru acest lucru și de guvernul britanic.Revoluția Bolșevică din Rusia a avut, în mod natural, sprijinul deplin al conducerii germane: conexiunea financiar-bancară trecea prin Germania, prin Sindicatul *Reno – Westfalia* (un consor -țiu ebraic condus de magnatul cărbunelui – Kirdorf), prin băncile Warburg & Co din Hamburg, respectiv Speyer din Frankfurt, pentru a se extinde în Suedia la Nya Bank (cu ajutorul lui Olaf Aschberg).Erau implicate, printre altele, Banca Gunzburg cu sedii la Sankt Petersburg, Tokyo și Paris, dar și Banca Lazard Frères din Paris.La izbucnirea revoluției guvernul *Kaiser*-ului a pus la dispoziția lui Lenin faimosul vagon sigilat cu care acesta a ajuns, la 16 aprilie 1917 la Sankt Petersburg.Lenin era însoțit de alte 31 de persoane: soția lui – Krupskaia, Zinoviev, Abramovitch, Rosenblum, Inès Armand și Radek (un al doilea contingent de 250 de revoluționari va urma în mai 1917), dar și de o scrisoare de creditare în valoare de 40 de milioane franci-aur.Trotzki, eliberat dintr-o închisoare canadiană prin intervenția co-religionarului "colonel" House, respectiv a lui sir William Wiseman (24), dotat cu pașaport fals, se alătură lui Lenin la 17 mai, după ce a traversat Atlanticul la bordul navei *Christiania Fjord*, împreună cu alți 275 de revoluționari (dar și cu importante resurse financiare asupra lui).Numai lordul Milner ar fi contribuit cu circa 16 milioane de dolari, în timp ce Jacob Schiff ar fi dat alți 20 de milioane (25), toți la cursul acelei perioade.

Generalul *albilor* (opozanți ai *roșilor*-comuniștii) Arsène de Goulevitch, în cartea lui *Czarism and Revolution - Țarism și Revoluție*, făcea cunoscut că generalul Janin, important conducător ocult al Comitetului Central Rus, în data de 7 aprilie 1917, nota în jurnalul său, sub titlul *Au G C C Russe*, că un anume R (în cursul unei conversații) i-ar fi făcut cunoscut că revoluția a *fost instrumentată de englezi, mai precis de lordul (Alfred) Milner și de sir Buchanan*.De Goulevitch adăuga că lordul Milner ar fi furnizat *mai mult de 21 de milioane de ruble pentru finanțarea revoluției ruse* (26).Între 1918 și 1922, conform ziaristului J Bordiot, Lenin ar fi rambursat Băncii Kuhn & Loeb 600 de milioane de ruble-aur [corespunzător a circa 450 de milioane de dolari (27)], în timp ce Standard Oil din New Jersey (proprietate a lui Rockefeller), a doua zi de la izbucnirea revoluției ruse a cumpărat 50% din giganticele câmpuri petroliere ale Caucazului, chiar dacă oficial erau proprietate de stat (28).La 19 martie 1917, Jacob Schiff îi telegrafia lui Miliukov, ministrul de afaceri externe ale guvernului provizoriu, următorul mesaj: *Permiteți-mi, în calitate de inamic ireconciliabil al aristocrației tiranice care îi persecuta pe co-religionarii noștri, să felicit poporul rus, prin Dumneavoastră, pentru acțiunea pe care a îndeplinit-o cu atâta strălucire, dorindu-vă deplin succes Dumneavoastră și tovarășilor Dumneavoastră din guvern* (29).(Imagine din lucrarea lui Henry Coston *Les financiers qui mènent le monde*, Paris, 1989).

În realitate persecuția exista, ca de altfel și antisemitismul atavic prezent în masele rusești creștine (30) care vedeau în evrei pe responsabilii direcți ai uciderii lui Hristos, fapte împinse până la pogroame, dar reacții dure la adresa evreimii au fost și din cauza cămătăriei practicate de aceștia.Realitatea e mult mai compplexă și are mai multe fațete.Nu se poate lăsa deoparte opinia lui Winston Churchill care, după ce a revelat că antisemitismul ar fi fost caracteristic, mai ales, claselor joase rusești decât claselor superioare, menționează implicarea oficialilor armatei imperiale în evitarea conflictelor și chiar cazuri de degradări militare pentru ofițerii care i-au denigrat pe evrei, adăugând: *Hoardele de tâlhari care "infectează" întinderea vastă a Imperiului Rus nu ezită să-și satisfacă setea de sânge și răzbunare în dauna populației ebraice nevinovate, de fiecare dată când au ocazia* (31).(Nu se pot exclude și actele de provocare făcute chiar de evrei).În orice caz, aceste fapte au dus la creșterea indignării întregii diaspore evreiești împotriva țarului.Pentru bancherii evrei, faptul decisiv ar fi fost și refuzul țarului de-a acorda autorizația pentru crearea în 1905 a unei *Bănci Centrale*, după cum se va întâmpla în 1913 cu Federal Reserve în Statele Unite.Respectiva banca centrală ar fi permis controlul,economiei ruse prin controlul creditului.Demnă de atenție este și compoziția primei administrații bolșevice a revoluției din care, din 545 de membri, 447 erau evrei (32), dar și declarația lui Lenin care la vremea lui ar fi anunțat: *Evreii formează cadrele principale ale revoluției și vor duce sămânța socialismului în masele rusești cele mai înapoiate*.

În septembrie 1991, Guy Konopniki adresându-se din coloanele revistei *Information Juive* a comunității evreiești franceze, exclama: *Comunismul a fost și o parte din istoria evreiască, fie că ne place sau nu!*, în timp ce un alt autor, Emile Touati, în *ajunul* căderii comunismului, îi denunța pe cei care au abandonat cauza lui Israel pentru a o îmbrățișa pe cea comunistă: *La mai mult de cincizeci de ani de la executarea lor, Zinovieiv, Kamenev și Radek sunt pe cale să fie reabi-*

litați în URSS.E vorba de trei evrei, destul de apropiați de Lenin, care au jucat un rol decisiv în mișcarea sovietică și în mișcarea comunistă internațională (...).Ei înșiși, în mod conștient sau nu, au distorsionat și deviat idealismul și mesianismul lor pentru a servi, "cu toată inima, cu tot sufletul și cu toate capacitățile lor" o cauză idolatră și pentru ei, sinucigașă.Câți dintre ai noștri au crezut că salvarea lor și a umanității ar fi justificat abandonarea credinței și a poporului lor (...). Încă din 1967, unsprezece ani după șocul congresului al XX-lea, unele instituții evreiești sărbătoreau cu fervoare, complăcându-se chiar, a cincizecea aniversare a Revoluției din Octombrie cu milioanele ei de victime, care a distrus marele iudaism rus (...) (*Information Juive – Informația Evreiască*, iulie 1988).Poate că Touati intenționa o aluzie la persecuțiile dezlănțuite de Stalin împotriva poporului său.Dar și în *Arhipelagul Gulag* ne lovim de paradoxul personajelor de origine evreiască care ocupă locuri de conducere în universul concentraționist: *În timpul lui Stalin, în 1934-1935, șef al Direcției Generale a Lagărelor de Concentrare era Matvei Davidovici Berman, iar adjunctul acestuia era Semen Grigorievici Rappoport.Pentru regiunea Mării Negre, conducător era Lazar Iosifovici Kogan, iar al sectorului Marea Albă – Baltica, conducător era Semen Grigorievici Firine.Șeful Direcției Generale a Penitenciarelor era un alt evreu, Apetter.Ei își exercitau autoritatea sub conducerea unui alt co-religionar de-al lor G G Yoda, Comisar al Poporului pentru Afaceri Interne (GPU), fiind unul din cei mai cruzi torționari ai poliției politice sovietice.Asistent al acestuia era tot un evreu, Sorensen, zis și Jakov Saulovici Agranoff, în timp ce la Direcția Principală a Poliției era Lev N Belski.După executarea lui Trotzki și a vechilor lui tovarăși (Kamenev, Zinoviev, Smirnoff) Stalin apărea drept conducător absolut al URSS, iar Secretariatul Comitetului Central al Partidului acea ca titular un evreu din "vechea gardă" - L M Kaganovici, cu a cărui soră – Rosa Kaganovici – s-a căsătorit Stalin.Evrei erau și șeful Secției Propagandă Antireligioasă a Armatei Roșii – Bloch, zis și Strutchhoff; comisarul pentru Afacerile Externe – Wallach Finkelstein, zis și Maxim Litvinov; ambasadorul de la Berlin – Stermann, zis și Ivan Maisky; ambasadorul de la Roma – Boris Stein* (33).

Emmanuel Ratier în cartea lui *Mystères et secrets du B'nai B'rith – Misterele și secretele B'nai B'rith* (34), scria: *Fapte trecute în general sub tăcere, precum spolierea burgheziei evreiești și eliminarea evreilor ortodocși, au fost conduse de secțiunea evreiască a Partidului Comunist, constituită anume pentru acest scop la Evsekzija.Membrii ei au fost cei care au confiscat fabricile din proprietatea evreilor, care vor recupera materiile prime și stocurile, inclusiv cărucioarele vânzătorilor ambulanți evrei.Se asistă astfel la un spectacol sinistru al evreilor care își jefuiesc frații evrei.Și aceeași Evsekzija este cea care va supraveghea instalarea colonilor evrei pe pământurile cultivabile.Un Comitet de Stat – Komzet – este format pentru transferarea evreilor în ferme, cu ajutorul unei alte societăți – Ozet – în mod clar sub controlul sovietic.Și pentru că fondurile necesare inserării acestor noi coloni (din cauza sărăciei oamenilor) erau destul de importante, comuniștii evrei au avut ideea de finanțare a acestor operațiuni de colonizare prin colecte efectuate pe lângă diaspora ebraică, mai ales cea din Statele Unite, în mod particular prin Joint Distribution Committee, organism de ajutor reciproc creat de asociațiile evreiești începând din 1922* (35).*Comparativ cu alte organisme americane, acest Joint Distribution Committee dispunea de un sistem de distribuție propriu care îi dădea posibilitatea să orienteze ajutoarele numai pentru evrei.Obiectiivul era adunarea în câteva luni a circa 10 milioane de dolari pentru cumpărarea de pământ și pentru instalarea a circa 25 de mii de coloni* (36).*Au fost adunați 7,3 milioane de dolari în plus, putându-se crea mai mult de 180 de sate evreiești în Crimeea și Ucraina*.

În februarie 1932, un articol intitulat *Evreii în Crimeea* dădea posibilitatea B'nai B'rith să se mulțumească constatând că: *mutarea în Crimeea nu a adus soluții la problema evreiască din Rusia, **dar cel puțin a evitat disoluția poporului evreu*** (37).În martie 1933, Norman Bentwich în *B'nai B'rith Magazine* scria subliniind vitalitatea poporului evreu: *originea spirituală a Revoluției aduce aminte de principiile socialismului din învățăturile profeților evrei, chiar dacă un comunist își neagă pământul unde s-a născut* (38).Ziarul britanic *Times* din 10 martie 1920, confirmând finanțările evreiești, făcea "aluzie" și la un complot: *se poate considera ca fiind verificat că Revoluția Bolșevică din 1917 a fost finanțată și susținută, în principal, de Înalta Finanță evreiască, prin Suedia: **ceea ce nu este decât un aspect al punerii în practică a complotului din 1773***.

Se năștea prima mare țară comunistă din istorie căreia îi va reveni o funcție mondială exclusivă, revoluționară, după cum mărturisesc cuvintele inițiaților: *Comunismul este instrumentul cu care finanța britanică internațională va doborâ guvernele naționale, în favoarea unui guvern mondial, a unei poliții și a unei monede mondiale*.Cine spunea acest lucru nu era șeful vreunui grup revoluționar sau vreun comunist, ci Nicholas Murray Butler, la 19 noiembrie 1937, în cursul unei adunări la Hotelul Astor din New York, punct tradițional de întâlnire a personalităților mondialiste și rampă de lansare pentru *învățăceii* din politica occidentală.La acea vreme, Butler era conducătorul British Israel, președinte al Societății Pilgrims și al CFR, administrator al Fundației Carnegie, dar și colaborator al bancherului Jakob Schiff.În 1931 Butler a fost nominalizat la premiul Nobel pentru pace, adică al acelui ordin masonic internațional rezervat personajelor care, mai mult sau mai puțin conștient, au lucrat cu eficacitate în direcția unei Republici Universale.La puțin peste șaptezeci de ani distanță de Revoluția Bolșevică, un alt mondialist de seamă – Zbigniew Brzezinski (în imagine împreună cu Henry Kissinger) – după ce a *deplâns* milioanele de morți cauzate de un experiment social antiuman și falimentar precum comunismul, în 1989 făcea necrologul comunismului: *comunismul nu mai are nici o misiune istorică (...) și preconizez că într-o perioadă de timp destul de scurtă comunismul, **pe care secolul nostru l-a experimentat**, va înceta să mai existe* (39).În perfectă armonie cu ceea ce scria buletinul Marelui Orient din Franța: *Comunismul nu poate fi decât o etapă și nu un sfirșit* (40).Brzezinski este aceeași persoană care cu zece ani mai înainte, în deplină coerența masonică, anunța: *Vremea **americanului** a trecut.Forțele proletare reprezintă unda viitorului* (41).În revista oficială a Comisiei Trilaterale (organizație fondată în 1973, în tandem cu David Rockefeller), scria: *Noi trebuie să încercăm colaborarea cu țările comuniste în vederea unei noi acomodări, mai întâi politice, după aceea filosofice* (42).

David Rockefeller and Zbigniew Brzezinski

Cooperare care nu servea unei colaborări mai profunde, din moment ce aceasta era deja consolidată încă din 1917, sub forma raporturilor dintre *Kapo* și locuitorii lagărului.O recunoaște *Daily Telegraph* care, într-un editorial din 13 august 1979, ia notă de adevărurile de netăgăduit: *Începând cu Revoluția Bolșevică, politicienii americani au persistat în iluzia că vor putea avea prietenia comunistă.Ajutorul lor masiv către Stalin în anii 1920 i-au permis regimului acestuia să supraviețuiescă* (43) *în timp ce cetățenii lui mureau.Ajutorul furnizat după războiul din 1939-1945 le-a dat posibilitatea să pună lesă de fier Europei de Est.Fără furnizările noastre de alimente și fără aportul nostru tehnologic, conducătorii sovietici nu s-ar fi putut menține decât cu dificultate, d-apoi să se mai extindă și pe alte continente.Ajutorul economic, liniștitor, al Americii, sub formă umanitară, a condamnat milioane de oameni la moarte și la opresiune, a încurajat comunismul... Socialismul este un faliment economic.De ce economiile noastre, relativ prospere ar trebui să ajute URSS să ne îngroape?* (44).Teologul elvețian Urs von Balthasar, deasupra oricărei acuzații de conservatorism și de antisemitism, declara în 1985: *Marxismul pare să fie un fenomen iudaic.Este așteptat un Mesia și dacă el nu vine, în cele din urmă trebuie realizată salvarea prin noi înșine.Din această cauză este un mesianism perpetuat de-a lungul secolelor.Marxism-leninismul este o deviație păgâno-imperialistă a acestui mesianism iudaic. (...) Dar istoria ne demonstrează că evreii pleacă să se refugieze în mijlocul marelui popor creștin al Americii, chiar și pentru a fi susținuți în Israel* (în sensul de misiune) *lucru care poate deveni tragic, exploziv chiar, pentru întreaga lume* (45).Întrebarea finală care închide editorialul citat, care macină prin contrapunere occidentul generos și idealist în fața cu comunismul amenințător și fără milă, este un sedativ intelectual împotriva vreunei tulburări a cititorului capabil să facă cercetări pe cont propriu, dincolo de canoanele stabilite.Dacă s-ar face astfel s-ar descoperi că același *Daily Telegraph* nu este decât una din cele peste o sută de instituții controlate, la nivel mondial, de Institutul Internațional pentru Studii Strategice din Londra, condus de evreul Raymond Aron, profesor de sociologie la Sorbona din Paris, președinte de onoare al IFRI – Institutul Francez pentru Afaceri Internaționale, membru al Grupului Bilderberg, dar și al Societății Mount Pelerin (46), profesor *honoris causa* la Harvard, Oxford, Jerusalim...

C: CĂDEREA COMUNISMULUI

Pentru împlinirea unei revoluții, alternativa democratică este cea mai bună și cea mai de dorit.Metoda totalitară, menținută timp îndelungat, se poate autodistruge (Julian Huxley *Tempo di Revoluzione – Timpul revoluției*, Milano, Mondadori, 1949, p 16).

Prin liberalizarea economiei sovietice din timpul lui Gorbaciov datorită marilor infuzii de capital ale Marii Finanțe dar continuând în ritm susținut socialistizarea celei occidentale (pe o hartă se poate vedea cum sunt dispuse guvernele socialiste din Portugalia până la Urali) se ajunge la un sistem economic cu caractere comune, unificatoare, un sistem ***tehnocratic*** în care tehnocrații – executorii, mai mult sau mai puțin conștienți își dau concursul pentru construirea unui sistem economic concentraționist prin fuziuni la nivel internațional.Bariere, vămi, ziduri și cortine de fier, de bambus, etc, nu mai sunt necesare, ci dimpotrivă, apar ca obstacole în calea *One World* a socialismului tehnocratic, destinație care nu mai e în ceață, ci reală și iminentă.Nu se poate să nu fi băgat de seamă că acest colaps al regimurilor comuniste a adus la lumină *fluviul de Vodka-Cola ruso-american* a cărui curgere, mai înainte subterană, a fost înțeleasă doar de specialiști.Declarațiile se fac tot mai explicite.În martie 1988, cotidianul sovietic *Pravda* a publicat, prin grija unui membru al Academiei de Științe al URSS și a echipei intelectuale a lui Gorbaciov, un articol intitulat *Comunitatea mondială se poate guverna*, articol reluat și în nr. 10 din 1988 al ziarului *Știri din Moscova*. Se dezbate despre ***supraviețuirea umanității, ideea unui guvern mondial și alte posibilități de evoluție spre o lume coerentă***.Din cele spuse de academician, *punctul culminant al acestei gândiri coerente, a gândirii politice numită mondialism, se situează între anii 1950-1960.*Se ia act de faptul că situația mondială s-a schimbat, fiind *operată o redistribuire sensibilă a puterii între Statele Unite – pe deoparte, Europa Occidentală și Japonia – de cealaltă parte (...) (în plus) s-a ajuns la o paritate militară între Statele Unite și URSS (...) lucruri care au făcut să dispară argumentele principale împotriva unui guvern mondial.*Și se încheie ***se tratează de construirea unei noi ordini politice internaționale*** *... datorită eforturilor susținute ale Uniunii Sovietice s-a reușit oprirea cursei înarmărilor ... lumea socialistă fiind bine pregătită pentru această problemă.Însăși natura regimului nostru închide în ea ideea de internaționalism (...).*(În imaginea de mai sus, Golda Meir primul ministru al Israelului a fost prezentă, în 1973 la o recepție a CFR).

În aceeași perioadă, Jimmy Goldschmidt (sau James Goldsmith), 1933-1997, finanțist evreu și rudă cu familia Rothschild (erau veri), aflat printre cei doisprezece cei mai bogați oameni ai lumii, membru al B'nai B'rith și al Consiliului Mondial Evreiesc, într-un articol apărut în *Figaro Magazine* la 30 aprilie 1988, furniza informații precise despre liniile călăuzitoare ale dezvoltării mondiale din anii succesivi.Chiar dacă nu a afirmat explicit, Goldschimdt relua ideea unui **Plan Marshall** pentru refacerea economiilor țărilor comuniste, prin crearea unei infrastructuri industriale și financiare cu o piață paralelă de consumatori privilegiați pentru produsele Europei de Vest, în criză din cauza manevrelor financiare de dincolo de ocean.*Polul Oriental* ar fi adus în prim plan o Japonie reînarmată și integrată cu puterea crescută (demografică și industrială) a Chinei, ridicată la acest rang de directivele emise în cursul sesiunilor anuale ale Trilateralei (47).La zece zile distanță de articolul lui Goldschmidt, un consorțiu de bănci germane a acordat *ursului rus* un credit de două miliarde de

dolari.Restul e deja istorie, căderea zidului Berlinului (o destul de utilă constatare este că una din ”binefacerile” acestei *căderi* a comunismului a fost *încetinirea puternicei locomotive industriale vest-germane, îngreunată cu vagoanele ieșite din uz și scârțâitoare ale economiei est-germane*; intrarea în noua Federație Rusă a marilor organisme cămătărești mondiale – Fondul Monetar Internațional, GATT – astăzi WTO, Organizația Internațională a Comerțului – organizație mondială care are ca scop îndepărtarea oricărui protecționism comercial, Rusia devenind în acest fel, *peste noapte*, cel puțin pe hârtie, o țară democratică cu o economie de piață, adică de inspirație capitalisto-occidentală.Datoriile nou apărutei Federații Ruse sunt, după cum se cunoaște, destul de mari și dependența acesteia de Marea Finanță, prin organizațiile tip FMI sau Banca Mondială, mai strânsă ca niciodată, după cum demonstrează crizele succesive care au dus la devalorizarea rublei (48).Consecința imediată a manevrelor financiare a fost deteriorarea ratei de schimb dintre dolar și rublă, fapt care a obligat Rusia (ca de altfel toate țările subdezvoltate dar bogate în materii prime) la privațiuni, la exportul în Occident a materiilor prime și a resurselor naturale.Împinsă de nevoile interne s-a îndatorat pentru cumpărarea la prețuri mari a produselor finite, realizate cu propriile materii prime exportate, produse care s-ar fi putut produce în țara proprie.Un mecanism pervers care face să crească diferența dintre clasa neo-capitaliștilor ruși (aliniată cu cei din exterior) și cei care au foarte puțin.Nu se pot ignora efectele destabilizatoare asupra societății occidentale, efecte derivate din transferul muncii (producției) cu mare conținut de manoperă în țări din estul Europei sau din lumea a III-a, unde costurile pot fi cu peste 15% mai mici decât în Occident. Efecte economice (fructificate de bancheri pentru a obliga Ocidentul să se îndatoreze, forțat să susțină o concurență neloială) care atrag după sine și efecte sociale.Prin amenințarea pierderii locului de muncă se controlează ușor masele de muncitori din țările occidentale, încurajându-se (pentru susținerea concurenței) expansiunea formelor de muncă tipice primei revoluții industriale (munca provizorie, temporară, în zilele de sărbătoare, în schimburi) prin ele însele distrugătoare a raporturilor sociale și familiare.

Întâlnire dintre Barak Obama și conducerea chineză

Secera și ciocanul sunt ambele simboluri masonice prezente în ”cadrul lojii”deja de la primul grad al inițierii, cel de ***ucenic*** (49), *în formă separată, ciocanul așa cum se cunoaște el, iar secera sub forma lunii.Interpretarea simbolurilor la nivel inițiatic este diversă de nivelul exoteric (profan) care aduce aminte de un imn adresat muncitorilor și țăranilor, în munca lor în construirea orânduirii sociale.****Ciocanul****, metaforic, este unealta de care se folosește zidarul – masonul la construirea templului – Marea Operă (alături de alte instrumente: echerul, compasul, firul cu plumb, mistria) simbolizând forța, imperialismul (o aceeași semnificație are și simbolul pumnului închis).****Secera*** *este văzută ca simbol al filosofiei văzută ca un surogat la absolutismul religios*.

În acest fel se consolidează unul din obiectivele primare ale mondialiștilor, acela de-a extinde (ulterior) deja consolidata interdependență economică, socială, politică, dintre clasele sociale, dintre state, permițându-se concentrarea în timp a unei puteri imense în mâinile Înaltei Finanțe (cosmopolită) care de secole se mișcă cu dezinvoltură pe scena internațională.Dar atunci, cum va putea URSS să devină o putere economică?Prin puterea militară, răspunde Goldschmidt, dar (avertizează el) înainte de convulsiile sociale interne.Previziune ghicită și îndeplinită, cel puțin judecând după informațiile presei (aceeași presă care evită cu ”pudoare” știrea că în ultimii ani industria militară rusă a absorbit mai mult de 30% din PIB-ul noii Federații Ruse, în ciuda sărăciei absolute a cetățenilor ei, a unei economii în stare critică și ale declarațiilor privitoare la ”tăierea” cheltuielilor militare.Trebuie semnalat că Rudi Dornbush (premiul Nobel pentru economie) de la MIT din Boston, în cursul unei adunări ținută la Milano în prezența ministrului pentru privatizare a Federației Ruse și a lui Jacob Frenkel (guvernator al Băncii Centrale a Israelului) a afirmat că scenariul macro-economic viitor va fi cel al unei Rusii emergente, puternice, care se va impune la vârful economiei mondiale împreună (alături) cu Israel și Brazilia (50).

Nu trebuie uitat ceea ce spunea F D Roosevelt (grad înalt în RSAA) care era la curent, în mod direct, cu mișcările din culisele societăților secrete: *În politică nimic nu e întâmplător.De fiecare dată când se întâmplă ceva, putem fi siguri că a fost prevăzut să se desfășoare în acel mod*.Cum altfel s-ar putea justifica dispariția, de pe o zi pe alta, a unui sistem doctrinal atât de dogmatic și atât de întins precum comunismul, dacă nu se admite existența unei regii comună, deasupra comunismului dar și a capitalismului?Se tratează doar în aparență de sisteme contrapuse și antitetice, ambele formate pe aceeași concepție materialistă a societății, cu organe de conducere în aceleași grupuri de putere.Prin anii 1960 apăreau deja primele semne privitoare la rolul comunismului.Norman Thomas (membru al Societății Fabian) indica scopul final, fie reprezentat de socialism, fie reprezentat de capitalism, oricare dintre ele devenind centrul vital al cooperării internaționale pentru pregătirea unui guvern mondial.Ca o confirmare în plus, în 1964 apare mai sus-citatul Buletin al Marelui Orient al Franței. Este surprinzător de aflat, de la o agenție destul de bine informată precum EIR, că Gorbaciov – *groparul* – oficial al comunismului ar fi membru al *Lucis Trust*, unde este considerat un *maestru în devenire* (51).Poate fi vorba de *Maeștri ai Înțelepciunii*, emisarii *Ierarhiei Teozofice*, ezoteriștii aquarieni, care pentru scopurile lor cele mai înalte ar utiliza *virtuțile* celei de-a șaptea raze (pentru teozofi, o rază este un *vehicul*, o modalitate de transmitere a puterilor spiritelor către adepți).Se poate spune că se intră pe un teren prea puțin explorat a cărui cercetare poate scoate la iveală entități negative (52).Celor care încă mai cred în antagonismul radical dintre Occidentul democratic și comunism, se poate căuta o broșură, vândută împreună cu ziarul *L'Unita* din 28 noiembrie 1989, cu titlul *L'ottantanove di Gorbaciov – '89 al lui Gorbaciov*.Dată fiind

sursa de la care provine, mesajul ar trebui înțeles și de cei mai neîncrezători.Dar dacă și acest detaliu nu este suficient pentru a încadra în mod inechivocabil criza comunismului în cadrul procesului revoluționar plurisecular, iată ajutorul acordat *apertis verbis* de secretarul (de la acea dată) Partidului Comunist Italian – Achile Occhetto, care într-un interviu publicat în ziarul *L'Espresso* din 29 ianuarie 1989, declara: *Dacă privim la momentul fundamental al Revoluției care a fost ”Declarația drepturilor omului și ale cetățeanului” nu este nici o îndoială:* ***PCI*** (Partidul Comunist Italian) ***este fiul acestui mare eveniment al istoriei.Este fiul Revoluției Franceze***.La fel este și Occidentul, democrat și modern (53).

Mihail Gorbaciov și Robert Schuller, grad 33 în RSAA, reverend al ”The Crystal Cathedral”.

Publicul acceptă cu prea multă ușurință fantasma în locul realității.Cei care vor conduce campania, pe care în realitate eu o conduc (campania electorală a lui Charles A Culberson din 1894 pentru a deveni guvernator al satului Texas) *se vor bucura de publicitatea și încurajările presei, de aclamațiile poporului, pe toată durata campaniei dar și după victorie.După o perioadă, peste un an chiar, numele acestora vor cădea, în general, în uitare și imediat ce va începe următoarea campanie electorală publicul va accepta cu aceeași nerăbdare un nou manechin* (G Seymour *Papiers intimes du Colonel House – Documentele private ale Colonelului House*, Paris, Éd. Payot, 1927, p 52).Apare întrebarea firească, de unde se inspiră regizorii acestor mișcări planetare, artizanii ridicării și căderii regimurilor totalitare, distrugătorii națiunilor și provocatori de războaie.Gnosticul modern Raymond Abelio (pseudonim al lui Georges Soulès, 1907-1986), declara: *În mod clasic, prin denumirea generică de* ***mag*** *se înțelege orice acea persoană care intră, în mod conștient în raport cu propriile acte și folosindu-se de forțe ”supra” sau ”infra” normale, în posesia puterii sociale, aceștia fiind (în mod crescător ca eficacitate) tehnocrații, preoții religiilor autoritare și adevărații* ***teurgi*** *sau* ***magicieni negri*** *(...).Ridicarea actuală a totalitarismelor politice (sau căderea acestora) trebuie considerată în mod unic ca o manifestare a ”creșterii involutive”* (interesantă și definiția de ”creștere economică negativă” !!!) *a telurismului mondial ca efect secundar al activității magilor.*De unde se poate concluziona că totalitarismele nu sunt altceva decât fructul matur al mesianismului politic, încarnarea acelei devieri spirituale prin care un grup restrâns de persoane, autoproclamate ca fiind **alese** sau **pure**, decid să anuleze lumea veche pentru a o deschide țărmurilor luminoase ale *Noii Ere*, prin instaurarea unui regat, definitiv și universal, al *binelui și al perfecțiunii*.

Cu ce rezultate, național-socialismul și comunismul (privind retrospectiv) ni le fac cunoscute: *Este o eroare să credem că vremurile moderne, distrugând încet frica de anumite fenomene magice (vrăjitoria, blestemele, ghicitul, etc) au întărit sufletele în așa fel încât să le permită să reziste la pericolul magiei actuale* (P Mariel *Le società segrete...*, cit, p 14-15).O afirmație de o rară actualitate.Foarte puțini își dau seama că prin capacitatea de manipulare din partea *PUTERII* (capacitate dusă înainte de psihologi, psihiatri, psihanaliști, antropologi, științe ale comunicării, fizică, chimie) se creează o barieră între cei care dețin aceste cunoștiințe și masa publicului amorțit, incapabil de reacție și fără să-și dea seama la ce nivel de manipulare este supus.Formele prin care se manifestă toate acestea sunt destul de asemănătoare cu cele ale magiei, cu unica diferență că mijloacele de care se dispune sunt mult mai multe, capabile de a trece la supunere condiționată umanitatea întreagă.*Poporul* – continuă Mariel – *va deveni câmpul de aplicare al Magiei fascinante care tinde să inventeze, să selecționeze, să adune, să perfecționeze și să manevreze ființe și grupuri, printr-un fel de creștere științifică, ierarhică și dinamică.Unica stradă care rămâne deschisă tehnocrației europene este exploatarea tehnică a metapsihicului și a derivaților științelor oculte, în slujba puterii umane.Un curent profund împinge avangarda de oameni de știință spre exploatarea noilor științe ale sufletului și a tuturor fenomenelor de sugestie, metagnomie (clarviziune), telepatie, chiar și a dedublării, fără a lua în considerare posibilitățile imense ale astrologiei.Și nu suntem doriți ca persoane precise și pozitive, ci ca oameni ai PUTERII, ambițioși, animați de foamea telurică* (Idem).

NOTE:

1 – Conform *Encyclopaedia Brittanica – Micropaedia*, vol VIII, 1975, p 216, unde scrie: *Princip a fost îndreptat către terorism de societatea secretă sârbă cunoscută drept* ***Mâna Neagră*** *(...) condusă de colonelul Dragutin Dimitrievich (...), societate secretă* ***care a planificat asasinatul*** *și care l-a înarmat pe Princip și pe ceilalți.*De văzut și vol II, p 631, la noțiunea *History of the Balcans*.Albert Mouset, în cartea inspirată de rezumatul stenografic al procesului care s-a ținut în octombrie următor, *L'Attentat de Sarajevo – Atentatul din Sarajevo*, Paris, Éd. Payot, 1930, face cunoscut că fie Gavrilo Princip, fie N Cabrinovich au declarat că Franz Ferdinand a fost condamnat la moarte de către Masonerie.Știre care coincide cu cele revelate de colonelul Paty de Clam și publicate de monsignorul Jouin la Paris, în numărul din septembrie 1912 al revistei *La Revue Internationale des Sociérétes Sécrèts – Revista Internațională a Societăților Secrete*: *Poate că într-o zi se va face lumină asupra cuvintelor rostite de un alt mason elvețian referitoare la moștenitorul tronului Austriei: ”are calități, păcat că a fost condamnat, va muri pe treptele tronului”* (nr. 5 din 15 septembrie 1912, p 787-788, Avenue Portalis, 8, Paris). Ziarul emigranților sârbi din Chicago – *Srobran* – la 3 decembrie 1913 proclama: *Posibilul moștenitor a anunțat intenția lui de-a se duce la Sarajevo, la începutul anului următor (...).Să cadă asupra lui sfânta răzbunare! Moarte dinastiei de Habsburg și glorie eternă eroilor care vor ridica mâna împotriva acesteia* (Seton-Watson, *Istoria Românilor* (????????), Cambridge, 1934, p 468-469).Dar declarația cea mai surprinzătoare cine de la ”colonelul” House care ar fi anunțat asasinarea arhiducelui cu patru luni înainte (Y Moncomble *Les Vrais responsables...*, cit., p 83).Colonelul House, evreu din naștere (conform D Korn *Wer ist wer in Judentum – Who's who of jewish – Enciclopedia evreiască*, München , FZ-Verlag, 1996) menține strânse legături cu bancherii internaționali și datorită afacerilor tatălui său, ”colonelul” House fiind *fiul unui bancher care avea grijă de interesele englezilor în statele (americane) meridionale* (Cleon Skousen *Il capitalista nudo*

- *Capitalistul nud*, Roma, Edizioni Armando, 1978, p 34).Educat în Anglia, House a fost autorul romanului *Philip Dru: Administrator: a story of tomorrow – Philip Dru: Administrator: Istoria de mâine, 1920-1935*, publicat în mod anonim în toamna anului 1912, în care descria nașterea unei grupări internaționale a puterii, cu scopul de-a instaura socialismul, *așa cum îl visa Marx*.Bibliograful lui House, Charles Seymour, profesor de istorie la Yale (mason, membru al CFR și apropiat al bancherilor Morgan), autor al *The intimate Papers of Colonel House – Documentele private ale colonelului House* (Boston, Houghton Mifflin, 1926, p 23) scria că *nu există decât o slabă documentare privitoare la cariera și opera colonelului, fiind unul dintre puținii oameni (dacă mai există) care au exercitat o asemenea influență politică și despre care să existe atât de puține informații*.În aceeași lucrare, la paginile 152-157, Seymour tratează despre romanul *Philip Dru: Administrator ...*: *La cinci ani de la publicare, un librar întreprinzător, constatând influența în creștere a lui House în Administrația Wilson, scria despre această carte: ”Cu timpul, interesul pentru el crește pentru faptul că atâtea idei exprimate în Philip Dru ... au devenit legi ale republicii noastre și multe altele sunt în discuție pentru a deveni.Philip Dru ne dă o idee despre principiile esențiale (politice și sociale) care-l animă pe House în anturajul președintelui Wilson*.
2 – Probabil că Papus face aluzie la ultimele grade ale RSAA, numite și *masoneria albă*, pentru a indica că deasupra acestora se află și alte grade, mai secrete și exclusiviste.
3 – P Mariel, mai aproape de zilele noastre, își asumă tocmai acest concept fundamental când afirmă: *toate societățile secrete care au existat și care există încă pe pământ, toate puse în mișcare de resorturi misterioase care la fac să domine lumea, deasupra guvernelor, apar după un scenariu mistic.Aceste societăți secrete, create după nevoie, sunt separate în grupuri în aparență distincte și opuse.Ele profesează câteodată, respectiv, opiniile istorice cele mai contrastante între ele pentru a conduce cu eficacitate, în mod separat, toate partidele politice, grupările religioase, instituțiile economice și cercurile literare, dar se unesc într-un centru comun atunci când trebuie să urmeze, întocmai, o direcție comună* (*Le società segrete* ..., cit, p 15).
4 – Revista *Mysteria* din aprilie 1914.
5 – P Virion *Bientôt* ..., cit, p 82.
6 – Albert Pike *Morals, Dogma and Clausen's Commentaries*, Foggia, Bastogi, , 1984, vol IV, comentariul la gradul de *tovarăș*.
7 – S Farina *Il libro completo dei rituali massonici*, Brugherio, Fratelli Melita Editori, 1988, p 241.
8 – Citat în Maurizio Blondet *Gli ”Adelphi” delle Dissoluzione - ”Frăția” decăderii*, Milano, Ares, 1994, p 243.
9 – Albert Pike și Adriano Lemmi au fost cei care, în1888, lansau în lojile masonice europene campaniile de pacifism universal care care trebuiau să ducă la crearea Societății Națiunilor.Magnatul american al oțelului, Andrew Carnegie a fondat *Fondul Carnegie pentru Pacea Internațională* și în 1914, unind (din necesitate) bisericile protestante, le-a acordat o finanțare de două milioane de dolari.
10 – Oswald Wirth *I Tarocchi – Tarotul*, Roma, Mediterranee, 1990, p 357-375.
11 – Nici un grad de rudenie cu președintele francez François Mitterand.Acesta din urmă, în schimb, *datora foarte mult din succesul lui în alegerile din 1981 masonilor influenți* (Stephen Knight *The Brotherhood – Frăția*, London, Grafton Books, 1986, p 32.Knight va muri la puțin timp după publicarea cărții din cauza unei tumori la creier, vezi *Panorama* din 20 martie 1988).Datora foarte mult personajelor precum Yves Youffa (membru al B'nai B'rith) care după alegeri a declarat: *L-am susținut pe Mitterand în ultimele alegeri prezidențiale și în ciuda câtorva rezerve, nu ne pare rău* (Y Moncomble *Les professionnels de l'anti-racisme – Profesioniștii antirasismului*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1987, p 32); sau unui Robert Badinter, fost ministru francez al justiției (membru al B'nai B'rith) și care, după cum susținea de Villemarest, era și consilier legal al lui Gorbaciov (*La lettre d'information*, nr. 7, 1990); sau precum Jacques Attali (membru al B'nai B'rith, dar și al Comisiei Trilaterale, prim președinte al Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru țările Europei de Est, imediat după căderea comunismului.De reținut acest Jacques Attali, fiind o persoană foarte influentă, care va apare și în capitolul dedicat lui Ion Țiriac).În afară de declarația de intenții făcută imediat după alegerea lui, *Franța va fi avocatul de neoprit al Noii Ordini Economice Mondiale*, apărută în *Le Monde* din 5 iunie 1981, a ridicat și piramida de sticlă din fosta Piață a Ghilotinei, actuala Place de la Concorde (unul din *motto*-urile familiei Rothschild include și cuvântul *concordie*), spre Muzeul Louvre, inaugurată la 14 octombrie 1989, în acompaniamentul *Blestemului lui Faust* de Hector Berlioz (conform publicației *Il Giornale* din 15 octombrie 1989).Monument dedicat masoneriei (după cum anunța ziarul *La Repubblica* din 5 martie 1988) e compusă – coincidență sau nu – din 666 plăci de sticlă, fiind înaltă de peste treizeci de metri. Este semnificativă și fotografia dei *Il Giornale* din 17 iulie 1989, cu șefii de stat ai celor șapte națiuni industrializate, aliniați la umbra piramidei.
12 – Discurs publicat în revista lunară *Nouvelles de Chrétienté – Noutăți din Creștinism* din 13 iulie 1962 și citat de Alain Tilloy în *Le père Teilhard de Chardin: Père de l'Église ou pseudo-prophète – Părintele Teilhard de Chardin: părinte al bisericii sau pseudo-profet*, Éd. Saint Michel, p 5.
13 – Alice Bailey *Iniziazione umana e solare – Inițierea umană și solară*, Nuova Era, 1981, p 219, 222.
14 – Oswald Wirth *Tarotul*, cit., p 228-229.
15 – P Virion *Bientôt* ..., cit., p 133.Serge Hutin, în *Governi occulti e società segrete – Guverne oculte și societăți secrete*, Roma, Mediterranee, 1973, afirma că *Philippe slujea forțele luminii* fiind considerat de Papus ca un mare maestru spiritual (p 168).În realitate era un individ care practica ocultismul, avea o faimă de vindecător și se proclama, în același timp, un creștin înfocat, adept al reîncarnării.
16 – Grigori Efimovici Novki, sau *Rasputin* (în rusă, *rasputini* ar însemna *libidinos*).
17 – Zeitățile panteonului lamaistic constituie o realitate relativă, văzute ca proiecții ale subconștientului individual sau colectiv, simple simboluri ale stărilor mistice la care omul ajunge prin procesul meditării și care trebuie îndepărtate treptat, eliminate în splendoarea imaculată a conștiinței cosmice.
18 – *Doi evrei, Aaron Simanovici, secretar, intendent și alter-ego blestemat al lui Rasputin și Manasevici-Manuilov, au fost*

inspiratorii acestei mișcări nocive ... , care realizându-și politica proprie, numeau și destituiau miniștri, discreditându-l pe împărat (Jean Lombard, cit., tomul II, p 488-489).
19 – Ministru al Afacerilor Externe al Guvernului Provizoriu, Miliukov, prieten personal al bancherului Jakob Schiff, era *mason, martinist în mod sigur* (conform P Virion *Bientôt* ..., cit., p 135).
20 – Conform Léon de Poncins *Christianisme et Franc-Maçonnerie – Creștinismul și Francmasoneria*, Vouillé, Éd. Diffusion de la Pensée Française, 1975, p 193; J Lombard *La cara occulta...*, cit., tomul II, p 493, unde se susține că avocatul Aleksandr Fiodorovici Kerenski (Simbirsk 1881 – New York 1970) își schimbase numele adoptându-l pe cel al socrului său.Atât după tată – Kirvis, respectiv după mamă – născută Adler, el era evreu.De văzut și Y Moncomble *Du viol...*, cit., p 14, dar și D Korn *Wer ist wer..*, cit.
21 – Contele Witte, reprezentant al țarului la Tratativele de Pace cu japonezii la Portsmouth (SUA), căsătorit cu o evreică, era vărul (coincidență stranie !!!) Helenei Petrovna Blavatsky, fondatoarea Societății Teozofice.
22 – La fel ca Trotzki (al cărui nume real era Bronstein), Zinovieiv (Apfelbaum), Kamenev (Rosenfeld), Leonid Krasin (omul de legătură dintre Wall Street și Kremlin, care în anul 1920 ar fi tratat la Londra exploatarea puțurilor petroliere de la Baku și din Insula Sakhalin), Bogdanov (Silberstein), Parvus (Israel Gelfand, sau Helfand), Radek (Sobelsohn), Litvinov (Finkelstein) și tânătul avocat din Samara – Ul'janov – Lenin, toți erau evrei.Lucru făcut cunoscut de revista franceză (dedicată comunității evreiești) *L'Arche*, aparținând Fondului Social Ebraic (nr. 161 din 1970, p 227) care a publicat cercetările unei ziariste armene – Marietta Chaginian – în arhivele orașului natal al lui Lenin (același cu al lui Kerenski) – Simbirsk. Acele rezultate au fost publicate mai întâi în 1964 în revista rusească de istorie *Voprosy Istorii*, dar *Politburo*-ul din Moscova a decis că trebuie împiedicată divulgarea descoperirilor lui Chaginian sub pretextul că dacă Lenin ar fi considerat necesar, el însuși și-ar fi făcut cunoscute originile evreiești, iar dacă nu, trebuia respectată dorința lui.*L'Arche* anunța că toți arhivarii care au autorizat cercetarea lui Chaginian au fost pedepsiți.
23 – Fondator al *Table Round*, societate secretă britanică constituită dintr-un grup restrâns, la sugestia lui Cecil Rhodes, cu scopul realizării unui Guvern Mondial sub dominație anglo-saxonă.
24 – Sir William Wiseman a fost un înalt demnitar masonic și șef al serviciilor secrete britanice pentru emisfera atlantică, dar și unul din promotorii principali ai *afacerii* Lusitania, transatlanticul încărcat în secret cu muniții și explozibil.Având la bord 1257 de persoane, a fost torpilat de un submarin german în largul coastelor irlandeze (se poate cerceta și un raport redactat pe baza documentelor originale ale lui Colin Simpson, *Il Lusitania – Lusitania*, Milano, Rizzoli, 1974; respectiv P F de Villemarest *Les sources financières du nazisme – Sursele financiare ale nazismului*, Le Cierrey, Éd. CEI, 1984, p 12, 13).Acest fapt a amorsat opinia publică americană care, manevrată în mod oportun de către loje, a făcut posibilă intrarea americanilor în război alături de aliați, în 1917.La sfârșitul războiului, Wiseman a fost promovat ca înalt funcționar al Băncii Kuhn & Loeb.
25 – Interviu acordat de John Schiff, nepotul lui Jakob Schiff, publicat în *New York American-Journal* din 3 februarie 1949 sub semnătura lui Ch. Knickerbocker.
26 – Arsène de Goulevitch *Czarism and Revolution – Țarism și Revoluție*, Hawthorne, California, Omni Publications, 1961. Inițial cartea a fost scrisă în franceză, după care a fost tradusă în engleză.Întregul citat este preluat de Gary Allen în *The Insider* (titlul original *None Dare Call It Conspiracy*, Seal Beach, California, Concord Press, 1971) VAP, Preussisch Oldendorf, 1990, p 98,99.
27 – Jacques Bordiot *Le gouvernement invisible – Guvernarea invizibilă*, Paris, Éd. H Coston, 1983, p 95.
28 – Harvey O'Connor *The Empire of Oil – Imperiul petrolului*, New York, Monthly Review Press, 1955, p 270.
29 – Extras din ziarul *The New York Times* din 10 aprilie 1917.
30 – Antisemitismul era adesea favorizat de conducătorii evrei pentru a evita pierderea identității de către populația evreiască, respectiv pentru a împiedica asimilarea de către cei în mijlocul cărora locuiau.Hannah Arendt, intelectuală și scriitoare evreică (cu o inteligență acută dar și cu vederi largi), în cartea ei *Die verborgene Tradition – Tradiția ocultă* (Frankfurt pe Main, Suhrkamp, 1976), scria că fondatorul sionismului Theodor Herzl definea o națiune precum *un grup de oameni ținuți laolaltă de un inamic comun* (p 148), pentru care *dușmanii noștri, antisemiții, devin prietenii noștri cei mai de încredere și țările antisemite devin aliatele noastre* (p 149).Drept urmare *apărea o confuzie enormă* (tipic evreiesc !!!) *prin care un dușman devenea prieten, iar un amic devenea inamic ascuns, cu mult mai periculos* (Ibidem).Arendt povestește că sioniștii ruși s-au opus tentativei succesive de eliminare a antisemitismului fără eliminarea evreilor: *se susținea că acest lucru ar fi dus, de-a lungul unei durate diverse de timp, la dispariția evreilor ruși* (p 150).Una din cauzele morții misterioase a lui Walter Rathenau (1867-1922) *operă* a pangermanilor organizați în gruparea teroristă *Consul*, ar putea fi acțiunea lui în favoarea unei asimilări complete a evreilor de către poporul german.
31 – W S Churchill *Zionism versus Bolshevism...*, cit.
32 – A se vedea și lucrarea monsignorului Ernest Jouin *Le péril judéo-maçonnique*, Paris, Éd. RISS, 1920-1922, tomul II, p 119, respectiv Léon de Poncins *Les forces secrètes de la révolution – Forțele secrete ale revoluției*, Paris, 1928.Într-un articol scris de J H Klarke, apătur în *Times* la 10 martie 1920, se spunea: *La 12 februarie 1919, la Comisia de Anchetă a Senatului asupra Bolșevismului de pe lângă Congresul American, reverendul George A Simon, metodist, a fost invitat să depună (și a depus) numărul de israeliți prezenți în organele guvernului sovietic, care în marea lor majoritate erau originari din East Side, New York.*
33 – Conform broșurii lui Étienne Casanova și Jean-Louis Stépanov *Les origines masquées du bolchevisme – Originile ascunse ale bolșevismului*, Marsilia, Éd. La Brochure Populaire, 1988, dar mai ales A Soljenițin *Due secoli insieme – Două secole împreună*, Controcorrente, Napoli, 2007, vol 1 și 2.
34 – 37, rue d'Amsterdam 75008, Paris, Éd. Facta, 1993, p 152.
35 – Unul dintre administratori era Felix Warburg, finanțator al Revoluției Bolșevice.
36 – Miliardarul Julius Rosenwald, adaugă Ratier, a donat cinci milioane de dolari, sumă colosală pentru acea epocă, iar o

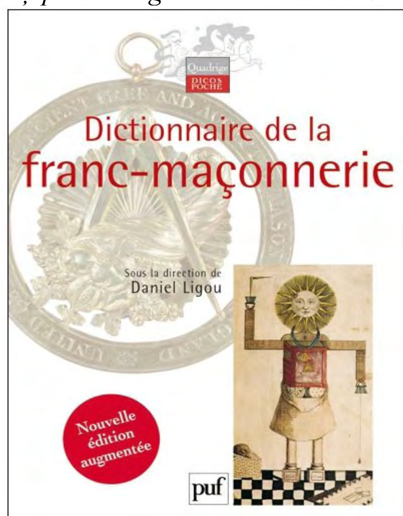
duzină de alți miliardari, printre care și Warburg, au adunat circa două milioane de dolari.
37 – E Ratier *Mystères...*, cit., p 155.
38 – Idem, p 156.
39 – Zbigniew Brzezinski *Il grande falimento – Marele faliment*, Milano, Longanesi, 1989, p 304,305.
40 – Numărul 43 din ianuarie / februarie 1964, citat de P Virion în *Mystère...*, cit., p 119.
41 – *Foreign Policy*, 1976.
42 – *Trialogue*, nr. 7 din 1975.
43 – *Marea Enciclopedie Sovietică*, ediția din 1926, scria: *Datorită Administrației Americane de Asistență – ARA – au fost distribuite aproape două miliarde de rații individuale de care au beneficiat aproape zece milioane de oameni, în mai puțin de doi ani*.Villemarest adaugă în *Les sources financières du communisme*, cit, p 108: *În paralel, în câtiva ani ... au fost investiți mai mult de șaizeci și trei de miliarde de dolari în URSS*, anexând o listă cu circa cincisprezece societăți americane, astăzi multinaționale de primă mărime precum Du Pont, Ford, General Electric, Caterpillar, IBM, prezente pe teritoriul rusesc, cu resurse și investiții chiar din 1917 (vezi și *Les sources financières du nazisme*, CEI, 1984, p 76 de același autor).
44 – P F de Villemarest *La lettre d'information*, nr. 10 din 1989.
45 – *30 Giorni, nr. 3, martie 1991, p 33.*
46 – *Puțin cunoscută marelui public, Mont Pelerin Society are asociați care au un rol important în diverse națiuni*.În 1986 a avut loc la Saint Vincent o adunare cu circa 400 de participanți [în prezent circa 500 de industriași și intelectuali (vezi *Il Sole 24 ore* din 19 septembrie 1996)], *toți partizani ai celui mai curat liberalism* (conform *Il Giornale* din 2, respectiv 6 septembrie 1986).Conform acestor surse, printre cei prezenți s-ar fi aflat și sir Keith Joseph (*guru*-ul evreu al lui Margaret Thatcher), secretar al Ministerului Afacerilor de Interne britanic și înrudit cu familia miliardarilor americani Guggenheim; economistul Francesco Forte (membru al Comisiei Trilaterale, al Grupului Bilderberg și al Institutului Italian de Afaceri Internaționale); doi laureați ai premiului Nobel, Milton Friedman și George Stigler.Un alt autor, Peter Blackwood, prezintă Societatea Mont Pelerin ca pe un centru de decizii politice, de aceeași anvergură cu RIIA din Londra (vezi și *Die Netzwerke der Insider*, Leonberg, Diagnosen, 1986, p 226).Fondată în 1947 la Vevey (în Elveția) în apropierea unei coline numite *Mont Pelerin* de câtiva reprezentanți ai așa-numitei *Școala de la Viena* de științe economice.Una dintre personalitățile acestei școli era baronul (evreu) Ludwig von Mises, organizator și al *One World Movement*, prieten apropiat atât al lui Hitler cât și al lui Karl Hushofer (general german, membru al Golden Dawn, care a avut o influență profunde și de durată asupra lui Hitler).În zilele de astăzi, ”conservatoarea” Mont Pelerin Society a devenit un punct de referință al oligarhiei internaționale, fiind secțiunea economică a *Ordinului Masonic al Sf. Ioan din Jerusalim*, condus de coroana britanică.Președinte al societății a fost (printre alții) arhiducele de Austria Otto de Habsburg (născut în 1912), catolic, și cavaler (ca și fratele lui) al Ordinului de Malta.(Trebuie reținut Otto de Habsburg deoarece va apărea și în partea dedicată masoneriei din România, dar mai ales pentru că este rudă directă cu *Casa Regală a României*, cu Hohenzollern !!!).A fost președinte al Mișcării Federaliste Mondiale, fondator și director al Centrului European de Informare și Documentare (centru care se ocupă de terorismul internațional), conducător al Mișcării Mondiale pentru Protecția Mediului, parlamentar european și conducător al Uniunii PanEuropene (din 1973, an în care a murit fondatorul acesteia, masonul de rang înalt Richard Coudenhove-Kalergi).Otto de Habsburg era printre altele membru al Consiliului de Supraveghere al Societății Internaționale pentru Drepturile Omului [(care are același simbol ca și ONU, cu globul pământesc împărțit în 33 de sectoare, câte grade sunt și în RSAA).(conform J Rothkranz *Die kommende Diktatur der Humanität – Următoarea dictatură a umanității*, Durach, Verlag Anton A Schmid, 1990, vol III, p 91,92)].Din Societatea Mont Pelerin fac parte și elemente eterogene din punct de vedere politic.De la extrema dreaptă nazistă, la reformatorii radicali ai sistemului economic.Printre aceștia, Enoch Powell, co-fondator și conducător al British National Front (formațiune engleză, politică, fascistă); Buckley William Frank, membru al CFR, fost funcționar al CIA, sionist înfocat și membru al Skull & Bones; Milton Friedman (evreu ca și Sörös), reprezentant de frunte al Institutului Hoover de la Universitatea Stanford, președinte al Mont Pelerin între 1970 și 1972, adept al sistemului economic al liberei concurențe, premiu Nobel pentru economie în 1976, *unul dintre cei mai aprigi partizani ai liberalizării drogurilor* (Y Moncomble *Les professionnels de l'anti-racisme*, cit., p 107).
47 – Conform ziarului *Il Sole 24 ore* din 26 aprilie 1994.Proiectul integrării Chinei în sistemul mondialist, ca o putere regională alături de Japonia, datează din timpul conflictelor din URSS din 1969 (criza fluviului Ussuri din perioda iulie-august 1969, cu confruntări puternice dintre China și URSS care au dus la o *răcire drastică* a relațiilor dintre cele două țări). Cu acea ocazie s-a reunit la New York o conferință privitoare la relațiile dintre lumea occidentală și China, la care au fost prezenți, printre alții (din cele apărute în ziarul *Le Monde* din 1 aprilie 1969), Arthur Goldberg și Jacob Javits (în imaginea

alăturată este Jacob Javits).Primul era președinte al American Jewish Committee (controlat de B'nai B'rith), iar Javits era vice-președinte al B'nai B'rith dar și membru al CFR.La acea întrunire s-a solicitat admiterea Chinei în ONU, respectiv includerea Chinei în marile circuite financiare mondiale.Au urmat relații diplomatice între China și Statele Unite, mai ales în perioada 1971-1973, lucru posibil și datorită lui Kissinger care a fost cu Nixon la Pechin (Beijing).Relațiile s-au îmbunătățit în așa măsură încât între 20 și 23 martie 1981 a fost posibilă reunirea la Pechin a 33 de membri ai Comisiei Trilaterale (societate fondată în 1972 de către David Rockefeller), printre ei și Winston Lord și ... David Rockefeller.În 1992, Winston era ambasador în China, dar și președinte al CFR.Drept rezultat, între 1980 și 1994, PIB al Chinei a crescut cu o medie de 9% pe an, cu o cotă de 7% din sistemul economic mondial (Japonia avea 7,6%), atractivă pentru investițiile internaționale (conform aceluiași *Il Sole 24ore* din 2, respectiv 4 noiembrie 1994).
48 – În 1993 Chevron (fostă Standard Oil of California, proprietate a lui Rockefeller) cumpăra petrol rusesc cu 5700 de ruble (circa 17 dolari) tona, revânzându-l cu 150 de dolari.Cât se poate câștiga, în prezent, la o rată de schimb de 3700 ruble / dolar? (conform *L'Italia Settimanale – Italia Săptămânală* din

17 martie 1993.

49 – Conform *Autori vari - ”La libera muratoria”*, 1978, Sugarco, p 219.Ca fapt anecdotic, mumia evreului Vladimir Uljanov – alias Lenin (1870-1824), inițiat în Masonerie în loja *L'Union de Belleville* din Marele Orient al Franței, înainte de 1914, din cele redate de Daniel Ligou în *Dictionnaire de la Franc-Maçonnerie*..., cit, p 714, *este expusă la Kremlin înțepenită la gradul de ”ucenic”*.

50 – Ziarul *Corriere della Sera – Curierul de seară* din 25 octombrie 1994.

51 – *New Age und Satanismus – New Age și Satanismul*, E.I.R.N.A. 1989, p 29.Conform și opiniei ziarului *Le Monde* (19 decembrie 1989) la Moscova ar circula zvonuri insistente că Mihail Gorbaciov ar fi mason.

52 – Pentru o tratare mai aprofundată se poate vedea și seria de articole publicate în *Chiesa Viva – Biserica Vie*, numerele din aprilie, mai și iunie 1990, intitulate *Criza comunismului în lumina ”Conspirației Masonice”*.

53 – Privitor la acest argument să se vadă capitolele dedicate *Erei Vărsătorului*, respectiv *Lucis Trust*.

Imaginea din stânga reprezintă coperta dicționarului lui Daniel Ligou, ediția a doua (revăzută și adăugită) din septembrie 2006.

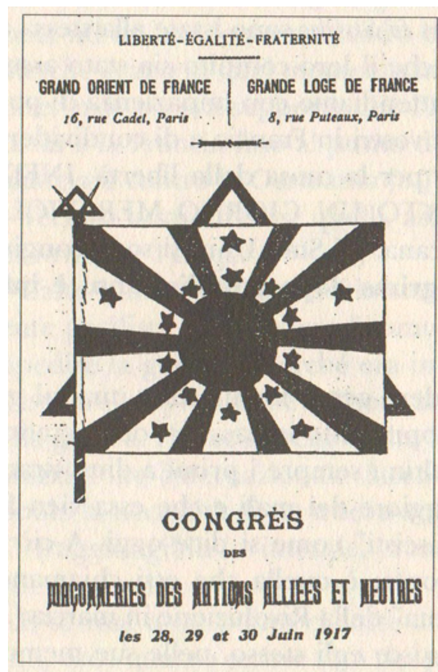
CAPITOLUL 16: CONGRESUL MASONIC DIN 1917. SOCIETATEA NAȚIUNILOR

Prin respingerea propunerilor de pace avansate separat, mai întâi de papa Benedict al XV-lea, după aceea de împăratul Karl al Austriei prin medierea făcută de principii Sisto și Saverio de Bourbon-Parma, primul război mondial **trebuia** să continue până la îndeplinirea tuturor scopurilor fixate, în principal o *pax masonica* însoțită de o nouă configurare a Europei care să aibă ca rezultat desființarea imperiilor centrale.*La sfârșitul războiului, papatul și Casa de Austria vor fi distruse printr-un potop se sânge*, după cum promitea rozacrucianul Comenius în 1665, în cartea lui *Lux e tenebris*.Sosise timpul pentru Casa de Austria.La 6 decembrie 1916 este expediată tuturor lojilor lumii, din partea *Marii Loji* a Franței, invitația de participare la reuniunea preliminară care s-ar fi ținut la Paris, la 14 ianuarie 1917.Se trata despre discutarea realizării unei *Societăți a Națiunilor* după terminarea războiului (termen folosit și în scrisoare) prin convocarea masoneriilor aliate la 28/29/30 iunie 1917 pentru stabilirea condițiilor de încetare a războiului.

La 14-15 ianuarie 1917 a avut loc la Paris reuniunea masonică care a avut ca obiect *Noua Ordine* a lumii, aceeași temă a reuniunilor de la Lucarno, din 1872.Printre cei prezenți se aflau Corneau și Contand (din partea franceză); Anspach (Belgia); Ettore Ferrari, Alberto Beneduce (1), respectiv Berlenda din Supremul Consiliu al Palatului Giustiniani.În paralel, la inițiativa ”colonelului” House, în septembrie 1916 este format în Statele Unite un comitet din circa o sută cincizeci de profesori, juriști, economiști, oameni politici, etc, dintre care se evidențiau membri ai Societății Pilgrims (respectiv Round Table) precum Walter Lippmann, Norman Thomas, Allen (2) și John Foster Dulles (3), etc.Acest comitet avea ca temă elaborarea unui proiect cu condițiile de pace în Europa, dar și să pună bazele unei *carte* pentru viitoarea *Societate a Națiunilor* (4).Președintelui american (mason) Wilson (5), incapabil să formuleze vreun program fără ajutorul lui House, i se atribuie următoarea declarație: *Creștinismul nu a reușit să unească popoarele.Noi vom reuși, sper, prin Societatea Națiunilor* (6).La 28 iunie 1917, în concordanță cu a treia aniversare a asasinatului de la Sarajevo, respectiv cu ocazia bicentenarului fondării (oficial) Masoneriei, în timp ce pe frontul italian era în desfășurare *Strafeexpedition* (expediția de pedepsire) austriacă, la Paris, în rue Cadet numărul 16 – sediul Marelui Orient al Franței – se deschidea congresul internațional al masoneriilor interaliate.Lucrările au fost deschise de *Consiliul Ordinului* Marelui Orient gazdă, gradul 33 Corneau (1855-1934) cu un discurs programatic, fără ocolișuri: *Războiul s-a transformat într-o luptă formidabilă a democrației organizate împotriva marilor puteri militare și despotice.În această furtună, puterea seculară a țarilor în marea Rusie este deja în cădere; în Grecia, sub presiunea evenimentelor, a fost necesară reîntoarcerea la constituția liberală.Alte guverne vor cunoaște suflul libertății.Este indispensabilă crearea unei autorități supranaționale al cărei scop să fie nu suprimarea cauzelor conflictelor, ci de rezolvare în mod pașnic a controverselor dintre națiuni.Masoneria își propune să studieze acest nou tip de organism: Societatea Națiunilor.Ea va fi agentul de propagandă a concepțiilor de pace și fericire universale.Iată, Prea Iluștri Frați, munca noastră: să începem opera*.

”Fratele” André Lebey (7), secretar al *Consiliului Ordinului* Marelui Orient, prezentă un proiect de *statut* al Societății Națiunilor, pe care l-a însoțit cu un discurs vehement: *(...) Franța înarmată pentru îndepărtarea militarismului merge înainte.Ea nu se va opri din apostolatul ei.**Ea cere ca Societatea Națiunilor care devenise scopul războiului să se transforme în preambul al tratatului de pace**.Oricine este de acord că o pace clară, ca instrument diplomatic, ar fi incompletă dacă nu s-ar realiza sub auspiciile Societății Națiunilor (...).Societate a Națiunilor creată de societățile democrate, se înțelege (...).Din moment ce numai victoria va uni popoarele în jurul sentimentului de justiție (care și pentru ele rămâne ceva neclar) noi avem datoria, Fraților, ca la trecerea noastră să retrezim toate inimile rămase timp îndelungat într-o așteptare nesigură.**Dacă există un război sfânt, acesta este și trebuie să o repetăm fără încetare*** (8).*A nu profita de această ocazie unică care ni se oferă, să reconstruim lumea pe principii mai raționale, ar fi o adevărată nebunie.Făcând în acest*

*fel noi menținem tradiția patriei noastre.În 1789, ea a proclamat Drepturile Omului.Mai târziu (...) a proclamat drepturile popoarelor de-a dispune liber de ele însele.Acum, toate se întâmplă cu o vigoare profundă.Noi suntem invitați să avem succes acolo unde "Sfânta Alianță" a dat greș, în universala, garantata reconciliere dintre oameni, dând probă de principiile noastre (...).**Noi vom încorona opera Revoluției Franceze**.Lupta actuală* – continua Lebey – *este continuitatea celei începută în 1789; **unul din cele două principii trebuie să triumfe sau să moară**.Este în joc însăși viața lumii.Umanitatea poate să trăiască liberă sau dimpotrivă, destinul ei o condamnă la sclavie?Iată dilema pe care au stârnit-o catastrofele și la care democrațiile un de dat un răspuns.Aici nu este nici o posibilitate, nici de-a da înapoi, nici de-a trece peste (sau pe alături).În fața unui astfel de război, atât de clar, atât de categoric, nimeni nu ar trebui să ezite în îndeplinirea datoriei.A nu apăra Patria, înseamnă trădarea Republicii.**Patria, Republica, spiritul revoluționar și socialismul sunt indisolubil legate*** (9).Imaginea de mai jos reprezintă o reproducere a coperții documentelor Congresului masoneriilor aliate și neutre, care a avut loc la Paris, la sediul Marelui Orient din rue Cadet nr. 16, între 28 și 30 iunie 1917.

LIBERTÉ-ÉGALITÉ-FRATERNITÉ

GRAND ORIENT DE FRANCE | GRANDE LOGE DE FRANCE

16, rue Cadet, Paris | 8, rue Puteaux, Paris

CONGRÈS

DES

MAÇONNERIES DES NATIONS ALLIÉES ET NEUTRES

les 28, 29 et 30 Juin 1917

Și în timp ce la Paris continuau declarațiile cu intenții pacifiste, de responsabilitate în cazul unui conflict, demonstrându-se astfel scopurile revoluționare ale războiului, la Ancona, în august 1917 (la mică distanță de Lucarno unde în 1872 a fost luată decizia distrugerii Imperiului Austro-Ungar) pe muntele *Verità* (Adevărul) se reuneau Ordo Templi Orientis – OTO, Hermetic Brotherhood of Light – H BL și *Marea Lojă Națională și a Templului Mistic* pentru discutarea Noii Ordini în Lume (10).Între timp, la Londra, președintele Societății Pilgrims – sir Harry E Brittain – în cursul unui prânz oferit cu acea ocazie dădea citire unei telegrame trimise de președintele Societății Pilgrims (ramura americană), de la New York, George T Wilson: *În cele din urmă, "Union Jack"* (un pseudonim pentru Anglia) *și "Stars and Strips"* (aluzie la steagul Statelor Unite) *sunt ridicate pe același catarg și nu vor coborâ înainte de îndeplinirea misiunii lor.Noi, soldații în uniforme kaki așteptăm cu nerăbdare să luptăm alături de voi în Franța, să împărțim lupta voastră și triumful vostru pentru cauza libertății.**În sfârșit, în aprilie 1917s-a ajuns la o zi memorabilă*** (11) *din istoria anglo-americană: Statele Unite s-au alăturat aliaților. **După cincisprezece ani, visul celor din Pilgrims a devenit realiate în cele din urmă*** (12).

Yann Moncomble comenta: *(...) este destul de rar să se vadă lume care să manifeste atâta bucurie la ideea izbucnirii unui război (...), mai ales în rândurile "democraticilor" și ale masonilor (...), cei din urmă fiind mereu primii pentru a demonstra în fața lumii că războiul este cel mai rău dintre lucruri, că este făcut mereu de către dictatori (de "fasciști" cum se spune în zilele de azi).Pentru aceasta ei au întotdeauna un răspuns pregătit: e ceea ce ei numesc **războiul sfânt, războiul drept** al revoluției în mișcare*.În memoriile lui, "colonelul" House furnizează un mic exemplu despre manipularea căreia i-au căzut victime Germania și Occidentul, cu scopul final de declanșare a acestui *război sfânt*, atunci când la 15 aprilie 1915, **cu doi ani înainte de intervenția americană**,scria: *Mă întreb adesea care ar putea fi cauzele unui război.**Nu cred că împăratul Austro-Ungariei*** (Kaiser-ul) ***ar fi dorit războiul și, în realitate, nu se aștepta să izbucnească**.Printr-o mișcare destul de imprudentă, el a permis Austriei să intre în conflict cu Serbia cu gândul că dacă Germania își va susține aliatul, Rusia s-ar fi limitat la proteste energice (și ar fi reacționat la fel dacă Austria ar fi anexat Bosnia și Herțegovina)... refuzând să creadă că Anglia ar fi intrat în acțiune în fața unui incident în lumea balcanică (...).Relațiile anglo-germane erau în acel moment încununate de-o mare cordialitate și Kaiser-ul nu putea presupune că Anglia ar fi susținut Rusia și Franța până în punctul intrării în război împotriva Germaniei (...)* (13).Tehnică destul de apropiată de aceea folosită de George Bush Sr. la atacarea Irak-ului în 1990.

Înalt inițiatul House era aceeași persoană care trecea drept *pacifist înfocat*, omul care a încercat cu orice mijloc să împiedice războiul, fiind în același timp implicat cu toate forțele în *instruirea* președintelui Wilson și lăsându-l, în cele din urmă, cu responsabilitatea războiului.House susținea că *războiul trebuie să transforme organizarea internațională făcând loc în spiritul poporului necesității unui **nou standard al moralei internaționale***.Și dacă mai este nevoie de mărturii convin-gătoare, iată ce a scris unul din istoricii de seamă ai Înaltei Finanțe americane, vorbind despre magnații din acea perioadă: *departe de a salva lumea în 1914-1918, magnații industriei (care în același timp finanțau și campaniile pacifiste) au fost principalii promotori ai războiului.Ei sunt cei care au împins Statele Unite în conflict cu pretextul asigurării libertății pe mare, respectiv al triumfului democrației.Responsabilitatea (în mare parte) pentru dificultățile cunoscute în lumea contemporană este a marilor guvernanți, a marilor puteri care au luat parte la războiul din 1914-1918 și a deținătorilor de mari averi care i-au sprijinit.Printre altele, ei au favorizat apariția comunismului totalitar instaurat din cauza acestei situații* (14).Binomul *masonerie – ebraism talmudic* (și prin ebraism talmudic se poate înțelege *Cabală*, și deci *Magie*) și reflexul acestuia *Înalta Finanță* (braț) – *Socialism* (instrument) apar în întregime în crearea Societății Națiunilor.

A: SOCIETATEA NAȚIUNILOR, CREATURĂ MASONICĂ

Inițiatul J. Marques Rivière, deja menționat într-un articol din *Les documents maçonniques*, observa că mișcarea internațională care a dus la crearea Societății Națiunilor a fost prezentată în mod constant de istoriografia oficială ca fiind de inspirația *spontană* a maselor democratice populare, cu scopul întemeierii unui tribunal internațional destinat salvgardării păcii în lume.Studierea arhivelor ebraice și masonice, continua Rivière, ne precizează cine au fost promotorii reali ai acestei mișcări *generoase*.Prima tentativă de fructificare a ideii de *pace perpetuă* pentru a se ajunge la Republica Universa-

lă masonică are loc în 1899 cu prima *Conferință a Păcii*.Aceasta a avut loc la Haga din inițiativa țarului Nicolae al II-lea (prin nota trimisă în 28 aprilie 1898).Au luat parte douăzeci și șase de națiuni care au dezbătut îndelung pe teme ca *mediere* și *dezarmare*.Rivière povestește: *Trebuie spus că această conferință a surprins Masoneria ca un fapt neașteptat, nefiind inițiativa acesteia, dar recunoaşte imediat avantajele în favoarea ei, respectiv în favoarea Republicii Universale.Fraza din articolul 27 –* ***Solidaritatea care unește membrii societății națiunilor civilizate*** *– îi încântă în mod aparte pe frații interna-ționaliști.Cum s-a "înhămat" țarul la această treabă?Este o istorie evreiască mai mult decât interesantă!* În 1860 este în-

Ceremonie masonică, publică, în Statele Unite.

ființată la Paris, *Alianța Israelită Universală*, de către Adolphe Crémieux și de către profesorul de filosofie Isidor Kahn (director al Arhivelor Israelite).Menirea atribuită acestei noi organizații era *reluarea legăturilor frățești ale ebraismului din întreaga lume*.La o scurtă perioadă de la această înființare, Arhivele Israelite (15) au publicat o scrisoare datată *Nancy, 20 martie 1864*, adresată lor de către evreul Levy-Bing, prin care se punea în discuție principiul pă-cii perpetue prin mediere: *Dacă puțin câte puțin răzbunările perso-nale au dispărut, dacă nu mai este permis să se facă dreptate de unul singur, ci mai degrabă adresându-se judecătorilor, în general acceptați și dezinteresați de conflict, nu ar fi natural, necesar și la fel de important un alt fel de tribunal, un tribunal suprem care să judece marile delicte publice, antagonismele dintre o națiune și al-ta și să vadă, în cele din urmă, al cui cuvânt este mai plin de credință?Acest cuvânt este "Cuvântul lui Dumnezeu", pro-nunțat de fii lui întâi născuți, evreii, în fața cărora se înclină cu respect puterile, adică universalitatea oamenilor, frații noștri, amicii noștri, discipolii noștri*.Iată că ideea unei Curți Permanente de Arbitraj a apărut și pentru a o pune în practică, Levy-Bing face apel la ajutorul masonilor, ***acești frați care mai bine decât noi cunosc interesele noastre și le apără***.Urmă-rind drumul, proiectul este elaborat în *ateliere* (16) și făcut public (*vulgarizat*, de la *vulg – popor*) de către loji.Nu există nici o ezitare în proclamarea evreilor, *primii fii ai lui Dumnezeu*, drept *poporul arbitru, universal și infailibil*, poporul papă (patriarh), moștenitor necesar și legitim al supremației internaționale al Vaticanului decăzut.Nu se pune la îndoială că în orice fel s-ar compune Curtea de Justiție, ea va fi sub controlul evreiesc, evreul ca cetățean al universului.La această oră el domină lumea, e oriunde, are mâna peste tot.El deține forțele vii ale popoarelor și aproape în întregime, cele mai înalte funcții guvernative.Cum ar fi posibil să nu se exercite nici o influență asupra Curții Permanente de Arbitraj?

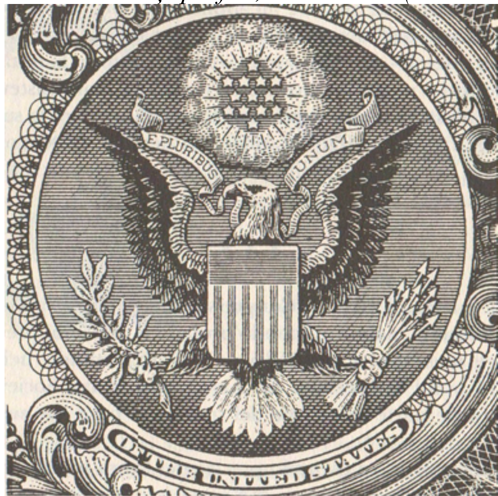
Alianța Israelită Universală l-a ales în 1861 ca președinte pe Crémieux.Acesta nu era numai Mare Maestru al Ritului Scoțian, dar și un important om politic, viitor ministru și membru în guvernul provizoriu.Activitatea *Alianței* a fost intensă de la început, având și o influență inegalabilă.Delegații ei au știut să pătrundă în cabinetele ministeriale și chiar alături de regi și împărați.Crémieux și-a făcut auzită vocea în fața lui Napoleon al III-lea în 1866, și a lui Bismarck în 1868. În 1864, Alianța "dă cuvântul" împăratului Alexandru al II-lea.O delegația aleasă de ea a reușit să ajungă până aproape de suveranul moscovit pe timpul șederii acestuia la Londra.Acești delegați i-au expus, într-o formă elocventă, principiul uma-nitar, dar și ideile lui Levy-Bing: niciodată să nu mai fie războaie, arbitraj obligatoriu, curte permanentă în stare să judece cu rapiditate conflictele dintre popoare.Autocratul a fost plăcut impresionat și a promis reunirea unui congres care să delibe -reze realizarea unui proiect care să aibă un consens general.Oricum, înainte să înceapă, Alexandru al II-lea dorea să știe cum vor primi celelalte puteri această inițiativă..Ocazie cu care, la întoarcerea în Rusia va trece pe la Berlin pentru a discuta acest lucru cu împăratul lui Bismarck.*Cancelarul de Fier* a fost prea puțin încântat în împărtășirea entuziasmului împăra-tului privitor la elucubrațiile lui Levy-Bing ... A se vorbi de pace perpetuă i se părea destul de inoportun.Nu respingea ideea de arbitraj, dar experiența lui îl făcea să prefere imparțialitatea și dezinteresul papei în locul unei jurisdicții cosmopolite și supusă la multe influențe din exterior.Alexandru al II-lea nu a renunțat la acest proiect, dar a intuit că va trebui să revadă executarea lui, când bombele *nihiliștilor* i-au întrerupt brusc firul visurilor umanitare.Succesorul lui nu avea același entu-ziasm privitor la ideologia iudeo-masonică.Ideea de a-i supune pe toți, sau în parte, aprecierea intereselor imperiului său de către un tribunal internațional, îi erau profund antipatice.Sugestiile Alianței Israelite Universale și-au făcut loc mai uşor în timpul lui Nicolae al II-lea.Unica linie directoare și constantă a politicii acestui suveran liberal (până în 1911) a fost căutarea de resurse financiare.A fost uşor de convins că luând inițiativa proiectului patronat de bunicul lui, drumurile către lumea financiară s-ar fi deschis mai uşor.

Rivière face cunoscută și opinia lui: *Ceea ce M. Flourens nu spune, sau poate că a ignorat, este că cel care l-a înșelat pe țar a fost ministrul Witte, omul "bun la toate" al finanțelor evreiești (...).Prima conferință de la Haga a fost pen-tru lumea cosmopolită masonico-ebraică ca un sunet de goarnă.În toate lojile, în toate societățile paramasonice, organiza-ții pentru pace, etc se asistă la o maree de planuri, rezoluții, proiecte, întâlniri, petiții, de practicieni care aveau la inimă fericirea în lume, printr-o pace permanentă, chiar dacă unicul lor scop era uniformizarea, democratizarea și masonizarea planetei.Ceea ce se dorea era instaurarea în fiecare țară a unui guvern masonic, cu o legislație în interes masonic.Cum s-ar fi putut înțelege țările cu tradiții diverse, fără aceeași religie, fără aceleași concepte politice? Cei care au înțeles și care au băgat de seamă manevra masonică erau trecuți sub tăcere cu etichete de genul "Nu iubește pacea, e un belicos"* (17).Câtă actualitate.Istoria, *magistra vitae* se repetă pe ea însăși.

Contele Serghei Iulievici Witte (1849-1915), ministru al finanțelor, al industriei și al comerțului, promotor al infrastructurii industriei ruse după model occidental, a fost vărul H P Blabatsky.

La 15 iunie 1907 are loc a doua conferință de la Haga în care, timp de circa patru luni, s-au discutat despre pacea permanentă, despre arbitrajul internațional, despre juriul cosmopolit, despre Curtea Internațională de Casație.Umbra lui Comenius se întindea peste delegați ... Tot același fost ministru Flourens, prin condeiul lui Rivière, descrie concluziile acelei conferințe: *În 1907, evreii care l-au ales pe Theodore Roosevelt cereau acum un alt lucru.Deasupra puterilor legislative, executive, judiciare și administrative ale popoarelor să se afle o jurisdicție supremă în care ei să fie judecători, la fel cum prin agenții lor, ei erau cei care comandau în parlamente.Președintele primei comisii, Bourgeois* (18) *a primit instrucțiunile și împuternicirea ca lucrările conferinței să se încheie numai dacă acel* ***desideratum*** *ar fi întâlnit satisfacție deplină ... numai că, atunci când s-a dorit trecerea de la domeniul ideilor abstracte la aplicarea în practică, comisia s-a lovit de imposibilitatea actualizării acestor utopii periculoase.În tot acest timp, după ce și-au frământat creierele pentru a găsi o cale de ieșire care nu exista, adunarea și-a dat seama de slăbiciunea ei și pentru a-și disimula înfrângerea s-a refugiat în palatul vrăjit al dorințelor acolo unde, oricine știe, orice fantezie arzătoare se poate descotorosi de capriciul ei.*

A urmat după aceea războiul, 1917, Congresul Masoneriei de la Paris... Masonul Wilson explică foarte clar lumii profane deciziile luate în 1916 și 1917, declarând prin faimoasele lui *paisprezece puncte* necesitatea creării unei Societăți a Națiunilor ca parte esențială a tratatului de pace care va urma după război: *Noi avem în aceasta un exemplu precis al muncii masonice (care se întâmplă în mod normal) și care constă în a lăsa să treacă deciziile de la cercul intern și secret, la cercul extern și profan, demascând (sau ascunzând) suficient de bine voința masonică în spatele ”voințe democratice”.*

Reprezentare a bancnotei americane de un dolar.Vulturl ține în gheare o ramură de măslin cu treisprezece frunze, și un mănunchi de săgeți, ambele embleme ale tribului lui Manase.Deasupra vulturului, un nor circular (simbol al Israelului întreg și al raporturilor acestuia cu Dumnezeu) în care se află stelele cu cinci vârfuri (pentalfa magică din masonerie) adunate sub forma stelei lui David.Numărul ”treisprezece” apare de șase ori: numărul de frunze de pe ramura de măslin, numărul de măsline, al săgeților, al dungilor de pe scut, al literelor din motto, al stelelor din ”steaua lui David”, cifra ”șase” fiind numărul ales de om pentru a marca ”Bestia” (Apocalipsa XIII, 18) (19).

Este vechiul joc manevrat cu abilitate de către societățile secrete, al opiniilor *spontane*, din cele spuse de J Marques Rivière, personalitate a Sinarhiei europene și *ezoterist apreciat* (20).

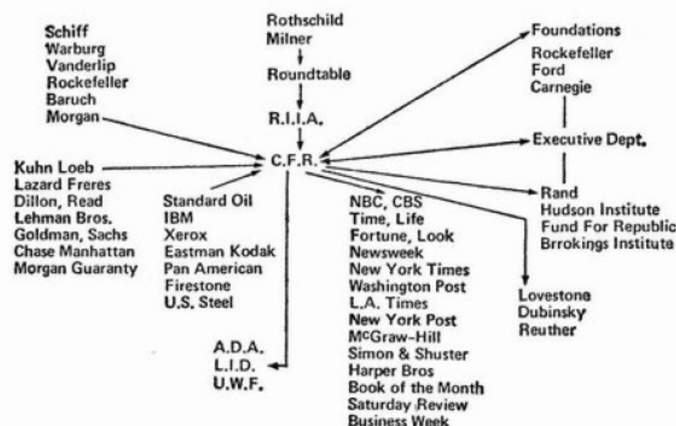
B: VERSAILLES

Imperiile au dispărut după cum preconiza Marele Maestru al *Marelui Orient* lusitan Sebastiâo de Magalhâes Lima (1850-1928), președinte al *Ligii Universale a Francmasonilor*, în **aceeași zi, de 13 mai 1917, cu apariția de la Fatima**: *Victoria aliaților trebuie să fie triumful principiilor masonice* (21).Europa centrală s-a văzut divizată într-o serie de națiuni noi (22) ca Austria, Cehoslovacia, Ungaria, Jugoslavia, fără apărare și instabile politic.Europa s-a întors la cum era cu multe secole înainte, dând posibilitatea unei treceri mai ușoare sub jugul iudeo-masonic totalitarist, iar imperiul fondat cu mai bine de o mie de ani înainte a trecut sub supravegherea Societății Națiunilor.Entitate cu pretexte supranaționale care, deși și-a declarat scopul să mențină pacea în lume, nu a știut – și nici nu a vrut – să împiedice izbucnirea, în 1940, a celui mai devastator război cunoscut de umanitate..Încă din 1918, ”colonelul” House a numit prin Wilson plenipotențiari la negocierile de pace de la Versailles, toți (fără nici o excludere) afiliați la Masonerie, la Round Table, la Societatea Pilgrims. Toate acestea cu sprijinul financiar al Înaltei Finanțe controlate de marile familii evreiești.Preponderența influenței evreiești a impresionat profund anumiți observatori, opinie exprimată de E. J. Dillon (ca reprezentant al acestora): *Un număr important de delegați susținea că influențele reale din spatele popoarelor anglo-saxone ar fi fost de origine semită, opinie pe care acești delegați o condensau în formularea* ***din acest moment lumea va fi guvernată de popoarele anglo-saxone, dominate la rândul lor de elemente ebraice*** (23).

Leon Motzkin președintele Comitetului Delegațiilor Evreiești, într-un articol publicat în Franța în 1933, declara: *Societatea Națiunilor stârnește entuziasmul evreilor: ea a realizat nu numai încetarea războiului, ci și transformarea tunurilor și tancurilor în tractoare, punând capăt mizeriei politice, sociale și morale a evreilor din toate țările (...).În ciuda* ***pogromurilor*** *înspăimântătoare care au izbucnit mai întâi în Polonia, după aceea în Ucraina, poporul evreu consideră perioada de după război* (primul) *drept o eră mesianică.*O eră mesianică bogată în promisiuni dacă ținem cont de cele afirmate de lordul Lothian (mason, membru al Rhodes Trust, al Round Table și al Societății Pilgrims) în cursul unei conferințe din 1935, că *evreii au avut perfectă dreptate prin utilizarea Societății Națiunilor și a pactului Briand-Kellog* (24)*, ca* ***începuturi imperfecte ale Noii Ordini Mondiale*** (25).La 28 aprilie 1919 este prezentat proiectul Societății Națiunilor și integrat în Tratatul de la Versailles.În timp ce delegații britanici și americani se puneau de acord pentru crearea de *laboratoare pentru studierea științifică a problemelor internaționale* (adică a primelor Institute de Afaceri Internaționale de pe ambele maluri ale Atlanticului – RIIA britanic, respectiv CFR american – prototipuri ale unei rețele succesive care ar fi înglobat, progresiv, toate națiunile importante ale Terrei, adevărate *coagulări* de putere la nivel de națiune cu funcție de transmisie pentru societățile secrete superioare), Societatea Națiunilor aspira la rolul de centru coordonator al oricărei activități pentru a garanta și consolida hegemonia principiilor masonice ratificate la Versailles.

Nedreptățile, instabilitatea, situațiile de mizerie și dezocupare cronică din nou-apărutele națiuni europene au fost rezultatele unei Conferințe de Pace care, în loc să fie un element pacificator, reuși să stârnească, într-o perspectivă nu prea

îndepărtată, un scenariu favorabil unui nou război încă și mai cumplit.Totul sub însemnele unei păci proclamate în piețe și parlamente, în care cerința ezoterică de echivalență dintre contrarii se traducea (încă o dată) prin gestionarea antagonismelor cu scopul menținerii puterii oculte.Un contemporan, Philip Snowden (care mai târziu a devenit membru al parlamentului britanic), a comentat Tratatul de Pace de la Paris cu următoarele cuvinte: *Tratatul ar trebui să-i mulțumească pe bandiți, pe imperialiști și pe militariști.Este un suflu aducător de moarte pentru speranțele acelora care așteptau sfârșitul războiului pentru instaurarea păcii.Nu e un tratat de pace, ci o declarație pentru un alt război.Tratatul demască adevăratele intenții ale aliaților* (26).Mareșalul Ferdinand Foch, cel care a condus spre victorie, în 1918, armatele aliate, după ce a văzut și semnat Tratatul de Pace, s-a limitat doar să comenteze: ***Nu e o pace, e un armistițiu de douăzeci de ani***.Și exact după douăzeci de ani (observa Virion) (27), *aurora* – pe care Sfânta Fecioară ar fi anunțat-o la Fatima – *învălui Europa ca preludiu la cel de-al doilea război mondial*.Existența Societății Națiunilor demonstrează din plin că ea nu era structurată pentru menținerea păcii.În douăzeci de ani de activitate nu a reușit să împiedice acțiunea legionarilor lui d'Annunzio de la Fiume în 1919 (28); nici ocuparea de către Franța a *Palatinatului;* nici aceea din 1923 a Bazinului Ruhr; nici ocuparea Abissiniei (Etiopiei) în 1935 de către italieni (care prin faimoasele *sancțiuni* nu a făcut decât să-i apropie și mai mult pe Mussolini și Hitler); nici agresiunea japoneză din Manciuria din 1937 și mai ales nu a putut împiedica declanșarea celui de-al II-lea război mondial.Falimente recunoscute și de lojile masonice, dacă este adevărat ceea ce scria Juchhoff (grad 32 al RSAA) în *New Age*, publicația oficială a Supremelor Consilii de grad 33 din întreaga lume, în aprilie 1936: *Războiul italian de cucerire a Etiopiei a demonstrat în mod clar că Societatea Națiunilor nu era numai incapabilă să mențină pacea în treburile în care erau implicate o mare putere, dar și că nici o națiune nu a găsit în sfaturile acesteia o politică coerentă și invariabilă ... Prezenta criză a demonstrat inutilitatea dotării Societății Națiunilor cu o armată destul de puternică care să-i asculte ordinele ...La interiorul ei, marile și micile puteri sunt dezbinate până la extrem (...).În caz de necesitate se riscă dezlănțuirea unui război chiar la interiorul ei.*Societatea Națiunilor, creatură a Masoneriei, inutilă din punct de vedere juridic, a fost desființată în cursul unei adunări ținute la Geneva între 8 și 18 aprilie 1946, iar tot ce-i aparținea a fost transferat către Organizația Națiunilor Unite, abia creată.

Conexiuni CFR (de remarcat sub NBC, CBS, numele lui McGraw-Hill.Va apare și în capitolul dedicat lui Ion Țiriac)

NOTE:

1 – Beneduce, economist, om politic și creator al sistemului ”public-privat” fascist, a fost elevul lui Nitti și al lui Bonomi. Președinte al IRIa fost unul din personajele de seamă ale economiei italiene.A avut trei fiice pe care le-a numit într-un mod foarte original: *Noua Idee Socialistă, Libera* și *Italia*.Prima dintre ele s-a căsătorit în 1939 cu Enrico Cuccia (1907-2000) care a fost timp de mai bine de cincizeci de ani sufletul Băncii *Mediobanca*.Era cunoscut drept *marele bătrân* al finanței italiene.La treizeci și cinci de ani, Cuccia era deja înalt funcționar al *Băncii Comerciale Italiene* și în acest rol, în 1942, a fost agentul de legătură între *exponenții Masoneriei italiene* (ca și Ugo La Malfa) și *Statele Unite*, prin reprezentantul acesteia George F Kennan.Cuccia a fost membru al Societății Fabian și al CFR, iar în anii de după război a fost prezentat de către protectorul lui, André Meyer, și celor de la Bilderberg.Meyer a fost un bancher francez (de origini evreiești) de mare importanță (1898-1979) care s-a aflat la conducerea Băncii Lazard Frères, eminența cenușie din spatele înființării Mediobanca și a averii lui Cuccia.Sediul din New York al Băncii Lazard era la numărul 120 de pe Broadway, la etajul 32, în aceeași clădire cu American International Corporation (*conglomerat* care cuprindea marile societăți ale vremii, de la Rockefeller până la Kuhn & Loeb).Cuccia *putea să se ducă la Hotelul Carlyle pe care Meyer l-a ales ca reședință privată, sau să ia ascensorul până la etajul 32, sediul Băncii Lazard din New York* (conform ziarului *Il Giornale* din 19 septembrie 1995). Merită amintit că patrimoniul familiei Agnelli (uzinele auto FIAT) era gestionat de Lazard (în acea perioadă și prin birourile lui Cuccia).

2 – Va deveni șef al CIA americane.

3 – Va deveni ”secretar de stat” american.

4 – Conform lui J Bordiot *Une main cachée dirige...*, cit., Condé-sur-Noireau, Éd. La Librairie Française, 1976, p 125.

5 – Că Wilson a fost mason o demonstrează *Revista Masonică* din 30 aprilie – 31 mai 1917, p 151.

6 – Conform P Virion *Bientôt...*, cit., p 40.

7 – Inițiat al lojii *Victor Hugo* în 1909, Lebey a fost și membru al lojii *Pitagora*, respectiv *Prietenii Progresului*.Mare Orator al *Marelui Colegiu al Riturilor*, în 1917 avea grad 33, era membru al Consiliului Ordinului Marelui Orient, fiind între 1913 și 1919 vice-președinte al Consiliului Ordinului.

8 – Dare de seamă a Congresului de la Paris al Masoneriilor Aliate și Neutre, 1917, p 89, text tipărit mai târziu în *Les documents maçonniques – Documentele masonice*, Paris, Éd. La Librairie Française, 1986, p 24.Se poate cerceta și François Fejtö *Requiem pour un empire defunt – Reqviem pentru un imperiu dispărut*, Éd. Lieu Commun, 1988, p 351.Istoricul Marelui Orient al Italiei, Aldo Alessandro Mola, citează interviul lui Ernesto Nathan, grad 33, publicat în *Epoca* cu ocazia sărbătoririi a trei ani de la intrarea Italiei în război, care declara fără ocolișuri: *Masoneria dorește războiului și s-a dedicat războiului întru totul* (*La liberazione dell'Italia nell'opera della Massoneria – Eliberarea Italiei prin opera Masoneriei*, Foggia, Bastogi, 1990, p 264).Dar se știe că opiniile, cu trecerea timpului se pot schimba.Astfel, un mason al timpurilor

moderne, Marele Maestru al Marelui Orient al Italiei, Armando Corona care la închiderea congresului de la Torino din septembrie 1988 (în cursul căruia Mola l-a citat pe Nathan) afirma: *Europa este datoare lumii cu două războaie mondiale (pe care masonii au încercat în zadar să le evite)* (p 313).
9 – Conform Léon de Poncins *La Franc-Maçonnerie d'après ses documents secrets*, cit, Vouillé, Éd. D P F, 1972, p 221.
10 – P Virion *Bientôt...*, cit., p 53.
11 – În documentul original al lui sir Harry Brittain afirmația era scrisă cu majuscule.
12 – Y Moncomble *Les vrias responsables...*, cit., p 75.
13 – C Seymour *Papiers intimes du Colonel House*, p 320, 321, citate de Y Moncomble, cit., p 79.
14 – F Lundberg *The Rich and the Super-Rich*, cit, New York, Lyle Stuart, 1968, citat de Y Moncomble, cit., p 82.
15 – Publicația oficială a Alianței Israelite Universale.
16 – *Atelier* : cu acest termen se indică reuniunile masonilor în amintirea primelor asociații ale masonilor operativi, Mario Aceti *Dizionario Massonico – Dicționar masonic*, Genova, Il Basilico, 1981, p 38.
17 – Citat din *Les Documents Maçonniques*, cit., p 879 și următoarele.
18 – Léon Bourgeois (1851-1925), mason francez, a fost primul președinte al Societății Națiunilor.
19 – Pentru o tratare completă a argumentului se poate vedea și Jean Vaquié *Abrégé de démonologie – Abreviar de demonologie*, Vailly-sur-Sauldre, Éd. Sainte Jeanne d'Arc, 1988, capitolul XXV.
20 – Serge Hutin, celebrul istoric la Masoneriei, își punea întrebarea: *Cine era Marques Rivière?Apreciat ezoterist, mai întâi a fost mason după care a ales ramura antimasonică a Sinarhiei Imperiale devenind un inamic implacabil al ”Fiilor Văduvei”.Prin 1938 Marques Rivière a fost inițiat în misterele magiei tantrice de un maestru hindus* (*Guverne oculte...*, cit., p 57).În *Bulletin de la Société Barruel* din Lyon (nr. 8 / 1981) este specificat: *Cazul lui Marques Rivière este complex și aduce aminte de cazul lui René Guénon (...).Dacă și unul și celălalt ”au avut criza lor” împotriva masoneriei și a organelor adiacente, nu trebuie pierdut din vedere care erau condițiile când s-au produs acestea.Masoneria era atunci în plină fază raționalistă și politică, mai degrabă ”politică și traficantă” și elementele care vroiau să o reconducă la spiritualismul gnostic, reușeau cu greu să se facă înțelese*.
21 – Din ziarul *Neue Zürcher Nachrichten* din 28 iulie 1917, nr. 206.
22 – Bineînțeles, națiuni înțelese din punct de vedere masonic.Articolul 4 din *CARTA Societății Națiunilor* de fapt, spunea: *Unitatea, autonomia și independența fiecărei națiuni sunt inviolabile.Un popor care nu e liber, adică nu are instituții liberale și democratice, nu poate constitui o națiune*.
23 – Émile J Dillon *The inside story of the peace conference – Istoria dinăuntrul conferinței de pace*, New York, Harper & Brothers, 1920, p 496-497, citată în Y Moncomble *Les vrais responsables...*, cit., p 83.Justiția și imparțialitatea practicate la Versailles au fost surprinse magistral de unul *din interiorul sistemului*, bancherul miliardar american Vanderbilt, care a afirmat: *Am început să cred că Tratatul de la Versaillesa fost conceput în spirit de ură și sălbăticie, de orbire și nebunie cărora se pot imputa marea majoritate (dacă nu totalitatea) a necazurilor provocate de război.Prin acest tratat s-au tăiat mâinile și picioarele popoarelor.*Citat de *Unity*, 8 decembrie 1921 și reluat de Y Moncomble în *Les professionnels de l'antiracisme*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1987, p 246.
24 – *Pactul Briand – Kellogg* sau *Pactul de la Paris* a fost semnat la 27 august 1928 de paisprezece națiuni și impunea renunțarea la uzul forței ca mijloc pentru rezolvarea divergențelor internaționale.Atât Briand cât și Kellogg erau afiliați la Masonerie iar cel din urmă, secretar de stat al președintelui Coolidge, era și membru al CFR.
25 – Lord Lothian *Pacifism is not Enough, nor Patriotisme Either – Pacifismul nu e suficient și patriotismul nici atât*, Oxford University Press, 1935, p 44.
26 – E C Knut *The Empire of ”The City” - Imperiul City*, Wisconsin, Noontide Press, 1983, p 42.
27 – P Virion *L'Europe après sa dernière chance, son destin*, cit., 1984, p 64.
28 – Și cum ar fi putut?Martinistul P Mariel scria: *Societatea Națiunilor a fost o creație masonică și primul ei președinte a fost masonul francez Léon Bourgeois*.(*Les Franc-Maçons en France – Francmasonii în Franța*, Éd. Marabout, 1969, p 204).D'Annunzio era și el *Superior Necunoscut* martinist cu numele inițiatic de *Ariel* (conform G Ventura *Tutti gli uomini del martinismo*, cit., Roma, Atanòr, 1978, p 69).

CAPITOLUL 17: SCHEMA ARHETIPULUI SOCIAL

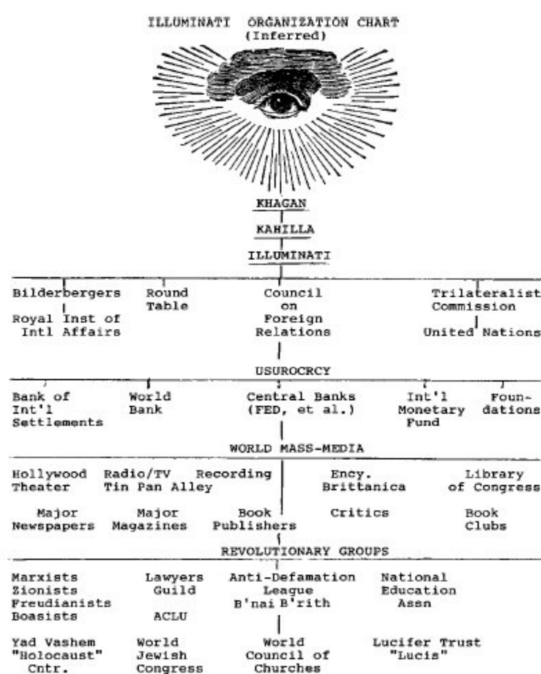
A: SPRE ”MAREA OPERĂ”

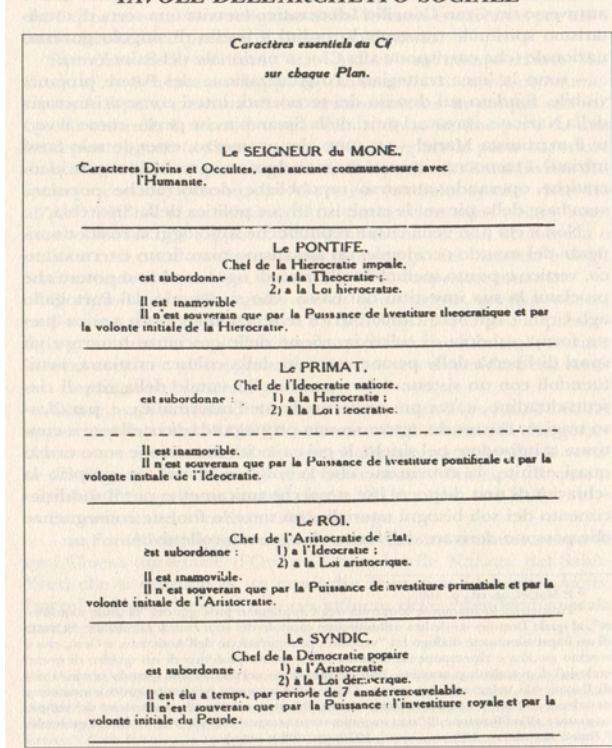
Imediat după consfințirea supremației anglo-americane asupra lumii, patronată de Înalta Finanță (mai ales cea evreiască) și condusă de către Masoneria Înaltă, ia ființă la Paris *Ordinul Martinist și Sinarhic*, condus de către Victor Blanchard (1) care intră în legătură cu *Mișcarea Sinarhică a Imperiului* (apărută succesiv, de origini franceze), respectiv cu *Mișcarea Pan-Europeană* condusă de contele Coudenhove-Kalergi.Moștenirea lui Saint-Yves este adunată în 1923 (după cum susține Raymond Abelio) de câțiva membri ai lojilor martiniste [reprezentați de Vivian Postel Dumas și Jeanne Canudo (2)] într-un document de inspirație teurgică numit *Schema Arhetipului Social*.Chiar dacă era doar un proiect, respectiva lucrare reia ideea de sinarhie descriind, cu un stil intelectual straniu, aparatul politico-religios al Teocrației, oferind printre altele o schemă destul de precisă a Guvernului Mondial.

Tipărită la editura *La Caravelle* sub forma colecției *Le Croquis*, Schema Arhetipului Social se dezvoltă pe șaizeci

de foi – planșe - , numerotate cu numere impare, fiecare planșă fiind împărțită pe orizontal în cinci secțiuni.Secțiunea centrală (a treia) este și ea divizată la rândul ei în două părți de o linie punctată care separă partea superioară de cea inferioară. Tot ce se află deasupra acestei linii punctate are aspecte oculte, ezoterice ale Guvernului Mondial (domeniu rezervat *Autorității – Sacerdoțium*) de care vorbesc Comenius și Saint-Yves.Ceea ce se află sub linia punctată face referire la organizarea socială, economică și politică așa cum sunt configurate în cele două consilii, ale Unităților Administrative Naționale, respectiv ale Statelor Naționale.Sunt reproduse trei din aceste planșe, corespunzătoare numerelor de ordine73, 93 și 53 din Arhetip.Prima prezintă ierarhia conducerii, a doua prezintă ierarhia consiliilor, iar a treia conține învățăturile care trebuie să coboare din zona conducerii și care trebuie urmate de societatea profană.Ca și în schemele lui Comenius și ale lui Saint-Yves, *Autoritatea* apare separată de *Putere* fiind deținută de *Iluminați* care în mod ierarhic se află deasupra liniei punctate. În vârf se află *Domnul – Conducătorul Lumii* pe care Isus îl numește *Principele acestei lumi – Princeps Huius Mundi*. Urmează: un *Pontefice* conducător al unei biserici universale, care se exprimă într-un *Consiliu Hierocratic* (din grecescul *hiéros* – sacru, și *kratos* – putere) a cărui influență trebuie să se extindă pe scară continentală; un *Ideocrat* (care are puterea teologică) sau *Primatul* și care cu ajutorul unui *Mare Consiliu Ideocratic* exercită un totalitarism spiritual transmițând ordinele la nivel național (corespunzând bisericii naționale a lui Saint-Yves).

Sub linia punctată este organizată puterea profană, vizibilă, fondată pe domeniul tehnocraților, văzuți ca *aristocrație* (în națiunea respectivă), creatorii practici ai Sinarhiei – care după cum avertiza martinistul Pierre Mariel – nu sunt decât o *unealtă*, un mijloc, fiind slab inițiați (3), comparativ *vârfurile* (înalt inițiate).Tehnocrații interpretează și traduc în realitate regulile ideocratice operând prin republici democrate și populare, adevărata bază a piramidei administrative și politice a Sinarhiei.Se poate vedea cu ușurință că astfel de republici sunt realități dominante în lumea occidentală de astăzi.Un socialism planificat și tehnocratic, vârf al puterii și punct de sosire al oricărei societăți moderne care-și proclamă investitura pe *baze democratice*, un sistem care se întinde din Portugalia spre Urali și din Statele Unite până în Africa septentrională.Treptat, această formă înșelătoare de *colectivizare* a conștiințelor a erodat libertatea persoanei, prin înlocuirea cu un sistem de control strict din partea statului a vieții fiecărui cetățean, sistem și mai rigid cu ajutorul informaticii.În mod paradoxal s-a reușit, printr-o propagandă continuă și percutantă să se inducă în individ (ale cărui capacități de reacție aproape au dispărut) convingerea că cea mai bună libertate este tocmai sclavia de-a nu dispune de noi înșine decât (și numai) pentru satisfacerea nevoilor materiale, cu toate consecințele funeste care pot deriva din formele de egoism colectiv (4).În fotografia alăturată este prezentată o *clasificare a puterii*.Partea de la bază este ocupată tocmai de *entitățile* care au ca scop *modelarea* conștiințelor: Yad Vashem – Muzeul Holocau$tului, Congresul Mondial Evreiesc, Consiliul Mondial al Bisericilor – *World Council of Churches* (despre ai căror reprezentanți pentru România se va trata la timpul oportun), Lucis Trust, dar și o multitudine de organizații printre care remarc Lawyers Guild (din care face parte și Gavril Iosif Chiuzbaian).

TAVOLE DELL'ARCHETPO SOCIALE

Caractères essentiels du Cf
sur chaque Plan.

Le SEIGNEUR du MONE.
Caracteres Divins et Occultes, sans aucune communeesure avec l'Humanite.

Le PONTIFE.
Chef de la Hierocratie impale.
est subordonne 1) a la Theocratie ;
2) a la Loi hierocratue.
Il est inamovible
Il n'est souverain que par la Puissance de Ivestiture theocratique et par la volonte initiale de la Hierocratie.

Le PRIMAT.
Chef de l'Ideocratie natiore.
est subordonne : 1) a la Hierocratie ;
2) à la Loi i teocratie.

- -

Il est inamovible.
Il n'est souverain que par la Puissance de Ivestiture pontificale et par la volonte initiale de i'Ideocratie.

Le ROI.
Chef de l'Aristocratie de Etat.
est subordonne : 1) a l'Ideocratie ;
2) a la Loi aristocrique.
Il est inamovible.
Il n'est souverain que par la Puissance de investiture primatiale et par la volonte initiale de l'Aristocratie.

Le SYNDIC.
Chef de la Democratie popaire
est subordonne : 1) a l'Aristocratie
2) a la Loi demcrque.
Il est elu a temps, par periode de 7 annéerenouvelable.
Il n'est souverain que par la Puissance : l'investiture royale et par la volonte initiale du Peuple.

Caracterele esențiale ale conducătorului
pe fiecare Plan

Domnul Lumii – caractere divin și ocult, fără nimic comun cu Uma -nitatea;

Ponteficele – șef al Hierocrației Imperiale, este subordonat:
1 – Teocrației;
2 – Legii Hierocratice.Este inamovibil.Nu este suveran decât prin Puterea investiturii teocratice și prin voința inițială a Hierocrației.

Primatul – șef al Ideocrației naționale, este subordonat
1 – Hierocrației;
2 – Legii teocratice.

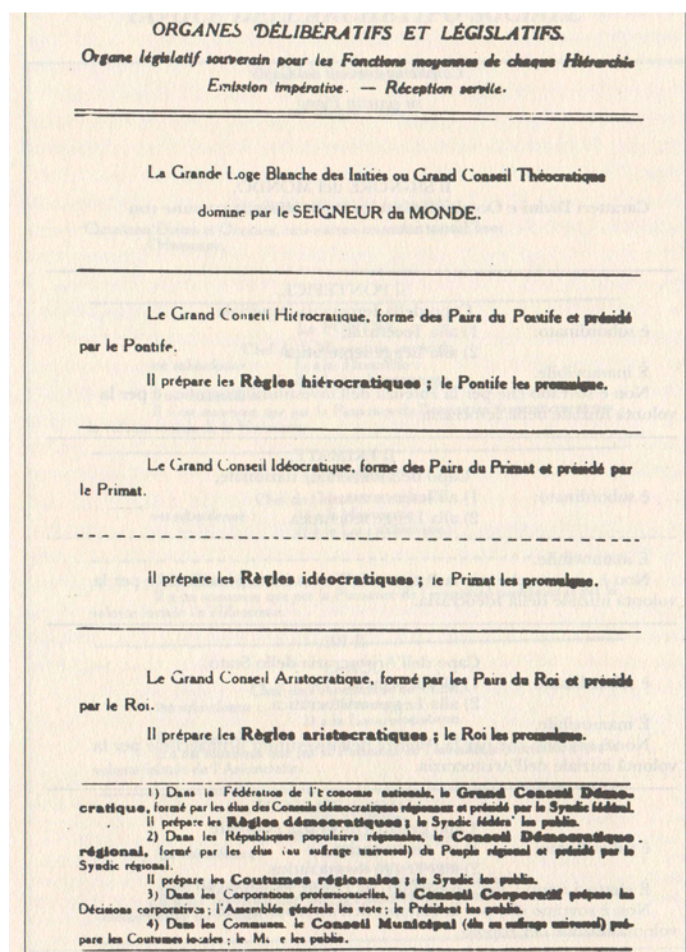
\- -

Este inamovibil.Nu este suveran decât prin Puterea investiturii pon -tificale și prin voința inițială a Ideocrației.

Regele – șef al Aristocrației Statului.Este subordonat
1 – Ideocrației;
2 – Legii Aristocratice.Este inamovibil.Nu este suveran decât prin Puterea investiturii Primatului și din voința inițială a Aristocrației.

Administratorul – șef al democrației populare.Este subordonat:
1 – Aristocrației;

2 – Legii democratice.Este ales pentru o perioadă de 7 ani și poate fi reales.Nu exercită decât prin Puterea investiturii regale și prin Voința inițială a poporului.

ORGANES DÉLIBÉRATIFS ET LÉGISLATIFS.

Organe législatif souverain pour les Fonctions moyennes de chaque Hiérarchie

Emission impérative. — Réception servile.

La Grande Loge Blanche des Initiés ou Grand Conseil Théocratique

dominé par le SEIGNEUR du MONDE.

Le Grand Conseil Hiérocratique, formé des Pairs du Pontife et présidé par le Pontife.

Il prépare les **Règles hiérocratiques** ; le Pontife les promulgue.

Le Grand Conseil Idéocratique, formé des Pairs du Primat et présidé par le Primat.

Il prépare les **Règles idéocratiques** ; le Primat les promulgue.

Le Grand Conseil Aristocratique, formé par les Pairs du Roi et présidé par le Roi.

Il prépare les **Règles aristocratiques** ; le Roi les promulgue.

1) Dans la Fédération de l'Economie nationale, le **Grand Conseil Démocratique**, formé par les élus des Conseils démocratiques régionaux et présidé par le Syndic fédéral.

Il prépare les **Règles démocratiques** ; le Syndic fédéral les publie.

2) Dans les Républiques populaires régionales, le **Conseil Démocratique régional**, formé par les élus (au suffrage universel) du Peuple régional et présidé par le Syndic régional.

Il prépare les **Coutumes régionales** ; le Syndic les publie.

3) Dans les Corporations professionnelles, le **Conseil Corporatif** prépare les Décisions corporatives ; l'Assemblée générale les vote ; le Président les publie.

4) Dans les Communes, le **Conseil Municipal** (élu au suffrage universel) prépare les Coutumes locales ; le M. e les publie.

Organele deliberative și legislative

Organ legislativ suveran pentru Funcțiile intermediare a fie-cărei Ierarhii.Funcționare obligatorie - Primire serviabilă.

Marea Lojă Albă a Inițiaților sau Marele Consiliu Teocratic dominat de Domnul Lumii.

Marele Consiliu Hierocratic format din egali ai Ponteficelui prezidat de Pontefice.Pregătește regulamentele hierocratice iar Ponteficele le aprobă.

Marele Consiliu Ideocratic, format din egali ai Primatului, fiind prezidat de Primat.

- -

Pregătește regulile ideocratice iar Primatul le aprobă.

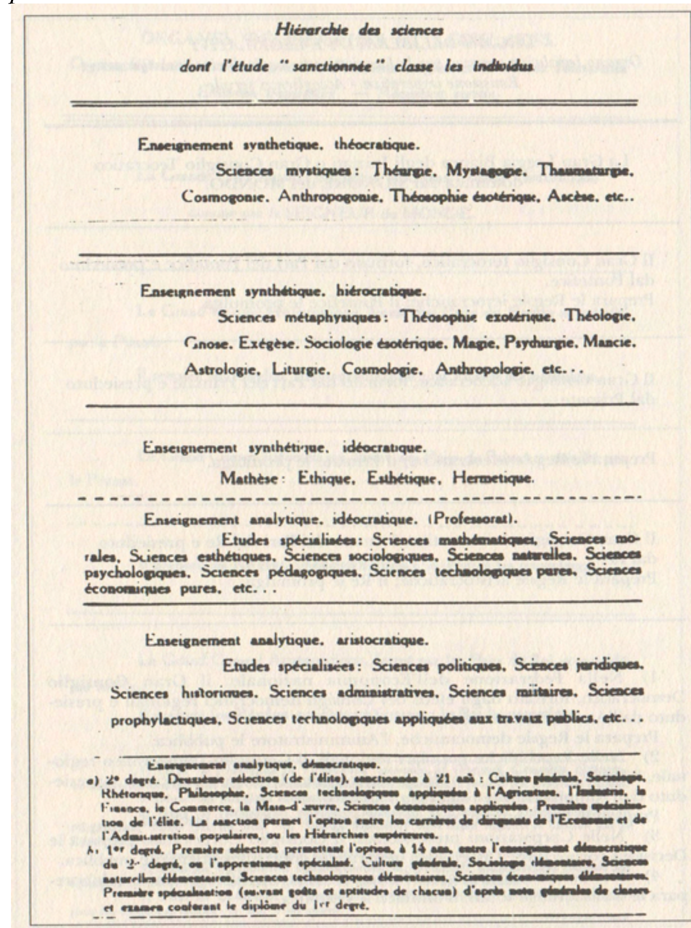
Marele Consiliu Aristocratic, format din egali ai Regelui, și este condus de rege.Pregătește regulile aristocratice pe care Regele le promulgă.

1 – în Federația Economiei Naționale, Marele Consiliu Democratic, format din aleșii Consiliilor Democratice regiona-le, este condus de Administratorul Federal.Pregătește regulile democratice iar Administratorul le aprobă.

2 – îm Republicile populare regionale, Consiliul Democratic Regional, format din aleși (prin sufragiu universal)ai Poporului regional și este condus de Administratorul regional. Pregătește regulile regionale pe care Administratorul le aprobă.

3 – în Corporațiile Profesionale, Consiliul Corporativ pregătește Deciziile Corporative.Adunarea Generală le votează iar Președintele le publică.

4 – în Comune, Consiliul Municipal (ales prin sufragiu universal) pregătește regulile locale.Primarul le aprobă și le publică.

Hiérarchie des sciences

dont l'étude " sanctionnée " classe les individus

Enseignement synthetique, théocratique.

Sciences mystiques : Théurgie, Mystagogie, Thaumaturgie, Cosmogonie, Anthropogonie, Théosophie ésotérique, Ascèse, etc..

Enseignement synthétique, hiérocratique.

Sciences métaphysiques : Théosophie exotérique, Théologie, Gnose, Exégèse, Sociologie ésotérique, Magie, Psychurgie, Mancie, Astrologie, Liturgie, Cosmologie, Anthropologie, etc...

Enseignement synthétique, idéocratique.

Mathèse : Ethique, Esthétique, Hermetique.

Enseignement analytique, idéocratique, (Professorat).

Etudes spécialisées : Sciences mathématiques, Sciences morales, Sciences esthétiques, Sciences sociologiques, Sciences naturelles, Sciences psychologiques, Sciences pédagogiques, Sciences technologiques pures, Sciences économiques pures, etc...

Enseignement analytique, aristocratique.

Etudes spécialisées : Sciences politiques, Sciences juridiques, Sciences historiques, Sciences administratives, Sciences militaires, Sciences prophylactiques, Sciences technologiques appliquées aux travaux publics, etc...

Enseignement analytique, démocratique.

a) 2e degré. Deuxième sélection (de l'élite), sanctionnée à 21 ans : Culture générale, Sociologie, Rhétorique, Philosophie, Sciences technologiques appliquées à l'Agriculture, l'Industrie, la Finance, le Commerce, la Main-d'œuvre, Sciences économiques appliquées. Première spécialisation de l'élite. La sanction permet l'option entre les carrières de dirigeants de l'Economie et de l'Administration populaires, ou les Hiérarchies supérieures.

b) 1er degré. Première sélection permettant l'option, à 14 ans, entre l'enseignement démocratique du 2e degré, ou l'apprentissage spécialisé. Culture générale, Sociologie élémentaire, Sciences naturelles élémentaires, Sciences technologiques élémentaires, Sciences économiques élémentaires. Première spécialisation (suivant goûts et aptitudes de chacun) d'après note générale de classe et examen conférant le diplôme du 1er degré.

IERARHIA ȘTIINȚELOR care pe baza studiului "aprobat" duce la o clasificare a indivizilor.

Învățământul sintetic, teocratic.Științe mistice: teurgia, taumaturgia, cosmogonia, antropogonia, teozofia ezoterică, asceză, Ghid al Inițierelor în Mistere (Mystagogia), etc.

Învățământ sintetic hierocratic.Științe metafizice: teozofia ezoterică, teologie, gnoză, sociologie ezoterică, magie, liturghie, astrologie, antropologie, etc.

Învățământ sintetic ideocratic: etică, estetică, hermetică.

- -

Învățământ analitic ideocratic (Profesorat).Studii specializate: Științe matematice, morale, estetice, sociologice, naturale, psihologice, pedagogice, Științe Tehnologice pure, Științe Economice pure, etc

Învățământ analitic aristocratic.Studii specializate: Științe politice, juridice, istorice, administrative, militare, profilactice, Științe tehnologice aplicateîn domeniul public, etc.

Învățământ analitic democratic.

a – gradul al II-lea.A doua alegere (de elită) aprobată la 21 de ani.Cultură generală, retoriă, filosofie, Științe tehnologice aplicate agriculturii, industriei, finanțelor, comerțului, mâinii de lucru, Științe economice aplicate.Prima specializare de elită.Aprobarea permite opțiunea dintre carierele de

conducător în Economie și Administrația populară, sau în Ierarhiile superioare.
b – primul grad.Prima selecție care permite alegerea, la 14 ani între învățământul democratic de gradul al II-lea sau o formare profesională specializată.Cultură generală, sociologie elementară, științe naturale elementare, științe tehnologice elementare, științe economice elementare.Prima specializare (urmând gusturile și aptitudinile fiecăruia), pe baza părerii generale din clasă și a examenelor aduce diploma primului grad.

B: ÎNVĂȚĂTURILE ARHETIPULUI SOCIAL

Nimic nou sub soare.Metodele folosite duc cu gândul la dezintegrarea căreia trebuie să-i succeadă oportuna reintegrare în *canoanele* specifice ale structurii sociale caracterizate prin acel *ordo ab chaos* masonic, la *distrugerea* urmată de *reconstrucția* după modelul dorit care tinde spre maxima nivelare a indivizilor, toate cu scopul creșterii puterii și al controlului asupra societății.Pentru acest scop în Arhetipul Social este instituționalizată o ierarhie care gestionează un depozit doctrinal superior (locul de frunte fiind ocupat de către științele ermetice care culminează cu teurgia, acea practică de tip *”comerț cu spiritele”*).Totul se ghidează după un plan de studii imperativ cu o tentă agresivă (prin integrarea tuturor cunoștiințelor, a tuturor științelor) care aduce sub *același acoperiș* teologia, ezoterismul și ermetismul.Magicianul domină ascuns dar real, cu concentrare la *așezarea pietrei cubice* pentru umanitatea profană pentru a o aduce în formele corespunzătoare Marii Opere, scopul suprem al Masoneriei.Virion observa: *Schema Arhetipului Social nu este decât oglinda care mărește și ne arată încotro se îndreaptă generația noastră.Acești ”maeștri”, sancționând ”studiile care departajează indivizii” impun idolatria, sclavia diplomei* (5) *fără de care nu se pot desfășura activități care să treacă de stadiul de artizanat sau de mic comerț (...).Violența în orientare se exercită asupra copiilor a căror primă educație a fost falsificată de un învățământ inadaptat la copilărie, respectiv la vârsta la care transformările importante se produc aproape continuu (de exemplu trecerea progresivă de la amintire la rațiune cu consecințe asupra folosirii voinței) punându-se în discuție viitorul omului.Suntem părtași la o spălare a creierului ...* (6).

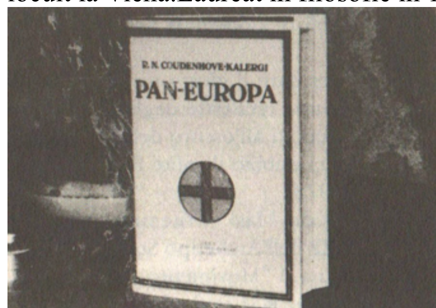
NOTE:

1 – Discipol al magicianului Papus.A deținut gradul 33 în RSAA, gradul 96 în Ritul de Memphis-Misraïm și a fost și Mare Maestru al Ordinului Martinist.
2 – *Vîvian du Mas și Jeane Canudo au fost animatorii unei mișcări oculte care se manifesta pe la 1919 – Polaires – Polarii.Această organizație a cărei doctrină se inspira în mare parte din ”Regele Lumii” a lui Guénon, se prezenta ea însăși ca fiind sub influența Agarthei (...).Canudo și Du Mas au fost membrii lojii ”Dreptul Uman” și aveau prieteni în secțiunea Kurukshétra a Societății Teozofice, în anumite loji franceze din Marea Lojă franceză (...) și în martinism, unde țineau conferințe* (conform Jean Saunier *La Synarchie – Sinarhia*, Paris, Éd. Grasset, 1971, p 187-189).
3 – P Mariel, cit., p 103.
4 – Perspectivă configurată de Dostoievski într-un capitol din *Frații Karamazov.*Este vorba despre un dialog dintre un *bătrân* (ca o reprezentare a Antihristului) și *Isus* pe care ”bătrânul” îl judecă și-l condamnă în mod repetat în contextul profetic al unui șir de întâmplări ecleziastice de mare actualitate.Cartea a fost scrisă între 1879-1880 când viața lui Dostoievski se apropia de sfârșit.Cum a putut acest scriitor rus să cunoască și să descrie atât de amănunțit întâmplările care ar fi dus la edificarea unui *nou și înspăimântător* turn Babel? (F Dostoievski *Frații Karamazov*, Milano, Garzanti, 1979, p 263 și următoarele).
5 – *Diploma*, celebra ”bucată de hârtie” care trebuie să demonstreze ”legalitatea” cunoștiințelor dobândite.
6 – P Virion *Bientôt...*, cit., p 209.(Stranie denumirea dată *domnului acestei lumi – Princeps huius mundi* de către Isus – cel pe care Biserica *îl proclamă* ca salvator.Isus știa ceva și a transmis prin învățături, dar poate că Biserica le-a *denaturat* sensul, cu anumite intenții.Cine are dreptate???).

CAPITOLUL 18: PAN-EUROPA

Au sosit timpurile pentru a lansa în mod public un curent de opinie favorabil Sinarhiei, să se facă cunoscute pe plan mondial fundamentele Marii Opere, aducându-se în atenția publicului (fără a dezvălui rădăcinile ascunse) planul vechi de trei secole al lui Comenius în *reinterpretarea* lui Saint-Yves.Dar nu era suficient să se facă *gălăgie*.Era nevoie de cineva care să *armonizeze* sunetele între ele.Era nevoie de conducători care să *dirijeze* diversele *orchestre ale inițiaților* necesare pentru conducerea tehnocraților – în număr din ce în ce mai mare.Categoriei de *conducători* i-a aparținut, fără îndoială, contele Richard Nikolaus Coudenhove-Kalergi (1894-1972).Fiind în contact cu Vivian Postel du Mas (1) (care împreună cu Jeanne Canudo, sunt considerați cei care în 1922 au dezvoltat *Arhetipul Social*), tot în 1922, Coudenhove-Kalergi înființa

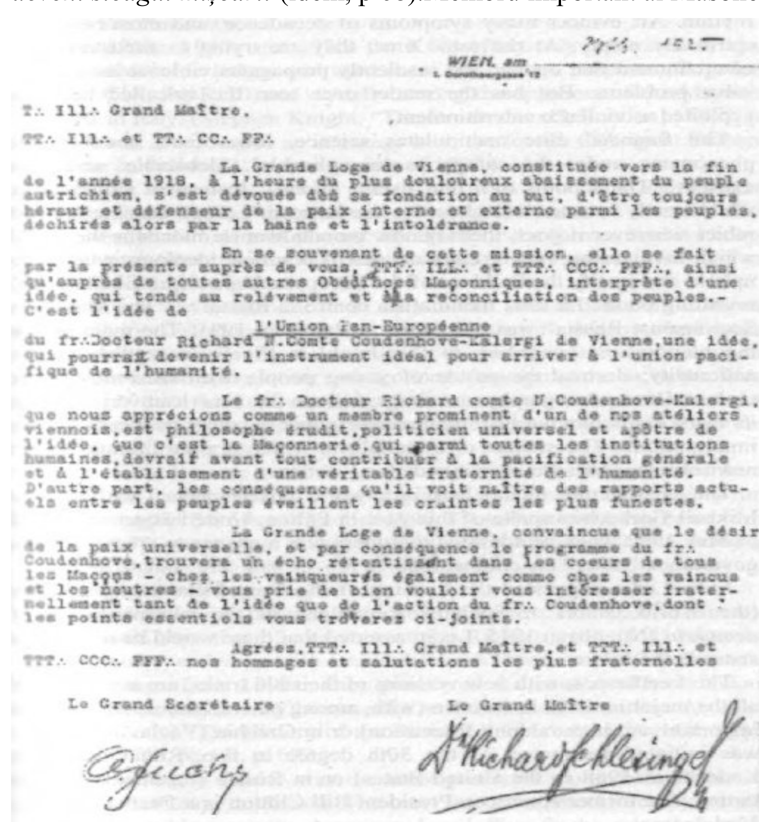
în 1922, la Viena, *Mişcarea Pan-Europeană*.Reprezentant al Sinarhiei europene, Richard Coudenhove-Kalergi descindea din familii europene nobile.Bunica lui, Maria Kalergi a fost prietenă cu Bismarck, cu Heine şi Wagner (un cerc care ar putea fi considerat de *iniţiaţi*) şi provenea din dinastia imperială bizantină *Focas*.Bunicul lui, Franz Coudenhove, diplomat în serviciul Franţei, provenea dintr-o familie veche şi nobilă din Brabante (zonă centrală din conglomeratul numit *Ţările de jos* – Belgia şi Olanda).R. Coudenhove-Kalergi s-a născut în 1894, la Tokyo, unde tatăl lui era ambasador iar mama era o principesă japoneză, cunoscând încă din copilărie viaţa din lumea cosmopolită.A fost cetăţean francez, dar o perioadă a locuit la Viena.Laureat în filosofie în 1917, evită serviciul militar căsătorindu-se destul de devreme cu o *stea* a teatrului actriţa Ida Roland, de origini evreieşti.Spre 1919 a început să se intereseze de proiectul unei Noi Ordini Internaţionale concepută ca o *federaţie de naţiuni*, condusă de Statele Unite (2).Primul pas spre Noua Ordine ar fi fost crearea unei Europe unite, *Pan-Europa*.A început să colaboreze cu ziarele şi la începutul lui 1923 a scos lucrarea de căpătâi a Mişcării Pan-Europene – *Pan-Europa* – un proiect concret de federalizare a popoarelor Europei (Editura ”Pan-Europa”, Viena).Respectiva carte este prezentată în imaginea alăturată (în varianta color, crucea este roşie, pe fond auriu).

Crucea Roşie a cruciadelor din Evul Mediu este simbolul cel mai vechi al uniunii europene supranaţionale.Astăzi ea a devenit emblema umanitarismului internaţional.Soarele reprezintă spiritul european a cărui strălucire a iluminat întreaga lume. Civilizaţia greacă şi civilizaţia creştină, crucea lui Hristos şi soarele lui Apollo formează bazele durabile ale culturii europene (R Coudenhove-Kalergi *J'ai choisi l'Europe – Eu am ales Europa*, Éd. Plon, 1952, p 116).

Visul lui Komensky *(Comenius) şi al lui Nietzsche, concepţia lui Kant, dorinţa lui Bonaparte şi a lui Mazzini – Statele Unite ale Europei vor fi finalizate de ”Mişcarea Pan-Europeană”.Sub semnul crucii solare în care se aliază Soarele Luminilor şi crucea Roşie a umanismului internaţional, ideea pan-europeană va învinge împotriva meschinătăţii şi a inutilităţii oricărei politici, distructivă şi patriotică* (R Coudenhove-Kalergi *Storia de Pan-Europa – Istoria Pan-Europei*, Milano Nuova, s.d., p 56,57).

Simbolul mişcării trebuie să fie o cruce roşie pe un soare auriu: crucea lui Hristos pe soarele lui Apollo, o umanitate supranaţională aliată spiritului radiant al Luminii.Acest simbol, pe un fond albastru deschis (reprezentare a păcii) va deveni steagul mişcării (idem, p 68).Membru important al Masoneriei din Viena (din cele prezentate în imaginea alăturată), *membru proeminent al ”atelierelor” noastre, filosof erudit şi politician universal*, Coudenhove-Kalergi este de *părere că Masoneria, prin instituţiile ei umanitare, va trebui să contribuie la pacificarea generală şi la instaurarea unei fraternităţi veritabile a umanităţii*.Contele Coudenhove-Kalergi era de părere că popoarele Europei ar trebui să înceteze să se lupte între ele, lucru care ar fi posibil prin unitatea în apărare, respectiv comercială, fără bariere restrictive.Toate inechităţile sociale ar fi dispărut pentru totdeauna prin măsuri socialist-radicale.În 1925 Coudenhove-Kalergi publică o altă lucrare *Practical idealism – Idealism practic* în care lasă să se vadă gândurile pentru viitorul Uniunii Europene: *pentru Pan-Europa aş dori să văd un un euroasiatic negroid cu o multitudine de personalităţi* (trăsături de personalitate) ... *Evreii ar trebui să deţină rolul conducător de vreme ce Providenţa a dat Europei o rasă nobilă şi superioară numită evreii* (p 22 şi 50).Planurile viitoarei restructurări europene au fost publicate în periodicul vienez al masoneriei *Wiener Freimaurerzeitung* din septembrie 1925, respectiv octombrie 1926.Coudenhove-Kalergi scria în autobiografia sa: *La începutul lui 1924 primesc un telefon de la baronul Louis de Rothschild. Un prieten de-al lui, Max Warburg din Hamburg, citise cartea mea şi dorea mai multe detalii.Spre marea mea uimire, Warburg mi-a oferit imediat 60.000 de mărci-aur pentru finanţarea mişcării în următorii trei ani.A fost interesat în mod direct de Mişcarea Pan-Europeană până la finele vieţii lui.În 1925, Max Warburg a aranjat cu fraţii lui din Statele Unite, Felix şi Paul, să fac un turneu în America, urmând să mă întâlnesc cu Paul Warburg, Bernard Baruch şi discutând despre unitatea europeană cu Hoover, Kellogg, Young şi Lippmann*.În 1966 Coudenhove-Kalergi publică la Viena lucrarea *Pan-Europe 1922 to 1966*, prefigurând (la pag 95) că *naţiunile europene vor exista în Statele Unite ale Europei*, iar la pagina 103 făcea cunoscut că *Uniunea Europeană se va extinde până la Vladivostok*.

WIEN, am ...
I. Dorotheergasse 12

T∴ Ill∴ Grand Maître,

TT∴ Ill∴ et TT∴ CC∴ FF∴

La Grande Loge de Vienne, constituée vers la fin de l'année 1918, à l'heure du plus douloureux abaissement du peuple autrichien, s'est dévouée dès sa fondation au but, d'être toujours héraut et défenseur de la paix interne et externe parmi les peuples, déchirés alors par la haine et l'intolérance.

En se souvenant de cette mission, elle se fait par la présente auprès de vous, TTT∴ ILL∴ et TTT∴ CCC∴ FFF∴, ainsi qu'auprès de toutes autres Obédiences Maçonniques, interprète d'une idée, qui tende au relèvement et à la reconciliation des peuples.- C'est l'idée de

l'Union Pan-Européenne

du fr∴Docteur Richard N.Comte Coudenhove-Kalergi de Vienne, une idée, qui pourrait devenir l'instrument idéal pour arriver à l'union pacifique de l'humanité.

Le fr∴ Docteur Richard comte N.Coudenhove-Kalergi, que nous apprécions comme un membre prominent d'un de nos ateliers viennois, est philosophe érudit, politicien universel et apôtre de l'idée, que c'est la Maçonnerie, qui parmi toutes les institutions humaines, devrait avant tout contribuer à la pacification générale et à l'établissement d'une véritable fraternité de l'humanité. D'autre part, les conséquences qu'il voit naître des rapports actuels entre les peuples éveillent les craintes les plus funestes.

La Grande Loge de Vienne, convaincue que le désir de la paix universelle, et par conséquence le programme du fr∴ Coudenhove, trouvera un écho rétentissant dans les coeurs de tous les Maçons - chez les vainqueurs également comme chez les vaincus et les neutres - vous prie de bien vouloir vous intéresser fraternellement tant de l'idée que de l'action du fr∴ Coudenhove, dont les points essentiels vous trouverez ci-joints.

Agréez, TTT∴ Ill∴ Grand Maître, et TTT∴ Ill∴ et TTT∴ CCC∴ FFF∴ nos hommages et salutations les plus fraternelles

Le Grand Secrétaire — Le Grand Maître

Dr Richard Schlesinger

În 1930, magazinul american săptămânal *Saturday Evening Post* publica un articol al lui Winston Churchill cu titlul *Statele Unite ale Europei*.În 1942, pe atunci prim-ministru, Churchill declara: *Privesc înainte către Statele Unite ale Europei*.În 1946, declara din nou: *trebuie să construim un fel de State Unite ale Europei*, iar la Paris, în 1948, făcea cunoscut că *această uniune va trebui să dispună de un guvern unic, de un parlament unic, de o singură curte de justiţie şi de un singur consiliu economic*.

Același simbol – crucea roșie pe un soare auriu – constituie și însemnele *Marelui Maestru Rozacrucian* și apare imprimat pe coperta cărții deja citate, *The Rosicrucians, their Rites and Mysteries – Rozacrucienii – Riturile și misterele lor* (3), scrisă de istoricul și specialistul rozacrucienilor Hargrave Jennings.Kalergi trebuia să cunoască ceva din moment ce și el era mason (4), fapt confirmat de revista *Alpina* (nr. 1 din 1989), revista oficială a Marii Loji a Elveției, într-un editorial sub semnătura unui anume Jürg von Ins.Raporturile foarte bune pe care le-a avut cu Înalta Finanță [Rothschild, Warburg (5)] au dus la apariția, în 1924, revistei *Pan-Europa*, publicația oficială a mișcării, cu sediul în Palatul Imperial din Viena; cartea lui cunoaște un mare succes, fiind tradusă chiar și în japoneză și esperanto.Inițiativa a început să prindă contur și *Uniunea Europeană* număra, și ea, tot mai mulți adepți (unii dintre ei foarte celebri): dr. Hjalmar Schacht (1877-1970), membru al Marii Loji din Prusia, omul de legătură dintre Înalta Finanță de pe Wall Street și Hitler, viitor președinte al Reichsbank; primarul Köln-ului, Adenauer (6); masonul E Benes, ministrul Afacerilor de Externe al Cehoslovaciei și președinte al Societății Națiunilor în 1935. Alături de politicieni s-au aflat și oameni de cultură și artă, precum Paul Valéry, Thomas Mann, Rainer Maria Rilke, Albert Einstein, Sigmund Freud, dar și viitorul fondator al Amnesty International – Sean Mac Bride – și teoreticianul *spațiului vital* al lui Hitler, Karl Haushofer (ambii membri ai OTO).Mussolini nu-și ascundea simpatia pentru Mișcarea Pan-Europeană, derivată din ideile lui Nietzsche, pe care le împărtășea și Kalergi (7).Dacă pe plan american *debarcarea* lui Kalergi a fost ușurată de influența bancherilor Warburg, pe plan britanic, este ajutat de către William Stead (membru al Round Table și al Societății Fabian) pentru susținerea cauzei unei uniuni a Europei continentale în fața reprezentanților imperiului britanic.Cu sprijinul elitei din Statele Unite (H Hoover-CFR, Oven Young-CFR, Bernard Baruch-bancher și membru al CFR și al Societății Pilgrims), aprobat și susținut de asemenea persoane, Kalergi a fondat *Comitetul de Cooperare Americană al Uniunii Pan-Europene*, comitet din care făceau parte președintele CFR-Duggan, Felix Frankfurter, Paul și Felix Warburg și omniprezentul Nicholas Murray Butler (șeful British Israel, membru al CFR, al Round Table, al Societăți Pilgrims) pe care Kalergi nu a ezitat să-l numească *unul din prietenii și protectorii mei cei mai activi* (8).

Doppelnummer September 1925 — Wiener — VII. Jahrgang — Nr. 7.8

Freimaurer-Zeitung

Herausgegeben von der Großloge von Wien

Die Großloge von Wien für Paneuropa.

Aufruf an alle Großbehörden.

Pagina Wiener Freimaurer-Zeitung

Între 3 și 6 octombrie 1926 are loc la Viena primul congres al Uniunii Pan-Europene, la care au fost prezenți Edvard Benes, francezul Joseph Caillaux, germanul Paul Loebe (președinte al Reichstagului), italianul Francesco Nitti.Printre participanți s-a aflat și monsignorul austriac Ignaz Seipel, Nicola S Politis (membru al Comitetului European al Fundației Carnegie, condusă – nu mai e de mirare, de Murray Butler), dar și alți două sute de invitați din douăzeci și patru de națiuni.Pe pereți erau expuse tablouri ale celor considerați *părinții* Pan-Europei: rozacrucianul Comenius, Kant (9), Mazzini și Nietzsche.Statele Unite erau reprezentate de către *trezorierul* CFR – Frederick H Allen, Anglia de către A Watts (membru al RIIA) în timp ce din partea sovietică a fost prezent fostul președinte al Consiliului, masonul (evreu) Alexander Kerenski (10).Contele Richard Coudenhove-Kalergi (în imaginea din stânga), potrivit unei reviste germane apropiată de Lyndon LaRouche (care se baza de-o rețea de informatori internaționali, printre care chiar și rabini antisioniști) ar fi fost afiliat (fapt neobișnuit) la B'nai B'rith (*Code*, nr. 12 din 1993, Leonberg, Verlag Diagnosen).În Italia, mișcarea îi avea drept conducători pe Benedetto Croce, Francesco S Nitti și contele Carlo Sforza [membru al Comitetului Centrului European al Fundației Carnegie, mason și mondialist de top (11)].Este interesant de remarcat că în 1917, pe lângă Colegiul Liber de Științe Sociale din Paris, se țineau cursuri – conferințe asupra federalismului cu participarea lui Francesco Saverio Nitti (la acea vreme președinte al Consiliului Italian de Miniștri), respectiv a lui Miliukov, martinist, fost ministru al Afacerilor de Externe ale Rusiei imperiale, artizanul îndepărtării țarului (1917).Inițiativa lui Coudenhove-Kalergi înainta întâlnind ideile masonului Aristide Briand și ale *sinarhului* Jean Monnet care doreau o împărțire a lumii în cinci zone denumite: *zona pan-sovietica, zona pan-europeană* (mai exact euro-africană), *zona pan-britanică, zona pan-americană* și *zona pan-asiatică*.O organizare pe principii raționale a lumii, fără frontiere, bazată pe un plan economic imperativ – al *Arhetipului Social* – a cărei îndatorire de îndepărtare a contrastelor și conflictelor dintre societăți ar fi revenit unor înțelepți provenind de la aceeași școală de gândire.Natura acestei școli se poate deduce din analiza atentă a cuvintelor aceluiași Kalergi, la o conferință la Academia de Științe Morale și Politice din Paris (la 15 aprilie 1960), care repeta cuvintele lui Saint-Yves: *căderea imperiului papilor a permis nașterea ideii unei federații europene laice* (12).În perfectă armonie și în continuitate liniară cu declarația lui Albert Pike, *satanistul din Boston* (13), făcută publică pe la sfârșitul secolului al XIX-lea: *Când Ludovic al XVI-lea a fost judecat, jumătate din muncă era deja făcută.De atunci, Armata Templului trebuia să-și îndrepte toate eforturile împotriva papatului* (14).Reapare în toată dimensiunea ei încrengătura masonică, aceeași care în anumite vremuri încuraja dezvoltarea naționalismelor dictatoriale necesare pentru pregătirea *apariției unei noi forme de existență, a unei noi moralități în Europa* (15), aceeași pe care Villemarest o regăsea în *urmașii* direcți ai Pan-Europei [Comisia Trilaterală, Grupul Bilderberg, Institutele de Afaceri Internaționale – de pe cele două maluri ale Atlanticului, dar și în mijlocul lumii comuniste, la Moscova, Praga, Varșovia, Budapesta (16)].

Simbolul Societății Teozofice adună laolaltă crucea încârligată (viitorul simbol al nazismului), steaua lui David – talisman de origine cabalistică, șarpele care își înghite coada, coroana – ca simbol al conducătorului care se află deasupra, înglobând și armonizându-le pe celelalte.

NOTE:

1 – Mărturia teozofului și astrologului Armand Mora, preluată de Yann Moncomble în *Du viol des foules...*, cit., p 163.
2 – Ideea de federație este fundamentală pentru mondialiști.Ea constituie un pas decisiv spre Guvernul Mondial, ca uniune de state care renunță la suveranitatea lor națională în favoarea unei puteri centrale exclusive, unde autonomia se referă doar la aspecte marginale precum legislația și bilanțurile locale, poliția locală, etc.
3 – Hargrave Jennings *The Rosicrucians: their Rites and Mysteries*, London, New York, G Routledge & Sons, E P Dutton & Co, 1877.
4 – *Inițiat în 1922 în Loja Humanitas a Orientului din Viena (...).În anul 1920 Coudenhove-Kalergi lansează "Mișcarea Pan-Europeană" care câștigă rapid în popularitate.Pentru a nu împiedica eforturile lui Kalergi, Marea Lojă a Austriei i-a suspendat apartenența la Masonerie, dar rămânând în strânse legături cu el și sprijinindu-i eforturile* (Daniel Ligou *Dictionnaire...*, cit., 1998, p 319).André Ulmann și Henri Azeau, în lucrarea lor *Synarchie et Pouvoir – Sinarhie și Putere*, Paris, Éd. Julliard, 1968, amintesc că Mișcarea Sinarhică Internațională *a stat la baza apariției fascismului italian și a inspirat acțiunea lui Coudenhove-Kalergi în dezvoltarea conceptului de pan-europenism* (p 63-65).P F de Villemarest face referire la faptul că Coudenhove avea gradul 18 în Masonerie – Cavaler Rozacrucian – *La Lettre d'information*, nr. 7 din 1992.
5 – Richard Coudenhove-Kalergi *Istoria Pan-Europei*, cit., p 69.
6 – Konrad Adenauer (1876-1967), om politic german, a devenit cancelar federal după război, a fondat împreună cu Robert Pferdmenges *Democrația Creștină* germană.Pferdmenges a fost vice-președinte al *Dresnder Bank* și membru al Consiliului Director al Reichsbank înainte să devină asociat al Băncii *Salomon Oppenheim Jr and Co* din Köln (cu Oppenheim ne vom întâlni și în materialul dedicat lui Ion Țiriac).Cei din Consiliul Director de la Reichsbank au fost numiți de Hitler *arieni de onoare*.
7 – R Coudenhove-Kalergi *Istoria Pan-Europei*, cit., p 24,25.
8 – Idem, p 140.
9 – *Filosoful nu a fost membru al vreunei loji, dar a întreținut relații de prietenie cu numeroși masoni, între care editorul său – Johann Jacob Kanter, și executorul lui testamentar – Wasianski* (Daniel Ligou *Dictionnaire...*, cit., p 675).
10 – R Coudenhove-Kalergi *Istoria Pan-Europei*, cit., p 74.
11 – Sforza declara în *Foreign Affairs*, revista CFR-ului american (vol XXII, nr. 1 din octombrie 1943) și prin aceasta își făcea cunoscută *adeziunea* la ideile mondialiste ale acestei instituții: ***Nu trebuie să ne surprindă durata crizei cauzată de generația din 1914.Războiul din 1914-1918 și armistițiul "deranjant" care a durat până în 1939 nu au fost decât etapele unei revoluții și revoluțiile durează timp îndelungat.Natura acestei revoluții este clară de acum.Noi suntem martorii și în același timp victimele sfârșitului naționalismului (...).Revoluția noastră deci, constituie căderea ideii dogmatice de naționalism***.
12 – Citat în P Virion *Bientôt...*, cit., p 109.
13 – V P Haining *Maghi e magia – Magii și magia*, Roma, Mediterranee, 1977, p 61.
14 – Albert Pike *Morals and Dogma – Morala și Dogma*, cit., p 156, vol VI.
15 – *Pan-Europa*, Wien, 1924 citată de P F de Villemarest în *Les sources financières du communisme*, cit., p 133.
16 – P F de Villemarest *La lettre d'information*, nr. 13 din noiembrie 1981.

CAPITOLUL 19: MIȘCAREA SINARHICĂ A IMPERIULUI – M.S.E.

Mișcarea Sinarhică a Imperiului a apărut în 1922 din nevoia de-a defini, prin intermediul gândirii, al experienței și al acțiunii, sensul actual al Revoluției Mondiale (1).Mișcarea Sinarhică a Imperiului, în franceză Mouvement Synarchique du l'Empire – MSE, apare în 1922 în Franța, în același timp cu crearea RIIA britanic, respectiv a CFR american ca o *universalitate* a tendințelor mondialiste.MSE ia ființă ca ramură a Sinarhiei franceze, fiind necunoscută identitatea adevăraților fondatori.Prin anumite influențe se poate aproxima că MSE era apropiat de de Ordinul Martinist și sinarhic al lui Victor Blanchard, de Ritul de Memphis-Misraïm de la Paris (2) al lui Jean Bricaud (1881-1934) și de Mișcarea Pan-Europeană de la Viena a lui Coudenhove-Kalergi.Reclutarea în MSE era de tip secret și se efectua după regulile Iluminaților din Bavaria.Obiectivele internaționale ale MSE coincideau cu cele ale Pan-Europei, tinzând spre o aglomerare europeană de tip federal și o subdivizare a lumii în cinci blocuri de națiuni autonome, dar sub o singură conducere, cea europeană.Ca efect vizibil, MSE a reușit să adune în jurul ei, mai ales cu ajutorul lui Jean Coutrot, un mănunchi de grupuri cu caracter europeist precum *Uniunea Vamală* (1927), condusă de masonul Aristide Briand (1862-1932), *Federația Europeană a Parlamentarilor* (1930), *Uniunea Tânăra Europă* (care prin numele ei aduce aminte de idealurile lui Giuseppe Mazzini), dar și alte organizații similare.În realitate, MSE se justifica prin existența unui dezacord îndelungat între palladismul american și celelalte societăți secrete.În acea perioadă, supremația americană era altfel decât nesemnificativă.Chiar dacă era recunoscută și proclamată, concurența era strânsă și o cale europeană pentru propagarea mondialismului părea un lucru posibil.

Nu trebuie pierdută din vedere unitatea fondului doctrinal ce anima mişcarea mondialistă de pe ambele maluri ale Atlanticului.Existenţa unei legături osmotice între cei doi reprezentanţi ai mondialismului, cel european, respectiv cel american este confirmată şi de profesorul Richardson de la London School of Economics, care în 1936 făcea cunoscute ideile directoare ale MSE: *Trebuie constituită ”Planificarea Internaţională”.Trebuie realizat un adevărat lanţ în jurul lumii. Trebuie să avem un ”Plan Politic”, un ”Plan Economic” şi un ”Plan Social” la nivel mondial.Acest lucru va fi uşor de realizat cu ajutorul unei dictaturi care va limita libertatea consumatorilor* (3).Nici mai mult nici mai puţin decât ceea ce preconizau sinarhii francezi.E bine de amintit că London School of Economics era o entitate de legătură, în afară de RIIA, cu PEP – Political Economic Planing, creată în 1931 de evreul Israel Moses Sieff (membru al Societăţii Pilgrims, al Societăţii Fabian, vice-preşedinte al Federaţiei Sioniste) împreună cu alţi membri ai RIIA, printre care sir Julian Huxley (corespondent direct în Marea Britanie a sinarhului francez Jean Coutrot).PEP, organizaţie paralelă care opera în strânsă legătură cu RIIA, a elaborat în 1939 un document rezervat cu titlul *European Order and World Order*, în care se prezenta ideea unei *Federal Union* în Europa, ca preludiu la un Guvern Mondial cu caracter socialist.O idee care va avea drumul ei, întâlnindu-se cu *Atlantic Union*, simpatizată de H G Wells şi de Fundaţia Rockefeller şi transpusă în realitate de mijloacele financiare ale Înaltei Finanţe.După cel de-al doilea război mondial, *Atlantic Union* va constitui rădăcinile pentru Institutul Atlantic , respectiv pentru Comisia Trilaterală.PEP avea legături de lucru strânse cu *The Continental Committee of Technocracy* – din New York, cu *State Planing Committee* – Comitetul de Stat al Planificării – din Moscova şi cu *Centre Polytechnique d'Études Économiques* – CPEE ai sinarhicilor francezi Coutrot, Bardet şi Hekking.De asemenea, PEP opera în strânsă legătură cu Administraţia Roosevelt (ai căror membri erau afiliaţi la diverse organizaţii, inclusiv Masonerie).

În acei ani apare un alt document confidenţial, elaborat de Moses Sieff şi PEP, numit *Freedom and Planning* (4), al cărui conţinut era identic cu al unui document sinarhic francez *L'Humanisme Économique* scris de jean Coutrot!Legătura strânsă dintre diferitele ramuri ale Sinarhiei europene şi *establishment*-ul american iese în evidenţă şi pe plan economico-financiar.MSE putea conta pe sprijinul financiar al producătorului de oţel Lambert-Ribot; al bancherilor Lazard; al magnatului Ernest Mercier (administrator al unei bănci Rothschild), protector al bancherului Olaf Aschberg (una din persoanele de legătură dintre Wall Street şi Revoluţia Bolşevică din Rusia), dar protector şi al secretarului Partidului Comunist Sovietic – Lazar Moisevici Kaganovici [şi Aschberg şi Kaganovici erau evrei (5)].Sprijinul principal MSE îl primeşte din partea Băncii Worms, condusă de evreul Hippolite Worms care în 1912 s-a căsătorit cu o reprezentantă a familiei Morgan – Gladis Mary Lewis-Morgan (familia Morgan avea strânse legături cu Societatea Pilgrims).Prin legăturile de familie, s-a dat posibilitatea (ulterior) unor alianţe bancare profitabile cu Banca Lazard Brothers din Londra, Paris şi New York, dar şi cu puternica DuPont de Nemours din Statele Unite.În acest fel, Sinarhia, fondată în mod ocult pe magia ceremonială, se prezenta ca un produs al colaborării dintre tehnocraţi şi Înalta Finanţă.

A: PACTE SYNARCHISTE REVOLUTIONNAIRE – PACTUL SINARHIC REVOLUŢIONAR

Pactul Sinarhic Revoluţionar pentru Imperiul Francez (6), *magna charta* al MSE propunea introducerea programată a Franţei la conducerea mişcării revoluţionare mondiale.Documentul a început să circule în clandestinitate în 1935, cu scopul reclutării de adepţi pentru cauza sinarhică, *profani* selecţionaţi care se legau de mişcare prin jurământ şi sub pecetea secretului.Alcătuit din treisprezece *puncte* fundamentale şi 598 de enunţuri, *pactul*, cu forma lui ştiinţifică şi tehnocratică, era o adaptare executivă (la vremuri) a doctrinei lui Saint-Yves.Secret dar nu iniţiatic precum *Arhetipul Social* (din care îşi trăgea inspiraţia şi a cărui prelungire ezoterică o constituia prin ocuparea spaţiului de sub linia punctată), pactul expunea planificarea generală a naţiunii, a continentului şi a lumii din punct de vedere al Guvernului Mondial, fără a trece cu vederea afacerile, sindicatele , religiile.Acest document, descoperit de poliţia din Vichy la 25 septembrie 1941 la sediul Ordinului Martinist din Lyon (7) şi la locuinţa istoricului Marelui Orient al Franţei – Gaston Martin, a fost publicat de mai multe ori (8).(Ordinul Martinist va face şi obiectul unei scurte tratări în capitolul dedicat societăţilor secrete din România!).

B: PACTUL ŞI DOCTRINA SINARHICĂ

Martinistul Pierre Mariel, comentând cele treisprezece puncte programatice ale *Pactului*, declara (evitând cu străşnicie orice referire la Arhetipul Social): *Ideile lui Saint-Yves au fost curăţate de ceea ce era în plus, au fost revăzute şi adaptate, modernizate, dar spiritul lor a rămas acelaşi.Originalitatea lui Coutrot este constituită, mai ales, de încercarea de-a pune la punct organizarea practică necesară acţiunilor politice, lucru pe care (se pare) că Saint-Yves l-a trecut cu vederea.Imperiul Sinarhic ca scop final, trebuie să fie realizat de un grup de tehnici, dar şi de finanţişti.Dar nu trebuie să ne înşelăm: aceşti tehnici care se cred adevăraţii maeştri sunt numai un mijloc de acţiune.**Aceşti oameni care apar la suprafaţă şi care acţionează sunt numai cei cu iniţiere mică**.Înalţii iniţiaţi îi utilizează pentru pregătirea unei revoluţii care le este ascunsă şi care i-ar putea înspăimânta dacă şi-ar putea-o imagina.Prin crearea, după războiul din 1914-1918, a sectei sinarhice pe datele istorice şi filosofice lăsate de Saint-Yves, înalţii iniţiaţi au impus tehnocraţilor **o misiune mai mult cu caracter economic** şi Jean Coutrot a înţeles foarte bine rolul ei când a început să o facă cunoscută tehnicienilor din industrie şi din finanţe.Sinarhia poate fi comparată cu **Clubul de l'Entresol**, frecventat pe durata anilor de dinaintea*

Revoluției de la 1789 de economiști, îndoctrinați de noile idei ale liberalismului și de ideile lui Law și Necker.Această categorie specială de enciclopediști va elabora tezele economico-financiare adoptate de jacobini și va ușura misiunea acestora prin adoptarea de măsuri tranzitorii.

Organiarea sinarhică, datorită precauțiilor particulare și severe, a reușit să rămână secretă până în 1940.Numai după acest an, anumite personalități naționaliste au aflat secretul, grăbindu-se să denunțe complotul.Dar organizația era prea puternică numai ca acest fapt să-i aducă desființarea.Era deja stăpâna statului francez și a continuat, în ciuda alarmei, să-și consolideze pozițiile și să-și edifice, sistematic, opera ei (9).Influența sinarhiei în Franța este un fapt incontestabil.O confirmă, printre alții Édouard Balladur (ministru al economiei în guvernul Mitterand) fost elev al școlii sinarhice exclusiviste ENA – *École Nationale d'Admministration* – Școala Națională de Administrație (unde a studiat și Geoană, și nu numai) care, într-un studiu cu titlul *Je crois en l'homme plus qu'en l'état – Cred în om mai mult decât în stat* (10), întorcându-se cu spatele la *acea lume care l-a creat, la acea sinarhie născută din coliziunea dintre puterea politică și puterea economică, spre avantajul unui mic număr de tehnocrați, care a condus societatea franceză timp de patruzeci de ani* (11), declara: *Mereu, sunt aceeași indivizi care în perioade diverse ale vieții lor se regăsesc în birourile ministeriale și la conducerea întreprinderilor publice.Se ajută, se judecă, se cooptează într-un joc, cu indulgență reciprocă, care garantează perenitatea influenței lor.Meritele și competența acestei burghezii de stat sunt incontestabile, dar puterea pe care o dețin ei a devenit excesivă* (12).(Balladur are dreptate, dar nu a *întors spatele sinarhiei*.În capitolul dedicat lui Ion Țiriac se va expune pe larg apartenența lui la o societate aflată în legătură directă cu celebra Agenție de Rating Moody's).Pactul menține, deci, structura trinitară a puterii sociale fondată pe cele trei consilii de bază propuse de Comenius și revăzute de Saint-Yves: Consiliul Bisericilor (cultural), Consiliul Statelor (politic) și Consiliul Comunelor (economic).Acestuia din urmă, Pactul îi atribuie o funcție *emporiocratică* – numai ca mijloc și nu ca scop al guvernului, fapt preconizat de ocultistul Fabre d'Olivet încă din 1924: *Pentru a fi aplicabilă această reformă trebuie să fie inspirată de principiul sinarhic al constituției de tip ontologic, de reprezentare* (în sensul de acțiune) *prin Ordin, pentru a ajunge:*

- la o ordine social-economică a tuturor Popoarelor;
- la o ordine politică a tuturor Statelor;
- la o ordine culturală a tuturor Națiunilor.
- la o ordine federală a tuturor Imperiilor în mijlocul unei reale Societăți a Națiunilor, a cărei lege să fie fondată pe realități ale vieții culturale a lumii, și nu pe interese politice, agresive prin natura lor. (*Pactul*, enunțul 591).Față de proiectul lui Saint-Y ves, ordinea culturală în Pact îi revine națiunii în loc de Biserica națională.Națiunea este concepută ca o *realitate culturală* care inspiră reprezentanții proprii și ai altor națiuni la o *ordine culturală a tuturor Națiunilor* în mjlocul *Societății Universale a Națiunilor.*

The group surrounding the Rockefeller and Rothschild families
(not full control. They just consistently have their noses in everything globalist)

Religion Intelligence Environment Politics & Banking

Le Cercle
Chair (since mid 1990s):
Lord Lamont
(N.M. Rothschild & Sons; PC)
- BND (old Gehlen Org)
- Center for Strategic and International Studies
- CIA
- DIA
- Forty Committee
- Hakluyt
- Heritage Foundation
- Institute for European Defense and Strategic Studies in London
- Institute for Study of Conflict (in London and Washington)
- Intelligence Support Activity
- MI5
- MI6 (from psywar to demolition)
- Mont Pelerin Society
- Privy Council
- Safari Club
- SDECE (old name; France)
- Stay-Behind networks
- Saudi intelligence
- Shield Committee
- SFD-K
- South African Army
- The 61
- US Army

Organizations of which the founders and/or leaders have been recruited in the 3 institutes above.

Pilgrims Society
Patron:
Queen Elizabeth II
(active member)
- America-China Society
- American-Australian Assoc.
- Americas Society
- Atlantic Councils
- Bank of England
- Bilderberg
- British Invisibles & LOTIS
- Brookings Institution
- Carnegie Foundations
- Church of England
- Chatham House (RIIA)
- Council on Foreign Relations
- Commonwealth
- Commonwealth Press Union
- Ditchley Foundations
- English Speaking Union
- Federal Reserve
- Hereditary Society Community
- Int. Institute for Strategic Studies
- Military Order Of the Crusades
- Order of the Crown of Charlemagne
- Order of the Merovingian Dynasty
- Order of the Garter
- Order of the Thistle
- Order of St. John of Jerusalem
- Private mercenary companies (UK)
- Privy Council
- Rockefeller Foundations
- Skull & Bones
- Smithsonian Institution
- Society of the Cincinnati
- St. Nicholas Society of NY
- Supreme Court of the US
- Trilateral Commission
- United Grand Lodge
- United Nations Association
- US-China Business Council
- US-USSR Trade & Economic Council

1001 Nature Trust / Club
Co-founder:
HRH the Duke of Edinburgh
(Prince Philip)
- African Wildlife Foundation
- Club of Rome
- Earth Charter Commission
- Earth Council Institute
- Earth Policy Institute
- IUCN (and Natural Resources)
- Greenpeace
- Manitou Foundation
- Peace Parks Foundation
- Permindex
- Supposed Prophet Muhammed bloodline
- United Nations
- Worldwatch Institute
- World Monuments Fund
- World Resources Institute
- World Wilderness Conferences
- WWF worldwide (officially)

Knights of Malta are heavily represented in intelligence and special forces circles. Seen no leaders yet.

Project for the Exposure of Hidden Institutions '05-'06

This list will expand as new information becomes available

Legătura dintre Saint-Yves și Arhetipul Social devine mult mai strânsă atunci când, la interiorul Pactului, se examinează componentele *națiunii* (înțeleasă în sens sinarhic).Cu titlul *Demo-ideocrația Culturală*, la enunțul 321 se spune: *În Statul cultural de fapt, Națiunea sinarhică se manifestă în mod ontologic prin totalitatea universitarilor și a pedagogilor, a ecleziaștilor, a artiștilor, a intelectualilor și a tehnicienilor.Ei formează o adevărată ”demo-ideocrație” de serviciu, de merit și de talent*.În mod sigur, ideocrația Arhetipului Social pregătește acea teocrație ecumenică universală, un fel de dictatură intelectuală, ca asociat al superstatului sinarhic, Guvernul Mondial.O ultimă analiză a Pactului reflectă încă o dată complicitatea dintre inițiere (magie) și Înalta Finanță (în mare parte evreiască).Pe de altă parte, trebuie ținut cont că dominarea universală a Guvernului Mondial (principii, mijloace, direcție de dezvoltare) nu se poate concepe fără o *dogmă*, reluată și transmisă de generații de *profani* (puțin inițiați) care se alternează pe marea scenă a lumii, umplând-o cu strigătele și agitațiile lor atunci când transmit, cu voce tare, ordinele de serviciu venite din *culise*.

Pactul Sinarhic este destul de explicit în explicarea a ceea ce se înțelege prin umanism: *Noi continuăm revoluția sinarhică mai ales în conștiințe (...).**Individul este realitatea absolută** (...).Caracterul lui spiritual, cu ceea ce se înțelege la un moment dat prin unicitate originală și universalitate, mister și **divinitate în devenire**, îl face să fie sacru din punct de vedere sinarhic.De aici provine primatul spiritualului în mișcarea noastră revoluționară* (*Pactul*, enunțurile 370 și 371).

PACTE SYNARCHISTE RÉVOLUTIONNAIRE POUR L'EMPIRE FRANÇAIS

AVERTISSEMENT

Toute détention illicite du présent document expose à des sanctions sans limite prévisible, quel que soit le canal par lequel il a été reçu.

LE MIEUX EN PAREIL CAS EST DE LE BRULER ET DE N'EN POINT PARLER.

La Révolution n'est pas une plaisanterie mais l'action implacable régie par une loi de fer.

EXPLICATION PLUS COURTOISE

Ce document est strictement confidentiel et doit le rester durant la phase de révolution invisible.

Il est à la base de la C.S.R. de l'empire français, dont le but est la prise du pouvoir pour l'instauration coûte que coûte d'un régime synarchique approprié.

Notre méthode de révolution invisible et les techniques, stratégie et tactique, de la révolution en ordre dispersé qui en découlent, ont été élaborées pour réduire au possible la violence émeutière ou insurrectionnelle, inévitable quand l'idée atteignant la masse directement se dégrade en passion.

La révolution dans la rue est de deux chose l'une : ou manifestation sporadique du sentiment populaire, ou violence factieuse.

Dans l'un et l'autre cas elle est un accident anarchique ; elle est la révolution d'en-bas.

Nous réprouvons la révolution dans la rue. Nous tenons de l'éviter partout. Nous faisons la révolution par en-haut.

Nous poursuivons la révolution synarchique dans les consciences avant tout et ne la propageons dans l'Etat que par surcroit : nous avons donc à la défendre avec soin contre toute publicité prématurée qui rendrait inévitable l'emprise démagogique par de troubles éléments révolutionnaires ou l'utilisation dégradante des principes synarchiques au profit de bas appétits de pouvoir.

D'où, notamment au cours de la période préparatoire, nécessité de l'action secrète menée avec une inflexible patience d'individu à individu.

Cette phase de révolution invisible en ordre dispersé, orientant des associés venus de tous les horizons politiques et de toutes les catégories sociales, sera prolongée autant qu'il le faudra pour que soit atteint le point de cristallisation synarchique du pays.

Au C.S.C. seul appartient d'en reconnaitre le moment après étude de la conjoncture révolutionnaire, vérifiée par de prudents essais d'action à découvert.

Alors seulement l'état de révolution synarchiste sera proclamé, le présent document sera publié et chaque signataire du Pacte pourra à son gré se déclarer tel.

Dans l'attente de cette révolution à découvert au plein soleil de la vie populaire, l'esprit philosophique révolutionnaire et les principes synarchiques doivent pénétrer partout, la pensée synarchiste se revêtant des formules employées dans le Pacte ou de n'importe quelles autres mieux appropriées à tel milieu ou à tel moment ;

notre réseau de commandes révolutionnaires et d'influences doit être établi ou renforcé dans tous les domaines de la vie collective ;

cependant que le Pacte et l'existence même du Mouvement — à plus forte raison de la C.S.R. — seront en tout état de cause tenus secrets.

La propagande directe dans de telles conditions, imposées par l'état du pays, ne peut être menée que de bouche à oreille et sous réserve probatoire.

Pactul Sinarhic Revoluționar pentru Imperiul Francez

Avertizare

Orice posesie ilicită a prezentului document expune posesorul la acțiuni fără limite previzibile, indiferent pe ce cale a obținut acest document.În acest caz, lucrul cel mai bun pe care poate să-l facă, este să ardă documentul și să nu discute cu nimeni.Revoluția nu este o joacă, dar acțiunea implacabilă este susținută printr-o lege de fier.

Explicațiile cele mai amabile

Acest document este strict confidențial și tot astfel trebuie să rămână pe durata fazei de revoluție invizibilă.Stă la baza CSR (13) *a imperiului francez al cărui scop îl constituie preluarea puterii cu orice cost pentru instaurarea unui regim sinarhic adecvat.*

Metoda noastră de revoluție invizibilă , tehnicile ei, strategia și tactica de dispersare în ordine a revoluției, au fost elaborate pentru a reduce la maxim violența mișcărilor din piețe, respectiv insurecțională, inevitabile atunci când ideea, ajungând direct în mijlocul maselor se transformă în pasiune.

Revoluția de pe stradă este din două, una: sau manifestare sporadică a sentimentului popular, sau reacționară.

În ambele cazuri este un accident anarhic: ea este o revoluție care începe de jos.

Noi încercăm să facem revoluția în loc public.Noi încercăm să o evităm, peste tot. Noi facem revoluția începând din înalt.

Noi urmărim revoluție sinarhică în toate conștiințele, înainte de orice și o extindere asupra Statului doar după ("ce a intrat în conștiințe")*:ca urmare, noi trebuie să o apărăm cu grijă de orice publicitate prematură care ar face inevitabilă influențarea demagogică a elementelor revoluționare tumultoase, sau de utilizare a principiilor sinarhice de către cei cu slabe dorințe de putere.*

De aici rezultă, mai ales pe durata perioadei pregătitoare, necesitatea unei acțiuni secrete condusă cu răbdare inflexibilă, de la individ la individ.

Această fază a revoluției invizibile "împrăștiate", orientând asociații care provin din fiecare categorie socială, cu diverse orizonturi politice, va continua atâta timp cât va fi necesar până se va ajunge în punctul concentrării sinarhice a puterii în țară.

Numai CSC are dreptul să decidă momentul după o atentă studiere a conjuncturii revoluționare, moment verificat după probe prudente de acțiune, în afara clandestinității.

Numai atunci va fi proclamată "starea de revoluție", va fi publicat prezentul document și fiecare semnatar al Pactului va putea, după dorință, să se facă cunoscut ("să se declare astfel").

În așteptarea acestei revoluții "la lumina zilei", în plină desfășurare a vieții populare, spiritul filosofic revoluționar și principiile sinarhiei trebuie să se infiltreze peste tot; gândirea sinarhică trebuie să îmbrace formulele adoptate în Pact, sau altele, mai adaptate la acel ambient sau moment.

Rețeaua noastră de comenzi revoluționare trebuie să fie stabilită și întărită în fiecare sector al vieții colective.

Pactul și însăși esența mișcării (din cauza unor motive puternice ale CSR) vor fi păstrate secrete.

Propaganda directă în astfel de condiții, impuse de statul țării, nu poate fi făcută decât de la gură la ureche, sub rezervă probatorie.

Suntem puși în fața unui umanism cu caracter universal, sau mai bine zis un *Umanism Integral* (14) al societăților secrete, care postulează *primatul spiritual*, dar omenirea, în loc să ia atitudine, să acționeze, pare timorată, chiar fascinată de aceste *murmure magice* care o slăbesc și o atrag în vârtejul uitării totale.

Prezentare a unei vignete extrasă dintr-o carte a lui H Coston, destul de edificatoare: cine nu a asistat vreodată la discuțiile politice înfocate din campaniile electorale, sau la dezbaterile liderilor de sindicat care ”își luau angajamente că vor face și vor drege”, despre care nu se știa nimic la elaborarea vreunei legi (sau acțiune) contrară interesului național, dar despre care se afla din jurnalele de știri sau din paginile revistelor de can-can: vile, nepotisme, deturnări de fonduri, etc; sau la atacurile dure din partea vreunei societăți sau ong ”supărate” că nu primesc suficiente drepturi (țiganii, homosexualii).Nici unul dintre spectatori nu pare să bage de seamă că undeva, la nivel foarte înalt, cineva îi adună pe toți acești ”războinici” în aceeași tabără, sub aceeași conducere !!!

C: CINCI CADAVRE ”EXCELENTE”

La 24 ianuarie1937, dimineața spre orele opt, un trecător înspăimântat a descoperit cadavrul unui om în tufele de arbuști de pe ”Bois de Boulogne”, aproape de ”Porte de Saint-Cloud”.Cadavrul a fost înjunghiat în spate, în zona inimii, iar precizia loviturii a dus la concluzia că asasinul nu era decât un profesionist.Corpul era călduț încă, moartea survenise pe la ora șapte iar la acea oră, ”Bois de Boulogne” era prea puțin circulată.Nici un martor.După câteva ore a fost descoperit un câine care hoinărea la întâmplare, un fox-terrier, cu lesa încă agățată de zgardă: era câinele victimei. Motivul delictului nu era furtul.La percheziționarea buzunarelor s-au găsit documentele decedatului care au permis o identificare rapidă: Dmitri Navașin, rus, bancher.La acea vreme aveam un post important în redacția unui săptămânal de informații.Eu și colegii mei am fost surprinși de starea de derută a poliției judiciare.

Același Mariel (15), martinist, a cărui surpriză este puțin credibilă din moment ce în acea perioadă, martinismul era în fază de pătrundere decisivă în Masonerie (16).Dmitri Navașin (1889-1937), economist rus de origine evreiești, a fost un membru influent al Ordinului Martinist, dar și grad 30 – Cavaler Kadosh – al RSAA.În 1924 a fost administratorul unei bănci moscovite, iar între 1927 și 1930 (17)a fost administrator al Băncii Comerciale a Europei de Nord, din Paris, consilier economic și inspiratorul *Courrier Royal – Curierul Regal*, ziar destul de influent sponsorizat de Banca Worms.La 16 ianuarie 1937, în sus-menționatul Courrier Royal a apărut un articol intitulat *Umanismul Economic: discursurile unui realist* care a avut un efect devastator în rândurile cititorilor.Era vorba de-o analiză penetrantă în care se făcea aluzie la o societate foarte secretă, care în ”umbră” făcea tot ce este posibil pentru a prelua puterea în Franța, în favoarea altor puteri, economice și financiare.Articolul nu era semnat de Navașin, dar după opt zile acesta a fost asasinat.Poliția a arhivat cazul cu rapiditate.

Personalitate a MSE, indicat de anumite persoane drept adevăratul conducător, enigmaticul Jean Coutrot, la 18 martie 1941 cădea pe caldarâmul din fața ferestrelor apartamentului său, din strada *rue Reynouard*, nr. 51 din Paris.Avea patruzeci și șase de ani și era invalid din primul război mondial (în care-și pierduse o gambă).Laureat al Politehnicii, organizator de o rară capacitate, a reușit să adune în jurul ideii sinarhice un mare număr de centre de studii și cercetări, precum *X-Crisi* – rezervat elevilor de la École Polytechnique (care în 1933 va deveni *Centrul Politehnic de Studii Economice* – CPEE, corespondentul francez al PEP britanic, al magnatului Moses Sieff); *Centrul de Studii pentru Probleme Umane* – CEPH, care avea în rândurile lui pe Maria Montessori și Teilhard de Chardin; *Institutul de Psihologie Aplicată* – IPSA; *Grupul Federaliștilor*; *Centrul de Organizare Științifică a Muncii* – COST și multe altele, o adunătură de *societăți de gândire* ai căror membri au trecut succesiv în rândurile Bilgerberg, Trilateralei sau ale Institutelor de Afaceri Internaționale.

Reprezentant de seamă a mișcării sinarhice mondiale, Coutrot se bucura de prietenii puternice precum Aldous Huxley, Aleister Crowley – mai jos în imagine (18) sau Gerard Bardet, sinarh și mason de rang înalt.Conform opiniei lui P Virion, Coutrot ar fi fost agentul de legătură cu elita financiară.De fapt, *cu toată certitudinea* (19) nu era numai un partizan al tehnocrației, ci și un susținător fervent al unei biserici universale sincretice.Privitor la moartea unui astfel de personaj au apărut o grămadă de ipoteze, dar tot Mariel și-a asumat răspunderea să facă lumină și să îndepărteze orice dubiu despre această moarte: *Teza sinuciderii nu are suport psihologic* spuse el (20), în timp ce Roger Mennevée, director al revistei *Les Documents Politiques, Diplomatiques et Financiers* (21), la pagina 1 a numărului din aprilie 1948 scria: *Moartea lui Coutrot dă posibilitatea acoperirii responsabilităților, de disimulare a unei noi activități prezente care nu mai dorește cucerirea puterii în Franța – din moment ce deja o deține – ci de extindere a dominației în Europa și în lume, sub aparența unui Federalism European sau a unui Guvern Mondial*.

Înainte de Coutrot a murit secretarul lui, Frank Théallet care, plecând în data de 20 aprilie 1940 pentru o scurtă perioadă de odihnă în Anglia, la întoarcere a fost necesar să se interneze, murind la 23 aprilie, fără să-și recapete cunoștința.La puțin timp după deces, mama lui Théallet s-a mutat de la Bordeaux la Paris, dar în timpul mutării, documentele (arhiva) fiului dispăruseră (22).După moartea misterioasă a secretarului său, Coutrot l-a angajat ca secretar pe Yves Moreau, același care după moartea lui Coutrot îi avertiza pe prietenii defunctului, adică pe Gerard Bardet și Jacques Branger, să intervină pentru *selecționarea* documentelor.La patru luni după moartea lui Coutrot, și Moreau, în mod straniu, murea bolnav.

Constant Chevillon era considerat la acea vreme ca *unul din principalii componenți ai Supremului Consiliu Martinist* (23), *consacrat* la data d 5 ianuarie 1936 patriarh al *Bisericii Gnostice a Martiniștilor și a Francmasonilor Creștini din Memphis-Misraïm* (29).Membru al MSE, își avea domiciliul la Lyon.La 25 septembrie 1941, percheziționând casa acestuia, poliția a găsit o copie a Arhetipului Social, respectiv o copie a Pactului.Chevillon vorbește, face declarații.În noaptea de 25 martie 1944 este luat de acasă de către necunoscuți și după câteva zile este găsit cu o împușcătură în ceafă.

Coincidențe stranii care se prelungesc până în 1967, când în timpul unui incident stradal cu o dinamică foarte suspectă, și-a pierdut viața Raoul Husson, alias *Geoffroy de Charnay*.Husson publicase în 1946 o scriere destul de romanțată, dar documentată, cu titlul *Panorama de vingt-cinq années d'activités occultes – Panorama a douăzeci și cinci de ani de activități oculte*, la Éditions Médicis din Paris.Acea lucrare prezenta o asemănare curioasă cu Iluminații din Bavaria care, *prin tactica inventată și folosită de conducătorii bavarezi, din 1776, scot în evidență toate procedeele puse în aplicare pentru penetrarea Mișcării Sinarhice, respectiv a reclutării în acestă mișcare* (p 77), adică de cooptare de noi adepți din elementele culte ale societății, din înalta administrație, în general dintre persoanele influente ale epocii.Acțiunea trebuia să fie discretă și să se ascundă în spatele intențiilor altor societăți, inferioare, cu un aparent caracter științific.Husson, născut în 1901, era director în științe fizice și naturale, director de cercetări pe lângă un centru universitar care se ocupa de fiziologia vocii.Mason și istoric al religiilor, cu profunde cunoștiințe despre martinism, știa despre Pactul Sinarhic pentru că îl recopiase, studiind cu atenție influența Sinarhiei în al doilea război mondial.Structura aducea aminte de de organizarea mafiotă a societăților cu adevărat secrete, în care cine vorbește trădează și cine trădează este eliminat.

După terminarea *revoluției*, și după ce obiectivele deziderate au fost îndeplinite și consolidate s-ar fi putut recunoaște în liniște meritele sau responsabilitățile fiecăruia.Este ceea ce se întâmplă și astăzi.

NOTE:

1 - ”Pactul Sinarhic”, enunțul 1.
2 – Conform Jean Lombard *La cara oculta...*, cit., tomul III, p 165 și M F James *Les precurseurs...*, cit., p 122.
3 – Y Moncomble *Du viol de foules...*, cit., p 142.
4 – Idem.
5 – Sora lui Kaganovici, Rosa, laureată în medicină în 1933, s-a căsătorit cu Stalin după ce acesta a părăsit-o pe Nadejda Alliluieva (care la puțin timp după s-a sinucis).Cele două soții ale lui Stalin, de dinainte de Rosa (Katy Schwanitze, respectiv Alliluieva, erau amândouă de origini evreiești).Vezi și Jean Lombard *La cara oculta...*, cit., tomul III, p 515.
6 – În acea perioadă (anul 1935), Franța încă avea colonii în administrare.
7 – În același timp sediu al Ordinului de Memphis-Misraïm și al Bisericii Gnostice, ambele conduse de Constant Chevillon.
8 – O ediție integrală, prin grija lui H Coston, este disponibilă cu titlul *Les Technocrates et la Synarchie – Tehnocrații și Sinarhia*, Paris, Éditions du Trident, 1985.
9 – P Mariel, cit., p 103,104.
10 – Paris, Éd. Flammarion, 1987.
11 – Ziarul *Il Sole 24 ore* din 6 decembrie 1987, p 16.
12 – Idem.
13 – *Convenția Sinarhică Revoluționară*.
14 – Stranie coincidență cu titlul unei lucrări a lui Jacques Maritain, scrisă în aceeași perioadă.
15 – Cit., p 95.
16 – Jean A Faucker și A Ricker *Historire de la Franc-Maçonnerie en France – Istoria Franc-Masoneriei în Franța*, Paris, Nouvelles Éditions Latines, 1968, p 492 citată de Y Moncomble în *Du viol ...*, cit.,p 131.
17 – Bancă care până la începutul anilor '90 ai secolului trecut și-a desfășurat activitatea pe lângă Partidul Comunist Francez și CGT (sindicatul francez).
18 – Kalimtgis *Dope Inc – Drogul SA*, cit., p 26.
19 – P Virion *Bientôt...*, cit., p 48.
20 – P Mariel, cit., p 97.
21 – 16, Boulevard Montmartre, Paris, 9.
22 – H Coston *Les Technocrates et la Synarchie*, cit.,1985, p 20.
23 – G Ventura *Tutti gli uomini del martinismo – Toți oamenii martinismului*, Roma, Atanòr, 1978, p 35.
24 – G Ventura *I riti massonici di Memphis-Misraïm – Ritualurile masonice de Memphis-Misraïm*, Roma, Atanòr, 1980, p 123.Din cele susținute de Moncomble, Biserica Gnostică, Ordinul de Memphis-Misraïm și Ordinul Martinist ar fi trei organizații afiliate la Ordo Templi Orientis.

CAPITOLUL 20: CRIZĂ, RĂZBOI, REVOLUȚIE. AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL

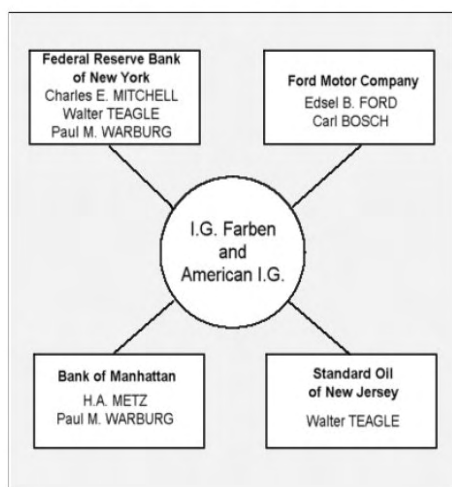
Războiul este simptomul unei revoluții mondiale de care, într-un fel sau altul, nu se poate scăpa (...).În spatele războiului se profilează altceva, mai grandios decât războiul.Acest ”altceva” nu este decât o transformare mondială și prin ”transformare mondială” eu înțeleg un proces de schimbare radicală în care istoria evoluează mult mai rapid decât de obicei (Julian Huxley *Timpul Revoluției*, cit, p 15,59).

După primul război mondial ia ființă Societatea Națiunilor, etapă provizorie spre o mai mare integrare mondială. Imperiile de tip teocratic sunt distruse, în timp ce în Est, comunismul prefigurează o viitoare Republică Universală, ca o încoronare a activității societăților secrete.În Occident, învingătorii de la Versailles incitau o serie de țărișoare fără istorie prin aducerea la paroxism a naționalismului și a particularităților acestuia.O situație instabilă și explozivă în care Germania va juca rolul de detonator.Dar pentru ca ea să poată îndeplini această *menire* era necesară o reînarmare puternică, fapt care necesita mijloace economice și structuri industriale, fabrici specializate și trupe instruite.Relansare economică este făcută

printr-o infuzie masivă de capital, ca urmare a unei destabilizări abile a mărcii germane.Capitalul Înaltei Finanțe, bineînțeles.Bancherii de la Morgan Bank și directorul de la Banca Angliei (Norman Montagu), încă din 1924 au pus bazele *Planului Dawes*, de aducere a economiei germane sub administrarea controlată de băncile anglo-saxone (1).În acest context, numai Wall Street și City (din Londra), adică National City Bank, Chase Manhattan Bank, Morgan Bank, Kuhn & Loeb Bank, Standard Oil (a lui Rockefeller), General Motors, Paul Warburg au transferat economiei germane 975 de milioane de dolari, din care 170 de milioane destinați înființării a trei mari carteluri industriale (2):

- *Vereinigte Stahlwerke* (oțel);
- *I G Farben* (chimie) condusă de familia Warburg care în 1938 controla în Germania 380 de societăți;
- *A E G* (electric).În 1939, primele două carteluri asigurau între 50 % și 95% din producția destinată războiului, în timp ce AEG (omoloaga germană a General Electric, americană) va furniza partea de electromecanică.Pentru a ajunge la putere, Adolf Hitler a primit de la Societatea Pilgrims, numai între 1929 și 1933, 32 de milioane de dolari (3).Nu se poate trece cu vederea faptul că Anglia a conces Germaniei o creditare de șase milioane de lire sterline-aur, depozitate la Londra, în momentul invaziei Cehoslovaciei din martie 1939.Guvernul Angliei a motivat prin faptul că *nu putea da ordine Băncii Angliei* (4).În imaginea de mai sus este reprezentată interconexiunea dintre I G Farben și o parte din instituțiile *estabilshment*-ului american.Mai complexă era problema fabricilor de armament, respectiv a instruirii trupelor.Nu se putea face totul la lumina zilei.Pentru a avea șanse de reușită, planul nu trebuia desecretizat prea tare și erau puțini cei care îl cunoșteau până în profunzime.În acea perioadă, pe teritoriul german se aflau comisii care controlau clauzele privitoare la reînarmare, conform Tratatului de la Versailles.Pentru a trece peste aceste inconveniente, încă din 1922, cu mult timp înainte de venirea la putere a lui Hitler, s-a recurs la complicitatea Rusiei comuniste (5).Colaborarea dintre întreprinderile americane și cele germane devine strânsă la modul că Standard Oil și General Motors au pus la dispoziția I G Farben, încă din 1917, laboratoarele din New Jersey și Texas pentru fabricarea gazelor de uz militar (6).

Directors of American I.G. were not only prominent in Wall Street and American industry but more significantly were drawn from a few highly influential institutions:

Bendix Aviation (controlată de Banca Morgan) a furnizat prin Siemens toate sistemele de pilotaj și tablourile de bord ale avioanelor germane, până în 1940 (7).Londra de partea ei, numai în perioada 1934-1935 a trimis în Germania doisprezece mii de motoare ultramoderne de avion, în timp ce Luftwaffe primea lunar de la Washington echipamente și accesorii pentru o sută de avioane (8).Cele două fabrici principale de blindate și tancuri au fost realizate de Opel (filială a General Motors) în timp ce ITT (prin AEG) controla toate sistemele de comunicații germane, încetând să lucreze pentru armatele Reich-ului abia în 1944.Geografia bombardamentelor americane, care în 1944-1945 au făcut una cu pământul orașele Dresda și Köln, poate aduce alte detalii.În nici un caz, în sectoarele unde se aflau concentrate fabrici cu capital anglo-american, nu s-au produs daune serioase.Un studiu inter-aliat va stabili că pierderile din industria germană nu depășeau, la începutul lui 1946, 12% din potențialul Reich-ului (9).Comisiile de control ale Tratatului de la Versailles nu știau nimic și nici nu vedeau nimic.Cum ar fi putut dacă principalul poligon de tir în care se antrenau artileriștii germani se afla la Luga, lângă Leningrad?Sau că tanchiștii din *Panzer Divisionen* învățau să-și conducă tancurile produse de Krupp și Rheinmetall pe teritoriul rus, la Katorg, lângă Moscova (10).Toți aviatorii germani care au luptat pe fronturile de război între 1939 și 1942 au fost pregătiți pe terenurile de la Lipetsk, Saratov și din Crimeea (11).Tratatul de la Rapallo a consfințit un adevăr simplu: fără Stalin nu ar fi fost posibilă existența lui Hitler dar nici a lui Stalin fără Hitler.Londra și Washington conduceau ...

Table 2-1: German Army (Wehrmacht) Dependence on I.G. Farben Production (1943):

Product	Total German Production	Percent Produced by I.G. Farben
Synthetic Rubber	118,600 tons	100
Methanol	251,000 tons	100
Lubricating Oil	60,000 tons	100
Dyestuffs	31,670 tons	98
Poison Gas	—	95
Nickel	2,000 tons	95
Plastics	57,000 tons	90
Magnesium	27,400 tons	88
Explosives	221,000 tons	84
Gunpowder	210,000 tons	70
High Octane (Aviation) Gasoline	650,000 tons	46
Sulfuric Acid	707,000 tons	35

Banii (finanțările) proveneau dintr-o sursă unică, după cum a scris un istoric al societăților superioare ale *Puterii*, Carroll Quigley, care referindu-se la acea perioadă, scria: *(se trata) nici mai mult nici mai puțin de crearea unui sistem mondial de control financiar, în mâini private, care să domine sistemul politic al fiecărei țări și economia mondială* (12).Personalitate a manevrelor Înaltei Finanțe în Germania nu a fost Hitler, ci bancherul (protestant și mason) Hjalmar Horace Greely Schacht (13), a cărui familie era originară din Danemarca.Născut la New York, Schacht s-a asociat cu una din cele trei mari bănci germane – Darmstädter Bank – condusă de Jakob Goldschmidt [posibilă rudă cu Goldschmidt (Goldsmith), ”neam” cu Rothschild], cel care la 17 martie 1933 i-a favorizat numirea la conducerea Reichsbank.Ministru de finanțe al Reich-ului, legat de Mișcarea Pan-Europeană a lui Coudenhove-Kalergi, de mediile de pe Wall Street și din City, în mod particular de Norman Montagu [guvernator al Băncii Angliei, descendent al unei familii de bancheri și membru al Societății Pilgrims (14)], în septembrie 1930 Schacht se îmbarcă pentru Statele Unite unde îi va întâlni (în formă privată) pe conducătorii Înaltei Finanțe anglo-saxone. Schacht se va reîntoarce în Statele Unite, în 1933, pentru a obține de la Roosevelt garanția neutralității americane în cazul reînarmării Germaniei.(Imaginea-tabel 2-1 arată procentajul producției I G Farben pentru armata germană, în 1943).

Dar atunci ne putem întreba, cum a fost posibilă răsturnarea de situație?Se întâmpla la fel ca în 1914, când elitele anglo-americane fiind germanofile, au semnat – simultan – un acord secret cu Franța (care prin atacarea acesteia de către germani va constitui și motivul de intrare în război).Abia în 1938, principala concentrare din City (condusă de evreii de origine germană Baring, Schroeder, Goschen, Kleinwort, Erlanger, Seligman, Japhet, Rothschild) a devenit adversară a lui Hitler, atunci când cel din urmă (Hitler) l-a arestat pe Louis de Rothschild (15) pentru care a cerut o răscumpărare mare.

Șeful Reichsbank, masonul Hjalmar Horace Greely Schacht (1877-1970), a trecut fără mari probleme de Procesul de la Nürenberg și și-a continuat activitatea ca agent al lui Rockefeller.

Venise vremea ca pentru gradul 33 Roosevelt și pentru consilierii din anturajul lui să grăbească pregătirile de război (16).Se poate spune că unul din motive l-ar putea constitui asasinarea secretarului III al Ambasadei Germane din Paris, la 7 noiembrie 1938, de către un tânăr evreu: Grynszpan.În 9, 10 noiembrie încep represaliile în Germania.Roosevelt recheamă ambasadorul de la Berlin, anunță construirea a douăzeci și patru de mii de avioane de luptă (17), cere americanilor să boicoteze produsele germane și face presiuni asupra Angliei (prin Joseph Kennedy, membru al Societății Pilgrims) să renunțe la politica de conciliere cu Germania.O ultimă necesitate.Deoarece populația americană era ostilă intrării în război, de partea aliaților, va trebui să se aștepte până la 7 decembrie 1941, data atacului aero-naval nipon asupra bazei americane de la Pearl Harbour care, prin jocul de alianțe dintre puterile *Axei*, va da posibilitatea aliaților să declare război Germaniei.

*În vara anului 1940, CFR – sub conducerea Grupului Economico-Financiar, a început o cercetare amplă pentru a se răspunde la o întrebare.Lumea a fost împărțită în blocuri și pentru fiecare zonă s-a calculat localizarea, producția, transportul fiecărei materii prime și al fiecărui bun industrial important.După aceea, utilizându-se cifrele de import-export s-a calculat gradul de autosuficiență al fiecărei zone considerate: Emisfera Occidentală (cele două Americi), Imperiul Britanic, Europa Continentală, Zona Pacificului... A rezultat că autosuficiența unei Europe Continentale dominate de Germania ar fi fost mult mai mare decât autosuficiența celor două Americi la un loc.*Analog, CFR a înțeles că prin ocuparea Chinei, *Japonia era o putere în expansiune care amenința planurile CFR* (18).În 1937, arhiepiscopul anglican de York, William Temple (membru al Societății Pilgrims și fiul arhiepiscopului de Canterbury) declara: *Ar putea fi necesară recurgerea la un nou război teribil care să restabilească autoritatea Societății Națiunilor; s-ar putea ca generația actuală și cea viitoare să fie sacrificate, decimate, pentru ca alianța de la Geneva să iasă întărită, așa cum ultimul război* (primul) *a fost indispensabil pentru crearea ei* (a Societății Națiunilor) (19).Ambasadorul polon de la Washington, contele George Potocki, referindu-se la un colocviu avut cu William Bullitt (la acea vreme ambasador la Paris, reprezentant al băncii Kuhn & Loeb din New York, membru al Pilgrims, al CFR și grad 32 în RSAA), la 19 noiembrie 1939, scria: *(...) războiul va dura cel puțin șase ani și se va termina cu un dezastru complet pentru Europa și cu triumful comunismului* (20).Războiul va începe și cu agresarea Poloniei catolice din partea celor două tipuri de socialism, cel german și cel rus.Era ultimul bastion creștin al vechii orânduiri care trebuia distruse, aliniindu-se la evenimentele din Occident. ***Măi să fie, "sărmanul bastion creștin !!!*** (Imaginea de mai jos îi prezintă pe *Reichbischof* Müller și abatele romano-catolic Schachleitner împreună cu Hitler cu ocazia unui raliu la Nürenberg).Despre Bullitt amintește și James Vincent Forrestal, bancher de pe Wall Street, sub-secretar în Ministerul Marinei (în timpul lui Roosevelt), respectiv ministru american al apărării (în timpul lui Truman) care în jurnalul lui (la data de 27 decembrie 1945) referindu-se la o întâlnire avută cu Joseph Kennedy (ambasador la Londra, membru Pilgrims și tatăl viitorului președinte al SUA), spunea: *Ieri jucam golf cu Joseph Kennedy.Îl întrebam despre întâlnirile cu Roosevelt și Neville Chamberlain din 1938.Îmi spunea că poziția britanică din 1938 era aceea de-a nu angaja un război cu Hitler pentru că nu aveau nici un fel de mijloace pentru a duce acel război.Punctul de vedere al lui Kennedy era:Hitler ar fi luptat împotriva Rusiei, fără a intra în conflict cu Anglia dacă Bullitt nu l-ar fi împins pe Roosevelt să-i umilească pe germani din cauza Poloniei.Nici francezii, nici britanicii nu ar fi făcut din Polonia un "casus belli" - motiv de război - dacă nu ar fi fost incitați, în mod continuu, de Washington.Spunând acestea, Bullitt îl încredința pe Roosevelt că nemții nu ar fi luptat; Kennedy susținea ipoteza că ar fi luptat și că ar fi cucerit Europa.Din punctul de vedere al lui Chamberlain, America și ebraismul mondial au împins Anglia în război* (21).Masonul Winston Churchill (membru al Societății Pilgrims și destul de aproape de punctul de vedere al lui Bullitt) făcea cunosct în memoriile lui despre al doilea război mondial *motivul istoric* al necesității războiului dus de popoarele anglo-saxone împotriva Germaniei: *Timp de patru sute de ani, politica externă a Angliei a fost aceea de-a se opune celei mai puternice, celei mai agresive "puteri" a continentului, să evite ca Țările de Jos (Belgia, Olanda) să cadă în puterea ei (...)Trebuie observat cum politica engleză nu ia deloc în considerare identitatea națiunii care aspiră la dominarea Europei și nu face nici o problemă că se tratează de Spania, Franța monarhistă, de Franța imperială, de Imperiul Otoman sau de Germania lui Hitler.Această linie de conduită nu este în raport cu conducătorii națiunilor, ci doar în legătură directă cu tiranul cel mai periculos sau capabil de dezastrele cele mai mari* (22).

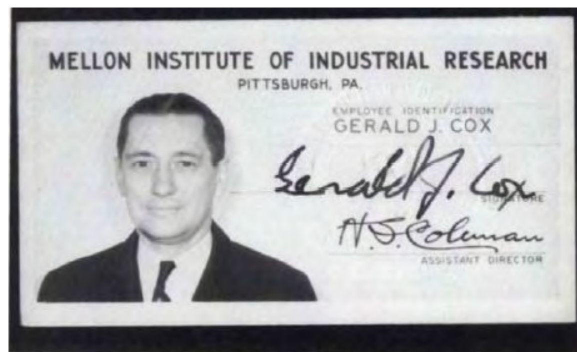

Alte forțe, foarte active alături de Pilgrims, deja din 1938 ar fi avertizat despre posibilul deznodământ al

războiului: *Un trio de non-arieni va intona, ca un* ***Recviem****, un amestec de* ***Marseieză****, de* ***God Save the King*** *și de* ***Interna-țională****, terminând cu un final măreț, agresiv, animat și militant prin imnul evreiesc* ***Eili, Eili*** (23).La sfârşitul lui 1940 s-au adunat la New York optsprezece membri ai Societății Pilgrims pentru a elabora un program de *instruire* al americanilor în vederea războiului.Diverşi bancheri (Morgan, Warburg, Lamont și Lehman-de la B'nai B'rith) au finanțat cu milioane de dolari propaganda prin care să convingă poporul american să abandoneze neutralitatea.La 14 august 1941, **înainte ca Statele Unite să intre în război**, a fost semnată de către F D Roosevelt și Winston Churchill, *Carta Atlantică* prin care se stabileau scopurile războiului.Și pentru că Hitler evita cu grijă tot ceea ce i-ar fi putut şoca sau provoca pe americani (24), Societatea Pilgrims a acționat prin intermediul Japoniei printr-o provocare foarte bine orchestrată.În 1940, America reziliază tratatul comercial cu Japonia, punând embargou pe benzina pentru avion, fero-metalice, ustensile și produsele provenind din Filipine.La 25 iulie 1941, bunurile japoneze din Statele Unite, ca măsură de răspuns împotriva ocupării Indochinei de către Japonia, au fost confiscate (25).Japonia a încercat să trateze.Statele Unite au răspuns că ar fi ridicat sechestrul de pe bunurile japoneze cu condiția ca aceasta să se retragă de pe teritoriile ocupate din Asia și să anuleze *Pactul Tripartit* (Germania – Italia – Japonia).Sau să lupte, sau să capituleze.H L Stimson, în jurnalul lui din 25 noiembrie 1941, cu o zi înainte de scăderea ultimatumului american acordat Japoniei, nota: *Întrebarea era cum ar fi trebuit să-i manevrăm, în așa fel încât ei să tragă primul foc*.

Henry Lewis Stimson (1867-1950), secretar american al apărării în perioada celor două războaie (afiliat încă din 1888 în *Ordin*), membru de frunte al CFR, a fost activ prin diversele funcții guvernamentale pe care le-a avut de-a lungul mandatelor a șase președinți americani.El s-a folosit de aceste funcții pentru a promova scopurile *oculte*, respectiv să asigure prezența în guvernele americane succesive a personajelor pe care el însuși le-a introdus în cercul restrâns al *Puterii*. Oameni ca Harvey Hollister Bundy (omul-cheie al *Proiectului Manhatan*, de fabricare a primei bombe nucleare), fiul acestuia – McGeorge Bundy (CFR) și în 1948 George W Bush Sr, inițiat în *Ordin* de același Stimson (26), au jalonat politica americană până în prezent.În memoriile lui, Stimson se referă la faptul că Roosevelt și consilierii lui erau acuzați că ar fi *complotat această afacere* (Pearl Harbor) pentru *motive ascunse și abominabile*.Și continua: *Importanța atacului de la Pearl Harbour nu reieșea din victoria tactică obținută de japonezi, ci din simplul fapt că ezitarea și lipsa de acțiune ale americanilor au devenit ”imposibile”.Nu s-ar fi putut acționa mai bine pentru a-i stimula pe americani.Pe măsură ce primeam primele vești despre atacul japonez, încercam un sentiment de ușurare la gândul că indecizia s-a topit și că această criză, felul cum s-a produs ea, ar fi unit întregul nostru popor* (27).După Pearl Harbor, presa începe să pună întrebări stranii.Cum a fost posibilă surprinderea flotei americane din Pearl Harbor, dacă serviciile secrete americane citeau ca pe-o carte deschisă mesajele codate ale japonezilor? Nu numai codul diplomatic de comunicare dintre Tokyo și ambasade era cunoscut de americani, ci și codul adoptat de Marina Japoneză de Război.Aceste fapte au fost confirmate recent de Robert B Stinnett, veteran al marinei americane care a luptat în al doilea război mondial, pe baza numeroaselor documente oficiale declasificate și în baza unei legi americane privitoare la libertatea de informare (28).Probele existente astăzi înlătură cu tărie ipoteza unui atac-surpriză la Pearl Harbor.

Războiul lung și atroce se încheie cu explozia bombei atomice cu uraniu din 6 august 1945 de la Hiroshima, respectiv a bombei atomice cu plutoniu de la Nagasaki, de la 9 august 1945.Și pentru că producția de război (mai ales aluminiul necesar în industria aeronautică) lăsa o mare cantitate de fluoruri – deșeuri – nefolosite, un cercetător al Mellon Institute of Industrial Research, Gerald J Cox [care a lucrat în parteneriat cu Alcoa (societatea care prelucra aluminiul în Statele Unite)] a avut ideea de *fluorizare a apei potabile*.De la apa potabilă și până la pasta de dinți nu a mai fost decât un pas.Anumite medicamente utilizate în tratarea afecțiunilor interacțiunii *psiho-somato-nervoase* conțin și ele anumite doze de fluor.Cutiile de ambalaj pentru pastele de dinți conțin, în mare parte, avertismentul: *Pentru copii de până la șase ani se va utiliza o mică cantitate de pastă, sub supravegherea unui adult, pentru a reduce la maximum pericolul de înghițire.În cazul administrării de fluor din alte surse, cereți părerea unui stomatolog sau a unui medic*.Etichetele sticlelor de apă minerală conțin ca titlu informativ (”în urma analizelor chimice”) o anumită valoare a concentrației de ioni de flour.

Gerald J. Cox, a researcher at the Mellon Institute who had worked on a fellowship from Alcoa and who, in 1939, made the first suggestion that fluoride be added to public water supplies. MELLON INSTITUTE COLLECTION, COURTESY OF THE CARNEGIE MELLON UNIVERSITY ARCHIVES

Tot Stimson a fost cel care a recomandat atacul atomic asupra Japoniei (29).La 25 iulie al aceluiași an, președintele evreu al Statelor Unite (care în octombrie ar fi obținut gradul 33 în RSAA) Harry Truman, scria în jurnalul lui: *Am descoperit bomba cea mai teribilă din istoria umanității.Poate fi distrugerea de foc din Biblie, din Valea Eufratului, după Noe și arca lui fabuloasă* (ca importanță).*Această armă va fi folosită împotriva Japoniei într-o zi, începând de azi și până în zece august ... E un lucru bun pentru lume că oamenii lui Hitler sau ai lui Stalin nu au descoperit bomba atomica.Poate fi cel mai teribil lucru descoperit vreodată, dar se poate folosi și cu rezultate optime* (30).La optsprezece luni mai târziu, revenind asupra argumentului, Truman afirma: *Japonezilor le-a fost oferit un avertisment loial (fără ascunzișuri) și în baza condițiilor impuse, au acceptat capitularea înainte de căderea bombelor* (31).*Little Boy* și *Fat Man* s-au numit cele două bombe atomice care au căzut peste Japonia.Explicația oficială (susținută mereu de Statele Unite) privitor la bombardamentul atomic a fost că fără un *șoc* nuclear Japonia nu ar fi acceptat capitularea necondiționată și redimensionarea figurii împăratului.Războiul s-ar fi prelungit încă pentru mulți ani, mai ales în insulele Pacificului, cu pierderi grave de vieți omenești, respectiv economice.Lucrurile nu sunt chiar așa de simple şi la peste cincizeci de ani distanță, se ridică alte explicații alături de cele oficiale.Una dintre aceste *lămuriri* a fost extrasă din revista *British Israel*: *Bombardierul care a lansat prima bombă atomică s-a numit ”Enola Gay”, nume care conținea un mesaj ascuns nu numai din cauza numărului 29, numărul așteptării Judecății, dar dacă îl citim invers, cum se citește în ebraică, obținem* ***YA G ALONE*** *– care înseamnă* ***YAHWEH GOD ALONE***

Yahvé e singurul Dumnezeu*.Acesta este exact mesajul pe care Elia l-a pronunțat scandându-l profeților din Baal înainte ca focul să cadă peste Muntele Carmelo (...).Îngerul morții, într-adevăr, deasupra Japoniei i-a însemnat pe dușmanii poporului lui Dumnezeu în acea zi a destinului* (32).Și cu ce bilanț: 60.000 de morți la Hiroshima și 100.000 la Nagasaki (33); acest din urmă oraș, situat pe paralela de 33 de grade, puțin semnificativ din punct de vedere strategic, avea cel mai mare număr de japonezi convertiți la catolicism.Alte peste 200.000 de victime s-au adăugat de-a lungul anilor din cauza contaminării radioactive.

Superfortăreața B-29 care a executat bombardamentul de la Hiroshima, în prezent este expusă la "National Air and Space Museum" din Washington.

Scrisoarea trimisă de Franklin Delano Roosevelt lui Zabrusky, șeful Consiliului Național al Tânărului Israel Sovietic, înainte de întâlnirea cu Stalin de la Teheran (34).

Casa Albă, Washington, 20 aprilie 1943,

Dragul meu domn Zabrusky,

Așa după cum v-am spus prin viu-grai și Dumneavoastră și domnului Weiss, sunt profund mișcat de faptul că "National Council of Young Israel" a avut extrema bunătate de-a se propune ca intermediar între mine și prietenul nostru comun – Stalin – și aceasta în momentele acestea atât de dificile în care amenințările diverse din interiorul Națiunilor Unite, în ciuda prețului plătit cu atâtea renunțări, ar avea consecințe funeste pentru toți, dar mai ales pentru Uniunea Sovietică.

Dar este în interesul nostru și al vostru să "rotunjim colțurile", lucru dificil de făcut cu Litvinov căruia a trebuit să-i atrag atenția, cu toată părerea mea de rău că toți cei care caută necazuri alături de "Unchiul Sam" au avut întotdeauna de suferit, atenționare valabilă fie pentru afacerile externe, fie pentru afacerile interne.Pentru că pretențiile sovietice, când se tratează de activități comuniste în statele Uniunii Americane, sunt absolut intolerabile.Timoșenko s-a demonstrat mai raționalist pe durata scurtului dar fructuosului sejur pe care l-a petrecut aici, manifestând dorința că o nouă întâlnire cu mareșalul Stalin poate constitui un mijloc rapid pentru un schimb direct de puncte de vedere.Cred că acesta este lucrul cel mai urgent, mai ales atunci când se iau în considerare rezultatele întâlnirii dintre Stalin și Churchill.Statele Unite și Mare Britanie sunt dispuse, fără nici o rezervă mentală, la o paritate absolută și la drept de vot acordate URSS în viitoarea reorganizare a lumii de după război.Ea va fi membru, după cum a comunicat primul-ministru britanic la Adana (35),*al grupului conducător al Consiliului Europei și al Consiliului Asiei, ceea ce are drept nu numai din cauza întinderii ei teritoriale, dar și pentru lupta magnifică împotriva nazismului, care ar merita laudele Istoriei și ale Civilizației.*

Noi vrem să vedem aceste Consilii Continentale (și vorbesc în numele marii mele țări, dar și al puternicului imperiu britanic), compuse din toate respectivele state independente, cu o reprezentare egală și proporțională. Și-l puteți asigura pe Stalin, dragul meu domn Zabrusky, ca URSS își va avea locul în Directoratul acestor Consilii (al Europei și al Asiei) la egalitate absolută, inclusiv în privința votului, cu Statele Unite și Anglia, și ca și Statele Unite și Anglia, **va face parte din Înaltul Tribunal care va trebui să se creeze pentru a rezolva divergențele existente între diversele națiuni***; ea va interveni în mod similar în selectarea și pregătirea, înarmarea și comanda Forțelor Internaționale, care la ordinele Consiliilor Continentale vor acționa la interiorul fiecărui stat pentru ca directivele, atât de înțelept elaborate de spiritul demn al Societății Națiunilor, să nu fie încălcate.(Imagine îl prezintă pe Harry S Truman pe coperta publicației "The Royal Arc Mason Magazine", iarna lui 1994, număr dedicat "Most Worshipful Brother Harry S Truman", grad 33).*

*Astfel, aceste entități, cu armamantele lor, își vor putea impune deciziile lor și să le facă respectate de către state. O poziție astfel de ridicată în Tetrarhia Universului ar trebui să-l mulțumească pe deplin pe Stalin, evitând să ridice alte pretenții în stare să ne creeze probleme irezolvabile.Continentul american va rămâne în afară de orice influență sovietică și sub suveranitate exclusiv americană după cum am promis țărilor de pe continentul nostru.În Europa, Franței îi rezervăm un secretariat cu vot consultativ dar fără drept de vot, ca apreciere pentru rezistența actuală și pedeapsă pentru slăbiciunea precedentă; Franța va trebui să rămână în orbita britanică, fie cu o largă autonomie și drept la secretariat în cadrul Tetrarhiei.***Sub protecția Angliei, Portugalia, Spania, Italia și Grecia se vor dezvolta spre o civilizație modernă care le va scoate din letargia lor tradițională***.Se va da URSS un port la Marea Mediterană.Cedăm dorințelor lui în ceea ce privește Finlanda, și Baltica în general; cerem din partea Poloniei o atitudine rațională, înțelegătoare și disponibilă la comp-*

promis.Stalin va conserva o zonă mare de expansiune spre țările mici și inconștiente ale Europei Orientale.În mod natural, trebuie să ținem cont de drepturile celor două națiuni fidele care sunt Cehoslovacia și Jugoslavia fără a uita, printre altele,recuperarea totală a teritoriilor care au fost dezlipite, temporar, de la Marea Rusie.

După dezmembrarea Reich-ului și includerea bucăților în alte teritorii, pentru a da viață la noi naționalități (fără nici o legătură cu el), pericolul german va fi îndepărtat de URSS, de Europa și de lumea întreagă.În ceea ce privește Turcia, Churchill a dat deja asigurările necesare președintelui Inonu, în numele lui și al meu personal.Accesul la Mediterană rezervat lui Stalin ar trebui să-i ajungă.În privința Asiei suntem de acord cu cererile lui, rezervându-ne dreptul să intervenim.Cât despre Africa, ce dorește!Va fi nevoie de dat ceva Franței pentru a compensa pierderile din Asia și ceva și Egiptului, așa cum am promis ”Wafdiștilor” (36).*Va trebui să acordăm ceva Spaniei și Portugaliei ca recompensă pentru renunțările lor, lucru necesar pentru un mai bun echilibru universal.Și Statele Unite trebuie să aibă partea lor prin dreptul învingătorului și deci, în mod necesar, vor cere controlul câtorva puncte vitale din zona lor de influență.Și în cele din urmă este drept să dăm Braziliei mica expansiune teritorială care le-a fost oferită.*

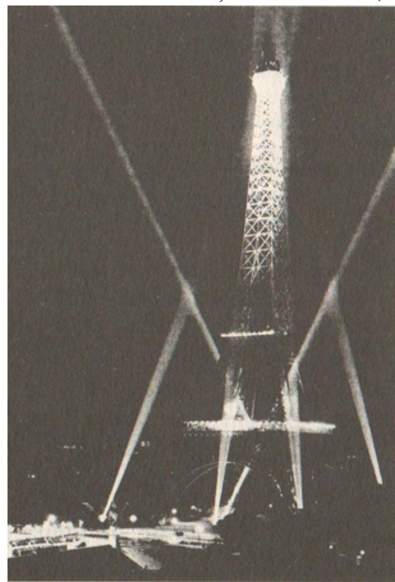
Dragă domnule Zabrusky, căutați să-l convingeți pe Stalin, pentru binele tuturor și pentru o mai rapidă reducere la tăcere a Reich-ului, să cedeze privitor la colonizarea Africii și să abandoneze, printre altele, orice propagandă sau intervenție la interiorul mediilor muncitorești americane.În același timp, transmiteți-i asigurarea totalei mele înțelegeri, simpatie și dorință care să ușureze găsirea de soluții, aspect care face oportună întâlnirea propusă: este vorba de-a definitiva studierea liniilor generale ale acestui plan.Vă repet că am primit cu adevărată plăcere scrisoarea care mi-a fost trimisă, și prin termenii generoși conținuți în ea, decizia National Council prin care mi se oferă un exemplar al Torah, cel mai mare tezaur al Israelului.Dați-mi voie să-mi exprim totala mea satisfacție.

Aș dori, Vă rog, să transmiteți cele mai Înalte Entități pe care Dumneavoastră o conduceți, expresia gratitudinii mele în amintirea plăcutei perioade de colegiu, cu ocazia cele de-a XXXI-a aniversări a National Council.

Vă urez succes în munca Dumneavoastră de interpret.Cu sinceritate, al Dumneavoastră, F D Roosevelt.

[sursă: ziarul *Le Figaro* din 7 februarie 1951 (37)].

S-ar putea spune, o adevărată traducere în cuvinte americane a programului înaltelor societăți secrete europene, a căror elemente se regăsesc în Pactul Sinarhic francez din 1935, după aceea în evenimentele consacrate la Yalta (și care s-au prelungit până în 1989, anul Bicentenarului Revoluției Franceze și anul ”crizei comunismului”).Este impresionant de constatat cum în plin război deja era gata noua prezentare geopolitică a diverselor blocuri de națiuni, ca o continuitate indiscutabilă a planurilor societăților secrete.”Tetrarhia Universală”, adică cei *patru mari* – Statele Unite, URSS, Marea Britanie și Franța, văzută de aproape se reduce la dualismul Statele Unite – URSS, cu Anglia în orbita SUA și Franța cu drept nominal de vot.Perioada naționalismelor (în doctrina masonică trecere necesară spre îndeplinirea Marii Opere) era virtual terminată. O adunare mai mare și mai consistentă, după terminarea celui de-al doilea război mondial, începea să se profileze la orizont sub înalta conducere a Națiunilor Unite.

Turnul Eiffel (Lausenne, Muzeul Elysée – 1947), un omagiu adus Cavalerului Kadosh (gradul 30 în RSAA) Gustave Eiffel (pseudonimul lui Bönickhausen) și spiritualității masonice prometeice.Prin vârful luminat este repropusă semnificația simbolică a piramidei cu corpul negru și vârful strălucitor.Vârful luminat, spre care toți trebuie să-și întoarcă privirea, sediu al Autorității de unde este emanată ”lumina inițiatică” are în corespondență o orizontalitate scufundată în întunericul ignoranței și al superstiției religioase, și numai luminile doctrinei masonice reușesc să înlăture tenebrele stăpânitoare.

NOTE:

1 – Conform F William Engdahl *A Century of War – Anglo-American Oil Politics and New World Order – Un secol de război – Politica petrolieră anglo-americană și Noua Ordine Mondială*, Wiesbaden, Dr. Böttinger Verlag, 1993, ISBN 3-925725-19-9, p 86-97.

2 – P F de Villemarest *Les sources financières du nazisme – Sursele financiare ale nazismului*, cit., p 23 și următoarele.În această mică broșură, autorul a citat din scrierile istoricului american Antony C Sutton, în mod particular *Wall Street and the rise of Hitler – Wall Street și ascensiunea lui Hitler*, Seal Beach, California, '76 Press, 1976 în care teza sprijinului american acordat Germaniei naziste este fondată pe-o notabilă și abundentă documentație.(Imaginile referitoare la I G Farben sunt preluate din aceeași lucrare).

3 – Cit., p 28,29.

4 – Carroll Quigley *Tragedy and Hope – A History of the World in our Time – Tragedie și Speranță – O istorie a lumii în timpurile noastre*, New York – London, Collier-Macmillan, 1966, p 644.

5 – Despre sprijinul acordat de Înalta Finanță nazismului, respectiv comunismului sovietic, coliziunii dintre acestea, a se vedea și P F de Villemarest *À l'ombre de Wall Street.Complicités et financements soviéto-nazis – La umbra Wall Street. Complicități și finanțări sovieto-naziste*, Paris, Éd. Godefroy de Bouillon, 1996.

6 – P F de Villemarest *Les sources financières du nazisme*, cit., p 34.
7 – Idem, p 35.
8 – *Pekin Information*, ediția franceză, nr. 38 din 1978.
9 – P F de Villemarest, cit., p 43 și 44.Bombardamentele aeriene aliate din 1945 (dublate pe durata invaziei contra Germaniei) asupra orașelor Hamburg, Berlin, Dresda, Emden, Chemnitz, Wesel și Liepzig au avut rezultate apocaliptice: 593.000 de morți și 620.000 de răniți.Furia aliată exterminatoare s-a dezlănțuit mai ales la Dresda.Unicele obiective de interes militar, precum podul de peste Elba și aeroportul nici nu au fost atacate.Scopul incursiunii, executată de 1223 bombardiere (care în trei valuri au aruncat asupra orașului mii de tone de bombe și dispozitive incendiare) era uciderea civililor, a fugarilor care în noaptea de 13 februarie (circa trei milioane) ocupau orașul în încercarea de a scăpa din calea armatelor sovietice. Cu ajutorul americanilor, RAF – Royal Air Force a ucis în paisprezece ore, între 100.000 și 250.000 de civili neînarmați, după cele susținute de David Irving (*Apocalisse a Dresda – Apocalipsă la Dresda*, Milano, Mondadori, 1992, p 294) și circa 275.000 de cele susținute de Crucea Roșie din Geneva.Niciodată nu au fost exterminate atâtea ființe umane într-o perioadă așa scurtă de timp.Irving povestește că după cele trei valuri care au adus orașul în stare de ruină (învăluit de flăcările care se vedeau de la mai mult de 250 de km distanță, și din cauza bombelor cu fosfor folosite), asupra celor care încercau să scape din acel infern trecea la mică înălțime aviația de vânătoare americană.Un *Auschwitz venit din cer* – cum a definit Piero Buscaroli acea noapte (ziarul *Il Giornale* din 19 februarie 1995), adus la îndeplinire de *Strategic Comand* sub conducerea directă a lui Winston Churchill.Un adevărat asasinat în masă, fără nici o justificare și a cărui responsabilitate nu și-a asumat-o nimeni.
10 – P F de Villemarest *Les sources financières du communisme*, cit., p 194.
11 – Idem, p 192.
12 – C Quigley *Tragedy and Hope...*, cit., p 324.
13 – Numele pare ales cu o anumită intenție.*Hjalmar* – pentru a aduce aminte de originile daneze, *Horace Greely* – în onoarea ”Iluminatului din Bavaria” omonim, finanțator al ”Manifestului” lui Karl Marx.
14 – Notițe dateliate despre raporturile dintre Norman Montagu și Schacht în: Hjalmar Schacht *Magia del denaro – Magia banului*, Edizioni del Borghese, 1968, p 112.
15 – Masacrul evreilor teoretizat de lojile pan-germanice antisemite și pus în aplicare de Hitler nu s-a atins de aristocrație care, dimpotrivă, a profitat de acest lucru.E suficient de spus că bancherii Oppenheim (vezi și materialul dedicat lui Ion Țiriac !!!), printre principalii susținători ai regimului lui Hitler (declarați de acesta drept *arieni de onoare*) prezenți în Germania de la începutul secolului, aveau două birouri în Reichsbank, erau consilierii lui Schacht, dar și al filo-sovieticului (numărul 3 din SS) Kaltenbrunner și controlau, conform actelor din procesul de la Nürenberg, depozitul de bani și bijuterii creat de naziști prin confiscarea averilor evreilor, după 1937.Banca acestora, *Oppenheim Pferdenmenges*, în 1936, a depozitat 500 de milioane de mărci numai din confiscarea grupului evreiesc L. Halévy (conform P F de Villemarest *Les sources financières du nazisme*, cit., p 71).
16 – La 30 iunie 1939 îi este prezentat lui Roosevelt un plan strategic pentru un război pe două oceane, în Atlantic - împotriva Germaniei și în Pacific – împotriva Japoniei (Romolo Gobbi *Chi a provocato la seconda guerra mondiale ? – Cine a provocat al doilea război mondial ?*, Padova, Franco Muzzio, 1995, p 67.
17 – G Vitali *Franklin Delano Roosevelt*, Milano, Mursia, 1991, p 67.
18 – Laurence H Shoup, William Winter *Shaping the New World Order: the CFR blueprint for World Egemony – Modelarea Noii Ordini Mondiale: Proiect al CFR pentru hegemonia mondială*, tratat în cartea *Trilateralism*, Boston, Holly Sklar Ed, 1980, p 138 și următoarele.
19 – Y Moncomble *Les vrais responsables...*, cit., p 124.
20 – Idem, p 127.
21 – J V Forrestal *The Forrestal Diaries – Jurnalele lui Forrestal*, New York, Walter Millis Ed, 1951, p 121 și următoarele.
22 – Winston Churchill *La seconda guerra mondiale – Al doilea război mondial*, Milano, Mondadori, 1951, prima parte, vol I, p 236,237.
23 – *American Hebrew & Jewish Tribune*, 3 iunie 1938, periodic al Union of American Hebrew Congregations, fondată în 1873 de rabinul Isaac Mayer Wise (1819-1900).
24 – G Vitali *Franklin Delano Roosevelt*, cit., p 101,102.
Imaginea din stânga reprezintă coperta cărții lui Antony C Sutton.
25 – Despre acțiunile anglo-americane care au obligat japonia la ocuparea Indochinei și a sud-estului asiatic pentru a se aproviziona cu materii prime, se pot consulta și lucrările istoricilor ”oficiali” P Herde *Pearl Harbour*, Milano, Rizzoli, 1986 p 97 și 129; respectiv A Hillgruber *Storia della seconda guerra mondiale – Istoria celui de-al doilea război mondial* , Bari, Laterza, 1989, p 92.
26 – *Newsweek* din 20 august 1990, articolul lui Evan Thomas *The Code of WASP Warrior*, p 33.
27 – De văzut și *Henry Stimson's Diary – Jurnalul lui Henry Stimson*, 1941, Sterling Library, New Haven, Yale University, citat în Y Moncomble *Les vrais responsables...*, cit., p 120.
28 – Robert B Stinnett *Day of Deceit: The Truth about FDR and Pearl Harbor – Ziua înșelăciunii: adevărul despre F D Roosevelt și Pearl Harbor*, New York, The Free Press (a division of Simon and Schsuster), 2000.Despre această carte, Gore Vidal (pe adevăratul nume Eugene Luther Vidal, spunea: *cartea arată că faimosul atac ”prin surprindere” nu a fost chiar o surpriză pentru cei care au decis războiul, și că cei trei mii de militari americani, uciși sau răniți în acea duminică dimineața la Pearl Harbour au fost, pentru conducătorii noștri și pentru cei din anturajul acestuia, un mic preț de plătit pentru acel ”imperiu global”pe care astăzi îl conducem*.Alte texte de referință, tot din surse americane: John Toland

Infamy: Pearl Harbor and its Aftermath – Infamie: Pearl Harbor și consecințele lui, New York, Berkley Pub Group, 2001; contra-amiral Edwin T Layton cu Pineau, Roger & Costello *And I Was There – Și eu am fost acolo*, New York, William Morrow and Company, Inc., 1985.
29 – Antony C Sutton *America's Secret Establishment – Clasa conducătoare secretă a Americii*, Billings (Montana), Liberty House Press, 1986, p 46.
30 – Din *Wake Up!*, revistă a British Israel, iulie / august 1995, p 223 și următoarele.
31 – Idem.
32 – Ibidem.
33 – C Quigley *Tragedy and Hope...*, cit., p 826.
34 – Conferința de la Teheran a avut loc de la 28 noiembrie la 1 decembrie 1943.
35 – Oraș din Turcia unde la 30-31 ianuarie 1943 a avut loc o conferință militară între Churchill (din partea aliaților) și o delegație turcă.
36 – Naționaliști egipteni grupați în Partidul WAFD, fondat în 1919.Pe durata celui de-al doilea război mondial acesta a acceptat ocuparea Egiptului de către forțele engleze.
37 – Scrisoarea lui Roosevelt către Zabrusky a fost publicată în cartea lui José Maria Doussinague, secretar al lui Franco pentru Afacerile Externe, *Espana tenia razon 1939-1945*, Madrid, Espasa Calpe, 1949.Documentul este confirmat și în memoriile cardinalului de New York – Spellman, vezi Robert J. Gannon S. J. *The Cardinal Spellman Story – Povestea cardinalului Spellman*, New York, Pocket Books Inc., 1973.

Imaginea cu Gerald J Cox referitoare la fluorizare este preluată din lucrarea lui Christopher Bryson *The Fluoride Deception – Decepția Fluorizării*, 2004.

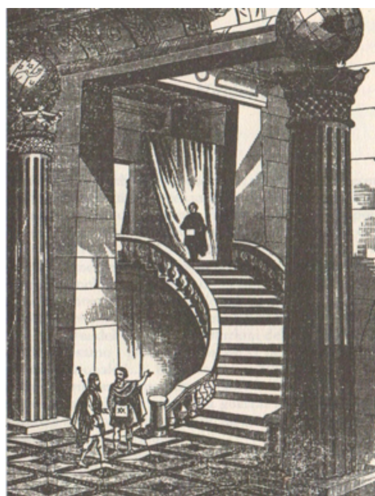
§. PARTEA A DOUA

NAȚIUNILE UNITE SAU GUVERNAREA MONDIALĂ

Culoarea de fond de pe steagul Națiunilor Unite a fost înlocuită cu negru (în lucrarea originală) pentru un contrast mai bun.Culoarea de bază este aceeași care apare pe drapelul statului Israel și nu degeaba, de multe ori, simbolul este înconjurat cu ramuri de salcâm (1)*, copacul sacru al Masoneriei.Prezența globului terestru are semnificația de ”stăpânire a lumii”, fiind un simbol care apare și pe coloanele de la intrarea în templele masonice.Și din punct de vedere simbolistic, nimic nu este lăsat la întâmplare.Cele treizeci și trei de subdiviziuni aduc de fapt în atenție cele 33 de grade inițiatice ale Ritului Scoțian Antic și Acceptat a cărui răspândire este (întocmai) globală.Spicele de grâu (în număr de treisprezece pe fiecare parte a globului) au o altă semnificație, de ”semănat și adunat”* (2).*Numărul ”13” are o anumită interpretare ebraică, destul de amplă, în care ar trebui inclusă și varianta de ”aducător de ghinion”. ”13” este și un număr care aparține și înaltei inițieri rozacruciene, după cum o arată și numărul de trepte de pe trunchiul de piramidă.*

NOTE:
1 – Aldo A Mola *Storia della Massoneria italiana dalle origini ai nostri giorni – Istoria Masoneriei italiene de la origini și până în prezent*, Ariccia, Bompiani, 1992, p 28.
2 – Aceeași semnificație o au și holdele de grâu (sau lanurile de grâu) care se unduiesc în bătaia vântului.

Intrarea în templul masonic a celui care își începe inițierea.Cele două coloane care susțin partea transversală de deasupra reprezintă ”principiul masculin”, respectiv ”principiul feminin”.”Mapamondul așezat pe capitelul doric este pentru Farina (grad 33) simbolizarea regatului etic al Masoneriei”. Conform *Autori vari ”La libera muratoria”*, cit., p 223.

CAPITOLUL 21: APARIȚIA NAȚIUNILOR UNITE

Conflictul care s-a încheiat în 1945 a fost în adevăratul sens al cuvântului, un război mondial.Marile puteri victorioase, Statele Unite și Marea Britanie în mod particular, și-au desfășurat strategiile și politicile lor la scară planetară. Armatele lor (împreună) s-au îndreptat împotriva Germaniei și a Japoniei, dar înaintarea lor s-a extins pe toate continentele și victoria lor aduce în prim plan ideea de unitate în relațiile internaționale.Prin această victorie se intenționează stabilirea unei păci durabile în întreaga lume, o ordine coerentă favorabilă difuzării intereselor lor comune, a securității lor politice.Crearea sistemului Națiunilor Unite traduce în fapt această idee politică.Carta ONU, regulamentele principalelor organizații specializate, fixează principiile instituționale pentru ghidarea evoluției societății internaționale (...).Ele proclamă idealuri cu vocație universală.Prin aceasta se exprimă urgența unei noi societăți politice mondiale.Noile instituții s-au născut din război.Ordinea s-a născut din haos.Carta are rolul de înlăturare a violenței, de-a exorciza demonii războiului. Ea începe cu o rugăciune: ”Noi, popoarele Națiunilor Unite, ferm decise să ținem generațiile viitoare departe de flagelul războiului, care de două ori în timpul unei vieți de om a adus umanității suferințe indescriptibile, suntem decise ***să proclamăm din nou credința noastră în drepturile fundamentale ale omului****.*

(...) Carta, și în particular preambulul ei, s-a impus ca un act de credință cu scopul de-a trece peste amenințările și temerile războiului.Această dimensiune ”sacră” apărea în mod egal în Actele Constitutive ale instituțiilor specializate, în declarațiile lor solemne.

Pierre de Senarclens (1) *La crise des Nations Unies – Criza Nnațiunilor Unite*, p 291.

Franklin D. Roosevelt was, among other lodges, a member of the Ancient Arabic Order of the Holy Shrine.

Între 9 și 12 august 1941s-au întâlnit la bordul navei *Augusta* din largul coastelor zonei Terranova, Franklin D Roosevelt, Winston Churchill (2), membru al Royal Institute of International Affairs din Londra, dar ”legat” și de Bernard Baruch (3).Întâlnirea dintre cei doi s-a numit *Conferința Atlanticului*, iar documentul final semnat de ambii participanți, este cunoscut drept *Carta Atlantică*, un fel de prefigurare a ONU, cu opt *linii-directive* care reglementau modalitățile de aplicare a principiilor democratice în relațiile internaționale care s-ar fi impus popoarelor imediat după război.*Carta Atlantică* conținea idei foarte clare care proclamau:

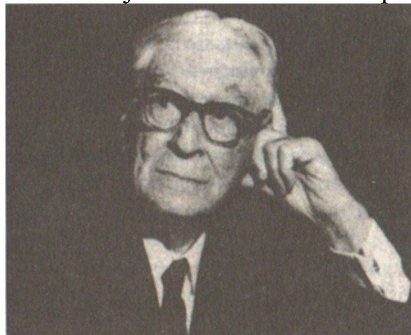
- renunțarea la orice formă de expansiune teritorială;
- renunțarea la mărirea teritoriului fără consensul popoarelor interesate;
- libera alegere din partea popoarelor interesate a formei de guvernare;
- o pace stabilă după terminarea războiului, însoțită de o reducere a armatelor, de libertate pe mare, de progres economic și social.

F D Roosevelt a fost, printre alte afilieri, și membru al Ordinului Antic Arab al Holy Shrine.

Document surprinzător – scria istoricul H C Allen – *care sigilează uniunea dintre Marea Britanie (implicată în război) și Statele Unite (non-beligerantă), și stabilește scopurile de război, comune pentru cele două țări* (4).Ar însemna că încă din 1941, cu destul timp înainte de atacul de la Pearl Harbour, societățile secrete americane deja au stabilit intrarea în război a Statelor Unite (5).La 1 ianuarie 1942, cele douăzeci și șase de națiuni în război cu *Axa* , au semnat la Washington o *Declarație a Națiunilor Unite* care relua întru totul *Carta Atlantică*, la care s-a adăugat și *dreptul la libertate religioasă*. La 30 octombrie 1943, la terminarea unei întâlniri de la Moscova dintre ministrul Afacerilor Externe al Statelor Unite – Cor -dell Hull (membru al Societății Fabian, al CFR), Anthony Eden – Marea Britanie și Viaceslav Mihailovici Skriabin (zis și Molotov) din partea URSS, este formulată o declarație care adăugată la articolul 4 recunoștea: *necesitatea stabilirii cât mai curând a unei organizații internaționale fondată pe principiul unei suveranități identice a tuturor statelor pacifiste, organizație din care vor putea să facă parte toate țările pacifiste, mari și mici, având ca scop menținerea păcii și a securității internaționale*.De fapt o organizație cu sens unic din moment ce însăși statele învingătoare și-ar fi arogat dreptul de stabilire, după criterii altfel decât imparțiale și unificatorii, care ar fi statele pacifiste și care nu.Se poate adăuga, dacă se dorește, că Germania, Italia și Japonia erau *puse în mișcare* de aceleași mâini ascunse care decideau soarta aliaților (6) și nu este dificil de văzut în înființarea Națiunilor Unite un instrument *ad-hoc* pentru a ajunge la etapele mai înaintate pe drumul *desființării* națiunilor.Pentru a pune la punct organizarea de după război au urmat alte întâlniri și conferințe, de-o mai mare sau mai mică importanță:

- *Conferința de la Teheran* – între 28 noiembrie și 1 decembrie 1943.Prin ea s-a stabilit că regula de ”majoritate democratică” poate fi depășită (ca număr de voturi) sau suspendată de către un ”drept de veto” exercitat de către Statele Unite, URSS și Anglia, conform principiului antitetic (vechi de când lumea) *învingători – învinși*, care în timp se va transforma în *țări liberal capitaliste – majoritatea țărilor sărace*.
- *Conferința de la Bretton Woods* din 22 iulie 1944, care s-a încheiat cu semnarea tratatului cu același nume.A fost precedată și pregătită printr-o întâlnire la Atlantic City, între 23 și 30 iunie 1944.Sub conducerea bancherului Henry Morgenthau Jr (membru al B'nai B'rith, al Societății Pilgrims și al Round Table), cele patruzeci și patru de națiuni prezente au pus bazele unei noi ordini economice mondiale fondată pe convertibilitatea fixă aur – dolar, stabilită la 35 de dolari pentru uncia *troy* de aur finit în stare pură (*troy* este o unitate de măsură folosită în Anglia și Statele Unite pentru metale și pietre prețioase, respectiv plante medicinale).La sugestia economistului John Maynard Keynes (membru al Societății Fabian, al Round

Table și al RIIA) este trasată (printre altele) înființarea Fondului Monetar Internațional (care alături de Banca Mondială constituie jandarmii financiari ai proiectului mondialist) și a Băncii pentru Reconstrucție și Dezvoltare (7).

- *Conferința de la Dumberton Oaks* (Washington), desfășurată între 27 august și 7 octombrie 1944 și în care, din cauza chestiunilor procedurale de vot, nu s-a ajuns la nici un acord.

Bernard Baruch, "eminența cenușie" a lui Roosevelt și bancher de marcă de pe Wall Street.

A: CONFERINȚA DE LA YALTA

A avut loc între 4 și 11 februarie 1945 concluzionând deliberările suspendate la Dumberton Oaks, respectiv atribuind Uniunii Sovietice trei voturi de veto.Este ținută minte mai ales prin decizia luată de învingători de împărțire a lumii în zone de influență (8), după un sistem care a rămas intact până la începutul anilor '90.Alături de Roosevelt (grav bolnav), se mai aflau:

- Edward Riley Stettinius, asociat al băncii J Pierpont Morgan & Co, vice-președinte al concernului US Steel, membru al CFR, reprezenta la Yalta Înalta Finanță internațională (9).
- Harry Lloyd Hopkins – *omul lui Baruch* (egalul lui Churchill), membru al CFR și unul din cei mai înalți demnitari ai Masoneriei.Istoricul francez Arthur Conte, scria: *E mai mult decât o "eminență cenușie".El redactează și semnează telegrame prezidențiale de primă importanță către șefi de stat, ambasadori sau comandanți militari fără să-l consulte pe Roosevelt. Acest om extraordinar* – sublinia Churchill – *joacă un rol decisiv în desfășurarea evenimentelor* (10).Devine secretar de stat ca urmare a demisiei lui Cordell Hull (la 27 noiembrie 1944).

- W Averell Harriman Jr (fiul asociatului cu același nume de la Kuhn & Loeb), membru al CFR și al Societății Pilgrims (11).În 1950 va deveni consilier special al lui Harry Salomon Schripp, alias *Truman*, președintele ridicat la gradul 33 al RSAA în octombrie 1945.[În imaginea alăturată sunt prezenți Averell W Harriman (în dreapta) și John J McCloy, președinte al CFR între 1953 și 1970].
- Alger Hiss, membru al CFR, protejat al lui Felix Frankfurter (Round Table, CFR, judecător la Curtea Supremă a Statelor Unite, fondator al Harvard Socialist Club; împreună cu Paul Warburg a pus bazele Foreign Policy Association, cu scopul instituirii în SUA a unei economii planificate, de integrare a sistemului american într-un sistem socialist mondial). Hiss este considerat autorul simbolului Națiunilor Unite și nu-și ascundea simpatia profundă pentru comunism, astfel încât s-a lăsat implicat într-o afacere de spionaj în favoarea URSS care la 22 ianuarie 1950 îi va aduce cinci ani de închisoare.Înalt funcționar al Departamentului de Stat, de la 1 mai 1944 figura la *Oficiul de Afaceri Politice speciale*, având responsabilitatea coordonării politicii externe americane și datoria de pregătire a dosarelor necesare delegaților americani care participau la marile conferințe internaționale.În mod particular, era funcționarul care avea ca atribuții *dosarul* Națiunile Unite, fiind artizanul diverselor rapoarte pentru Conferința de la Yalta.Director al American Peace Foundation a Woodrow Wilson Foundation și a American Institute of Pacific Relations – IPR (societatea care a decis venirea la putere a lui Mao în loc de Ciang Kai-Schek), în 1946 i-a urmat lui Murray M Butler (fost președinte al Societății Pilgrims, conducător al British Israel și membru de rang foarte înalt în Masonerie) la conducerea Carnegie Endowment for International Peace.Alger Hiss a fost primul secretar general al ONU pe durata primesi sesiuni care s-a ținut la San Francisco.
- Charles "Chip" Bohlen, membru al CFR, absolvent al Harvard, prezent la conferințele de la Moscova, Teheran, Dumberton Oaks, Yalta și Potsdam, rudă cu cei din familia Bohlen care conduceau trustul Krupp din Germania, în patruzeci de ani de carieră a petrecut mai mult de trei mii de ore la masa de tratative cu rușii.Despre el, *Le Monde* a scris că *a fost interpretul lui Roosevelt la conferințele de la Yalta, Teheran...* (13).După război, între 1953 și 1957 a fost ambasador american la Moscova, iar în 1969 este numit președinte la *Italamerica*, un grup de investiții creat de băncile Rothschild și Lehman (14).
- George Catlett Marshall, general, membru al CFR, *mason notoriu* (15), avea o influență profundă asupra lui Roosevelt. Șef al Statului Major American pe durata celui de-al doilea război mondial, autor al planului de ajutor economic (pentru Europa) care-i poartă numele, fost secretar de Stat al Apărării în timpul lui Truman, în 1953 a primit premiul Nobel pentru pace.(Despre Marshall se va discuta și în partea dedicată influenței societăților politice externe – Institutul Marshall – în politica României).Alături de acești reprezentanți politici au fost prezente și alte trei persoane, cărora le-a fost atribuit rolul de consultanți tehnici.Generalul Watson, amiralul Ernest Joseph King (expert aeronautic) și amiralul William D Leahy (în calitate de expert naval și specialist în afaceri europene).Din partea sovietică, *stăpânul de la Kremlin era însoțit de Molotov, de inteligentul procuror Andrei Vâșinski (evreu născut la Odessa în 1883), de calculatul Andrei Gromiko, de ambasadorul Ivan Maiski (1884-1975, evreu, fost aparținător al curentului reformator și moderat din Partidul Bolșevic), de strălucitorul general Antonov, de masivul amiral Kuznețov și de turbulentul Losovski (evreu, ca reprezentant al presei)* (16).

Conferința s-a terminat la 11 ianuarie 1945.Victoria militară sigură făcea posibilă apariția Națiunilor Unite ale căror prime lucrări vor avea loc la San Francisco.La 12 aprilie 1945 murea Roosevelt.Războiul se terminase.Alți cincizeci

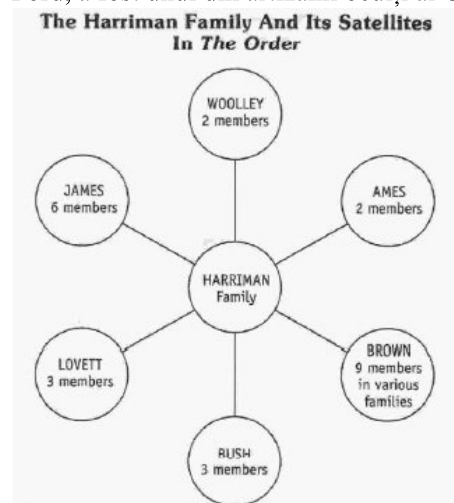
de milioane de morți (din care circa jumătate erau civili) se adăugau la cele zece milioane de victime ale primului război mondial, confirmând cele spuse de arhiepiscopul anglican de York (William Temple) în cursul Congresului Uniunii Universale pentru (*natural*) Pace, ținut în 1937.Lagărul socialist trecea de la două sute de milioane de locuitori (la sfârșitul primului război mondial) la nouă sute de milioane o dată cu instaurarea comunismului în China.

B: CONFERINȚA DE LA SAN FRANCISCO

Astfel, exact la 28 de ani de la Congresul Masonic al Masoneriilor Aliate de la Paris, prin care se făcea referire la crearea unei autorități supra-naționale în stare să evite războaiele, la 26 iunie 1945 se închideau lucrările Conferinței de la San Francisco, prin semnarea în cadru solemn a *Cartei Națiunilor*.Documentul era format din 19 capitole, cu 111 articole, conținând și un *corpus* de 66 de articole care prevedeau statutul *Curții Internaționale de Justiție*.Ideile inspiratoare conduceau la eliminarea totală a oricărui principiu teocratic de la baza drepturilor omului, fiind aceleași cu cele ale defunctei Societăți a Națiunilor: încrederea totală și oarbă în drepturile fundamentale ale omului, demnitatea și valoarea persoanei umane, menținerea justiției, progresul social, dreptul popoarelor de-a dispune de ele însele, într-un cuvânt, democrație universală fondată pe egalitarismul masonic (*inspirat* de principiile *imortale* de la 1789) și pe un socialism generalizat, supranațional impus de învingători.În realitate, lucrurile erau simple: se trata, în numele umanității, ***de trecere de la socialismul național la socialismul universal, cu o puternică conotație tehnocratică în țările occidentale și cu caracter comunisto-revoluționar în țările în proces de decolonizare***.Trecerea de la forma *co-activă* a social-comunismului la forma *seductivă* a socialismului tehnocratic nu ar fi necesitat eforturi prea mari, mai ales din cauza afinităților de fond a idealurilor, după cum o demonstrează și întâmplările care au urmat după *căderea comunismului* în Europa de Est.La Conferința de la San Francisco, CFR era reprezentat în forță [din 200 de delegați, 74 erau afiliați la CFR (17)].Ieșeau în evidență, pe lângă Alger Hiss și Charles "Chip" Bohlen, următorii:

- Leo Pasvolski (1893-1953), de origine rusă, asistent special al lui Cordell Hull, considerat de *Time* (18), *arhitectul Cartei Națiunilor Unite*.Conducător al Compartimentului de Cercetări Speciale al Departamentului de Stat (din care făcea parte începând din 1934) este acuzat împreună cu 17 colaboratori (printre care și Hiss, dar în afară de Dean Acheson) de spionaj pro-sovietic.După război, a fost directorul departamentului *Studii Internaționale* de la Institutul Brookings (de Institutul Brookings se va mai citi în prezenta lucrare).
- John Foster Dulles, mason al RSAA, membru al Societății Pilgrims și al Round Table, funcționar de rang superior al fundațiilor Carnegie și Rockefeller, respectiv al Schroeder Bank (una din băncile de pe Wall Street care l-a finanțat pe Hitler). Președinte al Consiliului Bisericilor Protestante Americane (*Federal Council of Churches*), va deveni și membru al Grupului Bilderberg.
- Philip C Jessup, între 1934 și 1942 a fost membru al Comitetului Executiv al CFR și al Carnegie Foundation for Peace (la acea vreme cu un fond de 10 milioane de dolari pe an).Succesiv va fi ambasador, respectiv judecător la Curtea Internațională de Justiție.
- John Jay McCloy, avocat, consilier-expert al Secretariatului pentru Război.Membru al Societății Pilgrims, președinte al Băncii Mondiale (între 1947 și 1949), asociat la Kuhn & Loeb, *pro-consul* american în Germania (între 1949 și 1952).A fost președinte al Chase Manhattan Bank (1953-1960), președinte al consiliului CFR, al Institutului Atlantic și al Fundației Ford, a fost unul din artizanii oculți ai OPEC, cartelul producătorilor de petrol (19).
- Nelson Aldrich Rockefeller, mason, mare finanțator al CFR, membru al Societății Pilgrims, secretar și proprietar al Standard Oil Co. (20), al Chase Manhattan Bank, al First National Bank, vice-președinte al SUA între 1974 și 1975.

Din partea sovietică erau prezenți, printre alții, Arcadi Sobolev (ales succesiv ca secretar adjunct al Afacerilor Politice al Consiliului de Securitate ONU în perioada 1946-1949), Constantin Zincenko, cu aceeași însărcinare, dar între 1949 și 1953, Ilya Cernycev care i-a succedat lui Zincenko (1953-1954) (21).Și la Conferința de la San-Francisco, prezența ebraică a fost decisivă, după cum susține *B'nai B'rith Journal* care , în numărul din iunie 1988, scria: *Henry Monsky (de origine rusă, președinte al B'nai B'rith ales în 1938 și sionist înfocat) a avut încă timp, înainte de-a muri în 1947, să aducă un mare serviciu comunității ebraice.În 1945, de exemplu, organizațiile ebraice au acționat în manieră ordonată în culisele Conferinței de la San Francisco (care a creat ONU).După acest fapt, a urmat largul consens general în jurul Israelului.*

Familia Harriman și familiile "satelit" la interiorul Ordinului.

C: ORGANIZAȚIA NAȚIUNILOR UNITE

ONU este organizată conform principiului democratic al diviziunii puterilor, o prefigurare a unui Guvern Mondial democratic, în care Adunarea Generală ar reprezenta *puterea legislativă*, Consiliul de Securitate – *puterea executivă* și Curtea Internațională de Justiție – *puterea judiciară*.La aceste organisme se alătură Secretariatul General, Consiliul pentru Administrație Fiduciară (însărcinat cu administrarea teritoriilor sub mandat ONU) și Consiliul Economic și Social (cu rol în coordonarea organismelor specializate).Din acesta din urmă fac parte UNESCO, FAO, WHO – Organizația Mondială a Sănătății.Pe lângă acestea funcționează și *agenții* precum Organizația Internațională a Muncii (cu sediul la Geneva), Organizația Internațională a Comerțului (WTO, fostă GATT, care l-a avut ca președinte pe *tehnocratul* de la FIAT , respectiv

membru al Grupului Bilderberg Renato Ruggiero), etc.La fel ca marea parte a instituțiilor din sistem, și organismele specializate au în componență trei elemente de conducere: o *conferințe generală* care determină orientările și liniile generale de acțiune ale organizației, un *consiliu executiv* responsabil de executarea programelor și un *secretariat*, susținut de un director care supervizează și controlează realizarea programelor.O adevărată fragmentare instituțională la care se adaugă zeci de comisii și de sub-comisii, mai specializate și ierarhizate la interiorul lor care îngreunează organizarea globală, reducând drastic capacitatea de acțiune.Este reflectarea unei viziuni tehnocratice a societății în care orice inițiativă, chiar și cea legată de menținerea păcii trebuie să rămână atributul experților, al administraților, al planificatorilor care știu să-și împartă în mod rațional munca, la fel ca în marile concerne industriale.Dar în practică lucrurile se schimbă: atribuțiile tehnocraților care conduc Occidentul s-au demonstrat mai degrabă ca o tentativă de proliferare aberantă de legi, circulare, directive și proceduri care se suprapun, se modifică în continuu, ajungând la un punct să se contrazică unele pe altele (lucru care duce la constituirea de comisii de cercetări, cu subcomisii, consilieri, tehnicieni și experți a căror funcție reală amintește, câteodată, afirmația faimoasă a masonului Clemenceau: *Atunci când se dorește îngroparea unui proiect, trebuie să se facă o comisie* (22).

Ca urmare a toate acestea, ONU primește mandate în materie economică și socială, astăzi și militară, dar diferența dintre programele elaborate și mijloacele disponibile este mare.Bani, finanțe, comerț sunt alocate instituțiilor de la Bretton Woods, adică lumii anglo-americane, care îndreaptă către ONU o cifră ridicolă față de necesarul real.Cu ce rezultate? Un Babel de limbi de comunicație, fluvii de cuvinte pronunțate de la o tribună unde fiecare șef de stat trebuie să *peroreze* pe tema marilor probleme internaționale, din moment ce greutatea votului fiecărei țări reprezentate este identic, chiar dacă din 185 de țări reprezentate, circa 30 au mai puțin de un milion de locuitori.Numai în 1982 ONU a produs circa 700 de milioane de pagini de documente, rezultat a 29 de mii de ore de reuniuni (23).În acest caz se poate pune întrebarea dacă prin funcția desemnată, această organizație reprezintă (și *dă voce*) interesele (-lor) celor care au nevoie.Ar fi o naivitate să nu luăm în seamă cuvintele lui Roosevelt, că *în politică nimic nu e întâmplător.*

D: SEDIUL ONU

Carta Națiunilor Unite nu specifica unde s-ar fi aflat sediul organizației.În data de 14 ianuarie 1946 a fost aleasă New York, iar alegerea a fost motivată prin voința membrilor de-a *co-interesa* Statele Unite în această organizație.Motivație trecătoare, cauza fiind considerată efect, după cum observa Charles Chaumont, profesor la Universitatea din Nancy, din moment ce *rolul mondial al Statelor Unite, constituind una din caracteristicile perioadei de după război, era suficient pentru a interesa în mod decisiv această țară într-o organizație cu vocație universală* (24).Citându-l pe *insider*-ul *establishment*-ului american, Carroll Quigley, profesor la Princeton, Harvard și la Universitatea Georgetown din Washington (al cărui elev, Bill Clinton, în ziua când a fost ales președinte al SUA i-a adus elogii) Yann Moncomble scrie: *CFR a sprijinit în mod categoric, la început cu toată forța economică, respectiv financiară crearea ONU, considerată ca o etapă majoră spre realizarea Guvernului Mondial, la fel cum a susținut și susține comunismul sovietic pentru distrugerea ”oricărui regim și a oricărei structuri sociale existente” ca preliminarii indispensabile, din cele susținute de John Ruskin, Cecil Rhodes, William Stead, pentru instaurarea hegemoniei mondiale.Detaliu caracteristic:Uniunea Sovietică a insistat ca sediul general al ONU să se stabilească în Statele Unite.Este tocmai ceea ce Rhodes și Stead proiectaseră.Și nu e o simplă coincidență că terenul pe care s-a clădit sediul ONU a fost donat de Rockefeller* (25).La acestea se adaugă și cele spuse de profesorul Cleon Skousen, fost agent al FBI, că *CFR nu este creierul secret* și că *edificiul în care se găsește sediul ONU a fost donat de Rockefeller, pe strada 68 (New York City), tocmai în fața ambasadei sovietice de pe lângă Națiunile Unite* (26).

Cadrul devine mult mai mare și mai detaliat dacă se ia în calcul că Institutele de Afaceri Internaționale (CFR, RIIA, etc) au rolul de atragere a puterii, respectiv a bogăției la nivelul națiunii, având doar funcții *executive*, față de societățile superioare [precum Skull & Bones, Trustul Rhodes, Societatea Fabian, B'nai B'rith (27)] de care depind și unde are loc *gestionarea puterii*.În mod particular, CFR a fost și este legătura foarte eficientă dintre lumea Înaltei Finanțe, interesele petroliere, elita americană și guvernul Statelor Unite.Ceea ce apare scris în *Foreign Affairs*, devine într-adevăr, politica guvernului american. Carroll Quigley, profesorul de la Universitatea Georgetown (unde au studiat și Kissinger și Brzezinski), o confirmă în lucrarea lui: *La New York era cunoscut că CFR era doar o fațadă pentru ”J P Morgan (reprezentantul Rothschild în SUA) și compania”, la fel ca pentru grupul restrâns al American Round Table* (28).În imaginea din stânga, se află Gorbaciov cu editorul *Foreign Affairs* – William G Hyland.

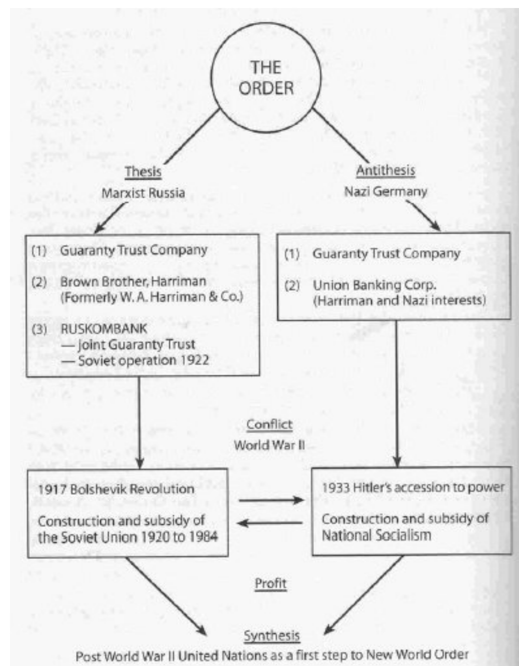
Privitor la complexitatea tematicii mondialiste, René Guénon spune: *O organizație serioasă și cu adevărat secretă, oricare ar fi natura ei, niciodată nu face uz de documente scrise*, iar în ceea ce privește sursele de informare *este esențială afirmația potrivit căreia, întreaga orientare a lumii moderne corespunde unui ”plan” stabilit și impus de o organizație misterioasă* (29).

NOTE:

1 – Paris, Éd. PUF, 1988.Director al Departamentului Drepturilor Omului și al Păcii din cadrul UNESCO (între 1980 și 1983), Pierre de Senarclens a fost și președinte al Consiliului Organizației Mondiale împotriva Torturii, respectiv profesor la Universitatea din Lausanne – Elveția.

2 – Ridicat la gradul de *maestru* (gradul 3 al RSAA) la 25 martie 1902, în loja *Rosemary* nr.2815 din Londra.Conform politologului italian Giorgio Galli, Churchill făcea uz de cocaină și consulta mediumuri *chiar până la nouă persoane, dintre care, la două dintre ele, li se cunosc numele: Helen Duncan și Jane Dickinson* (Giorgio Galli *La politica e i maghi – Politica și magii*, Milano, Rizzoli, 1995, p 259 și 263.
3 – Baruch l-a *ajutat* pe Churchill plătindu-i datoriile.Consilier al președintelui Woodrow Wilson alături de co-religionarii Walter Lippmann și ”colonelul” House, în cursul primului război mondial, Baruch a fost conducătorul grupului *War Industries Board*.Asociat al Băncii Lazard, a reprezentat Statele Unite la Conferința de Pace din 1919 (cu titulatura de ”expert în economie”).A avut o influență puternică și în cabinetul succesiv (al lui Roosevelt) astfel că, *American Hebrew* din 1 decembrie 1933, observa că *atunci când președintele pleacă în vacanța de vară, Mr. Baruch este desemnat oficial drept președinte supleant*.
4 – H C Allen *Les États Unies – Statele Unite*, Paris, Éd. Marabout Université, 1967, tomul III, p 108.
5 – La 31 mai 1940, Consiliul Suprem al Ritului Scoțian, reunit la Washington, s-a pronunțat favoarea intrării în război, chiar dacă din sondaje reieșea că doar 14% dintre americani erau favorabili intrării în război (conform J Lombard, cit., tomul III, p 287).
6 – Privitor la influența pe care au avut-o societățile secrete la apariția fascismului, se pot vedea și: G Vannoni *Massoneria, Fascismo e Chiesa Cattolica – Masoneria, Fascismul și Biserica Catolică*, Bari, Laterza, 1980; P F de Villemarest *Les sources financières du nazisme*, cit.; René Alleau *Hitler et les sociétés secrètes*, Paris, Éd. Grasset, 1969.
7 – Articolul I din Statutul Fondului Monetar Internațional fixează *cadrul de acțiune*:
- promovarea cooperării monetare internaționale printr-o entitate, institut care să permită consultarea și colaborarea pe probleme monetare internaționale;
- facilitarea expansiunii și a dezvoltării echilibrate a comerțului internațional, contribuind prin acest mijloc la promovarea și conservarea nivelurilor ridicate a ocupării forței de muncă și a salariului real, la dezvoltarea resurselor productive ale tuturor țărilor membre;
- promovarea stabilității schimburilor, menținerea unei corectitudini în schimburile economice, evitarea concurenței neloiale;
- în privința schimburilor, trebuie eliminate restricțiile care împiedică dezvoltarea comerțului internațional;
- punerea la dispoziția țărilor membre a resurselor Fondului, în condiții avantajoase, pentru a da posibilitatea acestora să-și corecteze propriile balanțe de plăți, fără a recurge la măsuri economice (naționale sau internaționale) dăunătoare;
- reducerea duratei, respectiv a deficitului de plăți ale statelor membre (conform Giacinto Auriti *L'ordinamento internazionale del sistema monetario – Regulile internaționale ale sistemului monetar*, Chieti, Marino Solfanelli Editore, 1985).Un studiu scurt dar concis despre eficacitatea instrumentului monetar, ca metodă de *corecție* a popoarelor de către Înalta Finanță pentru a se ajunge la Guvernul Mondial, în: *La moneta, Dio o Mammona – Moneda, Dumnezeu sau Mammona*, publicat în *Chiesa Viva – Biserica Vie* din Brescia, nr. 204 și 205.
8 – Conform scrisorii lui F D Roosevelt către Zabrusky, președintele Comitetului Național al Tânărului Israel Sovietic, elementul de legătură dintre Roosevelt și Stalin.Stalin se consideră că nu era evreu, dar în schimb, au fost evreice cele trei soții ale lui.
9 – Este bine de evidențiat că, ținând cont de principiul masonic al gestiunii contrariilor, susținea și comunismul și național-socialismul.
10 – Arthur Conte *Yalta ou le partage du monde – Yalta sau împărțirea lumii*, Paris, Éd. J'ai Lu, 1974, p 282.Pe durata studiilor lui, Hopkins a fost influențat în mod determinant de doi profesori: Edward A Steiner, evreu austriac *convertit*, titularul catedrei de studii creștine aplicate, respectiv Jesse Macy, apropiat de Societatea Fabian (din Y Moncomble *L'irrésistible expansion...*, cit., p 43).
11 – A fost director al acestei instituții între 1950 și 1953.
12 – Ridicat la gradul 32 de *Consistoriul de Vest* din Missouri încă din 31 martie 1917 (conform revistei franceze de politică *Lectures Françaises – Lecturi franceze*, nr. 373, p 10).
13 – Alain Clément, 3 ianuarie 1974.
14 – *The Review of the News* din 16 ianuarie 1974.Revista și-a schimbat numele în (actualul) *The New American*, purtătoare de cuvânt a asociației americane conservatoare *John Birch Society.*
15 – J Lombard, cit., tomul III, p 402.
16 – Ibidem, p 421.
17 – W Cleon Scousen *Il capitalista nudo*, cit., p 72-75.
18 – Numărul din 18 mai 1953.
19 – Pentru o istorie-cronică interesantă despre OPEC, Y Moncomble *Les Vrais responsables...*, cit., p 204 și următoarele.
20 – După război, piața petrolului era dominată de așa-numitele *șapte surori*, adică de Standard Oil a lui Rockefeller (împărțită în Standard of California – Chevron, Standard of New York – Mobil, Standard of New Jersey – Exxon), Texaco, Gulf Oil (a familiei Mellon), Royal-Dutch Shell [fondată de evreul Marcus E Bearsted (1853-1927)], British Petroleum.La acestea se adaugăAmoco – American Oil Company (fondată de Louis Blaustein, 1869-1937) și Occidental Petroleum, compania personală a magnatului evreu Armand Hammer.Pentru detalii referitoare la rolul strategic al petrolului în evenimentele secolului al XX-lea, se poate vedea și cartea lui F W Engdahl *A Century of War*, cit.În 1985, Exxon anunța o cifră de afaceri de 15 miliarde de dolari, cu un venit net de 1,3 miliarde de dolari.Charles Levinson (1920-1997), secretarul general al Federației Internaționale a Sindicatelor Muncitorilor din Industria Chimică și Minieră (între 1964 și 1984), făcea în 1970 o estimare a patrimoniului lui Rockefeller (de circa 640 de miliarde de dolari) repartizați în circa 200 de companii (*Vodka-Cola*, cit., p 175).La 30 octombrie 1989, printr-un comunicat oficial de presă, David Rockefeller anunța achiziționarea celebrului *Rockefeller Center* din Manhattan, New York, de către societatea japoneză Mitsubishi, pentru 846 de milioane de

dolari.Ziarele au preluat știrea și au făcut pronosticuri referitoare la *decăderea* celebrei dinastii, dar ignorau că familia Rockefeller, de peste patru zeci de ani (de la terminarea războiului), deținea o parte importantă din acțiunile de la Mitsubishi.Aceeași Mitsubishi era reprezentată în Comisia Trilaterală, înființată în 1973 de același David Rockefeller!

21 – P Virion *Bientôt...*, cit., p 76.
22 – Clemenceau aparținea unei secte ai cărei adepți cereau să fie îngropați în picioare, *ca o formă de ofensă adusă lui Dumnezeu*.Și el a fost înmormântat la fel (Henri Le Caron *Le plan de domination mondiale de la Contre-Église – Planul de dominare mondială a Contra-Bisericii*, Lyon, Éd. Fideliter, 1985, p 22).
23 – P de Senarclens, cit., p 202.
24 – C Chaumont *L'ONU – ONU*, Paris, Éd. PUF, 1986, p 15.
25 – Y Moncomble *Les vrais responsables...*, cit., p 128 și 129.
26 – W Cleon Scousen *Il capitalista nudo*, cit., p 72 și 73.*The Christian Science Monitor* din 1 septembrie 1961.
27 – Puterea gestionată de B'nai B'rith – înalta masonerie ebraică, apare imens de mare: Grupul Bilderberg (o ”idee” de superparlament întins pe cele două maluri ale Atlanticului), Comisia Trilaterală (concentrarea de bogății în ”triunghiul” SUA – Europa – Japonia), masoneria anglo-saxonă (respectiv latină) nu ar fi decât *căi de acțiune* ale B'nai B'rith (conform Y Moncomble *Les professionnels de l'anti-racisme*, cit, 1987, p 231).
Imaginea reprezintă mijlocul operativ de creare a conflictului global de către ”Ordin”.Din Antony C Sutton *How the Order creates War and Revolution – Cum crează ”Ordinul” războiul și revoluția*, p 13.
28 – Carroll Quigley *Tragedy and Hope...*, cit., p 952.Și membrul CFR Arthur Schlesinger Jr, în cartea lui *A Thousand Days – O mie de zile*, Boston, Houghton Mifflin Co, 1965, la pagina 128, indica CFR ca o *fațadă* pentru elitele puterii.
29 – René Guénon *Il Teosofismo – Teozofismul*, Torino, Delta Arktos, 1978, vol II, p 354-356.

CAPITOLUL 22: ORGANISMELE ONU. VIZIUNEA UNESCO DESPRE LUME. DECLARAȚIA DREPTURILOR OMULUI

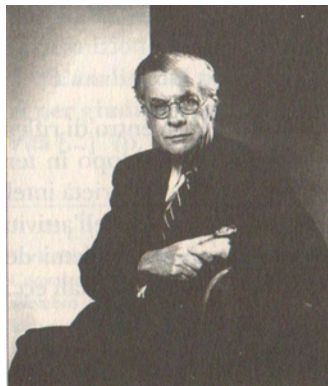
Adevărata putere a Națiunilor Unite nu stă în deciziile politice concrete, care de cele mai multe ori sunt de valoare mediocră, ***ci în funcțiile ideologice, în influența politică care derivă din autoritatea ei ca instanță legitimă****.Discursurile, rezoluțiile și documentele de orice natură care sunt rezultatul acestei funcții deliberative, exercită o influență politică difuză în viața de pe plan mondial.Guvernele nu pot trece cu vederea aceste rezultate care fac parte din acțiunea ideologică și care influențează orientarea opiniilor, formarea ideilor oamenilor politici (...).ONU, la fel ca instituțiile specializate de natură politică, este mandatată să propage anumite idei, anumite valori.Examinarea bilanțurilor arată că, de fapt, activitatea lor primară constă în organizarea de întâlniri, de difuzare a recomandărilor lor, de sugerare de politici... .Ele contribuie la conceptualizarea, și mai ales la difuzarea numeroaselor teme politice, în mod particular pe tărâm economic și social* (1).Cel care vorbește astfel este un profesor de relații internaționale care a trăit din interior ceea ce afirmă, în calitate de director al unui departament crucial al UNESCO, acela al drepturilor omului.Rolul esențial al ONU se identifică cu *instrumentul* care vehiculează ideile pentru a restabili *ordinea din haos* (2) – *Ordo ab Chao* – conform devizei care caracterizează gradul 33 al RSAA (3).Deviză a cărei semnificație este revelată de un grad 33, Umberto Gorel Porciatti, când scrie: *Expresia ”Ordo ab Chao” reprezintă sinteza Doctrinei Masonice și secretul ei fundamental.Înseamnă că Marea Operă* (4) *nu se poate produce decât ca urmare a unei stări de putrefacție și de dizolvare și ne învață că* ***nu se poate ajunge la o nouă ordine decât printr-o dezordine înțelept organizată*** (5).Interpretare forțată? Este ceea ce recunoaște și o personalitate a societăților secrete, martinistul Mariel, care declara fără jumătăți de măsură că ONU este de inspirație masonică și că (la jumătatea anilor '70 ai secolului trecut) două treimi din funcționari erau masoni (6).Finalitatea internă a societăților secrete nu este aceea de a *distruge totul pentru a reconstrui o lume nouă, pe ruinele celei vechi?* (7).

Și care sistem democratic este mai bun decât cel bazat pe sufragiul universal, care cheamă oamenii să voteze (oameni, în general puțin cunoscători) ușor pilotabili de către reprezentanții societăților secrete aflați în fiecare partid politic. Chiar mai mult, deviza democrației anglo-saxone *One man, one vote* face în așa fel încât cel care deține puterea financiară, dar puține voturi, poate cumpăra după necesitate.În democrație, deci, aurul constituie apanajul majorității, dar nu trebuie uitat că nu oricine poate fi cumpărat.

A: UNESCO

În noiembrie 1942 se reunește la Londra o *Conferință a Miniștrilor Educației* (din țările aliate) cu scopul declarat de-a *stabili planurile în vederea reconstrucției care va trebui să înceapă după încetarea ostilităților.Conferința a examinat propunerea venită de la un comitet condus de elenistul Gilbert Murray, propunere care are ca scop crearea unei*

organizații permanente pentru educație, și pentru o mai bună înțelegere internațională (8).Nici nu se putea alege mai bine. Gilbert Murray a fost președinte al Societății Națiunilor, membru influent al Societății Fabian, al Mișcării Pan-Europene, al Marii Loji a Angliei, respectiv membru fondator al *English Speaking Union*, una din societățile de legătură cu Societatea Pilgrims (9).*Atunci când guvernele britanic și francez au invitat toate statele membre ale ONU să participe la conferința de la Londra din noiembrie 1945, s-a avut în vedere crearea unei organizații a Națiunilor Unite pentru Educație și Cultură* (10).Conferința citată aducea alături de Gilbert Murray personalități ca Archibald Mac Leish [fost sub-secretar de stat, absolvent al Universității Harvard, afiliat la *Ordin* încă din 1915 (11)]; lord Attlee, membru al Ruskin College, al Societății Fabian și al London School of Economics; Léon Blum, politician francez (de origine evreiască) cu orientare marxistă, fondator (în Franța) al Ligii împotriva Antisemitismului (LICA, astăzi LICRA – de ținut minte pentru că și un politician român este afiliat la această societate !!!), în acea perioadă fiind președinte al Consiliului de Administrație al CEPE (Institutul Francez de Afaceri Internaționale, din acea vreme); Étienne Gilson (1884 – 1978), distins filosof catolic pe tărâmul filosofiei Evului Mediu, academician francez și profesor la Harvard (1926-1928), posibil necunoscător al adevăratelor scopuri ale conferinței; Frédéric Joliot-Curie, laureat al *Premiului Stalin pentru Pace* în 1951, membru al Ligii pentru Pace împotriva Rasismului și Antisemitismului (MRAP) și membru fondator al Pugwash (12); René Cassin, jurist evreu de faimă internațională, președinte al Alianței Israelite Universale (în 1942) (13).*Organizația considerată trebuia să continue opera Institutului Internațional de Cooperare Intelectuală din Paris care, de fapt, a fost încorporat în UNESCO* (14).Trebuie amintit că numitul institut a fost înființat ca urmare a unui raport al masonului Léon Bourgeois, premiul Nobel pentru Pace în 1920 (dar și președinte al Societății Națiunilor).Printre cei care s-au perindat pe la conducerea institutului s-au aflat Albert Einstein [sionist și membru fondator al *Societății Amicilor Rusiei Bolșevice* (15) și a Ligii împotriva Antisemitismului; mai târziu, Einstein va deveni și membru al Pugwash); Sigmund Freud (1856- 1939), afiliat la B'nai B'rith, a cărui gândire este salutată drept *ultimul, din punct de vedere cronologic, dintre comentariile Talmudului* (16), gândire care va influența în mod profund orientarea liniilor directoare în UNESCO; în cele din urmă, parcă pentru a proba *capacitățile poporului ales*, filosoful evreu Henri-Louis Bergson, primul președinte al respectivului institut.(În imaginea alăturată este sir Julian Sorell Huxley, 1887-1975).

În jurul celor de mai sus gravitau alte nume celebre, ca Thomas Mann; Paul Valéry (membru al Mișcării Pan-Europene), dar și scriitorul indian (și mason), Rabindranath Tagore, premiul Nobel pentru literatură în 1913.Și pentru a proba paternitatea intelectuală directă asupra UNESCO (prin acest institut), primul director al UNESCO, Julian Huxley (membru al Societății Fabian) nu a ezitat să declare: *nu mai este nevoie să recurgem la o revelație teologică sau la un absolut metafizic.Freud și Darwin sunt suficienți pentru a ne da propria viziune asupra Lumii* (17).La 4 noiembrie 1946, *United Nations Educational Scientific and Cultural Organization* era constituită oficial, iar biologul Julian Huxley prelua conducerea.

B: GÂNDIREA UNESCO

Articolul I al Constituției UNESCO, spune: *Scopul organizației este să contribuie la menținerea păcii și a securității, ducând, prin educație, știință și cultură, la colaborarea între națiuni, cu scopul asigurării respectului universal pentru justiție, lege, drepturi umane și libertăți fundamentale pentru toate popoarele lumii, fără deosebire de rasă, sex, limbă sau religie, drepturi afirmate în Carta Națiunilor Unite* (18).Acestui *Vatican al gândirii raționale* (19), *centru de reflecție etico-umanistă* care tratează *problemele de dezvoltare în termeni de importanță umană* (20), în care pacea se bazează pe *solidaritatea intelectuală și morală a umanității* (21), are rolul de *conducător al următoarelor domenii, prin aplicarea științelor sociale la problemele lumii: drepturi umane (prin studiile asupra problemelor rasiale), instaurarea păcii (prin dezvoltarea cercetării și a educației pentru pace), mărirea (prin cercetare și educație) rolului și direcției dezvoltării economico-sociale, probleme demografice, tutela mediului și daunele provocate de droguri* (22).Declarații solemne și răsunătoare care nu pot lăsa indiferent omul modern (prin aspirațiile lui cele mai înalte), determinând în el sentimente de compasiune și solidaritate pe lângă care, tendințe diverse sau chiar contradictorii ar părea de neconceput pentru astfel de organizații.

Cititorul însuși poate judeca citatele extrase dintr-o carte programatică, redactată de primul director general al UNESCO (Huxley), și intitulată *UNESCO – its purpose and its philosophy – UNESCO – Scopurile și filosofia lui* (23): *Pacea trebuie fondată deasupra solidarității intelectuale și morale a umanității* (pag. 1); UNESCO *va trebui să lase deoparte orice viziune exclusiv sau în mod primar ultraterrenă* bazându-se pe *un umanism mondial* care va *trebui să fie științific* și pentru aceasta *este absolut esențial pentru UNESCO să adopte o atitudine evoluționistă* (pag. 5).Privitor la legea morală: *Analiza progresului evoluției ne furnizează criterii certe pentru judecarea legitimității (sau a injusteții) scopurilor și activităților noastre (...)* (pag. 12).*O atenție specială va trebui să acorde UNESCO problemei* ***construirii unui "pool" al tradiției pentru umanitate****, în totalitatea ei* (pag. 18).*Anumiteri tipuri de oameni vor trebui excluși de la anumite funcții. Astenicul creștinizat de tip general [după Kretschmer* (24)*], fanatic, prea zelos, supus unei morale excesiv de rigide, cu complexe de vinovăție combinate cu tendințe la introversiune.Astfel de persoane vor trebui îndepărtate din anumite funcții, precum judecători ai comportamentelor, magistrați, învățători; pentru ei va fi loc în administrație* (pag. 22).

(...) Conservarea varietății umane va trebui să fie unul din scopurile principale ale eugeneticii (...); ***va fi important pentru UNESCO să vegheze astfel ca problema eugenetică să fie examinată cu maximă atenție, opinia publică fiind informată că ceea ce până atunci era de negândit, acum va putea să devină subiect de gândire*** (pag. 23).*UNESCO va trebui să extindă cât mai mult studiul și aplicarea psihanalizei și psihologiei "abisului" (...) pentru a crea o lume mai fericită și mai eficientă* (pag. 36).Pe bazele unei evoluții fondată pe progresul biologiei *nu este nimic etern și de neschimbat în etică* (pag. 45).*A ține cont de numărul populației relative adaptate la condițiile sociale și tehnologice este un prim pas,*

indispensabil, către controlul nașterilor (pag. 51).*Interesele sunt indivizibile și deci transnaționale, putând adăuga că sunt nevoi umane, de la nevoile simple precum hrana și adăpostul, spre cele mai sofisticate, precum dezvoltarea intelectuală și satisfacția spirituală* (pag. 69).*Starea conflictuală (capitalismul – comunismul) poate fi evitată și contrariile aduse la un numitor comun.Această antiteză poate fi rezolvată printr-o sinteză superioară?Cred că acest lucru este nu numai posibil (dar prin dialectica inexorabilă a evoluției) trebuie să se întâmple, înainte sau după un alt război.Și pentru că un alt război ar însemna o întârziere de secole pe calea progresului, sunt convins că ajungerea la acea sinteză, în timp pentru a preveni un conflict deschis, trebuie să constituie scopul fundamental al UNESCO* (pag. 72).Sinteza va trebui ghidată *de-a lungul liniilor umanismului evoluționist (...)* ***, indivizii putând ajunge la deplina și propria împlinire prin autotranscendență*** *(...)* (pag. 73).Fapt surprinzător, în 1957 UNESCO celebra tricentenarul publicării la Amsterdam a *Opera Didactica Omnia* a lui Comenius.Jean Piaget, prezent la conferința de la Londra din 1945, profesor de psihologie la Universitatea din Geneva, respectiv Sorbona, director al *Bureau International d'Éducation* din Geneva, la introducerea unui text despre Comenius (publicat pentru acea ocazie prin grija UNESCO), scria: *Comenius trebuie considerat ca un mare precursor al tentativelor actuale de colaborare internațională în domeniul educației, științei și culturii (...).****UNESCO și Bureau International d'Éducation îi datorează respectul și recunoștiința pe care o merită un mare strămoș spiritual*** (25).

Influența rozacruciană asupra UNESCO devenea vizibilă.

C: SEDIUL UNESCO

În 1926, evreul Jean Izoulet, profesor de filosofie socială și membru al *Colegiului Francez*, a dat tiparului (la editorul Albin Michel) din Paris, un text cu un titlu mai mult decât semnificativ, dar și cu neclarități profunde: *Paris – Capitale des Religions où La Mission d'Israël – Paris – Capitală a religiilor sau Misiunea lui Israel.*Încă din primele pagini (caractere cursive și îngroșate din original) se arată că: *Ideea unificării progresive a globului este o idee în curs (...).Dar ea este prezentă, în general, alături de-o altă idee –* ***ideea Pacifismului și a Dezarmării imediate și universale*** (pag. 84).Continuând acest fel de idei, apare din ce în ce mai des că *religia este însăși esența, sau dacă se dorește dubla, tripla, quarta,* ***quintesența Politicii*** *(...).Fără un guvern* ***religios și moral*** *nu se poate avea un guvern* ***politic și social****.Dacă nu există* ***supunere internă*** *la* ***legea morală****, nu poate exista o* ***supunere externă****, durabilă, la legea ”legală”* (pag. 118 și 119). Izoulet precizează și despre ce religie este vorba: *Dar este o Ultimă sau o Primă religie care nu are nimic* ***local*** *sau* ***regional*** *și care este prezentă* ***peste tot****, o religie* ***internațională și intercontinentală****, într-un singur cuvânt, o* ***religie planetară****.Ea este* ***Mozaismul lui Israel*** (pag. 50) (26).

La acestea adaugă: *Pentru înființarea noii* ***Puteri Spirituale*** *este nevoie să ne adresăm acelor instituții spirituale și intelectuale, mentale și morale care se numesc* ***universități*** (pag. 140).Scopul declarat este de-a ajunge la o *federație de universități: astăzi există pe pământ circa o mie de universități.Să le federalizăm!Și în acest fel vom fi constituit pe planetă cea mai înaltă, cea mai puternică dintre corporații –* ***corporația spirituală - Corporația Înțelepților și a Gânditorilor*** (pag. 150).Măsură insuficientă fără o ierarhie adecvată.Este nevoie ca *la vârful acestei Federații a celor* ***o mie de universități*** *a globului să creem o alta, a* ***mieuna****, adică Universitatea Supremă, o Universitate Planetară, o Universitate Mondială, care să conducă corul imens al celor o mie de universități răspândite în lumea întreagă!* (pag. 151).Tendințe destul de apropiate de *Consiliul Luminii* al lui Comenius, *Biserica Națională* a lui Saint-Yves sau *Ordinul Cultural al Națiu -nilor* din succesivul Pact Sinarhic.Din această perspectivă se poate interpreta propunerea curioasă făcută de Izoule în lucrarea lui: *Da!Împărțiți în două Societatea Națiunilor!Împărțiți-o în două componente, una spirituală și una temporală.Împărțiți-o în* ***Societatea Bisericilor*** *și în* ***Societatea Statelor****.Veți astfel deoparte, la Geneva* ***puterea temporală a Băncilor și a Armatelor*** *și, pe de altă parte, la Paris,* ***puterea spirituală a Științei și Cunoașterii, a Bisericilor și a Universităților*** (pag. 65).

Universitatea Mondială *supremă* – susține Izoulet – *cu sediul la Jerusalim, acolo unde se încrucișează cele trei continente, va trebui să inspire* ***evoluția mondială*** *prin realizarea, pe scară planetară, a* ***cincisprezece funcții principale*** (pag. 153): 1 – o limbă mondială; 2 – o monedă mondială; 3 – o religie mondială; 4 – o știință mondială; 5 – o istorie (cu o primă ***dată*** – unică) mondială; 6 – o literatură mondială; 7 – o artă mondială; 8 – un jurnalism mondial; 9 – un birou de ***arbitraj*** mondial; 10 – un ***Ordin de Onoare*** mondial; 11 – un ***Calendar al Marilor Oameni*** mondial (cu reprezentanți din toate rasele); 12 – o bibliotecă mondială; 13 – expoziții mondiale; 14 – sărbători olimpice mondiale; 15 – misionariat și burse mondiale (ultimele trei enumerări sunt incluse la pag. 153, 154).La peste optzeci de ani distanță se poate constata cu ușurință cât s-a parcurs din acest drum...

Izoulet sprijinea o reformă a creștinismului, preconizând constituirea unui organism *destinat să apropie toate religiile de pe Terra* și pe care el îl numea *Moïse-um de Paris* (pag. 53).Virion comenta: *Societății Națiunilor i-a urmat ONU, împărțită în două organisme: unul politic (numit chiar ONU), celălalt cultural (UNESCO), cu sediul la Paris.În 1957, sub președinția catolicului Vittorino Veronese* (27)*, UNESCO a celebrat tricentenarul lui Comenius, ca un strămoș spiritual, prin publicarea unei culegeri de texte (...) în care cele mai incisive (bineînțeles !!!) sunt absente, dar în care se găsește ideea unui regim sinarhic rozacrucian, cu Consiliul Luminii, ca o prefigurare a ”Ordinului Cultural al Națiunilor Unite”și a aceluiași UNESCO.****Acum se așteaptă ORU, pe care Congresul Mondial al Religiilor a propus-o încă din 1966, adică Organizația Religiilor Unite, care nu-și ascunde afinitățile cu mondialismul politic al ONU*** (28).Textul lui Virion apare ca fiind profetic, mai ales venind din acel an îndepărtat.Dar dacă acestea erau premizele, restul nu poate decât să urmeze.E nevoie de-o anumită orbire pentru a nu băga de seamă legăturile strânse dintre teoriile rozacruciene pluriseculare ale lui Comenius, programele lui Saint-Yves, Sinarhie și realizarea acestora.ONU, UNESCO, primatul economic în societate menținut printr-o continuă punere la punct în consilii secrete de tip Grupul Bilderberg, Institutul Aspen, Simpozioanele de la Davos, întâlniri ale G8, Comisia Trilaterală, etc, toate braț la braț cu ORU [încă neproclamată ca atare, dar de fapt exprimată în întâlnirile de la Assisi (29)], Kyoto, Melbourne, Varșovia, Milano, cu o cadență din ce în ce mai rapidă,

în așa fel încât ceea ce ieri nici măcar nu era gândit, astăzi e deja realitate...

D: FAO

În perioada mai-iunie 1943, Roosevelt convoca la Hot Springs (în Virginia), prima Conferință a Națiunilor Unite consacrată *agriculturii și alimentației*.La închiderea acestei conferințe s-a decis crearea unei Organizații a Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură – FAO – Food and Agriculture Organization.Constituția și programul acestei noi organizații au fost aprobate și semnate în cursul primei sesiuni a Conferinței FAO, de la Quebec, din 16 octombrie 1945.În 1949, bilanțul FAO se apropia de cifra de cinci milioane de dolari.Primul director al FAO (1945-1947) a fost lord John Boyd Orr, mason și membru al RIIA.Este același personaj care se regăsește la președinția Asociației Universale a Parlamentarilor pentru un Guvern Global, a Mișcării Universale pentru o Confederație Mondială, în Asociația Mondială pentru Școală, instrument al Păcii și în Pugwash.În 1958, la inițiativa lui Binay Rajan Sen, director general al FAO (între 1956 și 1967) este lansată Campania Mondială împotriva Foametei, fondurile necesare trebuind să fie reperate din țările bogate, respectiv la Organizațiile Non-Guvernamentale (ONG), aparținătoare de ONU.Campania a primit sprijinul papei Ioan al XXIII-lea și al Consiliului Ecumenic al Bisericilor de la Geneva.Cu toate acestea nu s-au obținut rezultatele sperate și FAO a decis să apeleze la personalități internaționale pentru sensibilizarea națiunilor.La 14 martie 1963, este redactat la Roma manifestul *Proclamare a dreptului de-a mânca pe săturate*.Printre cei 29 de participanți la adunare se remarca prezența lui Clement Attlee (primul ministru britanic, între 1945 și 1961, fost absolvent al Ruskin College, membru al Societății Pilgrims și al Societății Fabian); sir Zafrulla Kahn (membru al Grupului Bilderberg și fondator al Institutului Indian pentru Afaceri Internaționale); evreul Mendès-France (membru Bilderberg); *futurologul* Aldous Huxley (membru al Societății Fabian).La aceștia se adăugau *abatele* Pierre (membru al Comitetului Mondialist Permanent, fost președinte al Mișcării Mondiale pentru Instaurarea unui Guvern Mondial, membru al Federației Mondiale a Orașelor Înfrățite); Mark Oliphant (membru al Pugwash); Sicco Mansholt [1908-1995, membru al Bilderberg și autor al *Creșterii Zero* în Occident (plan care prevedea dispariția a milioane de agricultori europeni și de trecere a milioane de hectare cultivabile în *stand-by – așteptare*)]; Henri Lauger (mason și membru al Institutului Francez de Afaceri Internaționale).

Emblema Freemasons Hall din Londra

Toți aceștia aparțineau (după cum se poate observa) organizațiilor mondialiste controlate de Înalta Finanță și nu reprezintă nivelul de maxim din punct de vedere al sărăciei.La fel de surprinzător este că aceleași persoane și-au asumat rolul de apărare al celor săraci și oprimați.Diverși invitați, care nu au reușit să participe la reuniune, au aderat la manifest. Printre ei: Lester B Pearson (membru al Institutului Canadian de Afaceri Internaționale și membru fondator al Institutului Atlantic, premiu Nobel pentru pace); Herbert A Lehman [bancher evreu, director general al UNRRA (30) între 1943 și 1946 colaborator al lui Warburg, Schiff, Rockefeller, etc); Herman J Muller (unul din membrii fondatori ai Pugwash); P Taft (membru al Consiliului Ecumenic al Bisericilor).Obiectivul declarat al acestora era *transformarea radicală fără a mai aștepta dispozițiile economice internaționale*, pentru acest scop servindu-se de *arma luptei împotriva foamei*.Apare evident că și fondurile destinate combaterii acestei plăgi atavice și-ar fi putut găsi o altă destinație...

În perioada anilor 1980, din 2,8 miliarde de dolari cât era bilanțul anual al FAO, marea parte era destinată plății (din belșug)a personalului, care număra mai mult de zece mii de birocrați, respectiv de menținere a sediului luxos din Roma, o adevărată ofensă adusă sărăciei celor care trebuie să trăiască sub orice nivel acceptabil de subzistență.În 1994, FAO era cea mai mare dintre instituțiile specializate ale Națiunilor Unite, cu un bilanț anual de circa 1,4 miliarde de dolari (cu toate acestea, din mai multe părți s-au ridicat comentarii numeroase privitor la destinația acestor fonduri).Ziaristul britanic Graham Hancock, prin materialul documentat publicat în lucrarea *Lords of Poverty – Lorzii sărăciei* (un denunț făcut împotriva risipei, a corupției, a înșelăciunilor care însoțeau programele internaționale de dezvoltare) făcea cunoscut că numai la sediul FAO din Roma, în anii '80, circa 750 de funcționari se bucurau de salarii anuale între 70.000 și 120.000 de dolari, în bună pace cu deviza FAO *Service Before Self – Serviciul înainte, propria persoană după*, și că 80% din bilanțul Națiunilor Unite este destinat cheltuielilor personalului din *staff* (31).Trebuie făcută cunoscută declarația lui James Gustave Speth [membru al CFR și bursier Rhodes, prezent la Yale și la Universitatea Georgetown, fondator al *Institutului Mondial al Resurselor* din Washington, director al *Programului pentru Dezvoltare al Națiunilor Unite*, supervizor al *Raportului "Global 2000"*, în timpul lui Carter (care prevedea reducerea populației globului, până în anul 2000, la 2 miliarde de persoane), membru al *Coaliției pentru un Mâine Global*] exprimată privitor la activitatea ONU cu ocazia adunării împotriva sărăciei (care a avut loc la Copenhaga, în martie 1995) dar și la aniversarea a cincizeci de ani de la crearea ONU: *(...) operațiunile sociale și economice constituie prioritatea noastră numărul 1.Și datorită acestui lucru, astăzi, drapelul albastru este respectat în lume* (32).

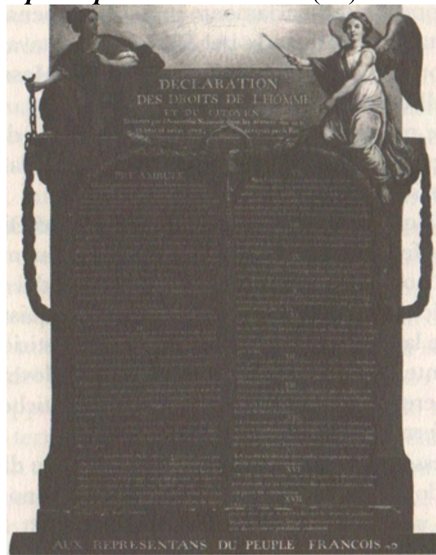
Opinie pe care nu o împărtășește deloc libanezul Édouard Souma, care în 1993, a lăsat postul de director-general al FAO după cei 18 ani de serviciu.Cu această ocazie a dat un interviu (publicat la 1 martie) unui ziarist de la *Le Monde*.În acel interviu făcea referiri la situația economică și a alimentației mondiale, cu precădere la situația africană.Conform lui Souma, Africa se află într-o situație catastrofală.Populația crește în ritm de 3% pe an iar producția agricolă doar cu 2% pe an.Peste vreo douăzeci de ani vor fi circa un miliard de africani.Solul se degradează cu rapiditate, pășunile se împuținează, industria prelucrării lemnului distruge pădurile, apa începe să lipsească.Souma recunoaște, explicit, câteva adevăruri: *deschiderea frontierelor pentru importul de produse a șubrezit puținele activități existente (...).Ajutorul alimentar ucide producția și piața locală, pentru că aceasta echivalează deseori cu un "dumping" (vinderea de produse la prețuri mai mici*

*decât prețul de cost) al producătorilor agricoli externi care, direct sau indirect, afectează producția internă a statului respectiv.*Fostul director al FAO continuă, arătând pericolele care amenință țările sărace: *Riscul de-a vedea multinaționalele impunându-și hegemonia lor în materie de biotehnologie și inginerie genetică.Ele nu trebuie să continue să domine piața și să fixeze prețurile... Patru multinaționale controlează, în lume, comerțul cu cafea, și doar una singură, comerțul cu ceai*.

La cele declarate de Souma se mai pot adăuga și alte lucruri, la fel de grave.În afară de *produsele OGM*, multina - ționalele tind și spre acapararea *dreptului de autor – copyright* privitor la ”brevetarea” unui produs.Ziarul *Metro* (cu difuzare în majoritatea capitalelor europene) făcea cunoscut în data de miercuri, 26 octombrie 2011 (ediția italiană) că la München (în Bavaria), ar fi avut loc în acea zi o manifestație împotriva brevetării unui sortiment de brocoli de către Monsanto. Locul de desfășurare era în fața EPO – Oficiul European al Brevetelor care *a anulat ședința publică în care ar fi trebuit să decidă continuarea sau anularea recursului împotriva brevetării.O mișcare pe care organizațiile și activiștii au interpretat-o ca fiind un acord tacit pentru o ”cale liberă” și în Europa la brevetele pentru produsele alimentare, brevete ”revendicate” de concerne precum Monsanto, DuPont, Syngenta, Bayer.Protagonistul acestei acțiuni ar fi brevetul EP1069819 al Monsanto pentru o varietate de brocoli, obținută prin metode de încrucișare tradiționale, deja în vânzare în Anglia în rețea -ua de magazine Marks & Spencer.Sunt vizate și alte produse (...)*.Cu ce consecințe?**Cine va vrea să cultive speciile ”brevetate” va fi obligat să plătească drepturi financiare ”proprietarului”, cu creșterea consecutivă a costurilor, atât pentru consumatori, cât și pentru producători**.

E: DECLARAȚIA UNIVERSALĂ A DREPTURILOR OMULUI

În ședința din 10 decembrie 1948, Adunarea Generală a Națiunilor Unite a aprobat *Declarația Universală a Drepturilor Omului*, compusă dintr-un *preambul* și 30 de articole.*Este punctul de sosire al Adunării după mai mulți ani de studiu, după deliberări îndelungate în mijlocul Comisiei Drepturilor Omului.Eleanor Roosevelt (văduvă fostului președinte al Statelor Unite), René Cassin (jurist francez) și Geoffrey Wilson (reprezentantul britanic în mijlocul comisiei) au avut o influență decisivă în elaborarea ei* (33).Societatea Pilgrims, cu ocazia primei adunări a Națiunilor Unite din 1946 de la Londra a oferit (printr-o acțiune fără precedent pentru o societate ”impermeabilă” pentru femei) o cină în onoarea *sorei* mason Eleanor Roosevelt (34), văduva fostului președinte american (35).Revista evreiască franceză *Tribune Juive* [după ce cenușa lui René Samuel Cassin (1887-1976) a fost mutată în Pantheonul din Paris] la 5 octombrie 1987, scria: *În mai 1942 primește de la De Gaulle* (măi să fie !!!) *responsabilitatea Alianței Israelite Universale (...).Îndatoririle lui René Cassin la Londra cresc: el reprezintă Franța în Comisia de Cercetări a Națiunilor Unite (care vor preceda procesul de la Nürenberg) privind crimele de război.A creat o comisie de studiu care a avut ca temă proiectul unei noi ”Declarații a Drepturilor și Îndatoririlor Omului” (...).După crearea la 9 august (printr-o ordonanță) a École Nationale d'Administration – Școala Națională de Administrație* (36)*, Cassin va conduce consiliul de administrație până în 1960, în calitate de vicepreședinte al Consiliului de Stat.El a fost alături de co-religionarul lui, Léon Blum, în delegația franceză cu ocazia creării UNESCO* (37).Premiul Nobel pentru pace în 1968, René Cassin a fost membru al B'nai B'rith (38) și în cursul unei adunări a *Decalogue Lawyers Society* (ținută la Chicago în 1970) a susținut că *Declarația Universală a Drepturilor Omului era o* ***laicizare a principiilor iudaismului*** (39).

Textul Declarației Drepturilor Omului și ale Cetățeanului într-o ediție apologetică. Alegoriile masonice sunt mult prea evidente: ochiul din triunghi, șarpele care își mușcă coada, în centru, pe traversa susținută de cele două coloane.Bonnet, orator al adunării Marelui Orient din Franța (în 1904) susținea cu tărie: ”Când a căzut Bastiglia, Masoneria a avut suprema onoare să dea umanității carta pe care ea o elaborase cu dragoste.Cel dintâi care a prezentat proiectul unei declarații a drepturilor naturale ale omului și ale cetățeanului trăitor în societate a fost fratele nostru La Fayette, pentru a vă face cunoscut primul capitol al Constituției.La 25 august 1789, constituanta (din care mai mult de trei sute de membri erau masoni) a adoptat în mod definitiv, aproape cuvânt cu cuvânt, ceea ce a fost studial îndelung în lojă, textul nemuritoarei Declarații a Drepturilor Omului” (40).

Afirmație foarte apropiată de gândurile evreului Eberlin care, în 1927, anunța: *Misiunea istorică a lui Israel este aceea de* ***Mesia colectiv al drepturilor omului*** (41).Dacă la aceste enunțuri se adaugă și derivarea directă a Masoneriei din ebraism (dar și a creștinismului, cu toate formele lui – nota traducerii în limba română), cadrul apariției declarației în cauză apare net și clar (42).Împrumutând ideile declarației de la 1789, Declarația Drepturilor Omului trasează caracteristicile omului universal al lojilor, al omului modern și rațional, stăpân al propriei gândiri, în stare (cu încrederea în progresul cucerit prin știință și tehnică) să încetinească propagarea superstițiilor religioase, conștient de drepturile lui mai mult decât de îndatoririle proprii, drepturi care vor trebui să fie garantate prin structuri democratice.Articolul I afirmă categoric: *Toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și drepturi.Fiind dotate cu rațiune și conștiință, trebuie să acționeze animate în spirit de frăție*, în timp ce la articolul 20 se spune că ideea de autoritate trebuie să înceapă de jos: *voința populară este fundamentul autorității guvernului*. Toleranța religioasă este asigurată (articolele 2 și 18), în armonie cu principiile masonice de la 1789.Dar dincolo de cuvinte (pe care mulți le-ar crede) semnificațiile adevărate (pentru cei care știu să le interpreteze în sens autentic – adică inițiații) sunt diverse.Toleranța religioasă (în realitate) este de fapt intoleranță: *Numai Masoneria posedă religia adevărată, gnosticismul. Toate celelalte religii, în special creștinismul, au luat din Masonerie tot ceea ce putea fi adevărat.Ele nu conțineau,*

intrinsec, decât teorii false și absurde (43).Având la bază acest presupuneri, rezultă că trinomul *libertate – egalitate – fraternitate* poate avea conținuturi și valențe diverse.Libertate pentru cei *inițiați*, imuni în fața oricărei autorități.Fraternitate *masonică* a Națiunilor Unite care în numele ***solidarității*** (44), proclamată din ce în ce mai mult în fiecare parte a globului, *ajută* umanitatea prin răspândirea campaniilor pentru extincția omului înainte de nașterea lui, pentru dezrădăcinarea de propriul loc (împins de mizerie, sărăcie și conflicte) și *transplantarea* într-o țară care nu este a lui și în care va fi nevoie de mai multe generații pentru adaptare.Entitate neînsemnată, atrasă în vârtejul noii societăți multirasiale generalizată, încurajată prin decizii ONU, fără rădăcini și istorie proprie, pusă în mișcare doar de necesitatea supraviețuirii și de interesul economic, lucru posibil și prin comportamentele induse, omologate prin manipulări sofisticate de conștiințe.Mult trâmbițata egalitate, tipică mișcării cinetice a particulelor (unui gaz sub efectul acțiunii energiei termice) care se ciocnesc în mod continuu, dar au întotdeauna același comportament previzibil, ca *adunătură* imensă, condusă cu ajutorul informaticii de puținii (dar omniprezenții șefi), care nu va avea alte drepturi decât să-și aplaude persecutorii.Visul egalitarist este filosofia de fond a Națiunilor Unite care promovează o *reorganizare completă a minții umane*, transformând-o într-o *mentalitate internațională, robustă și cosmopolită*, în stare să stabilească *o nouă ordine mondială* bazată pe *egalitatea...dintre națiunile mari și mici* (45).

F: DECOLONIZAREA

Problema decolonizării este destul de spinoasă, mai ales din punct de vedere religios și este inutil de considerat *întâietatea* unei religii în fața alteia.Creștinismul (cu toate subramurile lui, caracterizate de elemente comune, dar având și trăsături distincte), islamismul, etc și-au lăsat *amprenta* peste tot pe unde au trecut, fiecare în felul propriu.Din punctul de vedere al catolicismului, coloniile erau justificate (la vremea lor) de prezența colonizatorilor (cu inevitabilele abuzuri care i-au însoțit pe misionari) ca factor civilizator, purtător de beneficii majore pentru populațiile băștinașe.Prezența colonizatorilor a constituit un mijloc puternic de promovare a acelor populații, punându-se capăt luptelor tribale (dar și declanșându-se, voit sau nu, altele), a favorizat progresul material (construindu-se școli, străzi, spitale, porturi, structuri tipice unei societăți evoluate) în contextul respectului tradițiilor naționale.Nu se poate trece cu vederea că în zilele de astăzi, când se vorbește despre *autodeterminarea popoarelor* apare la modă să se discute despre *violențele exercitate de conquistadori în numele civilizației creștine*, de *agresiune psihologică a misionarilor împotriva indigenilor* (trebuie luat în considerare și numărul de victime ale abuzurilor sexuale săvârșite de ”misionarii, servitori ai lui Dumnezeu” !!!), alimentându-se ”legende legate de caracterul Inchiziției” (46), ”legende propagate prin școlile de stat” (deci laice).În școlile aflate sub ”jurisdicția Bisericii”, Inchiziția și Loyola sunt ridicate la rang de ”lucruri sfinte”.Nu întâmplător, ziua de 31 iulie din calendarul catolic sărbătorește *Sfântul Ignazio di Loyola*, creatorul Ordinului Iezuiților.

Figura lui Hérnan Cortés care, la conducerea a 600 de oameni, 16 cai și zece tunuri, trece la cucerirea Mexicului, luptând împotriva unei mase de azteci fioroși (47), este prezentată ca fiind aceea a unui sângeros însetat de aur și putere, un aventurier fără orice fel de scrupule și spiritualitate, orbit doar de dorința de cucerire.Acestuia i s-ar fi opus aztecii timizi care-și apărau casa lor, tradițiile lor, civilizația lor.Ediția originală a lucrării continuă: *Dar nici un cuvânt despre ”blândețea” acestor popoare pacifice.Unul din acești autori ”imparțiali” ne aduce la cunoștiință, poate fără voia lui, că în statul aztec presiunea fiscală era foarte mare* (48) *și că nici un suveran nu putea fi încoronat până nu și-ar fi capturat cu mâinile lui prizonierii de război pe care să-i sacrifice la sărbătoarea de încoronare* (poate că autorul – Epiphanius – a uitat cum a justificat un sacerdote uciderea catarilor: *Cum să-i diferențiem? Ucide-i pe toți, Dumnezeu îi va recunoaște pe ai lui !!!*). *Printre altele, povestește cum era celebrată cea mai mare sărbătoare aztecă.Se alegea un tânăr care nu avea nici un defect, era instruit în muzică și dans, și după ce timp de douăzeci de zile se împreunase cu patru fete tinere, era sacrificat la Tezcatlipoca*.O altă ”obișnuință blândă” se desfășura în luna septembrie.*Era aleasă o sclavă tânără de 12 sau 13 ani.Era îmbrăcată cu ornamentele și însemnele lui Chicomecoatl primea în templul zeiței oferte (știuleți din porumb, flori, legume și fructe).Brusc, muzica înceta și un sacerdote (cu rapiditate) îi tăia capul.Imediat corpul era jupuit de piele* (49).Alți autori afirmă că ofranda de sânge uman pe care aztecii o ofereau zeilor lor provenea de la circa douăzeci de mii de victime pe an (cam 10% din avorturile făcute în fiecare an, într-o țară europeană, în secolul XX) sau că, de exemplu, ceremonia de ”inaugurare” a unui templu, în 1486, ar fi făcut șaptezeci de mii de victime (Câți alți oameni îi păzeau pe cei 70.000.Din cei masacrați nu a reacționat nici unul, s-au lăsat masacrați ca idioții? - nota traducerii în lb. română).*Apare surprinzător că într-un astfel de stat, fiecare cetățean ar fi fost autorizat să cumpere un sclav pe care să-l sacrifice pe durata unui banchet la care ar fi participat amicii, și la care era servită carnea sacrificatului,”gătită împreună cu porumbul”.*

Să judece cititorul, scria Vannoni (50), **dacă dezagregarea unei astfel de societăți, cu ”un pretext religios” apare ca o infamie sau ca o datorie care, îndeplinită cu riscul vieții, înscrie cu onoare în istorie numele lui Hérnan Cortés și a celorlalți supuși catolici**.(textul îngroșat aparține traducerii în lb. română).

Decolonizarea înseamnă îngroparea civilizației coloniale printr-o acțiune condusă de învățătura masonică a *dreptului popoarelor de-a dispune de ele însele*, ascunzând (în realitate) intenția de slăbire a națiunilor coloniale, de anulare a istoriei proprii.Se poate observa că fostele colonii se bucură de *libertate politică* doar cu numele în timp ce, resursele lor sunt prădate de aviditatea economică a multinaționalelor dornice să-și investească capitalurile în teritoriile *eliberate* pentru profitul puținilor ”aleși” din Înalta Finanță.Această trecere de la statutul de *colonie* la cel de *eliberat* s-a decis chiar la finele secolului al XIX-lea, lucru mărturisit (în mod sinistru) de Saint-Yves: *Cu ajutorul civilizației noastre (...), fructele însângerate ale acestui fanatism, ale acestei politici internaționale și coloniale, vor fi călcate în picioare ca o recoltă demnă de dispreț* (51).Program pe care Pactul Sinarhic din 1935 îl va face operativ, propunând: *Toate popoarele colonizate, protejate sau sub mandat, trebuie să fie conduse cât mai rapid spre deplina autonomie federativă în cadrul Imperiului (...), autonomie definită ca fiind ”conștiința colectivă” la care au ajuns popoarele* (52).

Fiecare efort imperial trebuie însoțit de-o mai mare deschidere a țărilor externe către Imperiu (53).Pas revelator

care realizează apropierea Sinarhiei (cu ajutorul grupurilor financiare internaționale) de puterile coloniale.Națiunile Unite (a căror adevărată putere constă în legitimarea internațională a operațiunilor, respectiv programelor statelor care controlează ONU) problema colonială i-a fost impusă prin proces public în cursul celei de-a XV sesiuni a Adunării Generale din 1960 la care au participat 23 de șefi de stat și 57 de miniștri ai afacerilor de externe.

Catolicismul pacificator sau ...Imaginea prezintă semnarea ”Concordatului” dintre naziști și Vatican, în 1933.Așezat (la stânga, cu mustață) Ludwig Kass. În centru, cardinalul Pacelli (viitorul Pius al XII-lea) În dreapta, mai în spate, monsignorul Montini, viitorul papă Paul al VI-lea.

La 14 decembrie al aceluiași an, Adunarea Generală proclama *Declarația privitoare la independența țărilor și popoarelor coloniale* (54), recunoscând că *menținerea coloniilor împiedică dezvoltarea și cooperarea economică internațională, fiind un obstacol în calea afirmării sociale, culturale și economice a popoarelor dependente*.”Colonialismul”, alături de alte forme precum ”rasismul” și ”apartheid” sunt considerate ca rău absolut.Kwame N'Krumah, reprezentant al Ghanei, spunea: *Căutați întâi împărăția politică, iar restul îl veți primi după* (55).Este vorba de același șef de stat care în aceeași perioadă convoca o conferință internațională pentru pace (la Accra), invitând (printre alții) și pe senatorul comunist italian Lelio Basso (1903-1978, fondator al *Tribunalului Permanent al Popoarelor*), care spunea despre întâlnire: *Participanții erau în majoritate englezi sau anglofoni (îmi amintesc mai ales de Arthur Greenwood și Judith Hart ai stângii laburiste, viitori membri în guvernul Wilson)* (56).Prezențe care nu se pot trece cu vederea din moment ce vicontele Arthur Greenwood, mason al Lojii *New Welcome* din Londra a fost președintele Societății Pilgrims (între 1948 și 1950), după ce trei ani a condus consiliul executiv al respectivei societăți.Judith Hart era membră a Societății Fabian!

Adunarea Generală a ONU își continuă activitatea aprobând în 1963 o *Declarație asupra eliminăriit tuturor formelor de discriminare rasială* și, prin Rezoluția 2105, recunoștea legitimitatea popoarelor care se aflau sub dominare colonială.Și nu numai.Fiecărui șef de stat membru i-a fost adresată invitația să ajute financiar pentru susținerea mișcărilor de *eliberare* națională, legitimând astfel violența împotriva europenilor (occidentalilor) din colonii.Numai între 1975 și 1985, Națiunile Unite au finanțat cu mai mult de 133 de milioane de dolari mișcările armate revoluționare, inclusiv cele teroriste, de natură marxistă, active în Europa.Aproximativ 75% din această sumă provenea din contribuțiile occidentale (și europene) către Națiunile Unite (57).Mai detaliat, aceste fonduri au fost destinate către SWAPO, Congresul Național African – African National Congres (58), OEP și alte grupuri ca Brigăzile Roșii, Gruparea Baader-Meinhof, IRA (din Irlanda) și Armata Roșie Japoneză (59).Emblematic este cazul Africii de Sud, centrul mișcării anti-apartheid al Națiunilor Unite.Împotriva apartheid-ului african s-a creat o concentrare masivă de opinii, printr-o campanie de denunțuri și boicotări comerciale a bogatei Africa de Sud.*Tam-tam* care nu s-a făcut pentru cele trei milioane de victime cambogiene, sau pentru decedații celor peste cincizeci de ani de ocupație sovietică (din țările satelit), sau pentru năpăstuiții din alte zone de conflict.Nu toți știu că standardul de viață al unui negru din Africa de Sud (mai ales spre anii '90) era mai mare decât standardul oricărui alt african; sau poate că nu au reflectat îndelung la cele spuse în 1984, în Congresul Statelor Unite de reprezentantul Arizonei, Eldon Rudd: *Aici, în Statele Unite, am avut nevoie de două sute de ani pentru a rezolva propriile probleme rasiale și acum cerem Africii de Sud să o facă imediat* (60).Dată fiind ”rezerva” cu care mijloacele de comunicare furnizează anumite informații, se știe puțin despre faptul că unul dintre adversarii apartheid-ului (a *Africii albe*) era magnatul (evreu) Harry Oppenheimer, fapt surprinzător pentru un reprezentant al Înaltei Finanțe, obișnuit nici să nu clipească în fața exterminării popoarelor întregi (dacă acest lucru i-ar fi adus vreun profit !).Numărul *unu* mondial în producția de aur, platină, vanadiu, uraniu și alte materiale *strategice* indispensabile industriei occidentale de vârf, prin Societatea *De Beers* controla, aproape în totalitate, piața mondială de diamante neprelucrate.Într-un interviu din septembrie 1975, *Figaro Magazine* îl descria astfel: *Este unul dintre oamenii cei mai secretoși și mai puternici din lume (...) care conduce sute de societăți de pe patru continente.El realizează într-o zi atâtea operațiuni cât Bursa din Paris într-o săptămână.Astăzi, viitorul Africii de Sud depinde de el*.Harry Frederick Oppenheimer (1908-2000, în imaginea alăturată) a fost fiul unic al lui Ernest, fondatorul imperiului pe care Harry l-a condus până în 1994.*Statul Major* nu se afla în Africa de Sud, ci la Londra, Harry transformând trustul primit ca moștenire într-o multinațională colosală, cu diverse ramuri de activitate.O atenție aparte a fost acordată companiei mondiale de investiții financiare *Solomon Brothers* în al cărui consiliu de administrație se aflau personaje care figurau (printre altele) în consiliul de la *Rio Tinto Zinc* (o societate minieră înființată în 1873 și proprietate a familiei Rothschild).*Anglo-American Corporation* este un (alt) instrument prin care Rothschild controlează trustul mondial al diamantelor (61).Atunci când Harry Oppenheimer s-a retras de la conducerea *Anglo-American-DeBeers*, gestionarea societăților a fost preluată de unicul lui fiu, Nicky Oppenheimer, care a trecut în fruntea a peste *o mie* de societăți din colosul multinațional.

Cu o avere estimată la circa 15 miliarde de dolari, aflându-se la conducerea *Anglo-American Corporation*, Oppen -heimer controla (în întregime) economia Africii de Sud.Unicul și adevăratul obstacol în calea exploatării necondiționate a

acestor bogății era minoritatea albă, descendentă din *Boeri*.Finanțator al Congresului Național African, în 1985 semna, alături de alți 92 de reprezentanți ai finanței și industriei sud-africane, un apel prin care se cerea abolirea discriminării rasiale și deschiderea de negocieri între liderii de culoare și guvernul reprezentat de albi.În acțiunea lui era însoțit de cele mai puternice organizații ebraice, printre care și B'nai B'rith, care prin vocea lui Israel Abramovitz (reprezentantul pentru Africa de Sud), declara: *vrem să continuăm drumul spre schimbarea dorită, dar nu prin violență, ci prin evoluție politică* (62).Merită făcut cunoscut că unicul *non-african* al Congresului Național African era (în mod curios), evreul de origini lituaniene Joe Slovo, recent decedat, fost secretar al Partidului Comunist Sud-African, care din exil a condus până în 1987, aripa armată a ANC.

Imaginea din stânga prezintă o ședință de fixare a prețului aurului la N M Rothschild din Londra.Al doilea din dreapta este Edward Mocatta – sursă, *Dope Inc*.

Decolonizarea, așa cum s-a petrecut ea în realitate, a demonstrat că este o etapă mai avansată, dar și un mijloc eficient de *încolonare* a țărilor numeroase, eliberate *oficial* de jugul occidental, spre *zorii Noii Ordini Mondiale*.Societățile secrete au înțeles foarte bine că lumea *a III-a* s-ar fi putut cuceri numai prin ruperea legăturilor coloniale care o țineau de lumea europeană (unde înaintarea era mai dificilă, deși *lumea europeană* era cea care impunea *cadența*).În acest proces istoric se pot recunoaște cu ușurință fazele *obișnuite* pentru *încolonare*: cucerirea independenței; incapacitatea de corupere a noilor *conducători*; sărăcirea generalizată a populației; dezlănțuirea de lupte interne (sau tribale); nevoia urgentă de ajutoare externe; dependența politică și economică în creștere față de lumea occidentală; îndatorarea față de băncile din țările bogate; pierderea progresivă a propriei suveranități; intrarea, *fatală*, a celor din *lumea a III-a* în Noua Ordine Mondială însoțită de-o aversiune profundă pentru Occident cu consecințe precum cele prezentate de ambasadoarea americană la ONU (în acea perioadă) Jeanne Duane Jordan Kirkpatrick (membră a Grupului Bilderberg și a Comisiei Trilaterale) prin cele rostite la 11 februarie 1982, în fața membrilor Anti Defamation League când denunța (nu se știe cu câtă spontaneitate) că *Națiunile Unite se transformaseră într-un instrument pentru dezlănțuirea agresiunii împotriva Occidentului* (63).

În lumina Declarației din 1948, funcția UNESCO apare astăzi mai clară: să conducă umanitatea (printr-o planificare a unui standard cultural minim pentru fiecare locuitor al planetei) către umanismul relativ teoretizat de către loji.La aceasta ajută și NWICO – Noua Ordine Mondială în Informare și Comunicare care și-a început activitatea în decembrie 1977 cu participarea lui Sean Mac Bride (care prezida respectiva comisie împreună cu Elie Abel – CFR).Mac Bride (1904-1988), premiul Nobel și premiul Lenin pentru pace, era afiliat la European Round Table, și dacă ar fi să credem cele spuse de Werner Gerson [pseudonumul lui Pierre Mariel și autor al cărții *Le nazisme, société secrète – Nazismul, societate secretă* (64)], Mac Bride ar fi fost membru al OTO, alături de personaje ca evreul Trebisch Lincoln [eminența cenușie a perioadei timpurii a național-socialismului, care și-a desfășurat activitatea alături de Karl Haushofer-considerat drept *guru* al lui Hitler (65)].O altă coincidență, Mac Bride și Haushofer (care făcea parte din Golden Dawn) se regăseau în Mișcarea Pan-Europeană a lui Coudenhove Kalergi, în care Mac Bride era membru al Comitetului Executiv (66).Mac Bride era unul din apropiații masonului suedez Joseph Retinger (colaborator al ”colonelului” House) fondator (în 1954, în Olanda, a Grupului Bilderberg).Între 1963 și 1970, Mac Bride a fost secretarul Comisiei Internaționale a Juriștilor, din care va lua naștere Amnesty International, la 28 mai 1961 (care în acel an coincidea cu sărbătoarea catolică a *SS Trinità*), zi aleasă (din cele spuse de Mac Bride) pentru a da acelei date un caracter laic (67).Trebuie amintit că Amnesty International participă la reuniunile organizate de Lucis Trust, o organizație care (pare să includă în ea multe persoane din zona *Autorității*) se ocupă cu răspândirea în lume a doctrinei teozofice conform căreia pe pământ ar fi prezente entități spirituale, evocabile de către om prin cuvinte și tehnici particulare, în stare să pună la dispoziția omului forțe puternice pentru realizarea *Planului*, care în cele din urmă ar coincide cu un Guvern Mondial sub conducerea Națiunilor Unite.

Fondurile necesare pentru Amnesty proveneau de la familia Astor (68) prin persoana lui David care *ne susține de la înființarea Amnesty* (69).Cu aceste detalii, Mac Bride, președinte și al *Bureaux de la Paix* din Geneva, începe restructurarea NWICO, încă în curs în 1987 când biologul spaniol Federico Zaragoza Mayor îi urmase deja la conducerea UNESCO discutatului M'Bow (70).Dar din câte se pare, NWICO se anunța o structură greoaie și cu efecte practice contra-productive, drept pentru care, în Conferința Generală a UNESCO (Paris, 17 octombrie-16 noiembrie 1989) proiectul NWICO este abandonat definitiv, după cum o demonstrează și raportul de 500 de pagini publicat la terminarea lucrărilor – *World Communication Report* (71).

NOTE:

1 – P de Senarclens, cit., p 73 și 215.
2 – Idem, p 29.
3 – Conform Salvatore Farina *Il libro completo dei rituali massonici*, cit., p 461.
4 – Pentru inițiați are o dublă valență: de perfecționare a individului (în sens masonic) și ca împlinire a mult doritului Guvern Mondial.
5 – Umberto Gorel Porciatti *Simbologia Massonica.Gradi Scozzesi – Simbologia masonică.Gradele scoțiene*, Roma, Atanòr, 1948, p 303.
6 – P Mariel, cit., p 18.

7 – Idem, p 148.
8 – *Regard sur UNESCO – Despre UNESCO*, broșură publicată prin grija UNESCO, Paris, 1973, p 32-34.
9 – Conform lui Y Moncomble *La Maffia des chrétiens de gauche – Mafia celor de stânga*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1985, p 149.
10 – *Regard sur UNESCO*, cit., p 34.
11 – Antony V Sutton *America's Secret Establishment – Conducerea secretă a Americii*, cit, p 61 și 97.
12 – *Pugwash* a fost creată din inițiativa miliardarului canadian Cyrus Eaton, la Pugwash (în Noua Scoție).Eaton primise premiul Lenin pentru pace și era rudă apropiată cu Herman Josef Eaton – fost președinte al B'nai B'rith.
13 – Conform *Tribune Juive – Tribuna evreiască*, nr. 992 din 9-15 octombrie 1987.
14 - *Regard sur UNESCO*, cit., p 34.
15 – *Le Figaro Magazine* din 3 martie 1979.
16 – *Le Figaro Magazine* din 31 martie 1979.
17 – Din Y Moncomble *L'irrésistible expansion du mondialisme*, cit., p 50.
18 – *Guide to UNESCO – Ghid spre UNESCO*, de Peter J Hajnal, Roma, Oceana Publications, 1983, p 403.
19 – P Gerbert *Les Organisations Internationales – Organizațiile Internaționale*, Paris, PUF, 1972, p 93, 94.
20 – Ervin Laszlo – *Quinto rapporto al Club di Roma – Obiettivi per l'umanità – Al cincilea raport al Clubului de la Roma – Obiective pentru umanitate*, Verona, EST Mondadori, 1978, p 77.
21 – P de Senarclens, cit., p 30.
22 – Ervin Laszlo, cit., p 78.Laszlo este profesor de *sisteme filosofice* la Universitatea din New Yorj.Director al proiectului *Goals for a Global Sociey – Obiective pentru o Societate Globală*.Consultant pentru UNITAR – Institut al Națiunilor Unite pentru Antrenare și Cercetare, membru ICUS – Conferinței Internaționale pentru Unitatea Științei care lucrează (din cele susținute chiar de aceste societăți) la o Nouă Ordine Mondială sub conducerea unui profesor american, Morton Kaplan, membru al Fundației Carnegie, al Institutului Internațional pentru Studii Strategice din Londra, al Institutului Brooking. Laszlo este și membru al Clubului de la Roma, respectiv al Academiei de Studii asupra Viitorului (din Viena).
23 – 2153, Florida Avenue, Washington DC, M B Schnapper, 1948, p 74.
24 – Psihiatru german (1888-1964), faimos pentru stabilirea de legături strânse între structura fizică a individului și tipul lui de caracter.
25 – UNESCO, *Giovanni Amos Comenio*, Florența, Bemporad-Marzocco, 1960, p32 și 33.
26 – Creștinismul să înceteze să-și atribuie orice formă de universalism!Pentru Izoulet, creștinismul este doar *un Mozaism camuflat în mod inconștient*, pentru folosirea de către lumea păgână, Israel cucerind astfel *peste 650 de milioane de suflete*. Astăzi *Camuflarea* dispare și *apare Moise*, ca singurul conducător al *Religiei fundamentale și eterne*, ca unic conducător al *Religiei civile și științifice*, în cele din urmă, ca singur și unic conducător al *Religiei laice* (pag. 52).Scrierea cursivă și maju -sculele sunt din lucrarea originală.
27 – Vittorino Veronese a fost secretar și (succesiv) președinte al Acțiunii Catolice Italiene, președinte al *Congregatio romana ad Petri Sedem*, ziarist de succes și scriitor, membru al Consiliului de Administrație al Banco di Roma (de văzut și V Veronese *L'organizzazione delle Nazioni Unite per l'educazione, la scienza e la cultura di fronte ai problemi di oggi – Organizația Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură în fața problemelor de azi*, Roma, prin grija Banco di Roma, 1961, p 14).
28 – P Virion *Bientôt...*, cit., p 178.
29 – *Assisi: de la un ONU al religiilor un singur strigăt în atâtea limbi: Pace* și *ONU al religiilor, peste o lună în Japonia*, anunța *Il Giornale* din 28 octombrie 1986, respectiv din 4 iulie 1987.
30 – *United Nations Relief and Rehabilitation Administration – Administrația Națiunilor Unite pentru Ajutor și Reabilitare*. Apare în 1943 cu scopul ajutării relansării agriculturii și industriei din țările lovite (puternic) de război.
31 – Graham Hancock *Lords of Poverty – Lorzii sărăciei*, New York, The Atlantic Monthly Press, 1992, p 92, 93 și 99.
32 – Ziarul italian *Corriere della sera* din 6 martie 1995.
33 – P de Senarclens, cit., p 79.
34 – Y Moncomble *Les vrais responsables...*, cit., p 131.
35 – Idem, p 239.
36 – ENA – *École Nationale d'Administration – Școala Națională de Administrație*, sursa franceză de tehnocrați.Și Mircea Geoană (și nu numai el) a absolvit cursurile acesteia.
37 – *Tribune Juive – Tribuna evreiască*, nr. 992 din 9-15 octombrie 1987.
38 – Y Moncomble *Les professionnels...*, cit., p 67.
39 – Idem, p 64.
40 – Léon de Poncins *La Franc-Maçonnerie d'après...*, cit., p 99.
41 – Elie Eberlin *Les Juifs d'aujourd'hui – Evreii de astăzi*, Paris, Éd. Rieder, , 1927, p 143.
42 – E Malinsky și Léon de Poncins *La guerra occulta – Războiul ocult*, Carmagnola, Arthos, 1979.Referitor la primii ani de activitate a ONU se spune: *Din 1800 de funcționari ai ONU, 1200 sunt evrei.Din funcționarii superiori ai ONU, mai mult de 50% sunt evrei.Steagul ONU are culorile alb și albastru, ca și ale drapelului statului Israel*.Urmează comentariul: *Este deci foarte clar că ONU este sediul unde antagonismul aparent dintre bolșevismul rus și capitalismul occidental se estompează și totul se reduce la o discuție între persoane cu aceeași religie și același sânge (a se citi ashkenazi și se-pharzi)* (pag. 121).
43 – Din manualul menționat, pentru înalții inițiați *La Massoneria*, Florența, 1945, p 69.
44 – Alte cuvinte tematice răsună în sălile de conferință și la vârfurile conducerii Națiunilor Unite, precum *viabilitate, securitate umană, siguranța teritoriului, ecologie,* etc.

45 – *Dia das Naçôes Unidas, Noticiário das Naçôes Unidas*, 12th year, nr. 5, sept / oct 1963.
46 – Despre ”legenda neagră” privitoare la Inchiziție, se poate cerceta și C A Agnoli, P Taufer *La Santa Inquisizione, un punto cruciale nella storia della Chiesa - ”Sfânta Inchiziție” - punct crucial în istoria Bisericii*, Brescia, Edizioni Civiltá, 1988; Henri Hello *La verdad sobre la Inquisición – Adevărul despre Inchiziție*, Buenos Aires, Editorial ICTION, 1981; Bartolomé Bennassar *Storia dell'Inquisizione spagnola – Istoria Inchiziției spaniole*, Milano, BUR, 1994; Jean Dumont *L'Église au risque de l'histoire – Biserica ca risc al istoriei*, Limoges, Éd. Criterion, 1984.
47 – Conform Hérnan Cortés *La conquista del Messico – Cucerirea Mexicului*, Milano, BUR, 1987.
48 – Ruggero Romano *I conquistadores: meccanismi di una conquista coloniale – Conchistadorii: mecanismele unei cuceriri coloniale*, Milano, Mursia, 1974, p 37.
49 – Sebastiana Papa *Vita degli Aztechi nel codice Mendoza – Viața aztecilor prin codul Mendoza*, Milano, Garzanti, 1974, p 130.
50 – G Vannoni *Sulla conquista dell'America del Sud – Despre ”conquista” din America de Sud*, din *Cristianità*, martie / aprilie 1975, p 9.Despre *iberoamerica* și evanghelizarea ei, A Caturelli *Il nuovo mondo riscoperto – Lumea Nouă redescoperită*, Milano, Ares, 1992.
51 – P Virion *Bientôt...*, cit., p 124.
52 – Enunțurile 557 și 558 din Pactul Sinarhic prezentate de H Coston în *Les technocrates et la synarchie*, cit., p 189.
53 – Idem, enunțul 551, p 187.
54 – Rezoluția numărul 1514.
55 – P de Senarclens, cit., p 124.
56 – Y Moncomble *La Maffia...*, cit., p 256.
57 – Thomas G Gulik *The UN's War Against the West – Războaiele ONU împotriva vestului*, în *Human Events* (săptămânal al conservatorilor americani), Washington DC, 16 februarie 1985, p 13.
58 – WCC – World Council of Churches – Consiliul Mondial al Bisericilor (cu origini protestante) a fost principalul susținător al ANC – Congresul Național African (conform *Lectures Françaises*, nr. 528, p 33).
59 – Idem, p 14.
60 – Discursurile *Time for Change in US Foreign Policy – Timpul pentru schimbare în politica externă a Statelor Unite*, Camera Reprezentanților, 12 septembrie 1984, Congressional Record, vol 130, nr. 113.
61 – La 25 iulie 1990, filiala elvețiană a grupului De Beers a anunțat încheierea unui acord cu URSS, prin care societății De Beers îi era concesionat dreptul de comercializare timp de cinci ani, pe piața mondială, a 95% din producția de diamante a URSS.Cu acest acord, De Beers putea controla 90% din piața mondială de diamante (*Lectures Françaises*, nr. 401, septembrie 1990).Cu zece zile înainte, în *New York Times*, apărea o pagină întreagă de publicitate care, pe trei sferturi era ocupată de un portret imens al lui Marx.Printre cele doisprezece rânduri care însoțeau imaginea, mai important: *Administrația Bush a creat recent un fond pentru dezvoltarea economică est-europeană, pentru încurajarea investițiilor private în Europa Centrală și de Est (...).Manager și consilier al fondului a fost numit* ***Solomon Brothers*** (P F de Villemarest *La Lettre d'information*, nr. 8 din 1990).

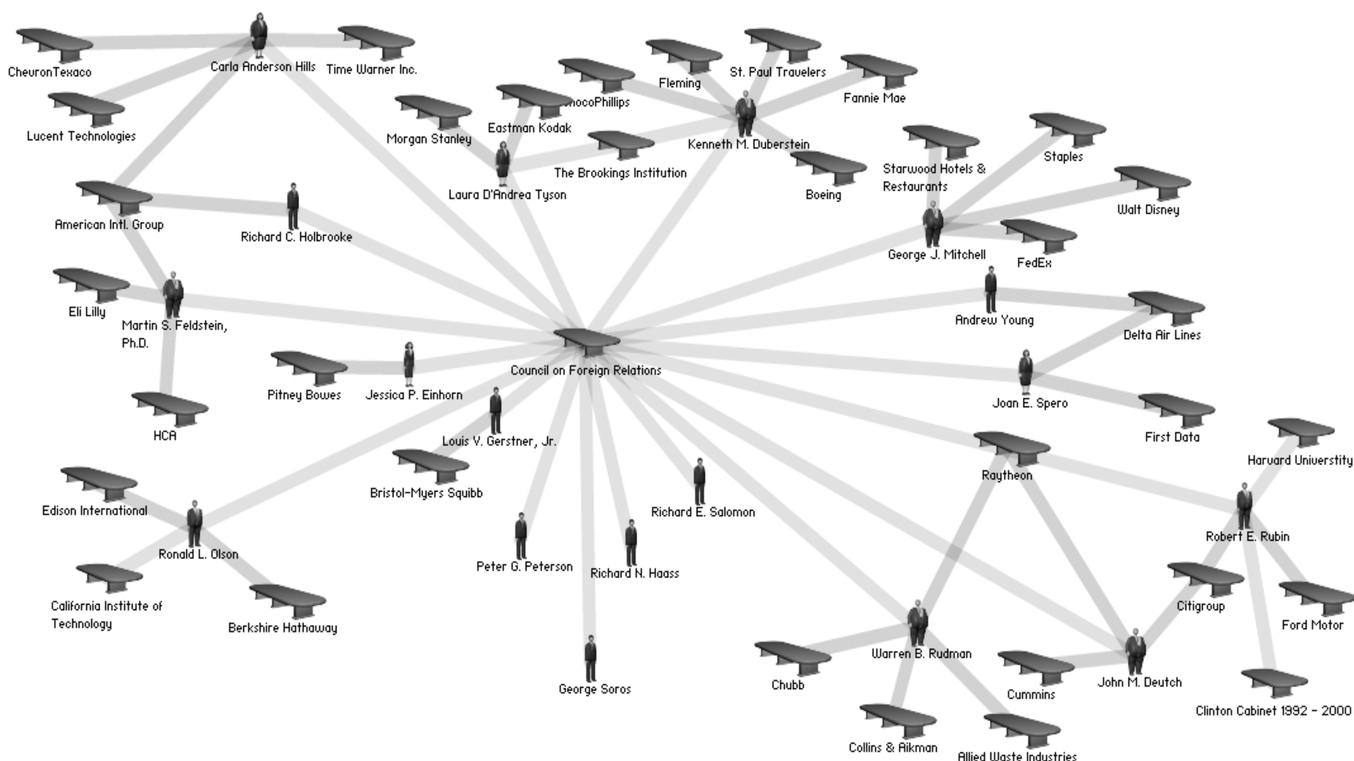

George Bush Jr la o întâlnire cu ”amicii”

62 – Privitor la argument se poate vedea capitolul XII al cărții lui H Coston *Le veau d'or...*, cit.
63 – A E Naon și L D Merizalde *SWA / Namibia: Dawn or Dusk? - SWA / Namibia: Zori sau crepuscul*, Canada, autoeditat, 1989, p 44.În același an, Kirkpatrick a primit premiul B'nai B'rith pentru filantropie.
64 – Éd. Belfond, 1976, p 90 și 91.Trebuie amintit că pentru Gerson, raporturile dintre OTO și Sinarhia Internațională sunt de *netăgăduit* (p 164), în timp ce OTO are rolul de *cale pregătitoare, de inițiere în magia Golden Dawn* (p 128).
65 – Privitor la latura ezoterică a național-socialismului, se pot vedea printre altele: Giorgio Galli *Hitler e il nazismo magico – Hitler și nazismul magic*, Milano, Rizzoli, 1989; C A Agnoli, P Taufer *L'ascesa del nazismo...*, cit.; Nicholas Goodrick-Clarke *Les racines occultistes du nazisme – Rădăcinile oculte ale nazismului*, Puiseaux, Éd. Pardès, 1989; René Alleau *Hitler et les sociétés secrètes – Hitler și societățile secrete*, Paris, Éd. Grasset, 1969.
66 – Y Moncomble *L'irrésistible expansion...*, cit., p 133.
67 – Sean Mac Bride *L'Exigence de la Liberté – Exigența Libertății*, Paris, Éd. Stock, 1981, p 152.
68 – Y Moncomble *Les professionnels...*, cit., p 255.
69 – Sean Mac Bride, cit., p 190.Funcției mondialiste și legăturii cu UNESCO, Y Moncomble i-a dedicat un capitol întreg în cartea lui *Les professionnels de l'antiracisme*, cit.
70 – Ziarul italian *Il Giornale* din 29 decembrie 1987.
71 – Paris, UNESCO, 1989.

CAPITOLUL 23: CAMPANIA DEMOGRAFICĂ A ONU. ECOLOGIA ÎMPOTRIVA OMULUI ANIMALISMUL ONU. SUMMIT-UL DE LE RIO DE JANEIRO ECO-DECALOGUL ȘI ”ECOLOGIA DOMESTICĂ”

Adunarea Generală dezbătea pentru prima dată, în 1962, problema dezvoltării economice și a creșterii populației.Scopul dezbaterii consta în determinarea rolului pe care Națiunile Unite l-ar fi avut în asistența acordată guvernelor privind adaptarea creșterii populației la un nivel compatibil cu dezvoltarea economică.Această dezbatere a constituit o cotitură în politica demografică a agențiilor specializate, dar și a ONU; de atunci, ea s-a mișcat încet dar sigur spre o mai mare implicare în domeniul planificării familiare.Până în 1965, Națiunile Unite au avut rolul de a emite previziuni și să elaboreze politici (...) (1).*Între 1965 și 1966, Națiunile Unite au primit mandatul să asiste țările care aveau în curs programe de control ale populației (prin reglarea fertilității) cu ajutorul WHO – Organizația Mondială a Sănătății și UNESCO. În 1967, și biroul executiv al UNICEF a adoptat o politica favorabilă pentru 'Family Planning'* (2).În realitate, *prima propunere formală de implicare a Națiunilor Unite în Family Planning s-a făcut prin rezoluția propusă de S.W.R. Bandaranaike ministru al sănătății și succesiv prim-ministru al Ceylonului (Sri Lanka).Prin imposibilitatea obținerii de asistență de la organizațiile Națiunilor Unite, India, Pakistan și Ceylon s-au adresat atunci fundațiilor americane, respectiv Suediei* (3). Lyndon Johnson, președintele Statelor Unite, declara în 1965 că *cinci dolari investiți în controlul populației valorau o sută de dolari investiți în dezvoltarea economică* (4), în timp ce Richard Nixon (membru al CFR), într-un mesaj (privitor la populație) adresat Congresului SUA, declara în 18 iulie 1969: *Credem că Națiunile Unite, instituțiile specializate ca de altfel și celelalte organisme internaționale vor trebui să ia inițiativa reacționării împotriva creșterii populației mondiale. Statele Unite vor colabora în întregime, în acest sens, cu programele acestor instituții.Privitor la aceste probleme sunt foarte impresionat de amploarea și de forța raportului (prezentat recent) de grupul de specialiști ai Națiunilor Unite, al cărui președinte este John D Rockefeller III.Acest raport sublinia necesitatea intensificării acțiunilor întreprinse printr-o colaborare mai strânsă; astfel de preocupări vor trebui să figureze printre prioritățile ordinei de zi a Națiunilor Unite*.La 6-7 aprilie 1968, treizeci de persoane se reuneau la *Accademia dei Lincei*, la Farnesina (denumirea populară sub care este cunoscut Ministerul Italian de Externe), la Roma, *într-un schimb de idei privitoare la marile probleme ale planetei* (5).

Întâlnirea, finanțată de *Fundația Agnelli* (Fiat, Juventus Torino) și dezvoltată în jurul personalităților Alexander King și Aurelio Peccei, va însemna apariția Clubului de la Roma.Alexander King, președinte emerit de la 1 ianuarie 1991, *prototip al tehnocratului internațional* (6) era președintele Federației Internaționale a Institutelor de Studii Avansate, în timp ce Aurelio Peccei (1908-1984, personalitate de vârf în administrația FIAT) se *bucura* de apartenența la Grupul Bilderberg, la IIASA (un fel de *Comisie Trilaterală* științifică, cu sediul la Laxenburg, lângă Viena, apărută la începutul anilor '70 din inițiativa președintelui Fundației Ford, McGeorge Bundy), la Institutul Italian de Afaceri Internaționale, la Institutul Atlantic (ca membru al Consiliului de Guvernatori).Destul de curios, era și fondatorul Asociației Internaționale *Islam – Occident*, constituită la Geneva, la 3 octombrie 1979 în prezența președintelui Consiliului Islamic Mondial.

Alte conexiuni dintre CFR și reprezentanți ai economiei americane.

Peccei era o *creație* a patronului de la FIAT, Gianni Agnelli, membru finanțator important al Institutului Italian de Afaceri Internaționale, respectiv membru al ISPI (7) și al Institutului Atlantic.A fost membru al Grupului Bilderberg și al Comisiei Trilaterale.A fost prezent în consiliul de administrație de la Chase Manhattan Bank din New York (din proprietatea lui Rockefeller) și avea strânse legături de afaceri cu Banca Lazard [care avea grijă de patrimoniul lui Agnelli (8)]. Pe

lângă aceste relații, din punct de vedere filantropic, Agnelli a fost un sponsor generos al celebrei MIT (Massachusetts Institute of Technology) din Boston, ale cărei lucrări (din acea perioadă) mergeau pe o *linie dublă*, a *creșterii demografice zero – Zero Population Growth* (ZPG), respectiv a *creșterii economice zero* (9).La începutul perioadei de activitate, membrii Clubului de la Roma se reuneau la *Battelle Institute* din Geneva, institut care din 1925 s-a ocupat cu studiul *scenariilor viitoare*.Respectivului institut, în 1980 [din cele susținute de Moncomble (10)], îi este dedicată o broșură informativă publicată prin grija *Newcomen Institute* (o societate apărută în 1920 la *umbra* Societății Pilgrims).Fondurile financiare (ilimitate) provenind de la fundații ca Rockefeller, Volkswagen, Agnelli au dus la formarea pe lângă MIT a unui *System Dynamics Group* care, prin aplicarea extinsă (una din opinii) a modelelor matematice, a elaborat în 1972 un studiu faimos numit *Limitele dezvoltării* (11), prezentat ca prim raport al Clubului de la Roma (*Raportul Meadows*).Prin acest raport se propunea *definirea clară a limitelor fizice și a constrângerilor relative privitoare la evoluția demografică a speciei umane, a activității ei (a speciei) materiale pe planeta noastră*.

Raportul a făcut rapid înconjurul planetei determinând discuții, dezbateri și orientări în politica guvernelor.Ajunși la acest punct este dificil de evitat o întrebare (poate chiar crucială): cine conducea toate acestea?Moncomble furnizează un răspuns, dar parțial.*Este nevoie* – spune el – *să se facă un pas înapoi în timp* (12).Unul dintre primii care au ridicat problema demografică a fost unul din membrii Societății Pilgrims, Raymond P Fosdick (în 1925), președinte al Fundației Rockefeller, sub-secretar general al Societății Națiunilor, apropiat al președintelui Woodrow Wilson și al "colonelului" House.A fost unul din fondatorii (alături de bancherul Thomas W Lamont – finanțator al bolșevismului timpuriu, dar și a fascismului italian) împreună cu House a *celebrului* CFR.Pentru a studia problema populației, Fosdick a înființat în 1934 *General Education Board* – GEB.În aceeași perioadă, H G Wells declara: *Comunitatea mondială pe care noi o dorim, o comunitate mondială care se conduce și-și asigură propriul progres,* ***are nevoie ca o condiție principală, de un control deliberat al populației*** (13).Se declanșează războiul și planul *neo-malthusian* este lăsat temporar deoparte, mai ales și din cauza conflictului armat care acționa cu multă eficacitate.După terminarea conflagrației, controlul demografic a devenit un lait-motiv pe tărâmul mondialist, luând (câteodată) denumirea de *control planificat al populației* sau *optimum de densitate a populației umane în lume* (14), fără a se căuta vreo legitimare internațională (de altfel prematură) din moment ce opoziția la proiect (mai ales din partea Bisericii) era *formidabilă* în Occident (15).Dar nu din această cauză, activitatea de control ia o mică pauză.În noiembrie 1952, John Davidson Rockefeller III înființează faimosul *Population Council* împreună cu evreul Lewis L Strauss [secretar al președintelui american Herbert Hoover (membru al CFR) pe durata primului război mondial], consilier al lui Wilson la Versailles (în 1919), amiral pe durata celui de-al doilea război mondial și prin Mortimer Schiff, asociat la Banca Kuhn & Loeb între 1929 și 1947 (16).În 1953, asociat cu drepturi depline la Kuhn & Loeb, Strauss este chemat să conducă *Comisia Americană pentru Energie Atomică* (17).Population Council s-a dovedit de la început unul din centrele propulsoare (la nivel mondial) al campaniilor pentru *birth control*, încurajând avorturile, respectiv distribuirea de mijloace contraceptive.Pentru aceste scopuri, fundațiile și multinaționalele americane au pus la dispoziție fonduri imense.Numai Fundația Ford (în 1952 și din nou în 1970) a dat 110 milioane de dolari pentru proiectele legate de limitarea demografică, aceleași proiecte pe care le-a studiat Clubul de la Roma.În 1956 este pusă în vânzare (pentru prima dată) în Statele Unite *pilula antibaby*, contraceptiv oral creat de profesorul Gregory Goodwin Pincus (1903-1967), absolvent al Harvard, în timp ce Fundația Rockefeller făcea presiuni asupra Comisiei Pontificale pentru aprobarea pilulei, în baza documentelor *Secretariatului pentru Informare și Studii Familiare* din Versailles (18).

Edwige Prud'homme, Mare Maestră a Marii Loji Feminine franceze, declara: *În lojile noastre, cu cincisprezece ani în urmă, s-au luat primele inițiative care au condus la legislația contraceptivă, la "planningul familial" și la avort* (19).*În anii '50, o echipă de medici liberi-cugetători de origine franceză, grupul Littré, decide să se implice în bătălia în favoarea contracepției.Unul dintre acești medici este Pierre Simon.Inventată imediat după război și pusă în vânzare în alte părți ale lumii, în acea perioadă pilula era un mit absolut în Franța... .Opinia publică nu era gata.Pionierii planificării familiale își înmulțeau turneele în provincie, aducând de la Londra (ca și contrabandiștii) valize pline cu diafragme* (20).De partea lui, în cartea *De la vie avant toute chose – Despre viață înainte de toate* (21), medicul (evreu) Pierre-Félix Simon, Mare Maestru al Marii Loji Franceze și animator al *Mișcării Franceze pentru planning familial* (creată în 1956), scria: *conflictul dintre contracepție și valorile socio-religioase ale trecutului este inevitabil* (22) *(...) Contracepția liberatoare a făcut să cadă zidul fatalității tradiționale și dispariția acesteia lasă un loc liber în care va fi nevoie să se instaureze o nouă morală prin care, ca în căutarea inițiatică a unității sale originale (...) omul își descoperă originea* (23).Imaginea prezintă (chiar dacă e o pictură) o femeie adeptă a Masoneriei.

Prin această declarație, Pierre-Félix Simon subliniază și confirmă (încă o dată) parcursul logic al urii împotriva umanității: *ebraism talmudic – doctrină – societăți secrete*.Și totuși, de ce un control al nașterilor în Occident?Moncomble constată că *atâta timp cât este probat, cu "Anuarul Demografic al Națiunilor Unite" în mână că nu este deloc necesar controlul nașterilor (dată fiind rata mică a natalității europene) asistăm, Clubul de la Roma în frunte, la apariția unor multitudini de organizații care exaltează* ***creșterea demografică zero*** *– Zero Population Growth în țările occidentale* (24).

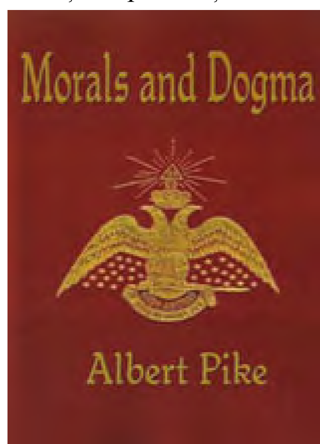
A: "BIRTH CONTROL" IESE LA SUPRAFAȚĂ

R Symonds și M Carder, autorii studiului privitor la populație în raport cu Națiunile Unite, observau: *Lord Caradon* (25), *printr-o adresă trimisă Conferinței de Planificare Familială din Santiago, din 1967, critica Națiunile Unite și agențiile specializate pentru că, în 1965, nu au fost luate de către acestea* ***măsuri practice*** *în susținerea programelor*

privitoare la ”birth control”.Chiar dacă s-ar admite criticile lordului Caradon, influența indirectă a agenților din sistemul Națiunilor Unite (26) nu trebuie subevaluată.În primul rând, ele difuzau imagini globale, universal acceptate, care demonstrau că populația s-ar fi dublat la fiecare treizeci de ani (27).În al doilea rând, adunările lor legislative luau în considerare necesitatea unui for care să controleze accesul la mijloacele de planificare familială, respectiv a necesității unui *birth control*.În al treilea rând, *imediat ce cursul evenimentelor a devenit favorabil acestor măsuri, rezoluțiile Națiunilor Unite își asumau legitimitate internațională care făcea mai ușor schimbarea atitudinii conducătorilor naționali* (28).Cu alte cuvinte, centralizarea *birth control* într-un sediu unic (acela al ONU) și legitimarea internațională (tocmai adevărata putere a Națiunilor Unite) constituie măsuri indispensabile pentru obținerea unor acțiuni incisive și de mare anvergură.Fundația Rockefeller nu a pierdut timpul.Între 1963 și 1970 au fost destinați acestui scop 15,6 milioane de dolari.La 14 martie 1973, doctorul J H Knowles (președinte al Fundației Rockefeller), putea declara în fața Consiliului Național al Centrului de Dezvoltare pentru Planning Familial: *sectorul privat este cel care a accelerat numărul avorturilor legale, în Statele Unite, de la 1,2 milioane la 1,8 milioane pe an* (29).David Rockefeller, unul din conducătorii de la *International Planned Parenthood Federation – IPPF* (creație a marilor fundații la care au aderat toate asociațiile de *planning familial* din lume, circa 120) preia conducerea proiectului *UNA* (United Nations Association) – *USA* al cărui raport l-a impresionat pe președintele Nixon.

Acel raport declara că UNESCO trebuie să se folosească, în mod direct, de sistemele de educație ca bază pentru planificarea familială.Ca urmare, trebuiau organizate cadrele corespunzătoare, modificarea programelor școlare, cu rolul de a încuraja între studenți *o cunoaștere în materie de demografie, de atitudini specifice privitoare la dimensiunea familiei*.În octombrie 1969, Comisia Națiunilor Unite pentru Dezvoltare Internațională condusă de Lester Pearson (premiul Nobel pentru pace în 1957 și membru al CIIA – Institutul Canadian de Afaceri Internaționale) a numit o *Comisie pentru Populație*, conform exigențelor formulate în raport.Comisia era sponsorizată de către Banca Mondială care se arăta dispusă *să finanțeze mijloacele necesare țărilor membre pentru a-și putea îndeplini programele legate de planificarea familiilor.* Coincidență extraordinară: la acea dată, Banca Mondială era condusă de Robert McNamara membru al Lucis Trust (o organizație luciferică americană cu sedii la New York, Londra și Geneva), al Comisiei Trilaterale al Institutului Internațional de Studii Strategice din Londra, administrator al Fundației Ford și al Institutului Brooking!

La UNESCO, la OMS, la Comisia pentru Populație, se alătură în 1967 *UN Fund for Population Activities* care a primit fonduri (din cele susținute de ziarul britanic *The Guardian* din 15 februarie 1973) de la un milion de dolari în 1967, la 77 de milioane de dolari în 1973.Rezultatele nu întârzie să apară: numai în Brazilia 7,5 milioane de femei sunt sterilizate datorită unei sponsorizări de 3,2 milioane de dolari, pusă la dispoziție de diverse fundații și de către ONU (30).Apare mult mai rațională găsirea de explicații la contradicții aparente, ca aceea în care UNICEF proclama (într-o vreme) *Anul Internațional al Copilului* prin care se făcea apărătoarea drepturilor copilului (31), respectiv declarații șoc de tipul: *nu se va obține o diminuare a ratei natalității fără ajutorul avortului, legal sau ilegal (...).Avorturile provocate sunt mult mai eficace pentru diminuarea ratei natalității decât utilizarea metodelor contraceptive* (32).Ceea ce *dezorientează* omul modern este constatarea că ierarhia ecleziastică se transformă într-o *cutie de rezonanță* la inițiativele ONU oferind, în același timp, o puternică susținere.Apare evident că Loja Înaltă ”împinge” pe direcția unei Noi Ordini Mondiale, în care Bisericii îi este rezervat rolul de o *componentă între celelalte*, în stare să ajute la avansarea acestui proces printr-o contribuție activă la planul general, contribuție care se poate identifica cu rolul de organizator al unui sincretism al tuturor religiilor.Și cum *contra factum non valet argumentum – Împotriva faptelor nu există argumente*, cele petrecute la Pantheonul din Assisi [în 1986 (32bis)], la Roma în 1987, la Varșovia în 1989, la Bari în 1990, în Malta (în 1991), la Bruxelles în 1992 (și multe altele) nu sunt deloc incidente de trecut cu vederea, ci etape pe un drum dorit începute după *Conciliul Vatican II*, care se desfășoară în același timp cu inițiativele ONU (creat de lojile masonice).

În *biblia* Masoneriei, *Morals and Dogma* a lui Albert Pike, se află un mesaj care explică evenumente precum cele petrecute la Assisi, Varșovia, Bari: *(...) în jurul altarelor Masoneriei, creștinul, evreul, musulmanul, budistul, adeptul lui Confucius și al lui Zoroastru se pot uni ca frați să se roage în comun* ***singurului Dumnezeu care este deasupra celorlalți zei*** (33).

B: URA ÎMPOTRIVA UMANITĂȚII

În documentul deja menționat emis de către ONU (34) se recunoștea (în 1972) necesitatea actualizării anumitor măsuri care se ”eficientizeze” *birth control*, fie în Occident, fie în țările Lumii a III-a:

* răspândirea prezervativului (are și rol în împiedicarea transmiterii bolilor cu substrat sexual, deci are și o parte bună), *una din primele trepte (...) a cărui prezență trebuie să fie masivă și la un preț de cost scăzut* (pag. 91);

* *promovarea căsătoriilor târzii și a modelelor de familii reduse, a programelor de instruire privitoare la planificarea familială, facilități pentru cei care participă la programe* (pag. 81) însoțită de o acțiune în scopul creării *unui tip de femeie, cu alternative la sarcină* (pag. 85 – sună cunoscut modelul unei *femei cu succes în carieră* !!!);

* includerea de linii directoare în materia de studiu a școlilor medicale *pentru a da legitimitate planificării familiale ca disciplină aparținând de domeniul medical* (pag. 89);

* combaterea ideii de abstinență [și încurajarea pornografiei (hetero- și homosexuale) are rostul ei !!!].Ea nu *promovează sănătatea mentală și nici nu favorizează raporturile plăcute dintre soț și soție (...) metoda nu e nici acceptabilă, nici eficace (...) și mărește, în mod substanțial, rata de avorturi (...)* (pag. 90).

* sterilizarea chirurgicală, adoptată pe scară largă în Puerto Rico (unde în 1965 rezultau sterilizate o treime dintre femei) în timp ce la Madras (în India, în noiembrie 1968) 5,3 milioane de persoane au fost sterilizate (pag. 100).Trebuie remarcat

că între timp sterilizarea a devenit metode contraceptivă cea mai răspândită și, conform Națiunilor Unite, numai în India s-au supus vasectomiei **70% dintre bărbați** (35).

* promovarea avortului ca mijloc anticoncepțional: *după cum este demonstrat, mulți au luat la cunoștiință că avortul poate constitui unica metodă cu răspândire largă, adoptată la scară mondială pentru "birth control"* (pag. 101).

Documentul are anexat un tabel din care reiese că în Japonia, între 1959 și 1965, s-au efectuat 6.860.000 de avorturi cu *numai* 278 de femei decedate, concentrându-se pe probleme principale precum *reducerea riscurilor pentru femeie*, respectiv a *costurilor* (pag. 107), care la nivel național cer o *analiză economică atentă* (pag. 111).O atenție particulară va trebui acordată unui produs oral, pentru un avort sigur.Astfel de produs *va fi considerat de înaltă prioritate internațională* (pag. 108).

Imaginea îi prezintă pe (începând din stânga) Cristianne Ajsenfisz - "Mare Cancelar din Trecut" al Marii Loji Feminine a Franței, soțul ei, Serge Ajsenfisz - "Mare Cancelar", Bartolomeu Constantin Săvoiu (cel cu microfonul, despre care vom discuta la capitolul dedicat societăților secrete din România) și Grațiela Bârlă - "Mare Maestră" a Marelui Orient Feminin al României.Priviți cu atenție gestul pe care aceasta din urmă îl face cu mâinile.Îl vor face și alte persoane, la care nici nu ne gândim !!!

Upjohn, *Robins*, *Dalkon Shield* (societăți farmaceutice ale grupului Rockefeller, specializate în producția de contraceptive) au primit cu foarte mult *zel* apelul de a întreprinde ceva în acest sens.Trebuie ținut cont că *Roussel – Uclaf* (parte a grupului german *Hoechst*) a fost cea care a scos pe piață pilula pentru avort – RU 486.*Domnul RU 486* [după cum este numit inventatorul pilulei, profesorul evreu Étienne-Émile Arrodi Beaulieu (36)] se adaugă la *trio*-ul funest care a devastat natalitatea în Franța: Lucien Neuwirt (promotor al legii privitoare la regularizarea nașterilor), Simone Weil [fostă deportată la Auschwitz, prezentă la adunările Marelui Orient al Franței, ministru al sănătății în diverse guverne franceze, apropiată de conducerea Alianței Israelite Universale (37)] și acel Pierre-Félix Simon (despre care deja se cunosc detalii). RU 486, definită de profesorul Jerôme Lejeune (de la Universitatea din Paris) drept *pesticid uman*, este introdusă în Franța în 1988 de către Ministerul Sănătății.În anul următor au început polemicile privitoare la introducerea acestei pilule în Italia. Tot în aceeași perioadă s-a încheiat un acord cu China, respectiv un altul (destul de substanțial) cu Organizația Mondială a Sănătății pentru vinderea masivă a pilulei în țările sărace (38).În Statele Unite, pilula RU 486, este prezentă din 1996 după ce s-a ajuns la un acord între Administrația Clinton și Roussel-Uclaf pentru transferul brevetelor și a tehnologiei la *Population Council* din New York.Dar se pare că *afacerea* nu este lipsită de inconveniente.*New York Times* (39) nu poate ascunde efectele pe care pilula avortivă la produce până la a șaptea săptămână de sarcină: *avorturile provocate de RU 486 sunt destul de dureroase, fiind posibil ca fătul să fie expulzat pe durata a mai multe zile.Procedura tipică prevede, pentru o femeie, trei sau patru vizite la medic.O femeie din cinci sute ar avea nevoie de-o transfuzie după ce a luat pilula* (40).Și totuși, lucrurile nu se opresc aici.*Nu se vor mai naște copii nedoriți cu ajutorul vaccinului pregătit de cercetătorii americani*, anunța ziarul *Il Giornale* (Milano, 22 februarie 1986) explicând cum un vaccin anti-sarcină era pe cale să fie pus la punct ***în cadrul programului special al OMS – WHO pentru încurajarea și dezvoltarea cercetării privind reproducerea umană***, în timp ce revista *Avvenire* (11 iunie 1988) informa că revista engleză medicală *Lancet* susținea că obiectivul OMS pentru un vaccin reversibil (care să împiedice fecundarea pentru cel puțin șase luni) era aproape.

David Rockefeller (născut în 1915) reprezentant de vârf al Înaltei Finanțe, membru al Societății Pilgrims, al CFR, din 1955 a participat la toate întâlnirile Grupului Bilderberg.În 1973 a fondat Comisia Trilaterală, este președinte mondial al "Family Planning", fondator al "Group of Thirty" și al "Center of Inter-American Relations".Conform opiniei rabinului Malcolm H Stern (1916-1994), Rockefeller ar avea ascendență evreiască, încluzându-l în "Americans of Jewish Descent" – Americani de origine evreiască (41).

În așteptarea vaccinului reversibil (42) s-a pus între timp în vânzare *Worplant* (ziarul *Il Giornale* din 25 martie 1990), o pilulă de dimensiunile unui chibrit care, introdusă sub pielea unui braț, era în stare să anuleze posibilitatea de-a rămâne însărcinată timp de cinci ani.Din acest punct de vedere, graviditatea apare ca o *boală* împotriva căreia trebuie să ne vaccinăm și de-a cărei *infecțiozitate* trebuie să ne protejăm prin asistență publică.Negarea vieții (susținută de către sistem banalizarea uciderii unei ființe umane inocente și fără apărare, excluderea ei din lumea celor vii (43) în numele drepturilor omului, nu au nimic *sfânt* în ele.Cifrele sunt impresionante putându-se vorbi de un holocaust în adevăratul sens al cuvântului: mai mult de două milioane de morți în primii zece ani de avorturi numai în Italia (44), un miliard de victime între 1974 și 1997, conform datelor Națiunilor Unite (45).Faptele continuă și ziarele dedică, deseori, titlurile de pe prima pagină, noilor *drepturi* cucerite.

Eutanasia intră în etica medicală.Ghidul CEE pentru întreruperea deliberată a tratamentelor (ziarul *Il Giornale* din 16 ianuarie 1987).Rezultatele nu întârzie să apară.În Olanda, țară în avangarda procesului de anihilare a omului (în 1994) au fost douăzeci și cinci de mii de persoane eutanasiate.Treisprezece mii de eutanasieri *pasive* (de întrerupere deli-

berată a tratamentelor) iar celelalte doisprezece mii au fost făcute de medici mai puțin atenți la jurământul lui Hypocrate, pe motive ca *slaba calitate a vieții*, a *nici unei speranțe de vindecare* sau a *condițiilor familiale dificile*, aceleași lait-motive folosite de campaniile anticoncepție.Din cele doisprezece mii de victime, mai mult de jumătate nu ar fi fost conștiente (46).

Simone Weil

O sută de mii de lire moartea fără durere (ziarul *Il Giornale* din 28 octombrie 1989) prin care se descrie un dispozitiv cu trei fiole care ar da posibilitatea *unui bolnav să-și ia viața singur.*Începând din 1982, în Franța și în Marea Britanie, cine *dorește* se poate baza pe un manual de sinucidere – *Suicide, mode d'emploi.Histoire, technique, actualité – Sinuciderea, mod de utilizare.Istorie, tehnică, actualitate* – care pare destul de complet (47).Jacques Attali mason și membru al B'nai B'rith, consilier economic al fostului președinte francez Mitterand (și primul director al BERD – Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, creată pentru reconstrucția și dezvoltarea țărilor ex-comuniste), scria în cartea lui, *L'avenir de la vie - Viitorul vieții*: *Trecându-se peste 60, 65 de ani, omul trăiește mai mult fără să producă, cu costuri mari pentru societate (...).Eutanasia va fi unul din instrumentele esențiale ale societății noastre viitoare așa cum se prefigurează ea.În logica socialistă, libertatea e un drept fundamental, libertatea de sinucidere.Dreptul la sinucidere, directă sau indirectă, are o valoare absolută în acest tip de societate.Dispozitive adaptate vor permite renunțarea la viață atunci când aceasta va fi insuportabilă, sau prea costisitoare din punct de vedere economic.Cred cu tărie că eutanasia, în societatea viitorului, va fi o regulă* (48).

La ceva timp după, același *personaj* relua argumentul într-un mod (numai aparent) paradoxal, într-un fel de dicționar în care a intenționat să propună părerea lui (și desigur a înalților inițiați) despre lumea secolului XXI.La termenul *eutanasie* a scris textual: *Anumite democrații (mai avansate) vor alege să facă din moarte un act de libertate, legalizând eutanasia.Altele vor fixa limite precise pentru propriile cheltuieli privitoare la sănătate, calculând o cheltuială medie pentru* ***un drept de viață****, pe care fiecare îl va putea utiliza după dorință, până la terminare.Se va crea atunci un fel de* ***piață a dreptului la viață*** *suplimentar, în care fiecare își va putea vinde propriul său drept, în cazul că este afectat de o boală incurabilă sau este prea sărac.Se va ajunge, într-o zi, la vinderea de* ***tichete pentru moarte*** *care vor da dreptul la alegerea dintre diversele* ***tipuri de moarte****: eutanasia la alegere, moartea instantanee în somn, moartea somptuoasă (sau tragică), sinucidere la comandă, etc, moartea proprie ca și moartea altuia* (49).

Jacques Attali, născut în 1943.Consilier special al lui Mitterand, personalitate eminentă a comunității ebraice, cunoscut ca cercetător, scriitor și istoric, este membru al Grupului Bilderberg și al B'nai B'rith.

Astfel, în timp ce *doctorul* Kevorkian umbla nestingherit prin Statele Unite *ajutând pacienții să moară* (să se sinucidă !), New York Times făcea cunoscut publicului că o infirmieră din cinci din Statele Unite ar fi practicat eutanasia, știre care însoțește o alta, cea privitoare la rezultatele unei cercetări făcute de Universitatea din Glasgow conform căreia, 57% dintre medicii englezi s-ar fi declarat favorabili eutanasiei. (conform *Il Giornale* din 24 mai 1996).Peste câțiva ani, *moartea dulce* va deveni parte din sistemul juridic olandez, în timp ce, în Anglia crește numărul magistraților care primesc în mod public (fără să se ascundă) cererile bolnavilor de întrerupere a funcționării dispozitivelor care îi mențin în viață.

McNamara, fost președinte al acelei Bănci Mondiale care impune țărilor în curs de dezvoltare utilizarea mijloacelor contraceptive ca o condiție *sine qua non* pentru obținerea de ajutoare financiare (50), în 1984, în revista CFR – *Foreign Affairs*, declara că: *niveluri determinate ale populației mondiale nu ar fi trebuit să fie depășite și nu vor trebui depășite în viitor*, avertizând cu seninătate că *acest lucru se va întâmpla fie prin măsuri umane și voluntare, fie printr-o procedură de oprire malthusiană* (51).*Malthusianismul* este o teorie a economistului englez Th R Malthus (1766-1834) conform căreia, dacă nu a intervenit nici un fel de eveniment (epidemii, războaie, etc) populația globului ar tinde să crească în progresie geometrică, provocând în acest fel o lipsă gravă a mijloacelor de subzistență.Teoriile și practicile folosite pentru reducerea (limitarea) creșterii indeterminate a populației poartă numele de *malthusianism*.McNamara nu făcea decât să reia ideile unui înaintaș ilustru, Bertrand Russell (membru al Societății Fabian) care profetiza că *moartea neagră* (ciuma) ar fi putut acționa în lume, pe scară mare, de-a lungul generațiilor, în așa fel încât supraviețuitorii *ar fi putut să procreeze liber, fără a aglomera lumea.Acest lucru poate fi, într-adevăr, foarte neplăcut.Dar ce importanță are?Persoanele cu o înaltă pregătire intelectuală sunt indiferente la fericire, mai ales a altora* (52).Alexander King și Aurelio Peccei, fondatori ai neo-malthusianului *Club de la Roma*, făcându-se interpreții aprecierii pe care mondialiștii o nutresc pentru popoare (văzute ca niște *eterni copii, iresponsabili și incapabili de-o viziune organică*), în prefața celui de-al cincilea raport al *Clubului*, intitulat *Obiectiv pentru Umanitate*, avertizau: ***Se poate aplica logica numai atunci când lumea este pregătită (din punct de vedere cultural) să-și accepte necesitățile severe*** (53).Evident (în ochii acestora) umanitatea nu este capabilă de logică (mai ales că este *amorțită* de propaganda omniprezentă a mijloacelor de comunicare) și nu știe că în articolul 3 al Declarației Universale a Drepturilor Omului se spune: *Fiecare individ are dreptul la libertatea și la siguranța propriei persoane*.Toate acestea când însăși ONU (într-o contradicție flagrantă, în mod violent chiar) face totul pentru a lipsi de acest drept absolut și fundamental milioane de persoane pe an, unele dintre ele în forma cea mai lipsită de apărare – embrionii și nou-născuții.

În baza acestei logici nu este de mirare răspunsul dat de vice-directorul WWF Gianfranco Bologna [membru al Clubului de la Roma și *discipol tânăr în atelierul lui Aurelio Peccei*, după cum îi plăcea să se considere (54)].Întrebat despre îmbătrânirea populației ca efect al avorturilor, a spus *că nu este nici o problemă, pentru că astfel pădurile vor fi mai puțin afectate* (55).Răspuns în deplină concordanță cu declarația *faimoasă* prezentată de *Deutsche Press Agentur – DPA* la 8 august 1988 de către președintele mondial al WWF, Filip de Edinburgh: *În cazul în care mă voi reîncarna, aș vrea să mă întorc sub forma unui virus letal pentru a-mi da contribuția la rezolvarea problemei suprapopulării*.În cursul conferinței *State of The World Forum*, organizată de Fundația Gorbaciov (al cărei președinte este James Garrison, destul de apropiat

de Lucis Trust) în 1995, cei patru sute de participanți care s-au întrunit la Fairmont Hotel din San Francisco au stabilit necesitatea de scurtare a timpilor, de adoptare de măsuri în domeniile diverse pentru crearea unei lumi interdependente și sub o unică conducere, în stare să înfrunte marile probleme ale păcii, respectiv de salvare a mediului.Filosoful Sam Keen (*produs* al Universităților Harvard și Princeton), *guru* al centrului New-Age occidentalo-american *Esalen Institute*, la închiderea lucrărilor, trăgând concluziile, constata: *(...) S-a stabilit un acord foarte strâns ca instituțiile religioase să-și asume o responsabilitate primară pe tema exploziei demografice.Trebuie să discutăm, într-um mod absolut mai clar, despre sexualitate, contracepție, avort, despre controlul populației, pentru că această criză ecologică, pe scurt, e o criză de populare.* ***Reduceți populația cu 90% și cantitatea de daune ecologice va putea fi trecută cu vederea***.Cuvinte după care au urmat aplauze entuziaste.

Nu e puțin lucru reducerea populației mondiale cu 90%.Marii măcelari ai istoriei, de la Lenin la Pol Pot, trecând la Hitler și Mao, toți împreună nu au reușit acest lucru.O altă participantă a *forumului*, steaua New-Age Barbara Marx Hubbard (crescută în umbra lui Laurence S Rockefeller, susținătoare înfocată a *New Global Civilization*), într-o carte cu titlul *The Book of Co-Creation*, susținea că: *(...) Un sfert din Umanitate se poate distruge, sunt semințe cu defecte.În trecut lor le era permis să moară de moarte naturală (...).Astăzi, pe măsură ce se apropie marea schimbare din 'creatură umană' în 'co-creator', sfertul care se poate distruge va fi eliminat din comunitatea umană.Suntem noi.Noi suntem cei aleși pentru procesul de selecție divină în favoarea planetei Terra.Ea selecționează, noi distrugem.Suntem cavalerii pe cai palizi, Moartea* (56).După mulți ani de campanii pro-avort, fructele sângeroasei recolte nu întârzie să apară.Proiecțiile catastrofei cu caracter demografic au trebuit să fie redimensionate.Datele ONU au furnizat (mai degrabă) un adevăr imposibil de trecut cu vederea (chiar dacă nu este admis) că dezvoltarea a precedat restrângerea nașterilor (și nu invers) după cum este susținut cu emfază de diverși membri ai Clubului de la Roma (57).Cercul se închide.*Secerarea* celor tineri va lăsa peste tot o populație predominant îmbătrânită, care va influența negativ componenta activă.*Record de bătrâni în sudul sărac.ONU: în jumătate de secol, 2 miliarde de bătrâni, dintre care 80% în Lumea a III-a*, scria la pagina 13 ziarul *Avvenire* din 13 aprilie 2002 cu ocazia Conferinței Mondiale ONU de la Madrid privitoare la îmbătrânire.Un veritabil *lagăr de exterminare* prin aplicarea doctrinei eutanasiei a maeștrilor precum Attali...

La 13 iunie 1963 se năștea în Japonia o ființă deformată pe care medicii, impresionați de acea masă însângerată, cu creierul ieșit din cutia craniană, o considerau că trebuie lăsată să moară.Dar părinții au acceptat sfidarea și animați de-o dragoste imensă l-au numit Hikari.Tatăl, Kenzaburo Oe, în 1994 a primit premiul Nobel pentru literatură.Hikari a crescut *diform, miop și cu probleme*, incapabil să scrie și să citească.În 1991, Casa de Discuri *Nippon Columbia* a încercat să transpună pe muzică desenele pentagramate făcute de Hikari.Tocmai despre muzică era vorba.Succesul discurilor elaborate pe aceste baze a fost foarte mare, întrecând orice altă vânzare de dinainte.Ziarul *Il Giornale* (Milano, 14 aprilie 1995), comenta: *Experții spun că muzica acelui monstru se regăsește în prospețimea pădurii.Poate.Dar e un mesaj clar și proaspăt pentru noi.Tocmai aceasta este, o scânteie divină, un tezaur de frumusețe chiar și în omul cel mai urât din lume.Respirația înflorită a Creatorului – după cum spunea un poet – nu este nici o risipă în echilibrul Universului.Sub cerul înstelat nu avem dreptul – nimeni nu-l are – să refuzăm dreptul la viață al unei creaturi.Chiar dacă se prezintă ca o adunătură diformă de membre care-l fac să apară ca o glumă a diavolului.Dar nu e așa.Niciodată nu e așa.*

C: ANIMALISMUL ONU

La 27 ianuarie 1978, UNESCO a lansat de la Bruxelles în toată lumea *Declarația Universală a Drepturilor Animalelor* (al cărei text este redat în *Apendicele III*).Din această declarație se subînțelege că animalul este un **subiect cu drepturi**, consfințite de articolul 14, aliniatul 1b, care spune: *Drepturile animalelor trebuie să fie apărate prin lege, ca și drepturile omului*.Rezultă că pentru UNESCO (centrul mondial de răspândire a educației și culturii mondialiste) este valabilă egalitatea: **animal = om**.Evident, în virtutea acelei logici care rămâne inaccesibilă *creștinului astenic de tip general, conform lui Kretschmer* (58), nepregătit încă *cultural și emoțional* – chiar refractar – *la acceptarea necesităților severe*. Condamnat să nu înțeleagă nimic din noua morală zoolatră, incapabil de *analize ale progresului evoluției*, instrument indispensabil pentru elaborarea *anumitor criterii pentru judecarea legitimității, a caracterului scopului și acțiunilor noastre* (59), omului de rând nu-i mai rămân decât *firimituri* de mulțumire intelectuală din *principiul contradicțiilor* ca unică modalitate de cunoaștere a realității, la care se adaugă principiile privitoare la *cauză* și *efect*, cu fireștile și necesarele enunțuri de tip *adevăr – fals*, *bine – rău* (60).Cu asemenea instrumente rudimentare și ieșite din uz, plecând de la cauză și ajungând la efect, omul simplu încearcă să cunoască lumea.Pentru el, *pomul bun se cunoaște după roade*.Dar în realitate, lucrurile nu stau chiar așa.Pentru om (*săracul de el*) e nevoie de legi, să creadă în Dumnezeu ca sursă a acestor legi și pe baza acestora să judece lumea în care trăiește.Cu toate că *expunerea darwiniană* a fost explicată în fiecare punct al ei, mai ales printr-o indiscutabilă abundență de mărturii fosile privitoare la *inelele de uniune* (61), cu toate că a fost decriptat codul ADN care, *ad abundentiam* aduce detalii în plus cercetătorilor privind originea și evoluția mteriei vii, în ciuda argumentelor în favoarea unui *Univers* imposibil de cuprins, cu toate eforturile miilor de *profeți ai științei* care s-au forțat să descrie în orice fel frumusețea naturii, cu toate *intențiile decisive și clarificatoare* ale *maestrului* Teilhard de Chardin (susținute de anumiți *principi iluminați* ai Bisericii), omul încă nu a reușit să se separe de dogme, de idei preconcepute, de manifestările instictuale.Poate că avea dreptate Julian Huxley care, ca urmaș al *apostolului* Comenius, recomanda excluderea celor înapoiați de la orice însărcinare care implică responsabilități sociale!În tentativa lui de *cunoaștere*, prin desacralizare, omul încearcă să personalizeze Divinitatea.Dumnezeu nu mai există ca ceva care nu se poate descrie, ca o existență atemporală în afara oricărei filosofii, ci mai degrabă într-o *formă* reîncarnată în spiritele *înalților inițiați*.

Este demn de luat în seamă *cuvântul de ordine*, deviza gradului 33 al RSAA, *Deus Meumque Jus – Dumnezeu (Divinitatea) este dreptul meu*.Unde se poate înțelege cu atâta expresivitate identificarea dintre *Dumnezeu* și *Înaltul Inițiat*? Ne învață escatologia societăților secrete că în regatul iminent al celei de-a *treia vârste* a perfecțiunii – Era Vărsătorului -

Biserica (în cele din urmă), o dată abandonate erorile a două mii de ani de dogme, va uni într-un singur tot puterea spirituală cu cea temporală.Alături de cei aleşi se vor afla oamenii reduşi la starea animală care *vor trebui să-şi aştepte conducătorii* (62).

D.·. M.·. J.·.

" The order demands the immediate enforcement of the D.·. M.·. J.·. NEVERTHELESS (Deus Meumque Jus).

" At different epochs of the life of the nations which have the good fortune of possessing an active Supreme Council, and from 1820 onwards, certain similar communications have been made to certain chosen members of the Grand Consistories and Supreme Councils respectively. It is necessary to give the secret of this order.

" Exoterically D.·. M.·. J.·. are the initials of the motto of the 33rd degree. Deus Meumque Jus = Dieu et mon Droit.

" Esoterically D.·. M.·. J.·. are the initials of the words, Destruction, Materialism, Imposition, which " Impose Destruction of everything which resists Materialism.

" The three points .·. mean that the Masonic work of Destruction Materialism and Imposition is triple :

Destruction	of Supernaturalism of Authority of Anti-masonic activity
Materialism	of Conscience of Education of the State
Imposition	on the Family on the Nation on Humanity

Consequently the order to enforce practically the D.·. M.·. J.·. NEVERTHELESS means.

" By every means, whatever they may be, one must Impose first on the Family, and then on the Nation in order to achieve the aim of imposing on Humanity.

1. Destruction of Supernaturalism, there where the Conscience has not been reached by Masonic Materialism.

2. The Destruction of Authority, there where Education has not been reached by Masonic Materialism.

3. The Destruction of Anti-Masonry, there where the state has not been reached by Masonic Materialism.

Deviza gradului 33 explicată pe îndelete (din "Occult Theocrasy" de Lady Queensborough)

Dacă umanitatea este constituită în mare parte din *trecuţii cu vederea* şi unicele realităţi sunt *sanctitatea şi vrăjitoria – sfinţii şi spectrele* (63), atunci de ce ar trebui trataţi altfel decât nişte animale cei din prima categorie?Cu atât mai mult cu cât *animalul* din crescătoria gigantică gestionată de tehnocraţi, botezată eufemistic – *satul global* – nu va cere nimic mai mult în afară de raţia lui (consistentă) de mâncare şi un loc unde să-şi petreacă timpul *scurmând*, în faţa unui televiziuni globale sau a unui computer, *distrându-se până la moarte* (64).Drepturile omului se acordă animalelor, antropomorfizându-le (65), iar omul rămâne progresiv fără drepturi, prezenţă malefică şi deranjantă pentru mediu, natură şi chiar pentru umanitatea însăşi.Nebunie !? Halucinaţii de creiere înfierbântate !?

Absurda egalitate dintre om şi animal este susţinută (se poate spune cu *sabia scoasă din teacă*) mai ales de cei care se definesc *ecologişti, verzi, ambientalişti*.Aceştia sunt adunaţi în asociaţii care au ca numitor comun protejarea *drepturilor animalelor* şi care se pot numi *Prietenii Terrei*, *WWF*, *Greenpeace*, *Liga Mediului* care se bucură de reprezentanţi la ONU şi UNESCO (ca puteri consultative).Organizaţia ecologică *The Friend of Earth*, de exemplu, recunoscută ca organizaţie non-guvernamentală a ONU, cu statutul de *observator* pe lângă principalele organizaţii internaţionale, a apărut în Statele Unite şi a avut ca prim sediu localul în care activa şi *Biroul Legal Internaţional Coudert Brothers*, filială legală a Fundaţiei Rockefeller (apropiată deci, de Societatea Pilgrims).Merită făcut cunoscut că la Coudert Brothers se afla şi evreul (iarăşi ei – nota traducerii în limba română !!!) Sol Linowitz (fost preşedinte al societăţii americane Xerox) şi membru (prin obişnuita coincidenţă) al Clubului de la Roma (66), al CFR, al Comisiei Trilaterale şi al American Jewish Committee.Toate, asociaţii masonice, de matrice iluministică.Are dreptate Henri Atlan, *om de ştiinţă franco-evreu de origini algeriene, militant de stânga , expert în Talmud şi Cabala* care susţinea că *(...) cei care duc mai departe moştenirea iluziei iluministice (...)sunt tocmai acele mişcări ecologice care se prezintă sub formă progresistă şi universală!* (ziarul *Il Giornale* din 4 ianuarie 1991)

Cât despre Greenpeace, asociaţie ecologistă fondată în 1971 la Vancouver (în Columbia Britanică) Canada, a primit fonduri de la Fundaţia Rockefeller, Carnegie, de la magnatul petrolului Armand Hammer şi e la alte instituţii mondialiste precum World Institute, toate acestea începând încă din 1973 (67).Greenpeace este asociată la Lucis Trust (o asociaţie iniţiatică puternică) recunoscută de către ONU ca aparţinătoare la mişcarea New-Age.De amândouă este legat numele lui Robert McNamara, fostul preşedinte al Băncii Mondiale.La Greenpeace se alătură *Worldwatch Institute* (centru american privat de studii privitoare la mediu şi care vede în creşterea populaţiei principala ameninţare la viitorul lumii) înfiinţat în 1974 cu fonduri de la Rockefeller.Unul dintre preşedinţi a fost un om de afaceri din agricultură, Lester Brown, pe care Washington Post l-a definit ca *unul din gânditorii cei mai influenţi din lume*.

Armand Hammer, în Rusia, în 1925.

World Wildlife Fund – WWF – s-a transformat în 1987 în *World Wide Fund for Nature*, fiind înfiinţat în 1961 de către principele Filip (duce de Edinburgh) în colaborare cu principele Bernard al Olandei (primul preşedinte al Grupului Bilderberg, aducându-şi o contribuţie importantă la înfiinţarea acestui *grup*) şi cu primul preşedinte al UNESCO (atunci avea 75 de ani) sir Julian Huxley (care în 1961 era preşedinte şi al Societăţii Britanice de Eugenetică).Scopul WWF consta în căutarea de fonduri pentru a lărgi câmpul de acţiune al *Uniunii Internaţionale pentru Conservarea Naturii* – WCU, cea mai mare asociaţie din acest sector, la care astăzi au aderat 68 de state (cu 103 agenţii guvernative) şi mai mult de 640 de ONG.*Cartierul general* al WWF – WCU se află la Gland, în Elveţia, şi o dată cu trecerea timpului, scopurile WWF s-au clarificat şi mai mult.Sub acoperirea *conservării naturii*, WWF – WCU a aşezat între obiectivele primare reducerea populaţiei mondiale, mai ales în naţiunile dezvoltate (cu fonduri anume furnizate şi de Rockefeller), de menţinere a unui control strict asupra materiilor prime de către multinaţionalele anglo-olandeze.

Fondurile necesare provin de la coloși cu nume de referință.*Anglo-American Corp of South-Africa*, cea mai mare societate mondială de minerit care alături de *De Beers* constituie parte din imperiul financiar al lui Oppenheimer; *De Beers Consolidated Mines Ltd* și *De Beers Centenary Ag* (cu sediul în Elveția), condusă de Rothschild și Oppenheimer prin care se controlează piața mondială a diamantelor; *Shell Trading & Transport Plc* și *Shell UK Ltd*, unul dintre majorii producători mondiali de petrol care controlează 40% din grupul *Royal Dutch Shell* [creat în 1903 de sir Henry Detering (1866-1939) cu ajutorul financiar decisiv al ramurii franceze al familiei Rothschild]; *Rio Tinto Zinc* (fondată în 1873 de Hugh Matheson cu veniturile provenite din comerțul cu opium, condusă de sir Martin Wakefield Jacomb, director până în 1994 al Băncii Angliei, respectiv director al ziarului Daily Telegraph); *Barclays Bank*, banca cu cea mai mare reprezentare în Africa); de la *N. M. Rothschild & Sons*, condusă de Evelyn de Rothschild (care controlează și City-ul londonez); *Unilever*, una din marile multinaționale chimico-alimentare din lume (68).

Președinte internațional al WWF este (în prezent) principele Filip de Edinburgh, rang înalt în Masoneria de Rit Scoțian (în care este inițiat cu numărul 1216).În 1977, după scandalul Lockheed (din cauza căruia principele Bernard al Olandei și-a dat demisia de la conducerea WWF Internațional), președinte devine Jonkheer John H Loudon (membru al Grupului Bilderberg și al Institutului Internațional pentru Studii Strategice – IISS).Fost președinte al Institutului Atlantic și al Royal Dutch Shell (a doua firmă din lume, într-o clasificare publicată de *Wall Street Journal* în 1995), consilier la Chase Manhattan Bank, director la NM Rothschild Orion Bank și membru al consiliului de administrație al Fundației Ford (pe care o reprezintă la întrunirile Comisiei Trilaterale).Conform *Dope Inc* (69), consiliul de administrație al Fundației Ford ar fi puternic influențat de Ordinul Sf Ioan, un ordin masonic de vârf (70) în care Loudon ar avea titlul de cavaler.

Appointments

- Royal Appointments
- Great Officers of the Order
- Grand Council of the Order
- Officers of the Order

Royal Appointments

Her Majesty the Queen
Sovereign Head of the Order of St John

Grand Prior
His Royal Highness The Duke of Gloucester KG GCVO

Grand Prior
His Royal Highness The Duke of Gloucester KG GCVO

Simbolul și unul din reprezentanții Ordinului Sf Ioan.Ați văzut cine este "șef-suveran" !?

Până în 1975, vice-președinte al WWF International a fost Maurice F Strong (miliardar canadian și fost administrator al Fundației Rockefeller), *animatorul* "*Summit-ului pentru Terra*" care a avut loc la Rio de Janeiro în 1992.Printre administratorii de la WWF s-a aflat și Henry F Tiarks, component al ramurii britanice a Societății Pilgrims.Dintre directorii de la WWF au făcut parte și personaje ca Robert O Anderson (președinte al societății petroliere Atlantic Richfield Company, președinte de onoare al Institutului Aspen, membru al Bilderberg și al Trilateralei, proprietar al ziarului *Observer* din Londra), Aurelio Peccei (co-fondator al Clubului de la Roma), Thomas Watson (membru Pilgrims, președinte la IBM, dar și unul din susținătorii Lucist Trust), Luc Hoffman (de la multinaționala farmaceutică *Hoffman-LaRoche*, proprietară a stabilimentului de la Seveso unde s-au înregistrat scurgeri de dioxină), Russel Train (fost președinte al Agenției Americane pentru Protecția Mediului, membru al CFR și al Trilateralei, consilier la *Union Carbide*, proprietară a fabricii de la Bhopal – India, unde s-a înregistrat un dezastru ecologic și moartea a mii de persoane).De semnalat că în consiliul de administrație de la WWF se află și Rudolf Ion Joseph Agnew, președinte al *Consolidated Gold Fields* din Londra (grup de mine aurifere sud-africane, controlate la începutul secolului XX de către Cecil Rhodes care, dedicat măririi imperiului britanic a fondat în acest scop, împreună cu William Stead, numita *Round Table*), dar și consilier al *Societății pentru Apărarea Florei și Faunei* (71), fapt care atestă interesul acordat de Înalta Finanță ecologiei și conservării naturii.Și dacă ar mai exista cineva care să creadă povestea cu *autofinanțarea ambientaliștilor*, cu *legitimația de membru* a personalităților, cu *contribuții ale membrilor proprii* sau simpatizanți, ar trebui să țină seama de declarația unui purtător de cuvânt al Fundației Ford, cu destul timp înainte de apariția *fenomenului verde* în Occident (tocmai în perioada în care ONU era în curs de *legitimare – legalizare* a procesului internațional de *birth control*): *După cincisprezece ani și nouăzeci de milioane de dolari de la începuturi, Fundația Ford poate constata cu bucurie că ideea de contracepție nu mai este aproape deloc obiect de controverse și se poate bucura că sprijinul ei financiar a fost factorul cel mai puternic care a împins masele către acceptarea "birth control". Munca noastră nu este să facem treaba guvernului* – spunea profesorul McDaniel, secretar al Fundației Ford – ***munca noastră este să-i ajutăm pe cei care experimentează, să ne gândim "în avans" la ceea ce vor avea de făcut guvernele. Astfel, în măsura în care trecutul poate fi ca o profeție a viitorului, nu are importanță care din cele 2500 de proiecte sau idei pe care Fundația Ford le finanțează în prezent ar putea fi incluse printre legile noi aprobate de legislatori care deja vor ști că Fundația Ford le-a "împins" până în birourile lor*** (72).

La 13 ianuarie 1995, în revista EIR din Washington, purtătoare de cuvânt a americanului Lyndon H LaRouche Jr [fondator al Institutului Schiller, activ în tot Occidentul și legat de masoneria francofilă și umanistă susținută de Rothschild (73)] apare un articol documentat privitor la finanțarea *mișcării verzi*: *În Statele Unite, de când a fost lansată "revoluția verde" (la sfârșitul anilor '60) fundațiile scutite de taxe au dat mai mult de treizeci de miliarde de dolari la doisprezece mii de grupuri ecologiste, pentru drepturile animalelor, a indigenilor, pentru protecția și conservarea Terrei.Sumele de bani sunt atât de mari încât în ultimii ani fundațiile au constituit un cartel al fondurilor secrete pentru a da un "rost" dolarilor lor scutiți de taxe, pentru o gestionare centralizată."Environmental Grantmakers Association" - EGA – Asociația Finanțatorilor pentru Mediu a fost lansată în 1985 de Donald K Ross, director executiv la Rockefeller Family Fund.Chiar de la*

început, EGA și-a avut sediul la ”cartierul general” al Rockefeller Family Fund din New York City chiar dacă astăzi nu este nici o menţiune, nici în cartea de telefoane și nici la nivel de înregistrare oficială.De fapt, EGA este invizibil.Din 1988 Ross a implicat în activitatea EGA 184 de fundații, răspunzând pentru mai mult de 350 de milioane de dolari ca vărsăminte anuale pentru ecologiști.

*EGA include societăţi multinaţionale ca Atlantic Richfield Corp, Chevron, Waste Management Inc.Chiar și Institutul Aspen participă la ședințele strategice ale EGA.**Se estimează că aceste corporații** (împreună cu Royal Dutch Shell, dar care nu este ”afiliată” la EGA) **ar dona ecologiştilor circa un miliard de dolari anual**.”Foundation Center”, un centru cu sedii la New York și la Washington, condus de ”Russel Sage Foundation”* (74)*, înregistrează fiecare sponsorizare din dolarii dolarii scutiți de taxe (ai diverselor fundații), după care sunt donați în Statele Unite.Potrivit acestor înregistrări, sunt mai mult de-o mie de grupuri (scutite de taxe) care finanțează mișcarea ambientalistă și ale drepturilor animalelor.Numai în 1993, primii douăzeci și cinci de finanțatori ai ”revoluției verzi” - în principal fundații private – au dat 227,3 milioane de dolari*.Prin creşterea generală (autentică și spontană) a conştiinţei ecologice a popoarelor (care a dus la dezvoltarea spontană și democratică a societăţilor *ad-hoc* autofinanțate) cu scopul declarat de-a reda generațiilor viitoare o lume incontaminată (care astăzi este plină de alterări, de multe ori ireversibile, în afară de intervențiile la scară mondială care nu se pot amâna în timp, precum încălzirea atmosferei, poluarea chimică, gaura din stratul de ozon, etc) omului din ziua de azi nu-i mai rămâne decât soluția (justă) să-și unească forțele cu restul umanității pentru a rezolva marile probleme, cu mult superioare peste posibilitățile unei singure națiuni.

Asemenea perspective, aclamate și prezentate ca *foarte reale* publicului, mai ales celui occidental (năucit de propaganda mass-media) sunt în realitate *eternul paravan* în spatele căruia Loja Înaltă știe să-și ascundă scopul mai puțin nobil de-a lua în stăpânire puterea, pământul, prin manipularea conștiințelor.Şi pentru a ajunge la această dominație absolută ea are nevoie de și mai multă *uniformitate* și *identitate* a opiniilor din partea mulțimii, dar și de centre *informative* și *propulsoare*, din ce în ce mai eficace, în stare să aducă și să orienteze individul pe direcția dorită, grație și muncii continue asupra ideilor și comportamentului uman.La fel cum apa unui torent de munte, în curgerea ei, prelucrează pietrele făcându-le asemănătoare una cu cealaltă.

O atenție ar trebui acordată și inițiativelor italiene precum *Goeleta Verde* și *Trenul Verde* ale *Ligii pentru Mediu – Lega per l'Ambiente*, sucursală ecologică a ARCI (o asociație comunistă cu caracter național care acționează în cele mai diverse domenii sociale, de la organizarea timpului liber până la apărarea dreptului la viciu al perverșilor sexual) iar ca simbol are o *lebădă* verde.Lebăda, pasăre uranică, prin candoarea ei este considerat simbolul luminii primită prin *inițiere* (75).

Un cunoscător al *treburilor ezoterice*, Mario Polia, spunea că *Umanitatea din vârsta de aur este identificată cu simbolul lebedei*.(**'Vârstă de aur', 'Epoca de Aur'**, frumoasă lucrătură !!!).*Lebăda ar simboliza starea originală a Umanității de pe Insula Albă* (76), *încă nediferențiată în caste,* ***în contact direct** – și nu prin intermediul vreunui sacerdot – **cu Absolutul*** (77).Pentru cititor este concept nebulos dar care își va dezvălui secretele când se va discuta despre *Era Vărsătorului*. Trebuie notat că Liga pentru Mediu (78), într-o broșură cu difuzare largă, intitulată *Provocarea Verde* face o declarație care nu are nevoie de nici un comentariu: *A gândi în mod global, a acționa în mod local – Pensare globalmente, agire localmente*, deviză luată cuvânt cu cuvânt din al cincilea raport al Clubului de la Roma (din 1977).În respectivul raport – *Obiective pentru Umanitate* (79) – printre scopurile declarate (încă din acea perioadă) se afla unul de *favorizare a tranziției spre o societate multietnică și multirasială*.

D: UN EXEMPLU DE MONDIALISM – ECOLOGIA

Forțele ecologiste mobilizate de către Înalta Finanță la nivel planetar constituie un instrument puternic de *unire mondialistă* prin obligarea la ***re-examinarea bazei actuale a relațiilor internaționale***, din moment ce *mediul este complet indiferent la frontierele politice*.Se face aluzie că *distrugerea mediului este noul câmp de bătălie în lupta pentru siguranța națională* în care (fără întârziere) *este nevoie de acțiune, de acțiune imediată...în timp de-o generație* (80).De fapt oricine poate vedea daunele nemăsurate provocate naturii de către om prin industrializarea irațională, prin agricultura bazată pe monoculturi și folosirea fără discernământ a pesticidelor, prin pescuitul care ține prea puțin cont de refacerea speciilor, toate expresii ale unei civilizații umane care se îndepărtează de punctele ei de referință, înlocuind aceste norme cu *surogatele înșelătoare* ale profitului și ale puterii.Atunci trebuie să ne întrebăm, *distrugerea* (sau *compromiterea* în curs a mediului) este o consecință a neștiinței noastre privitoare la mecanismele subtile ale manifestării vieții naturii, efectele apărând drept *neașteptate și de neprevăzut*?

În anumite cazuri, răspunsul poate fi afirmativ din moment ce omul modern a devenit stăpânul expresiei *cum* (*cum* să fac un ban în plus, *cum* să am mașină mai bengoasă, etc), dar prea puțin al întrebării *pentru ce, cu ce scop, cu ce efecte*.Pentru unii, cu valoare de îndoială, pentru mulți (încă) cu încărcătură negativă.În această ultimă categorie nu ar apărea hazardată includerea distrugerii (în curs) a pădurii tropicale.Pădurile virgine ale Amazoniei, pădurea deasă din delta fluviului Congo (azi Zair) și pădurea din zona Indoneziei constituie peste trei sferturi din pădurile tropicale ale pământului. Ecosistem foarte complex, acestea absorb lumina mai mult decât orice alt sistem de pe planetă, reducând în acest fel reflexia căldurii solare către atmosferă și, prin procesul de fotosinteză clorofiliană, produc o cantitate mare de oxigen și de vapori de apă (prin transpirația frunzelor).Vaporii de apă sunt fundamentali în circuitul apei în natură, sub formă de ploi. Aceste două elemente determină reglarea temperaturii ecosistemului, dar și o instabilitate atmosferică destul de accentuată, caracterizată de precipitații intense (chiar peste o sută de furtuni pe an) care intră în interacțiune cu masele de aer provenind dinspre ocean.Aceste interacțiuni contribuie la fixarea bilanțului hidric, la distribuirea precipitațiilor pe pământ.

În fața unor astfel de date se intuiește că o despădurire masivă nu face decât să declanșeze schimbări climatice pe o scară foarte mare, cu efecte imprevizibile care se pot propaga pe distanțe de mii de kilometri.Distrugerea limitată, realizată de către autohtoni, cu scop agricol sau de locuit, este absorbită și compensată rapid.De exemplu, în India, este destul de credibil că despădurirea pentru scopuri energetice și industriale a stat la baza influențării mișcării musonilor (curenți de aer foarte bogați în umiditate, dinspre Oceanul Indian spre Himalaya).Dar situația cea mai dramatică este în Brazilia.Conform imaginilor din satelit, numai în 1987 ar fi ars circa două sute de mii de kilometri pătrați de pădure (81), continuându-se *opera* de devastare inițiată în 1975 și sustrăgându-se mii de kilometri pătrați de pădure virgină din patrimoniul forestier al statului sud-american.Fenomene precum seceta care a lovit Statele Unite, ploile (absolut excepționale) care au căzut peste arsul și însoritul Sahel, modificările climatice neobișnuite din Europa Occidentală nu mai apar în acest caz ca fiind *misterioase și cazuale*.Trebuie recunoscut că factorii complecși și numeroși care reglează clima la scară mondială sunt departe de-a fi cunoscuți, cu atât mai puțin știindu-se despre rezultatele experimentelor conduse de anglo-saxoni și respectiv ruși în ceea ce privește *războiul meteorologic*.

Miliardarul Maurice Strong (personaj legat de cercurile teozofice mondialiste cu punct de conducere în Lucis Trust), într-un discurs ținut la Rio de Janeiro în 1992, la *Summit pentru Terra*, declara: *Sunt foarte conștient că referitor la câteva probleme ambientale nu este unanimitate deplină în lumea științifică (mai exact despre încălzirea globală, pentru a da un exemplu semnificativ).Comisia Interguvernamentală pentru Schimbarea Climatică, sub conducerea competentă a profesorului Bert Bolin, a furnizat probe științifice destul de satisfăcătoare despre riscurile și consecințele posibile ale schimbărilor climatice.Nu toți oamenii de știință sunt de acord.Dar în acest domeniu atât de sensibil al consecințelor potențiale, decisive și ireversibile, ”principiul precauției” dictează la acțiuni hotărâte, chiar înainte să avem certitudini științifice.Un corolar al principiului precauției este cunoscut drept ”principiul lipsei părerilor de rău”.Premiza lui este că* ***întreprinzând acțiuni împotriva unei amenințări cunoscute dar neprobată (precum aceea a emisiilor toxice care reduc în mod drastic atmosfera), luați în considerare rezultatele pozitive care justifică acțiunea chiar dacă respectiva amenințare, după aceea, se revelează infondată*** (82).Din punct de vedere mondialist, rezultatele sunt inegalabile.

Despădurirea sălbatică a Braziliei ar constitui consecințele condițiilor economice impuse în anii '60, '70 de către OCDE – Organizația de Cooperare și Dezvoltare Economică (83) care ar fi obligat națiunea braziliană să recurgă la *biomasa* proprie pentru a dispune de resurse energetice indispensabile dezvoiltării ei economice (84).Aceste decizii s-au transformat în *constrângeri* în momentul în care Fondul Monetar Internațional (85) și Banca Mondială [două din cele trei mari organisme ale guvernării economice mondiale (al treilea fiind WTO – *World Trade Organization – Organizația Internațională a Comerțului*)] ar fi negat Braziliei creditele indispensabile pentru o dezvoltare industrială de tip occidental, adică fondată pe petrol, energie nucleară și cărbune.Defrișarea (ca experiment ratat) nu era deloc o noutate pentru Brazilia. Începând cu 1957, miliardarul Daniel Ludwig a achiziționat de la guvernul brazilian peste cincisprezece mii de kilometri pătrați de pădure tropicală, plătind circa două sute de dolari pentru kilometrul pătrat, în regiunea Jarì (Nordeste). Prin defrișarea completă a acelei păduri, Ludwig intenționa să o înlocuiască cu două soiuri de plante (chiar dacă tropicale) care nu aveau nimic în comun cu regiunea respectivă.Respectivele plante Ludwig intenționa să le folosească ca sursă pentru *pulpă de lemn*, necesară în industria celulozei.Rezultatul a fost un fiasco complet (86) urmat după scurt timp (pe lângă nemulțumirea colonilor care s-au stabilit acolo) de o deșertificare a zonei în scurt timp.Este necesar de subliniat (contrar a ceea ce se crede) că solul pădurii tropicale e sărac, fiind susținut într-un echilibru fragil prin biosfera de deasupra.După doi, trei ani de folosire agricolă, din cauza eroziunii produsă de apele care nu mai sunt reținute de arbori, zona a trebuit să fie abandonată, transformându-se rapid într-un teritoriu dezolat și deșertificat.

Contrar acestor probe concludente, începând cu 1975, despădurirea a căpătat caracter industrial și două multinaționale s-au ocupat de acest lucru: *Volkswagen* și *Atlantic Richfield Corporation – ARCO*.După ce au achiziționat porțiuni întregi de teren la prețuri derizorii (anumite surse indică și cinci dolari la hectar), imediat ce pădurea a fost lăsată fără arborii cei mai de preț, au incendiat ceea ce a rămas cu scopul de-a obține, fie cărbune din lemn, fie pășuni (slab productive). Este inutil de precizat că multinaționalele nu s-au gândit să refertilizeze solul și nici să refacă pădurea (lucru nu prea ușor, mai ales că adâncimea utilă a terenului nu depășește câțiva zeci de centimetri.În acea perioadă, la conducerea ARCO se afla Robert O Anderson, **unul din fondatorii Mișcării Verzi** [(87); *gestionarea contrariilor* se face din nou cunoscută], președinte de onoare al Institutului Aspen, membru de seamă al Kissinger Associates, al CFR, al Grupului Bilderberg și al Comisiei Trilaterale.

În spatele fenomenelor de schimbări ale climei stă *gălăgia* (complice și conformistă) mijloacelor de informare care scot în evidență, în mod unanim, cauzele *efectului de seră*, nu ca pe-o distrugere nebunească și cu bună știință a mediului natural în numele dezvoltării economice, ci ca rezultat al *creșterii (necontrolate) a populației*.Se elimină cu bună știință umanitatea pentru salvarea habitatului acesteia.***Qui prodest ? - Cui folosește ?***

E: ”EARTH-SUMMIT” DE LA RIO DE JANEIRO

În căutarea unui nou inamic care să ne unească am găsit că ideea de ”poluare”, ”amenințarea încălzirii globale”, a ”terminării rezervelor de apă”, ”foamea” și altele la fel, ne-ar putea conveni (...).Toate aceste pericole au drept cauză intervenția umană (...).Inamicul real este, deci, însăși umanitatea (88).La 27 martie 1990, Michael Oppenheimer (membru al CFR) avertiza cu emfază: *Încălzirea globală, reducerea stratului de ozon, despăduririle și suprapopularea sunt cei ”patru cavaleri ai apocalipsei” secolului 21 care se apropie (...); pe măsură ce amenințarea ”războiului rece” se îndepărtează, problema mediului este pe cale să devină grija numărul 1 a securității internaționale*.Aceasta și alte teme la fel de ”mobilizatoare” au stat la baza discuțiilor marii conferințe mondiale privitoare la mediu, care s-a ținut între 3 și 14 iunie 1992 la Rio de Janeiro.Au fost prezente 140 de țări prin 7892 de delegații (reprezentând ONG-uri, asociații și grupuri ambientaliste, etc finanțate și sponsorizate de fundații precum Carnegie, Rockefeller, Edmond de Rothschild, Kettering).

În discuțiile purtate au fost reluate și perfecționate teme *dragi* Clubului de la Roma, privitoare la dezvoltare, respectiv la mediu.Propunerile aveau ca argument refacerea arhitecturii industriale a planetei printr-o redistribuire a mijloacelor, un control drastic al nașterilor și o nouă reformă în educația școlară mondială.Delegația americană era condusă de vice-președintele Statelor Unite, Albert Gore (Al Gore, în imaginea din stânga în timpul întâlnirii de la Davos din ianuarie 2008), crescut la *umbra* miliardarului (evreu) Armand Hammer (fost președinte al Occidental Petroleum și prieten cu Lenin).Gore (membru al CFR și al Comisiei Trilaterale), cu ocazia conferinței de la Rio, a prezentat o scriere (cu influențe teozofice) cu titlul *Pământul în cumpănă. Ecologia și Spiritul uman* (89) prin care lansa proiectul unui nou *plan Marshall global*, sub controlul ONU, care să impună un control strict al consumurilor energetice, respectiv să reglementeze politica industrială a statelor.Secretar general al acestui *summit* a fost canadianul Maurice Strong (magnat al Petro-Canada) consilier al ONU, membru al consiliului de administrație al Fundației Carnegie, co-fondator al WWF, director la Institutul Aspen (și destul de apropiat de Rothschild).

Al Gore at the Davos meeting in January 2008.

Miliardarul Maurice Frederick Strong (născut în 1929), secretar general al Conferinței Națiunilor Unite pentru Mediu și Dezvoltare, co-director al World Economic Forum.Ambientalist radical, membru al Clubului de la Roma, al Institutului Aspen, dar și un susținător înfocat al New-Age.Prieten al lui Dalai Lama, Strong este conectat prin conexiuni multiple cu mediile ocultiste.Împreună cu soția lui (Hanne) a înființat un *centru spiritual* (numit de el ”Vatican City”) într-un ranch din Colorado (*Baca Grande*) unde se întâlnesc budiști tibetani, taoiști, guru indieni.Sprijinul este acordat de Institutul Aspen, dar și de *Lindisfarne Association* (o ”emanație” a Lucis Trust) care și-a câștigat faima de-a fi un loc în care se practică vrăjitoria (90).În mod frecvent, Strong este prezent și la catedrala St John the Divine din New York (unul din sediile Lucis Trust).Strong a fost fondatorul Earth Council și este reprezentant de seamă al *Commission on Global Governance*.În calitate de promotor al conferinței, la Rio a fost prezent și Worldwatch Institute [centru american privat de studii privitoare la mediu (condus de un fost agricultor din New Jersey – Lester R Brown) care în 1992 aduna și clasifica informațiile provenite de la peste șaptezeci de institute de cercetare din întreaga lume].*Aerul de țară* se pare că a influențat gândirea lui Lester Brown care, în raportul din 1991 al Worldwatch Institute, spunea: *Bătălia pentru salvarea planetei se substituie celei ideologice, ca temă generatoare a unei Noi Ordini Mondiale* (91).Înainte de începerea summit-ului, Institutul Worldwatch a publicat un document numit *După Summit-ul pentru Terra: Viitorul Guvernului Mediului* (92) în care se anticipa (în mod explicit) necesitatea accelerării procesului de constituire a Guvernului Mondial, ca instrument indispensabil pentru tutelarea obiectivelor ambientale: *Suveranitatea națională (adică puterea unei țări de-a controla întâmplările de pe teritoriul ei) a pierdut mult din semnificația ei în lumea actuală în care hotarele sunt traversate în mod continuu de poluare, comerț internațional, fluxuri financiare și refugiați... Din moment ce fiecare din aceste forțe poate prejudicia dezvoltarea ambientală, instituțiile internaționale (respectiv tratatele internaționale) se arată din ce în ce mai critice față de amenințările ecologice.**De fapt, națiunile cedează comunității internaționale părți din suveranitatea lor, punând bazele unui nou sistem de guvern internațional pentru problemele de mediu, capabil să rezolve aceste probleme (altfel de necontrolat)**.În mod paradoxal, o modalitate care să mărească eficacitatea acordurilor ambientale o constituie prezentarea lor sub o formă mai puțin restrictivă și deci mai acceptabile de către negociatorii care se pot simți amenințați de pierderea suveranității.Așa numita ”legislație permisivă” (moale) – declarații, rezoluții și planuri de acțiune pe care națiunile le pot ratifica formal (și care legal nu constituie o constrângere), poate contribui la crearea unui consens internațional, la mobilizarea de ajutoare, la încheierea de tratate (ulterioare) coercitive (...).**Agenda 21**, un plan de acțiune pentru toate aspectele dezvoltării, apare prin Summit-ul pentru Terra ca aparținător la această ”legislație permisivă”.*

La *Summit-ul pentru Terra*, Agenda 21 este prezentată de Strong precum *cel mai amplu și de anvergură program de acțiune pentru asigurarea viitorului vieții pe Terra, un acord, primul de acest fel, încheiat între națiunile lumii* (93), fiind aprobată de majoritatea națiunilor prezente.De fapt, Agenda 21 a fost primită la Rio ca o *biblie* a ecologiei.Un program operativ de opt sute de pagini, *care va trebui să fie pus în aplicare în țările semnatare, în următoarele decenii* (94) conținând indicații pentru politica ambientală a guvernelor cu referire la orice argument, de la pădure la deșert, oceane, fluvii, de la drepturile femeii la grija pentru sănătate, respectiv gestionarea deșeurilor.Dar la Rio s-au pus și bazele acțiunilor succesive, după cum spunea Strong: *A cincizecea aniversare a Națiunilor Unite* (în 1995) *ne oferă oportunitatea unică de restructurare și revitalizare a Națiunilor Unite, a sistemului de organizații și agenții, inclusiv a instituțiilor monetare de la Bretton Woods pentru a le adapta rolului crescând ca **structuri primare ale noii ordini internaționale**.În această zonă de guvernare, instanțele ambientale nu pot fi văzute (sau tratate) precum probleme separate (distincte) față de celelalte probleme care apar în calea destinului nostru (...).Guvernele naționale au nevoie să împartă (cu o eficiență mai mare) responsabilitățile activităților cu organismele interne (regionale, provinciale și locale) ca de altfel și cu entități nonguvernamentale.Cu alte cuvinte, Guvernul Mondial unic va trebui să delege fiecare lucru până la nivel local (...).*

Schimbările de comportament și de direcție cerute pentru acest scop, trebuie să fie o expresie a valorilor noastre cele mai profunde, morale, spirituale și etice (95), mai ales că *problema ecologică trece peste orice frontieră națională, religioasă, culturală, socială, politică și economică (...).**Astăzi, responsabilitatea fiecărei ființe umane constă în alegerea forțelor întunericului sau a forțelor luminii**.Pentru aceasta trebuie începută transformarea propriilor atitudini și valori pentru a adopta, cu un respect reînnoit, legile superioare ale Naturii Divine* (96).După cum se poate înțelege cu ușurință, scopul fundamental rîmâne centralizarea puterii în *mâinile* Națiunilor Unite, iar ecologismul e doar un instrument.

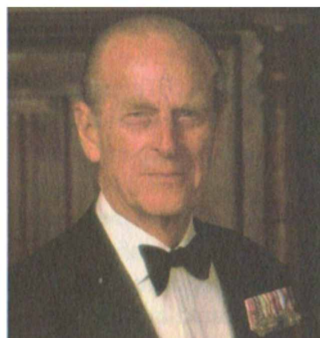
Iată câteva din necesitățile concluzive ale adunării de la Rio de Janeiro:
- realizarea, în cel mai scurt timp posibil, a obiectivelor configurate în Agenda 21;
- mobilizarea pentru formarea unei Comisii pentru Dezvoltarea Durabilă la nivelul Națiunilor Unite care să verifice respectarea de către națiuni a obiectivelor concordate pe durata summit-ului.O astfel de comisie va trebui să aibă în vedere și contribuția (vărsată de către țările industrializate) pentru asistența în dezvoltare, dar și asigurarea că se vor aduna suficiente fonduri necesare realizării politicilor din Agenda 21 (97);
- constituirea unei *Cruci Verzi Internaționale* capabilă să gestioneze *urgențele* ecologice la scară mondială.La conducere este numit Mihail Gorbaciov (membru al Lucis Trust) care succesiv va propune Națiunilor Unite un *cod al dreptului mediului* și o *poliție ecologică* care să facă respectat acest cod la nivel mondial (98), fără a se lua în considerare dezastrele ecologice [și nu numai (99)] care au avut loc în mai mult de șaptezeci de ani de comunism, în Rusia.Cu scop pur informativ se pot face cunoscute *convingerile spirituale* ale lui Gorbaciov: *Cred în cosmos.Toți suntem în relație cu cosmosul.Priviți soarele.Dacă soarele nu ar fi existat, nici noi nu am fi existat.Astfel,* ***natura este "dumnezeul" meu****.Pentru mine natura este sacră.Copacii sunt templele mele, iar pădurile sunt catedralele mele* (100).
- lansarea formală a *cultului naturii* ca bază a noii religii (predominantă în cercurile New-Age) mondiale.

În perioada 3-4 iunie 1996 a avut loc la Istanbul (în Turcia) o conferință a Națiunilor Unite, *Habitat II*, menită să pună bazele unei restructurări pe termen lung a politicilor guvernelor, respectiv a economiilor lor naționale, în perspectiva secolului XXI, ca o continuitate coerentă cu rezoluțiile adoptate prin adunarea de la Rio.Temele de discuție s-au axat pe *dezvoltarea durabilă* (tema predilectă a Clubului de la Roma), dar și pe un raport foarte amănunțit – *Our Global Neighbourhood – Vecinătatea noastră globală* – rodul a trei ani de studii al celor douăzeci și opt de componenți ai *Comisiei pentru Guvernul Global* a Națiunilor Unite [care aducea în discuție și tema unui guvern unic până în 2000 (101)].

F: ECO-DECALOGUL.ECOLOGIA PENTRU TOȚI (101bis).

În *Avvenire* (cotidianul episcopatului italian) a apărut un articol (semnat de Antonio Gaspari) cu titlul: *Mediul. "Carta Pământului", un proiect discutabil care face cunoscută alianța dintre ONU și magnații finanței mondiale.Un posibil "Eco-Decalog"* (102).Acel articol conținea o știre de senzație: promulgarea până în anul 2000, odată cu începerea noului mileniu, a unui *cod de conduită universală*, centrat pe teoriile ecologiștilor, obligatoriu pentru toate popoarele lumii. Numitul document, care va trebui aprobat de către Adunarea Generală a ONU, va trebui să aibă titlul de *Carta Pământului*, fiind un *eco-decalog* care absolutizează și divinizează tot ceea ce este material și corporal.Orice încercare de control rațional a pulsiunilor materiale, orice aspirație la ceva mult mai înalt care să nu constituie simpla căutare a plăcerii (considerată ca ideal al omului) va fi condamnată ca *sacrilegiu*.Pornind de la aceste premize doctrinale, într-un mod destul de logic, actul de cult al acestei *noi religii* ar putea fi *orgia*, ca modalitate care exprimă și formalizează (din punct de vedere ritualic) *divinitatea*.Teza promotorilor oficiali ai *Cartei Pământului* (care va trebui să constituie baza spirituală împărtășită de către întreaga umanitate și pe care se va clădi Noua Ordine Mondială) a fost prezentată (susține Gaspari) într-un document introductiv, distribuit celor prezenți la o conferință (care a avut loc la New York) sponsorizată de UNEP – United Nations Environment Program.Documentul respectiv, *Religie și Ecologie: să descoperim împreună pământul comun*, redactat de către *profesoara* Mary Ellen Tucker de la Universitatea Bucknell, făcea cunoscut că *obiectivul conferinței este caracterizat de un "revizionism creativ" favorabil unei relații stabile și reciproce între om și Terra, relație diversă de concepția monoteistă*.

Motivarea oficială adoptată pentru susținerea acestui *revizionism* a fost că neincluderea într-un *tot* (pentru a fi *divinizate*) a lui *Dumnezeu Creatorul* împreună cu *Universul Material Creat* (ca rezultat al muncii Lui) a făcut posibil ca adeptul religiilor monoteiste să vadă *natura* doar ca pe un instrument de care trebuie să se servească pe durata propriei existențe.Prin *desacralizarea* naturii înconjurătoare, prin pierderea *respectului religios* pentru aceasta (de către religiile monoteiste) se lasă *spațiu de manevră și acțiune* pentru religiile politeiste și chiar animiste (*animism* – anumite credințe conform cărora toate cele din jur sunt animate de spirite superioare omului).Pentru a folosi cuvintele lui Tucker, omul percepe lumea ca *o realitate cu o importanță secundară*, pe care el trebuie s-o domine și s-o exploateze; de aici apare și destabilizarea echilibrului cu efecte dezastruoase pe plan ecologic.Textul lui Tucker nu aduce nimic în plus.O confirmare în plus este dată de Mihail Gorbaciov care, prezentând (în Italia) asociația condusă de el – *Crucea Verde Internațională* – a precizat că ceea ce dorește ONU *este grăbirea aprobării "Decalogul Noii Ere" (...), un cod universal de conduită care va trebui să conducă omul (umanitatea) după anul 2000.*

Este evident că pragmatismul ecologic al religiilor așa-zis "păgâne", precum cea a indienilor din America, a polinezienilor sau a aborigenilor australieni era mult mai realist din punct de vedere moral ***privitor la conservarea naturii****, decât cele mai intelectuale filosofii monoteiste ale "religiilor revelate"*-Filip de Edinburgh, la o conferință de presă din 18 mai 1990, la National Press Club din Washington [cu ocazia Conferinței Americane privitoare la Religie și Ecologie (103)].Filip (sau Philip) de Saxa-Coburg-Gotha von Battenberg.Prin anglicizarea, în 1917, *von Battenberg* devine *Mountbatten*.Filip (născut în 1921) este *prince of Greece and Denmark, baron de Greenwich, Earl of Merioneth, duke of Edinburgh*.Președinte al World Wide Fund for Nature, împreună cu regina Angliei se află la conducerea unei instituții oligarhice – *Clubul Insulelor* – guvernată la rândul ei de *Clubul 1001*, care finanțează cu destul de multe milioane de dolari inițiativele WWF, respectiv ale mișcării ecologiste mondiale (104).Din numitul *Club al Insulelor* fac parte (pe lângă multe altele): The Bank of England, Anglo-American, Rio Tinto, De Beers, N.M. Rothschild Bank, Barclays Bank, S.G. Warburg, Lazard Brothers, J.P. Morgan & Co, Hanson PLC, Jardine Matheson, Reuters Holdings, GloxoSmithKline, Unilever, Vickers PLC, etc.

Se poate concluziona că *păgânismele* predilecte ale președintelui WWF sunt cele mai primitive.Religiile (chiar

păgâne) ale antichității greco-romane (asiro-babiloniene, etc) sunt considerate *evoluate* dar și potențial *poluante*.Termenul de *wild life* – viață sălbatică nu este caracteristic (numai) naturii, ci este și un *program* adresat viitorului umanității, în acest sens putându-ne duce cu gândul la o *morală ambientalistă*.Ei bine, în 1989, Fulco Pratesi (președinte al WWF Italia) a publicat un volum intitulat *Ecologia domestică*, lucrare care pune într-o lumină aparte starea de spirit dar și perceptele care vor sta la baza *eco-decalogului*.Trebuie făcut cunoscut că apariția acestei cărți a fost sponsorizată, tocmai în anul căderii comunismului (a zidului Berlinului) de *Cooperativele Roșii* din provincia italiană Emilia Romagna (fapt care pare să reconfirme identitatea dintre punctele de vedere ale Masoneriei, comunismului, respectiv ale capitalismului liberal).De fapt s-a văzut că WWF și ideologiile sale sunt expresie a înaltei oligarhii financiare: de la Filip de Edinburgh și Bernard al Olandei la Rockefeller, la diversele grupări mondialiste de inspirație masonică.Este suficient de spus că înainte de Pratesi, președinte al WWF Itaia a fost Susanna Agnelli!

Destinația comună a *adversarilor* (doar în aparență adversari), susținuți dintotdeauna de aceleași surse financiare o constituie unificarea politică și spirituală a întregii lumi prin anularea religiilor (înlocuite cu o doctrină panteistă, hedonistă și materialistă) și identificarea lui *Dumnezeu* cu *natura* (105).În volumul lui Pratesi, unul din aspectele care atrage cel mai mult atenția este cel privitor la moartea umană.În rubrica *Vivaio* din *Avvenire* (12 august 1990), Vittorio Messori face o scurtă prezentare a cărții lui Pratesi: *Pentru Pratesi, cadavrul (mai bine zis "carcasa umană") nu este decât o adunătură de îngrășăminte, conținând circa 66% oxigen, 0,04% fier, iod, mangan, etc.Pratesi se ridică împotriva sicrielor – fiind nevoie de lemn pentru a le construi; împotriva cimitirelor – pământuri superfertilizate pe care vegetează crizanteme, chiparoși, etc; împotriva pietrelor funerare – care cauzează cariere de piatră "inestetice".După părerea lui, una din soluții ar putea fi aceasta: "o groapă frumoasă sub un stejar, în câmp, câteva lopeți de pământ și iată că ne putem reîntoarce în ciclul naturii".Dar asta în lipsă de ceva mai bun.Conform WWF, ideal ar fi înființarea unei "Asociații pentru Înhumarea Ecologică".Pentru aceasta, președintele dă câteva directive, care ar suna cam așa: "se pot folosi gropile comune, terenuri anume împrejmuite și supravegheate de angajații asociațiilor de mediu (precum WWF sau LIPU) pentru hrănirea păsărilor răpitoare.În aceste gropi comune, resturile noastre mortale ar putea servi ca hrană speciilor înaripate.Timpul mediu de distrugere al unui cadavru ar fi de câteva ore.Mai rămân oasele, dar acest inconvenient se poate elimina dacă la festin ar participa și vulturul bărbos care lansează oasele pe stânci (pietre), zdrobindu-le, pentru a devora măduva din ele.*

În puține zile, din resturile noastre nu ar mai rămâne decât "excremente mineralizante".În sprijinul acestei ipoteze, Pratesi citează o notiță din ianuarie 1988 când un ecolog englez, pentru a-și hrăni "dragii" lui vulturi africani, s-a dus până sub cuiburile lor și s-a împușcat în cap.Italianul sfătuiește și alți ecologi "în cazul pasului extrem, să se ducă într-o zonă cu acces dificil, dar plină de carnivori și să aștepte moartea".Dar mai este ceva.Textul citează: "o alternativă (după cum a sugerat ecologista Laura Conti) ar putea fi crearea de cutii cu alimente pentru câini și pisici în care carnea umană ar putea înlocui carnea altor animale".Și aici, un exemplu edificator este dat tot de un anglo-saxon (106)*, lord Avebury, budist (cu funcție în Camera Superioară, din partea liberalilor) care a stabilit ca după moartea lui, cadavrul lui să fie dat ca hrană câinilor de la adăpostul pentru câini din Battersea.Susținea că "orice lucru biodegradabil trebuie reciclat" și că "îngroparea (ca și arderea) sunt o risipă enormă".Tot pentru Pratesi, cenușa care ar rezulta după ardere "ar trebui utilizată ca îngrășământ pentru propriile straturi cu flori".Și barbariei creștine prin care se aduce omagiu unui mort, prezintă (în antiteză) o metodă civilă, "folosită încă la parsi, o sectă zoroastriană* (107), *care depozitează cadavrele morților în vârful unui turn, pentru a servi ca hrană pentru păsările răpitoare*.(Dar dacă terenul e stâncos!?).

Emblema United Grand Lodge

Acest scurt rezumat face loc la câteva considerațiuni:

1. cartea lui Pratesi demonstrează destinația finală și ce viziune asupra lumii exprimă campania *pro-cremare* ale cărei costisitoare pliante și manifeste publicitare inundă orașele cu ocazia sărbătorilor legate de cultul morților.Trebuie amintit că este interzisă de către Biserică (cea catolică) practica arderii, dar care a fost *aprobată* de papa Paul al VI-lea, în *anumite ocazii*.
2. este furnizată o nouă indicație, în acord cu cele susținute de către Filip de Edinburgh, privitoare la tipul de păgânism promovat de WWF, de Masonerie și de marile lobby-uri mondialiste.Dacă ținem cont că mai toate religiile au făcut din cultul morților un principiu fundamental, cu morminte transformate în monumente care au înfruntat veacurile (la greci îngroparea era o condiție pentru ca sufletul să intre în regatul morții; la romani, sufletele celor morți erau divinizate constituind un punct de referință în unitatea nucleului familial), în *civilizația aquariană și ecologistă* nu numai că acest cult al morților este anulat, dar este în curs și un proces de *disprețuire* a strămoșilor, de desacralizare a celui dispărut, care ar trebui să se reducă la *excremente mineralizante* de vultur sau în cutii, ca *mâncare pentru animalul de companie*.

Nicăieri și niciodată, nici chiar la popoarele barbare nu s-a manifestat o astfel de ură pentru rasa umană, o ură atât de profundă care nu se oprește nici în fața morții.Privitor la acest lucru este relevantă opinia unui alt membru de seamă al Clubului de la Roma, Eduard Postel: *Lumea este bolnavă de cancer, iar omul este cancerul!* (108).Cancerul se elimină, se distruge prin orice mijloace posibile.Nu există metodă prea radicală pentru eliminarea celulelor malefice.Cine gândește în acest fel nu va da înapoi, în mod sigur, în fața războaielor, a epidemiilor, a lipsurilor elementare, anulând chiar și *odioasa amintire* a strămoșilor; omul ca parazit, *refuz* deplorabil (conform lui Pecei) al procesului evolutiv.

Din acest punct de vedere, ucigașul, traficantul de droguri și un orice alt criminal (în general) sunt văzuți într-o lumină *binevoitoare*, contribuind la dezinfectarea globului terestru de *refuzul deplorabil*.Tocmai în lumina acestor doctrine cu profunde conotații negative trebuie interpretate continuele și multiplele *reforme* ale justiției, a procedurilor penale, pentru minimalizarea și chiar suprimarea treptată a pedepselor care, inspirate de morală simplă, de bunul simț, de decalogul religios (nu fura, nu ucide, etc) tutelează viața, integritatea fizică și morală a persoanei și a bunurilor ei împotriva agresiunilor și a înșelătoriei propagate de infractori.O stare de ură atât de intensă la adresa umanității ne duce imediat cu gândul

la Lucifer, inspiratorul centrului spiritual al ONU, *Lucifer Trust* sau mai cunoscut cu denumirea de *Lucis Trust*, *emanație* (iar ”emanație”, de parcă toți cei care se află de aceeași partea a baricadei ar vorbi între ei în cod, și Iliescu nu face excepție) a Societății Teozofice a *magicienei* ruse Helena Petrovna Blavatsky, autoare a două cărți în care, într-o adunătură gigantică de elucubrații demențiale (tipice incantațiilor magice) se prezintă, în cuvinte clare, *principele tenebrelor*, esența secretului gradelor înalte ale Masoneriei (109).

Altar satanic

Un alt argument tratat de Pratesi, util pentru revelarea conținutului și a surprizelor pe care ni le rezervă *Eco-decalogul* ONU, este sexualitatea, pe care o definește drept *cea mai bună modalitate de utilizare a timpului liber: nu poluează, nu cheltuie energie, face bine sănătății, ne face mai senini, mai puțin agresivi, mai toleranți și mai buni*.Dacă nu luăm în seamă idioția și falsitatea anumitor afirmații, nu trebuie să trecem cu vederea *cronica neagră* din fiecare zi care ne aduce la cunoștiință (cu sadism, de parcă alt fel de știri nu ar exista) cazuri de violuri (acte care sunt dificil de numit *puțin agresive*, *cu efecte benefice*), de pedofilie (cu cazuri de moarte a victimelor, sau cu urmări fizice și psihice pentru toată viața) și nu trebuie uitată industria înfloritoare a sexului (în care drogurile, sclavia și crima nu sunt lucruri stranii) care dă naștere unui stil de viață dezorganizat și nemilos.În astfel de cazuri este important de luat în considerare ce înțeleg WWF și ONU prin *practică sexuală recomandată*.După tot ceea ce s-a spus este evident că nu se referă (în mod foarte sigur) la o formă de sexualitate naturală, cu scopul asigurării continuității speciei umane.Pentru a îndepărta orice urmă de îndoială, nu ar fi rău de amintit că UNFPA – Fondul Națiunilor Unite pentru Populație, într-un raport din 1995, indica numărul mediu de avorturi (în lume) pentru perioada 1975-1994, la *45 de milioane pe an*, rezultat care în mare parte (chiar dacă este trecut sub tăcere !!!) se datorează politicii de legalizare a acelor practici exterminatoare, dusă în strânsă colaborare cu organizațiile pro-avort finanțate și conduse de Rockefeller, mereu în avangarda luptei împotriva umanității (110).Pe baza acestor date statistice, revista *Lectures Françaises* (în numărul 487 din noiembrie 1997) publica un articol, semnificativ intitulat *1997 – Anul Miliardului* prin care făcea cunoscut că, adunându-se datele furnizate de ONU, pentru cele două decenii (începând din 1975) se obținea un total de circa **un miliard de copii uciși** în pântecele matern.

Tot în acest context, Nafis Sadik, secretară-general al UNFPA, a precizat recent că fondul condus de ea, prin utilizarea miliardelor de dolari primiți, putea trece la activ *151 de milioane de sterilizări* (în marea majoritate asupra femeilor), *distribuirea a 8.760.000.000 de doze injectabile* (inclusiv substanțe pro-avort), a *310 milioane de diafragme și spirale* și a *44 de miliarde de prezervative* (111).Luând în considerare că avortul chirurgical a fost înlocuit în mare parte cu substanțe declanșatoare (*faimoasa RU 486*) și că aceste substanțe declanșează (în faza inițială a sarcinii) un fel de avort care se poate confunda cu fluxul menstrual, aceste fapte nu se pot cuantifica din punct de vedere statistic.Poate să apară ca *evident* că numărul de un miliard este inferior celui real.Altceva se poate spune despre șantajele financiare exercitate de către FMI și Banca Mondială (organizații financiare strâns legate de ONU) pentru impunerea în multe țări ale lumii a programelor de limitare ale nașterilor (112).Cele făcute cunoscute până acum ar trebui să ajungă pentru a-l convinge și pe cel mai încrezător, naiv sau optimist susținător și admirator al ONU (sau al WWF) că *raporturile sexuale recomandate* de către acestea din urmă, respectiv de *Cooperativele Roșii* (prin sponsorizarea publicării scrierilor lui Pratesi) sunt departe de-a fi cele normale, care caracterizează relațiile umane.Sunt raporturi dezordonate, sterile și orgiastice, nefirești, tipice *culturii anilor 1968*.

Raporturi care ne duc cu gândul (prin finanțările aproape nelimitate, prin susținerea masivă din mass-media) la un plan unitar, extins la nivel mondial, în favoarea homosexualității (faptul că în OTO se practică anumite ritualuri și că sexul anal are o anume conotație *magică*, dar negativă, spune multe despre intențiile adepților).Dacă se ia urma banilor proveniți din sponsorizări, sigur apar nume ca Rockefeller, Sörös care susțin organizații denumite *Arci-gay*, *Arci-lesbo*, etc.La nivel internațional, pe plan politico-legislativ, această campanie *pro* apare cu o nouă legislație *anti-discriminatorie*, de inspirație ONU, utilă pentru favorizarea emigrărilor (*discriminați, neînțeleși*), care așează viciul la adăpost de orice fel de critici, favo -ritisme care fac posibilă elaborarea de legi destul de ciudate, ca de exemplu *Legea Mancino*, în Italia (113).

Acum se poate înțelege, din alt punct de vedere, ce anume intenționa să spună Pratesi când zicea că *sexul ne face mai senini, mai puțin agresivi, toleranți și buni*.Persoane imbecilizate de viciu și de abuzul de sex, cu idei ale anului 1968 (ale *Erei Vărsătorului*), impregnați cu droguri, sclavi siguri și umili care trăind în viciu și delict nu vor deranja în vreun fel *stăpânirea*, și nu vor avea nimic de obiectat când cei din urmă, în contextul programului de control al speciei umane (care va continua) la scară planetară (poate și sub forma *eutanasiei*) îi vor elimina, ca ființe *nocive* sau *inutile*.

NOTE:

1 – *Measures, policies, and programmes affecting fertility, with particular reference to national Family Planning programmes – Măsuri, politici și programe privitoare la fertilitate, cu referire particulară la programele naționale ale Family Planning*, New York, United Nations, 1972, Departement of Economic and Social Affairs, ST/SOA/Series A/51, p 79.

2 – Idem, p 80.

3 – Richard Symonds și Michael Carder *The United Nations and the population question 1945-1970 – Națiunile Unite și problema populației 1945-1970*, London, Sussex University Press, 1973, p 202.În Ceylon (Sri Lanka), programul suedez este inițiat de Alva Myrdal (p 201), sociolog suedez, șefă a Departamentului de Științe Sociale al UNESCO, membră a Pugwash, laureată a premiului Nobel pentru pace în 1982, membră eminentă a SIPRI – Institutul de Cercetări pentru Pace din Stockholm, soție a economistului Gunnar (la rândul lui *Rockefeller Fellow*, laureat la Harvard, membru al Institutului de Studii Internaționale din Geneva și al Institutului Suedez de Afaceri Internaționale – cu legături la Fundația Carnegie și la Societatea Pilgrims).Decedat în 1987, Gunnar a fost fondatorul Institutului Internațional de Studii Economice din Stockholm și a făcut parte din comitetul de conducere al Amnesty International.

4 – Discurs la a douăzecea aniversare a Națiunilor Unite, San Francisco, 25 iunie 1965.
5 – Reuniune la a zecea aniversare a Clubului de la Roma.Broșura este datată 13 iulie 1978.
6 – Prezentarea Clubului de la Roma în Raportul Meadows.
7 – ISPI a fost înființat în 1933 de către Alberto Pirelli, iar în 1990 era condus de fostul ambasador al Italiei în Statele Unite – Egidio Ortona, membru al Comitetului Executiv al Comisiei Trilaterale, prezent în Institutul Atlantic, în Institutul Internațional de Studii Strategice din Londra și în Institutul Italian pentru Afaceri Internaționale.Vice-președinte la ISPI era Leopoldo Pirelli, membru al Grupului Bilderberg și al IIAI.Ziarul *Il Giornale* din 25 noiembrie 1993, citând un raport anual de 114 pagini al Institutului pentru Studii de Politică Internațională (ISPI), omologul italian al britanicului IISS, spunea: *Noțiunea de 'piață' și 'democrație' sunt părți ale unui limbaj universal iluzoriu dintr-un sistem internațional din ce în ce mai divizat.Punctele forte ale unei noi ordini internaționale nu vor fi 'piața'* (în sens comercial) *și 'democrația', ci o **ordine ierarhică selectivă** care va crea zone de bunăstare, precum petele de pe leopard, în jurul marilor puteri regionale.*La încheiere, ca un posibil epitaf de pus pe *piatra funerară a democrației*, reporterul concluziona: *Vom vedea în curând dacă și cât este fondată încrederea celor care insistă pe virtuțile pacificatoare ale democrației, mai ales că raporturile dintre țările puternice și cele slabe nu sunt raporturi democratice, oricare ar fi natura celor puternici.*
8 – De văzut ziarul *La Repubblica – Affari e Finanza* din 23 octombrie 1987 și ziarul *Il Giornale* din 25 septembrie 1986.
9 – *Șeful promoției* de profeți ai foamei a fost profesorul Paul Ehrlich, *eminență medicală și personalitate de seamă a sionismului din Statele Unite* (H Coston *Les financiers qui mènent le monde*, Publications H Coston, 1984, p 504), care în 1966 scria: *vom ajunge cu toți la foame*, iar în 1968 declara: *Bomba P: 7 miliarde de indivizi în 2000*, texte destul de confuze, contrazise de Colin Clarke (unul din celebrii economiști mondiali) în cartea lui *Mitul exploziei demografice*, Milano, Ares, 1974.
10 – Y Moncomble *Les vrais responsables...*, cit, p 149.
11 – Settimo Milanese, Biblioteca della EST Mondadori, 1972.
12 – Y Moncomble, cit., p 162 și următoarele.
13 – H G Wells *The Open Conspiracy: Blueprints for a World Revolution – Conspirație deschisă: Proiect pentru o revoluție mondială*, Londra, Victor Gollancz, 1928, p 37.
14 – J Huxley *UNESCO – Its Purpose...*, cit., p 16 și 51.
15 – Conform R Seymond, M Carder, cit., p 198.
16 – H Coston *Les financiers...*, cit., p 329.
17 – Exploatarea și controlul energiei atomice au fost gândite, dorite și realizate (aproape în exclusivitate) de persoane evreiești, datorită studiilor și cercetărilor celor ca Johann von Neumann, James Franck, Leo Szilard, Otto Hahn și Strassman, respectiv muncii unor J Robert Oppenheimer, Edward Teller (”părintele” bombei cu hidrogen), Francis E Simon, Eugene Rabinovich, Victor A Weisskopff, Jerrold Zacharias, Klaus Fuchs, Otto R Frisch în centrele de la Los Alamos și Berkeley. Prima bombă atomică a putut fi experimentată la 16 iulie 1945.După folosirea avioanelor B-29 ale *Strategic Air Command* (cu baze în China) în atacurile (conduse de către generalul de origine evreiască Curtiss Le May) asupra Japoniei, care au produs circa un milion de victime (în bombardamente convenționale și atomice, 150.000 numai în zece zile din martie 1945) apar primele *scăpări* de informații despre arma nucleară cu *ajutorul* lui Klaus Fuchs, Bruno Pontecorvo (de la centrul englez de la Harwell), a șaisprezece evrei canadieni aflați în legătură cu co-religionarul lor David Greenglas (de la Los Alamos), respectiv al cuplului Julius și Ethel Rosemberg (condamnați la moarte în 1953).Între timp, ONU convoca la New York *Comisia Atomică* (creată în 1946) sub conducerea lui Bernard Baruch, cu participarea secretarului de stat Dean Acheson (apropiat de Felix Frankfurter, din anturajul lui Roosevelt), însoțit de David Lilienthal și de Robert P Oppenheimer. Evreimea a încercat să acapareze exclusivitatea armamentului atomic de la Statele Unite, pentru a o fructifica în interes mondialist, prezentând un proiect de *Autoritate Internațională pentru Controlul Energiei Atomice*, respectiv de interzicere a fabricării (ulterioare) a armelor atomice.
18 – H Coston *Les 200 familles au pouvoir – Cele 200 de familii de la putere*, Paris, La Librairie Française, 1977, p 208-211.
19 – Ziarul *Le Monde* din 26 aprilie 1975.
20 – *Figaro Magazine* din 24 noiembrie 1979.
21 – Paris, Éd. Mazarine, 1979.
22 – Idem, p 145.
23 – Idem, p 194.
24 – Y Moncomble *Les vrais responsables...*, cit., p 165.
25 – Președinte al *Institute of Human Resource System*, fost ministru pentru Afaceri Externe al Commonwealth, membru al RIIA și mason de rang înalt (*Past Junior Grand Deacon*) al Marii Loji Unite a Angliei.
26 – În principal UNESCO și WHO – Organizația Mondială a Sănătății.
27 – Ipoteză puțin probabilă de vreme ce una din problemele caracteristice țărilor Lumii a III-a sunt bătrânii, deoarece campaniile pro-avort și-au atins scopurile (conform *Avvenire*, articolul *Record de bătrâni în Sudul săracilor*, din 13 aprilie 2002).
28 – R Seymond și W Carder, cit., p 205.
29 – H Coston *Les financiers...*, cit., p 504.
30 – Revista *Code*, nr. 5 din 1991.
31 – Ziaristul britanic Graham Hancock povestește că în 1987, reprezentantul UNICEF pentru Belgia organizase în incinta respectivului sediu (folosind pentru acest scop și resursele informatice ale aceleiași instituții) un studiou fotografic care alimenta traficul de pedo-pornografie (cu copii din țările Lumii a III-a) pentru circa patru sute de clienți din cincisprezece țări (*Land of Poverty*, cit., p 100).Și în *Bersagli mobili – Inamici mișcători* (Oscar Mondadori, 1984), Marc Saudade (se pare

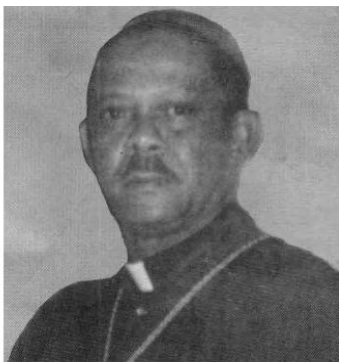
pseudonim al lui Furio Colombo, ziarist și fost președinte al Fiat-Usa) relata despre întâmplări (cu trafic de copii din sud-estul Asiei) în care au fost implicați funcționari ai ONU, dar și ai organizațiilor umanitare.Narațiunea este făcută sub formă de roman, modalitate prin care (observa Blondet) *se pot povesti fapte care altfel nu s-ar putea face cunoscute* (conform M Blondet *Gli "Adelphi" della dissoluzione*, cit., Milano, Ares, 1994, p 224).
32 – *Carnet de l'enfance*, nr. 18, aprilie-iunie 1972, citat în *Lectures Françaises*, nr. 450, octombrie 1994.
32 bis – La 27 octombrie 1986 a avut loc la Assisi *Ziua Mondială a Rugăciunii* a tuturor religiilor condusă de către papa Ioan Paul al II-lea, cu prilejul manifestărilor *Anului Internațional al Păcii* (proclamat de către ONU).La această *manifestare* s-au făcut rugăciuni adresate către cele mai incredibile divinități.*Rugăciunea* de la Assisi din 1986 a constituit (conform documentelor respective) *principalul punct de referință în mișcarea ecumenică mondială* și a însemnat trecerea de la ecumenismul fazei doctrinale și al întâlnirilor la vârf, la faza operativă – de implicare a multitudinii de credincioși.
33 – Albert Pike *Morals and Dogma*, Foggia, Bastogi, 1986, vol III, p 153.
34 – *Measures, policies and programmes affecting fertility...*, cit.
35 – A se vedea *Avvenire*, cotidianul CEI – Conferinței Episcopale Italiene, 17 mai 1996.
36 – *Lectures Françaises*, revistă de politică franceză, nr. 381, p 12.
37 – *Lectures Françaises*, nr. 366, p 48.
38 – *Corrispondenza Romana*, nr. 136/4.
39 – Proprietate a bogatei familii Sulzberger a cărei legături cu B'nai B'rith sunt destul de cunoscute (vezi Georges Virebeau *Mais qui gouverne l'Amerique – Dar cine conduce America?*, Paris, Éd. H Coston, 1991).În afară de *New York Times*, Sulzberger mai controlează alte 53 de publicații, rețele de radio și tv, care sporesc averea acestuia cu circa 450 de milioane de dolari pe an (conform estimărilor *Forbes* din 1987).Sulzberger mai sunt și co-proprietari la *International Herald Tribune*, cotidianul care apare simultan la Londra, Paris, Zürich, Hong Kong, ca *purtător de cuvânt* (în exterior) al *New York Times* și al *Washington Post*.Ziarul *New York Times*, *steag al burgheziei liberal-ebraice* (ziarul *Il Sole 24 Ore* din 20 februarie 1992), dobândește un caracter internaționalist (deci și mondialist) încă din primii ani ai secolului al XX-lea când a fost asimilat (împreună cu alte ziare) de către Round Table cu scopul declarat de trecere a lumii sub dominație anglo-americană, pe baza socialismului teoretizat de Societatea Fabian (din Societatea Fabian au mai făcut parte Frank Podmore – spiritualist, J Ramsay Mac Donald – viitor prim-ministru al Angliei, R B Haldane – viitorul *lord* Haldane).Timp de mulți ani, vice-președinte la *New York Times* a fost Harding Bancroft (membru al CFR), iar printre directori s-a aflat și Cyrus Vance (1917-2002 administrator al Fundației Rockefeller încă din 1975, membru al CFR, dar și al Societății Pilgrims, al Grupului Bilderberg și al Comisiei Trilaterale).Printre ziariști s-a aflat Max Frenkel (responsabil al paginii politice), Flora Lewis, editorialistă și membră a Comisiei Trilaterale, iar din conducere a făcut parte și Amory Bradford (membru al CFR, una din *eminențele cenușii* ale *Scandalului Watergate*), căsătorit cu ... Carol Warburg Rothschild.
40 – Conform *EIR* din 27 mai 1994.
41 – Malcolm H Stern *American of Jewish Descent: A Compendium of Genealogy – Americani cu descendență evreiască. Compendiu de genealogii*, New York, Ktav Publishing House Inc. 1971.Este vorba despre o lucrare care cuprinde circa șase sute de genealogii, din 1654 și până în 1988.De văzut și Stephen Birmingham *The Grandees: America's Sephardic Elite – Personalități: Elita sefardică a Americii*, New York, Harper & Row, 1971, p 31; dar și J Lombard *La cara oculta...*, cit., tomul IV, p 759.
42 – Vaccinul a fost deja experimentat cu succes în India, pe baza colaborării dintre guvernul indian și Fundația Rockefeller (conform ziarului *Il Giornale* din 1 septembrie 1992).
43 – În noua variantă pentru tipar a Drepturilor Copilului a ONU a fost eliminată fraza care recunoștea dreptul fiecărei ființe umane la *asistență juridică adecvată, fie înainte, fie după naștere*, expresie deja conținută în *Declarația Drepturilor Copilului* din 1959.Președintele UNICEF-Italia, Arnaldo Farina, declara: *Cu titlu personal, spun că avortul este o omucidere,..., dar nu o pot spune ca președinte al Comitetului Italian pentru UNICEF.Poziția oficială a Fondului este că* ***problema avortului trebuie să constituie un fapt politic****, și mai ales, o chestiune personală.Nu credem că trebuie s-o reintroducem în Drepturile Copilului...UNICEF nu poate fi nici în favoarea și nici împotriva avortului...* (*Corrispondenza Romana*, nr. 102/2).
44 – Ziarul *Il Giornale* din 24 mai 1988.
45 – Din *Fondul Națiunilor Unite pentru Activități în Materie de Populație* (folosită în *Lectures Françaises*, nr. 487, Paris, noiembrie 1997, p 29).
46 – Din *Neue Solidarität – Noua Solidaritate*, Wiesbaden, 28 iunie 1995.
47 – Autorii sunt Claude Guillon și Yves Le Bonnec, Paris, Éd. Alain Moreau, 1982.Privitor la tema sinuciderii ca fază paroxistică a gnosticii, se poate vedea și lucrarea lui Alfredo Mantovano *Il suicidio come esito coerente del parossismo rivoluzionario – Sinuciderea ca rezultat firesc al paroxismului revoluționar*, publicat în nr. 101-104 din *Cristianità*, Piacenza, noiembrie/decembrie 1983.
48 – Vezi *Present*, articolul *Aprè l'IVG, demain l'IVV? - După întreruperea voluntară a sarcinii, mâine, aceea a bătrâneții?* din 30 iulie 1998.
49 – Jacques Attali *Dizionario del XXI secolo – Dicționarul secolului XXI*, Roma, Armando, 1999, p 103.
50 – Mărturii destul de frecvente adunate în acest sens de către misionarii din Africa și din America Latină.Se poate vedea și punctul de vedere al episcopului de Alto Volta din *Le Figaro* (9 octombrie 1980).
51 – *Foreign Affairs*, summer, 1984, p 1131: *În termeni de medie națională, în perioada 1985-1990, rata nașterilor a oscilat între un maxim de 8,5 copii/femeie în Rwanda și 1,3 copii/femeie în Italia....*(din *Deutsche Stiftung Weltbevölkerung*, *Draft final document of the conference* (de la Cairo – nota autorului), p 33.Oare genocidul rwandez nu poate fi o urmare tragică a *procedurii malthusiene*?Și cum a putut Italia, *centru al catolicismului*, cu cele două sute de mii de avorturi pe an (începând cu 1978, anul aprobării legii privitoare la întreruperea sarcinii) să ajungă să fie țara *cea mai apropiată din lume*

de *alegerile mortale* ale mondialiştilor?(conform ziarului *Il Sole 24 Ore* din 2 aprilie 1995, în 2000 Italia ar fi dobândit titlul, de neinvidiat, de *poporul cel mai îmbătrânit din lume*!
52 – B Russell *The Impact of Science on Society – Impactul științei asupra societății*, New York, Simon & Schuster, 1953, p 103-104.
53 – Biblioteca EST Mondadori, cit., p 11.
54 – Revista *La nuova ecologia – Noua ecologie*, noiembrie 1988, p 48, articol dedicat celei de-a XX-a aniversări a Clubului de la Roma.Gianfranco Bologna este membru al Fundației Peccei.
55 – *Corrispondenza Romana*, nr. 115/6.
56 – Articolul *Global Gorby* din revista *The New American*, vol II, nr. 22 din 30 octombrie 1995.
57 – Conform *Avvenire – Poche nascite anche nei paesi poveri – Nașteri puține și în țările sărace*, 12 martie 2002, p 18.
58 – J Huxley *UNESCO: Its Purpose...*, cit., p 22.
59 – Idem, p 12.
60 – Privitor la subiect se pot vedea și eseurile lui Andrea Delledonne *Il rischio della liberta: S Tomasso – Spinoza – Riscul libertății: Sf. Toma – Espinoza*, Settimo Milanese, Marzorati Editore, 1990; *Valenze etico-speculative del realismo metafisico – Valențe etico-speculative ale realismului metafizic*, idem, 1993; *Tomismo contra sovversione – Tomismul împotriva subversiunii*, idem, 1987; Sf. Toma d'Aquino *L'esistenza di Dio – Existența lui Dumnezeu*, Sienna, Cantagalli, 1982.
61 – După cum se știe, **teoria darwiniană nu mai este posibil de susținut** după cum consideră (printre alții) profesorul Manfred Eigen, premiul Nobel pentru chimie în 1967.În cursul unei conferințe care a avut loc în cadrul unui ciclu de dezbateri organizate de *Montedison Progetto Cultura* (ziarul *Il Giornale* din 30 octombrie 1987) autorul contestă opinia darwinistă potrivit căreia prima moleculă vie de ADN, în stare să se autoreproducă, ar fi fost rezultatul unei combinări *absolut întâmplătoare*, favorizată de elementele chimice.Eigen (care spre deosebire de alți evoluționiști pare să aibă noțiuni de calcul statistic) a declarat că cea mai simlă genă de ADN (constituită dintr-o înlănțuire de 300 de aminoacizi), pentru a se putea forma – la întâmplare – ar avea posibilitatea de 1 la 72 urmat de 108 de zero, ceea ce echivalează cu excluderea categorică a *cazului* ca factor determinant al vieții.Într-o revistă americană renumită (rezervată inginerilor din sectorul electric și electronic) a apărut un articol referitor la genomul uman în care se spune textual: *Suntem în stare să cuprindem genomul uman în 32 MB de memorie, ceea ce este fenomenal dacă se ia în considerare că genomul Drosophilei ocupă 20 GB* (din *IEEE Spectrum*, noiembrie 2000, p 42).Deci dacă drosophila (musculița efemeră) ar avea practic același ordin de mărime al informației necesară proiectului unei entități umane, o complexitate similară, cum se poate susține că între cele două entități ar putea fi o evoluție, care le-a așezat la baza, respectiv la vârful evoluției?Unde se află, în acest caz, *timpul zero* al evoluției?
62 – Dintr-o scrisoare trimisă din mediile sectare superioare către *Palazzo Giustiniani*, în data de 28 decembrie 1926, citată de G Vanoni în *Massoneria, Fascismo e Chiesa Cattolica – Masoneria, Fascismul și Biserica Catolică*, Bari, Laterza, 1980, p 272-273.În imaginea de mai jos apare la sediul Supremului Consiliu al Masoneriei Italiene de la Palatul Giustiniani.

63 – Arthur Machen, afiliat la Golden Dawn, în Pauwels și Bergier *Il mattino dei maghi*, cit., Milano, Mondadori, 1986, p 281.
64 – Ipoteză vehiculată la Forumul Economiei Mondiale de la Davos, din 1995, de către Michael Spindler, președinte la Apple Corporation.
65 – Nu se poate exclude că *magistralul* Mickey Mouse ar fi apărut ca o intenție orientată spre bucuria celor mici, cu atât mai mult cu cât Walt Disney (creatorul acestuia) a fost mason (la fel cum, în desenele animate apar, pentru scurte perioade de timp, simboluri masonice).Conform *Autori Vari ”La libera Muratoria”*, cit., Milano, Sugarco, 1978, p 319, text cu sursă masonică.Trebuie subliniat (printre altele) că apartenența la Masonerie a unei persoane nu înseamnă (în mod automat) cunoașterea programelor gradelor înalte, cui revine responsabilitatea acțiunii acestor programe.Marea majoritate a adepților nu face decât se execute (mai mult sau mai puțin **conștient**, dar **conștiincios**) ordinele și dispozițiile de la niveluri mai înalte.
66 – Lista oficială din 15 septembrie 1980.
67 – Conform P F de Villemarest *La lettre d'information*, nr. 10 din 1985.
68 – Conform EIR din 28 octombrie 1994, Washington.Unilever ia ființă în 1929 prin fuziunea dintre grupul olandez *Margarine Union* și grupul britanic al lui William Hesketh, *Lever*.Președintele din 1954 de la Unilever – Paul Ryskens – a fost prezent la fondarea Grupului Bilderberg, ca realizarea a înaltului inițiat (evreu) Joseph Retinger, sub patronajul prințului Bernard al Olandei.
69 – Roma, Logos, 1980, p 422.
70 – Conform Y Moncomble *L'irrésistible expansion...*, cit., p 194, 195.
71 – Ziarul *La Repubblica*, partea dedicată *Affari e finanza*, din 30 septembrie 1988.
72 – Revista *Life* din 9 iunie 1967, p 66.Cu o finanțare de circa zece mii de miliarde și cu 227 profesioniști (angajați cu normă întreagă, care lucrează pentru aceasta sub controlul CFR), Fundația Ford este cea mai mare fundație americană.Conform EIR (Executive Intelligence Review), Washington, 19 mai 1995.
73 – Institutul Schiller a fost fondat de LaRouche, în 1984, la Washington, are ca ”țel” *promovarea unei alianțe americano-germane*, de educare în spirit *transatlantic* pentru a se ajunge la o *ordine mondială mai dreaptă, în care republicile suverane nu vor mai fi decât o singură comunitate* (conform P F de Villemarest *La lettre d'information*, nr. 5 din 1995).
74 – Conform istoricului Antony Sutton de la Universitatea Stanford, Russell Sage Foundation se află sub controlul *Ordinului* (vezi a Sutton *America's Secret Establishment*, cit., p 32).

75 – Conform J Chevalier și A Gheerbrant *Dizionario dei simboli – Dicționar de simboluri*, Milano, BUR, 1999, vol I, noțiunea de *lebădă*.
76 – Insula Albă a hyperboreenilor, Monsalvat – *Muntele Salvării* – din legendele dedicate Graal-ului este o imagine inițiatică făcută să coincidă cu paradisul biblic terestru.Identificată cu *Centrul Primordial al Perfecțiunii* ca depozit al cunoașterii unice a umanității, din ea ar deriva așa-numita *Tradiție Primordială* din care ar fi apărut toate celelalte *tradiții* (tendințe, inclusiv cea creștină) iar unul dintre cercetătorii acesteia ar fi fost înaltul inițiat René Guénon.
77 – M Polia *Il mistero imperiale del Graal-Il mistero della dama – Misterul imperial al Graal-ului-Misterul damei* din *I quaderni di Avalon – Caietele din Avalon*, nr. 0, Roma, 1980, p 84.
78 – *Unione nazionale dell'ARCI (...) - Uniunea națională a ARCI (...)* care se luptă pentru ***o nouă ordine economică internațională***, articolul 2 și 3 di Statut.
79 – E Laszlo *Quinto rapporto al Club di Roma – Obiettivi per l'umanita – Al V-lea raport al Clubului de la Roma – Obiective pentru umanitate*, cit., p 121.
80 – Mostafa K Tolba, director executiv al UNEP – United Nations Environment Programm în *Notiziario dell'Enea*, noiembrie / decembrie 1989.
81 – Conform ziarului *Il Giornale* din 14 iunie 1990 care citează date FAO, suprafața arsă (numai în 1990) ar fi de peste 170.000 de km pătrați.
82 – Revista EIR din 2 septembrie 1994.
83 – Creată la Paris în 1960, OCDE își propunea să favorizeze expansiunea economică a țărilor membre, respectiv dezvoltarea comerțului mondial pe baze multilaterale.Din ea făceau parte, pe lângă țările Europei Occidentale, SUA, Canada, Australia, Japonia și Turcia.Este controlată de către ONU.
84 – Resursele de cărbuni și petrol ale Braziliei sunt sărace, fiindu-i insuficiente pentru a putea susține o dezvoltare industrială modernă.Privitor la rugurile din pădurea amazoniană se pot consulta ziarele *La Stampa*, *Il Giornale* și *Corriere della Sera* din 20 septembrie 1992.
85 – Evreul Georgi Arkadevici Arbatov (fost consilier al lui Gorbaciov), legat de mediile lui Rockefeller și important membru al Pugwash, a definit într-o zi Fondul Monetar Internațional ca *neobolșevici cărora le place să-și însușească banii altor popoare, impunându-le reguli de gestiune economică și politică străine, ne-democratice, care sufocă orice libertate economică* (vezi Samuel P Huntington *The Clash of Civilisations? - Conflictul civilizațiilor?*, în *Foreign Affairs*, revista oficială a CFR, vara lui 1993).În anii '90, președinte al FMI era francezul Michel Camdessus, dar director operativ era Preston Lewis Thomson (membru al Societății Pilgrims și al CFR), fost președinte al Băncii de Afaceri *J P Morgan* și al *Morgan Guaranty Trust*.FMI este un club (conform *The Economist* din 13 octombrie 1991) deschis către 155 de țări, dar în care drepturile de vot sunt în așa fel împărțite încât nu se poate lua nici o decizie împotriva voinței anglo-americane.
86 – H Coston *Le veau d'or est toujours debout*, cit., Paris, Publications Henri Coston, 1987, p 314.
87 – *Nuova Soliedarietà – Noua solidaritate*, 6 august 1988.
88 – Alexander King, Bertrand Schneider *The First Global Revolution – A Report by Council of Club of Rome – Prima revoluție globală – Raport al consiliului Clubului de la Roma*, New York, Pantheon Books, 1991, p 115.
89 – Albert Gore *Earth in Balance: Ecology and the Human Spirit – Pământul în cumpănă: Ecologia și spiritul uman*, Boston (Mass), Houghton Mifflin, 1992.
90 – Într-un interviu dat în 1990, Maurice Strong declara că ar fi fost martorul unui fapt care (dacă ar fi adevărat) l-ar pune într-o postură foarte sinistră: *mergeam spre mașina mea, parcată, împreună cu un cunoscut jurnalist american de televiziune, când dintr-o dată, o tufă de artemiză a luat foc în fața noastră!A luat foc dintr-o dată!* (în William F Jasper *Global Tyranny ... Step by Step – Tirania globală ... Pas cu pas*, Appleton, Wisconsin, 1992, Western Island, p 277).
91 – Idem.
92 – Hilary F French *After the Earth Summit: The Future of Environmental Governance – După "Earth Summit": Viitorul conducerii ecologice*, Washington, Worldwatch Institute, Paper 107, martie 1992, p 6.
93 – Revista EIR din 2 septembrie 1994.
94 – Conform Institutului de Afaceri Internaționale *L'Italia nella politica internazionale – Italia în politica internațională*, Roma, SIPI, 1993, p 342.
95 – Declarația lui Maurice Strong la deschiderea lucrărilor UNCED (Conferința pentru Mediu și Dezvoltare a Națiunilor Unite) de la Rio de Janeiro din 3 iunie 1992, publicație a UNCED, p 11, 12.
96 – W F Jasper, cit, p 220.Reapare aici concepția conform căreia totul este Dumnezeu, deci și natura (ca parte din tot) coincide cu Dumnezeu.Dar dacă totul este Dumnezeu, deci și omul (ca parte din același tot) este și el Dumnezeu.Punând cele două noțiuni pe planul egalității, legile date de om nu pot avea decât *caracter divin* și chiar dacă ceea ce în trecut era considerat ca fiind *rău*, astăzi devine *bun* (și reciproc), fapt care duce la inexistența unui adevăr obiectiv în afara sferei umane. *Dualismul* este terenul pe care se dezvoltă gândirea modernă, iar *omul* (reprezentat de către Națiunile Unite) este chemat tot mai mult să aleagă.Din moment ce *nu se pot servi doi stăpâni*, alegerea este **radicală**: sau *binele* sau *răul* (divinitatea sau luciferismul).
97 – Conform *New York Times* din 14 iunie 1992 și *Earth Summit Times* din 7 iunie 1992.
98 – Vezi ziarul *Corriere della Sera* din 17 noiembrie 1994.
99 – Începând cu 1917, în Rusia au fost masacrați circa 600 de episcopi, 40.000 de preoți și aproximativ 120.000 de călugări și călugărițe (*Lectures Françaises*, nr. 522, p 48, dar mai ales *Autori Vari – Il libro nero del comunismo.Crimini, terore, repressione – Diverși autori – Cartea neagră a comunismului.Crime, teroare, opresiune*, Milano, Mondadori, 1998).Dar de cardinali afiliați la diverse societăți secrete, ce spuneți? Priviți imaginea de mai jos!
100 – Interviu acordat lui Fred Master și publicat în revista britanică *Resurgence – Renașterea*, pe care *The Guardian* o numește *nava-amiral, artistică și spirituală a mișcării ecologice*, nr. 184, septembrie-octombrie 1997.

Roger Victor Hérard
Gran Maestro dell'Ordine Martinista di Papus (U.S.A.)
Primate della Chiesa Gnostica Cattolica Apostolica (U.S.A.)
(-1989)

Roger Victor Hérard, Mare Maestru al Ordinului Martinist (al lui Papus) din SUA.
101 – Conform *The Spot Light*, Washington, numărul din 20 mai 1996.
101 bis – Preluat din C A Agnoli *La liquidazione del cristianesimo nei programmi ONU ”Lichidarea” creştinismului în programele ONU* în *Atti del VII° convegno di studi cattolici – Documentele celei de-a VII-a adunări de studii catolice*, Rimini, La Tradizione Cattolica, 2000, p 103-105, respectiv capitolul XII (numai prima parte).Este vorba despre un studiu amplu şi documentat care, începând cu originile seculare ale ecologismului, examinează în mod aprofundat (pe bază de documente autentice) legăturile cu Înalta Finanţă, rolul mondialist al ecologiei, responsabilităţile datorate difuziei ei doctrinale, mesajele ecologiste ale New-Age din întâlnirile de la Assisi.
102 – Rubrica *Agora* din 2 februarie 1999.
103 – *Executive Intelligence Review* din 28 octombrie 1994, vol 21, nr. 43, p 28.
104 – Idem, p 18, 25.
105 – ***Unica unitate care poate fi luată în considerare este cea mondială***, Julian Huxley *UNESCO: Its Purpose and its Philosophy*, cit., p 55.
106 – Nu întâmplător, căci în Anglia se află sediul Marii Loji Mamă (în Londra), centrul francmasoneriei mondiale.Referitor la emblema *United Grand Lodge*, ce fel de *înger* are ”în dotare” copite ?!
107 – Trebuie amintit că *Aşa grăit-a Zarathustra* (Zoroastru) de Friederich Nietzsche este unul din textele de bază ale susţinătorilor mişcării New-Age.
108 – Citat în A Gaspari, C Rossi, M C Fiocchi *L'imbroglio ecologico – Înşelăciunea ecologică*, Roma, Edizioni Vita Nuova, 1991, p 17.
109 – H P Blavatsky *Doctrina secretă*, p 396-403.
110 – Se poate lua în considerare denunţul din *Avvenire* din 17 februarie 1996, p 3: *Raportul ONU.Invitaţie la de-penalizare din partea UNFPA – 45 de milioane de avorturi în lume*.Privitor la rolul jucat de Rockefeller şi *Population Council* în răspândirea avortului se poate studia lucrarea profesorului E Tremblay *L'affaire Rockefeller – L'Europe occidentale en danger – Afacerea Rockefeller – Europa Occidentală în pericol*, Paris, UPN, 1978.
111 – Ştire preluată dintr-un articol publicat de Antonio Gaspari (în 1999, în revista *San Vincenzo in Italia*, p 16 şi 17), intitulat *Le politiche familiari dell'ONU e della Santa Sede: un confronto emblematico – Politicile familiare ale ONU şi ale Sfântului Scaun: o confruntare emblematică*.Din acel articol, autorul acestei cărţi nu împărtăşeşete concluziile.
112 – A se vedea şi *Avvenire* din 20 septembrie 1997, rubrica *Catholica*, p 18 *Asediu global asupra vieţii umane*.
113 – Legea MANCINO, nr. 122 apărută la 26 aprilie 1993, sub titlul *Măsuri urgente în materie de discriminare rasială, etnică şi religioasă* care, sub pretextul combaterii fenomenului *naziskin* (fără prea mare însemnătate în Italia), în realitate are rolul de-a lovi pe oricine încearcă să *discrimine* (sau să facă distincţie) pe plan rasial, etnic şi religios.Pentru tratare pe larg a consecinţelor neaşteptate şi surprinzătoare conţinute în lege, a se vedea C A Agnoli *Legge Mancino.Come trasformare gradualmente l'Italia in un campo di concentramento – Legea Mancino.Cum se poate transforma treptat Italia într-un lagăr de concentrare*, Brescia, Edizioni Civiltà, 1995.

CAPITOLUL 24: PORNOGRAFIA, DROGURILE ŞI MONDIALISMUL. PATERNITATEA LUMII MODERNE: GÂNDURILE UNUI 33°. BISERICA ŞI NAŢIUNILE UNITE

A: PORNOGRAFIA

Contracepţia şi avorturile planificate la nivel planetar de către ONU, legitimate ca fiind *drepturi fundamentale ale omului* (dar fără nimic *sfânt* în ele) nu pot duce decât la un refuz total al dreptului la viaţă.Omul modern, omul în *evoluţie* al UNESCO, alunecă fără să ştie în abisul sexului *liber* (debarasat de scopul lui primar – de procreere şi perpetuare a speciei), *dezordonat* care pentru mulţi poate constitui *instrumentul pentru reîntregire*, pentru recâştigarea *pleromei* originale, a *paradisului pierdut* (1).În acest context, pornografia apare ca mijloc de anulare individuală, *într-un continuu de corpuri, fără scop şi fără suflet* (2).Omul de rând ignoră toate acestea şi ţinut în neştiinţă (datorită mijloacelor de comunicare, dar şi a tendinţelor) nu reuşeşte să distingă noul impuls pe care procesul de animalizare (în curs) îl primeşte prin pornografie, prezentată în zilele de azi ca *sexualitate sănătoasă*, ca un mic pas pe drumul eliberării de orice constrângere, inclusiv morală.Împresurat de viciu, omul societăţii prezente nu bagă de seamă pericolul şi, uitând de adevăratele valori morale, duce o *viaţă* pur instinctuală, pentru *consumarea ei* în căutarea disperată a bucuriilor egoiste.**Este omul-animalizat necesar Guvernului Mondial**, fără pământ (văzut cu sensul de proprietate, de *rădăcini statornice*), fără educaţie şi morală, dar care să nu se poată răzvrăti împotriva stăpânilor definitivi.

Se va lua în considerare doar unul din aspectele acestei probleme.Astăzi se estimează că în general, filmele cu conţinut erotic reuşesc să tripleze *audienţa*, *rata de sharing*.Acest domeniu constituie sectorul cel mai bine plătit pentru producători, aducând aproape triplu faţă de cât s-a investit iniţial, difuzarea făcându-se, mai ales, prin mijloacele clasice: filme, reviste, foto, şi chiar jocuri.Dacă la acestea se adaugă şi DVD-urile, produse în proporţie de 90% în Statele Unite, câştigurile ulterioare cresc.Este suficient de luat în considerare că numai în Franţa, vânzarea de producţii pe DVD (din care 40% este reprezentat de material pornografic) a crescut (numai în doi ani) cu 80%.Şi toate acestea fără a lua în considerare

difuzarea materialului pornografic pe internet, ca la *piață*, după dorințe și preferințe: *zoofilie, homosexualitate, coprofilie, urofilie, trans-sexualism, hermafroditism*, etc.Dar de unde vine pornografia?Preotul iezuit Arturo Dallavedova (interesant, în limba română s-ar traduce *dallavedova* prin ”*al văduvei* ” !!!), într-o carte apărută în 1979 (3) indica anumite persoane italiene, cu nume și prenume, făcând cunoscuți protectorii lor politici, dar nu spune cine au fost cei care au început acest lucru.Moncomble, cercetător minuțios al detaliilor mondialiste (4) este, în schimb, categoric: *pornografia vine direct din Statele Unite* (5).A spune pornografie, pentru el înseamnă *Playboy*, revista americană de succes care a inspirat valul de pornografie europeană.În spatele unui erotism seducător și rafinat, în realitate Playboy se mișca spre atacarea familiei (destul de probabil) prin manevrarea cu dibăcie a *Scrisorilor adresate directorului*, mai mult sau mai puțin reale, dar mereu gata să ridiculizeze tot ceea ce reprezenta principii și valori tradiționale.În spatele revistei Playboy se află o fundație omonimă (cu același nume) care în Statele Unite a jucat un rol semnificativ în campania pentru legalizarea avorturilor, pentru *drepturile* homosexualilor, sau pentru *dreptul* de folosire a drogurilor (6).Playboy îi apăra în mod deschis și pe cei care declarau că au avut raporturi sexuale cu animale.Despre aceasta, *Los Angeles Times*, scria: *unica problemă privind raporturile zoofile este că lumea* (cei care întrețineau astfel de relații) *era arestată* (7).Playboy devine o revistă de lux, cu tiraj mondial: în Franța este editată de Grupul *Hachette – Filipacchi* (despre care vom discuta în materialul dedicat societăților secrete în România) în spatele căruia se află personaje importante ale Înaltei Finanțe internaționale, precum Edmond de Rothschild (membru al Alianței Israelite Universale, dar și al Grupului Bilderberg), Ruppert Murdoch – unul din magnații presei mondiale cu o cifră de afaceri de trei miliarde de dolari, extins pe trei continente și proprietar a circa 80 de titluri de ziare (8).

Proprietar și director la Playboy este (evreul, iar ei !!!) Hugh Hefner, premiat în anul 1980 cu premiul *Anti Defamation League* [apărută în 1913, cu scopul oficial de a-i apăra pe evrei de antisemitismul celorlalte popoare (9) și prezentă capilar la nivel internațional, ca braț operativ al B'nai B'rith, și cu funcție de-a culege orice informație utilă cauzei ebraice]. Numele lui Hugh Hefner apărea și în consiliul de conducere de la *NORML* – Organizația Națională Americană pentru Reforma Legilor privitoare la Marijuana – unde mai figura, printre alții Burton M Joseph (director al *Playboy Foundation* dar și al ADL – Anti Defamation League, pentru Statele Unite, în anii '70), Max Palevsky (director la *Xerox Corporation*) și un moștenitor al averii de la *General Motors* – Steward Mott.NORML este o expresie a *lobby*-ului american pro-droguri, grup de presiune care, pentru a face acțiunea mai incisivă, nu s-a dat înapoi de la propria dotare cu o *ramură operativă* numită *Drug Abuse Council* – D.A.C., Consiliul împotriva Abuzului de Droguri (fondat în 1972 de către Andrew Weil, profesor la Harvard și prezent în consiliul de conducere al NORML).Partea financiară a fost asigurată de către Fundația Ford care, prin directorul acesteia McGeorge Bundy, a pus la dispoziție un milion de dolari.Interesate de *proiect* au fost și Fundația Kaiser, respectiv Commonwealth Fund.

McGeorge Bundy este membru al CFR, al Grupului Bilderberg și al Institutului Internațional pentru Studii Strategice din Londra (cu sediul pe Tavistock Street, adevărat laborator pentru experimente sociale, inclusiv de folosire a drogurilor).McGeorge Bundy este și membru al Ordinului (inițiat în 1940), alături de William F Buckley Jr (prezent la rândul lui în consiliul de conducere al NORML, dar și în *rândurile* CFR).Consiliul consultativ – *Advisory Board* – de la NORML aduce la lumină și alte surprize.Alături de ceilalți apare canonicul Walter D Denis de la catedrala *St. John the Divine* (din New York City), ”cartierul general” pentru Statele Unite al Ordinului Masonic al Sf Ioan de Jerusalim, sediu al *Templului Înțelegirii*, dar și al *Lucifer Trust*.Fundația Playboy, după ce a ajutat cu diverse milioane de dolari organizații ca *National Gay Task Force* – Forța Națională de Intervenție în Favoarea Homosexualilor – a finanțat și *National College of Criminal Defense Lawyers and Public Defenders*, pentru o serie de studii adunate într-o lucrare cu titlul *Cocaina, procedee legale și tehnici împotriva procedurilor judiciare privitoare la cocaină*, în timp ce donații anuale de circa 100.000 de dolari sunt rezervate pentru NORML (10).Vice-președinte al Fundației Playboy a fost Al Adelman (sub patronajul căruia s-a organizat celebrarea de către ADL a 25 de ani de activitate a lui Hugh Hefner) agent al unei societăți imobiliare din Chicago care finanțează ADL, dar și al *Charles Allen and Company*, la vremea respectivă implicată în afaceri cu droguri și cu reciclarea banilor proveniți din droguri (11). *Pe măsură ce libertatea politică și economică se diminuează, libertatea sexuală are tendința să crească, cu titlul de compensare.Și dictatorul va băga de seamă să încurajeze această libertate.Adăugând la aceasta dreptul de-a visa sub influența drogurilor, a cinema-ului, a radio-ului, libertatea sexuală va contribui la concilierea acestora* (a oamenilor) *cu sclavia și cu destinul lor* (12).Aldous Huxley, pentru a spune astfel de cuvinte profetice, trebuia să știe ceva ... Nepot al lui Thomas Huxley (unul din fondatorii Round Table britanice), student la Oxford, împreună cu fratele lui (Julian, primul director al UNESCO) l-au avut ca *tutore* pe H G Wells (13) – membru al Golden Dawn (la care era afiliat și Aleister Crowley).Crowley îl inițiază pe Aldous Huxley în Golden Dawn, dar și în folosirea drogurilor psihedelice (14).Între 1932 și 1945, Aldous Huxley se află în California, lângă San Francisco, unde a pus bazele unui fel de *sucursală* a societății britanice Golden Dawn.În anii '50 va contribui, în mod determinant, la răspândirea folosirii LSD; numele lui va fi legat și de revoluția studențească din 1968 și de lansarea *culturii drogurilor* în Statele Unite.În 1960, Aldous Huxley a fost numit profesor la MIT din Boston (Institutul pentru Tehnologie din Massachusetts), *think-tank* al programului *neo-malthusian* al Clubului de la Roma (15).Membru al Societății Fabian și al Centrului Francez de Studii pentru Probleme Umane (CEPH, alături de personaje ca Teilhard de Chardin și Maria Montessori – *pedagoga* – care a

Edward N West, canonic al catedralei St. John the Divine din New York City

tradus într-un limbaj accesibil omului modern învățăturile lui Comenius), Aldous Huxley era în același timp *persoană de legătură* între Masoneria de obediență anglo-americană, Societatea Pilgrims (prin Julian Huxley și Moses Sieff, ambii fondatori ai Political Economical Planning), Sinarhia franceză (de inspirația martinistă a lui Jean Coutrot), în alte cuvinte, cu *aripa europeană a Masoneriei mondiale* (16).Aldous Huxley (1894-1963, alăturat în imagine) el însuși experimentator

al drogurilor halucinogene, a descris *viziunile* lui în două cărți apologetice, traduse și în limba italiană: *Le porte della percezione – Porțile percepției* [(scrisă în 1954), Napoli, Edizioni Devil Books], urmată în 1956 de *Paradiso e Inferno – Paradis și Infern*, Oscar Mondadori, 1989.

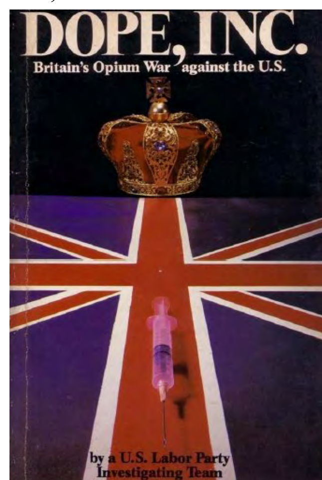
B: DROGURILE

Cinci sute de miliarde de dolari reprezintă totalul banilor vehiculați în 1988 în materie de droguri.O sumă care în acea perioadă ar fi acoperit 10-15% din produsul intern brut al Statelor Unite (17).În Bolivia, aceeași sumă ar constitui întregul ei PIB.O rețea capilară, la nivel mondial, de narcotraficanți, cu armată, avioane și nave proprii, o mafie planetară angajată în răspândirea drogurilor prin îndepărtarea oricărui obstacol posibil.Astfel se prezintă, în zilele de azi, traficul de droguri.Să nu luăm în considerare implicarea Înaltei Finanțe ar putea fi o naivitate: cinci sute de miliarde nu sunt ușor de ascuns, iar reinvestirea și reciclarea lor nu se poate face decât cu ajutorul computerelor coloșilor bancari.Una din multele confirmări s-a obținut deja de la *Conferința Antidrog* care a avut loc la Viena (în 1986), sub auspiciile Națiunilor Unite, unde a reieșit banalul adevăr că traficul de droguri ar putea fi eradicat numai cu condiția cunoașterii bazei financiare.Lucru dificil și fără succes dacă nu se pot cerceta *meandrele bancare mondiale* prin violarea unuia din secretele cel mai bine păzit, la orice latitudine și longitudine, **secretul bancar**.În ultima carte pe care a scris-o (și care a apărut postum), Moncomble reconstruia parcursul drogurilor, al faimoaselor scandaluri financiare din ultimii ani, artificiile ingenioase și ascunse prin care *argent sale* (banii obținuți din vânzarea drogurilor) era reciclat prin transferări în timp real în zeci de bănci, pentru a fi transformat în arme pentru terorismul internațional sau investiții, prin societăți înregistrate în paradisurile fiscale (18).Conform datelor aflate în posesia Ministerului Italian al Economiei și al Finanțelor (pentru anul 2008) s-au acordat 1612 *autorizări* pentru *tranzacții bancare*, cu o valoare totală de 4.285 milioane de euro.*Regina balului* este BNL-BNP Paribas cu 1.461 de milioane.Urmează: Deutsche Bank cu 776 de milioane, Unicredit (prezentă în România în parteneriat cu Ion Țiriac) cu 606 milioane, Société Générale cu 431 de milioane, Natixis cu 242 de milioane, Citibank cu 138 de milioane, Calyon cu 120 de milioane, Commerzbank cu 58 de milioane.*Politica grupului nu interzice operațiunile de comerț internațional* – explica Damiano Carrara, responsabil al *Corporate Social Responsability* la UBI – *ci le disciplinează prevăzând că, clientul băncii* (industria producătoare de armament) *nu trebuie să se afle în țări care nu aparțin la UE sau la NATO, și această interdicție este respectată pe deplin*.

Cum se poate reacționa când aflăm că în Amsterdam (Olanda), drogurile sunt la *vânzare liberă* în așa-numitele *coffee-shops*, sau că sindicatul poliției spaniole ar fi cerut dreptul de folosire pentru proprii agenți (19)?Și toate acestea în timp ce Comunitatea Economică Europeană alocase în lupta împotriva drogurilor numai 0,9 milioande de Ecu, față de cele șapte milioane alocate (în aceeași perioadă, tot de CEE), dar în lupta împotriva rasismului.Poate este un fapt puțin cunoscut că în Olanda, țară europeană cu o legislație foarte tolerantă, prin legalizarea canabisului (cânepa indiană), numărul coffee-shops unde drogurile se pot achiziționa liber a crescut de la circa 30 la peste 800, numai în Amsterdam; că numărul fumătorilor de hașiș a trecut de milioan, la care se adaugă cei peste 40.000 de consumatori de droguri grele (20), date impresionante dacă se ia în considerare că toate acestea se referă la totalul populației olandeze (circa 15 milioane de locuitori).În consecință, criminalitatea legată de consumul de droguri a crescut ajungând la 50% din totalul delictelor comise pe teritoriul național, la care se adaugă dezvoltarea fulgerătoare a invalizilor civili (circa un milion, din care 800.000 în incapacitate totală de muncă, aproximativ 15% din totalul populației active).În spatele acestor imense tragedii se profilează interese care par că dispun de mijloace colosale, prezente în toate țările și care, cu complicitatea activă a mijloacelor de informare, tind să modifice legislațiile pentru de-penalizarea *drogurilor ușoare* (substanțele canabice precum hașișul și marijuana), minimalizându-le efectele, **pas indispensabil pentru crearea consumatorilor de viitor, dar și pentru obișnuirea celor actuali cu drogurile grele**.Apare convingerea că o lege trebuie (și poate) numai să reglementeze *dreptul* persoanelor (mai ales cele tinere) să probeze *lejera* beție narcotică a acestor substanțe, *diversă* (în antiteză dar simetrică) cu beția provocată de drogurile *grele* care generează alterări dramatice ale comportamentului, însoțite de încălcări grave ale ordinii publice.Mai multe studii științifice demonstrează, în schimb, că tânărul care folosește ocazional *drogurile ușoare* este mai expus să devină consumator obișnuit de droguri (de orice fel), cu consecințe succesive grave și progresive, ca de exemplu stări latente de schizofrenie, de alterare a facultăților mentale și cerebrale (21).

Cu ipocrizie se stigmatizează daunele provocate de tutun și alcool, dar se tace în ceea ce privește toxicitatea fumului provenit de la o țigară cu marijuana (canabis uscat la care se adaugă tutun și alte ierburi) care ar conține dublul substanțelor cancerigene, benzoantracen și benzopiren față de fumul unei țigări normale cu tutun (la aceeași greutate).William S Burroughs (1914-1997), reprezentant al *beat-generation*, autorul unei scrieri apologetice despre droguri (inspirată de Jack Kerouac) și numită *Naked Lunch* (22), nu mai crede în consumul *responsabil* sau *recreativ* de droguri: *Când se fumează sau se prizează cocaina, când se gustă sau se așează între fese, rezultatul este mereu același: devenim toxicomani, adică prizonieri*.Se adaugă și cele spuse de Marco Schnyder, fost responsabil al Serviciului de Coordonare privitor la droguri (din Berna, Elveția), deja în tratament de dezintoxicare în Franța: *După ce a fost gustat, drogul rămâne în cap toată viața*, subliniind că pericolul rămâne activ și pentru drogatul *recuperat* căruia îi este suficient o altă doză de drog, chiar și la o distanță de câțiva ani, pentru a deveni sclavul drogului (23).Ziarul italian *La Republica* din 29 aprilie 2000 anunța moartea lui Raphael de Rothschild, 23 de ani, decedat ca orice om obișnuit.După o petrecere cu alcool și droguri în cadrul unui apartament din cartierul *Chelsea – 10thAvenue*, New York, Raphael moare pe un trotuar din cauza unei supradoze.În același cartier

exclusivist și la mică distanță de casa unei actrițe americane celebre (Bijou Philips care în circumstanțe nu prea clare și-a înjunghiat un prieten).William Corbin, organizatorul petrecerii și prieten cu decedatul a fost arestat pentru posesie de droguri.Raphael studiase la aceeași universitate ca J F Kennedy – *Brown University* – și locuise în apartamentul care odinioară aparținuse lui Jaqueline Kennedy Onassis; ar fi putut fi posibilul soț al Stellei Schnabel (fiica regizorului și pictorului Julian Schnabel); un tânăr deja cunoscut în cluburile exclusiviste *Moomba* și *Harry Cipriani* din New York.Un tânăr care ar fi moștenit un imperiu (condus în prezent de tatăl Nathaniel) cu ramificații în toată lumea: celebrele vinuri produse de familia Rothschild, mine în Ghana și proprietăți în Nepal.*Totul era la picioarele lui dar a preferat să ajute destinul să nu aibă nimic*, comenta autorul articolului.

Coperta cărții DOPE, Inc

O întrebare apare în mod spontan: cine are de câștigat de pe urma acestei curse infernale de anihilare a tinereții umanității, de barbarizare a societății?(24).Un răspuns ar putea veni de la Aldous Huxley când, în 1961, în calitate de vorbitor non-științific al unei conferințe numită *Folosirea faramacologiei la studiul minții* (finanțată de Societatea Farmaceutică *Schering* de *United States Information Agency* și de *Voice of America* – apropiată de CIA), a făcut aluzie la posibilitatea creării **unui fel de lagăr mental de concentrare, nedureros, pentru societăți întregi, în care spălarea creierelor să se facă prin metode farmacologice**.*Și aceasta* – adăugă el destul de enigmatic – *pare să fie soluția finală* (25).Știre cu o anumită importanță dacă se ține cont că Huxley era destul de apropiat de Institutul Tavistock din Londra, apărut ca centru (prin excelență) de cercetări psihiatrice aplicabile pe scară socială.Deja se cunoaște rolul jucat de revista Playboy, de *pionierat* în campania de legalizare a consumului de droguri în societatea americană.La 21 ianuarie 1989, ziarul britanic *The Economist* (publicația oficială a CITY-ului londonez), publica un editorial sub semnătura redactorului șef, numit *Obișnuiți să spunem nu – Minimalizarea cuvântului ”drog” înseamnă să învățăm să trăim în mod legal cu acesta*. Un titlu pragmatic, fără îndoială.*Dar*, se întreabă Moncomble (cel care semnala faptul), *cine determina politica redacțională*? (26).Și tot el răspunde: *Este evident, președintele*.

Astăzi, președinte este Evelyn de Rothschild, proprietarul băncii de afaceri *N.M. Rothschild*, susținătoare a ideii unei Europe fără frontiere, condusă de către *intelighenția anglo-saxonă*.(Cine este interesat de mai multe detalii, cartea *Dope Inc* face cunoscute numeroase amănunte și conexiuni dintre RIIA, grupul Rothschild, casa regală britanică, traficul cu substanțe stupefiante, societățile financiare din paradisurile fiscale).La fel făcea și *Foreign Policy* care în mai 1988 propunea direct legalizarea drogurilor în Statele Unite.Dar *Foreign Policy* este revista din proprietatea *Carnegie Endowment for International Peace* (finanțată de Fundațiile Rockefeller, Mellon și Agnelli).În paginile acestei reviste scriu mondialiști cunoscuți, iar temele tratate pleacă de la înțelegerea cu Estul (fost comunist) privind dezarmarea mondială, noile echilibre globale, campaniile pentru legalizarea avorturilor, dar și cele pentru legalizarea consumului de droguri.În structurile *Foreign Policy* se află membri ai Comisiei Trilaterale precum Karl Kaiser [dar și membru al Grupului Bilderberg, al Institutului Internațional pentru Studii Strategice din Londra și șef al Institutului German pentru Afaceri Internaționale (DGAP)] sau Thierry de Montbrial (cu aceleași apartenențe ca și Kaiser, dar face parte din IFRI, *omologul* francez al DGAP).Și asta nu e tot.Alte fundații își continuă activitatea spre aceleași scopuri.În 1972, *Fundația Ford* a pus la dispoziție 7,5 milioane de dolari pentru finanțarea creării unui consiliu privitor la folosirea abuzivă a drogurilor.*Institutul Catto*, finanțat de către texana *Catto Foundation* (condusă de Henry E Catto Jr, fost ambasador american în Marea Britanie, membru de vârf al CFR, al Societății Pilgrims, președinte al Consiliului Atlantic, vice-președinte al Institutului Aspen și director al *Union First National Bank* din Washington).*Inter-American Dialogue*, instituție care în 1986 se făcea purtătorul de cuvânt al unei *legalizări selective a drogurilor*, aducând ca argumente aceleași motivații prezentate anterior, la ceilalți *implicați*.Dintre membrii de la *Inter-American Dialogue* se pot enumera Sol Linowitz (timp de mulți ani la conducerea băncii Chase Manhattan Bank – a lui Rockefeller), Robert McNamara (fost președinte al Băncii Mondiale și membru al Lucis Trust), McGeorge Bundy (fost președinte al Fundației Ford), Cyrus Vance (membru al Fundației Rockefeller).Oameni care la rândul lor sunt prezenți în Societatea Pilgrims, în Comisia Trilaterală și în CFR.

La fel de bine reprezentate în *Inter-American Dialogue* sunt și *Marine Midland Bank*, respectiv *Chemical Bank*, aceasta din urmă deja condamnată pentru *spălarea* narco-dolarilor.În 1994, primarul socialist al orașului Zürich [unde s-a desfășurat un experiment masiv, dezvoltat cu scopul furnizării (de către statul federal) miilor de toxicomani cu dozele zilnice de drog (și siringile necesare)], putea declara: *...de la fundațiile americane primim banii pentru finanțarea (ca o probă) administrării drogurilor pe bază de prescripție medicală* (27).Din această prezentare de *nobili* și *partizani înflăcărați* dedicați liberalizării drogurilor, nu puteau lipsi doi (evrei): George Sörös, din 1986 membru al CFR și al Comisiei Trilaterale, respectiv Milton Friedman (premiul Nobel pentru economie) și partizanul celui mai *pur* liberalism economic (*pur* cu sensul de *neîngrădit*), membru de frunte al Societății Mont Pelerin (înființată de către Ludwig von Mises – deja animatorul unei mișcări mondialiste numite *One World Movement*).Printre membrii de la Mont Pelerin Society se află Edward H Crane [fondator și președinte din 1977 al Cato Institute din Washington (28) și membru de seamă al *Organizației Naționale (americane) pentru Abrogarea Legilor privitoare la Marijuana*], Charles de Ganahl Koch (de la acelați Cato Institute, dar și din consiliul de administrație de la First National Bank din Washington).Finanțatorii Institutului Cato, sunt toți, *unu' și unu'*: Atlantic Richfield Corporation (condusă de *ecologistul* Robert O Anderson), Chase Manhattan Bank, Koch Industries, Philip Morris, Shell Oil, Amoco, Procter & Gamble, Seagram [condusă de familia evreiască Bronfman, de origini canadiene (legată de B'nai B'rith) care controlează o bună parte din piața mondială a grâului, dar și a alcoolului], Upjohn (producătoare de contraceptive), etc.

Ne putem hazarda să concluzionăm că *profitul* este *motorul puternic* care susține și dirijează traficul de droguri. Dar este singurul?Moncomble, citând un studiu al *Tower Commission Report* (29) din Statele Unite (circa 550 de pagini), spune la un moment dat: *De fapt, legăturile de la ”Irangate” conduc la Bogota și la Medellin.Un număr mare de locuri,*

de bănci, de persoane, se regăsesc în cele două scandaluri.Israelienii apar în primele rânduri, pe ambele ”scene”...În ”Irangate”, ei au avut ideea să recurgă la omul de afaceri iranian Ghorbanifar; ***ei sunt cei care au desemnat băncile și societățile financiare pe unde au trecut capitalurile pentru tranzacții*** *(în particular Credit Suisse și birourile miliardarului saudit Adnan Kashoggi).Persoane israeliene (precum Amiram Nir) au fost prezente la 25 mai 1986 la Teheran, la Independance Hotel, la reuniunea în care au fost precizate mecanismele livrării de arme către republica lui Khomeini* (30).*De fapt, la Tel-Aviv s-au pus bazele (în iulie 1986) unui proiect numit ”Democrația” al cărui obiectiv era constituirea unui ONG, un fel de lobby, un grup de presiune, care să aibă rolul ajutării și orientării ideologice a mișcărilor contrarevoluționare din lume, începând din America Centrală și de Sud – celebrii ”contras” nicaraguani.Israelienii sunt cei care au furnizat armele către ”contras”, în principal prin ajutorul acordat de societățile (israeliene) instalate în America Centrală, Bolivia și Columbia, în schimbul plății în numerar.Aceast cantitate enormă de bani lichizi necesară plății armelor proveneau, în mod evident, din traficul de stupefiante și din vânzarea de arme către Iran* (31).

Fostul emigrant ungur în Statele Unite, George Sörös (32), miliardar în dolari, de partea lui, ca un bun *filantrop*, dă o treime din veniturile lui (dar și 80% din timpul său) fundațiilor din Rusia și din estul Europei, care tind spre crearea de noi *elite* mondialiste.Aceste fundații sunt interconectate între ele într-o rețea condusă de Organizația Internațională a Comunităților Evreiești, prezidată de Aryeh Neir.Activitatea filantropică a lui Sörös nu se oprește aici.În 1992 a donat 6 milioane de dolari *Fundației pentru Politica Drogurilor* care (fondată în 1987 la Washington) se luptă pentru legalizarea consumului de marijuana.În vara lui 1994, finanța la New York *Lindesmith Center*, un grup de cercetare politică în materie de droguri, centru condus de către prietenul său Ethan A Nadelmann (fost profesor de științe politice la Universitatea Princeton, susținător al ideii de liberalizare a drogurilor și colaborator al revistei *Foreign Policy* – a Fundației Carnegie care, după ce s-a mobilizat în campania în favoarea avortului, a deschiderii către Est, acum susține campaniile pentru liberalizarea drogurilor).Fundația *Open Policy*, societatea care din 1993 gestionează activitățile *filantropice* ale lui Sörös, finanțează și societatea *Drug Strategies*, o organizație cu sediul la Washington care are rolul să găsească noi căi pentru modificarea politicii Statelor Unite privitoare la droguri.Sörös îi încredințează conducerea lui Mathea Falco (fost secretar de stat adjunct pentru controlul narcoticelor în guvernul Carter, membru al NORML) dar și al CFR (33).Celor care-l întrebau de ce acordă sprijin mișcărilor pro-droguri, Sörös le răspundea explicându-le asemănarea dintre național-socialismul german și războiul contra drogurilor dus de guvernul american.Pentru fapte legate de droguri, în 1994, erau în închisoare sute de mii de americani, iar pentru el, scăpat de nazism în adolescență, faptul că erau închiși o mulțime de oameni, este un lucru insuportabil (34).George Sörös, născut în 1930, la Budapesta, speculator mondial, este considerat responsabil de prăbușirea economiilor Asiei de Sud-Est.*Simbolul viu al globalizării* (35), pe plan economic, Sörös împarte întru totul punctul de vedere al *ultraliberalului* Milton Friedman pentru care, în economie, totul trebuie reglat de piață, de cerere și ofertă, iar interzicerea liberei circulații a unei mărfi, chiar dacă este un drog, creează o *piață neagră* care generează criminalitate.Deci, dacă se liberalizează piața drogurilor, va dispare și delicvența legată de drog.Dincolo de cinismul evident, este negată însăși realitatea atunci când Friedman afirmă: *În această lume în care drogurile ar costa puțin, numeroși toxicomani ar duce o viață perfect normală, contribuind la dezvoltarea societății noastre, în loc să-i consume resursele și bogățiile* (36).Parțială dar mai credibilă este explicația dată de Gabriel Nahas, toxicolog și farmacolog pe lângă Națiunile Unite, expert în materie de droguri, profesor la Universitatea Columbia din New York, care demască intențiile acestora: *Lor le-ar conveni destul de mult să readucă pe căile legale enormele sume de bani obținute din comerțul cu droguri, controlând totul, după principiul cererii și al ofertei* (37).

Drogurile nu influențează în sens negativ numai viața a 9 milioane de nenorociți.În zonele unde se cultivă plantele din care se extrag drogurile și mediul are de suferit.Fostul ambasador italian Giorgio Giacomelli, director al Programului Internațional pentru Controlul Drogurilor (din cadrul ONU), în cursul summit-ului de la Rio din 1992, a spus privitor la acest fapt: *Drogurile nu înseamnă doar poluarea și distrugerea minților.Sunt și o amenințare la adresa ecosistemelor din regiunile cele mai fragile ale planetei, în mod particular, bazinul Amazonului.De fapt, printre cauzele majore ale defrișării și ale poluării apelor și solului în zonele tropicale, se poate situa și cultivarea ilegală a plantelor pentru droguri.Sub presiunea traficanților, cultivatorii de coca, canabis sau mac se îndreaptă spre zonele cele mai îndepărtate și mai ascunse ale pădurii.Acești cultivatori sunt, de obicei, transfugi, săraci de la periferia marilor metropole.Nu au nici o experiență în cultivarea plantelor și spre deosebire de agricultorii tradiționali, nu respectă mediul înconjurător care le asigură cele necesare traiului.În aceste cazuri, metodele folosite pentru pregătirea terenului, respectiv eliminarea pădurilor, sunt devastatoare. Pădurile sunt distruse manual, mecanic sau cu ajutorul focului.Nu supraviețuiește nici o plantă care să stabilizeze solul, care să-l refacă.Terenul astfel obținut este exploatat timp de mai mulți ani, fără perioade de repaus sau de rotație a culturilor.Urmează abandonarea teritoriului pentru a se trece la o nouă despădurire.Când aceste despăduriri se aplică terenurilor în pantă, dar și la terenurile cu stratul superficial destul de subțire, urmează erodarea rapidă a solului.Producția de droguri are și un alt efect, mult mai devastator.Producătorii de cocaină și laboratoarele aruncă mii de tone de produși chimici în cursurile de ape tropicale.Experți în ecologie au remarcat dispariția multor specii din floră și faună, de regulă prezente în acele cursuri de apă.Producerea drogurilor tinde, deci, să ducă și la dispariția speciilor.*

O copie a acestui document a fost înmânată fiecărui grup ambientalist important împreună cu raporturi ale Națiunilor Unite care detaliază efectele distructive ale cultivării plantelor pentru droguri.Sute de oameni de știință și biologi au tras un semnal de alarmă împotriva acestei distrugeri, dar ambientaliștii nu au făcut nici o demonstrație împotriva acestor distrugeri (38).Nu este numai setea de profit, de putere, ceea ce-i împinge pe cei care dețin bogățiile lumii la astfel de acțiuni.Nu se poate găsi o justificare pentru dorința de *urâțire*, de distrugere a umanității.Ce poate fi dincolo de marile campanii pro-avort, de pornografie (care anihilează și corupe), de eutanasie (numită acum I.V.V. - *Întrerupere Voluntară a*

Vieții – care înaintează cu pași repezi pentru a-i aduce în preajma morții pe toți cei care nu sunt considerați demni, în *numele umanității*, să-și continue propria existență), de proclamare a *drepturilor* homosexualilor (de la *căsătorie* la adoptarea copiilor)?Un proces nefiresc, împotriva naturii care distruge comunitățile naturale și legăturile sociale, un proces de corupere a societății.Polibio (în 150 îH), în Grecia căzută sub ocupație romană, concluziona mai actual ca niciodată: *Răul a înaintat rapid, crescând în intensitate și a făcut ca oamenii noștri să se pervertească la pasiunea pentru bani, pentru fast, la plăcerea unei vieți corupte.Oamenii nu se mai căsătoreau, sau dacă erau căsătoriți, refuzau să aibă mai mulți copii, crescând unul sau doi care să le moștenească traiul ușuratic(...)* (Plb. 36,17,7).Realitate zguduitoare !!!

Aryeh Neier
President
Open Society Foundations

Aryeh Neier is president of the Open Society Foundations. Prior to joining the Open Society Foundations in 1993, he served for 12 years as executive director of Human Rights Watch, of which he was a founder in 1978. Before that, he worked 15 years at the American Civil Liberties Union, including eight years as national executive director. He served as an adjunct professor of law at New York University for more than a dozen years.

Neier is a frequent contributor to the *New York Review of Books*, and has published in periodicals such as the *New York Times Magazine*, the *New York Times Book Review*, and *Foreign Policy*. For a dozen years he wrote a column on human rights for *The Nation*. He has contributed more than a 150 op-ed articles in newspapers including the *New York Times*, the *Washington Post*, the *Boston Globe*, and the *International Herald Tribune*. Author of six books, including his most recent, *Taking Liberties* (2003), Neier has also contributed chapters to more than 20 books.

He has lectured at many of the country's leading universities. He is the recipient of six honorary degrees and the American Bar Association's Gavel Award and the International Bar Association's Rule of Law Award.

Aryeh Neier, președintele Open Society Foundations, a fost fondator și director la Human Rights Watch; a lucrat la American Civil Liberties Union și a colaborat la Foreign Policy.A fost profesor la Universitatea din New York și a semnat peste 150 de articole în New York Times, The Washington Post, The Boston Globe și International Herald Tribune.În 2003 a elaborat lucrarea "Taking Liberties".

C: PATERNITATEA LUMII MODERNE. IDEILE UNUI GRAD 33.

Léo Campion (1905-1992, de origine belgiană) a fost pe timpul vieții un ziarist strălucit, compozitor, artist, director de teatru, umanist.La toate acestea se adaugă afilierea la masonerie, la Bruxelles (în 1930), în paralel fiind și un militant anarhic, anticlerical, antimilitarist și malthusian (39).După război primește gradul 33 în Masoneria de Rit Scoțian, aparținând *capitolului* și *Supremului Tribunal* - "*Prietenia Iertătoare*" (clementă) din Paris (*capitolurile* grupează cele mai înalte grade masonice).Din aceste fapte nu a făcut un secret până în punctul că a adunat propriile convingeri și pe cele ale *fraților* săi într-o lucrare intitulată *Anarhicii din Masonerie sau Inelele Eliberatoare ale Lanțului de Uniune* (40), însoțită succesiv (în 1978) de-o versiune pentru *profani* publicată sub titlul *Steagul Negru, Echerul și Compasul* (41).Despre aceast din urmă se va discuta în continuarea acestui capitol.Cartea lui are ca *motto* un citat preluat din raportul prezentat la congresul Marelui Orient al Franței din 1973: *În căutarea unei noi morale, Masoneria are ca metode 'anarhia prin ordine' și 'refuzul instituțiilor prin acceptarea Riturilor'*.Foarte elocvent este primul capitol în care se descriu originile *anarhismului*, printr-o clară declarație de intenții a gradelor înalte: *Printre precursori este drept să-l cităm mai întâi pe Prometeu, un geniu în domeniul lui care, sustrăgând Focul din Cer, ne-a adus Lumina și Satana, un moralist, în același timp Eliberator și Inițiator, ființa care ne-a învățat Nesupunerea și Voluptatea.Satana pe care fratele Bakunin în califica "eternul rebel, primul liber gânditor și emancipator al lumilor"* (pag. 11).Prințul Mihail Alexandrovici Bakunin (anarhistul citat de Campion - alăturat în fotografie – în cartea lui) este inițiat în Masonerie în 1845 și primește gradul 32 al RSAA în 1865.În 1868 este admis în Internaționala Comunistă și s-a ocupat de traducerea lucrărilor lui Marx.Despre Bakunin, citat deseori în lucrarea lui, Campion a scris: *Masoneria, pentru a rămâne fidelă primei ei destinații, trebuie să realizeze emanciparea completă a omului, edificarea umanității prin libertate, pe ruinele oricărei autorități* (pag. 35).Idei pe care Campion le dezvoltă în paginile succesive lăudându-i pe cei mai feroci teoreticieni ai Masoneriei și ai subversiunii, până la a susține că *anarhicii și masonii au aceleași rădăcini* (pag. 153).Datorită lor, a acțiunilor lor contrare moralei tradiționale, lumea poate fi transformată conform planurilor lor (după cum o demonstrează cele scrise în paginile 153, 154 ale lucrării amintite): *Rămânem mirați când vedem că tot ceea ce s-a înfăptuit părea doar utopie în vremea când acești visători* (inițiații) *nu erau vinovați decât că aveau dreptate, dar prea devreme.Fie că aceștia au elaborat în secretul lojilor lor ideea reformelor sociale, cu mult înainte de perioada propice, fie că au proclamat justețea desfășurării anumitor evenimente.Cine putea prevedea ideea de "family planning", pilula și avortul legal în perioada când neomalthusianii secolului trecut preconizau ideea de "maternitate liberă" și de limitare a nașterilor?Cine putea să-și imagineze recunoașterea "libertății de conștiință" tocmai când, la începutul secolului, câte un refractar refuza să învețe să-și ucidă aproapele?Cine putea ști, când pedagogi anarhici ca Paul Robin* (42), *erau disprețuiți, respectiv asasinați ca Francesco Ferrer, că într-o zi, metodele lor educative vor avea întâietate?Cine putea prevedea abolirea pedepsei cu moartea în toate societățile moderne atunci când marchizul de Sade* (43)*, în cursul unei reuniuni ținute în loja sa, făcea cunoscute fraților proiectele lui, înainte să propună aplicarea acestora în lumea profană?Cine s-ar fi putut bucura de dreptul la grevă generală când Sylvan Maréchal* (44), *înainte de Revoluția de la 1789, făcea cunoscută ideea de grevă generală?Cine putea să prevadă decolonizarea atunci când Multatuli* (45) *lupta în Indiile Olandeze în favoarea indigenilor, sau când Louis Michel, deportat în Noua Caledonie, îi apăra pe Kanaki? Toate acestea subliniază pertinența sloganului admirabil din mai 1968:* ***Fiți realiști, cereți imposibilul****!*

Imposibil, comenta Michel Canet (cel care oferea informații despre Campion), cu cincizeci de ani în urmă era asasinarea legalizată și planificată a nou-născuților, triumful prin omniprezență al pornografiei, înlocuirea educației publice cu un sistem de îndobitocire și degradare a tinerilor, pierderea de către imperiul francez a coloniilor și invadarea teritoriului

național de către milioane de străini ostili care fugeau din țările lor distruse prin colonizare... *Imposibil* era, continua Canet, cu numai douăzeci de ani în urmă, asasinarea legală și planificată a bătrânilor și a bolnavilor incurabili (astăzi practică la limita legii, dar curentă și bine tolerată, astfel că autorii își pot face reclamă la televiziune).Era *imposibilă* căsătoria dintre homosexuali (dar în curs de legalizare și vai de cel care-și spune părerea în mod deschis, în public), legitimarea incestului, suprimarea suveranității franceze care dura de mai bine de-o mie de ani.Toate aceste idei – concluzionează Canet (anumite dintre ele caracteristice realității franceze, dar fără efort se pot generaliza, făcându-le aplicabile întregului Occident) – care la origine apăreau scandaloase și imposibile au fost concepute, îmbogățite și difuzate mai întâi în loji, înainte să fie inoculate progresiv în rândurile opiniei publice, pregătită cu grijă pentru a fi incapabilă să susțină o reacție eficace.*Este vorba* – conchidea Canet – *de "Arta Regală" a Masoneriei.*

D: BISERICA POST-CONCILIU ȘI NAȚIUNILE UNITE

În octombrie 1984 apărea în revista oficială a Nato un articol în limba franceză intitulat *Motive și moralitate în relațiile internaționale*, semnat de secretarul general (britanicul) John Eppstein (46), care spunea: *Idealul unei comunități de națiuni organizate spre binele comun, spre care structura creștinismului se forța să ajungă prin papă și împărat, apare implicit în concepția inițială a lui Cicero, structură întărită de învățăturile creștine aplicate sub acțiunea legilor morale și a fraternității dintre oameni.Începând cu secolul al XVI-lea, pe măsură ce această structură se eroda, au început să apară, la intervale, concepțiile unei societăți naturale născută din interdependența manifestată de popoare, de unde reieșea necesitatea unei legi care să susțină relațiile lor.Marele teolog spaniol Francisco Suárez (1548-1617), în lucrarea lui "De legibus ac Deo Legislatore" a fost cel care a definit, pentru prima dată, această concepție reluată, după două secole de anarhia internațională prin monumentală lucrare a marchizului Taparelli D'Azeglio* (publicată în 1846, iar acesta a fost primul redactor șef al publicației *La Civiltà Cattolica*) "*Studiu teoretic al dreptului natural" care a inspirat, în mod deschis, toate tendințele politicii papale.**Punctul culminant l-a constituit enciclica*** (scrisoare adresată de papă către toți episcopii, cardinalii, către toate comunitatea creștină catolică) ***"Pacem in terris", redactată de papa Ioan al XXIII-lea, prin care se preconiza un guvern mondial*** (47).

Pe această direcție, la 4 octombrie 1965, în timp ce la Roma era în desfășurare *Conciliul Vatican II*, papa Paul al VI-lea se îndrepta spre New York, într-o vizită oficială la ONU care sărbătorea 20 de ani de la înființare (48).În discursul ținut în fața Adunării Generale (49), papa a făcut declarații care se pot caracteriza ca *neobișnuite* și *surprinzătoare*: *Noi vă prezentăm salutul nostru, cordial și călduros..., pe lângă omagiul nostru personal,* ***noi vă prezentăm salutul Conciliului Ecumenic de la Vatican** (...) **Noi suntem conștienți că trăim un moment privilegiat** (...) **în care se împlinește un gând pe care-l avem în inimă de aproape douăzeci de secole.Mesajul nostru se vrea, înainte de toate, ca o ratificare morală și solemnă a acestei instituții.**Și cu titulatura de "experți ai umanității"noi aducem acestei organizații sufragiile ultimilor noștri predecesori,* ***convinși că această organizație reprezintă drumul , obligatoriu, al Civilizației Moderne și al Păcii Mondiale*** (50).***Noul nume al Păcii este Dezvoltarea*** (51).***Popoarele se întorc spre Națiunile Unite ca spre o ultimă speranță de Concordie și Pace** (...) Ce poate fi mai frumos în Organizația Națiunilor Unite decât aspectul uman cel mai autentic. Este idealul visat de umanitate în călătoria ei de-a lungul timpului, este cea mai mare speranță a lumii.Noi obișnuim să spunem: este reflectarea planului lui Dumnezeu – plan transcendent și plin de dragoste – pentru progresul societății umane de pe pământ,* ***reflex în care noi vedem Mesajul Evanghelic, din plan celest, întrupându-se în plan terestru***.

Voi sunteți o punte între popoare (...) ***nu se poate concepe nimic mai înălțător pe plan natural, în Construcția ideologică a Umanității.Cine nu înțelege necesitatea de instaurare, în acest fel, a unei autorități mondiale capabilă să acționeze cu eficacitate pe plan juridic și politic?****Domnilor, dumneavoastră duceți la îndeplinire o mare operă: educarea umanității pentru pace.ONU este marea școală a acestei educații (...) Voi știți că pacea nu se construiește numai cu politica, cu echilibrul forțelor și al intereselor, dar și cu spiritul,* ***cu ideile****, cu operele dedicate păcii.Voi deja acționați în acest sens*.În mod logic, de aici se poate deduce că sub conducerea papilor, până la *Conciliul* de atunci (Vatican II), catolicii ar fi

înțeles în mod greșit că *Isus* și *legea lui* ar fi unica școală a adevăratei păci și concluzionând, el nu este *unicul drum* (după cum este declarat în Evanghelii și după cum Biserica ar fi proclamat timp de două milenii), existând și *alte căi*, dintre care cea mai importantă este ONU care acționează, în *mod sacru* prin intervenții politice și idei.Concepte dezbătute pe deplin în lucrarea de față și pe care Masoneria le revendică proclamându-le ca fiind *proprii*.Papa Paul al VI-lea (alăturat în fotografie) cu ocazia vizitei la New York, pe lângă crucea creștină, avea la piept *Ephod*-ul ebraic, o bijuterie de aur, de formă pătrată, cu doisprezece pietre prețioase de diverse culori, dispuse pe patru rânduri și trei coloane, ca simbol al celor doisprezece triburi ale lui Israel.Acest însemn era purtat, agățat cu un lănțișor de aur, de *Marele Sacerdot* evreu, iar la două mii de ani după Caiafa, îl purta papa Montini (Paul al VI-lea).Ziarul *Il Borghese* (52) povestește că acea emblemă apăruse la pieptul lui Paul al VI-lea încă din 1964, la câteva luni după vizita în Palestina și (începând de atunci) l-a purtat cu diverse ocazii, la Roma, în India, la mormântul lui Celestino al V-lea (un alt papă, dar care nu este îngropat la Vatican, ci în apropiere de Aquila, într-o zonă cu puternice influențe templare, iar pe sarcofagul acestuia se află inscripția *Salomon Rex*).Și papa Ioan Paul al II-lea, când a vizitat ONU la 2 octombrie 1979, în fața Adunării Generale reunită pentru acea ocazie, a declarat: *Declarația Drepturilor Omului, în Organizația Națiunilor Unite, trebuie să rămână valoarea de bază care să inspire, în mod constant, conștiința membrilor ei*. La a 40-a aniversare a respectivei *Declarații*, adresându-se corpului diplomatic reunit la 9 ianuarie 1988 în incinta Vaticanului, pentru urările cu ocazia noului an: *(...) principiile superioare pe care ea le conține merită o atenție universală.**Acest document poate fi considerat ca o piatră de referință așezată pe drumul lung și dificil al existenței umane***.Principii care readuc aminte de discursul ținut la 2 iunie 1980, la Paris, în cursul unei vizite la sediul UNESCO: *Să-mi fie permis să*

*încep ducându-mă la originea organizației dumneavoastră.Evenimentele care au dus la fondarea UNESCO îmi inspiră bucurie și mulțumire la adresa Providenței (...)UNESCO s-a născut, deci, ca o organizația a Națiunilor Unite, pentru ca popoarele să știe că la baza marilor misiuni destinate să slujească păcii și progresului umanității pe întreg pământul, a stat necesitatea unirii națiunilor, respectul reciproc și cooperarea internațională (...) La originea UNESCO, ca de altfel și la baza Declarației Universale a Drepturilor Omului, se regăsesc deci aceste prime impulsuri ale conștiinței umane, a voinței și a inteligenței.Mă refer la această origine, la acest început, la aceste premize, la aceste prime principii.**În numele lor eu vin astăzi la Paris*** (53), *la sediul organizației dumneavoastră, cu o rugăminte: la sfârșitul unei etape de peste treizeci de ani a activității dumneavoastre, **să doriți să vă uniți și mai mult în jurul acestor idealuri și principii care se află la începuturi***.Cititorul va putea identifica cu ușurință *acele principii* cu principiile *nemuritoare* de la 1789, *umanitare* și *raționaliste*.

Pacem in terris a lui Ioan al XXIII-lea, Conciliul Vatican II și acum, înșăși conducătorii ierarhici vorbesc, într-un limbaj necunoscut doctrinei creștine pe care au propagat-o timp de peste douăzeci de secole.Și pentru a nu nega cu orice preț ceea ce este evident, trebuie admis că Biserica a afost implicată, din plin, îm tentativa prometeică a sectelor de fondare a unei societăți terestre bazate (în mod unic) pe om și pe forțele lui.*Cine poate susține că respectivul Conciliu Vatican II (de unde au apărut aceste ”noutăți”) nu a fost o ”revoluție”, o ”răsturnare” a Bisericii?Și cum putem afirma că desfășurările la care asistăm mirați se realizează împotriva voinței și a directivelor papilor, neputincioși și îndurerați?* (54).Un răspuns logic, fondat pe ideea de *caritate* a Bisericii (care dorește adevărul în timp și spațiu), este închis în titlul unei lucrări pe care un francez l-a dat cărții lui: *L'Église occupée* (55) – *Biserica ocupată*, dar de la interior.Imaginea de mai sus nu mai are nevoie de comentarii.Cam toate religiile par că s-ar afla la *tarabă*, înțelegându-se pentru numărul de *creduli* și aceste întâmplări ridică multe semne de întrebare.La ce bun cruciadele, cu multitudinea de victime?La ce bun cucerirea (prin misionari *drăguți* și *binevoitori*) a populațiilor din America Centrala și de Sud?La ce bun Evul Mediu, cu Inchiziția ca *unică deținătoare a adevărului*?

Un înalt demnitar al Masoneriei franceze, baronul Yves Marsaudon, într-o lucrare elocventă dedicată memoriei lui Ioan al XXIII-lea, respectiv Paul al VI-lea, despre *principiul libertății religioase*, scria în mod deschis: *Se poate vorbi într-adevăr despre o revoluție care, plecată din lojile noastre masonice, s-a extins în mod magnific sub cupola de la Sfântul Petru* (56).Apăreau *Golden Dawn (Zorile de Aur)* al *New Age (al Noii Ere)* ecleziastice ... Este dificil de susținut că papii din timpul Conciliului, ca și cei de după, ar fi ignorat cunoștiințele lojilor în materie de creștinism (catolicism) și ceea ce surprinde este *sincronismul* Vaticanului cu ideile propagate de lojile masonice.Dar numai al Vaticanului? Și patriarhul ortodocșilor, Bartolomeu I își *dă silința* împărtășind Cavalerii de Malta! Cui i se acordă *încrederea* prin spovedanie?!Înaltul inițiat Julian Huxley, ateu și evoluționist, în cadrul unei ședințe UNESCO (la Paris, la 20 noiembrie 1946), declarase în mod public: *Acțiunea noastră trebuie să țintească la unificarea lumii, în ceea ce privește inteligența și spiritul (...).**Cât despre Biserică, ea va trebui, în mod progresiv, curățată de doctrinele ei intransigente și particulare și nu va păstra decât formele de bază ale religiei pe care la va împărți într-o fraternitate religioasă și culturală vastă, care va trebui să includă toate cultele și toate civilizațiile***.Puterea culturală a sinarhiei divine include o organizație religioasă supraconfesională și peste ea, inițiativa tuturor celor necesare destinate îndepărtării relelor sociale (57).Marele Maestru al Marii Loji din Franța, Jacques Mitterand, de partea lui, declara: *Așezarea omului pe altar, în loc de-a-l așeza pe Dumnezeu, este un păcat luciferic.Toți umaniștii, începând din Renaștere, au comis acest păcat.Acest fapt a fost una din culpele invocate împotriva francmasonilor când papa Clement al XII-lea i-a excomunicat prima dată, în 1738 (...)*.Trecând la ilustrarea ideii de *adevăr*, din punct de vedere masonic: *(...)* ***Libertatea religioasă despre care se vorbește atâta, nu lasă loc libertății de gândire: dreptul la eroare – un drept fundamental**, nu este recunoscut de către Roma.**Laicitatea statului, garanția a oricărei libertăți de gândire (religioasă su de orice altă natură)** continuă să fie condamnată; colegialitatea care trebuie să democratizeze guvernul Romei, printre altele, pare că trece printr-o înnoire (...)* (58).

Concepte familiare.Într-o societate laică veghează *non-religia* statului care favorizează, prin natura ei, civilizația orientată exclusiv către partea materială a vieții, preponderența economicului asupra spiritualului și politicului, o civilizație atee și materialistă, cu toată libertatea aparentă lăsată cetățenilor.În acest context, intoleranța apare din punct de vedere masonic ca un *păcat*, în timp ce (în mod antagonist) toleranța apare ca o *virtute publică*.Un păcat care are nevoie de *exorcizare* pornind chiar de la denumire.Cuvântul *intoleranță* stârnește în masele atent și abil condiționate o reacție negativă puternică, de repulsie și ură.Ea este rezervată xenofobilor, tradiționaliștilor, antisemiților, fundamentaliștilor islamici *et similia* până în punctul în care, pentru uzul comun al maselor a apărut un nou termen, *toleranță zero*.În afară de delictele de drept comun care trebuie procesate de tribunale pentru menținerea unui minim de ordine publică, bunul cetățean de astăzi trebuie să discearnă cât mai puțin posibil *adevărul* de *fals*, *binele* de *rău*.Nu trebuie să identifice în conștiința lui decât o singură *eroare* adevărată și un singur *rău* adevărat: intoleranța pentru eronat și pentru rău.Pentru a justifica această atitudine va avea importanță respectul pentru opinia celuilalt, mai ales dacă este greșită, ducând puțin câte puțin conștiințele către o indiferență generalizată, garanție utilă pentru regizori, de lipsă a oricărei reacțiuni din partea oricui care, în mod potențial, ar fi putut lupta contra erorii.Cât despre democrație, atât de invocată la baza societății ridicate pe cultul omului, pe toleranță și pe principiile masonice, Mitterand spunea: *Printr-o muncă rodnică pentru democrație (...) francmasonii conduc lumea modernă în bătălia laică.Francmasonii, în lojile lor dar și în afara acestora, cu ajutorul democrației și pentru democrație,*

continuă să servească omului, eterna lor ”tortură” dar și suprema lor ”speranță” (59).Dar democrația, după cum se cunoaște, este uniformizarea către cel mai de jos punct posibil, este mediocritatea, câștig mult dar din *puțin*, atribuirea de funcții celor care prin natura lor nu le pot avea, acelei *mulțimi sălbăticite* după cum o definea inițiatul Walter Lippmann (60) (membru al societăților superioare ale Puterii) căreia i se adresează *iluzioniști șmecheri* pentru a o ține în continuă sclavie.La fel cum spunea și o autoritate masonică, René Guénon: *Este prea evident că poporul nu poate avea o putere care nu este a lui.Adevărata putere nu poate veni decât din înalt și iată de ce, să o spunem în trecere, această putere nu poate fi legitimată decât prin girul a* ***ceva peste ordinea socială, adică a unei autorități spirituale*** (61).A cere coerență celor care susțin libertatea de eroare, deci a practicării răului și a perpetuării falsului, este în mod clar o contradicție în termeni.Un alt grad 33, la fel de cunoscut ca Mitterand, Albert Lantoine, în lucrarea cu titlul *Lettre au Souverain Pontife – Scrisoare către Suveranul Pontif*, publicată în 1937 ca o tentativă de apropiere de Biserică în numele valorilor comune pe care elitele celor două părți trebuiau să și le recunoască una alteia, pentru exercitarea (în mod necesar) conducerii comune a umanității, scria: *Într-o lume lăsată la voia poftelor, elita este proscrisă. Ridicarea ei ar fi o ofensă adusă* ***mediocrității universale*** (62).Și nu este cineva care să nu observe, în afară de ierarhia post conciliu, că de zeci de ani, aceleași elite, *prin democrație ... servesc omul*, cultivând cu grijă acele *pofte* și acea *mediocritate universală*, înspăimântător de dezvoltate.Imaginea de mai sus îl prezintă pe patriarhul Daniel, conducându-l la aeroport după o vizită efectuată în România pe patriarhul Bartolomeu I.Acordați puțină atenție ultimului preot din dreapta, din spatele lui Daniel și în prim-plan.Îl vom revedea!

NOTE:

1 – Alte căi pot fi cunoașterea inițiatică, respectiv practica (înțeleasă ca o distrugere a tot ceea ce face oamenii inegali între ei, fapt care împiedică reîntoarcerea la starea primară).

2 – A se vedea studiul amănunțit al lui Max Introvigne despre revoluția sexuală, publicat în numerele 54, 55, 67 și 71 din *Cristianità*, revista Alainței Catolice din Piacenza; se poate studia și Samek Ludovici *Metamorfosi della gnosi – Metamorfoza gnozei*, Milano, Ares, 1979.

3 – Stefano Surace *I padrini della pornografia – Nașii pornografiei*, Roma, La Parola, 1979.

4 – Yann Moncomble a murit la sfârșitul lunii mai 1990, la Paris, oficial din *cauze cardiace*, la numai 37 de ani.Despre ultima lui carte privitoare la droguri (dintr-o serie monografică dedicată mondialismului), într-o scrisoare adresată prietenilor, scria: *Mulți m-au sfătuit să nu scriu această carte, pe motivul că ar putea fi prea periculos pentru sănătatea și viața mea. Dar căutarea adevărului, pentru mine, este mult mai tare decât frica.De fapt, sunt convins că este o datorie morală denunțarea manevrelor acestei multinaționale criminale, a acestei multinaționale care destabilizează țările noastre minunate*.

5 – Conform lui Yann Moncomble *La politique, le sexe et la finance – Politica, sexul și finanța*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1989, p 34.

6 – Revista *Conservative Digest – Cuprinsul conservator* din august 1986, p 21-22.

7 – Y Moncomble *La politique*..., cit., p 51.

8 – Ziarul *La Repubblica – Affari e finanza* din 3 iulie 1987.Murdoch nu a creat din nimic imperiul său, ci a fost ajutat chiar de la început de regele diamantelor, sudafricanul Harry Oppenheimer.Murdoch este membru al Grupului Bilderberg, la reuniunile căruia participă în mod activ.

9 – Yann Moncomble informa că ADL dispune de o bază de date cu circa două milioane de persoane, cărți, ziare, considerate *adversare* (vezi *Les professionnels*..., cit., p 249).

10 – Conform *Drogul S.A.*, cit., p 428.

11 – Y Moncomble *La politique*..., cit., p 253.

12 – Prefață a cărții lui Aldous Huxley *Meilleur des mondes – Cel mai bun din toate lumile*, Paris, Éd. Plon, 1948.

13 – Inițierea masonică comună tuturor, respectiv frecventarea lojilor de către Wells, Huxley și al protejatului lui Wells-Eric Blair (1903-1950, cunoscut sub pseudonimul George Orwell) ar putea contribui la explicarea caracterului *profetic* care unește câteva din scrierile lor ca *Mașina timpului*, *Cel mai bun din lumi*, *Ferma animalelor*.

14 – Francis King *Sexuality, Magic and Perversion – Sexualitate, magie și perversiune*, New York, Citadel, 1974, p 118.

15 – Notițe biografice preluate din cartea *Drogul S.A.*, p 401-406.

16 – Y Moncomble *Du viol des foules à la Synarchie*, cit., Paris, Éd. Yann Moncomble, 1983, p 112.

17 – *Wall Street Journal* din 1 septembrie 1989 dar și *La Repubblica – Affari e finanza* din 15 septembrie 1989.În Italia, potrivit ultimei surse (*La Repubblica*) piața cocainei realizează o cifră de afaceri de circa 40 de mii de miliarde de lire (poate exagerat – nota autorului) la egalitate cu cifra de pe piața heroinei.Conform ziarului *La Repubblica – Affari e finanza* din 1 iulie 1988, în Statele Unite, *circa 13% din populație, aproximativ 25 de milioane de cetățeni, este considerată toxico-dependentă*.

18 – Despre Elveția ca *spălătorie* pentru narco-dolari, vezi și Jean Ziegler *La Svizzera lava piu bianco – Elveția spală mult ”alb”*, Milano, Oscar Mondadori, 1992.Din aceasta reiese că traficanții internaționali, datorită consumului și tranzitului drogurilor (numai în Italia în 1988), au realizat încasări de peste 75 de miliarde de lire, *din care mare parte sunt reciclați în Elveția* (pag. 86) țară care, în 1989, cu 2590 de tone de aur rezervă, era considerată ca ocupând locul trei în lume privind

tezaurul păstrat într-o bancă centrală.0,5% din totalul populației deține mai mult de 50% din patrimoniul taxabil.
19 – Y Moncomble *Le pouvoir de la drogue dans la politique mondiale – Influența drogului în politica mondială*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1990, p 95.
20 – Ziarul *Le Monde*, 9-10 ianuarie 1994.
21 – Privitor la acest argument se poate cerceta studiul documentat al lui Jean-Philippe Chenaux *La Drogue et l'État dealer – Drogul și statul ”dealer”*, Lausanne, Études et Enquêtes, Centre Patronal, 1995, ISBN 2-940089-01-9.
22 – Paris, 1964, Éditions L'imaginaire – Gallimard.
23 – J P Chenaux *La Drogue...*, cit., p 20 și 238.
24 – Imbecilizare generalizată.Este suficient de luat în calcul profunzimile perversiunilor sexuale, a corupției slăvite, proclamate și propagate de muzica rock, mai ales prin versiunile *heavy*, *trash*, *death* prezentate ca un *exercițiu*, în realitate o înflorire a satanismului în muzică.Satanism care instigă la delicvență și la autodistrugere, mai ales prin propagarea prin mesaje subliminale.O trecere rapidă în revistă a acestor formații cu nume complexe ca *Black Sabbath*, *Deicide*, *Megadeth*, *Sepultura*, *Haloween*, *Defecation*, *Sadic Instinct*, *Sodom*, *Massacre*, etc și a coperților discurilor (albumelor) vor arăta unei priviri atente o serie de informații și simboluri *inițiatice* cu legături până în Loja Înaltă.Primul care a atras atenția cu privire la existența mesajelor imprimate prin citirea în sens invers a pieselor muzicale (nu numai în limba engleză) a fost un criminalist canadian, Jean Paul Regimbal (specializat în psihiatrie criminală, decedat de ceva timp) care a publicat un studiu - *La responsabilità di conoscere e far conoscere – Responsabilitatea de a ști și de-a face cunoscut*, Roma, Unitalsi, 1985 – însoțit de-o casetă audio care propunea spre ascultare și interpretare mesajele imprimate în sens invers din piesele muzicale. Prin dezvoltarea tehnicii, a tehnologiei, a mijloacelor de analizare a melodiilor, numărul de piese muzicale care conțineau astfel de mesaje s-a mărit (pentru conformitate, se poate studia Carlo Climati *Inchiesta sul rock satanico – Anchetă privind rock-ul satanic*, Casale Monferrato, Edizioni Piemme, 1996).Trebuie semnalat că într-o piesă a formației *Styx* se disting perfect două fraze – *Annuit Coeptis* și *Novus Ordo Seclorum* – aceleași mesaje imprimate pe bancnotele americane.Mesajul celor de la *Styx* nu este nici cazual și nici rodul vreunei *transgresiuni* a vreunui tânăr mai zvăpăiat, ci mai degrabă *autograful* plin de vanitate al celor care sunt proprietarii casei de discuri.Acest tip de muzică utilizează repetiții obsesive, ritmate cu anumite modele (ca sursă de inspirație), mixate cu sonorități moderne care, având ca scop saturarea creierului cu sunete, narcotizează conștiința dând frâu liber celor mai de jos instincte, pregătind strada către consumul de droguri, implicit către lumea spiritelor malefice.O *violare psihică a mulțimii* în adevăratul sens al cuvântului, necesară pentru ghidarea emoțiilor și a sentimentelor, prin acționarea asupra subconștientului, a instinctului de conservare, a celui de reproducere.Și toate acestea cu deplină cunoștiință din partea autorilor, producătorilor și realizatorilor astfel încât nu mai este de mirare declarația lui Mike Jagger de la *Rolling Stone* care se proclama *încarnarea lui Lucifer*.Cu atât mai mult, Jagger este membru al Golden Dawn (la care au aderat Aleister Crowley dar și reprezentanți de seamă ai național-socialismului) declarând că: *Noi lucrăm pentru dirijarea gândirii și voinței persoanelor* (Regimbal, cit., p 18 și 23).În spatele celor de la *Rolling Stone* sau *Led Zeppelin* (și încă a multor altora) se întinde umbra *City*-ului londonez, cel care administrează averile, planifică și sponsorizează concertele (sponsorizarea unui concert Rolling Stone a fost făcută de Volkswagen).Adeseori, personajele care stau în *umbră* se numesc Brian Epstein (managerul care i-a lansat pe cei de la Beatles) sau prințul Rupert Loewenstein (prieten apropiat al ramurii engleze a familiei Rothschild) personalitate discretă dar de vârf a Înaltei Finanțe (conform ziarului *Corriere della Sera* din 19 iunie 1995).
25 – Citat de M Blondet în *Complotti – Comploturi*, Milano, il Minotauro, 1995, p 38.
26 – Idem, p 106.
27 – Revista *L'Hebdo*, Lausanne din 10 februarie 1994.
28 – A nu se confunda cu *Institutul Catto* menționat.*Institutul Cato* este una din organizațiile americane de cercetare politică care se inspiră din idelurile de libertate ale Revoluției Americane.
29 – John Tower, Edmund Muskie și Brent Scowcroft *The Tower Commission Report*, New York, Times Books, 1987.
30 – Idem, p 274.Din aceeași sursă aflăm că *milițiile* particulare ale *narcos* din Columbia (precum Pablo Gaviria Escobar, a cărui avere realizată prin traficul de droguri se aprecia că ar trece lejer de trei miliarde de dolari) erau antrenate de agenți ai Mossad și de către britanici (p 268-272).Jean Ziegler (cit., p 79) informează că ar exista o asociație numită *Vârful Suliței* (a lui Longinus !?) din care fac parte mercenari israelieni din America Latină, veterani de război la ordinele colonelului de parașutiști Yaïr Klein.Din această organizație ar face parte și Mike Harari care timp de mulți ani a condus *Divizia Operativă* a Mossad.Escobar, fondator al *Cartelului de la Medelin* a murit într-o luptă armată (la 2 decembria 1993) dintre oamenii lui și poliția antidrog columbiană.*Centrul de greutate* care furniza necesarul pentru 15 milioane de consumatori din Statele Unite dar mai ales piața europeană și japoneză (cu posibilități de câștig mult mai mari), după moartea lui Escobar s-a mutat mai la sud, la Cali, unde a apărut un alt cartel, *Cartelul de la Cali*.
31 – Fostul agent al Serviciilor Secrete Fraceze P F de Villemarest face cunoscut în *Lettre d'information* că începând din 1986, 80% dintre personajele implicate în *Iran-Gate* au fost evrei care ao provenit din aceleași *centre de influență* [precum Al Schwimmer, *israelian bogat, creatorul aviației militare în țara lui* (nr. 14 / 1989)].
32 – În 1947, Sörös se afla la Londra ca transfug din Ungaria.Studiază la London School of Economics după care se transferă pe Wall Street unde unde face carieră pe post de *anal-ist financiar* până în 1969, anul înființării unui fond propriu de investiții – *Quantum Fund* (numit așa din 1978; până atunci fondul purtase numele lui) – pe care îl înregistrează în paradisul fiscal din Curaçao – Antilele Olandeze.În anii '90 intră puternic pe scena financiară (ajutat și de Rothschild) îmbogățindu-se numai în noaptea de 16 septembrie 1992 cu mai mult de un miliard de dolari, datorită unei *furtuni* financiare declanșată împotriva lirei italiene, respectiv a lirei sterline engleze, primind titulatura de *the man who broke the pound*.În aprilie 1993 cumpără de la co-religionarul Jimmy Goldschmidt (vărul lui Rothschild) pentru 400 de milioane de dolari, o cotă de participare de 10% în una din marile mine de aur din Statele Unite, declanșând astfel agitație pe piața internațională (conform ziarului *Le Monde* din 16 mai 1993).În consiliul de administrație de la Quantum Fund se află, printre alții,

Isidoro Albertini (fost președinte al agenților de la Bursa din Milano), Richard Katz (director la Rothschild Italia SpA), Claudio Segre din Geneva, Nils O Taube (asociat în afaceri cu lordul Rothschild în societatea *St. James's Place Capital Plc*), Edgar de Piciotto [președinte la *Union Bancare Privée* – UBP, a treia bancă elvețiană apărută din fuziunea dintre *Compagnie de Banque et d'Investissements – CBI* – banca privată a familiei Piciotto și *Trade Development Bank* – din proprietatea evreului Edmund Safra (conform *Solidarietà*, Milano, octombrie 1995)].De Piciotto este un descendent al lui Joseph (care a făcut avere în anii '20, ajungând chiar membru al Consiliului Economic al Guvernului Egiptean).Joseph a fost președinte al lojii B'nai B'rith din Alexandria (Egipt) și fondator în 1918 al asociației sioniste *Pro-Palestina*.
33 – Conform lui J P Chenaux *La drogue...*, cit., p 83.Din informațiile furnizate de Lyndon H LaRouche Jr și de colaboratorii lui (a se vedea și diversele ediții ale cărții *Dope Inc*) s-ar părea că la Înalta Finanță *clasică* (condusă de Rockefeller și de Rothschild) care-și întemeiază puterea pe controlul mondial al materiilor prime (încurajând un consum fără limite, ca o consecință a dezvoltării agro-industriale) se alătură Înalta Finanță *modernă* (gen Sörös) în care profiturile nu se mai realizează prin entități fizice reale, palpabile, ci pe tehnici de pură speculație, care trec da la valute la *derivates* (acestea din urmă ca un fel de pariu pe care investitorii îl pot face privitor la viitoarele oscilații ale prețurilor valutelor, ale mărfurilor cotate la bursă sau pe valoarea viitoare a contractelor financiare la termen – *futures*) fără nici o legătură concretă cu fluxul de schimburi comerciale, cu investițiile, multiplicându-se banii prin bani, fără să fie nevoie să se producă nimic.Un interes foarte mare, din punct de vedere speculativ, este acordat de această Înaltă Finanță *modernă* produselor cu costuri mici de producție, dar cu posibilități de câștig foarte mare (cum ar fi drogurile și într-o mai mică măsură produsele informatice). Pentru o aprofundare a acestei teme în relație cu globalizarea se poate vedea *Gnosi e globalizzazione – Gnoză și globalizare* în *Atti del V° Convegno di Studi Cattolici – Actele celui de-al V-a Adunări de Studii Catolice*, Rimini, La Tradizione Cattolica, 1997.
34 – De fapt, pentru Sörös, *războiul împotriva drogurilor este cel mai rău exemplu de gândire fundamentalistă, bazată pe raționamente de tip aut-aut* (G. Sörös *La crisi del capitalismo globale – Criza capitalismului global*, Milano, Ponte alle Grazie, 1999, p 290).
35 – Ziarul *Corriere della Sera* din 20 octombrie 1997.
36 – Conform J P Chenaux *La drogue...*, cit., p 75.
37 – Idem, p 75.
38 – Conform revistei EIR, Washington, 2 septembrie 1994.
39 – Datele despre Léo Campion sunt preluate dintr-un articol apărut sub semnătura lui Michel Canet în revista documentată a lui H Coston *Lectures Françaises*, Paris, iulie-august 1992, nr. 423, 424.
40 – Publicație masonică pentru uz intern, apărută în 1969 la *Edizioni Cultura e Liberta* din Marsilia.
41 – 91320, Éditions Goutal-Darly, 1978, p 158.
42 – P. Robin (1837-1912) prieten al lui Bakunin, membru al Consiliului General al Internaționalei Socialiste, s-a specializat în *pedagogia libertății* pe care a aplicat-o într-un orfelinat timp de paisprezece ani, unde a fost numit director, în 1880 (de către Masonerie).În 1894, în perioada atentatelor anarhice, îi este revocată numirea trecând să se specializeze în propagandă neo-malthusiană: *Membru al Lojii Thelema a Marelui Orient din Franța (din Paris) el se adresează tuturor Venerabililor Maeștri din obediența lui pentru a pune în discuție, în loji, probleme legate de libertatea sexuală și de libera maternitate.Paul Robin ține în loji conferințe despre procrearea conștientă, despre educația sexuală la copii, despre dreptul la avort.În acea perioadă, aceste teze neo-malthusiene aveau un caracter revoluționar.Robin îi atrage în anturajul lui, în mod natural, pe anarhici și aripa de stânga, socialistă* (Léo Campion, cit., p 68).
43 – Despre acest celebru pornograf, Campion, evocând *impregnarea masonică* din operele lui, scria: *Nu se poate nega că Sade a fost influențat de filiația templară a Ordinului Masonic care a stigmatizat puterea spirituală și puterea temporală, reprezentate prin papă și prin rege, în cel mai pur spirit "kadosh"* (pag. 20).
44 – Revoluționar babuvist (de la Babeuf !?) (1750-1803), ateu declarat, era afiliat la loja *La Felicità* a Marelui Orient din Franța.
45 – Pseudonim al masonului Edoardo Douwes Dekker (1820-1874), scriitor olandez, anarhic și anticolonialist.
46 – Co-fondator al *Comitetului Atlantic Britanic* și secretar general (între 1955 și 1961) al *Asociației Tratatului Atlantic* – Atlantic Treaty Association, una din organizațiile care a pregătit și care a precedat Institutul Atlantic (creat la rândul lui în 1961 sub președinția lui Henry Cabot Lodge, membru al Societății Pilgrims).
47 – Revista *Revue de l'OTAN*, nr. 5 din 1984.
48 – *În zilele de azi,..., ONU (la fel ca și UNESCO) sunt constituite în întregime din masoni ai tuturor țărilor (ceea ce papa Paul al VI-lea știa fără îndoială când a luat cuvântul în cursul acelei ședințe* (P Mariel *Les Franc-Maçons en France - Francmasonii în Franța*, Paris, Éd. Marabut, 1972, p 204).
49 – Ca urmare a declarației lui în fața Adunării Generale a ONU, papa Paul al VI-lea primește titlul masonic de *Cetățean al Lumii*.
50 – În mod sigur nu era și opinia predecesorului său, papa Pius al XII-lea, care în 1943 spunea cu totul altceva: *(...) marea operă a unei noi și adevărate organizări a Națiunilor* ***nu este posibilă*** *fără a ridica și a ține fix privirea către Dumnezeu care, creator și veghetor al tuturor evenimentelor umane, este sursă supremă, custode și judecătorul oricărei justiții și al oricărui drept* (*Insegnamenti Pontifici-La Pace internazionale – Învățături pontifice-Pacea internațională*, Roma, Paoline, 1961, vol V, p 378).
51 – Afirmație reluată de papa Ioan Paul al II-lea în ianuarie 1988 cu ocazia celei de-a 40-a aniversări a Declarației Drepturilor Omului a ONU.Fiind vorba despre o idee care nu are legătură cu sfera moralului, cu atât mai puțin cu dogma, nu se poate să nu se pună o întrebare: dacă dezvoltarea este *noul* nume al păcii, în mod clar trebuie să existe și unul *vechi*.Cine să fie?
52 – Numărul din 8 noiembrie 1970, p 604.Pentru fotografii ale Ephod-ului pe durata călătoriei în Statele Unite a lui Paul al

VI-lea, se poate cerceta *Fourteen Hours.A Picture Story of the Pope's Historic Visit to America – Paisprezece ore.O istorie în imagini a vizitei istorice a papei în America*, New York, Dell Publishing Co. Inc, 1965.
53 – Nu din întâmplare, la 4 noiembrie 1986, la ceremonia împlinirii a patruzeci de ani de la crearea UNESCO, cineva a avut grijă să înalțe (la loc de onoare) o fotografie gigantică a lui Ioan Paul al II-lea alături de cea a autorului *Umanismului Integral* – Jacques Maritain (1882-1973; trebuie menționat că René Guénon a fost încurajat tocmai de Maritain să publice primele lui scrieri) și a președintelui Senegalului – Léopold Sédar Senghor (1906-2001).Sédar Senghor, socialist și mason a fost un mondialist convins; a fost membru al consiliului de administrare de la World Center (organism legat de Comisia Trilaterală), președinte de onoare al Federației Mondiale a Orașelor Înfrățite (înființată în 1957, cu mijloace financiare mai mult decât suficiente care, prin *înfrățirea* diverselor orașe de pe glob, dorea înlăturarea frontierelor dintre națiuni pentru o *unire* mai strânsă).Din această această *federație* au făcut parte Diego Novelli (fost primar al orașului Torino și fost sindicalist de stânga) dar și conducători africani precum Bokassa... (se poate cerceta întregul capitol dedicat de Yann Moncomble în *Les vrais responsables...*, cit.).
54 – Cu conotații privitoare la această temă este studiul lui Carlo A Agnoli *Concilio Vatican II – Donde viene e dove ci porta – Conciliul Vatican II – De unde vine și încotro ne îndreaptă*, Brescia, Edizioni Civiltà.Citatul este la pagina 63.
55 – Jacques Ploncard d'Assac, *Vouillé*, Éd. de Chiré, 1983.
56 – Yves Marsaudon *L'Oecumenisme vu par un franc-maçon de tradition – Ecumenismul văzut de către un mason cu tradiție*, cu o prefață redactată de gradul 33 al RSAA Charles Riandey, Paris, Éd. Vitiano, 1964, p 121.Baronul Yves Marie Antoine Marsaudon (născut în 1899) a fost *Ministru Emerit* al Suveranului și Militarului Ordin de Malta și Mare Maestru al Marii Loji din Franța după ce în 1932 a fost ridicat la gradul 33 al RSAA, în loja *La Republique*.Destul de apropiat de viitorul papă Ioan al XXIII-lea (în acea perioadă *nunțiu apostolic* – trimis al Vaticanului la Paris), în momentul alegerii (a lui Ioan, în 1946) de către Marele Maestru Ludovico Chigi Albani della Rovere ca *ministru plenipotențiar* al Ordinului pe lângă Republica Franceză, viitorul Ioan al XXIII-lea a fost sfătuit de Angelo Roncalli să rămână în Masonerie (conform Y. Marsaudon *De l'initiation maçonnique à l'ortodoxie chrétienne – De la inițierea masonică la ortodoxismul creștin*, Paris, Éd. Dervy, 1965, p 135-136).
57 – Alain Tilloy *Le Père Teilhard de Chardin, Père de l'Église ou pseudo-prophète – Părintele Teilhard de Chardin, părinte al Bisericii sau pseudoprofet*, Éditions Saint-Michel, p 75-76.
58 – Jacques Mitterand *La politique des Franc-Maçons – Politica francmasonilor*, Paris, Éditions Roblot, 1973, p 22-23.
59 – Idem, p 126.
60 – Noam Chomsky *Media control.The Spectacular Achievements of Propaganda – Controlul media.Rezultatele spectaculoase ale propagandei*, New York, Seven Stories Press, 1997, p 12.
61 – René Guénon *La crise du monde moderne – Criza lumii moderne*, Paris, Éd. Gallimard, 1969, p 118.
62 – Albert Lantoine *Lettre au Souverain Pontife – Scrisoare către Suveranul Pontif* (cu prefață de Oswald Wirth), Paris, Éditions du Symbolisme, 1937, p 137.

CAPITOLUL 25: ETAPA EUROPEANĂ. SPRE STATELE UNITE ALE EUROPEI

Pastorul protestanto-sionist Richard Wurmbrand povestește că unica reprezentare cu caracter religios care apare în holul principal al *Palatului de Sticlă* al Națiunilor Unite din New York este o statuie a lui Zeus (divinitate cunoscută pentru ferocitatea ei) care, în mitologia greacă s-a transformat într-un taur, răpind-o și ținând-o prizonieră pe Europa (1), asemănare care pare că s-a împlinit întocmai.La sfârșitul celui de-al doilea război mondial existau două tendințe: pe de-o parte, *Pan-Europa sinarho-martinistă* a lui Coudenhove-Kalergi, susținătoare a tezelor privitoare la un federalism european cu caracter regional (de-a lungul *axei* franco-germane), pe de altă parte, grupul *ebraico-anglo-saxon*, de inspirație *palladistă*, învingător în război, care dorea crearea Statelor Unite Europene, dar pe orbită americană.În general, prin *federalism european* se înțelege o formă de guvernare care primește împuterniciri prin delegat de la guvernele fiecărei națiuni, guvernele menținându-și constituțiile lor, respectiv prerogativele.Statele Unite ale Europei postulează existența unui singur guvern central care-și extinde puterea asupra tuturor națiunilor europene, transformate în *provincii*, dar de dimensiuni mai mari.Divergența de opinie nu este nouă, datând din timpurile de apariție a Sinarhiei, după cum o demonstrează un document al lui Saint-Yves, datat 1890 (2) și care s-a propagat până în timpurile moderne prin cunoscutele forme de *gaullism* (de Gaulle, politic îl reprezenta pe Rothschild iar din punct de vedere ideologic – Pactul Sinarhic), respectiv de opoziție din partea Angliei (*legată* – unită de Statele Unite ale Americii) pentru o uniune europeană.Anglia continua să fie fidelă tradiției ei *de împiedicare a națiunilor de pe continent să organizeze ceva serios* (3).Și totuși, în rândurile Lojii Înalte, ideile contradictorii coincid și Europa Unită se va realiza, după cum o amintea în anii '60, gradul 33 Yves Marsaudon din Supremul Consiliu al Franței: *Noi putem afirma că Europa masonică se va face...* (4).

Astfel, la 19 septembrie 1946, masonul (era *maestru* al *Studholme Lodge* nr. 1591) și membrul de seamă al ramurii britanice a Societății Pilgrims, Winston Churchill, într-un discurs la Universitatea din Zürich, putea să declare: *Sub conducerea și în spiritul ideilor-cadru ale Organizației Mondiale a Națiunilor Unite, noi trebuie să refacem familia europeană în niște limite regionale, care se va numi (poate) Statele Unite ale Europei și primul pas practic va fi constituirea unui Consiliu al Europei.Dacă pentru început, toate statele Europei nu acceptă sau nu sunt în stare să ia parte la această uniune, noi va trebui să continuăm să-i adunăm și să-i organizăm pe cei care aderă și pe cei care pot (...).Deci vă spun: În picioare, Europa!* Aproape imediat, la 21 septembrie 1946, ONU aproba un document programatic cunoscut drept *Planul*

Hertensteiner care punea bazele unei federații mondiale condusă de Națiunile Unite.În acest plan era cerut statelor europene să-și sacrifice suveranitatea (pe plan economic și politic) pentru a se ajunge la o organizare regională aptă să se integreze, într-o zi, în *conceptul planetar* sub conducerea ONU.Apelul lansat de Churchill a avut imediat o puternică rezonanță.Încă din 1946 este creată în Anglia *United Europe Movement* prin grija aceluiași Churchill.În Franța apare un *Conseil pour une Europe Unie*, datorită eforturilor lui Jean Monnet, respectiv Robert Schumann.În Belgia ia ființă *Liga Independentă de Cooperare Economică Europeană* a lui Paul van Zeeland.Pe lângă acestea au mai apărut *Uniunea Europeană a Federaliștilor* urmată de apariția la Londra, în 1948, a *Mișcării Socialiste pentru Statele Unite ale Europei*, *Uniunea Parlamentară Europeană* a lui Coudenhove-Kalergi, dar și *Asociația Internațională pentru Unitate Europeană*, prezidată de același Paul van Zeeland, și în care se afla și un anume Joseph Retinger.Între 25 și 26 aprilie 1958, van Zeeland, Retinger și Antoine Pinay (cel care va da numele unei alte societăți secrete, ”Cercul Pinay”) s-au aflat împreună la adunarea Grupului Bilderberg din anul respectiv (observați și imaginea alăturată, preluată din Daniel Estulin – *Grupul Bilderberg.Istoria secretă a stăpânilor lumii”*, ediția revăzută din 2011).

BILDERBERG GROUP

ENLARGED STEERING COMMITTEE MEETING

De Bilderberg Hotel
Oosterbeek
25th - 26th April 1958

List of Participants

H.R.H. The Prince of The Netherlands
Mr. Joseph E. Johnson
Dr. J.H. Retinger

Belgium:	M. Paul van Zeeland
France:	M. Antoine Pinay
Germany:	Dr. Hermann Abs Mr. Fritz Erler
Italy:	M. Alberto Pirelli M. Pietro Quaroni
Netherlands:	Dr. Paul Rykens Mr. Evert A. Vermeer
Norway:	Mr. Jens Christian Hauge
Turkey:	M. Muharem Nurri Birgi
United Kingdom:	Mr. George Brown Sir Colin Gubbins Mr. Denis Healey Lord John Hope
United States:	Mr. John Ferguson Prof. Michael A. Heilperin

....

Marea majoritate a acestor mișcări s-au unit la 11 noiembrie 1947 într-un *Comitet Internațional de Coordonare al Mișcărilor pentru Unitate Europeană* care, între 7 și 10 mai 1948, și-a desfășurat lucrările într-un *Congres al Europei*, sub conducerea lui Winston Churchill.Acest *Comitet* a dus apoi la formarea (la 24 octombrie 1948) faimoasei *Mișcări Europene*, sub patronajul lui Churchill, Spaak, Léon Blum și Alcide de Gasperi.La conducere este numit ginerele lui Churchill, Duncan Sandys, însoțit în *secretariatul general* de Joseph Retinger (5). Privitor la materialul tratat, o scurtă prezentare a lui Retinger este necesară.Născut la Cracovia în 1887 ca fiu al unui evreu bogat, la patru ani Retinger rămâne orfan.Fiind *preluat* pentru creștere și educare de către contele Zamoyski, în 1906 este trimis să studieze la Sorbona, unde îl cunoaște pe André Gide.În acea perioadă, deși tânăr, Retinger era deja un înalt demnitar al masoneriei suedeze.Se pare că ar fi fost și un *Superior Necunoscut* al martinismului (6).Toate acestea i-au dat posibilitatea să-l cunoască pe Mandell House (omul masoneriei iluministe, sinarhice și teozofice a *Maeștrilor Înțelepciunii*).Agent al serviciilor secrete și succesiv diplomat, sprijinit de miliardarul Nelson Rockefeller (afiliat al Societății Pilgrims), Joseph Retinger va fi adevăratul inspirator și întemeietor (în 1954) a Grupului Bilderberg, un fel de *superparlament* rezervat elitei din lumea afacerilor, respectiv elitei politice de pe cele două maluri ale Atlanticului.Ideile lui Retinger (mai bine zis ale Lojii Înalte) care-și găseau *ecoul* în Societatea Pilgrims și în Societatea Fabian *trasează parcursul* de urmat, după cum se putea citi în *Buletinul Centrului de Cultură Europeană*: *Fără el, Liga Europeană de Cooperare Economică, Mișcarea Europeană și al nostru Centru de Cultură Europeană, nu s-ar fi înființat.Congresul Europei de la Haga a fost opera lui și Consiliul Europei este o consecință a acestuia.Ceva mai recent, el este cel care a conceput și care animează Grupul Bilderberg cu scopul înțelegerii, respectiv unității atlantice* (7).Dacă adăugăm că Retinger era prieten de mult timp cu Coudenhove-Kalergi este ușor de înțeles de ce s-a ales Haga ca sediu al primului *Congres al Europei*, *stăpân al casei* fiind prințul Bernhard al Olandei, acționar important la Royal Dutch Petroleum și al Société Générale du Belgique (controlate de Rothschild) dar și unul din fondatorii Grupului Bilderberg, influențat în mod direct de Retinger.Datorită și după acest congres, la 25 octombrie 1948 s-a putut reuni pentru prima dată *Mișcarea Europeană*.Și un alt fapt mai puțin cunoscut, Casele Regale Europene nu au sta nici ele cu *mâna în sân*.Laurence Gardner [autor al cărții (printre altele care tratează această *problematică*) *Bloodline of the Holy Graal – Continuitatea de sânge a Sf. Graal*, 1996], cunoscut sub titlul de *Cavaler Labhran de St. Germain*, este *atașat prezidențial al ”European Council of Princes”*, o entitate consultativă constituțională fondată în 1946!

A: PERSONAJELE DE LA HAGA

În afară de Winston Churchill (membru al Societății Pilgrims – ramura britanică, al RIIA, al masoneriei), la Haga au participat: **Léon Blum**, evreu francez, fost șef de guvern, președinte al Institutului Francez de Afaceri Internaționale și co-fondator al Ligii Franceze împotriva Antisemitismului; **Alcide de Gasperi** care s-a aflat în primul comitet organizator al Grupului Bilderberg (8); **Paul Henry Spaak**, prieten apropiat al lui Retinger și discipol al lui Coudenhove-Kalergi, membru fondator al Institutului Atlantic, al Grupului Bilderberg, al Institutului Belgian de Afaceri Internaționale (I.R.R.I.) și începând cu 1950, președinte al Mișcării Europene.Figura dominantă, reprezentantul Înaltei Finanțe anglo-saxone în Europa a fost **Jean Monnet**, sinarhist și tennocrat, purtător de cuvânt al *establishment*-ului de peste Atlantic (poate că nu degeaba un liceu din București se numește, tocmai Jean Monnet, frecventat pentru o perioadă și de fiul lui Adrian Năstase).

Născut la Cognac în 1888 într-o familie de distilatori care aveau în proprietate *Propriétaires vinicoles de Cognac J. C. Monnet et Cie*, după o perioadă de studii nu prea strălucite, Jean Monnet este trimis în Egipt, în convalescență, ca urmare a unei boli de stomac.Anul următor se află în Canada ca reprezentant comercial al firmei familiei și foarte curând intră în relații de afaceri cu *Hudson Bay Co*, o societate a Coroanei Britanice care opera în strânsă legătură cu sucursala din

Londra a băncii evreiești *Lazard Brothers and Co* și cu Bank of England (9).După începerea primului război mondial, în 1914, Monnet se întoarce în Franța și fiind reformat ajunge la Ministerul Aprovizionării.Fructificând buna cunoaștere a limbii engleze dar și contactele puse la punct în anii precedenți, Monnet reușește să acorde societății Hudson Bay Co monopolul achizițiilor franceze din Canada, asigurând tranzacțiile financiare prin banca Lazard Brothers and Co.Faima de expert în relațiile cu anglo-americanii crește încât este numit consilier pe lângă comitetul ce avea ca temă elborarea termenilor tratatului de pace.Intră în legătură cu *establishment*-ul american condus de ”colonelul” Mandell House și faima lui Monnet crește rapid.Secretar general-adjunct al Societății Națiunilor, la 20 decembrie 1922, Jean Monnet (alăturat în imagine, 1888 -1979) demisionează din *motive personale*.În realitate, *Société des Propriétaires vinicoles de Cognac J. G. Monnet et Cie* avea datorii foarte mari, astfel că, fără ajutor extern, falimentul era inevitabil.Atunci, Robert Brand (conducătorul băncii Lazard Brothers and Co), consilier al lordului Robert Cecil la Versailles – în 1919 (Cecil era înalt demnitar masonic și membru de înalt nivel al Societății Pilgrims și al Round Table), împreună cu Morrow de la Banca Morgan, au intervenit deschizându-i lui Monnet piața pentru vânzări în Anglia și în Dominion (țările grupate în Commonwealth).În 1926 Monnet participă la întemeierea băncii *Blair and Co.Foreign Corporation* în care este ales vice-președinte.Printre asociați se numărau Rothschild (prin Royal Dutch Shell), băncile Kuhn and Loeb, Lazard și Morgan.În 1929, Blair and Co fuzionează cu Bank of America din New York.Cordell Hull membru al CFR și secretar de stat, discutând despre Jean Monnet cu Harry Hopkins (cunoscut ca fiind *omul lui Baruch* în anturajul lui Roosevelt), afirma: *Monnet este considerat omul băncii Lazard Brothers* (10).

În 1939, Jean Monnet este prezentat de către William Bullit secretarului (american) de stat Henry Morgenthau (membru al B'nai B'rith, al Societății Pilgrims și al Round Table), același personaj care în 1935 tipărise noile bancnote de un dolar cu simbolul British Israel și cu *marele sigiliu* al Statelor Unite.Bullit avea gradul 32 în RSAA, era membru al Societății Pilgrims, al CFR, fiind și reprezentant al băncii Kuhn and Loeb.În 1940, la izbucnirea celui de-al doilea război mondial, Monnet este trimis de Churchill la Washington ca **diplomat britanic** (fapt excepțional și destul de semnificativ) unde colaborează cu Harry Hopkins, John McCloy, Henry Stimson, George Marshall, lordul Halifax (cu o parte din membrii Societății Pilgrims) la victoria americană.Un alt fapt important, Jean Monnet a fost membru al CFR și al *Links Club* (11), un club restrâns și elitist care-i reunea alături pe marii finanțiști din acea vreme: Mellon, Vanderbilt, Rockefeller, Morgan , etc.După 1945, *eurocratul* Jean Monnet a lucrat cu frenezie la crearea unei Europe supranaționale, ajutat de *Echipa Monnet* din care făceau parte: **René Pleven** (membru al Grupului Bilderberg dar și angajat al băncii Lazard Brothers); **Pierre Uri**, bancher evreu, absolvent al E.N.A. (școala de tehnocrați ai administrației franceze) și profesor de filosofie. A fost director pentru Europa al băncii Lehman Brothers din New York înainte de-a deveni, în 1968, reprezentant special al baronului Edmond de Rothschild (12).În 1952, Uri va fi numit director al Comunității Europene pentru Cărbune și Oțel (C.E.C.A.).Membru al Clubului *Jean Moulin* (13), director al Institutului Atlantic, președinte al *Compagnie Financière*, vice-președinte al Alianței Israelite Universale, membru al Grupului Bilderberg și colaborator al Comisiei Trilaterale (14), Pierre Uri a fost responsabilul *teoriei* și *doctrinei* în echipa lui Monnet.**Étienne Hirsch**, inginer evreu, conducătorul trustului *Kuhlman* în 1924, membru al clubului Jean Moulin, președinte al *Euratom* între 1959 și 1961, președinte al Mișcării Federaliste Europene timp de 15 ani.În 1971 preconiza crearea unei monede europene pe care o va boteza *ECU* (de la *European Currency Unit*), cuvânt care va intra în uzul curent exact cu zece ani mai târziu.În 1988, cu ocazia centenarului nașterii lui Jean Monnet, președintele Mitterand dispunea ca cenușa lui Monnet să fie transferată la Pantheonul din Paris, alături de eroii Republicii și, pentru a-i duce mai departe gândirea și ideile mondialiste, s-au tipărit gratuit zeci de mii de exemplare din cartea lui Monnet intitulată *Memorie* (de peste 826 de pagini) pentru a fi distribuită tuturor profesorilor de istorie din liceele și colegiile din Franța (15).

B: PLANUL MARSHALL

Generalul George Catlett Marshall, strateg mediocru, membru al CFR, bucurându-se de încrederea deplină a bancherului Bernard Baruch și cu ajutorul lui Harry Hopkins (*creație* a lui Baruch), devine Secretar al Apărării.La 8 mai 1947, secretarul de stat Dean Acheson (membru de seamă al CFR și afiliat la una din societățile Ordinului, *Skroll & Key*), unul din omologii americani ai contelui Coudenhove-Kalergi (Acheson a ajuns la secretariat și datorită susținerii lui Hopkins), expune în linii mari ideile unui plan pe care Marshall îl reia la Universitatea Harvard, la 5 iulie 1947, lansând un apel tuturor țărilor Europei de-a trece, cu asistență americană, la reconstruirea materială și financiară a *Vechiului Continent*.La 12 iulie 1947 la Ottawa, Truman (gradul 33 al RSAA) se referea și el la necesitatea unui plan pentru *reanimarea producției și însănătoșirea economiei ... cu condiția ca guvernele să acționeze în spiritul unei strânse colaborări, abolind barierele absurde care le divid și care le sufocă* (16).La 3 aprilie 1948 urmează alocarea a 13 miliarde de dolari (la valoarea din 1945) pentru ajutorarea Europei, cu condiția ca cel puțin jumătate dintre ei să fie folosiți sub controlul american.Ajutorul era acordat în condiții foarte avantajoase: 85% se constituia ca un fond nerambursabil, iar restul de 15% erau împrumuturi pe termen lung.Condiția politică pentru obținerea ajutorului era orientarea economică spre o comunitate economică europeană.Două organisme administrau și controlau *planul*: *Organizația Europeană pentru Cooperare Economică* (OECE care va funcționa până în 1961) instituită la Paris la 16 aprilie printr-o convenție semnată de 16 națiuni, care avea datoria de centralizare și repartizare a necesarului financiar; și *Economic Cooperation Administration* (ECA, americană, care distribuia creditele).Condusă de către Paul G Hoffman (fost președinte la *Studebaker*) ECA l-a numit ca delegat pentru Europa pe Averell Harriman (membru al Societății Pilgrims), consilier special al președintelui Truman, în timp ce *secretar general* al OECE a fost numit Robert Marjolin.

Născut în 1911, în 1932 Marjolin s-a transferat la Universitatea Yale datorită unei burse acordată de Fundația Rockefeller.În aceeași universitate a studiat și Averell Harriman.Doctor *honoris causa* la Harvard, administrator la Royal

Dutch Shell a lui Rothschild și la Chase Manhattan Bank a lui Rockefeller, în 1984 Marjolin era membru al Institutului Francez de Afaceri Internaționale, al Institutului Atlantic, al Grupului Bilderberg și al Comisiei Trilaterale.Lombard face cunoscut că (furnizând și datele pentru fiecare țară în parte) la finele lui 1948, investițiile de capital privat american (în exteriorul Statelor Unite) ajungeau la circa 17 miliarde de dolari.Bani care în realitate nu au intrat în Europa sub formă de aur sau de monedă, ci sub formă de mărfuri furnizate de trusturile americane, care-și luau o mică parte prin taxele plătite de contribuabilii americani.H Coston face cunoscute câteva din valorile acestor taxe: produse agricole – 10%; dotări (mașini, utilaje, etc) – 21%; petrol și cărbune – 23,6%; materii prime – 32,4%.Un procentaj de 13% din valoarea acestui ajutor este percepută de marii armatori americani ca taxă pentru transportul asigurat de către aceștia (17).Ca o consecință, în mod paradoxal, marele beneficiar al Planului Marshall a fost tocmai Înalta Finanță Internațională care, imprimând politicii europene direcția dorită, nu a pregetat să-și însușească și câștigurile provenite dinspre Statele Unite.

Coudenhove-Kalergi, în lucrarea *Istoria Pan-Europei*, comentând acțiunea dezvoltată și dusă la îndeplinire prin Planul Marshall, a avut cuvinte de laudă: *Principiul pan-european a primit un nou impuls datorită Planului Marshall care a creat bazele unei cooperări între popoarele Europei, împrăștiind și ultimele îndoieli privitoare la atitudinea Statelor Unite față de ideea pan-europeană* (18).

C: NATO

Sub presiunea unei pretinse amenințări sovietice în Europa Orientală, la 4 aprilie 1949, este semnat la Washington *Tratatul Atlanticului de Nord*, nu numai un tratat militar, dar și politico-economic, în cadrul Națiunilor Unite.*NATO - North Atlantic Treaty Organization* – sau *Pactul Atlantic* consfințea solidaritatea Europei Occidentale cu Statele Unite, trecând practic continentul sub protecția și controlul american, făcând posibilă (în același timp) împărțirea Europei în două blocuri, în continuitate liniară cu cele stabilite prin Conferința de la Yalta.Cele doisprezece țări semnatare își reafirmau fidelitatea față de principiile *Cartei* Națiunilor Unite, atribuind pactului un rol strict defensiv.Pe lângă valențe militare, pactul conținea și reglementări de natură economică, culturală și socială.Articolul 2 susținea: *Părțile semnatare vor contribui la dezvoltarea relațiilor internaționale de prietenie, întărind instituțiile lor, asigurând o mai bună înțelegere a principiilor pe care s-au format aceste instituții și dezvoltând condițiile necesare pentru asigurarea progresului și prosperității.Ele vor trebui să facă totul pentru eliminarea oricărei bariere din calea colaborării economice a țărilor membre*.Tratat militar, fidelitate către Carta Națiunilor Unite, integrarea economică între cele două maluri ale Atlanticului: ideile-cadru pentru o unire, pentru un guvern supra-național atlantic condus de către ONU.Au trecut atâția ani de atunci, dar din perspectiva timpului trecut și a celor întâmplate, se poate recunoaște cu ușurință justețea tezelor enunțate:

- Statele Unite își retrag progresiv armamentul nuclear și trupele din Europa, obligând-o să se înscrie pe drumul unei unificări politice, economice și sociale, cu caracter fabiano-socialist (dar pe baza schemelor americane), respectiv să se gândească la propria apărare;
- Conducerea anglo-americană a Europei rămâne în continuare, fiind un detaliu indiscutabil;
- Extinderea către Est continuă în ritm accelerat tinzând, în perspectivă, la creștera influenței americane asupra unei federații europene pâna la Urali;
- Edificarea Guvernului Mondial sub egida ONU (în care Europa nu va fi decât o regiune a imperiului) va încorona eforturile pro-globalizare.

Pentru unirea Europei pe baze diverse, ca o convergență a intereselor venale și economice, trebuie îndepărtată de la rădăcină memoria istorică, conștiința unui trecut luminos, cu oameni atașați de propriul pământ, cu tradiții proprii, cu legi și dezvoltare proprie.Inducerea unei stări de anarhie generalizată, izolarea individului în egoismul lui, amestecarea raselor diverse prin dezrădăcinarea acestora din țările de origine iată, în câteva cuvinte, liniile directoare parcurse de spiritul mondialist pentru subjugarea națiunilor.Omul fără rădăcini, fără nici un punct de referință, fără pământ, fără un scop precis în viață în afară de acumularea de bogăție, este tocmai prototipul dorit de mondialiști, *păpușă docilă* ale cărei pretenții nu trec mai departe de bunăstarea biologică și a cărei viziune asupra lumii (la o vedere mai amplă, ea însăși o specie fără cetățenie și fără tradiții) nu depășește în realitate limitele înguste ale existenței mediocre.Lucru bine știut de promotorii globalizării. Ei supraveghează atent și sunt gata să intervină pentru a înăbuși și cea mai timidă încercare de împotrivire.În acest sens, elocvent este un articol apărut în mai 1990, în New York Times [din proprietatea familiei Sulzberger (19)], sub semnătura lui Dominique Moïsi (vice-președinte al IFRI – Institutului Francez pentru Afaceri Internaționale), intitulat *O umbră obsedează Europa: trecutul ei*, în care se spune: *Din păcate acum, când Estul s-a eliberat, în umbră stă o altă Europă dominată de spiritul reîntoarcerii la* ***tendințele ei negative din vremurile trecute****, tendințe îngemănate de xenofobie, rasism și șovinism* (20).*(...).**Noi nu trebuie să visăm reconstruirea unei Europe creștine, pe ruinele lumii comuniste sau în limitele unui anumit capitalism**.Europa pe care o dorește Ioan Paul al II-lea este aceea în care majoritatea europenilor nu-și va găsi locul.Biserica, care din punct de vedere istoric este responsabilă pentru antisemitism, nu va ști să ofere soluții unei noi Europe.Numai valorile umaniste și instituțiile democratice vor ști să facă acest lucru.Altfel, căderea zidului Berlinului ar fi fără rost* (21).

D: DISTRUGEREA CIVILIZAȚIE EUROPENE

Războiul viitorului va fi un război invizibil.Și când totul va fi distrus, industria paralizată, forțele armate incapabile de acțiune, atunci o țară va înțelege că era în război și că este pe cale să-l piardă. Frédéric Joliot-Curie, membru al Pugwash, premiul Nobel pentru chimie, membru onorific al Academiei de Științe din Moscova, Înalt Comisar pentru Energia Atomică între 1946 și 1950, laureat al premiului Stalin pentru pace, membru al Mișcării împotriva Rasismului și Antisemitismului și pentru Pace – M.R.A.P. (citat din *La Revue des Étoiles – Revista Stelelor*, 1947).

Se poate spune că mondialismul acționează pe două direcții: *lupta împotriva credinței* (nu neapărat văzută din punct de vedere religios) ca fundament civilizator, singura în stare să impună individului o morală perfectă, fie personală, fie socială, respectiv *crearea omului nou* (fără nici o bază, fără nici o cultură sau educație solidă) puternic ideologizat, cu o aducere la zi (un *up-date* permanent), deschise către un număr cât mai mare de indivizi.Privitor la aceste tendințe există un text programatic (scris în 1819 dar teribil de actual), preluat din *Educația secretă permanentă pentru membrii din Alta Vendita* (conducerea *Carboneriei*): *Pentru a fi siguri de rezultatele noastre, trebuie să formăm la cei din conducere ideea de deschidere către generația tânără, demnă de ceea ce dorim să edificăm.Să-i lăsăm deoparte pe cei bătrâni și pe cei maturi:* ***țintiți către cei tineri*** *și, dacă este posibil, chiar spre cei din copilărie (...) trebuie să-i băgăm în seamă pe cei tineri, trebuie să-i seducem pe tineri.Este necesar să-i atragem pe tineri (chiar fără să bage de seamă) sub steagurile societăților secrete.Pentru a îmainta cu pași lenți dar siguri pe acest drum periculos, sunt absolut necesare două lucruri: trebuie să aveți nevinovăția unui porumbel și trebuie să fiți prudenți ca șerpii (...).Atunci când reputația noastră va fi întărită în colegii, în gimnazii, în universități și în seminarii, atunci când veți câștiga încrederea profesorilor și a studenților, aveți în vedere ca cei eminenți să caute să discute cu voi (...).Această reputație (...) va deschide inimile tineretului și ale clerului în formare către doctrinele noastre.În câțiva ani, acest cler tânăr va înlocui pe cei înaintați în vârstă: el va guverna, va administra, va judeca, va forma consilii de conducere, va fi cel care va alege conducătorii Bisericii, în viitor.Acești conducători, ca marea majoritate a contemporanilor lor, vor fi și ei adepții acestor principii (...) umanitare pe care acum noi le punem în circulație.****Faceți în așa fel încât clerul să fie condus de noi, crezând că acționează sub conducerea stegului cu ”Cheile Apostolice”*** (însemnele Vaticanului).

E Delassus *Il problema dell'ora presente – Problema orei prezente*, vol I, p 588-590.

Creștinismul, mai puțin decât Monarhia, nu ține la etichetă, dar aceste două componente ale ordinii sociale pot cădea sub greutatea corupției.Nu trebuie să încetăm să corupem.Tertulian avea dreptate atunci când spunea că sângele martirilor are ceva creștinesc în el.S-a decis în adunările noastre că ***nu mai avem nevoie de creștini; să nu martirizăm pe nimeni, ci să propagăm viciul în mulțime****.Să-l primească prin toate simțurile, până la saturație.Pervertiți inimi, conștiințe și nu vor mai exista creștini.Îndepărtați preotul de la îndatoririle lui, de altar și de virtute: încercați, cu îndemânare, să-i ocupați cu altceva timpul și gândurile (...).Trebuie să corupem pe scară largă, coruperea poporului cu ajutorul clerului și a clerului cu ajutorul nostru (...)*

Idem, p 611.

Acordați libertate de conștiință ereticilor, ateilor, evreilor, dar aveți grijă să nu afle preoții și credincioșii (...). Pentru a distruge influența preoților, reduceți-le starea materială care-i fac independenți, reduceți-le salariul ca angajat al statului (...).Reduceți numărul de sărbători, ocupațile duminicile cu banchete, cu distracții și ocupații care să îndepărteze poporul de la morala evanghelică (...).Faceți totul pentru a distruge stima pe care o are poporul în preoți (...).

Idem, p 626-628.

Acest tip de educație este deja un fapt obișnuit în Europa.Statele exercită un control strâns asupra aparentei dezorganizări a educației și învățământului.Terenul astfel pregătit este gata să primească *semințele educației* impregnate cu libertatea masonică.**Libertatea individuală** trebuie înțeleasă imediat (și în mod absolut) ca un **drept**: de aici și creșterea vertiginoasă a criminalității (nu numai în Europa), difuzarea imoralității, atacul planificat (după cum s-a văzut) asupra familiei prin încurajarea divorțului, uniunile libere, avortul, homosexualitatea, pornografia și în cele din urmă, drogurile.

Atacul asupra Europei creștine,dispariția monarhiilor (mai ales a Casei de Austria), cele două războaie mondiale constituie pași care, de la ideea (din secolul trecut) unei *Republici Universale* s-au transformat în ideea unui *Guvern Mondial*, supranațional, căruia să i se încredințeze destinele umanității.Cuvintele enunțate de John Foster Dulles în 1942 (membru al Societății Pilgrims), în calitate de președinte al *Federal Council of Churches*, prin care definea obiectivele războiului, sunt destul de sinistre: *(...) un Guvern Mondial,* ***limitarea drastică și imediată a suveranității naționale****, controlul internațional al tuturor armatelor, a tuturor forțelor navale, un sistem monetar mondial,* ***libertatea de-a emigra oriunde în lume****, eliminarea progresivă a tuturor restricțiilor privitoare la comerțul mondial, o Bancă Mondială sub control democratic* (22).

E: LIMITAREA SUVERANITĂȚII NAȚIONALE

Arnold Toynbee, reprezentant de seamă al Round Table (în îndepărtatul iunie 1931), cu ocazia desfășurării la Copenhaga a celei de-a IV-a conferințe anuale a *Institute for the Scientific Study of International Relations*, afirma: *În acest moment lucrăm cu discreție, dar cu toată forța noastră, la îndepărtarea statelor naționale de acea forță misterioasă numită suveranitate.De fiecare dată negăm prin cuvânt ceea ce întreprindem cu fapta pentru că ideea de suveranitate a fiecărui stat național al lumii este o erezie pentru care, un om politic sau de stat, poate fi (nu ars pe rug) dar în mod sigur, ostracizat și discreditat* (22bis).După patruzeci de ani, baronul Edmond de Rothschild (1926-1997) cel mai bogat din familia care a determinat soarta Europei în ultimele două sute de ani, reprezentant de prim rang al lumii evreiești, membru influent al Grupului Bilderberg și al Comisiei Trilaterale, președinte al băncii elvețiene cu același nume și proprietar al celebrului soi de vin bordolez, anunța vremurile, deja propice: *Europa de Vest, adică țările Pieței Comune, plus Marea Britanie, Irlanda și țările scandinave, conform modalităților încă de definit, vor constitui o Europă federală politic, dar cum fiecare individ simte nevoia să aparțină unui anume loc, unei zone anume, aceasta se va identifica cu o provincie numită Württemberg sau Savoia, Britania, Alsacia-Lorena, etc.****În aceste condiții va dispărea structura numită națiune*** (23).*Europa nu se va realiza, sub nici o formă, fără demolarea puterii statale* (24).Nici dificultățile nu trebuie subapreciate: *(...) nu trebuie să fim nici optimiști nici pesimiști, ci doar puțin sceptici privitor la tema integrării europene.Perioada lungă de istorie națională a țărilor membre ale Comunității nu poate fi anulată prin voința unor oameni politici* (25).*Trebuie distrus, la orice nivel, noțiunea de* ***stat*** *ca deținător, în propriile mâini, a bunurilor publice* (26).

Vitraliu al Societății Fabian realizat la inițiativa scriitorului George Bernard Shaw, reprezentant de seamă al acestei societăți.Acesta este reprezentat în acțiune alături de un alt personaj – Sydney Webb, membru fondator al Societății Fabian – care, cu ajutorul unor ciocane, încearcă să modeleze lumea în conformitate cu cele scrise în partea de sus a vitraliului: *Remodelează cât mai aproape de dorința inimii*.Adepții de rang inferior sunt reprezentați în partea de jos, îngenunchiați în adorarea unor cărți de propagandă socialistă, la unele putându-se vedea chiar titlul: *Fabian Tracs and Essays – Eseuri și scrieri fabiane*, *Industrial Democracy – Democrația industrială*, *History of Trade Unions – Istoria Trade Unions* (sindicatele britanice), *English Social Government – Guvernul social englez*, etc.Textele de pe scutul mic sintetizează ceea ce reprezintă cele două scene: *Roagă-te cu devotament* apare scris în partea de sus, în timp ce în partea de jos este scris *Lovește cu vigoare*.Între cei doi fierari se află însemnele Societății Fabian prin care, un lup este reprezentat acoperit cu o blană de miel, însemnând agresivitatea, decizia, disimularea inițiaților după cum o atestă și cuvintele lui Arnold Toynbee (discipolul lui John Ruskin la Oxford), membru al Round Table și al aceleiași Societăți Fabian, care spunea: *(...) trebuie să negăm cu vehemență, prin cuvânt, ceea ce întreprindem cu fapta* (27).*Noi știm foarte bine că în viitor, tinerii neîngrădiți de frontiere vor realiza, **pentru a domina ceea ce este de neînchipiut**, un prim Guvern Mondial* (28).

Richard Gardner, din coloanele publicației oficiale a CFR, cvadrimestrialul Foreign Affairs, susținea în aprilie 1974: *(...) în scurt timp, ”casa ordinii mondiale” va trebui construită de jos în sus decât de sus în jos.Totul va apărea ca o mare confuzie dinamică, dominată de zgomotele de fond (...).Suveranitățile naționale se vor apropia de sfârșit, erodate bucată cu bucată, în modul cel mai eficace, de vechiul și fascinantul ”atac frontal”.Ideea de naționalitate, așa cum o cunoaștem, va fi ceva desuet; toate statele vor recunoaște o unică autoritate globală.Termenul de **cetățean al lumii** își va asuma, atunci, semnificația reală* (29).

În esență, discursul pe care îl propune Masoneria este elementar: datorită faptului că problemele de înfruntat dobândesc un caracter internațional, acestea nu vor fi rezolvate de către o singură națiune, ci de către un for mondial.Dispariția ideii de *națiune* răspunde unei faze precise din Marea Operă masonică: aceea a unei **dizolvări** în vederea unei **coagulări** definitive, la nivel planetar.Cu o suficientă certitudine se pot delimita cele trei etape pe calea spre integrarea masonică: **decolonizarea** pentru a slăbi puterea națiunilor, **regionalizarea** și **parlamentul european** – sucursală continentală a Națiunilor Unite.*Un anumit proces a fost declanșat în lume.Nu este vorba despre declinul super-puterilor, ci despre cel al statelor -națiune (...).Două forțe, mai puternice decât orice țară considerată individual, modelează lumea din anii '90: una o reprezintă gruparea națiunilor în entități regionale, după cum stă mărturie CEE – Comunitatea Economică Europeană..Cealaltă este reprezentată de forța multinaționalelor* (30).Astfel, acel **stat-națiune** la construirea căruia și-au dat supremul sacrificiu soldați și patrioți, idealiști sau aventurieri prin lupte, multe dintre ele desfășurate la scară continentală și pe durata mai multor ani, încetează să mai reprezinte acel tezaur de valori, fiind de fapt doar o etapă (cu caracter planetar) care va duce la instaurarea Guvernului Mondial oligarhic.Filosoful și istoricul evreu Jacob L Talmon (1916-1980), privitor la ideea de națiune, dar văzută în sens masonic, scria: *Recunoașterea dreptului fiecărui individ în urmarea unei conduite proprii, posibilitatea de-a se exprima el însuși în mod direct și spontan fără a se mai supune perceptelor religioase sau devenite sacre de-a lungul timpului (percepte necesare pentru pedepsirea păcatelor săvârșite), încununarea eforturilor pentru triumful progresului în lume în loc să aștepte judecata divină, toate acestea sunt extinse personalității colective a națiunii.Slăbiciunea și josnicia (caracteristice omului) putea fi sublimate* (puteau dispărea) *prin măreția și puterea unei națiuni, așa cum s-a întâmplat, cu ceva timp în urmă, în perioada de glorie a Bisericii* (31).În ziua de azi, esența națiunii nu mai servește la unirea sacră dintre un popor și propriul teritoriu.Cu atât mai mult, fapt datorat și rețelelor financiar și de mass-media care operează la nivel planetar, cu o viteză uluitoare.

Imaginea, preluată dintr-o catedrală catolică (destul de veche), etalează o reprezentare care m-a dus cu gândul la vulturul de pe coperta *Morals and Dogma* a lui Albert Pike (pag 129 din acest text).Chiar dacă distincte *opiniile* (susținute prin cele două capete, cu orientare diversă) se unesc sub semnul coroanei și sunt puse în practică de același corp. Coincidență ?!

F: REGIONALIZAREA

Marile națiuni europene, chiar reduse la dimensiuni mai mici prin pierderea coloniilor, erau încă văzute ca posibile obstacole în calea procesului de dizolvare.Iată ca pe scena europeană reapare vechiul principiu *Divide et Impera*, aplicat la scară continentală, cu rolul de despărțire a națiunilor în componente mai mici, incapabile să se răzvrătească, dar suficient de ușor de controlat, pentru a *gestiona* cu ușurință eventualele tendințe unioniste.Simultan, prin atribuirea regiunilor de puteri crescute, statul își pierde printr-un procedeu ingenios valoarea lui reală, devenind (prin antiteză cu regiunea) un organ *centralizat*, *birocratic* și

ineficient.Populația inocentă va continua să se miște într-un mediu suficient de mare, perceput cu sensul de *patrie* (emigrația fiind permisă) care pare să conserve toate normele și tradițiile locale.Despre acest fapt, încă din 1973, membrii Grupului Bilderberg J Lecanuet, respectiv Jean Jacques Servan-Schreiber, scriau: *Pentru a-i elibera pe cetățeni de centralizarea birocratică va trebui creată regiunea.Pentru a contracara naționalismul și pentru a-i apăra de-o "dominație străină", trebuie construită Europa.Distrugându-se mitul prin care* ***națiunea*** *se confundă cu* ***statul****.Nu va exista o metodă pentru crearea unei regiuni.***Nu va fi colectivitate teritorială decât atunci când cetățenii vor fi invitați să voteze împreună***.Deci, este indispensabil ca regiunile să fie conduse de o adunare regională aleasă prin vot universal direct.Ea își va desemna, de la sine, propriul executiv: o comisie, un directorat condus de către președintele regiunii.Regiunea va dispune de un bilanț propriu și de resurse.Ea va avea mijloacele necesare pentru exercitarea deplină a drepturilor și obligațiilor ei* (32).

Procesul de regionalizare a Europei s-a desfășurat treptat și cu discreție.În 1975, *Raportul Tindemans* (33) *flirta* cu ideea creării unui organ reprezentativ al regiunilor la nivel european, dar fără a specifica și detaliile.În ianuarie 1985, la Strasbourg, în mijlocul Consiliului Europei, ia ființă inițiativa lui Edgar Faure (34) *CER – Consiliul European al Regiunilor*, având ca "partener științific" *Centrul European pentru Dezvoltare Regională* (35).Începând cu 1 ianuarie 1989, Belgia a fost împărțită în trei regiuni, *fiecare cu un guvern propriu, cu bilanț propriu, respectiv cu poliție proprie.În partea de nord,Flandra, unde se vorbește un dialect flamand și se votează în manieră catolică; (...) la sud, Valonia, unde se vorbește în franceză și se votează în mod socialist, (...) cu o rată a șomajului cea mai înaltă din CEE.Între cele două regiuni, Bruxelles, unica zonă bilingvă a țării, destinată să fie un fel de capitală a Comunității Europene (...), mic stat-capitală federală* (din ziarul *Il Giornale*, 24 decembrie 1988).În Franța, Giscard d'Estaing (un d'Estaing va apare și în capitolul dedicat lui Ion Țiriac), președinte pentru Europa al Comisiei Trilaterale și membru al Grupului Bilderberg, propusese la vremea lui o reîntoarcere la vechile regiuni de dinainte de Napoleon (36), în timp ce Italia și Germania sunt deja regionalizate.Cheltuielile aferente acestei treceri vor fi suportate (în mod normal) de către statele naționale care vor rămâne fără vreo funcție specifică și deci nu vor mai fi necesare, în timp ce regiunile cele mai bogate (precum *triunghiul industrial italian* – partea de nord a Italiei), zona Lyon-ului, a Barcelonei, *axa* München – Stuttgart și Anglia meridională este cel mai probabil că se vor *integra* cu ușurință, devenind și mai bogate prin atragerea acelor capitaluri care lipsesc din zonele *mai sărace*: Portugalia, Danemarca, Scoția, etc.În acest fel, regionalizarea mărește dezechilibrele și favorizează, în același timp, afirmarea unei instanțe supra-naționale cu funcții redistributive, respectiv compensative.În paralel, au fost deja create comunități *transnaționale*, cu caracter economic și social, precum *Alpe Adria*, apărută în 1978, care reunește zonele Triveneto, Lombardia și Bavaria cu două foste republici jugoslave și câteva *länder* din Austria.În 1987 s-au adăugat încă două ținuturi unguresti, ca mărturie a rolului regiunilor în construirea *casei comune* de la Atlantic la Urali.Este demn de semnalat că *BEI – Banca Europeană pentru Investiții*, chiar din 1985 alocase peste 60% din împrumuturile ei pentru dezvoltarea regională, considerată ca fiind prioritară.

Europa Regiunilor – Euregio este un concept elaborat în ultimele decenii de către Jean Monnet, Coudenhove-Kalergi, Altiero Spinelli (37), Leopold Kohr, dar și Denis de Rougemont.Scriitor și filosof elvețian, în 1933 de Rougemont a fost *animatorul* revistei *Noua Ordine*, din 1949 a fost director al *Centrului de Cultură Europeană* din Geneva (care avea ca scop promovarea federalismului), fondator (în 1950) al *Graduate Institute of International Studies* și președinte al *Asociației Europene pentru o Europă îndreptată spre democrație ecologică – Ecoropa*.Personaj cu o *conștiință mondialistă* solidă, este, printre altele, membru al Institutului Elvețian pentru Afaceri Internaționale, al Clubului de la Roma, al Grupului Bilderberg, al Uniunii Federaliștilor, al Grupului *Bellerive* din Geneva (o *emanare* a Pugwash, care sub conducerea prințului Sadruddin Aga Khan, reunește, din punct de vedere al conservării mediului, toate personalitățile cunoscute din mediul mondialist).

G: LIBERTATEA DE EMIGRARE ÎN LUMEA ÎNTREAGĂ

Guttmacher (38) a declarat că un program eficace de contracepție va fi în stare să aducă o *contribuție semnificativa la noua ordine mondială*.G. Brock Chisholm (39), fost director al Organizației Mondiale a Sănătății, a definit deja în ce mod va putea fi realizată această "nouă ordine mondială": *Peste tot se va avea în vedere limitarea nașterilor, respectiv favorizarea căsătoriilor mixte* (în care soții sunt de rase diferite) *pentru crearea unei singure rase, într-o lume care să depindă doar de o unică autoritate centrală* (40).**Câtă claritate !!!**O amestecătură de rase care, deja din 1925, era pusă în *circulație* de către Coudenhove-Kalergi în cartea lui *Praktischer Idealismus*: *Omul viitorului va avea sânge mixt (...).Viitoarea rasă euro-asiatico-negroidă, foarte asemănătoare cu vechii egipteni, va înlocui multitudinea de popoare cu o multitudine de personalități* (41).*Fuziunea dintre rase* se constituie ca o *scurtătură*, o modalitate de punere în practică a oricărui proiect care are ca scop anularea identități naționale, etnice și religioase.Conform datelor oficiale, din 1989 Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Emigrare a stat la baza *orchestrării* migrațiilor în masă a musulmanilor din nordul Africii spre Europa, respectiv a slavilor din estul Europei către vestul dezvoltat.Franței, de exemplu, i-a fost alocată o cotă de 24 de milioane de emigranți care vor anula multe din obiceiurile, respectiv istoria franceză (42).Maurice Caillet, ieșit din Masonerie după ce a obținut gradul 18 – *Cavaler Rozacrucian* – discutând despre *plaga* numită avort într-o scrisoare adresată lui Martine Aubry (ministru francez al sănătății), spunea: *Toate aceste măsuri vor avea, printre altele, meritul de-a rezolva problema demografică care pune în pericol pensiile, permițându-i ONU să ne propună o emigrare importantă* (43).Dacă John Foster Dulles ar fi trăit și în zilele de azi, ar putea fi mulțumit.Statele (Franța, Italia, etc) și-au schimbat chiar și propriile legi pentru a face posibilă primirea unui flux masiv de emigranți (flux puțin controlat și în desfășurare pe teritoriile proprii) și noua bătălie, proclamată peste tot în mijloacele de comunicare, este aceea împotriva rasismului.Un rasism străin de popoarele cu o mare istorie culturală și istorică în care statul apare doar ca un instrument, de încasare a taxelor, în loc să-și apere și să-și protejeze proprii cetățeni de **impunerea** unui străin în propria casă.Cu o ipocrizie maximă, un eventual refuz este tratat ca **rasism**, fără a se lua în considerare că suprapunerea unei culturi peste alta, efectuată în timpi scurți, nu a fost

lipsită de evenimente, unele dintre ele chiar foarte grave.

Istoria din zilele de azi pare să fie făcută de mijloacele de comunicare, după cum observa masonul Raymond Abellio, pseudonimul adoptat după război de Georges Soulès (1907-1987), care semnează o producție literară plină de ocultism și astrologie: *Epoca noastră, reprezentată de mass-media, transformă subiectivitatea istorică (care timp îndelungat a fost o problemă doar pentru filosofi, adică pentru un număr redus de persoane) într-un instrument universal de violare a vechilor norme și de modelare a conștiinței mulțimii, deci în consecință, într-un factor politic primar și esențial* (44). Cuvinte precum logica, toleranța, rasismul sunt interpretate în sens diferit în funcție de popoarele la care sunt aplicate de către gigantica *mașină* reprezentată de mass-media.Dispariției tradițiilor, a normelor (îndelungate în timp) de conviețuire, a religiei le sunt opuse o rasă nouă, fără principii și memorie istorică, crescută și consolidată de o tradiție și religie unice.

Meeting of the CCME ExCom September 2006 Bossey/Switzerland

Biserica este atrasă, cu sau fără voia ei, în caruselul intereselor legate de migrația oamenilor.*CCME – Churche's Commission for Migrants in Europe* (174, rue Joseph II, B-1000, Bruxelles, www.ccme.be) este un ONG cu statut consultativ pe lângă Consiliul Europei.În martie 2004, la Ciampino (Roma, Italia) sub auspiciile acestui ONG s-a desfășurat conferința *Uniting in Diversity*.Între 4 și 9 septembrie 2007 s-a ținut la Sibiu (sub patronajul aceleiași asociații) ediția a III-a a *European Ecumenical Assembly*, prin forumul *Migration and Churches – Chances and Challenges for Unity and Renewal in Europe*.Patriarhul Daniel, în martie 2008, deschide lucrările conferinței *Combating Trafficking in Human Beings*, la București.Imaginea alăturată îi prezintă pe câțiva din membrii CCME în timpul unei adunări, în 2006, la Bossey, Elveția.Întâmplător **Bossey** ?Mulți ierarhi (și din cadrul BOR) și-au *desăvârșit* studiile la Bossey!

Astfel, rabinul canadian Abraham Feinberg, din paginile *Maclean's Review* (45), o revistă canadiană din Toronto, lansa un apel adresându-se cititorilor (de diverse orientări religioase): *Unica soluție a conflictelor sociale este căsătoria inter-rasială (...)*, deci fiind urgent ca *legea să încurajeze amestecul de rase (de sânge)* pentru că *apelul deliberat la căsătoriile inter-rasiale constituie unica modalitate de accelerare a procesului de eliminare totală a prejudecăților rasiale, și deci a raselor separate*.Toate acestea în timp ce în New York Times, în 1974, apărea pe-o pagină întreagă, un mesaj promoțional redactat de *National Committee for Furtherance of Jewish Education – Comitetul Național pentru Promovarea Educației Ebraice*, mesaj adresat tinerilor evrei, în care căsătoriile inter-rasiale erau stigmatizate astfel: *Căsătoriile mixte sunt o sinucidere națională și personală.Instrumentul cel mai sigur pentru distrugerea unui popor, în afara credinței proprii, este căsătoria (...).Bărbații și femeile au certitudinea pierderii identității lor.Valorile și principile care au contribuit atât de mult la cultura și civilizația contemporană* (a poporului evreu – nota autorului) *vor dispărea de pe fața pământului.Experiența adunată în trei mii de ani, istoria bogată a unui popor, tot ceea ce este (în mod absolut) al vostru, va dispărea definitiv. Ce pedeapsă! Ce dezastru! Ce rușine!* (46).

H: ACTUL UNIC

La 12 februarie 1986 s-a semnat *Actul Unic European* care a fost ratificat de cel doisprezece țări ale Comunității Europene în vara lui 1987, cu scopul *încurajării, în mod concret a Uniunii Europene* (art.1).Se avea în vedere că tot conținutul *Actului* (adevărata Constituție Europeană) s-ar fi regăsit în peste 300 de legi diverse ale CEE.În secțiunea II, la articolul 13, *Actul* stabilea: *Piața internă va include un spațiu fără frontiere interne, prin care se va asigura libera circulație a mărfurilor, a persoanelor, a serviciilor și a capitalului (...)*.Fapt care, în mod automat, dă posibilitate multinaționalelor să opereze fără restricții, prin transfer de capital, în orice altă parte unde ar fi fost mai convenabil.În acest mod, ele vor putea impune noi standarde în producția europeană.Ca drept consecință, micile afaceri (și cele de familie), neavând posibilitățile financiare pentru trecerea la noile standarde ale pieței, nu vor fi în stare să reziste și vor fi obligate să *aleagă* între faliment (închiderea activității) sau vânzarea la prețuri derizorii către cartelele corporatiste, la fel cum din punct de vedere istoric s-a întâmplat cu micii proprietari de pământ care și-au vândut proprietățile către marii latifundiari.

Dar în spatele înaintării pe piață a multinaționalelor stau *băncile*, a căror activitate este coordonată de o Bancă Europeană Unică, care are rolul de-a înlocui actualele Bănci Centrale naționale.Șefii de stat ai CEE l-au *delegat* în iunie 1988 pe sinarhul Jacques Delors (47), respectiv pe alți patruzeci de bancheri aparținând *Băncii pentru Reglementări Internaționale* (din Basel-Elveția) și Băncilor Centrale naționale să pună bazele unei *bănci unice*, pentru *abolirea oricărui control privitor la schimburile comerciale, de liberalizare a mișcării de capital (...), până când în 1992 (...) țărilor din S.M.E.* (Sistemul Monetar European) *să le fie imposibil de continuat politici monetare independente, sau să impună diverse niveluri de rezervă propriilor bănci* (48).Este demn de avut în vedere că aceste măsuri erau puse la punct în iunie 1985, ca o executare a unui plan al Comisiei Trilaterale, elaborat cu zece ani mai înainte [în cursul unei întâlniri dintre Jacques Delors (despre Jacques Delors vom discuta și la secțiunea dedicată lui Ion Țiriac) și membri ai multinaționalei Philips, ai Grupului Bilderberg și ai Table Round britanice].Va rezulta un document cu 35 de capitole, publicat de CEE în același 1985, cu titlul *Completing the Internal Market*, care va avea rolul de *rulment* (să ușureze calea) spre *Europa – 1992*.Acest document se deschidea cu afirmația: *Unificarea pieței pentru 320 de milioane de persoane presupune ca statele membre să se pună de acord pentru îndepărtarea oricărui fel de bariere, prin armonizarea reguluilor, făcând asemănătoare structurile legislative și fiscale, de întărire a cooperării monetare, de identificare a măsurilor necesare pentru încurajarea societăților comerciale europene să lucreze în comun* (49).Pentru a obține toate acestea era necesară îndepărtarea tuturor *barierelor tehnice*, adică să se dea cale liberă tehnocraților din multinaționale care în scurt timp vor ști să-și impună monopolul lor în orice

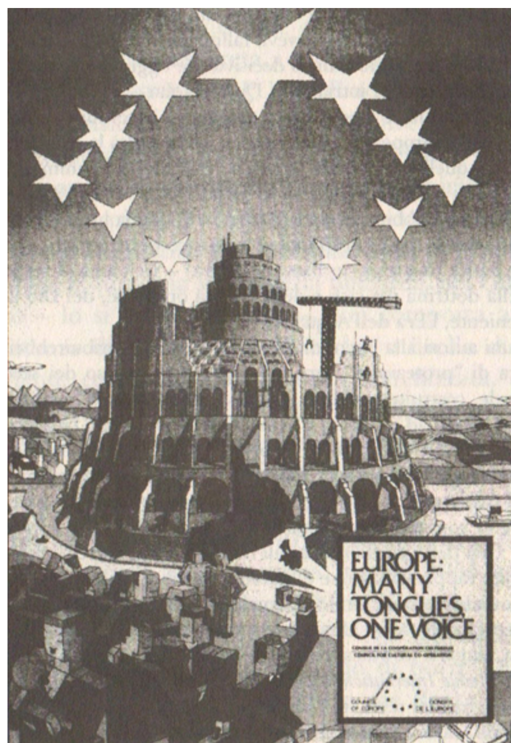
sector, îndeplinind astfel *profeția* profesorului Howard V Perlmutter (consilier la peste o sută de multinaționale) care, cu ocazia primului *Forum Economic* de la Davos (50), din 1971, anunța, împreună cu economistul John Keneth Galbraith (51) *Începând de astăzi și până în 1991, lumea va fi dominată de circa 300 de multinaționale care la scară mondială vor reglementa piața produselor de consum (...).Aceste 300 vor trebui să controleze tot ceea ce privește cercetarea, exploatarea, producerea și repartizarea, la nivel mondial, de la materiile prime până la elementele cheie ale timpului nostru (...)* (52). În acea zi s-au pus bazele *fuziunilor* dintre bănci, industrie, companii și afaceri, pe domenii de activitate.

Pe măsura ce se apropia anul 1991, numărul multinaționalelor părea să se modifice.Conform ziarului *La Repubblica – Affari e Finanza* din 23 noiembrie 1988, opinia bancherilor britanici era că existau 150-200 de *corporations* mari în stare să condiționeze economia mondială, legate (la rândul lor) de **nu mai mult de circa zece super-bănci** (53).Pe bună dreptate, Jacques Delors putea invoca și solicita o *distrugere creativă* (54), o fază de *dizolvare – apariție* constructivă, în conformitate cu planurile trasate.Banca Unică Europeană își va aloca dreptul să restabilească ordinea pe târâm financiar, să tipărească bani (fapt până atunci rezervat doar statelor), să aleagă cui va acorda credite, când, cum și în ce condiții.De restul, președintele de la *First National City Bank*, Walter B Wriston (director al CFR între 1981 și 1987), la 24 februarie 1971, în cursul unei întâlniri cu bancherii la Paris, avertiza: *Prietenii noștri europeni judecă situațiile, câteodată, pe baza unui context istoric, care nu mai are validitate (...).Europa trebuie să se transforme într-o ”Companie Europeană Multinațională” pentru a putea discuta, în cele din urmă, în mod util, cu ”Compania Multinațională Americană”* (55).Statele Unite **ale** Europei se revelau o devenire a Statelor Unite (lumea anglosaxonă) **în** Europa.Rămâne de remarcat prin ce mecanisme vor fi transferate guvernului supra-național european competențele statelor naționale.Este suficient de remarcat că înainte de *Actul Unic*, o țară putea respinge o lege *ne-agreată*, dăunătoare propriei economii (elaborată la nivel european) în timp ce în prezent, dreptul de veto, chiar dacă există, este înlocuit cu conceptul de *majoritate calificată* adăugat ca un sistem de punctaj fixat în baza *greutății* fiecărei țări.Într-un discurs ținut în 1987, *eurocratul* Comisiei Trilaterale Willy de Clercq, anunța că Actul Unic ar fi făcut posibilă luarea unei decizii de către *comunitate* cu două treimi ale *majorității calificate* față de 90% din deciziile care, precedent, aveau nevoie de o unanimitate deplină (56).La acesta se adaugă că Parlamentul European are doar o funcție consultativă, în timp ce legile sunt aprobate de un *Consiliu de Miniștri*, aproape omnipotent.Ideile lui Monnet și ale altor eurocrați începeau să prindă formă.*Actul Unic* și *Tratatul de la Maastricht* tind să dea un caracter ireversibil uniunii politice și economice prin sustragerea continuă a puterii statelor (considerate individual), toate acestea în spatele unei adunări de termeni care ca scop mascarea adevăratelor intenții: *cooperare, uniune, convergență, armonizare* într-un mod care va face (în curând) ca statele să nu se mai poată opună politicii decise la Bruxelles.

Este Europa tehnocraților și a Înaltei Finanțe care, sub conducerea Lojii Înalte, apare ca o expresie a geopoliticii continentale ca parte a planului mondialist, cu restrângeri a libertăților economice, respectiv politice ale națiunilor componente, urmată de o pierdere a identității culturale milenare dizolvată într-o adunătură multinațională și multirasială, cu dispariția patrimoniului spiritual maturizat în circa două mii de ani de civilizație.Fostul consilier al lui Mitterand, Jacques Attali, privitor la referendumul care ar fi dus Franța spre acceptarea *Tratatului de la Maastricht*, se complăcea cu ideea că *Europa modernă trebuie să încerce după război să distrugă însuși conceptul de națiune*, observând că *la vest, națiunile tind să se dizolve pornind* ***din înalt*** *în cadrul construcției europene (...).Aceasta este o nouă utopie, un nou proiect de civilizație: o democrație fără frontiere în care instituțiile nu au nevoie nici de state puternice, nici de frontiere care să limiteze* (57).În același timp, Jacques Delors (cunoscut drept *țarul* din Bruxelles) membru al *Futuribles International*, o frăție de circa 2000 de tehnocrați și sinarhi din întreaga lume (dar care fac parte și din alte societăți mondialiste), vorbind în 1992 despre Tratatul de la Maastricht îi apostrofa pe opozanți cu tonuri care în regimurile totalitare ar fi rezervate adversarilor politici: *În democrație nu este loc pentru adversarii acestui Tratat.Acestora, eu le indic să părăsească politica* (58).

Etapa Uniunii Europene este o etapă masonică?Răspunsul vine de la sine când în 1988, Marele Mestru (de atunci) al Masoneriei italiene, Armando Corona, spunea: *(Masoneria) se așează astăzi în primele rânduri în procesul de unificare europeană.O face conștientă de cine a dat ajutorul la eliberarea popoarelor, la ridicarea minorităților, la apariția Societății Națiunilor și a ONU și acum țintește către unitatea europeană (...) contribuind la afirmarea libertății universale* (59). Conținut deja anunțat prin titlul semnificativ al celei de-a 32-a *Conferințe Europene* a Suveranilor Mari Comandori din Masoneria de rit scoțian care a avut loc în mai 1986 la Roma (participanții erau toți inițiați cu gradul 33): *Ce poate face ritul pentru facilitarea construirii unității europene* (60).Problemă mereu în atenția Masoneriei încă de la apariția ei, reluată punctual, adnotată și repropusă, ca atunci în 1975 când Marele Orient al Franței planifica viitoarea organizare a lumii profane într-o *federație europeană, cu parlament, guvern și limbă auxiliară* (61) și o *federație mondială (...) cu un guvern mondial, o justiție mondială care să substituie ineficienta Curte Internațională de Justiție de la Haga, o monedă mondială care să nu fie o monedă națională*, etc.În sinteză, *drumul nu duce înapoi către statele-națiuni ale trecutului (...).În fond este vorba de construirea unei ordini mondiale a păcii în care Națiunile Unite trebuie să aibă rolul central desemnat ei de către Cartă.* [Hans Dietrich Genscher în *Vitorul Europei*, Lisabona, 12 iulie 1991 (62)].Genscher, după opinia unora mason de rang înalt, timp îndelungat ministru al Afacerilor Externe al RFG (la Bonn) și membru al Forumului Economic de la Davos, este unul dintre susținătorii unificării europene.În 1952 a trecut din Germania de Est (unde era un înalt reprezentant al pseudopartidului liberal-democrat) în Occident, la fel ca și evreul Egon Bahr (fost consilier al lui Willy Brandt și lucrător în serviciile secrete, mai întâi comuniste, după aceea occidentale).La puțin timp după trecerea lui Genscher, acesta a devenit personalitate de seamă a Partidului Liberal-Democrat din Germania de Vest.Ca un caz singular, nici pentru Genscher și nici pentru Bahr, Moscova și Berlinul de Est nu au făcut prea mare caz așa cum au făcut pentru alte situații ci dimpotrivă, având în vedere că ambii au avut funcții politice în conducere, au fost primiți în Est, după reunificare, cu brațele deschise!

Europa – Multe limbi, o singură voce este textul unui poster al Consiliului Europei în care un Turn Babel este elementul dominant, înconjurat de unsprezece stele răsturnate cu vârfurile în jos.Un turn al zilelor noastre după cum o arată macaraua, excavatorul în drum spre turn și avionul cu reacție care apare în scenă prin stânga.În prim plan, un portret senin al solidarității și fraternității muncitorești domină vederea.Semnificația compoziției este profund inițiatică.Turnul este un

simbol clasic al masoneriei ducând cu gândul la tentativa prometeică a omului mortal de-a ajunge la cer.Activitatea armonioasă care se dezvoltă la baza turnului (deja în fază avansată, presupune o perioadă lungă de pregătire și o unică desfășurare de forțe) este de *bun augur* pentru ”Marea Operă”, aducând în prim plan ideea de succes în casa umanității sub lumina stelelor care din înalt *binecuvântează* toate activitățile.Stelele orientate cu vârful în jos nu lasă nici un dubiu privitor la originea acestei *lumini*.Conform anumitor autori, inițiații au atribuit Turnului din Babel o *funcție magică*, de protecție, funcție îndeplinită de-a lungul secolelor de multitudinea de construcții înalte: Statuia Libertății, Turnurile *Gemene* din New York, *Geniul* de la Bastiglia, Turnul Eiffel, sediul băncii din Basel, etc.O altă particularitate a turnului este aceea de simbol, de reprezentare, de manifestare vizibilă și tangibilă a Muntelui Primordial pe care *pelerinul* și-l propune să-l escaladeze pe durata inițierii în căutarea luminii.Un munte a cărui formă duce cu gândul la trunchiul de piramidă prezent pe bancnotele americane despre care, monsignorul Jouin, în *Revue Internationale des Sociétés Secrètes*, observa: *(...) muntele, în simbolistica Masoneriei a avut ”hieroglifa” lui prin piramida colorată, întunecată la bază, luminându-se spre vârf, pentru a demonstra că emanațiile terestre se purificau prin ridicarea spre înalt* (63).

În așteptarea ca ONU să devină sediul Guvernului Mondial, cu armata lui, cu poliția lui secretă, cu parlamentele lui, Loja Înaltă (adică *Autoritatea*) împinge *Puterea* să accelereze realizarea noilor aglomerări economice care să înlocuiască statele-națiuni, precum NAFTA în America de Nord (Canada, SUA, Mexic), creată pentru a obliga Europa să se unească pentru a putea susține concurența pe plan politic și comercial, precum PAN-ASIA – o adunare concentrată pe ascensiunea Chinei, capabilă să oprească creșterea (deci și supremația în zonă a) Japoniei.Aceasta nu înseamnă (și trebuie avut în vedere) că la nivelul *Puterii* totul se desfășoară disciplinat, coerent, ierarhizat și monolitic, uniți toți (sub aceeași conducere Rothschild – Rockefeller) pentru același scop.Villemarest face cunoscut că în 1949, în sectorul bancar, Banca Morgan juca pe *cartea anglo-europeană*.În 1955, această bancă trece sub control american.Banca Worms se separă de Lazard pentru afaceri cu Rothschild... La începutul anilor '70, Rockefeller și Rothschild încercară să pună capăt rivalității dintre ei, dar când Rothschild a băgat de seamă că adversarul lui îl depășea, a *sunat adunarea* pentru a contrasta operativitatea lui David și a fraților lui... (64).

I: PARLAMENTUL EUROPEAN

Europa federală organizată pe baze democratice prezintă, și ea, clasica diviziune a puterilor:
- **legislativă**, prin ultimul organism (cronologic vorbind) al Comunității Europene – Parlamentul – cu sediul la Strasbourg;
- **executivă**, atribuită Consiliului Europei (cu sediul la Bruxelles);
- **juridică**, exercitată prin Curtea de Justiție care are sediul la Luxemburg.La acestea se adaugă organisme specializate precum *Comisia CEE* din Bruxelles, *Curtea de Conturi*, etc.Parlamentul European (în majoritate alcătuit din socialiști) are peste 2900 de funcționari și chiar și o *Comisie împotriva Fascismului și Rasismului*.Este organismul ales prin vot direct unde se iau deciziile Europei federale (decizii din ce în ce mai puțin tratate în adunările parlamentare ale statelor mici).Prima ședință a avut loc între 17 și 20 iulie 1979.Evreul Marcel Shapira, membru al Supremului Consiliu de grad 33 al României, declara în 1985: *Nu ascund că Parlamentul European conține un număr mare de masoni și de oameni care, într-un mod sau altul, au determinat crearea acestei Europe.Noi masonii suntem pentru Europa Unită* (66).Trebuie amintit că Gorbaciov, la acea vreme numărul 1 al nomenclaturii sovietice (dar și membru al Lucis Trust) și destul de cunoscut în mediile masonice, în 1989 l-a primit pe Marcel Shapira în calitate de Mare Maestru al Masoneriei române (inițiat de rang înalt în cercurile oculte ale Masoneriei internaționale), înștiințându-l (cu diverse luni înainte) că vor fi îndepărtați din funcțiile lor unii conducători comuniști ca Honecker, Ceaușescu și Husak, prin înlocuirea lor cu alți lideri comuniști, furnizând prin aceasta confirmarea legăturii strânse dintre aparatul comunist și masoneria internațională mondialistă (67).

Privitor la acest profil sintetic al Europei inițiaților, trebuie luat în considerare, cu mare atenție, planul masonic trasat în 1991 de gradul 33 Michel Barat, Mare Maestru al Marelui Orient al Franței: *Dacă tradiția masonică a privit întotdeauna în perspectivă spre viitor, dacă ideea astăzi admisă (chiar dacă mai stârnește polemici) este că existența Europei a fost prefigurată încă din zorii masoneriei speculative prin relațiile stabilite între lojile europene, ar fi bine (pentru a fi fideli tradiției noastre) să dăm o privire, nu spre viitorul apropiat, ci la un viitor mult mai îndepărtat.Europa nu mai este deloc o idee, ci o realitate în plină edificare.Astăzi deci, nu ne mai putem mulțumi să fim europeni, ci* ***trebuie să fim mondialiști****, și mondialiști fiind vom fi fideli și acelei tradiții de cosmopolitism filosofic care a fost și este o caracteristică a universalismului masonic* (68).Un alt grad 33, Albert Lantoine (1869-1949), aparținător (în anii '30) elitei intelectuale a Masoneriei franceze (alături de personaje ca Oswald Wirth,Marcel Cauwel, Antoine Cohen) este faimos prin publicarea în 1937 a unei lucrări, *Scrisoare către Suveranul Pontif* (69), prin care se oferea Bisericii posibilitatea de colaborare cu Masoneria, în timp, *pentru apărarea civilizației împotriva barbariilor care apar.*A ilustrat într-un mod foarte eficace complotul împotriva națiunilor în altă lucrare, *Hiram au Jardin des oliviers – Hiram în grădina cu măslini* (70): ***Marele nostru secret constă în construirea, pe nesimțite, a unei Republici universale și democratice****, în care ”regină” va fi rațiunea și ”Consiliul Suprem”, Adunarea Înțelepților* (71).În 1991, *Humanisme*, revista Marelui Orient al Franței, oferea detalii privitoare la filosofia care ar fi animat această republică: *În cele din urmă, filosofia în Republică nu este altceva decât un umanism, încred-*

erea în posibilitatea dezvoltării pe deplin a potențialului uman sub controlul rațiunii. ***Ea exprimă un act de mare încredere în puterea de salvare a omului prin forțele proprii, dincolo de orice ajutor supranatural** (...)*, dar cu o precizare: ***Republica nu poate admite în comunitatea spirituală a republicanilor** pe cei care nu s-au supus* (Masoneriei – nota autorului).Fără nici o iluzie, în *lumea unică de mâine* prefigurată prin Republica Universală masonică, nu va fi loc nici pentru cetățeanul care va dori să-și păstreze sentimentele de patriotism pentru propria națiune și pentru propriul teritoriu, și nici oricărei alte persoane care nu se va supune *judecății umane*.

Mess-Turm, edificiul simbol al orașului Frankfurt, având deasupra piramida masonică.Turnul este sediul *Băncii Centrale Europene* și al *Bursei din Frankfurt*.Construcția, terminată în 1991, până în 1997 a deținut recordul de cea mai înaltă clădire din Europa, cu 256 de metri, măsurați până la vârful piramidei.

NOTE:

1 – Richard Wurmbrand *L'altra faccia di Carlo Marx – Cealaltă față a lui Karl Marx*, Marchirolo (Varese), Uomini Nuovi, 1986, p 45.
2 – P Virion *Bientôt...*, cit., p 111.
3 – Ziarul *Le Monde* din 29 noiembrie 1975.
4 – Yves Marsaudon *L'Oecuménisme...*, cit., p 25.
5 – Sandys, prieten al lui Coudenhove-Kalergi, era prezent ca observator la primul congres al *Uniunii Europene a Federaliștilor* care a avut loc la Amsterdam în aprilie 1947, și va conduce (împreună cu André Voisin – unul din principalii afiliați la *Mișcarea Sinarhică a Imperiului*), *Comitetul de Legătură Franco-Britanic*.Voisin a fost unul dintre organizatorii Grupului Bilderberg și din 1976 a făcut parte din Consiliul Executiv al *Federației Mondiale a Orașelor Înfrățite*, organizație mondialistă a cărei statut (trebuie făcut cunoscut) a fost redactat de Robert Badinter (membru al B'nai B'rith).
6 – Conform broșurii lui H Coston *Le monde secret de Bilderberg – Lumea secretă a Bilderberg*, Alençon, 1986, p 6.
7 – *Bulletin du Centre de Culture Européenne – Buletinul Centrului European de Cultură*, nr. 5 (1960-1961).
8 – Ziarul *Il Giorno* din 24 aprilie 1987.De Gasperi a fost prezent printre cei șaptezeci și șapte de participanți la prima conferință Bilderberg de la Arnhem (29-31 mai 1954), însoțit de ambasadorul italian la Londra – Pietro Quaroni.Erau prezenți, printre alții, Retinger, prințul Bernhard al Olandei, David Rockefeller, George Ball (din conducerea Lehman Brothers) și Dean Rusk (președinte al Fundației Rockefeller).
9 – Henry Coston dedică trei capitole consistente lui Monnet (cu detalii particulare din viața acestuia) în cartea *La haute banque et les trusts - "Înalta Finanță" și trusturile*, Paris, Éd. Henry Coston, 1958, p 134 și următoarele.
10 – Robert Sherwood *Roosevelt and Hopkins – Roosevelt și Hopkins*, în limba franceză la Éd. Plon, Paris, 1950.
11 – Conform lui Y Moncomble *Du viol des foulles...*, cit., p 181.*En passant* (*în trecere*) se semnalează că împreună cu Retinger, Jean Monnet a fost *marele păpușar* al Congresului de la Haga, omul lojilor de obediență americană care, în afară de contribuția lui intelectuală în diverse etape pe calea unificării Europei, a fost și o forță în executarea planurilor stabilite. Unul din rezultatele congresului a fost și adoptarea a șapte *Rezoluții pentru Uniunea Politică*, în perfectă armonie cu punctele de vedere ale *establishment*-ului anglo-american.Dintre aceste rezoluții, a șaptea afirma: *Crearea unei Europe Unite trebuie considerată ca un pas esențial pentru crearea unei Lumi Unite* (citat din W F Jasper *Global Tyranny ... Step by Step*, cit., p 241).
12 – Conform *L'Arche* care se autodefinește *Periodic lunar al iudaismului francez*, Paris, numărul din 26 aprilie 1968.
13 – Club fondat în 1951 prin contribuția lui Jean Monnet.În Franța este considerat ca o *emanație a Sinarhiei* [o asociație masonică discretă care operează pentru constituirea (planificată în sens socialist) unei Europe Unite].
14 – *Triangle Paper*, numele dat Rapoartelor Comisiei Trilaterale, numerele 1, 2 și 5.
15 – Conform *Lectures Françaises*, nr. 393.
16 – Citat în J Lombard *La cara oculta*, cit., tomul III, p 477.
17 – Henry Coston *Le retour des 200 familles – Reîntoarcerea celor 200 de familii*, Paris, Éd. La Librairie Française, 1960.
18 – Vezi pagina 90.
19 – Henry Coston *Le veau d'or est toujours debout*, cit., p 177-178.
20 – Preluat din P F de Villemarest *La lettre d'information* nr. 7/1990.
21 – Moïsi demonstrează că pierde ceva din vedere atunci când e vorba de istorie când face aluzie la *obiceiurile rele dintr-o vreme* gândindu-se (desigur) la creștinismul dogmatic care, (în mod justificat) în Evul Mediu avea o anumită intransigență. Rasismul și șovinismul sunt noțiuni necunoscute Evului Mediu, care nu avea nici state naționale și nici colonii.Trebuie amintit că între 2 și 5 iulie 1995, Moïsi a condus la Praga o adunare privitoare la antisemitism, organizată de **Consiliul Europei**, cu circa 200 de conducători politici și intelectuali ai comunității ebraice provenind din 25 de țări europene, un fel de *comisie de control a gândirii* pe continent (conform P F de Villemarest *La lettre d'information*, cit., nr. 8/1995).
22 – Ziarul *Times* din 16 martie 1942.
22 bis – De văzut revista *Royal Institute of International Affairs*, numărul din decembrie 1931.
23 – *Enterprise* din 18 iulie 1970.Se poate remarca paralelismul curios dintre cuvintele lui Rothschild și idealurile masonice: *Ideea de patrie, cel puțin așa cum este înțeleasă astăzi, trebuie distrusă din spiritul copiilor.Această idee trebuie modificată complet* (Adunarea Marelui orient din 1928, p 120).
24 – François Xavier Ortoli, președinte al Comisiei Europene, în *Valeurs Actuelles – Valori actuale* (săptămânal francez de actualități) din 23 septembrie 1974.

25 – Helmut Schmidt, declarație din 14 mai 1975, la Luxemburg, preluată de ziarul *Le Monde* din 13 iunie 1975.Schmidt, de origine evreiască și fost activist în *Hitler Jugend* este membru al Grupului Bilderberg, al consiliului director al Institutului German de Afaceri Internaționale (DGAP), al Institutului Internațional de Studii Strategice din Londra.
26 – Jean Jacques Servan-Schreiber, fiul vice-președintelui Alianței Israelite Universale, asociat al bancherilor Rothschild și Hambro, din Londra, colaborator al Comisiei Trilaterale, preluat de *Le Spectacle du Monde – Spectacolul lumii*, periodic francez (lunar) de actualități din septembrie 1970.
27 – *H du B Reports* din octombrie 1977 (titlul unei scrisori de informare a lui Hilaire du Berrier, analist pentru afacerile externe, din Montecarlo) și din *The Social Crediter*, ziar al *Social Credit Secretariat* din Edinburgh, decembrie 1978.Un alt maestru, Voltaire, deja recomandase ceva asemănător: *Mințiți, mințiți, ceva va rămâne.E nevoie să mințim ca și diavolul, fără timiditate, dar nu doar o singură dată, ci mereu și cu ardoare* (Voltaire, scrisoarea către Thiriot din 21 octombrie 1736, citată în J Ploncard d'Assac *L'Église occupée – Biserica ocupată*, Vouillé, Éd. de Chiré, 1983, p 43-44).
28 – Din *Planète – Planeta*, revistă a realismului fantastic, condusă de masonul Louis Pauwels, noiembrie/decembrie 1970.
29 – Ziarul *Time* din 20 iulie 1992, articolul *The Birth of the Global Nation – Nașterea Națiunii Globale* de Strobe Talbott. Talbott a fost *bursier* Rhodes, director al CFR și membru al Comisiei Trilaterale.
30 – Citat din *Newsweek* din 11 decembrie 1989.*Newsweek* este o revistă a *Washington Post* (purtător de cuvânt al *establishment*-ului american, în mod particular al curentului liberal din CFR și din Comisia Trilaterală).
31 – Harold R Isaacs, profesor de științe politice la MIT, *Nationality: end of the road?*, din *Foreign Affairs* (revista CFR-ului american) din aprilie 1975.
32 – *Proiectul reformator* preluat din Jacques Bordiot *Le parlement européen – Parlamentul european*, Condé-sur-Noireau, Éditions Librairie Française, 1978, p 197.
33 – Leo Tindemans, prim ministru belgian, director al Institutului Belgian pentru Afaceri Internaționale (IRRI).
34 – Decedat la 30 martie 1988 la Paris, era membru al Clubului de la Roma, al Clubului Jean Moulin, președinte al *Noului Contract Social*, membru al *Grupului Parlamentar Mondialist* și al Comitetului de Onoare al Federației Mondiale a Orașelor Înfrățite, apropiat al Marelui Orient din Franța și de Comisia Trilaterală.
35 – Conform ziarului *Il Giornale* din 5 mai 1987.
36 – Conform publicației *Avvenire* din 13 octombrie 1988.
37 – Membru al Grupului Bilderberg și fondator (împreună cu Gianni Agnelli, în 1965) al Institutului Italian de Afaceri Internaționale.
38 – Evreu (1898-1974), *avocat de seamă în planificarea familială în domeniul populației, a fost timp îndelungat președinte al Asociației pentru Procrearea Planificată din America* (*Planned Parenthood* a lui Rockefeller – nota autorului), citat în Martin H Greenberg *The Jewish List – Lista evreiască*, 1979, p 60).
39 – G Brock Chisholm, canadian, a fost membru al *Mișcării Universale pentru o Federație Mondială* și co-fondator în 1957 a Pugwash, o societate discretă cu circa 3000 de membri, împrăștiați pe tot globul, care prin conferințele anuale aduna pentru două săptămâni câteva zeci de oameni de știință *în legături* cu Înalta Finanță, pentru a se ocupa de cercetări pe teme de *actualitate* precum pacea, dezarmarea, apropierea dintre *blocurile militare*, non-violența, ecologia (eufemisme în locul termenului de Guvern Mondial).
40 – Din publicația *USA Magazine* din 12 august 1955, pasaj preluat și în lucrarea lui Claire Chambon *The Ciecus Circle, a humanist revolution – Cercul Ciecus, o revoluție umanistă*, Boston, Western Islands, 1977, citată de Y Moncomble în *Les professionnels de l'anti-racisme*, cit., Paris, Éd. Yann Moncomble, 1987, p 8.
41 – R N Coudenhove-Kalergi *Praktischer Idealismus.Adel-Technik-Pazifismus – Idealism practic.Aristocrație- Tehnică-Pacifism*, Wien-Leipzig, Paneuropa-Verlag, 1925, p 22 și 23.
42 – Din *Lectures Françaises*, nr. 528, aprilie 2001, p 38.
43 – Idem, nr. 518, iunie 2000, p 42.
44 – Raymond Abellio *Ma dernière mémoire.III.Sol Invictus 1939-1947 – Ultima memorie.III.Sol Invictus 1939-1947*, Paris, Éd. Ramsay, 1980, preluată de Yann Moncomble în *Du viol des foules à la Synarchie ou le complot permanent*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1983, p 207.
45 – Y Moncomble, cit., p 283-284.
46 – Ivi, p 282.
47 – Membru al *consiliului general* al Băncii Franței, al Clubului Jean Moulin, al Clubului masonic *Le Siècle* (fondat în 1979, având circa 300 de membri și conform ziarului *L'Express*, aceștia ar reprezenta cam 75% din puterea politică și economică a Franței), al *Futuribililor*, al Institutului August Comte, al Institutului Solidarității Internaționale, al Institutului Schimburilor și Proiectelor, al Asociației Mondiale pentru Perspectivă Socială (alături de Jacques Attali), președinte al Comisiei Europene pentru Regiuni.Jacques Delors este membru și al Comisiei Trilaterale.
48 – Samuel Brittan *Financial Times* din iunie 1988.
49 – *Nuova Solidarietà* din 1 octombrie 1988.
50 – Simpozioane anuale dedicate economiei mondiale.Începând din februarie 1971 are loc în fiecare an, în localitatea turistică Davos, din Elveția.La aceste simpozioane participă sute de oameni (politicieni, economiști și analiști economici) și au loc cu scopul pregătirii planificate a unificării europene, dar și de *observator* pentru economia mondială.La început avea o formă confidențială, cu 120 de membri, dar *forumul* s-a extins succesiv, reprezentând în 1994 *o cifră de afaceri de 3000 de miliarde de dolari* (conform *Lectures Françaises*, nr. 443/1994, Paris).Forumul Economic Mondial este finanțat de un organism numit *Fundația pentru Economia Mondială*.În februarie 1988, această fundație a lansat un periodic numit *World Link – The Magazine of the World Economic Forum*, destinat celor 33.333 mai influente persoane din lume.În mod curios, 33.333 este un număr cabalistic folosit de Dante (conform ziarului *Il Giornale* din 13 august 1988).În mod frecvent, la aceste simpozioane iau parte 33 de șefi de state, și simbolic, reprezentanți ai Mișcării New-Age (precum actrița Shirley Mc-

Laine, considerată un medium, prezentă la forumul din 1979 – conform *Lectures Françaises* din ianuarie 1992), dar și teologi precum Hans Küng, care a participat la sesiuni diverse ale forumului.
51 – Membru al Sociatății Fabian și al CFR.
52 – P F de Villemarest *La lettre d'information*, nr. 2/1988.
53 – Același Vilemarest în *lettre* nr. 13 din 1993 face cunoscut că la acea dată (ca o simplă presupunere, dar plauzibilă în același timp) nu mai mult de 350 de multinaționale ar controla circa 7000 de domenii-cheie din industrie, în Occident, respectiv de căutare și exploatare a materiilor prime.Ziaristul Arrigo Levi (membru al Grupului Bilderberg, al Institutului Italian de Afaceri Internaționale și al Comisiei Trilaterale) informează că în Statele Unite este în curs o *reformă* a sistemului bancar american (care-și are originea în 1929) *care va da posibilitatea fuziunii dintre băncile comerciale, băncile de afaceri și, poate, asigurări, fapt care va duce la* ***apariția unei bănci universale*** *care nu va face altceva decât să recunoască o realitate care există deja* (ziarul *Corriere della sera* din 6 martie 1995).
54 – *Nuova Solidarietà* din 1 octombrie 1988.
55 – Citat din *Lectures Françaises*, aprilie 1988, p 23.
56 – *1992 – The Great European Market?*, adresă a lui Willy de Clerq la *EuRUG Conférence*, Gent (Belgia), 25 octombrie 1987.
57 – Ziarul *Le Quotidien de Paris* din 15 mai 1992.
58 – P F de Villemarest *La lettre d'information* nr. 2 din 1994.Delors a trebuit să abandoneze politica din cauza unui episod de pedofilie petrecut în Belgia.Ziaristul M Blondet scria: *S-a discutat deschis (lumea o știa și ”Canard Enchaîné” a publicat această știre) că există o filmare cu Dutroux (pedofil belgian pluriomicid) care după ce a violat o fețiță, a ucis-o în fața unei mici adunări de personalități, atât de importante, încât poliția belgiană nu a făcut nici un fel de cercetări.”Canard” anunța că între aceste personaje era și un catolic, Jacques Delors.La publicarea numelui său, Delors nu a reacționat.Nu s-a întâmplat nimic, nu s-au făcut cercetări, dar aproximativ jumătate din populația capitalei belgiene a ieșit în stradă să protesteze.Eu eram trimis al ziarului.Delors de fapt, după cum ați văzut, s-a distanțat de acest incident.S-a distanțat și datorită faptului că aceste personalități sunt de neatins, protejați de puternicele lor adunări secrete* (Autori diverşi *Aborto: il genocidio del XX secolo – Avortul genocidul secolului XX*, Milano, Effedieffe Edizioni, 2000, p 38).De același autor se poate vedea și *Europa, dove vai? - Europa, încotro?*, din *Il Timone*, anul II, nr. 7, mai/iunie 2000.
59 – Aldo A Mola *La liberazione dell'Italia...*, cit., p 311.
60 – Știre apărută în ziarul *Il Giornale* din 27 mai 1986.
61 – *Annales du G.: O.: - Analele Marelui Orient*, 1976-2, citat în *Lectures Françaises*, septembrie 1992, p 30.
62 – Citat în W F Jasper *Global Tyranny...*, cit., p 253.
63 – Conform Dominique Setzepfandt *Paris, éxotérique – Paris, exoteric*, articole din revista *Sous la Bannière*, Villegenon, nr. 48 și 56.
64 – *La lettre d'information* nr. 6/1993.
65 – La 30 martie 1990, Consiliul Europei a *patronat* o *ședință* a Marelui Orient al Franței, dedicată *Protecției Sociale în Europa*.Sursă, P F de Villemarest *La lettre d'information* nr. 4/1990.
66 – Preluat din *Lupta*, 1985; conform *The Economist*, numărul din 26 decembrie 1992-8 ianuarie 1993, p 24.
67 – P F de Villemarest, *La lettre d'information* nr. 4/1992.
68 – Tratat din *Points de vue initiatique – Puncte de vedere inițiatice*, revista Marii Loji a Franței, nr. 81/1991 sub semnătura lui Michel Barat.
69 – *Lettre au Souverain Pontif*, cit, Paris, Éditions du Symbolisme, 1937; vezi capitolul VII al cărții lui P Virion *Mystère d'iniquité – Misterul inițierii*, Saint-Céneré, Éditions Saint-Michel, 1967, 53, p 67.
70 – Paris, Éd. Gloton, 1928.
71 – Citat din J Ploncard d'Assac în *Lectures Françaises*, nr. 422, iunie 1992.

CAPITOLUL 26: RASISMUL CA STRATEGIE A ÎNALȚILOR INIȚIAȚI

Citatul cu care s-a încheiat paragraful **Libertatea de emigrare în lumea întreagă** stârnește numeroase nedumeriri.Cum se face că ebraismul talmudic și creatura acestuia – *Masoneria* – susțin o campanie masivă pentru amestecul indiscriminat al raselor, dar ebraismul condamnă cu orice mijloace, împotriva oricui, contaminarea acestuia cu persoane provenind din alte rase.Răspunsul pare evident.*Lucrătorii* ocupați cu *Marea Operă* (care are ca finalitate Guvernul Mondial) știu foarte bine că principalul obstacol în calea formării unui guvern unic îl constituie diversitatea religiilor, deci și a tradițiilor. Aceștia ar dori, prin amestecarea religiilor și a tradițiilor (ca urmare a migrațiilor de mari proporții) să se ajungă la *suicid național* (dacă ar fi să folosim cuvintele *National Committee for Furtherance of Jewish Education*) la distrugerea popoarelor printr-un amestec sincretic, la crearea *omului nou*, într-o nouă perioadă de timp, numită *New-Age* sau *Era Vărsătorului*. În acest context, obiectivul fuziunii raselor este doar un scop fals: ceea ce se intenționează în realitate nu este dispariția raselor ci a tradițiilor care caracterizează aceste rase, incompatibile cu doctrina și programele Înalților Inițiați.

În fața acestei munci, laborioase și fără precedent, apar și inevitabilele (uneori violente) ciocniri dintre caracteristicile diverse ale populațiilor care trăiesc împreună (1), caracteristici referitoare la siguranța publică, nivel de cultură și educație, sănătate, ocupație, etc.Aceste contradicții sunt demonizate și reduse, în mod grosolan, la un singur cuvânt: **rasism**, cuvânt care dobândește un caracter ucigător prin asocierea cu ororile comise da național-socialismul hitlerist.Egalitatea

rasism = național-socialism constituie în mâinile Înalților Inițiați instrumentul de anulare, de eliminare a oricui s-ar opune acestei inumane *operațiuni alchimice* de transformare a a întregii rase umane.Privind retrospectiv în timp, putem observa că rasismul era un lucru necunoscut în lumea occidentală.Creștinismul nu a avut probleme să recunoască contribuția adusă de persoane diverse, de etnii diferite, din rase diverse la ceea ce va deveni *Biserica lui Hristos*.Rasismul (în schimb) apare în urma ideilor și mișcărilor ivite după Revoluția Franceză care a pus la punct un program talmudic și masonic de laicizare a așa-numitei *civitas christiana* (2).Motivul este evident: în timp ce exista o anumită coeziune socială (chiar dacă din creștinism s-au desprins mai multe ramuri, penticostali, adventiști, luterani, calviniști, etc) asigurată de către credincioși, ca urmare a ideilor răspândite de *frați* precum Fichte, Berchet, Mazzini, Kossuth & Co, caracterul *concentrator* al ideilor de *limbă* și *nație* (ca noțiuni garante ale stabilității) a *migrat* la baza apariției național-socialismului (ca premergător al rasismului), după cum arată și cazul paradigmatic al nefastului *național-socialism german*.Dacă se dorește o aprofundare ulterioară a acestei cercetări, se poate descoperi că tradiția care a predicat dintotdeauna *distincția* și *antagonismul* dintre rase, este cea *ebraică* (3).Tocmai acest rasism, încorporat într-o religie, într-o credință, poate explica supraviețuirea poporului evreu, printr-o *diasporă*, pe durata a două mii de ani.Privitor la aceasta se pot cita doi autori, cu puncte de vedere imposibil de combătut.Primul dintre aceștia (evreul) Bernard-Lazare, zis și *Lazare Bernard* (1865-1903), care în 1894 a scris cartea *L'Antisémitisme: son histoire et ses causes – Antisemitismul: Istoria și cauzele lui* (4), ca răspuns la o scriere antisemită (destul de faimoasă) a socialistului francez Edouard Drumont (1844-1917), numită *La France juive – Franța evreiască* (5): *Un lucru a împiedicat această fuziune și-i menține pe evrei între popoare: elaborarea Talmudului*, conform căruia *(...) fără lege, fără Israel care să o practice, lumea nu ar exista, Dumnezeu reîntorcându-se în neant; lumea nu va cunoaște fericirea decât atunci când va fi cucerită și supusă imperiului universal al acestel Legi, adică a Imperiului Evreilor.Ca urmare, poporul evreu este unicul popor ales de Dumnezeu ca depozitar al voinței și dorințelor lui; este unicul popor cu care Divinitatea a făcut un pact, el este poporul ales al Domnului.În momentul în care șarpele a tentat-o pe Eva (spune Talmudul), o corupe cu veninul lui.Israel, primind revelarea în Sinai, se eliberează de cel rău; celelalte națiuni nu se pot vindeca.Astfel, dacă aceste națiuni au fiecare dintre ele un înger ocrotitor și constelațiile care le protejează, Israel se află sub ochiul (privirea) însuși a lui Jehovah; el este fiul ales al Eternului, unicul care are drept la dragostea lui, la bunăvoința lui, la protecția lui specială și ceilalți oameni se află așezați sub evrei.Aceștia nu au drept decât din milă la generozitatea divină pentru că numai sufletele evreilor își au originea în primul om.Bunurile deținute de către națiuni îi aparțin, în realitate, lui Israel (...)* (6).(Referitor la *vulturul bicefal*, și patriarhul Daniel, în timpul unei slujbe din noiembrie 2011, a stat pe un covoraș care purta acest însemn! **Vom vedea ce aduce viitorul.Prin rândurile de față, dar și prin evenimente**).

Una din manifestările cele mai cunoscute ale acestui *rasism talmudic* o reprezintă frica susținătorilor *ultraextremiști* de contactul fizic cu persoane de rasă diversă.Privitor la aceasta, Lazare scria: *O altă frică, aceea față de impuritate, i-a separat pe evrei de lume și a făcut și mai riguroasă izolarea lor.Privitor la impuritate, ”fariseii” duceau rigoarea până la extrem; interzicerile și prescripțiile din Biblie nu erau de ajuns, din ceea ce spuneau ei, să-l apere pe om de păcat.Așa cum cea mai mică atingere contamina vasele pentru sacrificii, așa se considerau, și ei, impuri la orice apropiere străină. Din această frică au apărut nenumărate reguli privitoare la viața cotidiană: reguli la vestiar, în casă, la mâncare, toate cu scopul evitării impurității și sacrilegiului la israeliți și încă o dată, norme create pentru a fi urmate într-un stat independent, imposibil de pus în practică într-o altă țară.Aceasta implica necesitatea, pentru cei care doreau să respecte aceste reguli, să fugă de societatea non-evreilor* (a *goimilor*) *și, ca urmare, să trăiască singuri, ostili oricărei apropieri* (7).

Un alt scriitor care aduce o susținere în plus la cele de mai sus este profesorul Gershom Scholem (1897-1982), o *autoritate* în materie de cabală, considerată *doctrina cea mai profundă a ebraismului talmudic*, fiind printre cei care au înființat *Centrul de Cercetări Cabalistice* de pe lângă Universitatea Ebraică din Jerusalim, cu scopul de a reda cabalei rolul ei de *concentratoare a unității morale și religioase a poporului evreu împrăștiat* (8).Profesorul Scholem, într-o carte faimoasă intitulată tocmai *Cabala*, explica că din punct de vedere al acelei doctrine, există o diferență netă între sufletele evreilor și cele ale non-evreilor: *Sufletele non-evreilor își au originea în ”partea cealaltă”, în ”Sitra Ahra”, în timp ce sufletele evreilor își au originea în ”partea sfântă”, sau ”Sitra Kedusha”* (9).*Sitra Ahra*, după cum ne învață Scholem, este *regatul forțelor răului asupra căruia domină Lilith, soția lui Samael (Satana), mamă a necredincioșilor* care constituie *multitudinea mixtă – Erev Arav, care guvernează peste tot ceea ce este impur* (10).

În acest context ideologic și cultural se poate înscrie faimosul atentat din Hebron (din 3 martie 1994), care l-a avut ca autor pe Baruch Goldstein, dacă este adevărat ceea ce scria ziarul italian *Corriere delle Sera* din 4 martie 1994, că participanții la funeraliile autorului urlau *degetul unui evreu valorează un milion de arabi*.Scriitorul evreu Albert Memmi, o autoritate în domeniu, într-o lucrare dedicată rasismului, onestă din punct de vedere intelectual, constata: *Finalitatea rasismului constă în stăpânire* (11).La acest punct apare evident că a scoate în evidență antiteza dintre lumea creștină și ebraism (din punct de vedere rasial) așa cum a făcut Hitler, este ridicolă și mistificată.Creștinii, departe de a-i respinge pe evrei ca fiind așa cum sunt, dintotdeauna au dus mai departe moștenirea *testamentară*.Isus Hristos era evreu, Sfânta Fecioară era evreică, apostolii erau evrei, cei patru evangheliști erau și ei evrei, primii convertiți (care cu sutele au urmat predicile lui Petru, evreu și el) erau evrei; evreu era și Pavel, pentru a nu lua în discuție originea unui Alphonse Ratisbonne, a rabinilor Chevalier Drach, respectiv Israel Zolli.

Disputa dintre rasismul fariseic și antirasismul creștin este de aceași vârstă cu Isus și Sf. Paul.Isus a fost cel care a explicat că toate celelalte popoare, până la capătul lumii, vor intra în casa lui Avraam, pentru că adevărații fii ai lui Avraam nu erau cei cărora le curgea în vine sângele acelui patriarh, ci cei care înfăptuiau lucrările (*Gv* 8, 39-47).Sf. Paul, mereu în polemică cu fariseii, vorbea despre fii din punct de vedere al credinței și fii din punct de vedere al *cărnii*: *de fapt*

toți sunteți fii lui Dumnezeu, pentru credința în Isus Hristos; toți cei botezați întru Hristos, v-ați îmbrăcat cu Hristos.Nu mai există nici evreu, nici grec, nici slav, nici bărbat, nici femeie, ci voi toți sunteți una prin Isus Hristos, sunteți sământă de-a lui Avraam, moștenitori după promisiune (*Gal* 3, 26-29).Cu aceste cuvinte ale evreului Saul din Tars – *Sfântul Pavel* – preluate din Noul Testament se încheie această mică dizertație privitoare la originile aproximative ale acelui *rasism* care este atribuit creștinismului, cu ajutorul unui alt cuvânt magic, la fel de înșelător, *antisemitismul*, care nu este decât o formă particulară de rasism.

Maimonides in Hilkhoth Akum X, 1.

אסור לרחם עליהם שנאמר ולא
תחנם לפיכך אם ראה גוי עובד
כו"ם אובד או טובע בנהר לא
יעלנו : ראהו נטוי למות לא
יצילנו אבל לאבדו בידו או
לדחפו וכיוצא בזה אסור מפני
שאינו עושה עמנו מלחמה

Noli licet misereri eorum; quia dicitur: "Ne misereberis eorum". Idcirco, si quis viderit Akum pereuntem, vel aquis demersum, ne opem ferat. Si eum morti proximum viderit, ne eripiat morti. Attamen manu sua eum perdere, praecipitem io puteum dare, vel siquid huic simile, nefas est, quia nobiscum bellum non gerit.

Maimonide, în Hilkhoth Akum X, 1: *Nu este legitim să ne fie milă pentru că este scris: nu vei avea milă de ei* (Dt. VII, 2).*Deci dacă cineva va vedea un akum* (idolatru) *că este în pericol sau stă să se înece, nu-i dați ajutor.Și dacă stă să moară, lăsați-l să moară.Nu e drept să-l ucidem cu mâna noastră, să-l aruncăm în vreun puț, sau să-l ucidem în alt fel, doar dacă este în conflict cu noi*.

Sepher Or Israel 177 b. [3]):

הסיר חיות הקליפות ותמיתם
ואז תעלה עליך השכינה כאילו
הקטרת קטורת

Dele vitam Kliphoth et occide ea; gratis enim eris Divinae Maiestati sicut ille, qui offert oblatum incensi.

Sepher Or Israel (177 b) – Ialkut Simoni 245 c. n. 772 - Bamidbar rabba 229 c: *Prindeții și ucideții pe kliphoth* (creștini); *veți fi apreciat în ochii Divinei Maiestăți ca și cel care aduce o ofrandă.*

Abhodah zarah 26 b. Tosephoth :

כשר שבגוים הרוג

Optimum inter Goim occidi meretur.

Abhodah zarah 26 b. Tosephoth: *Chiar și cel mai fidel dintre goimi* (necredincios, non-evreu) *trebuie să fie ucis* (12).

NOTE:

1 – Ca de exemplu poligamia, sclavagismul, mutilarea genitală (la femeile africane) și alte obiceiuri, în contradicție cu spiritul occidental.

2 – *Ilustrul Frate* Ernesto Nys, scria: *Mai mult decât orice altă instituție, Masoneria a contribuit la confirmarea caracterului laic al statului.Ea a luptat în mod constant pentru eliminarea din toate normele de drept și din toate manifestările juridice a elementului religios* (conform Ernesto Nys *Massoneria e società moderna – Masoneria și societatea modernă*, Foggia, Bastogi, 1988, p 6).Gustavo Raffi, actualul *Mare Maestru* al Masoneriei italiene, a publicat recent o lucrare cu un titlu mai mult decât semnificativ *In nome dell'uomo – În numele omului*, 2011, Mursia.

3 – Din care național-socialismul își trage spiritul discriminatoriu.Serge Hutin, istoric al Masoneriei, observa: *Lucrul cel mai surprinzător constă în descoperirea în ideologia național-socialistă a influenței – inversată – a Vechiului Testament. De fapt, aceasta pare să fi înlocuit noțiunea de ”popor ales” cu cea de ”rasă aleasă”* (conform *Governi occulti e società segrete – Guverne oculte și societăți secrete*, Roma, Mediterranee, 1973, p 181).

4 – Bernard Lazare *L'antisémitisme: son histoire et ses causes*, Paris, Éd. de la Vieille Taupe, 1985.

5 – Două volume, ediția 1994, disponibile la c/o D. P. F., BP 1, 86190, Chiré-en-Montreuil, Franța.

6 – Bernard Lazare, cit., p 14.

7 – Idem, p 15.

8 – Gershom Scholem *La Cabala – Cabala*, Roma, Mediterranee, 1992.Pentru a ne da seama de importanța cabalei în lumea ebraică, este suficient de luat în considerare faptul că B'nai B'rith se inspiră din aceasta, ca de altfel și Masoneria.

9 – Idem, p 160.

10 – Idem, p 359-360.

11 – Albert Memmi *Le racisme – Rasismul*, Paris, Éd. Gallimard, colecția *Idées*, p 57.

12 – Citatele din ebraică, cu traducerea în latină alături, au fost extrase de sacerdotul lituanian Giustino Bonaventura Pranaitis, profesor de teologie și de limba ebraică pe lângă *Academia Ecleziastică Imperială* din Sankt Petersburg, fiind publicate în 1892 sub îngrijirea arhiepiscopului Kozlowsky, la 13 aprilie al aceluiași an.Titlul original al antologiei era *Christianus in Talmude Judeorum, sive rabbinicae doctrinae de christianis secretae*.În 1985, această antologie era disponibilă în volumul *The Talmud Unmasked – Talmudul demascat*, Box 216, Hawthorne,, California, 90250, Omni Publications.Se poate vedea și textul, tradus din ebraică în engleză, *Sepher Toledot Jeshu*, London, The Pioneer Press, 1919.

§. PARTEA A TREIA

”ERA VĂRSĂTORULUI” SAU ”MIȘCAREA ANTIECLEZIASTICĂ”

Dacă vedeți pe unul dintre noi lucrând pentru vreo mișcare mai specială din lume, să știți că este o parte a unui plan mondial, și acest mare plan constă într-un nou ”cer” și un nou ”pământ” construite pe ruinele civilizației antice. Annie Besant, membră a Societății Fabian, conducătoare a Societății Teozofice și grad 33 al RSAA. (citat din Inquire Within *The Light Bearers of Darkness – Purtătorii de lumină ai ”întunericului”*, Londra, Boswell, 1930).

CAPITOLUL 27: APROPIEREA ”SEDUCĂTOARE” A GUVERNULUI MONDIAL: SINCRETISMUL RELIGIOS. CALEA SPRE O SUPER-RELIGIE A GUVERNULUI MONDIAL. ”TEMPLUL ÎNȚELEGERII” DIN WASHINGTON

Prin lucrarea citată, *Paris, capitale des religions ou la mission d'Israël* (program mondialist din anii '20, inspirat de gândirea talmudică), Jean Izoulet consideră religia mondială drept un factor de maximă importanță, un mijloc puternic de *amalgamare* a popoarelor, ca o cale mai ușor de străbătut spre un Guvern Mondial, alternativă (sau complementară) la o altă cale, mai greu de străbătut, cea a războaielor sau a revoluțiilor.Sau, pentru a o spune cu simplitatea lui S Giovanni Bosco, *sau religia, sau bâta* (1).De teamă să nu fie deloc înțeles, Izoulet explica că va fi necesar să se *ajungă la o sfântă și sănătoasă secularizare a Bisericilor noastre, a Occidentului și a Orientului, printr-o sinteză a religiilor, adică* ***printr-o religie mondială care va fundamenta Unirea Mistică, și în consecință, Unirea Politică a existenței umane****.Rasei care va ști să pătrundă cât mai adânc secretele Creației, să se scufunde până în profunzimile Universului, acestei rase și religiei ei, fără îndoială cea mai autentică și divină religie, va primi în mod legitim, hegemonia spirituală (și temporală) asupra Umanității* (pag. 184).La acea vreme se spera într-o astfel de *conciliere* și în Statele Unite exista deja un *Fellowship of Faiths – Frăție a Credințelor* cu caracter internațional, derivată din fuziunea dintre *Liga ”Asemănătorilor”* (fondată în 1910 de rabinul Stephen S Wise, prieten apropiat al ”colonelului” House) și *Uniunea dintre Orient și Occident* lansată de H G Wells, de sir Oliver Lodge și de alții (2).În grupul director al fraternității se aflau *sora-mason* St-Clair Stobart (de la Societatea Teozofică; sir Herbert Samuel (personalitate de seamă a Societății Pilgrims și înalt comisar britanic pentru Palestina); lordul Allen of Hurtwood (membru al Societății Pilgrims, al Societății Fabian și al P.E.P – organizația lui Moses Sieff) și lordul Halifax, mason, apropiat al Societății Fabian (căruia i-a fost președinte între 1950 și 1958), membru al RIIA, și din 1957 Mare Maestru al Ordinului Sf. Mihai și al Sf. Gheorghe (3).După cum se vede, o *frăție religioasă* cu resurse financiare pe măsură.Scopul acestei frății, în prezent, a fost preluat de Societatea Teozofică (4), *pentru care, cel mai elevat scop spiritual îl constituie Unificarea Religiilor* (5).Unificare întărită și de spusele lui Giuliano Amato (fost președinte al Consiliului de Miniștri al Italiei, membru al Institutului Aspen, al Institutului pentru Afaceri Internaționale din Roma, al Grupului Bilderberg) cu ocazia celei de-a VII-a întâlniri ecumenice mondiale pentru pace (Milano, 1993), în compania cardinalului Martini: *legile și puterile nu servesc deloc, la nimic, dacă nu există și o adeziune a conștiințelor* (6).Un *deloc* care ne poate duce cu gândul la o preocupare reală a *Puterii* (care-i *veghează cu o grijă părintească* pe toți conducătorii), respectiv a *Autorității* (care îi acordă tot sprijinul) că au venit vremurile de creare a unui *pol* (idee, concept, etc) care să ducă la un consens moral comun, la o gândire omogenă, cu rol de *adeziv* al unei societăți ale cărei structturi (ieșite din laboratoarele sociologice anglo-saxone) s-au devedit *ineficiente* și *inaplicabile* dincolo de frontierele naționale, spre orizonturile planetare.Imaginea alăturată prezintă câtiva din membrii Ordinului Sf. Lazăr, la o ceremonie, în Africa de Sud, în 2010.Mare Maestru al acestui ordin este don Carlos Gereda de Borbon, marchiz de Almazan (al 49-lea Mare Maestru).De aici apare, cu claritate, motivul deselor întâlniri ecumenice internaționale, necesare să aducă la un numitor comun tot ceea ce rămâne după *dizolvarea* Orientului, respectiv a Occidentului.

Mișcarea religioasă, *gândirea religioasă*, va constitui o modalitate forte pe calea spre Guvernul Mondial ce va duce la unirea creștinilor (ortodocși, catolici) cu peste 600 de secte protestante, cu evrei, cu musulmani, cu hinduși și budiști și de ce nu, cu adepți ai *satanismului*, mai ales că pentru mondialiști, toate religiile sunt egale.În Statele Unite, în domeniul *sectar*, satanismul a fost declarat de ceva timp drept *religie*.Este nevoie, deci, de o *supra-religie* (tocmai aceea propagată de teozofie, dedicată unui *hypertheos* inefabil și necunoscut, o *divinitate* supremă dincolo de orice opoziție sau antagonism, care să reunească în ea toate celelalte religii.Simbolul fizic al acestei noi religii ar putea fi *lumina albă*, ca reprezentare a multiplelor aspecte ale unui adevăr, la fel cum lumina albă se desface în multitudinea de culori a curcubeului, fiecare culoare având semnificația ei.S-ar putea trata aici de o repetare (pe tărâm religios) a operației de *regionalizare politică* a Europei.Fiecare se va putea recunoaște pe mica lui *bucățică* de pământ (diversă de *națiunea* de odinioară), va putea fi reprezentat de-o culoare (ca imagine a religiei) și nu va putea pretinde că deține în mod exclusiv și absolut, adevărul.

O super-religie care ar putea fi primită fără prea mari obiecții de către religiile orientale, respectiv de cele animiste din Africa și America, dar dificilă de acceptat de către evrei, musulmani sau creștini, mai ales ramurile *radicale*.De ceva timp există un precursor al acestei religii universale, elaborată în adunările Societății Teozofice, iar numele ei (respectiv *terenul de joacă*) este New-Age, sau *Noua Eră*, cuvânt percutant și de efect care promite o viață fericită în noua eră care va veni, *Era Vărsătorului*.Afirmație deloc hazardată, sau mai rău, o aproximare din comoditate, ținând cont că ne aflăm în fața unor persoane care iau totul în serios, care dispun de mijloace (de orice fel) importante, deciși să condiționeze fiecare aspect al vieții personale și sociale ale individului, pentru împlinirea scopului de dominare mondială.O teză care, expusă în acest fel, până acum, nu ar trebui să apară ca fiind incredibilă.Privitor la subiect, merită de luat în seamă afirmațiile a două personalități principale din această *mișcare*: George Walker Bush, grad 33 al RSAA (membru a diverse cluburi, cercuri și organizații cu caracter mondialist), respectiv Alice Bailey, teozof de seamă, fondatoare în 1922 a *Lucifer Trust*, cunoscută astăzi sub denumirea prescurtată de *Lucis Trust*, o organizație non-guvernamentală, cu statut consultativ pe lângă Consiliul Economic și Social al Națiunilor Unite, cu sedii la New York, Londra și Geneva.Alice Bailey este considerată o adevărată *maîtresse à penser* în teozofie, la egalitate cu fondatoarea Helena Petrovna Blavatsky, respectiv Annie Besant, iar gândirea ei a fost transpusă în numeroase scrieri ezoterice, considerate ca *adevărate îndrumare* pentru cei care se recunosc în mișcarea New-Age.

G Bush Sr., pe durata campaniei electorale pentru președinția SUA (din 1988), a făcut referire la o expresie misterioasă, *o mie de puncte de lumină*.În ianuarie 1989, devenit președinte, instituie o fundație numită *Puncte de lumină*, cu un buget de 35 de milioane de dolari timp de patru ani, care ar fi avut ca scop *rezolvarea problemelor sociale* precum violența, sănătatea, în afară de ajutorarea *inițiativelor culturale și ambientale* (7).Tema este reluată succesiv în discursul referitor la starea națiunii din 29 ianuarie 1991, în care se face referire în mod explicit, la o *intenție minunată, care să servească la aprinderea a o mie de puncte de lumină*.Mesaj criptic, adresat celor care erau în stare să-l înțeleagă? Poate!Această expresie apare într-o lucrare scrisă cu mulți ani înainte (în 1934) de către un mondialist de seamă, H G Wells în *An Experiment in Autobiography* (8), dar și la Alice Bailey care menționase de *o mie de puncte de lumină*, ca unul din sloganurile ei tipice.

Fapt surprinzător, mai ales că prima (din cele 16 *formule de rugăciune* care formează *Marea Invocație*) rugăciune a teozofilor, adresată a ceea ce ei numesc *sursa de lumină*, spune: *Prin punctul de lumină intră cunoașterea lui Dumnezeu*.[Fotografia alăturată îi prezintă pe G W Bush (decorat cu gradul de *colan* al Ordinului Steaua României, în 2002), respectiv pe Mack Brown, cu echipa de *football* Texas Longhorn, în 2005].Stranii *coincidențe* pentru personaje atât de reprezentative.G W Busw este membru al Skull & Bones și, conform opiniei lui Sutton, această societate (cu circa 800 de membri și legată de mișcarea New-Age) nu este *străină de unele aspecte sataniste* (9).Dar Bush aparține unui *clan* foarte legat de familia Harriman, și se pare că ar exista grade de rudenie cu familia regală a Angliei.La nivel de putere, familia Bush este a treia după Rothschild și grupul Rockefeller – Morgan – Harriman.Despre H G Wells, este cunoscută apartenența lui la Golden Dawn, la Fundația Rockefeller și mai ales la Societatea Fabian.Și nu întâmplător, din Societatea Fabian a făcut parte și Annie Besant (1847-1933), care în 1891 i-a urmat Helenei Petrovna Blavatsky la conducerea Societății Teozofice.Pe lângă gradul 33 în RSAA, Besant deținea și gradul de *Mare Inspector* al Ritului Egiptean de Memphis-Misraïm.

Alice Bailey, considerată *continuatoarea* lui Blavatsky, respectiv a lui Besant, este recunoscută ca *preoteasa oficială* a religiei New-Age.Ca prezentare a acestei persoane, dar și a doctrinei pe care o profesează, este suficient citatul de mai jos, din cartea *The Externalisation of the Hierarchy – Exteriorizarea Ierarhiei* (10): *Cu mulți ani în urmă am spuscă războiul care ar putea urma după acesta* (după cel de-al doilea război mondial – nota autorului) ***va fi un război religios****. Un astfel de război nu va cauza un măcel ca cel pe care l-am cunoscut.Acesta va fi dus cu arme mentale, în lumea gândirii și a ideilor* (pag. 453).

A: ”TEMPLUL ÎNȚELEGERII” DIN WASHINGTON

Prin anii '60 ai secolului trecut, apărea la Washington (sub patronajul Societății Teozofice) a asociație numită *Templul Înțelegerii* cu scopul de-a reuni, în fiecare an, pe conducătorii principalelor religii mondiale.Iată cum ilustra revista oficială a teozofiei această inițiativă: *Templul Înțelegerii a conceput proiectul de înălțare a unui lăcaș în care vor fi reprezentate toate marile religii ale lumii.Planurile au fost făcute și acest templu se va construi la Washington.Imaginăm o stea cu șase vârfuri; fiecare din acest vârf va fi dedicat unei mari religii, în timp ce în centru va fi un templu de meditație unde toți se vor putea întâlni în liniște, să mediteze împreună la UNITATEA tuturor religiilor* (11).Pierre Virion (în lucrarea lui dedicată curentului antibisericesc) adună *ecourile* și prezintă (aproape în întregime) un articol preluat din ziarul *Shreveport Journal* din Louisiana (31 martie 1962).Destul de mare (ca întindere) este reprezentativ pentru a cunoaște arcanele gândirii teozofice:

> *Cetățenii Lumii caută fonduri pentru o uniune spirituală mondială.Simbolismul proiectului pentru un templu de reîntoarcere la magia neagră*, de Edith Kermit Roosevelt (12).

New York – Un templu este gata să fie construit la Washington DC pentru Cetățenii Lumii, cu scopul final de dezvoltare a Înțelegerii Universale, în locul limitărilor naționaliste.Autorii acestui proiect de cinci milioane de dolari spun că printre cei interesați de construcție, s-ar afla: Swami Probhavananda (de la Vedanta Society din Hollywood); secretarul apărării, Robert McNamara; liderul socialist Norman Thomas (13); *Chester Bowles, consilier special al președintelui; Swami Bhaskaranand (din New Delphi, India); Thomas Watson [de la IBM* (14)*]; Eleanor Roosevelt (din partea Lojii Unite a Teozofi-*

lor, din New York City); și alții.Viitoarea construcție va avea caracteristicile unei Uniuni Spirituale a Națiunilor, și din cele ce reies din documentele care provin de la "cartierul general" al Templului (Greenwich, Connecticut), va fi un simbol al fraternității dintre ființele umane.În acest Turn Babel modern vot fi reprezentate cele șase religii internaționale: hinduismul, iudaismul, budismul, confucianismul, creștinismul și islamismul.Printre cei care subscriu, îi întâlnim pe: Jack Benny; Douglas McArthur II (ambasador în Japonia); Max Lerner (de la The New York Post); profesorul J B Rhine (de la Duke University); Roland Gammon (de la Mișcarea Juriștilor pentru Parlamentul Mondial); Miguel Idigoras Fuentes(președintele Guatemalei); sir Roy Welensky (15)*, prim ministru al Federației Rhodesia-Nyasaland între 1953 și 1963; reverendul Fred Jordan (președinte al Spiritualiștilor Internaționali din Norfolk, Virginia); Philip S Linnik (director al Centrului Fraternității Universale); Glen Cove (Long Island, New York); James A Linen (președinte al Time Life) și S A Mohamed (atașatul cultural arab în Washington DC).Este pe cale să înceapă o campanie de publicitate la nivel mondial.Numele fondatorilor vor fi sculptate în pereții de piatră ai templului.Simbolismul gândit pentru acest monument este dedicat reîntoarcerii la magia neagră.Monumentul va include un ochi gigantic și o incintă circulară în care apa va reflecta lumina proiectată de o boltă alcătuită din mii de fațete, asemănătoare unui diamant multicolor.Din broșura de prezentare a templului aflăm că "bolta va fi iluminată toată noaptea pentru a arăta simbolic că, chiar dacă lumea doarme, lumina spiritului continuă să vegheze*.

Mai nou (peste timp) Biserica va fi cea care va încuraja astfel de *manifestări*.Imaginea din stânga îi prezintă pe (de la stânga la dreapta) Julia Kristeva, reverendul Olav Fykse Tveit (secretarul general al World Council of Churches), Norvan Zakarian, Rowan Williams (arhiepiscopul de Canterbury), patriarhul ortodox Bartolomeu I, papa Benedict al XVI-lea, rabinul David Rosen, Wande Abimbola, Acharya Shri Shrivatsa Goswami, Ja Seung (conducătorul ordinului budist coreean Joigye Order) și Kyai Haji Hasyim Muzadi, prezenți în bazilica Santa Maria degli Angeli (27 octombrie 2011, sursă Reuters) din Assisi.

La vremea ei, ocultista Annie Besant (16) *a adunat la Londra fondurile pentru construcția unui templu similar.Un fel de Eleanor Roosevelt al timpului ei, Besant a colaborat în mod activ cu Nehru și Krishna Menon, fiind și cea care a pus bazele Ligii Parlamentare a Fabianilor (un grup socialist englez) la interiorul căruia activau Sidney Webb, Hubert Land, H H Champion și George Bernard Show.Templul lui Besant era caracterizat de șase reprezentări simbolice ale celor șase mari religii internaționale, situate în sala de conferințe.Adepții, aflați în vizită, puteau contempla pe perete o stea teozofică cu șase vârfuri, constituită din două triunghiuri care se întrepătrundeau, înconjurate de un șarpe, această temă fiind reluată și în Templul Înțelegerii.Respectiva broșură mai informa, de asemenea, că pe pereții templului se vor afla "fațetele culturale ale diamantului adevărului".*

În New York City, Prietenii Camerei de Meditație țin (în mod regulat) o lungă reuniune în Camera de Meditație a ONU.În centrul acestui templu, o rază de lumină va străluci precum aurul.La 24 aprilie 1957, a fost redeschisă Camera de Meditație (a ONU) iar Dag Hammarskjöld (secretarul general al ONU din acea perioadă), descria piatra din centru drept un altar al Religiei Universale, susținând că "altarul este simbolul Dumnezeului tuturor lucrurilor".Și Templul Înțelegerii va avea o cameră de meditație numită "Atriul Iluminării" unde, străluciții "Maeștri ai Înțelepciunii", călăuzele noastre prin Templul Înțelegerii vor proiecta educarea publicului în spiritul noului curent umanist.Reuniuni, proiecții de filme, cursuri privitoare la marile religii ale lumii, toate se vor petrece în acest "Atriu al Iluminării".Se pare că de ceva timp, o asociație care s-ar numi Noul Grup al Servitorilor Lumii a avut ***reuniuni de meditație, pe timp de lună plină****, la Centrul Național al Fundației Carnegie, din New York.*

La 21 decembrie 1961, autoarea respectivului articol asista la una din aceste reuniuni, în care s-au distribuit foi volante care descriau *Noua Religie Mondială*.O altă foaie volantă, cu titlul *Buna Voință Mondială* prezenta ceea ce aveau în suflet cei de la *Templul Înțelegerii*: S*-a început recunoașterea unui nou tip de misticism (...).El se distinge prin nevoia de a se interesa de dezvoltarea proprie, de atitudinea de a vedea un Dumnezeu Unic în toate lucrurile și nu numai în afecțiunea oferită de propria credință religioasă.Acolo unde această pretinsă "elită" intelectuală se adună pentru a organiza și pentru a complota în favoarea Guvernului Mondial, am auzit un grup ai "Servitorilor Lumii", conduși de Foster Bailey, care cântau la unison "Marea Invocare":*

- *Fie ca Planul să conducă spiritele oamenilor,*
  Planul pe care Maeștrii îl cunosc și îl servesc.

Scopul real al acestor intelectuali mondializați, "Maeștri ai Uniunii", nu este cel de-a ne conduce și controla cu ajutorul ritualurilor periculoase?

Annie Besant (1847-1933), purtând însemnele specifice Masoneriei.

B: "CAMERA DE MEDITAȚIE" A NAȚIUNILOR UNITE

În perioada imediat următoare celui de-al doilea război mondial, abia apărutul *Consiliu Mondial al Bisericilor* (WCC) și *Mișcarea Creștinilor Laici*, au făcut presiuni asupra ONU pentru includerea unei *Camere de Meditație* în cadrul clădirii Națiunilor Unite (pe cale de construcție la New York) pe baza proiectului lui Max Abramovitz și a lui Wallace

Harrison (1895-1981, proiectant al Rockfeller Center și apropiat al lui Nelson Rockefeller).La 18 aprilie 1949, primul secretar al ONU (Trygve Lie) a anunțat că acea *cameră* și-ar fi găsit loc în clădirea centrală a Națiunilor Unite și în 1955 (datorită și contribuției lui Rockefeller) a fost inaugurată o capelă numită *Sala de Meditare a Creștinilor Laici* în centrul căreia se afla o bucată din trunchiul unui arbore secular african.Cu toate acestea se dorește reamenajarea acestei *camere*, respectiv de atribuire a unei *semnificații mai profunde*.Cu ajutorul aceluiași arhitect Harrison, această cameră este reproiectată de suedezul Dag Hjalmar Hammarskjöld (1905-1961), de două ori Secretar General al Națiunilor Unite (1953, respectiv 1957) fiind inaugurată în 1957 cu numele de *Cameră a Meditației*.

Camera de Meditație (în imaginea din stânga) este o incintă deschisă publicului, situată în apropierea intrării (la nivelul solului) *Palatului de Sticlă*.Pentru a intra trebuie să se treacă de o ușă de cristal (păzită de doi polițiști), să se parcurgă (aproape în întuneric) o porțiune de circa șase metri și să se cotească spre dreapta (locul unde se află această cameră). Incinta este insonorizată, nu are ferestre și are forma unui trunchi de piramidă culcat pe una din laturi.Suprafața care constituie baza mică este ocupată de un desen, precum cel din imagine.Trapezul care formează pardoseala camerei are următoarele domensiuni: baza mare (partea de la intrare)- 6 metri; baza mică (partea cu desenul)- 3 metri; distanța dintre peretele intrării și peretele cu desenul (*înălțimea trapezului*) este de 9 metri.Prelungind (dincolo de desen) în mod imaginar laturile acestui trapez, acestea vor uni formând (prin unirea cu mijlocul bazei mari a trapezului) o *înălțime* a unui triunghi, cu dimensiunea de 18 metri.Numărul ”18” apare deci, de trei ori, pentru a pune în valoare o anumită semnificație: *3x6; 9x2;* și *înălțimea* propriu-zisă.Eliphas Levi (unul din marii ocultiști) spunea că *18 este numărul dogmei religioase în care totul este poezie și mister* (17), definiție care se îmbină în mod perfect cu un loc dedicat, în mod oficial, tăcerii și meditației.Ceea ce aduce un plus de originalitate acestei *cabale numerice* este că unghiul format de cele două prelungiri are 19°.Numărul 19, obținut într-un spațiu virtual, de *dincolo* de planul desenului, este numărul lui Dumnezeu, iar lumina este una din *fațetele* lui Dumnezeu: *este existența lui Dumnezeu probată de însăși ideea de Dumnezeu*, după cum afirma același Eliphas Levi (18).*Camera de Meditație* a Națiunilor Unite, creată prin voința lui Dag Hammarskjöld ca un loc de cult al lui *Dumnezeu pe care omul îl adoră sub multe nume și diverse forme*, este dominată de un desen (o frescă) de 2,60m pe 1,80m, operă a artistului suedez Bo Beskow (1906-1981), artistul preferat al fostului secretar al ONU.

În centrul geometric al sălii se află un bloc monolitic de *magnetit*, prelucrat în mod perfect, cadou pentru Hammarskjöld din partea regelui Suediei.Blocul are o greutate de 6,5 tone și dimensiunile de 1,70m x 1,20m x 0,60m.Este un magnet natural gigantic care se sprijină pe o bază care vine în contact direct cu roca de la fundația clădirii, pentru a forma un corp unic cu Terra.*Camera* este slab iluminată pentru a da posibilitatea unei surse ascunse în tavan să lumineze printr-un fascicol, suprafața plană și prelucrată a blocului.Dag Hammarskjöld (1905-1961, alăturat în imagine) fost secretar al ONU, a decedat în urma unui incident aerian în Katanga (incident suspectat că ar fi fost, de fapt, un sabotaj).Magnetismul blocului amplificat (din cele spuse de constructori) de legătura cu pământul, prezența luminii care se reflectă pe miile de cristale ale suprafeței lucioase, liniștea profundă a acestui loc, s-ar traduce (tot din cele spuse de *constructori* printr-o *creștere a conștiinței* a persoanei care meditează.*Buletinul Bună-Voinței Mondiale* din iulie 1957 (expresia cea mai limpede a gândirii teozofice), dedică un număr special acestei *camere*.În acesta se face cunoscut că alături de altarul de magnetit, *persoana simte ca și cum s-ar afla în prezența unui talisman din metal nobil, de-o importanță extraordinară.Din această influență*, se adaugă, trebuie să-și aibă originea *noul punct de forță al gândirii religioase*.Semnificația ezoterică a scenei descrise apare foarte rapid în prim plan.În partea rezervată omului, *dincoace* de desenul de pe perete, centrul îl constituie *piatra cubică* (care în Masonerie îl reprezintă pe înaltul inițiat), ținta *transmutării omului-animal în zeu* (19), care apare ca o contrapunere cu *piatra neșlefuită* (reprezentare a profanului, a omului-animal, destinat să nu înțeleagă niciodată, nimic, din secretele sublime). *Înaltul Inițiat*, iluminat de Lucifer (reprezentat prin sursa de lumină ascunsă), reflectă *lumina* (cunoașterea) în spațiul camerei (văzută ca o imagine a lumii).*Incinta* are zece locuri pentru ședere, în fața altarului.Pentru inițiați, ”10” este numărul și simbolul perfecțiunii, *perfect și divin pentru că reunește într-o nouă unitate, toate principiile exprimate de numerele de la 1 și până la 9* (20).Deci numai cei perfecți, numai cei inițiați sunt unicele persoane demne să se așeze lângă altar, să se gândească la vârful de dincolo de peretele desenat spre care converg liniile camerei, meditând la cele *arcane* (necunoscute).

Desenul de pe perete, o reprezentare destul de curioasă, amintește de Picasso.În desen sunt exact 22 de triunghiuri, exact cât numărul de *arcane majore* din Tarot, respectiv numărul de litere din alfabetul ebraic.Ondulările șarpelui care se înfășoară printr-o mișcare ascendentă pe *axa lumii* sunt tot în număr de zece, în timp ce numărul de poligoane din compoziție este de 72, la fel ca cele 72 de *nume ale lui Dumnezeu* (din Cabală), ca numărul blocurilor care compun piramida lui British Israel.La toate aceste semnificații se adaugă aluzia la *altarul* de sacrificiu al religiilor antice, se adaugă conceptul *polarității* (în anumite doctrine ca fundament al acestei lumi).La cele prezentate trebuie adăugat că din punct de vedere fizic (în magnetism) *polaritatea*, prin natura ei, este *indivizibilă* (dacă un magnet cu doi poli este secționat, bucățile rezultate vor avea și ele, la rândul lor, câte doi poli magnetici).Inițiații în cabală (deci și masonii) afirmă că lumea ar fi constituită din

diade – cupluri de elemente complementare între ele, de tip *lumină-întuneric, cald-rece, sus-jos, masculin-feminin,viață-moarte, adevărat-fals, bine-rău*, etc, reprezentate prin arborele sefirotic (21).Lojile masonice reflectă în mod fidel această dualitate prin coloanele de la intrarea templului masonic – *Jakin – Boaz* – pardoseala cu pătrate albe și negre (întocmai ca tabla de șah), soarele și luna care domină latura orientală (de est).Aceeași reprezentare este folosită și în cazul soarelui (soarele alb și soarele negru) fiind tot o influență cu origini masonice.Pentru cei care nu sunt inițiați, multe din aceste *diade* sunt judecate prin prisma rațiunii, ca *bun* sau *rău*.Pentru oricine altcineva (care a refuzat rațiunea ca instrument de cercetare a adevărului) astfel de diade nu sunt *contrare*, ci simple polarități opuse, indivizibile între ele, ca parte a unei realități mult mai elevate, *realitate* în care aceste diade ar deveni conciliabile.Este un joc iluzionistic de luat în considerare diade adevărate (*zi – noapte*, **opuse** între ele) pentru a obține diade false (de exemplu, *adevărat – fals*, **contrare** între ele).Astfel se realizează *coincidentia oppositorum* a celui care se consideră deasupra binelui și răului (înaltul inițiat) într-o stare echivalentă cu starea divină.

Piatra dă impresia de soliditate și stabilitate, aducând în atenție o altă diadă a Masoneriei: *dizolvă* și *coagulează*. *Dizolvat* ca om comun, inform și necizelat, se *coagulează* ca înțelept, solid și etern, ceea ce duce cu gândul la textul de pe Rockefeller Center: *Înțelepciunea și Cunoașterea vor asigura stabilitatea timpurilor.*Aceeași doctrină teozofică a inspirat ambele realizări arhitectonice, aducând aminte că este vorba despre înțelepciunea celor numiți *Master of Wisdom*, a magicienilor.După inaugurarea *Camerei de Meditație* cu ocazia celei de-a V-a Adunări Generale a Națiunilor Unite, lucrările încep și se termină cu un minut de liniște impus tuturor delegaților, pe durata căruia, fiecare meditează *rugându-se* la zeul tuturor lucrurilor reprezentate în *Camera de Meditație*.Începând cu a VII-a Adunare Generală, acel minut a devenit obligatoriu.În anticamera rezervată vizitatorilor, Hammarskjöld a pus să se scrie: *Pentru că aici se întâlnește multă lume, cu credințe religioase diverse, nu a fost posibilă folosirea nici unui simbol cu care sunt obișnuiți, în rugăciune și meditare, cei prezenți (...).Sunt lucruri simple care vorbesc un limbaj comun tututor.*Și continua: *Altarul e gol (...) dar nu pentru că Dumnezeu nu există, nu pentru că ar fi un altar dedicat unui zeu necunoscut, ci pentru că este dedicat acelui Dumnezeu pe care omul îl adoră, cunoscut prin diverse nume, prin forme diverse și multiple de manifestare*.Printr-o adresă trimisă la 10 septembrie 2001 bisericii *Sacrei Familii* din New York (unde la 4 octombrie 1965 papa Paul al VI-lea s-a întâlnit cu organizațiile evreiești conduse de Philip Klutznick – președinte al B'nai B'rith), Kofi Annan, comentând cele scrise, spunea: *Cred că aceste cuvinte conțin spiritul secular al Națiunilor Unite.Acest spirit nu este antireligios.Dimpotrivă.Este nevoie de sprijinul tuturor religiilor* (22).Nu este greu deloc de identificat respectivul zeu, mai ales că, Albert Pike, cu ceva timp înainte

a sintetizat acest lucru în declarația: *Creștinul, evreul, musulmanul budistul, adepții lui Confucius și ai lui Zoroastru se pot uni ca frați, într-o unică rugăciune, singurului Dumnezeu care se află deasupra celorlalți zei* (23).Papa Paul al VI-lea, în cursul vizitei la Națiunile Unite din 1965 (conform anumitor surse) ar fi vizitat *Camera de Meditație*, unde a rămas pentru o scurtă rugăciune (24). Printre altele, trebuie amintit că în aceeași *cameră* s-au *unit* (amândoi la a doua căsătorie) Secretarul General al ONU, Kofi Annan (născut în 1938, funcționar pentru mai mult de treizeci de ani în cadrul ONU, premiul Nobel pentru pace în 2001) și Nane Lagergren (avocată și artistă suedeză).Ca o mică paranteză, la Forumul Economic de la Davos din 2006, au fost prezenți Brad Pitt și Angelina Jolie (este destul de *expresiv* chipul femeii cu taior albastru).În *Camera de Meditație*, *Planetary Citizens* – vârfurile doctrinale ale mișcării New-Age, se reunesc în *rugăciune*, de două ori pe săptămână, sub conducerea unui președinte.*Națiunile Unite* – afirma președintele Donald Keys – *reprezintă instrumentul lui Dumnezeu; a fi un instrument al lui Dumnezeu, înseamnă a fi un mesager divin care poartă reprezentarea viziunii intime și a manifestării exterioare ale lui Dumnezeu.Într-o zi, lumea va considera acest lucru un tezaur și* ***va adora cu mândrie enormă sufletul Națiunilor Unite ca fiind adevăratul suflet al umanității****, și în virtutea acestui fapt, umanitatea* ***va fi mult iubită și pe deplin satisfăcută*** (25).

C: ALICE BAILEY ȘI ”BUNA-VOINȚĂ” MONDIALĂ. Y M C A

World Goodwill sau *Bună-Voința Mondială* a fost înființată în 1920 de Alice Bailey (1880-1949) (26), conducătoare ieșită din rândurile Societății Teozofice și care, în 1923, împreună cu soțul ei – Foster Bailey (gradul 32 în RSAA) (27), fondează *Școala Arcană*, ca secțiune esoterică a teozofiei.Cu origini modeste, Alica La Trobe-Bateman (în imaginea

din stânga) a avut prima ei întâlnire cu *maestrul* Koot Hoomi (28) care (din cele afirmate de Alice), i-ar fi condus viața începând de la cincisprezece ani.*Un maestru e foarte ocupat și activitatea lui constă în călăuzirea lumii* (29).La 35 de ani, Alice intră în contact cu teozofia și începe studiul consistentei *Doctrine Secrete* redactate de H P Blavatsky.Între timp, disensiunile ei cu primul soț, Walter Evans (cunoscut în India) se amplifică și *la sfârșitul lui 1917 (...) primul meu soț s-a dus în Franța cu un grup numit Societatea Tinerilor Creștini.Prin intermediul unui prieten, această organizație a decis să-mi acorde o rentă de o sută de dolari pe lună (...).Mi s-a propus, pentru consolidarea situației mele financiare, să mă mut la Crotona, lângă Hollywood, unde se află cel mai mare centru american al Societății Teozofice* (30).Continuând povestirea, Alice Bailey confirmă faptul că psihanalistul Carl Gustav Jung era la cunoștiință cu activitatea ei și că Societatea Teozofică era, în acea perioadă, *una din cele mai puternice organizații*

esoterice din lume (31).În 1920, protagonista se mută la New York, însoțită de masonul Foster Bailey unde, după ce s-au căsătorit, acesta își va exercita meseria de *profesor de meditație*.Va fonda *Şcoala Arcană*, nume pe care Blavatsky (deja intenționa) să-l dea Secțiunii Esoterice a Societății Teozofice.În 1922 Bailey înființează *Lucifer Trust* (nume schimbat imediat în mai liniștitul *Lucis Trust*), adevărat centru mondial de răspândire al cultelor luciferice, cu sediul la New York, iar serviciile lui Alice și ale celui de-al doilea soț sunt considerate ca *puncte de reper ale gândirii pentru întreaga mișcare New-Age*.În 1928, *Şcoala Arcană* - "grup esoteric acquarian" - după definiția dată chiar de Bailey (32) se transferă în **sediul Lucis Trust** și al *Bună-Voinței Mondiale* din New York (33).Lucis Trust dispunea astfel de trei instrumente puternice (operative și în ziua de azi), mai ales în America de Nord: *Bună-Voința Mondială, Şcoala Arcană (cu scopul de-a împărți la cât mai multă lume posibil, chiar și prin corespondență, învățăturile Noii Ere conținute în Doctrina Secretă a lui Blavatsky), respectiv Triunghiurile (grupuri de persoane care își propunea să se adune zilnic pentru a se dedica evocărilor și invocărilor).Şcoala Arcană educă adulți, bărbați și femei, să continue pe calea evoluției ... Nu elaborează dogme teologice: prezintă doar Înțelepciunea Antică, așa cum era ea cunoscută timp de secole de către toate popoare ... Financiar, ea funcționează din donații voluntare și* – concluzionează Bailey – *nu am avut niciodată "îngeri finanțatori"* (34).Acest lucru este posibil dar trebuie ținut cont că în scrierile lui Alice Bailey nu se află nimic privitor la membrii *Societății Tinerilor Creștini* care, pentru o anumită perioadă a contribuit la sponsorizarea ei.[Imaginea alăturată îl prezintă pe papa Paul al VI-lea, în stânga, la o întâlnire cu o *strângere de mână frățească* cu patriarhul ortodox Atenagora I (25 martie 1886-7 iulie 1972), în 1964].

Se știe că *Y M C A – Young Men's Christian Association* – sigla societății în cauză, era răspândită în toate mediile protestante, vorbitoare ale limbii engleze (35).Demn de remarcat este că la 13 ianuarie 1903 lua ființă, oficial, *ramura americană* a Societății Pilgrims, iar ca prim-președinte a fost ales Henry Codman Potter (oare e *unchiu' lu' magicianu' Potter?!*), episcop al Bisericii Protestante și **înalt responsabil al YMCA** (36).În 1917, secretar general al YMCA era *metodistul* John Mott, recunoscut astăzi drept unul din precursorii mișcării ecumenice, dar și susținător fervent al necesității de aplicare la interiorul YMCA a unei filosofii educative (elaborată și pusă la punct, în acea perioadă) în una din marile universități ale *establishment*-ului american – Columbia University (în realitate, respectiva filosofie relua gândirea lui Comenius și a succesorilor lui; nici educația din România nu a fost scutită de *Bursieri Comenius* !!!).Pentru aceștia, *în democrație, linia călăuzitoare implică participarea spontană și în totalitate a celor care sunt interesați,* ***fără ca vreun punct de vedere particular să încerce să se impună (...).Prin ea însăși, metoda va conduce către adevăr și către consens****.Prin noua concepție de educație religioasă, o asemenea democrație se identifică cu "Regatul lui Dumnezeu"* (37).Dar mai sunt și alte detalii.Începând cu 1889, profesor de filosofie și de științe ale educației (și din 1902 președinte al Universității Columbia) era Nicholas Murray Butler, director al Fundației Carnegie, prezent în conducerea de la British Israel, co-fondator al Societății Pilgrims, dar și colaborator al lui Jakob Schiff.

Între 1924 și 1931, la conducerea secretariatului general al Comitetului Internațional al YMCA, a fost numit pastorul protestant Visser't Hoft [cel care după război a înființat ultraprogresistul *World Church Council* (38) – *Consiliul Ecumenic al Bisericilor*, datorită și unui ajutor inițial de un milion de dolari din partea lui John D Rockefeller Jr (39).Dar Visser't Hooft, în 1964, a fost și profesor de teologie al Academiei din Moscova, respectiv profesor al Universității din Jerusalim, dar și membru al Grupului Bilderberg (40).Tocmai în cursul unei Conferințe Internaționale a YMCA (din Honolulu, Hawai) se pun bazele (în 1925) IPR – Institutul pentru Relațiile Pacificului, cu resurse asigurate de fundațiile Carnegie și Rockefeller, dar și de băncile Morgan.Acest IPR va sta la *temelia* Institutelor de Afaceri Internaționale ale Commonwealth-ului, care vor exercita o influență determinantă privitoare la instaurarea comunismului în China.Imaginea alăturată prezintă primul *comitet executiv* al Consiliului Mondial (e *valabil* și Ecumenic) al Bisericilor care s-a reunit în 1949 la castelul Bossey de lângă Geneva (de la stânga la dreapta): T C Luke (din Sierra Leone); episcopul de Chichester G A Bell (1883-1958); pastorul Marc Boegner (1881-1970); arhiepiscopul greco-ortodox Germanos și Visser't Hooft.

Și cum pentru a *face parte* din Consiliul Mondial al Bisericilor, Biserica unui stat trebuie să aibă *caracter național*, România are, și ea, reprezentanții ei în acest *consiliu*, persoane foarte apropiate anturajului patriarhului Daniel.

A worldwide fellowship of 349 churches seeking unity, a common witness and Christian service

Week of Prayer for Christian Unity

[English] Deutsch Français Español Русский

Who are we?
BACKGROUND
MEMBER CHURCHES
SELF UNDERSTANDING & VISION
ORGANIZATION & STRUCTURE

FREQUENTLY ASKED QUESTIONS
VACANCY NOTICES
Programmes
News
Resources
Member churches
Make a donation

You are here: WCC > Who are we? > Organization & structure > Governing bodies > Central Committee > List of members

List of Central Committee members

Rev. Dr Michael Tita
Romanian Orthodox Church
Romania
Read more on:
Romanian Orthodox Church

Back

World Council of Churches

A worldwide fellowship of 349 churches seeking unity, a common witness and Christian service

In focus
International Ecumenical Peace Convocation
Week of Prayer for Christian Unity
[English] Deutsch Français Español Русский

Who are we?
BACKGROUND
MEMBER CHURCHES
SELF UNDERSTANDING & VISION
ORGANIZATION & STRUCTURE

FREQUENTLY ASKED QUESTIONS
VACANCY NOTICES
Programmes
News
Resources
Member churches
Make a donation

You are here: WCC > Who are we? > Organization & structure > Governing bodies > Central Committee > List of members

List of Central Committee members

H.E. Metropolitan Dr Nifon of Targoviste
Romanian Orthodox Church
Romania
Read more on:
Romanian Orthodox Church

Back

NOTE:

1 – Este răspunsul pe care Giovanni Bosco l-a dat ministrului britanic al educației pe când vizita o școală profesională înființată de către sacerdot, atunci când la intrarea într-o încăpere (cu circa 500 de tineri înăntru), a fost uluit de liniștea care domnea, fiecare îndeplinindu-și îndatoririle în liniște (conform Luigi Chiavarino *Don Bosco che ride - Don Bosco care râde*, Roma, Paoline, 1979, p 220).
2 – Conform Yann Moncomble *La Trilatérale et les secrets du mondialisme – Trilaterala și secretele mondialismului*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1980, p 34.
3 – Yann Moncomble *Les vrais...*, cit., p 277.
4 – Societate esoterică fondată în 1875, la New York, de ocultista rusă Helena Petrovna Blavatsky.
5 – Din revista oficială a Societății Teozofice (în limba franceză) *Le Lotus bleu – Lotusul albastru*, august/septembrie 1975.
6 – Vezi ziarul italian *La Repubblica* din 23 septembrie 1993.
7 – Bush o prezenta astfel: *Fundația "Punctelor de Lumină – Points of Light Foundation" dă o formă concretă spiritului de voluntariat al Americii și* ***bună-voinței*** *cetățenilor ei* (conform site-ului www.pointsoflight .org).Printre finanțatori se află Fundația Ford, Shell Oil Company, AT & T, Universal, Peace Federation.Scopurile asociației din urmă constau în *refacerea* Națiunilor Unite și *colaborarea dintre guverne, religii și societatea civilă pentru a încuraja dezvoltarea bazată pe valorile universale*.A fost creată în 2005 de către miliardarul coreean, reverendul Sun Myung Moon (proprietarul ziarului Washington Times), ca mișcare de catalizare a organizațiilor lui (*Biserica Unificării* care apare în 1954 și prin care a devenit faimos, respectiv *Consiliul pentru Pace Internațională și Inter-religioasă* din 2003).
8 – H G Wells *An Experiment in Autobiography – Un experiment în autobiografie*, London, Éd. Victor Gollancz, 1934.
9 – A C Sutton *America's Secret Establishment*, cit., Billings, Liberty House Press, 1986, p 207 și următoarele.
10 – New York, Lucis Publishing Company, 1957, capitolul *The cycle of conferences – Ciclul de conferințe*.
11 – *Le Lotus bleu*, iunie/iulie 1974.
12 – Cronicar, nepoată a președintelui Statelor Unite, Theodore Roosevelt (1858-1919).
13 – Membru fondator, în 1948, împreună cu Coudenhove-Kalergi, cu John Davis (președinte al Societății Pilgrims), respectiv cu alte personalități din CFR, al *Comitetului American pentru o Europă Liberă și Unită* (conform Yann Moncomble *L'irrésistible...*, cit., p 207).
14 – Membru al ramurii americane al Societății Pilgrims, al CFR și al *Woodrow Wilson National Fellowship Foundation* (conform lui Yann Moncomble *Les vrais responsables...*, cit., p 325), fost ambasador american la Moscova.
15 – Evrei, menționați în *The Jewish List*, o culegere de nume celebre făcută prin grija lui Martin H Greenberg, New York, Schocken Books, 1979; numele adevărat al actorului de comedie Benny J era Benjamin Kubelsky.
16 – Grad 33 al RSAA (Serge Hutin *La Massoneria – Masoneria*, Milano, Mondadori, 1961, p 147) și *Mare Inspector* al Ritului de Memphis-Misraïm (M F James *Les précurseurs...*), Annie Besant a înlocuit-o pe Blavatsky la conducerea Societății Teozofice.A intrat în legătură cu Gandhi care, cu ajutorul ei, a fost condus să *redescopere patrimoniul spiritual al Indiei, sub influența Societății Teozofice* (M F James, cit., p 53).În timpul unui sejur la Londra (în 1890) tânărul Gandhi a cunoscut-o pe Blavatsky, adoptând ideile ei și inițiindu-se în teozofie.În acea perioadă se cristalizează principiile pe care le-a pus la baza eliberării Indiei într-un mod *pașnic*, respectiv de renaștere a hinduismului, menținând această orientare prin legătura constantă cu lojele teozofice indiene.Gandhi a fost din nou la Londra, în 1931, chemat să participe la o conferință a Round Table (cerc mondialist puternic creat în jurul lui Rhodes – vezi și ziarul italian *Il Giornale* din 17 iulie 1988). Conform opiniei Marelui Maestru al Marelui Orient al Italiei – Virgilio Gaito, Gandhi a fost mason (din cotidianul *Alto Adige* din 15 septembrie 1996).
17 – Luigi Troisi *Dizionario massonico – Dicționarul masonic*, Foggia, Bastogi, 1987, p 136.
18 – Idem, p 137.
19 – Conform Heliophilus *Secretul masonic* în *Conoscenza – Cunoașterea*, revistă a Comunității Gnostice de Studii ale Esoterismului, Florența, ianuarie/februarie 1973, p 13.
20 – Luigi Troisi, cit., p 137.
21 – Pentru aprofundări se pot studia *Documentele celei de-a IV-a Convenții de Studii Catolice*, Rimini, La Tradizione Ca-

ttolica, 1996, materialul lui C A Agnoli *La cabala, radice occulta della filosofia e della politica moderne, ovvero il suicidio della Cristianità – Cabala, rădăcina ocultă a filosofiei și politicii moderne, sau sinuciderea creștinismului*.
22 – De pe pagina de internet a ONU www.un.org/News/Press/docs/2001/sgsm7950.doc.htm din ianuarie 2007.
23 – Albert Pike *Morals and Dogma*, cit., p 153, vol III.
24 – Lucrarea reverenzilor F Radeki și D Radeki *What has happened to the Catholic Church – Ce s-a întâmplat cu Biserica Catolică?*, Spokane WA, Mary Immaculate Queen Center, 1964, p 102; Piers Compton *The Broken Cross: Hidden Hand in Vatican – Crucea sfărâmată: ”mâna ascunsă” din Vatican*, London, Neville Spearman – Channel Island Publishing, 1981, p 68-69.
25 – Citat din W Jasper *Global tyranny ...* cit., 1992, p 212.
26 – Marie France James *Les précurseurs de l'Ère du Verseau – Precursorii Erei Vărsătorului*, Montreal, Éditions Paulines 1985, p 79; Alice A Bailey *Autobiografia incompiuta – Autobiografia incompletă*, Roma, Editrice Nuova Era, 1989, p 150-151.
27 – Foster Bailey *L'Esprit de la Maçonnerie – Spiritul Masoneriei*, Geneva, Éd. Lucis, 1983, p 135.
28 – Fapt făcut cunoscut și de M F James, cit., p 72.
29 – Alica A Bailey *Estratti della Autobiografia Incompiuta – Extrase din ”Autobiografia incompletă”*, Roma, Aryasanga-Vitinia, s.d., p 8.
30 – Idem, p 11.
31 – Idem, p 18.Este suficient de luat în considerare influența puternică (și recunoscută) exercitată de către teozofie la apariția național-socialismului.
32 – A Bailey *Autobiografia ...*, cit., p 237.
33 – Idem, p 167.
34 – Ibidem, p 22.
35 – Moncomble semnala un sediu al YMCA (în anul 1897) în Lahore (conform Yann Moncomble *La Maffia ...*, cit., p 23).
36 – Yann Moncomble *La Maffia ...*, cit., p 22.
37 – Willem A Visser't Hooft *Le temps du rassemblement-Mémoires – Timpurile adunării-Memorii*, Paris, Éd. du Seuil, 1973, p 32.
38 – Pentru o tratare mai detaliată se poate vedea și P Taufer *Le Conseil Oecumenique des Églises (COE) – Consiliul Ecumenic al Bisericilor* în *La tentation de l'oecumenisme – Tentația ecumenismului*, *Actes du III-e Congrès Théologique de Si Si No No*, Versailles, Éd.Courrier de Rome, aprilie 1998.În urma vizitei pe care papa Paul al VI-lea a făcut-o la sediul ONU din Geneva, în trecere pe la WCC declara despre eveniment că este *un moment profetic, o întâlnire cu adevărat binecuvântată*, definind asociația ca o *mișcare miraculoasă a creștinilor împrăștiați care încearcă să-și refacă propria unitate* (vezi și *What in the World is the World Council of Churches? - Ce reprezintă în lume Consiliul Mondial al Bisericilor*, Geneva, World Council of Churches, 1979, p 29 și W A Visser't Hooft *Memoirs – Memorii*, Geneva, 1973, WCC Publications, p 338).
39 – Idem, p 238.
40 – Yann Moncomble *La Trilaterale ...*, cit., p 217.

CAPITOLUL 28: LUCIS TRUST ȘI NOUA ERĂ A VĂRSĂTORULUI. TEMPLUL ÎNȚELEGERII ”FOCAR” AL MONDIALISMULUI. SUSȚINĂTORII LUCIS TRUST

Spre finele anilor '80, cel care a *redeșteptat* și a *repropus* chestiunea neliniștitoare a existenței unui *centru* catalizator de forțe rău-intenționate, adunate într-o societate cu caracter supra-național, a fost Lyndon LaRouche, nord-american, apropiat de sinarhia europeană a lui Rothschild (ca o contra-poziție la dominația palladistă americană, de inspirație britanică, susținută, în principal de Rockefeller).Condamnat în 1989 la 15 ani de închisoare de către un tribunal din Alexandria (Statele Unite) cu acuzația (discutabilă) de evaziune fiscală, LaRouche este eliberat în 1994.În timp ce se afla în închisoare, temându-se să nu fie ucis, lansa din paginile publicațiilor lui (*EIR, Noua Solidaritate, New Federalist, Fusion*) un semnal de alarmă: puterea mondială s-ar afla în mâinile unor grupuri sataniste care ar dori moartea lui (dar și a mișcării acestuia), grupuri precum OTO și Wicca (1), unite sub conducerea unei societăți-ghid – Lucis Trust, cu sediul la New York, **aproape de sediul Națiunilor Unite** (2).

Este bine de precizat că organizația condusă de LaRouche și de soția acestuia (Helga Zepp) tinde (sub influența grandioasei Renașteri italiene și inspirați de idealurile civile ale Revoluțiilor Franceză, respectiv Americană, impulsionați de *Dumnezeul* lui Rousseau, Benjamin Franklin și George Washington) către o *nouă Renaștere* bazată pe expansiunea fără limite a gândirii și acțiunii omului, ca urmare a marilor progrese făcute pe tărâmul științific și tehnologic.La baza acestui *neo-umanism* s-ar afla o gnoză cu vagi influențe panteiste, reflectate în mod direct de scrierile lui Schiller (mason, la fel cum au fost și Franklin și Washington).Informațiile furnizate de LaRouche par atestate și credibile.Se afirmă cu Lucis Trust a fost fondată de Alice Bailey la Londra, în 1920: *La început, adepții se adunau în jurul ”Lucifer Press” (sau în jurul publicației lui Lucifer).Între 1922 și 1924, grupul era cunoscut cu numele de ”Lucifer Trust”* (de fapt, la 11 noiembrie 1922, pentru corectitudine, grupul este redenumit *Lucis Publishing Co* la New York, respectiv *Lucis Press Limited* la Londra – nota autorului); *după, numele a fost schimbat pentru a evita deranjarea și șocarea unui public nepregătit ... În 1933, Alice și Foster Bailey, fondatori ai Lucis Trust au plecat spre Ascona pentru a lucra împreună cu Jung* (3).

De fapt, revista *Lucifer* a fost fondată de H P Blavatsky, în 1888.În volumul al cincilea al lucrării voluminoase *Doctrina Secretă*, dedicată antropogenezei, Blavatsky trasează cu claritate figura lui Lucifer furnizând detalii ample din cosmogonia teozofică (suficiente să explice jungla întortocheată a gnosticii) făcută din concepții *arcane*, înflorită cu cuvinte mărețe, împodobită cu afirmații contradictorii sau propoziții absurde, ceea ce ne face să înțelegem ce fel de doctrină se află (astăzi) la baza *New-Age* sau a *Erei Vărsătorului*.Vorbind despre Dumnezeul din Grădina Edenului, Blavatsky scrie: *Ființa (...) care a spus pentru prima dată aceste cuvinte răutăcioase: ”Vedeți, omul a devenit la fel ca noi, capabil să cunoască și binele și răul”(...) trebuie să fie în realitate Ilda-Baoth, Demiurgul nazarenilor, plin de furie și invidie față de propriile creaturi (...).În acest caz este foarte natural să considerăm Satana, Șarpele Gnozei, ca un adevărat creator și binefăcător, ca părinte al Umanității Spirituale.El a fost ”Precursorul Luminii”, strălucitul și minunatul Lucifer, cel care a deschis ochii Automei ”create” (după cum se crede) de către Jehova.El a fost primul care a murmurat: ”în ziua în care veți mânca, veți deveni ca Elohim și veți cunoaște și binele și răul; de aceea nu poate fi considerat decât un Salvator”.(...) magnificul renegat, rebelul puternic care este în același timp ”Purtător de Lumină”, Lucifer, ”Steaua Dimineții”... Energie celestă invincibilă, asexuată, luptător virginal invincibil, înnobilat ...* ***și în același timp înarmat cu jocul gnostic al refuzului de-a crea*** (4).

Gândul ne duce imediat la Fundația Rockefeller care a susținut și susține campaniile demografice ale ONU, care se *laudă* cu 65 de milioane de victime pe an.Fundația Rockefeller **face parte din Lucis Trust** (5), iar la conducerea International Planned Parenthood Federation – Federația Internațională pentru Procreere Planificată (care reunește toate asociațiile de planning familial din lume) a fost, pentru o perioadă destul de mare de timp, episcopul american (de religie anglicană) Robert A Appleyard (1918-1999), director al YMCA (care la vremea respectivă a sponsorizat-o pe Alice Bailey), dar și membru al Societății Pilgrims (6).Doctrina privitoare la Noua Eră este și cheia de interpretare a simbolismului exprimat prin monumentul dedicat lui Prometeu (Lucifer, *purtătorul de lumină*) din New York, care întâmplător (sau nu) se află în fața unei clădiri a Înaltei Finanțe – *Rockefeller Center* – mărturisind omagiul pe care *puterea* banului îl aduce *autorității* magilor.Prometeu este reprezentat plastic în încercarea de-a se elibera pentru a duce *lumina* (ca simbol al strălucirii inițiatice) oamenilor.Situat în mijlocul unui cerc pe care se află semnele zodiacale, fața statuiii este orientată (în mod curios) către constelația Peștilor și a Vărsătorului.*Un tot ușor de interpretat* dacă se recunoaște în Prometeu unul din simbolurile cheie ale New-Age, acel *astru* (Lucifer) care se mișcă printre constelații și care *luminează*, în sens teozofic, destinele umanității.În spatele statuii (Rockefeller Center, Lower Plaza) se află o inscripție care domină zona: *Prometheus teacher in every art brought the fire that hath proved to mortals a means to mighty ends – Prometeu, maestru în fiecare artă, a adus focul care pentru muritori s-a dovedit un mijloc pentru scopurile grandioase*.

A: ”TEMPLUL ÎNȚELEGERII” - FOCAR AL MONDIALISMULUI

LaRouche afirmă că societății Lucis Trust îi este încredințată singura *capelă* din palatul ONU din New York – *Camera de Meditație* – pe care o gestionează prin organizația *Temple of Understanding – Templul Înțelegerii*.În realitate, Lucist Trust susține (ideologic și financiar) Templul Înțelegerii din 1988.Sediul formal al Lucis Trust se află pe lângă cea mai mare biserică americană, catedrala presbiteriană *St. John the Divine* din New York în care, după Conciliul Vatican II, evrei, protestanți și catolici se întâlnesc pentru a celebra evenimente pe teme comune.*Templul Înțelegerii*, organizație teozofică prezentă în palatul ONU prin *Camera de Meditație* (ca parte a unui proiect multi-religios New-Age) a fost înființat în anii '60 ai secolului trecut prin contribuția lui Juliet D Hollister (1917-2000), cu ajutorul decisiv al văduvei lui F D Roosevelt, Eleanor (membră a Masoneriei și *delegată* la ONU), cu scopul *propagării înțelegerii între religiile mondiale, de recunoaștere a identității tuturor oamenilor și de ajungere la un ONU cu caracter spiritual*.Hollister s-a putut baza pe ajutorul moral al celebrităților precum Nehru, masonul Albert Schweitzer și papa Ioan al XXIII-lea.Chiar și Dalai Lama a dorit să o cunoască pe Hollister și de atunci nu a încetat să o încurajeze.În afară de aceste persoane, încă de la început grupul a primit sprijinul lui Anwar El-Sadat (fost președinte al Egiptului), respectiv al Secretarului General al Națiunilor Unite, budistul U-Thant.Un reprezentant al *Departamentului American al Educației* își amintește de acea perioadă: *În 1959, doamna Juliet Dickerman Hollister se gândea la ideea unui ”templu”* [în realitate, respectivul termen îi este sugerat de soția lui Ellsworth Bunker (1894-1984), membru al CFR și în acea perioadă ambasador american în India – nota autorului].*În același an, doamna Hollister primește sprijinul Fundației Ford, iar în anul imediat următor se face posibilă înființarea tempului sincretic, și printr-o finanțare parțială cu fonduri de la Fundația Carnegie pentru Pace.Lista ”Prietenilor Fondatori” ai Templului îi includea pe papa Ioan al XXIII-lea, Thomas Merton, U-Thant, Dalai Lama și Anna Eleanor Roosevelt.Membri ai ”consiliului” erau pastorul Thomas Berry* (sacerdot ecologist *inspirat* de scrierile lui Teilhard de Chardin – nota autorului)*, Robert Muler și călugărul benedictin David Steindl-Rast* (născut în 1926, austriac, psiholog, colaborator la reviste precum *New Age Journal*, sau californianul *Gnosis Magazine* – nota autorului) (7).În afară de cei prezentați anterior ca ”Prieteni Fondatori”, *Templul* se putea baza pe patriarhul ortodox Atenagora I (gradul 33 al RSAA), respectiv papa Ioan al XXIII-lea (după moartea acestui papă, locul lui a fost preluat de papa Paul al VI-lea).

Hollister a fost primită în audiență specială de către papa Paul al VI-lea (la Roma, 17 mai 1967), ea oferindu-i

papei o miniatură a templului, un edificiu sub formă de floare cu șase petale (care nu s-a construit deloc), iar Paul al VI-lea a asigurat-o de sprijinul lui, prin rugăciune, pentru reușita în ceea ce și-a propus (8).În 1975, *Templul* devine ONG a Națiunilor Unite, fapt posibil și datorită raporturilor dintre reprezentantul ”Templului” - preotul Luis Dolan (sacerdot argentinian care a *aderat* la acel curent de idei în 1963) cu organizațiile ONU, Dolan devenind ”director executiv” al ”Templului” căruia i s-a dedicat până la moarte (survenită la New York în 2000).Prezența activă a lui Dolan în cercurile mondialiste a fost ceva constant.A fost numit președinte al ONG-urilor religioase ale Națiunilor Unite, a făcut parte din conducerea *Center for Soviet – American Dialogue*, a reuniunilor *Comunității Sant'Egidio*, a conferinței de la Rio de Janeiro din 1992; a fost organizator al *Parlamentului Religiilor* de la Chicago (din 1993) și al aceluiași parlament, în 1999 (la Capetown, în Africa de Sud) împreună cu *decanul* catedralei din New York – James Park Morton – și cu alte personalități din lumea religioasă precum franciscanul Massimiliano Mizzi (din Assisi, responsabil din partea Vaticanului pentru *dialogul inter-religios*), episcopul presbiterian William Swing din San Francisco (personalitate de referință a *URI* – vezi capitolul 31, Dolan devenind reprezentant oficial al URI pentru America Latină), teologul Hans Küng, Dalai Lama... În 1985, cu ocazia celei de-a 40-a aniversări a înființării ONU, din inițiativa ”Templului”, s-au reunit la New York zece reprezentanți ai religiilor globale și opt parlamentari din *Comitetul Global al Parlamentarilor pentru Populație și Dezvoltare* (asociație creată de ONU în 1982) pentru a pune bazele *Global Forum of Spiritual an Parliamentary Leaders on Human Survival* – mai cunoscut cu numele de *Global Forum* – cu intenția de acțiune la nivel planetar pentru atenuarea pericolului *proclamat* privitor la o catastrofă ecologică, respectiv a supra-populării planetei.Doisprezece membri ai *consiliului* (respectiv ai *președinției* societății abia apărute) aparțineau ”Templului”, inclusiv *reverendul* James P Morton și Evgheni Velikov (vice-președintele Academiei de Științe din Moscova).În aprilie 1988, ”Templul” convoca o conferință mondială a *Global Forum* la Oxford, la care au fost prezenți lordul Robert Runcie (1922-2000, arhiepiscop de Canterbury și vice-președinte al ramurii britanice a Societății Pilgrims), rabinul șef al României, mitropolitul Moscovei și James Lovelock, teoreticianul *Neoadoratorilor Terrei*.Cu o reuniune pregătitoare care a avut loc în octombrie 1988, conferința succesivă a avut loc la Moscova în ianuarie 1990 la care a participat și Biserica Ortodoxă Rusă, invitații fiind primiți de președintele rus Mihail Gorbaciov.

În luna februarie 1988, ”Templul” a găzduit în catedrala St. John the Divine din New York (în imaginea din stânga este prezentat un detaliu al respectivei catedrale) o *February Fling – Sărbătoare de februarie* în cursul căreia, pe durata a două săptămâni, au avut loc întâlniri la nivel înalt între politicienii ruși și cei americani.Printre organizatorii acestui eveniment, alături de *neobositul* preot Luis Dolan, s-au aflat Barbara Max Hubbard (soția fondatorului Bisericii Scientologice), Willis Harman (profesor emerit la Universitatea Stanford și membru al *Institute for Noetic Studies*) și James Garrison [timp de zece ani membru de seamă al celebrului *Esalen Institute*, un fel de templu al mișcării New-Age apărut în apropiere de San Francisco (9)].Trebuie menționat că James Garrison este și președintele pentru Statele Unite al *Fundației Gorbaciov*, apărută în 1991 cu fonduri provenite de la Înalta Finanță și destinată să finanțeze (la rândul ei) *State of the World Forum* ale cărui întruniri anuale sunt orientate spre unirea umanității sub conducerea unui Guvern Mondial (10).În 1992, Garrison a fost organizatorul turneului *Clubului Gorbaciov* în Statele Unite.În buletinul său informativ, de Villemarest face cunoscut că fondurile au provenit de la Rockefeller, de la fundațiile Carnegie, Mellon, Ford, McArthur iar printre cei prezenți s-au aflat mondialiști de seamă precum Henry Kissinger, Donald Kendall, directorii de la American Express, de la Solomon Brothers, de la Squibb Co, de la Paramount Communications, de la grupul editorial Forbes, de la Pepsi Cola, de la Atlantic Richfield Corp (11).

A treia întâlnire a *Global Forum* a avut loc în Japonia (la Kyoto, în aprilie 1993) și a dus la formarea unei noi organizații ambientaliste mondiale (sub egida ONU), *Crucea Verde Internațională* printre ai cărei conducători se află Mihail Gorbaciov și Maurice Strong.Respectiva organizație are sediul la Geneva, are statutul de organizație consultativă a Națiunilor Unite și a Consiliului Europei pentru chestiunile economice și sociale, iar misiunea declarată o constituie *crearea unui viitor sigur cultivând relațiile armonioase dintre om și mediu*.La 29 iunie 2000, *Crucea Verde Internațională* a elaborat *Carta Terrei*, un cod de reglementări internaționale care să stabilească comportamentul reciproc al națiunilor în raport cu mediul.Acest *ecodecalog* este prezentat pentru aprobare în 2002, cu ocazia aniversării a zece ani de la adunarea din Rio de Janeiro.În 1995, cu ocazia aniversării a cincizeci de ani de la formare, Națiunile Unite au cerut permisiunea *Templului Înțelegerii* să organizeze două mari ceremonii comemorative, inter-religioase, care au fost celebrate în catedrala St. John the Divine la care au participat diverși reprezentanți ai diverselor religii, adunări la care s-au făcut *rugăciuni comune* pentru susținerea Națiunilor Unite.Reprezentant de frunte al *directivului* și susținător îndelungat al ”Templului” a fost filantropul Henry Luce III [1925-2005, președinte al ramurii americane a Societății Pilgrims, al *Henry Luce Foundation*, director al periodicelor *Time* și *Fortune* (fondate de către tatăl lui, Henry Luce II, 1898-1967, în 1923, respectiv 1930, membru al Skull & Bones, al Societății Pilgrims și al CFR)].Pe lângă aceeași catedrală din New York își are sediul și *Lindisfarne Association* fondată de filosoful Irving Thomson, susținător convins al cultului *Gaia – Mama Terra*.Tocmai în 1979 și tot în această catedrală, din amvonul *reverendului* James P Morton, biologul James Lovelock e expus pentru prima dată teoria despre *Gaia – Terra*, considerată ca un organism dotat cu conștiință.

Lindisfarne Association, condusă timp de douăzeci și cinci de ani de același James P Morton, este susținută de Rockefeller (prezenți ca o forță în Lucis Trust), iar printre membri se numără Maurice Strong (reprezentant al Înaltei Finanțe canadiene, unul din directorii de la Institutul Aspen) și David Spangler (de la *Planetary Citizens*).Supra-numit *Father Earth* pentru implicarea lui în apărarea mediului, Strong este director al *Earth Council* (creat în 1992 în Costa Rica) din care face parte și Klaus Schwab (director al *World Economic Forum* de la Davos), iar ca intenție, Earth Council dorește

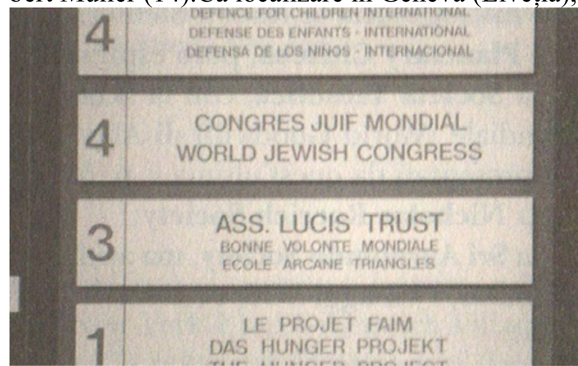
ajutarea și sfătuirea oamenilor pentru un viitor mai sigur, egal și sustenibil.Tot pe lângă catedrala ST. John the Divine, James P Morton este și conducătorul *Interfaith Center*, fondată de el în 1997, cu scopul *de integrare a sacrului în viața cotidiană, de aplicare a înțelepciunii și a resurselor tradiționale din întreaga lume în rezolvarea conflictelor dintre comunitățile locale și dintre națiuni*.

B: SUSȚINĂTORII LUCIS TRUST

Toate aceste grupuri au legături (directe sau indirecte cu Lucis Trust).În afară de persoanele prezentate mai înainte, printre susținătorii Lucis Trust mai figurează: **Henry Clausen**, Suprem Mare Comandor al Supremului Consiliu de grad 33 al Districtului Meridional (de sud) al RS AA (din Statele Unite).Grad 33 al RSAA, Mare Comandor între 1949 și 1986, Clausen (prezentat în imaginea alăturată) a fost membru al Curții Supreme a Statelor Unite, al Bohemian Club, președinte al YMCA din San Francisco și este cunoscut, mai ales, pentru comentariile privitoare la lucrarea *Morals and Dogma* a lui Albert Pike.**Norman Cousins**, evreu (12), membru al Societății Pilgrims, al CFR, al *National Planning Association*, al Societății Fabian, al *World Association of World Federalist*, administrator al *Charles F Kettering Foundation*, dar și profesor la Universitatea Columbia din New York.A fost consilier al papei Ioan al XXIII-lea pe durata crizei din Cuba (în 1962).A fost președinte onorific al *United World Federalist* [asociație pe care a fondat-o în 1947 împreună cu un alt membru al CFR, co-religionarul James Warburg, cu scopul de-a promova o *Federație Mondială cu Guvern Unic (...) cu armament nuclear la dispoziție*].Începând de atunci, UWF a țintit spre integrarea mondială prin economie, ca omagiu adus teoriei de *inter-dependență totală* urmărită de CFR chiar din 1930, conform căreia toate țările trebuiau făcute dependente din exterior cu ajutorul comerțului mondial, în așa fel încât nici o țară să nu-și fie *auto-suficientă*.Mai pe românește, să nu-și poată produce la interior cele necesare nevoilor proprii!**Fundația Rockefeller**.Familia **Marshall Field** a cărei avere estimată (în anii '80) era de circa 625 de milioane de dolari.**Robert S McNamara** prezent în aproape toate adunările și cluburile mondialiste, fost președinte al Băncii Mondiale.**George P Shultz**, membru al CFR și al Societății Pilgrims, director al băncii J P Morgan.**Paul A Volcker**, fost director la *Federal Reserve*, respectiv al ramurii americane a Comisiei Trilaterale, prezent alături de McNamara și Shultz la conferința Lucis trust de la Londra din 1994 (13).**Thomas Watson Jr**, președinte la IBM, membru al Societății Pilgrims și al CFR, fost ambasador american la Moscova.**Loja Unită a Teozofilor** din New York City.**Mark Tanenbaum**, rabin, reprezentant al Comitetului Evreiesc din Statele Unite, unicul rabin prezent la Conciliul Vatican II.

La vremea ei foarte atentă la acest tip de întâlniri mondialiste, revista germană *Code* semnala și prezența *clericului* Edward N West, colaborator apropiat al episcopului Paul Moore, *titular* al numitei catedrale St.John the Divine unde, pe lângă sediile *Templului Înțelegerii*, respectiv *Lucis Trust* se află și sediul *Ordinului Cavalerilor Sf. Ioan de Jerusalim*, în general, pentru întreaga mișcare New-Age.O prezență eminentă în acest fel de cercuri este înaltul funcționar al ONU, Robert Muller (14).Ca localizare în Geneva (Elveția), Lucis Trust se găsește la etajul al III-lea al unei clădiri situată în *Rue Varembé*, nr. 1.La etajul al IV-lea al aceleiași clădiri se notează prezența *Congresului Mondial Evreiesc*.Pe lângă aceste asociații (ca o mică prezentare) se mai află în zonă și: *Educating for Life*, *Bonne Volontée Mondiale*, *Caritas International Genevè*, *Catholic Migration Commission*, *Comitetul Internațional pentru Apărarea Copilului (Protecția Copilului)*, *Internationale Catholique pour les Migrations*, *Lucis Trust Association*, *Group for the Convention on the Rights of the Children*, *Save the Children*, *Liga Internațională a Femeilor pentru Pace și Libertate*.

LaRouche furnizează și numele altor organizații, de *fațadă* de care s-ar folosi Lucis Trust pentru reclutarea de noi adepți necesari scopurilor ei: **Findhorn Foundation**, cel mai important centru de răspândire a doctrinei New-Age în Europa.**WWF**, în a cărui conducere se află prințul Filip de Edinburgh (s-a aflat și prințul Bernhard al Olandei, fondator împreună cu Joseph Retinger al Grupului Bilderberg).**Greenpeace International**, susținută financiar de către Fundația Rockefeller.**Amnesty International**, dorită și înființată la 28 mai 1961 de către Sean Mac Bride.În acea perioadă, Mac Bride era înalt demnitar al OTO, o societate esoterică foarte discretă în care s-ar practica *magia sexuală* și care (se pare) revendică o legătură directă cu *Iluminații din Bavaria*.O mică întrerupere referitoare la OTO este mai mult decât necesară, atât pentru legătura dintre societățile secrete și România, cât și pentru influența acestor societăți la ascensiunea nazismului.Reprezentant al OTO pentru Germania, la finele secolului al XIX-lea, era Theodor Reuss.La 26 iunie 1901, având *recunoașterea* lui Gérard Encausse – Papus, Reuss primește titlul de *Special Inspector al Ordinului Martinist* pentru Germania, iar la 26 iulie 1901, prin *consimțământul* lui W Wynn Wescott, Reuss este numit *Mare Maestru al Ritului Masonic de Swedenborg*.În anul următor, la 24 februarie 1902, cu *scrisoarea de autorizare* din partea lui W Wynn Wescott, Reuss primește titlul de *Magus of High Council* al *Societas Rosicruciana in Anglia* și tot în 1902, Reuss începe publicarea ziarului masonic *The Oriflamme*.Referitor la *Ritul Masonic de Swedenborg*, acesta era reprezentat în Franța de Encausse, în Anglia de Samuel Mathers Liddell, William Wynn Wescott, John Yarker (afiliat și al Ritului de Memphis Misraïm), în Germania de Theodor Reuss (*Merlin* sau *Peregrinus*, 28 iunie 1855-28 octombrie 1923) iar în România, ritul era reprezentat de Constantin Moroiu (despre care veți afla la momentul respectiv).Revenind spre *timpurile moderne*, există ipoteza că și L Ron Hubbard (13 martie 1911- 24 ianuarie 1986), fondatorul Bisericii Scientologice ar fi

Theodor Reuss

făcut parte din OTO, alături de Gerald Gardner (18 iunie 1884-12 februarie 1964), fondatorul mișcării *Wicca*.Revenind la prezent, activitatea celebrului grup britanic **U2** se leagă de *Amnesty International*, toți membrii U2 fiind *afiliați* la această organizație (www.nndb.com).**ONU**, a cărei adevărată putere stă în influențarea politicii care derivă din calitatea ei de *organ legitimativ*.Discursurile, rezoluțiile, documentele de orice natură derivate din *calitatea deliberativă* care i-a fost atribuită, exercită (de fapt) o influență politică importantă în întreaga viață internațională.**UNESCO**, **UNICEF**, **Antroposofia** lui Rudolf Steiner (și el destul de apropiat de OTO), **Planetary Citizens**, **Societatea Teozofică** cu *Școala Arcană*, *Triunghiurile* și *World Goodwill* a lui Alice și Foster Bailey, **Nicholas Roerich Society**, **Sri Aurobindo Society**, dar și **Pax Christi International**, **Emmaus**, **SOS Village**, etc (15).La Societatea Teozofică și la Școala Arcană a lui Bailey a aderat la vremea

lui (împreună cu soția sa) și pictorul rus Nicholas Roerich (1874-1949, în imaginea alăturată), al cărui nume real era Sergio Macronowsky, prieten al masonului Tagore (scriitorul asiatic Rabindranath Tagore) și *guru* al vice-președintelui Statelor Unite, masonul Henry A Wallace (1888-1965) pe durata administrației Roosevelt.Fascinat de ocult și de esoterism, Wallace nu a ezitat să-l convingă pe Henry Morgenthau (bancher, membru al B'ai B'rith, al Societății Pilgrims și al Round Table), la acea vreme secretar al Trezoreriei Americane, să tipărească începând din 1935, după cele comunicate de Roerich, simbolul esoteric al marii piramide a British Israel și deviza *Novus Ordo Seclorum* pe noua bancnotă de un dolar.

Sediile principale ale Lucis Trust se află la Londra, la New York, respectiv la Geneva.Sediul din New York se află în Greenwich Village, la *doi pași* de *6th Avenue* unde în noaptea de 31 octombrie are loc *Halloween*-ul, sărbătoare care se împânzește în tot occidentul ca urmare a *valului colonizator* al culturii anglo-saxone despre ale cărui excese, ziarul *Daily Express* din 31 octombrie 1988 îi avertiza pe părinți să fie atenți la copiii lor, mai ales că Halloween *este data cea mai importantă din calendarul satanic* (16).Se poate semnala (printre altele) pentru cine dorește să cunoască mai multe despre Lucist Trust, că există un text care nu trimite la adresa oficială a soccietății, ci la *866* din *United Nations Plaza* din New York, destul de aproape de numărul *823* – sediul ADL – *brațul operativ* – al B'nai B'rith, înalta masonerie evreiască (17).

WORLD GOODWILL

NEWSLETTER

A

q autrreylb luelit nocbmnini gocmmnetna dniofmrtaoi nnow rodla
ffiasrw ti hedatli sfot ehw ro kna drpgıarmm efoW rodlG oowdli

l

RGUOSPR PEERESTNDE

eNswelttre1 89 6oN. 2 listed all groups that had participated in tıe World Service Forum up to that time. The following groups and individuals have taken part in the programme ınce then. For addresses or the groups or information on any aspect or the World Service Forum please write to Vorld Goodwill. All talks given in London and New York and some or the talks in Geneva are available on audio casette.

London: The Theosophical Order of Service, The United Naticns Association, Adam Curie, Research Council for Complementary Medicine, The New Era Centre, Oxfam, TheTeilhard Centre, The International Broadcasting Trust, The Buddhist Society, The Right Livelihood Foundation,Brahma Kumaris World Spiritual University, The Scientific and Medical Network, Shelter, St. James Church (Piccadilly), Emerson College, International Association for Near Death Studies (UK), International Health Research Nework, SOS Children's Villages UK, Taylor Nelson Applied Futures, Mercury Provident PLC, Habitat Internationl Council (NGO) Habitat Project, Independent Commission on International Humanitarian Issues, SchumacherSociety, The New Economics Foundation, WHO Healthy Cities Project, Peace Through Unity, British Holistic Iedical Association, The Alister Hardy Research Centre, St. Joseph's Hospice, The World Wildlife Fund UK, Allngton Manor School. The Life Style Movement, Rights and Humanity, Southern School of Natural Therapies, Uıited World Colleges.

New York: The Earth Society Foundation, Clergy and Laity Conerned, Waldorf Education, UNICEF, EMMAUS, Hale House, Beyond War, The United Nations Association, Th Peace Corps, The U.S. Mission to The United Nations, Better World Society, Social Documentaries, Foundation or Global Broadcasting, City Harvest, Fellowship in Prayer, Friends of The University For Peace Foundation, Th Institute of Cultural Affairs, Robert Theobald, Physicians for Social Responsibility, Servas International, The Bnk for Social Responsibility, Bide-A-Wee Home Association, Habitat for Humanity, The Christophers, The UND', Institute for Community Economics, Women's World Banking, The Trickle Up Program, Tibetan Buddhist Learing Center, Environmental Action Coalition, The Catholic Workers, Nicholas Roerich Museum,Therapeutic Touch International Center for Integrative Studies, Sri Aurobindo Society, Mead Institute for Human Development.

Geneva: International Commission of Jurist of Geneva, Iax Christi International, GIPRI Foundation, Transnational Perspectives, Bureau for The Affairs of Non-Govrnmental Organisations of The United Nations Organisation, Amnesty International, Association World Peace Da, 'Essor' Magazine, Independent Commission on International Humanitarian Issues, Bureau or Information for UNCTAD, The United Nations University for Peace in Costa Rica.

WORLD GOODWILL
3 Whitehall Court
Suite S4
London
ENGLAND SW1A 2EF

BONNE VOLONTÉ MOIDIALE
1 Rue de Varembé (3e)
Case Postale 31
1211 Geneva 20
SWITZERLAND

WORLD GOODWILL
113 University Place
11th Floor
PO Box 722 Cooper Station
New York. N.Y.
U.S.A. 10276

C: NEW-AGE ȘI DOCTRINA TEOZOFICĂ. RENÉ GUÉNON ȘI TEOZOFIA ”LOGICA ȘI MORALA” ÎNALȚILOR INIȚIAȚI

Alice Bailey, care la 26 de ani (din cele spuse chiar de ea) suferea de probleme psihice acute, era considerată de adepții ei drept un *medium* care transmitea cele gândite de marii maeștri ai ocultismului pe care îi plăcea să-i numească doar cu inițialele, *DK – Tibetanul*, *Koot Hoomi* (de aici, poate și derivarea denumirii de *cutumă* !?), personaje considerate de Guénon ca inventate, ca fiind preluate din Superiorii Necunoscuți din Înalta Masonerie.Ar fi vorba, spune Guénon de *ființe umane cu anumite dotări transcedentale sau supranaturale* (18) care nu afectează cu nimic conceptul inițial.Acești *maeștri* ar pregăti calea pentru *reîntoarcerea lui Hristos* (după cum o spune titlul unei cărți scrise de Bailey în 1940), numit și *maestru Maitre-ya* sau *Mare Inițiator Planetar* care ar trebui să conducă omenirea în noua eră.Tratarea doctrinei acestei *super-religii*, a dogmelor ei, a escatologiei caracteristice și a liturghiei, este indispensabilă pentru studiul de față.

Teozofia își trage escatologia (în mod principal) din doctrinele orientale care avizează despre o *corelație constantă și necesară* dintre ordinea cosmică și rasa umană.Prin observarea succesiunii naturale a anotimpurilor, a ciclului lunar, a însăși vieții umane, s-ar deduce existența unui ciclu cosmic cu caracter *quaternar*, în care ceea ce se dezvoltă (după spusele înalților inițiați) este constituit din *patrimoniul tradițiilor tuturor popoarelor.*Această dezvoltare s-ar desfășura în patru faze, cunoscute de antichitatea greco-latină drept *epoci: epoca aurului, epoca argintului, epoca cuprului* și *epoca fierului*.La hinduși, aceste ”epoci” poartă numele de *yuga*.Aceste alternări – *cicluri* – sunt repetitive și cosmosul (și deci și umanitatea)va trebui să le parcurgă, în mod inevitabil, trecând prin fazele descrise, *din stele în țărână*, într-o *eternă reîntoarcere* la punctul de plecare.Expert al secolului al XX-lea în studierea ezoterismului, Guénon (19) spune că la baza determinării temporale a duratei (în timp) a unui ciclu s-ar afla (potrivit doctrinelor orientale) *perioada de precesie* a echinocțiilor terestre, a cărei durată reală ar fi de 25.695 de ani.Trebuie amintit că precesia echinocțiilor apare ca urmare a faptului că axa terestră nu este constant paralelă cu ea însăși în mișcarea de revoluție din jurul soarelui.Fiind înclinată, descrie un con, generând în acest fel o *mișcare* specială a cerului în sens invers decât sensul constelațiilor din zodiac, mișcare care implică o rotație completă a punctelor echinocțiale în perioada de timp indicată.Durata de trecere a Terrei prin fiecare din cele doisprezece constelații ale zodiacului ar fi egală cu circa 2.140 de ani (25.695 : 12).Ceea ce înseamnă că în prezent, când spunem că Soarele pe parcursul lui anual prin constelații s-ar afla în semnul Berbecului, acesta se găsește în realitate (din cauza *precesiei echinocțiilor*) în constelația Peștilor, care astăzi apare acolo unde cu 2.140 de ani mai înainte se afla constelația Berbecului.Pe marea elipsă a planului de revoluție a Terrei în jurul Soarelui, trebuie luat în considerare că este necesar să ținem cont de un fel de *întârziere* a Soarelui corespunzătoare cu o constelație la fiecare 2.000 de ani.Teozofii atribuie fiecărei din aceste întârzieri numele de *vârstă*, *eră*, urmată de numele relativei constelații.În ordine, ar exista *era Taurului*, *era Berbecului*, *era Peștilor*, *era Vărsătorului*, etc.Fiecare din aceste ere este caracterizată la rândul ei printr-un *sub-ciclu* quaternar, cu perioada de *maxim* urmată de trei faze succesive până la punctul cel cel mai de jos, *punctul de haos*.Roata (de fapt) este un simbol oriental al acestei *caracteristici* (inevitabile) a timpului.Dar nimeni nu ne spune (din punct de vedere astronomic) că fiecare constelație ar începe și s-ar termina în aceleași zile de-a lungul timpului, că în loc de constelația Vărsătorului ar putea fi cea a Scorpionului, sau a Balanței.Știm numai că după (circa) două milenii, mișcare retrogradă a cerului este înapoi cu circa 30°, egală cu întinderea unei constelații (360 : 12 = 30).A afirma că suntem pe cale să intrăm în *Era Vărsătorului* înseamnă că, în mod arbitrar, s-a fixat un punct de referință (de *plecare*), dificil de identificat în cosmogonia teozofică.Imaginea de mai sus îl prezintă pe René Guénon, 1886-1951).

Teozofii, după elucubrațiile absurde privitoare la vârstele și rasele umane (vezi și *Doctrina Secretă* a lui H P Blavatsky), reduc cunoașterea istorică a umanității la trei *ere*: *Era Taurului*, în timpurile faraonilor, ceea ce ar explica (din punctul lor de vedere) *boul API*, *cultul lui Mithra* și *vițelul de aur* adorat de către evrei.Vina gravă a acestora a fost că nu au abandonat cultul *Erei Taurului* pentru că între timp Soarele a intrat în *Era Berbecului* al cărei simbol l-ar constitui berbecul biblic blocat cu coarnele în tufiș, cel pe care Avraam l-ar fi închinat lui Dumnezeu drept sacrificiu (de aici și termenii de *păstori, oi rătăcite, turma lui Dumnezeu, mielul Domnului*, etc).Perioada succesivă, *Era Peștilor*, ar fi tocmai perioada apariției creștinismului, în care Hristos și-ar fi ales apostolii dintre pescari transformându-i în *pescari de oameni*.(Că este așa o demonstrează și faptele din prezent.După ca a botezat 13 copii în Capela Sixtină, papa Benedict al XVI-lea și-a pierdut în cristelniță *inelul de Pescar* – ianuarie 2009, www.metronews.com).Astăzi, Soarele stă să părăsească această ultimă constelație ceea ce ar însemna (în spiritul logicii) sfârșitul creștinismului, așa cum a fost pentru cultul lui Mithra, respectiv pentru religia ebraică.Ar fi interesant de văzut unde ne-am afla, în ce fază a ciclului ne localizează teozofii.

Tot René Guénon ne ajută: *După reperele pe care mi le dau toate tradițiile, știm deja că ne aflã de mult timp în Kaly-Yuga* (era neagră, haosul de la finele ciclului).*Putem adăuga* – continuă el – *că ne aflăm într-o fază avansată a acestei ere negre, fază care este descrisă în ”Purana”* (Culegere enciclopedică de mitologii hinduse – nota autorului) *cu particularități care descriu în manieră surprinzătoare caracteristicile epocii actuale* (20).Sintetizând, putem spune că pentru inițiați, fenomenele cosmosului și istoria umanității ar fi strâns legate într-o *mișcare ciclică cu caracter deterministic* prin care (în mod logic) inițiații ar putea face previziuni despre particularitățile evenimentelor viitoare.Modalitatea de desfășurare a ciclului lui Guénon (chiar dacă era un inamic înverșunat al Societății Teozofice, văzând în aceasta o concurentă pentru *calea metafizică* propusă de el) ne furnizează o imagine clară, asemănând-o cu cea a *unui corp în mișcare care cade din înalt și care-și mărește viteza pe măsura trecerii timpului* (21), adică la pe măsură ce se apropie de închiderea respectivului ciclu. De aici rezultă că în faza finală, o dată intrați în *era neagră* a fierului, umanitatea va cădea în haosul unei *disoluții* (*topire* masonică), sub conducerea unei ierarhii inversate, *al cărei vârf va fi ocupat de ființa care va fi, în realitate, mai aproape decât oricine altcineva să atingă fundul ”abisurilor infernale”* (22).Această ființă, văzută ca o încarnare a *dezintegrării*, mobilizată de-o voință *infernală* ne poate furniza o idee foarte exactă privitor la ceea ce va fi *la însăși limitele acestei disoluții* (23).

Un program halucinant confirmat, de lucrarea *Lumea Nouă* a lui Aldous Huxley, care rezervă popoarelor un destin feroce, poate actualizat cu *sclipiri nucleare*, *epidemii* și *otrăviri necesare* aplicate unor ființe-zombi, a căror unică legătură cu umanitatea va fi doar imaginea fizică.Dar, ne avertizează Guénon, regatul acestui *antihrist* va fi trecător, durând numai *până la ultimul moment al ciclului actual* când va avea loc o *redresare*, un fel de *inversare a polilor*, o inversare de sens a roții cosmice care, readucând *instantaneu* toate lucrurile pe făgașul lor normal tocmai în momentul în care răsturnarea părea completă, va pregăti imediat *vârsta de aur a viitorului ciclu* (24), New-Age – *Noua Eră* – care va veni, acel *Novus Ordo Seclorum*, ca simbol al valorilor de inspirație teozofică.Dacă lucrurile ar sta după cum au fost prezentate, rezultă că astăzi *foarte rău*, dar "mâine" *va fi mai bine*.Pare că și Hitler, inițiat discret în teozofie și membru al *Thule Gesellschaft*, o societate secretă (*sucursala* germană a Societății Golden Dawn engleze, în care se practica *magia rituală*) gândea în acest mod.Dar se pare că încă nu am intrat în acea *epocă de aur* și o privire în jur ne face cunoscut că sunt destui cei care, astăzi, iau aceste lucruri în serios, că fac orice pentru a mări starea de *entropie*, de dezordine la orice nivel.Ceea ce este de mirare la raționamentul lui Guénon este trecerea rapidă (fulgerătoare) de la întunericul cel mai opac la lumina cea mai strălucitoare, din acest punct de vedere putând spune că *logica* lui Guénon s-a evaporat așa cum se evaporă o picătură de apă pe o plită încinsă.Dar ce anume limitează cunoașterea *mai de-aproape* a înțelepciunii esoterice?

Guénon nu era un oarecare iar studiile lui strălucitoare (în matematică și filosofie) stau ca *mărturie* la baza unei logici foarte solide.Activ intelectual și foarte inteligent, aceste caracteristici ale gândirii lui i-au dat posibilitatea să parcurgă alte strade.La puțin peste douăzeci de ani avea deja gradul 30 în RSAA și frecventa mediul magicianului Papus (mare demnitar al Ritului de Memphis-Misraïm și pe lângă titulatura de *episcop gnostic martinist*, fondator succesiv al mai multor ordine inițiatice).Guénon renunță în secret la creștinism (catolicism) și trece la islamism (în 1912) în timp ce marea majoritate îl credea devotat *sacralității creștine*.Acest fapt i-a dat posibilitatea să intre pe furiș în mediile catolice, dorind doar să le *cucerească*, fără a lupta *împotriva* lor.A fost un autor prodigios (și căutat) de cărți și reviste esoterice, adevărat punct de referință în lumea *ocultă* și *necunoscută* a marilor inițiați.Dar, din partea unui înalt inițiat ca el ne putem baza pe *categoriile logice* fondate pe adevărul conținut în cele enunțate, respectiv pe principiul *non-contradicției*?Același Guénon răspunde în lucrările lui: *Logica* – susține el – *nu este decât un instrument de prezentare (...) din afara omului și fără nici o importanță pentru el însuși (...).Numai când ne conectăm din punct de vedere inițiatic, toate celelalte nu mai au valoare în ochii noștri* (25).Franco Brunelli (imaginea de mai jos, 1927-1982, cunoscut cu numele inițiatic de *Nebo*) care a ocupat funcții de conducere în martinism, dar și în Ritul de Memphis-Misraïm (26), la fel ca și Guénon, adăuga: *Inițierea predică și ne învață:* ***moarte rațiunii****.Doar atunci când va dispărea rațiunea, va apărea omul nou al noii ere care va veni, adevăratul inițiat* (27).În mod destul de distinct apare că *inițierea* înseamnă nebunie, dezarticulare intelectuală (și deci și comportamentală), lipsă de rațiune și de logică.Cu ce consecințe?Dar dacă aceasta este gândirea înalților inițiați, omul *erei care va veni* din ce morală se va inspira?Și tot Guénon răspunde: *Morala* – spune el – este o *artă socială*, o serie de *considerații bazate pe interes, având fie o caracteristică sentimentală, fie o caracteristică practică și pur-materială, fie (după cum este cazul cel mai des) o îmbinare între sentimental și material.Totul depinde de aprecierile individuale și chestiunea se reduce, pentru o colectivitate oarecare, la căutarea unui teritoriu neutru unde se pot concilia diversitatea multiplelor aprecieri* (28).Morala ar fi, deci, o culegere de convenții și de oportunități sociale.Atunci se înțelege și mai bine din ce motiv inițiații se consideră *dincolo de bine și de rău*, deci dincolo de respectivele puncte de referință.Dar dacă aceasta va fi *morala* Noii Ordini, vor fi ușor de *împăcat* contrariile, scopul filosofic suprem al Masoneriei: așezarea pe același nivel a *binelui* și a *răului*, a *adevărului* și a *minciunii*, atribuirea de drepturi egale atât științei cât și ocultismului, de introducere (ca o consecință logică) a *religiei mondiale* (ca o sinteză a tuturor religiilor, punct de convergență a fiecărei erori sau semi-adevăr).Din acest punct de vedere, *inițierea trebuie să se răspândească în mulțime*, prin orice mijloc !

D: TEOCRAȚIA ȘI "DOMNUL LUMII"."TRINITATEA TEOZOFICĂ"."PLANUL" INSPIRAT DE MAGI.MAGIA CA INSTRUMENT ESENȚIAL AL "PLANULUI".INVOCĂRI ȘI EVOCĂRI.

Luând în considerare ciclul deterministic și de neoprit (ceva precum *destinul* din mitologia greacă), în realitate, la conducerea activității umane teozofii pun un veritabil *Pantheon*, caracterizat de o ierarhie, cu un plan propriu care acționează asupra umanității într-un mod specific; prezenți în mijlocul oamenilor, aceștia din urmă datorează *lumii superioare* o credință totală, care trebuie manifestată printr-o rugăciune liturgică continuă, respeciv o muncă de *răspândire* a noului *cuvânt divin*.*Cuvânt Divin* bazat (după spusele lor) pe *dragoste și sacrificiu* (uneori chiar sacrificarea portofelului) și în schimbul acestor privațiuni, noua credință promite o *karmă* care va fi influențată în mod pozitiv, astfel că la o nouă reîncarnare, noua ființă va trăi o viață liberă de orice constrângere, o viață nouă diversă de existența precedentă.*Hristos* pe care teozofii îl așteaptă să se întoarcă a trecut prin circa două sute de reîncarnări și cu toate acestea (se pare) că mai are încă de parcurs o *bună bucată de drum* pentru o perfecționare ulterioară (29).Pentru o bună orientare în acest marasm demențial, spre deosebire de Guénon, viziunea teozofică tinde să-l identifice pe *antihrist* (a cărei prezență va fi dominantă în ultima parte a ciclului) cu *Dumnezeu*.Acesta, însoțit de către teozofi, va introduce umanitatea în Noua Eră.*Salvatorul* așteptat de teozofi (se pare că deja ar fi printre oameni) ar fi al zecelea dintr-o serie de *avatare* (30) reîncarnate pe Terra și numit de către teozofi drept *Hristosul*, *Domnul Maitreya*, *Instructorul Lumii*, purtătorul de lumină.

Din păcate, trecerea de la o eră la alta nu va fi ușoară din moment ce *nu se poate intra în rai fără a fi purificați!* Pentru aceasta, ființele *generoase* care conduc (cu *înțelepciune* și *virtute*) din profunzimile lor necunoscute destinele umanității, ne-au trimis deja două războaie după cum o mărturisește aceeași Bailey atunci când ne avertizează că *e necesar de știut că războiul, cu toate ororile lui de nepovestit, cu cruzimea și dezastrele inerente, a fost mijlocul prin care "Tatăl" tuturor* (*Sanat Kumara* – nota autorului) *a îndepărtat obstacolele care blocau calea de întoarcere a Fiului* (31), chiar dacă

într-un alt text lasă să-i scape termenul de *holocaust* ca o definiție pentru cel de-al doilea război mondial.Dar holocaustul este considerat ca fiind necesar pentru a capta *bunăvoința* unei divinități.Care?Conform opiniei teozofilor sub influența soarelui care *iese* din constelația Peștilor și *intră* în constelația Vărsătorului, umanitatea va trebui (spre binele ei) să respecte armonia universului din care face parte, să abandoneze tot ceea ce este vechi din era trecută, să se *inițieze* în noul adevăr care, prin modalități cunoscute doar de teozofi, va *curge* asupra omenirii așa cum *apa noii vieți universale* curge din amfora *Aducătorului de Apă* (un alt nume dat *salvatorului* de către teozofi) ca simbol al Vărsătorului.Se poate *intui* sfârșitul libertății religioase (dar până acum nu era ??? - nota traducătorului), religia devenind în acel moment un instrument în mâinile înalților inițiați pentru îndeplinirea scopurilor New-Age.Eventualele dubii privitoare la *seriozitatea* programului sunt îndepărtate de H P Blavatsky, respectiv de Annie Besant (care i-a urmat la conducerea Societății Teozofice).Blavatsky spunea: *Scopul nostru nu este instaurarea hinduismului, ci de* ***îndepărtare a creștinismului de pa fața pământului*** (32).În discursul de închidere al lucrărilor *Congresului Liberilor Cugetători* de la Bruxelles din 1880, Besant spunea că *este necesar, înainte de toate, de-a lupta împotriva Romei și a preoților ei,* ***de-a lupta (peste tot) împotriva creștinismului pentru a-l doborâ pe Dumnezeu din ceruri*** (33).După ce a trecut la conducerea Societății Teozofice, aceleași idei sunt altfel exprimate: *Dacă vedeți pe unul dintre noi lucrând pentru vreo mișcare mai specială din lume, să știți că este o parte a unui plan mondial și acest mare plan constă într-un nou* ***cer*** *și un nou* ***pământ****, construite pe ruinele civilizației antice* (34).La ca plan făcea aluzie Besant?O altă mică pauză, foarte necesară.Din cele ce se știe în prezent, *înalții inițiați* sunt ajutați în *munca* lor chiar de reprezentanți ai Bisericii!Priviți imaginile de mai jos!

Fidel Castro, President of Cuba | January 21, 2004, Havana, Cuba

Papa Benedict al XVI-lea (fost *Hitlerjügend*) și fostul prim-ministru britanic Tony Blair.În imaginea din dreapta, patriarhul (ortodox) Bartolomeu I s-a întâlnit cu *dictatorul feroce, crud și criminal* Fidel Castro, la 21 ianuarie 2004, la Havana.*Dictatorii (cei rămași) sunt folosiți mai degrabă pe post de ”sperietori”, respectiv ca ”scop” pentru anumite resurse financiare*.Dispariția creștinismului, noua credință a umanității, viitorul luminos care ne așteaptă vor constitui rezultatul unor concentrări energetice îndreptate spre planeta noastră, în inter-dependență cu fazele ciclului.Aceste energii vor converge într-un punct, cunoscut de înalții inițiați sub numele de *Shambala* (35) și vor învălui pământul în mod ciclic sau la cererea unor personaje numite *Masters of Wisdom*, a *discipolilor* acestora, ca urmare a efectelor *rugăciunilor puternice* precum *Marea Invocație*, în stare să zguduie *sferele celeste* și să le supună voinței umane.Forma de manifestare a acestor energii o constituie *razele*, iar calitățile umane ar izvorâ din influența diverselor tipuri de raze.*Cai verzi pe pereți*? Michel Lamy în lucrarea *Jules Verne – Initié et initiateur – Jules Verne – Inițiat și inițiator*, 1984, Éd. Payot, Paris, France tratează (pe larg) despre influența ocultismului în scrierile lui jules Verne.Acesta din urmă are și o lucrare denumită chiar *Raza Verde*.

Era creștină (a *Peștilor*) ar fi avut loc în virtutea energiei propagate de-o a șasea rază, care ar trebui (încă) luată în seamă.Deși este în fază de *scădere* este *puternică în producerea necesității unei stări de haos între națiuni* (36).Dar iată că la orizont apare lucirea celei de-a șaptea raze – a *Vărsătorului* – care conține la interiorul ei *semințele viitorului*.Luminații noștri ghizi furnizează și detalii privitoare la natura acestui viitor pentru că efluviile emanate de a șaptea rază sunt ***farmecul magia, ritualul*** (37).Putem sta liniștiți deoarece desfășurarea *ciclului* se află în mâini bune: nenumărate ființe *super-umane* veghează și *supervizează*, în folosul umanității, într-un acord perfect între ele sub forma unei sinteze trinitare, pentru îndeplinirea *Planului*.Acest plan (cunoscut, desigur, numai de înalții inițiați) va fi considerat îndeplinit atunci când omenirea va avea o nouă religie, un Guvern Mondial, o nouă educație publică la nivel planetar.Pentru cunoscătorii Masoneriei și ai societăților secrete nu sunt lucruri noi.Foster Bailey spunea: *New-Age va instaura un nou Guvern Mondial, obiective noi pentru educația publică și o nouă religie mondială* (38).

Pentru a înțelege mai multe despre aceste *arcane* (”mistere”) trebuie să vedem, mai de aproape, ce reprezintă *Trinitatea Teozofică*, formată din *Casa Tatălui, Regatul lui Dumnezeu* și *Umanitatea*.***Casa Tatălui*** este sediul lui *Hypertheos*, Sanat Kumara, *Domnul Lumii*, *custodele voinței lui Dumnezeu* [numit și *Tatăl Tuturor* sau *Bătrânul Zilelor* (39)].Coincidență stranie pentru că *Bătrânul Zilelor* este și titlul unul tablou al lui William Blake, poet englez din secolul trecut (care nu era deloc străin de satanism), un tablou ce reprezintă un bătrân venerabil, cu barba mișcată de vânt, care din cer se apleacă asupra pământului având în mână un compas.*Casa Tatălui* este numită de către esoteriști cu apelativul de *Shamballa*, centrul sacru al lui Julius Evola (singurul non-german care a fost primit, în anumite limite, la interiorul Societății Esoterice Naziste *Ahnenerbe*), locul *în care e cunoscută voința lui Dumnezeu* (40).Din punct de vedere al localizării fizice au apărut opinii diverse între *experți* ca Blavatsky, Hutin, Ossendovski, Guénon, găsindu-se în locuri diverse din Asia: în Tibet, în deșertul Gobi, etc.Cu ocazia *Noii Ere* nu este exclus să apară o mutare de sediu, poate chiar în Europa, sau poate pe undeva

pe aproape.*Înțelepciunea, Lumina și Sunet* (1933) este titlul dat de sculptorul Lee Lawrie basoreliefului de pe fațada din fața monumentului dedicat lui Prometeu din Lower Plaza din New York.Așezat deasupra intrării în *Rockefeller Center*, la basorelief s-a adăugat textul: *Înțelepciunea și cunoașterea vor trebui să asigure stabilitatea vremurilor.*Referirea la *Master of Wisdom*, dar și la *Marele Arhitect al Universului* este evidentă.Se vorbește despre o *înțelepciune*, respectiv o *cunoaștere* care pot fi recunoscute cu ușurință.Sunt *materiile* care, sub conducerea unui Guvern Mondial și sub oblăduirea unei religii mondiale unificatoare, vor constitui subiectul și tema de studiu a noii educații planetare.

Din Shambala, *Domnul Lumii* va conduce impasibil înconjurat de sub-conducători – *7 Mari Ființe* – care ajută la desfășurarea *planului*. Totul pare o povestire științifico-fantastică, fantezie pură, una din multitudinea de mitologii ale lumii, dar legătura cu realitatea se face brusc dacă ținem cont că *național-socialismul* își trăgea seva (cu certitudine) din doctrinele teozofice (41).În *Biblioteca Lucis Trust* din New York, Peter Blackwood ne asigură că se află cărți ale *Institutului Biozofic* (41 bis).Parte din materiale poartă semnăturile (printre alții) lui Henry Wallace, Albert Einstein și chiar F D Roosevelt (42).

Regatul lui Dumnezeu, a doua unitate a trinității, este descrisă câteodată de teozofi ca fiind centrul *Maeștrilor Înțelepciunii* sau *Marea Lojă Albă* unde se manifestă dragostea lui Dumnezeu.Frecvent, această lojă este cunoscută și cu numele de *Ierarhie*, înțeleasă ca adunare a *Marilor Ființe* (dar nu erau doar cei șapte din Casa Tatălui ?!?!) care actualizează *planul* (43).Conducerea *Ierarhiei* este încredințată la două persoane: una pentru Occident numită și *Hristos* a cărui reîntoarcere se așteaptă, respectiv una pentru Orient, *Buddha*, mai apropiat de exigențele și necesitățile din acea zonă.Pare că primul dintre ei ar avea niște avantaje față de cel de-al doilea, iar întâlnirile anuale dintre cei doi ar fi tot o parte din *plan*. Foster Bailey, soțul lui Alice Bailey, a publicat în 1972 o carte cu un titlu captivant: *Running God's Plan – Îndeplinind planul lui Dumnezeu*, în descrierea acestui *plan* folosind cuvinte mai apropiate de capacitatea limitată de gândire a omului obișnuit.Înainte de-a trece la o scurtă descriere a conținutului, este bine de luat în seamă (cu atenție) gândurile nutrite de Supremele Consilii de grad 33 din Statele Unite despre *god's plan*.Aceste opinii sunt prezentate în publicația ofocială a acestora, *The New-Age Magazine* [numărul din septembrie 1950, la pagina 551 (vezi și pagina 60 a prezentei traduceri pentru o imagine a unei coperți !!!)]: *Planul lui Dumnezeu este consacrat unificării raselor, a religiilor, respectiv a credinței. Acest plan, dedicat unei noi ordini a lucrurilor,* ***trebuie să ducă la înnoirea tuturor lucrurilor*** *– o nouă națiune, o nouă rasă, o nouă civilizație și o nouă religie, o religie non-sectară, care deja a fost individualizată și numită Religia* ***Marii Lumini*** (44).Foster Bailey, care trebuie să știe și multe alte lucruri necunoscute publicului larg, devine pitoresc făcând uz de termeni și imagini liniștitoare, adresate mulțimii.El spunea că cei care fac parte din *Ierarhie* (adică *Masters of Wisdom*), a căror înțelepciune eternă este reprezentată prin monumentul prometeic din Rockefeller Center, *sunt înalt inițiați, în principal spirite purificate prin reîncarnări multiple*, printre ei aflându-se unele *care astăzi trăiesc în corpuri fizice*, unele dintre ele fiind chiar căsătorite (pag. 9).Continuând cu citirea se înțelege că respectivele spirite încarnate sunt *un grup de conducători la nivel mondial, specialiști în diverse domenii (...) foarte abili în utilizarea factorului "timp"* (pag. 22), axați în principal *pe combaterea ereziei referitoare la inegalitatea umană, mai ales din trei puncte de vedere: religie, educație și guvernare* (pag. 11).Din partea *ierarhiei* care trăiește în corpuri fizice ar deriva *magii*, caracterizați de *forță* și *autoritate* necesare pentru îndeplinirea planului.Această forță este denumită de către Foster Bailey *Bună Voință* (45), cu o cu totul altă semnificație decât cea obișnuită.Prin competența indiscutabilă dată de faptul că a fost responsabilul *Bună Voinței Mondiale* (46), Foster definește această forță ca fiind *energia care atinge maximul ei prin învățămintele esoterice* (47) și care *se scurge de-a lungul unui canal de comunicare*, de la "masters of wisdom" către oameni (48).În afară de-a fi *experți în diferite domenii*, *Masters of Wisdom* încarnați sunt și *esoteriști*, folosindu-se de *virtuțile* pe care cea de-a *șaptea rază* le așează la picioarele lor, adică *farmecul, magia* și *ritualul*.

Conducător al *Ierarhiei* teozofice ar fi un *Hristos*, o ființă umană care, prin cele două sute de reîncarnări *a trecut de inițierile supreme* (49) și care în curând se va întoarce între oameni, idee întărită și de două argumente (din cele spuse de teozofi, destul de convingătoare!): pentru că este trimis *din înalt* de către Sanat Kumara (și de *mediul* din jurul acestuia), respectiv pentru că este *evocat și cerut* de către cei de pe Terra (50).Reîntoarcerea lui *va fi ca o recunoaștere a unei puteri conducătoare, prin schimbări dinamice și logice* (deci există logică!!!) *în chestiunile mondiale* (51).Indicație prețioasă pentru a putea începe căutarea sursei înainte de respectivele desfășurări.*Hristosul* teozofiei se prezintă ca un adevărat conducător religios cu pretenții de *instructor al Lumii*.Caracterizat de originalitate din moment ce *nu-l interesează religia căreia îi aparținem fiecare* (52), ci ca toți să recite *Marea Invocație*, acest *Mare Cuvânt al Puterii* pentru ajutarea *Ierarhiei*, rugăciune pe care el însuși, în faza de lună plină din iunie 1945, a fost autorizat să o aducă printre oameni (53).Din punct de vedere al *posibilităților* pare limitat, pentru că fără discipoli nu știe ce să facă din cauză că (declara Alice Bailey) *nu cunoaște altă experiență decât cea a "conștiinței de grup"* (54).

E: "NOUL GRUP AL SERVITORILOR LUMII"

A doua unitate trinitară ar dispunde de un grup mobil și abil, numit *Noul Grup al Servitorilor Lumii*, un grup de *bătrâni* despre care se știe încă din 1930 și care (spune Foster Bailey) ar fi în legătură directă cu *Masters of Wisdom*, cu care comunică telepatic.Acest grup este caracterizat de-o *prezență ubicuitară* (poate fi în același timp în locuri diverse) și

are rolul *să mântuiască și să salveze lumea* (55) cu ajutorul unor *injectări puternice de ”bună-voință”* (56).Alice Bailey îi prezintă ca cei mai adaptați *să folosească energiile tuturor razelor* (57) pentru promovarea *înțelegerii internaționale, pentru împărțirea bunăstării economice și a unuiunii religioase* (58).Alice Bailey îi împarte pe *servitorii lumii* în două grupuri: cei care știu ce fac (deci magi și ei) și un al doilea grup, *numeros, deseori situat în poziții înalte* conduși fără știința lor de către *Masters of Wisdom* și care face totul pentru *distrugerea vechilor forme și pentru construirea altora noi (...), asumând roluri importante în treburile naționale (...) sau pe tărâm educativ* (59), existând o diferențiere evidentă între *autoritate* (cu rol de conducere, fiind invizibilă), respectiv *putere* (cu caracter operativ și aflată la vedere, în *luminile rampei*).Publicația *Bună-Voinței Mondiale* din martie 2002, scria: *Noul grup al Servitorilor Lumii, avangardă a eforturilor umane în domenii de activitate multiple, are ca bază comună propunerea de **afirmare a ideilor care vor duce la înălțarea conștiinței umane**. În această perioadă de nevoie globală, noi toți, în mod colectiv, putem demonstra o mai mare responsabilitate folosind limbajul nostru pentru a alimenta atitudini de toleranță și înțelegere, punând astfel bazele pentru o nouă civilizație*.Acești *servitori ai Lumii* mai sunt cunoscuți și cu titulatura de *Artizanii Noii Ere*, apelativ care poate duce cu gândul (în mod straniu) la*Colocviile în familie* din paginile publicației italiene *Familia Creștină* care (înainte de-a șaptea *Întâlnire Ecumenică* de la Milano) publica un articol cu titlul *Artizanii Păcii*, o aluzie la cardinalul ecumenic *Martini & Co*.Mai clar apare

sensul articolului publicat în ziarul *L'Independente* (din 24 august 1993), intitulat *Fără credință, pacea este imposibilă*, articol care recunoaște falimentul ONU, acea ONU caracterizată de Alice Bailey drept *unica organizație la care omul poate privi cu speranță* (60), concluzionând: *Regatul lui Dumnezeu, care va avea puteri depline în cadrul unui Guvern Mondial unit, se bazează ferm pe principii juste.Nu este limitat nici de lipsa de experiență și nici de imperfecțiunea umană, fiind în contrast cu planurile efemere de pace ale omului.Se va stabili și se va menține, pe tot pământul, o pace durabilă și nu înșelătoare, ca pacea actuală*.Interpretând cele spuse din punct de vedere *teozofic*, ar rezulta: *Autoritatea magilor va avea puteri depline asupra lumii, bazându-se pe principii juste stabilite chiar de ei* (câteva din cuvintele folosite de către teozofie sunt: principii juste, raporturi juste, repartizare justă, valori adevărate, administratori drepți, gândire dreaptă, efort just, notă dominantă, înțelegere, pace, bună-voință, solidaritate, etc) ***Nimeni nu se va putea opune acestei autorități*** *care reprezintă adevăratele aspirații ale omului.Ea va domni suverană, Biserica și puterile temporale vor fi spulberate.Pe pământ se va stabili un regat durabil și va fi pace*.(Cardinalul Angelo Sodano, decorat cu gradul de *Colan al Ordinului Steaua României* în 2004, la o întâlnire cu Condoleeza Rice – în 2005).

În cele din urmă, o a treia componentă a *trinității teozofice*, cea mai modestă – *Umanitatea* – reprezentare a *rasei umane*, lovită și umilită ca întotdeauna, tratată ca un copil needucat și retardat care trebuie învățat mereu lucrurile elementare prin *bombardarea* cu cuvinte *educative*: ecologie, împărțire egală a resurselor, inter-dependență, noua ordine, dezarmare, pace.În realitate, *praf în ochii omului*, motiv de a stârni cele mai nobile sentimente ale omului, dar și modalitate pentru *operațiuni și înșelăciuni* pe spinarea acestuia, fără ca el să observe.Ce rezervă teozofii acestei categorii? Este nevoie *să se stabilească raporturi umane juste* (spun teozofii), ceea ce pentru *turmă* ar implica *renunțarea, supunerea la faptele existente și acceptarea voinței divine* (61).O lege divină fondată pe un Guvern Mondial și pe valorile New-Age, prin care vor fi învățate *știința evocării și a invocării, cu recunoașterea puterii ei* (62) pentru că *forța iubirii, dacă este eficace, evocă răspunsul Ființelor Spirituale care se pot întoarce, în mod vizibil, printre oameni* (63).Foster Bailey adaugă că *Marea Invocare* va fi o rugăciune universală a New-Age, pe care Alice Bailey o definește ca fiind *una dintre cele mai vechi rugăciuni (...) cu o putere foarte mare*, care va înlocui *Tatăl Nostru* al creștinilor (64).Dar umanității îi sunt rezervate și alte forme de rugăciune, putând participa la *grupuri de meditare*, în timp ce *oamenilor cu anumite aptitudini spirituale* le vor fi rezervate *meditation meetings*, o dată pe lună (pe Lună plină) în care participanții (timp de douăzeci de minute) își vor focaliza propria atenție pe temele ce le-au fost încredințate.În prezent, *meditation meetings* sunt organizate de Școala Arcană, la ele participând și funcționar ai ONU sau mondialiști blazonați.Umanității îi este recomandată rugăciunea de la ora cinci (după-amiază), care trebuie recitată în *triunghiuri*, grupuri de două sau trei persoane care se unesc pentru a evoca, prin mantre puternice forțele luminii.Despre semnificația simbolisticii folosite la reprezentarea noțiunilor conexe cu *Zodia Vărsătorului*,

iată punctul de vedere al lui Alice Bailey: *Să nu uităm că Vărsătorul se află la jumătatea superioară a cercului zodiacal, diametral opus față de zodia Leului.Acesta din urmă este semnul dezvoltării individuale și a afirmării de sine însuși.Acest semn (individualist prin felul lui de-a fi) își găsește împlinirea în Vărsător unde individul își găsește deplina exprimare în mijlocul grupului, trecând de la a se servi și manifesta pe sine însuși la serviciu în folosul grupului, pentru o cât mai bună exprimare și înțelegere a Ierarhiei (...).Leul rage.Se lansează și prin impulsul de-a trăi, distruge.Și din nou rage și aruncându-se în ”torentul vieții” bea cu înghițituri lungi. Atunci acționează magia apelor.El se transformă.Leul dispare și cel ce aduce apa apare pentru a-și începe misiunea lui* – Alice Bailey *Destinul națiunilor* cit., p 149-150.Dar Alice știe să fie și explicită: *În Era Vărsătorului, Hristos cel renăscut este însuși ”Aducătorul de Apă” și va apare ca șef suprem al Ierarhiei Spirituale (...), va fi recunoscut de toți (...).În Era Vărsătorului, în schimb, accentul se va pune pe viață și pe eliberarea din mormântul materiei* (idem, p 154).Umanitatea se va bucura de doisprezece sărbători lunare și câteva zodiacale, pentru a întări *spiritul de evocare și fluxurile firești evocate* (65).Esența acestor sărbători la care umanitatea va trebui să participe o constituie trei

evenimente nocturne, de ”mare însemnătate”: sărbătoarea de Paşte, *sărbătoarea lui Hristos cel viu* care va avea loc la prima ”lună plină” a primăverii; sărbătoarea *Wesak* (66), cu origini budiste, care se va sărbători în timpul lunii pline din luna mai; în cele din urmă, *Sărbătoarea Bună-Voinţei* dedicată *raporturilor juste dintre oameni*, mai bine zis *omagiul adus de umanitate* celorlalţi doi membri ai *Trinităţii Teozofice*, care va avea loc în perioada de lună plină din iunie.*Aceste trei sărbători* – spune Bailey – *vor trebui celebrate simultan în întreaga lume, însoţite de o invocare în cor şi la unison a întregii umanităţi.* În acest fel, *atenţia* şi *energia* omului vor fi concentrate pe *mesaje* care, prin procedeul de *channeling* (adică rezonanţa care aduce în legătură *entităţile reîncarnate* cu adepţii şi adoratorii lor), vor dicta umanităţii ce tip de comportament va trebui să adopte.(Cei care au o anumită vârstă îşi aduc aminte, poate, că până în 1989, în fostul URSS a avut loc o competiţie sportivă numită *Jocurile Bunei-Voinţe*).*Channeling*-ul colectiv va fi impus societăţii cu justificarea obişnuită a unui *bine necesar*, de care trebuie să ţinem seama, mai ales dacă luăm act de o carte apărută în 1987, cu titlul *Channeling* (67), în care autorii descriu un viitor caracterizat de: **1** – *Équipes* de experţi intuitivi (în comunicarea prin *channeling* cu *entităţile neîncarnate*) vor lucra în colaborare cu oameni de ştiinţă, administratori şi înalţi responsabili pentru accelerarea găsirii de soluţii la majoritatea problemelor internaţionale; **2** – Integrarea prin consens intuitiv în procesul de luare a deciziilor la nivel de comitete, de comunităţi, de societăţi şi guverne; **3** – programe educative în licee, în universităţi şi în centrele de de formare, deschise dezvoltării şi aplicării resurselor intuitive în complementaritate cu paradigmele raţionale convenţionale; **4** – recunoaşterea de către marele public a valorii procesului intuitiv, urmat de integrarea în sferele guvernative, în industrie, fără a uita de organismele publice (68).Despre esenţa *noii religii*, fondatoarea Lucis Trust (a cărei prezenţă în lume este asigurată de activitatea *ramurilor operative* precum *Buna-Voinţă Mondială*, *Şcoala Arcană* şi *Triunghiurile*) – Alice Bailey, spunea: *Religia este numele dat de către umanitate invocării, respectiv răspunsului pentru o viaţă mai bună atunci când este evocată* (69).

F: RUGĂCIUNEA LUCIS TRUST

Teozofia se prezintă (fără a greşi în interpretare) ca un cult cu o *viaţă spirituală* proprie care se manifestă prin ritualuri, sărbători şi adunări pentru evocări şi invocări, în acord cu calendarul liturgic anual pe care asociaţia îl trimite *adepţilor*.Pentru o mai bună informare, este prezentată o foaie volantă, respectiv traducerea ei.

ASSOCIATION LUCIS TRUST

3 Whitehall Court
Suite 54
LONDON SW1A2EF
ENGLAND

113 University Place
P.O. Box 722 Cooper Station
10276 NEW YORK
N.Y. USA

1, rue de Varembé
C.P. 31
CH-1211 GENEVE 20
☎ 022/734 12 52

Directrice
Marianne Hürlimann

Secrétaires
Pierre Mancino
Beatrice Katcham

Membres
Mary Bailey
J.J.G. Bourne
Winifred H. Brewin
Perry Coles
Marianne Hürlimann
Dale Mc.Kechnie
Sarah Mc.Kechnie
Janet E. Nation
S.I.W. Nation
Peter H. Peuler

Mars 1990

Cher(e) Ami(e),

On a coutume de dire " qu'un homme disant la vérité peut révolutionner son environnement ". Depuis l'année dernière nous voyons le pouvoir impressionnant de cette réalité, surtout quand s'y ajoute la force que représente beaucoup de cerveaux focalisés sur un même objectif ou vision : changer constructivement les institutions et les systèmes qui gouvernent les affaires humaines. Quand nous avons choisi l'an dernier la note-clé sur laquelle nous allions méditer toute l'année, " Que l'aspect vivant émerge pour que tous puissent le voir ", personne ne pouvait prédire les changements si importants et si rapides qui auraient lieu dans l'année, et qui sans aucun doute, vont s'accélérer au fur et à mesure que la fin du siècle approche et que l'entrée dans l'ère du Verseau se précise. Le Plan est véritablement en train d'émerger , il se manifeste dans les activités humaines, et c'est une grande émotion que d'en être témoin, même si cela requiert un plus grand sens de responsabilité collectif.

Alors que nous entamons la dernière décade du 20e siècle, la conscience humaine réalise de plus en plus que nous sommes au seuil d'un monde nouveau. En cette période si critique de l'histoire, il n'y a jamais eu autant besoin " d'un équilibre spirituel " qui est sustenté par le son et les valeurs inclusives, par la vision constante du bien commun - le Bien du Tout - et par le rappel constant de la synthèse intérieure de la Vie qui existe derrière toute manifestation extérieure. Nous pouvons voir l'esquisse du Plan qui commence à émerger, dans la recherche de liberté, de l'unité internationale, de sytèmes de gouvernement suffisamment ouverts pour laisser circuler les énergies du Verseau, soit de la fraternité et de la conscience de groupe. La Lumière Divine, l'Amour et la Puissance invoqués par la Grande Invocation commencent à reconditionner le monde, mais il reste à l'humanité encore un long chemin à parcourir. Aussi, pour continuer à construire sur l'impact de la note-clé de l'an dernier et pour contribuer par la méditation de groupe à la consolidation et à la stabilisation des changements planétaires qui prennent formes, notre note-clé pour l'année spirituelle qui vient est :

"Le secret de la volonté est lié à la reconnaissance de la nature invincible de la Bonté et de l'inévitabilité du triomphe du Bien".

La Bonté essentielle du Plan de Dieu exprime son abondante puissance spirituelle par les énergies de Restauration, d'Illumination et de Reconstruction, qui ne sont disponibles qu'à l'intermède supérieur de l'année :
Période des 3 Fêtes Spirituelles de Pâques, 9 Avril, de Wésak, 9 Mai, Fête du Christ ou Journée Mondiale de l'Invocation, 8 Juin.

LE LUCIS TRUST EST UNE ONG AVEC STATUT CONSULTATIF AUPRES DU CONSEIL ECONOMIQUE ET SOCIAL DES NATIONS UNIES

LE LUCIS TRUST EST UNE ORGANISATION A BUT NON LUCRATIF FONDEE EN 1922.

Martie 1990,

Dragă prietene,

Se spune deseori că ”omul care zice adevărul poate revoluţiona mediul lui”.Începând de anul trecut putem vedea puterea impresionantă a acestei realizări, mai ales dacă la aceasta se adaugă forţa reprezentată de numeroase minţi focalizate pe un acelaşi obiectiv sau pe aceeaşi viziune: schimbarea constructivă a instituţiilor şi a sistemelor care guvernează afacerile umane.Atunci când anul trecut am ales nota-cheie asupra căreia am meditat pe durata întregului an,”ca aspectul viu să iasă la lumină în aşa fel încât să fie văzut de toţi”,nimeni nu putea să prevadă schimbările atât de importante şi rapide care ar fi avut loc în cursul anului şi care, fără îndoială, îşi măresc viteza pe măsură ce se apropie sfârşitul de secol şi apare distinctă intrarea în noua eră, a Vărsătorului.Într-adevăr, planul iese la iveală, se manifestă în activităţile umane şi este o mare emoţie să fim martori, chiar dacă aceasta cere un consens mai mare de responsabilitate colectivă.
În timp ce începem ultima decadă a secolui XX, conştiinţa umană îşi dă repede seama că suntem în pragul unei noi lumi. În această perioadă atât de critică a istoriei, nu am avut niciodată atât de mult nevoie de ”un echilibru spiritual” care este susţinut de sunet şi inclusiv, de valori, de o viziune constantă a binelui comun

- Binele Tuturor – și de chemarea constantă a sintezei interioare a Vieții care se află în spatele fiecărei manifestări externe.Putem vedea ciorna Planului care începe să se concretizeze în căutarea libertății, a unității internaționale, a sistemelor de guvernare suficient de deschise pentru a lăsa liberă circulația energiilor Vărsătorului, adică a fraternității și a conștiinței de grup.Lumina Divină, Dragostea și Puterea invocate cu ajutorul ”Marii Invocații” încep să refacă lumea, dar umanitatea mai are încă un drum lung de parcurs.Astfel, pentru a continua să construim pe efectul notei-cheie de anul trecut și pentru a contribui, prin meditație, la grupul de consolidare și stabilizare a schimbărilor planetare care iau formă, nota-cheie a anului spiritual care vine, este: ***Secretul voinței este legat de recunoașterea naturii invincibile a Bunătății și a inevitabilității triumfului Binelui****.Bunătatea, esențială în Planul lui Dumnezeu, își exprimă abundenta putere spirituală prin energiile de Restaurare, de Iluminare și de Reconstrucție care nu sunt disponibile decât în primul semestru al anului: perioada celor trei Sărbători Spirituale: de Paște* (9 aprilie), *de Wesak* (70) *– 9 mai – Sărbătoarea lui Hristos, sau Ziua Mondială a Invocării - 8 iunie* (71)*.Lucis Trust este un ONG cu statut consultativ pe lângă Consiliul Economic și Social al Națiunilor Unite.Lucis Trust a fost fondată în 1922 și nu are scop lucrativ.Conferințele Școlii Arcane vor avea loc între 5 și 6 mai la New York, între 2 și 3 iunie la Geneva, respectiv între 9 și 10 iunie la Londra.*
Prin meditație, aceste energii spirituale care se revarsă (de Restaurare, de Iluminare și Reconstrucție) își pot găsi puncte de impact în conștiința umană și o dată cu acestea sunt înregistrate în inimă și în gândire, putând fi traduse în acțiuni practice pentru stimularea justelor relații umane care trebuie să condiționeze lumea nouă pe care urmași noștri o vor moșteni.
Pentru fiecare dintre noi, această lume nouă începe acolo unde suntem, cu relațiile și responsabilitățile pe care ni le asumăm în fiecare zi.Nu există la dispoziția noastră un agent de creativitate mai bun decât ”Marea Invocare” pentru că folosirea ei implică voința noastră spirituală aliniată la voința lui Dumnezeu.Dacă (așa cum ni s-a spus) nimic nu invocă mai bine voința decât studiul Planului de-a lungul istoriei lui, atunci apare imediat încrederea în puterea Binelui care, la sfârșit va triumfa.Cooperarea voinței umanității, ”Marea Invocare” rostită cotidian (cu convingere) poate ajuta la susținerea și întărirea câmpului mental, la clarificarea și rostirea aspirației umanității.După 45 de ani de utilizare, ”Marea Invocare” este ancorată în mod ferm în conștiința umană și este gata pentru o răspândire și mai mare. ***Marea Invocare a fost destinată, dintotdeauna, maselor mulțimii, nu esoteriștilor.****De aceea, Ziua Mondială a Invocării este respectată de circa 40 de ani. Obiectul acestei zile îl constituie distribuirea ”Marii Invocări” sub orice formă, scrisă, audio sau video.*
Rămânem la dispoziția voastră pentru a vă ajuta în activitățile locale ocazionate de perioada principalelor Sărbători Spirituale.

Însoțitorii voștri în serviciul grupului Lucis Trust

La Conférence de l'Ecole Arcane est à New York les 5 et 6 Mai, à Genève les 2 et 3 Juin, à Londres les 9 et 10 Juin.

Par la méditation, ces énergies spirituelles qui se déversent, énergies de Restauration, Illumination et Reconstruction, peuvent trouver des points d'impact dans la conscience humaine, et une fois qu'elles sont enregistrées par le coeur et la pensée, elles peuvent être transmises en actions pratiques pour stimuler les justes relations humaines qui doivent conditionner le nouveau monde dont nos enfants hériteront.

Pour chacun d'entre nous, ce nouveau monde commence juste là, où nous sommes, dans nos relations et responsabilités à assumer chaque jour. Il n'y a pas de meilleur agent de créativité à notre disposition que la Grande Invocation parce que son utilisation invoque notre volonté spirituelle et l'aligne sur la volonté de Dieu. Si, comme il nous est dit, rien n'invoque mieux la volonté que l'étude du Plan dans son histoire, alors vient immédiatement derrière, la confiance dans le pouvoir du Bien. qui finalement triomphera. Elle invoque la coopération de la volonté de l'humanité. La Grande Invocation dite avec conviction quotidiennement peut aider à soutenir et à renforcer le champ mental, à clarifier, et à donner la parole à l'aspiration de l'humanité. Après 45 ans d'utilisation, la Grande Invocation est fermement ancrée dans la conscience humaine et prête à une plus grande distribution. La Grande Invocation a toujours été destinée à la masse et non pas réservée aux ésotéristes. C'est pourquoi la Journée Mondiale de l'Invocation est observée depuis près de 40 ans. Son objectif est de distribuer la Grande Invocation sous toutes formes, écrites, sonores ou visuelles.

Nous restons à votre disposition pour vous aider dans les activités locales que vous prévoyez pour cette période des Fêtes Spirituelles Principales.

Vos compagnons dans le service de groupe
LUCIS TRUST

Foaia volantă, chiar dacă este destinată marelui public, conține aspecte esoterice și la o lectură atentă dezvăluie *arcanele* (aspectele ascunse) urmărite.Dacă cercetăm (de exemplu), nota-cheie *ca aspectul viu să iasă la lumină în așa fel încât să fie văzut de toți*, din punctul de vedere a descrierii Satanei făcute de fondatoarea Societății Teozofice, reiese că: *Satana (sau Lucifer) reprezintă Energia* (notați *energia* – nota autorului) *activă a Universului (...).El este Focul, Lumina, Lupta, Efortul,Gândirea, Conștiința, Progresul, Civilizația, Libertatea, Independența (...)* (72).Aplicând frazei *echilibrul spiritual susținut de sunet* următoarea modalitate de interpretare *cuvântul (verbul) rezonant al lui Dumnezeu este fiul Divinității* (73), atunci *Satana este Dumnezeu, unicul Dumnezeu al planetei noastre (...).Este unul și același cu Logosul* (74), concluziile care apar au valențe neașteptate.Pentru umanitate, pericolul este destul de mare.Se vorbește de *bine*, de *bunătate*, de *Hristos*, de *invocarea Luminii*, de *Bună-Voință*, de *pace*, de-o *nouă eră* în raporturile dintre oameni.Din ce

motive nu s-ar putea acorda sprijinul unor inițiative atât de înălțătoare din punct de vedere ecumenic?În imaginea alăturată

este prezentat președintele Conferinței Episcopale Germane, arhiepiscopul Karl Lehmann, în fața afișului expus cu ocazia Zilelor Catolice (dintre 10-14 iunie 1998), afiș care are ca *motto*: *Martori ai speranței voastre*.Delfinul este considerat unul din animalele simbolice (ca de altfel și pescărușul) ale New-Age, ducând cu gândul la *apă*, la *mare* și deci la *vărsător*.Literatura New-Age face aluzie (deseori) la *strategia delfinului* și la *conștiința delfinului* ca sinonime care indică *strategia optimă pentru viață care trebuie adaptată în Noua Eră.*

Ceea ce se cere nu este mult: o mai mare afinitate cu umanitatea, un sprijin prin rugăciune pentru ONU (recunoscut de mulți reprezentanți ai Bisericii), un respect mai mare pentru libertatea religioasă a celorlalți.De aici și până la inițierea masonică nu este decât un pas.Nota-cheie pe care Lucis Trust o acordă adepților pentru noul an *spiritual* este foarte ambiguă: vorbește de *Bunătate* și afirmă *inevitabilul triumf a Binelui*.Dar care *Bunătate* și care *Bine*? Tot Blavatsky ne ”scoate din tenebre”: *Există în natură o Lege Eternă, o lege care tinde mereu să împace contrariile și să producă armonia finală.Și datorită acestei Legi de dezvoltare spirituală (...) umanitatea se va elibera de zeii falși și mincinoși obținând, în cele din urmă, auto-înălțarea (...)* (75).Cum se va ajunge la această *auto-înălțare*, la zeificarea întregii umanități care nu va cunoaște nici durere și nici moarte? *Răul* – ne spune Albert Pike – *stă în umbra binelui și este inseparabil de acesta... Deci, umanității îi este necesar răul... după cum apei de mare îi este indispensabilă salinitatea.Și aici, armonia poate deriva numai din echilibrul contrariilor* (76).*Răul este o necesitate* – spunea Blavatsky – *și este unul din principalii susținători ai Lumii Manifestate.Este o necesitate pentru Progres și Evoluție, așa cum noaptea este necesară pentru a avea ziua, așa cum moartea este necesară pentru viață,* ***pentru ca omul să trăiască etern*** (77).Prin precizarea că *Lumea Manifestată* este *abisul Satanei* (78), totul este foarte clar.*Auto-înălțarea*, adică viața eternă pentru om se va obține prin *Rău* care, pentru acest scop se schimbă în *Bine*, în *factor benefic*, în *adevăr*, în cel *Drept*, în însăși *Bunătatea*.Este *Coincidentia Oppositorum* personificată prin Baphomet, vârful satanismului negaționist, *moartea rațiunii* proclamată de inițiați, pentru că *numai atunci când rațiunea va muri se va naște omul nou al erei care va veni*.

JOURNÉE MONDIALE DE L'INVOCATION

Vendredi 8 Juin 1990

Pour construire une société mondiale humanitaire plus juste et plus interdépendante, l'Humanité a besoin avant tout de plus de Lumière, d'Amour et de Volonté Spirituelle.

Lors de la Journée Mondiale de l'Invocation, les personnes de bonne volonté du monde entier, d'origines spirituelles ou religieuses différentes, s'unissent pour invoquer ces énergies supérieures en utilisant la Grande Invocation.

Voulez-vous vous joindre à ce travail de guérison en incluant la Grande Invocation dans vos pensées, vos méditations, le vendredi 8 Juin ?

VOUS ETES INVITES A VOUS JOINDRE A CET EVENEMENT MONDIAL
EN UTILISANT LA GRANDE INVOCATION
EN PARTAGEANT CETTE INFORMATION

LA GRANDE INVOCATION

Du point de Lumière dans la Pensée de Dieu
Que la lumière afflue dans la pensée des hommes
Que la lumière descende sur la Terre

Du point d'Amour dans le Coeur de Dieu
que l'amour afflue dans le coeur des hommes
Puisse le Christ* revenir sur Terre

Du centre où la Volonté de Dieu est connue
Que le dessein guide le faible vouloir des hommes
Le dessein que les Maîtres connaissent et servent

Du centre que nous appelons la race des hommes
Que le Plan d'Amour et de Lumière s'épanouisse
Et Puisse-t-il sceller la porte de la demeure du mal.

Que Lumière, Amour et Puissance restaurent le Plan sur la Terre

Dans certaines traductions de la Grande Invocation, le Nom de Celui qui Vient est Celui utilisé par les différentes religions, comme Lord Maitreya, Krishna, Imam Madhi et le Messie.

Bonne Volonté Mondiale, 1, rue de Varembé, 1211 Genève SUISSE

Ziua Mondială a Invocației
Vineri, 8 iunie 1990

Pentru construirea unei societăți mondiale mai justă și interdependentă, Umanitatea are nevoie, înainte de toate, de Lumină, de Dragoste și de Voință Spirituală.
Începând cu Ziua Mondială a Invocării, persoanele cu bunăvoință din întreaga lume, cu origini spirituale și religioase diverse, se unesc pentru a invoca aceste energii superioare folosind Marea Invocare.
Doriți să luați parte la această muncă de vindecare incluzând Marea Invocare în gândurile voastre, în meditațiile voastre, vineri, 8 iunie?
Sunteți invitați saă participați la acest eveniment mondial utilizând Marea Invocare și împărțind această informare.

Marea Invocare

Prin punctul de Lumină intră Gândirea lui Dumnezeu
Pentru ca Lumina să ajungă în gândirea oamenilor,
Pentru ca Lumina să coboare pe Pământ.

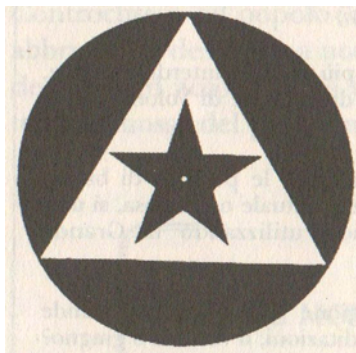
Prin punctul de Iubire intră Iubirea lui Dumnezeu
Pentru ca dragostea să ajungă în inimile oamenilor,
Iar Hristos să se poată întoarce pe Pământ.*

Din punctul în care e cunoscută Voința lui Dumnezeu
Hotărârea să conducă voințele mici ale oamenilor,
Hotărârea pe care Maeștrii o cunosc și o servesc.

Din centrul de unde noi chemăm rasa umană
Să desfășoare Planul de Iubire și Lumină,
Să poată închide porțile în spatele cărora se află răul.
Fie ca Lumina, Dragostea și Puterea să restabilească Planul pe Pământ.

* - în anumite traduceri a Marii Invocări, *numele celui care va veni* este cel utilizat de religiile diverse, precum *lord Maitreya* (79), *Krishna*, *imam Madhi* și *Messia*.

Imaginea de pe pagina următoare reprezintă simbolul teozofic al *punctului de Lumină prin care intră gândirea lui Dumnezeu*, identificat ca fiind punctul din centrul unui cerc.În simbologia esoterică, centrul cercului coincide cu însuși Dumnezeu.Acest punct, inclus într-o ”stea” cu cinci vârfuri, stabilește identitatea dintre omul pe cale de *divinizare* și

potențialul *Dumnezeu* (elementul divin) care sălășluiește la interiorul omului.Triunghiul include (la rândul lui) omul pe cale de regenerare, fapt care se petrece în mediu masonic.Cercul delimitează totul (o referire și la *ouroborus*, șarpele care-și ”mușcă coada”), simbolizează doctrina ciclurilor și a eternei întoarceri, dar și a universalității științelor oculte și a puterii magilor.

Pe o altă foaie volantă a Școlii Arcane se poate citi: *Prin pronunțarea Marii Invocații, noi traducem în imagini revărsarea de Lumină și Dragoste care provine de la Ierarhia Spirituală, prin cele cinci deschideri planetare: Londra, Darjeeling, New York, Geneva și Tokyo, iradiind conștiința întregii rase umane*.Pe foaia volantă a Zilei Mondiale a Invocării nu se poate trece cu vederea prezența globului pământesc, simbolul adoptat de Masonerie pentru a indica stăpânirea asupra lumii, același simbol care apare și pe steagul Națiunilor Unite.Și tot pentru Națiunile Unite, Lucis Trust adresează invitații *persoanelor cu bunăvoință* să dedice propriile *rugăciuni*, însoțindu-le cu *fluturași* ca acesta: *Astăzi, Națiunile Unite sunt un instrument al universalității și un mijloc pentru crearea unității, păcii și prosperității în lume.Energiile spirituale conținute în Marea Invocare pot fi oferite Națiunilor Unite pentru a le ajuta în munca lor, la nivel mondial, printr-o colaborare activă a tuturor adevăraților slujitori ai rasei umane*.

Alice Bailey, după ce a afirmat că *Paștele* și *Pentecostele* vor fi două zile proeminente ale anului religios, susține că noua religie, viitorul liant al popoarelor, va avea ca notă distincitvă **activitatea invocativă**: *(...) vor fi din ce în ce mai mult utilizate anumite mantre, care vor fi divulgate într-o zi, la fel ca Rugăciunea Domnului, făcută cunoscută de către Hristos, și Marea Invocare, difuzată de către Ierarhie... Dacă este executată în mod corect, ea va aduce (va găsi) un răspuns de la Ierarhie și de la conducătorul ei, Hristos* și continuă *este prea mult dacă cerem asta umanității? Nu s-ar putea ca oamenii iluminați ai marilor religii* ***să se unească într-o asemenea adunare invocativă*** *și să inaugureze* ***împreună*** *apropierea spirituală care va da unitate eforturilor lor, care va genera semințele Noii Religii?* (80).Acest fapt ne duce cu gândul la *Ziua Rugăciunii Universale* din 27 octombrie 1986, în care papa Ioan Paul al II-lea i-a adunat la Assisi pe creștini, evrei, budiști și politeiști într-o generică *rugăciune pentru pace* adresată unei alte generice *Ființe Absolute*.Cu aceeași ocazie, consilierul religios al prințului Philip de Edinburgh, Martin Palmer (autor a numeroase scrieri de teologie *gnostică* publicate de Lucis trust) a supus atenției un *revival* al Cabalei ebraice, lansând în avanpremieră apelul de constituire a *Sacred Literary Trust*, cu scopul publicării doctrinelor care stau la baza mișcării ecologiste și ambientaliste.Într-o conferință de presă de la Națiunile Unite din New York, din 17 aprilie 1989, președintele Consiliului Mondial Evreisc, Edgar Bronfmann (înaltă personalitate a B'nai B'rith), rabinul Arthur Hertzberg (profesor de studii ebraice la Universitatea din New York) și Martin Palmer au anunțat proiectul de constituire a *Sacred Literary Trust* (81).

EIRNS/Carlos de Hoyos

Whiskey baron Edgar Bronfman, the ADL's "friend of Moscow."

NOTE:

1 – Termen în engleză veche care înseamnă *vrăjitoare – witch*, o asociație cu sediul la New York.Despre existența reală a cultelor care promovează vrăjitoria, este suficient de luat în considerare știrea apărută în ziarul *Il Giornale* din 9 august 1990: *Statul american Rhode Island a decis că patruzeci de vrăjitoare, adepte ale cultului ”Doamna Noastră a Trandafirilor”, din punct de vedere fiscal, se poate echivala cu Biserica, exceptându-le de la plata taxelor.*

2 – În partea de jos a documentelor care au pe ele antetul *Association Lucis Trust* stă scris: *Lucis Trust este un ONG, cu statut consultativ pe lângă Consiliul Economic și Social al Națiunilor Unite*.

3 – *Nuova Solidarietà* din 28 ianuarie 1989, p 12.La Ascona (exista și o mașină Opel Ascona !!!), pe *Muntele Adevărului*, încă de la începutul secolului al XX-lea, se întâlneau teozofi, ocultiști și anarhici.Pe acolo *au trecut* Hermann Hesse și dansatoarea Isidora Duncan, filosofi ca Martin Buber, Theodor Reuss (de la OTO), revoluționari ca Bakunin, Lenin, Trotzki.Mai târziu, scena a fost dominată de figura lui Carl Gustav Jung, magicianul psihoanalist *a cărui influență asupra mișcărilor cu caracter magic... a fost foarte mare* (conform M Introvigne *Il Capello del mago – Pălăria Magicianului*, Milano, Sugarco Edizioni, 1990, p 271) la care s-a adăugat și prezența lui Alice Bailey.Datorită liberalismului contesei Olga Fröbe-Kapetyn (1881-1962) au fost înființate prin anii '30 *Conferințele Eranos*, inspirate de același Jung (1875-1961) care au dat un caracter științific și academic (chiar de la început) adunărilor de pe Muntele Adevărului.Au fost reuniuni cu caracter esoteric care s-au succedat aproape în fiecare an, până spre zilele noastre când, sub conducerea americanului James Hillman (născut în 1926), continuator al lui Jung și autor al unor scrieri cu titluri semnificative precum *Noul politeism*, *Studiu despre Pan*, *Fuga în van a zeilor* (publicate în Italia de editura Adelphi) se dezvoltă o nouă știință, *fondată* pe ocult și pe un *neopoliteism*, ca o măsură împotriva creștinismului.(Imaginea îl prezintă pe Edgar Bronfmann, *baronul whiskey*-ului.Este intrigantă statueta cu taurul din planul secund, un același *taur* care constituie și simbolul *Wall Street*-ului !!!).

4 – H P Blavatsky *Doctrina Secretă – Antropogeneza*, Milano, Bocca, 1953, p 397, 389.Annie Besant, directoare a Societății Teozofice după moartea lui Blavatsky (în 1891), a fondat la Londra o *Ligă Malthusiană* care avea ca scop lupta pentru controlul nașterilor și a *emancipării femeii*.Alice Bailey (din partea ei), reia tema avertizând despre *anumite reacții înnăscute care neagă concepția (procreerea)*, justificându-le esoteric prin faptul că *planeta nu poate susține mai mult decât un număr dat de ființe umane* și anunțând (este vorba despre anul 1953 – nota autorului) că *în viitor, în loc să se facă mai mulți copii, o familia va avea grijă să dea naștere la* ***calitate*** *și* ***inteligență*** *prin progenituri.Aceasta implică o știință din care*

eugenetica este doar un detaliu esoteric, distorsionat (Alice Bailey *L'educazione nella Nuova Era – Educația în Noua Eră*, Roma, Nuova Era, 1981, p 148).
5 – *Nuova Solidarietà* din 21 ianuarie 1983, p 6.
6 – Yann Moncomble *Les vrais responsables de la troisième guerre mondiale – Adevărații responsabili a celui de-al III-lea război mondial*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1982, p 302.
7 – Denis Lawrence Cuddy *Now is the Dawning of a New Age World Order – S-au ivit zorile pentru o Nouă Eră în Noua Ordine Mondială*, Oklahoma City, Hearthstone Publishing Ltd, 1991, p 143.
8 – Abatele Georges de Nantes *La Contre-Réforme Catholique au XX-ème siècle – Contra-Reformă catolică în secolul al XX-lea*, nr. 1, p 4; nr. 3, p 9.
9 – *Code*, nr. 7 din 1989.
10 – Cuvântul de ordine a tuturor acestor asociații este pe cale să devină *Golbal Governance – Guvernare Globală*, care să continue printr-o reformă a ONU.Acest termen îl înlocuiește (progresiv) pe cel enunțat de H G Wells – *New World Order*, sinonim cu *Guvernarea Mondială*.
11 – *La lettre d'information* nr. 6/1992.
12 – Vezi Martin H Greenberg *The Jewish List*, cit., New York, Schocken Books, 1979, p 55.
13 – Conform *Wake-Up*, periodic al British Israel, ianuarie/februarie 2000, p 5.
14 – *Code*, martie 1990, p 15, Leonberg, Verlag Diagnosen.Despre formarea (ca adept al lui Teilhard de Chardin) a lui Robert Muller, vezi și G Schiwy *Lo spirito dell'età nuova – Spiritul noii ere*, Brescia, Queriniana, 1991, p 97 și următoarele.
15 – Listă preluată din *World Goodwill Newsletter*, 1986, nr. 2 și următoarele.
16 – Ziarul *Daily Express* făcea referire la o declarație a lui Dianne Core (președintă a *Child Watch – Protecția Copilului*) care dădea detalii particulare despre violențele suferite de către copii în apropierea *sărbătorilor* satanice (precum *aniversarea Satanei*, la 30 aprilie, cunoscută ca *Noaptea Valpurgiei*, sau *Noaptea Vrăjitoarelor*, cu ocazia solstițiului de vară, din 23 iunie, pe durata cărora, în 1986, au fost ucise diverse persoane).Vezi și ziarul italian *Il Giornale* din 22 iunie 1986, respectiv 26 iunie 1986.
17 – Peter Blackwood *Die Netzwerke der Insider*, Leonberg, Verlag Diagnosen, 1986, p 260.
18 – *Il Teosofismo – Teozofismul*, Torino, Arktos, 1987, vol I, p 56.
19 – René Guénon, cu studii de matematică și de filosofie, a ajuns destul de repede la gradul 33° al RSAA, respectiv la gradul 90° al Ritului de Memphis-Misraïm (din *Revista ”Marelui Orient al Franței”*, numerele ianuarie/februarie și septembrie/octombrie 1909, p 48, 137 și 196); adept al *Școlii Hermetice* a magului Papus, fondator al unui Rit Templar la Paris (vezi și G Ventura *Tutti gli uomini del martinismo*, cit., Roma, Atanòr, 1978, p 70); consacrat *episcop-gnostic* al martinismului cu numele de *Palingenius* (vezi și M F James, cit., p 104).Destul de curios, Palingenius face referire la o renaștere a lumii într-o nouă eră, după distrugere.În franceză, *re-né* înseamnă *renăscut*.Guénon a întemeiat revista *La Gnosi – Gnoza* și și-a dobândit faima de codificator al esoterismului doctrinal.Pentru detalii despre el, vezi și *René Guénon: Quale tradizione ? - René Guénon: care tradiție?*, în *Atti del 6° Convegno di Studi Cattolici – Documentele celei de-a șasea Adunări de Studii Catolice*, Rimini, La Tradizione Cattolica, 1998
20 – René Guénon *Forme tradizionali e cicli cosmici – Forme tradiționale și cicluri cosmice*, Roma, Mediterranee, 1981, p 14.
21 – René Guénon *Il regno della Quantita e i Segni dei Tempi – Regatul ”Cantității” și ”Semnele Timpurilor”*, Milano, Adelphi, 1982, p 47.
22 – Cit., p 264.
23 – Cit., p 266.
24 – Cit., p 266.
25 – René Guénon *Forme tradizionali...*, cit., p 33.
26 – Medic în orașul italian Perugia, *Mare Maestru* al Ordinului Martinist Antic și Tradițional, cu numele de *Nebo*, *Mare Hierofante* al Ritului de Memphis-Misraïm, *Mare Maestru* al Roza+Crucii Cabalistice, *primat* pentru Italia al *Bisericii Gnostice Apostolice și Universale*, dar și personalitate de vârf a Societății Teozofice (ramura italiană).
27 – F Brunelli *Principi di massoneria operativa – Principii ale masoneriei operative*, Goggia, Bastogi, 1982, p 84.
28 – René Guénon *Scritti sulla massoneria – Scrieri despre Masonerie*, Roma, Basaia, 1983, p 34, 35.
29 – Conform Alice Bailey *Il ritorno di Cristo – Reîntoarcerea lui Hristos*, Roma, Nuova Era, 1982, p 72, 73.
30 – Cuvânt de origine sanscrită care înseamnă *trimis de către ceruri pentru a face bine acolo unde ajunge*.
31 – Cit., p 154.
32 – René Guénon *Il Teosofismo*, cit., vol I I, p 13.
33 – Idem.
34 – Citat din Inquire Within (Christine M Stoddart) *The Light Bearers of Darkness - ”Aducătorii de Lumină” ai Întunericului*, London, Boswell Printing & Publishing Co, 1930, p 207 + VII.
35 – Alice Bailey *Il destino delle nazioni – Destinul Națiunilor*, Roma, Nuova Era, 1971, p 125.
36 – Idem, p 40.
37 – Idem, p 149.
38 – Foster Bailey *Running God's Plan – Îndeplinind planul lui Dumnezeu*, NY, Lucis Publishing Company, 1972, p 188.
39 – Alice Bailey *Il ritorno...*, cit., p 45.
40 – Idem.
41 – Este suficient de comparat unul din însemnele teozofiei (crucea încârligată) cu cel al național-socialismului (zvastica).
41 bis – Apărut în 1928 prin grija filosofului (adept al lui Spinoza) Frederick Kettner (1886-1957) drept *Spinoza Institute of America*.

42 – Peter Blackwood *Die Netzwerke...*, cit, 1986, p 259.
43 – A Bailey *Il ritorno...*, cit., p 140.
44 – De urmărit textul original: *God's plan is dedicate to the unification of all races, religions and creeds.This plan, dedicated to the new order of things, is to make all things new – a new nation, a new race, a new civilization and a new religion that is already been recognized and called the religion of ”The Great Light”.*
45 – Lucis Trust ține periodic *Conferințe de Bună-Voință* în lume, ca aceea din 1981 de la New Delhi la care a participat și Indira Gandhi, pe atunci *satelit în universul mondialist*.Conform revistei în limba italiană *Rotary*, numărul din iulie/august 1991.
46 – Conform A Bailey *Autobiografia incompiuta*, cit., p 198.
47 – Idem, p 130.
48 – Idem, p 180.
49 – Conform A Bailey *Il ritorno...*, cit., p 20.
50 – Ibidem.
51 – Ivi, p 52.
52 – Ivi, p 63.
53 – Ivi, p 45.
54 – Cit., p 71.
55 – Cit., p 169.
56 – Conform F Bailey *Running...*, cit., p 180.
57 – Conform A Bailey *Il destino...*, cit., p 150.
58 – A Bailey *Autobiografia...*, cit., p 183.
59 – A Bailey *Il ritorno...*, cit., p 171.
60 – Alice Bailey *I problemi dell'umanità – Problemele umanității*, Roma, Nuova Era, 1972, p 162.
61 – A Bailey *Il ritorno...*, cit., p 112.
62 – A Bailey cit., p 142.
63 – Cit., p 143.
64 – Cit., p 38, 39.
65 – Cit., p 145.
66 – Statul italian a recunoscut-o oficial ca sărbătoare budistă.
67 – William Kautz și Melanie Branon *Channeling: The Intuitive Connection and Intuiting the Future – Channeling: Conexiunea intuitivă și intuirea viitorului*, New York, Harper & Row, 1987.
68 – Conform *Lectures et Tradition – Lecturi și Tradiții*, februarie 1992.
69 – Idem, p 148.
70 – Este sărbătoarea nașterii lui Buddha.În *biblia* teozofiei, *Doctrina secretă* de H P Blavatsky, se spune: *Dionisos este unul și același cu Osiris, cu Krishna și cu Buddha...(este) Hristosul Spiritual glorificat care-l va elibera pe Hristosul suferind* (umanitatea) *din tortura ei*.Mitologic, Dionisos provenea direct din Zeus, *tată și creator al acelei umanități pe care ar dori-o oarbă intelectual, redusă la animalitate* (pag. 675) (adică versiunea greacă a *Demiurgului gnostic*), ridicându-se împotriva acestuia *pentru a salva rasa mortală de la distrugere* (pag. 672).Dat fiind că Dionisos este personificarea lui Prometeu (Lucifer), Osiris, Buddha și Krishna nu sunt decât omonime.Ca urmare, sărbătorile Lucis Trust sunt dedicate *gloriei* și *invocării* lui Lucifer pentru *renașterea umanității*.
71 – Printre materialele puse la dispoziție de adepții Lucis Trust (prin cele *trei curente*) figurează *Caietele* cu *Meditații pe Lună Plină*, meditații care s-ar efectua (din cele susținute de LaRouche) noaptea, prin adorarea lunii, complet dezbrăcați (conform *Nuova Solidarietà*, 28 ianuarie 1989).
72 – H P Blavatsky *Doctrina secretă*, cit., p 400.
73 – Idem, p 170.
74 – Ibidem, p 383.
75 – H P Blavatsky, cit., p 684, 685.
76 – Albert Pike *Morals and Dogma*, cit., vol VI, p 212, 213.
77 – H P Blabatsky, cit., p 634.
78 – Idem, p 384.
79 - *(...) de fiecare dată când adevărul despre salvare căzuse în uitare în rândul oamenilor, un Buddha reapăruse pentru a repune în mișcare roata legii (...).Numele noului Buddha care trebuie să vină este deja cunoscut: el s-ar numi Maitreya* (conform George Foot Moore *Storia delle Religioni – Istoria religiilor*, Bari, Laterza, 1963, vol I, p 185).
80 – A Bailey *I problemi...*, cit., p 147, 148, 149.
81 – Executive Inteligence Review *Dope Inc*, Washington DC, 1992, p 651.

CAPITOLUL 29: INIȚIEREA LUCIFERICĂ ÎN NOUA ERĂ. CLUBUL DE LA ROMA, CLUB TEOSOFIC. REALITATEA VIRTUALĂ ȘI AUTOSTRĂZILE ELECTRONICE

S-a ajuns la un punct în care apare întrebarea dacă o astfel de religie se poate răspândi sau va rămâne în cercul restrâns al vreunei secte frecventate de persoane cu calități îndoielnice, cu toate că persoane cu discernământ și cultură se pot lăsa atrase de către astfel de doctrine.De peste ocean (și nu numai) vin vești îngrijorătoare.Coloși multi-naționali precum IBM sau General Motors, ar condiționa cariera propriilor angajați de frecventarea cursurilor de New-Age pe lângă centre specializate, apărute ca ciupercile după ploaie.Conducători de bănci sau angajați ai Bursei, afaceriști și comercianți care consultă cu regularitate horoscopul (un magician) înainte de-o investiție, contract sau operațiune.Magicieni renumiți (care pot câștiga până la 30 de milioande de dolari pe lună), astrologia și artele *divinatorii*, *școli de autocunoaștere* se răspândesc ca petele de ulei în fiecare strat al societății, constituind adevărate afaceri, în continuă creștere.Doi cercetători americani, destul de cunoscuți în sectorul mondial al *trendurilor* (tendințelor) pe perioade lungi, John Naisbitt (membru al Centrului de Studii Strategice din Washington, prezență constantă la simpozioanele World Economic Forum de la Davos în calitate de viitorolog) și Patricia Aburdene, într-o carte publicată în 1990 privitoare la noile tendințe ale acelor ani, estimează că societățile americane cheltuie o cifră de circa patru miliarde de dolari pe an pentru consultanță New-Age (1).*O cercetare condusă de California Business asupra a cinci sute de societăți relevă că mai mult de 50% dintre ele ar folosi tehnici de ”ridicare a conștiinței”.Procter & Gamble, TRW, Ford Motor Co, AT & T, IBM și General Motors au angajat deja instructori New-Age (...).Dacă este cineva care se îndoiește că modul de acțiune al New-Age a ajuns până în mediile din instituțiile de afaceri americane, să țină cont că programa de studii de la Graduate School of Business de la Universitatea Stanford, cursul de ”creativitate a afacerii” - ținut de Michael Ray – include meditație, ”chanting” (canto, recitare, etc), analiză a viselor.Yoga, Zen-ul și Tarot-ul intră și ele în programa de studii* (2).Prin profesia lor, este de necrezut că persoane obișnuite cu *rațiunea pură*, respectiv cu *pragmatismul*, pot adera cu ușurință la mișcări de tip New-Age, și trebuie să ne întrebăm dacă frecventarea acelor cursuri le aduce vreo gratificare, vreo recunoaștere de vreun anume fel.O mai mare conștiință? O mai mare dezvoltare a propriilor capacități? O mai mare putere asupra celorlalți? Mai sănătoși, mai liniștiți? S-ar părea că da, mai ales că atmosfera ar fi *propice* anumitor acțiuni.Aceiași doi autori fac cunoscut că tot în Statele Unite *cele care odată erau considerate idei New-Age, capătă din ce în ce mai multă importanță* (era perioada anilor '90 – nota autorului).*Două treimi dintre americani declară că au avut experiențe extra-senzoriale, respectiv 42% dintre americani susțin că au avut ”contact cu morții”, din cele prezentate de National Opinion Research Council al University of Chicago* (3).

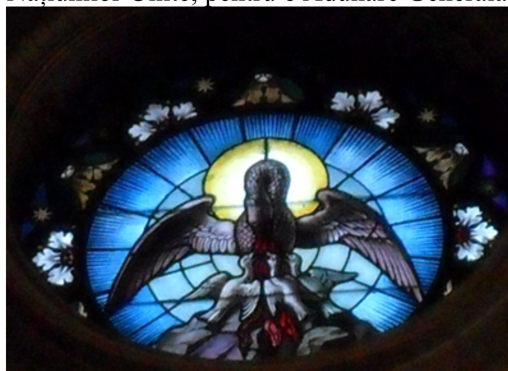
Celine Dion în diverse ipostaze.Simple coincidențe sau fapte voite?!Dacă ținem cont că scopul principal al New-Age îl constituie *inițierea* fiecărui om al planetei în *adevărurile teozofice* prezentate anterior, pentru a avea acces la un răspuns credibil trebuie să luăm în seamă modalitățile și instrumentele necesare ”inițierii”.Ar exista două posibilități: una *largă*, cu ceremonii rituale, o alta sub o formă mai *restrânsă*, de la maestrul inițiator către novice.Prima dintre ele este tipică societăților esoterice organizate (precum Masoneria) în care ”inițierea” are loc prin ritualuri extrem de precise, care tind să ofere adeptului o *favoare iluminantă* specială, imprimând un semn permanent numit *iluminare*.*Ritul*, spune Guénon, *este întotdeauna eficace atunci când este îndeplinit conform regulilor.Nu are importanță dacă efectul este imediat sau divers.Este valabil pentru totdeauna și nu se reînnoiește niciodată* (4).

A doua modalitate este folosită în societățile secrete mai închise (precum martinismul) și este practicată (în general) acolo unde este necesară o ascundere mai mare, pentru a se putea răspândi în *medii impermeabile* (de exemplu, mediul religios al Bisericii).Ea se realizează între un *maestru inițiator* (cazul unui *yogi* din India), adevărat mijloc *canalizator* (de aici și termenul de ”channeling” folosit de New-Age), *medium* (”intermediar”) între entitățile spirituale superioare și *inițiatul-novice*.Acestuia din urmă îi este comunicat (la ureche) o *mantră*, o formulă de rugăciune secretă (*personalizată*, adaptată psihicului novicelui) cu ajutorul căreia ”maestrul” transmite o parte din puterile pe care (la rândul lui) le-a primit și el.În acest fel, novicele devine *părtaș* (în lume) al acestei puteri pe care o poate controla prin diverse modalități.Cei care nu cred în astfel de situații pot concluziona că lumea este condusă de către oameni simpli care se distrează pierzând timpul (*multi-naționalele* cot la cot cu aceștia) cu *sugestii*, *nebunii*, *vise*, etc.Dar rămâne de explicat cum fac aceleași persoane să-și păstreze *raționalitatea gândirii*, *logica* (în intențiile lor), cum știu să acționeze cu eficiență pentru a imprima umanității *direcții predeterminate*.Apare clară natura acelei *Arte Regale* masonice pe care magicianul Papus o definea precum *știința veche a organizării sociale, ieșită din vechile sanctuare egiptene, conservată pe deplin în anumite centre, numite hermetice* (5).Pe deplin conștienți, ce preț trebuie să plătească noii adepți?Poate însuși *sufletul*, ca Faust.Pericolul este real pentru că *punctul terminus* al acestui proces către care tinde mișcarea New-Age ar putea fi conversia în masă a umanității.

În sprijinul acestei idei vine un reprezentant de seamă al teozofiei, David Sprangler (*demn urmaș* al lui Bailey) care ne oferă o parte din viziunea lui: *Adevărata lumină a lui Lucifer nu se poate vedea prin chinuire, obscuritate sau refuz. Adevărata lumină a acestei mari entități nu poate fi recunoscută decât atunci când ochiul nostru va putea vedea cu ajutorul luminii lui Hristos, strălucirea soarelui interior.Lucifer lucrează în fiecare dintre noi pentru a ne conduce către ”tot” și în timp ce noi ne mișcăm către Noua Eră, era ”totalității umane”, fiecare dintre noi ajunge (într-un mod sau altul) în pun-*

ctul pe care eu îl numesc ”consacrare luciferică”, poarta specială prin care individul trebuie să treacă pentru a fi pe deplin în prezența luminii lui.Lucifer ne oferă darul definitiv al totalității.Dacă îl acceptăm, el este liber, și noi suntem liberi. Este inițierea luciferică pe care numeroase persoane (în ziua de azi sau în zilele următoare) o vor primi pentru că este inițierea în noua eră.Această inițiere na face să abandonăm frica, sentimentul de vinovăție, tentațiile noastre și ne transformă într-un tot, în pace, pentru că am cunoscut (în acest fel) lumina noastră interioară și lumina care ne înconjoară, lumina lui Dumnezeu. David Spangler *Reflections on the Christ – Reflecții despre Christ*, Findhorn, Findhorn Foundation, 1978.

David Spangler, teoretician oficial al comunității New-Age din Findhorn – Scoția [devenită faimoasă pentru calitatea excepțională a produselor agricole obținute de pe un teren arid și inospitalier, se pare, datorită evocării în ajutorul verzei și a pătrunjelului a *gnomilor* și *spiridușilor* (6)] este și membru al directoratului *Cetățenilor Lumii* (care are sediul oficial la 777 din *United Nations Plaza*, New York).La 25 martie 1948, un anume Garry Davis [fost aviator american, membru al *Federal Union*, asociație care ”cocheta” cu ideea unui guvern mondial (creată în 1940 de către *bursierul Rhodes* Clarence Streit, membru al Societății Fabian, al Round Table și al CFR)] fondator la rândul lui al *Mișcării Universale pentru o Confederație Mondială*, își abandonează cetățenia.Expulzat din Franța, se refugiază la Paris într-o clădire cedată temporar Națiunilor Unite, pentru o Adunare Generală.(Imaginea de mai jos este un vitraliu existent în biserica San Gioacchino din Roma, Italia).Davis se declară sub protecția Națiunilor Unite și se proclamă primul *cetățean al lumii*.Ca urmare a interesului acordat de ziariști, la 19 noiembrie, Davis și alții (care între timp i s-au alăturat) cer în mod oficial delegaților ONU să convoace o Adunare Constituantă Mondială *care să ridice steagul suveranității unui singur Guvern Mondial pentru o singură lume* și la 1 ianuarie 1949 anunță crearea unui *Serviciu de Înregistrare a Cetățenilor Lumii*.La 27 iulie (același an) instituția primește numele de *Registrul Internațional al Cetățenilor Lumii* (7); inițiativa merge înainte și *registrul* primește și numele de *Institutul de Studii Mondialiste*.Printre temele dezbătute de acest institut nu lipsește rasismul: *(...) acțiunea antirasistă este unul din mijloacele de propagare ale mondialismului*, de aceea *(...) această sarcină figurează printre marile preocupări ale Comisiei de Educație a Cetățenilor Lumii* (8).

Alături de rasism, *regionalismul* și *mondialismul*, despre care (în îndepărtatul 1976) se spunea: *regionalismul și mondialismul sunt două nivele ale federalismului, sunt complementare și trebuie să acționeze împreună* (9), decretând în acest fel sfârșitul națiunilor și împărțirea lor în regiuni mult mai mici ușor de controlat, în favoarea unei federații mondiale.Totul în deplină armonie cu *viziunea* maestrului lui Alice Bailey (*Tibetanul*), care afirma că este necesară ***abolirea acelor principii care fac atâta rău omenirii și care se pot rezuma în două cuvinte, suveranitate și naționalism*** (10).

Printre membrii Institutului de Studii Mondialiste se afla și un *Cetățean al Lumii* – Aurelio Peccei, co-fondator al *Clubului de la Roma*.Clubul de la Roma apare în 1968 ca *centru de reflecție pentru umanitate* la activitatea căruia au colaborat oameni de știință, bancheri, filosofi, umaniști.Fondurile de care dispuneau erau (și sunt, fără îndoială) ilimitate, provenind de la fundațiile Rockefeller, Agnelli, Volkswagen, dar și de la *German Marshall Fund* [același fond care contribuie la finanțarea Comisiei Trilaterale, și din al cărei comitet (German Marshall) a făcut parte Averell Harriman, membru al Societății Pilgrims și al CFR, *șef* al familie cu același nume care împărțea cu Rockefeller a doua poziție în Înalta Finanță americană].La capitolul ”fondatori” poate fi inclus și David Dean Rusk (1909-1994), membru al Societății Pilgrims, președinte al Fundației Rockefeller (între 1952 și 1961), prezent la prima sesiune a Grupului Bilderberg, unul din principalii reprezentanți ai politicii americane (din acea perioadă) în Extremul Orient, cavaler de Malta și *bursier Rhodes*.Alți bursieri, al căror nume merită atenție și care se vor afla în *prim-planul* politicii americane, sunt: Wesley Clark, Bill Clinton, Richard Haass (actualul director al CFR), Walter Isaacson (de la Institutul Aspen), dar și Strobe Talbott (despre care s-a discutat anterior).La *club* au aderat Elisabeth Mann Borghese (care împreună cu tatăl ei, scriitorul Thomas Mann, în anii '30 ai secolului trecut s-au mutat în Statele Unite, devenind apropiați ai lui Aldous Huxley); Sol Linowitz, fost președinte al Xerox, membru al CFR, al Comisiei Trilaterale, al American Jewish Committee, dar și asociat al *Cabinetului de Avocatură* Coudert Brothers (un prim sediu al organizației ecologiste *The Friends of Earth*, fondată în 1969 de către David Ross Brower).

Rapoartele Clubului de la Roma, precedate de cercetări și analize conduse cu cele mai bune mijloace, în domeniile diverse ale științei, cuprind rezultatele obținute în *sectoare* (foarte *trâmbițate* în prezent) precum *mediul*, *ecologia*, *resurse*, *dezvoltare*, *solidaritate*, *viitor*, etc.În 1970 (cu fonduri de la Fundația Volkswagen) Peccei l-a luat de la MIT pe Jay Forrester (un geniu al computerelor) care, împreună cu câțiva dintre elevii lui (printre care Dennis și Donella Meadows), plecând de la ipoteza (discutabilă) a *capacității de încărcare* a planetei, au simulat pe calculator consecințele posibile.Previziunile, cu o ușoară tentă catastrofică, au fost publicate cu rapiditate într-o lucrare celebră, *Limitele dezvoltării*, sub egida Clubului de la Roma.Aceste previziuni, preluate rapid de mijloacele de comunicare, au fost prezentate ca fiind indiscutabile dacă nu s-ar fi trecut cu solicitudine maximă la *înfruntarea globală* a problemelor (*a gândi global și a acționa local* este unul din sloganurile *favorite* ale Clubului de la Roma).La o privire mai atentă, citirea rapoartelor Clubului aduce în primplan o repropunere substanțială de teme, adesea în limbaj teozofic.Se discută despre *umanitatea văzută ca un tot*, *sat global*, *revoluție globală*, *ecumenism*, *respectul Terrei*, *limitarea demografică* (Bailey a fost una din *pionierele* acestui domeniu), *noua renaștere*, *evoluția credințelor*.Se face apel și la *potențialitățile interioare ale omului nou* care va trebui să edifice *satul global*, susținut pentru acest scop de o *voință iluminată* (11).Despre ce fel de *iluminare* era vorba, trebuia să fi știut un alt membru de seamă al Clubului, Erich Jantsch (1929-1980), care în aprilie 1968 pregătise textul de bază, pentru *reflecție* la fondarea Clubului.O reflecție influențată de experiența lui de astrofizician la MIT din Boston, puternic infiltrată de ideii teozofice: *spiritul este autoconștiința materiei*, *umanitatea se află în evoluție continuă, spre nivele mai înalte și se va izbăvi prin ea însăși*, *Dumnezeu nu este absolut și se dezvoltă, este însăși evoluția* (12).Jantsch a participat deseori în compania lui Peccei la numeroase sesiuni ale *European Summer University* (din Alpbach, Tirol), unde aveau loc și simpozioane

ale reprezentanților New-Age, precum istoricul Morris Berman, William Thompson, fizicianul Fritjof Capra [expert în doctrine și mistică orientală, pentru o lungă perioadă de timp în legătură cu Alan Watts (unul din promotorii cultului drogului împreună cu Huxley)] dar și Krishnamurti (una din figurile de seamă ale teozofiei).La sesiunea din 1983 a acestui simpozion, pe lângă protagoniștii prezentați și ca o garanție a *seriozității intențiilor*, au mai fost prezenți Dalai Lama, un *yogi* din Kashmir și șeful centrului *Zen* din San Francisco.Dar Jantsch, împreună cu Peccei și King, se simțeau în largul lor și la

Conferințele Internaționale pentru Unitatea Științei – ICUS – finanțate de către Biserica Unificării a coreanului Sun Myung Moon (unul din *aleșii* căruia *Hristos* al teozofiei i-ar fi încredințat îndeplinirea *misiunii*) devenit miliardar în scurt timp datorită armatei de creduli care depuneau la picioarele lui averile lor.Moon, personaj controlat de către Înalta Finanță, a fondat în 1982 cotidianul conservator *Washington Times*, al cărui editor este evreul american Morton A Kaplan (principalul colaborator al lui Moon în Statele Unite).Sub conducerea lui Kaplan (profesor de *Științe Politice* la Universitatea din Chicago, membru al *Foreign Policy Research Institute*), participanții la astfel de conferințe declarau că lucrează în direcția unei noi ordini internaționale, invitând la sesiunile lor anuale personalități de seamă din lumea științifică și filosofică.Trebuie remarcat că prima conferință a acestui institut avut loc în 1972 la *Waldorf Astoria* din New York, un hotel frecventat în mod constant de *establishment*-ul american, unde fac *anticameră* (deseori) în așteptarea de instrucțiuni, viitorii șefi de stat și de guvern europeni.A treia conferință a avut loc la Londra în 1974, sub președinția lordului Adrian (administrator al Rockefeller Institute); a doisprezecea a avut loc în februarie 2000 în Coreea de Sud, la Seul.Continuând cu cercetarea vom descoperi că toți participanții sunt personalități înalte, fiecare dintre ele susținută de-o viziune universalistă și de apartenența la cluburi, cercuri, comisii, societăți cu vocație mondialistă, prin care se face cunoscută puterea Înaltei Finanțe.Un ultim detaliu, un alt nume al Bisericii Unificării este *Pionierii New-Age* (13).În imaginea de mai sus se află Aurelio Peccei, co-fondator și prim președinte al Clubului de la Roma.A fost membru al Institutului Italian de Afaceri Internaționale al Grupului Bilderberg, al Institutului Atlantic, al Institutului Internațional pentru Analiza Sistemelor Aplicate din Viena (un fel de *Comisie Trilaterală* a lumii științifice, susținută tot de către Înalta Finanță).Prieten apropiat al lui Giani Agnelli (patronul de la FIAT), Peccei s-a aflat în conducerea Fiat Argentina, Olivetti, Alitalia, etc.

Și cum un institut cu *vocație mondialistă* are intenții și la nivel local, și România are reprezentanții ei în Clubul de la Roma.

Obiective

1. Diseminarea, in societatea romaneasca, a conceptelor si proiectelor Clubului de la Roma.
2. Incurajarea cooperarii regionale, in spiritul solutiilor inovatoare propuse de CoR.
3. Realizarea de studii si dezbateri cu privire la problemele majore nationale, pentru a oferi solutii si a incuraja dezvoltarea studiilor prospective.
4. Participarea activa a ONG-urilor romanesti ca parteneri in proiectele ARCoR.
5. Incurajarea participarii tinerilor in activitatile ARCoR.
6. Cresterea gradului de cooperare cu asociatiile CoR existente in lume, prin organizarea comuna de evenimente si proiecte.

Pentru atingerea obiectivelor sale, Asociatia Romana pentru Clubul de la Roma va organiza reuniuni internationale; va participa, prin membrii si reprezentanti sai, la diferite evenimente; si va edita publicatii si lucrari stiintifice cu caracter periodic.

Presedinte
Mugur Isarescu

Vice Presedinti
Malitza Mircea
Celac Sergiu
Haiduc Ionel
Pogonaru Florin

Secretar General
Calin Georgescu

Director Executiv
Mugur Tolici

Membrii de Onoare
Iliescu Ion
Constantinescu Emil

Pe lângă *full member* (www.clubofrome.org) precum César Gaviria (președinte al Columbiei), Arpad Göncz (fost președinte al Ungariei), Vaclav Havel (fost președinte al Cehoslovaciei), Rafael Hernandez Colon (guvernator al Puerto Rico), *membri de onoare* sunt Ion Iliescu și Emil Constantinescu.Printre membrii români: Emilian M Dobrescu este mason, la fel ca și Virgil Stoenescu (prezent în consiliul de administrație de la Banca Națională a României).Silviu Neguț este geograf (și s-ar putea să nu știe în ce este implicat); Solomon Marcus (evreu) este regizor; lui Mironov i-ar putea folosi ideile din *Captain Power* și *Zona Crepusculară*; Florin Georgescu și Daniel Dăianu au fost miniștri dar se pare că au avut de *reprezentat* alte interese, iar cei doi *Pic și Poc* ai președinției (Iliescu și Constantinescu), chiar dacă în campaniile electorale și-au *sărit unul altuia la gât*, pe *terenul de joacă* al Clubului își strâng mâinile *cu multă căldură* !!!

Constantinescu Emil

Membrii

ALBU LUCIAN LIVIU	COLCEAG FLORIN	DAIANU DANIEL
HERA CRISTIAN	GIURESCU DINU	GOMOIU TRAIAN MARIAN
IOSIFESCU MARIUS	MARCUS SOLOMON	MIRONOV ALEXANDRU
PANIN NICOLAE	POPESCU DAN DUMITRU	SALA MARIUS
TEODORESCU GHEORGHE	ANTON ANTON	ALEXANDRESCU VALENTIN
DANILA NICOLAE	GHETEA RADU GRATIAN	GRUMAZ ALEXANDRU
LAZEA VALENTIN	NEGUT SILVIU	GEORGESCU FLORIN
POPA CRISTIAN	STOENESCU VIRGIL	MIRCEA VIRGINIA
RUS IOAN	SERBAN MADLEN	BOSTINA DORU
CABAT DRAGOS	CERCEL CLAUDIU	COMANESCU GABRIEL
DOBRAN COSMIN	DUMITRIU PETRU	DUMITRU IONUT
GHEORGHE MARIANA	GIORGIU COMAN	MANTA OTILIA
MATEI SERBAN	PERPELEA MIRCEA	POPA EUGEN
POPOVICI ERNEST	POSTELNICU ANDREI	ROMAN MIRELA
SEBE GABRIEL	SPORIS CRISTIAN	STET MUGUR
URSULEANU BOGDAN	VONVEA EMIL	VULPOI MARCEL
ZANE IOANA	ANDREI VICTOR	PAUNESCU ALEXANDRU NICOLAE
RARES PETRU	MUNTEANU RADU	PITURLEA DANIEL
ANGHEL LUCIAN	BENTA REMUS	MURESAN MIRCEA
DOBRESCU EMILIAN M.		

Revenind la Institutul de Studii Mondialiste se poate remarca faptul că Spangler a cunoscut și alți *Cetățeni ai Lumii*: Sean Mac Bride (care cu fonduri de la familia Astor a pus bazele Amnesty International), Noel Baker Philipp (reprezentant de rang înalt al Societății Fabian, membru al ramurii britanice a Societății Pilgrims, al Round Table, al RIIA, practic al tuturor societăților care gestionează în mod vizibil puterile economică și financiară mondiale).Dar alături de Spangler mai apar și directori de ziare, ambasadori, personalități ale UNESCO, consilieri ai Națiunilor Unite, etc.

Alăturat se află reprodusă coperta cărții publicată la editura *Edizioni Mediterranee* cu titlul *Findhorn* (unul din locurile preferate ale mișcării New-Age) – *Un model de viață pentru omul anului 2000* având ca autoare pe Paola Giovetti.Arborele (ale cărui ramuri formează un triunghi) își are rădăcinile în mișcarea agitată a fluxurilor New-Age.Valul care udă aceste rădăcini se termină în partea de sus cu un vârtej în jurul unei stele cu cinci vârfuri, vechiul simbol al umanismului inițiatic.Steaua în cinci colțuri a magiei evreiești este considerată corespondenta stelei lui David [conform lui Gershom Scholem (14) *La Cabala – Cabala*, Roma, Mediterranee, 1992, p 363].

A. MIJLOACELE DE INIȚIERE.REALITATEA VIRTUALĂ.VECHEA GNOZĂ ”ÎNCALECĂ” ELECTRONII.O LUME PE MĂSURA TUTUROR.EXISTENȚA CA ILUZIE

Într-un articol apărut în revista Lucifer din octombrie/noiembrie 1890, Blavatsky devine *garantul* autenticității celor conținute în gândirea lui Spangler.Sesizăm că *pentru a obține puteri magice sunt necesare două lucruri: eliberarea voinței de orice formă de sclavie și controlul exercitării ei* (a voinței), furnizând imediat după (pentru cine ar vrea să cerceteze) originea puterilor furnizate inițiaților, a *omului iluminat*: *marele agent magic* (15) – spunea ea – *focul astral trăitor pe pământ (...) este (...) țapul sabatului vrăjitoarelor și Baphometul Templarilor (...)* (16).Aceasta fiind gândirea de fond a teozofiei apare clar că o difuzare pe scară largă trebuie să fie precedată de-o pregătire progresivă și în liniște (în stare să prevină reacții de respingere) care să poată continua printr-o orientare inițiatică a conștiințelor.O *dulce conjurație* (după cum sublinia versiunea germană a *The Acquarian Conspiracy* de Marylin Ferguson), o omogenizare a gândirii și a *humusului spiritual* asupra cărora, la momentul oportun, va acționa inițiatorul (asta dacă nu va exista influența directă a unei *alte conștiințe*, înțeleasă ca un *eu superior*).Dacă *eliberarea voinței de orice sclavie* constituie scopul primar care trebuie atins, se înțelege *utilitatea* psiho-tehnicilor New-Age puse la dispoziție de maeștri precum magi, vrăjitori, yogi, etc, respectivele tehnici fiind astfel prezentate de către un scriitor New-Age: *meditație, tehnici de psihoterapie umanistă și transpersonală, participarea la ritualuri, activități în stare de transă, sejur într-o incintă cu izolare senzorială, exerciții psihedelice supravegheate (utilizându-se, de exemplu, o doză de 300 de micrograme de LSD), etc* (17).

Cu alte cuvinte, este vorba de accederea la o *stare modificată a conștiinței* în care anularea voinței și a senzațiilor, golul spiritului și al minții (numite de către ”cunoscători” *rezonanța cu Universul*), în realitate lasă loc experiențelor de tip *channeling*, de contact cu entități despre a căror identitate *new-agers*-ii (adepții New-Age)nu prea au multe de spus.Se pare că (în scurt timp) nu va fi nevoie de un sejur în *incinte cu izolare senzorială*, de participare la ritualuri sau *exerciții*.La îndemâna tuturor este pe cale să ajungă *realitatea virtuală* în care vor fi suficiente o cască cu *ochelari magici* conectată la computer, o *mănușă cu senzori* (conectată și ea) și alegându-se programul specific, se va realiza scufundarea în lumea *alternativă* care nu există, ajungându-se la stări asemănătoare cu extazul, *escaladarea muntelui cosmic, până la vârf, alături de*

alte prezențe spirituale, simulând *pas cu pas*, spune Zolla, inițierea șamanică (18).Elémire Zolla (1926-2002), apologet al cultului New-Age, considerat în prezent unul dintre cei mai mari scriitori despre *dimensiunea spiritului*, cercetător al culturii orientale, în două lucrări numite *Ieșiți din lume*, respectiv *Mirarea infantilă* (19), încadrează foarte bine aceste noi potențiale.El preconizează că inițierea yoga poate duce la prezența unor puteri (nu se înțelege destul de bine ce fel de puteri, reale sau virtuale) prin care *iluminatul* poate fi conştient de modificarea propriilor dimensiuni, să-și observe proiecția propriei imagini, să devină invizibil, să treacă prin obiecte solide, să se scufunde în teren, să zboare atingând Luna, Soarele, stelele, să practice levitarea, să-și amintească viețile anterioare, să impună altora propria voință.Toate acestea ar trebui să fie la îndemână cu ajutorul *realității virtuale*: *Suntem la începutul unei dezvoltări care-și va avea maximul spre anul 2030* (20).Realitatea virtuală apare (semnificativ!) în 1984 și pentru prima dată în istoria umană, va da posibilitatea de manifestare a unui sistem care nu va face diferența între realitate și ficțiune, Zolla explicând consecințele logice: *omul care ar avea posibilitatea de acces liber la astfel de simulări ar avea conștiința profundă a înșelăciunii în care (pentru marea majoritate a timpului) s-ar afla, înțelegând astfel orbirea intrinsecă furnizată de viața însăși, premiză filosofică fundamentală a unui "eliberat" în viață* (21).Viața ca o iluzie, deci, ca o negare a realității.De aici și până la clasificarea existenței ca o *non-realitate*, un rău de care trebuie să ne *eliberăm* cu orice chip, nu este decât un pas.*Idei vechi* adaptate la *haine moderne* vor călători pe *fluxuri de electroni* fără ca victimele să bănuiască ceva.Nici de această dată, propagatorii minciunii nu se vor dezminți și pentru acoperirea adevăratelor intenții vor furniza realității virtuale aplicații nobile, orientate spre ajutorarea omului în cele mai diverse domenii: medical, științific, didactic, social și va fi dificil pentru ei să se ascundă atunci când va apărea *pornografia virtuală* care (din ceea ce spun susținătorii ei) va oferi avantajul raporturilor autentice cu entități care nu există, dar la adăpost de HIV sau alte boli.

Prin aceste tehnici de *imersiune*, care izolează de lumea reală, se pot obține și rezultate benefice.Un arhitect și un eventual client, fiecare dotat cu accesoriile necesare, vor putea modifica lucrarea, după dorință, observând și rezultatul la care se poate ajunge.Fiecare dintre ei se va putea mișca în *cyber-space*, depășind cu dezinvoltură orice obstacol.Un student la istorie va putea explora lumi dispărute de mult timp.Piloți de avioane își vor putea exercita capacitățile în simulatoare, fără să zboare.Mai mulți chirurgi vor putea discuta despre o operație dificilă și despre consecințele posibile, înainte de executarea ei asupra pacientului propriu-zis.Ceea ce va trebui să avem în vedere va fi *delimitarea* dintre real și virtual, cât de mult dorim și realitatea, dar și virtualul, dar și cum facem *diferențierea* dintre ele.

B: OPINIA SUSȚINĂTORILOR

Ce va rămâne din persoană?Detașând omul de *realitatea obiectivă* care-l înconjoară, *realitatea virtuală* va aduce omul la figura care ocupă cartea cu numărul XXII di *Tarot*, figură pe care înalții inițiați o numesc *Nebunul*, adevărata prefigurare a viitorului cetățean al *satului global*: *valorea simbolică a acestei cărți echivalează cu zero* – spune Oswald Wirth, grad 33 al RSAA, unul din maeștrii *esoterismului doctrinal modern – pentru că Nebunul este un personaj care nu are nici o importanță, este inexistent intelectual și moral.Inexistent și iresponsabil, se târăște prin viață ca o ființă pasivă, care nu știe încotro merge și se lasă condus de impulsuri iraționale.Nu-și aparține lui însuși.Este un posedat, un depășit, este un alienat în adevăratul sens al cuvântului (...).Cu privirile rătăcite printre nori, insensibil, își parcurge calea la întâmplare, împins de impulsuri, fără a se întreba unde va ajunge* (22).

În cursul Forumului Economic Mondial de la Davos (Elveția, 1995), dominat de tema *guvernului global – Global Governance* și unde comisia care lucrează la reforma Națiunilor Unite și-a prezentat raportul final intitulat *Vecinătatea globală*, în ultima zi s-a discutat despre informație, televiziune globală, autostradă informatică, toate cu scopul creării unui nivel cultural comun pentru tânăra generație.Și-a spus părerea și evreul Rupert Murdoch (creatură a lui Oppenheimer), magnat al presei internaționale, prezent și la adunările Grupului Bilderberg.Cu această ocazie a declarat că *satul global, prin televiziune, va fi o mare forță în slujba Binelui*, contribuind la anularea frontierelor pentru a *pune bazele unui nivel de înțelegere mult mai mare între popoarele lumii*.(În imaginea de mai jos, Etienne Davignon și Paul Wollfowitz la întâlnirea Grupului Bilderberg din 2005, 5-8 mai, Rottach-Egern, Germania).

O altă opinie avea Michael Spindler (președinte la Apple) care vedea ca perspectivă *controlul informației la nivel global, în mâinile unei minorități a populației mondiale*, față de-o majoritate care se *va distra până la moarte* privind programele Tv (23).Un scenariu pentru o eră post-industrială, cu previziuni care se încrucișează cu cele ale personajelor participante la Davos, a fost prezentat de lordul William Rees-Mogg care observa că în timp ce economiile de masă din secolul XX aveau nevoie de *educație de masă*, în secolul XXI, educația va fi doar apanajul celor mai "buni" (*buni*, care nu echivalează cu deștepți, sunt copii de politicieni, de afaceriști, etc...) După aceea, în cadrul competiției mondiale, 5% din populația unei țări va produce 80% din bogăție în timp ce, 95% din populație (ținută în ignoranță de către televiziunea globală) va depinde de acei puțini, privilegiați (24).

Rees-Mogg este un analist britanic caracterizat de-o anume seriozitate.Editor al *Times*, membru al RIIA, în 1988 a fost numit director la *Jacob Rothschild Holdings*, iar în 1981 a fost numit co-director la *General Electric* la care a fost președinte Peter Rupert Carrington [secretar-general al NATO între 1984 și 1988, membru al RIIA, al Societății Pilgrims, al Grupului Bilderberg, al Comisiei Trilaterale, director la *Rio Tinto Zinc* (proprietate a grupului Rothschild), co-fondator la *Kissinger Associates* – o societate de consultanță pentru bănci și multi-naționale condusă de fondatorul ei, Henry Kissinger].Tot în 1995 (dar la începutul lunii octombrie), la luxosul *Fairmont Hotel* din San Francisco, a avut loc o sesiune rezervată a World Forum, sponsorizată de Fundația Gorbaciov, personaj căruia astăzi i se recunoaște rolul de *gropar* (în contul altora) al comunismului oficial, omul Lucis Trust (25), figură emblematică a actualei, compozitei, respectiv nebuloasei mondializări.Importanța acestei adunări stă în faptul că pentru prima dată, un comitet *de gânditori globali* încerca să pună bazele unor reglementări ale societății globalizate, definită ca *primă civilizație globală* pentru noul mileniu.Printre altele, au fost individuate și fixate modalitățile, respectiv mijloacele necesare pentru ducerea la bun sfârșit a celor propuse.Cuvintele-cheie erau *control*, *proces ghidat*, *noul rol al Națiunilor Unite*.

Fundația Gorbaciov este o prezență fixă pe lângă Națiunile Unite, unde are statutul de *organism exclusiv caritabil cu rezultate educative, fără scop lucrativ.*Din acest motiv, fundațiile Înaltei Finanțe (numai în 1992) au făcut donații de 75 de milioane de dolari (26), Gorbacios având la dispoziție (pentru deplasările personale) avionul privat al directorului de la *Forbes*.O adunare demnă de tot respectul, cu mai mult de cinci sute de reprezentanți ai lumii politice, științifice, respectiv din multi-naționale: Paul Volcker (fost director al Federal Reserve), Zbigniew Brzezinski (membru în multe organizații cu caracter mondialist), George Bush Sr, Margaret Thatcher, George Shultz, economiști de la Harvard, Stanford și Oxford.Magnați ai informaticii și telecomunicațiilor precum Ted Turner (de la CNN), David Packard (unul din fondatorii colosului Hewlett-Packard – HP), John Gage (de la Sun Microsystem).Ecologiști radicali precum Lester Brown (membru al CFR), Al Gore [fost vice-președinte al Statelor Unite (ajutat și de *valul* New-Age), membru al CFR și al Comisiei Trilaterale după o îndelungată activitate, în tinerețe, în echipa miliardarului evreu Armand Hammer – prieten apropiat al lui Lenin].Cum va apărea viitorul după această întâlnire de la Fairmont Hotel? (O imagine antologică, sinonimă cu modul de acțiune al societăților secrete).

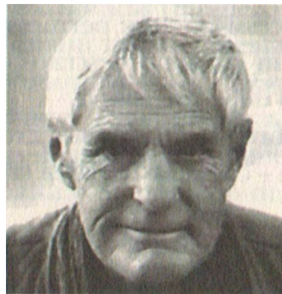
Răspunsul formulat este scurt și sec: **20/80**, circulând și un cuvânt compus, elaborat (se pare) de *genialitatea* lui Brzezinski și face referire la ultima parte a cifrei (în engleză) **80 – tittytainment –** un neologism care s-ar putea traduce (mai accesibil) prin latinescul **panem et circenses – PÂINE ȘI CIRC**.Conceptul închis înăuntru este cât se poate de actual iar imaginarea unor astfel de forme de conviețuire, la nivel planetar, lasă să se vadă cruzimea celor care au gândit astfel de lucruri.În societatea globală, populația activă, forța de muncă care va produce toate bunurile și serviciile, va constitui un avantaj pentru 20% din populația totală, iar restul de 80% va depinde de acel 20% și va putea aspira (ca remediu pentru frustrările iremediabile care vor apărea prin imposibilitatea accesului la cultură și la o ocupație demnă) la o alimentație suficientă (**titty**) și la divertisment de televiziune (**entertainment**) care va aplatiza minți și voințe, adevărat succesor al drogurilor, dar fără efectele periculoase și costisitoare ale acestuia din urmă (27).

C: ÎNTRE ”REALITATEA VIRTUALĂ” ȘI ”SATUL GLOBAL”

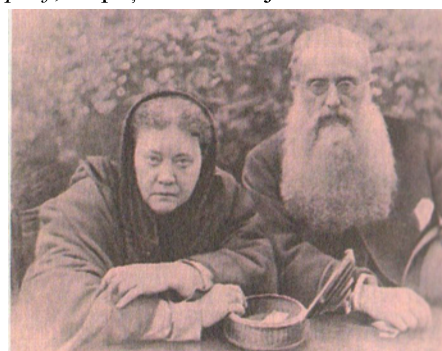
Va veni un timp în care oamenii vor crede în povești, avertiza Sf. Pavel (2 Tm. 4, 3-4) și vremea în care televiziunea și realitatea virtuală par să-și arate efectele colaterale.Pentru o cunoaștere mai bună a realității virtuale, trebuie să vedem mecanismul de funcționare al acesteia.*Având pe cap o cască cu vizor stereoscopic și o mănușă dotată cu fibre optice este posibilă scufundarea în mediul creat de computer (denumit și ”realitate virtuală”).Tot ceea ce se vede derivă din programele de grafică computerizată, iar tot ceea ce se ”atinge” constituie răspunsul computerului la mișcarea mâinii noastre.Efectul de imersiune depinde de faptul că imaginile grafice (care în mod normal sunt redate de ecranul calculatorului) sunt dedublate de computer și redate prin intermediul a două ecrane mici, cu cristale lichide.Pentru că imaginea percepută de ochiul drept este ușor diversă față de imaginea pe care o vede ochiul stâng, apare senzația de tridimensionalitate.Mintea este făcută să creadă că trupul fizic a trecut dincolo de ecran, numit în mod uzual ”cyber-spațiu”* (28).Dacă se dorește mișcarea în interiorul spațiului virtual este suficient de indicat cu degetul arătător de la mâna înmănușată (conectată la computer), direcția de urmat.Imediat apare senzația de mișcare către locul dorit.Percepția tactilă va transmite și informații legate de greutate, temperatura obiectului, felul suprafeței, duritatea, etc.Creierul nostru va percepe realitatea (și va crede acest lucru) în mod principal, cu ajutorul simțului tactil.Astfel se obține eliminarea senzației că trupul fizic are limite peste care nu poate să acționeze.Un expert precum Deffick De Kerckhave (director la *McLuhan Program in Culture and Technology* de pe lângă Universitatea din Toronto) spunea că *cine interacționează cu realitatea virtuală poate zbura între un mediu sau altul, poate avea dimensiuni gigantice sau minuscule în raport cu lumea pe care o explorează, dar mai ales se află în fața unei extensii a propriei minți...* (29).Dar acestea nu sunt *puterile unui yogi*, ale *iluminatului* descris de Zolla? Și *extensia propriei minți* nu este tocmai efectul provocat celor care au folosit LSD (dar și alte halucinogene) pentru a-și abandona starea de *homo sapiens* trecând la starea de *homo noeticus* (”intelectual”) al New-Age?

Și iată că personalități californiene ale evenimentelor din 1968 s-au convertit în masă, proclamându-se *cyber-punk New-Age*, confirmând în mod direct că *voiajele acide* provocate de LSD nu erau decât o etapă intermediară între călătoria facilitată de un guru și ceva mult mai avansat precum realitatea virtuală.Una dintre aceste personalități, Timothy Francis Leary, fost guru al LSD al acelei perioade, va proclama că *în sfârșit este posibil ceea ce în anii '60 a dat greș* (30).Dar opinia lui Leary despre consecințele acestei operațiuni nu se opresc aici.El crede că *realitățile electronice reprezintă sfârși-*

tul naționalismului.Este sfârșitul statului bazat pe religie sau geografie.Va fi un limbaj global.Teleprezența va distruge barierele de rasă, de clasă, economice, în privința comunicării (31).Exact aceleași condiții necesare pentru *satul global* propovăduit de teozofi.Timothy F Leary (în imaginea alăturată, 1920-1996), fost profesor de psihologie la Universitatea Harvard (una din marile universități ale *sistemului* american), teoretician și susținător al folosirii drogurilor psihedelice, revoluționar și mistic al anilor '60 și-a meritat titlul de *profet al LSD*, încercând să pună și bazele unei *Biserici Psihedelice* (32). Ca scriitor este cunoscut prin lucrarea *The Cyberpunk: The Individual as a Reality Pilot – Punk-ul cibernetic: Individualul ca ghid al realității*.Leary a fost "inițiat" în *cultura drogului* de Aldous Huxley, personaj apropiat de coroana britanică și profesor (pe atunci la MIT din Boston) care, în acea perioadă l-a chemat pe Leary să facă parte dintr-un grup de studiu asupra LSD.Huxley, considerat ca un punct de referință în istoria (recentă) a studiului și răspândirii drogurilor în Occident, după ce s-a stabilit în California, cu ajutorul lui Alan Watts și a ex-antropologului George Bateson (viitorul părinte al *hippies*), începe experimentarea drogurilor.Cele trăite în respectivele momente au fost publicate în lucrări, una dintre ele fiind *Porțile percepției* în care sunt descrise senzațiile din *călătoriile* onirice făcute sub efectul mescalinei.

Moartea lui Leary a fost folosită de către presă pentru propagarea unei forme moderne de *reîntoarcere la Pleromă*.Cenușa lui a fost introdusă într-un recipient de dimensiuni mici și la 21 aprilie 1997 acesta a fost lansat în spațiu împreună cu alte recipiente, pentru *prima înmormântare spațială din istorie*.Pentru o perioadă se vor fi rotit în jurul Terrei până când, la îndeplinirea misiunii, satelitul-purtător va cădea pe pământ.În contact cu atmosfera se va autoaprinde luminând ca o cometă, vaporizându-se.Totul pentru câteva mii de dolari (33).Pulberea care dorea să devină divinitate se va reîntoarce în *praf*, cu puțin *tam-tam* jurnalistic.În imaginea de mai jos este prezentă Helena Petrovna Blavatsky.Născută Helena Petrovna von Rottestern Hahn (în Ucraina) din relația dintre un colonel și fiica unui consilier al țarului, după o călătorie în Orient (în 1873), îl cunoaște la New York pe colonelul Henry Steel Olcott (alături de ea în imagine, 1832-1907).Mason și spiritist, în 1875 Olcott va deveni co-fondator al Societății Teozofice.

Un fapt mai puțin știut este că în aceeași perioadă, și Huxley și Watts se întâlneau în *Human Potential Movement* al Institutului Esalen [din Big Sur, California (34)], devenit între timp unul din centrele majore de răspândire a culturii New-Age, respectiv sediu pentru cursuri pe aceleași teme, dedicate managerilor din marile corporații (35).Marylin Ferguson, în cartea *The Aqcuarian Conspiracy* (tradusă în multe limbi și cu titlul de *Dulcea Conjurație*), text de referință în domeniul New-Age, îl așează pe Huxley alături de Teilhard de Chardin (iezuit panteist), Carl Gustav Jung, A Maslow, Carl Rogers, Roberto Assagioli (36) și Krishnamurti (37), ca fiind persoane care au adus o contribuție importantă la dezvoltarea mișcării New-Age.

D: MODALITATEA INIȚIERII ÎN MASĂ. AUTOSTRĂZILE ELECTRONICE. CLINTON, PREȘEDINTE NEW-AGE

Realitatea virtuală deci, va trebui să permită o inițiere *în masă*, care să înlocuiască inițierea *obișnuită*, făcută prin contacte personale lungi, obositoare, circumspecte în ceea ce privește rezultatul final.Va fi o nouă revoluție industrială sau, pentru a vorbi în termeni New-Age, va fi o nouă *renaștere*.Se vor putea constitui centre în orașe (asemănătoare cu actualele săli de divertisment) unde cei interesați, cu *casca pe ochi* și *mănuși pe mâini*, "scurmând" prin aer, vor putea intra *dincolo de oglindă*, să facă orice lucru, la adăpost de acțiunea legilor fizice sau morale.Totuși, încă nu sunt mulți cei care frecventează aceste săli.Iată din ce motiv este necesară *răspândirea în casele oamenilor* a drogului electronic care va fi folosit prin implicarea televiziunii, fără consecințele de ordin public pe care le implică drogurile clasice.Nu va trebui să ne surprindă dacă vom asista la dispariția rapidă de pe piață a drogurilor halucinogene, cu mirarea complice a omului *de pe stradă* care nu a înțeles încă, de ce statul, care dispune de toate mijloacele, nu a reușit să extirpe radical acest flagel.Mulți ar putea spune că această perspectivă ar putea conține o doză de pesimism: numai în Statele Unite, în 1992 (pare confirmat) s-a terminat *fișarea electronică* a fiecărui american.Zolla prevedea că până în 2030.Și până în 2015, Clinton și Gore s-au angajat în dezvoltarea unei rețele gigantice de *highways – autostrăzi informatice* care să vehiculeze fluxuri de informații în cantități fenomenale, în stare să conecteze între ele (aproape instantaneu) calculatoare, telefoane, faxuri, rețele de satelit și bănci de date, case, birouri, școli, biblioteci, ziare, bănci, spitale, agenții, făcând posibil accesul la universul de cunoaștere și informație din orice punct al teritoriului.Luați în considerare și impactul creat de *socializarea* cu ajutorul *Twitter, Facebook* actuale (nota traducerii în limba română).Va fi intrarea în comunicarea integrată la scară globală, în *information age*.La sfârșitul lui 1993, Clinton a dat cale liberă programului numit *National Information Suprastructure* care ar trebui să aducă Statele Unite în conducerea *domeniului strategic* privitor la manevrarea informației.Costurile estimate erau de circa o sută (100) de miliarde numai pentru rețea.Numai în 1994, administrația americană a folosit două miliarde din aceste fonduri pentru evitarea obstacolelor legate de promovarea inițiativei.Fundații precum *Electronic Frontier Electronics*, condusă de evreul Mitchell Kapor (inventator al programului financiar *Lotus*, fost instructor de *meditație transcedentală*, profesor la MIT și colaborator la reviste cu caracter esoteric), își duc activitatea pentru facilitarea realizării scopului propus, dar și a reducerii timpilor de execuție.

În decembrie 1993 are loc la Bruxelles o adunare la care *sinarhul* Jacques Delors a prezentat o *carte albă* în care apăreau detaliile unei *information age* (la nivelul Europei) indicată ca *scop* al a comunității până în anul 2000 (38).Rețeaua europeană, numită *European Information Infrastructure* în realitate (din cele comunicate de Carlo de Benedetti – președinte la *Olivetti*) va trebui să colaboreze cu geamăna americană pentru realizarea unei *Global Information Structure care să per-*

mită oricui, la scară mondială, să aibă acces la întregul patrimoniu de informații și cunoștiințe (fără frontiere), de interacțiune cu ceilalți (39).Se poate spune că se va duce la crearea unei globalizări a culturii de masă care, în mod inevitabil, va dăuna culturilor naționale și unitare, diverse.Un fel de *imperialism cultural* în stare să zguduie (la scară planetară) viața cotidiană a individului, cel puțin așa cum este ea concepută astăzi.Concentrări de multi-naționale ca *Bell Atlantic – Telecomunications Inc*, grupul *AT & T* sau *Time Warner* au cheltuit deja miliarde de dolari pentru conectarea între ele a marilor orașe prin fibră optică și deja se lucrează la faza succesivă, cea crucială, de conectare a centralelor cu casele.Este un experiment la scară mare de *transport bidirecțional de date* prin trimiterea unui flux de informații către casele particulare, respectiv primirea de la aceste case a cât mai multă informație posibilă despre proprietar.Calculatoare care se vor conecta pe neștiute cu centrul de control, celulare care indică în mod continuu poziția posesorului, televizoare care îi vor informa pe cei în drept ce fel de programe urmărește clientul, etc.În Florida, în apropiere de *Disneyland*, Time Warner, colosul de divertisment condus de Gerard Levin (membru eminent al Comitetul Evreiesc American) caută să pună în practică traseele informatice care să facă posibilă utilizarea a circa 500 de canale de televiziune precum și o gamă consistentă de servicii interactive, capabile să distribuie (la domiciliul clientului) filme și jocuri *on demand – la cerere*, dar și să vizioneze prezentările agențiilor imobiliare (vânzări sau închirieri) inspecționându-le interiorul cu ajutorul realității virtuale, stând comod în fotoliul de acasă.John Gibbons (fizician american), consilierul șef al lui Clinton pentru știință și tehnologie, membru al Institutului Aspen încă din 1979 (40), preconiza că *autostrăzile electronice vor revoluționa modul de muncă, de învățătură, de-a face cumpărături, dar și modul de viață.Impactul asupra civilizației umane va avea efecte considerabile* (41).

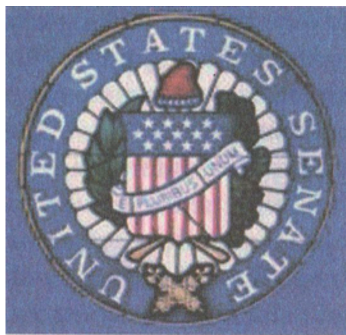

O mică *deviere* de la subiect, destul de necesară, având în vedere impactul *vedetelor* asupra publicului.Imaginea din stânga este statuia lui Cezar de pe *Via dei Fori Imperiali* (în apropiere de *Columna lui Traian*) din Roma, Italia.Imaginea din dreapta o reprezintă pe Madonna în timpul concertului (doar 13 minute !!!) susținut la *Finala Super Bowl* din Statele Unite (Indianapolis, 2012).Mulți știu în ce *ape se scaldă* Madonna și *curent trendy* frecventează.Turneul pe care îl va începe pe 29 mai 2012, *Madonna World Tour*, are ca prim loc de desfășurare Tel Aviv-ul.*Imperatorul* era considerat *omul zeilor* pe pământ.Ce titlu i s-a atribuit Madonnei (sau și-a atribuit Madonna): *împărăteasă*, *sacerdotesă*, *mijloc* (unealtă) sau *scop*?! Comparați aceste imagini cu imaginile de la paginile 46, respectiv 47 ale acestei traduceri.Coincidențe ?!?!

Personalitate a *noii ere digitale* pare să fie mâna dreaptă a lui Bill Clinton, fostul vice-președinte Al Gore, fiul unui senator care la vremea lui s-a bătut pentru autostrăzile americane asfaltate.Din punct de vedere politic, Al Gore a *crescut* în umbra lui Armand Hammer, petrolist american și miliardar evreu, mort în 1990 la o vârstă destul de înaintată, prieten personal al lui Lenin și al viitoarei *nomenklaturi* care va avea în Hammer un ajutor sigur și fidel (42).*Omul New-Age* dar și membru al CFR, al Comisiei Trilaterale, Al Gore *călărește* pe calul verde al ecologiei (care este și unul din punctele de lucru al mișcării New-Age) conducând în 1992 delegația americană care a participat la conferința de la Rio de Janeiro.Printr-o rețea vastă de asociații, această mișcare tinde să acrediteze ideea că supraviețuirea Terrei și a umanității ar depinde de politici ambientale, reglementate de o autoritate recunoscută la nivel mondial (când e vorba despre interese financiare enorme – cum este și cazul la Roșia Montană – *politicile ambientale*, *conservarea vestigiilor* au o altă importanță, o altă *unitate de măsură*).De restul, după cum s-a văzut, mișcarea New-Age propune și continuă cu determinare inițierea individului (ca ultimă și definitivă metodă) pentru a-l introduce în *unitate*, în *întregul nediferențiat* și pentru realizarea acestui lucru apelează și la iluzii mentale.Dacă nu vor mai fi diferențieri, va apărea eliminarea *distanței* dintre Dumnezeu și om, dintre bărbat și femeie, adulții înțelepți și adolescenți, dintre omul educat și unul care frecventează medii de cea mai joasă speță, așa după cum fiecare poate constata și după cum este proclamat (în fiecare zi) de către realitatea care ne înconjoară.

Doctrina *monistică* ne conduce direct spre panteism unde totul e Dumnezeu și deci, demn de respect.Ca urmare, către tot ceea ce este divin, trebuie să ne adresăm prin intermediul unui *cult*, cu respectul datorat unei *divinități*.

Simbolul sigiliului senatului american este plin de elemente masonice.Căciula purtată de adepţii cultului lui Mithra (adoptată şi de revoluţionarii francezi), cele treisprezece stele cu cinci vârfuri de pe scut, numărul total al fâşiilor (albe şi roşii) de pe scut, dar şi cele două topoare, cu mănunchiul de *vreascuri* corespunzător (aluzie, oare, la instrumentul pe care *jurau credinţă* adepţii Carboneriei ?!) - simbol etrusc a cărei semnificaţie este dată de unul dintre teoreticienii masoneriei italiene, Carlo Gentile, adept al *Bisericii Gnostice* (43).

La finele anului 1992, Bill *cel isteţ* cum era numit de către amici, a fost ales preşedinte al Statelor Unite.Ziarele şi-au început tam-tamul mediatic ca pentru un eveniment ieşit din comun: *Suntem în pragul unei noi Renaşteri* – se proclama – *bazată pe altruism, artă, colaborare şi bucurie.Bill Clinton este catalizatorul şi supervizorul acestei noi şi incredibile ere* (conform ziarului *Corriere dells Sera* din 5 noiembrie 1992).Aşa cum promitea Alice Bailey, fondatoarea Lucis Trust: *Cel bun, cel adevărat şi cel frumos sunt pe cale să vină şi umanitatea* (condusă de oameni ca Bill Clinton) *este responsabilă, nu vreo intervenţie divină exterioară* (44).La 25 ianuarie 1993, revista americană *Newsweek* îl încorona pe William Jeferson Clinton *preşedinte New-Age*.De luat în seamă că şi după această dată, presa a informat mereu că Hillary şi Bill Clinton aveau încredere, amândoi, în răspunsurile oferite de un *guru New-Age* (45).Imaginea din stânga reprezintă *conceptul arhitectural masonic* al piramidei neterminate, fotografia fiind făcută la Convenţia Anuală a *Asociaţiei Avocaţilor Americani – American Bar Association* – cu Philip Panderson (stânga), Janet Reno (mijloc) şi Bill Clinton (dreapta), cei care la momentul acela (anul1999), erau preşedintele ABA, procurorul general al Statelor Unite, respectiv preşedintele SUA.De remarcat poziţia dreaptă a celor trei, atitudinea sobră şi solemnă, de *oameni cu greutate*.Cu toate *gafele* făcute de presa scrisă, dar şi a caracterizării negative făcute de David Rockefeller, succesorul gradului 33° Bush senior nu este aşa cum pare tineretul american la prima vedere, *pierdut* şi *confuz*.S-a educat la Universitatea britanică Oxford şi a intrat în grupul elitist *Rhodes Group*, societate din zona superioară a *puterii*, asemănătoare cu Skull & Bones, după cum scria *The Economist* din 25 decembrie 1992 (trebuie făcut cunoscut că Bill Clinton a făcut parte şi din *Ordinul Internaţional "De Molay"*, ordin masonic rezervat tinerilor până la o anumită vârstă).Cu această ocazie, *The Economist* făcea o listă cu cele mai mari *societăţi de influenţă* din lumea occidentală, atribuindu-le acestora o derivaţie comună din Ordinul Iluminaţilor al lui Weisshaupt, fondat în 1776 (46).Clinton, trecut mai apoi pe la marile universităţi ale *establishment*-ului american (Yale şi Georgetown din Washington) este membru al CFR, al Comisiei Trilaterale şi a participat la întruniri ale Grupului Bilderberg.La 9 septembrie 1992, în plină campanie electorală, îi reproşa lui Bush senior (în faţa unei adunări a B'nai B'rith) că *nu are evrei la nivelele superioare ale administraţiei sale* (47) lucru pe care, după ce a devenit preşedinte, Clinton l-a rezolvat rapid (48).Faptele prezentate ar face credibile studiile unui cercetător german al fenomenului mondialist (Johannes Rothkranz) conform cărora, în spatele *valului New-Age* s-ar afla tocmai B'nai B'rith (49).Pentru Rothkranz, B'nai B'rith ar supraveghea conducerea *înaltei masonerii spirituale a Ritului Palladic*, a cărui fondare se situează în secolul trecut (XIX) prin implicarea lui Albert Pike (50).Înaltul iniţiat şi general sudist Albert Pike este autorul celebrei lucrări *Morals and Dogma*, considerată ca text absolut de referinţă pentru masonii din prezent.Doctrina din aceasta se aseamănă, în mod impresionant, cu gândirea *înaltei* teozofii.

Armand Hammer (1898-1990).

NOTE:

1 – *Megatrends 2000*, Milano, Rizzoli, 1990, p 320.Naisbitt este un viitorolog, membru al *State of the World Forum*.Forumul se defineşte ca *reţea globală a liderilor proveniţi din lumea afacerilor, a guvernelor şi a societăţii civile*.În afară de Gorbaciov (care a fost şi fondatorul organizaţiei în 1995) din forum mai fac parte: George Bush Sr, Margaret Thatcher, Marian Wright Edelman (membră a CFR, fondatoarea şi preşedinta *Fondului pentru Protecţia Copilului*, soţia lui Peter Edelman – profesor de drept la Universitatea Georgetown şi apropiat al B'nai B'rith), Ruud Lubbers (prim-ministru olandez şi director al WWF), Alan Cranston (senator american, membru al Comisiei Trilaterale şi preşedinte al *Global Security Institute*), sir Shridath Rampal (director al *Commission of Global Governance*, fost secretar general al Commonwealth, membru al *Commission Brandt*, al *Comisiei Mondiale pentru Mediu*, al comitetului director al *Programului – Mediu şi Dezvoltare* al Fundaţiei Rockefeller), Steven Rockefeller (profesor emerit de religie şi director al *Rockefeller Brothers Fund*, co-susţinător al *Cartei Terrei*), Maurice Strong (unul din directorii de la Institutul Aspen şi director al *Earth Council*), John Cunningam Whitehead [în 2006, vice-preşedinte al Comitetului Executiv al Societăţii Pilgrims, membru al CFR, al Comisiei Trilaterale, al Grupului Bilderberg, fost sub-secretar în administraţia Bush Sr, director al Federal Reserve (1996-1999) şi al Băncii Goldman Sachs].

2 – John Naisbitt, Patricia Aburdene *Megatrends...*, cit., p 320.

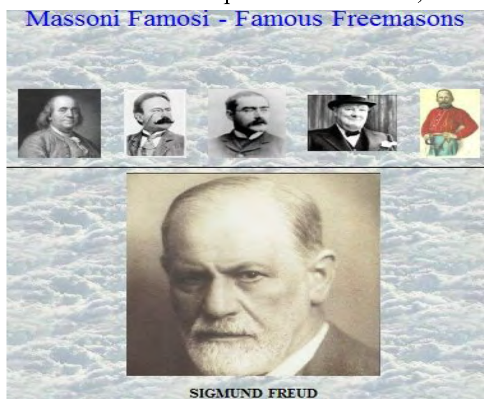
3 – Idem, p 318.

4 – Citat din *Permanences*, noiembrie 1966, p 31-57, René Guénon *Une Super-religion pour initiés – O super-religie pentru iniţiaţi*, prin grija lui Jacob Daniel.

5 – Revista *Mysteria* din aprilie 1914, citată de P Virion în *Bientôt un gouvernement mondial?*, cit., p 82.Revista *Mysteria* a înlocuit revista *L'Initiation* (fondată de magicianul Papus în 1888, iar în 1914 şi-a încetat apariţia).*L'Initiation* va fi *retrezită* în ianuarie-februarie 1953 prin grija fiului lui Papus, Philippe Encausse (1906-1984), reînnoitor al martinismului.Doc-

tor în medicină ca și tatăl lui, Philippe devine la rândul lui Mare Maestru al Ordinului Martinist (între 1952 și 1971, respectiv din 1975 până în 1979).
6 – Localitatea scoțiană Findhorn, cunoscut centru New-Age (fondat în 1962), astăzi este locul de desfășurare a adunărilor internaționale pe teme ca afacerile, investițiile, domenii de afaceri, etc.
7 – Yann Moncomble *L'irrésistible expansion du mondialisme*, cit., p 61, 62.
8 – Idem, p 85.
9 – Ibidem, p 88.
10 – Alice Bailey *I problemi dell'umanità – Problemele umanității*, cit., p 158.
11 – Conform Alexander King, Bertrand Schneider *Questioni di sopravvivenza – Chestiuni despre supraviețuire*, Milano, Arnaldo Mondadori, 1992.
12 – G Schiwy *Lo spirito dell'Età Nuova – Spiritul Noii Ere*, cit., p 48,49.
13 – Jean P Bayard *Le guide des sociétés secrètes – Ghidul societăților secrete*, Paris, Éd. Philippe Lebaud, 1989, p 181.
14 – Gershom Scholem (1897-1982), născut la Berlin, în 1923 emigrează în Palestina și din 1925 a predat la Universitatea Ebraică din Jerusalim.Este recunoscut ca cel mai mare cercetător al istoriei și filosofiei iudaice.
15 – Eliphas Levi, în *Dogma și ritualul Înaltei Magii*, lucrare destul de apreciată de R Guénon, afirmă: *(...) în magia neagră, Diavolul este marele agent magic folosit de către o voință perversă pentru a face rău*, Todi, Atanòr, 1921, p 177.
16 – Conform H P Blavatsky *Raja Yoga o Occultismo – Raja Yoga sau Ocultismul*, Roma, Astrolabio, 1981, p 87.
17 – Vezi J Claude Lozac'hmeur, B De Karer *De la Ré-volution – Despre Re-voluție*, Villegenon, Éd. Sainte Jeanne d'Arc, 1992, p 158.
18 – Elémire Zolla *Uscite dal mondo – Ieșiți din lume*, Milano, Adelphi, 1992, p 22, 23.
19 – Milano, Adelphi, 1994, p 265 și următoarele.
20 – E Zolla *Uscite...*, cit., p 21.
21 – Ibidem, p 42.
22 – Oswald Wirth *Tarotul*, cit., p 266.
23 – Știri preluate din ziarul italian *Il Sole-24 ore* din 1 februarie 1995.
24 – Vezi *Times*, Londra, 5 ianuarie 1995.
25 – Apartenența lui Gorbaciov la Lucis Trust unde este considerat un *Maestru în devenire* este susținută de *New-Age und Satanismus Zeitgeist der Zerstörung – New-Age și Satanismul, spiritul ucigător al vremurilor*, Wiesbaden, EIR, 1989, p 29.
26 – Fundația Gorbaciov poate conta pe un capital de trei milioane de dolari furnizați de *Carnegie Endowment for International Peace*, de Fundația Ford, de *Rockefeller Brothers Fund* și de *Pew and Mellon Funds*.
27 – H P Martin, H Schumann *Die Globalisierungsfalle – Capcana globalizării*, Rheinbeck, Rowohlt Verlag, 1996, p 12, 13.În limba italiană a fost tradusă cu titlul *La trappola della globalizzazione – Capcana globalizării*, Bolzano, Raetia, 1997.
28 – Revista de informatică *Media Duemilla*, iunie 1993, nr. 109.
29 – Aceeași revistă, dar din mai 1992, nr. 97.
30 – E Zolla *Uscite...*, cit., p 21.
31 – Aceeași revistă *Media Duemilla*, decembrie 1991, nr. 92.
32 – Yann Moncomble *Le puovoir de la drogue dans la politique mondiale – Influența drogului în politica mondială*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1990, p 98.
33 – Ziarul italian *La Stampa* din 24 aprilie 1997, articolul *Funeralii spațiale pentru cenușa lui Leary.*
34 – Primul dintre centrele americane care de mai mult de douăzeci și cinci de ani *a funcționat ca instrument de creștere etică și spirituală, disciplină și antrenare a conștiinței, a creativității, pentru optimizarea ”performanțelor”, a mesajului și ale grupurilor de acțiune socială.După o vizită în India, Michael Murphy a creat Institutul Esalen ca centru pentru începerea dialogului religios și filosofic dintre Orient și Occident* (vezi John Naisbitt, Patricia Aburdene *Megatrends 2000*, cit., p 307).Materia cursurilor, elaborată în centrele unde se studiază (în mod științific) spălarea creierelor pe scară mare (precum Institutul Tavistock, britanic), este structurată pe seminarii și grupuri restrânse: artă/creativitate; reacțiune biologică/hipnoză; afaceri/responsabilitate socială/ecologie; contemplare/șamanism; vise; practici integrale; sănătate/vindecare; dezvoltare intuitivă; arte marțiale/sport; mit/ritual; cercetare filosofică/joc intelectual; programe de educație profesională; procese psihologice; relații; somatică; studii asupra femeii (preluat din *The Esalen Catalog*, septembrie 1993 – februarie 1994).
35 – Vezi și Marylin Ferguson *Die Sanfte Verschwörung – Conjurația ”blândă”*, München, Knaur, 1984, p 158.
36 – Cu origini evreiești, adevăratul lui nume era Roberto Marco Grego (1888-1974).Mama lui avea origini venețiene, a fost o teozofă și i-a transmis interesul pentru aceste doctrine.Devenit medic la Florența, *îmbrățișează* teoriile lui Freud și se atașează de cabala ebraică a lui Gershom Scholem, respectiv a lui Martin Buber (al cărui prieten a fost).Cercetător al scrierilor lui Alice Bailey, a creat un sistem psihologic particular, în rezonanță cu ideile cabaliste, numit *psihosinteză*.
37 – Marylin Ferguson *Die Sanfte...*, cit., p 486.
38 – Ziarul italian *Il sole-24 ore* din 21 octombrie 1993.
39 – Ziarul italian *Il sole-24 ore* din 11 martie 1994.
40 – *Aspen Institute for Humanistic Research* (din care au făcut parte și italienii Giuliano Amato, Francesco Cossiga – al cărui bunic, respectiv tată au fost masoni, Romano Prodi, etc) a luat ființă în 1949 (în Colorado) prin grija lui Robert M Hutchins, demnitar de rang înalt al masoneriei britanice, președinte al Rockefeller University din Chicago și director al Fundației Ford (în perioada anilor '50).Hutchins l-a cunoscut pe Aldous Huxley cu care a colaborat activ, punând bazele unui program pentru studiul efectelor drogurilor.Sub pretextul *studiilor umaniste* și sub conducerea inițiaților de la RIIA, respectiv de la Societatea Fabian, Institutul Aspen a reușit să coopteze personalități ale lumii politice și industriale pentru a le forma în sens *tehnocrat* punând bazele unei rețele (la scară planetară) care leagă între ei pe componenții clasei conducătoare din diverse țări (vezi și ziarul *La Stampa* din 3 februarie 1995).Trebuie ținut cont că în aceste *cluburi*, inițiații for-

mează doar o mică parte din membri, iar cei aflați în *cercurile exterioare* au doar o funcție executivă.În imaginea alăturată este ”prezent” Sigmund Freud (născut Sigismund Schlomo Freud, 6 mai 1856-23 septembrie 1939).Puțini știu că *tartorul psihanalizei* a fost și afiliat la Masonerie și ca orice *om de știință* ”care se respectă” între 1883 și 1896 a făcut uz de cocaină, mulți considerând că lucrările lui ar fi fost influențate de folosirea drogurilor (www.loggiatacito740.it/massonifamosi2.htm).

41 – *Media Duemilla* nr. 109, iunie 1993.
42 – În 1987 Hammer a condus grupul celor 350 de reprezentanți ai Înalte Finanțe la Moscova pentru a se pune de acord cu privire la *summit*-ul Statele Unite – URSS care a avut loc la 8 decembrie succesiv.
43 – Carlo Gentile *Giuseppe Mazzini, uoma universale – Giuseppe Mazzini, om universal*, Foggia, Bastogi, 1982, p 96, 97.Gentile susține că pe un *mănunchi* asemănător ar fi depus jurământul de credință și înaltul inițiat Giuseppe Mazzini co-fondator al *Alianței Republicane Universale*.Fascismul italian își avea (și el) originea în *gândirea* lui Mazzini, astfel că *Asociația Tânără* a MSI purta denumirea (emisă de către Mazzini) de *Tânăra Italia*.Restul este cunoscut.Când Mussolini a preluat puterea în 1922 [fiind apoi decorat de către Raoul Palermi (Mare Maestru al Masoneriei de la *Piazza del Gesu* cu eșarfa gradului 33 *ad honorem*)] la ceremonie a fost înconjurat de patru oameni, toți masoni (așa numiții *quadrumviri*), Balbo, Bianchi, De Bono și De Vecchi.Marele Maestru al Masoneriei de la Palatul Giustiniani, comenta evenimentul: *Această revoluție are suflet masonic*!(Despre raporturile dintre fascism și Masonerie se poate studia G Vannoni *Massoneria, Fascismo e Chiesa Cattolica – Masoneria, Fascismul și Biserica Catolică*, Bari, Laterza, 1980).
44 – Alice Bailey *Il ritorno...*, cit., p 167.
45 – Ziarul italian *La Stampa* din 24 iunie 1996, *Magi la curtea lui Hillary:”Vino, spirit al lui Eleanor”*.
46 – Grupul Rhodes apare în 1891 la inițiativa lordului Cecil Rhodes (personalitate foarte bogată, aflat în relații foarte bune cu familia Rothschild și care a făcut avere cu resursele Africii de Sud; nu întâmplător, o țară africană a primit numele de *Rhodesia*) la care au *aderat* lord Milner, lord Esher, lord Balfour și un reprezentant al familiei Rothschild, în jurul ideii-ghid de organizare a unei federații mondiale în care Statele Unite și Imperiul Britanic să aibă funcția de conducere.Mijloacele necesare pentru îndeplinirea acestui obiectiv constau în alegerea elitelor din centrele universitare, politice și financiare. În jurul nucleului inițial, influențat de ideile socialiste și mondialiste ale Societății Fabian, au apărut grupurile din așa numita *Table Round* care, la rândul lor (în 1919), au dus la formarea celor doi pilaștri ai puterii mondialiste: britanicul RIIA și americanul CFR.Grupul Rhodes (la fel ca și Skull & Bones) controlează CFR (care la rândul lui controlează Comisia Trilaterală), guvernul *fantomă* al Americii în al cărui comitet director se află persoane care gestionează bilanțuri financiare mai mari decât produsul intern brut anual al Americii.
47 – Vezi *La lettre d'information* nr. 2/1993.
48 – *Nouă zecimi din cadrele de la CIA, cu directorul în frunte, sunt americani de origine evreiască* (*La lettre d'information* nr. 4/1996).*Cinci din cei șapte consilieri ai lui Clinton sunt evrei*, scria cu orgoliu ziarul *Jewish Post* din 16 septembrie 1992.*La conducerea Ministerului de Finanțe a fost pus un miliardar, Robert Rubin (B'nai B'rith) cu o carieră de 28 de ani la banca evreiască Goldman Sachs (bancă la care Kissinger era vice-președinte în 1990).În mod curios, Rubin i-a urmat la finanțe lui Lloyd Betsen (și el, foarte bogat) căruia Rubin îi gestiona portofoliul de acțiuni de la Goldman Sachs* (conform *Lectures Françaises*, iulie-august 1995).La conducerea campaniei electorale a lui Clinton s-a aflat Stuart Eizenstadt (bursier *Rhodes*, reprezentant al fracțiunii mondialiste a comunității evreiești), conducător al AIPAC (din cadrul CFR), un *lobby* care reunește 141 de asociații evreiești (printre care și B'nai B'rith), cu un bilanț anual amețitor, societate care finanțează ebraismul mondialist din Statele Unite.În numărul din februarie 1993 al revistei *France – Pays arabes* a apărut un articol din Washington Times care făcea referire la o discuție telefonică dintre președintele AIPAC din acea perioadă (David Steiner) și un mare industriaș american (evreul Henry Katz, și el membru al AIPAC) cu puțin timp înainte de alegerile americane. Washington Times a publicat conținutul conversației la 2 noiembrie 1992 iar Steiner a trebuit să demisioneze.În esență, Stei -ner susținea că-l cunoaște pe Clinton și atitudinea lui față de evrei, mai favorabilă decât cea a lui G H Bush Sr (și el are origini evreiești), afirmând printre altele că este administratorul Comitetului de Susținere al Democraticilor și că a donat până în acel moment, pentru susținerea lui Clinton, 63 de milioane de dolari.*Avem o duzină din prietenii noștri în statul major al lui Clinton* – adăuga el – *care vor obține toate posturile importante.Al Gore ne este foarte devotat...*, iar la întrebarea *În ceea ce privește Israelul, cu care din acești trei candidați vom avea cea mai mare putere politică?*, Steiner a răspuns *Clinton.Dacă este ales vom avea avantajele noastre*.
49 – Vezi *Die Kommende ”Diktatur der Humanität – Viitorul ”Dictatura Umanității”*, Durach, Pro Fide Catholica, 1990, vol. I, p 114.
50 – Nu toți știu că Albert Pike a fost și fondatorul *Ku-Klux-Klan*, sectă teroristă care acționa împotriva negrilor (cu sediul la Charleston, Carolina de Sud), cu susținere și finanțare din partea Marii Britanii.Conform unei *Scrisori informative a Institului Schiller International* (nr.6 din 28 septembrie 1992), prin această sectă, Pike și asociații lui doreau să modifice deznodământul Războiului de Secesiune, pentru reinstaurarea sclavismului în sudul SUA.La 23 octombrie 1901, la Washington este ridicată o statuie în onoarea lui Pike, fapt care nu a fost pe placul negrilor.Protestele acestora au fost susținute de către masoneria de culoare care, separată în mod rigid de lojile albilor, au adus acuzații grave de rasism prin paginile ziarului *New Quarterly*, publicația oficială a Supremului Consiliu de Rit Scoțian, Jurisdicția Meridională.În sprijinul susținerii apartenenței lui Pike la KKK, o *Fundație pentru Cercetări Istorice* din Indiana afirma că după înființare (în 1865, pentru a atenua dezordinea socială care stăpânea sudul SUA, devastat de război și parcurs de răufăcători) KKK a primit o organizare formată din generali sudiști, iar Pike a obținut rolul de judecător suprem (http://www.kklan.com/briefhist.htm).

CAPITOLUL 30: FORȚELE NEW-AGE. TRILATERALA, BRAȚUL LUCIS TRUST. AFACERILE ITALIENE. TONY BLAIR ȘI NOILE ÎNDATORIRI ALE NATO. OPINIA LUCIS TRUST ȘI OPINIA NAȚIUNILOR UNITE. ”OPINIA ESOTERICĂ” DESPRE ÎNTÂMPLĂRILE ACTUALE

Trei *obiective* (inseparabile între ele), care trebuie să continue cu o anumită cadență și care au fost adoptate de totalitatea instituțiilor și organizațiilor ce-și desfășoară activitatea în prezent, constituie *scopurile* declarate ale mișcării New-Age:

* un guvern mondial;
* o religie mondială;
* o nouă educație publică, cu caracter mondial.

Guvernul Mondial, o idee care a străbătut un drum lung, o idee anunțată de personaje care, dacă nu ar fi cunoscut detaliile conjurației, astăzi ar putea fi considerați ca adevărați profeți.Ramsay (Andrew Michel), autoritate în Masoneria secolului al XVIII-lea, încă din 1737 sublinia că Masoneria va trebui să acționeze în lume în sprijinul *focalizării* propriei energii pentru *a reuni într-o singură fraternitate pe reprezentanții tuturor națiunilor.*Această desfășurare spre *unificarea mondială* a fost punctată cu faze alternative de tip *solve et coagula – dizolvă și recompune* – argument care este îmbrățișat de gradul 33 al RSAA prin *motto*-ul *Ordo ab Chao – Ordine din Haos – Distruge pentru a reconstrui*, în care ambii termeni și *ordinea* și *haosul* trebuie (în mod natural) create de către Masonerie (1).În numele *naționalismului* răspândit din belșug după evenimentele Revoluției Franceze de către campaniile militare ale masonului Napoleon, a fost *dizolvat* ceea ce era cunoscut cu numele de *Sacrul Imperiu Roman* condus de către dinastia de Habsburg.Terminată această primă fază prin primul război mondial, cu al doilea război mondial s-a dat o lovitură mortală naționalismelor (care constituiau o piedică în calea unificării politice globale) făcându-le să naufragieze într-o baie de sânge.Astfel apărea *bipolarismul* Statele Unite – URSS care, în principiu, aduna toate popoarele lumii în două imperii mari (în aparență inamice), dar în realitate complementare (faza de *coagulare*).În cele din urmă, pentru a face loc *guvernului unic*, și acest *bipolarism* trebuia să dispară.Iată deci *miraculoasă* (în aparență) cădere a zidului Berlinului care a dus la o nouă perioadă de *dizolvare* caracterizată de multitudinea de conflicte dintre micile naționalități eliberate de *jugul bolșevic*.Apariția acestor conflicte, alimentate cu arme din exterior, devin ocazii pentru intervenții *pacificatoare* ale organizațiilor internaționale, dând posibilitatea mijloacelor de comunicare să predice necesitatea unui guvern mondial care să *restabilească* (în cele din urmă) pacea.În mod natural, o astfel de interpretare a istoriei, poate apărea arbitrară sau nu suficient de bine demonstrată.Privitor la acest ultim aspect, există o foarte bine documentată literatură franceză (dar și engleză) care ilustrează cu minuțiozitate, etapă cu etapă, culisele conspirative și oculte ale principalelor evenimente din această tumultoasă și însângerată perioadă istorică (2).Faptul că despre această literatură se păstrează o *tăcere mormântală*, poate fi explicat prin puterea financiară extraordinară (și nu numai) a unei conjurații care, conform celor admise de Fergusson, *manevrează toate guvernele lumii* (3).Nu se poate nega că programul sectar, formulat în acea perioadă și dus înainte prin constituirea Statelor Unite ale Europei (ca preludiu al Guvernului Mondial) este deja în plină desfășurare.Concentrarea puterii politice se reflectă și prin puterea financiară, controlată de nu mai mult de 300 de multi-naționale, supravegheate la rândul lor de o duzină de *super-bănci*.Privitor la Guvernul Mondial, se observă că ONU (care constituie doar un preludiu), din punct de vedere politic, trece din insucces în insucces și pare să nu mai aibă *suflu*.Aceasta (poate) și ca o executare a dispozițiilor apărute după reuniunea Grupului Bilderberg de la Baden-Baden (6-9 iunie 1991, Germania, dispoziții apărute și în periodicul *Code*, nr. 11/1991) care preconizau o posibilă lichidare a acestui organism internațional, până în anul 2000.Totul este folosit pentru forțarea acceptării ideii de *guvern mondial*: *Este nevoie de un guvern mondial* – declara miliardarul evreu George Söröș *– o necesitate din ce în ce mai mare acum, după criza Națiunilor Unite, apărută tocmai când dezmembrarea Uniunii Sovietice a creat condițiile care să facă organizația să funcționeze conform principiilor originale* (4).

Mahmoud Abbas și Ariel Sharon

Este foarte probabil (dacă nu chiar sigur) ca în desfășurările democratice bazate pe *jocul dialectic* dreapta – stânga – centru (adică în termenii *teză – antiteză* care se rezolvă printr-o *sinteză*) vor exista transformări care vor restrânge (ulterior) principiile democratice.Exact ceea ce spunea și Guénon: *Este prea evident că poporul nu-și poate atribui o putere care nu este a lui: adevărata putere nu poate veni decât din înalt pentru că, spunând-o în trecere,* ***ea nu poate fi legitimată decât prin confirmarea venită de la ceva mai presus de ordinea socială, adică de la o autoritate spirituală*** (5).Autoritate spirituală care cu o siguranță credibilă se poate identifica în apropiere de *Masters of Wisdom*, care-și trage forța și iluminarea din *puritatea doctrinei luciferice* exaltată de către Pike, aprobată pe deplin de cei care sunt prezenți la manifestările New-Age.Privitor la Albert Pike, Angelo Sebastiani în *La Luce Massonica – Lumina Masonică* (vol VI, *Riti Mistici, Misterici, Magistici*, Roma, Hermes Edizioni, 1995, p 176) face o declarație (destul de documentată): *Din ramura anglo-saxonă* (a *Societas Rosa-Cruciana in Anglia și derivațiile ei*) *făceau parte, pe lângă John Yarker, și G R S Mead, Spenser Lewis (care în 1909 scoate ”din adormire” Anticus Mysticus Ordo Rosae Crucis în Statele Unite), Max Hendel (filosof englez și autor de scrieri esoterico-ermetice, fondator al ”Rosicrucian Fellowship”) și Albert Pike, marele reformator și reorganizator al liturghiei și dogmei RSAA, adoptat, mai ales, în Statele Unite.*

Așteptarea mesianică a Noii Ere se răspândește și contaminează fiecare mediu prin crearea unui climat de așteptare, *de milenii*, fapt posibil și prin folosirea resurselor imense, utilizate într-o rețea cu structură planetară.Argumente? După adunarea G7 din iulie 1992, apare și obișnuita *declarație finală*: *Eliberată de conflictul Est-Vest, comunitatea internațională se află în pragul unei noi ere* (6).Boutros-Ghali, secretar general al Națiunilor Unite, în Raportul Anual al celei de-a 47-a sesiuni a Adunării Națiunilor Unite din 15 septembrie 1992, declara: *(...) un nou freamăt de speranță trece prin națiunile lumii, conștiința existenței unei imense oportunități pentru a culege ... și e desigur în puterea noastră **să determinăm renașterea unei noi ONU, pentru o nouă eră internațională** (...).*Pentru a ajunge la acest scop, continuă Ghali, *e nevoie de un nou spirit de comuniune, de implicare activă în problemele sociale și politice, de creativitate intelectuală pentru transformarea în realitate a unei perioade de speranță* (7).Cuvinte care aduc aminte de concepțile lui Alice Bailey: *Astăzi, viziunea oamenilor este cea a Erei Vărsătorului, chiar dacă nu o știu.Viitorul va aduce raporturi juste, comunicare adevărată, împărțire dreaptă (...) și bună-voință; imaginea viitoare a umanității arată Națiunile Unite într-o înțelegere perfectă și diferențele de limbaje ... nu vor afecta justele raporturi.Hristos este în centrul tuturor acestor viziuni.Astfel, scopurile și opera Națiunilor Unite vor căpăta maturitate și o nouă Biserică a lui Dumnezeu, reprezentată de toate religiile și toate grupurile spirituale, va pune capăt marii erezii a separării* (8).Boutros-Ghali, creștin copt (egiptean) căsătorit cu o evreică, reprezentant de seamă al masoneriei anglo-saxone și fiu al unui mason egiptean de rang înalt, trebuie să știe ceva...

A: COMISIA TRILATERALĂ, BRAȚ AL LUCIS TRUST. AFACERILE ITALIENE

Nota traducerii în limba română: inițial exista o indecizie privitor la adăugarea acestui subcapitol în ”întregul” traducerii.Dar după ce a apărut că evenimentele prezentate aici se pot întâmpla în orice parte a lumii și datorită faptului că multe societăți italiene sunt prezente (prin filiale) și în România, indecizia s-a transformat în necesitate.

O atenție particulară trebuie acordată întâlnirii Comisiei Trilaterale (societate semisecretă, cu sediul la New York, care controlează multi-naționalele occidentale și cele japoneze) care a avut loc între 27-29 martie 1993 la *Park Hyatt Hotel* din Washington.În cadrul adunării, au existat două teme de discuție: *întărirea raporturilor Est-Vest într-o fază* (după cum susținea Paul Volcker) *de **controlled disintegration** – dezintegrare controlată a economiei mondiale*, respectiv un proiect patronat de Robert D Hormats și intitulat *Mișcările migratorii: o **nouă competiție** pentru o **nouă eră*** (9).Se poate spune că această *competiție* este (de fapt) o provocare adresată popoarelor, respectiv tradițiilor atașate la teritoriul național.Pe această direcție se încadrează și (umflată ca un balon) *problema rasistă* (comedie stufoasă) a *pericolului naziskin*, în realitate niște dezaxați care, în orice parte a lumii ar putea fi reduși la tăcere prin acțiuni simple și promte ale poliției.Dar nu.Ceea ce se dorește este prefigurarea acestei probleme ca o *amenințare subversivă* la adresa societății și ordinii publice.Se fabulează pe tema temutelor și destabilizatoarelor *tendințe antisemite*, fenomene necunoscute în multe locuri din lume, înfierându-se cu *cuvinte de foc* refuzul celui *divers*, chiar dacă, cei care stârnesc necazuri nu sunt localnicii ci tocmai emigranții.Și nu este nimic de făcut.Oricine caută explicații sau discută în termeni categorici despre aceste aspecte știe că în orice moment poate fi *subiect de atenție* pentru o legislație severă (10), aplicabilă la nivelul întregului mapamond.Robert D Hormats, cel care a condus lucrările Comisiei Trilaterale (din 1993, de la Washington) privitoare la *mișcările migratorii* era (la acea vreme) vice-președinte al băncii Goldman Sachs, aceeași care, împreună cu Solomon Brothers și Merrill Lynch au *activat* în Italia în sprijinul *tehnocraților* naționali pentru lichidarea industriei de stat și vânzarea acesteia către multi-naționale.Lucru posibil și prin destabilizarea cursului lirei italiene, pusă la punct de aceleași bănci pe piața londoneză, prin atacuri asupra titlurilor de stat...

Tot aceste trei bănci de afaceri de pe Wall Street au fost *însărcinate* oficial de către guvernul italian de atunci (când prim-ministru era Giuliano Amato) să *consilieze* vinderea patrimoniului fostelor *Participațiuni ale Statului* și, imediat după numire (la 17 septembrie 1992), ministrul industriei (Guarino) s-a deplasat la New York pentru a se întâlni cu *șefii*. Printre *cumpărători* (pentru a ne da seamă de amploarea acțiunii) trebuie amintiți Evelyn de Rothschild (reprezentant al City-ului londonez), respectiv David Rockefeller.După ce ani întregi economia italiană (în mare parte) a aparținut statului, ca un *experiment socialist* terminat în aparență, patrimoniul de stat a trecut în *mâinile* Înaltei Finanțe prin inaugurarea unei etape mai avansate a unui plan (elaborat în exterior) care **trebuia** aplicat.În această *operație*, există aspecte mai mult decât intrigante.În faza inițială, speculatorii cei mai aprigi împotriva lirei italiene au fost Goldman Sachs (*Alo, Grecia? Treci la rând!!!*) și Warburg, care mai apoi au *sfătuit* guvernul italian să se adreseze... băncii Goldman Sachs.Sau că Romano Prodi (membru al Clubului de la Roma), fostul *super-manager* al IRI (Institutul Italian de Afaceri Internaționale), descris de New York Times (din 27 iunie 1995) ca *un produs al noului mondialism (...), trecut de la fabiana London School of Economics* (fiind *hon. fellow* – nota autorului) *spre Stanford și spre Harvard*, se recicla în sectorul public al privatizării, fiind cooptat în cadrul Goldman Sachs ca *senior advisor.*

Prodi, laureat în economie la Universitatea Catolică din Milano în 1961, a fost președintele Asociației de Politică și Cultură *Il Mulino* din Bologna (între 1974 și 1978), asociație care, alături de BNL (Banca Nazionale di Lavoro, acum parte a B N Paribas), FIAT, ENI, MONTEDISON apare printre membrii constituienți ai numitului institut italian.Pe lângă apartenența la acel institut, Prodi apare și în Grupul Bilderberg, respectiv Comisia Trilaterală.*Siegmund G Warburg* din Lon-dra a fost întemeiată de o familie evreiască originară din Florența.Plecată spre Germania, în cele din urmă se stabilește în Marea Britanie (10 bis).L-a avut drept conducător (până cu puțin timp în urmă) pe austriacul devenit *lord* Roll of Ipsden (Eric Roll), director al Băncii Angliei între 1968 și 1977, membru al Fundației Rockefeller, dar și al Kissinger Associates, al Comisiei Trilaterale.Banca de afaceri Goldman Sachs (de pe Wall Street) înglobează moștenirea faimoasei Kuhn & Loeb (cea care a finanțat revoluția bolșevică din Rusia, respectiv ascensiunea lui Stalin).O altă mică paranteză necesară.Familia Warburg a avut patru fii.Abraham Moritz Warburg (13 iunie 1866-26 octombrie 1929) a fost fondatorul Institutului Warburg.Felix Moritz Warburg (14 ianuarie 1871-20 octombrie 1937) a fost căsătorit cu Frieda Schiff (fiica lui Jacob Schiff) și

a fost *senior partner* la Kuhn & Loeb Co, respectiv membru al CFR.Max Warburg (5 iunie 1867-26 decembrie 1946) a fost *partner* la M M Warburg & Co (1893-1938), N M Rothschild & Sons, I Dreyfus & Co, I G Farben (1925-1938), Reichsbank (1933-1938).Paul M Warburg (10 august 1868-24 ianuarie 1932) a fost căsătorit cu Nina Loeb (fiica lui Solomon Loeb).A fost unul din fondatorii (în 1913) US Federal Reserve și guvernator al acestei instituții între 1913-1918, membru al Kuhn & Loeb, al Union Pacific, al American I G Chemical și director al CFR (1921-1932).Mama fraților Warburg a fost Charlotte Esther Oppenheim, iar Jacob Schiff a fost căsătorit cu Theresa Loeb, sora lui Solomon Loeb.Revenind la Goldman Sachs, printre directori i-a avut pe Henry Kissinger (poate că mai este încă director), *super-mondialistul* care a elaborat o multitudine de *strategii*, falimentare din punct de vedere politic (este suficient de amintit criza din Liban), dar și Robert D Hormats, membru al Grupului Bilderberg, al Comisiei Trilaterale și al Institutului Aspen.

Solomon Brothers (evreiască ca și *sora ei*, Goldman Sachs) controlează împreună cu cea din urmă piața internațională a petrolului, trusturi de presă (Washington Post, ca *purtătoare de cuvânt* a Trilateralei), etc.Warren Buffet care este un apropiat al mediului bancar, deține o fundație care-i poartă numele, iar printre scopuri se află promovarea și finanțarea campaniilor antidemografice.Merrill Lynch face parte din *Pizza Conection* – afaceri cu droguri și spălări de bani între Italia, Statele Unite și Lugano (Elveția) prin implicarea mafiei.În acea perioadă, ministru american al finanțelor era Donald Regan, fost înalt reprezentant al Merrill Lynch, iar numele băncii care sponsoriza afacerea (cum este normal !), în realitate, nu apare implicat.În 1992, Guvernul Italian a încredințat băncii Merrill Lynch *privatizarea* societății *Creditul Italian*.Pentru cei care încă nu cred în teoria unui complot al Înaltei Finanțe împotriva Italiei (și nu numai), trebuie să se admită existența de coincidențe stranii, care s-au succedat într-o anumită ordine.

Ronald Reagan primind gradul 33 al RSAA

* La 2 iunie 1992, vasul regal *Britannia* se afla staționat în Marea Tireniană (era *inviolabilă*, având statutul diplomatic de teritoriu englez) iar la bord se afla regina Elisabeta, operatori din City-ul londonez (locul în care se află adunate cele mai mari bănci și instituții financiare, active pe piețele europene dar și pe plan mondial) precum Warburg, Baring, Barclays împreună cu reprezentanți de seamă ai finanțelor italiene (11), ai ENI (12), ai AGIP, ai COMIT (a lui Cuccia), ai ASSICURAZIONI GENERALI, etc.În aceeași lună (se pare că la *recomandarea* reginei Angliei), Guvernul Italian încredințează celor trei societăți de consultanță activitatea de găsire a celor mai bune condiții pentru vânzarea industriei de stat.O mică deviere, referitoare la rolul și importanța Assicurazioni Generali, este necesară.

Assicurazioni Generali a fost înființată de către evreul Giuseppe Lazzaro Morpurgo (1759-1837) la Trieste la 26 decembrie 1831, sub numele de *Imperial Regia Privilegiata Compagnia Assicurazioni Generali Austro-Italiche* în jurul căreia Morpurgo adună membrii cei mai influenți ai Comunității Evreiești din Veneția și Trieste, dar și oameni de afaceri.În scurt timp, Generali devine prezentă în toate statele italiene (înainte de unirea acestora), în 1860 devenind titularii drepturilor de asigurare în Statul Pontifical – Vatican.Încă din 1845 erau prezenți și la Hamburg printr-o agenție condusă de Wilhelm Lazarus, agenție care în scurt timp va începe să acționeze în tandem cu *Banca Commerciale Italiana* [viitoarea COMIT, fondată de evreii Otto Joel (1856-1916) și Federico Weil în colaborare cu co-religionarii Bleichroeder din Berlin] – institut de credit dintr-o rețea internațională proiectată mai ales pentru afaceri cu Orientul, pe urmele lăsate de comercianții *Serenissimei* (numele sub care era cunoscută Republica Veneția). Această rețea deasă de relații internaționale a permis concentrarea și controlul pieții de cereale în mâinile evreilor.Unul din reprezentanții acestei rețele era un anume Michele Sulfina (unul din directorii de la Assicurazioni Generali din primii ani ai secolului al XX-lea) care provenea din departamentul de asigurări de la M*ondiale Dita Granaria Louis Dreyfus and Co – Societatea Mondială a Cerealelor Louis Dreyfus and Co* (13).În acea perioadă, Dreyfus era cel mai mare engrosist din Odessa iar în prezent se află între primele șase societăți din *cartelul mondial* al grâului.În 1905, Dreyfus deschide un *cont curent* la COMIT a cărei filială din Veneția era condusă de bancherul Giuseppe Toeplitz (născut la Varșovia într-o familie de evrei înstăriți) care era ocupat cu stabilirea de relații foarte importante cu Morpurgo, cu bancherul (evreu) Camillo Castiglione [despre care Blondet (14) va spune că *va face afaceri foarte importante prin căderea Imperiului Habsburgic*], cu bancherul genovez Morosini, dar mai ales cu masonul Giuseppe Volpi di Misurata.Volpi di Misurata era *omul* lui Toeplitz la conducerea Assicurazioni Generali în 1938 când legile rasiale ale statului fascist au obligat conducerea evreiască să se retragă.De asemenea, Volpi era și ministru al finanțelor, menținând legături cu Înalta Finanță anglo-saxonă (15).Volpi di Misurata a devenit omul de încredere al lui Toeplitz încă din primii ani ai secolului XX când parcurgea Balcanii realizând afaceri de anvergură, lucru posibil și datorită scrisorilor cu recomandări și prezentări ale lui Toeplitz către comunitățile evreiești (destul de puternice) din interiorul Imperiului Otoman.Volpi a fost membru al lojii din Salonic, lojă care finanța organizația *Tinerii Turci* care, cu ajutorul comunității evreiești internaționale, vor fi autorii *puciului* care au dus la căderea Imperiului Otoman în favoarea lui Atatürk [același Blondet face cunoscut că *Tinerii Turci* erau în mare parte evrei convertiți la islamism, dar care în secret mențineau legături cu cultele evreiești (16)].În 1906, printre *clienții* de la COMIT s-a aflat și *regele german al cărbunelui*, evreul Hugo Stinnes (Mülheim an der Ruhr 1870-Berlin 1924) printre ai cărui asociați se afla și Israel Lazarevici Gelphand (sau Helphand), cunoscut printre bolșevicii ruși cu numele de *Parvus*, mare *cata-*

Giuseppe Toeplitz (1866-1938)

talizator și finanțator al Revoluției Bolșevice din Rusia.Până în aprilie 1998, președinte la Assicurazioni Generali a fost Antoine Bernheim (născut în 1924, fost *elev* al lui André Meyer de la Lazard), bancher înrudit cu înalta societate evreiască (a fost activ ca trezorerier la *Fondation Du Judaïsme Français*, al cărei președinte este David de Rothschild, iar vice-președinte este Robert Badinter – membru al B'nai B'rith și fost ministru francez al justiției) care la rândul ei, în cadrul Generali, o reprezintă pe Lazard – *entitate puternică printre puternicii din Înalta Finanță*.Vice-președinte la *Mediobanca* și apropiat al lui Enrico Cuccia, Bern -heim are o fiică (Martine) care s-a căsătorit (al doilea mariaj al ei) cu principele (din Roma) Domenico Orsini a cărui mamă Franca Orsini Bonacossi este urmașa unei familii care a contribuit la înființarea Assicurazioni Generali din zona Veneția – Trieste.

The leaders of the revolution in 1905. From the left: Alexander Parvus, Leon Trotsky and Leon Deutsch with other Jewish conspirators. This photograph was a state secret.

Câțiva din responsabilii Revoluției Bolșevice

Din consiliul de administrație de la Generali, cunoscut și cu numele de *Leul din Trieste*, au făcut parte reprezentanți ai *marilor averi europene* precum baronul August von Fink (decedat cu puțit timp în urmă), proprietar al băncii de investiții *Merck und Fink*; Elie de Rothschild – din partea franceză a familiei; baronul Pierre Lambert, văr cu Rothschild și titularul celei mai mari bănci belgiene, cunoscută pe Wall Street drept *Drexel Burnham Lambert* (va fi interesant de citit și capitolul dedicat lui Ion Țiriac !!!); Jocelyn Hambro de la banca evreiască *Hambro's*, reprezentată în City-ul londonez (16bis), finanțatoare a Republicii Piemonte începând cu anul 1851; familia Orsini și Pierpaolo Luzzato Fequiz, unul din urmașii unei vechi familii evreiești din Veneția – Luzzato – din care provine și soția unui fost ambasador american la Roma, Richard Gardner (reprezentant de vârf al comunității evreiești americane, membru al Societății Pilgrims, al CFR, al Comisiei Trilaterale și al Institutului Aspen).

* Guvernul Amato își începe activitatea și aproape imediat, *Moody's*, o agenție de *rating* din New York care furnizează investitorilor indicații privind riscul acțiunilor și al obligațiunilor de pe piața mondială, depreciază Italia și (chiar dacă nimic nu s-a schimbat în perioada 1990-1992) o așează între țările cu risc.Reprezentantul Moody's pentru Italia, David Levey este un apropiat al cercurilor financiare de pe Wall Street.

* Ca reacție, cumpărarea de titluri emise de statul italian scade, statul fiind obligat să înalțe rata dobânzii pentru a le face mai atractive.Simultan începe speculația împotriva lirei italiene cu avantaje pentru *finanțatorul de atac* George Söröș (membru al CFR și apropiat al Comisiei Trilaterale), ocazie cu care reușește să câștige circa 28 de miliarde de dolari.Puterea de cumpărare scade, lira italiană se depreciază numai în perioada august 1992-martie 1993 cu 30%, deficitul de stat creș -te iar guvernul este împins să vândă o parte din *patrimoniul de stat*.Capitalul ia calea exteriorului în dauna investițiilor de pe teritoriul național (17).Începe *spirala inflaționistă* care duce la falimentul a sute de societăți mici și medii, la imposibilitatea susținerii noilor costuri de producție, piața devine aproape impermeabilă cu o rată a șomajului în creștere.Între timp, Înalta Finanță cumpără în liniște, în același mod ca în Estul Europei, unde imediat după operațiunea *Căderea Comunismului* a achiziționat industrie și tehnologie la prețuri reduse.

* În iulie 1992, Goldman Sachs (18) indica cu un <u>avans de doi ani</u> că rata de schimb *liră italiană – marcă germană* se va opri în jurul raportului *o marcă = 1000 de lire*.

* Între 22 și 25 aprilie 1993, Grupul (Clubul) Bilderberg s-a reunit la Atena, în Grecia.S-a discutat despre *problema Italiei* cu ”ușile închise” și nimic nu a *transpirat* la exterior.Dintre cei o sută cincisprezece participanți, Italia era reprezentată de Carlo Azeglio Ciampi, Lamberto Dini, Gianni Agnelli, Antonio Maccanico, Tommaso Padoa-Schiopa, Mario Monti (fost rector la Universitatea Bocconi din Milano și economist de încredere al lui Agnelli), tehnocratul Renato Ruggiero (din consiliul de administrație de la FIAT).Se știe numai că s-a constituit un *Consiliu al celor 12*, compus din doisprezece membri Bilderberg, capabili să *aibă intrare liberă în orice guvern* (19).Datoria publică a Italiei (care până la acea vreme era *internă* este *internaționalizată* de către guvernul Ciampi. Câteva amănunte, destul de necesare.Unul din băieții lui Adrian Năstase a studiat la ... Bocconi.După o perioadă, Ciampi va deveni președinte al Italiei.După ceva vreme, Mario Monti [în imaginea de mai sus (stânga) discutând cu Jean-Pierre Hansen (dreapta), președinte la *Suez Tractabel*, în timpul unei întâlniri a Grupului Bilderberg] va deveni prim-ministru al Italiei.

Prin aceste jocuri, controlul *datoriei* dar și al politicii naționale trece în *mâna* marilor piețe financiare mondiale. Rândurile *pelerinilor de schimb* – reprezentanți, la vedere, ai clasei politice, indiferent de orientarea politică – se succed la conducerea Italiei [de la Occhetto la Maroni, de la Fini la D'Alema (20)].Cetățeanul de rând nu reușește să-și imagineze că jocul *stânga-centru-dreapta*, trecerea politicienilor – *migrația* – de la un partid la altul, că *inerentele* conflicte sociale au un singur *gestionar*.La 1 iunie 1994, David Rockefeller în trecere prin Milano pentru a douăzeci și cincea aniversare a Chase Manhattan Bank, susținea că este mulțumit de *cele 5000 de miliarde pe care clienții internaționali ai Chase i-au investit în titluri ale societăților italiene care au fost deja privatizate* (21), în timp ce președintele de la Chase (care-l însoțea pe David Rockefeller), Thomas Labreque (membru al Comisiei Trilaterale) simți nevoia să adauge un mesaj, evident, destinat să treacă dincolo de banalitatea semnificației imediate: *Italia este foarte importantă pentru strategia noastră de dezvoltare, la*

scară planetară.Franco Spinelli (un profesor din Brescia), provenind dintr-o funcție înaltă din cadrul FMI, deja consilier economic al ministrului Giorgio La Malfa (membru al Grupului Bilderberg), în cursul unui interviu privind criza monetară în desfășurare (în acea perioadă), constata un *paralelism* cu criza provocată de Rothschild în 1866 împotriva guvernului Lamarmora (și al ministrului de finanțe de atunci, Quintino Sella) privitor la insolvabilitatea plăților: *În ambele situații, Înalta Finanță internațională a fost cea care a dat startul.De data aceasta s-a început cu cedarea titlurilor noastre pe piața din Londra, cu estimările Morgan Stanley, apoi cu Moody's...*(22).Se știe că orchestra redă partitura celui care plătește, dar ar fi o superficialitate limitarea la astfel de explicații, chiar dacă închid în ele un anumit adevăr.

Ulrich Weiss, vice-președinte la Deutsche Bank și membru al consiliului de administrație de la FIAT, în cursul unei adunări a bancherilor de la *Villa d'Este* din 1993, a furnizat o evaluare foarte dură a situației italiene: *În ciuda impresiei de haos care apare în știrile de fiecare zi, este un pas înainte.**Pentru schimbare este necesar catharsisul.Este nevoie de o nouă Renaștere*** (23).Și ”renașterea” nu a fost făcută de popoare, ci de către ”elite”, pare să sugereze bancherul Ulrich Weiss.Mesajul în sine este foarte clar.

B: O PARANTEZĂ NECESARĂ: TONY BLAIR ȘI NOILE OBLIGAȚII ALE NATO

Reîntorcându-ne la sesiunea anuală a Comisiei Trilaterale se constată că ea a reușit să așeze o altă *piesă* pe *mozaicul mondialismului*.Un *guvern mondial* nu se poate edifica fără instrumentele necesare pentru corectarea traiectoriei eventualilor *devianți* de la drumul prestabilit.De aici și necesitatea unei *armate mondiale* care să conducă operațiunile de *poliție mondială*, până mai ieri în Iraq și Somalia, după aceea prin implicarea NATO în Jugoslavia, iar în Iarq, iar pe viitor împotriva creșterii naționalismelor, respectiv împotriva disperării unei *lumi a treia*, din ce în ce mai numeroasă și subjugată de Înalta Finanță (24).Operațiuni conduse până în prezent de către americani (dar plătite de către alții) iar în viitor, conduse poate de o *armată multi-națională* care să domolească reacția *re-trezitului* fundamentalism islamic, absolut refractar la ideea unui *guvern mondial* condus de către ONU, după cum explica Sunday Times din 10 iunie 1990, în ajunul războiului din Golful Persic: *Occidentul și URSS trebuie să se pregătească pentru o enormă ridicare a fundamentalismului islamic, din nordul mediteraneean al Africii și până în Asia Centrală, inclusiv republicile islamice sovietice*.La 23 iulie 1990, The Economist adăuga: *Este logic să prevedem operațiuni comune NATO – Pactul de la Varșovia pentru a combate (nu numai) revoluțiile și tiraniile din Lumea a Treia, (dar și) dictaturile fascist-populiste, religioase și antisemite* salutând *anii 1993-2005* drept *anii tunurilor (...).Se vor numi anii neo-colonialismului*.Paul Volcker, fost președinte al Federal Reserve (controlată de către Rothschild, respectiv Rockefeller), întrebat în cursul unei conferințe de presă la închiderea sesiunii Comisiei Trilaterale din 1993 de la Washington despre argumentul *jandarmeriei mondialiste*, jurnaliștilor care evidențiau dificultățile obiective în fața unei forțe *multi-națională* de poliție, el le-a răspuns asigurându-i că *o armată mondială* ***este, în orice caz, pe drum*** (25).

Între timp, în perioada 1992-1996, apărea pe scena politică britanică Tony Blair, membru al Societății Fabian și din 1993 al Grupului Bilderberg, cu sprijinul oficial a zece episcopi anglicani, respectiv a câtorva *prieteni* precum Gordon Brown (membru Bilderberg) și Robin Cook (membru al Societății Fabian).Sunday Times din 8 august 1996 putea să anunțe: *La începuturile acestui an, Societatea Fabian a fost preluată de către o echipă modernistă*, indicând numele persoanei desemnate, *Tony Blair*.În 1997, Tony Blair prelua puterea finanțat în procent de 70% de către înalta finanță evreiască, la fel ca și Clinton în SUA (26).Nu este de mirare că *eminența cenușie* din spatele lui Blair ar fi putut să fie un evreu (la fel cum s-a întâmplat și cu Margaret Thatcher), Peter Mandelson (membru al Societății Fabian, al Grupului Bilderberg și al Institutului Aspen).Armonia și afinitățile dintre Blair și Clinton apar imediat: militanți, amândoi, în 1968, ultrapacifiști (27), educați în cercuri elitiste și proiectați spre globalizare, spre o mărire ulterioară a influenței anglo-saxone în lume, pentru a cărei gestiune era nevoie de alte *instrumente* (a se citi *personalități*).*Noua Ordine Mondială* era adusă în discuție, din ce în ce mai mult, pe ambele maluri ale Atlanticului.Statele Unite au decis să treacă conducerea chestiunilor euro-atlantice, în mare măsură, către Blair și colaboratorii lui.Statele Unite rămâneau motorul economic și militar, în timp ce Londra devenea *partea decizională continentală*.Cu acordul RIIA, Blair a înființat un centru specializat pentru noul curs (în sens fabian) al politicii externe britanice, *Foreign Policy Center* și acest nou *think tank* era condus de către șeful *Foreign Office*, Robin Cook.În parelel, Blair numește ca ministru al apărării pe masonul George Islay MacNeill Robertson (care în același an va deveni *lord Robertson of Port Ellen*), membru al Societății Pilgrims (ramura britanică), președinte adjunct al RIIA, guvernator al Fundației Ditchley și membru Bilderberg.În 1999, lordul Robertson devenea al X-lea secretar general al NATO, nivelul maxim de conducere din Consiliul Atlanticului de Nord.La începutul lui noiembrie 1997, Blair a organizat la reședința lui un colocviu privat între paisprezece din cei douăzeci de membri ai Societății Fabian din guvernul condus de el și un grup de economiști americani conduși de israelitul Larry Summer, sub-secretar la finanțe, membru al CFR, al Comisiei Trilaterale și al Grupului Bilderberg.Era o întâlnire între prieteni: șase dintre economiștii lui Blair proveneau de la mari universități fabiane din America.*Americanizarea* economiei europene primește un nou impuls și o dată cu acesta, crește și prezența (influența) anglo-saxonă la Bruxelles.

Tony Blair și colonelul Qadhaffi

Războiul din Jugoslavia din 1999 va da măsura implicării diferite a NATO, condusă de către americani și englezi. Nu mai este deloc un organism comun de apărare în fața unor eventuale amenințări externe după cum au demonstrat prin agresiunea împotriva Serbiei, ci brațul înarmat al programelor fabiane folosit în cucerirea lumii.În primăvara lui 1999, în

cursul unei conferințe NATO ținute la Washington, Blair preciza: *De fapt, NATO este brațul nostru militar* (înarmat) *pentru o Nouă Ordine Mondială*.Wall Street Journal din 23 aprilie 1999, spunea: *Europa conduce jocul*, în timp ce în aceeași zi, ziarul francez Le Monde saluta pe patru coloane *nașterea unui nou internaționalism*, precizând că *Tony Blair este solistul care împreună cu NATO îi asigură împlinirea*.

C: GÂNDIREA LUCIS TRUST ȘI NAȚIUNILE UNITE

În lumina evenimentelor care au caracterizat ultimii ani, se poate spune (printre altele) pe bună dreptate că printre mondialiști a apărut un *standard* de proceduri care să le permită controlul *zonelor instabile*, dar importante din punct de vedere strategic.Schematic, acest *standard* s-ar putea rezuma:

1. Se înarmează eventualele fracțiuni opuse, separate între ele prin diferențe de ordin etnic sau de interese, exacerbându-se rivalitatea dintre ele.
2. Populația este înfricoșată cu acte teroriste.În mare parte, cu iluzia unei protecții majore, populația se transferă în orașe. Foamea și mizeria avansează.
3. Începe atacul informatic cu aceleași imagini *crude* difuzate peste tot în lume, despre atrocitățile săvârșite, despre copii înfomateți, despre persoane mutilate și femei disperate.
4. În țările dezvoltate sunt adunate ajutoare umanitare, alimente pentru a fi trimise în zonele cu criză.Personalul medical intră în *stand-by*.
5. Organizațiile umanitare, care adesea sunt obligate să ajute doar una din părțile aflate în conflict, sunt atacate (militar) de către partea adversă.În acest punct se poate declanșa intervenția Națiunilor Unite.
6. *Trupele de pace* trimise de către ONU cu motive diverse sunt atacate de focul încrucișat al fracțiunilor și se cer întăriri. Opinia publică din diverse țări este convinsă să contribuie la *efortul de pace*, trimițând trupe și materiale.
7. La acest punct, cercul s-a închis.Izbucnește războiul care poate fi controlat după necesitate, atenuându-l sau amplificându-l.
8. În funcție de scopurile strategilor din *culise* se asistă, mai mult sau mai puțin afectați și inerți, la distrugerea țării sau la epuizarea părților în conflict.În mod secret se sprijină partidul care în viitor va fi *longa manus – mâna lungă* a noului guvern.
9. În cele din urmă, țara este trecută sub controlul Națiunilor Unite.*Trupele de pace* rămân staționate până când noul guvern va deveni fidel rolului desemnat în cadrul Noii Ordini Mondiale.
10. Începe reconstrucția țării distruse.Pentru a face acest lucru, noul guvern va trebui să se îndatoreze la Banca Mondială sau la Fondul Monetar Internațional, punând la dispoziția Înaltei Finanțe (în schimb) propriile resurse naturale, căile de comunicație, mijloacele de subzistență ale propriului popor.
11. Cercul se închide pentru a doua oară.Dependența de băncile internaționale este deplină și începe colonizarea intensivă a respectivei țări.

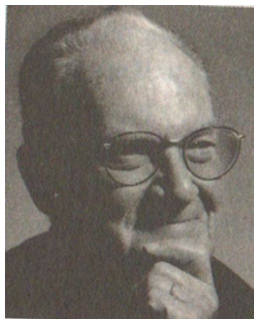
În realitate nu este vorba de *strategii* originale.Încă din 1985 a apărut o broșură destul de interesantă sub semnătura lui Charlotte Waterlow, membră a Fundației Neo-Zeelandeze de Studii pentru Pace, cu titlul *Prin furtună spre o comunitate mondială*, sub forma unui comunicat al *Bunei Voințe Mondiale*, editat de sediul din Geneva al Lucis Trust.În ea se recunoaște că Lucis Trust a fost originea, punctul de plecare spirituală și creierul ocult al mișcării New-Age.Se recunoaște printre altele, rolul indispensabil al informației *pentru dezvoltarea spirituală a lumii*, al *feminismului* care (se subliniază) a contribuit pe lângă emanciparea femeii, și la scoaterea la lumină a caracteristicilor feminine din comportamentul și psihologia masculină; se *conștientizează* eforturile crescute ale religiilor, mai ales a celei creștine de-a lăsa deoparte atitudinile spirituale anacronice și exclusive, de-a ajunge la un punct de vedere comun cu știința modernă și cu drepturile omului.Este recunoscută dezvoltarea rapidă și generalizată a *conștiinței ambientale*, a dorinței de construire a unei societăți care să trăiască în armonie cu natura, de încurajare a unei *contraculturi economice* care, punând limite dezvoltării favorizează micile comunități, inclusiv cele economice.Charlotte Waterlow nu se oprește aici și face cunoscut că există modele *obligatorii*, deja probate și funcționale care să ducă spre o formă de centralizare mondială.Respectivele modele trebuie actualizate prin următoarele priorități:

1. Ajutorul către țările în curs de dezvoltare trebuie garantat printr-un sistem mondial de taxare a veniturilor, gestionat de către o instituție de asistență socială, cu caracter mondial.
2. Prioritatea necesităților trebuie stabilită de către ONU, mai ales în ceea ce privește bunurile rare, respectiv cele de importanță vitală.
3. Trebuie aplicat principiul de *moștenire colectivă* la nivelul întregii planete.
4. Drepturile omului trebuie protejate prin instituirea unei Curți Internaționale de Justiție și, pentru a nu se uita de *precedentul de la Nürenberg*, este nevoie să se înființeze un Tribunal Penal Internațional (Curtea Supremă de la Haga, care pentru prima dată în istorie **judecă în numele omenirii** criminalii de război, deocamdată doar cei ai fostei Jugoslavii).
5. Pentru respectarea precisă a hotărârilor conținute în Carta Națiunilor Unite, **este nevoie de constituirea, pentru pace, a unei armate ONU**.În același timp va trebui creat de către Națiunile Unite un *Birou pentru Dezarmarea Generalizată*, așa după cum se arăta în acordul McCloy-Zorin din 1961.Privitor la acest ultim punct de vedere se poate ca Waterlow să nu țină cont că în 1961, chestiunile privitoare la dezarmare erau *gestionate* Înalta Finanță, cea care furniza și fondurile pentru construcția rachetelor intercontinentale, prin conceptul de *gestiune (luptă) a contrariilor*.

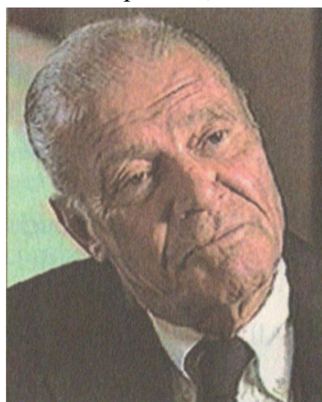
John McCloy (1895-1989), membru al Societății Pilgrims era persoana *perfectă* pentru acest scop.În afară de faptul că a fost președinte al Comitetului de Control a Dezarmării de pe lângă Națiunile Unite (între 1961 și 1974), a fost și președinte al Băncii mondiale, al Chase Manhattan Bank, al Dreyfuss Corp, președinte al consiliului de conducere la CFR, președinte al Institutului Atlantic, al Fundației Ford și participant la adunările Grupului Bilderberg.În aceeași perioadă,

Națiunile Unite erau locul de întâlnire și pentru alte personalități ale lumii politice.Printre aceștia, Robert Muller (născut în 1923), director (în perioada anilor '70) al Biroului Secretariatului General al Națiunilor Unite, *adept New-Age* declarat și membru al Lucis Trust.Pentru Muller, Națiunile Unite constituiau *un stadiu necesar pentru evoluția biologică a umanității*, idee preluată de la mentorul lui – Teilhard de Chardin – care (din cele spuse chiar de Muller) considera Națiunile Unite ca *transpunerea în realitate a instituției din viziunea lui* (28) iar *omul* din cadrul viitoarei ONU ca un *supra-om, organizat mental prin convingere* (29).Muller, cunoscut în mediul ONU cu apelativele de *profet al speranței* sau *tată al educației globale*, a înființat la Arlington (în Texas) *Robert Muller School of Ageless Wisdom – Școala Înțelepciunii fără Vârstă Robert Muller* și a fost rector al unei *Universități pentru Pace* creată de către ONU în demilitarizata Costa-Rica.Respectivele instituții sunt recunoscute de către UNESCO, răspândind cu ajutorul resurselor importante pe care le au la dispoziție *cuvântul* lui Alice Bailey.Un alt *personaj* din *curtea* ONU este evreul Norman Cousins care, în iunie 1983, a convocat la sediul Națiunilor Unite o întâlnire denumită *Consiliul Mondial al Înțelepților* cu intenția declarată de punere în aplicare a *planului* teozofiei.Constance Cumbey (o avocată din Chicago), una din primele persoane care au denunțat pericolul New-Age, dădea câteva detalii despre caracteristicile *planului* New-Age: *Constituirea, la nivel mondial, a unui sistem financiar bazat pe ”cartea de credit” care să înlocuiască banii lichizi* (30), *o autoritate mondială pentru nutriție, un sistem de taxare folosit la nivel mondial, serviciu militar obligatoriu și generalizat.*Blackwood adaugă că *cine ar dori alte detalii, se poate adresa la numărul 866 al United Nations Plaza, unde va găsi una lângă alta Lucis Trust și Anti Defamation League* [”brațul” eficient al B'nai B'rith (31)], *dar și Comunitatea Internațională a Bahá'i, Millenium Forum al lui Mihail Gorbaciov, ambasadele țărilor asiatice*.O întrebare privitoare la Cousins apare ca fiind foarte oportună: din ce motive papa Ioan al XXIII-lea a considerat necesar să mențină raporturi cordiale cu Cousins, oferindu-i chiar postul de *consilier personal* în timpul crizei rachetelor din Cuba.Mistere religioase de nepătruns, mistere ale New-Age...

Robert Muller

Un alt *obișnuit* al mediului ONU este Robert S McNamara (născut în 1916, în imaginea alăturată), fost președinte al Băncii Mondiale, prezent în toate instituțiile din *zona superioară a Puterii*.Fost președinte al Ford Motor, fost director al Royal Dutch Petroleum, a făcut parte din consiliile de administrație de la Washington Post, TWA, de la Corning Glass Work, de la Institutul Brookings.Membru al CFR, al Comisiei Trilaterale, al Institutului de Studii Strategice din Londra (IISS) a participat și la întâlnirile Grupului Bilderberg.Consiliul de coordonare al asociației New-Age *Inițiativa Planetară* îi are printre membri pe Brooke Newell (vice-președinte la Chase Manhattan Bank), pe Gerard Eltson, fost director executiv la Amnesty International... Dar poate că este mai bine ca în loc de această înșiruire să vedem cele spuse de Jack Lang (fost ministru francez al culturii și membru al B'nai B'rith), text publicat în revista franceză *Passages* în numărul din iulie-august 1988:

J Lang: Nu din întâmplare, Diavolului i se mai spune și ”malițiosul”.Bucătăria, ca și cultura, are nevoie de puțină răutate.În acest sens, mi-aș da bucuros sufletul Diavolului !

P: Ați trecut pe aproape?

J Lang: Sper, pentru că este o sursă permanentă de inventivitate, dacă se știe cum trebuie folosită!

Spre finele *acestui* ciclu, al *haosului anunțat*, celor care nu se vor putea adapta la noile cerințe spirituale, le este rezervată o soartă diversă.Lucru făcut public de către o societate braziliană – *TFP Tradiție, Familie, Prosperitate* – de inspirație creștină, activă mai ales în mediile catolice și cu puncte de vedere comune cu lojile masonice nord-americane (32).Iată ce spunea *cetățeanul lumii* David Spangler: *...nu este prea important să știm ce se va întâmpla cu vechea lume: suntem siguri că Hristos își va supraveghea milițiile lui și că acestea își vor asuma rolul lor cosmic (...).Putem spune ceva despre locul unde se va duce ”vechea lume” și cei care vor rămâne atașați de ea.În toată creația există o infinitate de sfere și de lumi, care prezintă diverse grade de dezvoltare a conștiinței (...).Va fi nevoie urgent ca aceștia* (cei atașați de ”lumea veche”) *să fie reabsorbiți în lumile interioare (...), cu alte cuvinte, planeta sau nivelul la care îi va conduce legea de atracție va avea un nivel divers față de nivelul conștiinței terestre; aceștia vor rămâne aici pentru a fi educați până când vor putea primi din nou un corp fizic (...).Are prea puțină importanță dacă aceste persoane vor fi eliminate definitiv sau vor fi reeducate.*Literatura mișcării New-Age este plină de astfel de *raționamente* care lasă de înțeles că va fi nevoie de *curățarea prin suferință a ”noii lumi”* de cei care vor refuza dictatura Anticristului.

Ruth Montgomery, definită ca *mesageră a New-Age*, spunea: *Suntem în pragul New-Age care va începe cu o răsturnare a polilor la sfârșitul acestui secol.Sufletele încarnate care contribuie la menținerea haosului în acest secol vor trece din nou în stare de spirit pentru a-și revedea comportamentele, iar noua rasă va începe căutarea liniștită spre înălțarea spirituală.*Astăzi se poate concluziona că *motto*-ul Revoluției Franceze este pe cale să devină realitate, pentru că în New-Age omul este *liber* de orice legătură cu Divinitatea – *Libertate*; *Egalitate* – în sensul că societatea este modelată ca o masă enormă, fără suflet; *Fraternitate* – pentru că toți cetățenii lumii sunt legați, în mod fratern, prin forțele obscure ale lumii luciferine în care tehnologia ar putea deveni unul din *instrumentele* controlului global.Apare foarte clar că în noua societate New-Age, ajunsă la *maturitate* nu va exista nici o toleranță din punct de vedere al opiniilor.După îndeplinirea scopurilor,

autoritatea își va da jos masca și tot ceea ce se spunea despre toleranță, diversitate de opinii, se va transforma în cinism și persecuție.Ideile de bază sunt foarte simple.*Autoritatea magilor*, *puterea* Înaltei Finanțe exercitată asupra guvernelor prin controlul economiilor lor, economii care sunt în interdependență cu piețele de consum; piețele dependente de numărul de consumatori decid *liniile* de dezvoltare demografică; imigrație, pentru compensarea deficitului demografic provocat; asimilarea culturilor diverse, apariția conformismului; coruperea și dispariția totală a identității istorice a popoarelor (după cum se întâmplă și în Iraq), distrugerea oricărui element distinctiv.*Sunt profund convins că Europa va deveni* – spunea Saint Yves d'Alveydre – *conducerea luminoasă, inima puternică, brațul blând dar ferm al **reconstrucției regatului omului** în întreaga lui unitate* (33).Faptul că această orientare are un scop precis este mărturisit și de compozițiile grafice ale unui artist norvegian, constituite din tablouri de mari dimensiuni care domină sala Consiliului de Securitate a Națiunilor Unite din New York și care, în ciuda dimensiunilor și a poziției în care sunt expuse, sunt ignorate în mod discret de către camerele de luat vederi care (câteodată) înregistrează ședințele consiliului.Unul din aceste tablouri reprezintă trei corbi mari care urmăresc un porumbel mic.La baza acestui *tablou*, alături de semnătura artistului, se spune că ar fi și un text cu următorul mesaj: *Omul va triumfa împotriva lui Dumnezeu* (34).În realitate o reluare a mesajului pe care masonul Paul Lafargue (1842-1911, ginerele unui anume Karl Marx) l-a rostit în 1865 în cadrul unei convenții laice, la Liège: *De patru sute de ani luptăm împotriva creștinismului, mijlocul cel mai puternic inventat vreodată în materie de spiritualism.Din păcate, este bine pus la punct... **Revoluția reprezintă triumful omului asupra lui Dumnezeu*** (34bis).(Parcă există un *popor ales* care se *trage de șireturi cu Dumnezeu*...și tot de la ei a plecat și *creștinismul*, și *masoneria*...).

D: SPRE O ”NOUĂ ORDINE MONDIALĂ A VĂRSĂTORULUI”. PUNCTUL ESOTERIC AL ÎNTÂMPLĂRILOR ACTUALE

La 28 februarie 1994, în cursul unei *ședințe albe deschise* (o ședință nerezervată doar *fraților* dintr-o lojă masonică) a lojii *Prietenia Perfectă* a Orientului din Rennes (Franța), s-a ținut un discurs inițiatic pus la punct de trei autori.Textul respectivului discurs a fost publicat (prin grija lojii) cu titlul *Moartea și reînvierea lumii noastre, sau Ordinea care iese din Haos.Punctul esoteric al întâmplărilor actuale*.Din textul care poartă numele și sigiliul lojii, o revistă a publicat câteva fragmente semnificative (35): *Lumea veche a căzut iar cea nouă încă nu s-a născut* spun autorii, constatând că lumea este pradă anarhiei, *în care vechile valori sunt contestate și disprețuite, în care fiecare nu mai crede în nimic*.Pare că situația trebuie să se desfășoare în acest fel dar, *din fericire, o lumină plăpândă s-a aprins începând cu 9 noiembrie 1989, o dată cu căderea zidului Berlinului.”9 noiembrie” - în latină 9 novem-bre – înseamnă ”de trei ori nouă”, a noua lună a calendarului.De trei ori nouă face ”999”, urmat de ”o mie”, reîntoarcerea unității: unitatea civilizației noastre, a celei universale și sfârșitul tuturor tensiunilor* (36).(Cei care doresc să aprofundeze tematica *esoterică a lunii noiembrie* pot citi cartea lui Jüri Lina – *Under the sign of the scorpion – Sub ”semnul scorpionului”*.Multe din evenimentele negative care au marcat destinul umanității de-a lungul timpului și-au avut *punctul de plecare* în *zodia scorpionului*).Confirmare (dacă mai era nevoie) că dispariția comunismului nu s-a făcut la întâmplare, prin *determinisme cețoase* sau chiar *miracole*, constituind un moment programat pe calea către *Republica Universală*, sau *Marea Operă*.

Își găsește confirmare și doctrina masonică a *ciclurilor cosmice* în care Terra trece de la un *eon* la alt *eon* (*”eon”*- denumire mai mult decât stranie pentru societățile care gestionează ramurile energeticii, chiar și în România), de la o eră la alta: *Unii văd revelația eternității care paralizează omul ca urmare a unei creații imobile, fără început și fără sfârșit.Văd timpul în mod liniar, curgând în același sens, fără a se mai întoarce.Pentru noi, dimpotrivă, unde totul este rațiune și simbol, marele orologiu al timpului își continuă mișcarea în jurul axului său, fără încetare, pentru a îndeplini ciclurile și Revoluțiile, se rotește pentru a se putea reîntoarce la punctul de plecare, șarpele ouroborus care-și înghite coada.(...) Astăzi, în timpurile agitate pe care le trăim, mărturie a unui sfârșit de ciclu, **odioasa Eră a Peștilor** se îndreaptă spre sfârșit și așteptăm apariția Erei Vărsătorului care va inaugura un nou și mare început*.Deci, către anul 2000 s-ar fi terminat *odioasa* Eră a Peștilor (caracterizată de rigoare morală, de renunțare, de ascetism), pentru a trece la Era Vărsătorului care (sub însemnele renunțării la orice morală) ar constitui un fel de reîntoarcere la paradisul terestru (*noua vârstă de aur*) sub controlul *înalților inițiați*, educați la școala talmudismului și cabalismului evreiești în perspectiva mesianică de instaurare a *Marelui Eden* sau *Lumea care va veni*.În noua eră mesianică (susține Talmudul), *Israel va moșteni lumea de la un cap la altul*, precizând că *nu este nici o diferență între această lume* (cea anterioară erei mesianice – nota autorului) *și zilele lui Mesia, cu excepția **sclaviei regatelor păgâne*** (37).**Revedeți imaginea de la pagina 72 a acestei traduceri !!!**

*Trăim ani tulburi, la sfârșitul unui ciclu – acela al **ichthys** – care în greacă înseamnă **pește**.Evoluăm în turbulența unei perioade de revelație, numită în greacă **apocalipsă**, un haos din care, din fericire, trebuie să renască, dacă suntem suficienți de puternici, **o nouă ordine, acea a Vărsătorului**, indiciul sublim al fratelui nostru Mozart și al muzicii lui divine care va inaugura, să sperăm, o nouă vârstă de aur (...).Conform tradiției noastre brahmanice, reluată și prezentată în imnul hindus al Marii Zeițe, astăzi se termină al șaptelea ciclu al civilizației noastre, acela al Manu Svârochisha, și începe ciclul lui Manu Sâvarni, al optulea **rege al lumii**, care va fi conducătorul adevaratului Dumnezeu-cel al ciclului al optulea*. Serge Hutin (38) explică despre acest *rege al lumii* că este identificat de către inițiați drept *maxima suveranitate a guvernelor invizibile, adevăratul **Rege al Regilor*** de la care ar *emana orice autoritate, drept și putere*, inclusiv cel al *Comunității Magilor care (...) va avea puterea să elaboreze sinteza universală, a marilor religii și a puterilor conducătoare* (39).O comunitate a *adevăratului drept divin*, după cum explica și Guénon: *Adevăratul drept divin îi atribuie individului investit un caracter de participant la Voința Divină și care nu poate fi separat de expresia acestei voințe, de care este indisolubil legat, conform formulei cunoscute **Deus Meumque Jus*** (40).*Regele lumii* este explicat încă o dată de Guénon când prezintă opinia unui înalt inițiat polon care între 1920 și 1921 a făcut o călătorie aventuroasă în stepele Asiei Centrale, Ferdinand Ossendowski (1846-1945): *(...) se află în raporturi cu gândurile tuturor celor care conduc destinele umanității (...).Cunoaște ideile și intențiile lor* (41).

Continuarea documentului este de interes maxim: *Eliminarea progresivă a barierelor economice și sociale va aduce cu ea predominarea omului puternic (...).Dacă lucrurile stau în acest fel, după o perioadă de tensiuni puternice, va trebui să se ajungă la* ***o nouă ordine teocratică***.Aceasta este gândirea Marii Loji din Franța care se consideră *teistă*, lăsând

laicitatea și democrația celor *slab* inițiați, lumii profane, mulțimii imbecilizată și confuză după două sute de ani de revoluții.*Înalții inițiați* știu că societățile apar și sunt conduse cu ajutorul *moralei* și din morală apare *legea*.Fără morală și fără lege – și *ei* știu acest lucru - nu poate fi decât *haos* și *dezordine*.Privitor la ordinea socială teocratică, Guénon susține că *(...) în mod normal trebuie să fie patru caste (cu posibilitatea de împărțire în mai multe sub-categorii), corespunzătoare celor patru clase principale în care se împarte, în mod natural, societatea sinarhică* (42).Iată-le mai jos, descrescătoare ca importanță:
- autoritatea spirituală și intelectuală (preoția și învățământul);
- puterea regală și administrativă (militară și judiciară);
- puterea economică și financiară (industria și comerțul);
- poporul, masa de țărani și de muncitori, *servitorii*, casta care *nu există din punct de vedere spiritual* (43).*Constituirea societății sinarhice* – observa Guénon în același text - *scoate în evidență supremația inițierii sacerdoților asupra inițierii regale, supremație caracteristică organizării teocratice*.(Imaginea de mai sus reprezintă simbolul societății *Frăția Ermetică din Luxor* și conține elemente noi: îngerul, vulturul – acvila, boul și leul, toate înconjurate de șarpele ouroborus).

Documentul lojii franceze continuă: *În spatele diversității religiilor esoterice există întotdeauna un substrat permanent, o mare și unică religie esoterică al cărui ciclu se confundă cu acela al speciei umane, religiile esoterice nefiind decât adaptări trecătoare la anumite condiții de loc și de timp.Flacăra unicei religii fundamentale a fost păzită cu rigurozitate (de-a lungul timpurilor) de un număr redus de oameni care dețin cunoașterea fie în formă tradițională (orală sau scrisă), fie (în cazuri excepționale) sub formă de comunicare personală și directă cu planul divin.Acești oameni sunt numiți în Occident ”inițiați”, iar în India ”guru”, cunoscuți drept ”ghizi”.Preoții caldeeni și egiptenii care celebrau marele mistere ale antichității, maeștrii cabalei evreiești, hermetiștii Evului Mediu, ei erau Inițiații.*

Cam are dreptate ceea ce spune micul fragment de mai sus.Cele trei imagini prezintă intrarea unei biserici evanghelice creștine din Roma, Italia.Vorbele sunt de prisos dar trebuie remarcat că îngerul din simbolul *Frăției Ermetice din Luxor* a fost înlocuit cu un om.Leul, boul și vulturul și-au păstrat *locul*.

Pentru realizarea trecerii la *epoca de aur* va fi necesară prezența *instrumentelor* care să conducă în mod inspirat masele de oameni, *inconștiente* de binele ce le așteaptă, izolând în același timp cu măsuri care trec de la *ostracizarea morală* până la folosirea forței pentru cei care – *civilii incapabili* – nu vor accepta *novus ordo*.Documentul continuă: *Și evreii așteaptă venirea unui Mesia și în așteptarea acestei veniri, dezordinile actuale și cele care vor urma determină o atitudine, respectiv o acțiune de opoziție a maselor pe care (pentru simplificare) le putem numi”mase conservatoare”, neadaptate la schimbări.Aceste ”mase conservatoare” constituie produsul denaturat al orientării politice aflându-se în prezent* (”m c”) *în slujba forțelor distructive.”Au venit vremurile în care cinci mii de manifestanți dezlănțuiți pot pune în încurcătură imunitatea parlamentară a cuiva”! Lenin a înțeles bine acest lucru când a semnat decretul înființării CEKA (la 7 noiembrie*

1917 – alt ”noiembrie” - nota traducerii în limba română) *la două săptămâni după căderea guvernului Kerenski.Kerenski a ezitat din cauza motivelor umanitare, a conștiinței universale, pierduse și nu mai era popular.Iată atitudinea și modul de acțiune ale unui înalt inițiat, Roger Cosyns-Verhaegen* (44)*: ”În acest sens, fiecare individualitate trebuie să se poată baza, înainte de toate, pe sine însăși, disociindu-se în mod deschis de conformismul conservator care-și impune propriile legi”.*

Individualitățile pozitive (”înalții inițiați” – nota autorului), *ca o preocupare esențială, trebuie să creeze ”insule de rezistență” pentru supraviețuirea lor.Fiecare opoziție doctrinală va trebui să dea înapoi în fața acestei probleme, rezultatul fiind un consens unanim.Coaliția individualităților trebuie să lovească masele conservatoare cu forță morală, izolându-le și anulându-le orice posibilitate.Fără încetare, dar cu răbdare, fiecare element trebuie mobilizat pentru mărirea frontului.Ideea de mobilizare a unei fracțiuni crescânde din masele conservatoare într-o acțiune subversivă nu va constitui decât reîntoarcerea la masele cu orientare politică.Cât timp nu este decât un remediu momentan, acest mijloc nu va fi lăsat deoparte.Poate fi luat în considerare doar din perspectiva unei schimbări.Pe termen lung, mijlocul constă, evident, în maxima reabsorbire a maselor conservatoare prin reabilitarea fiecărui element responsabil.Trebuie ținut cont că vor fi și îndărătnici.Un anumit număr din aceștia va rămâne deoparte.**Este nevoie ca acest număr rămas deoparte să fie condus!** Cum?Acționând în mod decis pentru a-i priva de mijloacele proprii de imunitate, respectiv de nocivitate.*

În acest sens va trebui să se formeze o justiție care să distingă omul iluminat (care acceptă orice responsabilitate și care se bucură de drepturile corespunzătoare) de profan, ”civilul incapabil”.Bineînțeles, această distincție se va putea schimba dând posibilitate fiecărui profan să aibă acces la inițiere după o perioadă ”de probă”, adică după ce a îndeplinit condițiile necesare noului său statut.

Cruntă soartă pentru cei care nu se vor ”înrola” în rândurile ”noii ere”, pentru cei care vor refuza viciul, delictul, promiscuitatea.În schimbul cedării la ”vechile opinii” li se va acorda ”libertatea de delict” în care pornografia, eutanasia, liberalizarea drogurilor și a oricăror alte vicii, suspendarea treptată a tuturor legilor penale, apar ca ”eliberări” de la normele morale, de la demnitatea umană, de la a fi liber și a gândi liber.(Fotografia îl prezintă pe Aleksandr Fiodorovici Kerenski, 1881-1970).*Evenimentele și semnele ne arată că suntem pe cale să ajungem la sfârșitul unui ciclu.Roata își grăbește rotirea, dar sensul de rotație va fi bun sau rău?DEXTRORSUM sau SINISTRORSUM?Spre dreapta sau spre stânga?Ce ne prezice ”Roata Norocului”* (**ce titlu de emisiune și la Pro-Tv !!!** – nota traducerii în limba română) *lama 10* (călugărul lamaist) *al Tarotului inițiatic?”Noi, cei care pretindem că suntem o alianță a oamenilor iluminați care lucrează fără încetare la progresul umanității, să dăm cu toții împreună, toate ordinele și obediențele unite între ele într-un imens ”lanț al unirii”, da, să dăm cu toții împreună impulsul cel bun Marii Roți Cosmice care măsoară spirala timpului...Da, toate semnele ne-o revelează.Lumea înaintează cu pași mari, de circa trei sute de ani de când s-a constituit ”ultima Masonerie”*.De aici rezultă că dincolo de orice antagonism, real sau de ”fațadă”, precum cel dintre palladismul american și sinarhia europeană, masoneria ”atee” sau masoneria ”religioasă”, stă încoronarea activității subversive pluriseculare, ajunsă astăzi în ”faza finală” - decisivă, de inaugurare a *Marii Opere*.

Documentul se încheie cu o rugăciune adresată zeului Masoneriei, *Marele Arhitect al Universului*, prin care acesta să-și ajute *fidelii* să poată trece de *zorile noii ere de aur*, răzbunând în acest fel pe *Tatăl Spiritelor Bune* (45) (similar cu *Tatăl tuturor*, cunoscut în teozofie cu numele de *Sanat Kumara*) de suferințele pe care a trebuit să le îndure din cauza creștinismului: *Da, ție, Mare Arhitect, pe care noi Albigesi îl știm cu numele de Tatăl Spiritelor Bune, și Gloriei Tale, cărora strămoșii noștri, cu o mie de ani înainte, în Bulgaria, ca și la Toulouse, ți-au construit un Templu-Castel.”Strămoșii Venerabili” au turnat regilor cupe cu vin din struguri albaștri înainte de bătălia în care, încălecând pe caii lor negri, își scoteau săbiile din teci pentru a-l răzbuna pe Tatăl Spiritelor Bune asasinat cu trei lovituri de ciocan.Până te vei întoarce, până va veni vârsta de aur pe care de-o mie de ani încercăm s-o facem să renască, a venit momentul să cerem simbolului care te reprezintă, lumina de care avem atâta nevoie*.(Ciudat, dar și Hitler părea că *bate câmpii* cu *Reich-ul de o mie de ani* – nota traducerii în limba română).

NOTE:

1 – Gorel Porciatti, grad 33°, ne oferă modalitatea de înțelegere a adevăratei semnificații a formulei *Ordo ab Chao*, modul de acțiune al Masoneriei în lumea profană: *Formula ”Ordo ab Chao” reprezintă sinteza ”Doctrinei Masonice”, respectiv secretul ei fundamental.Ne învață că ”Marea Operă” nu se poate produce fără trecerea printr-o stare de putrefacție și de dizolvare, ajutându-ne să cunoaștem că nu se poate ajunge la o nouă ordine fără o dezorganizare înfăptuită cu înțelepciune*.(Gorel Porciatti *Simbologia massonica.Gradi Scozzesi – Simbologia masonică.Grade Scoțiene*, Roma, 1948, p 303).

2 – Se poate cerceta și Serge Hutin *Guverne oculte și societăți secrete*, cit., p 160,161; Aldo A Mola *La liberazione d'Italia nell'opera della Massoneria – Eliberarea Italiei ca realizare a Masoneriei*, Foggia, Bastogi, 1990; Gianni Vannoni *Massoneria, Fascismo e Chiesa cattolica – Masoneria, Fascismul și Biserica Catolică*, cit.; Yann Moncomble *Les vrais responsables de la Troisième Guerre mondiale – Adevărații responsabili ai celui de-al Treilea Război mondial* și *L'irrésistible expansion du mondialisme – Expansiunea irezistibilă a mondialismului*, ambele citate.

3 – Despre căderea comunismului se poate vedea și C A Agnolli și P Taufer în seria de trei articole apărute în numerele din aprilie, mai și iunie 1990 în revista *Chiesa Viva*.

4 – Conform ziarului italian *Il sole-24 ore* din 20 septembrie 1995.

5 – René Guénon *La crise du monde moderne – Criza lumii moderne*, Paris, Éd. Gallimard, 1969, p 118.

6 – Din ziarul *Il sole-24 ore* din 9 aprilie 1992.

7 – Tratat din *IARF World*, revista asociației internaționale pentru libertate religioasă, Frankfurt, nr. 1/1993.

8 – Alice Bailey *Il destino delle nazioni – Destinul națiunilor*, Roma, Nuova Era, 1971, p 155.

9 – Conform ziarului *Il sole-24 ore* din 13 aprilie 1993.
10 – Despre acest aspect se poate vedea și C A Agnoli *Legge Mancino nº 122.Come trasformare gradualmente l'Italia in un grande campo di concentramento – Legea Mancino nº 122.Cum se poate transforma Italia, treptat, într-un mare lagăr de concentrare*, Brescia, Edizioni Civiltà, 1995.
10 bis – Sir Siegmund Warburg (1902-1982), *evreu fugar din Germania național-socialistă și educat de Rothschild* (*The Independent*, 13 noiembrie 2002), ajunge în Anglia în 1934.În 1946 a înființat S G Warburg care, timp de cincizeci de ani, a fost principala bancă britanică de investiții, reprezentând la Londra banca Kuhn & Loeb de pe Wall Street.În 1995, S G War -burg a fuzionat cu Swiss Bank Corporation devenind UBS Warburg.Siegmund Warburg a fost membru al ramurii britanice a Societății Pilgrims.
11 – Precum Mario Draghi, participant la întâlnirile Grupului Bilderberg, fost președinte al Comitetului Economic și Financiar al Consiliului Europei, fost director general al Ministerului de Finanțe, fost guvernator al Băncii Italiei.
12 – Trebuie luat în considerare că procedura necesară pentru privatizarea ENI a fost îndeplinită de Kleinwort Benson, importantă bancă britanică de afaceri care, sub conducerea lui sir Mark Turner (membru al Societății Pilgrims, al RIIA, al Comisiei Trilaterale dar și președinte al colosului multi-național Rio Tinto Zinc – din proprietatea familiei Rothschild), domină piața aurului din Hong Kong împreună cu *Hong Kong and Shanghai Bank*.
13 – Vezi *Il centenario delle Assicurazioni Generali 1831-1931*, Trieste, Editrice *La Compagnia*, 1931, p 203.La conducerea Assicurazioni Generali au fost numeroși evrei, unul dintre aceștia fiind Marco Parente, negustor bogat din Trieste, apropiat al ramurii vieneze a familiei Rothschild.
14 – M Blondet *Gli ”Adelphi” della dissoluzione*, cit., Milano, Ares, 1994, p 45-51.
15 – Din G Vannoni *Massoneria, Fascismo...*, cit., p 101.
16 – Idem, p 50.
16 bis – Dinastia de la Hambro începe cu Calmer Levy (negustor din Hamburg) care s-a transferat în 1778 la Copenhaga. Căsătorindu-se cu o verișoară (nu e singurul care s-a căsătorit cu rude apropiate!!! - nota traducerii în limba română) începe activitatea comercială schimbându-și numele în Hambro.Nepotul lui Calmer, Carl Joachim, a început în 1839 o înfloritoare activitate bancară la Londra, axată mai ales pe afacerile cu țările scandinave (*The Daily Telegraph* din 11 septembrie 2002). După cel de-al doilea război mondial Hambro devine *banca de diamante* prin finanțarea industriei și a comerțului.În 1986, familia Hambro începe activități bancare separate, cu ajutorul lui Chips Keswick, care le facilitează relațiile cu coloșii diamantiferi Anglo-American, De Beers, respectiv Banca Angliei.În prezent, Hambro este încorporată în banca franceză *Société Générale* cu titulatura de *SG Hambros*.Unul din fii lui Jocelyn Hambro, Rupert (născut în 1943) este membru al ramurii britanice a Societății Pilgrims.
17 – Tendință care nu a încetat.În perioada martie-septembrie 1994, defluxul de capital a fost de circa 29 de miliarde de lire italiene (conform ziarului *Il sole-24 ore* din 3 noiembrie 1994).
18 – La 25 noiembrie 1995, președinte și director operativ al *Diviziei Internaționale* a Goldman Sachs a fost numit (în locul lui Eugene V Fife) Peter Sutherland, membru al Grupului Bilderberg și fost director general al GATT (organizația care a precedat WTO – Organizația Internațională a Comerțului).

Peter Sutherland, membru al comitetului executiv al Grupului Bilderberg, președinte al BP, al Goldman Sachs, respectiv director general al WTO, în timpul întâlnirii anuale a Grupului Bilderberg din 2004 (3-6 iunie, Stresa, Italia).
19 – Vezi M Blondet, *L'Italia settimanale – Italia săptămânală* din 9 iunie 1993.
20 – Vezi ziarul italian *La Stampa* din 11 martie 1994 și *Il sole-24 ore* din 3 mai 1995.Acestor călătorii le-au fost alocate spații ample în principalele cotidiene italiene.La 15 februarie 1995, Gianfranco Fini a fost primit la prânz de către fostul ambasador britanic la Roma, sir Derek Thomas (în calitate – la vremea respectivă – de director al băncii Rothschild).În octombrie 1995, pe durata turneului american pregătit cu grijă de către Maxwell Raab (reprezentant de seamă al B'nai B'rith), Fini s-a întâlnit cu David Rockefeller, cu Henry Kissinger, cu Felix Rohatyn (*numărul 1* al Băncii Lazard), cu reprezentanți ai Ligii Anti-Defăimare.Cu această ocazie, Fini a făcut declarații care furnizează detalii explicative despre adevăratele centre de putere (precum declarația din ziarul italian *Corriere della Sera* din 16 octombrie): *Știu foarte bine că trebuie să mă supun evaluărilor comunității evreiești*.Sau o altă remarcă, foarte concludentă și ea, publicată în ziarul *Il Giornale* din 18 octombrie 1995 care, la întrebarea lui Kissinger: *Domnule Fini, îmi puteți spune când se vor decide să vă trimită la urne, în Italia?*, Fini a răspuns: *Domnule Kissinger, mă gândeam că-mi veți spune dumneavoastră!* (se pot vedea și ziarele *La Repubblica* din 16, 17 octombrie 1995, *Il Giornale* din 18 octombrie 1995, *Secolo d'Italia* din 20 octombrie 1995).

În imaginea din stânga, Gianfranco Fini (cel din dreapta) s-a întâlnit la Roma, în 23 iulie 2002, cu Abraham Foxman (în partea stângă a fotografiei).Massimo D'Alema, secretar al PdS, la 1 mai 1995, a făcut o călătorie de trei zile la Londra unde s-a întâlnit cu reprezentanți ai băncii evreiești Schroeder, ai RIIA, cu directorul de la London School of Economics (sir Ralph Dahrendorf, mason de rang înalt, membru al RIIA și participant la întrunirile Grupului Bilderberg), cu reprezentanți ai ziarului *Financial Times*.Această stare (de semi-colonie) a Italiei nu trebuie să surprindă, uitându-se adesea, că învingătorul dictează condițiile în deceniile succesive de după un război.Conform celor susținute de M Blondet, în 1995, Italia, Germania și Japonia erau definite (încă) de *Carta ONU* drept *enemy states* (conform *Complotti – Comploturi*, Cremona, Il Minotauro, 1995, p 74).

21 – Ziarul *La Repubblica* din 2 iunie 1994.
22 – Ziarul *Corriere della Sera* din 30 septembrie 1992.
23 – Ziarul *La Stampa* din 13 martie 1993.
24 – Din perspectiva timpului trecut sunt edificatoare declarațiile câtorva exponenți ai *Puterii*, dar și *luările de poziție* din partea presei despre *criza din Golf*, acțiune tipică a *Poliției Internaționale* (cu scopuri mai puțin nobile - după cum au arătat faptele) de *eliberare* a Kuweitului (la a cărui invadare, ambasadoarea americană din Iraq din acea perioadă, Glaspie April nu s-ar fi opus, dând cale liberă lui Saddam).(Conform *Il resto del Carlino* din 25 ianuarie 1991).Începând din aprilie 1990, Shell și British Petroleum au reînceput să investească în extragerea petrolului din Marea Nordului (unde costurile de exploatare erau mai mari decât în Orientul Mijlociu), fapt fără explicații (asta doar dacă nu se apropia vreo *criză*).Citatele care urmează sunt preluate din nr. 10/1999 – *La lettre d'information* – a lui P F de Villemarest:
- **Flora Lewis**, evreică, membră a CFR și a Comisiei Trilaterale, responsabila biroului din Paris al ziarului The New York Times, într-un articol publicat în același ziar la 29 august 1990: *Unul din cele mai mari câștiguri al acestei crize a fost creșterea cooperării ruso-americane.O nouă eră începe*.
- **Jacques Delors**, președinte al CEE și membru al Comisiei Trilaterale: *Este ocazia pentru a trece la o Nouă Ordine Mondială internațională*.
- **New York Times**, editorialul din 2 septembrie 1990: *Ceea ce se află în joc este nici mai mult nici mai puțin decât Noua Ordine Mondială pe care Bush și ceilalți se forțează să o pună în aplicare*.
- **James Baker III**, avocat texan membru al Societății Pilgrims, al CFR, al Comisiei Trilaterale (originar dintr-o familie apropiată de Rockefeller), secretar de stat în timpul lui Bush (declarație prezentă în Daily Telegraph din 5 septembrie 1990): *Invadarea Kuweitului este unul din acele momente care indică intrarea într-o nouă eră*.
- **Business Week** din 10 aprilie 1990, care prezintă un interviu acordat de fostul general Brent Scowcroft (membru al CFR, al Comisiei Trilaterale și al Kissinger Associates), fost colaborator al președintelui Gerald Ford: *Noi asistăm, **fără îndoială,** la apariție unei Noi Ere Mondiale*.
- **Brian Urquhart** care în 1945 a luat parte la înființarea ONU, devenind secretar-adjunct al acestei organizații timp de patruzeci de ani (printre altele a fost și membru al Fundației Ford): *Atitudinea actuală față de criză este de mare importanță pentru că este condiția de intrare într-o Nouă Ordine (susținută de către oameni după cel de-al doilea război mondial)*.La 26 septembrie 1990 este publicată declarația făcută la ONU de către *numărul 1* al diplomației sovietice (Eduard Șevarnadze) care acuza Iraqul de *comiterea unui act de terorism* ***împotriva Noii Ordini Mondiale*** *incipiente*.Planul mondialist era deja atât de avansat încât pentru executorii lui nu mai avea nici un rost să-l ascundă.
25 – *Code*, nr. 7/1993.
26 – P F de Villemarest *Le mondialisme contre nos libertés – Mondialismul împotriva libertăților noastre*, Callac de Bretagne, Éditions L'Icône de Marie, 2001, p 75-77.
27 – Poate fi inclus și Javier Solana [membru al înaltei burghezii spaniole, antimilitarist și ostil (timp îndelungat) Alianței Atlantice, respectiv intrării Spaniei în NATO] dar care a condus operațiunile de război împotriva Jugoslaviei în calitate de secretar-general al aceluiași NATO.
28 – Günther Schiwy *Lo spirito dell'Età Nouva – Spiritul Noii Ere*, cit., p 99.
29 – Idem, p 102.
30 – Va fi o adevărată revoluție fiind vorba de *e-money* sau *electronic money*, bani electronici virtuali, pe o cartelă de plastic, similară cu cartea de credit, dar în plus față de aceasta din urmă (care folosește banda magnetică) va încorpora un microprocesor capabil să înmagazineze o cantitate mare de informație (conform ziarului italian *Il Giornale* din 25 februarie 1995).Cu acest instrument se vor putea face toate tranzacțiile care astăzi (încă) se fac cu *bani lichizi*, dar va putea fi folosită ca document de identitate, card de sănătate (cu toată fișa medicală *la zi* – vezi *Media Duemilla* nr. 5/1989 dar și ziarul *La Stampa* din 24 martie 1993) sau pe post de *cazier judiciar*.Comisia statală americană care a primit rolul de reglementare a traficului de comunicații (FCC) se gândea în 1992 la posibilitatea atribuirii fiecărui cetățean al SUA a unui număr unic de telefon, pe care să-l aibă pe durata întregii vieți.Orice american va putea fi astfel ușor de urmărit, peste tot și în orice moment și datorită unui *neg electronic* (microchip) care se va putea introduce sub piele (din ziarul *Il Giornale*, 7 ianuarie 1992).În spatele acestui viitor *din plastic* se află American Express, VISA, Airborn Express, Mastercard International [acestea din urmă controlate de bancherul evreu Richard Morris Rosenberg, director până în 1983 la Wells Fargo (în secolul trecut, Wells Fargo era o proprietate Rothschild), iar din 1990 director al Bank of America din San Francisco].
31 – Peter Blackwood *Der Netzwerke der Insider*, Leonberg, 1986, cit., p 260.
32 – Pentru detalii despre această sectă, se poate vedea C A Agnoli, P Taufer *TFP – La maschera e il volto – TFP- Masca și fața*, Rimini, Adveniat, 1991.
33 – *Mission des juifs – Misiunea evreilor*, reeditare din 1956, pagina 15 a prefeței, citată în P Virion *Bientôt...*, cit., p 218.
34 – Vezi *Sous la bannière*, nr. 55, septembrie/octombrie 1994, Villegenon, Franța.
34bis – E Delassus *Il problema dell'ora presente.Antagonismo fra due civiltà – Problema orei prezente.Antagonismul dintre două civilizații*, Roma, Desclée e C., 1907, primul volum, p 32.
35 – *Lectures françaises*, nr. 452, decembrie 1994.
36 – Lumea masonică este plină de speculații cabalistice de care inițiații se folosesc ca de ochelari pentru a vedea realitatea. De exemplu, numărul 34, ca sumă *33+1*.Aceștia îi atribuie simbolismul celor 33 de vertebre ale coloanei vertebrale la care, adăugându-se capul, se ajunge la construirea *omului primordial*.Prin analogie, cele 33 de grade ale Masoneriei vizibile ar reprezenta *coloana vertebrală a umanității*, dându-i posibilitatea să stea *dreaptă* în timp ce *Superiorii Necunoscuți, magii* ar constitui capul, *spiritul* care însuflețește corpul tenebros.
37 – A Cohen *Il Talmud – Talmudul*, Bologna, Forni, 1979, p 420-422.
38 – Serge Hutin *Guverne oculte...*, cit., p 62.

39 – Idem, p 195.
40 – René Guénon *L'Archeometra – Arheometrul*, Roma, Atanòr, 1986, p 53.*Deus meumque jus* este deviza gradului 33 al RSAA.
41 – René Guénon *Il ré del mondo – Regele Lumii*, Milano, Adelphi, 1994, p 39.
42 – Idem, p 43.
43 – Ibidem, p 50.
44 – Bibliografia atașată la documentul examinat dă titlul scrierii din care sunt extrase pasajele citate: Cosyns-Verhaegen *Des masses politiques aux masses nihilistes – De la ”masele politice” la ”masele nihiliste”*, Bruxelles, Éd. Les Ours, 1964.
45 – Reapare conceptul de *divinitatea rea* (zeul creștinilor) și *divinitate bună* (civilizator, *tată al spiritelor bune*) iar legenda lui Hiram (arhitectul lui Solomon) însărcinat cu construirea templului (ca temă a inițierii masonice în gradul al treilea, cel de *maestru*), este reluată în formă alegorică.Hiram, *civilizatorul*, la intervenția zeului *cel rău*, a rămas fără *cunoaștere* și fără *suveranitate* (inseparabilă de *cunoaștere*).În legendă, zeul *cel rău* este reprezentat de către cei trei tovarăși ai lui Hiram, geloși, care l-au asasinat în templu, pe Hiram, cu trei lovituri de ciocan.Pentru inițiați, alegoria este evidentă: asasinul *cunoașterii* este zeul trinitar al creștinilor, numit și *tiranul*, inamic al oricărei științe și virtute.Pentru inițiați, victoria *tiranului* nu a fost nici totală și nici definitivă, și *cunoașterea*, chiar dacă este *văduvă*, (de aceea masonii se mai numesc și *fii văduvei*) va trebui să-și recucerească locul avut cu ajutorul celor cărora Hiram continuă să le comunice *cuvântul maeștrilor* prin *inițiere*.Înalții Inițiați au rolul să reconstruiască *templul*, *Marea Operă*, omul nou, *omul Noii Ere*.(Înainte de 1989, în timpul *Telejurnalelor*, se făcea deseori referire la *edificarea omului nou*, ceea ce furnizează destule detalii privitoare la originea comunismului – nota traducerii în limba română).

CAPITOLUL 31: NAȚIUNILE UNITE: O TEOCRAȚIE POLITICO-RELIGIOASĂ. CHIPUL ”AUTORITĂȚII”

Din cele prezentate până aici rezultă în mod indubitabil că ne aflăm în fața unei teocrații cu tendințe mondialiste.

Integrarea universală a sectelor sub controlul Națiunilor Unite reprezintă expresia vizibilă a unui guvern ocult (al *autorității*), ale cărui delimitări se vor face cunoscute cu adevărat pe măsură ce procesul se completează.Numita *teocrație religioasă* va realiza acea *unire politico-religioasă* care până acum s-a numit *Guvern Mondial* sau *Republică Universală*.Dar cine susține spiritual acest edificiu enorm?Cine (sau ce) este acest *principiu inspirator*?

Familia Bush și familia regală britanică

Pike (fondatorul *neo-palladismului teurgic*) îl identifică cu sufletul puternic și inteligent al acestei lumi.Este aceeași inteligență pe care o invocă *Masters of Wisdom*, acei *maeștri ai înțelepciunii* care au în rândurile lor personalități foarte înalte.*Cine este* – folosind limbajul Arhetipului Social – *Domnul Lumii, cu trăsături divine, dar fără nimic în comun cu umanitatea*? *Aici se oprește Masoneria*, spunea Pike.*Pentru a putea înțelege, este nevoie ca frații de grad 33 de devină **magi** sau **magi teurgi***.Saint-Yves d'Alveydre, la rândul lui, susținea: *Deasupra gradului masonic 33 se află locul pentru o învățătură universală despre care există cărți, chiar dacă în prezent acestea nu se regăsesc printre cărțile* (obișnuite ale) *Masoneriei*.Din punct de vedere numeric, cei care fac parte din Masonerie sunt destul de mulți.Dar există și persoane care au renunțat la ”preocupările masonice”, trăind izolați și cu teama că ar putea fi victime ale ”răzbunării fraților” (vezi și *sinuciderea* bancherului Roberto Calvi, la Londra!!!).Din cele susținute de cei care au părăsit Masoneria (cu toate posibilele consecințe), deasupra celor 33 de grade cunoscute (și *vizibile*) ar mai exista alte trei grade, *invizibile*: 34 – *Invisible Degree*, 35 – *The Council of Seven*, 36 – *Patriarch of Uncrowned Emperor of the World*.

La sfârșitul secolului al XIX-lea, în normele secrete ale Supremelor Consilii din Charleston se putea descoperi în dualismul (mai mult aparent decât real) sectelor *divinitatea supremă* aleasă: *Știința noastră vine de la magi, adoratori ai lui Ormuzd, numele persian al Principiului Binelui, al Geniului Luminii*.Admiterea în acel cult, cunoașterea arcanelor, respectiv a teologiei acestuia, înseamnă cea mai înaltă treaptă a cunoașterii inițiatice, lucru care nu este la îndemâna oricui. Pike obișnuia să se adreseze masonilor: *Dacă doriți să găsiți ”sanctuarul” și să meritați să fiți admiși, noi v-am spus totul pentru a vă arăta drumul; dar dacă voi nu doriți acest lucru, este inutil să vă spunem mai multe* (1).În 1935, publicația oficială a masoneriei britanice – *The Freemason* – prezenta în numărul din 19 ianuarie al aceluiași an o parte semnificativă din această doctrină, fragmentul fiind preluat dintr-un discurs ținut în Franța în fața înalților reprezentanți ai *sectei lui Pike*, la 14 iulie 1889, cu ocazia centenarului Revoluției Franceze: *Ceea ce noi trebuie să spunem mulțimii este: ”Noi adorăm un zeu, dar e zeul care se adoră fără superstiție”.Ție, Suveran Mare Instructor General îți spunem acestea și le poți repeta fraților din gradele 32, 31 și 30: ”Religia masonică trebuie menținută, de către noi toți inițiații gradelor înalte, în deplina puritate a doctrinei luciferice.Dacă Lucifer nu ar fi fost Dumnezeu, Adonai (ale cărui acțiuni arată cruzimea, perfidia lui,*

*ura pentru om, barbarie și repulsie pentru știință) l-ar fi calomniat împreună cu preoții lui?**Da, Lucifer este Dumnezeu, dar din păcate, și Adonai este Dumnezeu.Așa cum legea eternă ne învață că nu există lumină fără umbră, frumusețe***

Mahmoud Ahmadinejad

fără urâțenie, alb fără negru, absolutul poate exista doar ca două Divinități: așa cum obscuritatea este necesară luminii pentru a-i servi drept contrast, așa cum piedestalul este necesar pentru a pune în valoare statuia, așa cum frâna este necesară pentru încetinirea mișcării (...).Doctrina satanismului este o erezie.Adevărata și pura religie filosofică este credința în Lucifer, egalul lui Adonai.Dar Lucifer, zeul Luminii și al Binelui, luptă pentru umanitate împotriva lui Adonai, zeul și demonul tenebrelor" (2).

Masoneria neagă și respinge acest text ca fiind o fantezie, apocrif și fără fundamente, atribuindu-i paternitatea lui Léo Taxil, un falsificator (se susține) ieșit din rândurile Masoneriei și care, spre sfârșitul secolului al XIX-lea, ar fi indus în eroare autoritățile ecleziastice cu revelații incredibile, de mare efect.În 1897, Taxil reintră în umbră nu înainte de-a dezminți în mod public (la 19 aprilie al aceluiași an, în cursul unei serate memorabile la Paris) tot ceea ce proclamase până în acel moment.

Léo Taxil (1854-1907, în imaginea din stânga), pseudonim al lui Gabriel Antoine Jogand-Pages, a fost fondatorul revistei *La France chrétienne antimaçonnique – Franța creștină și antimasonică* la care a colaborat și René Guénon, între 1909 și 1914.Între 1896 și 1914, conducerea revistei a fost preluată de Abel Clarin de la Rive (1855-1914, succesorul lui Taxil).Léo Taxil a adunat *revelațiile* lui în mai multe lucrări dintre care se remarcă un volum de circa 900 de pagini (3), text considerat în mod curent, drept expresie a celei mai pure fantezii.Unul din istoricii oficiali ai Masoneriei, Serge Hutin (1929-1997), autor a peste 40 de lucrări masonice (dintre care se poate menționa *Aleister Crowley, cel mai mare dintre magii moderni*), spunea referitor la falsitatea scrierilor lui Taxil: *Taxil redă cu scrupulozitate tot ceea ce a găsit în ritualurile masonice, dar le și completează, respectiv interpretează (...) într-um mod convenabil catolicilor* (4).O altă persoană ieșită din rândurile Masoneriei avansă (stârnind ecouri foarte voalate) câteva dubii fondate privitoare la posibila înșelătorie a lui Taxil.Este vorba de un profesor de la universitatea din Messina (P. Barreca) care, într-o carte a examinat punctual și comparativ conținutul *ritualurilor* lui Taxil cu *statutele*, *regulamentul interior*, *catehismul* (instrucțiunile oficiale ale gradelor diverse din Masoneriei) căutând coincidențele.Pentru ritualul gradului al 18-lea – *Cavaler Roza-cruce* – acesta s-a folosit și de lucrările fondatorului *Bisericii Gnostice*, Jules Doinel (scrisă în 1895 pe fondul unei reconvertiri neașteptate, lansând un semnal de alarmă despre caracterul satanic al Masoneriei, al martinismului și al Bisericii Gnostice).Respectiva lucrare a fost publicată sub pseudonimul Jean Kostka și poartă titlul *Lucifer demasqué* (5), o carte controversată, dar asupra căreia Masoneria *și-a îndreptat* atenția.Referitor la valoarea probatorie a documentației examinate, Barreca argumenta: *În chestiunea lui Taxil s-a uitat, poate, un lucru: chiar acceptând că textul lui minte, el face citări foarte numeroase și detaliate ale ritualurilor, ale catehismelor.Despre acestea nu se poate discuta aducând mărturii sigure, chiar dacă se dorește comentarea a ceea ce rămâne* (6).

Totuși, sunt declarații care fără nici o urmă de îndoială, pot confirma sau infirma multe controverse.Același Pike, în *Morals and Dogma*, reia termeni și teme dezvoltate din declarațiile contestate de mai înainte: *Lucifer, Purtătorul Luminii (...).El este cel care aduce Lumina care cu ale ei insuportabile splendori îi orbește pe cei slabi, pe cei sensibili, pe cei egoiști? Să nu aveți nici o îndoială!* (7).*Răul este umbra binelui, fiind inseparabil de acesta (...).Umanității îi este necesar răul și durerea așa cum salinitatea caracterizează apa de mare (...).Este misterul cumpenei* (în sens de *cântar*), *al echilibrului universal (...).Absolutul (...) este adevărul, realitatea și rațiunea echilibrului universal, iar echilibrul este armonia care rezultă din analogia contrariilor* (8).Dacă ar fi adevărat că fiecare *contrar* trebuie reconciliat la un nivel superior (de exemplu, afirmația *adevărul este fals* duce la anularea celor două concepte; acest fapt se poate lua, totuși, în considerare doar dacă se intră pe tărâmul demenței pure, care neagă orice fapt evident), atunci *Binele* și *Răul*, respectiv *Dumnezeu* și *Satana* nu ar fi decât aspectele unei realități care transcende ambele concepte.În realitate, dincolo de perdeaua deasă de *concepte* și *cuvinte atrăgătoare*, gradele înalte ale Masoneriei trebuie să țină cont de natura lor umană, respectiv de opțiunea pentru unul sau celălalt din concepte.La maximul grad filosofic al RSAA – gradul 30, *Mare Cavaler Ales Kadosh* – vorbind despre Dante, Pike spunea: *El s-a salvat din abisul Infernului, pe a cărui ușă era scrisă sentința disperării, inversând poziția capului cu cea a picioarelor, adică acceptând contrariul dogmei catolice; ca urmare se reîntoarce la lumină folosind însuși demonul ca pe o scară monstruoasă* (9).Pike face referire la *strofa* XXXIV din *Infernul*, în care Dante și Virgilio, folosind corpul lui Lucifer, ies din adâncimile pământului, până spre cerul înstelat. Mesajul ascuns adresat *Cavalerului Kadosh* devine inteligibil: *salvarea* (trecerea către lumină, către cer) *se realizează prin Lucifer, repudiind și răsturnând dogma religioasă*.Concepte asupra cărora unul din succesorii lui Albert Pike, *Marele Suveran Comandor* Fred C Kleinknecht (în prezent decedat), una din marile autorități lale RSAA din Statele Unite, intervine dându-le *actualitate* și *forță*: *Vârfurile educației noastre îl constituie ritualurile din Morals and Dogma, scrise cu mai mult de un secol în urmă* (10).Manly Palmer Hall (1901-1990), alt grad 33° din Statele Unite, ocultist, astrolog, autor (productiv și apreciat) de scrieri masonice, fondator în 1934 al unei *Societăți pentru Cercetări Filosofice* pentru răspândirea doctrinelor inițiatice, scria că o dată ce inițiatul a aflat de secretele *Craft* (înțeleasă ca *forță* – fiind și unul din numele rezervat Masoneriei), ar fi putut dispune *în mâinile lui de energiile clocotinde ale lui Lucifer* (11).Două aspecte trebuie luate în considerare.Primul dintre ele ne duce cu gândul la lumea filmului în care *Cavalerii Jedi* își făceau urarea *Forța să fie cu tine!*, ceea ce poate spune multe despre influențele de la Hollywood.Al doilea aspect este *autohton* și se referă la *re-născutul* Oreste, în

The Apocalypse is, to those who receive the nineteenth Degree, the Apothesis of that Sublime Faith which aspires to God alone, and despises all the pomps and works of Lucifer. LUCIFER, the Light-bearer! Strange and mysterious name to give to the Spirit of Darknesss! Lucifer, the Son of the Morning! Is it he who bears the Light, and with its splendors intolerable blinds feeble, sensual or selfish Souls ? Doubt it not! for traditions are full of

Unul din citatele lui Albert Pike

calitatea lui (perioada de referință, 2010-2011) de reprezentant al unui *institut* din București (vezi partea dedicată societăților secrete din România).Imaginea de mai jos reprezintă coperta revistei *The Scotish Rite Journal* din august 2003.Ion Iliescu (în calitate de președinte al României) *prezintă cele mai înalte onoruri ale țării sale Marelui Suveran Comandor Fred C Kleinknecht*.În ce calitate?De președinte (după cum e scris) sau de *frate*?Dintr-o dată, activistul care se juca împreună cu Elena Ceaușescu cu *cercurile*, *exilatul* de la Editura Tehnică, devine *prezentator de omagii către Masonerie*!!! **A' naibii meandre!!!**

Marele Maestru al Marelui Orient al Franței (gradul 33° Albert Lantoine) a înfruntat această problemă în mod deschis, în termeni clari și inechivocabili.În 1937, adresându-se demnitarilor Bisericii Catolice (prin care le oferea o alianță cu conducătorii Masoneriei sub pretextul amenințării continue a ateismului în lume), spunea: *Admit.Posedați de spiritul de căutare, suntem servitorii Satanei.Voi, deținătorii adevărului, sunteți preoții lui Dumnezeu.Acești doi "maeștri iluștri" se completează.Ei au nevoie unul de celălalt*.Reapare tema *coincidentia oppositorum* care vorbește de la sine despre doctrina în cauză.Léon de Poncins (1897-1975), una din *autoritățile religioase catolice* în materie de Masonerie, făcea referire la un colocviu avut cu Marele Maestru în cauză după declarație, în cursul căruia Lantoine și-a rectificat declarația, aliniindu-se perfect cu ideile lui Pike: *Am greșit și nu am folosit termenul exact; trebuia să spun: servitori ai lui Lucifer* (12).Formulări clare, declarații de intenții mai mult decât clare care caracterizează teocrația mondială, guvernul ocult și înalții lui demnitari, *magii* sau *înțelepții* care (conform opiniei lui Oswald Wirth) *nu au de la om decât aspectul exterior, iar spiritul emancipat se ridică la înălțimi nemaiîntâlnite unde omul s-a transformat în semizeu* (13).În mod sigur, David Spangler în lucrarea lui *Reflections on the Christ* nu a descoperit nimic nou, dovedind că s-a inspirat dintr-un alt text, o altă probă a adevăratei esențe a mișcării New Age, a unității de gândire și de intenții dintre Înalta Masonerie și teozofie (14), respectiv dintre ONU și teozofie, în care acesta din urmă reprezintă *gândirea înaltă*.

Logo al "Millennium World Peace Summit of Religions and Spiritual Leaders".Acolo unde s-ar afla "ora 12" se găsește hinduismul, urmat în sens orar de simbolurile religiilor indigene, al cultului sikh, al shintoismului, al ebraismului, al taoismului, al creștinismului, al islamismului, al cultului jainist, al budismului, al adepților lui Zoroastru și, respectiv al cultului confucianist.Centrul este dominat de simbolul ONU.În limbaj politic și diplomatic, "summit" înseamnă întâlnire la cel mai înalt nivel. A fost o adunare cu mai multe întâlniri, desfășurată între martie 2000 și noiembrie 2001, pentru înființarea pe lângă ONU a "World Council of Spirit Leaders" (Consiliul Mondial al Liderilor Spirituali) care va funcționa ca "suport pentru secretarul general al ONU și pentru Națiunile Unite în eforturile lor de edificare a păcii"."World Council of Spirit Leaders" este o organizație "însoțitoare" a URI – United Religions Initiative.

Emblema "United Religions Initiative" conține simbolurile a cincisprezece religii diverse, printre care pentagrama Wicca, simbolul Baha'i (în dreptul "orei șase"), al Bisericii Universaliste Unitariene, dar și un cerc gol, rezervat oricărei alte religii, inclusiv cea care va veni.Este reprezentat, de asemenea, și simbolul Bisericii Unificării a miliardarului sud-coreean Moon Sun Myung.

NOTE:

1 – Toate citatele sunt preluate din P Virion *Les forces occultes dans le monde moderne – Forțele oculte din lumea modernă*, Saint-Céneré, Éd. Téqui, p 27 și următoarele.

2 – Text care se poate regăsi și în Abel Clarin de la Rive *La femme et l'enfant dans la Franc-Maçonnerie Universelle – Femeia și copilul în Francmasoneria Universală*, Paris și Lyon, Delhomme et Briguet Éditeurs, 1894, p 587-598; Lady

Queensborough (Edith Starr Miller) *Occult Theocracy – Teocrația ocultă*, Hawthorne California, The Christian Book Club of America, 1980, p 233.
3 – Léo Taxil *Storia segreta della Massoneria – Istoria secretă a Masoneriei*, La Spezia, Fratelli Melita Editori, 1992.
4 – Serge Hutin *La Massoneria – Masoneria*, Milano, Mondadori, 1961, p 8, 9.Hutin, inițiat în numeroase societăți secrete a fost unul din rarii apărători publici ai *magicianului* Aleister Crowley, respectiv al acțiunilor celui din urmă.
5 – Jean Kostka (Jules Doinel) *Lucifer demasqué – Lucifer demascat*, Genève-Paris, Éd. Slatkine, 1983.
6 – P Barreca *I rituali massonici scozzesi di Léo Taxil.Loro veridicità, loro triplice e specialmente machiavelico – Ritualurile Masonice Scoțiene de Léo Taxil.Adevărul despre ele și despre conținutul lor machiavelic*, Reggio Calabria, Stab. Tip. Rag. Francesco Sicuro, 1932-X, p 13, nota 8.
7 – Albert Pike *Morals, Dogma and Clausen's Commentaries*, cit., vol IV, gradul al 19-lea – *Mare Pontefice*, p 197.
8 – Ivi, vol VI, capitolul privitor la gradul 32°, p 203 și următoarele.
9 – Ivi, p 154.
10 – *New Age Magazine* din ianuarie 1989.Se trata de publicația oficială a Supremului Consiliu al Gradelor 33 din Jurisdicția de Sud a Statelor Unite.În 1990 și-a schimbat numele în *The Scottish Rite Journal*.
11 – Manly P Hall *The Lost Keys to Freemasonry – Cheile pierdute către Masonerie*, Richmond VA, Macoy Publishing & Masonic Supply Company, 1976, p 48.*Macoy Publishing*, fondată în 1849, este casa de editură a masoneriei americane.
12 – Pentru declarație, vezi Albert Lantoine *Lettre au Souverain Pontife*, cit., p 168, 169.Privitor la întâlnirea cu Lantoine, vezi Léon de Poncins *Christianisme et Franc-Maçonnerie – Creștinism și Franc-Masonerie*, Vouillé, Diffusion de la Pensée Française, 1975, p 43.
13 – P Virion *Les forces...*, cit., ivi.
14 – M F James, cercetătoare a *meandrelor esoterico-oculte* narează că H P Blavatsky își stabilise liniile de acțiune pentru difuzarea crezului teozofic sprijinindu-se pe un puternic aparat ocult precum Masoneria, în lupta împotriva *Dumnezeului lui Israel* și al *celui creștin* atacând (mai întâi) în profunzime, sacerdoții bisericii canadiene (M F James *Les précurseurs de l'Ère du Verseau*, cit., p 53).

CAPITOLUL 32: INIȚIATIVA RELIGIILOR UNITE

A: IDEEA ”RELIGIILOR UNITE”.

Din punct de vedere cronologic, *United Religions Initiative* ar reprezenta una din ultimele tentative (mai însemnate) a teozofiei pentru unirea (în scop mondialist) laolaltă a tuturor religiilor.Totul a început în 1993 în cursul unei sesiuni a Parlamentului Religiilor din Chicago, prin care se comemorau o sută de ani de la înființarea acestei instituții.Ideea de creare a unei autorități internaționale dedicate unificării religiilor mondiale (ca ramură a Națiunilor Unite) a fost exprimată de sir Sigmund Sternberg, în calitate de director al *Consiliului Internațional al Creștinilor și Evreilor – ICCJ* (1), împreună cu Robert Muller (ca reprezentant al New-Age pe lângă Națiunile Unite).Cu origini ungurești, Sternberg (născut în 1921) este membru al RIIA și al Societății Fabian (a fost conducătorul *Economics and Industry Commitee*), înființând în 1968 *Sternberg Charitable Foundation* cu scopul dezvoltării legăturilor dintre religii.În prezent, această fundație finanțează și susține cele mai importante instituții culturale evreiești din Europa, *Sternberg Centre for Judaism* din Finchley (Londra), respectiv *Leo Baeck College* (considerat drept cel mai mare seminar rabinic european).Sternberg (în imaginea din stânga împreună cu papa Ioan Paul al II-lea) a fost unul din organizatorii primei întâlniri dintre papa Ioan Paul al II-lea cu reprezentanți ai cultului mozaic, dar s-a implicat și în soluționarea *problemei* prezenței (considerată ca *ultraj*) unui grup de măicuțe carmelitane în interiorul perimetrului lagărului de la Auschwitz.În 1986, acele călugărițe au fost îndepărtate din zonă.Sternberg s-a implicat intens și în recunoașterea de către Vatican a statului Israel, fapt împlinit în perioada 1993-1994. Drept mulțumire pentru *impulsul* oferit de Sternberg noilor relații iudeo-creștine, în 1982, papa Ioan Paul al II-lea l-a numit *cavaler* al *Ordinului Pontifical Ecvestru ”San Gregorio Magno”* [trebuie știut că distincția de *Mare Cruce* a respectivului ordin i-a fost atribuită (pentru serviciile aduse) lui Maurice Lever (1905-1977), avocat britanic dar și *animatorul* lojii *Moses Gaster* a B'nai B'rith (2)].La 13 aprilie 1986, Sternberg (în uniformă de *cavaler* al ordinului) îl va însoți pe papa Ioan Paul al II-lea în vizita la sinagoga din Roma.În 1988, Sternberg este decorat în semn de *apreciere* cu însemnele *Ordinului Sf. Ioan de la Jerusalim* (ordin masonic a cărui conducere este asigurată de coroana britanică), iar în 1989 a devenit *Paul Harris Fellow* al Clubului Rotary (*onoare* pe care papa Ioan Paul al II-lea a avut-o în 1981).În 1990, influența lui Sternberg s-a extins și asupra *Comunității Sant'Egidio* (care are rolul de promovare a dialogului inter-religios, cu prezență în circa 24 de state, fiind *patronată* de Vatican).În 1994, Sternberg conducea la Vatican delegația britanică pentru concertul care a avut loc în prezența președintelui Italiei (respectiv a papei), concert prilejuit de comemorarea *shoah*-ului.În 1996, a doua soție a lui Sternberg (de prima divorțase în 1977) este decorată la Vatican de papa Ioan Paul al II-lea cu titlul de *doamnă* a *Ordinului Pontifical ”San Silvestro”* devenind în acest fel prima femeie evreică care a primit acest titlu.Respectivul ordin a fost înființat în 1841 de papa Grigorie al XVI-lea pentru a-i onora pe *non-catolicii* care au adus servicii sau beneficii particulare Bisericii Catolice.

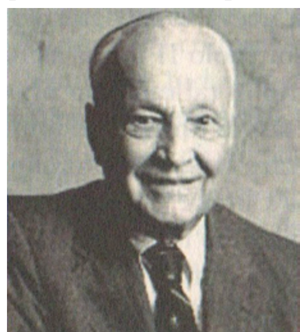

Pe baza activității sale în favoarea sincretismului inter-religios, în 1998 Sternberg primește *Premiul* (masonic) *Templeton* pentru *progresul religiei* (3).În luna iulie a aceluiași an, *Open University* a lui Sörös i-a acordat titlul de *doctor honoris causa*. Sternberg (împreună cu alte personalități de înalt nivel) este *"susținătorul" World Commission on Global Consciousness and Spirituality – Comisia Mondială pentru Conștiință și Spiritualitate* (prezidată de Robert Muller) care reunește conducătorii mondiali cu scopul declarat de *cultivare a unei viziuni globale și a științei noului mileniu*.Imaginea de mai sus reprezintă locația *Ordinului Cavalerilor Sfântului Mormânt*.Cine ghicește unde se află primește o insignă cu *Șoimii Patriei*.

B: APARIȚIA U.R.I. "ONE WORLD CHURCH"

Ideea comună a lui Sternberg și a lui Muller începea să capete contur și la 25 iunie 1995, cu ocazia ceremoniei sincretice din catedrala din San Francisco dedicată aniversării a cincizeci de ani de la adoptarea *Cartei ONU*, episcopul presbiterian al acestui oraș, William Edwin Swing (născut în 1936), anunță intenția fondării (în scurt timp) a *United Religions*.A fost o ceremonie stranie în care s-au adresat zecilor de divinități diverse *rugăciuni*, *psalmi* și *formule magice* (4). *Grace Cathedral* din San Francisco nu era deloc străină de astfel de evenimente.În toamna lui 1994, un dominican răspopit (Matthew Fox) devine colaboratorul apropiat al lui Swing și *oficiază* prima *Slujbă Planetară* animată de cultura *rave*, dar și cu influențe ecologice.În august 1995, acest *ritual* a fost reluat (în prezența lui Swing) la Dallas, în Texas.Pentru respectivul eveniment, *mediul* din biserică a fost dotat cu ecrane tv, cu proiectoare, s-a folosit muzică *tehno*, iar *altarul* simboliza cele patru elemente.Despre această *adorație orientată către mediu*, un ziar local făcea următoarea descriere: *Un amestec de ritual creștin, ocultism, de adorare a Terrei, teozofie, spiritualitate a creației și o nebunească "celebrare" pe durata întregii nopți, în onoarea lui Dumnezeu și a Mamei Natură* (5).Peste câțiva ani, Swing va publica o carte intitulată *The Coming United Religions* (6) în care atenția cititorului este atrasă de ideea păcii mondiale, de instaurarea acesteia printr-un fel de parlament al religiilor, *o adunare permanentă la nivelul și forța Națiunilor Unite* a tuturor conducătorilor diverselor religii, atenți la nevoile umane și la *provocările globale* care cer solidaritate și prezență activă, chiar și în *realitățile locale.Lumea evoluează către o* ***unitate*** *în termeni de economie globală, mediu global, sistem ecologic global.Ceea ce lipsește este un* ***suflet global*** predica Swing, preconizând astfel orientarea ideologică a noii organizații.Lui Swing i s-au alăturat James Ottey (episcop anglican, *observator anglican* pe lângă ONU) și Samir Kafity (episcopul de Jerusalim), urmați la rândul lor de reprezentanți ai cultului protestant.Din partea catolică, însă, au apărut contradicțiile.În 1996, după o vizită la papa Ioan Paul al II-lea, cardinalul Arinze era dispus la dialogul inter-religios, în timp ce arhiepiscopul Michael Fitzgerald a declinat invitația de participare la o conferință a noii organizații.Deosebit de favorabili au fost Consiliul Mondial al Bisericilor – WCC – din Geneva, respectiv sir Sigmund Sternberg care s-a întâlnit cu Swing în cursul aceluiași an.

John M Templeton

Printre susținătorii declarați ai URI s-au aflat cardinalul Evaristo Arns (rectorul colegiului iezuit din San Francisco), pastorul John LoSchiavo, teologii Paul Knitter și Hans Küng și (în mod natural) pastorul Louis Dolan împreună cu călugărița Joan Kirby (ambii reprezentanți ai Templului Înțelegerii din New York).În scurt timp, conferințele URI au început să se adreseze comunităților de pe toate continentele implicând participarea creștinilor, evreilor, musulmanilor, budiștilor, hindușilor, baha'ilor, sikh, zoroastrenilor, adepților New-Age, wicca, etc.În cursul unei conferințe cu caracter rezervat care s-a desfășurat la Universitatea Stanford din California (între 23 și 27 iunie 1997) în prezența a două sute de delegați selecționați dintre *figurile de seamă* ale mondialismului, United Religions și-a asumat caracterul de instituție permanentă cu numele de *The One World Church – Biserica Lumii Unificate*.S-a decis adoptarea unei *carte* până la jumătatea anului 2000 prin implicarea politicienilor (prin inițiative de *rugăciuni* comune stil Assisi), respectiv atribuirea unui *caracter oficial* noii organizații.Pentru o asemenea ceremonie, URI planificase implicarea a nu mai puțin de 60 de milioane de persoane, o *mișcare la scară globală pentru crearea Religiilor Unite, ca realitate trăită local și regional, în întreaga lume*.Printre reprezentanți, bineînțeles, membri ai organizațiilor deja cunoscute: Clubul de la Roma, Comisia Trilaterală, etc.

Muller sublinia astfel necesitatea URI: *Națiunile Unite reprezintă creierul inițial și global al umanității (...).Mai este nevoie de un* ***suflet global****, adică o fuziune a conștiinței noastre cu întreg universul, în timp și spațiu*, adăugând *interesele noastre supreme includ apoteoza rasei umane (...) marile religii, în definitiv, urmăresc toate același lucru*.URI a introdus toate aceste idei în *carta* ei, cu obiectivul *promovării unei cooperări cotidiene și durabile inter-religioase, de-a pune capăt violenței pe motive religioase și de creare a unei culturi a păcii, a justiției, binefăcătoare Terrei și fiecărei ființe umane*.Apare necesitatea acceptării de către religioși și laici (în mod treptat) a Noii Religii printr-o *atitudine de "reorientare" a conducătorilor religioși (ca și a clerului, respectiv a laicilor) spre filosofia unei ecologii spirituale*.

C: ASOCIAȚIILE CONEXE CU "RELIGIILE UNITE"

Crearea unei asociații planetare pentru o gândire religioasă unică, în stare să răspândească principiile unei *etici globale* este rezultatul acțiunii (în principal) a trei asociații: URI, Fundația Gorbaciov și organizația catolică *Conferința Mondială pentru Religie și Pace – WCRP*.***Fundația Gorbaciov***, prin al său *State of the World Forum* (instituită în 1995) , adună anual la San Francisco un adevărat *sortiment* de celebrități, oameni foarte bogați, activiști și *guru* spirituali: Barbara

Marx Hubbard (văduva lui Ron Hubbard); Federico Mayor (fost director al Unesco); Ted Turner, proprietarul CNN (născut în 1938), mason, creatorul și *patronatorul* în 1986, în fosta URSS (la Moscova) a *Jocurilor Bunei-Voințe*; Bill Gates; Matthew Fox de la URI; George P Shultz (6 bis) de la Lucis Trust; George Söröș și alți politicieni, respectiv mondialiști de rang înalt. Toți participanții, la unison, împart mesajul New-Age: în privința scopurilor, din documentele ultimei convenții a World Forum, reiese necesitatea *creării unei teologii ecumenice, ecologică, concentrată pe un respect profund al mediului*. De aici și preluarea de către religiile lumii a *problemelor legate de sexualitate, contracepție, avort și planificare familială* pentru exercitarea controlului asupra natalității.Sesiunea din 1997 a făcut cunoscută lumii prezența URI, dar evenimentul a fost folosit și pentru proclamarea *Eticii Globale* (prezentată cu emfază sub formă de *Declarație a Parlamentului Religiilor* din Chicago, în august 1993, de către unul din principalii ei susținători, teologul Hans Küng – *Toward a Global Ethic*). Această *etică* se referă (exclusiv) la promovarea drepturilor femeii, ale Națiunilor Unite, la pace și justiție, rasism, dezarmare, la respectul pentru mediu, la toleranța față de rău și păcat – prezentate ca *drepturi fundamentale ale individului* – fiind stabilită de Parlamentul Religiilor, URI constituind doar *amplificatorul*, purtătorul de cuvânt în rândurile publicului.

Etică pe care Gorbaciov (în 1987, la doi ani după începerea *perestroikăi – restructurarea*) o prezenta cu aceste cuvinte: *Nu trebuie să existe vreo întrerupere în lupta împotriva religiei pentru că atâta timp cât va exista religie, comunismul nu va putea avea întâietate.Trebuie să intensificăm distrugerea tuturor religiilor* (7).***World Conference for Religion and Peace*** a fost înființată de către episcopi catolici (în 1970) după nouă ani de pregătire, iar primul președinte a fost arhiepiscopul de New Delhi, Angelo Fernandes.Având susținerea papei și fiind acreditată la ONU, asociația este prezentă în peste o sută de țări pentru promovarea cooperării între religii, pentru pace, în spiritul respectului reciproc al *diferențelor*. Printre componenții *Grupului Director Internațional – International Governing Board* – se află George Carey (arhiepiscopul anglican de Canterbury); kenyanul Agnes Aboum (președintele Consiliului Mondial al Bisericilor – WCC); cardinalul Godfried Danneels și cardinalul american William Keeler; Hans Küng (teolog din Tübingen); David Rosen (rabin de la American Jewish Committee, dar și de la B'nai B'rith); Samuel Sirat (Marele Rabin al Franței, vice-președinte al Conferinței Rabinilor Europeni și profesor emerit la Universitatea din Paris).Trebuie menționat că printre *președinții onorifici*, în

Mustafa ef. Cerić at the 2008 World Economic Forum.

mod surprinzător, se află și Mustafa Ceriç, maxima autoritate islamică din Sarajevo, cel care sugera femeilor musulmane dei Bosnia să facă cel puțin cinci copii, pentru a-i întrece din punct de vedere demografic pe creștini (8), dar și Chiara Lubich, fondatoarea *Focolarini* și laureată a *Premiului Templeton pentru Progresul Religiilor și Păcii* (în 1977).Imaginea alăturată îl prezintă pe Mustafa Ceriç la World Economic Forum de la Davos din 2008.

Vice-președintă pentru Europa, respectiv președintă a asociației italiene a WCRP a fost Lisa Palmieri Billig, membră a American Jewish Committee (acreditată la Vatican), trimisă a ziarului *Jerusalem Post* la Vatican, deja reprezentantă a Italiei la Anti Defamation League (care are sediu și la Roma).Dintre componenții consiliului de administrație al WCRP se evidențiază Richard Blum (bancher din San Francisco), co-președinte al acestei asociații împreună cu prințul iordanian Hassan Bin Talal (considerat ca fiind urmaș pe linie directă din profetul Mohamed); John Brademas (fost director la Federal Reserve și al Fundației Rockefeller, membru al *consiliului central* al WCC); Thomas McLarty (vice-președinte la Kissinger McLarty Association – o societate care se ocupă de marile afaceri internaționale).A șasea adunare generală a conferinței (din 3 noiembrie 1994) și-a ținut lucrările de deschidere în sala sinodală a Vaticanului, deplasându-se apoi (în ziua următoare) în localitatea Riva del Garda (în provincia italiană Trentino).Tema adunării a fost *Reînsănătoșirea lumii – Religiile pentru pace*.Era vorba de prima conferință inter-religioasă din istoria cultelor religioase ținută la Vatican, cu intervenția papei Ioan Paul al II-lea în calitate de președinte al unei adunări de circa o mie de reprezentanți (a cincisprezece religii diferite), inclusiv religiile indigene din Africa, Australia și Oceania.Au fost prezenți Peter C Godmark (președinte al Fundației Rockefeller, membru al CFR, președinte al *International Herald Tribune* – ediția europeană a *New York Times*), Hans Küng, cardinalii Martini, Arinze (9) și Etchegaray [cel din urmă, președinte al Consiliului Pontifical pentru justiție și pace, organizatorul (în colaborare cu WCRP) întâlnirii religioase de la Assisi, din 1986 (10)], Ahmed Muhammad Ali (secretarul general al Ligii Islamice Mondiale), iar din partea B'nai B'rith rabinul David Rosen (rabinul-șef al Israelului).Cu acea ocazie, Hans Küng, A M Ali și David Rosen au fost aleși *co-vice-președinți* ai WCRP.

Regele Hussein Bin Talal al Iordaniei, regina Noor (în spatele lui) sunt primiți de către Katherine Graham (dreapta extremă, membră a CFR și publicistă la Washington Post) respectiv Judith Kipper (director al CFR pentru Orientul Mijlociu).Ceea ce trebuie știut este că Donald Graham (soțul Katherinei Graham și reprezentant al Washington Post) a participat în 2004 la adunarea Grupului Bilderberg care a avut loc (între 3 și 6 iunie) în localitatea italiană Stresa.Pentru prima oară în istoria Bisericii, în prezența papei Ioan Paul al II-lea (în calitate de președinte) sub boltele Vaticanului au răsunat (timp de două ore) pasaje din Coran, respectiv evreiești, invocații pentru pace ale șintoiștilor, budiștilor și hindușilor, intercalate cu pasaje de *blues* african (11).*Declarația finală* a conferinței afirma că *am dominat natura ca și cum am fi fost posedați și această aroganță este cauza primară a actualei crize ecologice.În opera noastră de reinstaurare a armoniei, de-a trăi în comun, trebuie să începem să ne căim de rezultatul acțiunilor noastre și să efectuăm o* ***schimbare de paradigmă****,*

de la un model antropocentric la unul bio-centric și eco-centric (12).WCRP (dar și Consiliul Pontifical pentru Dialog Inter-Religios) constituie *legăturile oficiale* dintre Vatican și grupurile inter-confesionale cu proiecție mondialistă (precum URI). ”Cartierul General” al WCRP nu este la Roma, ci la numărul 777 al *United Nations Plaza* din New York, lucrând în strânsă legătură cu ONU, UNESCO, UNICEF.Fenomenele osmotice și convergente dintre cele trei organizații au dus la alte situații.În iunie 1996 a avut loc la San Francisco o conferință oficială comună pentru instituționalizarea URI la scară mondială (în spiritul New Age).*Carta URI* este prezentată la 26 iunie 2000 în *Carnegie Music Hall* din Pittsburgh (Pennsylvania), oraș în care URI intenționa să-și transfere sediul de la San Francisco [după ce în octombrie 1999 URI a primit o donație de 1,9 milioane de dolari de la oficialitățile locale (13)]. După două luni, Societatea Teozofică din același oraș, sub președinția Marelui Maestru al Masoneriei locale (Andy Nesky) îl invita pe Swing să arate *carta* ”fraților”.Între timp, URI (mai precis cercul ei interior *The One World Church*) își asumase caracterul de organizație globală (în iunie 2002), devenind deplin operativă în 2005 [aceeași dată scadentă fixată pentru revizuirea completă a actualului *Consiliu de Securitate* al ONU (14)]. Una din conferințele *ad-interim* a URI a avut loc în prima săptămâna din mai 2002 ca pregătitoare pentru *Global Council* [stabilit în urma unei *adunări generale* a peste cinci sute de delegați, reprezentând circa o sută de culte religioase, între 18 și 25 august 2002, la Rio de Janeiro (15)].Fotografia de mai sus are nevoie de puține explicații.Prin 2011, principesa Margareta a României a publicat o lucrare intitulată *Cartea regală de bucate a principesei Margareta a României* (ediția a II-a, Editura *Curtea Veche*, 2011).Respectiva lucrare a fost *închegată* cu rețete trimise de către reprezentanții diverselor case regale (unele dintre ele chiar înrudite).Unul dintre *colaboratori* a fost și Hassan Bin Talal, fratele regelui Hussein al Iordaniei.*Prințul* Radu Duda (veți citi despre el și în materialul dedicat societăților secrete din România) este prezent în imagine împreună cu principesa Sarvath a Iordaniei, principele Hassan Bin Talal, respectiv principesa Margareta care spunea despre Hassan: *Personalitate privită cu mare respect de către comunitatea internațională pentru neobositele lui eforturi de consolidare a păcii și pluralismului, pentru promovarea unei ecologii durabile, dar și pentru dialogul dintre religii, Hassan ”Sidi” Bin Talal s-a străduit timp de decenii să construiască înțelegerea între credințele islamică, iudaică și creștină.Membru de seamă al Clubului de la Roma, Bin Talal a fost președintele acestei organizații între 1999 și 2007* (**Isărescu, știe!!!**).

O broșură a *Bunei Voințe Mondiale* prezenta URI în 1999 drept o *organizație omnicuprinzătoare descentralizată. Un* ***partener spiritual*** *al Națiunilor Unite în care acțiunile locale sunt conectate între ele pentru formarea unei prezențe globale, în care este apreciată tradiția religiilor, unde valorile cele mai profunde ale umanității sunt respectate fiind puse în acțiune spre binele tuturor* (16).Printre susținătorii URI s-au aflat Earth Council (pentru realizarea *năzuințelor ecologice*), dar și James P Morton [președinte al *Templului Înțelegerii* (17), fost *decan* al catedralei St John the Divine din New York].

D: URI ȘI TEOZOFIA

Conotația teozofică a noii organizații apare cu vigoare numai când se anunță crearea de noi sărbători pentru umanitate sau atunci când membrii acestei societăți fac aluzie la credincioși (din religiile seculare) definindu-i ca *fundamentaliști* iar doctrina acestora ca fiind *fundamentalistă*.Tonurile luărilor de poziție a lui David Spangler, dar și ale lui Ruth Mont -gomery, capătă accente nete și dure.Secretarul directivului URI, *reverendul* Paul Chafee din San Francisco, în cursul unui *forum* ținut la Grace Cathedral în 1997, se adresa cu tonuri care nu lăsau loc la îndoieli: *Nu ne putem permite fundamentalisme în această lume atât de mică*, făcând referire la o altă personalitate de vârf a URI care stabilea categoric: *Fundamentalismul provine din frică și neștiință*.Ultimul cuvânt îl are Robert Muller care condamna *sistemele religioase, inflexibile și fundamentaliste, care joacă un rol de stimul în conflictele mondiale.Pacea este posibilă numai dacă (...) fundamentalismul este atenuat printr-o Religie Unită, care promovează deplinătatea credinței doar în spiritul global al sănătății și bunăstării planetei noastre* (18).Frază elocventă cu consecințe care se agravează atunci când reprezentanții de seamă ai acestei organizații (Hubbard, Swing și alții) enunțau, printre criteriile sigure de individuare a *spiritului fundamentalist*, practica *prozelitismului*, ca expresie a intoleranței la dreptul de opinie al altei persoane.Acest *criteriu* este judecat cu *alți ochi*, cu alt *sistem de măsură* când este vorba de *Martorii lui Jehova* sau celelalte culte *expansioniste* – nota traducerii în limba română.

E: FINANȚAREA URI

Unul din punctele forte ale *autorității* îl constituie religia planetară unică care trebuie să impregneze cu spiritul ei Republica Universală, termen desuet, preferându-se în prezent denumirea de *Global Governance*.Ce intenționează ONU prin acest termen a fost explicat oficial în raportul prezentat la adunarea cu denumirea *Apropierea Globală* din 1995: *Este vorba de gestionarea planetei nu numai prin instituțiile inter-guvernamentale, dar și prin organizațiile non-guvernamentale, multinaționale, piață globală de capital, mijloace de comunicare la scară globală.După stabilirea unei platforme cu valori comune, se va trece la demilitarizarea națiunilor și la dezarmarea cetățenilor, în timp ce patrimoniul global va fi administrat de un grup de persoane, acționând în numele tuturor națiunilor (...).Este timpul de creare a unei instituții globale capabile să-și asume un rol de conducere în domeniile economic, social, al mediului (...)* (19).

Fotografie realizată la 26 mai 1937, în care sunt prezenți (de la stânga la dreapta): John D Rockefeller Jr și fii acestuia David, Nelson, Winthrop, Laurance și John D III.Că nu este o coincidență prezența acestei imagini în conținutul acestor rânduri, iată ce declara David Rockefeller în *Memorii*, la pagina 405: *Mulți cred că facem parte dintr-o sectă secretă care acționează împotriva intereselor Statelor Unite, prezentându-ne, pe mine și familia mea, ca* ***internaționaliști****, acuzându-ne de conspirare, împreună cu alte persoane prezente pe întreg mapamondul, pentru construirea unei structuri politice și economice integrată la nivel global, o* ***lume unică****, dacă doriți.Bine! Dacă aceasta este acuzația, mă declar vinovat, și sunt mândru de acest lucru!* (Citatul este preluat din Daniel Estului *Grupul Bilderberg – Istoria secretă a stăpânilor lumii*, ediția a II-a, Arianna Editrice, 2011).

Ca urmare, nici URI nu poate avea *baze* diverse de cele ale sponsorilor care au subvenționat organizații similare. La apelul lui Swing pentru acoperirea cheltuielilor de zece milioane de dolari (între 1999 și 2001), au răspuns aceiași *binevoitori*, dar și nume noi.Printre ei, George Sörös, darnicul binefăcător al asociației pentru răspândirea drogurilor și pentru sinuciderea asistată; Richard Blum (președinte al *Blum Capital Partners*, primar al orașului San Francisco între 1979 și 1988, membru al Grupului Bilderberg și al Comisiei Trilaterale), soțul senatoarei (de origine evreiască) americane Diane Feinstein.Autorul prezentei lucrări poate nu știa (sau poate a scăpat din vedere) că *numita* Diane Feinstein (în imaginea de mai jos) este și membră a *Rotary Club* din San Francisco.Reîntorcându-ne la sponsori, apare și Dee Hock, al cărui nume este legat de cărțile de credit *Visa*.Demne de atenție sunt scrierile acestuia. Hock a cunoscut-o pe Barbara M Hubbard în 1997 la congresul anual al *State of the World Forum*.Aceasta l-a prezentat episcopului Swing de la URI, fiind apoi primit (destul de rapid) să facă parte din grupul de conducere.Hubbard este finanțată (la fel ca și Matthew Fox) de către Laurance Spellman Rockefeller (1910-2004, fratele *ecologist* al mai celebrului David) prin fundația lui *Fund for Enhancement of the Human Spirit – Fondul pentru Dezvoltarea Spiritului Uman*.În una dintre numeroasele ei cărți, Hubbard îl descria pe Rockefeller drept un *iubit Mecena* (20), iar într-o alta afirma că *intuiția de ”Hristos al secolului XXI” al lui Rockefeller m-a inspirat profund* (21).Dee Ward Hock, provenind dintr-o familie de mormoni (născut în 1930), în perioada 1950-1966 a avut diverse funcții de răspundere în marile instituții financiare americane.În 1968 a conceput un sistem global pentru tranzacții electronice pe care a început să-l aplice în folosul Bank of America.Acest sistem prezenta caracteristici de flexibilitate maximă în folosire, prestându-se la o utilizare capilară pe scară mondială, cu avantaje pentru bancă, pentru vânzător dar și pentru cumpărător.

În 1970, Hock înființează societatea americană *VISA*, iar în prezent (trebuie ținut cont că din punct de vedere al anului de referință, prezenta lucrare a fost tipărită în: *ediția I – 1990*, *ediția a II-a – 1996*, *ediția a III-a – 2002*, *ediția a IV-a - 2008*) Hock este director emerit al *VISA International*, o societate de cărți de credit folosite de circa 22.000 de bănci care gestionează aproximativ 1,25 de triliarde de dolari pe an prin circa prin 750 de milioane de clienți.Cu ajutorul marilor fundații, Hock înființează între timp *Chaordic Alliance* (22), o definiție obscură care derivă din combinarea termenilor de *chaos* și *order* și care ne duce cu gândul (imediat) la deviza gradului 33° al RSAA.Una din definițiile date de către fondator termenului de *chaordic* (care tradus s-ar putea prezenta sub forma *caordonat*), atrage atenția în mod deosebit: *modelat în așa fel încât să nu fie dominat nici de haos și nici de către ordine*.Din acest punct de vedere, cartea de credir ar fi *o structură caordonată care, într-o relație de cooperare, este caracterizată de ”înțelegere” și de ”concurență strânsă”*.Din inimă un sincer *bravo* celui care înțelege.Trecând cu privirea peste scrierile acestuia, dăm peste o lucrare cu titlul *Birth of Chaordic Age – Apariția Erei Caordonate* (23) în care, tratând despre organizațiile actuale (guvernative și economice), autorul constată existența unei *epidemii globale (în curs de intensificare) de falimente instituționale* datorate (din cele susținute de el), *incapacității de urmărire a scopului pentru care ele au fost create*.Printre altele constată că aceste organizații, *continuând să se extindă pe măsură ce rămân fără resurse, golesc spiritul uman, distrug mediul* și nefiind deloc adaptate timpurilor de azi, trebuie înlocuite cât mai repede (*dizolvă*).Noile organizații ale lui Hock (*coagulare*), compatibile din punct de vedere ecologic și apte să înlocuiască pe cele existente, la interior (în mod curios) nu au nici o structură ierarhică, declarându-se întemeiate pe o *rețea de egali*, animați de aceleași principii și responsabilități identice, pentru a permite o *distribuție mai echitabilă a puterii și a bogăției*, fiind *mai compatibile cu spiritul uman și cu biosfera* (24).Pentru dezvoltarea acestor organizații *inovatoare* a fost pus în practică un program pentru conducătorii și educatorii *caordonați* reprezentat de cursuri formative periodice, cu durată variabilă, extinse la toate națiunile.Printre organizațiile care au *patronat* aceste cursuri se regăsește (deloc surprinzător) Organizația Națiunilor Unite.O foaie volantă teozofică, disponibilă la sediile Lucis Trust, îl definea pe Hock drept *lucrător cu energia celei de-a șaptea raze (cu organizarea)* (25).În realitate, din cele susținute de conducătorii teozofiei, *influențele* celei de-a șaptea raze asupra adepților se identifică (mai degrabă) cu *fascinația, magia, ritualul* (26).

În 1997, *Chaordic Alliance* s-a transformat în *Chaordic Commons of Terra Civitas*, sau mai pe scurt, *Terra Civitas*.Asociația este activă pe toate planurile pentru unirea într-un efort conjugat a tuturor indivizilor, a tuturor organizațiilor, având ca scop *răspândirea celor mai eficace și echitabile concepte de organizare politică, socială și comercială*.Printre

membrii consiliului de administrație (condus de Hock) se află Richard Perl (titularul unei agenții de investiții din New York), John W McDonald (ambasador american în diverse țări europene, participant la adunările ONU), Harlan Cleveland (*bursier* Rhodes, membru al CFR, al Grupului Bilderberg, al Institutului Aspen, al Clubului de la Roma și al IISS din Londra).Hock își desfășoară activitatea bucurându-se (pe lângă sprijinul acordat de ambientaliștii radicali din conducerea URI, respectiv din conducerea marilor fundații americane) și de ajutorul activ furnizat de grupurile diverse *conectate* la Lucis Trust.Francezii ar spune *tout se tient*.Drumul lung (parcurs de multitudinea de organizații ecologiste) care de la *Templul Înțelegerii* a dus la *URI*, constituie o succesiune de etape stabilite.Franklinj Buchman (1878-1961), mondialist de seamă, apropiat al Fundației Cecil Rhodes și întemeietor al *Moral Re-Armament* (una din mișcările care ar fi dus la apariția Consiliului Mondial al Bisericilor) (27), în ziua sărbătorii de *Pentecoste* din îndepărtatul an 1935, proclama că au sosit timpurile pentru *manifestarea unei forțe spirituale care să schimbe natura umană, să reînnoiască oamenii și popoarele.**Trebuie să se stabilească o autoritate spirituală care să fie acceptată peste tot, de către toți.Numai în acest fel, în afacerile naționale și internaționale, ordinea va ieși din haos*** (28).Privitor la unitatea dintre religii, în revista *Le Temple* din 1946, o autoritate în domeniul masonic – Marele Suveran Comandor al Supremului Consiliu din Franța, grad 33°, baronul Yves Marsaudon (legat prin strânse relații de prietenie de papa Ioan al XXIII-lea) – scria: *La începuturile primelor congrese ecumenice, intervenția fraților noștri (anglo-saxoni și scandinavi) a fost determinantă și acțiunea lor a continuat fără încetare pe direcția unității creștine* (29), aducând detalii în plus referitoare la această unitate: *Catolici, ortodocși, protestanți, musulmani, hindușiși budiști, liber cugetători, liber credincioși* ***nu sunt decât niște prenume****, iar numele acestei familii este* ***mason*** (30).

La închiderea acestui capitol merită amintit un citat dintr-o carte semnificativă (publicată de către o editură masonică), scrisă de pastorul Rosario Esposito (profesor la diverse universități pontificale și susținător al Masoneriei): *(Atunci) când două realități sunt identice cu a treia, fiind (deci) identice între ele, iar când cele trei realități sunt (în cazul de față) tocmai Masoneria, Societatea Națiunilor și Biserica, este inevitabilă deducția că Biserica de la (Conciliul) Vatican II și Masoneria, constituie un singur lucru* (31).

NOTE:

1 – Organizația a fost fondată în 1946 și include în ea 28 de asociații iudeo-creștine naționale.La nivel mondial luptă pentru combaterea antisemitismului, a rasismului, a xenofobiei.Începând din 2000, IICJ este condusă de rabinul David Rosen (care este și președinte al Anti Defamation League, respectiv al B'nai B'rith).Printre președinții onorifici ai IICJ sau aflat Donald Coggan (1910-2000, arhiepiscop de Canterbury), cardinalul Martini, dar și Richard von Weizsäcker (membru al Societății Fabian).Sediul IICJ a fost mutat de la Londra la Heppenheim (în Germania), lângă *Martin Buber House*.Martin Buber (1878-1965), filosof, denumit *figură titanică* a ebraismului, a fost membru al sectei cabalistice *Hassidim*, un curent mistic evreiesc, opus raționalismului talmudic, la ale cărui cunoștiințe a apelat și Freud când a pus bazele *psihanalizei*.

2 – Conform H Coston *Le veau d'or...*, cit., p 309.

3 – Instituit în 1972 de sir John Marks Templeton (născut în 1912), laureat la Yale, bursier Rhodes la Oxford.A fost director la diverse societăți bancare, a deținut funcții de conducere la universități, seminarii [de exemplu, *Seminarul Teologic* de la Princeton, alături de Henry Luce III (membru al Societății Pilgrims)] și colegii; a fost membru al selectului *Yale Club* și al *Mont Pelerin Society* (ramură economică a ordinului masonic britanic *Sf Ioan din Jerusalim*).*Premiul Templeton* (de 1 milion de dolari) este atribuit în urma unei analize favorabile din partea unei comisii din care au făcut parte Gerald Ford (grad 33° al RSAA); George W Bush; *reverendul* Norman Vincent Peale; Philip M Klutznik (fostul președinte al B'nai B'rith); Otto de Habsburg; Edmund de Rothschild; Peter J Grace Jr. (1913-1995, director al Citicorp, al Cavalerilor de Malta din Statele Unite, dar și membru al CFR, respectiv președintele Organizației Tinerilor Catolici din New York); prințul de Walles care înmânează premiul în urma unei ceremonii organizată la Palatul Regal din Londra; lord Coggan (arhiepiscop de Canterbury, funcție apropiată în mod tradițional de Societatea Pilgrims).Templeton este autorul unei cărți – *Discovering the Laws of Life* – a cărei prefață a fost scrisă de Norman V Peale (grad 33° al RSAA).Trebuie citată una din ideile lui Templeton: *Bunătatea noastră înnăscută este un factor esențial al existenței noastre.Când percepem acest adevăr simțim pacea din Cer și de pe Pământ și prezența lui Dumnezeu în noi (...).Iubește orice parte din tine însuți, Divinitatea care e în tine*.

4 – Din cotidianul *San Francisco Chronicle* din 26 iunie 1995.

5 – Ziarul *The Dallas Morning News* din 13 mai 1995, articolul *Planetary Mass*, pag 1G.

6 – Bishop William Swing *The Coming United Religions – Înfăptuirea Religiilor Unite*, Minnesota, CoNexus Press, 1998.

6 bis – S-a născut în 1920 la New York, într-o familie de petroliști, pentru mult timp asociată cu familia Rockefeller.Membru al Societății Pilgrims și al CFR, al Institutului Atlantic, al Comisiei Trilaterale.Între 1974 și 1982 a condus multinaționala (gigantică) *Bechtel Corporation*.A fost președinte la J P Morgan Chase, co-președinte [împreună cu fostul director al CIA (James Woolsey) și cu Paul Wolfowitz (CFR)] al *Committee on Present Danger*, *lobby* conservator și militarist care a avut rolul lui după evenimentele din 11 septembrie.Shultz a fost protectorul Condoleezzei Rice (membră a CFR, în imaginea de mai jos împreună cu McGeorge Bundy).

7 – Anatoli Golițin *The Perestroika Deception – Decepția Perestroikăi*, London & New York, Edward Harle, 1995, p 116.

8 – Ziarul *Avvenire* din 26 martie 1999, p 2: *Este un război al SUA împotriva Europei*.

9 – Cardinalul Francis Arinze, președinte al *Consiliului pentru Dialog Inter-Religios* între 1984 și 2002, a făcut parte din grupul restrâns de judecători al juriului Premiului Templeton.

10 – Etchegaray (cu un amestec de origini franceze și basce), cunoscut ca *mare organizator*, a creat pe durata primei sesiuni a Conciliului Vatican II *sub influența lui Liénart (acesta din urmă în deplin acord cu papa Ioan*

(papa Ioan al XXIII-lea – nota autorului) *un ”mic grup” săptămânal de episcopi din mai multe țări, un grup neoficial și fără o structură, cu scopul creării de relații în lumea religioasă.Persoane ca G B Montini, Hêlder Câmara, Franjo Seper au făcut parte din acest grup.La 9 decembrie 1965, imediat în ziua de după închiderea Conciliului, Roger Etchegaray s-a întâlnit cu câțiva episcopi din Europa.Întâlnirea din această zi este considerată ”data de naștere” (formală) a CCEE – Consiliul Conferințelor Episcopale ale Europei – printr-un secretariat de legătură condus de către Echtegaray* (vezi *30 Giorni*, nr. 3, martie 1987, p 71).Cardinalul Achille Liénart, episcop de Lille, este inițiat în Masonerie în 1912 și ajunge la gradul 30° - *Cavaler Kadosh* – în 1924.În apropierea morții ar fi strigat: *Din punct de vedere uman, Biserica este pierdută* (vezi *Introibo*, iulie 1976); George Virebeau *Prelats et Franc-Maçons – Preoți și Masoni*, Paris, Publications Henry Coston, 1978, p 12; Carlo A Agnoli *La Massoneria alla conquista della Chiesa – Masoneria în procesul de cucerire a Bisericii*, Roma, EILES, p 34.Cât despre Hêlder Câmara, *episcopul roșu* din Recife [fiu al unui francmason (*anticleric feroce*, conform *Hiram* – revista Marelui Orient al Italiei)], în 1935 se afla la Moscova, la Școala de Cadre unde membrii partidului se pregăteau să se infiltreze în principalele culte occidentale (citat din *Monde et Vie* din 6 februarie 1981).
11 – Vezi *Il resto del Carlino* din 4 noiembrie 1994 (*carlino* este o monedă veche din aur sau din argint, folosită în fostul Regat de Napoli).
12 – Conform *Il Regno – Documenti*, nr. 5/1995, p 183.*Schimbarea de paradigmă* (*paradigm shift*) este o expresie împrumutată din limbajul Institutului Tavistock (laborator mondialist britanic care se ocupă cu psihologia socială) pentru a indica o mutație colectivă, de mentalitate sau de valori sociale.
13 – Articolul lui Lee Penn (episcopalian marxist convertit la catolicism) intitulat *The United Religions Initiative: Foundations for a World Religion – Inițiativa Religiilor Unite: Bazele pentru o Religie Mondială*, partea a treia dintr-o serie publicată în *Journal of the Spiritual Counterfeits Project – Jurnalul Proiectului împotriva Contrafacerilor Spirituale* (SCP este o asociație care din 1973 luptă împotriva ocultismului și a mișcării New Age), Berkeley (California), primăvara 2000.Studiile lui Penn privitor la URI sunt disponibile pe pagina de net a SCP: www.scp-inc.org (6/2002).
14 – Vezi *Vecinătatea noastră globală* redactat de *Commission on Global Governance* al ONU, 1995.
15 – Vezi buletinul oficial al URI, *URI Update*, nr. 11/2002, p 1.
16 – *World Goodwill Newsletter*, nr. 1/1999.
17 – Această asociație a fost activă (cu precădere) între anii 1960 și 1990 prin *conferințe spirituale* la nivel de conduceri. Nu este exclus ca apariția URI să fi dus la micșorarea (sau chiar la terminarea) rolului acesteia, conform tradiției masonice, dispărând de pe scena *teatrului mondialist*.
18 – Vezi *San José Mercury News* (unul din ziarele din zona Golfului San Francisco) din 29 iunie 1996.
19 – *Our Global Neighbourhoody*, USA, Oxford University Press, 1995.
20 – Barbara M Hubbard *Conscious Evolution: Awakening the Power of Our Social Potential – Evoluție conștientă: Retrezirea puterii potențialului nostru social*, Novato, California, New World Library, 1998, p VIII.
21 – Barbara M Hubbard *The Revelation: A message of Hope for the New Millennium – Revelația: Un mesaj de speranță pentru noul mileniu*, Novato, California, Nataraj Publishing, p 350.
22 – Vezi pagina de internet www.msh.org/conference/speaker_hock.htm (iunie 2006).
23 – San Francisco, Berrett-Koehler Publishers, 1999.
24 – *The Chaordic Commons of Terra Civitas*, volumul 2, numărul 3, iarna 2002, p 4.Reperibil (februarie 2007) pe http://www.griequity.com/backup/integraltech/GRIBusinessModel/chaordism/chaordicQ42002news.pdf
25 – *SS7R Newsletter Journal* (ziarul-buletin al *Școlii pentru Studiul celei de-a Șaptea Raze*).
26 – Alice Bailey *Il destino delle nazioni – Destinul națiunilor*, Roma, Nuova Era, 1971, p 148, 149.
27 – Buchman scria: *Mișcarea Laburistă Britanică și ”Reînarmarea Morală” s-au născut în același loc, la East Ham, și au ”respirat același aer”.Reînarmarea Morală este o mișcare revoluționară (...); gândiți-vă la impulsul pe care Keir Hardie l-a dat lumii muncitorești (...); mișcarea sindicală engleză s-a născut dintr-o reînnoire spirituală* (Franklinj Buchman *Refaire le Monde – Refacerea lumii*, Paris, La Compagnie du Livre, 1949, p 76, cu prefața semnată de Robert Schuman).Keir Hardie a fost co-fondator al Societății Fabian.
28 – Yann Moncomble *La maffia des chrétiens de gauche – Mafia creștinilor ”de stânga”*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1985, p 15.
29 – Aluzie la tendințele Consiliului Mondial al Bisericilor (WCC) și a fondatorilor lui, citat în P Virion *Mystère d'Iniquité - Misterele Inițierii*, Saint-Céneré, Éditions S Michel, 1967, p 131.
30 – Yves Marsaudon *L'Oecuménisme vue par un Franc-Maçon de Tradition – Ecumenismul văzut de un mason cu tradiție* Paris, Éditions Vitiano, 1964, p 126.
31 – Rosario F Esposito *Le grandi concordanze tra Chiesa e Massoneria – Marile coincidențe dintre Biserică și Masonerie*, Florența, Nardini, 1987, p 197.

CAPITOLUL 33: EMBLEMA ”CONFERINȚEI EPISCOPALE ITALIENE – CEI” - SIMBOL AL ”VĂRSĂTORULUI”

Fiind vorba despre simbolul oficial al Conferinței Episcopale Italiene (trimis în mod repetat fiecărei familii din Peninsulă), prima interpretare (la o primă vedere) ar fi acea a unui *arbore robust* (Biserica) care-și trage seva din *apa vie* care curge prin timp, începând de la Hristos.Cercul ar constitui, probabil, un artificiu grafic pentru a da o anumită compac-

tețe imaginii.Totuși, simbolul (în imaginea din stânga) lasă loc la multe interpretări, mai ample și mai *ecumenice*, care ar duce cu gândul la sincretismul religiei universale masonice (proclamată de către ONU și de Lucis Trust) prin ideea *luminii albe* (respectiv a spectrului *curcubeului* care compune această lumină albă).Înainte de toate, șochează prezența tuturor culorilor curcubeului (element care nu este străin de CEI), mai ales că în 1992, cu ocazia *Zilei Mondiale de Rugăciune*, a fost conceput și distribuit pe scară largă un pliant: nu era reprezentat nici Isus și nici crucea.În schimb, apăreau două picioare desculțe care pășeau prin curcubeul arcuit pe cerul de deasupra caselor oamenilor.Apare întrebarea dacă era un semn de pace, sau o avanpremieră pentru cea de-a VII-a *Întâlnire Ecumenică* de la Milano (din septembrie 1993, în prezența animatorului acestei întâlniri, cardinalul Martini): *Un porumbel cu aripile îndoite cobora din înălțimile Domului* (din Milano – nota autorului) *spre scena pe care se aflau, îmbrăcați în haine de diverse culori, cei 150 de lideri spirituali ai religiilor din fiecare parte a lumii* (1).Același curcubeu nu apare la reuniunea ecumenică de la Seul (din 5-12 martie 1990), dar era prezent prin *spirit*, dacă ținem cont de ceea ce era scris pe pliantul de prezentare: *Între potop și curcubeu.Alianță pentru justiție, pace, pentru tutela creației*.Porumbelul și ramura de măslin au făcut o bună impresie și la *Adunarea mondială a Religiilor pentru Pace* (care a avut loc la Vatican la 3 noiembrie 1994) unde, pentru prima dată în istorie, peste 400 de delegați reprezentând cele mai diverse religii, au făcut să răsune în Vatican rugăciuni adresate celor mai incredibile divinități (2).Dar și *Adunarea Ecumenică de la Basel* din 15-21 mai 1989, intitulată *Pace și Justiție*, s-a desfășurat sub semnul porumbelului și al curcubeului.La fel și adunarea din 1992, de la Bruxelles, s-a defășurat la *umbra* curcubeului.

În lumina acestor fapte și idei, sunt îngrijorătoare cele enunțate de unul din maeștrii gândirii masonice – George Oliver – care spunea că: *(...) Arca lui Noe, curcubeul, porumbelul cu ramura de măslin, sunt (...) emblemele legitime ale gradului al III-lea, cel de ”Maestru” (...)* (3).Merită amintit că cele șapte culori ale curcubeului corespund celor *șapte ceruri*, susținute de *spirite planetare* (sau de *arhonți*).Inițiatul trebuie să treacă de cele șapte porți pentru a se putea contopi cu *divinul*, locul unde s-ar fi aflat sufletul lui înainte să fie făcut prizonier (prin *reîncarnare*) de către *zeul cel rău*.Șapte erau și gradele de inițiere în *Cultul lui Mithra* – zeul Soare al persanilor – căruia Masoneria i-a dedicat gradul 28° al RSAA: *Cavaler al Soarelui* sau *Principe Adept*.Dar același *șapte* reprezintă și numărul de *sigilii* pe care *mielul* Bisericii trebuia să le rupă (aceeași Biserică care are la *bază* influențe multiple, din diverse rituri antice: *mitraismul, Sol Invictus, etc*).O ulterioară nedumerire poate produce copacul cu coroana formată din cinci loburi, dispuse sub formă de triunghi.Poate apărea riscul asemănării cu *marele copac al lui Robespierre*, simbol al *Ființei Supreme* [al cultului divinizării omului (dar și a viciilor lui) care se substituie lui Dumnezeu].Dacă ținem cont de coincidența dintre doctrinele masonice și cele ale Noii Ere, sensul adevărat ar apărea, atunci, cu însemnătatea lui reală: *Ciclu Erei Peștilor (simbolizat de către cerc – șarpele Ouroborus care-și mușcă coada - ”coincidentia oppositorum”, dar și eterna ”reîntoarcere” la punctul inițial) s-a rupt sub acțiunea impetuoasă a Vărsătorului, ”apa vieții” curge din anforă extinzându-se către orizonturile Noii Ere*.Dacă această ipoteză ar fi confirmată, interpretarea ar putea căpăta o altfel de consistență.Arborele ar putea reprezenta *umanitatea* în intenția de-a se adora pe ea însăși, ca *discipol mondial* al unui Hristos teozofic.Rădăcinile acestui arbore s-ar afla, atunci, în apa *magică* a vieții.În orice caz, ambiguitatea simbolului, dar și posibilitatea că ar putea avea tendințe *negre*, este foarte mare.

Patriarhul ortodox Bartolomeu I, la World Policy Conference (desfășurată la 10 decembrie 2011 la Palatul Hofburg din Viena).Tema discuțiilor a fost: ***The Role of Europe as a Laboratory of Global Governance****.Printre vorbitori s-au aflat Boris Tadiciç (președintele Serbiei), Toomas Hendrik Ilves (președintele Estoniei) și Fu Ying (ministrul Afacerilor de Externe al Chinei* ***!?!?*** *Ce treabă are China (ca localizare geografică) cu ”laboratorul european” ?*

O întrebare își cere răspuns.Cum a fost posibil ca preoții, cu acces la cele mai diverse și privilegiate surse de cunoaștere și documentare, să nu știe nimic despre *doctrinele sectare* ale evidentului (**deja**) plan de dominare a conștiințelor.Este demnă de reținut afirmația unui general al iezuiților – Pedro Arrupe – făcută la 27 decembrie 1965 către *United Press International – UPI* - despre Conciliul Vatican II: *Această (...) societate fără Dumnezeu acționează într-un mod foarte eficace, cel puțin la nivele directive înalte.Ea se servește de toate mijloacele pe care le are la dispoziție, de orice natură ar fi (științifice, tehnice, sociale și economice), urmând o strategie planificată în mod exact.Deține aproape în totalitate controlul asupra organizațiilor internaționale, dar și asupra circuitelor financiare, respectiv al informației, prin presă, radio, cinema și televiziune* (4).Mergând mai înainte pe firul rațiunii se profilează o altă ipoteză, mult mai terifiantă, aceea că în posturile cele mai înalte ale Bisericii ar putea să fi ajuns un grup al *Servitorilor Lumii* de prim-rang - **conștienți de ceea ce fac** – având și ei (la rândul lor) *legiuni de servitori* – **care nu-și dau (sau nu reușesc să-și dea) seama de ceea ce se întâmplă** (5).Dar așa cum un copac se recunoaște după roade, ne limităm să remarcăm că Vaticanul este deschis masonilor și mondialiștilor, *puternicilor* din B'nai B'rith, Comisiei Trilaterale, budiștilor și *ereticilor*, schismaticilor, animiștilor și animaliștilor, dar are porțile *ferecate* și impenetrabile pentru omul simplu, de rând, cu sufletul derutat și fără nici o direcție care să-l aducă la liman.René Guénon, care în 1909 avea deja gradul 33° al RSAA, respectiv 90° al Ritului de Memphis-Misraïm, iată ce spunea despre *vârfurile inspiratoare* ale mondialismului: *(...) dar în spatele acestor mișcări nu ar putea fi ceva, de care să ne temem foarte tare și pe care nici inițiatorii lor nu-l cunosc, nefiind decât simple instrumente?Noi ne mulțumim doar să punem această întrebare, fără a încerca să și răspundem la ea.*

Teozofismul, cit., vol II, p 297.

Episcopi și cardinali pe stadionul ”La Favorita” din Palermo, în cursul Congresului Bisericii Catolice Italiene, din decembrie 1995.Noul semn al lui Hristos sau o nouă religie, a curcubeului?Pentru Robert Muller adept al cultului New Age și funcționar al ONU, nu este nici o îndoială: Papa Paul al VI-lea, împreună cu papa Ioan al XXIII-lea și Ioan Paul al II-lea, vor fi considerați cei trei mari papi ai păcii, pionieri ai importantei ridicări a Bisericii Catolice spre New Age (6).

Despre acest fapt, Înalții Inițiați sunt deplin conștienți, după cum o susține un maestru ilustru și celebru, gradul 33° Oswald Wirth care, poate fără intenție, aduce un *omagiu adevărului*: *Adeptul serios nu ignoră că ”diavolul” este marele agent magic datorită căruia se înfăptuiesc miracolele (...). Lui îi suntem datori cu existența noastră materială.Diavolul este stăpânul nostru de când venim pe lume, trebuie s-o recunoaștem (...).Răul nu se lasă înșelat (...).În ultimă instanță, Diavolul este în serviciul lui Dumnezeu.*Puțin după, adăuga: ***(...) nimeni nu poate stăpâni pe Pământ, dacă nu face alianță cu Principele acestei Lumi*** (7).Eliphas Levi (numele ebraizat al lui Alphonse Louis Constant, 1810-1875, preot răspopit versat în magie și în științele oculte) a cărui scriere principală *Dogma și Ritualul Înaltei Magii* este considerată de către inițiați ca referință în materie de ocultism și magie, la întrebarea *Ce este diavolul?*, explica: *(...) în Magia Neagră, diavolul este marele agent magic care face rău, în slujba unei voințe perverse.Șarpele antic al legendei nu este decât agentul universal, focul etern al vieții terestre, sufletul Terrei, focul viu al infernului (...).*Ca urmare, Levi se întreba: *Invocarea spiritelor malefice are vreun rezultat?*, și urmează răspunsul: *Desigur, este rezultatul cel mai incontestabil și cel mai teribil pe care legendele nu l-ar putea descrie.Când prin ceremoniile dedicate se cheamă diavolul, acesta vine și se arată vederii.Pentru a nu muri fulgerați la vederea acestuia, pentru a nu deveni cataleptici sau idioți, trebuie să fii deja nebun* (8).În afară de (în mod natural, de vreme ce magia înseamnă renunțarea totală la uzul rațiunii) negarea în altă parte a lucrării menționate a existenței *personajului* în discuție, *omul este el însuși, creatorul ”cerului” și al ”infernului” propriu; nu există alți demoni decât propriile noastre nebunii* (9).

Iată un mijloc sigur, pus la dispoziție de *adepții serioși*, pentru a înțelege în profunzime, într-o formă autentică, evenimentele actuale care au loc în lume.

Eliphas Levi, 1810-1875.

NOTE:

1 – Imagine color din ziarul *Il Giornale* (23 septembrie 1993), reprodusă apoi pe coperta revistei *Chiesa Viva* din Brescia (numărul 262 din mai 1995), alături de o altă fotografie cu o țesătură în culorile curcubeului care coboră din clopotnița bazilicii *San Francesco* din Assisi.
2 – Vezi *Sodalitium* nr. 40 din martie 1995, p 41.
3 – George Oliver *Signs and Symbols...of Freemasonry – Semne și simboluri ale Francmasoneriei*, p 105, citată în Vincenzo Longo *La massoneria speculativa, ossia le sue definizioni, simboli e principi raccolti e ordinati delle opere più classiche e ufficiali dei Frammassoni – Masoneria speculativă.Definițiile, simbolurile și principiile ei adunate din operele clasice sau oficiale ale francmasonilor*, Genova, G Fassicomo e Scotti, 1896, vol III, p 117.
4 – Preluat în Gary Allen *Die Insider* (titlul american original *Non Dare Call it Conspiracy – Să nu îndrăzniți să o numiți conspirație*), Preussisch Oldendorf Verlag, 1990, p 18, ISBN 3-922367-00-3.
5 – Carlos Vázquez Rangel [Mare Comandor al Supremului Consiliu de grad 33°, pentru mai mult de treizeci de ani prieten al ambasadorului Mexicului la Vatican, Enrique Olivares Santana (grad 33° la rândul lui, fost guvernator al statului Aguascalientes, respectiv secretar la Interne)] cu ocazia numirii lui Santana ca ambasador la Vatican, după stabilirea relațiilor diplomatice dintre cele două țări în 1992, declara: *Sergio Mendez Arceo era mason.Ne reuneam să lucrăm în aceeași lojă* informând că acel cardinal primise însărcinarea să prezinte la Conciliul Vatican II o *inițiativă* cu scopul de-a retrage Masoneriei *excomunicarea* făcută de papa Clement al V-lea.Acest fapt se întâmpla și pentru că *papa de atunci, Ioan al XXIII-lea, era mason, la fel ca și succesorul său, Giovanni Montini*.Comentând candidatura lui Santana ca ambasador mexican la Vatican, spunea: *În mod sigur va găsi acolo mulți reacționari, dar și mulți frați masoni.În cele opt cartiere care formează statul Vatican, funcționează patru loji masonice.Câțiva dintre înalții funcționari ai Vaticanului sunt masoni.Aparțin, ca și noi, Ritului Scoțian, dar în formă independentă.Și în țările în care Biserica nu poate funcționa, ei își continuă activitatea clandestin, prin intermediul lojilor* (din revista mexicană de politică *Proceso*, nr. 832 din 12 octombrie 1992).
6 – Robert Muller *New Genesis: Shaping a Global Spirituality – Noua Geneză: Formarea unei spiritualități globale*, Garden City, New York, Doubleday, 1982, p 101.Trebuie prezentate niște date, *curioase*, dar ținând cont de predilecția pentru *zodia Scorpionului* a inițiaților, s-ar putea să fie mai mult decât coincidențe: papa Ioan al XXIII-lea a fost ales la 28 octombrie 1958.La 28 octombrie 1965 au fost promulgate decretele fundamentale ale Conciliului Vatican II (privind educația creștină, viața religioasă, învățământul sacerdotal), dar mai ales declarația *Nostra Aetate*.La 28 octombrie 1974, papa Paul al VI-lea aproba, definitiv, *Novus Ordo Missae* – noua *metodologie* a slujbei catolice.La 28 octombrie 1978, papa Ioan Paul al II-lea rostea discursul inaugural al pontificatului său.La 28 octombrie 1986 are loc prima reuniune inter-religioasă de la Assisi.La 28 octombrie 1983, Marele Orient al Italiei aproba, în *reuniune extraordinară*, noile *constituții* și noul regula-

ment.Şi tot la 28 octombrie, dar în anul 312, *imperatorul Constantin*, sub semnul *crucii*, îl va învinge pe Maxenţiu în bătălia de la Saxa Rubra.
7 – Oswald Wirth *Tarotul*, cit., p 210-215.
8 – Eliphas Levi *Il Dogma e il Rituale dell'Alta Magia – Dogma şi Ritualul Înaltei Magii*, Todi, Atanòr, 1921, p 177, 178.
9 – Ivi, p 455.

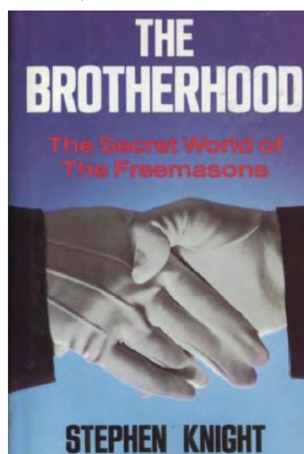
CAPITOLUL 34: STRUCTURA SOCIETĂŢILOR SECRETE

Lumea este împărţită în trei categorii de persoane: un mic număr reprezintă cei care hotărăsc evenimentele; un alt grup, şi el important, veghează la executarea, respectiv la îndeplinirea lor; în cele din urmă, marea majoritate care va afla despre evenimente după ce acestea au avut loc.

Nicholas Murray Butler, preşedinte al Columbia University din New York (1901-1945), preşedinte al Carnegie Endowment for International Peace (1925-1945), membru fondator şi preşedinte al Societăţii Pilgrims (1928-1946), reprezentant de rang înalt al CFR, şef al British Israel.

Vom lua în considerare declaraţiile martinistului Pierre Mariel, fără îndoială, un *cunoscător* al materiei, care va da explicaţiile necesare privind clasificarea societăţilor secrete.

A. Societăţile secrete inferioare cunoscute de către public, aşa cum sunt primele trei grade ale Masoneriei (numită şi *Masoneria albastră*), cercurile externe ale Societăţii Teozofice.Recrutarea se face prin cooptare.În cele mai multe cazuri este vorba de oameni de bună credinţă, cu o convingere profundă în idealuri religioase, filosofice, politice, ştiinţifice, etc.Noii înscrişi sunt studiaţi şi *dacă demonstrează că nu sunt adaptaţi, sunt trimişi pe "linii moarte".Dacă sunt capabili, sunt îndrumaţi către o a doua categorie, a societăţilor secrete* (1).Stephen Knight, în lucrarea lui *The Brotherhood – Frăţia* (a cărei copertă este prezentată în imaginea alăturată) (2), afirmă că numai o cincime din *Maeştrii Masoni* (denumirea gradului al III-lea) ajunge la *Arcul Regal – Holy Royal Arch* – trecând de la gradul al treilea spre nivelele superioare.Pe măsură ce se urcă spre *vârf*, selecţia este din ce în ce mai strictă.În Anglia, gradul 31 – *Comandor Mare Inspector Inchizitor* – este deţinut doar de 400 de masoni; gradul 32 – *Principe Sublim al Secretului Regal* îl au doar 180 de persoane, iar gradul 33 – *Mare Inspector General* – este în *dotarea* a numai 75 de persoane.

B: Societăţile secrete intermediare, sau "de cadre", cu adevărat secrete, în care aceşti membri nu mai sunt cunoscuţi de către adepţii societăţilor secrete de la bază.*Noul înscris este ales de către "autoritate".Un refuz din partea acestuia l-ar expune la sancţiuni neprevăzute.El trebuie să se supună* ***perinde ac cadaver*** (**până la a deveni cadavru** – deviză iezuită, nota autorului).*Minima indiscreţie, cea mai mică imprudenţă, sunt pedepsite în mod foarte radical.Aceste societăţi "de cadre" îşi modifică, după circumstanţe propriile denumiri, chiar şi propriile structuri.De aceea, nu sunt descoperite decât după dispariţia, respectiv "metamorfoza" lor* (3). *Aceste grupuri lasă la îndemâna societăţilor secrete inferioare problemele atractive ale "ideologiei sentimentale".Se consideră realişti (...), deasupra "binelui" şi "răului" (...), controlează mecanismele cele mai importante ale statului, la fel ca şi marile organizaţii economice şi politice mondiale (...).Dar aceste asociaţii, mai mult decât să comande, controlează şi duc la îndeplinire.Elaborarea planurilor este făcută de către societăţile secrete de gradul al III-lea* (4).

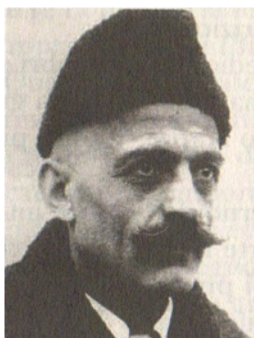

Papa Ioan Paul al II-lea este aşezat în poziţie centrală la baza unei piramide, la Zamosc, în cursul unei călătorii în Polonia, la 12 iunie 1999.Tavanul care împarte piramida în două părţi are scris pe el "Fermă Speranţă".Simbologia creştină, căreia nu-i este străină "ochiul" atoatevăzător al lui Dumnezeu, nu a avut niciodată între elementele de simbolistică, piramida.Ceea ce exclude "citirea convenţională" a ansamblului ca reprezentare a unei ierarhii care de la Dumnezeu coboară spre popor, prin intermediul sacerdoţilor, printr-o chemare către o societate mai bună.Imaginea oferită în acest caz este diversă, dând ideea unei construcţii cu două nivele: cel superior, dominat de iniţiaţi – ***autoritatea*** *– separat net de nivelul de jos –* ***puterea*** *– în acest caz, cea religioasă; un al treilea nivel ar putea fi reprezentat de către mulţimea fremătândă.O rază amplă de lumină de formă triunghiulară,*

emanată de ochiul omniveghetor, iluminează straturile inferioare și subliniază, în același timp, figura centrală a lui Ioan Paul al II-lea.Deviza ***Annuit Coeptis*** *(”aprobă lucrurile începute”) a fost înlocuită aici cu* ***Speranță sigură*** *(fermă), de încredere în realizarea planului inițiaților.*

C: Societățile secrete superioare, complet necunoscute și ignorate de către societățile secrete inferioare, *pentru societățile secrete intermediare constituie un subiect tabu.(...) Acest stat-major internațional este compus numai dintr-un număr restrâns de inițiați (...), unii dintre ei trăind o existență fadă, retrasă, chiar ascetică.Nimeni nu bănuiește puterea sau identitatea lor.Toți acești adepți au puteri imense.Pare că sunt uniți și animați numai de dorința de putere sau – cine știe? - de credința într-o misiune universală (...).Societățile secrete superioare lucrează cu forțe iraționale care, cu o anumită aproximare, se pot numi magie, ocultism (...).Ele lasă profanilor (idioților) doar o impresie, ca o ”caricatură” a acestor* ***puteri formidabile****.Eliberați de orice sentimentalism, au ”separat grâul de pleavă”, adică superstiția de realitate* (5).

Mariel continuă cu o împărțire a umanității făcută de celebrul magician rus Gurdjieff [prietenul de studii al lui Stalin de la *seminarul* din Alexandropol (6)] în patru cercuri concentrice.Plecând din centru către circumferință, Gurdjieff indica mai întâi un **cerc intern** *care reunește oamenii complet ”treziți”* (oamenii *re-generați* prin magie, înalții inițiați, magii) *capabili să-i trezească pe cei pe care i-au ales.Între acești adepți nu există discordie.Activitatea lor este profund coordonată și îi conduce spre un scop comun, fără o minimă deviere sau constrângere* (7).Urmează **cercul mezoteric**, intermediar, ai căror membri cunosc scopurile care trebuie îndeplinite, dar nu sunt încă în stare să le transpună în fapte.*Ei* – spune Gurdjieff – *știu mai mult decât fac*.Cercul al III-lea, **exoteric**, reprezintă *cercul intern al părții interne al umanității*.Oamenii care fac parte din acest cerc *au multe în comun cu membrii din grupurile precedente, dar știința lor inițiatică – cunoștiințele lor – sunt mai abstracte decât ale mezotericilor.Aceștia sunt cei care execută cel mai bine.*Al patrulea cerc descris de Gurdjieff este **cercul extern,** ***cercul lui Babel*** *sau al confunziei dintre limbi*, al umanității adormite, a non-inițiaților, a *trecuților cu vederea* lui Arthur Machen.Ei constituie *turma de berbeci* (**și creștinismul are un termen asemănător, de ”oaie din turma rătăcită”**), protagoniștii unei povestiri edificatoare pe care Gurdjieff o povestea cu plăcere discipolilor lui: *Era odată un magician bogat și avar care avea multe turme de berbeci.Nu plătea păstori și nici nu îngrădea pășunile. Berbecii fugeau prin păduri, cădeau în prăpăstii, dar mai ales evitau să-l întâlnească pe magician* (**pe Râlea, ”magicianul” de la ProTv**).*Simțiseră cumva ce anume făcea acesta cu blana și carnea lor.Astfel că magicianul a găsit soluția eficace.I-a* ***hipnotizat*** *pe berbeci și primul lucru pe care l-a sugerat acestora a fost că erau nemuritori și faptul că rămâneau fără blană era benefic pentru sănătatea lor.După aceea le-a sugerat că el era un conducător bun, gata pentru orice sacrificiu de dragul berbecilor lui, pe care nu-i mai considera ”berbeci”.Le-a sugerat că erau lei, acvile, chiar și magicieni.Și astfel, magicianul trăi fără preocupări.Berbecii rămâneau mereu alături de magician și așteptau cu seninătate momentul în care acesta le-ar fi luat și blana și viața* (8).

Georgi Ivanovici Gurdjieff (1872-1943)

Deosebit de importantă este opinia unui matematician polonez, J M Hoëne Wronsky (1778-1853, personalitate care a avut o influență majoră asupra lui Eliphas Levi), membru al *Ordinului Cabalistic al Roza Crucii*, privitoare la schimbările osmotice care din înaltul piramidei sinarhice infiltrează societățile secrete inferioare: *Toate societățile secrete care au existat sau există încă pe pământ apar după un scenariu mistic, fiind puse în mișcare de resorturi misterioase care le fac să domine lumea în ciuda opoziției guvernelor.Aceste societăți secrete sunt create pe măsura nevoii, fiind împărțite în grupuri, în aparență distincte și opuse între ele.Ele susțin, câteodată, opiniile istorice cele mai antagoniste pentru a conduce separat, cu eficacitate, toate partidele politice, asociațiile religioase, societățile economice, cercurile de artă, știință și cultură, întâlnindu-se într-un singur centru atunci când trebuie să primească o direcție comună* (9).Este tocmai deviza *Ordo ab Chao*, sinteză a doctrinei masonice, descrisă atât de bine (în esența ei) de către marele inițiat René Guénon: *Reamintim, fără a insista peste măsură, o altă semnificație cu un caracter mult mai particular (...): utilizarea (pentru a le face să acționeze împreună la realizarea aceluiași plan) organizațiilor* ***exterioare*** *(care ca multe altele nu știu nimic despre acest plan) aparent opuse una alteia, sub o conducere* ***unică și invizibilă****, în afară de orice contradicții și opoziții (...).Opozițiile prin ele însele, prin acțiunea dezordonată pe care o generează, constituie (de fapt) un fel de ”haos”-înțeles câteodată ca ”materia” asupra căreia se exercită acțiunea ”spiritului”(reprezentat de către organizațiile inițiatice, de natură mult mai elevată și cu caracter mult mai ”****interior****”) pentru realizarea* ***ordinii generale*** *(...).Pentru ca lucrurile să se desfășoare în acest fel este nevoie ca ceea ce conduce această ”ordine” să dețină (în raport cu lumea exterioară) funcția de ”motor imobil”* (10).Trebuie repetat că **este o eroare să credem că toți membrii unei societăți secrete ar cunoaște adevăratele scopuri oculte**.Pretextul prezentat – *filantropie, studii filosofice, literare, artistice, științifice* – sau oricare altul, le servește pentru a obține adeziunea personalităților eminente (ținute cu grijă departe de scopurile reale) care aduc o *garanție morală* necesară propriei ”acoperiri”.Este cazul cercurilor externe ale societăților *restrânse* precum Grupul Bilderberg, adesea *populate* cu personalități fără importanță, respectiv al societăților așa-zis ”de interes public” (după cum este cazul Maicii Tereza din Calcutta care a primit premiul Nobel pentru pace, fiind știut că marea majoritate a celor nominalizați, dar și a celor care au primit acest premiu, aparțin înaltelor asociații masonice).Încă o dată ne ajută *autoritatea în materie* a lui Guénon: *(...) Există mulți masoni, se poate spune chiar marea majoritate,* ***chiar și din gradele cele mai înalte****, care nu cunosc nimic real despre Masonerie* (11).

NOTE:

1 – Pierre Mariel *Le società occulte che dominano il mondo – Societățile oculte care domină lumea*, cit., p 7.Societăți precum *Rotary, Rotaract, Lions, Kiwanis, Round Table* (care nu trebuie confundată cu Round Table a lui Rhodes, cu altă *importanță*), *Soroptimist* servesc inițiaților ca *pepinieră*.Rotary, cel mai cunoscut și cel mai vechi dintre aceste cluburi (propa-

gator incontestabil al idealurilor masonice de libertate, solidaritate, universalitate) a fost fondat la Chicago la 23 februarie 1905 de către un mason de rang înalt, avocatul Paul F Harris (1868-1947), împreună cu alți trei colegi – masoni și ei (vezi Rosario Esposito *Le grandi concordanze tra Chiesa e Massoneria – Marile coincidențe dintre Biserică și Masonerie*, Florența, Nardini Editore, 1987, p 335).În această lucrare, la capitolul IX, Esposito subliniază ideile de bază (de inspirație masonică) ale clubului Rotary.Omero Ranelletti în *Il Rotary e la Chiesa Cattolica – Rotary și Biserica Catolică* (*Quaderni di Realtà Nuova - ”Caietele Noii Realități”*, Milano, Istituto Culturale Rotariano, 1991) spunea că în 1981, papa Ioan Paul al II-lea a primit din mâinile *președintelui internațional* însemnele de *Paul Harris Fellow* (p 13) și că *astăzi, printre rotarienii italieni, s-ar afla cinci cardinali, zece arhiepiscopi, nouăsprezece episcopi și mulți alți prelați*.Despre apartenența lui Ioan Paul al II-lea la Rotary, vezi în revista oficială a Clubului Rotary din Italia (din 9 septembrie 1986) articolul intitulat *Una precisazione sull'articolo: La Massoneria va a Canossa?*, sub semnătura lui Lamberto Mosci, guvernator al Districtului ”Rotary 203”, articol reluat de revista masoneriei italiene *Hiram* din noiembrie-decembrie 1986.Aici autorul ia în considerare o reuniune a Clubului Rotary (la Torino) la care a luat cuvântul și Marele Maestru al Masoneriei Italiene (Armando Corona) care, după ce a pus în valoare *ideile spirituale comune Masoneriei și Clubului Rotary*, anunța că a fost anulată excomunicarea Masoneriei, respectiv a măsurilor canonice privitoare la Clubul Rotary.În timpul prezentării discursului său, Corona anunța (și acest lucru nu apare ca fiind dezmințit până în prezent) că *papa Ioan Paul al II-lea este un ”Paul Harris Fellow”*, adică un *rotarian*.Fapt cu atât mai grav cu cât *Rotary Foundation* susține difuzarea *Buletinului Bunei Voințe Mondiale*, publicație a Lucis Trust (vezi suplimentul numărului 1 din 1995 al respectivului *buletin*).
2 – London, Ed. Grafton Books, 1986.Masonului ajuns la gradul *Arcului Regal* îi este revelat numele *pierdut* al lui Dumnezeu – *Marele Arhitect al Universului – JAH-BUL-ON*.
3 – Pierre Mariel *Le società...*, cit., p 8.
4 – Pierre Mariel *Le società...*, cit., p 9.
5 – Ivi, p 206.
6 – Gerald Suster *Hitler: the occult Messiah – Hitler, Messia ocult*, New York, St. Martin Press, 1981, p 123.
7 – Pierre Mariel *Le società...*, cit., p 13.
8 – Ibidem.
9 – J M Hoëne Wronsky, citat de P Sedir în *Histoire et doctrines des Rose-Croix – Istoria și doctrinele Roza Crucii*, Paris, Bibliothèque des Hermetistes, 1910, reluat de Pierre Mariel, cit., p 15.
10 – René Guénon *Considerazioni sull'iniziazione – Considerații despre inițiere*, Milano, luni Editrice, 1996, p 350.
11 – René Guénon *Forme tradizinali e cicli cosmici – Forme tradiționale și cicluri cosmice*, Roma, Mediterranee, 1981, p 74.

CAPITOLUL 35: VIOLAREA CONȘTIINȚEI MULȚIMII. INGREDIENTELE UNEI ”REȚETE DIN ÎNALTA BUCĂTĂRIE MASONICĂ”. CÂTEVA STUDII DE MARE ACTUALITATE REȚETE VECHI PENTRU VREMURI NOI.

Dintre toate științele, cea mai periculoasă ar fi acea a controlului gândurilor mulțimii pentru că ar da posibilitatea de guvernare a întregii lumi.

Talbot Mundy (1), *The Nine Unknown – Societatea celor ”Nouă Necunoscuți”*, N.Y. Bobbs-Merrill, 1924.

A: H G WELLS ȘI SERGHEI CIACOTIN: ”CONSPIRAȚIA DESCHISĂ” ÎN ACȚIUNE

În lucrarea *Pawns in the Game* (2), comandorul (de marină) William Guy Carr face cunoscut despre cartea *Occult Theocracy – Teocrația ocultă* (scrisă în 1933 de către Lady Queensborough) că a contribuit la cunoașterea faptului că evreii englezi i-au finanțat pe confrații lor francezi pentru declanșarea Revoluției de la 1789 (vezi p 38).La pagina 581 din *Occult Theocracy*, autoarea constata: *Un spirit pozitiv nu poate fi controlat.Pentru a întemeia o stăpânire ascunsă este necesară inocularea în oameni a unui spirit pasiv și negativ.Un spirit îndreptat conștient către un obiectiv individuat cu precizie este o putere care poate sfida o altă putere, cu scopuri bune, respectiv scopuri rele.În momentul în care acest spirit se manifestă, aspirația la conducerea mondială este condamnată de la sine.Totuși, acest principiu a rămas ascuns până acum și liniile- cadru nu au întâlnit nici o opoziție.Distrugere, materialism, înșelătorie, acestea erau obiectivele lui Albert Pike. Acestea apar ca fiind fundamentele lumii în zilele de azi*.H G Wells, unul dintre părinții mondialismului modern, dădea tiparului în 1933 un roman cu tonuri profetice intitulat *The Shape of Things to Come – The Ultimate Revolution – Forma lucrurilor viitoare – Revoluția definitivă* (3).În acest roman se descrie în mod anticipat al doilea război mondial, preconizat să înceapă în 1940 prin atacarea Poloniei de către Hitler (din cauza Danzigului).La război s-ar fi alăturat imediat Anglia și Franța, în timp ce Uniunea Sovietică, pentru ceva vreme, s-ar fi limitat să ocupe Polonia; că ar fi izbucnit un război ruso-japonez urmat de-o lărgire a a conflictului la nivel mondial, între Uniunea Sovietică și Statele Unite (4).Sunt ușor de profetizat astfel de evenimente de către înalții inițiați care, în anonimatul adunărilor lor, pun la cale aceste întâmplări (sprijiniți de anumite *influențe*, ajutați de puterea și mijloacele pe care le au la dispoziție), iar cei *trecuți cu vederea* nu au altceva de făcut decât să-și ia în serios rolul de victime!Cartea se încheie cu o *idee-program*: *după căderea formelor de guvernare, respectiv a religiilor tradiționale, reconstrucția trebuie să fie (în primul rând și necesar) opera (rezultatul) unui grup hotărât compus din bărbați și femei, profund credincioși în fondarea și impunerea rasei umane a unui nou model de viață* (5).

Herbert George Wells, 1866-1946, înalt inițiat al Societății Fabian și al Societății Golden Dawn (la care a aparținut și Aleister Crowley), a făcut parte (timp îndelungat) din conducerea serviciilor secrete externe britanice.

O idee-cadru care apare aproape sub același aspect în cartea de psihologie socială a profesorului Serghei Ciacotin *Le viol des foules par la propagande politique - ”Zăpăcirea” mulțimii prin propaganda politică* (6).La pagina a doua, cartea conține o dedicație către maestrul lui Ciacotin (I P Pavlov), respectiv către marele prieten H G Wells, salutat drept *genial gânditor al viitorului*.Fiu al unui diplomat țarist, doctor în științe și *apropiat* al ideilor lui Lenin, Serghei Ciacotin (1883-1973), încă de student devine pasionat de politică, aprofundând foarte repede metodele și procedurile propagandei.În 1932, în Germania, a fost co-fondatorul organizației para-militare social-democrate *Eiserne Front – Frontul de Fier*, ocupându-se de sectorul propagandă, cu manifestări și adunări diverse față de cele ale lui Hitler.El folosea aceleași mecanisme psihologice de agitare a mulțimii prin acțiunea exercitată asupra acesteia de către defilarea pe muzică (în uniformă) cu mari desfășurări de fanfare, steaguri și simboluri.Ciacotin a reușit să experimenteze (și deci să *codifice*) că printr-o dozare eficientă a succesiunii de cortegii (infiltrate cu 10% *agitatori activi*) era posibilă stimularea următoarelor mecanisme psihice pentru captarea atenției (celor 90% cât au mai rămas din mulțime):

Serghei Ciacotin (1883-1973)

1 – primul cortegiu – suscitarea unui sentiment de emoție, de compasiune și de revoltă, de tristețe, de actualitate.Mulțimea suferă.
2 – al doilea cortegiu – provocarea unui efect dinamic, de emoție, de entuziasm.Adversarilor să le fie frică, curajul este de partea noastră.
3 – al treilea cortegiu – provocarea râsului cu ajutorul *ironiei* și al *pamfletului* la adresa inamicului, prin compensarea efectului emotiv indus de către al doilea cortegiu, pregătindu-se spectatorii pentru o nouă gamă de sentimente.
4 – al patrulea cortegiu – exprimarea propriilor țeluri politice, a propriilor mari idealuri în numele fraternității dintre popoare.
5 – al cincilea cortegiu – bucuria victoriei exprimată de prezența tinerilor și a tinerelor – *apoteoza*.
6 – al șaselea cortegiu – acordul final, împrăștierea mulțimii, cucerită până la delir și intoxicată de sunete, împingerea acesteia către *acțiune*, să voteze *pentru partid* (7).Prin peregrinările lui (după cum se practică în lumea academică) între universitățile Heidelberg, Paris și Moscova, Ciacotin a avut ocazia să cunoască și să întrețină (în timp) legături cu nenumărate personalități printre care și Charlotte Weigert (care-i va declanșa interesul pentru *antroposofia* lui Rudolf Steiner), respectiv Jean Coutrot (pe atunci la conducerea Mișcării Sinarhice a Imperiului Francez).Împreună cu alți membri ai Centrului de Studii pentru Problemele Umane – CEPH – (al cărui membru era și Teilhard de Chardin), Coutrot îl va determina pe Ciacotin să scrie cartea sus-menționată, pe care o va publica la 20 iulie 1939.Teza de fond constă în demonstrarea că, stimulând în diverse proporții instinctele de conservare și de reproducere ale individului cufundat în mulțime, era posibilă (într-un mod conștient sau nu) provocarea în aceeași mulțime (și în cazul general, în masele de oameni) a reacției dorite, cu condiția ca subiectul să fie condiționat oportun în așa fel încât impulsurile lui să fie exploatate la maxim, în raport cu nivelul lui – intelectual, fizic, social, etc.*Dacă se analizează posibilitățile de rezistență la sugestie (o chestiune de cea mai mare importanță) se poate stabili că, în afară de cazurile patologice (...), aceste posibilități sunt în funcție de gradul de cultură (...) al indivizilor în discuție.Ignoranța* (înțeleasă ca neștiință) *este, deci, mediul cel mai bun pentru formarea maselor care se adaptează cel mai bine la sugestie* (8).

Ciacotin continuă: *(...) Cercetările statistice și fenomenele observate în cursul ultimilor ani, demonstrează, din păcate, că numai 10% dintre persoane este în stare să reziste la tehnica propagandei afective (bazată pe legea reflexelor condiționate), în timp ce 90% nu rezistă la ”violarea psihică”.Fără îndoială, este un fapt îngrijorător, dar ar fi și mai rău dacă ar fi bazat pe o caracteristică înnăscută, biologică.Astăzi nu este așa: diferența incontestabilă care se constată între oameni se datorează faptului că nu toate persoanele au aceiași istorie individuală.Unii (mai favorizați de destin) au putut avea cunoștiințele pentru exercitarea mecanismelor psihice care le garantează discernământul, apărarea împotriva violărilor psihice.Ceilalți – majoritatea – dominați de necesitatea luptei pentru existență și de condițiile sociale ale vieții lor (care le determină dezvoltarea psihică) devin pradă ușoară mașinațiunilor și uzurpatorilor fiind incapabili să reziste, chiar dacă interesele lor imediate (și vitale) sunt în pericol.Acest fenomen este facilitat de faptul biologic, respectiv psihologic, pus în evidență de către Jean Mannerot conform căruia, indivizii obligați să trăiască o viață plină de privațiuni (se poate adăuga și din punct psihologic și moral, nu numai material) aderă la ceea ce dezvoltă o anumită căldură umană, la ceva care deja a adunat, a grupat diverși indivizi.Aceștia percep atracția socială în manieră directă și brutală* (9).

Toate acestea contribuie la explicarea determinismului cu care Cecil Rhodes a încercat, pe toată durata vieții lui, să aibă controlul *universităților și al colegiilor*, idee fixă împărtășită și de Societatea Pilgrims, dar și de societățile secrete prin programele de dominare ale diverselor *sinarhii*.De aici și rolul de *neînlocuit* al universităților Yale, Harvard, Colegiul Ruskin, Oxford, London School of Economics, ENA din Paris, *bursierii* Rhodes, etc prin care se educă procentajul dorit ce va constitui *establishment*-ul fiecărei națiuni (controlat la rândul lui de o fracțiune și mai mică, care dispune de orice mijloace) cu sarcina manevrării marii mase de cetățeni.Din acest punct de vedere se explică pozițiile ocupate de diferite partide politice, ligi, adunări și sindicate, capabile prin natura lor să inducă în marea masă o stare de conflict permanent, slăbind-o și îngreunând-o (moral și fizic), pradă ușoară pentru fiecare *condiționare* sau *aventură viitoare* (10).În rest, Moncomble spunea: *Oamenii sunt ceea ce sunt.Psihic doresc să fie ”liberi”.Țin la ceea ce cred și nu doresc să se despartă, în ciuda evidențelor.Oamenii trăiesc cu iluzia libertății și nu vor să pățească ”umilirea” că li s-a impus o anumită direcție.Vor să aleagă ”liber”, chiar dacă la urma urmelor totul nu este decât o iluzie minunată, creată și menținută de către ”violarea psihică”.Tot sistemul democratic funcționează pe aceste baze* (11).

La 4 aprilie 1946 s-a înființat în Franța *Confederația Franceză a Forțelor Culturale, Economice și Sociale*, mai cunoscută prin acronimul *COFORCES*, iar secretar general (adevăratul conducător al organizației) a fost ales Serghei Ciacotin.Între 6 și 8 iulie 1947 are loc la Paris o *conferință mondială a Forțelor Culturale* în care s-a decis crearea unei *COFORCES mondială*, în perspectiva unui apropiat *Stat Mondial Federal*.Președinte-fondator al *COFORCES* a fost profesorul Pierre Girard, cu *soldă întreagă* în slujba lui Rothschild.Trebuie cunoscut că Ciacotin a chemat să facă parte din *comitetul de onoare* persoane ca arhiepiscopul de Canterbury, membri ai Societății Pligrims, dar și un număr mare de masoni (fapt care nu trebuie să mire prea tare).Una din ideile-călăuză a lui Ciacotin a fost crearea unui *stat mondial federal*, după o schemă bine pusă la punct (12), cu Națiunile Unite ca parte dintr-un sector subordonat.Ciacotin făcea cunoscut că *un guvern mondial nu poate fi realizat decât prin etapa unei organizări federaliste, în care statele cu aceleași caracteristici economice și geografice se vor grupa în entități mai mari – federațiile – care la rândul lor vor forma confederațiile – și mai mari ca dimensiuni – dar în număr cât mai mic (...).Confederațiile ar fi în număr de patru: Extremul Orient, Imperiul Britanic, Uniunea Panamericană, Uniunea Europeano-Sovietică – corespunzătoare celor patru continente: Asia Orientală, Africa, America (inclusiv Canada), Europa și Asia Occidentală* (13).Curios sau nu, această schemă corespunde la conținut cu *enunțul 592* din Pactul Sinarhic al Impeiului: *Această structură piramidală implică formarea completă a cinci federații imperiale (sau Societăți mai mici a Națiunilor) deja constituite sau pe cale de constituire în lumea modernă:*
1 – Societatea minoră a Națiunilor britanice;
2 – Societatea minoră a Națiunilor Panamericane;
3 – Societatea minoră a Națiunilor Paneuroasiatice ale URSS;
4 – Societatea minoră a Națiunilor Paneuroafricane;
5 – Societatea minoră a Națiunilor Panasiatice (14).Nu se știe dacă Ciacotin a fost sau nu adept al vreunei societăți oculte. Din ceea ce se cunoaște se exclude ipoteza apartenenței, lăsându-se loc la altă variantă, de *manevrat* din partea personajelor cărora le-a pus la dispoziție talentul său.Lui H G Wells Ciacotin îi adresează numai cuvinte de laudă: *mare apostol al reînnoirii rasei umane, gânditorul inspirat care reușea să vadă (printre neguri) liniile vieții umane viitoare pe care o prezenta în lucrări nepieritoare vorbind despre "Conspirația Deschisă" - Open Conspiracy, că în ultimii ani ai vieții lui predica (ceea ce este și părerea lui) calea de-a ajunge la scopul final al vieții, într-o societate umană prosperă și fericită* (15).În realitate, Ciacotin împărțea în întregime ideile inițiatului Wells conținute în lucrarea *Open Conspiracy – Blue Prints for a World Revolution – Conspirația deschisă – Proiecte pentru o revoluție mondială* (16), când scria: "*Conspirația Deschisă" se va prezenta ca o organizare conștientă a oamenilor inteligenți (și în cel mai bun caz și bogați); ca o mișcare cu scopuri sociale și politice definite care nu va ține cont (în nici un fel) de conducerile existente (respectiv de controlul politic) și nici nu se va folosi de acestea în raport cu momentul respectiv; nimic altceva decât o mișcare de persoane îndreptate către o anume direcție și care nu peste mult timp va descoperi (cu o anumită surpriză), scopul comun către care tindeau (...).În orice caz, ei vor influența și vor controla conducătorii din guvernul vizibil*.Conspirație pe care Wells o definea recurgând la expresii de tipul *creier mondial unic* care va trebui să acționeze ca *poliție a minții* pentru fiecare individ (17).Imaginea de mai sus prezintă *steagul* (drapelul, ornamentul) care îmbodobește latura de est a unui templu a Golden Down.

Ținând cont de condiționările puternice, totalitare și eficace care urmau demonstrațiilor (paradelor militare) din timpul regimului hitlerist, în zilele de astăzi sunt suficient de luat în seamă *televiziunea* (18), *internetul* și *realitatea virtuală* pentru ca proporția celor *teleghidați* să crească foarte tare, chiar peste 95%, valoare indicată ca *referință* de către simpozioanele de la Davos (19), respectiv de către alte surse specializate.Instrumente care ușurează foarte mult modificarea conștiinței și *domesticirea* marii mase, *operă* transpusă în practică de către *păpușarii* invizibili.Dacă strategiile se pot modifica în funcție de instrumentul tehnic, obiectivele finale rămân neschimbate: dominarea omului de către om – *homo homini lupus* – dorită de dominatori (puțini ca număr) printr-un război surd și înșelător, purtat sistematic cu *armele minciunii*.O minciună care prin natura ei tinde, în mod continuu, să fie considerată *adevăr*.În mâinile celor puțini, minciuna este amplificată și extinsă prin omnipotentele rețele de comunicare, cu scopul precis de-a obține (chiar trecând peste rezistența morală) rezultatele dorite.

B: CÂTEVA STUDII DE MARE ACTUALITATE

Observarea realității sociale aduce la lumină tehnici diverse, folosite în mod constant pentru *violarea* conștiinței mulțimii, care conduc la rezultatele dorite (de multe ori, aceste tehnici trec dincolo de limita legilor de stat, a moralei, a bunului simț).
1 – **Primul studiu** – *Utilizarea asocierii prin solidaritate*.Ca pretext se folosește un fenomen social în stare să provoace (într-o societate) o stare emotivă pozitivă: de exemplu, *solidaritatea* (cu cei slabi, cu cei care au nevoie, cu *extra-comunitarii*, cu *țiganii*, etc), *respectarea drepturilor umane, salvgardarea mediului, salvgardarea păcii* și se trece la preluarea controlului asociației active în respectivul domeniu (există posibilitatea *infiltrării* conducerii pentru a fi pilotată din exterior) sau pur și simplu se crează respectiva asociație, adaptată scopului propus – *ex novo*.Puterea obținută în acest fel este folosită pentru continuarea adevăratelor scopuri oculte, care-și fac loc: *neplata taxelor* (sau evaziunea fiscală, datorită și unei fiscalități excesive), *crearea de mase manevrabile*, *dezordine socială*, *criminalitate*, *răspândirea consumului de droguri*, *societăți multi-rasiale* (cu favorizarea elementelor negative), *interferența în afacerile interne ale altor state*, *protecția activităților criminale proprii (garantism)*, *prozelitism ideologic*, *sectarism*, *sabotaj economic - "ecobusiness"*, *controlul răspândirii ideologiei proprii*, *sabotajul puterii statele*, *distrugerea independenței naționale*, *separatisme*.Manevrând în mod oportun mijloacele de informare capabile să inducă (după plăcere) *reacții emotive* în rândurile opiniei publice, se stimulea-

ză și se amplifică reacțiile de respingere împotriva propriilor activități oculte, prezentându-se aceste *reacții de respingere* sub pretextul *fenomenelor dăunătoare* în societate, impunându-se *lupta* împotriva acestora: *egoismul*, *rasismul*, *intoleranța*, *discriminarea*, *violarea drepturilor umane*, *poluarea*, *distrugerea ecosistemului*, *militarismul*, *violența de orice fel*.Pe valul *undei emoționale* produse se promovează măsuri *oportune* (financiare, legislative) pentru susținerea și garantarea propriilor activități oculte: *legi antirasiale*, *liberalizarea drogurilor*, *măsuri legislative ad-hoc*, *bariere care sufocă activitatea economică*, *legi protecționiste privitoare la animale*, *demilitarizarea armatei*, *serviciu civil*, etc.În concluzie, s-au obținut trei condiții foarte favorabile continuării propriilor scopuri oculte: ***aservirea puterii de stat*** (puterea instituțională, represivă, financiară, legislativă) *cu posibilitatea distrugerii statului utilizând propriile lui forțe*, prin susținerea pe care acesta (statul) este obligat să o asigure la reacția provocată de unda emoțională care agită populația.În această fază vor fi activate asociațiile de voluntariat (sociale, multietnice, etc), cele pentru apărarea drepturilor omului (a deținuților), asociațiile ecologiste, grupările pacifiste.***Posibilitatea de acțiune în afara oricărui control*** din partea statului datorită statutului de *organizație non-guvernamentală – ONG* sau de asociație (fundație) privată, garantându-se filtrarea membrilor din conducere (respectiv *imunizarea* acestora la orice atac sau control).***Posibilitatea folosirii pentru scopurile proprii*** a imensului potențial al *asocierii spontane*, *de bună credință* (constituit din partea pozitivă, mai energică și mai activă a populației) pentru *neutralizarea* eventualelor inițiative (care pot dăuna rezultatului final) și (sau) pentru *distrugerea* structurii propagatoare (în acest caz a marii mase manevrate).

2 – Al doilea studiu – *Sugestii democratice de masă*.Noam Chomsky (născut în 1928), unul din cei mai cunoscuți lingviști ai secolului XX (20), profesor de lingvistică și filosofie la MIT din Boston dar și *personalitate controversată*, deși este ridicat la rangul de *profet al lumii noi* de către *sistem*, nu pierde ocazia să spună adevărul.Disprețuit de către sioniști (care i-au aplicat *eticheta* de *evreu care se urăște pe sine însuși*) a scris (în apărarea democrației) o carte destul de apreciată (21) în care examinează (într-un stil eficace) motivele pentru care această *democrație* pare ”să nu funcționeze”.Apar la lumină multe detalii interesante privitoare la manipularea poporului american de către un număr redus de persoane.Iată câteva detalii.(Imaginea prezintă drapelul de pe latura de vest din interiorul unui templu Golden Dawn).

Propaganda, constata Chomsky, are efect numai dacă este făcută de către *clasa cultă* (educată), respectiv atunci când nu sunt admise nici un fel de devieri de la ideologia oficială.Este lecția pe care a învățat-o Hitler (și mulți alții) și această *metodologie* continuă și în zilele noastre (pag. 9).El face cunoscut că societatea democratică împarte cetățenii în două categorii principale: cea care se ocupă de gestionarea afacerilor generale, numită *clasa specializată* și *ceilalți*, marea majoritate a populației, pe care Walter Lippmann o descria cu noțiunea de *haită sălbatică – bewildered herd* (pag. 12). Chomsky subliniază că *turma* este convocată numai în perioada alegerilor pentru a se ține vie în *oi* impresia că trăiesc într-un stat democratic, și nu într-un stat totalitar.După ce a fost aleasă *clasa specializată*, *turma* redevine spectatoare; se poate spune (dimpotrivă) că *reintră în stupizenie*, supusă și pasivă, tratată (din nou) ca un copil care nu știe nimic, iresponsabil și incapabil să știe ce este bine și ce este rău.În realitate, argumentează Chomsky, turma a fost *stupidizată* înainte de alegeri, trebuind să fie condusă și orientată, fiind nevoie de *direcționarea consensului*, operație care constă (în mod esențial) în *domesticizarea* turmei, atâta timp cât este nevoie.Și aici propaganda ia sfârșit.Pornind de la aceste premize, sistemele educative ale celor două grupuri trebuie să fie diferite, de un tip pentru cei *aleși* și adaptate la cerințele maselor (pentru a doua categorie): *(...) Unii trebuie să fie profund îndoctrinați cu valorile și interesele puterii private, respectiv în relația dintre acestea două și statul în care se află.Restul turmei sălbatice trebuie trebuie menținut într-o stare de confuzie (...).Majoritatea oamenilor este condusă de către emoții și de impulsuri.Cei care sunt* ***raționali*** *trebuie să producă ”iluzii necesare” și ”super-simplificări” (puternice din punct de vedere emoțional) pentru a-i ține pe simplii nevinovați pe drumul ales. Aceasta a devenit o parte esențială a științei politice contemporane (...).Astăzi este ușor de definit un stat totalitar, condus de către militari, în care o bâtă este menținută deasupra turmei și când unul o ia pe ”alături” este adus pe ”calea cea bună”.Când acea societate devine liberă și democratică, această capacitate de control este lăsată deoparte, trecându-se la tehnicile propagandei.Logica este foarte clară:* ***propaganda constituie, în democrație, ceea ce bâta înseamnă pentru statul totalitar****.Toate acestea sunt bune de folosit atâta timp cât interesul comun nu este cunoscut de către turmă* (pag. 15-16).

Chomsky ilustrează câteva tehnici de propagandă (folosind un caz practic) pentru obținerea consensului pentru o intervenție militară, fapt nedorit de către mase.De fapt, întrebarea adresată individului ar trebui să fie: *Sprijini politica noastră?* Modul de prezentare al acestei întrebări constă în crearea unui slogan, care în realitate nu are nici o semnificație, dar care nu aduce un răspuns negativ.Este importantă distragerea celui interesat de la întrebarea reală, care nu trebuie să fie, în nici un fel, *subiect de atenție* pentru ”turma sălbatică”.Un astfel de slogan ar putea fi: *Susții trupele noastre?* Și răspunsul e sigur: *Nu pot să nu le sprijin!*În acest punct – spune Chomsky – ați învins!Factorul *coagulant* a fost creat.Fluturările de steaguri, defilările, manifestațiile nu fac decât să întărească consensul (pag. 21 și următoarele).Chomsky observa că pentru a fi convingătoare minciuna, raporturile bazate pe minciună, este nevoie să se falsifice istoria.Pe deplin știut.Scop atins prin controlul total al educației publice.În acest fel, vor fi întotdeauna la dispoziția *clasei specializate* argumentele pentru justificarea oricărei acțiuni pe care aceasta (clasa) ar intenționa s-o întreprindă.*În ultimii zece ani, la fiecare unul sau doi ani, au apărut monștri, din ce în ce mai teribili, față de care trebuia să ne apărăm (...).Mai înainte rușii, inamicul disponibil pe termen lung (...), după care narcotraficanții, arabii nebuni și Saddam Hussein, noul Hitler pornit în cucerirea lumii* (pag. 38).*Să considerăm ideea că Saddam Hussein ar fi fost un monstru pornit în cucerirea lumii (ideea crezută de majoritatea celor din Statele Unite, dar nefiind realistă).De mii de ori oamenii au fost bombardați cu mesajul* ***este pe cale să cucerească tot!*** *(...).Dar cum a fost posibil să devină așa de puternic?Iraq este o țară mică din lumea a III-a, fără o bază industrială.Timp de opt ani a luptat cu Iranul (...) sprijinit de Uniunea Sovietică, de Statele Unite, de Europa, de majoritatea țărilor arabe și de către țările arabe producătoare de petrol.Cu toate acestea nu a reușit să înfrângă Iranul.Dar, dintr-o dată, este gata să cucerească lumea.A fost cineva care a sesizat contradicția?Mai ales că este vorba de o armată*

din lumea a III-a, compusă (în principal) din ţărani (...).Să vedem acum chestiunea motivului de război.În principal, acesta ar fi: agresorii nu trebuie să fie premiaţi, iar agresiunea trebuie întoarsă promt prin recurgerea la forţă.Dar poate fi acesta un motiv de război?Statele Unite susţin acele principii conform cărora agresorul nu trebuie recompensat şi agresiunea trebuie reprimată printr-o recurgere la violenţă? (...).Priviţi la reţelele de comunicare, la comentatorii liberali, la critici, la declaraţiile Congresului şi observaţi dacă cineva a pus la îndoială faptul că Statele Unite ţin la aceste principii. S-au opus Statele Unite propriei agresiuni în Panama insistând ca Washingtonul să fie bombardat pentru modificarea rezultatului operaţiunilor?În 1969, când ocuparea Namibiei a fost declarată ilegală, Statele Unite au declarat război?Au bombardat Capetown?Nu, (...) numai în anii administraţiei Reagan-Bush au fost ucise peste un milioan de persoane în ţările care au frontiere cu Africa de Sud...(pag. 48 şi următoarele).Chomsky concluzionează: *Acest mod de acţiune nu este foarte diferit de modul de acţiune al Comisiei Creel* (22) *care a reuşit să transforme o populaţie pacifistă în deliranţi isterici, decişi să ucidă ceea ce este german pentru a se salva de "hunii" care smulgeau braţele copiilor belgieni.Tehnicile vor putea fi mai sofisticate prin utilizarea televiziunii, dar şi prin folosirea resurselor financiare (mijlocul tradiţional)* (pag. 57).Unsprezece septembrie era prin apropiere...

3 – Al treilea studiu – *Jugoslavia 1999: ADEVĂRUL – Marele Absent*.Cu un an înainte de agresiunea Serbiei asupra Croaţiei, sâmbătă 23 iunie 1990, Marea Lojă a Jugoslaviei şi-a deschis lucrările conduse de Marele Maestru Zoran D Neneziç, grad 33° al RSAA al Jurisdicţiei de Sud a Statelor Unite.Nenezic era însoţit de Elvio Sciubba, înalt demnitar al Supremului Consiliu de grad 33° al Italiei [în acea perioadă Sciubba şi-a intensificat deplasările lui la Belgrad (23)].

O mică pauză deviere de la subiect este necesară.Pentru ca Masoneria mondială să nu piardă *controlul* asupra unei "masonerii naţionale", Mari Maeştri din statele cu tradiţie masonică devin *Mari Maeştri de Onoare* în "masoneriile naţionale".Este cazul lui Alberto Menasche (fost Mare Maestru al Marii Loji *Alpina* din Elveţia, în prezent Mare Maestru de Onoare *ad vitam* Al Marii Loji Naţionale a României), este cazul lui Gustavo Raffi (Mare Maestru al Marelui Orient al Italiei, dar şi Mare Maestru de Onoare *ad vitam* al Marii Loji Naţionale a României), este şi cazul lui Pierre Lambicchi (Mare Maestru al Marelui Orient al Franţei, dar şi Mare Maestru de Onoare *ad vitam* al Marii Loji Feminine a României *1922*, condusă de către Marea Maestră Anca Nicolescu).În imagine, Gustavo Raffi (al treilea din stânga) a fost prezent la 14 octombrie 2011la înfiinţarea Marii Loji a Albaniei (sub conducerea Marelui Maestru al Albaniei Elton Çaçi).Merită cunoscut că din elita *Jurisdicţiei de Sud* (din carea făcea parte Neneziç) s-au remarcat Bush senior (pe atunci preşedinte al Statelor Unite), mondialistul Kissinger, Lawrence Eagleburger, James Baker III (membru al Societăţii Pilgrims) şi lordul Carrington – cunoscut din ziare pentru *eforturile* de pace zadarnice în conflictul dintre sârbi şi croaţi.Alături de lordul Carrington (în calitate de mediator al CEE) s-a aflat şi lordul Owen (psihiatru) membru al Comisiei Trilaterale şi al RIIA.O caracteristică comună a acestor personaje este că aproape toate (mai puţin lordul Owen) proveneau din mediul de conducere al Înaltei Finanţe.Lordul Carrington şi-a oferit serviciile, succesiv fie către Rio Tinto Zinc (din proprietatea familiei Rothschild), fie către familia Rockefeller; Eagleburger a fost director la ITT (International Telegraph & Telephone), al LBS bank, dar şi a jugoslavei Global Motors.

Reprezentant al Kissinger Associates (o societate de consultanţă pentru guverne şi multi-naţionale), Eagleburger a fost ambasador american la Belgrad în perioada 1977-1981, în aceeaşi perioadă în care viitorul preşedinte sârb Miloşeviç a fost director la *Beo-Banka* (un fel de bancă naţională).Cât despre James Baker III, este suficient de spus că provenea dintr-o familie de miliardari texani, apropiaţi de *cultura* lui Albert Pike (23bis).Destul de interesantă este şi persoana primului ministru sârb Milan Paniç, miliardar, aflat la conducerea unei multi-naţionale farmaceutice, prezentă în circa 60 de ţări [înfiinţată la vremea ei cu fonduri de la Nelson Rockefeller (1908-1979)].Ramura slavă a acestei multi-naţionale – *Galenika* – îl avea în consiliul de administraţie pe ambasadorul american de la Belgrad (24).Milan Paniç (născut în 1929), cetăţean american ales prim-ministru jugoslav în 1992, împreună cu Madeleine K Albright (născută în 1937, într-o familie evreiască din Praga).Albright este prezentă la întrunirile Comisiei Trilaterale şi face parte din directivul de la CFR, respectiv de la Institutul Aspen.

O altă coincidenţă: o rudă apropiată a lui Milan Paniç, generalul Zivota Paniç, se afla la conducerea armatei sârbe...Şi în timp ce etniile jugoslave se luptau între ele, Marele Maestru al Marii Loji din Belgrad (gradul 33° Milan D Markoviç) participa la Consiliul Gradelor 33 care a avut loc la Washington (între 17-19 septembrie 1993) sub autoritatea *Prea Ilustrului Frate* Fred C Kleinknecht, Suveran Mare Comandor al Supremului Consiliu al RSAA al Jurisdicţiei de Sud a SUA.Respectiva *sesiune de lucrări* a fost deschisă cu o ceremonie religioasă celebrată la catedrala St. John the Divine de Marele Capelan al Supremului Consiliu de grad 33°, protestantul Carl Sanders, şi la care au participat demnitari ai aceluiaşi grad masonic (25).Pentru cei interesaţi de societăţile secrete, este cunoscut că Supremele Consilii de grad 33° ocupă un loc foarte important, deasupra zonei vizibile a *puterii*.În timp ce toate acestea se întâmplau fără ca popoarele implicate să ştie ceva, mulţimii îi era rezervat un tablou cu totul diferit...

După cum s-a spus, în democraţie nu este importantă realitatea în sine, ci mai degrabă imaginea acestei realităţi pe care manipulatorii oculţi ai mulţimii o impun prin mijloacele de comunicare, în mod particular prin televiziune.Intrată în forţă între pereţii caselor, televiziunea *s-a aşezat* la conducere, înlocuind funcţia naturală a familiei, perpetuată de-a lungul timpului, de loc de întâlnire a componenţilor acesteia.Posibilitatea de discuţie a dispărut, anihilată aproape în totalitate.Educatoare incontestabilă a maselor de oameni în spiritul succesului material şi al consumismului, televiziunea *propune*

minciuni, răsturnări de situații și ipocrizie în doze atât de mari (și atât de frecvent), încât spectatorul nu mai este în stare să reacționeze decât în direcția dorită de cei care stau în *umbră*.Este o *violare autentică* a conștiinței mulțimii, un proces care în prezent nu mai are loc în locurile publice, în piețe (prin *adunări* și *mitinguri*), ci direct la domiciliu cu ajutorul *propagandei de televiziune* în care, prin abilitatea selecționării programelor și a prezentării în mod subtil a soluțiilor, cei care privesc sunt *legați de scaune*, atenuându-li-se *rațiunea* și *conștiința* și se fac loc acelor idei împărțite de așa numita *opinie publică*. Mulțimea, inundată de informația *preconfecționată*, cu *sens unic* nu încearcă să reflecteze dacă un Hitler, Stalin, Qadhaffi, Miloșeviç (care printre altele și-a făcut studiile la Harvard) sau Saddam Hussein ar fi putut ieri, sau ar putea în prezent să dispună, după plăcere, de-o țară întreagă, fără să existe vreun mijloc care să blocheze acțiunile lor.Nu se spune mai nimic despre omnipotentele servicii secrete în stare să treacă sub tăcere orice opoziție, se vorbește în șoaptă despre arme cu efecte mult mai nimicitoare decât cele nucleare – precum mijloacele financiare ale lui Sörös (26), în stare să blocheze și să facă bucăți națiuni întregi prin mutarea capitalurilor colosale, în puțin timp, doar cu ajutorul tastaturii computerului.Iarăși este interesant de relevat felul în care, în timpul războiului din Kosovo, s-a folosit tehnica de televiziune de *eliminare* a oricărui plan general în favoarea *polarizării atenției* pe un anume detaliu particular, pentru maximizarea importanței acestuia din urmă.Tehnica verificată a *teleghidării reacțiilor mulțimii* a avut ca urmare o mobilizare masivă în sprijinul kosovarilor, în timp ce tragedii de dimensiuni mult mai mari, precum cele din Sudan și Rwanda intrau, pe neobservate, în *zgomotul de fond*.Astăzi, manevrarea conștiințelor este folosită ca o armă *sofisticată* și de temut avându-se la bază ideea că *mulțimea este ca apa și ia culoarea a ceea ce se varsă în ea*.Cu cât este ținută mai mult în neștiință, în ignoranță, cu atât mai mult se *colorează*.Astfel, încă din timpurile Bosniei s-a adus în prim plan denigrarea progresivă a Serbiei prin mijloacele de comunicare, recurgându-se la difuzarea de imagini (precum acea captată prin satelit de la *masacrul* de pe terenul de fotbal din Srebrenica din 1995), funcțională până în acel moment pentru a distrage atenția de la exodul forțat al sârbilor din Krajina, ca rezultat al acțiunii militarilor croați.Trebuie avută în vedere existența societăților specializate particulare care funcționează sub *tutela* guvernului american; în *afacerea jugoslavă* acestea au acționat pe direcția *fluxurilor pilotate* adresate populației occidentale.Este vorba, în principal, despre *Hill & Knowlton*, dar și de faimoasa *Ruder & Finn*, conectate (**ceva obișnuit**) cu centre de putere precum CFR, *World Affairs Council* (27), Grupul Bilderberg sau Fundația Rockefeller (28), asta în afară de legăturile cu CIA sau DIA (versiunea militară a CIA), structuri în stare să modifice în mod foarte eficient opinia publică prin *orientarea* precisă a ziariștilor, a oamenilor politici, a universităților, etc.

Ruder & Finn a fost societatea care a creat montajul video cu *lagărele sârbești de epurare etnică* prin alăturarea abilă de *elemente național-socialiste* care (printr-un transfer abil de *valențe*) a făcut posibilă așezarea lui Miloșeviç pe același nivel cu Hitler.Acest fapt a făcut să crească simpatia puternicei și influentei comunități ebraice americane către bosniaci și albanezi.Încă o dată *vocea armelor* a fost precedată de tehnicile experimentate de condiționare psihologică care au ca scop crearea acelei stări de spirit, atât de importantă pentru *justificarea intervenției armate*.Schema este clasică: emoțiile sunt *induse* și *orientate* pentru generarea acelei reacții de critică morală care ar fi condus la invocarea, *în cor*, a unei intervenții rapide pentru restabilirea justiției încălcate.De această dată, tehnicile de manevrare s-au bazat pe cuvinte-cheie ca *adevăr*, *libertate*, *drepturile omului*, *democrație*, *genocid*, *purificare etnică*, *lagăre*, *gropi comune*, atribuindu-li-se semnificațiile dorite cu scopul obținerii unui efect pregătit, de legitimare și justificare a unei acțiuni care, ar fi riscat altfel să-și arate trăsăturile cinice și pragmatice.Se trata de obținerea (prin cuvinte, imagini, voci de fundal, știri false, provocări, stereotipuri negative) unei răsturnări a realității și de prezentare a *minciunii* ca fiind *purul adevăr*.Despre astfel de operațiuni, directorul de la *Ruder & Finn* – James Harff – susținea că ***(...) noi știm sigur că prima afirmație este cea care contează****.Dezmințirile nu mai au nici o semnificație*.Mai bine zis, o dată declanșat, mecanismul *”zăpăcirii mulțimii”* este ireversibil.James Harff (alăturat în imagine), fost director al secțiunii *Afaceri Publice* de la *Ruder & Finn*.Titularul societății, David Finn, autorul articolului *De ce mințim*, spunea: *A comunica adevărul nu este una din cele zece porunci*.Sârbii, unicul popor din regiune care în decursul celui de-al doilea război mondial au rezistat cu determinare și curaj ocupației național-socialistă și fascistă, s-au aflat în virtutea acestei *răsturnări* ca fiind termeni ai egalității *sârbi = național-socialiști*.În schimb, albanezii și bosniacii (care pe durata războiului au *alimentat* diviziile *SS Handschar*, *Kama* și *Skanderbeg*) au fost prezentați lumii ca patrioți care se luptau împotriva **noilor hoarde național-socialiste** ortodoxe.O dată inclus în mulțime acest stereotip, avalanșa *demonizării* inamicului era amorsată.Orice știre fără sens, unele chiar grotești (precum cea difuzată de Associated Press – *Sârbii comit acte de canibalism*) erau promt recepționate și crezute de către mulțime, și nu numai de ea.Conform lui Del Valle, Tribunalul Penal Internațional pentru Jugoslavia emisese un mandat de arestare pentru criminalul *Gruban*, situându-l pe locul 21 pe lista cu criminalii de război, pe baza mărturiilor – riguros non-sârbești !!!Respectivele probe nici măcar nu au fost cercetate, în baza principiului că *nu este nevoie de probe și verificări pentru ceea ce este de notorietate publică*.În realitate, Gruban s-a descoperit că era personajul central al unui roman polițist al lui Miodrag Bulatoviç – *Un erou pe spatele asinului* (29).

În acel moment, știrile începeau călătoria lor, dar în sens unic.Conta prea puțin că însăși comandanții ONU din zona Sarajevo (precum generalul britanic sir Michael Rose, respectiv generalul MacKenzie) susțineau responsabilitatea imensă a milițienilor musulmani bosniaci privitor la asasinarea (prin utilizarea lunetiștilor și a mortierelor) a sute de compatrioți.Unicul rezultat a fost trecerea *vinovăției* asupra sârbilor.La mărturia deja cunoscută [precum cea a lui Giovanni Kessler, prezent la Pristina la începutul bombardamentelor în calitate de vice-conducător al Comisiei Italiene a OSCE în Kosovo – care declarase public că nici un masacru, cu atât mai mult genocid, nu a fost semnalat până în acel moment (30)] s-a adăugat, succesiv, mărturia generalului german Heinz Loquai (deja șef al consilierilor militari germani ai OSCE de la Viena) care, într-un interviu publicat de revista italiană *LiMes*, declara: *(...) Cunosc bine rapoartele (provenind de la Externe și de la Apărarea germană) privitor la situație.Înainte de 24 martie 1999 și de începerea războiului, nu s-a făcut nici o referire la epurări etnice în masă, sau la genocid în desfășurare (...).Catastrofele umanitare au început după atacurile aeri-*

ale NATO.Au fost două catastrofe umanitare: prima, acea a albanezilor pe durata războiului, respectiv cea a sârbilor, fugăriți din Kosovo, după terminarea războiului.NATO a împedicat o catastrofă umanitară falsă provocând două catastrofe umanitare reale (31).Avea prea puțină importanță faptul că CNN (susținută de capitalurile puternice ale saudiților) prezenta în 1992 lupte care în realitate au avut loc în Tbilisi – Georgia, ca fiind *bombardamente sârbești* asupra orașului Sarajevo; nu a contat faptul că mii de albanezi au fugit din Kosovo sub ploaia bombelor NATO, al căror efect secundar a fost dezlănțuirea [destul de dubioaselor (32)] *represaliilor sârbești*: *dezmințirea nu are nici o importanță* – se limitează să constate regizorii oculți, siguri de operațiunea lor.Belgradul a fost găsit responsabil de *catastrofele umanitare*, de masivul exod albanez, de *genocidul* din Kosovo.În acest fel, războiul a putut să se dezvolte pe direcția dorită, de distrugere a obiectivelor care nu prezentau interes militar (definite în mod cinic drept *daune colaterale*) și de încurajare a exodului masiv al populației albaneze (perfect previdibilă) – oficial declarându-se că se dorea ajutarea acestora.După terminarea războiului, aceeași *presă anglo-saxonă* recunoștea că obiectivele militare distruse erau diverse față de cele prezentate (cu tonuri *triumfale*) în cele 78 de zile de război.În mai 2000, *Newsweek* scria: *Conform unui raport al aviației americane, numărul obiectivelor distruse reprezenta o parte modestă a celor declarate: 14 tancuri și nu 120, 18 vehicule de transport și nu 220, 20 de tunuri și nu 450 (...).Puterea aeriană în Kosovo a fost eficientă nu împotriva obiectivelor militare, ci împotriva celor civile* (33).

Altfel de semnificații au distrugerile civile: circa 50% din podurile de peste Dunăre (70% pe teritoriul sârbesc) distruse au dus la paralizarea navigației, respectiv a activității în porturile industriale; industria petrolieră de rafinare a fost distrusă în întregime, plus 50% din rezervele de hidrocarburi.Complexul petro-chimic de la Pancevo a fost distrus făcând loc unei catastrofe ambientale de dimensiuni terifiante; 60% din potențialul industrial a fost anulat.Marea majoritate a telecomunicațiilor au fost și ele distruse.În Kosovo au fost distruse 389 de școli, în timp ce pe teritoriul sârbesc doar 242 (45% din total).S-a devalorizat dinarul jugoslav cu scăderea a 50% a calității vieții poporului sârb, au apărut circa 100.000 de șomeri iar datoria de stat ajunsese la cifre înalte...Distrugerea impetuoasă a Serbiei trebuia să se constituie ca o amenințare pentru popoarele europene care cultivau, încă, veleități de independență națională în momentul în care era necesară construirea unei Europe Federale, conform planurilor anglo-saxone.

Imaginea prezintă o emblemă a unei societăți a *puterii* al cărei scop este definit, în totalitate, de deviza *Scientia Est Potentia – Știința înseamnă Putere*.Este vorba despre *Information Awareness Office* din cadrul *Agenției Pentagonului pentru Proiecte de Cercetare Avansată – DARPA*.Deasupra trunchiului de piramidă se află ochiul *atoatevăzător* de unde pleacă, directă și orbitoare, lumina către organizațiile inițiatice de la nivelurile inferioare.Sediul acestei *lumini* – Occidentul.Prin prevederile *libertine* aprobate în Statele Unite după evenimentele din 11 septembrie 2001 și bucurându-se de cele mai moderne tehnologii, *Information Awareness Office* își propune să facă față *amenințării teroriste* (amenințări asimetrice) prin adunerea (*preventivă*) a datelor procesate, individuând, catalogând și examinând (în afară de datele obținute prin spionajul clasic) tot conținutul convorbirilor efectuate prin telecomunicații, în orice limbă și din orice țară, dar și schimburile comerciale, *datele sensibile* ale individului, concentrându-le într-o *bază de date virtuală imensă*.Dacă ținem cont în prezent și de rețelele de *socializare* și de zvonurile privitoare la *recunoașterea facială* (urechile indivizilor sunt ca amprentele, diverse) atunci consecințele (acceptate de *bună voie și nesilit de nimeni !!!*) iau o altă amploare.La 6 martie 2012, Shimon Peres (88 de ani, în vizită la San Francisco) s-a întâlnit cu Mark Zuckerberg, primul făcându-și intrarea în *social network*.Coincidență, *tendință* considerată *cool* și la vărsta senectuții sau altceva, *mult mai presus* !?Un posibil răspuns îl veți găsi în partea dedicată societăților secrete din România, un loc *de frunte* revenindu-i lui Eugen Ovidiu Chirovici.Revenind la IAO, programul acestei acțiuni ciclopice se inspiră din proiectul *TIA – Total Information Awareness – Cunoașterea Totală a Informației*. William Safire (evreu), *pana de aur* a ziarului *New York Times* din 1973, în mai 2002, în articolul intitulat ***You are a suspect***, prezenta liniile proiectului în curs: *Fiecare achiziție cu cartea de credit, fiecare abonament făcut la o revistă, fiecare pagină web vizitată și fiecare mail primit sau trimis, orice titlu academic primit, orice operație bancară efectuată, orice călătorie rezervată și orice întâmplare care poate avea loc, toate aceste operațiuni dar și ”contactele” se vor depozita în ceea ce Departamentul Apărării descrie drept o ”mare bază de date virtuală”.La acest dosar computerizat al vieții noastre private adăugați orice informație pe care guvernul o are despre voi, cereri de pașaport, de permis de circulație, înregistrări de mișcare (pe autostrăzi, la frontiere), înregistrări judiciare, divorțuri, denunțuri ale vecinilor către FBI, detalii despre viața voastră la care se adaugă imaginile telecamerelor ascunse și veți avea visul oricărui super-spion:”Informația totală despre fiecare cetățean american”.*

Dezinformarea a continuat și după terminarea războiului prin căutarea probelor despre genocidul declarat prin *caruselul cifrelor, al dezmințirilor* și al *declarațiilor*.Principiul că *dezmințirile nu au nici o eficiență* era încă valabil chiar dacă, după cum anunța ziarul *Avvenire* din 12 ianuarie 2000, campania de propagandă încet, încet, s-a prăbușit.S-a trecut de la 500.000 de kosovari declarați dispăruți sau uciși începând cu aprilie 1999 la 100.000 proclamați de Secretarul American al Apărării William Cohen; în iunie, cifra a coborât la 10.000, iar în iulie, conform NATO, kosovarii uciși erau (circa) 5.000.În decembrie, OSCE vorbea de circa 6.000 de morți, în timp ce în ianuarie 2000 se estimau în jur de 2108 morți, rezultatul incluzând (probabil) și *Operațiunea ”Potcoava”* (34), declanșată de sârbi împotriva bazelor militare ale UCK înainte de intervențiile NATO și de bombardamentele succesive.Tribunalul Penal Internațional de la Haga, pentru a-i *ieși* socotelile, s-a văzut constrâns să ”re-definească” *groapa comună* ca fiind *locul în care se găsesc împreună mai mult de trei corpuri* (35).Pentru cei *răi*, lucrurile stăteau altfel.Ei s-au regăsit cu circa 2000 de morți sub bombardamente, 700.000 de refugiați (din Bosnia și Croația) între granițele proprii, plus alți (circa) 200.000 de refugiați după *eliberarea* provinciei Kosovo de către NATO.Oameni a căror soartă nu a interesat și nu interesează pe nimeni (cum se întâmplă deseori atunci când

mulți se regăsesc *la locul și momentul nepotrivit*) astfel că, în ajunul victoriei NATO, colonelul David Hackworth, constata: *Au fost masacrați mai mulți civili sârbi decât albanezi înainte de începerea campaniei aeriene* (36).După 78 de zile de bombardamente zilnice (toate planificate riguros, unul după altul, numai de comandamentul aerian american), desfășurarea operațiunilor revelează cinismul strategic crud:

1 – Bombardamentele NATO au cauzat exodul masiv al populației albaneze;
2 – Vina este atribuită sârbilor, fiind acuzați că au provocat o *catastrofă umanitară*;
3 – Cu acest alibi se distrug (în sunet de bombardamente) infrastructurile economice ale Serbiei.Din punct de vedere al *necesității*, aceste fapte ar fi trebuit să-l oblige pe *călăul* Miloșeviç să se retragă din Kosovo;
4 – Este dat un *preaviz* țărilor recalcitrante (în mod particular Rusiei și Chinei) că nu vor fi tolerate opoziții la noua ordine mondială americană;
5 – Trupele NATO iau în *stăpânire* provincia *eliberată* Kosovo.

C: ADEVĂRUL DIN MASS-MEDIA

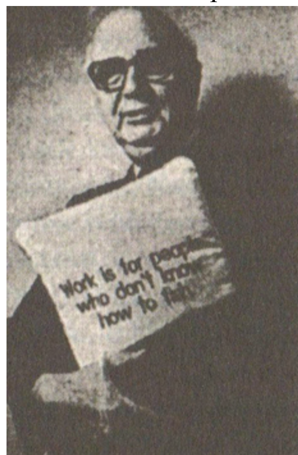
Desfășurarea puternică a mijloacelor de comunicare din prezent, care a anulat distanțele și a redus aproape la zero timpul dintre un eveniment și difuzarea știrii despre acel eveniment, are rolul de *cutie de rezonanță* (în toată lumea) pentru punctele de vedere ale *establishment-ului* dominant (cel anglo-saxon) prin cenzurarea (*de facto*) a oricărei informații ne-controlate.Influența enormă asupra cinematografiei (iar mai târziu asupra televiziunii) este un fapt vizibil, la îndemâna ori-cui.Trebuie să ne întrebăm doar care este identitatea acestor *formatori de opinie*, a acelora care de aproape un secol propun un *stil de viață*, lansează *curente de modă*, *sloganuri*, creează *gusturi*, *obiceiuri*, *modele*. *Alianța dintre industria cinemato-grafică și televiziune a fost una strânsă, fiecare parte alimentând-o pe cealaltă.Metro-Goldwyn Mayer, 20th Century Fox, Paramount Pictures, Columbia, Warner Bros, Universal și United Artists au fost fondate, conduse și orientate (în anumite sensuri culturale) de către evrei faimoși precum Goldwin, Fox, Laemmle, Schenk, Lasky, Zukor, Thalberg, Cohen, Mayer și Warner* (37).Presa și televiziunea constituie mijloacele principale și indispensabile pentru *turmentarea psihică* a mulți-mii.Tehnica este foarte bine pusă al punct: prezentarea în mod continuu a unui flux de informații care (prin aducerea în prim-plan a oricărui fel de știri) creează un fel de *zgomot de fond* continuu care ascunde informațiile adevărate, accesibile numai acelora care dețin *codurile de descifrare*.Din acest punct de vedere, televiziunea capătă rolul de transmițător de me-saje între inițiați, sub formă de *informații contrafăcute* (adresate marii mulțimi de neștiutori).O manevrare la scară planetară a opiniei publice (în mod particular a celei occidentale), fapt pus în evidență de declarația lui John Swinton (1829-1901), din 1880 redactor-șef la *New York Times*, cu ocazia pensionării (în fața colegilor de la *American Press Association*): *În America, în această perioadă din istoria lumii, nu există presă independentă.O știți și voi și o știu și eu.Nu există nici unul dintre voi care să îndrăznească să-și scrie adevăratele opinii, pentru că știți dinainte că dacă ați face acest lucru, acele opinii nu ar fi publicate niciodată.Eu sunt plătit o dată pe săptămână să-mi țin opiniile mele oneste în afara ziarului cu care lucrez.Alții dintre voi sunt plătiți pentru lucruri similare și acela dintre voi care ar fi așa de nebun să-și publice opi-niile cinstite, s-ar găsi imediat în stradă, căutându-și un alt loc de muncă.Dacă eu aș permite ca adevăratele mele puncte de vedere să apară într-un număr al ziarului, colaborarea mea cu acesta ar înceta mai repede de 24 de ore.Munca ziaris-tului este aceea de-a distruge adevărul, de-a minți fără rușine, de-a corupe, de-a defăima, de-a ”da din coadă” la picioa-rele celor bogați, de trădare a propriei țări și a propriului popor pentru pâinea zilnică.O știți și voi, dar o știu și eu.Și atunci, ce nebunie este aceasta să ciocnim pentru o ”presă independentă”?Noi suntem uneltele și vasalii oamenilor bogați care stau în spatele scenei, după cortină.Noi suntem păpușile, ei trag de fire iar noi dansăm.Talentele noastre, posibilită-țile noastre, viețile noastre, sunt toate în proprietatea altora.Noi suntem ”prostituate intelectuale”* (38).

D: ”REȚETE VECHI PENTRU VREMURI NOI”

René Guénon, de la vărful acele lumi oculte care pentru el nu are secrete și unde se cultivă știința esoterică a ma-nipulării forțelor, ne oferă cadrul general (și edificator) în care se inserează (în mod organic) realitățile prezentate în acest text: *O ”putere ocultă”, de ordin politic și financiar, nu va putea fi confundată cu o ”putere ascunsă” (de natură pur ini-țiatică) și este ușor de înțeles că adevărații conducători ai acesteia din urmă nu se interesează deloc de chestiunile socio-politice; dimpotrivă, pot avea o foarte mică importanță pentru cei care se dedică acestui tip de muncă (...).O altă idee de luat în considerare este că ”Superiorii Necunoscuți”, din orice ordin ar face parte și în orice domeniu și-ar desfășura acti-vitatea, nu încearcă niciodată să creeze ”mișcări” (...).Ei creează numai ”stări de spirit” - états d'ésprit – care sunt mult mai eficace, dar poate, mai puțin la îndemâna oricui.Este incontestabil că mentalitatea indivizilor și a colectivităților pot fi modificate de un întreg șir de sugestii adaptate; în fond, educația însăși nu reprezintă decât acest lucru și în ea nu este nimic ”ocult” (...).O anumită stare de suflet are nevoie (pentru stabilizare) de condiții favorabile și este nevoie, sau să pro-fităm de ele (dacă aceste condiții există), sau să le provocăm ”împlinirea”* (39).

Provocarea împlinirii este datoria constantă a multiplelor *societăți de gândire* (cum se numeau într-o vreme *cer-curile masonice*).Inoculând cu dexteritate idei *ad-hoc* (prin utilizarea de mesaje false transmise cu ajutorul televiziunii, a in-ternetului și a *divertismentelor* de cel mai prost gust) acestea cuceresc *spații din conștiințe* din ce în ce mai mari, având ca rezultat o degradare progresivă a principiilor umane naturale și firești, ajungându-se la numitele *stări de suflet* care deschid, în cele din urmă, accesul la *sugestia în masă*.La acest punct, nivelul de veghe al unei singure conştiinţe devine *labil*, aproa-pe de dispariție.Este momentul în care se introduce (sau se repetă) mesajul (funcţional în anumite circumstanţe) pe terenul pregătit de *ideile ad-hoc*.Napoleon (celui care-l întreba la ce vârstă ar trebui să înceapă educația unui copil), răspundea: *cu douăzeci de ani înainte de nașterea lui, prin educația mamei*.Napoleon pare să fie, deci, creatorul conceptului faimos de *educație continuă*.Poate că Napoleon știa ceva !!! Despre el, Serge Hutin (în *Guverne oculte și societăți secrete*, cit.), spu-

nea: *(...) Bonaparte, fără îndoială o personalitate genială, aflat în prima linie a evenimentelor colective (franceze și europene, care nu s-au mai întâmplat până atunci) nu și-ar datora ascensiunea fulgerătoare sprijinului acordat de societățile secrete?Totul s-a întâmplat ca și cum Napoleon, încă din tinerețe, s-ar fi aflat la "momentul potrivit" și în "locul potrivit" în fiecare etapă decisivă a carierei lui.Și trebuie să ne întrebăm influenței cărui personaj datorează Napoleon admiterea în școala de la Brienne.(...).În "Memoriile" lui Napoleon (capitolul VIII) citate de Georges Serbanesco în "Histoire de la Franc-maçonnerie universelle", volumul II, este descris ritualul inițierii la gradul maxim al "Iluminaților" în subteranele de sub câmpiile din apropierea Romei.(...).În arhivele sediului suprem al Ordinului Roza-Cruce – AMORC – Antico Mistico Ordine Rosa Croce – din San José (California) s-ar păstra un document care ar atesta primirea de către Napoleon a gradului maxim al Ordinului Roza-Cruce – Imperator – în sensul inițiatic al cuvântului latin, dobândind o dublă demnitate imperială, temporală, respectiv spirituală.*Preferând să-și satisfacă propria ambiție personală în loc să rămână un umil executant al ordinelor, Napoleon a *pierdut* sprijinul societăților secrete superioare, căci după 1812 *steaua* lui norocoasă a apus brusc.Comentând prezentarea gradului 30° - *Cavaler Kadosh* – din lucrarea lui Albert Pike (*Morals and Dogma*), un alt înalt inițiat, scria: *Cele două coloane pe care cavalerul trebuie să le doboare (care poartă, una dintre ele o coroană, iar cealaltă o tiară papală) în esența lor nu s-au schimbat, ci s-au transformat în semnificația lor instituțională.Ele reprezintă, pe de-o parte, opresiunea politică susținută de forța armelor, de cealaltă parte, opresiunea ideologică care pentru a se impune, falsifică ideile* (40).

(...) Masoneriei Universale îi revine, în principal, obiectivul istoric de insuflare a învățămintelor ei tradiționale în sufletul oamenilor (ale inițiaților – nota autorului) *care, prin exemplul lor, trebuie să conducă popoarele pe drumul păcii, al libertății și al armoniei între Națiuni* (41).

Textul de pe perna din brațele lui Paul Volcker (membru al Lucis Trust) s-ar putea traduce prin *Munca este pentru aceia care nu știu să pescuiască*, în care *a pescui* (în acest context) are semnificația de *folosire a dexterității pentru a obține ceva* (*The Oxford English Dictionary*, Oxford, Clarendon Press, 1991, p 966).

NOTE:

1 – Talbot Mundy, pseudonimul lui William Lancaster Gribbon (1879-1940), a fost un scriitor faimos, dar și (timp de 25 de ani) membru al forțelor de poliție din India.Romanul lui – *The nine unknown men – Cei nouă necunoscuți* – devine popular în 1927, fiind citat de către Pauwels și Bergier în lucrarea lor *Il mattino dei maghi – Dimineața magicienilor*, Mondadori, 1986.Autorii susțin că *Cei nouă necunoscuți* ar fi numele unei societăți secrete, apărută în India în secolul al III-lea înainte de Hristos, deținând secrete importante, multe dintre ele necesare pentru împiedicarea folosirii (în scopuri malefice) a inteligenței umane (p 80).
2 – Palmdale, California, Omni/Christian Book Club, s.d.
3 – London, Hutchinson, 1933, re-editată London, Everyman, J M Dent, 1993.
4 – Ivi, ediția 1993, p 190 și următoarele.
5 – Ivi, p 418.Este interesant de constatat că același concept apare în *Enunțul 255* din *Pactul Sinarhic al Imperiului*: *Revoluția preventivă trebuie consolidată în inima statului, trebuind să fie slujită de-o elită sinarhică, în spiritul unui sacrificiu total* (din Henry Coston *Les Technocrates et la Synarchie – Tehnocrații și Sinarhia*, Paris, Éditions du Trident, 1979, p 152.
6 – Paris, Éd. Gallimard, 1952; re-editare (identică după original) în colecția *Tel*, Gallimard, 1992.
7 – Vezi Serghei Tchakhotine (Ciacotin) *Le viol des foules...*, cit., p 393 și următoarele.
8 – Ivi, p 45.
9 – Aceeași, p 551, 552.
10 – Un exemplu edificator.Pe durata celui de-al doilea război mondial pe Frontul de Est, alături de germani, luptau și detașamente internaționale de voluntari, printre care și *Divizia Albastră* spaniolă.În cursul *pauzei* dintre lupte, într-o baracă este găsit cadavrul lui Josef Landovski, medicul din serviciul șefului Poliției Politice Sovietice, cunoscuta NKVD.Alături de el se aflau caietele care conțineau transcrierea interogatoriului făcut de un funcționar al GPU (Gabriel G Kuzmin) lui Kristian Jurievici Rakovski (1873-1941, mason de rang înalt și fost ambasador rus la Paris).Respectivele caiete au fost traduse în spaniolă de Mauricio Carlavilla și publicate în lucrarea cu titlul *Sinfonia en Rojo Mayor – Simfonie în Roșu Major*, Madrid, Editorial NOS, 1957.Interogatoriul lui Rakovski s-a desfășurat în 26 ianuarie 1938, după ce acesta a fost arestat din ordinul lui Stalin, cu acuzația că ar fi aparținut unui grup de opoziție.I s-a cerut să declare (în scris) motivele conspirației cu guvernul Reich-ului german, și ce anume știa despre *întâmplările din spatele* evenimentelor care au stat la baza Revoluției Bolșevice din 1917.Rakovski i-a prezentat funcționarului *incredul* al GPU (care afirma și credea cu fermitate că socialismul își va datora victoria lui așa numitei *contradicții interne a capitalismului*) liniile unui plan internațional în care capitalismul și comunismul – *CAPINTERN și COMINTERN* – erau conduse de aceeași *regie*.În principal, se povestește că Revoluția Rusă și războiul mondial care era pe cale să izbucnească erau dorite de *acei* pe care Rakovski i-a numit *înalt inițiați* printre care se aflau (alături de el), Walter Rathenau și Lionel Rothschild.Este descris mecanismul pervers de gestiune a *contrariilor* – în acțiune prin violența mulțimii , respectiv prin forța capitalului – care împinge masele la nevoi și la disperare.*Înconjurate, conduse* de organizații gestionate de aceleași mâini care controlau mișcările de capital, aceste mase erau împinse către greve și violență pentru a obține măriri de salariu.Măriri temporare, populația neștiind că au devenit victima unei spirale inflaționiste *instrumentalizate* care, compensând imediat și automat avantajele măririlor de salarii, cu o mărire a prețurilor nu lasă nici o scăpare populației, agravând mizeria ei ulterioară (*Sinfonia...*, cit., p 467).

11 – Yann Moncomble *Du viol des foules à la Synarchie ou le complot permanent – De la ”zăpăcirea” mulțimii la Sinarhie sau complotul permanent*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1983, p 76.
12 – Serghei Ciacotin *Le viol...*, cit., p 505.
13 – Yann Moncomble *Du viol...*, cit., p 172.
14 – Henry Coston *Les Technocrates et la Synarchie – Tehnocrații și Sinarhia*, Paris, Éditions du Trident, La Librairie Française, 1985, p 194.
15 – Serghei Ciacotin *Le viol...*, cit., p 498.
16 – Victor Gollancz, London, 1928; în limba franceză *La Conspiration au Grand Jour – Conspirația ”Marii Zile”*, Paris, Éd. F Aubier, 1929.
17 – Executive Intelligence Review *Dope Inc*, Washington D.C., 1992, p 538.Vezi și Marylin Ferguson *Die Sanfte Verschwörung*, cit., München, Knaur, 1984, p 56.
18 – Mondialist fanatic și teoretician al Comisiei Trilaterale, Zbigniew Brzezinski (cu o întoarcere de 180°, tipică modului de acțiune al persoanelor din structurile foarte înalte) a afirmat că *televiziunea este un mijloc de corupție foarte puternic, (...) care astăzi înlocuiește cu mare rapiditate, rolul tradițional al familiei, al școlii, al Bisericii* (Zbigniew Brzezinski *Il mondo fuori controllo – Lumea în afara controlului*, Milano, Longanesi, 1993, p 79).
19 – Vezi și ziarul *Il sole-24 Ore* din 1 februarie 1995.
20 – Fiu al unei familii erudite, tatăl acestuia (William), autor a numeroase lucrări, în 1957 a publicat *Hebrew – The Eternal Language – Ebraica – Limba eternă*, Philadelphia, Jewish Publication Society of America, 1957.
21 – Noam Chomsky *Media Control: The Spectacular Achievements of Propaganda – Controlul Media: Rezultatele spectaculoase ale propagandei*, New York, Seven Stories Press, 1997, p 64.
22 – A avut sprijinul președintelui Wilson, fiind folosită pentru propaganda de stat și a avut numele de *Comisia pentru Informație Publică*.E Bernays (membru al Comisiei Creel), în 1925 scria că *este posibilă disciplinarea opiniei publice așa cum armele sunt folosite pentru disciplinarea corpurilor* (corp, cu sensul de *trup*).Din comisie făcea parte și Walter Lippmann (membru în societăți de vârf din zona *puterii*) susținător al ideii care trebuia pusă în practică în democrație: fabricarea consensului.
23 – Vezi *Code*, nr. 4/1993, Leonberg.
23bis – Animat de *sensibilitatea* tipică a Înaltei Finanțe pentru problemele ecologice, James Baker a participat (în 1987) la Denver (în calitate de secretar al Ministerului de Finanțe al Statelor Unite) la a patra *Conferință Mondială ”Wilderness”* unde s-au pus bazele Băncii pentru Conservarea Mediului (un fel de ramificație a *City-ului* londonez) axată pe controlul bogățiilor mondiale sub pretextul protecției mediului.Conferința (la care au participat circa 1500 de reprezentanți ai finanțelor, respectiv ai elitei mondiale) a fost patronată de David Rockefeller, Maurice Strong și baronul Edmund de Rothschild (1926-1997, fondator al unei mișcări pentru mediu și climă).James Baker este membru al CFR și consilier al *Carlyle Group* (un complex militar-industrial american care gestionează și acțiunile unor familii bogate, precum Bush și... Bin Laden) (vezi *Atti del 11° Convegno di Studi Cattolici – Documentele celei de-a 11-a adunări de Studii Catolice*,Rimini, La Tradizione Cattolica, 2003, p 104 și următoarele).Referitor la *World Conservation Bank*, aceasta preia datoriile țărilor din *Lumea a Treia* care, pentru a *scăpa* de aceste debite, vor trebui să cedeze porțiuni din propriul teritoriu.Are statut de bancă mondială și este controlată de către Rothschild – http://en.wikipedia.org/wiki/World_Conservation_Bank .
24 – P F de Villemarest *La lettre d'information*, Paris, nr. 8/1992.
25 – *Lectures Françaises*, nr. 442/februarie 1994.
26 – George Sörös (cel mai faimos speculator din lume, evreu ungur miliardar în dolari) susține că donează o treime din câștigul lui rețelei *Open Society Foundations*, create de el și coordonate (în acest context) de marile instituții ebraice mondiale.Numitele *fundații* (caracterizate de *ultraliberalism* pe plan economic, respectiv de *cea mai mare toleranță* pe plan social) sunt prezente în 73 de țări, inclusiv Serbia, Bosnia, Croația, Albania.Este o prezență activă mai ales în fostele țări comuniste unde se prefigurează crearea unei *elite* orientată în sens mondialist, capabilă ca în viitor să *formeze o coaliție de țări cu orientare identică, care să se implice în crearea unei societăți globale deschise* (vezi George Sörös *Criza capitalismului global*, cit., p 293).
27 – Apărută în 1980 și întreținând legături strânse cu *Foreign Policy Association* (aceasta din urmă, creată sub tutela CFR, i-a avut printre conducători pe Richard Gardner, fost ambasador american în Italia, consilier al lui Clinton și membru al Societății Pilgrims) oficial se ocupă cu răspândirea gândirii americane în materie de *afaceri externe*.Grupul de conducere este compus din persoane de la Bank of America (din *staff-ul* lui Kissinger), de la *Mobil Oil* al lui Rockefeller (mulți dintre ei prezenți și în Grupul Bilderberg, Comisia Trilaterală, CFR), iar printre finanțatori se află *Aramco – Arabian American Oil Company*, *Exxon*, *Bank of America*, *IBM* și *Dreyfus Foundation*.
28 – Vezi Alexandre del Valle *Guerres contre l'Europe – Războaie împotriva Europei*, Paris, Éditions des Syrtes, p 212, 213.
29 – Vezi Alexandre del Valle *Guerres...*, cit., p 230.
30 – *LiMes*, numărul special din aprilie 1999 dedicat Provinciei Kosovo, oferea cititorului o hartă cu distribuția geografică a victimelor din Kosovo (începând de la 1 ianuarie 1999 și până la 25 martie 1999, data începerii bombardamentelor).În total: **124 de morți**.
31 – *LiMes - ”I Balcani senza Miloshevic” - ”Balcanii fără Miloșeviç”*, nr. 5/2000, p 206.
32 – Lordul Carrington (personalitate din zona *mondialismului anglo-saxon*) fost secretar-general al NATO, membru al Societății Pilgrims (și al Comisiei Trilaterale), al RIIA, al Kissinger Associates, a prezidat pentru o perioadă destul de mare de timp (deci, o anumită stabilitate) întâlnirile anuale ale Grupului Bilderberg și, *la curent* cu cele întâmplate, nu a negat ceea ce era evident: *(...) atacurile aeriene ale NATO asupra Serbiei au încurajat epurarea etnică din Balcani în loc s-o încetinească* (A del Valle, lucrarea citată, p 307).

33 – John Barry și Evan Thomas *The Kosovo Cover-Up* din revista Newsweek, 15 mai 2000.
34 – Din punct de vedere militar, a fost o operațiune dusă în adâncimea teritoriului inamic, cu o eficiență notabilă.A fost cea mai importantă operațiune sârbă împotriva acțiunilor armate ale UCK (care în 1998 au fost de circa 2000, însoțite de 300 de răpiri).
35 – Alexandre del Valle *Guerres...*, cit, p 274.A se vedea și *NATO a ”umflat” numărul kosovarilor uciși de sârbi*, în ziarul *Corriere della sera* din 19 august 2000, p 13.Trebuie adăugat că numai în Kivu (Congo), între 1998 și 2000, au fost circa 2 milioane de morți ca rezultat al violenței etniei *tutsi* (în spatele cărora se află puterile occidentale care urmăresc să ia în stăpânire resursele de materii prime din regiune).O tragedie – altfel decât cea din Kosovo – abia șoptită, care confirmă puterea de alienare a conștiințelor de către mijloacele de informare, în stare să *ecraneze* sau să *evidențieze* totul.
36 – A del Valle *Guerres...*, cit., p 276.
37 – Preluat din Alfred Lilienthal *The Zionist Connection II*, New Brunswick, North America, Ed. 1978, p 222.
38 – Richard O Boyer și Herbert M Morais *Labor's Untold Story – Povestea ne-spusă a muncitorilor*, United Electrical, Radio & Machine Workers of America, NY, 1955/1979.
39 – René Guénon *Réflections à propos du pouvoir occulte – Reflecții despre puterea ocultă*, publicate în revista catolică *France Antimaçonnique* sub pseudonimul *Le Sphinx*, numărul din 11 iunie 1914, p 277.
40 – Albert Pike *Morals, Dogma and Clausen's Commentaries*, cit., vol VI, p 169.
41 – Elvio Schiubba, membru al Supremului Consiliu Italian de grad 33°, în A Pike, aceeași, p 245.

CONCLUZIE: A ACȚIONA ÎNTRE ”TIMP” ȘI ”ETERNITATE”

Au trecut 76 de ani de la publicarea la Paris a cărții *programatice* a lui Jean Izoulet – *Paris-Capitale des Religions ou la Mission d'Israël – Paris-Capitala Religiilor sau ”Misiunea lui Israel”*.Actualitatea ideilor prezentate în respectiva lucrare face loc la multe semne de întrebare.Iată cum preconiza Izoulet *sinteza religiilor*: *(...) se tratează, evident, de-o lucrare imensă, dar care poate și trebuie descompusă (în mod natural) în* ***PATRU OPERAȚII*** (litere majuscule, îngroșate și cursive, preluate din textul original – nota autorului) *succesive, pentru a trece la patru etape ulterioare, care să ducă la constituirea a patru blocuri:*
1 – blocul Bisericilor Reformate, sau blocul Protestanților;
2 – blocul catolicilor și al protestanților, sau blocul Creștinilor;
3 – blocul celor trei ”urmașe” ale Bibliei, sau blocul Non-Păgânilor;
4 – blocul Non-Păgânilor și al Păgânilor, adunați în blocul Credincioșilor.Este greu, și pentru a pune în practică această lucrare, este necesară și suficientă posesia a ***PATRU INSTRUMENTE****, adică*
1 – o doctrină ***sintetică****;*
2 – un plan ***organic****;*
3 – personal ***tehnic****;*
4 – un sediu ***logistic*** [Jean Izoulet, lucrarea citată, p 216, 217.Prin *sediu logistic*, Izoulet subînțelege Parisul (care din 1946 a devenit sediul UNESCO), motivându-și alegerea în acești termeni: *Parisul s-a aflat la originea Revoluției Franceze care a fost, în principal, o Revoluție Religioasă (de aprofundare și împlinire a Reformei)*].

Din cele prezentate până acum vor apare cu ușurință cele patru blocuri – *Consiliul Mondial al Bisericilor (WCC)*, *Conciliul Vatican II* și declarația *Nostra Aetate*, *evenimentele de la Assisi*, *apariția URI* și nu va fi greu de individuat care ar putea fi doctrina, planul, personalul tehnic necesare realizării *Federației Religiilor*, conform definiției formulate de Izoulet.

Panorama prezentată începe să scoată la lumină ideile-ghid.*Twin Towers* au căzut în nori de praf și grămezi de moloz însoțite de *gălăgia* asurzitoare a zierelor și a televiziunii.Supremația planetară de sorginte anglo-americană este indiscutabilă, iar cursa globalizării are un caracter frenetic.Cei mai mulți, încă, nu au băgat de seamă aceste lucruri, sau se complac cu *ideile și principiile cool* răspândite prin propaganda *rețelelor de socializare*.Cât de aproape suntem de debarcarea guvernului sinarhic mondial din convoiul care până acum și-a făcut drum prin tunelul întunecat al istoriei?Cât de aproape suntem, ca umanitate, de orizonturile fără speranță?

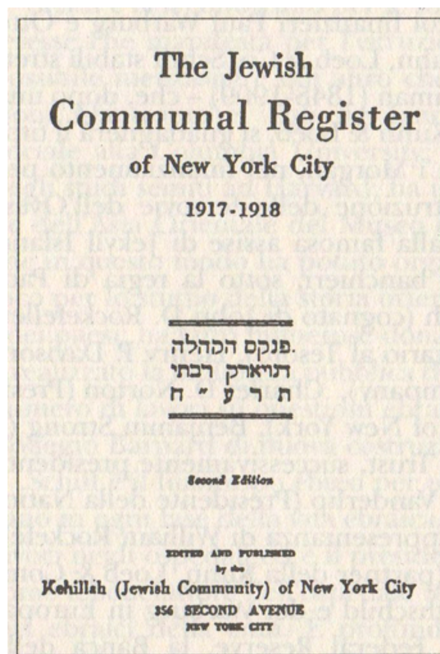
Nabucodonosor avusese un vis.Se făcea că vede o statuie enormă, cu aspect terifiant.Avea capul de aur, brațele și pieptul de argint, abdomenul de cupru, coapsele și gambele din fier, iar tălpile erau dintr-un amestec de teracotă și fier.O pietricică s-a desprins de pe o culme, din apropiere și lovind statuia peste picioare, a provocat distrugerea acesteia în mii de bucăți.Statuia gigantică ar putea reprezenta marile imperii ale vremurilor respective: babilonian, persian, al lui Alexandru cel Mare, etc.Poate că și astăzi, vreo *pietricică* stă pe undeva (într-un echilibru precar) gata să cadă peste picioarele gigantului cu picioarele de lut, *mișcată* de *Voința Divină*, semn că Dumnezeu îi ajută pe cai care acționează în sensul dorit de EL.

APPENDIX I: FINANȚATORII REVOLUȚIEI RUSE (1).

Extras din *The Jewish Communal Register of New York City 1917-1918* (p 1018, 1019).

Jacob Henry Schiff (sau Jakob Hirsch Schiff) s-a născut la 10 octombrie 1847 la Frankfurt-am-Main (în Germania) într-o familie cu tradiții rabinice ale cărei rădăcini ajung până în secolul al XIV-lea.Tatăl acestuia era funcționar la banca lui Rothschild din Frankfurt.În 1865, după terminarea studiilor, pleacă spre America și se stabilește la New York unde pune bazele unei afaceri proprii – *Budge, Schiff & Co* – care va falimenta în 1873.Revine în Germania stabilind legături cu

reprezentanți ai mediului financiar german.În 1875 se reîntoarce în Statele Unite fiind primit în grupul de bancheri de la Kuhn Loeb & Co (înființată de Abraham Kuhn și Solomon Loeb în 1867), la conducerea căreia se va afla după puțin timp. Din rațiuni strategice, fiica lui Loeb s-a căsătorit cu Schiff.Grupul bancar din care a făcut parte a finanțat construcția căilor ferate ale Union Pacific, Schiff devenind interesat de căile ferate americane.Acționând în numele *comunității de interese* ale diverselor asociații, crează *Northern Security Co* care l-a ajutat la suprimarea concurenței problematice dintre companiile americane de cale ferată.În 1904-1905, cu ajutorul dat de către grupul Kuhn, Loeb & Co, japonezii își adjudecă victoria împotriva rușilor.În 1906, Schiff a fost unul din fondatorii *American Jewish Committee*.A condus numeroase societăți printre care *Central Trust Co*, *Western Union Telegraph Co*, *Wells Fargo Express Co* și a prezidat numeroase ședințe ale Camerei de Comerț din New York.Schiff este cunoscut pentru activitățile sale filantropice, dar și pentru interesul acordat educației tineretului.A înființat catedra de *Economie Socială* de la Universitatea Columbia; a oferit fondurile și clădirea pentru *Studiile Semitice* din cadrul Universității Harvard; a înființat *Secțiunea Asiei Orientale* la Muzeul de Istorie Naturală din New York, oferind posibilitatea organizării de expediții numeroase în teritoriu pentru studiul istoriei orientale și a condițiilor de viață din acele locuri; a făcut donații numeroase la diverse muzee ale orașului New York și a realizat Biblioteca Publică din New York (care conține un număr mare de lucrări privitoare la chestiunile ebraice); a oferit *sediul social* pentru Colegiul Barnard, în fază de construcție.Schiff este filantropul evreu prin excelență.Influența lui se regăsește în fiecare fază a vieții evreiești.Se interesează cu pasiune de lucrările din spitale, devenind președinte la *Home Montefiore*, respectiv binefăcător al Spitalului *Mount Sinai* și al altor instituții sanitare evreiești din oraș.Profund interesat de cultura ebraică, îi revine un loc de frunte printre cei care au participat la reorganizarea Seminarului Teologic Ebraic American. A fost fondatorul Oficiului pentru Educație și administrator al *Fondului Baron Hirsch*, respectiv al Școlii Agricole din Woodbine.A furnizat clădirea necesară și fondurile pentru Asociația Ebraică a Tineretului din New York.

The Jewish
Communal Register
of New York City
1917-1918

פנקס הקהלה.
דנויארק רבתי
תרע״ח

Second Edition

EDITED AND PUBLISHED
by the
Kehillah (Jewish Community) of New York City
356 SECOND AVENUE
NEW YORK CITY

Schiff a folosit întotdeauna averea lui, influența lui, în slujba intereselor poporului său: ***El a finanțat adversarii Rusiei autocratice*** *și și-a folosit influența financiară pentru a îndepărta Rusia de piața monetară americană (...).*

Acestea, din cele scrise în Registrul Oficial al Comunității Evreiești din New York.

Trebuie adăugat că membrul Societății Pilgrims (Jacob Henry Schiff) înainte de emigrarea în Statele Unite (din 1865) a trăit la Frankfurt în strânsă legătură cu familia Rothschild.Căsătorindu-se cu Nina Loeb și devenind conducător al băncii Kuhn Loeb & Co, va întreține relații foarte strânse cu bancherii Paul Warburg și Otto Kahn, dar și cu Edward H Harriman (1848-1909, care după o carieră în calitate de agent al Kuhn Loeb & Co, va dobândi titlul de *rege feroviar*), respectiv Morgan (în calitate de reprezentant al lui Rothschild) pentru finanțarea construcției căilor ferate ale Vestului american.Schiff (1847-1920) a fost prezent și la faimoasa adunare de pe Jekyll Island (din noiembrie 1910) în care șapte bancheri aflați sub conducerea lui Paul Warburg, adică Nelson W Aldrich (cumnatul lui John D Rockefeller Jr), A Piatt Andrew (subsecretar la Finanțe), Henry P Davison (partener la J P Morgan Company), Charles D Norton (președinte al First National Bank din New York), Benjamin Strong (de la conducerea J P Morgan's Bankers Trust, și succesiv președinte al Federal Reserve), Frank A Vanderlip (președinte al National City Bank din New York, în calitate de reprezentant al lui William Rockefeller) și Paul Warburg (partener al Kuhn Loeb & Co, ca reprezentant al Rothschild și Warburg europeni) au pus bazele înființării *Federal Reserve*, *banca* băncilor americane, controlată strict de particulari, fapt făcut posibil prin *Federal Reserve Act*, semnat de președintele american Wilson la 23 decembrie 1913.

Finanțarea Revoluției Bolșevice de către banca Kuhn Loeb & Co pare că nu a fost ceva *întâmplător*, existând o opinie potrivit căreia Jacob Schiff ar fi fost conducătorul *Secției Ruse al Jewish International World Government – Kahal* (*The Protocols*, Smallmaynard and Co, Boston, 1920).Încă din 1914, germanii subvenționau revoluția rusească, fie direct prin Reichsbank, fie prin intermedierea băncii Warburg & Co din Hamburg care făcea ca banii să ajungă la revoluționari prin cele două sedii ale băncii din Suedia.Warburg erau *legați* prin grade de rudenie cu titularii de la banca Kuhn Loeb & Co din New York.Prin urmare, iată o serie de documente publicate (în mare parte) de guvernul american.

Documents Parlementaires des États-Unis, Paris, Éd. Bossard (2).

Nota secretă trimisă la 12 februarie 1918 de al III-lea birou al Comisarilor Poporului.

GCS, Biroul Informații, Secțiunea R, n° 292, Secret, 12 februarie 1918.

Președintelui Consiliului Comisarilor Poporului,

Departamentul Serviciului Secret are onoarea de-a vă informa că la arestarea căpitanului Konshin, s-au găsit asupra lui două documente care purtau adnotări și ștampile ale Poliției Secrete din Petersburg.Aceste documente sunt ordinele originale ale Reichsbank, n° 7933 din 2 martie 1917 privitoare la deschiderea de conturi pentru domnii Lenin, Sumenson, Kozlovski, Trotzky și pentru alte persoane însărcinate cu propaganda pacifistă, deschideri operate ca executare a ordinului Reichsbank n° 7433.Această descoperire probează că nu s-a luat nici o măsură, în timp util, pentru distrugerea

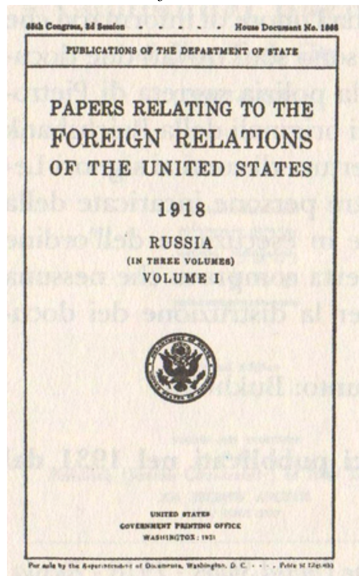
documentelor respective.

Pentru șef-divizie: R Bauer; adjunct: Bukholm

Extrase din documentele diplomatice publicate în 1931 de guvernul american cu titlul *Papers relating to the Foreign Relations of the United States – 1918 – Rusia* (tomul I, p 371-376), Fascicolul n° 862.20261/53.

Ambasadorul în Rusia (Francis) către Secretarul de Stat (telegramă)
Petersburg, 9 februarie, 12 p.m. 13 februarie 1918, 1 a.m.
(primită la 13 februarie , 8.22 a.m. și 16 februarie, 7.55 a.m.)

2354 – Urmează (în continuare) o lucrare pregătită de Sisson și de mine însumi (Francis – nota autorului)*, plecând de la documente originale pe care am reușit să le procurăm și a căror autenticitate se află în afara oricărei îndoieli.Aceste documente, care tind să probeze că Lenin și Trotzky (ca de altfel și ceilalți conducători bolșevici) au fost plătiți din Germania și că distrugerea Rusiei nu este decât una din părțile planului Germaniei de-a înfăptui dezorganizarea între țările ”Înțelegerii”, mi-au parvenit din surse diverse.Sunt în așteptarea probelor ulterioare, din aceleași surse și vă trimit datele incomplete în speranța că Washington va putea adăuga documentele sale pentru căutarea unei corelații, destinată să probeze sau să infirme acuzarea.Toate documentele (în afară de scrisoarea semnată Yoffe) provin din dosarul Kontrerazvedka al Serviciului Secret al Guvernului, organizat sub Kerenski.Dacă lucrurile stau în acest fel apare inevitabilă întrebarea: de ce Kerenski nu a utilizat aceste probe împotriva bolșevicilor în iulie trecut?Agenții germani din guvernul lui ar fi trebuit să-l prevină.Scrisoarea semnată ”Y” provine din dosarul Brest-Litovsk care se află la Smolny Institute și am aflat despre aceasta de la o persoană cunoscută pentru ”intrările” ei* (”intrări” - în sensul de facilitate de intrare în mediile foarte importante)*.Nici un original, nici fotografia, nici alte documente nu se află în posesia noastră, ci se află la Petrograd și au fost văzute de un american (ceea ce nu prezintă interes pentru cercetare).Documentul n° 11, o comunicare a lui Scheidemann, este o scrisoare trimisă în formă telegrafică.Noi putem procura rapid originalul, dar nu este necesar pentru verificare, care poate fi făcută cu ușurință, confruntând acest document cu altele care ar trebui să se afle la Departamentul de Justiție al Serviciilor Secrete Aliate.Englezul pe care îl cunoașteți a lucrat la o parte din material.Diverse piste conduc la Stockholm și Copenhaga, imposibil de urmărit de aici.Sugerez intensificarea eforturilor pentru completarea acestui dosar, dar mă declar împotriva unei publicări imediate, numai dacă se tratează de împiedicarea politicii bolșevice în țările ”Înțelegerii”.Această publicare ar putea fi considerată ca o calomnie din partea capitaliștilor străini, și nu va avea alt efect decât incitarea la represalii.*

65th Congress, 3d Session - - - - - House Document No. 1868

PUBLICATIONS OF THE DEPARTMENT OF STATE

PAPERS RELATING TO THE FOREIGN RELATIONS OF THE UNITED STATES

1918

RUSSIA

(IN THREE VOLUMES)

VOLUME I

UNITED STATES
GOVERNMENT PRINTING OFFICE
WASHINGTON : 1931

Imaginea de mai sus reprezintă culegerea de documente diplomatice referitoare la relațiile ruso-americane, publicată de guvernul american în 1931.

<u>*Documentul 1*</u>.

Circulară din 18 februarie 1914.Ministerul, către toate băncile germane și – cu acordul guvernului austro-ungar – către Österreichische-Kreditanstalt:

Direcțiunile tuturor băncilor germane care întrețin raporturi în exterior, și cu acordul guvernului austro-ungar, direcțiunea Österreichische-Kreditanstalt, sunt informate că Guvernul Imperial a estimat că este indispensabil să se ceară tuturor conducerilor instituțiilor de credit să stabilească cel mai rapid posibil agenții la Lulea, Haparanda și Vardö (la frontiera finlandeză), la Bergen și la Amsterdam.Înființarea acestor agenții trebuie să garanteze o mai bună tutelă a intereselor acționarilor (germani), ruși, francezi și englezi, acest fapt putând fi necesar ca efect al anumitor circumstanțe care ar putea schimba situația de pe piața industrială și financiară.Pe lângă acestea, instituțiile bancare sunt rugate, cu insistență, să-și ia măsurile lor pentru a se păstra un secret deplin asupra relațiilor stabilite cu băncile finlandeze și americane.În acest scop, Ministerul recomandă Swedish Nya Banken (din Stockholm), Banking Office (din Fürstenburg), Compania Comercială Waldemar Hansen (din Copenhaga), ca bănci care au menținut relațiile cu Rusia.

(semnătura) *N° 3737* *(Serviciul pentru ”Operațiuni Țări Străine”)*

Urmează o schemă a structurii bazei financiare care începe din februarie 1914, cu cinci luni înainte de începutul primului război mondial.

<u>*Documentul 2*</u>.

Circulară din 9 iunie (2 noiembrie ?) 1914.De la Statul Major (German – nota autorului) *către toți atașații militari din țările vecine cu Rusia, Franța, Italia și Norvegia.*

În toate sectoarele băncilor germane din Suedia, Norvegia, Elveția și Statele Unite, s-au deschis credite speciale de război pentru a veni în ajutorul necesităților de război.Statul Major vă autorizează să vă serviți, voi înșiși, pentru sume fără limite, din acele credite, pentru distrugerea fabricilor inamice, dar și de utilizare a celor mai importante structuri civile și militare.În același timp, este necesar să luați în considerare flota navigantă (prin distrugerea motoarelor și a mașinilor), incendierea stocurilor de materii prime, respectiv de produse finite, privarea marelor orașe de necesitățile lor, de energia electrică necesară, de stocurile de petrol și provizii (rezerve).Agenți anume pregătiți se vor afla la dispoziția dumneavoastră furnizându-vă explozibil și material incendiar, dar și o listă cu persoanele care (în țările aflate sub controlul vostru) vor prelua însărcinările încredințate agenților de distrugere.

Consilier General al Armatei, Dr. Fischer.

<u>Documentul 3</u>.

Circulara din 2 noiembrie 1914.De la Banca Imperială către reprezentanții Nya Bank, agenților de la Diskonto Gesellschaft, respectiv Deutsche Bank.

Prin prezenta vă înștiințăm că au avut loc discuții între agenți autorizați de către Banca Imperială și revoluționarii ruși, domnii Zenzinov și Lunaciarski.Amândoi s-au adresat diverșilor finanțatori care, la rândul lor, i-au îndreptat către reprezentanții noștri.Noi suntem gata să susținem proiectele lor de agitație și propagandă, în Rusia, cu condiția absolută ca agitația și propaganda conduse de domnii Z și L, să aibă în vedere armatele active de pe front.În acest sens, agenții Băncii Imperiale se vor adresa băncilor lor pentru a le informa că noi le deschidem creditele necesare, care vor fi acoperite integral în momentul în care veți face aceste cereri către Berlin.

Risser ***Supliment al acestui document: Z și L vor intra în relația cu Banca Imperială prin Rubinstein, Max Warburg și Parvus*** (3).

<u>Documentul 4</u>.

Circulara din 23 februarie 1915.Serviciul de Presă al Ministerului Afacerilor Externe, către toți ambasadorii, miniștrii și consulii țărilor neutre:

Sunteți informați că în țările unde vă aflați vor fi stabilite birouri speciale de credit pentru organizarea propagandei în țările "Coaliției", putând constitui unul din motivele de război împotriva Germaniei.Mișcarea de agitație socială va fi însoțită de propagandă; vor rezulta acțiuni (tendințe) revoluționare; va exista o separare a diverselor componente ale statului; practic, va fi război civil; astfel, va exista și o mișcare pentru dezarmare, respectiv pentru încetarea războiului.Sunteți rugați să cooperați și să ajutați cu toate mijloacele pe directorii birourilor de mai sus.Aceste persoane vă vo prezenta acreditările lor.

Barthelm.

<u>Documentul 5</u>.

De la președintele Kirdorff's Rheinish Westphalian Industrial Syndicate către biroul central al Nya Banken de la Stockholm.Lui Svenson Baltzer, reprezentant al Diskonto Gesellschaft la Stockholm, și domnului Kirch, reprezentant al Deutsche Bank în Elveția.

Rheinish Westphalian Industrial Coal Syndicate vă autorizează, împreună cu conducerea, să plătiți sumele necesare pentru ajutarea emigranților ruși (după cum deja cunoașteți), dornici să desfășoare propaganda printre prizonierii ruși de război și în rândurile armatei ruse.

Kirdorff.

Izrail Lazarevici Gelfand (sau Helfand), mai cunoscut cu numele de Parvus, 1867-1924.

<u>Documentul 6</u>. *Copenhaga, 18 iunie 1917.*

Domnului Ruffner Helsingfors,

Stimate domn,

Vă rugăm să luați la cunoștiință de transferul a 315.000 de mărci din contul de la Diskonto Gesellschaft în contul domnului Lenin la Kronstadt, din ordinul sindicatului.Vă rugăm să confirmați primirea la Nylandsvej, 98 Copenhagen, W Hansen & Co.

Svensen.

<u>Documentul 7</u>. *Stockholm, 8 septembrie 1917.*

Domnului Farsen, Kronstadt (via Helsingfors),

Onorați ordinul de plată, urmați instrucțiunile pentru pașapoartele și indicația pentru suma de 207.000 după cum ați stabilit cu domnul Lenin, către persoanele menționate în această scrisoare.Această alegere este aprobată de Excelența Sa, domnul ambasador.Confirmați sosirea acestor persoane și țineți acest document separat de actele dumneavoastră.

Svensen.

<u>Documentul 8</u>. *Kontrerazvedka, Geneva, 16 iunie 1917.*

Domnului Fürstenberg (4)*, Stockholm,*

Vă rugăm să luați la cunoștiință că la cererea domnului (Jullias ?) au fost plătiți 32.000 de franci pentru publicarea broșurilor socialiste.Informați Decker prin telegramă despre primire, despre livrarea broșurilor, numărul de factură (sau orice alt mijloc de recunoaștere) și data de sosire.

Kriek, Deutsche Bank.

<u>Documentul 9</u>.

Domnului Raphaël Scholnickan, Haparanda.

Dragă tovarășe,

Biroul Băncii Warburg a deschis, în acord cu telegrama de la Rheinish Westphalian Syndicate, un cont pe numele tovarășului Trotzky.Cine trebuia, a făcut rost de arme, a organizat transportul lor și livrarea la Lulea (5) *și Vardö, în contul biroului "Essen & Son", pe numele destinatarilor din Lulea și al unei persoane autorizată să primească banii ceruți de tovarășul Trotzky.*

J Fürstenberg.

<u>Documentul 10</u>. Lulea, 2 octombrie 1917.

Domnului Antonov (6)*, Haparanda,*

Cererea tovarășului Trotzky a fost îndeplinită.În contul Sindicatului și al Ministerului (probabil al Ministerului Afacerilor Externe de la Berlin, oficiul de presă) au fost cerute 400.000 de coroane și date tovarășei Sonia, care vă va face o vizită cu această scrisoare și vă va aduce suma cerută.

J Fürstenberg.

<u>Documentul 11</u>. Berlin, 25 august 1917.

Domnule Olberg,

Dorința dumneavoastră coincide cu interesele partidului.Cu acordul persoanei pe care o cunoașteți, 150.000 de coroane au fost transferate (la dispoziția dumneavoastră) de către Nya Bank la biroul lui Fürstenberg.Informați cu acuratețe pe Vorwärts de ceea ce se scrie în ziare despre evenimentele în curs.

Scheidemann (7).

<u>Documentul 12</u>. Berlin, 14 iulie 1917.

Domnule Mir, Stockholm,

Am transferat pe numele dumneavoastră, prin M. I. Ruchver (magistratul-instructor) 180.000 de mărci germane pentru cheltuielile dumneavoastră din Finlanda.Diferența este la dispoziția dumneavoastră pentru "agitația" împotriva Angliei și Franței.Scrisorile lui (Malyanik ?) și Steklov care au fost trimise, au fost primite și vor fi luate în considerare.

Parvus.

Din aceeași "culegere", de la pagina a șaptea, o altă scrisoare, de maxim interes:

Fascicolul N° 861.00/288, Ambasadorul în Rusia (Francis) către Secretarul de Stat,

(telegramă), Petrograd, 19 martie 1917, ora 8 p. m.(primită 20 martie, ora 6 p. m.).

1110 – Peste tot este ordine.Au fost luate dispoziții pentru a împiedica orice pretenție la tron, precum acea a Marelui Duce Mihail, reprezentant al succesiunii ereditare după abdicarea țarului și a țareviciului (fiul țarului), pentru zădărnicirea oricărei cereri cu tendință spre succesiunea imperială, până la "people act".Pentru că Guvernul Provizoriu are nevoie urgentă de fonduri, Anglia a finanțat Rusia și probabil că va continua să o facă, până când guvernul va fi recunoscut de toți aliații.Un ajutor urgent ar fi ca o lovitură de maestru.Este foarte important pentru evrei ca această revoluție să reușească.Dacă evreii vor avea de câștigat, va trebui păstrată o maximă discreție din moment ce revoluția intră într-o fază în care s-ar putea activa opoziția antisemiților, care aici sunt foarte numeroși.

Francis.

The following are the names of the Jewish leaders of the Russian revolution as appears from the American Official Services Report, Section III:

Assumed Name	Real Name	Nationality
Lenin	Oulianow (Ulianoff)	Russian*
Trotsky (Trotzky)	Bronstein	Jewish
Steckloff	Nakhames	Jewish
Martoff	Zederbaum	Jewish
Zinovieff	Apfelbaum	Jewish
Kameneff	Rosenfeld	Jewish
Dan	Gourevitch (Yurewitsch)	Jewish
Ganetzky	Furstenberg	J ewish
Parvus	Helpfand	Jewish
Uritzky	Padomilsky	Jewish
Larin	Lurge	Jewish
Bohrin	Nathansohn	Jewish
Martinoff	Zibar	Jewish
Bogdanoff	Zilberstein	Jewish
Garin	Garfeld	Jewish
Suchanoff	Gimel	Jewish
Kairnelff	Goldmann	Jewish
Sagersky	Krochmann	Jewish
Kiazanoff	Goldenbach	Jewish
Solutzeff	Bleichmann	Jewish
Piatnitzky	Ziwin	Jewish
Axelrod	Orthodox	Jewish
Glasunoff	Sehultze	Jewish
Zuriesain	Weinstein	Jewish
Lapinsky	Loewensohn	Jewish

*The present writer wishes to add that some authors are convinced that Lenin's mother was a Jewess.

61

"Fruntași" ai Revoluției Bolșevice

NOTE:

1 – Documentele din acest *appendix* au fost preluate din lucrarea *La Haute Finance et les Révolutions – Înalta Finanță și Revoluțiile*,Henry Coston, Paris, Éd. Lectures Françaises, 1963.
2 – Citat în Pierre Virion *Bientôt un gouvernement...*, cit., p 135, 136.
3 – Lunaciarski era *Comisar al poporului pentru Educație*.Parvus se afla la Copenhaga, în timp ce Warburg acționa, mai ales, la Stockholm.Parvus a fost finanțat de către *kaiser-ul* Wilhelm al II-lea cu două milioane de mărci germane pentru instigarea la revoluție (sursă: memoriile lui Ludendorff).
4 – În documentul 1, Fürstenberg este numit Fürstenburg, devenind Ganetsky la Sankt Petersburg.
5 – Oraș suedez în apropiere de Haparanda.Documentul lasă de înțeles că Trotzky se afla în legătură cu Warburg, respectiv Fürstenberg.
6 – Comandant al zonei Sankt Petersburg.În perioada scrisorii, Trotzky era deja șef politic al Petersburgului și mai lipsea o lună până la începutul Revoluției din Octombrie.
7 – Conducător socialist german, susținător al păcii în Germania.*Vorwärts – Înainte* – era ziarul socialiștilor berlinezi.

APPENDIX II: PRINCIPALELE ASOCIAȚII MONDIALISTE

Licio Gelli – Democrația este ca o "țigară", gata să se termine !

Studiul care precede acest *appendix* arată că actualele guverne nu sunt altceva decât aspectul exoteric al Lojii Înalte care acționează asupra acestora în mod direct, prin intermediul propriilor agenți infiltrați în structurile-cheie ale statelor și/sau prin intermediul unei mulțimi *de manevră* (*mulțime* constituită din asociații, organisme, cluburi *et similia* cu scopuri dintre cele mai diverse).În mod frecvent, aceste societăți au caracter *filantropic* sau *academic*, fiind foarte ușor de influențat și de *teleghidat*.Această rețea foarte deasă, țesută în mulți ani de activitate ocultă, pe toată planeta, susține peste tot și cu orice mijloace ideile *necesității primare* a unei Noi Ordini Internaționale care să asigure salvarea ecologică a planetei, distribuirea (în mod egal) a bogăției între oameni, să garanteze libertatea de conștiință, dar mai ales o *pace perpetuă* (și naziștii susțineau ideea unui *Reich de-o mie de ani !!!*) ca fruct neperisabil – din cele susținute – al unui Guvern Mondial, universal recunoscut.

Faptele petrecute în ultimii ani arată (fără umbră de îndoială) că mondialismul sovietic, ateu și totalitar, după ce și-a dat jos *masca* purtată pentru mai mult de șaptezeci de ani (de *negare* a Occidentului), prezintă coincidențe cu scopurile [și *personajele* sunt aceleași(1)] Occidentului: o lume cu o singură conștiință, un singur guvern, o singură educație.Dar un obstacol imens a apărut în calea acestui plan secular: *islamul*.Mai corect, ar trebui să se vorbească despre obstacolul creat de marile religii pentru că restul, tot ceea ce face diferența (rasa, istoria, cultura, limba, obiceiuri) este ușor de atenuat, de uniformizat, de diluat.Religia, cea pe care fiecare om o consideră ca fiind *adevărată*, nu poate fi trecută cu vederea și mondialiștii cunosc acest lucru: omul este capabil să se lupte, din convingere, până la ultima picătură de sânge, conștient că în acest fel se apropie de *răsplata eternă*.Proclamând respectarea religii altuia (implicit, a oricărei divinități care ar sta la baza respectivului cult), în numele dreptului uman la *libertatea de credință* (deci de aderare la orice idee ridicată la rang de *adevăr absolut*), Biserica a devenit, de fapt, o *sucursală* a ONU, folosită din când în când pentru propagarea (sub altă formă) a ideilor mondialiste.Se pare că a sosit momentul ca *super-religia New Age* să însoțească Biserica în sectorul care i-a fost rezervat din marele *Pantheon* al religiilor.Ebraismul cabalistic, cu încărcătura lui de *ritual* și *exclusiv* constituie de departe o amenințare, identificându-se cu ideile care stau la baza religiei New Age.Dintre marile religii mai rămâne doar islamul (în care fiecare credincios, oriunde s-ar afla, trebuie să trăiască și să acționeze ca un apostol) refractar în anumită măsură la laicizarea de natură occidentală.Un islam caracterizat de un potențial demografic înalt, care sfidează Occidentul caracterizat de o anumită *onctuozitate* a nivelului de trai și de *indici de creștere negativă*, un islam închis în sine însuși, integralist și combativ prin credință, destul de dificil de manevrat prin *divizări interne*, decis să re-înființeze un *imperiu condus de legile lui Mohamed*, după cum s-a proclamat la adunarea conducătorilor mondiali ai fundamentaliștilor care a avut loc la 7 august 1994, pe stadionul Wembley din Londra.(De ce la Londra și nu în orice alt oraș dintr-o țară islamică ??? *Ediția următoare, la Washington ???*).

Un islam care în versiunea lui integralistă nu este dispus să accepte nici *kaffir* – necredincioși – nici socialism, nici democrație, nici naționalisme, fiind decis să contribuie la căderea regimelor pentru a le înlocui cu *ummah* – Adunarea Poporului Islamic (2).

Un islam prea puţin corupt la interiorul noilor generaţii, ale *petrodolarilor* – care de decenii au intrat în *puşculiţele* emirilor şi ale conducătorilor locali – tot mai intransigente şi mai intolerante faţă de *Satana occidentală*, cu o ură viscerală împotriva sionismului.Un islam în plină expansiune demografică, în care legea Coranului şi-a recăpătat importanţa meritată, un islam care nu ezită să se înarmeze şi să predice reluarea *jihad-ului* – războiul sfânt împotriva necredincioşilor.Dar cum în diverse *adunări, cluburi, organizaţii* se regăsesc alături şi reprezentanţi ai cultelor creştine, şi ale celor islamice, dar şi ale celor evreieşti, problema agresivităţii unei *credinţe* asupra celeilalte trebuie tratată cu maximă atenţie, fără a lăsa fanatismul să întunece judecata (în imaginea din stânga, patriarhul ortodox Bartolomeu I s-a întâlnit cu al Thani, emirul Qatarului.Să vedeţi cine este investitor la Volkswagen !!!).

Pentru regizorii oculţi, să ajungă (după atâtea lupte câştigate împotriva creştinismului) în pragul Guvernului Mondial (dar fără a trece acest prag) nu este un lucru tocmai plăcut.Astfel s-ar putea explica brutalitatea cu care, în 1990-1991, americanii au aplicat o *corecţie* unui popor de 15 milioane de locuitori [corecţie justificată ca o necesitate stringentă de *apărare a democraţiei* (3)], plin implicarea, în comun, a Europei, respectiv a Uniunii Societice.Aceasta din urmă, prin vocea conducătorului în funcţie al Armatei Roşii (israelitul Mihail A Mosseiev), ameninţa (probabil în contextul unei *comedii* abile din partea celor implicaţi) cu declanşarea unui al III-lea război mondial, pentru apărarea Iranului şi Iraqului.În realitate, cei din umbră sunt foarte conştienţi că numai zdrobind puterea musulmană renăscută se poate instala un guvern mondial bazat pe o religie unică.Împotriva unui islamism *încăpăţânat* nu se pot exclude (în viitor) intervenţii în forţă, cu rezultate şi mai dezastruoase decât cele din Golful Piersic (4), cu durerea, distrugerea, foamea şi lipsurile corespunzătoate. Cum se poate justifica altfel *înspăimântătoarea* înarmare a Iranului (situat într-o zonă cu *tensiune înaltă*) prin grija aceloraşi puteri occidentale, ca un omagiu adresat *principiului gestionării contrariilor* ?Cine a furnizat Indiei, Pakistanului (dar poate şi Egiptului şi Libiei) faimoasele *mijloace de distrugere în masă*, cine este responsabil de *tăcerea complice* care acoperă totul, când ar fi fost suficient un semnal discret şi invizibil pentru situarea tuturor *inculpaţilor* pe banca acuzaţilor alături de Coreea de Nord (5)?

Cunoscând modul de acţiune al societăţilor secrete (de creare a incendiului iar pe urmă de-a se prezenta drept pompieri) nu este hazardat şi nici ilogic să credem că reînarmarea islamului poate fi preludiul unui conflict în care se vor putea folosi mjloace de distrugere în masă, conflict soldat cu dispariţia multora.Brzezinski (mondialist de seamă) ce cunoaşte foarte bine distincţia dintre *putere* şi *autoritate* (6), scria în 1993: *Delimitarea geografică a spiralei violenţei se poate trasa, ca un oval, pe harta Eurasiei.Se întinde de la vest la est, de la Adriatica şi Balcani, până la provincia chineză Sinkiang (...).Tragedia din Liban din anii '80, cea din Kurdistan sau cea din fosta Jugoslavie de la începutul anilor '90, sunt premizele a ceea ce se va putea întâmpla la interiorul ovalului asiatic de pericol maxim (...).Proliferarea armelor de distrugere în masă este o realitate.În situaţia actuală, în care puterii militare a Statelor Unite îi lipseşte o autoritate corespunzătoare şi în care autorităţii mondiale a ONU îi lipseşte puterrea necesară,* ***este posibilă doar o acţiune de întârziere*** *(...).Într-un anumit punct se poate prevedea că armele de distrugere în masă vor fi utilizate în conflictele bazate pe sentimente etnice sau religioase* (7).Brzezinski, cu o lejeritate în a face profeţii, continuă citând un studiu al lui Samuel P Huntington (născut în 1927, în imaginea din stânga în biroul propriu), profesor la Harvard – *Întâlnirea dintre civilizaţii* (8), în care autorul susţine ideea că posibilele conflicte de-a lungul *liniei de fractură dintre civilizaţii* (în orice fel s-ar numi ea, creştină, islamică, confuciană) vor putea să ameninţe (în viitor) în mod foarte consistent pacea din lume.Pentru acest scop, imigrarea din ţările arabe spre Europa ar putea furniza situaţii demne de luat în considerare în cazul destabilizării ţărilor în care se află, făcând loc la adevărate *casus belli* pe măsura accentuării contradicţiilor islam-ceilalţi, favorizând în acelaşi timp şi acordarea consensului popoarelor pentru un eventual război împotriva islamului (9).Şi toate acestea fără a mai fi nevoie să se folosească de *dezumflata* scuză a *drepturilor omului*, sau de interesele comerciale (după cum a fost cazul dintre Statele Unite şi Iraq).Metoda operativă a societăţilor secrete este cea clasică, articulată pe *cercurile concentrice*.În funcţie de necesitate se creează *organe intermediare* sau *societăţi internaţionale* (în funcţie de situaţie), cu scopuri şi destinaţii dintre cele mai diverse (unele dintre ele contradictorii în ochii *profanilor*), dar conduse din aceleaşi centre de putere.Apare *coordonarea acţiunilor*, societăţile fiind capabile să-şi îndeplinească obiectivele într-o *reţea deasă*.Pe măsură ce scopurile sunt îndeplinite, societăţile vechi pot lăsa locul altor societăţi (*noi*), mai abile în continuarea drumului pe care-l au de parcurs.

A: B'NAI B'RITH

În lojile B'nai B'rith, toţi evreii sunt bineveniţi şi se simt ca la ei acasă.Ei erau ”fraţi” încă dinainte să fi gustat din poezia ritualului de iniţiere.Ei erau ”Fii ai Alianţei” prin naştere şi ”Alianţa” nu a fost făcută de oamenii reuniţi în lojă, ea a fost făcută de Dumnezeu şi Israel la poalele muntelui Sinai.Abraham, tatăl rasei evreieşti, este (se poate spune la modul figurat) fondatorul primei loji şi descoperi ritualul ei atunci când înălţă ochii spre miliardele de stele strălucitoare de pe bolta cerurilor, văzând în ele opera unui creator.Stelele îi vorbiră; ele spuseră: ”Vezi, poporul tău va fi precum stelele din Cer ... Să fie binecuvântat ....

”Why the B'nai B'rith?”, B'nai B'rith Magazine, New York, may 1929, p 274.

B'nai B'rith – asociaţie fraternă evreiască, înfiinţată în Statele Unite în 1843.În limba ebraică înseamnă ”Fii Alianţei”.Scopul acestei asociaţii constă în menţinerea tradiţiilor şi a culturii evreieşti, de luptă împotriva antisemitismu-

lui.Declarația de principiu a fondatorilor preciza că idealul asociației este de ”unire a evreilor prin interesele lor elevate, la fel ca acelea ale întregii umanități (...), de apărare a patrimoniului religios și spiritual al Alianței prin acțiune educativă și spirituală, adresată celor tineri (...), de luptă împotriva antisemitismului declarat sau latent”.Membrii se numesc între ei ”frați”, primesc o inițiere și se reunesc în loje (10).

La 13 octombrie 1843, în Caffé Sinsberner din cartierul Lower East Side, Manhattan (New York), 12 evrei emigrați din Germania au ținut o adunare misterioasă.Ei pun bazele unei obediențe masonice, rezervată numai evreilor. Curios.Din moment ce Masoneria se proclama deasupra tuturor religiilor și a tuturor raselor, de ce aceștia nu aderă la o lojă deja existentă?Pare că în acea jumătate a decolului al XIX-lea, societatea protestantă din New York nu era străină de manifestări antisemite.Se poate presupune că cei doisprezece fondatori ai B'nai B'rith erau deja masoni, adepți ai lojilor americane, din moment ce ei au ales un ritual care este un amestec dintre Ritul de York, respectiv Ritul American al Odd Fellows (societate secretă fondată la Londra în 1788 – nota autorului) (11).La un an după înființare, B'nai B'rith deschide în New York a duoa lojă și a treia la Baltimore.În 1882 *debarcă* în Germania (după cum era natural), patria lui Luter, mai ales că *iudaismul este o religie a examinării libere.În afară de unicitatea lui Dumnezeu, respectiv legea iubirii*, restul (după cum a spus Hillel) ***nu este decât un comentariu care poate fi discutat*** (12).Se *desfășoară* în Europa Centrală, în Est, dar abia în 1932 înființează o lojă în Franța, țară latină și catolică.B'nai B'rith, practic necunoscută marelui public și asupra căreia jurnaliștii preferă să nu insiste deloc, este fără îndoială una din societățile secrete cunoscute din zona de conducere a *Puterii*. S-ar părea că Masoneria, Societatea Pilgrims, Comisia Trilaterală, CFR nu ar fi decât *societăți de legătură* dintre umanitate și acest colosal organism aristocratic evreiesc.Este semnificativă declarația făcută în 1975 de cel de-al XIX-lea președinte mondial al B'nai B'rith [David M Blumberg (13)], într-o broșură cu titlul ”*Un mod de-a fi evreu*”: *Locul ocupat de B'nai B'rith este unic între organizațiile evreiești (...).Ea are în rândurile ei mai mulți membri decât orice altă organizație evreiască.Se menționează aceste fapte nu din orgoliu, ci de indicare, în modul cel mai simplu, că* ***avem o responsabilitate particulară în familia organizațiilor ebraice privitor la poporul nostru și la umanitate*** *(...)* (14).

Conform rabinilor și conducătorilor săi, Israel are un destin religios și o misiune de îndeplinit pe lângă *goimi* (non-evreii), constând în iluminarea acestora prin principiile talmudice (unde își au originea și mult proclamatele *Drepturi ale Omului*) în așteptarea epocii mesianice care va duce la divinizarea poporului evreu: *Evreul poate fi definit prin responsabilitățile sale în fața lui Dumnezeu, în fața istoriei, în fața poporului său, în fața umanității (...).Etica evreiască este una dintre acelea care atribuie omului locul cel mai înalt în creație.Lumea și tot ceea ce se află în ea există pentru el.Pentru realizarea acestui lucru, împlinind epoca mesianică, a fost creat universul (...).Pe de altă parte, istoria ebraică este o readucere aminte constantă despre această responsabilitate a evreilor.De la Abraham care intervenea pentru Sodoma și Gomora și până la sacrificiile făcute în Templu pentru cele șaptezeci de națiuni ale lumii, în textele noastre biblice nu lipsesc exemplele de intervenție a evreilor în favoarea fraților non-evrei.De atunci, pe bună dreptate sau greșind, lumea non-evreiască a considerat adesea (foarte des) că poporul evreu este responsabil de toate cele întâmplate (mai ales cele rele).Tradiția ebraică ne impune să fim un exemplu pentru toate națiunile, să ne comportăm ca un popor de sacerdoți, subliniind cu claritate care trebuie să fie rolul nostru în mijlocul umanității (...).Acesta este sensul responsabilității care a dus la apariția B'nai B'rith și care explică lunga sa istorie* (15).În mod natural, scopuri atât de elevate au nevoie de mijloace de acțiune pe măsură.Din acest punct de vedere se înțeleg mai bine dimensiunile atribuite Ordinului Masonic Internațional al B'nai B'rith de către istoricul britanic Paul Goodman [(16), președintele primei loji B'nai B'rith, înființată la Londra în 1910] și citat de către revista *Districtului 19 a B'nai B'rith* (Europa Continentală): *Această adunare a evreilor, profund dedicată Lumii Noi și celei Vechi, strâns adunați într-o singură asociație și motivați de un singur ideal, reprezintă* ***cea mai mare forță organizată din timpurile moderne care luptă pentru promovarea intereselor iudaismului*** (17.

Emblema B'nai B'rith

În prezent, B'nai B'rith este o aristocrație evreiască cu circa 600.000 de adepți originari din 48 de țări, la care s-au adăugat, după deschiderea din 1990 a lojii de la Moscova (Rusia), reprezentanți din Lituania, Letonia, țările est-europene.*Este cea mai puternică dintre organizațiile ebraice (...) compusă din loji* (18) *la interiorul cărora membrii sunt repartizați în comisii specializate* – conform *Tribune Juive* din 23 decembrie 1985, care preciza și că *este reprezentată în mijlocul marii majorități a organizațiilor internaționale precum ONU, UNESCO* (este prezentă și în Consiliul Europei având funcții consultative – nota autorului) *în calitate de ONG și are legături și la Vatican.Influența este așa de mare încât înainte de alegeri, președinții americani trebuie să se prezinte întâi în fața celor din B'nai B'rith*.

De partea lor, președinții americani nu uită sprijinul acordat: 35% dintre funcționarii guvernamentali ai lui Bill Clinton (cu funcții de răspundere) aparțineau la B'nai B'rith (pentru a ne da seama de dimensiunile acestei mașinațiuni, trebuie ținut cont că evreii reprezintă doar 3% din populația Statelor Unite).În timpurile lui G W Bush Sr., în perioada delicată a războiului din Golf, reprezentantul Statelor Unite la Națiunile Unite a fost Morris B Abram (1918-2000), fost președinte al *American Jewish Committee* și director al *Conferinței Organizațiilor Ebraice Americane*, ambele conectate la B'nai B'rith (19).*Fii Alianței – B'nai B'rith* – își are sediul general internațional în Washington DC, Rhode Island Avenue, n° 1640, fiind prezentă în lume în 58 de țări, împărțite în *șapte* districte, fiecare administrat de către un guvernator.La sfârșitul lui august 1981, la Jerusalim, pe *King David Street* s-a deschis o ramură administrativă importantă, numită semnificativ *World Center*. În orice caz, prima lojă masonică a B'nai B'rith a fost prezentă în acest oraș încă din 1888.Ca titlul informativ, iată o parte din cei care au fost președinți ai acestei organizații (în paranteză este specificată perioada în care s-au aflat la conducere): Henry Monsky (1938-1947), Frank Goldman (1947-1953), Phillip M Klutznick (1953-1959), Label A Katz (1959-1965), William A Wexler (1965-1971), David M Blumberg (1971-1978), Jack J Spitzer (1978-1982), Gerald Kraft (1982-1986), Seymour D Reich (1986-1990), Kent E Schiner (1990-1994), Tommy P Baer (1994-1998), Richard D Heideman (1998-2002), Joel S Kaplan (2002-2006), Moishe Smith (2006-2009), Dennis Glick (2009-2011).B'nai B'rith-ul american are organizații pentru tineret puternice precum *B'nai B'rith Youth Organization* și *Hillel*, structuri specializate adresate (Hillel cu

precădere) studenților universitari, iar menirea instituțională a acestor organizații constă în menținerea vie a identității evreiești și sioniste.Puterea B'nai B'rith se extinde și peste (importanta) *Anti-Defamation League*, respectiv asupra oricărei societăți, consiliu sau asociație vizibilă (sau ocultă) evreiască, în orice fel s-ar numi ele: *Alianța Israelită Universală*, *Consiliul Mondial Evreiesc*, *Fondul Social Evreiesc*, *British Israel*, *Consiliul Sinagogilor*, *Liga împotriva Antisemitismului*, asociațiile de prietenie dintre țările europene și Israel sau așa-numita *societate americană de lobby – AIPAC*, etc.Emblema oficială a statului Israel, adoptată în 1949 de *fratele* Chaïm Weizman, (primul președinte al Israelului) este *menorah*-ul, sfeșnicul cu șapte brațe, simbol adoptat și de B'nai B'rith.B'nai B'rith are rolul de *executiv* al oligarhicului *Mare Kahal* (20) – *Marele Sanhedrin*, și pare să coincidă (cel puțin din descriere) cu entitatea pe care E C Knuth o descria în lucrarea lui, *The Empire of "The City"*: *Numărul magic de 400 (de membri) – odinioară simbol al bogăției și al privilegiilor dominanților – apare aici într-un rol deloc nou (...).Oameni care au milioane de dolari și care sunt prezenți între noi, domină asupra destinului, asupra vieții și morții compatrioților lor printr-o organizare*a *care se ridică împotriva spiritului și textului Constituției Statelor Unite.Nu există nici măcar 1 la mie dintre compatrioții lor care să fi intenționat să vorbească despre această organizație.Scopul comun al tuturor acestor oameni este strâns legat cu faptul că marile lor averi sunt în relație cu operațiunile din "City", citadela Finanței Mondiale.Acești oameni nu exercită numai o influență puternică, în cel mai deplin secret, dar operează și datorită contribuție puse la dispoziție de către Cecil Rhodes, respectiv Andrew Carnegie (1835-1919)* (21).Este important de observat convergența acestor rânduri cu mărturia prezentată de Pierre Virion despre *funcția istorică* a Statelor Unite, condusă de către un nucleu restrâns: *Supremația maritimă a Angliei, Norvegiei, Suediei, Danemarcei, Olandei (națiuni protestante) a rămas la fel prin mila divină; și "fiica" lor, Statele Unite, cu numai două secole de viață, îngrijind o duzină de rase cu antica lege a lui Dumnezeu, și-a pus forțele, în două rânduri, la dispoziția libertății, și a făcut ca economia ei să furnizeze mijloacele care să împiedice reîntoarcerea barbariilor evului mediu și a tiraniei spirituale* (22).

Einstein with British- sponsored Zionist Chaim Weizman (1).

Einstein cu Chaïm Weizman

UNITED ORDER OF B'NAI B'RITH (U.O.B.B.)

District Continental Europe XIX – Distrikt Kontinental-Europa XIX
District de l'Europe Continentale XIX –
Distretto dell' Europa Continentale XIX

Directeur de l'Office DGL XIX-International Council: Dr. E. L. EHRLICH, Bâle (Basel), Furkastr. 75, Schweiz/Suisse
Président: Me Paul JACOB, Mulhouse, Fance
Vice-Présidents: Dr. Gaston REVEL, Strasbourg, France
Aron NEUMANN, Stockholm, Schweden
Trésorier: A. BRANDENBURGER, Zürich, Suisse
Secrétaire Général: Dory OPPENHEIM, Luxembourg
Membres du Comité Exécutif:
R. RATZERSDORFER, Anvers/Antwerpen, Belgique
G. KAHN, Paris, France
Dr. R. WOLF, Marseille, France
W. GOLDSCHMIDT, Amsterdam, Niederlande
Dr. I. HERZFELD, Bâle/Basel, Suisse
W. GRZYB, 1 Berlin 33, Knausstr. 4
K. S. OPPENHEYM, Kopenhagen, Dänemark
R. Levi, Roma, Italia

*

ANTIQUUS MYSTICUS ORDO ROSAE CRUCIS (AMORC)

(Der Alte Mystische Orden vom Rosenkreuz)

Belgien – Belgique – Belgium
siehe Frankreich

Bundesrepublik Deutschland – Allemagne – Germany
(inkl. Österreich und Schweiz)
Der Alte Mystische Orden vom Rosenkreuz AMORC,
Deutsche Großloge
757 Baden-Baden, Lessingstraße 1
Bremen: Jakob Boehme Pronaos – Frankfurt: Michael Maier Kapitel – Hamburg: Doma Pronaos – Hannover: Leibniz Pronaos – München: Kut Humi Kapitel – Nürnberg: Johannes Keipius Pronaos – Stuttgart: Simon Studion Kapitel

Dänemark – Danemark – Denmark
(inkl. Norwegen)
AMORC, Grand Lodge of Denmark and Norway
Copenhagen Ch. 1, Friserswej 4 A

England – Angleterre
Rosicrucian Order AMORC, Commonwealth Administration
Queensway, Queensway House, Bognor Regis, Sussex

214

Finnland – Finlande – Finland
siehe Schweden

Frankreich – France
(inkl. Belgien und Luxembourg)
Ordre Rosicrucien A.M.O.R.C.
56 rue Gambetta, F-78 Villeneuve-St-Georges

Italien – Italie – Italy
AMORC, Grand Lodge of Italy
Via del Corso 303, Roma

Luxembourg
siehe Frankreich

Niederlande – Pays-Bas – The Netherlands
De Rosikruisers Orde, Grootloge der Nederlanden
Den Haag, Postbus 2016

Norwegen – Norvège – Norway
siehe Dänemark

Österreich – Autriche – Austria
siehe Bundesrepublik Deutschland
Salzburg: Paracelsus Pronaos

Schweden – Suède – Sweden
AMORC – Großloge von Schweden
Skeldervikten, Box 30

Schweiz – Suisse – Switzerland
siehe Bundesrepublik Deutschland
Genf: H. Spencer Lewis Loge – Lausanne: Pax Losanna Loge – Neuchâtel: Paracelsus Pronaos – Zürich: El Moria Kapitel

USA – Etats-Unis
(internationale Zentrale)
Rosicrucian Order AMORC
Rosicrucian Park, San José, California 95114

215

Imaginea de pe pagina anterioară reprezintă o reproducere a paginilor 214 și 215 din *Almanahul masonic al Europei*, 1966, care atestă natura masonică a B'nai B'rith.Pe aceeași pagină apare și *AMORC* despre care istoricul mason Daniel Ligou (cel care a redactat *dicționarul* citat deseori) scria: *(...) la New York, în 1916, Harvey Spencer Lewis (1883-1939) a fondat Ordinul Roza-Crucian al AMORC (...) compus din doisprezece grade, iar sediul mondial a fost stabilit la San José în California.*În 1939, gradul de ”*Imperator*” al ordinului îi va reveni fiului acestuia, Ralph-Maxwell (1904-1987), membru și el al Ordinului Cabalistic al Roza-Crucii.Scopurile mondialiste ale AMORC sunt explicate într-o carte a lui Ralph Lewis, intitulată *Fragmente din înțelepciunea Roza-Cruciană*: *(...) diferențele dintre stările sociale vor dispărea. Prin această dispariție vor înceta conflictele și neînțelegerile născute din rivalități inutile, apărute din dorința de dominare și supremație.Atunci lumea nu va mai fi împărțită în state politice, ci în zone.Locuitorii fiecărei zone vor avea dreptul să aleagă un reprezentant.Reprezentanții aleși vor constitui un ”congres” sau ”consiliu mondial”.La rândul lui, acest congres mondial va alege conducătorii executivi* ***ai unui singur stat mondial****.Acest congres va adopta o constituție ale cărei clauze nu vor folosi decât la menținerea și la progresul drepturilor inalienabile ale umanității* (23).

DESPRE ANTI-DAFAMATION LEAGUE

De-a lungul materialului de față s-a făcut deseori referire la *Anti-Defamation League*, cunoscută mai ales prin acronimul *ADL*. Apărută în 1913 ca *secție specializată* a planetarei B'nai B'rith, are rolul de adunare a informațiilor, respectiv de documentare a tuturor cazurilor de antisemitism și antisionism, potențial nocive pentru scopurile organizațiilor evreiești și de combatere a acestor atitudini prin orice mijloc posibil.Statul original ar prevedea: *Intenția imediată a ligii constă în oprirea (făcând apel la rațiune și știință și, dacă este necesar, la lege) defăimării poporului evreu.Scopul final rezidă în asigurarea justiției, a tratamentului egal pentru toți cetățenii, de-a pune capăt pentru totdeauna discriminării injuste și nedrepte la adresa acestuia sau a degradării din partea vreunei secte sau grup de cetățeni.*Referindu-se la modalitatea de acțiune, există și opinii critice, precum acea exprimată de Noam Chomsky: *(...) unul din grupurile de presiune cele mai puternice și mai răutăcioase din Statele Unite (...).Înainte de toate, datoria lui constă în adoptarea oricărei tehnici, oricât de necinstită și lipsită de noblețe pentru a defăima, reduce la tăcere sau distruge pe oricine ar încerca să critice Statul Sfânt* (Israelul – nota autorului) (*Marshall, 1993*).Organizația ADL americană, cu circa 30 de birouri externe (inclusiv cele din Viena și Jerusalim), la jumătatea anilor '90 prevedea o *troikă* de conducere compusă din Melvin Salbert (în calitate de președinte național), Abraham H Foxman (director național) și Peter T Wilner (director național adjunct).Maxwell Greenberg era (președinte onorific).Printre vice-președinții onorifici figura și Edgar Miles Bronfman (titularul *Seagram*, multi-națională a alcoolului, dar și deținătorul unei părți importante din gigantul chimiei, multi-naționala *DuPont De Nemours*).

Membru fondator al *Rockefeller Council*, în afară de-a fi înalt responsabil al B'nai B'rith, Bronfman (în imaginea alăturată este fiul acestuia, Edgar Bronfman Jr.) este și președinte al Consiliului Mondial Evreiesc, dar și membru al CFR.În spatele *troicii* se află 144 de conducători (144=12x12), toți (în mod riguros) evrei, din care jumătate plus unu trebuie să fie, prin statut, membri ai B'nai B'rith.Această comisie este însoțită de un *executiv* ai căror membri sunt aleși pe viață.ADL este format din opt departamente: *drepturi civile* [căruia îi aparține faimosul *Research and Fact Finding* (Cercetare și Constatare Fapte)] care supraveghează grupurile extremiste și potențial ostile (condus de Irwin Suall); *servicii comunitare, comunicații, dezvoltare, afaceri legale și internaționale, leadership și programe*.Partea de *comunicații* include și difuzarea de texte și propagandă; departamentul de afaceri internaționale are autoritate asupra *birourilor-sucursale* din Europa (echivalentul britanic al ADL este *Institute for Jewish Affairs* din Londra), Orientul Mijlociu și America Latină.Același departament de afaceri internaționale (condus de Kenneth Jacobson) a fost împărțit ulterior în *sub-departamente*: al educației, al ”educației superioare” din campusurile universitare, de afaceri inter-religioase (condus de rabinul Leon Klenicki, *omul de legătură* cu Vaticanul), al radio-televiziunii și filmului, al unui centru internațional pentru studierea holocau$tului.

ADL se bucură de sprijinul uneia din cele mai vechi și mai bogate familii americane (familia *Moore*) din care face parte episcopul de New York City – Paul Moore, *președintele* Catedralei St John the Divine.Unul din cei mai generoși finanțatori ai ADL este comerciantul de grâu din Minneapolis, Dwayne Andreas, care între 1966 și 1999 a condus una din *surorile* cartelului mondial al grâului, *Archer Daniels Midland*.Celelalte sunt *Cargill, Continental Grain* (controlată de familia evreiască Fribourg), *Louis-Dreyfus* (franceză, condusă de o familie evreiască cu tradiție, cu sediul la Stanford, în Statele Unite), *Bungee Corp* (conglomerat cunoscut ca o *caracatiță* în țările sud-americane, cu sedii la New York, Geneva și Curaçao, multi-națională *fagocitată* de familia evreiască Hirsch).Se poate cita o a șasea (chiar dacă la distanță) *André*, din proprietatea unei familii calviniste din Lausanne (Elveția).Andreas, destul de apropiat de Bronfman, este membru al Grupului Bilderberg, exercitând o influență discretă dar eficace în apropierea tuturor președinților americani de după Truman.Grâul este o *armă strategică* în raporturile cu țările sărace, după cum a fost (cu eficacitate) în anii comunismului real (dezastruos pe planul producției agricole) din URSS.Nefiind nici WASP (*anglo-saxon pur-sânge*) și nici evreu, Andreas nu a încetat să ofere sprijinul lui generos către ADL, mai ales în anii '70 când a fost creată *ADL Foundation*.Primii pași ai lui Andreas (pentru a intra în politică) i-au fost *conduși* de președintele de atunci al ADL, Benjamin Epstein, după cum a mărturisit Andreas într-un discurs din 1987: *Ben Epstein – odihnească-se în pace – căruia i-am fost prieten timp de douăzeci de ani, a fost mentorul meu și ghidul pe tema raporturilor diplomatice.Am lucrat cu el săptămâni întregi pentru a face posibilă extinderea comerțului spre URSS* (24).

Trebuie specificat că *familiile WASP*, prezente în special în societățile secrete superioare, nu sunt tratate cu egalitate de către Înalta Finanță Ebraică, excluzându-le de la întâlnirile lor.B'nai B'rith s-a format ca *Masonerie de sine stătătoare*, desprinsă de Ritul Scoțian.Cei care finanțează activitatea americană a ADL, mai ales Rothschild și *Cecil Rhodes Trust* (cunoscută și ca *British Round Table*), mențin legături strânse cu *British Foreign Office* și serviciile secrete aferente.

În decursul istoriei, B'nai B'rith a rămas închisă oricărei influențe din exterior, protejându-se cu o carapace impenetrabilă, dar infiltrând și exercitând o puternică influență asupra tuturor ramurilor Masoneriei.Concluzia la care au ajuns mulți din cei care au cercetat pe îndelete fenomenul mondialist (mai ales cei din *școala franceză*) nu lasă loc la multe interpretări: B'nai B'rith este, *cu o probabilitate îndreptată spre certitudine*, unul din ordinele superioare.

B'NAI B'RITH ȘI ”CONCILIUL VATICAN II ”

Nu se poate discuta despre B'nai B'rith fără o scurtă trecere pe tărâmul pe care (cu o anumită certitudine) a adunat rezultatele cele mai bune, punând bazele definitive pentru împlinirea acțiunii seculare împotriva creștinismului după o muncă îndelungată și metodică de penetrare și convertire la idealurile terestre evreiești a ceea ce s-ar putea numi *Inima Creștinismului – Vaticanul* prin *Conciliul Vatican II* (25).**Măi să fie, *cum sângerează săraca inimă a creștinismului !!!!!!!!!!*** - nota traducerii în limba română.Imaginea de mai jos reprezintă unul din simbolurile care apar în catedrala *San Gioacchino* din Roma, Italia.Ce este straniu în asta?!Același simbol – al *stupului cu albine* - este confirmat de Laurence Gardner (în lucrarea *The Shadow of Solomon – Umbra lui Solomon – Secretele Masoneriei*, Harper Element, 2005) ca fiind unul din simbolurile folosite de Masonerie.

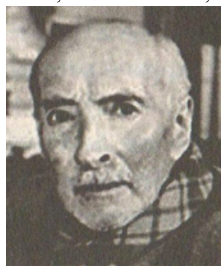

Elia Eberlin, scria despre acest fapt: *Israelul împlinește, fără a precupeți nici un efort, misiunea istorică de reînviere a libertății popoarelor; este Mesia colectiv al drepturilor omului* (26).A discuta despre un Mesia, despre un zeu colectiv, respectiv despre proclamarea ca unică realitate a divinizării omului, este o consecință a religiei unice a umanității.Cu toate consecințele care decurg din aceasta: *Umanitatea (în totalitatea ei) este unicul zeu, iar Hristos este realizarea (sau perfecționarea) acestei divinități*.Este un drum *prin haosul lumii spre un Hristos cosmic* (27), după cum proclama Teilhard de Chardin, susținut de un cardinal iezuit, Henri de Lubac.

Nu este intenția autorului să descrie sau să comenteze intrigile care au dus la adoptarea celor două declarații controversate, *Dignitatis Humanae*, respectiv *Nostra Aetate*, de către Conciliul Vatican II, suficient de bine tratate în lucrarea preotului Wiltgen – *Le Rhin se jette dans le Tibre – Rhinul se varsă în Tibru* [Tevere (28)].Trebuie precizat că *Nostra Aetate Award* a devenit numele unui premiu prestigios atribuit de *Institute for Christian-Jewish Understanding*, pentru a-i răsplăti pe cei care au favorizat dialogul iudeo-creștin.Până acum, premiul a fost acordat cardinalului de Paris, Jean Marie Lustiger, *primul reprezentant al Bisericii Catolice care a declarat deschis că nu se poate renunța la propria identitate ebraică* (29); Marelui Rabin din Franța, René Samuel Sirat, președintele Conferinței Europene a Rabinilor; cardinalului John O'Connor; senatorului Joseph I. Lieberman (născut în 1942), membru al CFR; cardinalului de Baltimore, William H Keeler (decorat și cu *Americanism Award* – distincția de onoare a ADL); lui Krister Stendhal, de la Biserica Luterană Suedeză; rabinului Mordecai Waxman, cardinalului Edward I. Cassidy și rabinului Irving (Yitz) Greenberg.

Înainte de discutarea și de aprobarea celor două documente citate, printre participanții la Conciliu a circulat o scriere anonimă (30), intitulată *Acțiunea Iudeo-Masonică în Conciliu* care, din cele spuse de monsignorul Graber *a făcut prea puțină impresie*.Cele scrise intenționau să avertizeze despre o acțiune condusă de B'nai B'rith care, prin intermediul cardinalului Bea, ar fi trebuit să se pronunțe în Conciliu pentru *dezvinovățirea* poporului evreu de orice responsabilitate legată de moartea lui Hristos și *acuzarea*, în schimb, a întregii umanități pentru cele întâmplate.O aprobare în sens pozitiv, ar fi avut ca logică urmarea că cele douăzeci de secole de creștinism ar fi constituit o perioadă de persecuții injuste și fără sfârșit din partea creștinilor împotriva evreilor.O datorie imperdonabilă și imposibil de calculat care ar fi cerut din partea creștinismului o perioadă lungă de datorii.La 19 noiembrie 1963, cotidianul francez *Le Monde* anunța: *Organizația Ebraică Internațională B'nai B'rith a manifestat dorința de-a stabili legături mai strânse cu Biserica Catolică.* ***Acest ordin a supus atenției Conciliului o declarație prin care se afirma responsabilitatea întregii umanități pentru moartea lui Hristos.*** *Dacă această declarație va fi acceptată de către Conciliu – a declarat Label Katz, președinte al Consiliului Internațional al B'nai B'rith – comunitățile ebraice vor căuta mijloacele necesare pentru colaborarea cu autoritățile bisericești.*

Acțiunea a fost întreprinsă și dusă la îndeplinire, din partea ebraică mai ales, prin aportul a trei personaje: Jules Marx Isaac [scriitor și istoric francez, membru al B'nai B'rith, principalul teoretician și promotor al campaniei împotriva învățăturilor tradiționale ale Bisericii (31)], Label Katz (președintele din acea perioadă al B'nai B'rith) și Nahum Goldmann (președintele Consiliului Mondial Evreiesc).La aceștia s-au alăturat alții, precum masonul polonez Joseph Lichten (care a acționat în strânsă legătură cu cardinalul Bea) agent al ADL, membru al *Comisiei Internaționale pentru Relații Religioase cu Judaismul*, prezent la Roma din partea B'nai B'rith în calitate de delegat al Consiliului Mondial Evreiesc la ceremonia instaurării în funcția a papei Ioan Paul al II-lea (32); Marc Tanenbaum (1926-1992), unicul rabin prezent la Conciliu, membru al American Jewish Committee, sponsor de seamă al Lucis Trust.

Jules Marx Isaac, 1877-1963.

Desfășurarea evenimentelor este cunoscută.La 20 noiembrie 1964, în cursul celei de-a treia sesiuni conciliare, adunarea de episcopi, arhiepiscopi și cardinali aprobă cu o mare majoritate o schemă privitoare la noua atitudine a Bisericii Catolice în raport cu evreii și cu iudaismul.Sub acoperirea unui *ecumenism* necesar pentru dezvoltarea fraternității în spiritul originilor comune, evreii (din *perfizi*, după cum au fost prezentați timp de mai multe secole în rugăciuni) au devenit *frații mai mari ai catolicilor* (implicit a *tuturor creștinilor*), recunoscându-se astfel că timp de 2000 de ani Biserica s-a înșelat și că a sosit momentul să treacă la recunoașterea erorii.Decizia, ratificată la 14 octombrie 1965, apare ca tulburătoare pentru un creștin, la fel cum astăzi apare incredibil faptul că participanții la Conciliul Vatican II ar fi putut trece cu vederea esența ebraismului talmudic din prezent.Cei 1651 de participanți (1+6+5+1=13) au votat refor-

ma învățăturilor creștine, în conformitate cu directivele lui Jules Isaac (și prin urmare ale B'nai B'rith).Directive, transformate în puncte de vedere, prezentate fără a se ascunde în scrierile lui:
- evanghelistul Matei este un mincinos fără rușine și un farsor mai ales când povestește, evidențiind responsabilitatea iudaică, moartea lui Isus Hristos;
- părinții Bisericii sunt niște mincinoși și niște călăi care au răspândit în lume ura împotriva evreilor, pe baze teologice, fiind considerați precursori ai lui Hitler și ai adepților lui;
- Biserica este cel mai periculos focar de învățătură antisemită care prin doctrina seculară a insuflat ură împotriva rasei evreiești, culminând – **logic !!! -** cu holocau$tul, *shoah-ul* de la Auschwitz al celor șase milioane de morți, victime ale național-socialiștilor.

Aceeași participanți nu lăsau să se vadă că ar cunoaște gândirea unor importanți autori talmudici, chiar și recenți, precum Elia Benamozegh, atunci când respectivii afirmau: *Religia creștină este o religie falsă care se consideră divină. Pentru ea nu este decât o cale de salvare pe această lume, întoarcerea la Israel*; sau cele spuse de A Memmi *Religia voastră este în ochii evreilor o blasfemie și o diversiune.Dumnezeul vostru, pentru noi este diavolul, adică tot răul concentrat de pe pământ* (33).Sau *gândurile* lui Vladimir Rabi: *Între iudei și creștini există o divergență de netrecut, care-l privește pe Isus.Admițând că a existat din punct de vedere istoric, pentru evreu el nu este nici Dumnezeu, nici fiu al lui Dumnezeu. S-ar putea admite, ca o ultimă concesie, tezele lui Giuseppe Klausner: nici Mesia, nici profet, nici legislator, nici fondator al vreunei religii, nici ”tanna”* (cunoscător al *legii vechi* – nota autorului) *nici rabin fariseu.Pentru națiunea evreiască, Isus este un mare moralist ți un artist în parabole (...).În ziua în care din povestiri vor dispărea miracolul și misticismul, ideile morale ale lui Hristos vor constitui una din cele mai prețioase bijuterii ale literaturii ebraice din toate timpurile. Câteodată, mi se întâmplă să-mi imaginez, în ultimul secol, ultimul evreu rămas în viață, în picioare și în fața Creatorului său, așa cum este scris în Talmud.Iudeul, legat prin jurământ, rămâne în picioare de la începuturile muntelui Sinai.Îmi imaginez deci, acest evreu care ar fi supraviețuit ostilităților istoriei și tentațiilor lumii.Ce va spune deci, pentru a justifica rezistența lui la trecerea timpului și la presiunea oamenilor? Îl aud spunând ”Nu cred în divinitatea lui Isus Hristos”.Este logic ca această mărturisire de credință să-l scandalizeze pe creștin.Dar mărturisirea credinței creștine nu-i face pe evrei să se scandalizeze? Pentru noi (...) convertirea la creștinism este cea mai mare blasfemie și cel mai mare blestem, credința în divinitatea unui om* (34).

Cu aceeași franchețe dezarmantă, Rabi recunoaște că lucrarea lui Jules Isaac *Jesus et Israël – Isus și Israel* [(35), publicată pentru prima dată în 1948 și prin care se ataca direct cele povestite de cei patru evangheliști] era *arma de război cea mai potrivită împotriva învățăturilor creștine nocive*.Trebuie admis că la Conciliul Vatican II, *ceva* s-a desfășurat în mod foarte straniu... Cel care a ușurat derularea evenimentelor a fost cardinalul Agostino Bea (1881-1968), propagator al ideilor lui Jules Isaac în rândurile participanților, preluate din cartea citată (*Jesus et Israël*), lucrare contrazisă pe larg încă din 1949 de către dominicanul Pierre Benoît în *Revue Biblique* (n° 56/1949, pag. 610-613).Deja din 1961, cu asentimentul papei Ioan al XXIII-lea, Bea înființase și conducea noul *Secretariat pentru Uniunea Creștinilor*, organism care, în afară de apropierea de evrei, se ocupa și de descentralizarea puterii Bisericii prin forme de *colegialitate democratică*.

Harold Wallace Rosenthal

From Wikipedia, the free encyclopedia

Harold Wallace Rosenthal (November 2, 1947 – August 11, 1976), was a senior aide to then-Senator Jacob K. Javits when Rosenthal was murdered in a terrorist attack in Istanbul, Turkey.

Rosenthal graduated from Cambridge University and Harvard graduate school, both on scholarships. After working for Congressman Hugh Carey (D-NY) he moved to the office of Senator Walter Mondale (D-MN) where he directed the senator's legislative agenda. After a stint at the Rockefeller Brothers Fund, Rosenthal returned to the Senate to work as a senior aide to Jacob K. Javits of New York. On August 11, 1976, Rosenthal was murdered in a terrorist attack at the El Al gate in Istanbul, Turkey. The attack was blamed upon the PLO.

Rosenthal during the final stages of an infamous 1977 interview said the following: "Most Jews do not like to admit it, but our god is Lucifer -- so I wasn't lying -- and we are his chosen people. Lucifer is very much alive. ...We have infected your churches completely and we now control the school system in the United States. It is a reality that we have complete control of organized Christianity. Almost anywhere -- completely." Shortly after Rosenthal was murdered.

Declarație a lui Harold Wallace Rosenthal (2 noiembrie 1947-11 august 1976, secretar al senatorului Jacob K Javits), decedat în urma unui atentat la terminalul El-Al de pe Aeroportul din Istanbul: ***Multora dintre evrei nu le place să admită, dar Dumnezeul nostru este Lucifer – și nu mint când se spune că noi ”suntem poporul ales de el”.Lucifer este mai mult decât viu... Noi am infectat complet bisericile voastre și acum noi controlăm sistemul școlar din Statele Unite.Este o realitate că noi deținem controlul organizării creștinismului.Sau aproape tot.***

Cum de nu au remarcat nici unul din cei 1651 de participanți atacul frontal la adresa Bisericii, prin aceeași strategie folosită de Masonerie pentru doborârea monarhiilor catolice europene?Și atunci s-a început prin descentralizarea puterii regelui către principi, duci, baroni și conți, aducând imediat în apropierea monarhului un parlament care oficial trebuia să-l *ajute* în problematica afacerilor de stat.În realitate, nu făcea altceva decât să-l lase și fără puținul puterii pe care o mai avea.Acțiunea masonică de corupere, capilară în rândurile poporului, manifestată prin revoluții și urmate de *constituții* și *referendumuri* au făcut restul, până la căderea definitivă a monarhiilor (a celor care **trebuiau** să dispară – nota traducerii în limba română).Care au fost înlocuite de *forme democratice* ușor de controlat de persoanele de încredere ale Masoneriei, deci ale iudaismului.(De parcă multe *capete încoronate* nu au fost – și mai sunt încă – *Mari Maeștri* ai Masoneriei).

ARTICOLUL DIN ”LOOK”

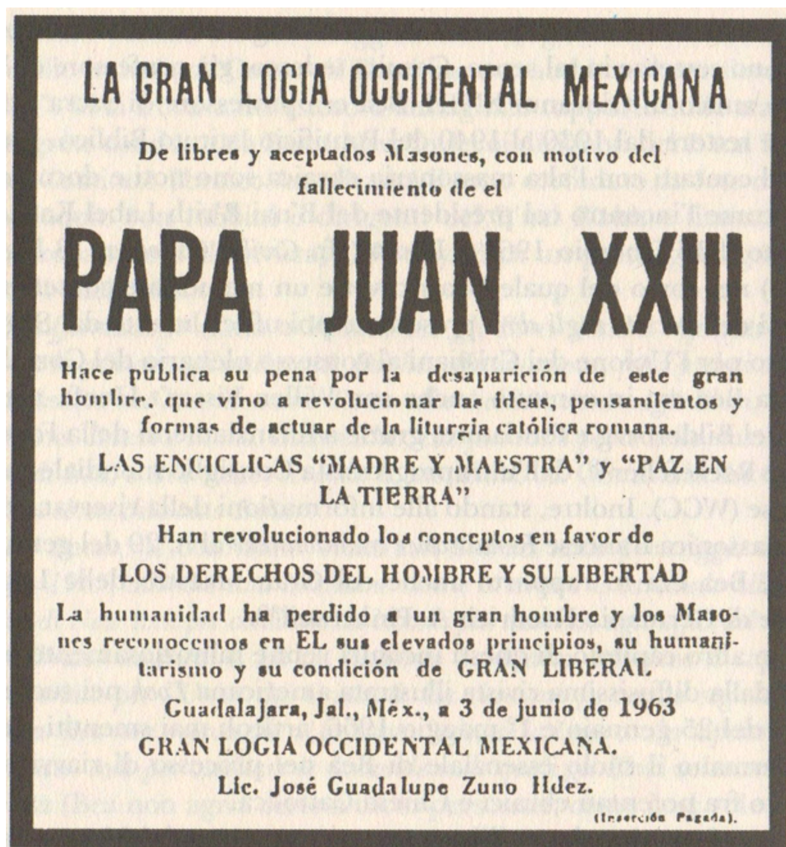
La 25 ianuarie 1966, în *Look* [(36), o revistă ilustrată populară care la acea vreme avea un tiraj de circa 7.500.000 de exemplare] a apărut un editorial dedicat atitudinii evreilor față de Conciliu, intitulat *Cum au modificat evreii gândirea catolică*.În editorial este prezentat pe larg și în detaliu, raportul tratativelor purtate de cardinalul Bea la New York cu con-

conducătorii B'nai B'rith şi ai Comitetului Evreiesc American, lucruri confirmate şi de prezenţa numeroaselor fotografii. Respectivul editorial a fost semnat de redactorul-şef a revistei, J. Roddy.Din articol, iată mai jos un pasaj semnificativ: *(...) Afirmaţia (făcută la Roma) că evreii s-au infiltrat în Biserică îi neliniştea pe antisemiţi.Mai ales că, printre cardinalii de origine ebraică ebraică de la Roma care lucrau la declaraţia privitoare la evrei, se aflau monsignorul Baum şi monsignorul Österreicher, care făceau parte din "statul major" al lui Bea.Acelaşi Bea care, conform cotidianului "Al Gomhuria" din Cairo, ar fi fost un evreu numit Béhar.Nici Baum şi nici Österreicher nu erau cu Bea în după-amiaza târzie a zilei de 31 martie 1965 când o limuzină l-a luat pe cardinal de la "Hotel Plaza" din New York, pentru a-l duce la câteva clădiri mai departe, la birourile Comitetului Evreiesc American.Acolo, un "sanhedrin" modern îl aştepta pe şeful Secretariatului pentru Uniunea Creştinilor.Reuniunea nu a fost dezvăluită în presă.Bea dorea ca nici Vaticanul şi nici Liga Arabă să nu afle că s-ar fi aflat acolo, ca să asculte întrebările la care evreii doreu un răspuns.*(Bea nu acţiona din iniţiativă personală aşa cum dorea *Look* să credem, ci în virtutea unui mandat *înalt* – nota autorului).

Look oferă o mostră privitoare la temele de discuţie din cadrul întâlnirii, unde cardinalul s-a dovedit un partizan convins al ideilor lui Jules Isaac, după care trece la prezentarea eforturilor frenetice efectuate de Roma, de responsabilii marilor organizaţii ebraice (B'nai B'rith, Consiliul Mondial Evreiesc şi Comitetul Evreiesc American) pentru victoria *punctului lor de vedere* (37).Dar cine era Agostino Bea? Şi cine era papa Ioan al XX-lea?Mulţi i-au atribuit lui Bea origini evreieşti, dar nu există o certitudine în acest sens.Iezuit neamţ, deja confesor al papei Pius al XII-lea şi prieten al papei Ioan al XXIII-lea, între 1930 şi 1940 Bea a fost profesor şi rector al catedrei de *Sfânta Scriptură* al Institutului Biblic Pontifical. Legăturile lui cu înalta masonerie evreiască sunt cunoscute şi există documente [precum întâlnirea cu preşedintele B'nai B'rith, Label Katz, din 16 februarie 1963 de la Roma (conform *Civiltà Cattolica* din 18 iulie 1964)].În cursul întâlnirii cu Katz, Bea a primit un memoriu conţinând tezele *Decretului asupra evreilor*, prezentate după aceea, în formă oficială de către Secretariatul pentru Uniunea Creştinilor în cadrul adunării Conciliului.Dar Bea a fost şi un cunoscut al lui Willen

Visser't Hooft, membru al Grupului Bilderberg şi fondator [datorită fondurilor provenind de la Fundaţia Rockefeller (38) al ultra progresistului *Consiliu Mondial al Bisericilor – WCC*]. Conform informaţiilor din revista masonică franceză *Renaissance traditionelle – Renaşterea tradiţională* (numărul 29 din ianuarie 1977), Bea ar fi fost un apropiat al Marelui Maestru al Lojilor Unite din Germania, Friederich A Pinkerneil (39).Un alt capitol al întâlnirii de la New York dintre Bea şi Katz este prezentat detaliat în revista *Look* în numerele din 25 ianuarie, respectiv 1 mai 1966, articole care nu au fost dezminţite niciodată şi care confirmă rolul esenţial al lui Bea în procesul apropierii dintre elitele ebraice şi Biserica Catolică.Un alt fapt singular, notat de Yann Moncomble.La moartea cardinalului Bea (în noiembrie 1968), *Neue Zürcher Zeitung* – cotidianul din Zürich – publica la 21 noiembrie 1968 ceremonia funerară pe cheltuiala *Internationale Stiftung Humanum – Fundaţia internaţională "Humanum"*, o fundaţie condusă de trei masoni: Herbert Rohrer, Valerio Crivelli şi Max Kohnstamm (născut în 1914, membru al Grupului Bilderberg).Imaginea din stânga prezintă om parte din simbolistica aflată la interiorul unei catedrale iezuite din Italia.Aceeaşi pasăre care-şi *răneşte abdomenul pentru a-şi hrăni puii*.

LA GRAN LOGIA OCCIDENTAL MEXICANA

De libres y aceptados Masones, con motivo del fallecimiento de el

PAPA JUAN XXIII

Hace pública su pena por la desaparición de este gran hombre, que vino a revolucionar las ideas, pensamientos y formas de actuar de la liturgia católica romana.

LAS ENCICLICAS "MADRE Y MAESTRA" y "PAZ EN LA TIERRA"

Han revolucionado los conceptos en favor de

LOS DERECHOS DEL HOMBRE Y SU LIBERTAD

La humanidad ha perdido a un gran hombre y los Masones reconocemos en EL sus elevados principios, su humanitarismo y su condición de GRAN LIBERAL

Guadalajara, Jal., Méx., a 3 de junio de 1963

GRAN LOGIA OCCIDENTAL MEXICANA.

Lic. José Guadalupe Zuno Hdez.

(Inserción Pagada).

Anunţ plătit, apărut în cotidianul mexican *El Informador* din Guadalajara, a doua zi după moartea papei Ioan al XIII-lea.*Marea Lojă Occidentală Mexicană a Masonilor Liberi şi Acceptaţi, cu ocazia morţii papei Ioan al XXIII-lea, îşi exprimă public condoleanţele pentru dispariţia acestui om care a revoluţionat ideile, gândirea şi modul de aplicare ale liturghiei catolice romane.Enciclicile "Mater et Magistra" şi "Pacem in Terris" au revoluţionat conceptele în favoarea DREPTURILOR OMULUI ŞI A LIBERTĂŢILOR LUI.Umanitatea a pierdut un mare om, şi noi masonii recunoaştem în* ***el***, *pricipiile lui înalte, umanitarismul lui şi condiţia lui de* ***mare liberal****.Guadalajara, Mexic, 3 iunie 1963, Marea Lojă Occidentală Mexicană, Dr. José Guadalupe Zuno Hdez.*

Masonul olandez de grad înalt Kohnstamm (nimic nu mai este surprinzător – nota autorului) a fost una dintre cele douăzeci de personalităţi reunite de David Rockefeller la 23 iunie 1972, la Tarrington (New York) pentru crearea Comisiei Trilaterale care să conducă lumea după *canoanele tehnocratice*.Între 1954 şi 1974, Kohnstamm a fost vice-preşedinte al *Comitetului de Acţiune pentru Statele Unite ale Europei* (condus de Jean Monnet). A fost membru al Clubului de la Roma, al Institutului de Studii Strategice din Londra, reprezentant

de seamă în adunările Grupului Bilderberg, fost secretar particular al principelui Bernhard al Olandei, iar din 1977, *animator* al unui fel de parlament bilateral Europa – Japonia, numit *Hakone* (40).

În prezent, B'nai B'rith este o prezență reală și puternică în interiorul Bisericii (înțeleasă ca instituție).Este suficient de luat în considerare că în 1991, procesul de sanctificare al Isabellei de Castiglia [(numită și *catolica*) care, împreună cu regele-consort Ferdinand de Aragon au dus la îndeplinire *Reconquista* în Spania (prin izgonirea maurilor din Granada în 1492), dar au exilat și o mulțime de evrei din Spania, în anii succesivi] a fost întrerupt.Din partea Romei, anunțul privind încetarea sanctificării a fost dat la 28 martie 1991 de către cardinalul Felici.Printre altele, trebuie remarcat că Spania (din proprie inițiativă) a decis să doneze 1,5 milioane de dolari fondurilor de ajutorare a supraviețuitorilor holocau$tului, ca titlu de răscumpărare pentru expulzarea evreilor sefarzi din Spania prin acțiunea Isabellei de Castiglia *catolica* (41).În perioada *Sărbătorii Cărții B'nai B'rith* din Franța, Guy Konopnicki (socialist și militant ecologist) denunțând o carte cu sursă de inspirație catolică – *L'imposture antiraciste – Impostura antirasistă*, declara: *Îl am pe Fersan* (autorul cărții) *în colimatorul meu.Între noi este o luptă metafizică, aceea a Sinagogii împotriva Bisericii* (42).

Nu trebuie uitat că a avut loc Conciliul Vatican II, că Ordinea a fot inversată și nu mai există deloc o continuitate a Tradiției. Elémire Zolla, Radio 2, transmisie din 18 decembrie 1992 condusă de Cavallini-Ceccarini.

B: SOCIETATEA PILGRIMS

Societatea Pilgrims (sau *Societatea Pelerinilor* – primii calviniști care au debarcat în America în secolul al XVII-lea) a fost unul din *pașii decisivi* spre uniunea mondială.Aceasta a reușit să unească *forțele divergente* ale Vechiului Continent care operau spre finele secolului al XIX-lea: *imperialismul britanic* care avea ca scop extinderea la nivel planetar a dominației britanice; *neastâmpăratul* ***temporalism evreiesc***, alimentat de B'nai B'rith și de celelalte organizații evreiești puternice; *socialismul fabian* al Societății Fabian, care alimentează și susține organizarea socială mondialistă; *protestantismul biblic*, sub formă calvinistă, care face aluzie la *semne de bunăvoință divină*, la o *stea a Magilor* călăuzitoare care indică drumul favorizându-i pe credincioși spre succesul financiar.Referitor la secretul care înconjura acestă societate, E C Knuth (în 1946, imediat după terminarea războiului), scria: *Activitățile actuale a celei care a fost identificată drept societatea internațională cea mai puternică de pe Pământ – Pilgrims – sunt atât de învăluite în secret, încât puțini americani știu de existența ei, de la fondarea în 1903* (43).O știre inclusă în *Richmond News Leader* din 14 noiembrie 1963, spunea: *Pilgrims reprezintă una din manifestările cele mai puțin cunoscute în cadrul cultului unității mondiale.Această sectă particulară, datorită unui nucleu de națiuni anglofone, folosindu-se de apropierea treptată care caracterizează socialismul fabian, vrea să instaureze în lume un guvern centralizat.Chiar dacă această doctrină ne duce cu gândul la elucubrațiile tenebroase ale unor creiere bolnave, adepții acestei societăți sunt recrutați dintre cele mai ilustre personalități mondiale (...). Cu alte ocazii, aceștia se întâlnesc sub egida Uniunii Atlantice, a "Citizens Council for NATO", a Foreign Policy Association, a "Arden House"* (44)*, a American Assembly, a Grupului Bilderberg sau a United World Federalists (...).Rezultatul final este întotdeauna un nou atac la suveranitatea națională și este un pas înainte către un guvern unic* (45).

B'nai B'rith, Societatea Pilgrims și alte *societăți superioare* au întins pe întreaga planetă o rețea gigantică cu difuzare capilară, susținută cu fonduri de la marile fundații Rockefeller, Ford, Carnegie, Agnelli (46) etc, servindu-se pentru acest scop de *societăți de legătură* precum Round Table (angloamericană), Comisia Trilaterală, adunările Grupului Bilderberg, Institutele de Afaceri Internaționale (ca CFR sau RIIA – cunoscută și drept *Chatham House*), pentru a numi doar câteva mai importante (47).***Să vedeți cine este afiliat la Chatham House din partea României***.Societatea Pilgrims a rămas necunoscută timp de mulți ani, până în momentul în care s-a încercat identificarea *vârfului puterii* din societatea britanică Round Table.Conform cercetătorului Yann Moncomble, Societatea Pilgrims ar fi avut rolul de *creuzet* al ideilor și planurilor elaborate de societățile superioare pentru evenimentele secolului XX, în așa măsură încât gradul 33° F D Roosevelt (48) putea declara: *În politică nimic nu este întâmplător.De fiecare dată când se întâmplă ceva, putem fi siguri că acel ceva a fost prevăzut să se desfășoare exact în acel mod* (49).

La 4 luni după moartea lui Cecil Rhodes, lua ființă (oficial) la 24 iulie 1902 ramura britanică a Societății Pilgrims cu obiectivul de-a asigura unitatea de intenții și coordonarea necesară dintre cele două maluri ale Atlanticului, în vederea îndeplinirii obiectivelor mondialiste.Numele societății făcea referire la *părinții întemeietori* ai Statelor Unite, cei 102 calviniști puritani care la 16 septembrie 1620 (pentru a scăpa de persecuția anglicană) au traversat Atlanticul la bordul navei *Mayflower*, ajungând pe coastele din zona Massachusetts.La aceștia s-au adăugat (după o călătorie ulterioară la bordul navei *Arbella*) *aripa nobilă* a viitoarei Societăți Pilgrims (printre aceștia s-a aflat și sir Richard Saltonstall, ai cărui descendenți, în anul 1960, puteau fi considerați singura familie din Statele Unite care timp de zece generații a studiat neîntrerupt la Harvard, una din universitățile *establishment-ului*).Acțiunea a fost finanțată de un agent din Londra – George Morton – strămoșul unuia din viitorii fondatori ai ramurii americane a Societății Pilgrims, bancherul evreu Levi Parsons Morton.Ramura britanică a fost înființată pentru promovarea *bună-voinței, cordialității, prieteniei de durată și a păcii continue dintre Statele Unite și Marea Britanie.*La ceremonia de înființare a ramurii britanice erau prezenți aproape toți reprezentanții de seamă ai *Marii Loje Mamă a Angliei*, printre care sir Harry Brittain (1873-1974, de la Societatea Fabian, ales prim-secretar al nou apărutei Pilgrims), Joseph H Choate (ambasadorul SUA în Anglia, viitor președinte al Societății Pligrims din 1912), Lindsay Russell (care la 13 ianuarie 1903 va înființa ramura americană a Societății Pilgrims) dar și bancherul John Pierpont Morgan [principalul agent în America al ramurii londoneze a familiei Rothschild (50)].

La înființarea ramurii americane a Societății Pilgrims, s-au aflat (printre alții) Nicholas Murray Butler (1862-1947, președinte al British Israel și al *Fundației Carnegie pentru Pacea Internațională*), bancherul Thomas William Lamont [1870-1948, principalul asociat al băncii J P Morgan, și finanțator, în 1926, al unui împrumut de 100 de milioane destinat lui Mussolini (51)], Winston Churchill, Jacob Schiff (de la Kuhn, Loeb & Co) și bancherul evreu Levi Parsons Mor-

ton (1824-1920), fost vice-președinte al Statelor Unite în perioada 1889-1893.În anii succesivi, la cele două ramuri ale Societății Pilgrims, au aderat (în exclusivitate) directori ai universităților, colegiilor (după *cuvântul de ordine* al lui Rhodes - *țineți universitățile și colegiile*), reprezentanți ai băncilor de afaceri și ale marilor averi ale vremii, directori de asigurări, președinți de fundații, înalți demnitari ai Masoneriei care aveau și tangențe cu lumea puterii, oameni de cultură ca Mark Twain (1835-1910).Informațiile despre această societate sunt destul de puține.Antony Sutton scria: *"Ordinul" nu este prezent în mod direct în Comitetul Executiv al Societății Pilgrims, ci prin numele persoanelor din anumite familii: Aldrich, Pratt, etc.Probabil că Societatea Pilgrims poate fi, mai degrabă, un club inofensiv care se folosește de banchetele anuale pentru cimentarea legăturilor dintre establishment-ul britanic și cel american* (52).

J. Thorkelson, membru al Congresului Statelor Unite din partea statului Montana, într-un discurs ținut în Camera Reprezentanților în data de 20 august 1940, afirma: *Adunarea este un banchet ținut la Hotel Plaza din New York City, la 25 octombrie 1939.Acest banchet a fost dat de Societatea Pilgrims americană în onoarea marchizului de Lothian* (52bis), *ambasadorul britanic în Statele Unite.Este o veche obișnuință a membrilor Pilgrims americani să atribuie această onoare fiecărui ambasador britanic acreditat, la fel cum se întâmplă din partea membrilor Pilgrims britanici să invite la un banchet fiecare nou ambasador acreditat la Londra.Sunt câteva lucruri curioase în aceste ceremonii Pilgrims.Înainte de toate, la aceste banchete se reunesc o mulțime de notabilități, dificil de reunit împreună în același timp, pentru orice alt scop și în orice altă societate.Cina în onoarea lui Lothian nu a făcut excepție.Supra-intendent al acelei serate a fost dr. Nicholas Murray Butler, președinte al Columbia University și președinte al Societății Pilgrims.Printre oaspeți se aflau John D Rockefeller și J P Morgan, Thomas W Lamont și alți reprezentanți ai familiei Morgan (...), secretarul de la Finanțe Henry Morgenthau, alți reprezentanți din conducerea guvernului, din diplomație, politică, finanțe, din lumea bancară, navigație, drept și industrie, din asigurări și educație.Toată această audiență venise în onoarea lordului Lothian și pentru a asculta discursul acestuia (...)* (53).*Prin natura apartenenței exclusive a membrilor ei, Societatea Pilgrims poate fi definită drept o "agenție de vânzări en-gros" pentru promovarea interesului Marii Britanii în această țară.**Mai precis este vorba de-o organizație Tory** [(sau ***Tories***).O mică paranteză este necesară.La Westminster, în secolul al XVII-lea, în perioada în care Wilhelm de Orania a deținut controlul asupra Angliei (mai precis decembrie 1688), funcționau două fracțiuni politice, distincte și opuse, fiecare cu câte o poreclă.Una dintre ele – *Whigs* - *"țăranii scoțieni"* - aripa aristocratică anglicană care susținea interesele latifundiarilor și a aristocrației.Cealaltă – *Tory – Tories* - *"bandiții irlandezi"* - susțineau dreptul de succesiune la tronul Angliei pentru Casa Regală de Stuart – nota traducerii în limba română, Laurence Gardner *The Shadow of Solomon*, cit, pag. 21, nota 6].*Vânzarea en-détail este încredințată către "English-Speaking Union" care are ca scop declarat apropierea printr-o strânsă legătură de amiciție a tuturor popoarelor anglofone (Statele Unite și țări ale Imperiului Britanic) printr-o cunoaștere reciprocă și în respectul intereselor comune.Este interesant de observat că English-Speaking Union își are originile la Londra, în anul fatal 1917, când Statele Unite își "sufleca mânecile" pentru apărarea democrației.La fel ca și Pilgrims, English-Speaking Union dispune de o ramură britanică cu sediul la Londra, respectiv de o reprezentanță americană al cărui birou central se află la New York.Scopurile celor două organizații sunt (virtual) identice iar organele directive și ideile de bază sunt comune.Protector al English-Speaking Union este Alteța Sa, Regele (...).*

Cu ocazia acelui discurs al lui Thorkelson, după ce a revelat că înființarea Federal Reserve (în 1913) a servit în realitate *trecerii Tezaurului nostru sub dominația Băncii Angliei și a grupurilor bancare internaționale care acum finanțează British Israel din Statele Unite*, a notat că *pe Marele Sigiliu al Statelor Unite de pe bancnota de 1 dolar veți găsi o reproducere exactă a simbolului mișcării "Federației Mondiale a British Israel"* (54).Societatea Pilgrims se află sub înaltul patronaj al reginei Elisabeta a II-a a Marii Britanii.Alături de ea, ca membri ai acestei societăți, se află principele Filip de Edinburgh, vărul lui (principele Eduard, duce de Kent și Mare Maestru al Marii Loji Unite din Londra), prințul Charles (admis în 2005 în *advisory board-ul* ramurii americane a Societății Pilgrims).Calitatea de *membru de onoare* al Societății

Pilgrims este deținută de președintele Statelor Unite, de ambasadorii și secretarii de stat american, respectiv britanic (aflați în misiune diplomatică în cele două țări), de reprezentantul britanic permanent la ONU, respectiv de consulul general al Marii Britanii (de la New York).În zilele noastre, Societatea Pilgrims apare ca un *club monden* nevinovat, care nu are decât reuniuni oficiale.În realitate, este o unică *familie de dominatori*, uniți între ei prin legături de sânge, educați la aceleași colegii precum Harvard, Princeton sau Oxford.Timp îndelungat, președinte al ramurii engleze a fost baronul Gavin Astor of Hever (1918-1984, de origine evreiască, co-proprietar al *Times* și al celebrei Agenții de Presă-*Reuters*).Conducerea părții americane a fost exercitată de Hugh Bullock, vice-președinte al Ordinului Sf. Ioan de Jerusalim, administrator al *Columbia University* din New York, membru al *Ordinului Imperiului Britanic*, respectiv al CFR.Trebuie amintit că în anii '80 ai secolului trecut, primele 324 societăți americane erau conduse de opt grupuri controlate în întregime (la rândul lor) de reprezentanți ai Societății Pilgrims.Imaginea de mai sus îl prezintă de principele Eduard, duce de Kent și Mare Maestru al Marii Loji Unite.

Toți membrii Societății Pilgrims sunt administratori sau directori de universități, colegii, multi-naționale, ziare sau fundații.Iată-i pe câțiva dintre acești membri.Lordul Vincent of Coleshill (născut în 1931), director al consiliului de la *Imperial College* din Londra, prezent în conducerea de la *Vickers Defence System* (multi-națională a armamentului), de la *Insys Limited*, rector la *Cransfield University* și guvernator al *Fundației Ditchley.*Robert M Worcester (din 2005 la conducerea ramurii britanice a Societății Pilgrims), membru al Comisiei Trilaterale, al consiliului director de la WWF, guvernator și profesor la London School of Economics, fondator și director al *Market & Opinion Research International* (o companie internațională care se ocupă cu sondajele de opinii, respectiv cercetări de tip socio-cultural și demografic), vice-președinte al *Asociației pentru Națiunile Unite* și al *Asociației Euro-Atlantice*, al *Consiliului pentru Științe Sociale* din cadrul UNESCO, co-editor [împreună cu celebrul sociolog Seymour Martin Lipset (1922-2006), activ în cadrul B'nai B'rith] al *The International Journal of Public Opinion Research*, administrator al Fundației Ditchley.John R Drexel IV (fiu al unui condu-

cător al Societății Pilgrims), membru al Comitetului Executiv al Societății Pilgrims (din Statele Unite), președinte al *Drex-*

			to a member of my family as you have... There are powers at work in this country about which we have no knowledge." She advised him to be cautious and to lay low. Unlike his son, Charles, Philip supports genetically modified foods. On June 7, 2000, The Guardian quoted the Duke of Edinburgh as saying: "Do not let us forget we have been genetically modifying animals and plants ever since people started selective breeding." Philip is known to be the head of the family; what he says, generally goes. He is still president emeritus of the WWF International.
Laurence, Princess Anne		1950-alive	HRH The Princess Royal. Daughter of Prince Philip and Queen Elizabeth II. Younger sister of Prince Charles. Attended a dinner of the Pilgrim Society on February 4, 2004 at 3:45 PM, Four Seasons Hotel, Hamilton Place, London. She is a member of the Order of the Garter.
Windsor, Prince Charles		1948-alive	Became Duke of Cornwall, Duke of Rothesay, Earl of Carrick, Baron Renfrew, Lord of the Isles and Great Steward of Scotland and Knight of the Garter when Elizabeth II ascended to the throne. Studied in part under Kurt Hahn, invested as Prince of Wales in 1969, assumed a seat in the House of Lords in 1970, married Lady Diana Frances Spencer in 1981, divorced in 1996 and Diana died in a car crash in 1997, married Camilla Parker Bowles in 2005, heir to the British Throne. Anno 2005 he is listed as a member of the Advisory Board of The Pilgrims of the United States.
Windsor, Prince Andrew Edward		1960-alive	Third child and second son of Queen Elizabeth II and The Duke of Edinburgh. When he married he was created The Duke of York, Earl of Inverness and Baron Killyleagh. He currently serves as United Kingdom's Special Representative for International Trade and Investment.
Windsor, Prince Arthur William Patrick Albert	president	1850–1942	English prince, son of Queen Victoria and Prince Albert, brother of Edward VII. Trained for a military career, he served in Egypt (1882) and India (1886–1890) and as commander in chief in the Mediterranean 1907-1909. He was governor-general of Canada 1911-1916. His son, Prince Arthur of Connaught 1883-1938, was governor-general of South Africa 1920-1923.
Windor, Prince Edward		b. 1935	Duke of Kent. Brother of King George VI. Knight of the Garter. Has been vice-chairman of British Trade International and the United Kingdom's Special Representative for International Trade and Investment. President of the British Invisibles, which these days tend to use the more official name International Financial Services, London (IFSL). Grand Master of the Order of St Michael and St George since 1967. Grand Master of the United Grand Lodge of England, which is the governing body of Freemasonry in England, Wales, and the Channel Islands. Photographed in the early 1960s during a Pilgrims Society diner in London, standing next to Walter Elliot, Lord Halifax, Joseph Kennedy, and Lord Derby.
Sinclair, John J.		Unknown	Descendant of a crucial Knights Templar family: the Barons of Rosslyn, the Earls of Orkney, and the Earls of Caithness. Sir William St. Clair (1404-1482), the 3rd Earl of Orkney and the 1st Earl of Caithness, eventually built Rosslyn Chapel. John J. Sinclair lived in New York's high society.
Sinclair, William MacDonald	exec. committee	1850-1917	Descendant of a crucial Knights Templar family: the Barons of Rosslyn, the Earls of Orkney, and the Earls of Caithness. William St. Clair (1404-1482), the 3rd Earl of Orkney and the 1st Earl of Caithness, eventually built Rosslyn Chapel. William M. Sinclair was archdeacon of London from 1889 to somewhere in the early 20th century.

Două imagini care prezintă o parte din cei care sunt membrii Societății Pilgrims.

el Associates Inc (o bancă de investiții din New York), proprietar al *Drexel University* [una din cele cinci universități americane aflată în legătură strânsă și directă cu fondatorul acesteia (55)], *prior* al Ordinului Sf. Ioan de Jerusalim (pentru Statele Unite).Edmund Leopold de Rothschild (născut în 1916), fiul lui Lionel de Rothschild și fratele lui David Leopold de Rothschild (Evelyn și Jacob de Rothschild sunt verii lui).Ofițer al Armatei Britanice, a participat la operațiuni în Franța, Nordul Africii și Italia (1939-1946).Spre finele lui 1944 (având gradul de maior) a comandat o unitate – *Jewish Palestinian Unit* – înființată cu cei care au scăpat de teroarea nazistă (vezi și *Magen David*).Este unul din nașii Alexei Grinda.În 1966, la una din piscinele din proprietatea familie Rothschild, principele Bernhard al Olandei o întâlnește pe Helene Grinda (18 ani, din familia cu origini nobile – *Roussel*).În urma relației cu Helene, principele Bernhard va avea o fiică din afara căsătoriei, adică pe Alexa Grinda.

John M Schiff (1904-1987), fiul lui Jacob Schiff.În 1934, John s-a căsătorit cu fiica lui George F Baker Jr. (aceasta s-a aflat în conducerea *The Birth Control Federation of America* alături de Carola Warburg Rothschild și William K Vanderbilt).În 1942, această societate adoptă numele de *Planned Parenthood Foundation of America*, în conducerea acesteia aflându-se soțiile majorității membrilor Societății Pilgrims: Vanderbilt, DuPont, Lamont, etc.John M Schiff a fost *senior partner* și mai târziu președinte la *Lehman Brothers Kuhn Loeb Company*, membru al CFR și a confirmat finanțarea Revoluției Bolșevice din Rusia de către tatăl său, Jacob Schiff.David T Schiff (un alt fiu al lui Jacob Schiff), absolvent al Universității Yale, a fost director al *Crown Life Insurance* din Toronto, respectiv *managing partner* la Lehman Brothers Kuhn Loeb Company.Președinte al *Wildlife Conservation Society* (în a cărei conducere se regăsesc nume ca Phipps, Astor, Rockefeller, Pyne, Baker III, Cullmans, Hearst, Schiff și Goulds) este căsătorit cu Karenna Gore, fiica vice-președintelui SUA Albert Gore (Al Gore).Paul A Volcker (născut în semtembrie 1927) în Cape May, din New Jersey.Absolvent al Universității Princeton în 1949, își ia masteratul la Harvard (în 1951).*Mentor* al lui Volcker a fost Robert Vincent Roosa (membru al Societății Pilgrims, dar și vice-președinte al Fundației Rockefeller).Între 1951 și 1952, Volcker a fost *Rotary Foundation Fellow* la London School of Economics (*Rotary International* și *Lions Club* sunt considerate ca fiind cele mai importante *centre de recrutări* pentru Masonerie).Director al CFR între 1975 și 1979 și în 1988.Președinte al *Federal Reserve Bank* din New York între 1975 și 1979.La 26 iulie 1979, *The New York Times*, titra: *David Rockefeller (președinte la Chase Manhattan Bank) și Roosa au fost cei care au determinat numirea lui Volcker de către președintele Carter la președinția consiliului de la Federal*.Președinte (între 1979 și 1987 al *Federal Reserve System*.În 1988 a devenit membru al consiliului de administrație de la *Power Corporation of Canada* și este un apropiat al lui Paul G Desmarais Sr (consilier și acționar la Power Corporation din 1968).Familia Desmarais și belgianul Albert Frère dețin aproape jumătate din marile concerne industriale franco-belgiene: *Suez*, *Société Générale*, *Total*, *Imerys* și *Groupe Bruxelles Lambert*.Volcker a fost director al *Prudential Insurance* între 1988 și 2000.A fost președinte al *Wolfensohn & Co* din New York (între 1988 și 1996).Președdinte al *ramurii americane* a Comisiei Trilaterale.A fost președinte (între martie 1992 și 1995) al *Wolfensohn & Company*, un *joint-venture* creat de Jacob Rothschild (o societate cu sediul de bază la Londra).Participant la adunările Grupului Bilder -berg, a fost prezent (ca membru, mai apoi în calitate de președinte) la adunările Fundației Ditchley.Membru al consiliului

de conducere de la Hollinger, împreună cu Henry Kissinger, Richard Perle și Zbigniew Brzezinski.Administrator onorific al Institutului Aspen și membru al *cercului de președinți* de la RAND Corporation.Președinte al *Independent Inquiry Committee* în cadrul programului *Oil for Food* (la care era participantă și nepoata lui Rockefeller, avocata Miranda Duncan).A fost director al *United Nations Association* pentru Statele Unite între 2000 și 2004.A fost președinte al comitetului de conducere al *Grupului celor 30* (în 2005) și director al *Fund for Independence in Journalism*.În 2003 a scris prefața cărții lui George Sörös – *Alchemy of Finance*.Director (împreună cu Maurice R Greenberg, David Rockefeller) al *Institute for International Economics* din Washington (condus de Peter G Peterson).În imaginea de jos, Peter G Peterson (în dreapta fotografiei, secretar al CFR, respectiv al *Blackstone Group*) discută cu David Rockefeller (cu spatele) și cu Fidel Castro în timpul vizitei efectuate la Havana, în februarie 2001.

Peter Denis Sutherland (născut în 1946), absolvent al Universității din Dublin și procuror-general al Irlandei în timpul guvernului Garret FitzGerald.Membru al primei Comisii Europene (condusă de Jacques Delors).Președinte al Goldman Sachs și director la *Asea Brown Boveri*.Director al *”Royal Bank of Scotland” Group*, a fost și președinte la BP Amoco.Director-general al GATT și președinte fondator al WTO (între 1993 și 1995).Membru al Comisiei Trilaterale și membru al *Chief Executive Council of International Advisors of the Government of the ”Hong Kong Special Administrative Region – HKSAR* – în 1997.Este membru al *Liberalization of Trade in Services – LOTIS* – o ”ramură” a British Invisibles care controlează WTO (fosta GATT).Este participant permanent la adunările Grupului Bilderberg.Director al *Center for European Reform*, respectiv al *European Institute*.Face parte din conducerea Fundației Davos.

O altă personalitate care merită toată atenția, afiliată la Societatea Pilgrims, este sir William Johnston Keswick *Tony* (1903-1990).A fost fiul lui Henry Keswick și nepot al lui William Keswick (1834-1912).În 1866, Keswick preia controlul societății *Jardine Matheson* (fondată în 1830 de către William Jardine și James Matheson cu banii proveniți din comerțul cu opiu din, și în China).Hugh Matheson a înființat în 1873 *Rio Tinto Zinc* care, sub controlul familiei Rothschild, va deveni prima și cea mai importantă multi-națională de materii prime (cu caracter strategic) din lume.”Tony” a fost la conducerea *Jardine Matheson* din Shanghai din 1935 până în 1941, și după al doilea război mondial a devenit director al *Matheson & Co* din Londra.A fost guvernator al Băncii Angliei și director al British Petroleum – BP.În 2005, familia Keswick de la *Jardine Matheson* avea - fiind unicii acționari care nu făceau parte din familia Rortshcild – 20% din pachetul de acțiuni de la *Rothschild Continuation Holdings AG* (societatea de coordonare a grupului Rothschild, condusă la rândul ei de către *NM Rothschild & Sons*, din care face parte și Evelyn Robert de Rothschild).În fotografia alăturată se află James Matheson.

O altă personalitate a *lumii* Pilgrims este William Mc-Chesney Martin Jr (1906-1998).Președinte al *Export-Import Bank* din Statele Unite, asistent al secretarului de la Finanțe, director al Băncii Mondiale, *șef* al Federal Reserve între 1951 și 1970 (sub mandatul a cinci președinți ai Statelor Unite), reorganizator al *NY Stock Exchange*.A fost director la *US Steel*, *Freeport Minerals Company*, *Scandinavian Securities Corporation*, *Riggs National Bank*, *American Express*, *Caterpillar Tractor*, *Dow Jones & Company*, *Eli Lilly & Company*, *General Foods*, *Royal Dutch Shell Petroleum*.Pe lângă acestea, a fost și administrator la *Yale University*, la *Rockefeller Brothers Fund*, membru al Consiliului Atlantic (pentru Statele Unite), respectiv membru al CFR.

În cele din urmă trebuie menționat că Societatea Pilgrims avea un reprezentant *acreditat* și pe lângă papa Pius al XII-lea, Myron Charles Taylor (1874-1959).Avocat și persoană din anturajul familiei Morgan, a fost reprezentantul președintelui Statelor Unite la Vatican în perioada 1939-1950.Membru al Ordinului de Malta, a condus CFR din 1943 și până la moarte.

C: FUNDAȚIA DITCHLEY

Mult mai tărziu în timp, la Societatea Pilgrims s-a *alăturat* Fundația Ditchley, apărută în Anglia (în apropiere de Oxford) în 1957 la inițiativa sir David Wills (1917-1999) de la RIIA, cu scopul declarat de constituire a unui *centru comun destinat studierii problemelor de interes comun dintre Anglia și America*.La fel ca și Societatea Pilgrims (și English-Speaking Union – ESU), Fundația Ditchley este prezentă pe ambele maluri ale Atlanticului anglofon, inclusiv în Canada.Începând cu 1958, obiectivul inițial al societății a trecut în toată lumea occidentală prin participarea (chiar dacă în minoritate) reprezentanților țărilor occidentale non-anglofone.Fundația găzduiește circa 15 conferințe anuale, organizate în colaborare cu CFR, cu RAND Corporation, respectiv cu alte centre *de gândire mondialistă* similare.La aceste conferințe sunt invitați cei mai înalți reprezentanți ai finanțelor, ai industriei, ai politicii, mass-mediei, ai forțelor armate, dar și din mediile academice.În mod normal, aceste conferințe au loc cu *ușile închise* la sediul britanic din *Ditchley Park* de la Oxford.Argumentele tratate privesc o problematică multiplă, de la globalizare la evenimente de geopolitică, la statutul organismelor supranaționale, la noul rol al Națiunilor unite, etc.Pentru activitatea ei, Fundația Ditchley primește fonduri prin finanțări private care provin (în mod tipic) de la marile fundații.La conducerea consiliului părții britanice se află sir John Major (născut în 1943), devenit prim-ministru în 1992, participant la întrunirile Grupului Bilderberg și persoană de încredere a lui Margaret Thatcher.Printre membrii consiliului se află William S Farish (ambasador american în Anglia și membru al Societății Pilgrims), Andrew Knight (prezent în *cercurile interioare* ale Grupului Bilderberg, director executiv al *News International* – grup din proprietatea lui Rupert Murdoch, care deține principalele ziare britanice), sir Nigel Bloomfield (fost ambasador britanic în Germania, prezent și în conducerea părții americane a Fundației Ditchley), sir Michael Angus (fost președinte al Unilever).

Alături de consiliul de conducere (și împreună cu acesta) acționează un grup numeros de peste o sută de *guver-*

natori, cu o compoziție destul de edificatoare.Printre guvernatori se află sir Malcolm L Rifkind (născut în 1946, evreu din Edinburgh), secretar al apărării în 1992, reprezentanți de seamă ai mondialismului (precum lordul Carrington și lordul Roll of Ipsden), reprezentanți ai *Ordinului Sf. James* din majoritatea țărilor europene (inclusiv din Statele Unite și Marea Britanie), ambasadori (inclusiv cel american din Anglia, respectiv cel englez din America), reprezentanți ai corpului diplomatic. Un alt guvernator de la Ditchley este lordul John Kerr of Kinlochard (membru și al Societății Pilgrims, născut în 1942), diplomat între 1966 și 2002.Ambasador britanic la UE (între 1990 și 1995) și Washington (1995-1997).Între 1997 și 2002 a fost *sub-secretar de stat* la Externe, deținând și conducerea *Serviciului Diplomatic Britanic*, reunind (pentru prima dată în istoria Angliei) trei funcții diverse.Între 2002 și 2003 a fost secretar-general al Comisiei Europene însărcinată cu redactarea *Cartei Constituționale* (respinsă în 2005 prin referendum de către francezi și olandezi).În 2003 a devenit director la societatea britanică *Rio Tinto PLC*, respectiv *Rio Tinto Australia*.Director la *Shell Transport and Trading*, în 2005 a fost unul din artizanii fuziunii cu *Royal Dutch Shell*.În 2004 a fost numit președinte al *Imperial College* din Londra (preluând funcția de la un alt membru Pilgrims, lordul Vincent of Coleshill).Este administrator la *Rhodes Trust* și al *National Gallery*.Este membru de onoare al câtorva academii, colegii și universități, și participant la la întrunirile Comisiei Trilaterale și ale Grupului Bilderberg.În 2004, la Fundația Ditchley a condus grupul de discuții numit *Direcția viitoare a unei Europe extinse*.

Alături de reprezentanți ai lumii politice se află și conducători ai marilor bănci, precum Banca Angliei (cunoscută și cu apelativul de *The Old Lady*), Goldman Sachs, Chase Manhattan Bank, Morgan Stanley, Barclays; John Kemp-Welch (director, în 1994, al Bursei din Londra), T Jefferson Cunningham III (de la Kissinger Associates), dar și reprezentanți din conducerea RIIA (precum amiralul sir James Eberle, sir Laurence Martin și lordul Dahrendorf).

La fel se întâmplă și cu partea americană, condusă între 1981 și 1994 de către Cyrus Vance (1917-2002), fost director al Federal Reserve, al Fundației Rockefeller, al CFR, membru al Societății Pilgrims, al Grupului Bilderberg și al Comisiei Trilaterale (încă de la fondare, din 1973).Fost director la IBM, al Pan-American World Airways și al The New York Times.Lui Vance i-a urmat un fost director de la *New York University*, John Brademas (care provenea din aceleași *medii* ca și Vance).Și Brademas a fost director al Federal Reserve și al Fundației Rockefeller.Membru al CFR, participant la adunările Grupului Bilderberg și ale Comisiei Trilaterale, Brademas a fost *bursier Rhodes*, face parte din *Comitetul Central* al Consiliului Mondial al Bisericilor – WCC și a condus rețeaua americană de televiziune NBC.Reprezentanța americană a Fundației Ditchley reflectă în ea componența părții britanice, dar la care s-a adăugat prezența numeroasă a conducătorilor de fundații, a diplomaților din cadrul ONU [ca sir Brian Urquhart, personalitate activă în cadrul ONU timp de 40 de ani (fiind până în 1986 *sub secretar-general*), reprezentant al Fundației Ford și membru al *Comission on Global Governance*, cea care a stabilit noua ordine globală în care ONU *trebuie să aibă un rol central*].Dintre personalitățile de seamă, guvernatori ai părții americane, se pot aminti Richard N Gardner (fost ambasador și *bursier Rhodes*, membru Pilgrims, al Comisiei Trilaterale, al CFR, al Institutului Aspen), Gerald Corrigan [din 1996 aflat în conducerea Goldman Sachs, director la Institutul Aspen al *Programului pentru Economie Mondială*, membru al CFR, al Comisiei Trilaterale și al Grupului Bilderberg; timp de 25 de ani a fost la Federal Reserve (unde a fost și director al acestei instituții) și a fost primul american prezent în grupul de conducere al *International Settlements Bank* din Basel (Elveția)], John E Rielly (președinte al CFR din Chicago), David A Hamburg, consilier al CFR și președinte emerit al Fundației Carnegie din New York (pe care a condus-o între 1983 și 1997).După o carieră academică îndelungată la Stanford și Harvard, a devenit președinte al Institutului de Medicină al Academiei Naționale Americane de Științe.Când lucra la departamentul de psihiatrie al Universității Stanford, Hamburg adoptase teoria UNESCO potrivit căreia *avortul putea fi un mod de prevenire a nașterii unui viitor Gengis Han sau Hitler.* Conform acestei teorii, era indispensabilă activarea unui program de teste genetice executate asupra fătului, prin amniocenteză sau tehnici similare, procedând fără nici o reținere la avortarea celor pentru care rezultatul testelor era considerat *nesatisfăcător* de către eugeniști (56).

D: ”GROUP OF THIRTY” - GRUPUL CELOR 30

La nivele înalte (mai puțin cunoscute) se află grupul restrâns dar *agil* al *celor 30 – Grupul celor 30* – căruia îi place să se definească *Grup Consultativ pentru Afaceri Economice și Monetare Internaționale*, o asociație privată cu sediul la Washington, înființată în 1978 de către John H Knowles.Obiectivul declarat al instituției era *aprofundarea înțelegerii problemelor economice și financiare internaționale, explorarea repercusiunilor internaționale în urma deciziilor luate în sectoarele publice și private, examinarea opțiunilor aflate la dispoziția celor care operează pe piață și care dictează politicile* (57).Cu aceste obiective, grupul s-a orientat imediat spre strategiile pe termen lung, tinzând să *anticipe problemele care se pot ivi, chiar dacă pe moment nu păreau prea importante*.Membrii grupului reprezintă bănci centrale, bănci internaționale, grupuri de asigurări și lumea academică.Ocazional, la adunări sunt prezenți și reprezentanți ai lumii industriale.

Din grupul fondator făceau parte persoane cu *orizonturi ample* precum Robert Vincent Roosa (1918-1993), membru al Societății Pilgrims, vice-președinte al Fundației Rockefeller, președinte al *Brookings Institution*, reprezentant al conducerii CFR, participant la adunările Grupului Bilderberg, director la *American Express* și la *Texaco*; Edwin A Deagle, membru al CFR și unul din conducătorii de la *Hugues Aircraft*; Geoffrey L Bell, proprietarul *Geoffrey Bell & Company*, o societate de consultanță financiară cu sediul la New York, activă mai ales în țările Americii Latine; Paul A Volcker, etc.Grupul, compus din trei *sub-grupuri* de câte zece persoane (care provin, ca o imitare a Comisiei Trilaterale, din câte o zonă industrializată a lumii), la început era format din 29 de persoane.Bell, care ar fi devenit secretar, justifica acest număr prin faptul că *nu mai era nevoie de ceilalți (...) și mie îmi plac numerele prime* (58).În spatele numărului *29* se profilează Baphomet, *figura panteistă și magică a absolutului* după cum o definea Rosario Esposito (supra-numit *capelanul Masoneriei*), care adauga: *Baphomet este purtat în procesiune pe durata ritualului de inițiere a gradului 29 (”Mare Scoțian al Sf. Andrei al Scoției”) și este obiect de pseudo-adorație în numeroase inițieri feminine* (59).

În această perioadă (aprilie 2008), la conducerea grupului se aflau Paul A Volcker și Jacob A Frenkel (născut în

1943), președinte al Merrill Lynch International (60), guvernator între 1991 și 2000 al Băncii Israelului după o perioadă petrecută ca director de cercetare la FMI, vice-președinte al *guvernatorilor* Băncii Europene de Reconstrucție și Dezvoltare a țărilor din Europa de Est (BERD *se bucura* de serviciile lui Jacques Attali, membru al B'nai B'rith) și director al *Institutului Internațional de Finanțe – I.I.F.* Președinte de onoare al grupului este lord Richardson of Duntisburne (membru al Societății Pilgrims și din 1991, membru al RIIA), fost guvernator al Băncii Angliei.Între 1973 și 1991 s-a aflat în consiliul de conducere al International Settlements Bank.A fost și în consiliul de la Chase Manhattan Bank, guvernator al Fundației Ditchley, respectiv președinte la Morgan Stanley International.În semn de *stabilitate*, consiliul de administrație al grupului este condus de Paul A Volcker, protejatul lui Roosa.Printre membrii de seamă ai acestui grup se află E Gerald Corrigan (născut în 1941, director la Goldman Sachs și co-președinte al Institutului Aspen); Andrew D Crockett (participant la adunările Grupului Bilderberg, membru al IIF, președinte al J P Morgan Chase International, în prezent la conducerea *băncii băncilor centrale*, International Settlements Bank); guvernatori ai băncilor naționale din Brazilia, Mexic, Argentina, Anglia, Germania, Franța și Japonia; italianul Tommaso Padoa-Schioppa (membru al Grupului Bilderberg, al Institutului Aspen și al Comisiei Trilaterale), membru al *comitetului executiv* al Băncii Centrale Europene; Ernst Stern, membru al CFR și director al J P Morgan Chase; Stanley Fischer, director la FMI și guvernator al Băncii Israelului.

La aceștia se adaugăWilliam Reginald Rhodes (afiliat al CFR și al Grupului Bilderberg), președinte la *Americas Society* (61) – înființată de către Rockefeller – și vice-președinte al puternicului *Citigroup* (62); evreul Lawrence H Summers (afiliat la CFR, Grupul Bilderberg și Brookings Institution), la numai 28 de ani docent strălucit la Harvard (astăzi fiind și președintele respectivei universități).Summers a fost *economist șef* la Banca Mondială, respectiv la finanțele americane.Gerd Hausler de la FMI și Domingo F Cavallo (membru al Americas Society, fost președinte al Băncii Naționale a Argentinei, *omul de încredere* al Comisiei Trilaterale (apropiat al lui Sörös) și fost ministru al economiei.

Aproape toți cei menționați se întâlnesc în Colorado, la Institutul Aspen, protagoniști ai *Programului pentru Economie Mondială*.Trebuie adăugat că din *Grupul celor 30* mai fac parte Alan Greenspan (membru al CFR și al Comisiei Trilaterale, director al Federal Reserve), dar și bancherii Robert și Anthony Solomon (ambii afiliați la CFR).Nu mai este nevoie să ne întrebăm cu ce fonduri funcționează *Grupul celor 30*.

E: ROUND TABLE

Din reprezentanți ai *cercurilor externe* ale Societății Pilgrims (compuse din politicieni de rang înalt și exponenți ai Înaltei Finanțe) în 1909 se înființează în Anglia (în jurul *nucleului* unei societăți deja existente – *Table Mountain*) *Societatea Round Table*.Societatea *Table Mountain* a fost înființată după modelul *Iluminaților din Bavaria* la 5 februarie 1891 de către către ziaristul William T Stead (1840-1912, mason, apropiat de Societatea Teozofică și membru al Societății Fabian), de lordul Rothschild și de către sir Cecil Rhodes (afiliat al Lojii *Apollo* din Oxford), reprezentant de vârf al imperialismului britanic în serviciul căruia și-a pus averea imensă.Respectiva avere, creată în Africa de Sud cu capital pus la dispoziție de Rothschild, s-a datorat și sustragerii controlului minelor de aur și diamante, control deținut până la acea vreme de *boer-ul* Kruger (în Africa de Sud, titlul de *boer* era atribuit colonialiștilor olandezi, stabiliți în Africa de Sud în secolul al XVII-lea – nota traducerii în limba română).Cu sprijinul coroanei britanice și sub inspirația inițiaților anglofoni, Table Mountain proiecta realizarea unui guvern mondial, fapt realizabil în două etape: 1 – instituirea unui *commonwealth* pentru concentrarea bogățiilor mondiale; 2 – *fuziunea* cu Statele Unite pentru a garanta influența constantă și supremația rasei anglo-saxone în lume (63).Față de *punctul de vedere* al lui Disraeli, aceasta era și ideologia Imperiului Britanic, exprimată programatic de către Cecil Rhodes (1853-1902, alăturat în imagine) și prezentată în 1895 prin următorii termeni: *Stabilirea unei societăți secrete care să ia în stăpânire întregul continent african, ”Locurile Sfinte”, Valea Eufratului, insulele Ciprului și ale Candiei, insulele din Pacific care nu se află încă sub tutelă britanică, arhipelagul malaezian, regiunea de coastă a Chinei, respectiv a Japoniei și Statele Unite.În cele din urmă, Marea Britanie va institui o putere atât de covârșitoare încât războaiele vor înceta și ”Mileniul” va deveni realitate* (64).Într-o scrisoare adresată lui Stead, Rhodes vorbea despre *(...) uniunea cu America (mă refer de-acum într-un secol) este o societate secretă organizată ca aceea a lui Loyola, susținută de bogățiile celor care aspiră să facă ceva* (64bis).Cam același fel de societate dorită de Weisshaupt pentru ai lui *Iluminați din Bavaria*...

Cecil Rhodes

Dar Rhodes era un visător, un idealist care avea o idee fixă, *Anglia pentru lume și lumea pentru Anglia*.Cât de ușor putea fi manevrat, mai ales că evreul Marcus Eli Ravage (1884-1965, biograful autorizat al familiei Rothschild) scria: *puterea ascunsă din spatele lui Cecil Rhodes, din spatele dezvoltării miniere sud-africane, o reprezintă banii lui Rothschild.Ei își impun propria voință lui Barney Barnato și în scurt timp sunt în stare să-l anihileze* (65).În 1882, prin implicarea lui Cecil Rhodes și cu ajutorul a trei evrei (lordul Rothschild, Alfred Beit și Barbey Barnato), ia ființă în Africa de Sud *De Beers Consolidates Mines*, urmată de *Consolidated Gold Fields*.În aceeași perioadă, Rothschild exercita un control total al prețului aurului, la nivel mondial, impunând ca prețul acestui metal – *fixing* – să fie stabilit în fiecare zi, la Londra, practică respectată (până cu puțin timp în urmă) de trei societăți evreiești: *NM Rothschild & Sons*, *Mocatta & Goldsmith*, respectiv *Samuel Mantagu & Co*.În paralel, ghidat în mod oportun, Rhodes obține fonduri pentru înfințarea de universități, pentru un *Centru Rhodes – Rhodes House*, pentru bursele de studiu – *Rhodes Scholarships* – destinate viitorilor *bursieri Rhodes*.Și Rhodes, la fel ca și Comenius și Weisshaupt (la vremea lor), era conștient de rolul fundamental al educației, ca factor determinant al personalității în formare, fiind necesar să se acționeze mai întâi asupra individului și după aceea (datorită ideilor comune inoculate în indivizi) s-ar fi putut acționa asupra unei națiuni întregi.Rhodes era conștient și de influența *ideilor decisive*: într-o societate dominată de idei comune, individul singular se poate răzvrăti, dar nu va putea în nici un mod să fugă de *condiționarea* exercitată de acestea.Logica principiilor transmise de către școală se va traduce în

tendințe, *reflexii* și *acțiuni* ale întregii colectivități, din ce în ce mai consolidate (în spațiu și timp) și previzibile.La moartea

lui Rhodes (la 26 martie 1902), acesta a lăsat Societății Table Mountain (cercul interior în care și-a avut originea Round Table) o avere de circa 150 de milioane de lire sterline, destinate înființării Fundației Rhodes (mai cunoscută drept *Rhodes Trust*) care și-a găsit în Societatea Pilgrims cel mai bun propagator al ideilor.Referitor la fixarea prețului aurului, imaginea din stânga îi prezintă pe Henry Jarecki (în centru), Edward Mocatta (în dreapta) și Keith S Smith (în stânga), *managing director* la *Mocatta & Goldsmith*.Printre fondatorii *Round Table* din 1909 s-a aflat lordul Alfred Milner (co-fondator al Societății Pilgrims, *Mare Supraveghetor* al Lojii Angliei), executorul testamentar al lui Rhodes și discipol înflăcărat al lui Ruskin.Lordul Milner a fost *persoana de legătură* dintre faza mondialistă începută ca urmare a apariției Round Table și crearea succesivă (spre anii '20 ai secolului al XX-lea), la Londra, a RIIA, centru influent de *coagulare a puterii* (care va deveni originea tuturor succesivelor *Institute de Afaceri Internaționale*, începând cu CFR din America).
Milner (1854-1925, în imaginea de mai jos) a fost prezent în conducerea Rio Tinto Zinc din 1922 până în anul morții sale.

La conducerea Rio Tinto Zinc îi va urma (până în 1952) sir Auckland Geddes (fost ambasador britanic în Statele Unite între 1920 și 1924), membru al RIIA și al Societății Pilgrims, susținătorul (în Spania, unde Rio Tinto avea o parte destul de mare din patrimoniul minier) loviturii de stat a lui Francisco Franco (66).Lordul Milner a fost și o *prezență-cheie* pe durata Revoluției Bolșevice.Milner (împreună cu ambasadorul britanic de atunci de la Sankt Petersburg, sir George Buchanan, membru de vârf al Societății Pilgrims) a fost responsabilul din partea guvernului englez pentru distribuirea fondurilor adunate în favoarea lui Lenin de către Jacob Schiff, Felix Warburg, Otto Kahn (66bis), Mortimer Schiff, J H Hanauer, Guggenheim și Max Breitung, finanțatori, afiliați toți la B'nai B'rith (67).Ideile călăuzitoare, aplicabile la construirea unei societăți planetare sub *înalta inspirație* anglo-saxonă, erau aceleași cu teoriile profesorului de sociologie de la Oxford John Ruskin care, cu sprijinul acordat de Rothschild, preconiza crearea unei *elite* de conducători, în stare să acționeze în instituții în sens socialist, respectiv să treacă la cucerirea metodică și științifică a lumii.Round Table, la fel ca și Societatea Pilgrims, dispunea de o *filială* britanică, numită *European Round Table* (la care vice-președinte a fost Umberto Agnelli), respectiv o filială americană – *Business Round Table*.Conducerea este britanică, se află la Londra, în apropiere de sediul RIIA (Chatham House).

John Ruskin, 1819-1900.Ruskin a fost discipolul contelui Bulwer-Lytton (1803-1873, conducător al Rosa-Crucienilor englezi, apropiați ai Societății Golden Dawn, dar și ai Societății Teozofice a lui H P Blavatsky).În ceea ce privește finanțarea Round Table, este suficient de ținut cont că (în deja îndepărtatul 1980) partea de *lobby* din *Business Round Table* includea 170 de președinți de la majoritatea multi-naționalelor, fiind condusă de evreul Irving Shapiro (1916-2001), vice-președinte al ADL, reprezentant de seamă al celei mai mari bănci de afaceri din lume (Lazard Frères), președinte până în 1981 (68) al gigantului chimiei – *Du Pont de Nemours* – membru al Comisiei Trilaterale, al CFR și al Clubului Bilderberg.Numai în Statele Unite, *lobby-ul* controla ziarele influente precum *The New York Times*, *New York Herald Tribune*, *Washington Post*, *Christian Science Monitor*, celebrul *Reader's Digest* și cea mai mare agenție de presă din lume (fondată și condusă de evrei), *Associated Press*.Reader's Digest a fost condus timp îndelungat de bancherul Harold H Helm (secretar al filialei americane a Societății Pilgrims), administrator emerit al universității Princeton și din 1941 director al *Chemical National Bank*.La Societatea Pilgrims erau afiliați și vice-președintele (și directorul ziarului) – Robert C Devine, membru al CFR și administrator al Universității Americane din Cairo, dar și vice-președintele consiliului de conducere, Albert L Cole.Adresându-se unei adunări de bancheri și industriași (la Londra, în 1972), David Rockefeller putea declara, pe bună dreptate: *Pe ambele maluri ale Atlanticului a fost educată (din punct de vedere al gândirii) în mentalitatea internaționalistă, o generație, ca niciodată până atunci....*

F: ROYAL INSTITUTE OF INTERNATIONAL AFFAIRS – RIIA

Rolul Round Table (*cercul extern* al Societății Pilgrims compus din politicieni și oameni de afaceri) era acela de-a veghea la îndeplinirea planurilor elaborate la nivele mai înalte, respectiv de *supervizarea* înființării (la nivele naționale) a Institutelor de Afaceri Internaționale care (în legătură directă cu Londra) ar fi trebuit să devină centre propulsoare locale, descentralizate, pe direcția unei unități mondiale sub dominație anglo-saxonă.Primul Institut de Afaceri Internaționale a fost *Royal Institute of International Affairs – RIIA* din Londra, înființat la 30 mai 1919 la hotelul Majestic din Paris (în cursul Conferinței de Pace) de *către cercul de inițiați (...) devotați extinderii Imperiului Britanic* (69) al Round Table (adică de Cecil Rhodes, Alfred Milner, viitorul prim-ministru Arthur Balfour, Albert Grey și lordul Rothschild).În 1921 se pun bazele *Council of Foreign Relations – CFR* – în Statele Unite.

Se trata de înființarea, pe ambele maluri ale Atlanticului, a unui grup internaționalist, care să se afle în apropierea guvernelor american și englez, sfătuindu-le și orientându-le pe teme de politică și afaceri internaționale.Imaginea de mai jos reprezintă *emblema* Societății Pilgrims.Din punct de vedere al simbolisticii, *logo-ul* Societății Pilgrims este similar cu cel al societății "soră" (CFR), amândouă fiind foarte interesante din prisma *interpretării* acestora.Amândouă au *motto-ul – deviza –* scrisă în latină, pe câte o eșarfă.Deviza Societății Pilgrims este ***Hic et Ubique – Aici și peste tot***.Manly P Hall (marele filosof al Masoneriei) explică *rolul* calului: *Calul este animalul de încălecat; mai exact, "umanitatea" este calul încălecat de către "divinitate".Pelerinul (călărețul) "controlează" umanitatea în căutarea divinului.Un "vultur" (sau acvilă) – Statele Unite și "leul" - Marea Britanie însoțesc pelerinul pe drumul lui, ghidând omenirea în căutarea divinității*.

Pilgrim's Logo

RIIA apare deci ca un *grup local* al Round Table, dar cu o proiecție trans-națională și începând din acel moment, relațiile reciproce dintre cele două societăți (RIIA și CFR) – din ce în ce mai experimentate – vor determina desfășurarea evenimentelor mondiale printr-o organizare a *puterii* rămasă neschimbată până în zilele de astăzi.Cunoscut și cu titulatura de *Chatham House*, RIIA își are sediul la numărul 10 din St James Square (în Londra) și în 1979, organizarea acestuia se baza pe un *consiliu permanent* de 33 de persoane care conduceau cei (circa) 3000 de membri.[Un mic detaliu demn de atenție: în *St James's Place*, la numărul 27, în Londra, se află sediul *Rothschild International Trust (RIT) Capital Partners*].Revenind la RIIA, din acest grup masiv se estimează că doar 10-15% ar fi cu adevărat *inițiați*.În perioada 2001-2002, președinte al RIIA a fost lordul Marshall of Knightsbridge, director de societăți comerciale, financiare și companii aeriene: în 1999 conducea (printre altele) *Bursa* din New York, British Airways și British Telecom.În 2003, la conducerea RIIA a trecut Shirley Julius DeAnne (născută în 1949).Absolventă a *Iowa State University*, obține masteratul la *University of California*.Economistă de origini americane, în perioada 1970-1971 a fost consultant economic pentru guvernul SUA.Lector și asistentă a Universității California (între 1972 și 1975), între 1975 și 1982 a fost *senior economic advisor* în cadrul Băncii Mondiale (din Washington DC).Între 1997 și 2001 a fost președintă a RIIA, funcție pe care a reluat-o în ... 2003.Shirley Julius este prezentă în consiliul de conducere de la *Serco Solutions Ltd*, este *former director* la *Lloyds TSB Bank Plc*.Între 2001 și 2011 a făcut parte din conducerea *BP Plc*, iar între 2001 și 2007 a fost *non-executive director* la *Lloyds Banking Group Plc*.Din 2001 este prezentă în consiliile de administrație de la *Bank of England* (unde a contribuit la înființarea *Comisiei pentru Politică Monetară – MPC*), la *BP Solar International Inc*, *BP Trinidad & Tobago*, *Puma Energy Zambia Plc*.Din 2002 este directoare (cu alte câteva funcții) în cadrul *Roche Holding AG*; din 2008 este prezentă în cadrul conducerii de la *Jones Lang LaSalle Inc*, iar din 2011 este "director non-executiv" la *Deloitte & Touche Corporate Finance Gmbh*.Provenind din cadrul Băncii Mondiale, trecând pe la Royal Dutch Shell și pe la Trezoreria Britanică, Shirley Julius a primit ordinul de *Cavaler (Damă) a Imperiului Britanic*, a cărui deviză este *Pentru Dumnezeu și pentru Imperiu*.

Prezența ei în atâtea consilii de administrație poate scoate în evidență conexiuni care nu mai apar ca fiind *inedite* sau *coincidențe*.La *Roche Holding Ag* îi are ca parteneri în consiliul de conducere pe Arthur Levinson (de la *Apple Inc*), Lodewijk J R de Vink (de la *Warner-Lambert Company Llc*), Peter R Voser (de la *Royal Dutch Shell Plc*), Christoph Franz (de la *Deutsche Lufthansa Aktiengesellschaft – AG*), Paul Bulckke (*Nestlé India Ltd*); la *Serco Solutions Ltd* face "echipă" cu *baroneasa* Margaret Ford (de la *Grainger Plc*); la *Jones Lang LaSalle Inc* cu Ming Lu (de la *Kohlberg Kravis Roberts & Co*), Hugo Bague (de la *Rio Tinto Ltd*); la societăți ale grupului *BP* cu John H Bryan și Peter D Sutherland (ambii de la *The Goldman Sachs Group Inc*), Douglas Jardine Flint (de la *HSBC Holdings Plc*) iar la *Puma Energy Zambia Plc* cu Cynthia Blum Carroll (de la *Anglo American Plc*), Andrew B Shilston (de la *Rolls Royce Holdings Plc*), Carl-Henric Svanberg (*Ericsson*), Brendan R Nelson (de la *Royal Bank of Scotland Group Plc*).

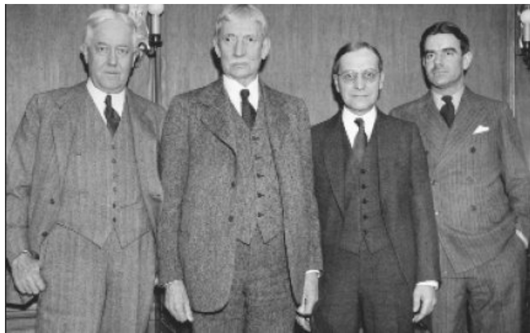
În imaginea alăturată sunt prezenți (de la stânga la dreapta) Donald Graham (de la *The Washington Post*), Marie-Josée Kravis (cu spatele, de la *Hudson Institute*), Indra Nooyi (de la *PepsiCo*), o gardă de corp, Henry Kissinger și Henry Kravis (soțul lui Marie-Josée), titularul de la *Kohlberg Kravis Roberts & Co*, în cadrul unei întâlniri a Grupului Bilderberg (3-6 iunie 2004, Stresa, Italia).

La fel ca și celelalte organizații similare, RIIA este finanțat de către fundații, state, respectiv de către industrie.Numai *Carnegie Endowment* a contribuit în 2003 cu o donație oficială de 200.000 de dolari.

G: COUNCIL OF FOREIGN RELATIONS – CFR

Pe pagina oficială de internet a CFR, acolo unde se prezintă date despre înființarea acestuia, se citește: *Se trata de un club foarte discret de finanțiști din New York și de juriști internaționali, organizat în iunie 1918 și care, la Conferința de Pace* (de la Paris, 1919) *a atras atenția asupra lui atenția comunității americane.Sub conducerea lui Elihu Root (secretar de stat al lui Theodore Roosevelt și Premiu Nobel pentru pace) acest grup select s-a numit Council of Foreign Relations.La început erau 108 membri, (...), înalți funcționari reprezentând bănci, societăți industriale și comerciale, numeroși avocați.Scopul lor era să se întâlnească (în cadrul prânzurilor oficiale) cu oaspeți din exterior, pentru stabilirea*

de contacte, de condiții oportune pentru schimburile comerciale viitoare (69 bis).În acea zi din 1919, la Hotelul *Majestic* din Paris, erau prezenți (pe lângă alte personalități) și adepți americani ai *Round Table*, reuniți sub conducerea ”colonelului” E Mandell House.În afară de RIIA, s-a decis formarea unei *ramuri americane* a Round Table, dar cu un alt nume (care nu lăsa să se vadă originile acestui grup), pentru a nu stârni reacții anti-britanice în rândurile poporului american.În acest fel apare Council of Foreign Relations, numit și *Eastern Establishment*, pus în practică cu personal din cadrul societăților J P Morgan, și cu finanțare de la aceeași familie Morgan, respectiv de la Rockefeller, Warburg, Bernard Barush, Otto Kahn și Jacob Schiff.De la înființare, CFR a avut rolul de intermediar (**și unicul**) dintre lumea înaltei finanțe americane, companiile petroliere, multi-naționale și politica externă a guvernului american.

Elihu Root (al doilea din stânga, secretar de stat și laureat al Premiului Nobel pentru pace în 1912).Primul din stânga este John W Davis, consilier prezidențial și ambasador al SUA în Marea Britanie.Urmează Newton D Baker – secretarul de ”război” și Hamilton Fish Armstrong – editor al ”Foreign Affairs”, revista CFR.Influența CFR este atât de incisivă și de profundă, încât acesta poate fi considerat adevăratul *motor* al politicii americane.Politică făcută cunoscută prin paginile oficiale ale revistei qvadrimestriale *Foreign Affairs*.Pentru întărirea acestei afirmații trebuie ținut cont că CFR a fost *pepiniera* majorității politicienilor de după Roosevelt: toți președinții americani, inclusiv Bush Jr; toți secretarii de stat de după 1939; toți secretarii apărării; toți directorii din *apărare*, respectiv directorii de la CIA, practic toți șefii Statului Major Suprem American.Jesse Helms (grad 33° al RSAA) declara că în 1987, din cei 8000 de funcționari ai Departamentului de Stat, numai 246 erau cei care luau decizii, super-vizați la rândul lor de 27 de conducători din care, 6 din 10 erau afiliați la CFR.Erau vremurile lui Reagan și a lui Bush Sr.Cu Clinton, cifra de reprezentare a trecut la 8 din 10 (70).În 2001, CFR avea circa 3800 de membri și chiar cu destui ani înainte, influența CFR nu era un mister.Iată ce scria în 1961 un mare ziar american: *Directorii de la CFR compun un fel de ”praesidium” pentru acea parte a establishment-ului care conduce destinele națiunii noastre* (71).După zece ani, John Rarick, deputat al Congresului SUA, adăuga: *CFR este establishment-ul.Nu numai că-și exercită influența și puterea la maximele nivele guvernative, unde se iau deciziile pentru ”acțiunea” presiunii din zonele înalte ale puterii, dar se folosește chiar și de persoane singure sau de grupuri pentru a exercita presiuni la nivelele joase, care să justifice deciziile luate la nivel înalt, cu scopul convertirii Statelor Unite de la o Republică Constituțională într-un stat-membru, servil, al unei dictaturi mondialiste* (72).

Referitor la sistemul de guvernare propagat de CFR, este edificatoare opinia nepoatei președintelui american Roosevelt (ziarista Edith Kermit Roosevelt) care, în *Indianapolis News* din 23 decembrie 1961, scria: *Care este punctul de vedere al establishment-ului (...)? Pentru aceștia* (membrii componenți) *cel mai bun mijloc de luptă împotriva comunismului îl constituie Statul Socialist Mondial, condus de ”experți” ca ei.Rezultatul îl constituie politicile care favorizează creșterea unui super-stat și pierderea treptată a suveranității Statelor Unite în favoarea ONU.*Trebuie semnalat că exista o *proiecție* internațională a CFR-ului american, destul de discretă.Este vorba de *Consiliul Atlantic al Statelor Unite – ACUS* – care a jucat un rol important în raporturile SUA – URSS.Conducerea a fost asigurată de ex-generalul Andrew Goodpaster (membru al CFR, fost comandant al forțelor NATO, căruia i-a urmat generalul A Haig – membru al Societății Pilgrims), în timp ce *partea executivă* era condusă de Rozanne Ridgway (personalitate a Comisiei Trilaterale și a Grupului Bilderberg). ACUS rezulta format din 13 membri care supervizau 99 de directori prezenți în toate societățile ”rezervate” raporturilor Est – Vest.Este vorba de *ACEWA*, comitetul american pentru relații cu Estul, creată în 1972 prin aportul lui Armand Hammer, cu rol în politică și de *orientare* (direcționare) a opiniei publice.Este vorba despre *IREX*, emanație a CFR, având ca teme studii și cercetări internaționale, care încă din 1961 îngloba un grup secret non-guvernativ ruso-american, *Conferințele de la Dartmouth* (72 bis).La aceste societăți se adaugă *World Order Institute*, finanțat de către băncile Warburg și Rockefeller cu un bilanț (în 1974 !!!) de un miliard de dolari (73).Institutul are ca scop avansarea ideii unei mai mari întrepătrunderi a piețelor și a oamenilor prin ajutoare alimentare, financiare și materiale, trecându-se la depășirea noțiunii de *stat-națiune*.

WOI avea 36 de directori, printre care Douglas C Dillon (1909-2003), președinte de onoare al Brookings Institution (între 1968 și 1975), al Fundației Rockefeller (între 1971 și 1975), director la Chase Manhattan Bank, la American Telephone & Telegraph – AT & T, vice-președinte al CFR și membru al RIIA; Robert S McNamara, *mondialist de frunte*, co-director cu Armand Hammer (*miliardarul roșu*, 1898-1990), respectiv cu Edgar Bronfman al ACEWA; Robert V Roosa, bancher, membru al părții americane a Societății Pilgrims și vice-președinte al Fundației Rockefeller; Richard A Falk, profesor de drept internațional la Universitatea Princeton și membru al CFR.Din partea rusă se pot menționa Alexander Yakovlev (cu ascendențe ebraice), consilier al lui Gorbaciov și urmaș al lui Dobrinin (și el evreu, cu numele real de Gutman) la conducerea politicii externe sovietice, în *armonie* cu mondialismul masonic [dacă trebuie să luăm în considerare următoarea afirmație, extrasă din scrierile lui (Yakovlev) din anii 1984-1985]: *Marxiștii nu uită că violența trebuie să însoțească, scufundarea inevitabilă a capitalismului și nașterea unui socialism (...).Acest episod, dintr-o serie de cataclisme gigantice, a început deja* (74).În 1973, Chase Manhattan Bank (din proprietatea lui Rockefeller) deschidea o sucursală la Moscova.

Același *World Order Institute* a fost cel care l-a cooptat (după moartea lui Ceaușescu) pe evreul Silviu Brucan (Saul Brukner), fost diplomat în vremea lui Ceaușescu în Statele Unite, făcându-l unul din ”reprezentanții” *Marelui Joc* în România.

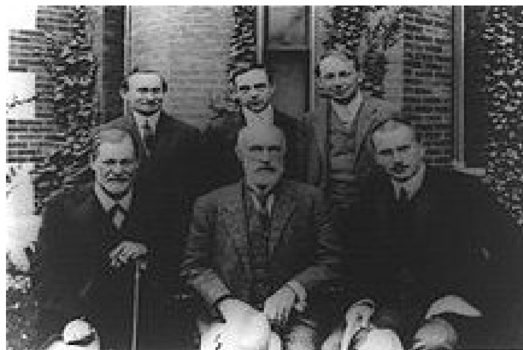
H: TAVISTOCK INSTITUTE OF HUMAN RELATIONS

Institutul Tavistock din Londra ia ființă în 1920, în *Tavistock Square* ca o clinică psihiatrică (*Clinica Tavistock*)

prin implicarea lui Cyril Burt (1883-1971, expert în cercetări asupra paranormalului) și Hugh Crichton-Miller (1877-1959, vice-președinte al *Institutului C G Jüng* din Zürich).În 1921, al unsprezecelea duce de Bedford și marchiz de Tavistock, a donat institutului un sediu unde s-au întreprins cercetări asupra psihozelor traumatice (cauzate de bombardamente) la supraviețuitorii primului război mondial.Era vorba de identificarea (prin criterii științifice) a *pragului de ruptură* a rezistenței unei ființe umane, supusă la solicitări-limită.Proiectul era patronat de *Biroul pentru Război Psihologic* al Armatei Britanice, sub conducerea psihiatrului John Rawlings Rees.În 1932, director al Institutului Tavistock devine un refugiat german – Kurt Lewin – specialist în *dinamici de grup* (tehnici de manevrare a individului inclus într-un grup, cu scopul de-al face să dobândească o nouă personalitate, respectiv noi valori).Lewin a fost fondatorul *Clinicii Psihologice* de la Harvard și a avut un rol important în convingerea americanilor să intre în război împotriva germanilor.

În 1946, Lewin trece la MIT din Boston, unde a înființat un institut la care (ulterior) a colaborat și George P Shultz.Dezvoltându-se ca *centru de frunte* pentru cercetări psihiatrice și ca urmare a succeselor obținute în perioada celor două războaie mondiale, în 1947, Institutul Tavistock își modifică oficial denumirea în *Tavistock Institute of Human Relattions*.Datorită finanțărilor din partea Fundației Rockefeller și a prezenței specialiștilor americani calificați, noul institut acționa în sinergie cu specialiștii britanici, unul dintre aceștia fiind numitul John Rawlings Rees [co-fondator al *Federației Mondiale a Sănătății Mentale* (75)].Unul dintre studenții lui Rees (plecat și el din Germania), care va face o carieră strălucitoare, este Heinz (Henry) Alfred Kissinger.Scopul declarat al institutului era (și este și în prezent) *aplicarea ideilor și a metodelor științelor sociale în probleme privitoare la politică și practică*, dezvoltând proiecte pentru organizarea instituțiilor, a industriei, a comerțului, a sănătății publice și a educației.O bază de acțiune multi-disciplinară care pleacă de la antropologie și se termină cu economie, conduită organizatorică, științe politice, psihoanaliză (76), psihologie și sociologie.În perioada imediat următoare de după cel de-al doilea război mondial, Tavistock trebuia să dea o soluție la problema transpunerii în societatea civilă a acelei ramuri a psihiatriei sociale aplicată cu succes pe timpul războiului, mai ales datorită acțiunii lui John J McCloy (reprezentant al Băncii Kuhn & Loeb și al Fundației Ford), respectiv a lui William Paley (1901-1990), membru al B'nai B'rith, al Societății Pilgrims, al Ordinului Sf Ioan de Jerusalim, respectiv al CFR (77).

Proiectul era mai mult decât ambițios: aplicarea în societate a rezultatelor acelor studii privitoare la *punctul de ruptură*, puse la punct în perioada 1920-1945, pentru distrugerea oricărei rezistențe psihologice a individului, făcându-l să admită cu ușurință *Noua Ordine Mondială* (78).În acea perioadă, unul din cei mai apropiați colaboratori ai Institutului Tavistock a fost Max Horkheimer, unul din întemeietorii *Școlii de la Frankfurt* – fondată de către Societatea Fabian – care se ocupa cu sociologia și psihologia marxistă.*Absolvent* al acestei școli a fost Herbert Marcuse, care a avut un rol primar în revoluția culturală din 1968 și în *saltul de paradigmă* (79) care i-a urmat.În timpul celui de-al doilea război mondial, *școala* s-a transferat în Statele Unite unde a continuat să acționeze sub egida *American Jewish Committee*.După terminarea războiului, Max Horkheimer (împreună cu Ignaz Bubis) a reintrodus B'nai B'rith în Germania (80).În anii '60, același Institut Tavistock (în colaborare cu serviciile secrete engleze) a *pilotat* experimentarea răspândirii și folosirii drogurilor [mai ales a celor sintetice, de tip LSD (81)] în rândurile acelui fenomen social destabilizant care a fost numit *contracultură*, fapt posibil și datorită subvențiilor primite din partea Fundației Ford, *Centrului Britanic de Studii Ambientale*, Ministerului Britanic al Apărării, Universității Harvard și din partea *Consiliului de Cercetare pentru Științe Sociale* din Anglia. Un reprezentant al *contraculturii* drogului a fost Gregory Bateson, unul din *părinții* mișcării hippie din California, unul din cei cinci oameni de știință importanți de la Institutul Tavistock care se ocupau cu experimente de *inginerie socială* prin folosirea drogurilor.

Imaginea de mai sus îi prezintă pe (plan secund, de la stânga la dreapta) Abraham A Brill, Ernest Jones, Sándor Ferenczi (prim-plan, de la stânga la dreapta) Sigmund Freud, Stanley Hall și Carl Gustav Jüng în 1909, în fața Universității Clark.

În acea perioadă, RIIA era condus de fostul director al ziarului *The Observer* (din proprietatea familiei Astor) Andrew Shonfield (membru al Comisiei Trilaterale și participant la adunările Grupului Bilderberg), membru al consiliului de conducere al Institutului Tavistock și președinte al Consiliului de Cercetări pentru Științe Sociale.Trebuie semnalat că în 1967, sub supravegherea lui Shonfield (care conducea grupul de psihologi de la Tavistock), Ronald David Laing a publicat lucrarea cu titlul *The Politics of Experience* (cu referire la schizofrenie și droguri) în care susținea că *demența este unica formă de sănătate* (82).În prezent, Institutul Tavistock este un *laborator sofisticat* al RIIA pentru controlul social, o *cale de mijloc* între un centru de studii psihiatrice și o bază militară de cercetări, care are un periodic lunar cu titlul *Human Relations* (Plenum Press).La o ultimă analiză, obiectivul principal al Institutului Tavistock îl constituie căutarea modalităților pentru provocarea *mutațiilor paradigmelor culturale* în societățile umane prin instaurarea de *medii sociale perturbatoare* sau prin manipularea *dinamicilor oculte de grup*.În 1989 a avut loc la Institutul Tavistock un ciclu de conferințe cu tema *Rolul organizațiilor non-guvernamentale în slăbirea statelor naționale* (83), a căror documente finale au fost publicate în 1991 în revista *Human Relations*.Institutul Tavistock se sprijină pe organizații ca Fundația Ditchley (încă de la înființare) și pe *think-tank-uri – societăți de gândire* precum Clubul de la Roma, respectiv Grupul Bilderberg, cu care colaborează în mod strâns.

Institutul Tavistock are în componență și o rețea americană care include *Stanford Research Institute* (fondat în 1946), consultant al multi-naționalelor de *mare calibru* precum *Wells Fargo*, *Bank of America* sau *Bechtel Corporation*.Institutul de la Stanford exercită o influență majoră în *Asociația Națională pentru Educație* din Statele Unite.Din aceiași rețea fac parte *Institutul Esalen* (centru de propagare a mișcării New-Age), *Center for Strategic and International Studies* (CSIS, în a cărui conducere sunt prezenți figuri emblematice ca Brzezinski, Kissinger, dar și un anume Harold Brown), *Institutul Hudson* (specializat în politica apărării) și multe alte organizații.Adevăratul *cap de pod* al Institutului Tavistock

în Statele Unite îl constituie *cea mai mare comunitate de gândire – Rand Corporation* (constituită cu susținerea RIIA, deci și a CFR) pentru controlul politicii americane de la orice nivel, al relațiilor internaționale, armament, programe spațiale, politică internă, etc.Rețeaua de control a gândirii individului (respectiv a comportamentelor colective) cu scopul creării (cu ajutorul marilor fundații) *gândirii unice* bazată pe o nouă scară de valori *politically corect*, s-a răspândit în puține decenii (după cum poate observa fiecare) în tot Occidentul, impunându-se imperceptibil în politica statelor (și dintre state), în sistemul educațional și în conduită, în lumea bancară și a afacerilor, stârnind acele indispensabile *états d'esprit* la niveluri diverse, *flaut magic al "autorității"* pentru a conduce popoarele în *era sintezei*.

Cu puține rânduri mai înainte s-a adus în discuție *Center for Strategic and International Studies*.Un institut care merită o aprofundare cu mai multe detalii, fiind implicat în acțiuni cărora li se pot atribui caracter de *științifico-fantastic*.Înființat în 1962 (și având sediul în Washington DC, 20006, 1800 K Street NW) are multe domenii de activitate (de la politică și studii demografice până la securitatea internetului și programe spațiale), desfășurându-și afacerile *în Asia, Asia de Sud, Africa, cele două Americi, Europa, Orientul Mijlociu, Federația Rusă și Eurasia*.În cuvinte puține, cam pe întregul glob. Printre *clienții* acestui institut se află guverne, organizații internaționale, asociații din sectorul privat sau societăți de stat (www.csis.org).Harold Brown, director și consilier al acestui institut, merită o atenție aparte.Absolvent al Universității Columbia, a fost *senior science advisor* al conferinței *Discontinuance of Nuclear Tests* între 1958 și 1959, respectiv *delegat* la *Strategic Arms Limitation Talks* (Helsinki, Viena și Geneva) între 1969 și 1977.A fost președinte al *Warburg Pincus LLC* între 1990 și 2007 (asta pe lângă o **multitudine de alte funcții**, la fel de importante).Face parte din conducerea concernului DuPont.Este președintele *Institutului de Politică Internațională* al Universității John Hopkins, administrator la *California Institute of Technology*, administrator-emerit al *Rand Corporation*, *former director* (din 1981) al *CBS Inc*, director (din 1991) la *Mattel Inc*, director (din 1993) la *Alumax Inc*, director (din 2004) al *Altria Group Inc*, respectiv (din 2008) al *Philip Morris International Inc*.Membru al Comisiei Trilaterale, din 1988 este director al *Evergreen Oil Inc*, o societate din cadrul grupului *Evergreen Holdings Inc*.În compunerea concernului *Evergreen Holdings Inc* există o altă societate, *Evergreens Supertanker Services Inc* care asigură servicii prin folosirea aviației: prevenirea și stingerea incendiilor, decontaminare chimică și petrolieră, dar și **modificări climatice** (vezi poziția 3 din imagine, referitoare la domeniul de activitate).

Persoanele cu care se întâlnește la CSIS sunt (și ele) de aceeași importanță, dar din domenii diferite: David M Rubenstein (de la *The Carlyle Group*), Edward Neville Isdell (de la *The Coca Cola Company*), Brent Scowcroft (de la *Torch Hill Investment Partners LLC*), Felix G Rohatyn (de la *Lazard Ltd*), Joseph S Nye (de la *Chertoff Group*).Fiind administrator al *California Institute of Technology*, se întâlnește cu John E Bryson (de la *Kohlberg, Kravis, Roberts & Co*), cu Sally K Ride (de la *Deloitte & Touche USA LLP*), cu Thomas E Everhart (de la *DirecTV*), cu Charles Hard Townes (de la *Carnegie Institution for Science*).În calitate de administrator al Rand Corporation este prezent la întrunirile acestei societăți împreună cu Michael Lynton (de la *Sony Corporation*), Hector Ruiz (de la *DNA Print Genomics Inc*), Jen-Hsung Huan (de la *NVIDIA Corporation*), Timothy F Geithner (de la *Departamentul de Trezorerie al Statelor Unite*).Fumător sau nu, la *Philip Morris International Inc* schimbă opinii cu Sergio Marchionne (administratorul de la *FIAT SpA*).

I: INSTITUTUL INTERNAȚIONAL PENTRU STUDII STRATEGICE – I.I.S.S.

Funcționează în comun (sub auspiciile Round Table și sub înalta super-vizare a RIIA) cu Institutul Tavistock, răspândind și vehiculând (de la Londra, pe scară mondială) ideile, programele și planurile Institutului Tavistock.În acest scop, IISS exercită un control strâns asupra principalelor mijloace mondiale de comunicare.Astfel se explică prezența în cadrul IISS a unui număr ridicat de directori de agenții de presă și ziare, de reviste și rețele de radio-televiziune, alături de reprezentanți ai Înaltei Finanțe, ai lumii diplomatice, academice, a *starurilor obișnuite de pe firmamentul mondialist*.Se poate spune că IISS este un important *focar de opinii*, unde se pregătesc scenarii *pe măsură*, care să fie prezentate la momentul oportun opiniei publice, cu rolul de continuare a intențiilor elaborate de către societățile superioare.Ideea unui *Institut Internațional pentru Studii Strategice*, ca fază executivă a experimentelor și planurilor elaborate la Tavistock, a fost pusă în practică în urma unei sesiuni a Grupului Bilderberg (din 1957).

La 20 noiembrie 1958 este înființat IISS *de către un grup de analiști britanici, care includea academicieni, politicieni, ziariști și reprezentanți ai forțelor armate* (84), cu scopul *furnizării de informații obiective, precise și independente referitoare la probleme de strategie internațională și afaceri internaționale, politicienilor și diplomaților, analiștilor din afacerile externe, economiștilor, militarilor, ziariștilor, academicienilor, publicului informat*.Cheltuielile inițiale de 150.000 de dolari au fost suportate de către Fundația Ford.Toți fondatorii (circa 10) erau membri ai RIIA.Printre aceștia, Christo-

pher Montagu Woodhouse (director general al RIIA), Denis W Healy (membru al conducerii Societății Fabian, prieten cu Retinger și apropiat al Grupului Bilderberg), Donald Tyerman (director la *The Economist*, publicație oficială a RIIA), Alastair Francis Buchan (un apropiat al Grupului Bilderberg și al adunărilor Pugwash, care va deveni primul director al IISS, între 1958 și 1969), Keneth G Grubb (membru al *Comisiei Bisericilor pentru Afaceri Internaționale*, respectiv al *Institutului pentru Relațiile dintre Rase*).Unul din ultimii președinți ai IISS a fost sir Michael E Howard (din conducerea RIIA),

Participants - The First Pugwash Conference

From left to right: I. Ogawa, Chou Pei-Yuan, V. P. Pavlichenko, S. Tomonaga, C. F. Powell, A. M. B. Lacassagne, A. V. Topchiev, A. M. Kuzin, E. Rabinowitch, G. Brock Chisholm, D. V. Skobeltzyn, J. S. Foster, C. S. Eaton, J. Rotblat, H. J. Muller, H. Thirring, L. Szilard, W. Selove, E. H. S. Burhop, M. L. E. Oliphant, M. Danysz, (D. F. Cavers, P. Doty, V. F. Weisskopf and H. Yukawa were absent when this photograph was taken)

înconjurat de patru vice-președinți: Robert F Hellsworth (membru al CFR, ambasador american la NATO), Yokio Okawara (ambasador japonez în Statele Unite, președinte al Institutului Internațional de Studii politice din Tokyo și unul din directorii Comisiei Trilaterale), sir Michael Palliser (fost șef al Serviciului Diplomatic Britanic și guvernator al Fundației Ditchley), François de Rose (membru francez al Înaltului Comisariat pentru Energie Nucleară și fost ambasador francez la NATO).Comitetul de conducere al IISS este constituit dintr-un consiliu de 25 de membri conduși (pe o anumită perioadă) de François Heisburg, înalt funcționar francez în domeniul apărării.Printre consilieri se află Robert Zoellick (unul din directorii de la CFR, membru al Grupului Bilderberg și al *Comitetului Executiv* al Comisiei Trilaterale), Peter Ackerman [afiliat la CFR din 1996, fost director al Băncii de Investiții *Drexel Burnham Lambert* (falimentată în 1990)] și Ze'ev A Schiff (editorialist pentru probleme de apărare la ziarul israelian *Ha'aretz Daily*).Finanțările institutului, destul de consistente, sunt asigurate de marile fundații dominate de Ford, Rockefeller și Carnegie.Participant de seamă la întrunirile IISS este Conrad M Black (în fotografia de mai jos, născut în

1944, devenit în 2001 *lord* Black of Crossharbour, fost președinte la *Hollinger Corporation Inc*, director al *Canadian Imperial Bank of Commerce*, personalitate de frunte din conducerea Grupului Bilderberg), membru de nivel înalt al Comisiei Trilaterale și președinte al consiliului de la *Americas Society*.În 2000, *Hollinger International Inc* (din cadrul concernului Hollinger) controla circa 75 de cotidiene din Statele Unite, Marea Britanie, Canada și Israel.

La rândul lor, RIIA și CFR au stat la baza formării unei serii de institute omoloage (circa 60), mai întâi în Commonwealth (după cum a dorit Rhodes), după care în Europa, respectiv în țări ale fostului bloc comunist.Amândouă institutele care au servit ca *bază* (inspirate în acțiunea lor de Societatea Fabian) au avut mereu în obiectiv realizarea unei *revoluții tăcute* (din *înalt*) în locul celor de *stradă*, pentru a ajunge la o sinteză definitivă între capitalism și socialism.Un *program* având aceleași *afinități* cu *Pactul Sinarhic Francez* (căruia s-a substituit), continând și răspândind conținutul acestuia la scară mondială.Numitele institute sunt considerate drept influente *centre de studiu* filo-britanice, cu orientare socialist-fabiană, constituind adevărate puncte de control ale bogățiilor, respectiv ale culturii în țările în care se află, veritabile *centre de putere*.În listele cu cei care sunt afiliați la aceste societăți apar reprezentanți ai principalelor bănci, industriași (unii chiar din societăți strategice), ai societăților majore de asigurări, ai universităților, ai centrelor de cercetare, ai fundațiilor.Și nu numai.Sunt admiși și reprezentanți ai sindicatelor, ai confederațiilor de întreprinzători, juriști de seamă, personalități politice, ziariști faimoși, etc (85).Examinând de aproape rețeaua internațională generată de RIIA, se poate constata că, printre membrii institutului din țara respectivă, se află mulți *delegați* ai *cluburilor rezervate* din alte țări, ca o reprezentare a principiului ”infiltrării transversale”, necesar pentru verificarea directă a aplicării fidele a dispozițiilor comunicate de către centrele de putere.

J: INTERNATIONAL SETTLEMENTS BANK

Includerea acestei instituții, *vârf* al Sinarhiei Europene, în rețeaua de societăți secrete anglo-americană poate apărea atipică, dar este un lucru necesar ținând cont de prezența tot mai incisivă a personalităților eminente ale mondialismului anglo-saxon în respectivul consiliu de conducere.Carroll Quigley, martor de la interior al *funcționării sistemului*, descrie banca cu următoarele cuvinte: *(După primul război mondial) puterile financiare ale capitalismului aveau un alt obiectiv, îndepărtat, de creare a unui sistem mondial de control financiar concentrat în mâini private, în stare să domine sistemul politic al fiecărei țări, dar și economia mondială.Acest sistem trebuia controlat prin criterii feudale de ”băncile centrale” din lume, care acționau simultan datorită acordurilor secrete care se stabileau în cursul întâlnirilor și conferințelor, frecvente și discrete.Conducerea sistemului trebuia să fie asigurată de International Settlements Bank din Basel (Elveția),o bancă privată din proprietatea, respectiv sub controlul băncilor centrale mondiale, ele însele societăți cu capital privat (corporations).Băncile centrale, aflate în mâinile unor oameni precum lord Norman Montagu de la Banca Angliei* (85 bis), *Benjamin Strong* (secretar al Societății Pilgrims – nota autorului) *de la Federal Reserve din New York, Charles Rist (de la Banca Franței) și Hjalmar Schacht [de la Reichsbank (*apropiat al lui Max Warburg – nota autorului)] *căutau să-și domine guvernele datorită capacității lor de controlare a împrumuturilor trezoreriilor, de manevrare a schimburilor cu exteriorul, de influențare a nivelului activității economice al țării, inclusiv de găsire a politicienilor dispuși să colaboreze cu cei din lumea afacerilor, stimulați cu diferite recompense economice.*

(...) ISB, ca instituție privată, era în proprietatea a șapte directori de bănci centrale și acționa tot prin acei di-

rectori, care formau (în același timp) și consiliul director (...).Ei se puneau de acord în privința tuturor marilor probleme financiare ale lumii, dar și de altă natură (inclusiv politice și economice), mai ales în legătură cu împrumuturile, plățile, viitorul economic al celor mai importante zone de pe glob (...).ISB este considerată (în general), vârful structurii capitalismului financiar, ale cărui origini îndepărtate se pot regăsi în perioada înființării Băncii Angliei (în 1694) și a Băncii Franței (în 1803) (86).Ziarul american *Washington Post* din 28 iunie 1998 (pag. H-01) dedica acestei instituții extraordinare un articol intitulat *Oameni-cheie controlează fluxul financiar mondial*.Iată câteva fragmente: *De zece ori pe an, cei mai importanți reprezentanți financiari care controlează fluxurile monetare mondiale, se întâlnesc la cină pe malurile Rinului în adunări secrete, în stare să modifice cursul economiei globale*.În imaginea din stânga este prezentat lordul Norman Collett Montagu (1871-1950).John, al doilea duce de Montagu, este recunoscut în 1721 drept *Mare Maestru* al lojilor unite din Anglia, funcție pe care o va deține până în 1723, când i-a urmat Philip, duce de Wharton.*Predarea* acestei funcții este figurată pe frontispiciul *Constituției* lui Anderson (Laurence Gardner, *The Shadow of Solomon*, cit, p 36).

Cei treisprezece membri ai acestei "cabale economice" (...) sunt guvernatorii băncilor centrale ale celor zece națiuni industrializate, plus Elveția.Vocea care se aude cel mai des în sală este aceea a președintelui Federal Reserve - Alan Greenspan iar în absența lui, aceea a vicelui său, Alice Mitchell Rivlin (printre directorii de la CFR între 1989 și 1992 – nota autorului).*În virtutea puterii lor, numai Statele Unite au un al doilea reprezentant în persoana lui William J McDonough, președinte al Federal Reserve din New York* (între 1993 și 2003 – nota autorului).*Al treisprezecelea reprezentant este directorul general de la ISB – Andrew Crockett, fost înalt funcționar la Banca Angliei*.Ziarul continuă: *(...) ISB a fost înființată în 1930 pentru a facilita plățile constituite sub formă de "daune de război" către învingători, după primul război mondial.Cu trecerea anilor, ea a devenit "Banca Centrală" a "Băncilor Centrale".Succesiv, rolul ei a fost acela de entitate de compensare pentru regularizări, furnizând suport pentru super-vizarea băncilor comerciale, a piețelor de schimb de peste oceane, respectiv de protecție a sistemului financiar mondial (...).O altă prezentare fugitivă a grupului* secret *este furnizată de E Gerald Corrigan* (născut în 1941), *unul din directorii de la Goldman Sachs & Co.În calitatea lui de președinte al Federal Reserve din New York* (între 1984 și 1993), *Corrigan a participat la circa 115 întâlniri lunare (consecutive) ale ISB. În jurul mesei* – spune el – *nimeni nu se folosește de asistenți, agende, înregistrări sau comunicate...sunt dezvoltate relații personale minunate.Ca urmare, când ceva nu merge bine, lucrul cu aceste persoane devine foarte ușor din cauza încrederii care s-a instaurat în cursul frecventelor cine private.Din punctul meu de vedere, acest aspect constituie latura genială a organizației (...).Corrigan amintește că* "*Basel Committee"* (structură internă creată în 1974 – nota autorului) *nu făcea nimic* (fixarea noilor standarde internaționale pentru capital – nota autorului) *până când Federal Reserve și Banca Angliei nu se ocupau și ele, la rândul lor (în mod separat) de chestiuni similare.Din punct de vedere istoric, ISB este (în principal) o instituție europeană cu participațiune americană.În iulie 1994 s-au adăugat directorii Băncilor Centrale din Canada și Japonia*, *iar recent, au început să facă parte din ISB și reprezentanții altor nouă națiuni non-europene, numărul membrilor crescând la 41.Ca bancă, ISB are depozite de circa 112 miliarde de dolari, dintre care o parte în aur.Fondurile sunt investite prin băncile comerciale și prin asigurări.*16*% din acțiunile ISB se află în proprietatea Băncilor Centrale participante.Restul se află în proprietatea particularilor.Pentru grupul de la ISB pot apărea două probleme tehnice*: *prima problemă se referă la comportamentul ISB ca urmare a apariției Băncii Centrale Europene care va duce la crearea monedei "euro", ca înlocuitoare a valutei din circa 11 țări (...); în mod normal, Willem F Duisenberg, fost director la Banca Olandei, va fi adăugat pe lista "cinei de duminică" (...).*Lui Corrigan îi scăpa (pe moment) că Duisenberg era una din persoanele cu care, în cursul reuniunilor rezervate ale ISB, *s-au dezvoltat relații personale minunate*, mai ales că Duisenberg a condus ISB (ca președinte) între 1994 și 1997.

Problema tehnică evidențiată de Washington Post, își putea găsi o soluționare la interior: în 1998, Duisenberg devenea președinte al Băncii Europene.Trebuie semnalat că fie Duisenberg (1935-2005) cât și Corrigan aparținea comitetului director al Grupului Bilderberg.Ziarul *Le Figaro* din 26 aprilie 1994 publica un articol despre Maurice Allais (Premiul Nobel pentru economie) de la care se afla că *ordinul de mărime al fluxurilor financiare nu va fi niciodată scos în evidență.Fluxurile financiare controlate de ISB* (în acea perioadă, vice-președinte al băncii era Carlo A Ciampi, membru al Grupului Bilderberg și viitor președinte al Italiei) *se ridică la mai mult de 1100 de miliarde de dolari zilnic, ceea ce corespunde a circa de 40 de ori nivelul de operațiuni de transfer prin tranzacții comerciale, din lume*.(În imagine, o altă reprezentare a Societății Pilgrims, *London Bush House*).Cifre deloc de neglijat, bazate în mare parte pe *bani virtuali*.Roland Leuschel, înalt funcționar al băncii belgiene a baronului Lambert (Lambert constituie *ramura* belgiană a familiei Rotschild – nota autorului), într-un interviu publicat în *L'Événiment du Jeudi*, confirma existența unei piețe speculative în stare să miște (pe scară planetară și cu ajutorul tastelor computerelor) capitaluri imense care nu aveau nimic în comun cu *schimbul de bunuri și servicii* ale comerțului clasic.*Aceste sume pot influența (de azi pe mâine) economia unei națiuni, bursele internaționale, poate distruge bănci, etc.Această piață nu poate fi controlată nici de băncile centrale, nici de către guverne* (87).

K: GRUPUL BILDERBERG

Conferințele Grupului Bilderberg [inițiate în 1954, ca reuniuni dintre Europa și Statele Unite, mai exact dintre *puterea* lui Rockefeller – ca reprezentant al Statelor Unite (pe de-o parte) și *puterea* lui Rothschild – ca reprezentant al Europei (pe de altă parte)] au fost o creație a RIIA care, pentru acest scop s-a folosit de colaborarea cu economistul Joseph Retinger (personalitate despre care s-a discutat în cadrul *Mișcării Europene*).În 1913, Retinger (în imaginea de mai jos, 1888-1960) a fost introdus în cercurile fabiane britanice.După zece ani mai târziu se afla printre cei mai înalți demnitari din lojile polone (respectiv suedeze) și întreținea legături cu diverse *eminențe* ale Ordinului Iezuiților, dar și cu unul din ”experții” Vaticanului (autor al unei apropieri între Biserică și Masonerie – nota autorului), reverendul Gruber (88).Prieten apropiat al lui Sean Mac Bride (după cum o confirmă și propriile documente) și personalitate-cheie în politica mondială pentru circa jumătate de secol, Retinger a menținut legături strânse cu ”colonelul” House, cu (puternica) familie Warburg, cu Henry Morgenthau (membru al Societății Pilgrims), cu Herbert H Lehman (membru al B'nai B'rith și al Societății Pilgrims), dar și cu Bernard Baruch.Influența lui Retinger în cercurile mondialiste era atât de puternică încât primise porecla de *His Grey Eminence – Eminența Cenușie*.Cu asemenea relații și cu sprijinul determinant al familiei Rockefeller, Retinger fondează în 1954 *Grupul Bilderberg* (după numele hotelului olandez din Oosterbeek), prima conferință având loc între 29 și 31 mai sub *patronajul* prințului Bernhard al Olandei, cu participarea a circa o sută de persoane din elita mondială și din Înalta Finanță.La organizarea primei conferințe, Retinger a fost ajutat de Henry J ”Jack” Heinz II (1908-1987, afiliat la CFR și la Skull & Bones, aflat în acel moment la conducerea unei multinaționale alimentare în care aveau interese Carnegie și Mellon).Primul președinte a fost Alastair Buchan, directorul din acea perioadă al RIIA. Partea de conducere îi avea în componență pe Robert Ellsworth (de la *Lazard Frères*, membru al Institutului Atlantic, al Grupului Bilderberg și al CFR), John Loudon (de la *NM Rothschild* din Londra), Paul Nitze (de la *Schroeder Bank* și membru al CFR), C L Sulzberger [de la *The New York Times* (88 bis), membru al CFR], Robert Bowie (membru al CFR și vice-director la CIA), Andrew Schoenberg (ca reprezentant al RIIA); reprezentanți din partea presei precum Flora Lewis, Max Frenkel, Daniel Ellsberg, și Henry Kissinger (în acea perioadă în calitate de co-director al *Centrului de Afaceri Internaționale* al Universității Harvard).

Soestdijk Palace, December 1956

Dear Mr. Hange

I have the honour to invite you to the next Bilderberg Conference which will take place on the 15th, 16th and 17th February 1957 at St. Simon's Island, Georgia, in the United States of America.

The object of this conference will be to study common and divergent elements in the policies of the Western World.

Bernhard
Prince of the Netherlands

R.S.V.P.: Dr. J. H. Retinger
27, The Vale, LONDON S. W. 3

Invitația adresată lui Retinger pentru adunarea Grupului Bilderberg din anul 1957.

Începând cu acel moment, Grupul Bilderberg devenea reprezentant *mondial* al CFR și al RIIA, funcționând prin sesiuni anuale pentru schimbul direct de puncte de vedere între cele două organizații *gemene* de pe cele două maluri ale Atlanticului, pentru a se ajunge la decizii comune privitoare la evenimentele în curs de pe scena mondială.Se poate spune despre Grupul Bilderberg că este un fel de *legătură permanentă* între diversele grupuri de influență de peste ocean și omologii lor europeni, fără pretențiile *exclusivității* din cadrul Societății Pilgrims (situat undeva între Societatea Pilgrims și Round Table), în vederea realizării scopurilor comune cu caracter strategic precum armonizarea piețelor comerciale, dispariția statelor-națiune.Grupul Bilderberg (mai restrâns decât Comisia Trilaterală) se limitează la circa o sută de personalități din lumea finanței și a politicii, președinți ai societăților de asigurări și industriași, directori ai Institutelor de Afaceri Internaționale.Pare că aceştia discută (față de Comisia Trilaterală) problemele specifice mult mai în detaliu: aşezarea teritorială, intervențiile militare, limitele politice ale națiunilor emergente (în acel moment), respectiv ale națiunilor protagoniste.

Ziarul *The Times* din Londra, titra în 1977: *Un grup de oameni, cei mai bogați (din punct de vedere economic) și cei mai puternici – influenți (din punct de vedere politic) care se reunește în secret să planifice evenimentele care, după o perioadă de timp, vor fi catalogate ca ”întâmplătoare”*.Prințul Bernhard al Olandei (1911-2004, în imaginea de mai jos împreună cu prințul Philip), declara *à-propos* de intențiile Grupului Bilderberg: *Pentru persoanele educate în spirit naționalist este dificil de acceptat ideea cedării unei părți din propria suveranitate către o instituție supra-națională*.Denis Healey (fost ministru britanic al apărării și participant constant la întrunirile Grupului Bilderberg chiar din perioada de început), declara: *Evenimentele mondiale nu au loc accidental; fie că este vorba de politică sau de afaceri cu caracter economic, totul trebuie să se petreacă într-un anume fel și multe din aceste evenimente sunt organizate și conduse de către cei care controlează* ***șnurul de la punga cu bani***.

Ordinea de zi a argumentelor discutate la Helsinki (3-5 iunie 1994, Finlanda) furnizează o idee despre problemele tratate: *redefinirea raporturilor atlantice într-o perioadă de schimbări; schimbarea de imagine a Americii și perspective; Europa, o coeziune sau o co-fuziune?; instabilitatea economică în perspectivă; locuri de muncă: cum va crea Occidentul aces-*

te locuri de muncă; problemele politice ale fundamentalismului islamic (unul din participanții de la întrunirea din Ottawa, Canada – 8-11 iunie 2006 – a fost și Ahmad Chalabi, prim-ministru al Iraqului); *Rusia, cum va influența conduita externă evoluția ei internă?; întâmplări actuale* (1994) – *Coreea de Nord; GATT – riscuri în perspectivă; China – consecință a răsturnărilor de situație sau a stabilității?* (89).Discuțiile au loc întotdeauna prin *conferințe*, în spatele ușilor închise, desfășurându-se cu cadență anuală în diverse locuri din Franța, Turcia, Spania, Italia, Statele Unite, Germania, Austria, Scoția, Portugalia, etc.Grupul Bilderberg este organizat în cercuri concentrice, adevărații inițiați aflându-se în centru, în timp ce în cercurile exterioare se află persoane cu o importanță secundară (precum profesori universitari, oameni politici sau șefi de stat, *la vedere*).Deciziile luate în cadrul grupului au eficacitate și după mulți ani, fiind notificate de organisme ca *G8*, sau sunt *perfecționate* prin simpozioane ținute de societățile executive precum *Institutul Aspen*, *Clubul de la Roma*, *World Economic Forum* de la Davos (care are loc în prima săptămână din februarie a fiecărui an).Este inutil de subliniat că membrii Grupului Bilderberg (ca și cei ai Comisiei Trilaterale) sunt în majoritate masoni și că (mai ales în cercurile interne) nu există forme de *alternanță democratică*, contradicție în termeni la nivelul *elitelor* unde stabilitatea este obligatorie.

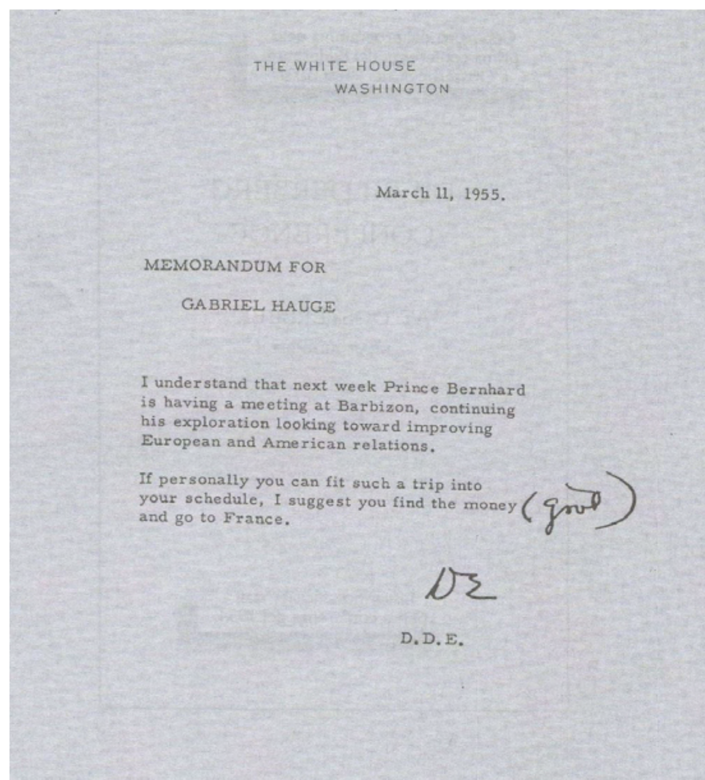
Se poate constata (fără nici o îndoială) că influența părții europene asupra deciziilor din politica mondială lasă loc *presiunii* din lojile anglo-americane.Este ușor de constatat că la organisme eficiente precum Grupul Bilderberg, Comisia Trilaterală s-au alăturat instituții (rodate în timp) de inspirație anglo-saxonă precum Banca Mondială, Fondul Monetar Internațional, NATO, Institutul Tavistock, deasupra acestora aflându-se RIIA, respectiv *instituția-geamănă* CFR.

Imagine preluată dintr-un ziar suedez referitoare la întrunirea din 2001 (24-27 mai 2001, Göteborg, Suedia) cu o parte din participanți, prezentându-se și locul ocupat de aceștia în cadrul adunării.

Ceea ce frapează în organizarea Grupului Bilderberg – scria un ziarist – *este stricta analogie cu CFR, cu Round Table (și cu alte societăți apărute din binomul Rhodes – Stead), concentrate pe modelul cercurilor concentrice ale Iluminaților din Bavaria* (90).Se cunoaște existența unei structuri interne – *Steering Committee – Comitetul de conducere* – compus din 24 de europeni și 15 americani pentru un total de 39 de persoane: Jack Sheinkman (președinte al *Amalgamated Bank* din New York, consilier al Institutului Aspen și al *American Jewish World Service* [alături de Abraham Foxman – director național al ADL, respectiv de Elie Wiesel – premiul Nobel pentru pace în 1986, inclus în 1995 de celebra *Who's Who in America* între primii cincizeci de *mari americani* (91)].O a doua structură, mult mai restrânsă – *Bilderberg Advisory Committee – Comitetul consultativ*, ”populat” de inițiați europeni și americani, printre care și David Rockefeller (92).

Grupul Bilderberg nu publică *comunicate oficiale* sau *dări de seamă* despre propriile dezbateri și nici nu permite publicarea, *scăparea* de informații privitoare la participanți (93).În timp ce în 1963 (29-31 mai, Cannes – Franța) era în desfășurare adunarea acestui grup, revista britanică *Observer* constata fără nici o reținere: *Clandestinitatea în care se desfășoară discuțiile lor demonstrează că aceștia nu urmăresc decât un singur lucru: asigurarea dominării lor efective asupra popoarelor, prin disimulare, lăsând responsabilitatea guvernelor politice de la conducere* (94).Declarație poate adevărată, poate doar o certitudine strecurată într-o mare dezinformare.Proprietarul acestui săptămânal este David Astor, mason, finanțator al debutului *Amnesty International*, membru al părții britanice a Societății Pilgrims, al comitetului director al RIIA, al Round Table, și al ... Grupului Bilderberg.Chiar dacă participanții afirmă că iau parte la reuniunile anuale ale grupului în calitate de *persoane particulare*, fără a face *uz* de funcțiile lor publice, acest fapt ridică multe semne de întrebare, mai ales dacă se confruntă *Regulamentul Chatham House* cu *Logan Act* – încă în vigoare în Statele Unite, deseori fiind folosit ca *armă politică* în campaniile electorale.*Logan Act* a fost elaborat tocmai cu scopul evitării *interferenței* persoanelor cu afacerile (de orice natură) dintre Statele Unite și orice altă țară.Este evident că nici o persoană nu poate ieși cu *ceva* din Statele Unite atunci când vizitează o țară străină (sau are afaceri în respectiva țară).Nu poate *exporta* arme în mod ilegal decât dacă face parte din cadrul CIA, caz în care, nu numai că are *legitimitate* în obținerea de profit (din comerțul cu arme sau droguri), dar poate *interveni* în afacerile interne ale statelor **independente**.Reuniunile Grupului Bilderberg sunt întotdeauna joviale, dar nu de fiecare dată se ajunge la un acord.În cadrul întâlnirilor din anii trecuți, reprezentanții francezi, britanici și cei americani s-au *contrat* de multe ori în problema Iraqului.Nu există documente introductive, nici un fel de înregistrare, chiar dacă delegaților le este cerut să se pregătească (dinainte) pentru temele de discuție.Lista cu invitații *potențiali* este pregătită în ianuarie, în martie având loc selecția definitivă.Pentru a preveni posibilele *infiltrări* (sau eventualele *pierderi de informații*), data conferinței este stabilită cu patru luni înainte, iar locul unde va avea loc adunarea este comunicat cu doar o (una) săptămână înainte.La începutul conferinței, președintele adunării reamintește *Regulamentul procedurilor Bilderberg* după care se trece la prima temă din agendă.Fiecare dosar cu documente primit de participanți poartă mențiunea *Personal, Strict Confidențial și Nepublicabil*.Nimeni nu poate *cumpăra* accesul la întrunirile Grupului Bilderberg, chiar dacă reprezentanți ai diverselor multi-naționale au *încercat* acest lucru (ziarul *Guardian Unlimited* din 10 martie 2001).Locurile ocupate sunt desemnate în *ordine alfabetică* (cel care se află în primul rând într-un an, la viitoarea întrunire se poate afla în ultimul rând).Fiecare țară participantă la adunări își trimite o *echipă* formată din trei persoane: un industriaș (sau un om de afaceri influent), un ministru important (sau un politician) și un intelectual (academician sau jurnalist faimos).Imaginea (imediat) de mai sus reprezintă invitația adresată lui Gabriel Hauge (asistent al președintelui Eisenhower) pentru a fi prezent la întrunirea grupului la Barbizon (Franța, 18-20 mai 1955).*Mențiunea* scrisă de mână – ***govt*** – face referire la acoperirea costurilor de către bugetul de stat (contravenind în acest mod cu normele Logan Act).

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON

March 11, 1955.

MEMORANDUM FOR

GABRIEL HAUGE

I understand that next week Prince Bernhard is having a meeting at Barbizon, continuing his exploration looking toward improving European and American relations.

If personally you can fit such a trip into your schedule, I suggest you find the money (govt) and go to France.

DE

D.D.E.

Este foarte important de făcut diferențierea dintre participanții *constanți* (prezenți în fiecare an la întruniri) și cei *ocazionali*, prezenți la anumite adunări (fiind considerați ca *instrumente utile* în cadrul planurilor Grupului Bilderberg).Este cazul lui Bill Clinton, prezent la adunarea din 1991 (6-9 iunie, Baden-Baden, Germania); câștigă alegerile cu Partidul Democrat și devine președinte al Statelor Unite.Este cazul lui Tony Blair, participant la întrunirea din 1993 (22-25 aprilie, Atena, Grecia); în iulie 1994 devine *leader* al Partidului Laburist și este ales prim-ministru în 1997.Este cazul lui George Robertson, prezent la întrunirea din 1998 (14-17 mai, Turnberry, Ayrshire – Scoția); este numit *secretar-general* al NATO în august 1999.*Resuscitarea* lui François Mitterand, rolul Turciei în creșterea emigrației islamice în Europa (și folosirea acestei emigrări pentru crearea de *tensiuni etnice*, respectiv *destabilizare zonală*), numirea lui Baroso la *președinția* Comisiei Europene, sunt tot atâtea cazuri de *influențare* a desfășurării evenimentelor.

Dar sunt și cazuri *nefericite*, cu persoane care se opun planurilor Grupului Bilderberg.Este cazul fostului prim-ministru italian Aldo Moro, *reprezentant de seamă al ”Democrației Creștine”, care se opunea conceptului de ”creștere-zero”, planurilor de reducere a populației planificate pentru țara sa*.Asasinarea lui a fost pusă în aplicare de ucigași *controlați* de către Loja Masonică **P2** cu scopul îngenunchierii Italiei în fața dorințelor *Clubului de la Roma*, respectiv ale Grupului Bilderberg.La 10 noiembrie 1982, Corrado Guerzoni (un prieten apropiat al lui Moro) mărturisea în aula tribunalului din Roma că *Aldo Moro a fost amenințat de către un agent al RIIA cât timp era, **încă**, ministru*.În perioada iunie-iulie 1982, Eleonora Moro (soția lui Aldo Moro) mărturisea că *uciderea lui Aldo Moro era rezultatul unor serii de amenințări la adresa lui, din partea cuiva, definit ca ”o figură foarte importantă din politica Statelor Unite” - ”Dacă nu schimbi direcția politicii tale, vei plăti foarte scump”*.Guerzoni confirma *implicarea* lui Henry Kissinger în asasinat.La 10 noiembrie 1982, știrea era preluată de toate *mediile* de informare din Europa, mai ales că Henry Kissinger a fost condamnat pentru *complicitate la omucidere*.**Din ce motive, un politician important al Statelor Unite, amenință un conducător**

al unei națiuni europene independente???

În ciuda faptului că *probele* sunt mai mult decât concludente, marea majoritate a oamenilor se consideră prea ocupată cu rezolvarea problemelor curente ale vieții decât să *piardă timp cu ”teorii ale conspirației”*.Aceasta este tocmai procedura de *spălare a creierului* pusă în practică cu ajutorul Institutului Tavistock.În fața *haosului total* ne comportăm după cum a făcut Richard Nixon, care mai întâi a fost *izolat*, după aceea *manevrat* și în cele din urmă *distrus* de către organizatorii globalizării.Demoralizate și manipulate, lipsite de conștiința propriei valori, nesigure în ceea ce privește viitorul, persoanele sunt forțate din ce în ce mai mult ”să dorească” *venirea unui nou Mesia*, ”împlinirea” unei *noi ordini* care să ducă la eliminarea drogurilor, a pornografiei, a prostituției infantile, a criminalității, a războaielor, a foamei, a suferinței și care să *garanteze* o societate bazată pe ordine, în care persoanele să trăiască în armonie.Dar această *armonie* (prezentată ca rezultat al unui *Mesia*, sau al unei *noi ordini*) nu va face decât să influențeze în sens negativ propria libertate (inclusiv cea de gândire și de exprimare), în general asupra întregii noastre existențe.*Armonia* va însemna o societate socialistă, un sistem dominat de ***birocrația** Noii Ordini Mondiale*.Cine nu se va conforma, va putea *vizita* lagăre de concentrare de tipul celor de la Guantanamo, dar numai cu bilet de *dus*.

Și pentru că există conexiuni cu partea dedicată activității societăților secrete în România, iată câțiva din participanții la (doar) două din întrunirile Grupului Bilderberg.

1. 8-11 iunie 2006, Ottawa, Canada. Henri de Castries (președinte și CEO la *Axa*); Bertrand Collomb (*Lafarge*); Paul Desmarais Jr (CEO la *Power Corporation of Canada*); Alfred Gusenbauer (cancelar federal al Austriei); Mustafa V Koç (președinte al *Koç Holding AS*, Turcia); Henry R Kravis (asociat-fondator al *Kohlberg, Kravis, Roberts & Co*, Statele Unite); Marie-Josée Kravis (*senior asociat* la *Hudson Institute Inc*, Statele Unite); André Kudelski (președinte al consiliului de la *Kudelski Group*, Elveția); Anne Lauvergeon (președintă la *Areva*, Franța); Zhang Yi (*deputy secretary general* la *China Society for Strategy and Management Research*).

2. 31 mai-3 iunie 2007, Istanbul, Turcia. Alfred Gusenbauer; Paul Hermelin (președinte la *Cap Gemini SA*, Franța); Vernon E Jordan (director al consiliului de administrație de la *Lazard Frères & Co LLC*); Juan Carlos I (regele Spaniei); Klaus Kleinfeld (președinte și administrator la *Siemens AG*, Germania); Mustafa V Koç; Marie-Josée și Henry R Kravis; Olli Rehn (membru al *Comisiei Uniunii Europene*); Eric Schimdt (președinte și administrator la *Google*, SUA); Jürgen E Schrempp (director-executiv la *Daimler-Crysler AG*, Germania); Rudolf Scholten (director executiv la *Oesterreichsche Kontrollbank AG*, Austria); Sofia (regina Spaniei); Jeroen Van Der Veer (președinte executiv la *Royal Dutch Shell PLL*, Olanda). Alfred Gusenbauer este *implicat* în cazul Roșia Montană, dar și în *construirea* Autostrăzii ”Transilvania”.

L: ASPEN INSTITUTE FOR HUMANISTIC STUDIES

Ziarul *Il Giornale* din 24 aprilie 1987 anunța pe prima pagină: *Pe lac, guvernul din umbră al lumii*, oferind noutăți despre adunarea a circa 112 participanți la întrunirea anuală a Grupului Bilderberg (24-26 aprilie 1987, Villa d'Este – Cernobio, Italia).Câțiva dintre cei prezenți la adunarea Grupului Bilderberg au participat între 27 și 29 aprilie (același an) la o întâlnire a *Institutului Aspen* (95).*Aspen Institute for Humanistic Studies* a fost înființat în 1949, la Aspen (în Colorado) de către Robert Maynard Hutchins (1899-1977), *Mare Comandor* al Ordinului Sf. Ioan de Jerusalim (o ramură a *Side Masonry* – înalta Masonerie britanică).Președinte al Universității Rockefeller din Chicago (între 1929 și 1950), fondatorul (imediat după război și împreună cu Giovanni A Borgese) *Mișcării pentru Guvern mondial* (96), director de programe al Fundației Ford (la începutul anilor '50), Hutchins era un apropiat al lui Aldous Huxley privitor la *cultura drogurilor.*Prin anii '60 (fiind deja la pensie) este implicat în trafic de droguri (97).

La momentul înființării, Hutchins era însoțit de numeroși *fabiani*, membri ai CFR (respectiv ai RIIA) care, în spatele paravanului de *studii umanistice*, încercau în realitate să coopteze persoane din lumea economică și industrială pentru a le orienta spre analiză și perspective *globale* (*legi mondialiste* în sens tehnocratic) și de integrare a acestor persoane (astfel *prelucrate*) în guvernele propriilor țări.În Statele Unite, Aspen Institute are sedii la Washington și la Aspen, iar în Europa dispune de o rețea (constituită succesiv) din centre de activitate coordonate și legate între ele.În 1974 este înființat sediul din Berlin, în 1985 cel de la Roma (cu o *filială* la Milano).În 1994 își începe activitatea sediul de la Lyon (chiar dacă începând din 1986, Institutul Aspen își ținea adunările, cu precădere, în *castelul* de la Canisy, în Normandia), iar în 2006 este *pus pe picioare* sediul din București.În 1998 ia ființă sediul de la Tokyo, iar în 2004 filiala din New Dehli, India.Timp îndelungat, la conducerea Institutului Aspen s-a aflat Robert O Anderson, fost secretar la finanțele americane (unul din directorii de la CFR, participant la adunările Grupului Bilderberg și membru al Comisiei Trilaterale), ziarist la *The Observer* și director la *Atlantic Richfield Corporation – ARCO*.Anderson și-a început cariera ca *protejat* al familiei americane Dawes, mai precis al lui Charles Gates Dawes, membru al Societății Pilgrims și ambasador american în Anglia între 1929 și 1932, cel care și-a ”legat” numele de faimosul *Plan Dawes* privitor la despăgubirile germane de război.În 1974, fundația lui Anderson a finanțat mișcările ecologiste pentru a impune așa numitele *energii alternative* ca înlocuitoare ale energiei nucleare, mișcându-se în *rezonanță* cu Institutul Aspen [care se ”bucura” de finanțări din partea aceluiași Atlantic Richfield Corporation (98)].Din cele exprimate în cursul unei adunări care a avut loc la Veneția (la 5 septembrie 1986), Gianni de Michelis (evreu, prezent și la simpozioanele de la Davos), președinte al secțiunii italiene a institutului (în acea perioadă), susținea că *scopul Institutului Aspen este acela de-a aduna în jurul unei mese pe toți protagoniștii de majoră importanță din lumea politică, economică, financiară pentru a formula sugestii și propuneri care, după cum s-a întâmplat în trecut, vor fi examinate de către organele responsabile; viitoarea reuniune a FMI și aceea a G7* (grupul celor 7 țări industrializate, din acea perioadă – nota autorului) *reprezintă, din acest punct de vedere, întâlniri de vârf* (99).Tratându-se de intenții destul de apropiate de cele ale Grupului Bilderberg, dar în raport de subordonare față de acesta din urmă, tendințele institutului sunt, mai degrabă culturale, economice, monetare, comerciale, de formare a cadrelor – *tehnocrații* – establishment-ului.

Institutul Aspen organizează unul sau două *seminarii* pe an, în reprezentanțele din diverse națiuni (după necesitate) pentru a evalua situația economică, comercială și financiară în raport cu politica momentului, prin participarea personalităților și *cadrelor* din guvernele europene, american, respectiv japonez.Până cu ceva timp în urmă, temele predilecte de discuție erau Uniunea Europeană, finanțarea țărilor din Est și ale fostei URSS (100), propuneri și soluții pentru atribuirea de puteri sporite pentru ONU și organizațiile ei.Chiar dacă *în fața publicului de ”gură-cască”* politicienii români se *spurcă* între ei, când e vorba să-și apere interesele fac *front comun*.Printre participanții la adunarea Institutului Aspen de la București, s-au aflat Călin Popescu Tăriceanu, Mircea Geoană și Giulio Tremonti, fost ministru italian al economiei (înainte de-a fi ministru, prin propria societate de consultanță, a colaborat cu grupul bancar *Unicredit*).Președintelui Anderson i s-au alăturat personalități ale CFR american precum Robert McNamara; Felix G Rohatyn [bancher evreu, născut în 1928, membru influent al Comisiei Trilaterale care de la etajul 32 al biroului din *Rockefeller Plaza* a condus din 1949 (timp de 40 de ani) Banca Lazard Frères; între 1997 și 2000 a fost ambasador american la Paris, iar în 2006 a devenit co-președinte la Lehman Brothers (colosul bancar care în 1994 a absorbit banca Kuhn Loeb & Co)]; Robert D Hormats (participant la întrunirile Grupului Bilderberg și membru al Comisiei Trilaterale, vice-președinte al băncii Goldman Sachs); Helmut Schmidt (membru al Comisiei Trilaterale și participant la adunările Grupului Bilderberg, membru al IISS din Londra și al Institutului German de Afaceri Internaționale – DGAP); japonezul Shijuro Ogata, membru al Comisiei Trilaterale, dar și o mulțime de italieni, conform unei liste prezentate de ziarul *Il Mondo* din 11 mai 1987: Giorgio La Malfa (participant la adunările Bilderberg și ale Trilateralei, membru al Institutului Italian de Afaceri Internaționale), Silvio Berlusconi (”fost” membru al Lojii P2), Luciano Benetton (proprietar al multi-naționalei de confecții *Benetton*, a cărei deviză este *United Colors of Benetton*), Giuliano Amato (prim-ministru, a condus Institutul Aspen – Italia până în februarie 1995), Carlo Scognamiglio, dar și Romano Prodi [membru al Clubului de la Roma, unul din conducătorii italieni de centru-stânga, numit la 2 februarie 1995 *vice-președinte vicar* (101)].

La adunările Institutului Aspen italian, printre persoane din lumea politică și economică (Giorgio Napolitano – actualul președinte al Italiei, Giulio Tremonti, Mario Draghi) apar (conform principiului *osmotic* al societăților masonice) persoane care aparțin cercurilor superioare precum John Chipman (director al IISS), lordul Dahrendorf (membru al RIIA, al Fundației Ford și participant la adunările Grupului Bilderberg), Samuel Huntington (CFR).Printre aceștia, o prezență constantă este Richard N Gardner (născut în 1927, reprezentant de seamă al comunității evreiești din Statele Unite, profesor al Universității Columbia din New York între 1957 și 1966 și ambasador american în Italia între 1977 și 1989).Despre Gardner se spune că ar fi fost la conducerea serviciului de informații de la *Inter – Alpha*, grup financiar-bancar care ar fi dus la constituirea lojii masonice *Propaganda 2 – P2* (102).Bursier *Rhodes* al Universității Oxford, este consilier al *Biroului de avocați ”Coudert Bros”* (înființat în 1895 de către Frederik René Coudert, în prezent controlat în întregime de către Fundația Rockefeller), director la *Foreign Policy Association* (o ”entitate” din cadrul CFR), membru al aceluiași CFR, al Comisiei Trilaterale, respectiv al Societății Pilgrims.Prezent la sesiunea franceză de la Canisy (din 23 august 1988), respectiv la sesiunea italiană (din septembrie 1988) de la *Palatul Vendramin – Calergi* din Veneția, Gardner pleacă imediat la Moscova pentru a pune la punct cu rușii un proiect care să *reîntărească puterile ONU* (103).Cei 98 de participanți erau conduși de Georgi A Arbatov (din cercul restrâns de consilieri ai lui Gorbaciov), participant la adunările PUGWASH, al Conferințelor de la Darmouth, director al Institutului Sovietic pentru Afaceri Americane, apropiat al clanului Rockefeller, respectiv de Samuel Pisar (evreu francez, membru al ACEWA), sionist înfocat,prieten și consilier al lui Armand Hammer și David Rockefeller (104), administrator la diverse multi-naționale.

Începând din 2003, Institutul Aspen este condus de Walter Isaacson (născut în 1952), deja aflat la conducerea CNN și *Time Magazine*.Bursier *Rhodes* la Oxford și absolvent al Universității Harvard, membru al CFR, autor în 1992 al biografiei lui Kissinger, Isaacson este director la *Reader's Digest* și la *United Airlines*.În săptămâna următoare alegerii lui, i s-a *alăturat* un ”consiliu de administrație” compus din 9 persoane printre care apar Michael D Eisner (născut în 1942, membru al CFR și în conducerea companiei *Walt Disney*) și Mortimer Zuckermann (născut în 1937, președinte al *Conferinței Președinților* marilor organizații evreiești americane, membru al CFR, al IISS din Londra și al consiliului de conducere de la J P Morgan).Printre administratorii de la Institutul Aspen se află și Leonard A Lauder [născut în 1933, fiul lui Josephine Esther Mentzer, mai cunoscută cu numele de *Estée Lauder* (1 iulie 1908-24 aprilie 2004)], membru al CFR și *cavaler* al *Legiunii Franceze de Onoare* (în 2002).Ronald S Lauder (născut la 24 februarie 1944, al doilea fiu al Josephinei și frate cu Leonard) începând cu 1990 este președinte al *Central European Media Enterprises*, este director al *America-Israel Friendship League*, director al ADL, președinte național al *Jewish National Fund* , fost trezorerier al *Congresului Mondial Evreiesc*, iar din 2007 este președinte al respectivului *congres*.

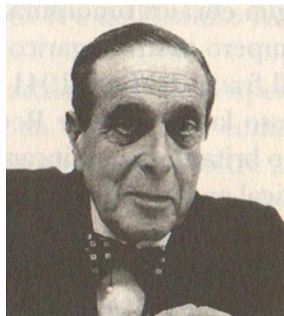
Delia Mucică, *Mare Cancelar* al Marii Loji Feminine a României (a treia din imagine – începând din stânga, împreună cu Pierre Lambicchi – *Mare Maestru*, Anca Nicolescu – *Mare Maestră* a Marii Loji Feminine a României ”*1922”* şi Alain Fumaz - *Mare Maestru* al Marelui Orient al Franței), consilier în Ministerul Culturii şi Patrimoniului Național, fostă consilier în Ministerul Culturii şi Cultelor şi profesor la Universitatea de Teatru şi Film din Bucureşti, în lucrarea *Potențe ale pieței audiovizuale din România*, referitor la Grupul *Media Pro*, făcea cunoscute următoarele date: *Grupul Media Pro, cu o cotă de 26%, deține Pro Tv, Acasă Tv, MTV, Pro Cinema, Pro Tv Internațional și ”Sport.ro”.Deținătoarea licențelor audiovizuale este societatea PRO TV SA ai cărei acționari sunt: CME România BV (Olanda) cu 95,0543%, Adrian Sârbu cu 4,7857%, Grigoruță Roxana Dorina cu 0,08% și Petrovici Liana cu 0,08%.Acționar unic al CME România BV este CME Media Enterprises BV (Olanda), aparținând sută la sută Central European Media Enterprises Limited, o companie din Bermuda* (**!!!** se practică și la **case mai mari**) *cotată pe piața NASDAQ din New York, în care acționar majoritar este Ronald Lauder (împreună cu alți circa o sută de acționari)*.Și în acest fel *profetul* Silviu Brucan ”prezicea” trecutul știind ce va fi în viitor, Andreea Esca (cu *butonul* ei faimos!) mai anunța o crimă, un viol sau câte o *găinărie*, mai asistam la câte o *petrecere* cu ”cocălari” și ”maneliști”.***Dar cultura doamnă, cultura cât costă ???***

Finanțările Institutului Aspen provin de la fundații precum Carnegie sau Rockefeller Brothers Fund, de la bănci, de la multi-naționale și nu este exclus și din partea țărilor în care Institutul Aspen își are sedii.(Lipsește o mică explicație pentru fotografia din partea de jos a paginii anterioare.Mircea Geoană, *coana* Albright, Adrian Severin și un *umil* la o întrunire a Institutului Aspen de la București).

M: DESPRE ADUNĂRILE GRUPULUI BILDERBERG

Între 1986 și 1990, întrunirile Grupului Bilderberg au fost conduse de lordul Roll Of Ipsden (1907-2005).La respectivele adunări au participat și *nelipsiții* David Rockefeller, Henry A Kissinger, Cyrus Vance, George Ball (1909-1994, *senior managing director* la Lehman Brothers Inc, membru al CFR, al Institutului Atlantic, al IISS din Londra), Paul A Volcker, etc.Printre participanți s-au aflat fostul general Brent Scowcroft (fost asistent al președintelui Gerald Ford), dar și Rupert Murdoch, magnatul australian din fruntea unui *imperiu multimedia* (105), generalul american John R Galvin (comandant suprem al Alianței Atlantice în Europa), Helmuth Kohl.

La 1 decembrie 1907 se năștea în Bucovina (aflată în acea vreme sub stăpânirea Imperiului Austro-Ungar), în familia unui bancher evreu, Eric Roll.Între 1939 și 1941 a fost *special fellow* în cadrul Fundației Rockefeller.Între 1941 și 1966 a fost funcționar al statului britanic, cu diverse funcții la NATO, respectiv CEE.A aderat și la *PEP – Political and Economical Planning* – organizație paralelă fondată în 1931 de câtiva membri ai Societății Fabian.După ce renunță (în 1967) la munca administrativă, devine angajat al unuia dintre cei mai faimoși bancheri ai Londrei, Sigmund George Warburg (1902-1982), iar din 1968 devine director la Banca Angliei.La această funcție se adaugă și aceea de director executiv din partea Marii Britanii la FMI și Banca Mondială.Eric Roll a fost membru al al Societății Pilgrims, al Comisiei Trilaterale, al Institutului Atlantic, al RIIA și al Grupului Bilderberg.Devenit baronet (și succesiv în 1977 baron lord of Ipsden), Eric Roll urcă la nivelele maxime ale băncii Warburg (după ce între 1968 și 1977 a condus Banca Angliei).

La 10 mai 1995, banca *Sigmund G Warburg* (după numele proprietarului Sigmund G Warburg, în imaginea alăturată) a fost preluată de *Swiss Bank Corporation – SBC*, cea mai mare bancă elvețiană condusă de către Georges Blum, *cu obiectivul declarat de-a deveni una din cele zece bănci care, până la finele secolului, să domine finanțele mondiale* (106).La conducerea nou-createi *UBS Warburg Ltd* (care astăzi gestionează tranzacții de circa 1.100 de miliarde de dolari) este numit Marcel Ospel (născut în 1950), membru (și el, al Grupului Bilderberg), lordul Roll primind funcția de *senior adviser*.Reuniunea Grupului Bilderberg din 1996 (30 mai-2 iunie, Toronto, Canada) a fost condusă de un *mondialist* renumit: britanicul Peter Carrington.Alături de nelipsitele persoane au apărut nume noi precum William F Bukley Jr (membru al CFR, al Skull & Bones); Dwayne Andreas (de la Archer Daniels Midland & Co); Jon S Corzine (*senior partner* și director la Goldman Sachs); Stanley Fischer (vice-președinte al FMI); Richard Holbrooke (născut în 1941, membru al Societății Pilgrims, al Grupului Bilderberg și al Comisiei Trilaterale, responsabil al instaurării *pax americana* prin bombardament, în Jugoslavia), fost director al CFR și între 1985 și 1993 unul din directorii generali de la Lehman Brothers); Norman Podhoretz (membru al B'nai B'rith și al CFR), editor al revistei americane de *dreapta*, *Commentary* (publicație oficială a American Jewish Committee); George Sörös; elvețianul Cornelio Sommaruga (președinte al *Crucii Roșii Internaționale*); Klaus Schwab; James D Wolfensohn.Își face apariția (pentru prima dată) în cercurile externe și Walter Veltroni, de la ziarul comunist italian *L'Unità* [fost primar al Romei (107)].

La adunarea din 2000 (1-4 iunie, Genval, Bruxelles, Belgia) se constată participarea acelorași persoane, prezente încă în funcțiile economice, politice, financiare pe care le dețineau, la care s-au adăugat și secretarul de atunci al NATO, Javier Solana Madariaga, acordându-se o importanță crescută acestei organizații, *brațul înarmat* în cursa pentru Noua

Ordine Mondială.Despre adevăratele probleme dezbătute în cadrul reuniunilor Bilderberg se cunosc prea puține lucruri.Se pare că întrunirea din 1988 (3-5 iunie, Telfs-Buchen, Austria) *a fost decisivă pentru accelerarea încheierii acordurilor de simbioză economică, respectiv politică, între CAMECON și CEE* (108).Nimic mai ușor având în vedere că aceste întâlniri preced (cu o frecvență îngrijorătoare) evenimentele care vor urma la scurt timp.Reuniunea din iunie 2006 a fost urmată de o *convenție* la Universitatea Bocconi din Milano (din septembrie 2006).Este credibilă știrea conform căreia *virtual, fiecare leader occidental important, de după al doilea război mondial, a avut (măcar o dată) tangență cu Grupul Bilderberg* (109).

Lucrând la postul de televiziune Pro Tv (deci în trustul din proprietatea lui Lauder), prezența Andreei Esca la întruniri ale Institutului Aspen România nu apare ca fiind ceva *ieșit din comun* (în imagine, septembrie 2009 la *Aspen International Committee Meetings*).Și pentru că Giulio Tremonti a fost unul din participanții la *Institutului Aspen ”România în EU.Un an”* (decembrie 2007), puțin se știe de prezența aceluiași Tremonti printre participanții de la adunarea Grupului Bilderberg (8-11 iunie 2006, Ottawa, Canada) alături de Franco Bernabé (vice-președinte la *Rothschild Europe*),Hubert Burda (publicist, CEO la *Hubert Burda Media Holding Gmbh & Co Kg*) și alții.Printre membrii internaționali ai Institutului Aspen se află Michel Pébereau, Condoleeza Rice, Leonard Fischer (co-CEO la *RHJ International*), Yotaro Kobayashi (prezent și în componența Comisiei Trilaterale), regina Noor a Iordaniei.

N: COMISIA TRILATERALĂ

O descriere neașteptată a Comisiei Trilaterale (prezentându-se natura și contribuind la definirea *fizionomiei* acesteia) este prezentată de britanica *Review of International Studies* (nr. 12/1986) prin studiul realizat de profesorul de științe politice Stephen Gill: *Hegemony, Consensus and Trilateralism* (110).Bipolarismul SUA – URSS a contribuit la crearea coeziunii la interiorul alianțelor individuale și datorită activității multi-naționalelor au apărut conexiuni diverse între alianțele individuale.Acest tip de conexiuni pot fi utilizate pentru a explica dialectica dintre partide și *elite* în cadrul guvernului SUA, al Japoniei, respectiv Europa, fiind nevoie de *intelectuali organici* pentru realizarea *blocului istoric* (*convergența istorică între forțele materiale, instituții și ideologie*, între structură și suprastructură, adică între ”masă” și ”conducere”),iar acești *intelectuali organici* (”revoluționari”) trebuie căutați în burghezie.Prin extrapolarea la Comisia Trilaterală, aceasta din urmă apare ca o instituție privată, semisecretă, cu obiectivul definit de trecere la *gestionarea pasajului de la ordinea capitalistă mondială, cu centrul în Statele Unite, spre un ordin mai complex în care forțele și ”actorii” transnaționali (respectiv transguvernativi) sunt integrați în procesul de gestiune*, autorul recunoscând că Trilaterala trebuie văzută ca *nucleul organizatoric al unui bloc istoric transnațional*, locul de fuziune al forțelor sociale, politice și economice (...) care au *interese comune* finalizate nu pe strategia marxistă de luptă pentru supremația clasei proletare, ci al *menținerii condițiilor favorabile acumulării de capital pe scară mondială*.Perspectivă care proiectează Comisia Trilaterală în rolul *unei importante, poate cea mai importantă instituție pentru promovarea hegemoniei unei clase capitaliste supranaționale și de încorporare a elementelor subalterne în alveola acestei hegemonii* (pag. 215).

Pentru a ajunge la obiectivul declarat, Comisia Trilaterală este structurată în *cercuri de participare concentrice* (pag. 218), cu Statele Unite la centru și Germania, Franța, Anglia și Japonia în cercul imediat exterior.Țările sărace nici măcar nu sunt luate în considerare.*Documentele ”TC” - Trilateral Commission aduc în prim plan importanța instituțiilor și organizațiilor internaționale, precum și* ***necesitatea de-a fi adaptate continuu la circumstanțele schimbătoare*** (pag. 218).

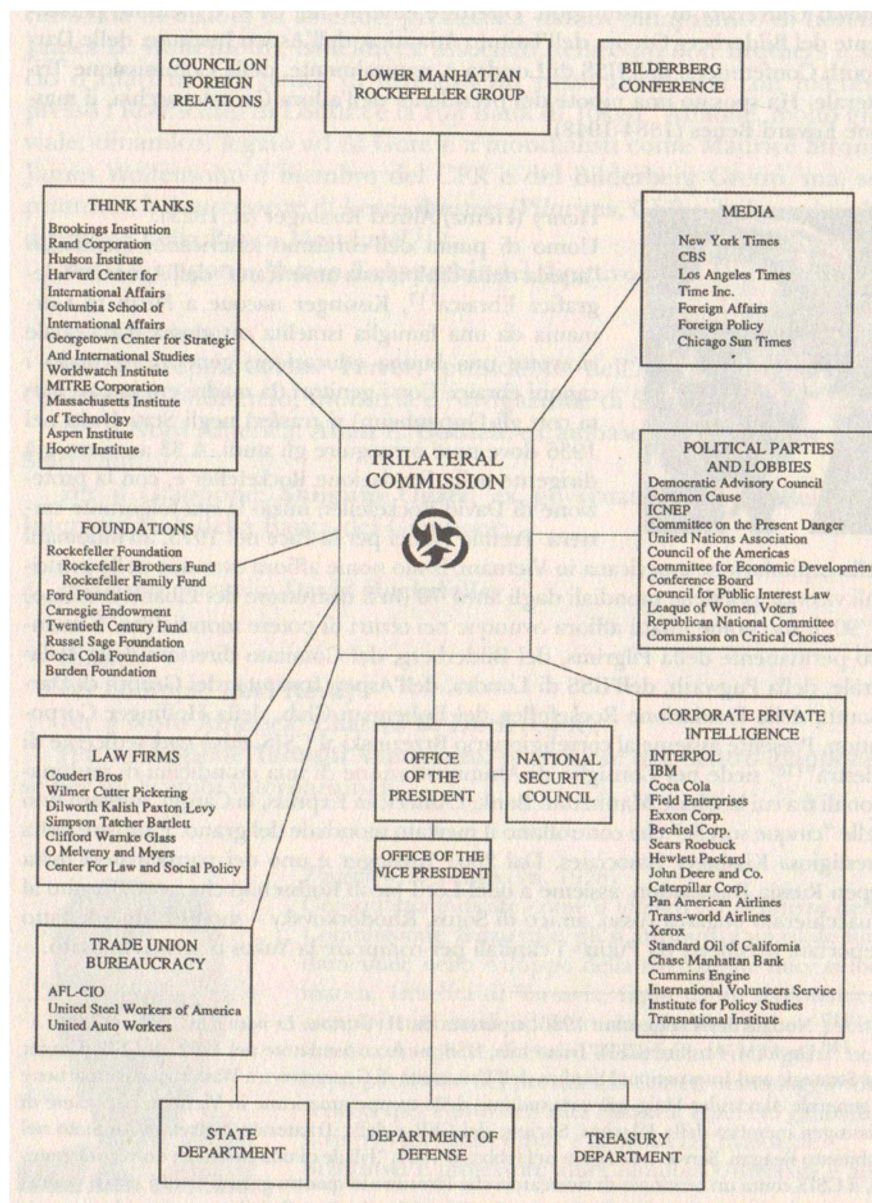
O parte din componenții Comisiei Trilaterale (de la stânga la dreapta): Peter D Sutherland, Sadako Ogata, Zbigniew Brzezinski, Paul A Volcker și David Rockefeller.Nu sunt dificil de recunoscut limbajul și conotațiile tipice ale societăților secrete (a căror caracteristică este *temporaneitatea*) conjugate cu atitudinea lor de urmare a scopurilor predeterminate, dar și prezența persoanelor inițiate (după cum informa autorul) în organizații similare precum Grupul Bilderberg și Institutul Atlantic, *echivalente private ale NATO*, instituții care *(...) în vederea unei concentrări* (cu sensul de ”adunare”) *prevăd o rețea prin care să se vehiculeze ideile blocului istoric transnațional*.Dezvoltarea unui astfel de ”bloc” depinde (în mod strict) de prezența numiților *intelectuali organici*, în stare să elaboreze teorii și ideologii, activi în cadrul *birocrației statale, companii multi-naționale, sindicate, partide politice, centre de studii și elite universitare (...)*, intelectuali cu vederi *mai degrabă tehnocratice și funcționaliste (pe de-o parte), fondate pe decizii raționale / teorii neo-clasice (pe de altă parte)* (pag. 215).Autorul nici nu putea explica mai bine.*Intelectualii organici*, ”artizanii” *noii ordini concentratoare* a bogățiilor mondiale sunt exact acele figuri (de **tehnocrați**) apărute din diverse școli socialisto-fabiane de la Harvard, din franceza ENA, de la London School of Economics, etc.Toate aceste instituții au ca scop formarea *cadrelor-tip* pentru ”establishmentele” guverna-

tive occidentale, de menținere în activitate a acestor cadre prin acțiunea specifică de grup (un exemplu ar putea constitui Institutul Aspen).De fapt, Comisia Trilaterală trebuie să furnizeze condițiile necesare *formării **structurii de gândire** (transnaționale prin natura lor) care la rândul lor să dea un curs logic programelor din agendele internaționale* (pag. 210) în vederea *unei tranziții de la o ordine mondială capitalistă cu centrul pe Statele Unite, către o ordine mult mai complexă, ramificată*, fondată pe-o *competiție globală*, *pe-o mobilitate sporită a capitalurilor mondiale* astfel încât *să fie posibilă controlarea muncii, a sindicatelor și **dezmembrarea statului social*** (pag. 219).

Mugur Isărescu, guvernator al Băncii Naționale a României, fost prim-ministru și membru al Comisiei Trilaterale, prezent la întrunirile Institutului Aspen România (aici în cadrul *Aspen Leadership Gala*).

Acțiunea este rezervată *oligarhiilor publice și private din țările capitaliste dominante* (pag. 214) majoritatea provenind din *multi-naționale, fundații filantropice, universități, reprezentanțe juridice și mijloace de informare* (pag. 216).În cele din urmă se notează că, astfel concepută și structurată, *Comisia Trilaterală respinge deschis comunismul* (pag. 213), în ”armonie” cu *ideatorul* și *teoreticianul* Trilateralei, Zbigniew Brezinski care (cu numai câțiva ani înainte) aducea ”cuvinte de laudă” *forțelor proletare care reprezintă valul viitorului* (111).Ca o *comuniune de intenții* și în ciuda ”respingerii comunimului”, iată ce declara David Rockefeller [fondator și președinte onorific al Comisiei Trilaterale, prezent în executivul acesteia (luna de referință este mai 2010)]: *Oricare ar fi fost costurile, Revoluția Chineză a obținut (fără îndoială) rezultate, nu numai în realizarea unei administrări mai rapide și eficiente a statului, dar și în promovarea unei forte comuniuni de intenții... Experimentul social care a avut loc în China sub conducerea președintelui Mao este unul dintre cele mai importante succese din nistoria omului*.Articolul se încheie cu o serie de informații despre înființarea, organizarea și finanțarea Comisiei Trilaterale care (se recunoaște) *se suprapune cu instituții similare, precum Institutul Aspen și Grupul Bilderberg* (pag. 215).Schema de blocuri din imaginea de mai jos descrie *modul de operare – modus operandi –* al Comisiei Trilaterale, în Statele Unite.În acest sistem oligarhic, *intelectualii organici* ocupă partea centrală și sunt adevărații propulsori ai politicii americane, cu o serie de structuri externe, conectate și funcționale.Organizație admirabilă, chiar meticuloasă, care nu a lăsat deoparte nici un aspect din forțele vitale ale unei țări.Fără nici o îndoială, Grupul Bilderberg este cea mai importantă organizație secretă care acționează în *culisele* evenimentelor mondiale, dar și Comisia Trilaterală (mai restrânsă) are un rol semnificativ în proiectul *noii ordini mondiale*, de fructificare a bogățiilor concentrate în ”mâinile” *puținilor aleși*, de extindere a *controlului* acestora asupra planetei.Despre puterea lui David Rockefeller, Bill Moyers (în 1980, în cadrul documentarului *Guvernul secret*), spunea: *David Rockefeller este exponentul tipic al clasei dominante actuale, o fraternitate multi-națională de oameni care determină cursul economiei globale și care gestionează mișcările internaționale de capital...Cetățeanul (particularul) David Rockefeller se bucură de privilegiile unui șef de stat...Nu trebuie să se supună legilor de la frontiere, nici celor privitoare la pașaport și de puține ori este controlat la bagaje, la trecerea graniței.*

În iulie 1972, la trei luni după întrunirea Grupului Bilderberg (21-23 aprilie, Knokke, Belgia), David Rockefeller și-a transformat faimosul *Pocantico Hills* (pe valea fluviului Hudson, New York) în *cartierul general* unde s-au pus bazele Comisiei Trilaterale.La acea reuniune au participat circa 250 de *operatori financiari*, industriași, politicieni care erau membri ai Grupului Bilderberg și/sau ai CFR.Prima reuniune a Comisiei Trilaterale a avut loc la Tokyo, între 21 și 23 octombrie 1973.Grupul *Americii de Nord* era reprezentat din 75 de persoane.

Dintre aceştia, 35 erau membri ai CFR.Din partea americană se remarcau (în afară de David Rockefeller) Zbigniew Brzezinski, Henry D Owen (membru al CFR, diplomat şi director al Brookings Institution), Robert H Bowie (director al *Centrului de Studii pentru Afaceri Internaţionale* de la Harvard, membru al CFR, participant la întrunirile Grupului Bilderberg, membru al IISS din Londra, al Pugwash) *partizanul declarat al dispariţiei statelor europene, considerate* (de el) *ca anacronice, avocat al destinderii Est-Vest şi al ajutorării Uniunii Sovietice* (112).Imaginea din stânga îl prezintă pe Mugur Isărescu la o adunare a masonilor români.Obiectivul principal al Comisiei Trilaterale era *încorporarea Japoniei în mijlocul unei structuri de alianţe care se rotea în jurul Statelor Unite, concomitent cu creşterea economică a acesteia* (a Japoniei), în acest scop instaurându-se un *trialog* Statele Unite – Japonia – Europa care *ar fi contribuit la atenuarea distanţelor create de* ***structurile diverse de gândire****, derivante din iluminism şi din confucianism* (pag. 212).Din acest motiv, Japoniei îi este acordat statutul de *regiune*, la fel ca Europa şi Statele Unite.Comisia Trilaterală este împărţită pe trei *grupe* cu bază geografică: America, Europa şi Asia Pacific.Comisia are caracter *transnaţional* şi semisecret (113) şi sediul din New York la numărul 345 de pe *East 46th Street*.Cartierul general american se află la Washington, cele european la Paris iar cel asiatic la Tokyo.Ca orice societate paramasonică şi elitistă, membrii ”comisiei” sunt reclutaţi prin ”cooptare”.Reuniunea anuală (de trei zile) din 2006 a avut loc la Tokyo, cea din 2007 la Bruxelles, iar cea din 2008 a avut loc la Washington DC, între 25 şi 28 aprilie.Publicul nu poate participa la adunările Comisiei, iar *mass-media* ”recalcitrantă” nu este primită în cadrul lucrărilor.

Dar din ce fel de persoane este formată Comisia Trilaterală?Multe dintre ele sunt necunoscute (dar la fel de importante), iar altele apar întotdeauna *în lumina reflectoarelor.*Este vorba despre preşedinţi (foşti şi actuali), ambasadori, secretari de stat, investitori de pe Wall Street, bancheri internaţionali, secretari ai fundaţiilor şi asociaţiilor culturale, avocaţi, militari din cadrul Pentagonului (respectiv din cadrul NATO), şefi de sindicate, magnaţi din mass-media, preşedinţi ai universităţilor sau profesori, senatori sau miniştri (selecţionaţi cu grijă).Marea parte a membrilor Comisiei provine din cadrul multi-naţionalelor: circa 34% pentru Statele Unite, 39% pentru Europa şi circa 65% pentru Japonia.Prezenţa *liderilor de sindicat* în cadrul Comisiei nu este întâmplătoare.Holly Sklar (în *Trilateralism: The Trilateral Commission and Elite Planningfor World Management*, South End Press, 1980) explica acest lucru *printr-o componentă a muncitorilor care controlează protestele populare, reducând distanţa dintre Comisia Trilaterală şi masa populaţiei.*Pentru perioada de început, faţă de Grupul Bilderberg (mai vechi ca vârstă), Comisia Trilaterală era limitată doar la reprezentanţi ai Europei Occidentale, ai Japoniei, respectiv ai Americii de Nord (Canada inclusă).În prezent Comisia Trilaterală s-a extins cuprinzând reprezentanţi ai întregii Uniuni Europene, dar a acceptat şi membri din ţările care au făcut parte din *Pactul de la Varşovia*.Comisia Trilaterală se prezintă *ca o organizaţie culturală, a unor persoane private* care nu influenţează în nici un fel politica internaţională.Ziaristul şi cercetătorul Robert Eringer, în lucrarea *The Global Manipulators* (Pentacle Books, 1980), nota că *mulţi membri ai Comisiei Trilaterale se găsesc astăzi în poziţii de conducere, de unde sunt în stare să transpună în practică recomandările politice ale Comisiei Trilaterale; recomandări pe care ei înşişi le-au creat în numele respectivei Comisii*.Scopurile reale ale Comisiei ar putea coincide (astfel) cu cele ale Grupului Bilderberg, sau ale CFR, de *stabilire a obiectivelor unei politici care să permită instaurarea unui ”guvern mondial unic”*.La această concluzia a ajuns şi Antony Sutton în *Trilaterals over America* (CPA Books, 1995).

Citând pagina de web a Comisiei, fiecare *zonă* reprezentată are în componenţă un preşedinte, un vice-preşedinte, un director administrativ, care formează împreună *Comitetul Executiv.*Acest comitet îi desemnează pe eventualii membri, alegându-i de pe o listă mai amplă (respectiva alegere se face şi în baza *proporţiei dintre zone*).Comitetul Executiv se reuneşte de mai multe ori pe an, pentru coordonarea lucrărilor, dar şi pentru actualizarea *programului de acţiune*.Atunci când sunt numiţi în funcţii de conducere în cadrul ţărilor lor, membrii Comisiei au *obligaţia* să demisioneze din Trilaterală.Dar, după cum scria Arlene Johnson (*The Trilateral Commission: Effect on the Middle East*, în *True Democracy*, 24 iulie 1987), *ideologia şi loialitatea acestora nu se schimbă doar pentru că vor ocupa un post în vreun guvern.Loialitatea acordată Comisiei (în schimbul ajutorului pentru a obţine un ”rol de prestigiu”) cere ”continuarea schimbului de favoruri”*.După terminarea îndatoririlor lor în aparatul public, de regulă, membrii Comisiei îşi reiau locul în cadrul Trilateralei.Din punct de vedere organizatoric, Comisia dispune de birouri pentru *responsabilii de zonă*, un mic *staff* angajat cu normă întreagă, linii de telefon şi fax, dar şi cărţi de credit pentru nevoile financiare.

Primele documente publicate ale Comisiei Trilaterale s-au numit *The Triangle Papers*.Două documente au apărut ca urmare a adunării de la Tokyo, trei dintre ele sintetizau rezultatul lucrărilor de la Bruxelles (iunie 1974), iar unul dintre ele a fost redactat după întâlnirea de la Washington (decembrie 1974).Gary Allen, în *The Rockefeller File* ('76 Press, 1976), a făcut o previziune referitoare la Comisia Trilaterală: *Dacă ”The Triangle Papers” sunt considerate ca fiind ”indicaţii”, atunci putem observa patru direcţii principale pe care va evolua economia mondială: se va asista la o reînnoire a sistemului monetar mondial; Statele Unite vor obţine câştiguri majore prin sărăcirea ţărilor Lumii A Treia; creşterea numărului de afaceri cu ţările comuniste şi înăsprirea crizei energetice (pentru obţinerea unui mai mare control internaţional).*La o privire mai profundă, din prisma timpului trecut şi a întâmplărilor care au avut loc, Allen a avut dreptate???

În august 2007, Comisia Trilaterală includea membri din toate naţiunile europene.Dacă în trecut *grupul asiatic* era format doar din japonezi, în prezent membrii Trilateralei provin şi din ţări cu economie în expansiune (precum Indonezia, Filipine, Thailanda), dar şi din ţări capitaliste *cu tradiţie*: Australia, Noua Zeelandă, Coreea de Sud sau Singapore.În acest fel, Rockefeller şi Brzezinski (fondatorii Comisiei Trilaterale şi membri ai Comitetului Executiv pentru America de Nord) au transformat Comisia Trilaterală într-o organizaţie globală.Noii membri, provenind din Kuwait, Maroc, Iordania şi Ucraina, Taiwan, Turcia, Israel, Hong Kong, Africa de Sud, Uruguay, China, Rusia şi Brazilia s-au alăturat lui Domingo F

Cavallo (fost ministru argentinian al economiei) considerat de mulți *opinioniști* drept *cel care a cauzat distrugerea economică a Argentinei*.Imaginea de mai jos reprezintă coperta revistei *Trialogue* din iarna 1974-1975.Membri ai Comitetului Executiv al Comisiei Trilaterale s-au întâlnit cu președintele american Ford (la *recomandarea* Comisiei Trilaterale !!!).În mai 2010, Comisia Trilaterală putea *conta* pe ”sprijinul” lui Mario Monti (viitor prim-ministru al Italiei și *președinte european*), Joseph S Nye Jr (președinte al părții nord-americane), Yotaro Kobayashi (președinte al regiunii Asia-Pacific), David Rockefeller (fondator și președinte de onoare), Peter D Sutherland (președinte european de onoare), Paul A Volcker (președinte nord-american de onoare).Referitor la Paul A Volcker, în 1987, acesta s-a retras de la conducerea *US Federal Reserve System – FED* pentru a prelua conducerea la *James D Wolfensohn Inc* din New York (o bancă de afaceri de dimensiuni medii, specializată în *fuziuni* de societăți).Respectiva bancă a fost înființată și condusă de James D Wolfensohn (fost campion de floretă), fost asociat la *Salomon Brothers*, respectiv asociat al unei bănci de investiții ruso-americane (cu interese de afaceri pe lângă Grupul Rothschild din Londra, dar și la *Fuji Bank* din Tokyo). *De încredere, foarte jovial și dinamic, apropiat al lui Al Gore și de mondialiști precum Maurice Strong, James Wolfensohn este membru al CFR și participant la adunările Grupului Bilderberg; dar, mai ales, este succesorul lui Lewis Preston (membru al CFR, al Comisiei Trilaterale și al Societății Pilgrims) la conducerea Băncii Mondiale* (114).

Trialogue

COMMISSION RECOMMENDS COOPERATION WITH OIL-EXPORTERS, PROPOSES NEW AID AGENCY, CONSULTS WITH FORD AND KISSINGER

Published by: THE TRILATERAL COMMISSION (N.A.)

Printre membrii grupului european se află: Patricia Barbizet (CEO și membră a conducerii la *Artémis Group Paris*); Manfred Bischoff (președinte al consiliului de administrație de la *Daimler AG* – München și fost președinte la *EADS*); Bertrand Collomb (președinte la *Lafarge*, președinte la *Institut des Hautes Études pour la Science et Technologie – IHEST*, președinte la *Institut Français des Rélations Internationales – IFRI*); Alfonso Cortina (vice-președinte al *Rothschild Europe*, ”senior adviser” al Grupului Rothschild pentru Spania și America Latină, membru al *international advisory board* al *Allianz AG* din Madrid); Michel David-Weill (fost președinte la *Lazard LLC Worldwide*, președinte al consiliului de administrație la *Eurazeo* Paris); General The Lord Gutrie (director la *NM Rothschild & Sons*, membru al Camerei Lorzilor din Marea Britanie, fost șef al *Defence Staff*, Londra); Nigel Higgins (*chieff executive* la *The Rothschild Group*, Londra); Mugur Isărescu (care nu mai are nevoie de nici o prezentare); Anne Lauvergeon (CEO la *Areva*, Paris); Ulysses Kyriacopoulos (președinte al *S & B Group*, fost președinte al *Federației Industriașilor Greci*, Atena); Mario Monti [prim-ministru al Italiei, președinte al Universității *Bocconi* din Milano (unde a studiat băiatul cel mare al lui Adrian Năstase !!!), fost președinte al Comisiei Europene, membru al *Grupului de Reflecție al EU privind viitorul Europei (Horizon 2020 – 2030)*, președinte de onoare la *Bruegel* (din Bruxelles)]; Ewald Nowotny [guvernatorul *Austrian National Bank*, fost CEO la *Bawag PSK* din Viena (și apropiat al lui Alfred Gusenbauer)]; Luca Papademos (vice-președinte al *European Central Bank* din Frankfurt pe Main, fost guvernator al Băncii Greciei); Carlo Pesenti (director și manager la *Italcementi* – Bergamo, participant la vânătorile organizate de Ion Țiriac !!!); Dieter Pfundt (*personally liable partner* la *Sal Oppenheim* din Frankfurt pe Main); Dieter Rampl (președinte la *Unicredit Group*, Milano, invitat și el la vânătorile lui Țiriac); Peter D Sutherland; Mihai Tănăsescu (*senior advisor* și membru al Comitetului Executiv al FMI, fost ministru de finanțe); Marco Tronchetti Provera (președinte și CEO la *Pirelli & C* – Milano, fost președinte al *Telecom Italia*).

Din grupul *Americii de Nord* fac parte (aceeași dată de referință ca și pentru grupul european, mai 2010): Harold Brown; E Gerald Corrigan (*managing-director* la *Goldman Sachs Bank* din New York, fost președinte al *Federal Reserve Bank* din New York); André Desmarais (președinte și co-CEO la *Power Corporation of Canada*); Diane Feinstein (senatoare a Statelor Unite și membră *Rotary*); Stanley Fischer (guvernator al Băncii Israelului, fost președinte al *Citigroup International* și vice-președinte al *Citigroup* din New York, fost director al FMI); Richard N Haass (președinte al CFR, fost director al *Policy Planning* – Departamentul de Stat al Statelor Unite, fost director al *Foreign Policy Studies* – Institutul Brookings).În imaginea alăturată, Richard N Haass (dar în calitate de membru al Grupului Bilderberg, împreună cu Étienne Davignon) s-a aflat la București în noiembrie 2011.Emil *hu*-Hurezeanu ”dă și el din coadă” pe la ”masa stăpânilor”.Henry Kissinger; Walter Isaacson (președinte și CEO al Institutului Aspen – Washington DC); Charles R Kaye (co-președinte la *Warburg Pincus LLC* din New York); Fred Langhammer (președinte al *Global Affairs* și fost CEO la *The Estée Lauder Companies Inc*, New York); Condoleeza Rice (profesor de științe politice la Universitatea Stanford, fost *national security advisor* pe timpul președintelui G W Bush); David Rockefeller; David M Rubinstein (fondator și director al *The Carlyle Group*, Washington DC); Strobe Talbott (președinte al *The Brookings Institution* – Washington DC, fost vice-secretar de stat); Peter A Volcker; Ernesto Zedillo [director al *Yale Center for the Study of Globalization* din Universitatea Yale, fost președinte al Mexicului, decorat cu ordinul *Steaua României* (cu grad de *colan*) în 2000]; Mortimer Zuckerman (președinte și editor-șef la *New York Daily News*, fondator și președinte la *Boston Properties Inc* din New York); Lawrence H Summers (director al *Consiliului Economic Național* al Casei Albe).

FOTO: BNR | Richard Haas (stânga), Vicontele Etienne Davignon (mijloc) și Mugur Isărescu (dreapta)

Ernesto Zedillo în cadrul *World Economic Forum*.

Grupul Asia-Pacific este reprezentat (printre alții) de: Chen Dongxiao (vice-președinte al *Shanghai Institute for International Studies*); Tarun Das (Institutul Aspen, India); Kasem Kasemsri (președinte de onoare al *Thailand – US Business Council*, Bangkok, fost prim-ministru al Thailandei); Yotaro Kobayashi; Lee Jay Y (vice-președinte executiv la *Samsung Electronics Co Ltd*, Seoul); Sunil Bharti Mittal (președinte și CEO la *Bharti Enterprises*, India); Mike Moore (fost director al *World Trade Organization* – Geneva, fost prim-ministru al Noii Zeelande); Sadako Ogata (președintă a *Japan International Cooperation Agency – JICA*, fost înalt comisar al ONU pentru refugiați); Shijuro Ogata (fost vice-guvernator al *Japan Development Bank*); Qin Yaqing (vice-președinte la *China Foreign Affairs* de la Universitatea din Beijing); Jusuf Wanandi (vice-președinte și administrator al *CSIS Foundation, Center for Strategic and International Studies*, Jakarta).Reprezentanți ai altor zone (*Triennium Participants*): André Azoulay (consilier al regelui Mohammed al VI-lea al Marocului); Osmar Davies (fost președinte al *Institutului Planificării* din Jamaica); Jacob A Frenkel (vice-președinte al *American International Group Inc – AIG* – președinte și CEO al *Grupului celor 30*, fost guvernator al Băncii Israelului, fost președinte aș *Merrill Lynch International* din Londra); prințul Hassan Bin Talal (președinte al *Clubului de la Roma*, moderator al *World Conference on Religion and Peace*); Andronico Luksic Craig (vice-președinte la *Banco de Chile*, Santiago, Chile); Itamar Rabinovich (profesor al Universității din Tel Aviv, Israel); Rüsdü Saracoglu (președinte al *grupului financiar* din cadrul *Koç Holding*, fost guvernator al Băncii Centrale a Turciei); Grigori Yavlinsky (fost membru al *Dumei* și fondator al partidului *Yabloko*).

Zbigniew Brzezinski (născut în 1928), geostrateg, indicat ca *teoretician* și *artizan* al Comisiei Trilaterale, are un rol fundamental în dezvoltarea *revoluției microinformatice*.Fiu al unui diplomat din Varșovia, și-a completat studiile la Harvard, devenind consilierul de încredere al lui David Rockefeller.Este considerat un *guru* în pregătirea președintelui Carter (pe care l-a *educat* în contul Înaltei Finanțe) și în al cărui cabinet și-a rezervat *Afacerile Externe* și *Securitatea națională*. Este profesor la Universitatea Columbia și la John Hopkins.Împreună cu Kissinger face parte dintr-un grup elitist și închis de la Universitatea Georgetown din Washington.Director emerit al CFR, este membru permanent al Grupului Bilderberg, al Institutului Atlantic, al Institutului Aspen, al Conferințelor Darmouth, al IISS din Londra și al Comisiei Trilaterale.Este căsătorit cu nepoata președintelui Cehoslovaciei (masonul Edvard Benes, 1884-1948).

Henry (Heinz) Alfred Kissinger (Abraham Ben Elazar, potrivit http://es.metapedia.org/wiki/Henry_Kissinger) s-a născut la 27 mai 1923, la Fürth (în Germania) într-o familie evreiască ortodoxă, de la care primește o bună educație generală, conform cu canoanele ebraice.Împreună cu părinții lui (mama era rudă cu Oppenheim), în 1936 se transferă în Statele Unite unde poate să-și continue studiile.*Vârful ebraismului american,* calificat drept *acvila diplomației americane* de Agenția Telegrafică Evreiască (115), la 33 de ani era deja conducător al Fundației Rockefeller, lansându-se către o carieră strălucitoare.Premiul Nobel pentru pace în 1973 (imediat în ziua următoare capitulării americane din Vietnam), numele lui apare peste tot, în principalele chestiuni mondiale) între anii 1970 și 1990 (evenimentele din Liban îi *datorează* multe !!!). Este membru permanent al Societății Pilgrims, al Grupului Bilderberg, al *comitetului director* al Comisiei Trilaterale, al PUGWASH, al IISS din Londra, al Institutului Aspen, al Conferințelor de la Darmouth, al Fundației Rockefeller, al Bohemian Club, al Hollinger Corporation.Este membru al CSIS, un *think tank* considerat de *dreapta* (116), dar se află și în consiliile de administrație a circa 15 multi-naționale, printre care *Chase Manhattan Bank, American Express, Cargill*.Este proprietarul societății *Kissinger Associates*, iar din 2001 este unul dintre ”patronatorii” *Open Russia Foundation*, împreună cu lordul Jacob de Rothschild [cel care i-a lui Kodorkovsky (prieten al lui Sörös și deportat de Putin în Siberia) banii pentru a cumpăra *Yucos* la preț de fier vechi].

Consiliul de conducere de la *Hollinger Corporation Inc* din Toronto (*cartel* autentic al presei engleze, în care *soarele nu apune niciodată*), apropiat al coroanei regale britanice (acționând în paralel cu Kissinger Associates), merită toată atenția.În acest consiliu sunt prezenți (sau au fost prezenți) Peter Brofman (din familia cu același nume); Henry Kissinger; lordul Peter Rupert Carrington; Zbigniew Brzezinski; Evelyn de Rothschild; William F Buckley Jr (membru al Skull & Bones și al Societății Fabian); baroneasa Margaret Thatcher of Kesteven (membră a Societății Pilgrims, participantă la întrunirile Grupului Bilderberg, reprezentant de seamă al RIIA, dar și a faimosului *Grup Parlamentar de Prietenie Anglo-Israeliană – Finchley* (117); (evreul de origini ungare) Paul Reichmann, magnat canadian, proprietar al grupului imobiliar *Reichmann International*, asociat în afaceri cu *Soros's Quantum Reality* (un fond de investiții cu un patrimoniu de circa 525 de milioane de dolari).Numai în Statele Unite, *Hollinger Corporation* controlează 80 de cotidiene; în Israel gestionează cunoscutul ziar *The Jerusalem Post* (care le-a fost cedat de Keneth R Thomson, membru al Societății Pilgrims, omul cel mai bogat din Canada).În Anglia întreține relații de afaceri cu Rothschild, cu Hambro (din City) și controlează *The Daily Telegraph* (118), *London Telegraph* și *The Spectator.*

Dacă se consultă listele cu membrii (actuali ai) Comisiei Trilaterale cu listele participanților la adunările din anii trecuți de la întrunirile acestei Comisii, un prim aspect care apare la vedere îl constituie *stabilitatea* participanților. Conducerea părții americane a rămas identică timp de mai mulți ani; la conducerea europeană, contele Otto von Lambsdorff a fost înlocuit (în 2001) cu Peter D Sutherland; schimbări majore au apărut în partea japoneză, respectiv în cea *dedicată* celorlalte zone.O stabilitate care aduce aminte de cele spuse de Walther Rathenau în 1912: *Trei sute de oameni care se cunosc între ei conduc destinele continentului european și-și aleg din rândurile lor proprii succesori*.În raportul final al adunării de la Copenhaga (din 1995, pag. 33 și 39), R D Blackwill (reprezentant al băncii *Morgan Grenfell* și vice-director al CFR) vorbea despre *guverne trilateraliste* și de *ambasadori trilateraliști* cu certitudinea că persoanele din aceste ”adunări”, aflați în puncte de conducere în cadrul guvernelor naționale, ar fi fost în stare să gestioneze, în mod direct, afacerile cu celelalte națiuni.Unica noutate reieșea din faptul că aceste informații apăreau scrise (în mod deschis) într-un document al Comisiei Trilaterale.

Chiar dacă scopurile *oficiale* ale Comisiei Trilaterale sunt cunoscute, există o oarecare îngrijorare privitoare la *coaliția de persoane* care se află în spatele evenimentelor desfășurate pe plan internațional.*Washington Post* (din proprietatea ”establishmentului”), la 16 ianuarie 1977, făcea cunoscut că *era ceva în neregulă* în cadrul Comisiei: *Membrii Comisiei Trilaterale fac parte dintr-o organizație internațională privată, puțin cunoscută, organizată de un bancher bogat (David Rockefeller) pentru stimularea dialogului între ”establishment”-ele din Europa Occidentală, Japonia și Statele Unite; dar este ceva care ”scârțâie” în Comisie.Actualul președinte (Carter) este membru al Comisiei.Vice-președintele, Walter F Mondale, este și el membru al Comisiei Trilaterale.Membri ai Comisiei sunt și Cyrus R Vance (noul secretar de stat), Harold Brown (noul secretar al apărării) și Michael W Blumenthal (noul secretar al finanțelor).Același lucru se poate spune despre Zbigniew Brzezinski, consilier al lui Carter pentru siguranța națională, dar și despre alte persoane care vor decide politica externă a Statelor Unite pentru următorii patru ani.*La interiorul *establishmentului*, cine a avut de înțeles nu s-a gândit de două ori.La puțin timp după, Katherine Graham (1917-2001), președintă a consiliului de administrație al *Washington Post*, este invitată să se alăture Comisiei Trilaterale, în Grupul Bilderberg, dar și în CFR.De atunci, Comisia Trilaterală a *ieșit* din atenția ziarului.(Un mic amănunt despre Katherine Graham: a fost fiica unuia dintre proprietarii se la *Lazard*, înrudit (la rândul lui) cu bancherii din familia Lehman.

O altă întrebare, care are rostul ei având în vedere aria geografică a celor *implicați*, este: ”Cum se poate explica *raportul* dintre țările industrializate și țările considerate ca fiind *lumea a treia*”? În 1991, Doug Henwood, economist și editor al ziarului *The Nation's*, încearcă să dea un răspuns printr-un articol publicat în ziarul *Left Business Observer* (ziar înființat de el în 1986): *(...) Fiecare grup geografic al Comisiei Trilaterale a preluat sub controlul propriu o serie de națiuni sărace, pentru a avea mână de lucru, teren, respectiv resurse ale subsolului.Statele Unite au ”preluat” America Latină, Comunitatea Europeană a ”primit” controlul Europei Orientale și a Africii Mediteraneene, iar Japonia deține controlul în Asia de Sud-Est.În câteva cazuri, o țară este ”gestionată” de două grupuri.Taiwan și Singapore sunt împărțite între Japonia și Statele Unite; Argentina este ”împărțită” între America și Comunitatea Europeană; Malaezia este ”gestionată” între Comunitatea Europeană și Japonia, iar India de toate trei grupurile împreună.*Will Banyon (în *Rockefeller Internationalism*, NEXUS, vol II, decembrie2003-ianuarie 2004) face cunoscut un alt punct de vedere: *Strategia lui Rockefeller dezvăluie un element fundamental în raportul dintre bogăție și putere: nu contează de câți bani se dispune, ci de cât este capabil cineva să organizeze și să gestioneze aceste organizații (care orientează ideile și politicile diferitelor națiuni), lăsând guvernelor proprii (respectiv membrilor acestora) o importanță (*o responsabilitate*) ”de fațadă”.*

Pentru a pune în practică scopurile proprii, Comisia Trilaterală este preocupată că oamenii (într-o societate democratică) nu ar putea fi de acord cu proiectele legate de viitorul țării lor.Pentru a preveni orice astfel de problemă (înainte ca aceasta să apară), Comisia a recomandat indroducerea de *puteri legislative*, cu scopul (după cum considera Gary Allen) *de-a aduce la un nivel mai echilibrat raportul dintre autoritate și controlul popular* printr-un *plan de centralizare economică și socială (...), un program de micșorare a posibilităților de muncă pentru cei care au primit o educație de nivel mediu* (interviu acordat de Gary Allen lui John Rees și publicat în *The Review of the News*, 27 februarie 1980).Este evident că nici una din aceste inițiative nu poate fi dusă la bun sfârșit fără a deține controlul presei.Privitor la acest lucru, Comisia Trilaterală a propus limitări ale libertății presei, înțelese ca *restricții privitoare la ceea ce mass-media poate sau nu să publice cu ocazia evenimentelor particulare* (rezervate)*, respectiv a circumstanțelor ”delicate”, garantându-se guvernelor dreptul și posibilitatea să nu de-a publicității informații; (...) să se facă uz de acuzația de ”defăimare” și (dacă este necesar), să se doteze guvernele cu ”instrumente” de control ale ”abuzurilor” din mass-media; să se pretindă ziariștilor ”nivele adecvate de profesionalitate”; nerespectarea acestor cerințe ar putea atrage o ”reglementare guvernativă severă”* (Michel Crozier, Samuel P Huntington, Joji Watanuki *The Crisis of Democracy: Report on the Governability of Democracies to the Trilateral Commission*, New York University Press, 1975).La trei ani după publicarea *The Crisis of Democracy*, Samuel Huntington (membru al CFR și al Comisiei Trilaterale) este numit de către președintele Jimmy Carter *coordonator* al planului pentru securitate națională (plan pus în practică de *Consiliul pentru Siguranță Națională*).Din cele prezentate până acum nu este dificil de înțeles că intențiile Comisiei Trilaterale nu au în vedere numai domeniul economic.*Directivele secrete și schimbul de informații de pe piața globală crează o imensă putere politică, mai ales că multi-naționalele nu participă ca societăți individuale sau autonome, ci ca părți ale unui sistem integrat de conexiuni, iar Comisia Trilaterală este cea mai mare extensie a acestei rețele* (Arlene Johnson *The Trilateral Commission: Effect on the Middle East*, cit.).

Opinie care ar coincide cu definiția (*la obiect și edificatoare*) dată Comisiei de către Jacques Chirac, la un dineu oficial din 2 decembrie 1975 (pe când era prim-ministru): *E ceea ce noi aici, în Franța, numim o ”societate de gândire”. Una dintre cele eminente* (119).Ca o sinteză, Comisia Trilaterală este o expresie a *jocului fabian* adaptat la timpurile moderne, după cum stau mărturie *tezele* acestei societăți, aproape identice cu cele ale CFR, RIIA sau ale Grupului Bilderberg:

1 – favorizarea *socialismului tehnocratic* sub diverse forme, peste tot identice și îndelungate în timp (ca durată);

2 – favorizarea religiei doar în măsura în care constituie o *propagatoare* a mondialismului;

3 – înlesnirea acordurilor internaționale fondate numai pe baze economice.În schimb, se opune clar conceptului de **stat - națiune**.

A discuta despre *finanțarea*, despre *posibilitățile materiale* ale Comisiei Trilaterale, ar putea constitui un *pleonasm*.O simplă privire la relațiile (120) din interiorul ei reflectă *dimensiunile* bogăției (respectiv a puterii) manevrate și exercitate de acest colos numai în Statele Unite, asta fără a pune la socoteală societățile comerciale puternice, fundațiile europene și japoneze, respectiv circa 20 de multi-naționale pe care această Comisie le controlează.Cu ajutorul Comisiei Trilaterale se *sustrag* bogățiile popoarelor (*dizolvă*) și se concentrează în ”mâini puține” (*coagulează*), la rândul lor controlate și folosite de către *Autoritate*.Evenimentele se succed cu rapiditate, *frații lubrefiază, pe ici și pe colo, roțile* (121) favorizând desfășurarea acestor întâmplări prin acțiunea acestora (a ”fraților”) la interiorul diverselor partide politice.Jocul, la nivel de politică internă (națională), se desfășoare deschis: unii *militează* distrugând familiile, cultura și moștenirea culturală, ordinea, Armata, în câteva cuvinte, toată structura de rezistență a societății tradiționale în numele unui mondialism liberal,

egalitar și pacifist.Alții *își fac de lucru* distrugând mica industrie, artizanatul, micile întreprinderi agricole, micul comerț în numele *creșterii bogăției societății*, a *liberului schimb*, a *liberalismului economic*.Cei de la *centru* distrug (în numele *umanității și a prieteniei între popoare*) însăși ideea (și **semnificația**) cuvântului **PATRIE**, locul strămoșilor.Totul administrat cu o publicitate percutantă referitoare la *amestecul de rase* (cu sprijinul mai mult sau mai puțin conștient al clerului) prin dezrădăcinarea a ceea ce a mai rămas **sfânt**, **tradițional**, **cultură** și **istorie** dintr-un popor.

Emil Boc la un *pahar de vorbă* cu Bartolomeu Constantin Săvoiu.

Devine un fapt comun asistarea la scenariul alegerilor unde, cetățeanul (*suveran*, *liber* și *independent*) votează și se agită susținând una sau alta din părțile implicate în politică.În realitate nu face decât să se apropie, în liniște și pe nesimțite, de ideile egalizatoare ale cosmopolitismului și ale indiferenței pentru orice valoare, *toxicoman* care absoarbe în doze din ce în ce mai mari *idei* care-i moleșesc spiritul, *păpușă sărmană* care se mișcă în cercul trasat de *compasul masonic*, cu toate consecințele care decurg de aici.

O: KISSINGER ASSOCIATES INC

Comisia Trilaterală nu poate fi *despărțită* de *Kissinger Associates Inc* (cu sedii la New York și Washington), veritabil centru de înalt nivel de *orientare* spre Noua Ordine Internațională, în stare să exercite o influență excepțională la nivel de multi-naționale, respectiv asupra guvernelor.Cabinet restrâns de relații publice, fondat în 1982 la New York cu sponsorizări din partea Goldman Sachs, SG Warburg Pincus, etc, Kissinger Associates oferă consultanță de foarte înalt nivel la cel puțin două duzini de multi-naționale (bancare, comerciale și industriale), toate aflate pe *orbita* Comisiei Trilaterale.Iată câteva dintre acestea: *Chase Manhattan Bank, American Express*, ramura britanică a *General Electric*, suedeza *I M Ericsson*, *Union Carbide*, *Coca Cola*, *FIAT*, *Daewoo Group* – Coreea de Sud, LBS Bank (banca de stat din Ljubljana), *Montedison*, *Arco Steel*, *Nippon Life Insurance*, *A J F O'Reilly*, *Asea Brown Boveri*, *Volvo*, belgiana *Bell Telephone*, *Midland Bank* [unul dintre cei mai mari creditori ai țărilor din Lumea a III-a (122)].Aceeași *consultanță* este extinsă la cel puțin șase guverne externe.Multi-naționalele și respectivele guverne plătesc acest *privilegiu* de la 150.000 la 400.000 de dolari pe an, astfel că în 1988, Kissinger Associates a facturat respectabila sumă de cinci milioane de dolari (123).Adevărat *think tank* al *sistemului*, Kissinger Associates se folosește de fondurile lui Warburg și ale lui Rockefeller (a se citi *City* și *Wall Street*) și (prin administratorii prezenți în societăți și cluburi mondialiste) de structurile omnipotente ale CFR, RIIA, ale Comisiei Trilaterle, ale Grupului Bilderberg, ale Institutului Aspen.

În afară de Kissinger (în calitate de președinte) și Alan R Batkin (ca vice-președinte), consiliul de administrație de la Kissinger Associates Inc includea (și include) personalități de seamă.Lordul Eric Roll of Ipsden; William E Simon (1927-2000), deja secretar al finanțelor americane, membru al Societății Pilgrims, al Ordinului de Malta și al CFR, director al Citigroup, al Halliburton, al Heritage Foundation; William D Rogers, fost secretar al Departamentului de Stat, membru al CFR; Lawrence Eagleburger, fost înalt responsabil al Departamentului de Stat, membru al CFR, al IISS din Londra, colaborator al lui Kissinger în *consiliul american de securitate*; lordul Carrington, membru al părții britanice a Societății Pilgrims, al RIIA, al Comisiei Trilaterale, al Grupului Bilderberg, fost secretar general al NATO, director la Hambro's Bank, la Rio Tinto Zinc și al ramurii britanice a General Electric; Robert Orville Anderson, până în 1986 (timp de douăzeci de ani) președinte la Atlantic Richfield – ARCO, fost director la Chase Manhattan Bank, membru al CFR, al Comisiei Trilaterale și participant la întrunirile Grupului Bilderberg, președinte emerit al Institutului Aspen; Pehr Gyllenhammar, director al societății suedeze Volvo, membru al Institutului Aspen; Edward L Palmer, președinte la Citicorp, Monsanto, Corning Glass, Borg Warner, etc; Alan Stoga, economist aflat în conducerea CFR dar și a First National Bank din Chicago; Étienne Davignon, membru al European Round Table, *căpetenia* Grupului Bilderberg, președinte al Société Générale de Belgique, președinte al Agenției Internaționale pentru Energie, președinte al Fundației Spaak, membru al Comisiei Trilaterale și al Institutului Belgian pentru Afaceri Internaționale – IRRI; T Jefferson Cunningham III, președinte al Chase Manhattan Bank (124) și al Hudson Chartered Bancorp Inc, guvernator al Fundației Ditchley; Mario d'Urso (născut în 1940), președinte (între 1988 și 1995) a filialei italiene a Lehman Brothers.Protejat al familiei Agnelli (conform ziarului *Il Giornale* din 29 aprilie 1996), d'Urso este director (la New York) al Jefferson Insurance Co care reprezintă în Statele Unite interesele de afaceri ale Assicurazioni Generali.

În decembrie 2002, Kissinger a fost numit în fruntea comisiei guvernamentale de cercetare a evenimentelor din 11 septembrie 2001, dar democrații din *Congresul* american au refuzat numirea lui pretinzând ca mai întâi acesta să facă publice numele clienților de la Kissinger Associates.Kissinger a refuzat și a renunțat la numire motivând decizia prin *conflict de interese*.

NOTE:

1 – Este interesant de remarcat că Mihail Gorbaciov, sub a cărui președinție (în 1989) s-a înființat la Moscova o lojă a B'nai B'rith, dă numele unei fundații reprezentată la ONU, declarată *organism exclusiv caritabil, cu scopuri educative, dar fără scopuri lucrative*.Începând cu 1994, secțiunea principală a Fundației Gorbaciov își are sediul într-un așezământ luxos pus la dispoziție de către armata americană, la marginea unei baze militare.Chiria este plătită de multi-naționale ca *Pepsi-Cola* sau *Tyson Chicken*, ambele reprezentate în Comisia Trilaterală.Președinte al secțiunii americane este Jim Garrison (pentru o anumită perioadă a fost director executiv la Institutul Esalen), iar secretar permanent este Amy Vossbrink.Din partea rusă, consilier este (ministrul de interne) Viktor Erine (cine controlează *ministerul* controlează și *teritoriul* !!!).Printre consilieri

s-au aflat (și se află) Alan Craston, George P Shultz.Tot Shultz a fost cel care, împreună cu James Baker și cu Carter, l-au impus la președinția Georgiei pe fostul general KGB Edouard Șevarnadze.Pură *coincidență* (sau nu), Șevarnadze este unul dintre fondatorii *Asociației Internaționale de Politică Externă* cu sediul la San Francisco, al cărei președinte este ... Jim Garrison.Fondurile sunt primite (numai în 1992 a primit circa 75 de milioane de dolari) de la Fundațiile Rockefeller, Carnegie pentru Pace, de la familiile Mellon și Pew, de la American Express, Time Warner, Nabisco, GE Aerospace, Louisiana Pacific, dar și de la Pamela Harriman (1920-1997), soția lui Averell W Harriman.Sursa acestor detalii, Villemarest (*La Lettre d'information*, nr. 4/1995), concluziona: *În 1992, Gorbaciov călătorea cu avionul privat al directorului revistei Forbes. În aprilie 1993 a devenit președinte mondial al Crucii Verzi cu "binecuvântarea" lui Al Gore și a Mayei Angelou – poeta guru a lui Clinton*.
2 – Conform ziarului *La Stampa* din 8 august 1994.
3 – Numărul din vara lui 1990 al *Foreign Affairs*, revista oficială a CFR.Barry Rubin, expert pentru Orientul Mijlociu la *John Hopkins University Policy Institute*, în articolul intitulat *Restructurarea Orientului Mijlociu* invoca *măsuri speciale* pentru a termina cu *anumite state agresive* care încercau să se doteze cu armament nuclear, făcând referire clară la Iraq.În *Time* din 6 septembrie 1990, Otto Friedrich observa: *Dacă Israelul insistă în dreptul lui de-a fi unica putere nucleară din zonă, atunci să se ocupe singur de tentativele irachiene de intrare în clubul atomic: acest fapt nu justifică o intervenție americană preventivă* indicând și numele celor care, din coloanele ziarelor la care lucrau, cereau declanșarea războiului împotriva Iraqului: Abe Rosenthal (de la *New York Times*); colegul acestuia, William Saphire; Karl Krauthammer (de la *Washinhton Post*); politologul Stephen Coen (de la Universitatea Princeton care invoca utilizarea bombei cu neutroni împotriva *monstrului* Saddam).
4 – Conform opiniei lui Villemarest, în conflict au fost folosite arme de distrugere în masă precum *termobaricele* al căror efect post-explozie (într-o anumită zonă) constă în eliminarea oxigenului din aerul necesar ființelor vii, provocând moartea în câteva minute.În ultima perioadă a conflictului ar fi fost lansate asemenea bombe (în valuri) deasupra soldaților în retragere, deasupra civililor (femei, bătrâni, copii) în fugă din orașele din sudul Iraqului spre deșert, zone unde nu exista nici un obiectiv strategic.S-a ajuns la circa 115.000 de victime, *versiune modernă* a Dresdei și a Hiroshimei (vezi *La lettre d'information*, nr. 7/1991).Se calculează că numai *atacul chirurgical* din 17 ianuarie 1991, declanșat asupra Baghdadului, ar fi dus la pierderi între 15.000 și 20.000 de civili (conform *Code*, nr. 3/1991, p 50).
5 – Un alt fapt demn de atenție.Conform unui articol apărut în săptămânalul anglo-ebraic *The Jewish Press* din New York, din 4-10 februarie 1994, Israelul ar avea circa 70 de rachete cu încărcătură nucleară (în realitate peste 200 conform rapoartelor revistei britanice de armament *Jane's*) localizate în adâncul deșertului, îndreptate spre orașe ale lumii.Nimeni nu se gândește să denunțe eventuale *violări de tratate și acorduri* din partea Israelului.Ziarul *Il Giornale* din 11 iulie 1994 își punea o altă întrebare: dacă una din aceste rachete ar fi îndreptate spre Roma, *capitala papatului catolic*?Faptul că *umblă cu cioara vopsită* nu este ceva nou pentru Israel.După ce în octombrie 2010 UNESCO a declarat *patrimoniu cultural palestinian* "Grota Patriarhilor" (din Hebron, în Cisiordania) și "Mormântul lui Rachele" din Betleem, *sustrăgându-le* de pe lista locurilor istorice israeliene, reacția dură a vice-ministrului Afacerilor Externe (Danny Ayalon) a Israelului nu s-a lăsat așteptată: *Nu mai avem nici o intenție să colaborăm cu UNESCO*.
6 – Conform Zbigniew Brzezinski *Il mondo fuori controllo – Lumea în afara controlului*, Milano, Longanesi & Co, 1993, p 108.
7 – Ivi, p 166-168.
8 – Articol apărut în *Foreign Affairs*, vara lui 1993.Huntington este membru este membru al CFR și al Institutului de Studii Strategice din Washington.
9 – Pentru o aprofundare mai detaliată a problemei islamului în raport cu mondializarea se pot studia *Atti del 8° Convegno di Studi Cattolici – Documentele celei de-a opta adunări de Studii Catolice*, Rimini, *La Tradizione Cattolica*, *Expansionismul islamic – ieri și azi* și articolul publicat în revista *La Tradizione Cattolica*, nr. 3/2001 – *Turnurile Gemene și Guvernul Mondial: încă un efort!*.
10 – Daniel Ligou *Dictionnaire de la Franc-Maçonnerie*, Paris, Éd. PUF, 1998, p 150.
11 – *Tribune Juive* – ziar israelit din Franța, nr. 997/1986.
12 – Robert Aron *Lettre ouverte à l'Église de France – Scrisoare deschisă pentru Biserica Franței*, Paris, Éd. Albin Michel, 1975.Citat din H Le Caron *Dieu est-Il antisemite?L'infiltration judaïque dans l'Église conciliaire – Dumnezeu este antisemit?Infiltrarea iudaică în Biserica conciliară*, Escurolles, Éd. Fideliter, 1987, p 67.
13 – În ordine, ultimii președinți internaționali ai B'nai B'rith au fost: Tommy P Baer (1994-1998), Richard D Heideman (1998-2002), Joel Kaplan (2002-2006) și Moishe Smith (2006-2009).
14 – Yann Moncomble *Les professionnels de l'antiracisme*, Paris, cit, Éd. Yann Moncomble, 1987, p 231,232.
15 – Extras dintr-o broșură editată de B'nai B'rith europeană, citată de Emmanuel Ratier în *Mystères et secrets du B'nai B'rith – Misterele și secretele B'nai B'rith*, Paris, Éd. Facta, 1993, p 68,69.
16 – În 1940 era secretar general al *Comunității Sefardite* (descendenți ai evreilor care au locuit în Spania, înainte de expulzarea lor în secolul al XV-lea) din Londra.Vezi și Yann Moncomble *Les professionnels*..., cit., p 245.
17 – Yann Moncomble, cit., p 231, 232, dar și *Lectures Françaises*, nr. 251 din martie 1978.Din alte surse, obiectivul proclamat al B'nai B'rith este acela de unire a evreilor *pentru cele mai înalte interese ale umanității și ale lor* (*Jewish Observer and Middle East Review*, Londra, 11 octombrie 1968).
18 – În număr de 1800 (dintre care mai mult de 200 în Israel) cu circa 1450 de obediențe feminine.
19 – *Lectures Françaises*, nr. 385 din mai 1990.
20 – Într-o traducere aproximativă, *kahal* ar însemna *comunitate, republică*.După distrugerea Templului din Jerusalim și uciderea conducătorilor patrioți, masa poporului s-a văzut dependentă de *societatea înțelepților* – deținători ai secretului sacerdotal și ai duplicatelor textelor sacre scăpate de la distrugere.Acești noi guvernatori au reușit să stabilească un control

strict asupra poporului punând legile proprii peste cele *zece porunci ale lui Dumnezeu* prin constituirea unui guvern destul de eficient numit *kahal* (care se va ”reforma” pe baze noi după *împrăștierea* din 135 d. H) și contribuind (în secolele succesive) la formarea *Talmudului*, adevărata *carte a cărților* ebraismului post-creștin, așezat de rabini deasupra Bibliei.Peste puțin timp, acest *kahal* a luat forma unui *Sanhedrin* mobil, transferându-se în 320 d. H în Babilonia, după care la Cordoba (în Spania) pentru ca în cele din urmă să se transfere (M Blondet *I fanatici dell'Apocalisse – Fanaticii Apocalipsei*, Rimini, Il Cerchio, 1992, p 50) la Cracovia, după expulzarea evreilor din Spania de către regina Isabella (în 1492).
21 – E C Knuth *The Empire of ”The City” - Imperiul ”City”*, California, The Noontide Press, 1983, p 63.
22 – P Virion *Le Nouvel Ordre du Monde – Noua Ordine a Lumii*, Saint-Céneré, Éd. Téqui, 1974, p 105.
23 – Preluat din H Le Caron *Le plan de domination mondiale de la Contre-Église – Planul de dominare mondială a mișcării Anti-Biserică*, Escurolles, Éditions Fideliter, 1985, p 49.
24 – Executive Intelligence Review *Dope Inc*, Washington DC, 1992, p 617.
25 – Nu este dificil de observat că în prezent (de fapt), prin *Conciliul Vatican II*, Biserica și-a pierdut libertatea.Și chiar mai rău, acest lucru s-a realizat pornind din interiorul ei.
26 – Yann Moncomble *Les professionnels*..., cit., p 262.
27 – P Virion *Le Nouvel Ordre*..., cit., p 40.
28 – Ralph M Wiltgen SVD *Le Rhin se jette dans le Tibre – Rhinul se varsă în Tibru*, Bouère, Éd. Dominique Martin Morin, 1992.
29 – Publicația *30 Giorni – 30 de Zile*, numărul din mai 1986, p 56.
30 – Fapt confirmat ca adevărat de episcopul de Regensburg (Germania), Rudolph Graber, conform *Sant' Anastasio e la Chiesa del suo tempo – Sfântul Anastasie și Biserica din vremea lui*, Brescia, Edizioni Civiltà, 1974, p 71.
31 – Despre Jules Isaac și (mai pe larg) despre rolul papei Ioan al XXIII-lea ca papă al *Conciliului* vezi *Sodalitium*, numere diverse; Verrua Savoia – care a făcut un studiu amplu pornind de la o documentație credibilă.
32 – Yann Moncomble *Les professionnels*..., cit., p 278.
33 – Citatele acestor autori sunt preluate din cartea menționată a lui Yann Moncomble, la p 267.Albert Memmi s-a născut în ghetoul din Tunis, a fost elev al școlii rabinice, după care a urmat studii la universități franceze.Sionist, socialist, anticolonialist, unul din principalii teoreticieni ai *antirasismului*, este autor de scrieri care se disting prin onestitate intelectuală.
34 – Vladimir Rabi *Anatomie du judaïsme français – Anatomia iudaismului francez*, Paris, Éditions de Minuit, 1962, p 188 și 204.Citate reluate de L de Poncins în broșura intitulată *Il problema degli ebrei al Concilio – Problema evreilor în Conciliu*, 1965, reprodusă în AA.VV. *Infiltrations ennemies dans l'Église – Infiltrarea inamică în Biserică*, prin grija lui Henry Coston, *Documents et Témoignages – Documente și mărturii*, Paris, Éd. La Librairie Française, 1977.
35 – În afară de această carte (în italiană apărută la Nardini Editore, Florența, 1976), Jules Isaac (care se declară ateu) a scris alte două cărți importante: *Genèse de l'antisémitisme – Geneza antisemitismului* (Calman-Levy, Paris, 1956), a cărei idee de fond este că antisemitismul lui Hitler nu ar fi fost posibil fără antisemitismul Bisericii (susținut de doctrinele diverșilor sanctificați: San Giovanni Crisostomo, Sant'Agobardo, San Gregorio, Sant'Agostino) și *Verità e mito – Adevăr și mit*, (Roma, Carabba Editore, 1965), o sinteză a celor două cărți precedente (în această carte Isaac condamnă *creștinismul* pentru seculara *învățătură a disprețului*, pentru ideile tradiționale *despre împrăștierea lui Israel* ca o *pedeapsă a Providenței*, pentru *iudaismul degenerat din vremurile lui Isus* și pe evrei ca *popor deicid* – arătându-l cu degetul ca pe un inamic).
36 – Cu un tiraj de 7.750.000 copii la fiecare număr, era a doua revistă americană după *Life* (cu 8.500.000 de copii).Aceasta din urmă a fost înființată de Henry R Luce (membru al Societății Pilgrims) în 1954.*Look Magazine* a fost înființată de frații Cowles (membri ai CFR), cu finanțări de la de Fundațiile Rockefeller, Ford și Carnegie.
37 – *Look*, vol. 32, nr. 2.
38 – Yann Moncomble, cit., p 271.
39 – Ivi, p 272.Dar și Henry Coston *Prélats et Franc-Maçons – Preoți și francmasoni*, Paris, Publications Henry Coston, 1978, p 72.
40 – *Review of International Studies*, Londra, 1986, nr. 12, p 221.*Hakone* este numele unei localități lângă muntele Fuji unde, începând din 1974, Rockefeller și Brzezinski se întâlneau cu persoanele din Comisia Trilaterală și din Institutul Atlantic.
41 – Scrisoarea de informare a lui Emmanuel Ratier, *Faits & Documents*, 1 octombrie 2000, p 8.
42 – *Lectures Françaises*, nr. 537, ianuarie 2002, p 62.
43 – E C Knuth *The Empire of ”The City”*, cit., p 9.
44 – Construită de E H Harriman (membru al Skull & Bones) drept *centru pentru conferințe*, este donată de fiul acestuia (Averell Harriman) către *American Assembly*, organizație a Universității Columbia din New York.Prin consiliul de administrație s-au perindat: Arthur G Altschul (de la Goldman Sachs), Whitney MacMillan (președinte de onoare la Cargill și membru al Comisiei Trilaterale), Paul A Volcker, Clifton R Wharton (membru al CFR, director la Ford Motor, finanțatoare a American Assembly).
45 – J Bordiot *Le pouvoir occulte fourrier de communisme – Puterea ocultă ”din spatele” comunismului*, Chiré-en-Montreuil, Éd. de Chiré, 1976, p 263, 264.Un studiu mai complet despre Societatea Pilgrims se află în Yann Moncomble *Les vrais responsables de la troisième guerre mondiale – Adevărații responsabili ai celui de-al treilea război mondial*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1982, p 387.
46 – Președinte al acestei fundații era Gianni Agnelli, născut la 12 martie 1921 la Torino (din căsătoria lui Edoardo Agnelli cu Virginia Bourbon del Monte) și decedat în 2003.*Avocatul*, exponent al celei mai celebre familii italiene, a condus *FIAT SpA*, o multi-națională și (în același timp) unul dintre marile imperii industriale (și financiare) ale Europei.Patrimoniul familiei este controlat de două societăți financiare, IFI (condusă de *avocat*), respectiv IFIL (condusă de fratele acestuia, Umberto), ambele administrate de Banca Lazard Frères din New York.Gianni Agnelli a avut doi copii: Edoardo (care s-a sinu-

cis în 2000), respectiv Margherita care (în 1975) s-a căsătorit cu Alain Elkann (născut la 23 martie 1950 într-o familie evreiască).Tatăl lui Alain, Jean Paul Elkann (1921-1996), bancher și industriaș, a fost președinte al Consistoriului Ebraic din Paris (între 1967 și 1982) și pentru o perioadă îndelungată în timp s-a aflat în consiliul de administrație de la *Christian Dior SA*.John Elkann (fiul lui Alain și nepot al lui Gianni Agnelli) este (printre altele) personalitate importantă a Institutului Aspen, fiind și membru al *RIT Capital Partners* (un fond de investiții gestionat de familia Rothschild).Lapo Elkann (fratele lui John și fiu al aceluiași Alain) și-a început *ucenicia* în lumea politică și a afacerilor drept *secretar* al lui Kissinger.
47 – În realitate, în societățile oculte este folosit sistemul *vaselor comunicante*.Aceeași persoană poate fi prezentă ca *membru* în mai multe asociații (grupuri, comisii) exercitând un control încrucișat în activitatea acestora și trimițând la centru (dar și primind de la centru, spre difuzare) fluxul necesar de informații.Printre persoanele afiliate la diverse institute de afaceri internaționale se află și membri ai Societății Pilgrims, ai CFR, RIIA, etc.
48 – Cu origini evreiești (după cum a afirmat chiar el într-un interviu publicat în *The New York Times* la 14 martie 1935), F D Roosevelt (1882-1945) a fost inițiat în *Holland Lodge N° 8* din New York la 28 noiembrie 1911, ajungând rapid la gradul 32° al RSAA.Conform textelor masonice, gradul 32° *reprezintă ”arma masonică” care luptă pentru Libertate, pentru Egalitate, pentru Fraternitate*, lucruri care nu se pot trece cu vederea dacă se ține cont de *caracterul* politicii lui Roosevelt din perioada războiului.Fiind al 32-lea președinte al SUA, este ales (prima dată) în 1932.Fiul acestuia, John A Roosevelt, a fost membru al *Societății Hughenote*, respectiv al Societății Pilgrims și (conform obiceiului din marile familii) a fost căsătorit cu Felicia Warburg (vezi Henry Coston *Le veau d'or...*, cit., p 351).
49 – Yann Moncomble *La Trilaterale*..., cit., p 5.
50 – Vezi și E C Kunth *The Empire*..., cit., p 63, 64.Despre Morgan începe să se vorbească în 1864 când Junius S Morgan (1813-1890) a înființat (ca *agent* al familiei Rothschild) compania cu același nume.La moartea lui Junius, fiul acestuia John Pierpont (1837-1913) a moștenit o avere veritabilă, chiar dacă era mai mică decât a lui Rockefeller, DuPont, Harriman sau Carnegie.Membru al Societății Pilgrims, a înființat General Electric și colosul *United States Steel Corporation*.Fiul lui, John Pierpont Jr (1867-1943), membru al Societății Pilgrims, a condus (la Londra și New York) banca tatălui – *J P Morgan* – extinzând imperiul către industrie, căi ferate, asigurări.Fiul lui John Pierpont Jr (Henry *Harry* Sturgis, 1900-1982), în anii '70 ai secolului trecut a fost prezent în consiliul de conducere al Societății Pilgrims, al Morgan Stanley, General Electric Co și al Pierpont Morgan Library.
51 – Împrumutul avea ca rezultat *stabilizarea cursului lirei italiene* și o dată cu el, a regimului fascist.Sub influența aceleiași *J P Morgan & Co*, ministrul italian de finanțe, contele Giuseppe Volpe di Misurata, își asigura (în același an prin Banca Italiei) controlul politicii monetare naționale.Nicholas M Butler (susținător al lui Mussolini) repeta studenților (în realitate Marii Finanțe îi era indiferent *felul guvernării*) că regimurile totalitare făceau să apară *oameni inteligenți, cu caracter dârz și un curaj mai mare decât în regimurile politice bazate pe alegeri* (W R Manchester *The Glory and the Dream: a Narative History of America*, 1932-1972, Bostom, Little, Brown & Co, p 67, 68).
52 – A C Sutton *America's Secret Establishment*, cit., p 39.
52 bis – Lordul Philip Henry Kerr (1882-1940), în perioada 1905-1910, a făcut parte din *kindergartnerul* lui Alfred Milner, o organizațe de fațadă a societății secrete a lui Rhodes.A fost reprezentant de seamă al RIIA, și din 1925 a fost secretar al *Rhodes Trust*.În 1930 primește titlul de al *XI-lea marchiz de Lothian*.
53 – Citatele lui Thorkelson sunt disponibile (pe lângă *Documentele Congresului* din Washington) și în rețea, la http://watch.pair.com/pilgrim.html (februarie 2007).
54 – Conform lui Yann Moncomble *Les vrais responsables*..., cit., p 58,59.
55 – Celelalte universități sunt *Brown*, *Vanderbilt, Duke* și *Rutgers* (din New Brunswich – New Jersey).
56 – Cotidianul *Los Angeles Times – Abortion Held Way to Avoid Tyrants*, 22 mai 1970, part. I, p 9.
57 – Desmond MacRae, articolul *The coming of the age of the Group of Thirty*, *Global Custodian Magazine* – trimestrial prestigios al Companiei Financiare *Asset International*, Greenwich, numărul din iunie 1990.
58 – Desmond MacRae, articolul *The coming of the age of the Group of Thirty*, cit..
59 – Rosario Esposito *La Massoneria in Italia dal 1800 ai nostri giorni – Masoneria în Italia de la 1800 până în prezent*, Roma, Paoline1979, p 660, o lucrare apologetică referitoare la Masonerie.
60 – Companie de gestiune financiară *globală* de primă mărime, cu sediul la New York, prezentă în mai mult de 70 de țări în *serviciul* guvernelor, instituțiilor, dar și al multi-naționalelor.
61 – A fost înființată de către David Rockefeller, având inițial numele de *Inter-American Relations*, în 1965.Denumirea actuală – *Americas Society* – a primit-o în 1985.David Rockefeller i-a fost președinte între 1981 și 1992, iar scopul acestei societăți era *(...) informarea persoanelor-cheie din lumea academică, artelor, afacerilor, guvernamentală despre valorile, problemele și rezultatele din celelalte țări ale continentului american*.În conducere, alături de Rockefeller se aflau (printre alții) W R Rhodes și Alan Stoga, ajutați de un consiliu compus în principal din personalități din America Centrală și de Sud. America's Society este considerată *longa manus* a Înaltei Finanțe mondialiste în țările Americii Latine, acționând cu ajutorul *Council of America*, cu sediul la New York.Președinte al America's Society, respectiv al Council of America a fost ambasadorul american în Columbia Thomas Edmund McNamara (membru al CFR).Al Gore, fostul vice-președinte al Statelor Unite, vorbind *Consiliului* la 13 mai 1996, își amintea: *David Rockefeller și vizionarii (bărbați și femei) care i s-au alăturat la formarea Consiliului Americilor, au avut înțelepciunea să înțeleagă că afacerile Americii sunt și ”afacerile Americilor” și că numai prin dialog, colaborare și comerț, legăturile cu trecutul neliberal al emisferei noastre pot face loc la o nouă eră de progres și prosperitate*.
62 – Este una dintre cele mai mari instituții financiare din lume, o *corporație* diversificată (bancă și grup de asigurări) care include *Citicorp* și *Citibank* (la rândul ei, una dintre cele mai mari bănci din lume).Este parte a imperiului lui Rockefeller. Din 1999 este condusă de Robert E Rubin (evreu)unul din directorii de la *Ford Motor co*, membru al CFR, fost președinte al Goldman Sachs și fost ministru american de finanțe.

63 – Istoria Round Table și a *emanațiilor* ei se încrucișează cu cea a Societății Fabian.
64 – E C Knuth *The Empire*..., cit., p 62.
64 bis – Iată un extras din textul scrisorii: *(...) soluția la ideea mea este o societate a cărei organizare să o copie pe cea a iezuiților, ... sunt om și aș vrea ... ca numele meu să fie legat pentru totdeauna de Anglia.Aș vrea să transmit o idee care, în ultimă instanță, să conducă la încetarea tuturor războaielor, la o limbă universală care să ducă la absorbția treptată a bogățiilor și a inteligențelor într-un ordin superior.(...).Este plăcută fascinația Americii, de curând intrată pe scenă, dar fără să fie recunoscută (...) cu care să împărțim un program de guvernare mondială* (William T Stead *Cecil John Rhodes*, *The American Monthly Review of Reviews*, New York, May 1902, volume XXV, N° 5, p 556 și 557).
65 – M E Ravage *Grandeur et décadence de la Maison Rothschild – Măreția și decăderea Casei de Rothschild*, Paris, Éd. Albin Michel, 1931, p 109.
66 – Conform lui Yann Moncomble *Les vrais responsables*..., cit., p 105 și *Dope Inc*, cit., p 272.
66 bis – Otto H Kahn (1867-1934), partener la Kuhn, Loeb & Co din 1897, a fost director al CFR în perioada 1921-1934.
67 – Yann Moncomble, cit., p 85, 86.
68 – Societate chimică americană al cărei pachet majoritar de acțiuni este controlat de către *Eagle Star Holdings* din Londra, care-i aparține lui Evelyn de Rothschild (născut în 1931), văr al lui Guy și al defunctului Edmond.O parte de 23% din acțiune le deține grupul Bronfman (descendenții unui evreu – Yechiel, mutat dintr-un ghetou rusesc la Winnipeg, în Canada, în 1915).După ce s-a îmbogățit (la fel ca și familia Kennedy) din contrabanda cu alcool în Statele Unite pe durata *prohibiției* (vezi și *Dope Inc*, capitolul *Banda Bronfman*), cei din familia Bronfman au înființat *Seagram*, cea mai mare multi-națională a alcoolului, cu o prezență în circa 70 de țări.Conducerea concernului i-a revenit lui Edgar Bronfman Sr (născut în 1930), membru de seamă al CFR și al Comisiei Trilaterale, dar și înalt reprezentant al B'nai B'rith, vice-președinte de onoare al ADL și președinte al Consiliului Mondial Evreiesc.Bronfman a fost *protejatul* lui Armand Hammer (care a fost președinte la *OXY – Occidental Petroleum*, a 13-a societate petrolieră americană), mare susținător al Israelului, *ultimul evreu de la Curte* (după cum anunța un ziar a doua zi după moartea lui).Poreclit și *Arm Hammer – mâna cu ciocanul* (ziarul *Il Giornale* din 12 decembrie 1990), Hammer îl avea pe Bronfman alături și la *USTEC – Consiliul Economic și Comercial Sua – URSS*, o asociație a oamenilor de afaceri americani înființată în 1973 (care reprezenta mai mult de 300 de societăți comericale americane mari, condusă de un consiliu permanent care în 1986 avea 31 de directori americani și 31 de directori sovietici).USTEC și-a încetat activitatea în 1990 prin *căderea comunismului*, i-ar prezența insistentă a lui Bronfman în zonă ar putea explica pregătirea *căderii*, respectiv (imediat după eveniment) reluarea relațiilor diplomatice dintre Israel și URSS. De fapt, *nu este nici o contradicție între comunism și sionism*, declara Arve Dulzin (președinte al Organizației Sioniste Mondiale) în cadrul întâlnirii anuale a Congresului Mondial Evreiesc, prezidat de același Bronfman.Partea tehnică și logistică a acestei adunări i-a fost încredințată Institutului Ungar de Afaceri Internaționale (conform *La lettre d'information*, cit., nr. 6/1987).Trebuie luată în considerare și declarația istoricului american (de origini evreiești) Max I Dimont care își desfășoară activitatea sub auspiciile *Jewish Heritage Foundation* (făcând, probabil, aluzie la B'nai B'rith): *Un guvern evreiesc ocult există (...).Guvernul marxist al statului capitalist Israel nu este decât vârful unui iceberg* (*La lettre d'information*, cit., nr. 5/1987).
69 – Carroll Quigley *Tragedy and Hope*..., cit., p 131.
69 bis – Vezi și http://cfr.org/about/history/cfr/inquiry.html Elihu Root (1845-1937) a fost membru al Societății Pilgrims, iar între 1910 și 1925 a fost președintele nou-apărutei Fundații Carnegie.
70 – Conform P F de Villemarest *La lettre d'information*, cit., nr. 14/1992.
71 – Conform ziarului *The Cristian Science Monitor* din 1 seprembrie 1961.
72 – A se vedea și pagina de internet a conservatorului Pat Buchanan, www.buchanan.org/h-192.html (februarie 2006).
72 bis – Apărute în 1960 din inițiativa și cu susținerea determinantă a lui Rockefeller, *Conferințele de la Dartmouth* (care aveau ca scop declarat descurajarea conflictului nuclear SUA-URSS) difereau de adunările PUGWASH (care pentru același scop reuneau oameni de știință, mai ales din domeniul atomic) prin co-interesarea oamenilor de afaceri, ziariștilor, scriitorilor și a politicienilor de rang înalt.*Sufletul* acestor întâlniri (rezervate strict americanilor și rușilor) a fost Norman Cousin. Raporturile optime (instaurate din timpul lui Lenin, fără întrerupere) dintre nomenclatura sovietică și *establishmentul* american al lui Rockefeller, i-au dat posibilitatea acestuia din urmă să deschidă în 1973 o filială a *Chase Manhattan Bank* la Moscova, în piața Karl Marx.
73 – Vezi *La lettre d'information*, nr. 6/1990.
74 – P F de Villemarest *La lettre d'information*, cit., nr. 12/1988.
75 – În 1940, Rees definea scopurile psihiatriei cu ajutorul următoarelor cuvinte: *Trebuie să încercăm să ne infiltrăm în fiecare sistem educațional din viața unei națiuni (...).Am lansat o ofensivă destul de avantajoasă în majoritatea profesiilor. Două dintre ele, cele mai ușoare, sunt învățământul și religia; celelalte două, cele mai dificile, sunt justiția și medicina* (John Rawlings Rees, M D, *"Strategic Planning for Menthal Health"*, *Menthal Health* 1, nr. 4, oct. 1940, p 103 și 104).
76 – În fața sediului Institutului Tavistock, la numărul 30 de pe *Tabernacle Street* din Londra, se află o statuie a lui Sigmund freud.
77 – Eric Trist, Hugh Murray *The Social Engagement of Social Science: A Tavistock Anthology – Angajamentul social al unei științe sociale: antologie Tavistock*, Philadelphia, The University of Pennsylvania Press, 1990, p 5.
78 – Unul dintre obiective este distrugerea agriculturii tradiționale, bazată pe *autosusținere*.Agricultorul independent este o amenințare pentru Noua Ordine Mondială.Toți trebuie să depindă de toți și această regulă nu trebuie încălcată, mai ales de producători.De aici și dependența (din ce în ce mai apăsătoare) a agriculturii de industrie, de piața care fixează (în mod capricios) prețurile de vânzare a recoltelor, de împrumuturile din bănci pentru achiziționarea de mașini agricole, de utilaje necesare (dar costisitoare).
79 – *Paradigm Shifts* – studiu despre cum se pot schimba mentalitățile colective și valorile sociale comune, obiect al

cercetărilor *Școlii de la Frankfurt*.
80 – Maurizio Blondet *In Bosnia come in Libano: guerre programmate dagli psichiatri ? - În Bosnia ca și în Liban: războaie programate de către psihiatri ?*, în *Studi Cattolici*, nr. 391, septembrie 1993.
81 – Acidul lisergic – LSD – a fost dezvoltat de către *Sandoz AG*, societate farmaceutică elvețiană din proprietatea lui S G Warburg din Londra.
82 – R D Laing *The Politics of Experience & The Bird of Paradise – Politica experienței și ”Pasărea paradisului”*, London, Penguin Books, 1990.Conform EIR *Dope Inc*, Washington DC, 1992, p 285.
83 – Ibidem.Despre *ONG*, Jacques Attali (membru al B'nai B'rith), în *Dicționarul secolului XXI*, Roma, Armando, 1999, scria: *acestea vor înlocui dizolvarea statelor, a partidelor, a sindicatelor*, definindu-le *embrioane ale viitoarelor organizații internaționale* (p 196).
84 – Yann Moncomble *La Trilatérale...*, cit., capitolul *Le Royal Institut of international Affairs*.
85 – Un studiu detaliat (la care trebuie adăugate informații de ultimă oră, cu liste de societăți și personalități) referitor la Institutele de Afaceri Internaționale, este lucrarea lui Yann Moncomble *La Trilatérale...*, cit.
85 bis – Lordul Montagu Collett Norman (1871-1950), membru al Societății Pilgrims, a fost guvernator al Băncii Angliei între 1916 și 1944, primind o funcție pe care au avut-o ambii lui bunici.În 1912, afectat de colaps nervos, a fost tratat în Elveția de către Carl Gustav Jung.Întreținând relații strânse de prietenie cu Hjalmar Schacht (de la *Reichsbank*), respectiv cu Benjamin Strong (de la *Federal Reserve*) a fost una din personalitățile de seamă în constituirea (în 1931) a *International Settlements Bank*.La 8 februarie 1927, *Wall street Journal*, scria: *Domnul M Collett Norman, guvernator al Băncii Angliei, reprezintă astăzi mintea și umerii care susțin celelalte bănci britanice.În lumea finanței britanice, nici un alt bancher nu a putut dispune de independența și supremația pe care le are astăzi dl. Norman.El tocmai a fost ales guvernator pentru opt ani consecutivi.Înainte de război, nici unui alt guvernator nu i-a fost permis să rămână în funcție mai mult de doi ani: dl. Norman a întrerupt aceste precedente.Își conduce Banca la fel de bine ca și Trezoreria, nu menține raporturi decât cu subordonații lui, nu dă interviuri și face ca lumea bancară să fie complet impregnată de planurile și ideile lui.*
86 – Carroll Quigley *Tragedy and Hope...*, cit., p 324.
87 – Pentru o tratare mai detaliată privitoare la *produsele derivate* și la *finanțele virtuale*, vezi *Gnosi e Globalizzazione Gnoză și Globalizare*, în *Atti del 5° Convegno di Studi Cattolici*, Rimini, La Tradizione Cattolica, octombrie 1997.
88 – P F de Villemarest *La lettre d'information*, nr. 14/1986.
88 bis – Istoria ziarului *The New York Times* este aceea a unei *dinastii editoriale* care a jucat un rol decisiv în jurnalismul american, în secolul trecut.Aceasta începe cu Adolph Simon Ochs (1858-1935, membru al Societății Pilgrims care, în 1896 a cumpărat ziarul, salvându-l de la faliment și făcându-l să devină primul cotidian al lumii.Pentru cumpărare, Ochs a primit un împrumut de 100.000 de dolari del la Marcellus Hartley, director la *Associated Press*, soțul lui Geraldine Rockefeller (fiica lui William D Rockefeller – frate al lui John D Rockefeller Sr).În 1894, Ochs s-a căsătorit cu Effie, fiica rabinului Isaac Mayer Wise din Cincinnati.Cei doi au avut o fiică, Iphigenie Bertha Ochs, care s-a căsătorit cu Arthur Hays Sulzberger (1891-1968), editor al ziarului *Times* (din 1963).După moartea lui Arthur, conducerea a fost preluată de fiul acestuia, Arthur Ochs *Punch* Sulzberger (născut în 1926), președinte la *The New York Times* până în 1997, când conducerea a fost preluată de Arthur Ochs Sulzberger Jr (născut în 1951).
89 – *The Spotlight*, Washington, 27 iunie 1994.
90 – Jacques Bordiot *Une main cachée dirige... - O mână ascunsă conduce...*, Paris, Éd. La Librairie Française, 1974, p 227.
91 – Profesor de filosofie și religie la mai multe universități și institute americane, precum *Jewish Theological Seminary*, *Hebrew Union College*, *Yale University*, *Boston University*, *Brandeis*, *Universitatea Notre-Dame*.
92 – Vezi broșura lui Robert Camman *Les véritables maîtres du monde – Adevărații stăpâni ai lumii*, Villefranche-de-Lauragais, 1985, p 4.
93 – Despre persoanele care au participat la întrunirea Grupului Bilderberg din 23-26 aprilie 1987, ziariștii italieni nu au publicat decât numele a 71 de persoane, din cele circa 110 prezente (conform *Corriere della Sera* din 25 aprilie 1987, *Il Giornale* din 25 aprilie 1987, *Il Giorno* din 24 aprilie 1987).
94 – Yann Moncomble *La Trilatérale...*, cit., p 70.La închiderea lucrărilor de la Baden-Baden (din 1991), adresându-se ziariștilor, David Rockefeller, a spus: *Suntem recunoscători principalelor media și marilor publicații ai căror directori sunt prezenți la reuniunile noastre, că au respectat timp de patruzeci de ani discreția asupra celor discutate (...).Ar fi fost imposibil pentru noi să ne desfășurăm proiectele mondiale dacă am fi fost obiect al publicității în toți acești ani.Dar lumea de astăzi este mai sofisticată și mai pregătită să se îndrepte spre un guvern mondial.**Suveranitatea supra-națională a unei elite intelectuale și a bancherilor mondiali este (în mod sigur) de preferat deciziilor naționale luate în decursul secolelor** (...).*
95 – Ziarul *Il Giornale* din 24 aprilie 1987.
96 – Ziarul *Il Sole 24 Ore* din 21 aprilie 192.
97 – Conform *Dope Inc*, cit., p 61 și 404; Peter Blackwood *Die Netzwerke der Insider – Rețelele inițiaților*, Leonberg, Diagnosen Verlag, 1986, p 196.
98 – Conform F W Engdahl *A Century of War: Anglo-American Oil Politics and the New World Order – Secolul războaielor: Politicile petroliere anglo-americane și Noua Ordine Mondială*, Concord, MA, 1992, Paul & Company Publishers Consortium.Trebuie menționat că din punctul de vedere al ziarului *Nuova Solidarietà* din 1 octombrie 1988, Atlantic Richfield Corporation, respectiv Volkswagen ar fi principalele multi-naționale responsabile de defrișarea amazoniană.
99 – Ziarul *Il Giornale* din 6 septembrie 1986.
100 – Trebuie amintită poziția sovieticilor (în contextul ideilor Înaltei Finanțe) exprimată de purtătorul sovietic de cuvânt în cursul conferinței Institutului Aspen din iulie 1987 de la Berlin, care aduce o lumină în plus în raporturile de dependență

totală, și a țărilor din Est, față de Înalta Finanță: *Noi vă oferim cooperarea cu înțelegere și bună voință.URSS de mâine va fi* ***aceea pe care voi o doriți*** (*Financial Times* din 7 iulie 1987, articolul lui E Mortimer).
101 – Ziarul *La Stampa* din 3 februarie 1995.
102 – EIR Special Raport *The Trilateral Conspiracy against the US Constitution: Fact or Fiction ? - Conspirația Trilaterală împotriva Constituției US: adevăr sau ficțiune ?*, Washington DC, 30 septembrie 1985, p 128.
103 – P F de Villemarest *La lettre d'information*, nr. 10/1988.
104 – Yann Moncomble *Quand la presse est aux ordres de la finance – Când presa se află la ordinele finanței*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1986, p 190.Un apropiat al lui Pisar era Robert Maxwell, magnat al presei, decedat (oficial prin înec, dar autopsia nu a găsit apă în plămâni) în largul Insulelor Canare, în noiembrie 1991.În realitate, Maxwell (pe adevăratul nume Lev Hoch, cu origini carpatice) era un agent al MI 6 britanic și în același timp agent al MOSSAD.Influența lui asupra nomenclaturii sovietice era destul de mare, superioară chiar a *miliardarului roșu*, Armand Hammer.
105 – Cuprinde circa 40 de titluri de ziare (printre care și *Times* din Londra, cel mai prestigios ziar din lume), dar și popularul ziar britanic *The Sun* (care singur are un tiraj de patru milioane de exemplare), 7 televiziuni *împrăștiate* pe cinci continente și *20th Century Fox*, una din cele mai mari case cinematografice americane.Posibilitățile rețelei lui Murdoch asigură *divertismentul* a circa trei miliarde de persoane.
106 – Ziarul *Corriere della Sera* din 11 mai 1995.
107 – Conform *The Spotlight*, Washington DC, din 17 iunie 1996.
108 – Ibidem, nr. 10/1988.
109 – *Review of International Studies*, London, 1986, nr. 12, p 221.
110 – Este o sursă excelentă.Este suficient de luat în seamă că din comitetul consultativ al revistei făceau parte persoane prezente și în cercuri mondialiste: RIIA, Institutele de Afaceri Internaționale (german și suedez), PUGWASH, IISS din Londra, Grupul Bilderberg, London School of Economics, Universitățile Yale și Harvard.
111 – Vezi revista *Foreign Policy*, 1976.
112 – Yann Moncomble *La Trilatérale et les secrèts du mondialisme – Trilaterala și secretele mondialismului*, Paris, Éd. Yann Moncomble, 1980, p 188, lucrare de-o importanță fundamentală, o adevărată sursă de informații prețioase.
113 – De obicei, reuniunile ei trec neobservate de către *mass-media*.Paradigmatică a fost reuniunea din 25-27 octombrie care a avut loc la *Senatul* din Paris, cu participarea a 320 de reprezentanți din 14 țări (care nu a fost prezentată de presa franceză).sau conferința din 16-18 ianuarie 1989, sub conducerea lui Giscard d'Estaing (pentru partea europeană), Kissinger (pentru zona americană) și Nakasone (Yasuhiro Nakasone, pentru *ramura* japoneză).Referitor la temele tratate, aceeași rezervă.
114 – Conform ziarului *Il Sole 24 Ore* din 11 octombrie 1995.
115 – Știre din 4 septembrie 1986, preluată de Henry Coston în *Le veau d'or...*, cit., p 299.
116 – David M Abshire (membru al Comisiei Trilaterale, al CFR, al IISS) a fost co-fondator în 1962.Printre membrii *Center for Strategic and International Studies* al Universității Georgetown din Washington se află și Alexander Haig (comandant al trupelor americane din Vietnam prin *voința* lui Kissinger, membru al Societății Pilgrims, al CFR, al Comisiei Trilaterale și secretar de stat în timpul președinteleui Reagan).Ziarul *Le Figaro* din februarie 1981 scria: *Filială a unei renumite universități iezuite, CSIS se poate baza pe o sută de cercetători care lucrau în patru sectoare principale: afaceri politice și militare, resurse internaționale, diplomație, ”Lumea a III-a”.Printre alte succese, aceștia au prezis* (**!!!**) *criza energetică înainte ca aceasta să ”fie la modă”*.
117 – Yann Moncomble *La Trilatérale...*, cit., p 71.După studii strălucite la Oxford, Thatcher a fost aleasă în Parlamentul britanic în 1959, devenind rapid faimoasă prin inflexibilitatea în fața concesiilor.Dar, conform ziarului *Le Monde* din 8 mai 1979, Thatcher s-ar fi aflat sub influența lui sir Keith Joseph care, *născut într-o veche familie evreiască din Leeds, a fost poreclit ”Rasputin” din cauza influenței exercitate asupra doamnei Thatcher (...) el aflându-se în ”linie directă” cu subconștientul acesteia și pe a cărei gândire el a devenit, în mod progresiv, stăpân*.Sir Keith Joseph a fost membru al Round Table.
118 – Ziar cumpărat din 1855 de lordul Edward Levy-Lawson Burnham, membru al Societății Pilgrims (1833-1910).
119 – Yann Moncomble *La Trilatérale...*, cit., p 177.
120 – Se poate observa că scopurile Comisiei ar putea fi *reprezentate* de emblema acesteia (prin săgețile care din trei puncte diverse converg către centru, semnificând fluxul de informații, bogăție și putere care în orice societate ocultă se *revarsă* de la periferie spre centrul ocupat de inițiați).Simbol reprodus și în ziarul *La Repubblica – Affari e Finanza* din 23 octombrie 1987, p 16, dar și pe permisul de *liberă trecere* al bancherului (evreu) Michel David-Weill, aflat la conducerea *Lazard & Cie*, cu sedii *trilateraliste*: la Paris, Londra, New York și Tokyo.
121 – Este vorba de o afirmație a lui Jimmy Goldschmidt [miliardarul din *City*, văr cu cei din familia Rothschild și exponent notoriu al B'nai B'rith (conform *La lettre d'information*, cit., nr. 8/1996)].
122 – Conform ziarului *Corriere della Sera* din 17 februarie 1989 și *La lettre d'information*, cit., nr. 4/1989.
123 – Idem.
124 – Știri preluate din *La lettre d'information*, cit., nr. 4/1989, respectiv scrierile lui Yann Moncomble.

APPENDIX III: DECLARAȚIA UNIVERSALĂ A DREPTURILOR ANIMALELOR

La 27 ianuarie 1978, UNESCO lansa de la Bruxelles *Declarația Universală a Drepturilor Animalelor.*

Art. 1 – Toate animalele se nasc egale în fața vieții și au aceleași drepturi la existență;
Art. 2 – a). Fiecare animal are dreptul la respect;
b). Omul, ca specie animală, nu-și poate atribui dreptul de exterminare a altor animale sau de-a le folosi violând acest drept.El are datoria să-și pună cunoștiințele în serviciul animalelor;
c). Fiecare animal are dreptul la considerație, la tratament și protecție din partea omului;
Art. 3 – a). Nici un animal nu va putea fi supus la maltratări, respectiv la acte de cruzime;
b). Dacă este necesară eliminarea unui animal, aceasta trebuie să fie instantanee, fără durere, fără să producă teamă;
Art. 4 – a). Fiecare animal care aparține unei specii sălbatice are dreptul să trăiască liber în mediul lui natural terestru, aerian sau acvatic și are dreptul la reproducere;
b). Fiecare *tip de privare de libertate*, chiar cu scopuri educative, este contrară acestui drept;
Art. 5 – a). Fiecare animal care aparține unei specii care trăiește, în mod obișnuit, în contact cu mediul uman, are dreptul să trăiască și să crească în conformitate cu ritmul, condițiile de viață și libertate specifice fiecărei specii;
b). Fiecare modificare a acestui ritm și a acestor condiții, impuse de către om, cu scopuri mercantile, este contrară cu acest drept;
Art. 6 – a). Fiecare animal pe care omul l-a ales drept *companie* are dreptul la o durată de viață conformă cu longevitatea lui naturală;
b). Abandonul unui animal este un act de cruzime, degradant;
Art. 7 – Fiecare animal care muncește are dreptul la limitări raționale a duratei, respectiv a intensității muncii, la o alimentație adecvată și la repaus;
Art. 8 – a). Experimentarea pe animale (care implică suferință fizică și psihică) este incompatibilă cu drepturile animalelor, chiar dacă se tratează de experimente medicale, științifice, comerciale sau orice altă formă de experimentare;
b). Tehnicile substitutive trebuie dezvoltate și utilizate;
Art. 9 – În cazul în care animalul este crescut pentru alimentație, trebuie hrănit, adăpostit, transportat și ucis fără ca din acestea să rezulte durere sau anxietate;
Art. 10 – a). Nici un animal nu trebuie folosit pentru divertismentul omului;
b). Prezentările de animale și spectacolele care utilizează animale sunt imcompatibile cu demnitatea animalelor;
Art. 11 – Fiecare act care implică uciderea unui animal, fără necesitate, este un *biocid*, adică un delict împotriva vieții;
Art. 12 – a). Fiecare act care comportă uciderea unui număr mare de animale sălbatice este un genocid, adică un delict împotriva vieții;
b). Poluarea și distrugerea mediului natural duc la genocid;
Art. 13 – a). Animalul mort trebuie tratat cu respect;
b). Scenele de violență în care animalele sunt victime trebuie interzise le cinema sau televiziune, cel puțin dacă nu au ca scop ilustrarea unui atentat la drepturile animalelor;
Art. 14 – a). Asociațiile de protecție a animalelor trebuie reprezentate la nivel guvernativ;
b). Drepturile animalelor trebuie apărate de legi, ca și drepturile omului.

Declarația Universală a Drepturilor Animalelor a fost promulgată de către UNESCO (centrala *ideologică*) a ONU la 27 ianuarie 1978, în coincidență cu aniversarea a treizeci de ani de la adoptarea *Declarației Drepturilor Omului* (formulată de aceeași instituție).Acest document (puțin publicat, din motive diverse, printre care și *prudența*) este destinat să dobândească o *greutate majoră, morală și politică* și, s-ar putea ca în viitor acest document să înlocuiască Declarația Drepturilor Omului.Nu este imposibil să apară adnotări (previdibile) care să acorde drepturi lumii vegetale, sau chiar minerale.După scurta introducere de la articolul 1, articolul 2 așează, la *egalitate* omul cu celelalte animale, putându-se concluziona că omul nu are mai multe drepturi decât vreun șoarece de canalizare, decât vreo muscă, sau decât vreun țânțar.

Această declarație care-și fondează legile (care reglementează conduita existenței noastre) nu pe baze tradiționale, durabile și verificate în timp, duce la punerea la baza comportamentului a ideilor și principiilor schimbătoare, a concepțiilor arbitrare, a naturii schimbătoare a omului.Nu spune nimeni că trebuie să ne comportăm ca niște barbari, însetați de sânge, dar tehnologizarea masivă, goana excesivă după profit cu orice preț și cu orice mijloace, inventarea a noii metode de *entertainment* care să producă *rating* la vreun post de televiziune sau care să vândă reviste care *impun* diverse modele de viață (și ca atare de comportament) nu fac altceva decât să închidă acest *cerc vicios*.Animalele, neavând *rațiune* și fiind dominate doar de *instincte*, nu pot constitui subiectele vreunei *acuzații*, nu pot fi încadrate într-un context juridico-normativ.Păianjenul își va vedea de treba lui hrănindu-se cu muște (fără să-i pese de ONU, de UNESCO), musca va continua să răspândească diverse boli (sau agenți patogeni), vor mai exista viermii intestinali și aceeași paraziți (purici, păduchi, căpușe) care de la animale vor trece la om, inoportunându-l.*Cine își va asuma arestarea unui limbric ???*

Din acest punct de vedere, omul este redus la rangul *ultimă creatură*, deoarece în timp ce animalele nu au avut și nu vor putea avea nici o obligație față de om, *omul* va fi subiectul a nenumărate, nefirești și artificiale obligații.Vor mai exista vânători (reglementate de condiții incerte și suspecte) folosite ca prilej pentru *afaceri de mare anvergură*; vor mai exista crescătorii care vor scoate animale pe *bandă rulantă*, alimente pentru *Mc Donalds*.Dar vor mai exista și cei care, cu un *hăis Boulean, cea Bourean, încet cu tata* își vor ara bucata de pământ, indiferenți la *istericalele* celor de la Monsanto.

Trebuie luat în considerare și ceea ce spune articolul 13, dar și modul de *desacralizare* și *profanare* a rămășițelor unui mort (armata *eliberatoare* a SUA, a NATO – în general – are destule *antecedente* privitor la acest lucru).Un respect

la care ar avea dreptul corpul unui animal și nu corpul unei ființe umane, raționale, conștiente și inteligente, *clădită după chipul și asemănarea Lui*.Și poate că, într-un viitor (deja prezent), omul va înlocui animalul în *bătaia puștii*, la vânătoare.

Și cu ce drept cei puțini, pretinzându-se inițiați și superiori, decid în locul celor mulți ???

România în ”atenția” societăților secrete

”Arc peste timp”*: Dacă ar fi fost un evreu, ”Iliescu, Constantinescu, Băsescu & Co” i-ar fi adus un omagiu la Yad Vashem.*

Puterea financiară, puterea politică, puterea (văzută ca raport de *cunoașterea* unuia și *neștiința* altuia), puterea – ca instrument de dominare, poate corupe? Poate exista corupție într-o societate secretă? Din perspectiva timpului s-a ajuns la o stare de lucruri în care, dacă luăm în considerare *natura umană*, ar fi surprinzător să nu existe un nivel de corupție în instituțiile publice și private în care să nu fie implicată și Masoneria.Este mai puțin importantă existența corupției în Masonerie.Mult mai important (ca în orice altă structură) este modul cum este folosită această stare de fapte.Aviditatea, setea de prestigiu, favoritismul, dorința de expansiune (în timp scurt, dar cu rezultate maxime), trădarea (cu anumite scopuri) sunt probleme ale societății umane încă de la apariția civilizației, care au fructificat orice situație apărută, acționând prin toate mijloacele posibile: identitate de rasă, trecut comun, legături (*prietenii*) apărute în timpul perioadelor de studii (sau în timpul stagiului militar), prietenie pură (fără nici un fel de interes ascuns), șantaj și ajungând până la identitate religioasă, respectiv aceeași *apartenență* politică.

Masoneria este acuzată că *acordă* favoruri speciale propriilor adepți.Poate... Masoneria ar putea fi considerată doar una din căile prin care înfloresc *corupția* și *favoritismul*.Chiar dacă nu ar exista Masoneria, corupția și favoritismul ar exista oricum, putând fi regăsite în școli, corporații, unități de orice fel (inclusiv sanitare și militare) în guverne și agenții guvernamentale, în partidele politice, în secte și culte (și nu e ceva de ultim moment !) precum și în alte organizații.Privitor la aspectul moral al problematicii, puțină logică și psihologie elementară ar furniza câteva aspecte demne de luat în considerare.Nu ar trebui condamnat un partid, organizație sau cult religios numai pentru faptul că o parte din membrii lor sunt corupți sau *dispuși* (mai ușor sau mai greu) la *tentații*.Nimeni nu condamnă familia ca mediu care tinde să alimenteze *nepotismul*.Instituțiile pot fi *bune* (virtuoase) sau *rele* (corupte) în măsura în care și indivizii care le compun sunt *virtuoși* sau *lichele*.La interiorul ei, o instituție poate fi *coruptă* dacă profită de *josnicia* (sau coruptibilitatea) membrilor care o compun.Oricum, trebuie recunoscut că Masoneria (este doar o concluzie) a făcut puțin (sau chiar nimic) pentru îmbunătățirea *imaginii* ei în ochii publicului.Prin *secretețea obsesivă* și *atitudinea excesiv de reticentă și defensivă*, nu a făcut decât să întărească convingerile că are ceva de ascuns.Ce? Cu ce scop? Cine? Când? Unde? Să lăsăm deoparte *punctul de lumină*, *piatra filosofală*, *arta regală* și *templul lui Solomon, legenda hiramică*.

S-a scris mult despre Masonerie, dar continuă să existe și destulă confuzie privitoare la acest argument, și din cauză că prima caracteristică a unui ordin masonic o constituie *secretul*, care este **inviolabil** (și pe care nici cei mai mulți masoni nu-l cunosc).În mod oficial, Masoneria este prezentată ca un *ordin inițiatic* cu caracter ezoteric, căruia îi pot aparține numai oameni liberi și respectabili, care-și asumă rolul de-a pune în practică *idealuri* de pace, fraternitate, umanism.O asociație care, având în vedere perfecționarea morală a *fraților*, își propune să aplice aceleași principii umanității: *Loja masonică, prin inițierea în misterele ei, vă invită să deveniți oameni de elită, înțelepți sau gânditori, educați peste media masei de ființe care nu raționează (...), omul ditingându-se de brută prin facultățile sale intelectuale.Gândirea îl poate face liber, îi aduce lumea la picioare.A gândi înseamnă a stăpâni !* (Oswald Wirth – *Masoneria pe înțelesul tuturor – I, Ucenicul*, Roma, Atànor, 1997, pag. 5).

Imaginea de mai sus nu are nevoie de nici un comentariu.Și e doar începutul...Fostul prim-ministru Radu Vasile (*dom' Mischiu*), *Trilateralul* Mugur Isărescu, Horea Nestorescu-Bălcești și Bartolomeu Constantin Săvoiu (gestul pe care îl face Săvoiu ar semăna destul de bine cu *Mâna lui Molay*, Texe Marrs – *Codex Magica*, pag. 50).

Masoneria are o structură ierarhică, drumul fiecărui *frate* continuă pe *grade*, și la fiecare nivel de inițiere adeptul primește învățăturile specifice (dar i se face cunoscută și *gestica mâinilor* pentru a *recunoaște* și pentru *a se face recunoscut*: *Noi deținem secrete care constau din gesturi, semne grafice și cuvinte sacre care compun un limbaj mut dar pe-atât de elocvent, datorită căruia putem discuta, la distanță, cu frații noștri* (Iréne Manguy – *Simbolistica Capitolelor din Masonerie*).Adepții privilegiați sau cei recunoscuți *demni* sunt *inițiați după aceea în doctrinele cele mai secrete și oculte* (Jean-Marie Ragon – *Masoneria ocultă și inițierea hermetică*, 1972, pag. 21).Proiectele și scopurile acestei organizații sunt comunicate numai în funcție de gradul la care se află adeptul utilizându-se limbajul simbolurilor (despre care fiecare afiliat cunoaște doar ceea ce este până la gradul lui și nimic mai mult).Această organizare structurată comportă o consecință imediată, palpabilă: cine aderă la noua societate o face fără să cunoască nimic pentru că *adevărul* sau *opera masonică* (care de altfel sunt și scopurile asociației, cunoscute doar de adepții gradelor cele mai înalte).Mulți masoni nici nu știu că deasupra *lojilor*, *riturilor*, *templelor*, *Marilor Oriente* există întotdeauna o *Direcțiune Inițiatică Universală*, după cum o face cunoscut Serge Raynaud de la Ferrière: *Sunt sigur că marea parte a fraților masoni se va mira auzind vorbindu-se despre o asemenea ”Direcțiune Superioară”...Această ”Direcțiune Mondială” organizează și instruiește diversele asociații secrete. ...Masonul ”mediu” va avea dificultăți de înțelegere...Adevărații ”Mari Maeștri” nu sunt întotdeauna cei care apar ca investiți cu întreaga autoritate; în spatele puterilor reprezentative, a titlurilor și funcțiilor se află ”Patriarhii”, adevărații ”Veberabili”, ”Puterile” care conduc simultan toate riturile din lume, pentru că sunt cu adevărat la conducerea Masoneriei Universale* (Serge Raynaud de la Ferrière – *Cartea ”neagră” a Francmasoneriei*, Lugano, Tarantola Editore, pag. 15).

Fratele Giuliano Di Bernardo tranferând lumina sacră Ill Fr. Nicu Filip

Marea majoritate a masonilor nici nu știe de această *Direcțiune Mondială* (și nu ne referim la Marea Lojă a Angliei sau a Statelor Unite), nici unde se află, nici unde are *reprezentanțe* și nici cine sunt *intermediarii*.Dar apare o întrebare care trebuie cunoscută: *Dar cei care se află în gradele cele mai înalte sunt și cei mai buni?* Răspunsul îl dă un fost Mare Maestru al Marelui Orient al Italiei, Giuliano di Bernardo (în imaginea din stânga, în partea stângă, împreună cu Nicu Filip-cu șorț roșu): *Cei mai buni se află pe nivelele joase, într-un colț, niciodată nu sunt aduși la înălțime.Pentru că sunt periculoși*.În Masonerie se află și persoane demne, cu o anumită verticalitate morală, care cred în principiile asociației – în elevarea personală și au încredere într-o societate mai bună.Sunt primii înșelați, dar până la un anumit nivel.

Pentru *admiterea* în Masonerie se depune un jurământ pe care adeptul (în funcție de religia proprie) îl face punând mâna pe Biblie, Coran sau Torah.Cine cunoaște și a citit respectivul jurământ știe, că și la nivel simbolic (simbolismul are pentru masoni o importanță fundamentală) este un *legământ* care o dată încălcat poate aduce moartea, cel care a jurat promițând: *să nu facă public nimic din ce-i va fi ”revelat”* (de aceea din cauza *cutumei*, Silviu Prigoană nu putea spune mai multe în cadrul unui interviu publicat de ”Evenimentul Zilei” din 24 noiembrie 2008); *să asigure ajutor și asistență **tuturor** fraților, să îndeplinească și să execute toate legile, regulamentele și dispozițiile ordinului (ritului), să nu aparțină nici unei alte societăți care să fie în contradicție cu Masoneria.Prin jurământul depus **liber**, **spontan** și **voluntar**, fratele mason se supune ritului și regulamentelor lui, secrete pentru profani, dar cunoscute foarte bine de către ceilalți frați*.Un mason știe foarte bine că prin *Constituția Ordinului* nu poate da *afară* un alt frate, care a săvârșit un anumit tip de infracțiuni.În schimb, dacă un mason încalcă o lege masonică (săvârșește delicte, fapte, în *defavoarea* celorlalți frați), este denunțat unui Tribunal Masonic (la fel ca Tribunalul Civil, cel Militar, Sportiv, etc), structurat pe nivele de competență, jurisdicție, etc.Legile masonice sunt diferite de legile statului, la fel (diferite) fiind și *condamnările*.Pentru profani, un astfel de comportament controlat prin *legea tăcerii* se îmbină într-un mod nefiresc (prin lipsă de armonie) cu idealurile de *perfecționare morală*.Cu un astfel de jurământ, orice faptă ar săvârși un *frate*, ceilalți frați nu-l pot nici îndepărta și nici denunța.Un adevărat *paradis al delicvenței*.

În 1992, în Italia (dacă ținem cont de colaborarea Pike-Mazzini, ne putem da seama de schimbarea *protectoratului* asigurat de imperiile țarist, otoman și habsburgic din Evul Mediu cu *protectoratul* pus în aplicare de *frații italieni*), procurorul Agostino Cordova a început o anchetă privitoare la Masonerie.În acea perioadă, Mare Maestru era Giuliano di Bernardo.Cordova i-a cerut colaborarea și di Bernardo, conștient de cele cerute și văzând detaliile anchetei (care nu era deloc fanteziste, *legături între Mafie, 'Ndrangheta și Masonerie*) își dă acceptul furnizând procurorului toate cele necesare.Mulți au văzut această colaborare ca pe o trădare.Dar ce s-a întâmplat după?La 14 aprilie 1993, la o adunare a Marelui Orient, di Bernardo a spus: *Vroiam să vă comunic decizia mea.Am primit amenințări foarte grave și eu, dar și familia mea.Mama mea plângea din cauza neliniștii provocate de acele amenințări.A fost amenințată și soția mea, dar și fii mei.Familia mea este înspăimântată trăind înr-o stare de tensiune continuă.Am decis să-mi dau demisia* (Pinotti – *Fratelli d'Italia – Frații Italiei*, pag 63).Pentru colaborarea la o anchetă judiciară în care erau implicați și *frați* s-a recurs la folosirea amenințării și a terorii psihice.Nimic de mirare.Giuliano di Bernardo este un caz fericit.Nu la fel s-a întâmplat cu Roberto Calvi, *sinucis* la Londra, sub un pod al *fraților*, cu *cărămizi* în buzunar.Imaginea reprezintă coperta revistei *Scottish Rite*, editată de Jurisdicția de Sud a Statelor Unite (august 2003) cu ”*Măi dragă*” aducând *his country's highest honor* (nu conta și pe omagiile mele !!!) Suveranului Mare Comandor Fred Kleinknecht.

PREMIZE

Răspândirea Masoneriei pe teritoriul cuprins între Tisa, Nistru, Cazane și Marea Neagră are rădăcini destul de vechi dacă ar fi să luăm în considerare revendicarea susținută de Masonerie că Horea ar fi făcut parte dintre adepții ei: *Se poate spune că primul moment semnificativ din istoria francmasoneriei române este răscoala lui Horea, declanșată în secolul al XVIII-lea.Horea a fost foarte apropiat de Masonerie.Documentele înclină să afirme că Horea a fost mason, existând un discurs al acestuia, rostit cu un an înainte de declanșarea răscoalei, la Viena, în cadrul uneia din cele mai mari și mai puternice loji vieneze – Adevărata Concordie – condusă de Ignatius von Born (originar din Țările Române, consilier de aulă al împăratului) care era în relații foarte bune cu Horea*, apreciază Horia Nestorescu-Bălcești, membru al Marii Loji Naționale din România (în imaginea de mai jos împreună cu Bartolomeu Constantin Săvoiu și Marele Maestru din trecut al Lojii *Propaganda Due*, Licio Gelli).Cătălin Turlic, cercetător istoric al Institutului *A D Xenopol* din Iași, recunoaște meritele Masoneriei în România, declarând că masonii sunt *promotorii idealurilor moderniste* precum împroprietărirea țăranilor, ideea unirii tuturor statelor românești într-o țară cu un singur nume, egalitatea în fața legii: *Toată generația pașoptistă a fost compusă din masoni: Nicolae Bălcescu, Constantin Rosetti, Mihail Kogălniceanu, Vasile Alecsandri, Al I Cuza, Costache Negruzzi, Ion C Brătianu*.

Un alt moment al Istoriei României revendicat de către masoni este Unirea Românilor din 1918.Naționaliști înfocați precum Al Vaida-Voevod, Caius Brediceanu, Voicu Nițescu, Mihai Șerban și Traian Vuia au participat la Conferința de Pace de la Paris prin care s-a recunoscut, pe plan internațional, unirea Ardealului cu România.După aceea, despre ei s-a spus că *au primit lumina*.Într-o scrisoare adresată lui Iuliu Maniu, Al Vaida-Voevod explica necesitatea intrării ardelenilor în Masonerie ca fiind o modalitate de obținere a sprijinului internațional al cercurilor masonice: *Contactul și afilierea la Marea Lojă a Franței ar putea să ne îngăduie să paralizăm preponderența francmasoneriei maghiare, evreiești sau săsești*.În 1924, Jean Pangal (evreu), cel care conducea Masoneria Română, a renunțat la *oblăduirea* Marelui Orient al Franței, constituind Marea Lojă din România, un fel de *autocefalie* a Masoneriei, cu scopul de *consolidare a Statului Național Unitar Român*.Ceilalți masoni care au continuat să asculte de loji străine erau considerați trădători: *Un român care stă sub obediență masonică străină, atunci când în țara sa există o "Masonerie Națională", se face în mod conștient sau inconștient unealta străinătății și a intereselor străine de neam*.Cele spuse de Pangal sunt frumoase și merg la suflet dacă nu ținem cont de afirmațiile celor de aceeași religie cu el (referitor la originea Masoneriei, simbolistica ei, toate reflectând influența Cabalei).Istoricul evreu Theodore Reinach descrie Cabala ca pe-o *otravă care intră în venele judaismului, infectându-l în totalitate*, iar Solomon Reinach definește Cabala drept *una dintre cele mai rele aberații ale minții umane*; pictura (din imaginea din stânga), executată de un cabalist modern, reflectă *lumea întunecată a Cabalei*.

Masoneria Română și-a continuat activitatea, dar în Occident, chiar din 1948.O reprezentanță a Marii Loji Naționale a României a funcționat la Paris sub obediența Marii Loji din Franța, sub forma a două *ateliere*: *România Unită*, condusă de Jean Pangal (care nu recunoștea autoritatea lui Mihail Sadoveanu), respectiv *La Chain d'Union - Lanțul de Unire*, creat de Vintilă Petală.Aceste două ateliere s-au reorganizat (împreună cu câteva loji românești în exil) în *Supremul Consiliu de grad 33°din România* și *Ordinul Masonic Român*, sub conducerea lui Marcel Shapira.După iunie 1948 s-a spus că Masoneria a fost interzisă de comuniști, dar nu se poate spune că este o *interzicere* propriu-zisă, prin lege sau hotărâre de guvern.Diverși oameni ai regimului comunist i-au sfătuit pe masoni (dar și pe simpatizanți ai Masoneriei) să-și înceteze activitatea de bună-voie.Au fost și masoni care au deținut funcții importante în regimul comunist, dovadă că în raport de interese se puteau face și derogări.Au fost și excepții, cu loji care au activat și după 1948, dar cu riscurile de rigoare (arestări, anchete, condamnări), punctul culminant al acestei *prigoane* constituindu-l anul 1951, care l-a avut ca victimă pe inginerul Constantin Bellu (Eroul de la Mărășești), care fusese ales *Suveran Mare Comandor* al *Supremului Consiliu de grad 33° și ultim* al Ritului Scoțian Antic și Acceptat din România.mai târziu în timp, după 1953, s-au stins ecourile *procesului francmasoneriei* cu condamnări (de la câțiva ani de închisoare până la închisoare pe viață).Este un fapt ciudat căci și în Germania nazistă a existat o *vânătoare de masoni*, dar au fost și temple (și adepți) care nu au avut **deloc** de suferit.O *mișcare revoluționară* își *devorează proprii fii* ???

După anul 1989, *reaprinderea luminii masonice* în România este subiect de dispută, fiecare fracțiune (cu conducătorul ei) cerându-și dreptul la *conducere* și *întâietate*.Pe timpul perioadei de după cel de-al doilea război mondial și până în 1989, mulți *frați* au trăit exilați în Franța, Italia, SUA, Israel (dar și în alte țări) pentru a scăpa de *teroarea comunistă*. Mulți din cei suspectați că ar fi francmasoni, de apartenență la o comunitate universală *menită să dezvolte spiritul uman* au fost *arestați, torturați* (o adevărată "Inchiziție Roșie").Imediat după *căderea comunismului*, Elvio Sciubba îi atribuie (pen-

tru prima dată) lui Gheorghe Iuliu Pancreațiu (ambasador al României la Vatican) prerogativele pentru *redeșteptarea* și *reorganizarea* Masoneriei în România.Sesizând oportunitatea, Marele Orient al Italiei, Elvio Sciubba (grad 33°), Arnold Herman (născut în România, dar cu rezidență în Elveția și Statele Unite) au făcut posibilă crearea în perioada februarie 1992-iunie 1992, la București, a trei loji *Armonia*, *Delta Dunării* și *Nicolae Bălcescu* (fiind întrunite în acest fel condițiile reînființării Marii Loji Naționale a României).La 24 ianuarie 1993, Giuliano di Bernardo (Mare Maestru al Marelui Orient al Italiei) a condus ceremonialul de *renaștere* a Marii Loji Naționale din România, sub conducerea lui Nicu Filip.*Frații* emigrați în zona francofonă a Europei nu s-au lăsat mai prejos, în paralel cu loja lui Filip ivindu-se o altă *Mare Lojă*, iregulară (nerecunoscută), creată la Paris de Marcel Shapira cu ajutorul *Supremului Consiliu* al Franței.Robert B Heyat prezintă cazul Masoneriei Române *Comitetului Informativ și de Recunoaștere* al *North American Grand Masters Conference*.Ca urmare a recunoașterii primite, *Supreme Council of Scottish Rite for Southern Jurisdiction – Mother Council of the World* din Washington a constituit *Supremul Consiliu* pentru România, cu Costel Iancu pe post de *Suveran Mare Comandor*.(În imaginea de mai sus, în partea stângă se află Gheorghe Iuliu Pancreațiu).

Emblema Supremului Consiliu Român

La 10 ani după aceste evenimente, *onorabilul* Ion Iliescu se adresa *distinșilor oaspeți, onorabililor miniștri, doamnelor și domnilor* la aniversarea unei deceniu de la reinstaurarea Supremului Consiliu de grad 33° și ultim al Ritului Scoțian Antic și Acceptat, și a zece ani de la reînființarea Marii Loji Naționale a României.După jumătate de secol de istorie turbulentă (mai ales de activitate politică *exilat* în eșalonul doi), pentru toți cei implicați, reactivarea Masoneriei constituia o *nouă mărturie a puterii regenerate și a regăsirii vitalității de către România*, cu deplină încredere în *tradițiile și organismele care de-a lungul timpului au contribuit la activarea vieții spirituale a României, prin conectarea la evoluția europeană și mondială*.La fel ca în urmă cu zece ani, *aici la Palatul Cotroceni am primit delegația Supremului Consiliu al Jurisdicției de Sud – Consiliul-Mamă al Lumii, din Washington, condusă de Suveranul Mare Comandor Fred Kleinknecht, însoțit de Șeful Lojii Bazelor NATO – Robert Woodward*.

Pornind de la ideea că generația noastră a fost aleasă să fie martora (privilegiată sau nu) *unei accelerări fără precedent a istoriei*, *în contextul globalizării, viitorul unei societăți moderne și civilizate nu poate exista în afara dialogului, și nici că viitorul întregii umanități nu se poate împlini fără contribuția fiecărei națiuni*, ceremonia masonică din seara respectivă se constituia ca o *mulțumire a continuității Masoneriei Române (...)*, adresând *felicitări din inimă Supremului Consiliu de grad 33° și ultim al RSAA și Marii Loji Naționale a României pentru o atât de frumoasă aniversare*. (În imaginea alăturată, în partea stângă se află Fred Kleinknecht, iar în partea dreaptă se află Costel Iancu.Fotografia a fost făcută de Dorin Dumitru Prunariu, pe atunci grad 32° al RSAA).

Rezultatele *succesului* dorit de Ion Iliescu încep deja să apară: privatizarea în masă (după ce au fost lăsate pradă degradării) ramurilor industriale, a resurselor naturale, a producerii și transportului energiei; privatizarea sistemului bancar, posibilitatea cumpărării (de către străini) a mari suprafețe din teritoriul național, sărăcirea populației, îmbolnăvirea și îmbătrânirea ei, migrația forței de muncă spre alte țări în căutarea posibilităților materiale necesare unui trai minim dar decent.Educație făcută cu manuale schimbate periodic, cu rectificări și adăugiri care nu fac altceva decât să deruteze.Ridicarea *subculturii țigănești* de mahala, de *groapă de gunoi* la rang de *punct de sosire*, concomitent cu încurajarea emigrării intelectualității.Pe cine mai miră ca la întâlnirea de la Roma (Italia) dintre reprezentanți ai Comunității Românești și Călin Popescu Tăriceanu, Costică Argint (căutat de Interpol) se *trăgea de șireturi* cu respectivul prim-ministru.Pe cine mai afectează faptul că un Bercea Mondialu' își continuă activitatea *La umbra lui Băsescu.La Cotroceni*.Pe cine mai indignează dacă un Jenică Boerică, cu telefonul în mână (la volan), dă cu mașina peste un handicapat pe trecerea de pietoni.Coboară, dă căruțul de handicapat deoparte și-și continuă drumul mai departe.Țiganii – motiv de discriminare a majorității românilor, etnie parazită (fără să-și plătească minimul de dări la stat) sau masă de manevră?Dar despre asta, puțin mai încolo în text.

ÎNTÂMPLĂRI, SITUAȚII, PERSONAJE, ORGANIZAȚII, CULISE, TENDINȚE, IMAGINI

După cum spunea Silviu Prigoană (născut în 1963 și cu bacalaureatul luat în 1990), actual deputat, într-un interviu referitor la apartenența lui la Masonerie (publicat în Evenimentul Zilei, mai sus menționat), *unui ministru, retras la pensie, nu i se va adresa nimeni cu apelativul ”domnule pensionar”, ci tot cu ”domnule ministru”*.Oficial, deși se susține

că Masoneria a fost interzisă pe timpul dictaturii comuniste, la o privire mai atentă și luând în seamă detalii aparent nesemnificative, se poate concluziona că în anumite *cercuri*, cu sau fără știrea *conducerii superioare*, Masoneria își desfășura liniștită activitățile.Silviu Brucan, Walter Neulander Roman, Petre Roman, Teodor Meleșcanu, Adrian Năstase, Gelu Voican Voiculescu, Dan Amedeo Lăzărescu, Marcel Shapira, Theodor Stolojan, Mugur Isărescu, Corneliu Vișoianu, Mircea Geoană, Radu Vasile, Călin Popescu Tăriceanu, Bartolomeu Constantin Săvoiu, Sorin Frunzăverde, Viorel Danacu, Dinu (Dan Costache) Patriciu, Ștefan Mâșu, Eugen Ovidiu Chirovici, Mircea Gheordunescu, Răzvan Theodorescu, Gavril Iosif Chiuzbaian, Narcis Zărnescu, Dorin Dumitru Prunariu, Nicu Alifantis, Florian Pittiș, Olimpian Ungherea, Victor Babiuc, Mihai Răzvan Ungureanu, Ioan Mircea Pascu, Eugen Bădălan, Niels Schnecker, Anca Nicolescu, Delia Mucică sunt doar câțiva care înainte și după 1989 au intrat în *grațile* Masoneriei.

Motto: ***Cine va veni după noi? După noi vom veni tot noi!***
Walter Neulander Roman – *Secolul XX – Secolul marilor revoluții*, 1970

Și pentru că toate au un început, în desfășurarea evenimentelor de după cel de-al doilea război mondial, respectiv de după 1989, a *intervenit* ca participant (poate chiar *vioara întâi*) Silviu Brucan, acest Saul Bruckner al *plaiului mioritic*. Născut în 1916 într-o familie evreiască, la 19 ani intră în Partidul Comunist, în septembrie 1944 este numit *secretar general de redacție* la ziarul *Scânteia*, iar între 1948 și 1949 a fost *profesor de ziaristică* la Universitatea din București.A fost ambasador al României în SUA (în 1955) și la ONU (între 1959 și 1962).După evenimentele de la Brașov (din 1987) face declarații critice la adresa conducerii (de partid și de stat), este anchetat și primește *domiciliu forțat*.La intervența Ambasadei Americane, pleacă pentru șase (**!!!**) luni în Statele Unite unde s-a întâlnit cu funcționari ai Departamentului de Stat, ai Biroului pentru Europa Orientală, dar și cu fostul ambasador al URSS la Washington (Anatoli Dobrinin), care i-a pregătit o întâlnire cu Mihail Gorbaciov.În noiembrie 1988 se întâlnește la Moscova (dizident, dar avea **libertate de mișcare** și în Occident, dar mai ales în URSS) cu Gorbaciov, iar în martie 1989 este unul dintre semnatarii *Scrisorii celor șase* (alături de Gh. Apostol, Gr. Răceanu, Al. Bârlădeanu, Corneliu Mănescu și Constantin Pârvulescu).Un mic fapt trebuie semnalat.Din cele susținute de I M Pacepa în *Orizonturi Roșii*, contestatarii regimului comunist (care a fost instaurat de *neamurile lu' Wiesel*) erau reduși la tăcere, după cum este și cazul lui Karoly Kiraly (care a reușit să trimită o scrisoare în Occident).Referitor la Brucan, se pare că a fost mai mult decât *sprijinit*.

Din cele susținute de Petre Roman, Silviu Brucan ar fi fost cel care a insistat ca soții Ceaușescu să fie împușcați. Tot Silviu Brucan, dar în *vremurile politice* ale lui Petre Roman, se pare că a fost unul din cei care *pus umărul* la desfășurarea privatizării economice în România.Cât timp participa la emisiunea *Profeții despre trecut* de la Pro Tv, realizatorul i se adresa cu ”domnule profesor”.În cartea *Generația irosită*, Brucan mărturisea: *Eram evreu și ca atare, în anii aceia, nu puteam urma regulat o facultate la Universitatea din București*.În februarie 2002, întrebat de un reporter de la *Evenimentul Zilei* cât *era de convins de idealurile comuniste în anii 1950*, Brucan a răspuns cu cinism: *Eram așa de convins că dacă ai fi apărut cu obrăznicia de acum, atunci te-aș fi împușcat imediat*!

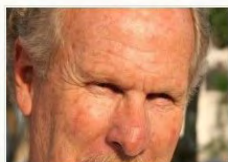
Petre Roman (în imaginea alăturată împreună cu rabinul Irwing Katsof) este fiul unui comunist evreu (bunicul lui Petre a fost rabin la Oradea).Mama lui Petre, Hortensia Vallejo, a fost o activistă comunistă spaniolă.Programul lui de guvernare, aprobat la numirea în funcția de prim-ministru în iunie 1990, a fost elaborat pe baza *Schiței privind strategia înfăptuirii economiei de piață în România*, elaborată de circa 1200 de specialiști din toate domeniile (din țară) și aproximativ 400 de specialiști din străinătate, toți aflați sub conducerea academicianului Tudorel Postolache.Petre Roman se poate *bucura* că este inițiatorul *distrugerii* economiei românești (așa cum era ea), respectiv inițiatorul *confuziei* **țigan=rom=român** prin care românii erau identificați cu țiganii, devenind astfel marginalizații Europei, dar și *țapul ispășitor* al acesteia.În raportul prezentat la cele o sută de zile de la instalarea lui ca prim-ministru, Petre Roman s-a simțit *dator* să ofere o prezentare a situației chiar de la începutul anului 1990 (ținând cont că ministerele aparținuseră, și înainte de alegeri, tot feseniștilor), declarând că *în perioada 1 ianuarie -30 septembrie 1990 s-a simțit o ineficientizare a activității majorității ramurilor economice*, înregistrându-se o deterioare absolută a acumulării de venit național.Față de 1989, producția industrială netă a scăzut cu 27,7%.Nici la productivitatea muncii nu stăteam prea bine, reducându-se programul de lucru cu 16,7% și crescând veniturile salariale cu 11,2%.Veniturile totale brute ale populației, prin diverse forme de asistență socială, au crescut cu 26,1%.După *revoluție*, activitatea ineficientă din economie a dus la micșorarea cu 11,7% a veniturilor statului, concomitent cu creșterea cheltuielilor bugetare.Cu un volum de investiții (pe nouă luni) de 23,1% sub prevederi și cu 44,6% sub nivelul lui 1989, redresarea economică era greu de realizat.Exporturile erau și ele în scădere, cu 54% față de statistica lui 1989.Livrările către populație erau cu 0,9% sub cerințele pieții.În consecință, deficitul de produse se regăsea în stocuri și în producția neterminată.Ca urmare a gestionării iresponsabile a resurselor, numai în 1990, s-a înregistrat un deficit de 328,8 miliarde de lei.Prin apropierea lunilor de iarnă, prin continuarea liniei descendente a economiei, România risca acumularea unui deficit de 1.200 de miliarde de lei.Drept urmare, soluția propusă de guvern a fost *inițierea unui program de reformă*, aplicabilă printr-un *șoc legislativ*, prin accelerarea trimiterii către parlament a pachetelor de acte normative.Sesizând practicarea de *prețuri artificiale la nivelul economiei* și *lipsa concurenței*, Roman anunță un program de relansare economică prin liberalizarea prețurilor, pe baza acțiunii conjugate *cerere – ofertă*.Pentru a

nu afecta cetățenii cu ”duritatea” *terapiei de șoc*, primul ministru susținea ideea de *măsuri pentru protecție socială*.Reformarea economiei de tip centralizat, de *asigurare a trecerii spre economia de piață*, urma să se realizeze prin privatizare.Erau vizate agricultura, industria alimentară, industria ușoară, industria de producere a bunurilor de folosință îndelungată, serviciile (către populație), comerțul interior, transporturile.Privatizarea urma să se facă prin *pachete de acțiuni* sau *părți sociale* ale întreprinderilor de stat, scoase la vânzare în limita prevederilor legale, guvernul având în vedere facilități sub formă de credite pentru investitorii care doreau să cumpere acțiuni, facilități fiscale privitoare la plăți (zone defavorizate).

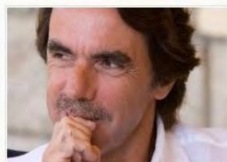

Salariații din fabricile privatizate aveau prioritate la achiziționarea de acțiuni.Pentru aceasta, Roman a cerut camerelor reunite ale Parlamentului să *acorde mână liberă* (în următoarele șase luni) Executivului pentru o serie de măsuri legislative: 1 – cu aprobarea ulterioară a Parlamentului, Executivul (Guvernul) putea introduce (sau modifica) taxe și impozite; 2 – Executivul dorea aplicarea în avans a măsurilor legislative, fără ca acestea să fie dezbătute (mai întâi) de Senat și Camera Deputaților.Guvernul cerea libertate pentru negocierea și contractarea de credite externe, garantate de stat, în special pentru echilibrarea balanței de plăți.Cu ce rezultate, se vede în prezent.La finalul raportului, Roman a cerut Parlamentului *urgentarea* votării unor acte normative esențiale *procesului de reformă*: *legea sindicatelor, legea soluționării conflictelor de muncă, legea pentru protecția socială a șomerilor, legea reformei bancare* precum și a întregii legislații cu caracter fiscal.În fotografia de mai sus, Petre Roman este prezent la una din întrunirile Institutului Aspen România.

Ce mai face Petre Roman în prezent?Mai participă la ședințe ale Institutului Aspen România, se mai întâlnește cu Romano Prodi și Mihail Gorbaciov în cadrul *Clubului de la Madrid*.Tot de numele lui Petre Roman este legat un alt episod privitor la degradarea României: introducerea cuvântului *rom / rrom* prin crearea de ambiguitate – mai ales la nivel internațional – cu concluzia că România ar fi ”țara țiganilor”.Acest lucru a fost posibil în cadrul unui program inițiat de Fundația Söröș în 1995 – *Deceniul de integrare a romilor* – cu sprijinul ”patrioților” din guvernele României.Trebuie amintit că Șöröș a dorit să înlocuiască denumirea limbii țigănești – care primise apelativul de *romalli* (care nici nu se putea declina), cu o altă denumire a aceleiași limbi, *romani* (cu varianta *rromani*).Pentru a ușura finalizarea scopurilor, a apărut varianta ”oficială” de *romanes*.Confuzia creată ia proporții generalizate.Academie, autorități (interne și externe), administrație – toți sunt afectați de valul de infracționalitate (produs mai cu seamă în Occident) prin analogia *rom=romanes=român*, comunitatea *romă* fiind identificată cu *țara*, adică cu România.Cu concursul direct al lui Petre Roman (pe atunci ministru de externe) s-a realizat *oficializarea* în cadrul instituțiilor de stat a denumirilor *rom / rrom* (cu titlu obligatoriu) deși la nivel european, aceste denumiri constituiau simple *recomandări*, venite din partea Consiliului Europei și nu a Uniunii Europene.

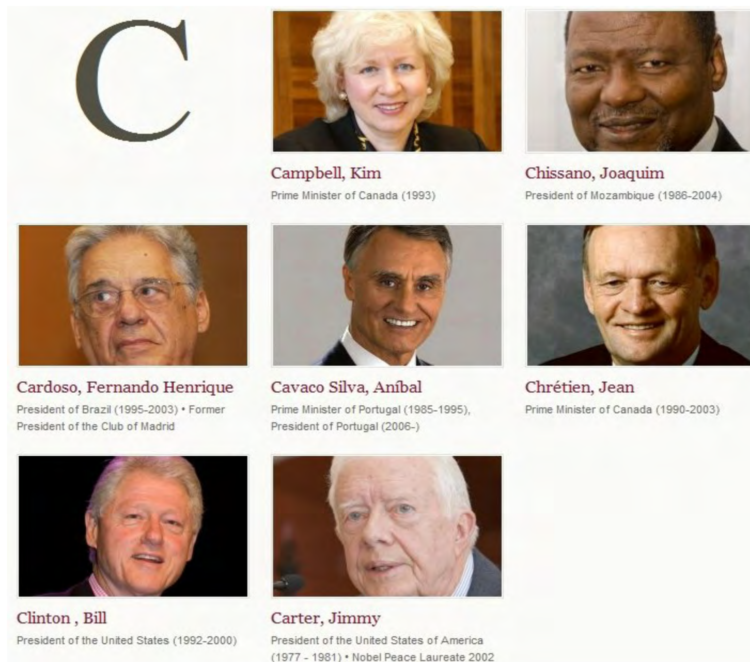
Ministrul Afacerilor de Externe al României, nr. D2/1094 din 29 februarie 2000,

Domnului Mugur Isărescu, Prim-Ministru al Guvernului României, Memorandum.

De la Petre Roman, Ministru de Stat, Ministrul Afacerilor Externe.

Temă: Termenii folosiți pentru denumirea etniei romilor/țiganilor.

În ultima perioadă, Ministerul Afacerilor Externe a fost confruntat cu o veritabilă campanie declanșată de unele asociații de romi pentru reconsiderarea oficială a poziției sale în privința recomandării pe care a făcut-o prin Memorandumul MAE nr.H03/169 din 31 ianuarie 1995 către primul ministru, pentru utilizarea, în documentele oficiale, a termenului de ”țigan” în detrimentul celui de ”rom”, care de-abia începuse să se impună.(În fotografia de mai sus, o primă parte din membrii *Clubului de la Madrid*).*Preocuparea pentru acest memorandum a fost manifestată și de mediile internaționale.Reprezentanți a Consiliului Europei, ai Înaltului Comisar* (al ”poporului”) *ai OSCE pentru Minoritățile Naționale, precum și ai ONG-urilor internaționale militante pentru drepturile omului au făcut referire, în discuțiile lor cu autoritățile române, la acest document.*

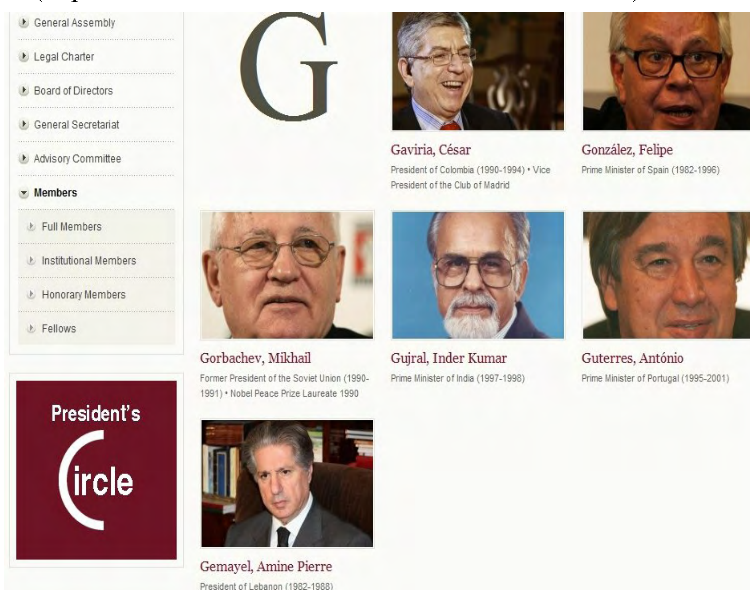

Având în vedere cele de mai sus, propunem folosirea, cu precădere a termenului de "rrom" în corespondența MAE, în paralel cu formulele alternative menționate mai sus (roms/gipsies, roms/tsiganes, roms/sinti) în corespondența cu organizațiile internaționale care le utilizează.(Alți membri ai Clubului de la Madrid).*Această propunere:*

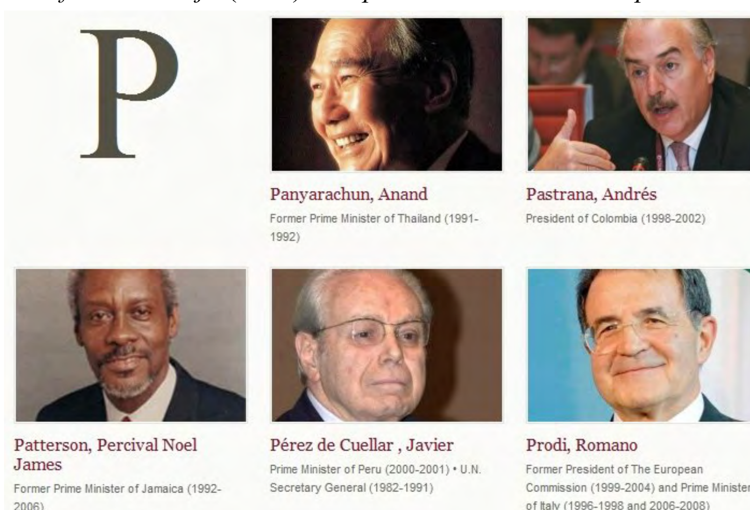
- răspunde presiunii exercitate de majoritatea asociațiilor romilor din România pentru anularea Memorandumului H03/169/1995, contribuind la stingerea unui "conflict" artificial și, mai mult, la construirea unor relații, pe bază de parteneriate, cu ONG-urile care reprezintă această comunitate etnică;

- este rezultatul consultărilor dintre MAE și o serie de specialiști în domeniu, organizații internaționale (Consiliul Europei și OSCE), instituții naționale (Departamentul pentru Protecția Minorităților Naționale, Ministerul Educației Naționale, Avocatul Poporului) și asociații ale romilor.

Semnat: Petre Roman, Ministru de Externe al României (în perioada 22 decembrie 1999 – 28 decembrie 2000).Că românii din Ungaria, Bulgaria și din alte zone din apropierea României nu se bucură – nici măcar de drepturile **elementare** – pe dl. Roman nu l-a interesat.Și parcă în *derâdere*, din septembrie 2008 este *Înalt Reprezentant* al Guvernului pentru românii din străinătate.Doar atât? Profund interesat de cum decurge procesul de mondializare, participă la adunările Clubului de la Madrid (o parte din membrii Clubului de la Madrid sunt și afiliați la Clubul de la Roma).În forografia din stânga se află alți membri ai Clubului de la Madrid.

A făcut multă vâlvă la vremea respectivă publicarea în ziarul *Evenimentul Zilei* a unui facsimil al unui document ultra-secret, semnat de *fratele* Petre Roman (pe atunci prim-ministru), adresat lui Ion Angelescu, ambasadorul României la Cairo, în Egipt (Ion Angelescu a fost numit *ambasador extraordinar și plenipotențiar în Republica Arabă Egipt* prin decretul 48 din 12 aprilie 1989, în locul lui Vincențiu Constantin Dan): *Sunteți autorizat, ca după primirea la președintele Mohamed Hosni Mubarak, să-l asistați la ceremonia afilierii în Loja* (Ritul) *Memphis-Misraïm din Cairo pe trimisul nostru "atherasata nakej" - "fratele" Gelu Voican-Voiculescu, adept al "ordinului" nostru cu gradul de "Cavaler Kadosh"* (deci gradul 30) *în Loja Swedenborgiană de Rit Scoțian, Rectificat și Acceptat în care ați primit lumina*.Nici Petre Roman și nici Gelu Voican-Voiculescu nu au negat (de la apariția documentului în presa anilor '90) apartenența lor la Masonerie.

Gelu Voican-Voiculescu, născut la 8 februarie 1941 la București în familia prințului Mihail Sturdza (ministru de externe în timpul guvernului Antonescu), devine absolvent al Liceului *I L Caragiale* din București în 1957.După absolvire se înscrie la Institutul de Cercetări Petrolifere al Facultății de Geologie, de unde este exmatriculat în 1959, fiind considerat un *exponent al reacțiunii interne, aflat în contact cu reacțiunea externă*.Într-o perioadă când ecourile *Experimentului Pitești* nu se stinseseră încă iar de Gherla, de Aiud se *auzea pe toate drumurile*, după exmatriculare, Gelu Voican-Voiculescu a lucrat un an ca sondor la *Întreprinderea de Foraje* București, permițându-i-se să se reînmatriculeze la Facultatea de Geologie a Universității București.(Imaginea de mai sus, deși nu mai are nevoie de comentarii, reprezintă alți membri ai Clubului de la Madrid).După absolvirea din 1963, a lucrat trei ani ca inginer la *Schela de Extracție* Videle după care s-a transferat la *Institutul de Cercetări Geologice pentru Hidrocarburi*, unde a lucrat până în 1970 (când este arestat din nou pentru *trădarea de secrete* și spionaj economic).Cu *antecedentele* din 1959, după trei luni este

eliberat din închisoare pentru *lipsă de probe* iar niște prieteni îi favorizează angajarea pe post de corector la revista *Viața Românească* până în 1973, când s-a angajat la *IPROMIN*, principalul institut de proiectări miniere din România.Deși institutul a fost desființat în 1974, atelierul de geotehnică unde lucra Gelu Voican-Voiculescu rămâne în București ca *filială* a altor institute, din provincie.În iulie 1985, este arestat din nou și este condamnat la un an și șase luni de închisoare (în baza Articolului 166 Cod Penal, valabil la acea vreme): *Propagandă împotriva orânduirii sociale*.Potrivit mărturiilor sale, a fost implicat și într-un proces de înșelăciune *în dauna avutului obștesc*, falsificând deconturi și însușindu-și bani pentru deplasări (interne, externe?!).Tot conform opiniei lui Gelu Voican-Voiculescu, unul din motivele arestării ar putea să fi fost și faptul că avea xeroxate zeci de cărți pe teme de *ezoterism* și pe aspecte legate de *procedurile inițiatice ale societăților oculte*.O mică recapitulate este necesară: *trecut la index* din 1959, nu *rămâne pe drumuri* (lucrează, se înscrie din nou la studii), este arestat în 1970, în 1985; are *copii xerox* (**de la cine**? **unde le-a făcut**?) a *zeci de cărți pe teme de ezoterism* (cineva îl sprijinea, puternic de tot, mai ales că era la putere *cultul președintelui* dar și al *materialismului dialectic*) și *aspecte legate de procedurile inițiatice ale societăților oculte* (secrete).Doar cei din nomenclatură puteau avea acces la acest fel de documente, în privința copierii sau a aducerii respectivelor copii (gata xeroxate) în valizele diplomatice.După efectuarea pedepsei la *Secția Specială* a Penitenciarului Rahova este eliberat prin *amnistie* după un an de zile.Liviu Turcu (fost ofițer al Securității) a afirmat într-un interviu din noiembrie 2006 la emisiunea *Marius Tucă Show* (de la Antena1), că în faza finală a evenimentelor di 1989, Gelu Voican-Voiculescu a luat o echipă de militari înarmați (un civil comandă militari?!), *în condiții extrem de delicate și incerte* și a pus la zid o unitate militară a Serviciului de Informații Externe, somându-i să deconspire rețeaua de informatori români din Occident (din ordinul cui, sau cu al cui asentiment a executat acea punere la zid? cui îi folosea *rețeaua* din Occident?Referitor la statutul lui Gelu Voican-Voiculescu, de *pasionat* de științele ezoterice (restrânse lapidar sub denumirea de *astrologie*), multe alte detalii vin să facă lumină în viața acestui controversat *personaj*.Un alt Sturdza (Dimitrie Miclăușanu, 10 martie 1833-8 octombrie 1914), președinte al Academiei Române (între 1882 și 1884) a fost și mason, fapt confirmat de *Loja Phoenix* din cadrul MLNAR – Marea Lojă Națională a României.Alexandru Sturdza (fiul lui Dimitrie Sturdza Miclăușanu), colonel al Armatei Române, a dezertat la nemți (în 1916) pe durata primului război mondial.Cu așa *strămoși*, înclinarea către *ezoterism,* dar și ***trădarea***, apar ca explicate, mai mult decât suficient.(Primele două imagini de pe această pagină prezintă alți membri ai Clubului de la Madrid.Printre aceștia și *laureata* premiului Nobel pentru Pace, *luptătoarea pentru democrație în Birmania*, Suu Kyi Aung San. Imaginea alăturată prezintă simbolul *Lojii Phoenix*).Ținând cont că cei considerați ca făcând parte din *familiile nobile* au plecat în exterior (după 1945), la fel ca familia regală a României, posibilitatea ca aceasta ”plecare” să constituie una din *filierele* prin care Gelu Voican-Voiculescu ar fi putut să primească respectivele cărți ezoterice apare destul de îndreptățită.Dacă se ia în considerare că (prințul) Mihail Sturdza (ministru al Afacerilor Externe al României între 26 septembrie 1940 și 26 ianuarie 1941) a emigrat și el în Occident (în 1945), că s-a aflat în ”zona” *Europa Liberă*, respectiv *Vocea Americii*, toate acestea ar putea constitui alte *dovezi* privind sursa materialelor lui Gelu Voican-Voiculescu, dar și a *imunității* de care s-a bucurat acesta de-a lungul timpului.În revista *Cuvânt Masonic* (martie 2009), editată de *Centrul Regional de Studii Franc-Masonice Paris-București*, Vlad Sauciuc, în articolul *Centrul Independent de Studii și Cercetări Ezoterice – Un pariu câștigat*, face o scurtă prezentare a acestui centru înființat în 2007 din inițiativa unui număr mic de prieteni (poate chiar *frați* !!!).Prin contribuția lui Viorel Danacu, respectivul CISCE a depus documentația pentru a fi recunoscut, la nivel internațional, de către Asociația Internațională (ale cărei reuniuni au avut loc la Bayreuth, în Germania).La lansarea centrului (în 2007) s-a discutat despre o multitudine de subiecte: Hermes Trismegistus, Sistemele Roza-Cruciene din America secolului al XVIII-lea, iar Yorgos

Tsadakis (din Grecia) a făcut o scurtă prezentare a *Ordinului Roza-Crucian al Crinului și Vulturului*.Jurnalistul Oreste Teodorescu, abia alăturat respectivului centru (al cărui director a devenit în scurt timp), a oferit *mărțișoare ezoterice* (în imaginea alăturată este prezentată sigla CISCE).Din anumite puncte de vedere este interesant de citit articolul din *Formula AS*, dedicat ”renașterii” lui Oreste – nr. 916, 30 aprilie-7 mai 2010).

Doamna Michelle Nahon (din Bordeaux, Franța) i-a evocat pe Martinez de Pasqually, respectiv *Ordinul Cavalerilor Aleși Cohen*, iar Emilio Lorenzo (Mare Maestru al Ordinului Martinist francez) a făcut o prezentare a ordinului din care face parte.Toamna lui 2008 a venit în *forță* cu Gino Sandri, secretarul general al *Prioratului de Sion* (o organizație pe cât de celebră, pe-atât de discretă și ascunsă) iar la începutul lui 2009, Gelu Voican-Voiculescu a făcut o prezentare, clară și concisă, a principalelor etape din viața și opera lui René Guénon (în imaginea de mai jos, Vlad Sauciuc împreună cu Michelle Nahon).Mariana Sauciuc, la finalul articolului *Franc-Masoneria mixtă face primii pași în România*, concluziona: *Frații și surorile (...) îi recunosc pe toți masonii din lume drept ”zale” ale ”Lanțului Universal de Unire Fraternă” și sprijină toate organizațiile masonice, fie masculine, feminine sau mixte, în efortul lor de răspândire a Luminii pe întregul glob pământesc*.Vis-à-vis de aceste *intenții*, Machiavelli spunea că *Scopul scuză mijloacele!*

Francis Dessart, președinte de onoare al *Societății Alpha Internațional* (BP 25531, 34071 Montpellier, Cedex 3), în lucrarea *Cagliostro – Misiunea și moștenirea unui cavaler al umanității* (2002) aduce și el câteva mici detalii privitoare la Gelu Voican-Voiculescu și toate cele prezentate până acum, aranjate într-un anume fel, formează o imagine mai clară a ceea ce stă dincolo de aparențe.În ianuarie 1995, la Crematoriul din București, pe o coroană dedicată lui Andrei Ostap (născut la Chișinău și atras de esoterismul celor ca Jacques de Molay, Chopin, Copernic, Gaudi, etc), era scris mesajul *La rose refleurira sur la Croix – Trandafirul va reînflori pe Cruce*.Cu aceeași ocazie, profesorul Ion Sandu de la Universitatea *Al.I. Cuza* din Iași, îl elogia pe *Marele Maestru Andrei Ostap, mare personalitate a sculpturii contemporane*.Lucrarea lui Francis Dessart este adresată *memoriei maestrului său Armand Toussaint* (cunoscut în mediile ezoterice cu apelativul *Maestrul Panagion*) *Suveran Mare Maestru Internațional al Ordinului Martinist*.Ce legătură poate exista între *cruce*, *Isus*, *trandafir* și *politică*?Referitor la o posibilă conexiune, lucrarea lui Dessart evocă un anume F Jolivet-Castelot, care în 1927 era membru al Partidului Comunist Francez, dar și director al revistei *Roza-Cruce*.Ca urmare a cărților scrise de respectivul Castelot – *Comunismul Spiritualist, Isus și Comunismul, Ideea de Comunism* – reacția marxiștilor nu s-a lăsat așteptată, Castelot fiind exclus din rândurile Partidului Comunist în 1928.În aceste condiții este imposibil să nu ne gândim la avertismentul *Frăției Roza-Cruciene*: *Une dernière chance sera donnée à l'homme avant la proche fin des temps.Elle viendra à l'heure où la rose fleurira sur la croix*.**Avertisment**, **premoniție**, **consecință**, **destin implacabil ?(**În fotografia de mai sus, Oreste – purtând însemnele *Cavalerilor Templari* – în cadrul unui eveniment din cadrul *Săptămânii de rugăciune pentru unitatea creștinilor*, desfășurată sub *auspiciile* Patriarhiei Române între 18 și 25 ianuarie 2011).

Alegerea trandafirilor (simbolistica celor *trei trandafiri*) ca însemne ale unui partid politic nu apare ca fiind întâmplătoare, Dessart concluzionând: *(...) pare că vice prim-ministrul guvernului apărut după ”revoluția” din 22 decembrie 1989, Gelu Voican-Voiculescu, trebuie să știe mai mult despre acestea cărora, numai lor singure, li s-ar putea dedica o carte întreagă*.Și pentru că s-a discutat despre familia Sturdza, aceasta își continuă existența, unul din membrii acestei familii (Dimitrie Sturdza, despre care vom discuta mai pe larg în capitolul dedicat lui Ion Țiriac) este *Mare Mareșal* și *Ministru al Activităților Umanistice* în cadrul Ordinului Cavalerilor de Malta. În partea română a acestui ordin sunt prezenți: Dorin Potolincă (Mare Cancelar), Iulian Moisescu (Mare Prior General), Cătălin Bordeianu (Mare Prior al Republicii Moldova), Doru Tompea (Mare Prior al Ucrainei), Petru Frăsilă (Mare Prior al Moldovei de Nord și al Iașului), Alexa Vissarion (Vice Mare Prior al României), Neculai Bujor (Prior al Ardealului de Mijloc), Teodor Vasile (Mare Prior al României), Gh. Teșeleanu (Prior al Bucureștiului), Mircea Istrate (Prior al Moldovei și Dunării de Jos), Mihai Bugaru (Prior al Valahiei, Ținutului Amlașului și Făgărașului), Tiberiu Coliban (Prior al Ardealului de Nord și Brașovului), Gheorghe Nastasia (Prior al Munteniei), Mihai Lupu (Prior al Dobrogei), Daniel Deac (Prior al Banatului și al ținuturilor Maramureșului).Ca *ambasadori* ai acestui ordin apar alte surprize: Nela Păvăloiu, Mircea Gheordunescu, Irina Socol, Klaus Johannis, Ștefan Popa (caricaturistul *Popa Popa's*), Florin Pandele.Iulian Moisescu și Mihai Bugaru sunt masoni ai Ritului de York (condus până cu puțin timp în urmă de Ștefan Mâșu).Printre alți membri ai acestui ordin se află și actorul Dorel Vișan, iar la diverse evenimente a fost prezent și cant-autorul Victor Socaciu.

Olimpian Ungherea, membru al *Lojii Quattuor Coronati* (o lojă de cercetări istorice și masonice), a fost colonel al Ministerului de Interne în perioada comunismului, redactor la revista *Pentru Patrie* (a Ministerului de Interne), dar și un prolific scriitor de literatură polițistă (un exemplu ar putea fi lucrarea *Septembrie cu măști*).A fost consilier al PDSR și are

meritul că l-ar fi supărat pe Adrian Năstase (prin plasarea acestuia în centrul acțiunii din celebra lucrare *Clubul Cocoșaților*).În fotografia din stânga este prezent Olimpian Ungherea în timpul unei adunări.*Clubul Cocoșaților* este o ”parabolă” despre cei care apar în public – ca reprezentanți ai *Puterii* – și cei care stau în culise – adevărații exponenți ai *Puterii*.Olimpian Ungherea știe destul de multe prezentându-i, prin glasul *Baronului* (un reprezentant al *Triumviratului* care conduce, de fapt, România; ceilalți doi ar putea fi *Profetul* și *Benedictinul*) lui Adrian Năstase (numit în carte Daion Doroga) *implicațiile financiare ale Războiului din Golful Persic*: *Iar George Bush, președinte al Statelor Unite, dar și membru al Organizației Bilderberg, a trecut în forță la executarea planului hotărât: declanșarea intervenției în Golf și aducerea lui Saddam la kilometrul zero, adică pe pozițiile inițiale.Acest război fulger a adus în băncile Consiliului Suprem al Iluminaților un profit net de 200 de miliarde de dolari.Și astfel au fost echilibrate conturile bancare ale Orientului, care începuseră să genereze grave dizarmonii financiare mondiale.Pentru cât timp? Cine știe! Poate până la un nou război local.Rapid și eficient* (”Clubul Cocoșaților”, pag. 126).Un fapt revine, *sâcâitor* ca o muscă: în lucrarea sus-menționată, unul din personaje apare cu numele de ... Ion Popescu.Prea multe *lucruri în comun* duc la prietenia lui Adrian Năstase cu ... Ion Țiriac.

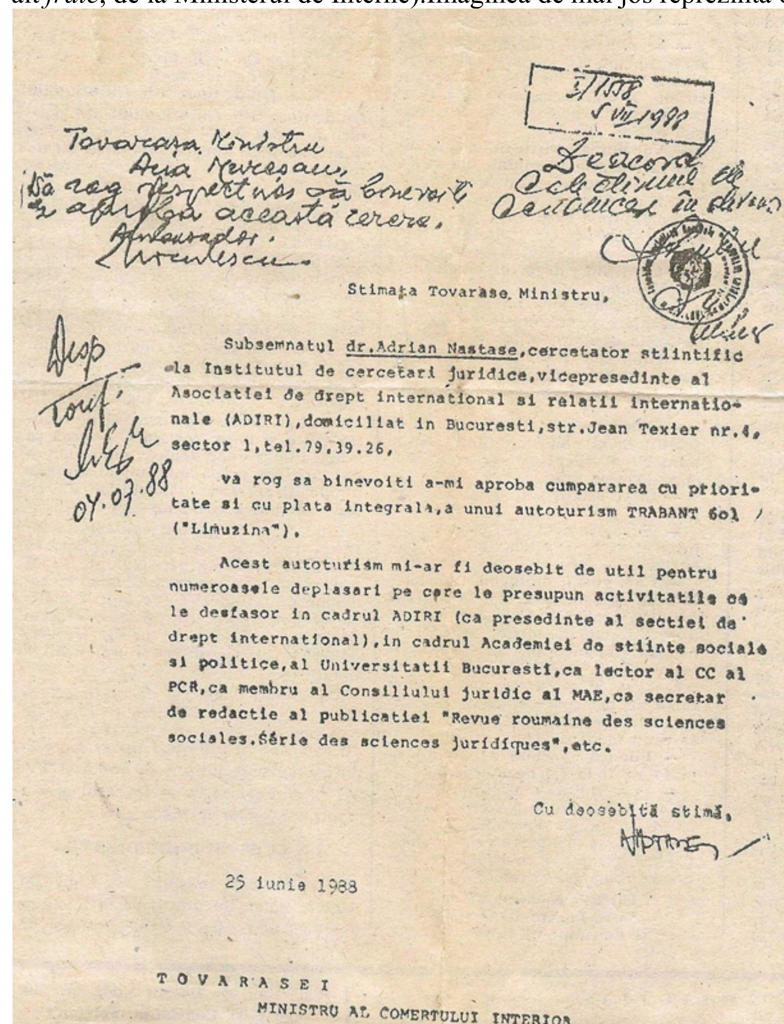
Adrian Năstase s-a născut la 22 iunie 1950 într-o familie originară din Dâmbovița.Tatăl lui (Marian Năstase) a fost ofițer în *Armata Regală a României*, fiind marginalizat în 1947 după venirea comuniștilor la putere.Înscrierea acestuia în rândurile PCR îl plasează printre membrii nomenclaturii comuniste (devenind director în Ministerul Educației) și dându-i luiAdrian posibilitatea să studieze, inclusiv la universități din afara țării (Oslo, Strasbourg).Adrian Năstase este absolvent al Universității din București, Facultatea de Drept (în 1973), respectiv Facultatea de Istorie (în 1978).Prin anii studenției o cunoaște pe Ilinca Preoteasa (în prezent trăiește în Statele Unite), fiica lui Grigore Preoteasa (demnitar al PCR), cu care se căsătorește, dar de care divorțează după scurt timp.Până la căsătoria cu Dana Miculescu (fiica unui alt demnitar al PCR – Angelo Miculescu) din 31 iulie 1985, din cele susținute de Olimpian Ungherea în *Clubul Cocoșaților*, Adrian Năstase pare să fi avut tendințe homosexuale.Într-o declarație făcuta la Miliție în februarie 1975, profesorul de istorie Ioan D Suciu îl menționează pe Adrian Năstase (*Bombonel*) pe o listă cuprinzând persoane cu înclinații homosexuale. În 2004, în plină campanie electorală, Năstase l-a *atacat virulent* pe Traian Băsescu pentru *liberalismul* lui în privința homosexualilor.Între 1973 și 1990 a deținut diverse funcții în învățământul universitar, susținând și diverse specializări (în imaginea de mai sus, Adrian Năstase este împreună cu Bartolomeu Constantin Săvoiu care, chiar dacă și-a oferit sprijinul *portocaliilor*, în spatele scenei *adversarii își strâng mâinile*).Adrian Năstase este membru și membru-fondator a numeroase instituții de profil (din țară și din străinătate), al *Institutului Internațional pentru Drepturile Omului* (1984), al *Societății Franceze de Drept Internațional* (1984), membru-fondator al *Institutului Român pentru Drepturile Omului* (1990), participant în *Consiliul Consultativ al Institutului pentru Studii Est-Vest* – IEWS din New York, membru (din 1999) al *Asociației Euro-Atlantice ”Manfred Wörner”*, fondator al *Centrului pentru Studierea Organizațiilor Religioase* – CSOR – din București, participant (din 2008) la reuniunile *Crans Montana Institute* și din anumite motive, în biografia actuală a lui Adrian Năstase nu apar *activitățile desfășurate în cadrul Academiei de Științe Sociele și Politice ”Ștefan Gheorghiu”, ca lector al CC al PCR, ca membru al Consiliului Juridic al MAE, ca secretar de redacție al publicației ”Revue Roumaine des sciences sociales.Série des sciences juridiques*.

Devenit persoană de încredere a PCR este trimis ca reprezentant al României la numeroase conferințe internaționale pe tema drepturilor omului.Publică multe articole elogioase la adresa partidului în presa vremii, dintre care unul în 1983, *Drepturile omului un concept retrograd* (în *Concepții și controverse în domeniul drepturilor omului în viitorul social*, magazin al Academiei ”Ștefan Gheorghiu”, ianuarie-februarie 1983, pag. 45-50) vine în *întâmpinarea* prezentării României comuniste de către *Freedom House* ca fiind o țară *not free*.Există anumite speculații care susțin pregătirea lui Adrian Năstase de către organizațiile vremii pentru a penetra în cele mai înalte structuri ale Masoneriei.Cu o carieră atât de fructuoasă la activ, distincțiile primite sunt și ele pe măsură.Este decorat cu *Ordinul Mare Cruce Pro Merito Melintesi* al Ordinului Suveran de Malta (prin decretul 7815 din iunie 1992, *Palatul Magistral* din Roma), *Mare Cruce în grad de Cavaler* a Republicii Italiene (9 mai 2003), *Marele Cordon al Meritului Libanez* (23 iunie 2003), *Ordinul de Merit în grad de Mare Cruce* al Marelui Ducat de Luxembourg (6 octombrie 2003), medalia oficială pentru al XV-lea an al pontificatului papei Ioan Paul al II-lea (1978+15=1993), medalia papală de aur *Ioan Paul al II-lea* pentru *Jubileul Anului 2000*.În 2003 a primit *Marea Cruce Moldavă*, oferită de IPS Daniel, Mitropolitul Moldovei.A primit premiul *Global Leaders for Tomorrow* la Forumul Economic Mondial de la Davos (din Elveția, în 1993), *Leader al anului 2001* pentru contribuția la integrarea României în NATO din partea Asociației *G C Marshall România* (la 16 ianuarie 2002); *Diploma și Medalia anului 2002* din partea aceleiași *G C Marshall*, la 24 februarie 2003.A primit o diplomă *Fulbright* pentru merite în relațiile româno-americane (la 15 mai 2003), respectiv *Diploma de Excelență* a *Fundației Dr. Wilhelm Fielderman* pentru *contribuția de excepție la dezvoltarea relațiilor de respect reciproc între români și evrei*, în 2003.

Premiul *Fundației Fielderman* nu este primit întâmplător.În urma unui turneu prin Canada, SUA și Marea Britanie, la 13 martie 2002 apare renumita *Ordonanță de Urgență nr. 31* (destul de interesantă ”alăturarea” lui ”13” cu ”31”) prin care oricine poate fi condamnat - *legal* – dacă încearcă să conteste argumentele aduse pentru susținerea presupusului holocau$t.Denumirile străzilor care purtau numele **Mareșalului Ion Antonescu** au fost schimbate, au dispărut busturile și statuile dedicate memoriei lui Ion Antonescu, având (în schimb) posibilitatea să ne *închinăm* și să *ne dăm cu capul de pe-*

reți la ”Muzeul Holocau$tului” din București.Respectiva ordonanță este semnată de Adrian Năstase (în calitate de prim-ministru), Rodica Mihaela Stănoiu (Ministru al Justiției), Răzvan Teodorescu (Ministru al Culturii și Cultelor) și Ioan Rus (un alt *frate*, de la Ministerul de Interne).Imaginea de mai jos reprezintă o *cerere* care ar putea ”întregi” biografia lui Adrian Năstase.Referitor la *relația* lui cu Cavalerii de Malta, într-un interviu de prin anii '90, Năstase aduce în discuție acest lucru amintind că a fost *inițiat* undeva, în afara țării, dar justifică această apartenență prin *urmarea tradiției familiei*.După absolvirea Școlii Militare de Ofițeri (ca șef de promoție), tatăl său a fost primit în acest ordin.Adrian Năstase arăta că *în România, între cele două războaie mondiale, majoritatea ofițerilor de elită făceau parte din acest ordin*.În 2005, Adrian Năstase a primit *Placheta* și *Diploma Aniversară* conferite de Marele Consiliu al Marii Loji Naționale din România (cu ocazia a 125 de ani de existență) pentru *promovarea idealurilor de pace, întrajutorare umană și pentru slujirea constantă a intereselor României* (**?!**), dar poate și pentru faptul că a făcut din Masonerie o *instituție de utilitate publică*, la fel ca **spitalele, școlile, grădinițele** !!!

3/1558 5 VII 1988

Tovarașa Ministru Ana Mureșan,
Vă rog respectuos să binevoiți a aproba această cerere.
Ambasador,

Stimața Tovarase Ministru,

Subsemnatul dr.Adrian Nastase,cercetator stiintific la Institutul de cercetari juridice,vicepresedinte al Asociatiei de drept international si relatii internationale (ADIRI),domiciliat in Bucuresti,str.Jean Texier nr.4, sector 1,tel.79.39.26,

va rog sa binevoiti a-mi aproba cumpararea cu prioritate si cu plata integrala,a unui autoturism TRABANT 601 ("Limuzina").

Acest autoturism mi-ar fi deosebit de util pentru numeroasele deplasari pe care le presupun activitatile ce le desfasor in cadrul ADIRI (ca presedinte al sectiei de drept international),in cadrul Academiei de stiinte sociale si politice,al Universitatii Bucuresti,ca lector al CC al PCR,ca membru al Consiliului juridic al MAE,ca secretar de redactie al publicatiei "Revue roumaine des sciences sociales.Série des sciences juridiques",etc.

Cu deosebită stimă,

25 iunie 1988

TOVARASEI
MINISTRU AL COMERTULUI INTERIOR

În 2002, procurori din Anglia îl acuzau pe Tony Blair (la acea vreme prim-ministru) de *trafic de influență* în favoarea lui Lakshmi Mittal, magnatul indian pornit în cucerirea (pe plan siderurgic) Europei.Tony Blair l-ar fi *convins* pe omologul lui (de atunci, din România) – Adrian Năstase – să vândă industria siderurgică lui Mittal, lucru pentru care indianul a *contribuit* la fondurile Partidului Laburist (din Anglia), respectiv la fondurile PSD cu circa 1,5 miliarde de lire sterline.Scandalul începe în 2001 când Mittal a *parafat* la Londra, împreună cu fostul Ministru pentru Privatizare (*pesedistul* Ovidiu Mușetescu), în prezența lui Tony Blair și a lui Adrian Năstase, vânzarea pachetului majoritar de la *Sidex* Galați.Blair îi trimite o scrisoare lui Năstase prin care își arată satisfacția privitoare la un eventual parteneriat al *Sidex* cu *Mittal Steel*, subliniind că această vânzare *va spori șansele României de integrare în UE*, mulțumindu-i totodată, lui Năstase, pentru *înțelegere și cooperare*.Oficialii britanici au confirmat autenticitatea scrisorii dar și declarația lui Blair prin care acesta făcea cunoscut că *recompensa Mittal Steel, atât pentru Partidul Laburist, cât și pentru PSD, a continuat, ambele partide primind donații de încă trei miliarde de lire sterline*.Între 2003 și 2004, Adrian Năstase a fost acuzat că a atribuit construirea autostrăzilor Brașov-Borș, respectiv București-Ploiești firmei americane *Bechtel*, fără nici un fel de oferte sau licitații, argumentând că ar fi *domenii de securitate națională*.În octombrie 2004, Năstase este înregistrat într-o ședință a PSD referitor la cele 700 de milioane de dolari, primiți de unii membri ai guvernului pentru facilitarea *privatizării* PETROM: *Astăzi i-am cerut Procurorului General să cerceteze acest lucru pentru că, dacă cineva din Guvern primește 700 de milioane de dolari și nu-și aduce contribuția la campania electorală, este de două ori vinovat* (articol din ziarul *Evenimentul Zilei* din 4 decembrie 2004).O dată cu *campania electorală*, anul 2004 a adus și *alinierea* televiziunilor cu datorii la bugetul de stat (dar protejate) – Pro Tv (și compania-mamă la care a fost acționar și Ion Țiriac), Prima Tv, Realitatea Tv – la o *atitudine* pro-PSD, riscându-se revocarea licențelor.Cu *Antena 1* se realizează o mică înțelegere, o *alianță* pe durata campaniei electorale.*Televiziunea Română* centrală intră și ea sub incidența *protectoratului* și, concentrată mai ales în zonele rurale, aduce multe voturi PSD-ului.Multe ziare intră (și ele) în atenția PSD, preluând ideile campaniei electorale.În 1998, Năstase a cumpărat un teren de 700 de metri pătrați (pentru care a plătit cu 25% mai puțin față de prețul pieței) de la controversatul om de afaceri – politician al PDSR – Gabriel Bivolaru.La 4 noiembrie 2004 a primit de la Ion Țiriac un *Mercedes S 500* (circa 100.000 de US$), ca urmare a unui *pariu* dintre cei doi.În perioada 22-23 ianuarie 2005 (și nu numai), Adrian Năstase a participat la o vânătoare la Balc (în județul Bihor), vânătoare catalogată de presa română și de organizațiile ecologiste ca *masacru*.În cele două zile de vânătoare au fost uciși 185 de mistreți, 23 numai de Năstase, depășind astfel numărul maxim permis de legile românești în vigoare.(În fotografia din stânga sunt prezenți Mircea Geoană, Adrian Năstase și Robert O Ralston, grad 33 al RSAA, la aniversarea a zece ani de funcționare a Masoneriei din România. De obicei, când unul dintre *frați* este o personalitate publică, este în uz *acoperirea* strângerii de mână cu cealaltă mână).

Din cele spuse de Benjamin Disraeli, nu întotdeauna cei din prima linie sunt adevărații actori și nici în cazul lui Adrian Năstase nu se fac excepții.Mark Meyer (evreu de origine română), președinte al firmei de avocatură *Herzfeld & Rubin* (unde un loc de cinste îl ocupă sora lui Adrian Năstase, Dana Barb – considerată o *persoană deosebit de capabilă la*

nivel de lobby intern) a fost consilierul lui Ion Iliescu, dar și al lui Emil Constantinescu.Mark Meyer a fost sesizat deseori în compania lui Adrian Năstase, Mircea Geoană, Ilie Sârbu, Dan Nica (*opinionistul* de la *Antenele* lui Voiculescu, nelipsit la *taraba cu mahalagisme* a Gabrielei Vrânceanu-Firea), Șerban Mihăilescu, Viorel Hrebenciuc.Mark Meyer este și președintele *Camerei de Comerț Româno-Americane* din New York, fiind în spatele afacerii cunoscute cu numele de *Invest România Forum*.Ca scriitor, Adrian Năstase se remarcă prin mai multe cărți publicate, dar în legătură cu materialul prezent doar două lucrări (ambele publicate în 1996) atrag atenția prin titlu: *România și Noua Arhitectură Mondială* – București și *Ideea politică a schimbării* – București.Are ca hobby-uri vânătoarea, pescuitul, tenisul, muzica clasică, arta modernă și colecționarea de antichități.(În imagine, Robert O Ralston, primul din stânga, cu colan, îl însoțește pe Fred Kleinknecht la aniversarea a zece ani a Masoneriei române).

Ce se mai știe despre fiul cel mai mare al lui Adrian Năstase, surprins la București cu o viteză cu mult peste limita legală? Ziarul *România Liberă* a discutat cu 474 de senatori, deputați și miniștri despre educația propriilor copii: 23% dintre copiii membrilor parlamentului și 41% din copiii membrilor Cabinetului Boc au studiat (sau studiază) la școli particulare sau în străinătate.Din ce motive *aleșii* și-au trimis *înaltele odrasle* peste hotare? Nu au încredere în școala românească de stat? Au bani? Copiii lor au un *potențial deosebit* care merită recunoscut cu diplome de la *instituții de top*? Istoricul Neagu Djuvara aduce puțină lămurire *luminându-ne*: *(...) nu e un fenomen nou, fiind ceva firesc între anii 1848 și 1947... Urmașii liderilor actuali se vor regăsi în conducerea viitoare a României*.**Așa părinți, așa progenituri.Mulțam fain, dar nu e nevoie!!!** Sebastian Blaga (fiul pedelistului Vasile Blaga) studiază la München, la *TUM*, locul 35 în topul celor mai bune universități din lume.Răzvan Plăcintă (fiul senatoarei PD-L Sorina Plăcintă) a ales *Sherbourne International College* din Anglia (la care a studiat și Charles Darwin), respectiv *Collège Alpin International ”Beau Soleil”* din Elveția.Copiii cei mai mari ai lui Silviu Prigoană au studiat (ambii) în Statele Unite.Emma Funeriu (fiica lui Daniel Funeriu, născută în străinătate), în 2009 studia la *Școala Publică* din München.Copiii lui Tăriceanu studiază la *Lycée Français ”Anna de Noailles”* de pe lângă Ambasada Franței din București.Copiii lui Adrian Năstase, după ce au studiat la o școală de stat, au trecut (poate și din cauza *renumelui* părinților la *Jean Monnet* – nume cu rezonanțe profund europene).Andrei Năstase (24 de ani) a studiat *Economia Internațională* la Universitatea Bocconi din Milano (al cărei președinte este Mario Monti, membru al conducerii Comisiei Trilaterale și prim-ministru al Italiei), unde un an de studii costă circa 17.000 de euro.Mihnea Năstase (17 ani) studiază în Elveția la un liceu (locul patru în privința costurilor) – *Alpinum Zouz* (unde un an de studii costă 45.000 de euro, cheltuieli *suportate* de ”prințul” Dimitrie Sturdza, prezent și el la vânătorile organizate de Ion Țiriac).Fiica lui Cristian Boureanu este în clasa a IV-a la *Școala Evreiască Privată ”Lauder Reut”* din București.

Tot Neagu Djuvara concluziona: *Trecând în perioada contemporană, materialul uman nu este cel mai bun.Ăștia care ne conduc acum sunt cu toții ieșiți din nomenclatura comunistă.În comunism, în fiecare comună, cei mai buni dintre săteni, mai zdraveni și mai harnici, ăștia toți au fost bătuți, băgați în închisoare, persecutați și cine a luat frâiele în acel sat?* ***Cocoșații, gușații și tâmpiții! Cei care au venit la putere timp de 50 de ani sunt ”pleava țării”.Și ăștia care vin din urmă sunt copiii lor****.Deci nu poți să spui că va ieși ceva care să aibă vreo comparație cu cei care au făcut 1848.Aici trebuie să aștepți câteva generații.Nu este exclus ca strănepoții lui Adrian Năstase să fie niște conservatori foarte valabili.Însă sunt convins că, chiar în absența unor merite reale, urmași ai liderilor actuali se vor regăsi în conducerea structurilor statului român, fiindcă electoratul român, chiar și după 20 de ani, e încă în stare să aleagă orice, dacă aparatele politice combină lucrurile ca să spună ”Trebuie să-l votați pe ăsta”*!

Ion Iliescu (născut la 3 martie 1930 la Oltenița) deja este cunoscut de toată lumea, fiecare știind sau bănuind implicarea acestuia în evenimentele din 1989, în *mineriadele* succesive. Tatăl lui, Alexandru Iliescu (comunist ilegalist), în decembrie 1931 a plecat clandestin în URSS unde a participat la lucrările Congresului al V-lea al PCR (adunare care a avut loc la Gorikovo, lângă Moscova).Aceiași iubire pentru *fratele de la răsărit* a trecut și la Ion care și-a *desăvârșit* studiile la Institutul Energetic al Universității din Moscova (unde a fost secretar al *Asociației Studenților Români*).În 1990, revista *Paris Match* specula că Nicolae Ceaușescu credea că ar fi existat o legătură între Iliescu și Gorbaciov, deoarece în timpul vizitei lui Gorbaciov în România din iulie 1989, Iliescu a fost trimis în afara Bucureștiului, pentru a preveni orice contact dintre ei.Anumite medii susțin că Anatoli Formenko, Mihail Gorbaciov, Ion iliescu, Vladimir Jirinovski și Vladimir Soloviov ar fi (cu toții) absolvenți ai Univesității de Stat din Moscova.Legăturile puternice cu Moscova pot fi reliefate și prin primirea călduroasă a noului regim de la București de către conducerea URSS, dar și de faptul că primul acord internațional *post revoluționar* a fost semnat cu URSS.La 4 ianuarie 1990, Ion Iliescu a semnat *Decretul-Lege nr. 3*, **când încă nu a fost ales președinte**, amnistiind toate infracțiunile săvârșite care aveau mai puțin de trei ani de pedeapsă, scăpându-i de *pușcărie* pe cei care i-au maltratat pe revoluționarii (**adevărații**) arestați.Împreună cu Daniel Dăianu, Emil Constantinescu, Alexandru Mironov, Dinu C Giurescu, Florin Georgescu (și alții) face parte dintre membrii *Asociației Române pentru Clubul de la Roma*, condusă de Mugur Isărescu.

Mircea Geoană este fiul fostului general Geoană din Securitate (cel pe care *Academia Cațavencu* l-a publicat într-o fotografie alături de generalul – **trădător** – I M Pacepa).Potrivit celor publicate de Viorel Patrichi în *Lumea Magazin* (interviu editat ulterior într-un volum cu același titlu) nr. 10/2001 – *Politica și Serviciile Secrete* – reieșea că generalul Geoană a fost cel care a avut în subordine toate adăposturile secrete ale lui Ceaușescu.Mircea Geoană s-a născut la Spitalul *Colțea* și a copilărit în zona *Primăverii*, împreună cu copiii celorlalți demnitari.A fost unul dintre studenții *privilegiați* de către fostele servicii secrete, generalul Pacepa (care pe atunci era șef-adjunct al DIE) fiind cel care a avizat în mod favorabil plecarea lui Geoană la studii în Statele Unite, ca reprezentant al *ambasadorilor prieteniei româno-americane*.La propune-

rea lui Adrian Năstase (în 1996), Mircea Geoană a fost numit ambasador la Washington, în locul lui Aurel Dragoş Muntea-nu.Geoană nu a locuit în clădirea Ambasadei României (care de altfel are şi un apartament considerat *reşedinţă* a ambasadorului) ci a închiriat (şi nu pe banii lui) un apartament în zona rezidenţială de lux din Washington pentru care se plătea o chirie de 150.000 de dolari pe lună (Aurel Şeitan – *Altermedia*).Guvernul aflat la conducere în acea perioadă a încheiat un contract de 160 de milioane US$ cu firma *CASE*, o societate producătoare de utilaje, inclusiv pentru agricultură.Ambasadorul SUA la Bucureşti (Alfred H Moses) a luat imediat legătura cu Geoană, dorind să treacă el la *gestionarea* afacerii.Dar cum Moses era acţionar la un cabinet de avocatură, ar fi apărut ridicolă situaţia ca societatea lui Moses – *Convington & Burling* (din Washington DC) – să apară ca *implicată* în afaceri agricole.Pe lângă Mircea Geoană, în combinaţie intră Ion Avram Mureşan (Ministru al Agriculturii), Remus Opriş (secretar-general al Guvernului) şi Ionuţ Costea (fratele Mihaelei Geoană şi secretar de stat în Ministerul de Finanţe).Conform *Human Rights Report* (redactat de Vera Munteanu şi Mihai Albulescu), Ionuţ Costea a devenit principalul *lobby*-st pentru semnarea contractului CASE, de această dată între *Transchem Finance & Trade Corporation* (în care avea interese şi Alfred H Moses) şi *SNIF – Societatea Naţională de Îmbunătăţiri Funciare* (cu puţin timp înainte, aceiaşi *Transchem* a fost implicată într-un scandal în Ucraina).Prin HG 686/1997, Ministerul de Finanţe (condus de Mircea Ciumara şi de Costea) a fost autorizat să *garanteze, în numele statului, dobânzile, comisioanele, cheltuielile bancare, primele de asigurare şi alte cheltuieli legate de creditul garantat*, în valoare de 160 de milioane US$, acordat de către *Citybank NA* – SUA.Ca reprezentanţă a firmei *Transchem Finance & Trading Corporation* (în România) era societatea *Transag Production Company*, din al cărui acţionariat făceau parte 11 americani (care împreună nu aveau nici măcar 1% din totalul acţiunilor).În imaginea de mai sus se află Louis Michel şi Mircea Geoană.Din totalul acţiunilor, 99,8916% erau deţinute de firma *T-AG Limited* cu sediul în Limassol, Cipru.Jumătate din împrumutul luat a fost folosit pentru programul *Romag '98*.

Agricultura Georgiei pare să fi fost *ajutată* tot prin *bunăvoinţa* firmei *Transchem Finance & Trading Corporation*, mai ales că Georgia făcea parte din *aria de responsabilităţi* a directorului zonal al BERD, Ionuţ Mircea Costea.Afacerile lui Geoană sunt înfloritoare, mai ales dacă sunt derulate prin firme *off-shore*, o societate creată în aşa numitele *paradisuri fiscale* (unde se plătesc taxe şi impozite foarte mici sau chiar nu se plăteşte nimic) care asigură o confidenţialitate totală privind acţionarii respectivei societăţi.Denumiri precum *Cayman*, *Bermuda*, *Antilele Olandeze* (în Marea Caraibilor), *Cipru*, *Insula Jersey* (între Anglia şi Europa, în Canalul Mânecii), *Liechtenstein* sunt ”conectate” imediat cu sedii off-shore.*Autorom SRL* (cu acţionari *Uphall Trading Ltd*-90% şi *Rosenlew*-10%), *Chrysler Jeep Import SRL* (cu aceiaşi *Uphall Trading Ltd*-90%), *Romcar SRL* (deţinută în proporţie de 99,86% de *Romcar Auto Ltd*), *Hyundai Auto România* (cu acţionar unic *Markview Holdings Ltd*), *Mazrom Motors SRL* (cu acţionar unic *Romcar Auto Ltd*).Ce au în comun *Uphall Trading Ltd*, *Rosenlew Ltd*, *Romcar Auto Ltd* şi *Markview Holdings Ltd* ? În România sunt reprezentate de Mihuţ Piţigoi, văr cu Ionuţ Costea şi Mihaela Geoană.Tranzacţiile dintre aceste firme şi Ministerul de Externe au fost *supervizate* de Mircea Geoană, plata ajungând la sediul (*off-shore* al firmelor: strada Temistocles Dervis, nr. 3, Nicosia, Cipru, clădirea *Julia House*, în care se afla şi un birou închiriat de ... Dana Barb.Călin Popescu Tăriceanu, Radu Duda şi Mircea Geoană la o *moţăială* la Institutul Aspen România (în fotografia de mai sus).

O primă ediţie a *Invest România Forum* a avut loc în perioada 29 septembrie-3 octombrie 1997 la *Hilton & Towers* din Chicago, prin care toată economia României a fost scoasă la mezat.Cine au fost *investitorii strategici*? *Chase Manhattan Bank*, *Smith Barney Europe*, *First Chicago Bank*, *Mercantile Stock Exchange*.În perioada 30 martie-3 aprilie 1998, ”acţiunea” *Forum* s-a repetat în SUA dând posibilitatea *la peste 150 de mari societăţi americane, din domeniile bancar, piaţă de capital, industrie uşoară, agricultură şi industrie alimentară, industrie constructoare de maşini, infrastructură, telecomunicaţii, etc* să desfăşoare afaceri în România.Dacă se ţine cont şi de felul în care au fost acordate licenţele de către *Agenţia Naţională pentru Resurse Minerale*, cadrul real este mai mult decât dramatic.Organizatorul celui de-al doilea *Forum* a fost *Amroinvest Inc*, iar în *comitetul de iniţiativă*, alături de conducerea de la *Citybank*, apare şi Dana Barb (în calitate de *manager general* pentru România al firmei *Herzfeld & Rubin*).Afacerile cuplului Costea – Geoană sunt multe, dar şi Mihaela Geoană merită *puţintică* atenţie.Cel mai mare sponsor al *Fundaţiei ”Renaşterea pentru Educaţie, Sănătate şi Cultură* (condusă de *'mneaei*) este concernul *Glaxo Smith Kline – GSK*.Alăturarea unor nume ca Bazac, Streinu-Cercel la *campaniile de vaccinare* cu seruri interzise în multe alte ţări (inclusiv europene) pune multe semne de întrebare privitoare la seriozitatea, scopurile şi patriotismul acestei fundaţii.În 1997, la sugestia lui Costea, Mircea Geoană trece în *barca* PNŢCD, trimiţând o telegramă de felicitare noului preşedinte (Emil Constantinescu) şi în care îl numea pe Ion Iliescu drept *cancer al democraţiei româneşti*.Poate de aceea, pentru a nu fi dator, Iliescu l-a *gratulat* cu apelativul *prostănacul*.În 2000, când PSD a câştigat alegerile, Geoană a revenit în rândurile acestui partid, în calitate de vice-preşedinte.

Ce mai face Ionuţ Costea? La momentul documentării pentru acest material *punea umărul* la înfăptuirea *noii orânduiri* ca membru al Institutului Aspen România şi-şi câştiga salariul (printre altele) pe post de *chairman* la Emporiki Bank.Institutul Aspen România (condus de Mircea Geoană) împărtăşeşte aceleaşi idealuri cu institutul *tutore* din Statele Unite (dacă ţinem cont de deviza acestui institut: *Common Ideas, Values and Interests*).Şi Radu Duda o fi având *aceleaşi*

interese? În imaginea de mai jos sunt prezentați alți participanți la întrunirile Institutului Aspen România.În conducerea

părții române a institutului, alături de Mircea Geoană, se află și alte persoane, cu *interese* și *preocupări* diverse, dar *puternic ancorate în realitate*: Mariana Gheorghe (CEO la OMV-Petrom SA), Florin Pogonaru (președinte al *Romanian Businessmen's Association*), Roberto Musneci (*senoir partner* la *Șerban & Musneci*, dar prezent și prin *anturajul* GS K), Vasile Iuga, *trezorerier* (este *managing partner* la Link Resources), Răsvan Radu (este CEO și *executive president* la Unicredit Țiriac Bank), Teddy Dumitrescu (este CEO și președinte la Publicis Group - **rețineți Publicis Group** și dați o privire și la materialul dedicat lui Ion Țiriac).În cadrul *Administrației Prezidențiale*, institutul este reprezentat de către Alex Andrei Gâtej.O anume Camelia Bazac (CEO la *SC Forza Rossa SRL – Forța Roșie SRL*) este membră a Institutului Aspen România alături de Patrick Desbiens (*executive vice-president area director* al Glaxo Smith Kline).Personalități importante din lumea politicii și a afacerilor se întâlnesc la întrunirile Institutului Aspen: Varujan Vosganian, Emil Boc, Teodor Meleșcanu, Niels Schnecker, Călin Dragan (CEO la Coca Cola HBC România), Radu Enache (*country manager* la Hewlett-Packard – H P – România), Radu Ghețea (președinte al CEC Bank), Cristian Ghinea (analist politic și opinionist la *Dilema Veche*), Frank Hajdinjak (CEO la E.ON România), Iacob Adrian (de la Lockheed Martin Global), Florin Ilie (de la ING Bank România), Walter Isaacson (de la Aspen Institute SUA), Mugur Isărescu (membru de onoare, guvernator al Băncii Naționale a României), Sorin Mândruțescu (președinte al *American Chamber of Commerce* în România), Mișu Negrițoiu (CEO la ING Bank România), Nicolae Valeriu (*senior consultant* la *Open Society Institute* din Budapesta), Sergiu Oprescu (CEO la Alpha Bank), Dan Ostahie (CEO la *Altex*), Dan Sucu (președinte și CEO la *Mobexpert Holding SRL*, pe unde familia Geoană are alte interese), Toader Șerban (*senior partner* la KPMG România), Giulio Tremonti (de la Aspen Institute Italia și participant la întrunirea Grupului Bilderberg din 8-11 iunie 2006 de la Ottawa, Canada – pe când era *vice-președinte al Camerei Deputaților* din Italia), Yorgos Ioannidis (CEO la Romtelecom SA), Claudio Zito (*chairman* și *country manager* la Enel România).

Emil Boc și Adrian Videanu la întrunirile Institutului Aspen România.

Din cele prezentate de televiziuni (care induc o anumită stare de agitație, dar și un *partizanat* păgubos), din fragmentele de certuri (făcute publice) din adunările politice de la Senat, Camera Deputaților sau Guvern, s-ar părea că toți cei de acolo nu au altceva mai bun de făcut decât să se certe.Lumea este *lăsată* să creadă așa ceva; cum se închid ușile *publicului*, toți devin prietenoși, zâmbitori și aliați, fără nici o culoare politică.Un fapt demn de *verticalitatea morală* a lui Geoană îl constituie prezența acestuia (în plină campanie electorală pentru alegerile din 2008), timp de trei zile, la Tel Aviv, cu un program foarte încărcat și cu întâlniri la nivel înalt.Întrevederi cu Benjamin Netanyahu (liderul opoziției), cu Ehud Barak (președintele Partidului Muncii), cu Shimon Peres (președintele Israelului), cu Tzipi Livni (ministru de externe) dar și cu Stanley Fischer (mai mult ca sigur și ofițer MOSSAD, guvernatorul Băncii Naționale a Israelului, fost director adjunct la FMI) par să lase de înțeles încercarea lui Geoană de-a atrage *bunăvoința* lobby-ului evreiesc (influent în Statele Unite) pentru dorințele sale ascunse, dar poate și pentru a primi eventuale instrucțiuni legate de viitor.

Absolvent al Facultății de Mecanică (în 1983) din Institutul Politehnic București, masterand (în 1992) al *École Nationale d'Administration* din Paris (deci un *tehnocrat*), licențiat al Facultății de Drept (în 1993) al Universității București (*nu putea veni la ședințele Senatului cu șublerul în mână și uns de vaselină*), cursant NATO *pentru instituții democratice* (în 1994), bursier al Harvard (în 1999) printr-un *Program de Dezvoltare Managerială a Grupului Băncii Mondiale* și *doctorand în economie mondială* la ASE București (în 2005), parte din problemele din țară s-au produs și din cauza lui.

Puținul timp liber de după ședințele de la Senat îl alocă *Asociației foștilor studenți de la ENA* (al cărei membru fondator este), *Asociației "George C Marshall" România* (unde este președinte de onoare), *Clubului Harvard România – Moldova* (unde este membru fondator), institutelor Aspen (român și american), dar și scrisului: *Drumul către Europa și Lumea Trans-Atlantică* (Ed. Univers Enciclopedic 2005), *America, Europa și modernizarea României - Fundamente pentru un proiect românesc de societate* (Ed. Economică 2006), *Modelul social românesc – Calea către o altă Românie* (Ed. Economică 2008).Aceasta din urmă (pentru a face haz de necaz și vis-à-vis de situația din țară) ar trebui intitulată *Experimentul social românesc – Calea către încotro?* (la Editura *Fraierii de voi, "jmecherii" de noi*).

Mircea Geoană și Yasser Arrafat în cursul unei întâlniri.

Mugur Isărescu (sau Mugur Constantin Isărescu) este cel pentru care, modelul pe care l-a urmat în viață, a fost cel *al românului tăcut, muncitor și sfios, care-și iubește pământul și țara, fără să facă paradă de patriotism*.Înainte să facă

o îndelungată carieră pe post de guvernator al BNR, dar și în politica externă (ca membru al Comisiei Trilaterale, împreună cu Mihai Tănăsescu), Isărescu juca *poarcă* pe lunca satului, mergea cu vitele pe *coastă* și învăța *patriotismul și rușinea de-a minți* de la bunicii și părinții săi. Profund și mișcător !!! Viticultor pasionat (deține câteva hectare de vie din soiul *Cramposia*, la Drăgășani) și priceput la *avutul propriu*, pare să fi lăsat țara *de izbeliște, pradă pohtelor străine*. Născut în 1950, în 1971 a absolvit Facultatea de Comerț Exterior din cadrul ASE București și timp de 19 ani a fost cercetător la Institutul de Economie Mondială.mai mult ca sigur că nu *cel de Sus* a avut grijă de el.În 1989 și-a luat doctoratul în economie cu lucrarea *Politici ale ratelor de schimb*, trece în Ministerul Afacerilor Externe și până la numirea (în septembrie 1990) pe post de guvernator al Băncii Naționale a României, a fost reprezentant al Ambasadei României în Statele Unite.Între 1990 și 1991, Mugur Isărescu (în imaginea de mai sus împreună cu Mircea Geoană și Daniel Dăianu la o întrunire a Institutului Aspen România) a condus *Comisia Guvernamentală* pentru identificarea și recuperarea fondurilor deturnate din patrimoniul statului de către Nicolae Ceaușescu.În 1993 a devenit membru al Clubului de la Roma, iar în 1999 președintele *Asociației Române pentru Clubul de la Roma*.Efectele rolului jucat de Isărescu în cadrul Masoneriei reflectă starea economică a României, dependentă de împrumuturile din exterior.Dintr-o țară (în 1989) cu o datorie zero (mai mult, mai erau de încasat încă destui de mulți bani), s-a ajuns astăzi la o datorie spre suta de miliarde (euro sau dolari, diferența nu este prea semnificativă la acest *ordin de mărime* al datoriei).Tot mai multe voci susțin că moartea lui Ceaușescu s-a datorat *răzvrătirii* acestuia față de organismele financiare internaționale.La BNR (unde este guvernator pe viață) s-a înconjurat de *frați* de încredere.George Virgil Stoenescu (*Jorj*), membru al Consiliului de Administrație al BNR, este *Mare Secretar General* al *Supremului Consiliu de grad 33* al RSAA din România.Ginerele lui Isărescu – Lucian Croitoru – mai mult ca sigur (dată fiind importanța socrului său) are și el vreun loc rezervat într-o lojă.

Pentru îndeplinirea planurilor trasate de *maeștrii* lui, în perioada 1990-1992, s-a dus o intensă campanie mediatică de dezinformare, în toate misiunile economice, scoțându-se în evidență *greșeala* făcută de România prin plata datoriei externe, respectiv *evidențierea* faptului că țări cu împrumuturi mari (țări dezvoltate și cu economie în creștere) se pot dezvolta doar cu împrumuturi.S-a trecut la devalorizarea masivă a monedei naționale (ca politică monetară) și la o rată derizorie a tuturor creanțelor României.Deși BNR are o *Direcție de Supraveghere și Control Valutar*, importante fonduri valutare (din tranzacțiile externe) nu au mai intrat în țară.Indiferent de forța politică care s-a aflat la conducerea României, Isărescu nu a putut fi schimbat (cu toate incidentele penale în care a fost implicat împreună cu Heinrich Schorch), unitățile creditoare mondiale amenințând cu sistarea oricărei creditări în cazul schimbării lui Isărescu.Afacerile cu Heinrich Schorch se află de mult timp în atenția autorităților în drept.*SC HCS Transporturi Speciale* (patronată de H Schorch) reprezintă firma internațională *Handels Kontor Schorch GM – SA Simeral* din Germania cu care BNR a încheiat la 18 decembrie 1991 un contract-cadru pentru dotarea BNR cu toate cele necesare: materiale, utilaje specifice activității bancare (mașini de numerotat, mașini de împachetat bancnote și monezi), piese de schimb, aparatură, etc.Această firmă a dotat BNR (chiar dacă existau mai mult de trei oferte avantajoase) și cu autospeciale GM, improprii folosirii în mediul bancar (greoaie, consumatoare de carburant, insuficient de protejate – vezi și *Adresa nr. 8/805/23 mai 1991*).Tot de numele lui Mugur Isărescu este

legată și scoaterea aurului din țară, unul din transporturi fiind în data de 25 martie 2002, *Adresa nr. VI/1/1334* din 21 martie 2002, către Sorin Stoicescu (*director operațional* la Aeroportul Otopeni, București).După transportul a 325 de kg de aur executat de societatea româno-australiană *Esmeralda* (vezi, peste puțin timp și dezastrul ecologic de la Baia Mare) intră în acțiune societatea *HCS Transporturi Speciale*.În perioada 10 decembrie 2001- 12 martie 2002 au existat 18 transporturi, în contul diverselor bănci (BCR, BRD – parte a Société Générale, Banc Post, Raiffesisen Bank – fosta Bancă Agricolă) prin care s-au scos din țară importante sume în valută, destinația favorită fiind Zürich, Elveția.Cursele (efectuate în zile diverse) au același indicativ de zbor: *SR463*.

Institutul de Economie Mondială a fost înființat în 1967 și poate fi considerat o adevărată *școală de cadre* pentru înalții demnitari.Mare parte din cei care au lucrat acolo, după *revoluție* au ajuns miniștri, bancheri, secretari de stat.Toți cei care au învățat la acest institut aveau posibilitatea să studieze *cum arăta o țară capitalistă*, într-o țară comunistă, fondul de cercetare și documentare fiind impresionant.Cei considerați *capabili* erau trimiși la studii în străinătate (nu la Moscova), pentru eventuale perfecționări.Printre cei care *s-au întâlnit* pe holurile institutului se numără Eugen Dijmărescu, Napoleon Pop, Victor Babiuc, Gabriel Munteanu, Mircea Ciumara, Radu Vasile, dar și Theodor Nicolaescu (fostul președinte al *Băncii Române de Scont*).Până în vara lui 1989 (când a decedat), institutul a fost condus de Costin Murgescu (strălucit economist, căruia i se arată un profund respect din partea celor care au frecventat acest institut).Merită menționat că într-o vreme când România încă avea flotă, exista o navă care se numea *Amiral Murgescu*.

Absolvent al Facultății de Comerț Exterior din cadrul ASE București (în 1969), între 1969 și 1973, George Virgil Stoenescu a fost cercetător științific al Institutului de Economie Mondială din București.Între 1971 și 1972 s-a aflat la specializare în Franța, primul *contact* cu Masoneria avându-l prin intermediul lui Marcel Shapira și Ion Vițianu (în imaginea de pe pagina anterioară, de la stânga la dreapta Victor Agapiescu, Bartolomeu Constantin Săvoiu, Marcel Shapira – Suveran Mare Comandor *ad vitam* – și Horia Nestorescu Bălcești).Întors în țară în 1973, Virgil Stoenescu obține titlul de *doctor* în economie.Este vice-președinte al *Societății Române de Economie – SOREC* – iar din 2004 este membru al consiliului de administrație al BNR (alături de Mugur Isărescu – academician, guvernator; Florin Georgescu – prim vice-guvernator; Bogdan Olteanu – vice-guvernator; Marin Dinu; Nicolae Dănilă; Agnes Nagy și Napoleon Pop).

Radu Vasile, acest *Mischiu apărut din meandrele concretului* are un urcuș rapid după convertirea la catolicism și intrarea în Masoneria italiană.Relațiile sale cu lojile italiene, dar și cu *Opus Dei* (care ar fi contribuit cu circa 200.000 de US$ la construirea *Catedralei Mântuirii Neamului*) îl fac susținătorul *curentului masonico-ecumenic* din cadrul Bisericii (și nu este singurul **!!!**).A fost primit de patru ori în audiență privată de papa Ioan Paul al II-lea, fiind și cel care a tradus biografia respectivului papă în limba română.La 1 septembrie 2008 *AD*, sub auspiciile *Celestial Canopy of Zenith*, Radu Vasile (grad 33 și *Mare Trezorier General* al *Sfântului Imperiu*) făcea deja parte din *Supremul Consiliu de grad 33*.

Victor Babiuc, *fratele* Babiuc apare constant în toate guvernele post-decembriste: ministru al justiției în al II-lea guvern Roman, ministru de interne în guvernul Stolojan, ministru al reformei în 1998, de trei ori ministru al apărării în guvernele Ciorbea, Isărescu și Radu Vasile.Despre apartenența lui la Masonerie s-a discutat în 1998, în Camera Deputaților. Constatând ridicarea colonelului Nicolae Alexandru (senator de Prahova) de la gradul de *colonel* la cel de *general de brigadă*, deputatul Petre Țurlea afirma: *(...) Nicolae Alexandru intră în PD în 1992.Este deputat al PD între 1992 și 1996; din 1996 este senator din partea PD.Domnul Nicolae Alexandru intră în Masonerie în 1997.Tot domnul Nicolae Alexandru este ridicat la gradul de general, în 1998, în timp ce ministru al apărării naționale era domnul Victor Babiuc, și el membru al PD, și el membru al Masoneriei*.În prezent, Victor Babiuc este *Suveran Mare Inspector General* (de grad 33), *Locotenent Mare Comandor*, grad cu care a participat la adunarea *Camerei Marelui Consiliu* din 22 septembrie 6008 *AL – Anul Luminii* – sau 22 septembrie 2008 *era creștină*.

Sorin Frunzăverde nu are motive să fie supărat pe Antonie Iorgovan pentru că acesta nu a spus decât adevărul.

În fotografia alăturată, Bartolomeu Constantin Săvoiu se află împreună cu Sorin Frunzăverde (și cu alți reprezentanți ai Armatei Române – *care nu mai e cu noi*) la o mică ceremonie.Undeva în stânga se poate distinge și capul lui Emil Constantinescu.Întrebarea este alta: *care este probabilitatea ca în cadrul unei fotografii, trei persoane să țină paharul în același fel* **???** Sorin Frunzăverde a trecut de la șef de *laborator CTC* la domeniul politic, pentru merite deosebite fiind decorat (în 2006) cu distincția asociației *Crucea Neagră Austriacă*, o societate alcătuită din cadre militare, istorici care are ca scop cinstirea memoriei celor căzuți pe câmpul de luptă (dar care pare să nu fie *străină* de tendințele globaliste ale familiei de Habsburg).În august 2007, Agenția Mediafax făcea cunoscut un comunicat emis de către *Partidul Inițiativa Națională* (condus de Cosmin Gușă) prin care se cerea lui Eugen Ovidiu Chirovici (în acea vreme Mare Maestru al MLNR) să se delimiteze de acțiunile de influențare a votului pentru alegerea noului patriarh, acțiuni inițiate de *un grup de colegi de-ai lui* (”frați”) *și conduse de vice-președintele PD, Sorin Frunzăverde*.Era vorba de unii masoni, membri ai *comisiilor* din *Adunarea Națională Bisericească*, precum și din *Adunarea Eparhială* a *Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștiului* care au

desfășurat acțiuni de promovare printre persoanele cu drept de vot pentru alegerea noului patriarh, mai apropiat de valorile Masoneriei decât ceilalți candidați.*PIN* considera situația cu atât mai gravă cu cât în cazul lui Frunzăverde era vorba de o *recidivă*, fiind cunoscut faptul că și-a folosit *influența masonică*, politică și administrativă și în timpul alegerii mitropolitului Ardealului, Laurențiu Streza.În imaginea din stânga este prezent simbolul *Crucii Negre Austriece*.

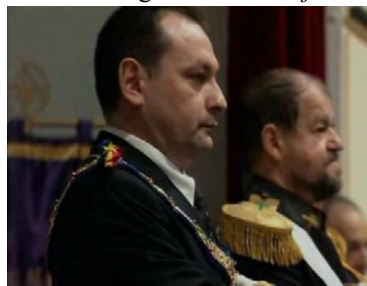
Eugen Ovidiu Chirovici a urmat studii de specializare la Institutul de Dezvoltare Economică (din cadrul Băncii Mondiale) și până de curând a fost Mare Maestru al Marii Loji Naționale din România.Din 2008 este *consilier* al consiliului de administrație de la Banca Națională a României.A fost decorat cu distincția *Kent Medallion* de către ducele de Kent, iar ca publicist (printre alte lucrări), *Editura Polirom* din Iași i-a publicat în 2001 lucrarea cu titlul (dovadă că știe ce spune și cunoaște destul de multe din *mediul masonic*) *Națiunea virtuală.Eseu despre globalizare*.Ceea ce se știe mai puțin despre el este că face parte din *Clubul de la Berna*.La 27 ianuarie 2011, ziarul *Financiarul*, titra: *Uniunea Europeană finanțează înființarea unui serviciu secret suprastatal* prin care, reprezentanți ai comunităților naționale de informații se întâlnesc periodic, în diferite capitale europene.Începutul este făcut în 2007, în capitala Ungariei, lansându-se *Clubul de la Budapesta*.Începând de atunci, în circa trei ani și jumătate, au fost circa 8 întâlniri.De la o participare (la început) de 50 de persoane, s-a trecut la peste 1500 de participanți din 14 țări ale UE.*Ideea principală din această inițiativă o constituie consolidarea schimbului de idei și informații open source între instituțiile UE și statele membre, cu scopul sprijinirii serviciilor în prevenirea și gestionarea crizelor*, a declarat un oficial maghiar pentru *EU Observer.OSINT – Open Source Inteligence* – sunt informații care se pot obține fără a încălca legislația națională, apelându-se (de regulă) la analiza informațiilor care pot fi obținute prin intermediul mass-media, blogurilor ”jihadiste” (sau de orice altă natură), camere de *chat*, baze de date tip *pay per view*, imagini din sateliții comerciali (nu militari), rapoarte tehnice întocmite de organismele guvernamentale și paginile de internet care nu au fost alese de către *motoarele de căutare* mai cunoscute.Un exemplu grăitor în acest sens este agenția americană *IARPA – Intelligence Advanced Research Projects Activity* – care experimentează *avatare* (caractere în jocurile

on-line, de tip *World of Warcraft*) și care se pot infiltra printre *potențialele* avatare jihadiste, la întâlnirea acestora de pe *dealurile și câmpiile virtuale*.Și atunci la ce mai folosește *Alianța Civilizațiilor* (din care face parte și Răzvan Teodorescu),

fondurile cheltuite de aceasta pentru astfel de *cauze*, considerate de serviciile de informații ca *top priority*? Răspunsurile sunt mai multe... (În imaginea alăturată se află B C Săvoiu și arhiducele Otto de Habsburg).

Al doilea proiect, co-finanțat de UE – *Eurosint Forum* – ar trebui să promoveze ideile cu privire la dezvoltarea favorabilă a politicilor UE pentru folosirea OSINT în cadrul securității.Proiectul a fost înființat în 2005 de către firme private din sectorul de securitate într-un mic birou de lângă clădirea *Berlaxmont* a Comisiei Europene de la Bruxelles, cu participarea a 40 de delegați din serviciile de informații ale instituției și reprezentanți ai UE, respectiv reprezentanți ai sectorului privat.Ca rezultate practice ale *Clubului de la Budapesta* se remarcă:
- folosirea de site-uri protejate cu parolă privind comunicarea bazată pe problemele de securitate și idei cu privire la tehnicile OSINT (care a avut la bază modelul *Intelipedia* – pagină de tip *wikipedia*, înființată în SUA în vederea comunicării în caz de *evenimente de tip 9/11*;
- un al II-lea rezultat este apariția lui *Virtuoso* – o schemă finanțată de Comisia Europeană - dedicată producerii de *middleware* sau *software* care să permită țărilor UE să facă schimb de *gadget*-uri OSINT.Informațiile clasificate din țările UE ajung la *Centrul Comun de Situații* de la Bruxelles – SITCEN.Experții în domeniul securității din UE se adună la reuniunile *Council's Counter Terrorist Group* și cu grupul de lucru al *Clearing House*, iar șefii spionilor din țările UE și omologii lor din Norvegia și Elveția se întâlnesc, o dată pe an, în așa-numitul *Club de la Berna*.Catherine Ashton și Agostino Miozzo – ca șef al *structurii* – se ocupă cu gestionarea crizelor.(Cine nu *ține cadența* și încearcă să iasă din *turmă* este catalogat *terorist*, poate fără să fi pus mâna pe vreo armă în viața lui, iar dacă religia îi interzice *joaca cu armele*, să vedeți atunci *conflict religios*, sau de orice altă natură).

Un diplomat european declarase că doamna Ashton ar trebui să sprijine specializarea OSINT în *avertizarea și prevenirea conflictelor*, iar *Serviciul European pentru Acțiune Externă – SEAE* – să fie *dedicat* evenimentelor mondiale.David Nyhelm (expert de securitate, din domeniul privat) remarca necesitatea SEAE de-a avea misiuni de culegere de informații pentru a umple *golurile lăsate de internet*: *Într-o situație de criză, aveți nevoie de informații de la distanță, domenii care nu mai sunt acoperite de internet sau mass media generală...Aveți nevoie de profesioniști, cu o rețea de informatori*.Dacă la cele de până acum adăugăm și *Decizia Comisiei* din 31 ianuarie 2011 – 2011/61/UE (în baza *Directivei 95/46/UE*) a Parlamentului și Consiliului European privind *nivelul de protecție adecvat asigurat de statul Israel privind prelucrarea automată a datelor cu caracter personal* [notificată cu numărul C (2011) 332], la aliniatul (5): *sistemul juridic din statul Israel nu dispune de o constituție scrisă (...) Curtea Supremă acordând un statut constituțional anumitor "legi de bază"*, nu se poate să nu se remarce *înregimentarea* către *epoca de aur*.<u>Cu amploarea luată de site-urile de *socializare*</u> [(începând din 9 iunie 2011, pentru cei care publică fotografii pe Facebook, respectiva *rețea de socializare* le sugerează un *tag*, în baza căruia va fi posibilă *recunoașterea facială*).Multe programe de recunoaștere facială deja există – cum e cazul lui *Goggles* – folosit de mulți pentru crearea de albume pe *Picasa*, *iPhoto* sau *Windows Live Gallery*], <u>de comunicațiile de tip *VoIP*</u> (telefonia *Skype* care, de luni 23 februarie 2009 a intrat în *atenția* Uniunii Europene, cu *scopul prevenirii utilizării acestui serviciu pentru scopuri ilegale – Il Sole 24 Ore* din 23 februarie 2009), <u>pe viitor, fiecare va primi</u> un număr de ordine însoțit de imagine (de ce nu cu amprente și ADN) într-o bază de date. În imaginea de mai sus, Eugen Ovidiu Chirovici (în stânga) participă la o festivitate masonică.În dreapta imaginii, Ștefan Mâșu.

Mason de frunte (fost Mare Maestru, înlocuit de Radu Bălănescu) dar și economist, E O Chirovici nu se *dezminte* și dă vina pe *haos* (sursă Bloombiz): *(...) ecuația relansării este o altă problemă și încă nu pare să-și fi găsit nici o rezolvare, măcar până acum.Ori, ca în "teoria haosului", fisurile momentului nu pot decât să se adâncească în viitor atâta vreme cât variabilele sistemului rămân aceleași și nu există nici o intervenție coerentă asupra lor.Iar calitatea scăzută a dezbaterii publice* (deh, nu suntem toți inițiați ca el !!!) *nu face decât să confuzioneze și mai mult un corp social care se apropie de limita istoriei*.**Cine a creat haosul, materializându-l prin "fisuri de moment", cu "variabile ale unui sistem" ("după noi venim tot noi", pentru conformitate și continuitate) fără să existe "intervenții coerente" (căci cel care intervine este debarcat de urgență sau "tras pe linie moartă" - dacă este "frate") ???** Vorbe care nu țin de foame, de sănătate, de cald, de educație și cultură, de muncă cinstită și rezultate pe măsură.

O altă personalitate a lumii politice, aparent retrasă dar la fel de importantă și care merită puțină atenție, este **Teodor Meleșcanu** (în imaginea din stânga împreună cu B C Săvoiu).În 1964 a absolvit Facultatea de Drept din cadrul Universității București, iar în 1968, în plină perioadă comunistă, a absolvit cursurile Facutății de Economie și Științe Sociale din Geneva.Dacă în cazul lui Geoană, Pacepa a fost cel care și-a dat acordul pentru plecarea în străinătate, cine a *garantat* pentru ieșirea din țară a lui Meleșcanu, dar mai ales pentru reîntoarcerea lui?În 1973 a obținut doctoratul în *Științe politice și Drept Internațional* la Universitatea din Geneva.În 2009, în calitate de *îndrumător științific* la Universitatea București, Teodor Meleșcanu a contribuit la obținerea doctoratului în *științe politice* de către Șerban Filip Cioculescu (nu este exclus un grad de rudenie între Șerban F Cioculescu – în prezent *lector* la *Institutul Diplomatic Român* și Barbu Cioculescu – grad 33, *Grand Equerry* în Supremul Consiliu al RSAA di România).

Ioan Grigore Prodan, este absolvent de teologie și drept, președinte al *Camerei de Comerț a României* în Cehia, cavaler de Malta, fondator și comisar al *Comisariatului General pentru o Societate Civilă* (o organizație non-guvernamentală, înființată în 2003 ca parte a *Planului de Unificare și de Monitorizare a* ONG – pus la punct de către guvernul Adrian Năstase).Realizator și moderator la *Realitatea Tv*, în 2003 a fost distins cu *Crucea Dobrogei* de către *Centrul Ecumenic Internațional* al Bisericii Creștine de pe lângă Arhiepiscopia Tomisului.Un articol din ziarul *Cotidianul* dezvăluia că *în anul 2002, polițiști din cadrul IJP Cluj l-au cercetat pe I G Prodan pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență*.

Mihai Răzvan Ungureanu, ca reprezentant al *tinerei generații*, din cele apărute în presa centrală, s-a născut la 22 septembrie 1968 într-o familie de intelectuali evrei din județul Iași.Tatăl său, Ștefan Ungureanu, a fost profesor la Universitatea *Al I Cuza* din Iași, vice-primar, respectiv director la *Agenția Locală de Conservare a Energiei*.În perioada cât a fost elev al liceului *Costache Negruzzi* din Iași (pe care l-a absolvit în 1987 ca șef de promoție), a fost *membru supleant* al CC al UTC.În 1988 a devenit student al Universității din Iași (facultatea de Istorie Filozofie), iar între 1990 și 1992 a fost membru al *Senatului* Universității.Conform Agenției de Presă *Amos-News*, în timpul evenimentelor din 1989 de la Iași (începând din 14 decembrie 1989), M R Ungureanu a *monitorizat* studenții care aruncau manifeste (în încercarea de-a declanșa o revoltă anticomunistă în cămine).În 1993 și-a susținut masteratul în *studii ebraice* la *Oxford Center for Hebrew and Jewish Studies* din cadrul Universității Oxford.Între 1996 și 1998 a fost membru al *board-ului științific* al *Fundației Sörös pentru o Societate Deschisă* Iași-București, în 1997 a devenit membru al *European Association for Jewish Studies* din Oxford (Marea Britanie), iar în 1998 a devenit *senior fellow* al *Oxford Center for Hebrew and Jewish Studies – St. Cross College – University of Oxford* (Marea Britanie).Între 1998 și 2001 a fost membru al *Consiliului Național al Reformei Învățământului*, iar din 2004 conduce (în calitate de director) *Centru de Studii Iudaice* din cadrul Facultății de Istorie-Filosofie al Universității din Iași.În 2001 a fost ales președinte al *Institutului Român pentru Studii Strategice*, este membru al echipei directive de la *New Europe College* (din 2002) și membru al *Centrului pentru Politici de Securitate* din Szeged (Ungaria, din 2003).Tot în 2003 a devenit și lector al *Centrului European de Studii de Securitate ”George C Marshall”* din Garmisch-Partenkirchen – Germania (de altfel, o frumoasă stațiune montană la granița austro-germană, ideală pentru ski), centru frecventat de multe personalități politice din România.(În imaginea de mai sus, *Răzvan și ”Hidra”*, M R Ungureanu și Condoleeza Rice).În 2005, M R Ungureanu a devenit *profesor-asociat* la *Colegiul Național de Apărare*.Pentru meritele sale, atât pe plan cultural-educativ cât și pe plan diplomatic, în 2010 a primit distincția *Comandor clasa I al Ordinului Regal ”Dannenbrog”* din Danemarca (în imaginea de mai jos).*Ordinul Dannenbrog* a fost instituit la 12 octombrie 1671, în

Danemarca, în perioada când regele încerca să limiteze influența nobilimii.Inițial, ordinul era acordat într-o singură *clasă* și avea circa 50 de membri, plus *Marele Maestru* și fiicele lui.În 1908, ordinul este reorganizat pe mai multe clase și grade (*Mare Comandor*, *Mare Cruce*, *Comandor gradul I*, *Comandor*, *Cavaler gradul I* și *Cavaler*).Din 1951, distincțiile se acordă și femeilor.În prezent, decorarea cu clase și grade ale Ordinului Dannenbrog recompensează merite civile sau militare, contribuții deosebite în domeniul artelor sau științelor, afaceri sau pentru *promovarea intereselor daneze*.Categoria de *Mare Comandor* este rezervată pentru rudele monarhului și poate fi deținută de cel mult șapte persoane simultan. Pe brațele crucii este scrisă deviza ordinului: *Gud og Kongen – Dumnezeu și Regele*.

Lansarea lui Mihai Răzvan Ungureanu ca *stea a intelectualității românești* a făcut-o Iosif Sava care, în seria *seratelor muzicale*, a inclus dialoguri purtate cu oameni de artă, muzicieni, instrumentiști, oameni cu o *carieră promițătoare în față*.Presa a relatat că studiile și cariera viitorului secretar de stat, viitor șef al SIE și prim-ministru, au fost *strâns legate* de organizațiile lui Sörös (respectiv cele iudaice), dar și de legăturile cu Mark Rich. Apartenența (ca lider) la acestea a făcut, ca fără să aibă nici un fel de viață politică activă (după cum singur a mărturisit-o), să fie numit ministru de externe al României în 2004.Un alt detaliu: pe coperta volumului al III-lea al lucrării *Politica filosionistă a României în fața Europei și a lumii* se aflã fotografia ministrului Ungureanu, cu mâinile pe *zidul plângerii*, având *chipa* pe cap.

Care ar putea fi opinia generalului Gușă despre generalul **Constantin Degeratu** privitor la apartenența (acestuia din urmă) la diverse instituții *transatlantice de menținere a păcii*, dar și despre rolul (controversat) *jucat* de Degeratu în cadrul evenimentelor din decembrie 1989? Se spune că generalul Degeratu ar fi fost implicat în înăbușirea revoltei de la Cluj.Ulterior s-a afirmat că la ordinul superiorilor ar fi intervenit în ancheta privind întâmplările de la Cluj din decembrie 1989 unde, prin *delațiune* și *mistificare* ar fi scos de sub urmărire penală mai mulți militari cercetați pentru omor.La 19 noiembrie 1997, în calitate șef al *Marelui Stat Major General*, dar și secretar de stat, Degeratu a emis *Ordinul Circular* nr. 522 prin care se *suspenda temporar* dreptul tuturor angajaților din subordinea Statului Major General (civili și militari) de-a furniza informații cu privire la *activitatea proprie sau a altor persoane în timpul evenimentelor din decembrie 1989*.De asemenea, prezentarea respectivului personal (civil sau militar) în fața organelor de anchetă privitor la acele evenimente, se va fi făcut doar cu *aprobarea ministrului apărării naționale*.Multe împrejurări și întâmplări îl aduc pe generalul Degeratu *în tangență* cu materialul de față, imaginea de mai sus (împreună cu Bartolomeu Constantin Săvoiu) constituind doar o parte din *tot*.Între 2001 și 2004 a fost profesor de *studii de securitate* pentru Europa Centrală la *Centrul European pentru Studii de Securitate ”G C*

Marshall" din Garmisch-Partenkirchen (Germania).Este membru al *Grupului Internațional de Lucru "Initiative for a Renuwed Transatlantic Partnership*, organizat de *Center for Strategic and International Studies – CSIS* – în a cărui conducere apare și Henry Kissinger.A fost prezent și ca *cercetător științific principal* al *Institutului Român de Studii Strategice* din București (pe unde *trece*, din când în când, și Mihai Răzvan Ungureanu).

Ioan Mircea Pascu, membru al *Clubului de la Trocadero* (restaurantul de lângă Institutul de Economie Mondială din București) – ca și alți cercetători ai Institutului de Economie Mondială precum Adrian Severin (fost ministru de externe), Vladimir Pasti (politolog), este unul dintre *pilonii politicii și economiei românești* din orice partid ar face parte.Născut în 1949, în 1971 a absolvit Facultatea de Comerț Exterior din cadrul Academiei de Studii Economice din București, obținând, în 1980, titlul de *doctor* al Institutului de Studii Politice (în imaginea de mai jos este este prezentată o parte din sediul CSIS din Washington).În 1973, Ioan Mircea Pascu a devenit cercetător al *Seminarului pentru Studii Americane* din Salzburg (Austria), iar între 1971 și 1986 a fost cercetător al Institutului de Studii Politice din București, Departamentul de Relații Internaționale.Între 1979 și 1981 a fost bursier al Fundației Ford, devenind (în 1985) *profesor asociat invitat* la *St. Catherine's College* din Oxford, Marea Britanie; perioada 1988-1989 și-a petrecut-o ca *cercetător rezident* la Institutul pentru Studii de Securitate Este-Vest din New York, frecventat (din 1999) și de Adrian Năstase.Cum *interesele globalizării* nu țin cont de culoarea politică, Ioan Mircea Pascu este membru al *Partidului Socialiștilor Europeni*, iar din 1993 este membru al *Institutului Internațional pentru Studii Strategice – IISS* din Londra.

Centrul European pentru Studii de Securitate "G C Marshall" (care poartă numele generalului american George Catlett Marshall, 31 decembrie 1880-16 octombrie 1950, cel care a dat și numele planului de redresare economică – *Planul Marshall*) are la bază cooperarea dintre *Departamentul American al Apărării* și *Ministerul German al Apărării*, fiind înființat în 1993.Are rolul întăririi colaborării în domeniul securității, al apărării, al normelor de prevenire a terorismului, prin relații și instituții democratice dintre America de Nord, Europa și Eurasia. Centrul funcționează ca structură și sub conducerea directă a *EUCOM – The United States European Command*.Studiile în domeniul politicilor de securitate, apărare, relații internaționale, terorism, *valori fundamentale ale societăților democratice* sunt adresate ambasadorilor, miniștrilor, parlamentarilor, dar și reprezentanților societății civile, respectiv ai organizațiilor non-guvernamentale.

German Marshall Fund este o instituție americană dedicată promovării cooperării și creșterii nivelului relațiilor dintre America de Nord și Europa.A luat ființă în 1972, la aniversarea a 25 de ani de la aplicarea *Planului Marshall* și în prezent, prin cele șapte birouri europene – Ankara, Belgrad, Berlin, Bratislava, Bruxelles, București și Paris – menține o legătură foarte strânsă între cele două maluri ale Atlanticului (mai precis între America de Nord – Europa Centrală și de Est). Instituția își are sediul în *DuPont Circle*, Washington DC, același *DuPont Circle* unde se află și sediul *Ordinului Masonic al Eastern Star* (dedicat copiilor și adolescenților).La aniversarea a 20 de ani de la *căderea* zidului Berlinului, alături de Craig Kennedy (președintele instituției) s-au aflat Hillary Clinton, Phillip D Murphy (ambasadorul SUA în Germania), generalul-locotenent Brent Scowcroft, dar și Zbigniew Brzezinski.Sub egida *German Marshall Fund* se desfășoară două evenimente mai importante: *The Brussels Forum* și *The Hallifax International Security Forum*.Începând cu 1980, German Marshall Fund s-a asociat cu mișcările democratice din centrul și estul Europei, întărirea influenței americane în zonele respective făcându-se prin *Balkan Trust for Democracy*, *The Bulgarian Fund*, *The Black Sea Trust for Regional Cooperation*.Problemele discutate aparțin de domenii diverse: energetică, resurse (mai ales că la întâlniri participă și reprezentanți ai *zonei* Caspice, bogată în resurse petroliere), climă, protecția mediului, schimburi comerciale cu țările apropiate de bazinul Mării Negre, probleme specifice zonei mediteraneene.Robert Zoellick (*former board member*), Stephen Szabo, Jim Kolbe, Glenn Nye, sunt doar câțiva din cei implicați în *activitățile* German Marshall Fund.Ca orice fundație, primește și sponsorizări, iar printre cei mai importanți donatori se află *BNP Paribas*, *Fortis*, *British Petroleum*, *Center for European Studies*, *Daimler*, *Deloitte*, *Eli Lilly & Company*, *ENEL SpA*, *General Dynamics*, *IBM*, *Ministerul Afacerilor de Externe* al României, *Robert Bosch Stiftung*, *Rockefeller Brothers Fund*.Sediul din București îi are în componența conducerii pe Alina Inayeh (de la *Black Sea Fund for Regional Cooperation*), Ana-Maria Aelenei, Mark Cunningham, Anemari-Helen Necșulescu, Dinu Toderașcu.Între 10-11 iulie 2007, la București, sub egida *Black Sea Forum* a avut loc o întâlnire, iar printre participanți s-au aflat: Adrian Abrudan (secretar executiv la *Coevolve* România), Alexandru Caragea (manager de proiect la *Coevolve* România), Iulia Chiorescu (ca *advisor* din partea Robertei Anastase), Adrian Cioroianu (ca ministru al afacerilor externe), Constantin Degeratu (consilier la Președinția României), Cosmin Dobran (membru al Institutului Aspen România), Alina Inayeh, Marian Zulean (de la Administrația Prezidențială, în prezent lector la *Institutul Diplomatic Român*), dar și **Ovidiu Panea** (rețineți !) din partea *Black Sea Forum for Dialogue and Partnership Environment*.În imagine (de la respectiva întâlnire) se pot recunoaște Constantin Degeratu (primul din stânga, și Adrian Cioroianu, al treilea din stânga).Cu puțin timp mai înainte, între 7 și 9 iunie 2007, a avut loc la *Hotelul Hilton* din București, seminarul internațional *Cum poate contribui regiunea Mării Negre la îmbunătățirea securității globale*.Mulți participanți dintre care, unii, fără nici o legătură cu *regiunea Mării Negre*: Sergiu Celac (*alternate general director* la *International Center for*

Black Sea din Atena); Adrian Mircea (consilier) și Ovidiu Panea (vice-președinte), ambii de la *Coevolve* România; dar și David Noonan (*secretar I* la Ambasada Irlandei); Frederick Matern (de la Ambasada Canadei); Ivan Veja (*secretar III* la Ambasada Chile); Sam Elihar Marentek (*consilier* la Ambasada Indoneziei).

Comisia Mării Negre, o altă *inițiativă a societății civile* funcționează sub egida (printre altele) *The Black Sea Trust for Regional Cooperation* și a *International Center for Black Sea Studies* din Atena (dintre membrii căruia se pot aminti Sergiu Celac, Daniel Dăianu, Alina Inayeh).Și cum mulți din cei care au *frecventat* cursurile de la Garmisch-Partenkirchen, respectiv adunările de la *German Marshall Fund* sunt încă în activitate, o privire de ansamblu poate ajuta pentru formarea unei idei despre cine *face cărțile* în politica românească.

Doru Claudian Frunzulică (în imaginea din stânga cu brațele încrucișate la o întrunire a Institutului Aspen România, lângă Bogdan Chireac), deputat PSD, a absolvit (în 1984) Facultatea de Electronică și Telecomunicații din cadrul Institutului Politehnic București.În 1995 a urmat cursuri la *Colegiul de Studii Strategice și Economia Apărării* la CESS ”G C Marshall” din Germania.În 1993 a primit medalia *Pro Pace et Unitate Senator e Meritu Honoris Causa* a Institutului European pentru Drepturile Omului din Malines (Belgia), iar în 1999, medalia jubiliară *Euro-Atlantic Manfred Wörner*.La 13 martie 2000, prin decizia membrilor români, absolvenți ai CESS ”G C Marshall” din Germania, s-a decis înființarea *Asociației G C Marshall* România, ai cărei membri își desfășoară activitatea în *diverse instituții ale statului – Administrația Prezidențială, Parlament, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Administrației și Internelor – dar și în cadrul unor companii și organisme non-guvernamentale*.De la înființare (din 2000), D C Frunzulică este președintele acestei asociații, primind în 2001 medalia *G C Marshall*.

Pentru realizarea unei cunoașteri corecte a procesului de integrare a României în Alianța Nord-Atlantică și Uniunea Europeană, a importanței realizării acestor deziderate, membrii asociației au prezentat structura, scopurile și obiectivele acestor organizații în cadrul unor reuniuni în marile orașe ale țării cu membri ai sindicatelor, patronatelor și ai societății civile [Cam la fel procedau comuniștii perioadei de colectivizare când, din casă în casă, pe lumină (iar pe ascuns cu parul) prezentau *binefacerile colectivizării*, concepte diverse dar cu aceiași *inițiatori*].Adresa asociației este București, Turturelelor 11A, corp *Business*, et. VI, sector III, http://www.gcmarshall.ro .

Attila Verestoy, născut la 1 martie 1954, senator al UDMR din 1990, în 1996 a urmat cursuri la CESS ”G C Marshall” iar în 2003 a fost numit *asistent al Marelui Maestru* (Eugen Ovidiu Chirovici) *pentru Transilvania*.Mai este cunoscut și drept *regele cherestelei* pentru afacerile sale cu lemne.Dar apare o întrebare, destul de *incomodă*: cum se înțelege un UDMR-ist – Attila Verestoy, cu un PSD-ist – Doru Claudian Frunzulică și cu un deputat al PD-L – **Cristian Alexandru Boureanu**, toți absolvenți ai respectivelor cursuri ?Deputat al PD-L, Boureanu s-a născut la 15 decembrie 1972 la Lusaka, Zambia, în familia unui ambasador.În martie 2000 a participat la *ACYPL – American Council for Young Political Leaders*. Este absolvent, în 2003, al *Colegiului Național de Apărare*, iar în martie 2004 a participat la *European Marshall Memorial Fellowship* al *German Marshall Fund*.Din 2004 este membru al *International Institute for Strategic Studies – IISS* din Londra.Pentru alte detalii despre Crisitan Boureanu, vedeți și capitolul dedicat *Clubului Rotary*.

Raluca Turcan, născută la 2 aprilie 1976, deputat al PD-L, între 1996 și 1999 a studiat la Institutul Pușkin din Moscova, specializarea *rusă comercială*.Tot în 1999 a absolvit Facultatea de Relații Economice Internaționale din cadrul ASE București.La fel ca și Cristian Boureanu, a urmat și ea cursuri la *ACYPL – American Council for Young Political Leaders*, dar a fost și *European Marshall memorial Fellowship* al German Marshal Fund.A studiat *comunicarea politică* prin *Harvard Kennedy School – Programul Kokkalis* (la Atena), fiind între 2000 și 2004 *expert parlamentar* (**!**) în Senatul României.Din 2004 și-a început *cariera* de deputată.

Petru Gabriel Vlase, născut la 3 aprilie 1971, deputat PSD, a absolvit în 1996 Institutul Politehnic București.În 2004 s-a *școlit* în *Managementul Afacerilor* la Universitatea ”Al I Cuza” din Iași și în 2005 a absolvit Facultatea de Drept din cadrul Universității ”Spiru Haret” din București.În 2006 a participat la *Programul pentru Înalți Oficiali – SES* – la CESS ”G C Marshall” (Germania) specializându-se (în 2007) în *Analiza și rezolvarea conflictelor armate* la Universitatea Georgetown din Statele Unite (în colaborare cu Colegiul Național de Apărare), ceea ce face ca în 2010 se devină *Doctor în Științe Militare și Informații* la Academia Națională de Informații (și uite așa se nasc experții, pe *bandă rulantă*).Este *expert – cadru didactic* la Academia Națională de Informații, participând la Copenhaga (Danemarca, 20-22 iunie 2010) la seminarul organizat de Serviciul Danez de Informații al Apărării – *O nouă abordare în combaterea terorismului*.Mai înainte, la 7-8 februarie 2010, a participat la o conferință organizată de CESS ”G C Marshall”, la München: *Rolul parlamentelor în securitate și apărare*.În toamna aceluiași 2010 a participat la un alt seminar, organizat de data aceasta de parlamentul norvegian: *Controlul asupra cooperării internaționale a Serviciilor de Informații*, Oslo.Din 2004 este președinte al *Grupului Parlamentar de Prietenie cu statul Israel*, vizitând (în 2007, prin Colegiul Național de Apărare) Israelul.Este președintele *Comisiei Speciale a Camerei Deputaților și Senatului* pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității SIE.

Mihai Tudose, născut la 6 martie 1967, în 2002 s-a specializat la Bruxelles în *Controlul parlamentar al forțelor NATO*, iar în 2006 a luat parte la seminarul pentru cadre de conducere *SES* de la CESS ”G C Marshall”.În 2007, în colaborare cu Colegiul Național de Apărare urmează un curs de specializare în *Analiza și rezolvarea conflictelor armate* la Universitatea Georgetown din Statele Unite.

Eugen Bădălan (în imaginea din stânga împreună cu Bartolomeu Constantin Săvoiu) s-a născut la 30 decembrie 1951.Deputat al PD-L, fost șef la Marelui Stat Major al Armatei Române (vezi și ziarul *Evenimentul Zilei* din 24 noiembrie 2008), general în rezervă, din 2005 este membru de onoare al *German Marshall Fund* – România.Din felul cum dă mâna cu Bartolomeu Săvoiu, apartenența lui la Masonerie nu poate fi contestată.

Sergiu Celac, dintr-o persoană de pe *linia a doua* a frontului, după 1989 intră în *vâltoarea* activității politice.S-a născut la 26 mai 1939 la București, iar în 1961 a absolvit Facultatea de Filologie (secția engleză) a Universității București.Tot în 1961 este admis în diplomație, având diverse funcții inclusiv (între 1974 și 1978) aceea de *interpret-translator* la Președinție.În 1978, pentru *incompatibilitate ideologică* este îndepărtat din MAE, perioada 1978-1989 fiind redactor la Editura Științifică și Enciclopedică.După 1989, cariera lui cunoaște o traiectorie ascendentă, devenind în 2002 președinte al *Institutului Român de Studii Internaționale - ”Nicolae Titulescu”*.În 2000 a fost ales vice-președinte al *Asociației Române pentru Clubul de la Roma* (din 1999, împreună cu academicianul Mircea Malița – membru al *Clubului de la Roma*, este co-director la publicația *Mileniul III*).Sergiu Celac a devenit (în 1964) membru al *Asociației de Drept Internațional și Relații Internaționale – ADIRI* – frecventată (pe lângă mulți alții) și de Adrian Năstase.Din 2001 este membru al *Forumului Securității Europene*, un fel de ”trilaterală” UE-Rusia-SUA, sub egida CEPS (din Bruxelles) și a Institutului Internațional de Studii Strategice (din Londra).La fel ca și generalul Constantin Degeratu, Sergiu Celac (din 1998) este membru al *Fundației Euro-Atlantice ”Manfred Wörner”*.La 12 mai 2005, Institutul Român de Studii Internaționale ”Nicolae Titulescu” a fost desființat, prin contopirea lui cu *Academia Diplomatică*.Din această comasare, în septembrie 2005, a luat ființă *Institutul Diplomatic Român*.

CONTRACT

Încheiat între,

Subsemnatul Toma Nicolae, domiciliat în București , sector 6, Aleea Parva nr. 9, bl. D18, sc. A, et. 1, ap. 3, CNP 1510628400689,

și

Subsemnatul Stănculeanu Florin, domiciliat în București, sector 5, strada Trompetului nr 115, CNP 1760430451513

Obiectul contractului îl constituie angajamentul domnului Toma Nicolae, domiciliat în București , sector 6, Aleea Parva nr. 9, bl. D18, sc. A, et. 1, ap. 3, CNP 1510628400689, de a nu mai interacționa în nici un fel cu doamna Andronescu Ecaterina domiciliată în București, sector 6, Calea Plevnei nr. 141, bl. 4, ap. 1.

Subsemnatul Toma Nicolae mă angajez:

- să nu mai folosesc nicio o dată în public numele doamnei Ecaterina Andronescu, să nu mai proferez injurii, amenințări, să nu mai am apariții publice (în Universitatea Politehnica din București, mass media, etc), în care persoana doamnei Ecaterina Andronescu să fie menționată;
- să nu mai am nicio altă pretenție de orice altă natură de la domnia sa;
- să nu aduc atingere imaginii doamnei Ecaterina Andronescu și nici familiei domniei sale;
- să nu pun în pericol integritatea fizică a doamnei Ecaterina Andronescu precum și a familiei sale;
- să respect confidențialitatea totală a prezentului contract.

Subsemnatul Toma Nicolae declar că am primit suma de 28.000 (douăzeci și opt de mii RON) în vederea respectării angajamentelor mai sus menționate.

În caz contrar subsemnatul Toma Nicolae mă angajez să returnez suma primită multiplicată cu trei respectiv 84.000 (optzeci și patru mii lei RON)

Prezentul contract constituie titlu executoriu în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Prezentul contract a fost redactat în 3 exemplare, azi 11.06.2009.

Toma Nicolae

Stănculeanu Florin

Martor

Costoiu Mihnea

Hadar Anton

Ecaterina Andronescu, născută la 7 aprilie 1948, senator al PSD, este membră a Asociației Române pentru Clubul de la Roma.Profesoară de chimie (cu o pregătire care nu se regăsește la nici un profesor absolvent de după 1989), pare să fi fost *colaboratoare* a fostei *Securități*, cu numele de cod Ecaterina Teodorescu. Lucru *revelat* de profesorul universitar Nicolae Toma, pus la *respect* prin intermediul fostului secretar de stat din Ministerul Educației și Cercetării, Mihnea Costoiu.

Confirmarea celor spuse de Ernö Neulander Walter Roman o aduce și prezența **Oanei Niculescu-Mizil** (Ștefănescu Tohme) în rândurile materialului de față.Nepoata lui Paul Niculescu-Mizil, s-a născut la 11 august 1975 și în 1994 a absolvit Liceul Ion Luca Caragiale din București (profilul matematică-fizică).În 2003 a absolvit cursuri de *Marketing și afaceri economice internaționale* la Universitatea Spiru Haret, iar în perioada 2008-2009 și-a luat masteratul la Universitatea Națională de Apărare (alt *expert* în terorism și activități de informații **!!!**) (viitorul Colegiu Național de Apărare ”Carol I”) în *Științe Militare, Securitate și Apărare Națională*.La data documentării prezentului material (2010) se pregătea de masterat pentru *Relații Internaționale și Integrare Europeană* la Institutul Diplomatic Român. Între 2000 și 2002 a fost *referent* la Administrația Prezidențială, departamentul *Politică Externă*, pentru zonele Orientul Mijlociu, Asia și America Latină (*fată capabilă, noroc de nume* **!**).Din 2003 este director la *Deverra Atelier SRL – Confecții de Lux*, iar din 2004 este director onorific la *Monden Media Group*.În 2000 a devenit membră a PSD, iar ca jurnalistă a publicat articole și editoriale în revista *Monden* (pe teme de *strategii de apărare*).În 2002 a participat (la Brașov) la *Școala de Vară – Tineretul din România, speranță pentru democrație* organizată de *Konrad Adenauer Foundation*.Între 5 și 7 iunie 2008 a participat (la Lucerna, în Elveția) la *World Security Forum*, *Energy Security – Critical Infrastructures Protection and Resilience* în calitate de reprezentantă a României.Mai presus de toate, este membră a *Chatham House* din Londra – numele sub care este cunoscut *Royal Institute of International Affairs*, patronatorul IISS din Londra, respectiv al celorlalte *institute internaționale*.Cu *susținerea familiei*, pe banii statului (deci de la *buget*), la *conducerea României* și în *culisele puterii* nu s-a schimbat nimic.

Teodor Baconschi, ca președinte în exercițiu al Institutului Diplomatic Român, s-a născut la 14 februarie 1963. Este diplomat de carieră și a absolvit (în 1985) Institutul Teologic al Universității din București.A susținut *studii aprofundate* la *Université IV Sorbonne* (din 1991) pentru care (în 1994) a obținut doctoratul la aceeași universitate în *Antropologie Religioasă* și *Istoria Comparată a Religiilor*.În 1996, prin studii *post-doctorale* a devenit *fellow* al *Colegiului ”Noua*

Europă din București.Imediat după *revoluția* din 1989, pe timpul retragerii patriarhului Teoctist la Sinaia (retragere de care au știut doar **patru** persoane), Baconschi a întemeiat *Grupul de Reflecție pentru Înnoirea Bisericii* [împreună cu *protosinghelul* Daniel Ciobotea și arhimandritul Bartolomeu Anania (colegi de-ai lui de la *Institutul de Misiune al BOR*), la care au aderat preoții Constantin Galeriu, Dumitru Stăniloaie, Constantin Voicescu, *ieromonahul* Iustin Marchiș, Sorin Dumitrescu și Horia Bernea].În imaginea de mai jos sunt prezenți Teodor Baconschi, Mircea Gheordunescu, patriarhul Teoctist și Bartolomeu Constantin Săvoiu.După eșuarea încercării de înlăturare a patriarhului Teoctist (care s-a bucurat de sprijinul mitropolitului Antonie Plămădeală), Teodor Baconschi a fost (între 1990 și 1995) consilier la Ministerul Culturii.Între 1997 și 2001 a fost ambasador al României la Vatican, acreditat în Republica San Marino, respectiv pe lângă Ordinul Militar și Suveran al Cavalerilor de Malta (cei care l-au decorat pe Năstase). Înainte de-a intra în diplomație a fost director al *Editurii Anastasia* din București, redactor al emisiunii *Viața Spirituală* de la TVR, dar și redactor la *Editura Institutului Biblic și de Misiune al BOR*.

Petru Carp, în calitate de director general al Institutului Diplomatic Român – IDR – din 2010, este profesor universitar doctor la Facultatea de Științe Politice a Universității București după ce în 1996 și-a luat masteratul în *Studii Europene și Relații Internaționale* la *Institut Européen des Hauts Études Internationales* și a devenit *doctor în drept* (în 2002) la Facultatea de Drept a Universității Babeș-Bolyai din Cluj.Carp este fondator și director al *INTER – Institutul Român de Studii Inter-Ortodoxe, Inter-Confesionale și Inter-Religioase* și membru fondator al *Fundației Creștin Democrate* (director în cadrul *Departamentului Strategii Politice*).Este vice-președinte al *Secției de Relații Internaționale a ADIRI* și din 2010 este Cavaler de Malta.În 2004 a participat ca cercetător-afiliat la *Institutul Ludwig Boltzmann* pentru *Studiul Problematicii Religioase a Integrării Europene* (program al Colegiului Noua Europă din București); între 2006 și 2008 a fost cercetător-afiliat la *Institut für Rechts Philosophie, Religions und Kultur Recht* în cadrul Universității din Viena.În 2005 a publicat la *Editura Fundației Anastasia* lucrarea *Un suflet pentru Europa.Dimensiunea religioasă a unui proiect politic*; în 2007, la Humanitas, seria *Boltzmann* a publicat *Pentru un creștinism al Noii Europe*.Extazul *mistico-politic* îl cunoaște în 2009 o dată cu publicarea (la Editura Eikon) a două lucrări: *Dumnezeu la Bruxelles.Religia în spațiul public european* și *Religia în tranziție.Ipostaze ale unei Românii creștine*.Tot o *tranziție* a fost și cea *economică*, care s-a terminat într-o fundătură!Ce poate aduce *tranziția religiei*? Imaginea de mai sus prezintă *deviza* Ordinului Cavalerilor de Malta.

Florin Diaconu, director în *Direcția de Furnizare de Expertiză* pentru MAE, și-a obținut bacalaureatul în 1977 la Liceul Ion Luca Caragiale din București, secția *studii umaniste*.După absolvirea Facultății de Istorie din cadrul Universității București (în 1985, a cărui lucrare de licență a fost condusă de către lector-doctor Zoe Petre), între 1985 și 1990 a fost profesor de istorie în Sf. Gheorghe – Covasna.Între 1998 și 2007 a fost cadru didactic al Universității Creștine *Dimitrie Cantemir*, iar din 2005 își desfășoară activitatea la Institutul Diplomatic Român.Respectivul IDR colaborează (pe diverse teme) prin acorduri cu instituții din România: *Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc*, *Fundația Ronald S Lauder* (Ronald S Lauder este fratele lui Leonard A Lauder – administrator al Institutului Aspen, este președinte la Central European Media Enterprises – acționarul principal de la Pro Tv, este președinte – din 2007 – al Congresului Mondial Evreiesc), *Facultatea de Științe Politice* – Universitatea București, *Institutul Român pentru Acțiune*, *Instruire și Cercetare în domeniul Păcii – PATRIR*, etc.IDR organizează *cursuri destinate persoanelor cu studii superioare, care funcționează în aparatul de stat sau mediul privat, interesată de perfecționarea cunoștiințelor și abilităților asociate domeniului relațiilor internaționale*.Președinte al IDR este ministrul afacerilor externe în funcție.Theodor Paleologu (fiul lui Alexandru Paleologu, mason) este lectorul acestui institut pe probleme de *comunicare inter-instituțională și interculturală*.

Fundația Ronald S Lauder (în anunțurile oficiale este asociată deseori cu *Universitatea Media*) are sedii centrale în Statele Unite (la New York), respectiv Budapesta (Ungaria), are filiale în întreaga Europă Centrală și de Est (dar nu în Madagascar, Papua Noua Guinee sau Groenlanda) și patronează activitatea a peste 50 de unități de învățământ particular și centre educaționale (înființate în 16 țări din regiunea sus-menționată).În 1997, Fundația Lauder a creat complexul școlar multicultural *Lauder Reut* care, în prezent, asigură pregătirea a peste 300 de elevi prin grădiniță, școală primară, gimnaziu și liceu (cu predare în limba engleză), instituții autorizate (acreditate de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului).Cu statut de *colaborator* al IDR figurează și *International Centre for Black Sea Studies ICBSS* (Sergiu Celac).Și pentru că ceva mai înainte l-am numit pe Theodor Paleologu la ”capitolul” *lectori*, alte trei persoane (prin natura pregătirii și a activității desfășurate) trebuie menționate ca *lectori* ai IDR.**1. Iulian Fota**, consilier în Administrația Prezidențială.Născut la 17 iunie 1965, la București.Absolvent al Facultății de Instalații pentru Construcții din cadrul Institutului de Construcții Civile, în 1993 a frecventat un curs de șase luni la Colegiul Național de Apărare (al cărui director va fi între 2005 și 2009).În 1993 a fost stagiar (pentru o lună) la Parlamentul European (program organizat de Fundația Schumann), iar în 1998 a fost absolvent al *Cursului de Înalt Nivel* (două săptămâni) organizat de Colegiul pentru Studii Internaționale și de Securitate CESS ”G C Marshall” (Germania).În perioada 1998-2001 a fost șeful secției militare a Misiunii României la NATO și UE (din Bruxelles). **2. Liana Ionescu**, conferențiar universitar doctor, lector la IDR, este și conferențiar universitar doctor-asociat la *Complexul Educațional ”Lauder Reut”* din București. **3. Narcis Zărnescu**, născut la 11 noiembrie 1948, cu o pregătire

demnă de marile universități ale lumii, lector la IDR, avea (sigur că a trecut la următorul) gradul 32° - *KCCH – Knight Commander Court of Honor* în RSAA, fiind afiliat al Lojii ”București”.

Încheind scurta prezentare a IDR, a celor care-și desfășoară (în parte) activitatea în această instituție și revenind la Florin Diaconu se poate adăuga că în 2002 acesta a fost membru fondator al *LICRA* România – *Liga Internațională Contra Rasismului și Antisemitismului*.Este mai mult decât *stranie* ”inter-conectarea” termenilor de *antirasism* (mai ales că la țigani, după cum susținea cineva din Ploiești, *educația ar trebui să înceapă cu folosirea săpunului*), *homofobie*, *antisemitism* (pentru ce motive cineva trebuie să-și *aloce dreptul* de *popor ales*? **Nu este o disprețuire la adresa celorlalți?**), *xenofobie* (dacă cineva își manifestă deschis nemulțumirea față de acțiunile UDMR, în mod *automat* este *anatemizat*, ceea ce face ca *negarea* unei categorii să atragă, în mod direct, și *contestarea* categoriilor asociate cu cea negată).

Bartolomeu Constantin Săvoiu și Theodor Atanasiu, fost ministru al apărării.

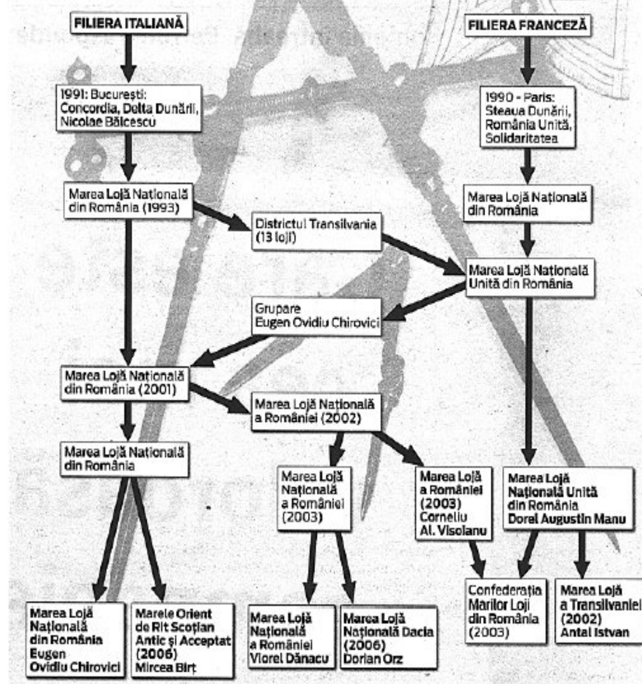
Colegiul Național de Apărare ”Carol I”, al cărui elev Florin Diaconu a fost între ianuarie-iunie 2000, a fost înființat în 1992 prin decizia Ministerului Apărării Naționale, având la bază *o idee occidentală care s-a bucurat, încă de la început, de o largă apreciere*, cu scopul (după 1989) *unei corecte înțelegeri de către opinia publică românească a specificului problemelor de securitate și apărare națională*, respectiv să răspundă necesității (din partea – *din partea societății civile și a noii clase politice*) *unor mijloace de educare care să le asigure accesul la un domeniu care până atunci a fost interzis*.Urmărind *realizarea standardelor de calitate și performanță occidentale în domeniul pregătirii elitelor civile și militare ale României în domeniul securității și apărării* (mai degrabă a *dependenței* de deciziile altora), colegiul își propune:

1 – Cooperarea permanentă cu instituții similare din Occident, în primul rând cu statele membre ale NATO și UE;
2 – Dezvoltarea unei cooperări strânse cu țările din *Orientul Mijlociu Lărgit* și din regiunea Mării Negre (*lărgit* = schimburi bilaterale cu Pakistan, Iordania, Israel, Georgia, Azerbaidjan (noroc că au rezerve), Ucraina și Turcia;
3 – Participarea la conferințe internaționale, seminare, ateliere și grupuri de lucru pe probleme de securitate și apărare (de exemplu, *Sectorul energetic și nevoia de resurse naturale* – din Austria, *Terorismul global* – din Israel);
4 – Schimburi de experiență cu instituții similare din străinătate, vizite reciproce, călătorii de studiu și documentare;
5 – Susținerea de expuneri și prelegeri în cadrul programului de învățământ al Colegiului Național de Apărare de către experți și specialiști din străinătate.

Bartolomeu Constantin Săvoiu (grad 97 al Ritului de Memphis-Misraïm, în imagine împreună cu Joseph Castelli – grad 99 al aceluiași rit) este strănepot al *pitarului* Constantin Săvoiu, personalitate a Olteniei în a doua jumătate a secolului al XIX-lea.Tatăl lui B C Săvoiu, Filip C Săvoiu, demobilizat în 1942, a fost angajat ca funcționar al Ministerului de Interne al României și după 1948 intră în conflict cu *noua orânduire* sub acuzația că ar fi fost *filo-american*.Ca urmare a tracasărilor, Filip C Săvoiu a decedat în 1962.Între timp, B C Săvoiu a urmat cursurile Facultății de Comerț Exterior din cadrul Academiei de Studii Economice din București (între 1963 și 1968).*Originea* dumnealui ca *fiu al reacțiunii filo-americane*, ridicat împotriva *socialismului proletar* a contat prea puțin, fiind doar *gargară* pentru *gură-cască din Poiana lui Iocan*.În 1968 a absolvit *Școala de Ofițeri în Rezervă de Intendență-Finanțe* (?!).Între 1968 și 1970 a fost funcționar-economist al Ministerului de Comerț Exterior al României, iar în 1971 a plecat în Franța, unde a realizat o carieră redutabilă pe plan economic, politic și sindical.

Militant în Uniunea Pan-Europeană, continuator al ideilor lui Coudenhove-Kalergi, Alcide de Gasperi, Konrad Adenauer, Robert Schumann (cel care a dat numele Universității din Strasbourg, Franța), *Mitterand, Chirac, s-a angajat în acțiuni pentru o mai bună înțelegere între țările europene și pentru realizarea Marelui Desen Comunitar* (al ”Marelui Arhitect” ?!) *al Uniunii Europene, cu respectarea identității tuturor națiunilor*.În calitate de vice-președinte laic al *Comitetului de Administrație al Mitropoliei Ortodoxe Române pentru Europa Occidentală și Meridională*, a contribuit la *întărirea spiritului ecumenic dintre diferitele confesiuni inter-religioase și a spiritului de toleranță*.Din 1976 a devenit membru al Masoneriei, iar la *conventul* din 29 martie 2008 este ales Mare Maestru al Marii Loji Naționale Unite din România – MLNUR.

În imagine, Bartolomeu Constantin Săvoiu împreună cu patriarhul ortodox Bartolomeu I. În cadrul unei ceremonii din octombrie 2010 (unele surse susțin noiembrie 2010) la care au participat Horia Nestorescu Bălcești și Victor Agapiescu) a primit gradul 95 al Ritului de Memphis-Misraïm; ulterior a fost numit *înlocuitor* al Marelui Maestru Mondial (grad 97) și Mare Maestru al acestui rit pentru România (deci un fel de ”șef” al lui Gheorghe Florea).La 2 aprilie 2011 a primit din partea Marelui Maestru al Ordinului Sf. Ioan de Jerusalim – Cavalerii de Malta (ramura ortodoxă, înființată în 1797 când țarul Pavel I al Rusiei a devenit cel de-al șaptezecelea maestru al Ordinului de Malta) *Marea Cruce* pentru serviciile aduse ordinului în dezvoltarea legăturilor sale cu lumea ortodoxă.B C Săvoiu reușește sâ îmbine destul de bine idealurile masonice cu concepțiile de viață ale socrului său (care este preot).Și ca urmare a faptului că Masoneria poate face *casă bună* cu Biserica, la 1 mai 2010 a făcut parte din delegația Ordinului Sf. Ioan de Jerusalim – Cavalerii de Malta în vizită la Bartolomeu I, patriarhul Constantinopolului, mai ales ca B C Săvoiu este *arhonte deputat* al Patriarhiei Ecumenice din Constantinopol.

Imaginea prezintă dezvoltarea Masoneriei în România după 1989.

La sfârșit de mai 2003, Masoneria din România a aniversat, de la *calfă la maestru* 10 ani de la *reaprinderea luminilor* în templele României.Și cum *reaprinderea* a fost *nășită* de reprezentanți ai masoneriei italiene, asupra acestora (a italienilor) planează *blestemul justiției*.Cu ajutorul Parchetului din Roma (Italia) a ieșit la iveală implicarea *fraților* masoni, a experților din serviciile secrete, a profesioniștilor din lumea crimei organizate în acțiuni comune cu personalități politice din România anilor '90: Ion Iliescu, Mugur Isărescu, Victor Atanasie Stănculescu, Adrian Năstase, toți aceștia *gravitând* în jurul unei societăți - *Pinto* – din Roma, respectiv pătrunderea mafiei italiene în România.Totul începe la 2 septembrie 1990 când o furgonetă blindată care transporta valori pentru Banca Santo Spirito (din Roma) este atacată și prădată, în acțiune dispărând 294 de certificate de depozit *în alb*: 68 dintre ele, cu seria I, aveau valoarea nominală de un (1) miliard de lire italiene fiecare, iar restul de 226 (cu seria H), aveau valoare de 95 de milioane de lire italiene fiecare.Având în vedere valoarea transportată, punerea în circulație a respectivelor certificate nu se putea face *la colț de stradă*, de către oricine.

După 1992, respectivele certificate reintră în circulație, prin tranzacții diverse (în Elveția și alte câteva țări europene).O parte din aceste certificate pare că a fost folosită pentru cumpărarea Băncii Agricole.Folosind toate mijloacele disponibile (interogatorii, filaje, interceptări telefonice, percheziții, sechestre) poliția italiană i-a identificat pe făptași (de fapt, simpli executanți) și, cercetând societatea care gestiona (după 1992) aceste certificate – *Clipper SRL* – s-a constatat că aceasta nu este decât o *societate-paravan*, condusă la rândul ei de o altă societate comercială, din proprietatea lui Patrizio Pinto.Pe măsură ce ancheta evolua, biroul Societății Pinto s-a dovedit un *club* veritabil în care se întâlneau oameni politici de prim rang (Bettino Craxi, Giulio Andreotti), membri ai Masoneriei (Alfredo Diomede – Mare Secretar al Marelui Orient al Italiei, Costel Iancu – maestru al Lojii Acquila, dar și Giuliano di Bernardo – Mare Maestru al Masoneriei italiene).În imaginea

alăturată, Giulio Andreotti (în stânga) se află împreună cu Licio Gelli (în dreapta) în Argentina, la *Casa Rosada* din Buenos Aires (una din reședințele președintelui argentinian Peron).Prin acțiuni concertate ale poliției, la nivel local dar și european, anchetatorii încep să realizeze adevăratele dimensiuni ale cazului, dar și conexiunile acestuia. Din declarații, personalități ale *filierei românești*, apăreau des în depozițiile inculpaților. Costel Iancu (violonist, *alungat* de regimul comunist), membru al Masoneriei italiene, este introdus în *atmosfera* Biroului Pinto de către Alfredo Diomede.Iancu a vizitat România unde a stabilit legături cu Ion Iliescu, Victor Atanasie Stănculescu (fost ministru al apărării) și Adrian Năstase (pe atunci ministru de externe).În afară de activitatea masonică, Iancu conducea câteva societăți aflate sub *influența* Biroului Pinto (printre altele, era administrator delegat la *Fenis SRL*).Giuliano di Bernardo declara: *Deja în noiembrie 1990, Costel Iancu mi-a spus că stabilise legături cu președintele Iliescu, cu ministrul apărării* (Stănculescu), *cu ministrul de externe* (Năstase).*Am avut ocazia să-l cunosc pe Năstase care, în cursul unei vizite oficiale, a venit să mă caute la ”Villa Medici”, fiind anunțat de Diomede că voi participa la întâlnire și la dineul care va urma*.Tot Giuliano di Bernardo, dar de data aceasta în *Mesaj către comunitate*, declara: *Unele încercări făcute în România de Marii Maeștri din Europa și de peste ocean nu dăduseră rezultate, în timp ce guvernanții români manifestaseră intenția de-a privilegia Italia în opera de reconstrucție a Masoneriei, datorită raporturilor culturale, asemănării de limbă, respectiv a tradițiilor*.Și uite așa, *urmașii lui Traian* i-au *încălecat* (a doua oară) pe *urmașii lui Decebal*, pe tăcute, cu ajutorul unui *Bastus* autohton.Ce a determinat, totuși, ca puterea de la București să prefere *ezoterismul masonilor italieni* în locul *tradiției masonice*, cu o clară orientare francofonă? *Opțiunea* s-a numit Costel Iancu, căruia autoritățile române i-au dat tot ajutorul, și nu din motive oculte, ci din interese pur financiare, Iancu fiind implicat în afaceri de sute de milioane de dolari în România (afaceri de care autoritățile de la București aveau cunoștiință).Ofertele trimise de Iancu (prin fax) clienților italieni cuprindeau (pe lângă aluminiu de foarte mare puritate – 99,997%) materiale care intră sub incidența anumitor organisme internaționale, precum itriu, cesiu, cobalt, seleniu, tantal (folosit în electronică la fabricarea condensatoarelor electolitice cu *curenți de fugă* foarte mici), beriliu, mercur roșu, telmiu, dar și vanadiu, wolfram, nichel, crom, zinc, plus circa 400 kg de plutoniu îmbogățit (provenind din fosta URSS).

S-a încercat folosirea unei părți din capitalul financiar provenit din tranzacționarea certificatelor dispărute în tentativa de achiziționare a RENEL.Delegația italiană (condusă de Costel Iancu) lansează propuneri fabuloase dar, pe cât de spectaculoase, sunt reduse *la zero* de către un mic detaliu aparent banal.Unul dintre reprezentanții României cere o *carte de vizită* și, la o scurtă cercetare privitare la starea *partenerilor de afaceri* italieni, s-a dovedit că firmele respective încă nu-și achitaseră taxele de înscriere în Italia (vezi Miruna Munteanu, ziarul *Ziua* din aprilie 1996).

În perioada 1948-1989 se crede că a existat un moment în care Masoneria pare să fi avut un loc de cinste în România.Istoricii susțin că, până în 1971, Ceaușescu ar fi încurajat Masoneria, și că a tolerat-o după 1980.Termenul de *epocă*

de aur a fost aplicat (pentru prima dată) conducerii lui Ceaușescu de către G D Șerbănescu (Serbanesco), istoric mason, în volumul al II-lea al *Histoire de la Franc-Maçonnerie Universelle*, încă din 1966.Istoricii reprezentativi ai Masoneriei din România – Radu Comănescu și Emilian M Dobrescu – consideră că anii 1945-1948 reprezintă perioada unei colaborări intense dintre Masoneria română și regimul comunist, cea mai agreată de către masoni fiind conducătoarea comunistă Ana Pauker.(Poate puțini își amintesc că în perioada regimului comunist, pe undele Radio România Tineret, în fiecare zi de miercuri, exista o emisiune care se numea *Exploratorii Lumii de Mâine*.Unul din colaboratorii la această emisiune era și Radu Comănescu).Un mare număr de comuniști au fost inițiați în Masonerie, iar masoni (cu reale și adevărate calități – Mihail Sadoveanu, Horia Hulubei, Mihail Ralea, N D Cocea, Victor Eftimiu și, mai târziu în timp, Edmond Nicolau) și-au adus contribuția la tezaurul cultural al țării (creat, tocmai, în vremea comuniștilor).Mulți din cei care proveneau din familii (sau medii) care până în 1945 au avut tangență cu viața politico-economică a țării au continuat să fie prezenți, și după acest an (într-o anumită măsură), în rândurile celor de care depindeau interesele și afacerile României.

Dinu Patriciu (sau Dan Costache Patriciu) s-a născut la 3 august 1950 în familia unui cunoscut petrolist al perioadei interbelice.Tatăl său, Valeriu Patriciu (1903-1987) a fost inginer minier, doctor în geologie, geofizică și mineralogie, și a lucrat (începând cu 1935) în *Societatea Astra Română* (societate română cu capital mixt, anglo-olandez), o sucursală a trustului petrolier *Royal Dutch Shell Co.*A fost anchetat de către Parchetul Militar din România acelei perioade în așa numitul scandal al *sondelor deviate*.După 1975, anul absolvirii ca arhitect al Institutului de Arhitectură ”Ion Mincu” din București, Dinu Patriciu este repartizat, pe baza pregătirii, la Institutul de Proiectări al Ministerului Comerțului Exterior.În 1978 a fost admis ca asistent universitar la Institutul de Arhitectură din București.Împreună cu câțiva colegi, Dinu Patriciu a câștigat un concurs internațional de arhitectură pentru construirea unui palat la Abu-Dhabi pentru fiul șeicului Reza, perioada 1984-1990 fiind caracterizată de numeroase deplasări în zona emiratelor.În 1990 revine în țară devenind fondator al PNL și în iulie 1990 (din cauza unui conflict cu *vechii liberali*), Dinu Patriciu împreună cu Călin Popescu Tăriceanu (fiul adoptiv al lui Dan Amedeo Lăzărescu) și Viorel Cataramă, provoacă o sciziune a partidului, formând *PNL-Aripa Tânără* (sub conducerea lui Dinu Patriciu).În 2003, Patriciu s-a retras din Parlament și din viața politică, dedicându-se exclusiv afacerilor. Om de afaceri controversat, a fost acuzat de înșelăciune și *spălare de bani* în cazul privatizării Petromidia [împreună cu o parte din asociații lui, Phil Stephenson și Colin Hart (reprezentant al unui *off-shore* din Cipru – *Saltville Ltd* – prin care și Camelia Voiculescu – fiica lui Dan Voiculescu – și Attila Verestoy au avut de câștigat), a fost învinuit de comiterea mai multor infracțiuni economice, printre care și *manevrarea* pieței bursiere.

Pe lângă multe alte domenii, și domeniul energetic pare să fie o țintă predilectă a *fraților*, unul dintre ei (implicat într-un fel sau altul) fiind **Corneliu Vișoianu** (prezent în fotografia de mai jos).Este fiul lui Constantin Vișoianu, născut

la 4 februarie 1897, la Urlați (Prahova) și decedat la venerabila vârstă de 97 de ani (în 1994, la Washington), jurist, diplomat și politician român, doctorand la Sorbona (Paris), reprezentant al României pe lângă *Liga Națiunilor* (viitoarea ONU) cu titulatura de *technical advisor*.Între 1933 și 1935, Constantin Vișoianu a fost ministru plenipotențiar la Haga, a fost ministru de externe al României (între 4 noiembrie 1944 și 5 martie 1945), iar între 1948 și 1975 a fost președintele *Comitetului Național Român*.Este de notorietate afacerea *băieților deștepți* privitoare la energie care i-a adunat laolaltă pe Corneliu Vișoianu (în calitate de Mare Maestru al Marii loji Naționale din România – loja condusă de el își are sediul pe strada Edgar Quinet, nr. 7, la acest sediu funcționând și *Fundația Culturală ”Delta”*, condusă tot de Corneliu Vișoianu); pe Bogdan Buzăianu (afiliat la Marea Lojă *Alpina* din Elveția), reprezentant al *Energy Holding* (cu *conexiuni* până la Mircea Băsescu, sediul *Energy Holding* aflându-se la aceeași adresă, Edgar Quinet, nr. 7), Pro-Mare Maestru în loja condusă de Corneliu Vișoianu, dar și pe Dan Ioan Popescu (nașul de căsătorie al lui Buzăianu în 2003).În imaginea de mai jos

este prezent Alberto Menasche, fost Mare Maestru al Marii Loji *Alpina* din Elveția, Mare Maestru de Onoare *ad vitam* al Marii Loji Naționale a României.

Radu Berceanu, ca protejat al lui Sorin Frunzăverde (dar mai ales protejat al *frăției*) a declarat la emisiunea *100%* de la Realitatea Tv că îl cunoaște pe Buzăianu.Una din primele persoane cu care s-a întâlnit Varujan Vosganian (după numirea lui ca ministru al economiei, în 2006) a fost Bogdan Buzăianu.

Fundația Culturală ”Delta” (patronată de Corneliu Vișoianu) a deschis în octombrie 2010 *Biblioteca Privată ”Delta”* (axată în principal pe carte esoterică), iar în prima zi, festivă, a deschiderii, au participat: Varujan Vosganian (a cărei soție, Mihaela Vosganian, face parte din Clubul Rotary *Atheneum* din București), Eugen Ovidiu Chirovici, Sorin Oprescu, Claudiu Bleonț, Theodor Paleologu (deci și el e *frate*), Niels Schnecker (prezent și la întrunirile Institutului Aspen România , *profetul* de la *Antenele* lui Voiculescu), Dinu Săraru, Oreste Scarlat Teodorescu, Răzvan Theodorescu, Constantin Bălăceanu-Stolnici, Gheorghe Florescu.Și tot sub patronajul lui Corneliu Vișoianu, la început de ianuarie 2010, în prezența lui Mircea Gheordunescu (*ministru-consilier* pentru programele UE în Ministerul Afacerilor Externe), Howard Grafft (Mare Maestru de Onoare *ad vitam* al Marelui Orient al României), Jean Claude Terdivat (Mare Maestru al Marii Loji Franceze), Thomas Jackson (secretar executiv al Conferinței Mondiale a Marilor Loji Masonice), Eugen Ovidiu Chirovici (pe atunci Mare Maestru), Gustavo Raffi (Mare Maestru al Marelui Orient al Italiei), sub ”tutela” *De Molay Italia*, a fost înființat primul *capitol* (sau *capitul*) *De Molay România*, cu titulatura de *București 62040*.Și cum orice manifestare importantă nu se poate încheia fără *luări de cuvânt și mulțumiri*, și Howard Grafft (în intervenția lui) a mulțumit, în mod special lui Luciano Critelli, respectiv lui Claudio Vernale, *pentru munca depusă în favoarea unei loji De Molay într-o altă țară a Europei*.*Sub înaltul patronaj al guvernatorului Băncii Naționale a României, academician Mugur Isărescu*, cu sprijinul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, *Exim-Bank, Antena 1, Radio România Actualități* și *Radio România Cultural* s-au pus bazele ediției 2011a *Cupei ”De Molay – BNR”* la șah pentru copii și tineret.

Mircea Gheordunescu s-a născut la 26 ianuarie (dar la ceva distanță de aniversarea lui Nicolae Ceaușescu) 1947, la București, fiind (în 1970) absolvent al Facultății de Fizică din cadrul Universității București.A fost cadru didactic până în 1996, iar între 1 noiembrie 1996 și 11 martie 1997, a fost președinte al *Agenției Naționale de Control a Exporturilor Strategice și a Interzicerii Armelor Chimice – ANCESIAC* cu rang de secretar de stat.Imediat după, la 14 martie 1997, este numit adjunct al directorului SRI, funcție pe care a deținut-o până în noiembrie 2001.Este membru în diverse organizații și asociații de tip ONG, care-și au originea în mediile politice de la Bruxelles.Prin *HG 907* din 22 august 2002 a fost numit consul general, șef al Consulatului General al României din Milano (Italia), funcție pe care a îndeplinit-o până în 28 februarie 2007.Mircea Gheordunescu este maestrul Lojii *Sever Frențiu 85* din București, respectiv *ambasador* al Ordinului Suveran Sf, Ioan de Jerusalim – Cavalerii de Malta (același ordin în care este prezent și Dimitrie Sturdza).Ca în orice domeniu de activitate, și în lumea *societăților secrete și inițiatice* există lupte ascunse pentru impunerea unui ordin sau a altuia ca fiind *adevăratul ordin păstrător al tradiției*.Ordinul de Malta (cel care l-a decorat pe Năstase și la care a fost acreditat Baconschi, cu sediul la Roma, via Condotti, nr. 68, www.orderofmalta.org) atrăgea atenția despre posibilitatea existenței *organizațiilor imitatoare* care caută să-și asume anumite drepturi, atribuții, dar ș statutul de *tradiționaliste*.Decernarea ordinelor și medaliilor acestui ordin (*Ordine Pro Melito Melintesi*), celor *care au desfășurat activități care au adus prestigiu și onoare Supremului Ordin Militar de Malta*, are loc doar în trei zile specifice din an: 2 februarie - *Candelora* (sărbătoare care în calendarul religios catolic este cunoscută drept *Prezentarea Domnului*); 24 iunie – sărbătoarea lui Sf. Ioan Botezătorul, *patronatorul* Ordinului (cazul decorării lui Adrian Năstase) şi 13 octombrie – *Binecuvântatul Gerardo* – fondatorul Ordinului.Propunerile pentru decorare sunt publicate în Buletinul Oficial al Ordinului de Malta, iar toți cei interesați pot studia toate documentele (arhivate) ale Ordinului de Malta în baza unui permis special eliberat de respectivul Ordin.

Trecând la *ordinul* frecventat de Mircea Gheordunescu, la întrunirile acestuia participă actorul Dorel Vișan, Bartolomeu Constantin Săvoiu, Dimitrie Sturdza și Adrian Cioroianu (ambii în fotografia alăturată) dar și ... Jugaru *Shukaru'*.

Gavril Iosif Chiuzbaian continuă seria prezentărilor din materialul dedicat Masoneriei din România, a legăturilor acesteia cu societățile care dețin o anumită influență la nivel mondial.Născut la 20 martie 1945 la Baia Sprie (județul Maramureș), G I Chiuzbaian este absolvent al Facultății de Drept din cadrul Universității București.La scurt timp după absolvire a susținut examenul pentru doctoratul în drept.Începând ca judecător al municipiului București (august 1967-ianuarie 1984), devine consilier juridic șef (ianuarie 1984-august 1987), inspector general în Ministerul de Justiție (august 1987-martie 1994), iar în martie 1994 este numit ministru al justiției (pentru perioada martie 1994-septembrie 1996).În 1982 a devenit membru al *Academiei de Cibernetică Generală "Ștefan Odobleja"* din Lugano (Elveția), iar în 1989 a devenit membru în *senatul* și *consiliul științific* al *Academiei Internaționale "Medicea"* din Florența, Italia.În imaginea de mai jos sunt prezenți Gavril Iosif Chiuzbaian, Lena Timofte, Aristide Buhoiu și Ion Ionescu.În 1996, cu ocazia vizitei cardinalului Achille Silvestrini (*Prefect al Congragației-lor*) la București, G I Chiuzbaian este distins cu *Medalia Pontificia* conferită de către Vatican, și tot în 1996, dar în iunie, este decorat (la sediul Marii Loji Franceze din Paris) cu *Medalia de Merit "Al I Cuza Princeps"* (fiind al doilea român, după regele Mihai, care a primit cea mai înaltă distincție masonică) de către *Supremul Consiliu Masonic* al RSAA, pentru *serviciile excepționale aduse poporului român și Ordinului Masonic Român* (ordin *frecventat* și de Marcel Shapira).Diploma care însoțește distincția i-a oferit titlul de membru *ad honores* al Supremului Consiliu.În 2005, la Paris, la *Congresul Mondial al Juriștilor*, Chiuzbaian a fost ales vice-președintele *Asocieției Internaționale a Juriștilor Democrați*, cu statut special pe lângă ONU.În cadrul unei conferințe internaționale organizate la *Palatul Națiunilor* din Geneva, în octombrie 2007, sub egida A.I.J.D. (în engleză IADL) și ONU, G I Chiuzbaian a fost ales președinte al *Centrului Internațional pentru Promovarea și Protecția Profesiilor Juridice*.Pe plan intern este președintele *Uniunii Juriștilor din România – UJR* – din care face parte și Sergiu Andon (născut în 1939, deputat al Partidului Conservator, membru al GOPAC – *Global Organization for Parlamentarians Against Coruption*).

International Association of Democratic Lawyers – IADL – Asociația Internațională a Juriștilor Democrați este o organizație non-guvernamentală cu statut consultativ pe lângă ECOSOC și UNESCO, înființată în 1946 prin unirea avocaților care au participat la Procesul de la Nürenberg.Potrivit unui raport al CIA (publicat în 1978) – *Soviet Propaganda Operations* – IADL era catalogată drept *one of the most useful communist front at the service of the Soviet Communist Party*, caracterizare specifică acelor ani, dar care nu surprinde, având în vedere pe cei care au pus în practică cele două tendințe antagoniste, *comunismul* respectiv *capitalismul*.Partea occidentală a globului terestru era controlată de *Association of American Jurists*, cu sediul la Havana.Ramura americană a acestei organizații – *National Lawyers Guild* – a fost organizată în 1936 cu sprijinul *Comintern*, ca front al Partidului Comunist din SUA.Fiecare zonă geografică este reprezentată în comitetul de conducere, comitet supervizat la rândul lui de ... Nelson R Mandela, *President Emeritus*.România este reprezentată de G I Chiuzbaian, iar Statele Unite sunt reprezentate de Marjorie Cohn.Asociația este activă în cadrul ONU (la New York)

prin Lennox Hinds și Beth Lyons, la Geneva prin Micol Savia (Italia), la UNESCO prin Ahmed Derradji, la Viena prin Evelyn Dürmayer, iar la UNICEF de către Juliette Chinaud.

Nelson Mandela și Oliver Tambo (lider comunist sud-african).Mandela a urcat pe *scara puterii* datorită cedării *exclusivității* bogățiilor minerale ale Africii de Sud către Roth0 schild și Oppenheimer (lucrarea *The Words of Nelson Mandela*, Carol Publishing Group, 1998).

Conform Statutului Națiunilor Unite, capitolul X, articolul 62, ECOSOC - *Consiliul Economic și Social al Națiunilor Unite – are rolul de-a rezolva, respectiv de-a promova studii sau relații internaționale, economice, sociale, culturale, educative, în domeniul sănătății sau alte domenii, putând face recomandări privitoare la aceste chestiuni Adunării Generale, membrilor Națiunilor Unite sau instituțiilor specializate interesate*.ECOSOC are în componență 54 de membri, nominalizați pentru trei ani, fiind organismul consultativ și de coordonare a activității economice și sociale a Națiunilor Unite, a diverselor organizații *conectate* la ONU.Acest consiliu acționează și prin comisii funcționale diverse, respectiv pe patru comisii economice: Europa – ECE; Asia și Extremul Orient – ECAFE; America Latină – ECLA; Africa – ECA.*ECOSOC* este unul dintre cele șase organisme principale ale ONU și începând cu 1998, în fiecare aprilie, membrii acestui consiliu se întâlnesc cu *factorii de decizie* din cadrul Băncii Mondiale, respectiv din Fondul Monetar Internațional.

O mică și necesară pauză introductivă.Invadarea Belgiei în timpul celui de-al doilea război mondial de către trupele hitleriste a făcut ca Marele Secretar (care era în același timp și Mare Regent, respectiv Mare Protector al Ordinului Templar – redenumit în 1853, prin decret, de către Napoleon al III-lea ca *Ordinul Suprem Militar al Templului din Jerusalim*), cavalerul Emile Clement Vandenburg, să strângă toate documentele ordinului și să plece cu ele spre Portugalia, țară care-și păstrase neutralitatea.Aici, documentele i-au fost înmânate, împreună cu Regența Ordinului, Marelui Mareșal (rang echivalent cu cel de Mare Prior) din acea perioadă al Portugaliei, nobilul portughez don Antonio Campello Pinto Pereira de Sousa Fontes.În 1960, don Antonio i-a lăsat *moștenire*, prin testament (**?!**), Regența și Protectoratul Ordinului Templar fiului său în vârstă de 30 de ani, don Fernando Campello Pinto Pereira de Sousa Fontes.În 1970, Antoine Zdrojewski (pe *baza unor documente templare* aflate în posesia unui nobil din Napoli) provoacă o schismă în cadrul Ordinului, fiind ales Mare Maestru la grupului dizident.În 1995 (în urma *Conventului General* de la Salzburg) se desprinde o grupare americană care contestă autoritatea lui Fontes.James Carey (militar de profesie), autoproclamat Mare Maestru, îl acuza pe Fontes de *nereguli* în administrarea Ordinului și, pe baza grupului său, începe să înființeze să înființeze *Comanderii* și *Priorate* în toată lumea.Această ramură dizidentă – *Ordinul Suveran Militar al Templului din Jerusalim* (practic, denumirile sunt identice) – *OSMTH* – se caracterizeazăca fiind un *ordin laic, care promovează caritatea, principiile cavalerești și își desfășoară activitatea ca un ONG care caută să se afilieze la cât mai multe organizații internaționale*.În România, sub jurisdicția SUA – a Marelui Maestru James Carey – există două *comanderii*, înființate în septembrie 2005, având circa o sută de *cavaleri*.În imaginea de mai sus sunt prezenți *reprezentanții* români ai acestui ordin alături de Marele Maestru (don Fernando Campelo Pinto Pereira de Sousa Fontes.A patra din dreapta este *donna* Maria Dagloria.

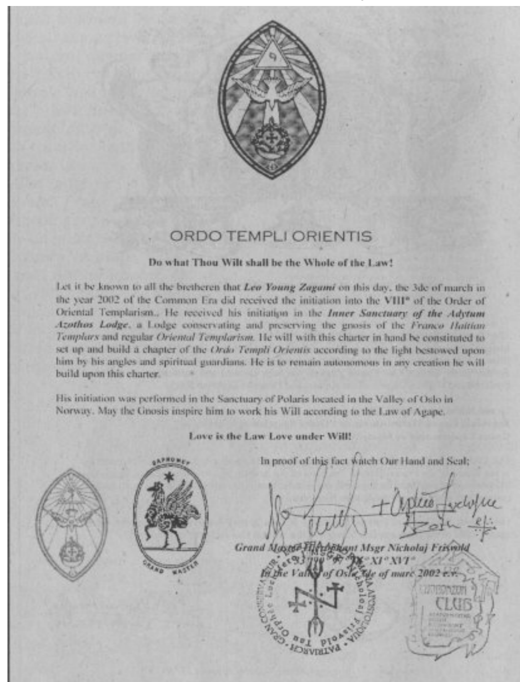
Statutul de *organism consultativ* (sau ONG) pe lângă ONU nu reprezintă o recunoaștere a OSMTH (oricare *ramură* ar fi, *justă* sau *dizidentă*) de către această organizație (adică de către ONU, care nu are asemenea competențe). Respectivul statut poate fi obținut de către orice organizație *non-guvernamentală* pe baza *Rezoluției 31/1996 a ECOSOC*!

În mai 2005, Marele Priorat al României (*călăuzit* de don Fernando) a organizat *primul simpozion național de comunicări* și cu toate că OSMTH – *Ordo Supremus Militaris Templis Hierosolymitani* – declară că nu este *ordin masonic sau paramasonic și nu are legături sau concordate cu Masoneria sau organisme subordonate acesteia*, la acest prim simpozion au participat Emilian M Dobrescu (istoric mason), *cavaler* [care împreună cu Teodor Vasile au prezentat lucrarea *Templarii* (templierii) – *Legendă și adevăr*], dar și Olimpian Ungherea cu *Obiceiuri și ritualuri secrete ale Templarilor*.Referitor la scopurile asociației, Patriarhul Daniel spunea: *Acest ecumenism al dragostei, al carității, al filantropiei, al lucrării sociale sau diaconale a Bisericii, foarte adesea, convinge mult mai mult decât progresul teologic*.În octombrie 2006, *fratele* (și Masoneria are *frați* **!!!**) Cristian Tiberiu Popescu – KCTJ – director al *Centrului Templar de Studii și Cercetări ale Evului Mediu și ale Ordinelor Cavalerești* al Marelui Priorat al României a fost primit de Bartolomeu I (ambii în imaginea din stânga), Patriarhul Ecumenic Ortodox al Constantinopolului (propus la premiul Nobel pentru pace în 2007).

Leo Zagami (Khaled Saifullah Khan), mason, afiliat atât la *loji iregulare* (nerecunoscute, *Ordinul Acvilei și al Spadei*, frecventat și de prințul italian Alliata di Monreale, ordin aflat sub obediența *Supremului Consiliu* din Washington), dar și membru al *lojilor regulare* – recunoscute, autorizate de *loji abilitate* (Kirby Lodge 2818 din Great Queen Street, aflată sub obediența *United Grand Lodge of England*, inițiat de un anume maestru Julian Rees), declara că

în 1999 a devenit membru al *Lojii Monte Carlo*, al cărei maestru (la acea dată) era Ezio Giunchilia (cel care împreună cu

ORDO TEMPLI ORIENTIS

Do what Thou Wilt shall be the Whole of the Law!

Let it be known to all the bretheren that ***Leo Young Zagami*** on this day, the 3de of march in the year 2002 of the Common Era did received the initiation into the VIII° of the Order of Oriental Templarism.. He received his initiation in the ***Inner Sanctuary of the Adytum Azothos Lodge***, a Lodge conservating and preserving the gnosis of the *Franco Haitian Templars* and regular *Oriental Templarism*. He will with this charter in hand be constituted to set up and build a chapter of the *Ordo Templi Orientis* according to the light bestowed upon him by his angles and spiritual guardians. He is to remain autonomous in any creation he will build upon this charter.

His initiation was performed in the Sanctuary of Polaris located in the Valley of Oslo in Norway. May the Gnosis inspire him to work his Will according to the Law of Agape.

Love is the Law Love under Will!

In proof of this fact watch Our Hand and Seal;

Grand Master Hierophant Msgr Nicholaj Frisvold

Licio Gelli de la *Propaganda Due – P2* – a înființat *Masonic Executive Commmittee – Comitetul Masonic Executiv*).Ezio Giunchilia (Mare Trezorier al Lojii *Propaganda 2*) avea legături foarte strânse cu Francesco Murgia (din Marele orient al Italiei) dar și cu Gustavo Raffi (mason și autor de cărți masonice, inclusiv despre P2).În prezent, Gustavo Raffi este Mare Maestru al Marelui Orient al Italiei, dar și Mare Maestru de Onoare *ad vitam* al Marii Loji Naționale din România.Din cele susținute de Zagami, printre membrii *Lojii Monte Carlo* s-ar fi aflat și cardinalul Paul Marcinkus (implicat în scandalul IOR – Vatican) iar în prezent, printre membri s-ar afla directorul unui *Rotary Club* din New York, un maestru al *Ordo Templi Orientis* (”califatul italian”), reprezentanți francezi, înalți reprezentanți ai *OPUS DEI*, prințul Albert de Monaco, don Fernando Campello Pinto Pereira de Sousa Fontes, Vittorio Emanuele Alberto di Savoia (fostul rege al Italiei, Mare Maestru al Ordinului *Sf. Maurice & Lazarus*, înființat chiar de familia lui în 1572), Michael Arthur Ledden (din Statele Unite) și nimeni altul decât Henry Kissinger.

În anul 1999, *Loja Monte Carlo* trece prin schimbări profunde și, ca urmare a acestor schimbări, în cadrul acesteia ia ființă o asociație numită *Universal Unity*, cu sediul înregistrat în Principatul de Monaco, av. dell'Anonciade, nr. 38.În 2002, Ezio Giunchilia publica o broșură intitulată *Universal Unity* care ar conține cele 33 de protocoale ale Lojii Monte Carlo.O parte din întruniri au loc pe *Insula Cavallo*, o insulă franceză dar proprietate privată (pe care, deci, accesul este strict limitat) în sudul insulei Corsica.Silvio Berlusconi, Vittorio Emanuele, Silvano Larini (*omul de încredere* al lui Bettino Craxi), Ezio Giunchilia, reprezentanți ai mafiei italiene, Nickolas Bizzio (italo-american, conducătorul unor societăți specializate în comerț cu armament și gestionarea deșeurilor toxice, are trei vile luxoase pe această insulă), Licio Gelli sunt doar câțiva din cei care se întâlneau (și nu imposibil *întâlnesc*) pe această insulă.Imaginea de mai sus reprezintă diploma acordată lui Leo zagami, în 2002, prin care este investit, oficial, cu gradul VIII al OTO.

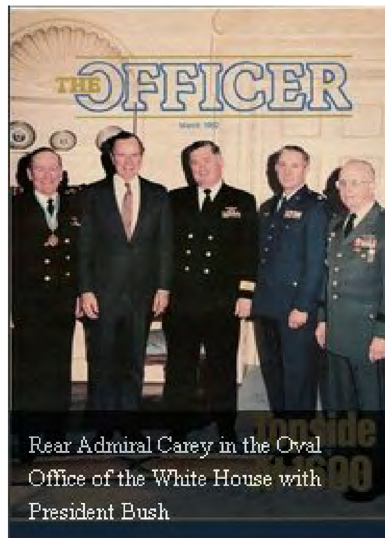
Freemasonry is a fraternity within a fraternity....an outer organization concealing an inner Brotherhood of the elect...it is necessary to establish the existence of these two separate and yet interdependent orders, the **one visible the other invisible.** The visible society is a splendid camaraderie of 'free and accepted' men enjoined to devote themselves to ethical, educational, fraternal, patriotic, and humanitarian concerns. **The invisible society is a secret and most August fraternity whose members are dedicated to the service of a mysterious arcannum arcandrum.** [defined as 'a secret, a mystery']
~Manly P Hall 33rd degree, Lectures on Ancient, p.433]

"When a mason learns the key to the warrior on the block is the proper application of the dynamo of living power, he has learned the mystery of his craft. The seething energies of Lucifer are in his hands and before he may step upward, he must prove his ability to properly apply energy."

[The Lost Key of Freemasonry, Manly P. Hall,33°, p.48]

Definiția Masoneriei dată de un reprezentant de seamă al acesteia, Manly P Hall, grad 33. Surse din medii bine informate afirmă că Loja Monte Carlo nu ar fi decât *vârful piramidal* al Lojii P2, care girează contactele ultrasecrete la nivel internațional.În 1987, Nara Nazzini, o prietenă apropiată a lui Licio Gelli, depunea mărturie la Tribunalul din Bologna: *Gelli mi-a spus că Vittorio Emanuele și prințul Rainier de Monaco, tatăl lui Albert, fac parte din Lojă*.

O scurtă privire peste *ramura* Carey a templarilor (și nu singura) aduce la lumină alte detalii.James J Carey, *Grand Master Emeritus* (și unicul din prezentarea ordinului), activ în conducere între 1996 și 1998, s-a născut la *Green Lake County* din Wisconsin.Este *amiral în retragere* al United States Navy și în 2007 a înființat *Admiral James J Carey Foundation* care are ca scop *carefully chosen organizations, institutions and associations that share the Admiral's view on service to our nation and ”giving back”to the society.*Pe coperta revistei

Rear Admiral Carey in the Oval Office of the White House with President Bush

The Officer (în imaginea alăturată) James J Carey (cel din mijloc) se află împreună cu alți ofițeri în *Biroul Oval* împreună cu președintele Bush (*ăl bătrân*).James Carey este președinte la *Future Leader's for America Foundation*, la *National Defense Committee*, respectiv la *Good Samariteans of the Knight Templar Foundation*.Perioada 2006-2008 (la conducerea Ordinului Templar) a fost *acoperită* de al XV-lea Mare Prior – Robert C G Disney – militar de carieră, expert în informații, fost membru al *Beretelor Verzi* (și nu *strungar* calificat prin *seminarii* de *două săptămâni*, devenit *expert în securitate și informații* **!!!**), în prezent *CEO – Chieff Operating Officier* la *Sigma International Holdings*, o societate care asigură servicii unei multitudini de societăți: General Electric Corporation, Polaroid Corporation, Petro Canada Limited, Smith Barney Inc, United States Departament of Navy (toate bazele navale USA dispersate în lume), British Petroleum, Dow Chemical Corporation și Dow Products, Guvernului Japonez, United States Departament of States (toate ambasadele SUA din lume).Disney a fost reprezentant al US Defence Systems (subsidiară a Armor Holdings Inc), *senior security executive* la Chase Manhattan Corporation, Drexel Burnham Lambert Inc și ITT Corporation.În 2010, Mare Prior al Ordinului (al XVII-lea) a fost ales H Larson (pentru perioada 2010-2012).

Eveniment templar la care a participat și amiralul Carey (al cincilea din stânga, cu colan).Majoritatea celor di fotografie dețin grade militare.În structura NATO, *Marea Priorie NATO* este reprezentată de colonelul doctor Volker Zimmerman.Printre personalitățile ordinului, ca *protector religios* se aflâ Mitropolitul Ortodox al Canadei și Statelor Unite – Theodosius, sub *patronajul regal* al prințesei Elisabeth de Ysenburg și Büdingen.*Capelan general* este episcopul Munib A Younan, iar *secretar general* – Simon, conte de Saint Claire.Prin *filiera* Marii Priorii a Italiei (și sub obediența acesteia) funcționează *Prioratul României*, ”cavaler comandant” fiind Ovidiu Panea (vezi întâlnirile din cadrul instituțiilor *Black Sea Trust*).Din cele susținute de acest ordin, *este cea mai mare și mai bine organizată societate templară, fiind apolitică, non profit* și este înregistrată la Geneva (în Elveția), în *Registrul Federal CH-660 197229-4*.**Ovidiu Panea**, managing director la *Abstraction Network*, prin *NLP – Neurolinguistic Programing* și ca vice-președinte al *Coevolve* România, este prezent (în marea majoritate a cazurilor) la întrunirile *The Black Sea Forum* prin inițiative regionale ale *Black Sea Forum for Dialogue and Partnership on Environment* (*Coevolve* România).Sub egida *Black Sea ONG Forum*, între 31 octombrie și 2 noiembrie 2008, s-au adunat (împreună) la București: Teona Aslanishvili (*Save the Children*, Georgia), Adrian Baboi-Stroe (*Press Monitoring Agency*, România), Diana Berceanu (*Civil Society Development Foundation – FDSC*, România), Daria Catalui (*Romania Youth Council*), Alina Inayeh (*Black Sea Trust*), Mary Frances Lindstrom (*Open Society Institute*, SUA), Ovidiu Panea (*Coevolve*, România), Maia Ochigava (*Caucasus Green Area*, Georgia), Leonard Orban (în prezent consilier la președinție) – comisar UE pentru *multilingvism*; Sergiu Panainte (*Söröș* România), Cristian Pârvulescu *Alianța Pro-Democrația*, Sandra Pralong (*SynergEtica Foundation*, România), Mihaela Sabadac (*ProWomen Foundation*, România), Corina Simon (*PATRIR – IDR*, România), Özgür Ünlühisarcikli (*German Marshall Fund* SUA, biroul din Ankara),Ovidiu Voicu (*Söröș Foundations* România).

Commendatore
n.fr. Ovidiu Panea
Priorato di Romania

Pentru cele ce urmează, este nevoie de mică (dar necesară) introducere.Printre ONG-urile care funcționează în România, un loc aparte îl ocupă *IRSCA – Gifted Educations* România, cunoscută pe scurt drept *IRSCA*, un ONG care *are ca țel promovarea persoanelor tinere, cu talent și har deosebit, mai ales a copiilor supradotați, promovând și sprijinind dezvoltarea acestora în toate domeniile, știință, artă, management, leadership, formând resurse umane capabile să rezolve problemele lumii contemporane* (Depinde !!! Cine le crează nu ar trebui să le și rezolve?!).IRSCA este partener UNESCO și membru al *WCGTC – World Council for Gifted Talented Children*, *ECHA – European Council for High Ability*, *APF – The Asia Pacific Federation fo the World Council for Gifted and talented Children*, caracterizate ca fiind *cele mai înalte foruri internaționale în domeniul educației de excelență - ”gifted educations”*.*IRSCA Gifted Educations reprezintă Institutul Român de Studii și Cercetări Avansate în ”gifted educations” (singurul institut din țară abilitat să susțină inițiativele din domeniul educațional) dedicat noilor tehnologii didactice pentru copiii și tinerii supradotați și talentați*, susține Florin Colceag, membru fondator și președinte al societății.Un Florin Coceag apare ca membru al Asociației Române pentru Clubul de la Roma, alături de Emilian M Dobrescu, respectiv (George!?) Virgil Stoenescu.În primăvara anului 2006, IRSCA împreună cu peste 40 din cele mai prestigioase instituții, firme și organizații, pun bazele *Edugate – Consorțiul Român pentru Educația Copiilor și Tinerilor, Supradotați și Talentați*, una din cele mai mari inițiative educaționale private din România.

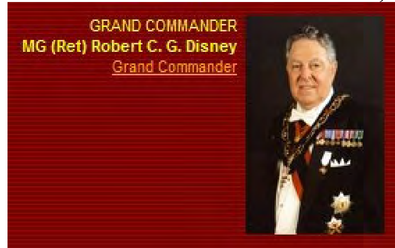
Pe de altă parte, *Edugate* este și inițiatorul unei propuneri legislative concretizate în ianuarie 2007 prin *Legea 17/ 2007 – Legea Educației Tinerilor Supradotați și Capabili de Performanță*.Iată pe câțiva dintre *membrii fondatori*, iar concluziile, sunt la latitudinea cititorului: *Ro Talent – Asociația Română de Asistență Psihopedagogică și Socială a Copiilor și Tinerilor Talentați*, *CREDIS* – Departamentul de Învățământ de la Distanță (Universitatea București), *Clubul Harvard România – Moldova* (întemeiat de Mircea Geoană), *FDSC* – Fundația pentru Dezvoltarea Societății Civile, *Global Video Media Alpha*, *Fundația pentru Strategii de Comunicare*, *Fundația ”Lauder Reut”*, *Coevolve* România, *Fundația Umanistă ”Dan Voiculescu”*, *Fundația ”Blue Heron”*, *Fundația ”Chance for Life”*, *CUFR – Conseil Universitaire Formation-Recherche Françai Roumain ”auprès des” Grandes Écoles Françaises*.La 8 decembrie 2010, Fundația ”Lauder Reut” anunța *aprinderea luminilor* de Hanuka și din Pomul de Crăciun, în cadrul *Lauder Friendship Gala*.La fel cum a fost *iluminată* Facultatea de Medicină ”Carol Davila” din București cu ocazia sărbătoririi a 105 ani de la înființarea primului *Rotary Club*, la Chicago? La fel cum s-au *reaprins luminile* Masoneriei în România, în 1993?

Pentru a duce mai departe, către *epoca de aur*, ideea de creare a *omului nou*, capabil să *rezolve problemele lumii contemporane*, este nevoie de *cadre pregătite și capabile*!**Mihaela Popa** (născută la 16 aprilie 1962), senator al PD-L, în decembrie 2002 a frecventat (în Belgia) *Comenius – Management of Transnational Projects*, urmând și cursuri de formare de tip *Comenius 3.1 – În căutarea unui model al profesorului european al secolului XXI*.În octombrie 2006 a participat la Seminarul Internațional *ECAP – Evaluarea Compe-*

tențelor Adulților în Educația Permanentă, respectiv Seminarul Internațional *Descentralizarea Învățământuli Preuniversitar* (Antalya, Turcia, ambele în octombrie 2006).În mai 2007 a primit o *Bursă Socrates* pentru *Staff Educational – Construcția unei Europe Unite pornind de la școală* (Mellila, Spania), după care (în iulie 2007), a participat la un *Workshop Educational – Descentralizarea în educație și formula de finanțare*.Roadele *încep* să apară dacă ținem cont de creșterea semnificativă a numărului de *cocălari* și *pițipoance* de pe unitatea de suprafață, *creștere* care, alăturată curentelor de tip *trendy* (*Ai cont de Facebook să-ți arăt cât sunt de proastă?*), de tip *imbecilizarea prin manele* (văzută ca *oportunitate* acordată libertății de exprimare a culturii țigănești – *Dușmanii mei! Fetele fuge, moare dupe mine!*) și sub influența unei multitudini de alți factori, face ca nivelul de cultură să fie destul de mic.

Și dacă Dan Mircea Geoană și-a dat *osteneala* și a înființat *Asociația Foștilor Studenți Români de la ENA* (École Nationale d'Administration), la întâlnirile acestei asociații nu *vorbește* de unul singur.**Cristian Monodor Dobre** (născut la 26 aprilie 1971), deputat, în 2005 a urmat cursurile ENA primind diploma pentru *Formation Specialisée à l'Intention des Cadres de l'Administration Préfectorale Roumaine*.**Cristian Sorin Dumitrescu** (născut la 24 aprilie 1955), deputat PSD, în 1992 a obținut diploma internațională în *administrație* la ENA.Este profesor-asociat la Universitatea ”Robert Schumann” (aceleași idei le-au *împărțit* Schumann, Alcide de Gasperi, Coudenhove-Kalergi, Konrad Adenauer, etc).**Gabriel Berca** (născut la 12 iunie 1968), senator al PD-L, a urmat cursuri de specializare la ENA și este membru în *Comisia de Recrutare a Înalților Funcționari Publici*.**Orest Onofrei** (născut la 17 mai 1958), medic veterinar (ca specializare de bază), senator al PD-L, în mai-iunie 2005 a urmat un curs de *Management & Business Information* la Academia Britanică de Afaceri și Comunicare, iar între 2004 și 206 a susținut un curs post universitar (pentru masterat) – *Managementul Administrației Publice în țările UE*.În noiembrie 2006, la Middlesex University Business, a frecventat cursul de perfecționare *Managementul performant al instituțiilor publice în Uniunea Europeană*, iar între ianuarie și decembrie 2005 a studiat la ENA (*Bine, bine, domnu' Orest! Dar cine tratează șeptelul? Economiștii de la Banca Mondială și inginerii electroniști! Nu știați?!*).**Gheorghe Mirel Taloș** (născut la 3 decembrie 1973), deputat al PNL, în 1997 a frecventat cursul *European Security Issues* la *Center for European Security Studies* din Gröningen (Olanda), iar în 1999 ”campania” *Management & Strategy* la *National Democratic Institute for International Affairs* din Washington DC.În 2001 a studiat *Globalization - A Liberal Stocktaking of Chances and Risks* la ”Theodore Heuss Akademie” din Gummersbach (Germania), iar în 2005 a urmat un stagiu la *Prime Minister's Strategy Unit UK Government*.În 2008 a urmat alt curs, *The Challenges of Intelligence Assestments Concern International Terrorist Organization* (la *Galilee College/America Military University*, Israel).În 2004 a publicat lucrarea *Îndrumar în liberalismul politic* la Editura ”Curtea Veche”, cu un *cuvânt înainte* scris de academicianul Constantin Bălăceanu Stolnici.**Florin Serghei Anghel** (născut la 28 ianuarie 1961), *traseist* cu opriri în *stațiile* PNȚCD, PUR, PNL, PC, PNDC, în octombrie 2008 trece la PD-L.Deputat al PD-L, între 2005 și 2006 a fost ”observator” al *Comitetului Regiunilor* de pe lângă Uniunea Europeană, iar între 2007 și 2008, a fost membru al aceluiași comitet.În acest caz, *regionalizarea* României apare ca fiind o decizie care s-a luat cu mult timp în urmă, lipseau doar *păpușile*.**Cătălin Ioan Nechifor** (născut la 18 februarie 1974), deputat, în 2008 a urmat o specializare la *The Aspen Institute France*, în materie de *Jeunes Leaders politique*.**Roberta Alma Anastase** (născută la 27 martie 1976), la 15 ani a devenit membră a Partidului Democrat.Între 2008 și 2008 a fost *observator*, apoi *membră* a Parlamentului European, fiind afiliată *Partidului Popular European – Democrații Europeni*.A fost ”raportor” al *Parlamentului European pentru Sinergia Mării Negre* (*Măi, de dă-mă! Oare nu a fost ceva prea complicat și greu pentru ea?*).**Titus Corlățean** (născut la 11 ianuarie 1968), senator al PSD, în 1994 și-a luat licența la Facultatea de Drept a Universității București, iar între 1993 și 1994 a fost cercetător la *Institutul Român pentru Studii Internaționale*.În 1995 obține diploma în *studii aprofundate – Drept Internațional și Relații Internaționale* la Universitatea București primind (în același an) un atestat la un curs de perfecționare în domeniul *diplomației* și al *relațiilor internaționale* la *Institutul Național de Administrație Publică* din Paris.

Ne vom întoarce puțin în timp (cu ajutorul documentelor) pentru a vedea ce principii stau la baza Masoneriei actuale.Fidel susținător al dinastiei de Hanovra (antagonistă Casei de Stuart), membru al *The Horn Lodge* (o lojă influentă din care făceau parte ducele de Queensbrough, ducele de Richmond, lordul Paisley și începând din 1725 – John Desaguliers – prieten apropiat al lui Isac Newton), James Anderson a publicat în 1723 faimoasa *constituție* (care va deveni *biblia*, cartea de *căpătâi* a Masoneriei britanice), prin care a enunțat principiile care vor sta la baza *Marii Loji Engleze*.Primul articol (prin felul vag în care este exprimat) este și astăzi subiect de dezbateri, interpretări, dar și controverse.Dacă în trecut masonii (britanici) erau obligați să declare fidelitate *regelui* și *Bisericii Anglicane*, Anderson considera că venise *vremea* pentru care *era mai oportun ca ei* (masonii) *să fie obligați să jure credință acelei religii la care aderă toți oamenii, lăsând fiecăruia dreptul la o opinie personală* (”opinie”=religigie, Anderson *The Constitutions of Freemasons*, pag. 50).Al doilea articol este și mai explicit: *Un mason (...) nu trebuie să fie niciodată implicat în comploturi sau conspirații împotriva păcii li bunăstării Națiunii*.Și aici (la o citire mai atentă) apare un semn de întrebare: *Națiune* înțeleasă prin sensul propriu al cuvântului, sau *Națiune* în sensul de entitate extinsă, *lărgită* la scară globală?

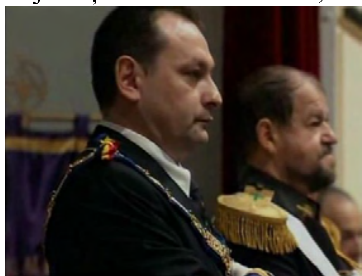

The first to promote the theory of evolution in modern Europe were members of the Masonic society known as the Rosicrucians. Above: the symbol of the Rosicrucians.

Este un fapt cunoscut (și mulți istorici ai Masoneriei susțin acest fapt) că Masoneria nu face politică, nu răstoarnă guverne, nu impune anumite persoane, dar își *asumă* paternitatea unor revoluții (evenimente), respectiv a unor *participanți* la respectivele evenimente.Răspândirea Masone-

The symbol shown above is used in Masonic lodges, and is a Rosicrucian symbol (the rose and the cross) combined with a Masonic symbol (the compass and square).

riei din zona anglo-saxonă (Scoția, Irlanda, Anglia) spre Europa continentală (Franța, Germania, Țările de Jos) s-a făcut foarte ușor prin refugierea dinastiei scoțiene de Stuart în Franța, unde și-a găsit adăpost în încercările ei repetate de obținere a tronului Angliei. Printre susținătorii lui James Eduard Stuart se afla și Andrew Michael Ramsay (1686-1743), adept al unei societăți roza-cruciene – *Filadelfi*, *politolog* și pentru o scurtă perioadă de timp (în 1724), *tutore* al lui Carl Eduard Stuart.Prieten destul de apropiat al lui Isac Newton (în 1729 este primit în *Royal Society* din Londra), la moartea *mentorului* său (în 1715 – François Fénelon – un filosof mistico-catolic *liberal*), Ramsay pleacă la Paris (unde își va petrece o mare parte a vieții) devenind prietenul apropiat al lui Filip d'Orléans care l-a ajutat să devină membru al *Ordinului* (neocavaleresc) *al Sf. Lazăr* (G D Henderson *Chevalier Ramsay*, Londra, 1952).Devenit *orator* al Marii Loji Franceze (în 1737, când Charles Radcliffe era Mare Maestru), respectiv *cancelar* al Marii Loji din Paris, la 20 martie (unele documente indică 21 martie) 1737, Ramsay a ținut un discurs care va fi cunoscut sub numele de *Orațiunea* (prelegerea, predica) *lui Ramsay.*Din perspectiva celor întâmplate de-a lungul timpului, a evenimentelor actuale (inclusiv fărâmițarea statală a țărilor), ținând cont de canalele de propagare a acestor idei (*căi masonice*), un citat din *Orațiunea lui Ramsay* este demn de luat în seamă: *Lumea nu este altceva decât o imensă republică, în care fiecare națiune este o familie și în care fiecare individ este un fiu.*Idei care vor exercita o influență enormă asupra viitorilor gânditori politici, nu numai din Franța sau din restul Europei, ci și din coloniile engleze care vor deveni, peste timp, Statele Unite ale Americii: *Interesele Confraternității vor deveni interesele întregii rase umane* (Michael Baigent, Richard Leigh *Originea și istoria Masoneriei*, titlul original *The Temple and the Lodge*, 1989).Cele două imagini de mai sus reprezintă o parte din simbolismul masonic.

Oricât ar părea de straniu la prima vedere, multitudinea de rituri, obediențe, alianțe și chiar *schisme* nu-i învrăjbește pe *frații* masoni, deseori maeștrii unui rit fiind participanți la adunările unui alt rit.Radu Bălănescu (actualul Mare Maestru al Marii Loji Naționale din România) pe când era Pro Mare Maestru (ca reprezentant al lui Eugen Ovidiu Chirovici) a participat la reuniunile Ritului de York, condus de Ștefan Mâșu.Gheorghe Florea, Mare Maestru al Ritului de Memphis Misraïm, a fost prezent și el la lucrările ritului condus de Mâșu.Ștefan Mâșu a fost prezent (și el) la adunările Marii Loji Naționale din România, ca invitat al lui Eugen Ovidiu Chirovici, iar mai târziu al lui Radu Bălănescu.Toate aceste

atitudini nu constituie ceva nou, care să aparțină doar vremurilor moderne.În timpul Războiului de Independență din Statele Unite a fost capturat (ca pradă de luptă) ”certificatul” *Regimentului 17 Infanterie* (devenit mai apoi *Regimentul Leicestershire*) de către unitățile generalului Samuel Parsons.În timpul respectivului război, în armată funcționau așa numitele *loji de câmp* (mobile), recunoscute de către o *autoritate masonică* (în acest caz *United Grand Lodge of England*) printr-un *certificat*.Acest document a fost restituit însoțit de o scrisoare a generalului Parsons, care exprimă cu elocvență spiritul insuflat de Masonerie, în ambele armate combatante, la toate nivelele (de la soldat și până la general) și prin analogie, în toate gradele masonice:

Fraților,

Când ambițiile monarhilor sau interesele antagoniste ale statelor aflate în conflict își cheamă supușii la război, ca masoni nu avem acel sentiment care ne împinge la o distrugere fără noimă și, oriunde, în orice direcție ne vor conduce sentimentele proprii în disputele noastre politice, suntem întotdeauna frați și (pe lângă datoria noastră profesională), trebuie să promovăm fericirea și bunăstarea reciprocă.Acceptați, deci, din mâinile unui frate, ”Constituția Lojii Unitatea 18” pe lângă Regimentul 17 Britanic care, în urma evenimentelor neplăcute pentru voi, ne-au dat posibilitatea să v-o putem restitui. *Al vostru frate și obedient servitor, Samuel H Parsons.*

(Michael Baigent, Richard Leigh – *Originea și istoria Masoneriei*, capitolul XVIII – *Războiul de Independență*, partea a IV-a – *Masoneria și independența americană*).

Ștefan Mâșu (în imagine în partea dreaptă, în timpul unei întruniri) adună la *biografia masonică* o multitudine de titluri: *Mare Guvernator al Ritului de York* din România (rit recunoscut oficial și de către United Grand Lodge of England), *Ilustru Mare Maestru al Supremului Mare Consiliu al Masonilor Criptici* din România, *Înalt Mare Preot al Supremului Mare Capitol* (sau *capitul*) *al Masonilor Arcului Regal* din România, *Supremus Magus al Societas Roza-cruciana in Romania* (instalat oficial în aprilie 2005 de o *echipă* de ”supremus magus” din Franța, SUA și Portugalia), *Mare Inspector General* pentru Europa de Est al *Marii Garnizoane a Cavalerilor Templari* din SUA (fiecare rit are ”templarii” proprii).La 21 mai 2006 este inițiat la gradul 90 – *Principe Suveran, Sublim Patriarh, Maestru al Marii Opere* al Ritului Antic și Primitiv de Memphis Misraïm.Născut la 24 mai 1945 la Cocioc – Periș, România (a primit gradul 90 cu trei zile înainte de aniversarea lui), în 1967 a absolvit Academia de Studii Economice din București, iar în 1975 a obținut titlul de doctor în Științe Economice al ASE.Perioada 1972-1973 a petrecut-o ca cercetător al *Institutului de Înalte Studii Internaționale* din Geneva (Elveția) devenind, între 1975 și 1976, expert internațional al *Centrului de Comerț Național GATT/UNCTAD* din Geneva pentru Africa Centrală.Ascensiunea masonică este rapidă.În 1990 s-a dedicat esoterismului, devine membru al Masoneriei în

care, după o perioadă scurtă de timp, va deține funcții importante.Educat în perioada (caracterizată de o anume diversitate, dar și soliditate) comunistă a țării, după 1990 pare să iasă din *amorțire*.Nu este exclus ca afilierea lui la Masonerie să fi avut loc în timpul deplasărilor pe care le-a făcut în străinătate, Geneva fiind *fieful* majorității organizațiilor mondiale cu caracter globalist.Scriitor erudit în domeniul economic (*Comisia ONU pentru Europa*, 1973, Ed. Politică; co-autor la *Companiile multi-naționale*, 1974, Ed. ASE), dar și pe plan masonic, în 2007 a publicat la Ed.Phobos (din București) *Roza-crucienii sunt printre noi*.În 2009 a fost co-autor la o lucrare cu un titlu (s-ar putea spune) profetic: *Criza, Anticriza și Noua Ordine Mondială*.De la o societate care-și atribuie ca menire *cizelarea omului*, *ridicarea spirituală a adeptului*, iată că celor din gradele superioare, multe din marile probleme ale lumii contemporane nu le sunt străine.La fel ca bărbații, începând din

2005, femeile au posibilitatea să participe la întrunirile masonice, în cadrul *Ordinului Trandafirului*, din care fac parte doamne și domnișoare, surori, soții, mame și fiice ale celor care fac parte din Ritul de York România.Sintetizate în câteva cuvinte, intențiile *frăției*, pot fi interpretate de fiecare în felul propriu: *(...) Ritul de York România se afirmă tot mai prezent în fața comunității masonice românești, europene și internaționale ca o catedră de selectare, perfecționare și promovare a masonilor în spiritul unei înalte Morale Civice, al unei trainice iubiri față de oameni și de țară, al valorilor Cavalerismului Creștin și al unei puternice credințe în Dumnezeu, Marele Arhitect al Universului*.**Gabriel Gherasim** (născut la 27 aprilie 1960), membru al aceluiași Rit de York ca și Ștefan Mâșu, inginer în automatizări, este și *doctor în securitate și apărare națională* prin cursurile de la Colegiul Național de Apărare ”Carol I” (în imaginea de mai jos, de la stânga la dreapta, Iulian Moisescu, Ștefan Mâșu, Licio

Gelli și Gabriel Gherasim).Deține diverse funcții în Masonerie, în rituri mai puțin cunoscute în România: *Ordinul Crucii Roșii a lui Constantin*, *Ordinul Sf. Mormânt și al lui Ioan Evanghelistul*, *Ordinul Societas Roza-cruciana in Romania*, *Cavaler al Ordinului Societății Regale a Cavalerilor Occidentali*.Din anumite puncte de vedere, titulatura de *doctor în securitate și apărare națională*este incompatibilă cu statutul de mason.

Nu ar fi necesară o prezentare (pe scurt) a Ritului Antic și Primitiv de Memphis Misraïm (descrierea riturilor nefiind scopul materialului de față), dar prezența câtorva români în acest ordin face această *prezentare* mai mult decât binevenită. Ritul Antic și Primitiv de Memphis Misraïm este o parte a sistemului masonic care-și datorează numele vechii denumiri a capitalei Egiptului, și pare să fi apărut pentru prima dată în Franța (sub formă *arhaică*) după ce Napoleon a ajuns în Egipt.Conform documentelor oficiale, după 1862 are loc expansiunea ritului către Belgia, Anglia și America de Nord.Statutul ritului prevede, atât lojilor cât și fraților, să întrețină cele mai bune relații cu masonii din celelalte sisteme, în rit putând fi admiși și *frați* din orice alt rit, în spiritul toleranței și al bunei colaborări.Prin contopirea Ritului de Memphis (90 de grade) cu Ritul de Misraïm (95 de grade), s-a format ceea ce în timp va deveni Ritul Antic și Primitiv de Memphis Misraïm (sau RAPMM, a cărui *emblemă* este reprezentată în imaginea alăturată).Prima parte a ritului (gradele de la 1 la 30, comune cu ale Ritului Scoțian) dă adepților posibilitatea studierii moralei, a simbolurilor, ghidează neofitul către respectarea umanității.Este considerată o *etapă introductivă*, făcându-se cunoscute (*revelate*) științele naturii.A doua parte a ritului (gradele de la 31 la 60) dau posibilitatea studierii filosofiei și istoriei, explică teoremele Geometriei Indiene, miturile și povestirile antichității: *Zendavesta*, *Manu – Harmasasha*, *Vedele* sacre.Obiectivul celei de-a doua etape îl constituie stimularea cercetării *Primelor Principii* și a *Bazelor* pentru a putea promova sentimente de umanism și simpatie.

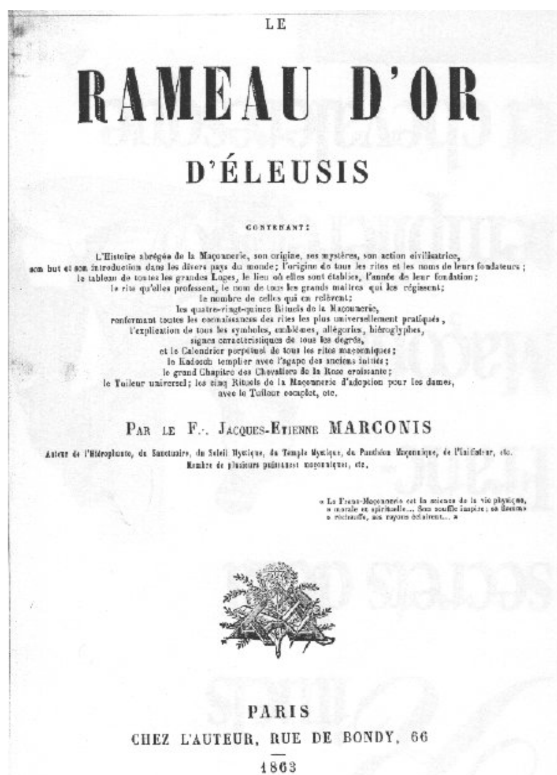
Filosofii și înțelepții greci considerau că *a trăi în afara legilor naturii* (să le numim *firești*) *sau în opoziție cu aceste legi, nu poate duce decât la haos material și la suferință psihologică*, într-o continuă agitație intelectuală, fără repere sau axe de referință. Această *conștientizare* a ordinii cosmice se poate clădi studiind *legile naturale,* ale *geometriei* sau *aritmetici*i (pentru Pitagora), ale *gramaticii* sau ale *retoricii* (pentru Socrate), sau *legile fenomenelor* (pentru atomiști: Empedocle, Democrit).Privitor la alcătuirea omului, Platon recunoaște trei tipuri esențiale de suflete care ar constitui *ierarhia naturală a societății*:

1 – *sufletul doritor* – localizat la nivelul abdomenului, caracteristic țăranilor și muncitorilor;

2 – *sufletul curajos* – situat în zona diafragmei, întâlnit în cazul războinicilor;

3 – *sufletul rațional* – cu centrul la nivelul capului, caracterizează magistrații și, fără a greși, se poate adăuga elita, clasa conducătoare.La Platon, justiția este armonie, totul este corect dacă fiecare se află la locul lui, păstrându-și-l.Schimbarea locului prin viclenie sau minciună duce, inevitabil, la dezordine, constituie o greșeală și provoacă boală sufletului și dezordine în societate.Dar apare și o întrebare: *umanism și simpatie* între cele trei categorii de mai sus, sau doar în cadrul unei singure categorii? Dacă un *rațional* a provocat un lucru neplăcut unui *doritor* (sau *curajos*), acel *rațional* își va recunoaște greșeală săvârșită, făcând ceea ce trebuie pentru îndreptarea ei?!

Denumirile gradelor duc cu gândul la *adevăruri încifrate în taine vechi*: 48 – Înțelept al Piramidelor; 51 – Cavaler Phoenix; 53 – Cavaler al Sphinxului; 54 – Cavaler al Pelicanului; 55 – Sublim Cunoscător al Labirintului.

LE

RAMEAU D'OR

D'ÉLEUSIS

CONTENANT:

L'Histoire abrégée de la Maçonnerie, son origine, ses mystères, son action civilisatrice, son but et son introduction dans les divers pays du monde; l'origine de tous les rites et les noms de leurs fondateurs; le tableau de toutes les grandes Loges, le lieu où elles sont établies, l'année de leur fondation; le rite qu'elles professent, le nom de tous les grands maîtres qui les régissent; le nombre de celles qui en relèvent; les quatre-vingt-quinze Rituels de la Maçonnerie, renfermant toutes les connaissances des rites les plus universellement pratiqués, l'explication de tous les symboles, emblèmes, allégories, hiéroglyphes, signes caractéristiques de tous les degrés, et le Calendrier perpétuel de tous les rites maçonniques; le Kadosch templier avec l'agape des anciens initiés; le grand Chapitre des Chevaliers de la Rose croissante; le Tuileur universel; les cinq Rituels de la Maçonnerie d'adoption pour les dames, avec le Tuileur complet, etc.

PAR LE F∴ JACQUES-ETIENNE MARCONIS

Auteur de l'Hiérophante, du Sanctuaire, du Soleil Mystique, du Temple Mystique, du Panthéon Maçonnique, de l'Initiateur, etc. Membre de plusieurs puissances maçonniques, etc.

« La Franc-Maçonnerie est la science de la vie physique, morale et spirituelle... Son souffle inspire; sa flamme réchauffe, ses rayons éclairent... »

PARIS
CHEZ L'AUTEUR, RUE DE BONDY, 66
1863

Partea a treia a ritului, conținând gradele de la 61 la 90, oferă posibilitatea studierii altor domenii: filosofia înaltă, reinterpretarea ideii de *foc*, marea revelație a *luminii*, legendele religioase specifice fiecărei etape a Antichității și se trece la cercetarea celor mai importante studii teozofice.Denumirile gradelor se apropie de *starea de absolut*: 61 – Cavaler al Operei celor Șapte Culori; 72 – Custode al celor Trei Focuri; 81 – Înalt Cavaler al Triunghiului Strălucitor, 90 – Mare Maestru al Marii Opere. Gradul 90° este considerat *gradul perfect* deoarece (din punct de vedere geometric) este un *unghi drept*, iar din punct de vedere aritmetic, într-un triunghi dreptunghic (care are un unghi de 90°) valoarea acestuia este dată de suma celorlalte unghiuri din triunghi.Gradele de la 91 la 95 sunt considerate gradele *Supremelor Mari Consilii* constituindu-se (împreună cu gradele simbolice până la 99) în etape către dedicarea, în totalitate, studierii esoterismului.Cel care a contribuit la răspândirea ritului în America de Nord a fost Jacque Marconis; mai târziu, prin intermediul lui John Yarker trece în Anglia de unde, ”cu ajutorul” lui Theodor Reuss se răspândește în Germania.La 30 septembrie 1919, Jean Bricaud pune bazele unirii tuturor riturilor (Ritul Scoțian, de Memphis Misraïm, Mistic Shrine, Ordinul Regal al Scoției) într-un *Mare Consiliu*.

În ceea ce privește România, ar exista două puncte de vedere privitoare la activitatea masonică.Un prim punct de vedere este reprezentat de-o redactare (în limba franceză) făcută de locotenent-colonelul I T Ulic – *Mare Hierofant*.În 1805/1806, prințul Constantin Moruzzi al Moldovei (*RWM* al Lojii din Iași – de Rit Scoțian, de obediență italiană), cu ocazia unei vizite la Constantinopol este inițiat în Ritul de Memphis Misraïm împreună cu toți membrii suitei sale.În 1807, după reîntoarcerea de la Constantinopol, pune bazele unei loji a Ritului de Memphis Misraïm la Iași, sub obediența Constantinopolului, prin *așezarea primei pietre*.În 1808, generalul Cicianof, guvernatorul rus care a ocupat orașul Iași, a ordonat închiderea lojilor masoniceîn Moldova (deci și a celei a Ritului de Memphis Misraïm).Vistiernicul Tache Roset Rossnovani (în 1811) redeschide loja Ritului de Memphis Misraïm.În 1825 se înființează la București o altă lojă a acestui rit.Ca urmare a distrugerii în incendiu a lojii *Steaua Dunării*, o parte din membri s-au afiliat la loja Ritului de Memphis Misraïm.În 1880 se înființează Marea Lojă Națională a României, lojile Ritului de Memphis Misraïm din București și Iași rămânând neafiliate, continuându-și activitatea sub obediență italiană.În 1882, Marele Comandor Constantin Moroiu (în imaginile de mai jos) obține autorizarea din partea ”fraților” italieni pentru afilierea celor două loji ale Ritului de Memphis Misraïm la Marea Lojă Națională a României.În 1892, Constantin Moroiu este decorat de către italieni cu *Marea Stea Sirius* obținând gradul de *Mare Hierofant* (pentru România).În 1911, Constantin Moroiu s-a retras din activitatea masonică împărțind Marea Lojă Națională a României în două, păstrând pentru el titulatura de *Suveran Pontif* :

a – prin vot unanim, George Bibescu a fost ales Mare Maestru al Riturilor Scoțian, al Arcului Regal și Swedenborg din Marea Lojă Națională a României;

b – tot prin vot unanim, locotenent-colonelul I T Ulic este ales Mare Hierofant al Ritului de Memphis Misraïm din cadrul Marii Loji Naționale a României.Ritul de Memphis Misraïm a fost activ până la 15 august 1916, când toate lojile au fost închise din cauza războiului.După primul război mondial, doar lojile Ritului Scoțian s-au redeschis, cele ale Ritului de Memphis Misraïm rămânând închise.

Constantin Moroiu (13 februarie 1837-27 aprilie 1918) a avut un frate (George Moroiu), mason și el. Fiicele lui Constantin Moroiu, Maria și Elena, au fost inițiate în loja *Steaua Sudului* din Mangalia (în 1883), fiind primele persoane de sex feminin inițiate în Masonerie (din România).Sub obediențe diverse, în localități diferite din țară, au apărut loji distincte.Sub obediență italiană, *Coroana României* (la București), *Sapientia* (la Bacău), *Montefiore* (la Mihăileni), *Unirea* (la Focșani).Sub obediență franceză, *Hiram* (la Botoșani), *Phare Hospitalier* (la Brăila), *Les Sages de Heliopolis* (la București), *Steaua Dobrogei* (la Constanța), *Discipolii lui Pitagora* (la Galați), *Steaua României* (la Iași), *La Union* (la Ploiești), *Steaua lui Sever* (la Turnu Severin).

O a doua opinie este prezentată de-o persoană care pretinde că *tatăl meu se numește M Moroiu, iar unchiul meu este C D Moroiu*.Prezentul fragment este extras din *The Kneph – Quarterly Masonic Journal* (numărul din februarie 1884), ca publicație a Ritului Antic și primitiv în Regatul Unit, pag. 109, România: *În România, activitatea masonică se poate descrie prin următoarele repere:*

1 – Constituirea Marii Loji Naționale a României la 8/20 septembrie 1881;

2 – Înființarea la 12/24 iunie 1881 a ”Suveranului Sanctuar” al Ritului de Memphis Misraïm;

3 – La 8/20 septembrie 1881 ia ființă ”Supremul Mare Consiliu” al Ritului Scoțian Antic și Acceptat;

4 – La 8 noiembrie 1882 se înființează ”Marele Capitul” (capitol, capitel) *la Masoneriei Arcului Regal;*

5 – La 10/22 martie 1883 se pun bazele Templului și Marii Loji a Masoneriei de Rit Swedenborgian.Este cunoscut că există cinci cinci districte masonice unde, în fiecare dintre ele, am fost ales ca Mare Maestru sau Mare Comandor, după caz.

În ceea ce privește Supremul Rit de Memphis, a fost introdus în România în 1760, într-o lojă cu doar 25 de grade, numită Steaua Dunării care, succesiv (în 1839), a adoptat întregul Rit de Memphis Misraïm, fiind recunoscută de maeștrii Marconis și Moutet.Constituția de atunci se află la baza Suveranului Sanctuar din România.Printre masonii care

au susținut (și au făcut parte din) acest rit, se află unchiul meu (C D Moroiu), tatăl meu (M Moroiu), marele om de litere Ion Heliade Rădulescu, George Filipescu, și mulți alții care s-au distins la 1848, ale căror diplome s-au găsit la I H Rădulescu (și arse de către ruși, când au ocupat țara în acea perioadă).În 1857, după ce în țară s-a reinstaurat libertatea de acțiune, s-a organizat Marea Lojă a României.În 1861, fratele Marconis, în lucrarea ”Rameau d'Or” - Ramura de Aur, la pagina 34, face referire la ”Suprema Organizare”.În 1865, Marea Lojă a fost distrusă din ordinul principelui Cuza care, opunându-se masonilor, a dat ordin ca toate documentele noastre să fie arse: nimic nu s-a păstrat, doar tradiția pe care am păzit-o cu grijă.Între 1873 și 1877, asistat de ceilalți camarazi, am reînființat celelalte corpuri masonice, respectiv am ”reaprins lumina” în loja Steaua Dunării.Ritul cu cele 25 de grade, introdus în România la 1760, ar putea fi o ”avangardă” a Ritului de Memphis (poate ”Ritul Perfecțiunii”), ca parte a Masoneriei Egiptene reorganizată la 1798 de către armata franceză condusă de Bonaparte.În imaginea de mai jos se află Radu Bălănescu, Ștefan Mâșu și Gheorghe Florea.

La 27 octombrie 2003, prin *Decretul 206* al Marelui Maestru al Marii Loji Naționale din România (Gheorghe Comănescu), 15 ”frați” masoni au fost autorizați să constituie Ritul Antic și Primitiv de Memphis Misraïm pe teritoriul României, iar la 12 decembrie, Suveranul Mare Maestru, Mare Comandant, Mare Hierofant General al RAPMM din Marele Orient al Italiei, l-a numit pe ilustrul ”frate” Gheorghe Florea Mare Delegat Magistral, Mare Maestru al Marii Delegații Naționale a RAPMM pentru România.În aprilie 2008, Gheorghe Florea a devenit *Maestru Suveran mare Comandor* ”ad vitam” al RAPMM din România.

Privitor la soarta RAPMM înainte de 1945 (în România), un punct de vedere interesant îl prezintă dr. Mihail Georgiev – *Frater Bogomilius – Mare Hierofant ”ad vitam”* al RAPMM, secretar al *Comitetului Esoteric* al Supremului Consiliu al RSAA, *Prior Provincial* al Orden of Illuminati, ale *Riturilor Unite ale OTO*, membru ”honoris causa” al *Ordo Fratres Luci*, președinte-episcop al *The Ecclesia Gnostica Ortodoxa*, autor și traducător de texte esoterice.În monografia *The Summum Bonum Organization* (redactată de către acesta), la pagina 12 face cunoscut că *o mare parte a familiei regale române a făcut parte din Masonerie* înainte de interzicerea acesteia de către comuniști.Nu este de mirare, mai ales că prințul Paul de România a devenit mason în 2002, în Florida, iar în 2003 a fost inițiat în Ordinul Regal al Scoției.Tot în Florida a fost inițiat în Masonerie și Dorin Dumitru Prunariu.Prunariu este cavaler templar, are gradul de *Grand King* în Marele Capitol al Masoneriei Arcului Regal din România, are gradul 32 al RSAA, este *Maestru Venerabil* al Lojii ”Roza Vânturilor” din Orientul București și membru al Clubului Rotary.

Tot în lucrarea lui Georgiev, pe lângă prezentarea inter-conexiunilor dintre rituri, autorul prezintă și ”originea” ”iluminismului masonic”: *Iluminismul ebraic – Haskalah – este inspiratorul conducătorilor iluminismului masonic*.Un rit despre care se știu foarte puține lucruri este Ritul Palladium.Se consideră că a apărut pe la 1870, prin colaborarea dintre Giuseppe Mazzini și Albert Pike (care a fost și Mare Maestru al *Order of Palladium* – sau *Sovereign Council of Wisdom*, fondat la Paris în 1737).Membrii Ritului Palladium se reunesc în *Triangles of Adepts*, fiind selectați dintre vârfurile Ritului Scoțian, al RAP de Memphis Misraïm, respectiv dintre reprezentanții celorlalte rituri.Ritul Palladium are propriul său buget, iar puterea pe care o are peste lojile masonice nu reiese din apartenența la vreo structură de putere, ci din alegerea atentă a masonilor care să facă parte din acest rit, respectiv din distribuția acestora în structurile diverse ale Masoneriei, al controlului exercitat în cadrul diverselor rituri masonice.Directivele de conducere trec de la *Grand Central Directories* către Consiliile Supreme, Marile Oriente și Marile Loji.Se zvonește că ”vârfurile” Ritului Palladium ar avea permisiunea să participe la adunările lojilor B'nai B'rith, sau chiar să devină membri ai lojilor B'nai B'rith.

Viorel Dănacu este președintele *Centrului Regional de Studii Francmasonice Paris-București*, putând reprezenta *trecerea de la forceps la ”sclipirea” dată de precizia compasului*.Născut la 13 august 1968 într-o familie modestă (cu tatăl – inginer agronom și mama – învățătoare), între 1988 și 1994 Viorel Dănacu a urmat cursurile Facultății de Științe Agronomice și Medicină Veterinară, obținând diploma în Medicină Veterinară (în 1994).În același an (1994) a frecventat cursurile Colegiului Național de Apărare (seria a III-a).În perioada 1998-1999 este transferat în interes de servici de la Universitate (unde lucra în conformitate cu specializarea lui) la Ministerul de Interne (ofițer specializat – *medic veterinar* – cu gradul de maior), în cadrul Direcției de Combatere a Criminalității Economico-Financiare din structura Inspectoratului General al Poliției Române.Între 1999 și 2009 și-a desfășurat activitatea ca medic specialist veterinar, *comisar-șef* în cadrul Direcției Medicale din Ministerul Administrației și Internelor.La cerere (în 2009) trece în rezervă, cu gradul de colonel.*Am o poziție vehementă față de haosul și corupția din România și din cealaltă parte a Masoneriei* și *nu s-a abătut de la drumul inițiatic început cu primul maestru – Nicu Filip și continuat cu Marea Lojă a Franței*.În mai 2006 a fost ridicat la gradul 33° de către Supremul Consiliu al Marii Loji a Franței.Din punct de vedere masonic, la capitolul realizări, se poate include semnarea *Tratatului de Aderare la Carta Masonică Europeană*, a *Tratatului de Amiciție și Recunoaștere* cu GLUDE – *Confederația Marilor Loji Unite ale Europei*, respectiv cu toate Marile Loji membre ale GLUDE.Și pentru că satul, lumea rurală a fost întotdeauna privită ca o *sursă de inspirație*, ca o *masă de manevră* (furnizoare de oameni pentru armată), Viorel Dănacu a înființat prima lojă sătească din lume, la Hobița, locul de naștere al lui Constantin Brâncuși.În prezent, Viorel Dănacu este *venerabilul* Lojii *Athenaeum* din București, iar din cele văzute pe internet, și Oreste – *renăscutul și esotericul* – ar face parte din această lojă.

Niels Schnecker este o altă persoană care și-a *câștigat* dreptul să apară în această scurtă prezentare, atât prin domeniile de activitate, cât și prin situarea lui la cele mai înalte nivele ale conducerii de stat.Având apelativul de *profesor*, Niels este *managing senior partner* la *Schnecker Van Wyk & Pearson*, societate a cărei arie de acțiune pare identică cu zona de acțiune a *Societății Deschise* a lui Sörös, iar ca obiect de activitate are o multitudine de domenii (plecând de la agricultură, bănci, industrie, trecând spre armament și securitate națională, inclusiv media, transporturi, divertisment și reciclarea

gunoiului (în imaginea alăturată, Niels Schnecker este prezent la una din întrunirile Institutului Aspen România).Între 1978 și 1982 și-a perfecționat studiile la Sorbona, cu un master în *drept internațional – economie internațională*, respectiv *finanțe internaționale*.În 1982 și-a început cariera de brocker pe piața de capital, devenind, între 1985 și 1986, partener la *Chula & May PC* din California.Mai spre timpurile prezente, între 1993 și 1994 a fost *consilier* la Ministerul Transporturilor.Este reprezentant – cu titulatura de *Targeted Client Group* – al companiilor elvețiene sau străine, dornice de *oportunități* sau *investiții* în România sau în țările estului european.Printr-un program finanțat de *USAID – Agenția Statelor Unite pentru Dezvoltare Internațională*, în 1993 ia ființă Institutul de Administrare al Afacerilor din București – IAAB – care din 1995 se autofinanțează integral prin *Fundația ASEBUSS – Școala Post Universitară Româno-Americană de Afaceri*.Prin Legea 252 din 30 iunie 2009, IAAB a primit statutul de instituție privată de învățământ superior, acreditată, de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ.Pe la acest institut, cu diverse ocazii, apare și Niels, prilej pentru a mai afla câte ceva despre el: *consilier principal al Comisiei pentru Industrii și Servicii a Camerei Deputaților*, *consultant al purtătorului de cuvânt al Guvernului*.Dar numai atât? În 2009, Niels Schnecker a fost *guvernator* al *Lions Club, Districtul 124 România* (în imaginea de mai jos, Niels la o adunare a respectivului club.Interesant este modul în care dă mâna cu celălalt **!!!**).

Asociația *Lions Club* a fost înființată în 1917 la Chicago de către Melvin Jones.Născut la Fort Thomas (în Arizona) în 1880, Melvin Jones a fost membru al Lojii *Garden City* din Chicago, la care a fost afiliat și Alan Speed (autorul emblemei originale a *Lions Club* – litera ”L” la interiorul unui cerc împodobit cu compas și echer).Pe lângă statutul de mason, Melvin Jones a fost asociat și la o societate profesională – *Business Circle* – din Chicago.Începând cu 1945, Melvin a fost reprezentantul *Lions International* la ONU (în calitate de *consultant* al ONU), până la decesul acestuia din 1 iunie 1961.Termenul de ”lions” derivă de la *Liberty, Intellligence, Our Nation's Safety* dar, în acord cu tendințele filantropice, cuvântul *safety* a fost înlocuit cu *service*.Organizarea pe districte așează *Lions Club* pe același nivel cu *Rotary Club*.Numerele folosite în ”indicativul României” - *124 Lions* – se regăsesc și în indicativul Rotary – *Districtul 2241* (România), iar aceleași culori apar pe însemnele ambelor societăți.Deseori, Niels Schneker participă și la întrunirile prezidate de Mircea Geoană la Institutul Aspen România, alături de alte *personalități*: Radu Duda de Hohenzollern, Adrian Videanu, Varujan Vosganian, etc. O mică și necesară precizare.La Institutul Aspen din SUA, Leonard A Lauder (*chairman emeritus* la *The Estée Lauder Companies Inc*) este *chairman emeritus*.Printre colaboratorii Institutului Diplomatic Român figurează și *Fundația Ronald S Lauder România*, a cărui *Școală Lauder Reut* din București (specializată și pe cursuri de diplomație, media și business) asigură *aprofundarea cunoștiințelor prin vizite de studiu în Israel, la Parlamentul European și la Curtea Europeană de Justiție*, dar cu ce scop?O spune chiar Ronald S Lauder: *Filantropia noastră se străduiește să relanseze identitatea evreiască prin inițiative educaționale și culturale care să ajungă la toți evreii*.

STRONG GRIP OF A MASTER MASON, OR LION 6 PAW.

Strângere de mână ritualică.O puteți vedea la pag. 185 (patriarhul ortodox Bartolomeu I și Fidel Castro) sau la pag. 317, unde protagonist este Ștefan Mâșu.

Un lucru despre care se știe foarte puțin și care abia începe să *iasă la lumină* îl reprezintă Masoneria Feminină.Ziarul *Ziua* din 23 decembrie 2006 a publicat un interviu cu Anca Nicolescu, cea care în 2003 a *aprins luminile Marii Loji Feminine din România*.Din cele prezentate de ea, loji exclusiv feminine s-ar afla în Franța, Belgia, Portugalia, Spania, Elveția, Turcia și Italia, dar mai mult ca sigur că nu ia în considerare lojile britanice, respectiv cele americane.Ce pot *oferi masoanele* societății românești? *Să ne implicăm în tot ceea ce înseamnă evoluția pozitivă a societății.În Franța, securitatea socială este o emanație strict și exclusiv masonică.Planning-ul Familial, prin care femeia a avut, astfel, dreptul să decidă asupra trupului ei, a fost impus de masoane, a fost un proiect strict și exclusiv masonic.Noi, în Marea Lojă Feminină a Franței* (din care face parte și Anca Nicolescu) *am susținut și am lucrat la acest proiect al lui Simon Weil.Printre proiectele actuale avem în vedere să facem mai multe ”multicentre” pentru copii, unde aceștia să învețe de mici specialitățile* (cu ajutorul dat de asociații ca ISCRA – în acest caz nu se mai discută de **discriminare** – a copiilor normali – ”sacrificați” pentru folosul ”elitei”), *avem un proiect în care să ne ocupăm de copiii supradotați ai României* (**de ce tocmai VOI**) *care nu au posibilități financiare*.

Anca Nicolescu s-a născut la 31 mai 1944, și-a terminat studiile elementare la București (în 1962), iar în 1970 a absolvit Facultatea de Medicină din Paris; tot în 1970 a obținut diploma în *Medicină și Biologie – Statistică Medicală*.În 1985 a obținut diploma în specializarea *Medicină New Age* la Beijing.A fost inițiată în Masonerie în 1969, în Marea Lojă

MASONERIE FEMININA ROMANA - 85 DE ANI

Fostul consilier prezidential Zoe Petre participa la colocviul organizat cu ocazia aniversarii a 85 de ani de la fondarea Masoneriei Feminine din Romania, sustinut de Marea Loja Feminina a Romaniei la hotelul Novotel din Bucuresti, sambata, 12 mai 2007. (Dragos Stoica/NewsIn FOTO)

Dimensiune	Rezolutie	Marimea Fisierului
37,44cmx24,38cm	200 DPI	1.47 MB

Data: 12 mai 2007
Loc: Bucuresti
Fotograf: Dragos Stoica
Sursa: NewsIn FOTO
Cod fotografie: 21367

download

MASONERIE FEMININA ROMANA - 85 DE ANI
12 mai 2007

MASONERIE FEMININA ROMANA - 85 DE ANI
12 mai 2007

MASONERIE FEMININA ROMANA - 85 DE ANI
12 mai 2007

MASONERIE FEMININA ROMANA - 85 DE ANI
12 mai 2007

MASONERIE FEMININA ROMANA - 85 DE ANI

MASONERIE FEMININA ROMANA - 85 DE ANI

MASONERIE FEMININA ROMANA - 85 DE ANI

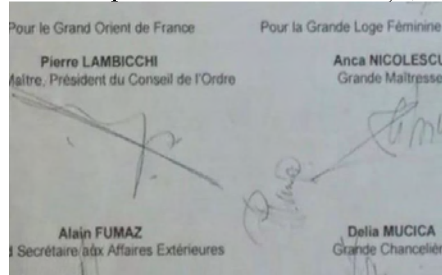

Feminină din Franța, primind (în 1982) gradul 33°.Este membră-fondatoare a diferitelor loji feminine din Elveția, Belgia, Luxembourg și a *reaprins luminile* Lojii Feminine ”Steaua Orientului” la București (în 2000), fiind *Primă Venerabilă* a *Stelei Sudului* (în 2003), a *Stelei Dunării* (în 2003), a *Stelei Labor* (în 2005) și a *Stelei României* (tot în 2005).Este membră fondatoare și Mare Maestră a Marii Loji Feminine din România (fondată în 1922) ale cărei lumini au fost *reaprinse* în 2003.Sâmbătă 27 mai 2007, fostul consilier prezidențial Zoe Petre a participat la colocviul organizat cu ocazia aniversării a 85 de ani de la fondarea Masoneriei Feminine în România, colocviu susținut de Marea Lojă Feminină a României.Printre alți invitați (pe lângă Anca Nicolescu, în roz) s-au aflat Horia Nestorescu Bălcești, Constantin Bălăceanu Stolnici.

De numele lui Anca Nicolescu este legat un episod care ar prezenta (destul de clar) *caracterul* și *moralitatea* unor membri ai Masoneriei.Tot într-un articol din ziarul *Ziua*, semnat de Miruna Munteanu, Horia Nestorescu Bălcești povestește: *Szakvary a fost ”propulsat” în lumea masonică de legătura amoroasă cu Anca Nicolescu, cu care ulterior s-a și căsătorit.Anca Nicolescu era asistenta personală a doctorului Alexandru Chiriceanu, Mare Cancelar în Supremul Consiliu de grad 33°, al lui Marcel Shapira.Chiriceanu se bucura de*

mare trecere în ochii fraților din România, din organizația lui Dan Amedeo Lăzărescu.Chiriceanu a murit în Franța, fapt ascuns de Anca Nicolescu timp de un an.L-a înmormântat și a răspuns la corespondență în locul lui.Am scrisori trimise de Chiriceanu mort. Era mort, dar el ne dădea indicații prețioase.Am aflat de moartea lui de la Interpol.(Măi ce ”prigonită” a fost Masoneria de către comuniști dacă H N Bălcești primea scrisori din Franța, de la Chiriceanu).La 5 iulie 2010 (la Cuzco, în Peru), Marea Lojă Feminină a României a fost ”recunoscută” de către Marele Orient al Franței ca fiind *cea mai veche Mare Lojă Feminină continentală* din RSAA.În imaginea alăturată (de la respectivul eveniment) sunt prezenți (de la stânga la dreapta) Pierre Lambicchi (Mare Maestru), Anca Nicolescu (Mare Maestră a Marii Loji Feminine a României), Delia Mucică (Mare Cancelar a Marii Loji Feminine a României) și Alain Fumaz (Mare Maestru al al Marelui Orient al Franței).Cu această ocazie (”fideli” principiului infiltrării transversale) Alain Fumaz a fost numit *Mare Maestru de Onoare al Marii Loji Feminine a României ”1922”* (doritorii pot vizita respectivul sediu în București, strada Mecet 21).Cu ocazia evenimentului din iulie 2010 a fost semnat și un document vizibil (un fragment) în imaginea alăturată.

Pour le Grand Orient de France
Pierre LAMBICCHI
Maître, Président du Conseil de l'Ordre
Alain FUMAZ
Secrétaire aux Affaires Extérieures

Pour la Grande Loge Féminine
Anca NICOLESCU
Grande Maîtresse
Delia MUCICA
Grande Chancelier

Ca o ultimă ”găselniță”, *lumina masonică* pare să indice ”calea” și în familii, după cum este cazul (și al) cuplului (s-ar putea să se fi despărțit) Grațiela Bârlă – Lucian Cornescu-Ring.Fiu al lui Camil Ring, mason din perioada interbelică și ziarist ”de stânga”, Lucian Cornescu-Ring a emigrat în Franța în anii regimului Ceaușescu (și se pare că a fost mult *tam-tam*).Anumite zvonuri susțineau că ar fi făcut afaceri cu serviciile secrete ale României (din acea perioadă) și că ar fi fost implicat în dispariția unor bani din conturile *Societății Dunărea*, spunându-se chiar (la un moment dat) că ar fi fost declarat *persona non grata* chiar de către *Cabinetul 2*.Ajuns la Paris, ia legătura cu cercurile masonice în exil fiind *inițiat*.Întors în România după 1989, Lucian Cornescu-Ring s-a remarcat ca fiind un *obișnuit* al anturajului lui Petre Roman.Devine extrem de activ în politică, în afaceri, în activitatea masonică, dar de fiecare dată, în cele trei domenii, prezența lui parcă *ar atrage scandalul* (de tip *can-can*).La cererea lui de-a intra în Marea Lojă Națională a României (cu onoruri dar și cu o funcție mare) a fost refuzat, poate și datorită intervenției lui Marcel Shapira (conducătorul de necontestat al masonilor exilați români) care, de la Paris, a transmis că Lucian Cornescu-Ring a fost *ars între coloane* pentru comportament duplicitar.Refuzul Marii Loji Naționale a României i-a ”îndreptat pașii” către André Szakvary.Lucian Cornescu-Ring este căsătorit cu Grațiela Bârlă, cea care în 1996 și în 2000 a candidat la președinția României.Fiind avocată, soția lui pledează în toate procesele intentate de Szakvary celor care refuză să-i recunoască statutul de *Suveran Mare Comandor*.Grațiela Bârlă mai este și proprietara unei edituri.Influența cuplului Ring – Bârlă pare că s-a extins și asupra *Uniunii Ziariștilor Profesioniști – UZP* din România (*Amos News*, 14 martie 2005).Un document masonic (datat 2008) lasă de înțeles că Lucian Cornescu-Ring ar deține gradul 33° - *Suveran Mare Comandor* în *Supremul Consiliu al Suveranilor Mari Inspectori Generali Cavaleri Comandori* ai *Casei Templului lui Solomon*, de grad 33 și ultim al Ritului Scoțian Antic și Acceptat al Francmasoneriei din România.

La 11 septembrie 2010, la *Cortina Club* a avut loc *Colocviul Masonic Internațional*, printre participanți numărându-se Răzvan Theodorescu, Delia Mucică, Alain Fumaz.În aceiași zi, a avut loc și *Conferința Masonică* (dar cu caracter

public) *”Istoria, Exilul, Repatrierea.Istoria unei Mari Loji”*.Printre participanți s-a aflat și André Szakvary (în imaginea alăturată, în centrul acesteia, cu mâna dreaptă ”la piept”.**Ce vrea să comunice? Cui?**), Mare Maestru de Onoare, Suveran Mare Comandor al Supremului Consiliu al României.

Dacă bărbații (în speță *tații*) sunt masoni, dacă femeile și-au *cerut drepturile* trecând de la ”schimbatul scutecelor, oale și tigăi” la ”compas și echer”, ce le rămâne de făcut copiilor?! **Să urmeze exemplul părinților?!** O altă problematică referitoare la Masonerie, mai puțin cunoscută în România, dar pe cale să ajungă (și aici) un subiect ”la modă”, o reprezintă **afilierea copiilor** (analog cu adulții – *maeștri* și *maestre*) la diverse ramuri masonice, pe lângă care *Pionierii* sau *Șoimii Patriei* sunt jocuri nevinovate! Priviți cele două imagini de mai jos.Și asta nu e tot!

Ordinul Internațional al Curcubeului (pentru fete) a luat ființă în 1922, în McAlester, Oklahoma, în corespondență cu ”Ordinul de Molay” (destinat exclusiv băieților).Prima inițiere au primit-o 171 de fete, la 6 aprilie 1922, în *Auditoriumul* Ritului Scoțian din McAlester.La fel ca în Masoneria dedicată adulților, partea dedicată fetelor (emblema Ordinului Internațional al Curcubeului este prezentă în imaginea din stânga) beneficiază de toate funcțiile necesare unei bune desfășurări a evenimentelor: *președintă, vice-președintă, trezorerier, capelană, observatoare, responsabil* (*ă*) cu muzica și corul, dar și cu *Seven Bow Station* – cea care ține lecții privitoare la culorile curcubeului și la virtuțile asociate fiecărei culori (**Vă sună cunoscut ”Curcubeul aromelor Skiteles ?!**). Din Statele Unite (circa 47 de ”adunări”), ritul a trecut în exterior, în Australia, Bolivia, Paraguay, Brazilia, Canada, iar prin prezența militară a Statelor Unite (*bazele militare*), acest rit a pătruns și în Filipine, Italia, Mexic, Japonia, Cuba, Franța, Panama și Vietnam.Admiterea în acest rit se face pe bază de cerere; după examinarea acesteia și în cazul unui vot favorabil, în urma unui chestionar, adepta este primită , fiindu-i permisă *inițierea*.Pentru fetele între 8 și 11 ani există anumite activități care să le familiarizeze cu ceremoniile și îndatoririle specifice.Dintre cele care au făcut parte din acest ordin se pot enumera: Olympia Snowe – senatoare a Statelor Unite; Sandra Day O'Connor – de la *US Supreme Court*; Lee Meriwether – fostă *Miss America* dar și actriță; Luanne Walton – *senior consultant / Constitutional Law* la Departamentul Canadian de Justiție.

Ordinul Internațional ”Fiicele lui Jov” (a cărei emblemă este prezentă în imaginea din stânga, fetițele fiind prezente și în cele două imagini de mai sus) – **Job's Daughters** – este dedicat femeilor (fiicelor) cu vârsta între 10 și 20 de ani și pune accent pe evenimentele Bilbiei creștine, dar sărbătorește și evenimentele altor religii și culte.Adeptele se adună într-un *Bethel* – termen echivalent pentru *lojă* – putând folosi loja masonică dedicată adulților, ele urmând să-și instaleze elementele specifice ordinului.Ritul a fost creat de către Ethel T Wead Mick în Omaha (Nebraska, Statele Unite).Gradul cel mai mare este de *Honored Queen*, fetele între 8 și 10 ani având posibilitatea să desfășoare anumite activități până la împlinirea vârstei de 10 ani, când pot deveni membre cu drepturi depline.În prezent, *ordinul* este activ în circa 30 de state ale SUA, dar a trecut și în afara teritoriului Statelor Unite, cu precădere în Australia, Brazilia, Canada și Filipine.Dacă se ține cont de *întrepătrunderea* dintre diversele ramuri masonice, apartenența la două rituri diverse nu este imposibilă.

Ordinul ”Eastern Star” - ”Steaua Estului” (a cărui emblemă este prezentată în imaginea alăturată) este un ordin mixt, accesibil atât fetelor cât și băieților, înființat în 1850 la Boston de către Rob Morris, un avocat mason.Ordinul primește *adepți* și *adepte* peste 18 ani și are ca bază studierea *învățăturilor biblice* (de altfel, **exemple foarte educative !!!**), dar treptat sunt aduse în discuție și altfel de credințe.Inițial, pentru ca fetele să fie admise, era cerută o anumită *tangență* cu Masoneria (fiică, soră a unui membru al Masoneriei), dar în prezent ordinul este permisiv și pentru fetele care provin din alte rituri, exclusiv feminine.Anumite grade ale ordinului au denumiri biblice: *Ruth, Esther, Martha, Electa*.În cadrul ritului, anumite grade pot fi deținute numai de femei (*tinere*), după cum anumite grade pot fi deținute numai de bărbați (*tineri*).Sediul cen-

tral al ordinului se află la *International Temple*, localizat în *DuPont Circle* (Washington DC), într-o clădire construită de Perry Belmont (clădirea, construită inițial în 1909, avea rolul să-i cazeze pe oaspeții lui Perry Belmont, printre aceștia numărându-se, în 1919, prințul de Wales).Printre personalitățile de referință ale ordinului se remarcă: Clara Barton, J Howell Flournoy, Eva McGown, Lee Emmett Thomas, Laura Ingalls Wilder.

Ordinul Internațional ”De Molay” (cu emblema prezentată în imaginea alăturată) este dedicat numai băieților între 12 și 21 de ani, în spatele *sponsorizării masonice* ascunzându-se, de fapt, o viitoare *pepinieră* de adepți pentru Masoneria adultă.Fondat de către un mason, ordinul este modelat după structura Masoneriei, iar prin ajutorul acordat de către aceasta (inclusiv financiar), întâlnirile ordinului au loc în lojile masonice obișnuite.La fel ca și în Ordinul Internațional al Curcubeului (pentru fete), în Ordinul Internațional ”De Molay” nu este necesar ca băieții să fi avut vreo legătură cu Masoneria.Organizarea este structurată pe *capitole* (sau *capitule*), iar sediul central se află în Kansas City, Missouri (ordinul a fost creat în 1919), având sub jurisdicție (prin Supremele Consilii de la nivel național) loji din Mexic, Canada, Australia, Germania, Filipine, Portugalia, Paraguay, Italia, Serbia, Japonia, Brazilia, Panama, Bolivia, Anglia, Franța, dar și ... România.Ceremonia de înființare a ritului în România a vut loc în ianuarie 2010, după celebrarea a 140 de ani de la *aprinderea luminii masonice* în România, prin prezența reprezentantului De Molay Italia – Luciano Critelli (sub obediență italiană, deci), dar și a lui Howard Graft (Mare Maestru de Onoare *ad vitam* al Marelui Orient al României), Jean Claude Terdivat (Deputat Mare Maestru al Marii Loji Franceze), Thomas Jackson (*secretar executiv* al *Conferinței Mondiale a Marilor Loji Masonice*).Nu au lipsit Corneliu Vișoianu (Deputat Mare Maestru al Marii Loji a României), Mircea Gheordunescu, respectiv Eugen Ovidiu Chirovici (la acea dată Mare Maestru).

În structura ordinului există o secțiune specială, un *capitol* numit *Chapter Sweet Heart*, rezervat adolescentelor (14-21 de ani), care au rolul de *ambasadoare* ale ordinului.Adolescenta (sau adolescentele) din acest ”capitol” poate fi membră sau nu a celorlalte ordine, dedicate adolescenților.Ce aduce nou acest ordin (și rămâne de văzut dacă în România va fi la fel !) este *obligativitatea* unor activități-aniversări:

1 – *Ziua Patriotică* – dedicată cinstirii veteranilor, a memoriei celor căzuți, pe baza perceptelor De Molay.Această zi cuprinde ceremonii, vizite la monumente, discursuri patriotice, putând fi sărbătorită într-o zi a lunii februarie (**9 Mai – Ziua Eroilor**, nu era bună! Vor cânta și **Imnul Eroilor** sau vor juca șotron pe ”pavajul cu pătrățele albe și negre”?).

2 – *Ziua Devoțiunii* – în care fiecare membru, în funcție de religia lui, acordă timp studierii Bibliei, Coranului, Torah-ului, în spiritul respectului celor sfinte, respectiv a toleranței între religii, fiind sărbătorită pe 18 martie (ziau când a fost ars pe rug Jacques De Molay).

3 – *Ziua Părinților* – dedicată cinstirii părinților, a sacrificiilor făcute de către aceștia, fiind sărbătorită între 1 mai și 21 iunie, în mod normal în apropiere de *Mother's Day* sau *Father's Day.*

4 – *Ziua Conducerii* – dedicată întâlnirii dintre guvernanți și popor prin discuții ale conducerii pe baza problemelor de interes comun din comunitatea din care fac parte.Este sărbătorită în iulie.

5 – *Ziua Educației* – destinată aprecierii rolului educației în formarea culturii prin activități care includ colectarea de cărți, citirea și discutarea în comun, de către copii, a celor citite, putându-se sărbători într-o zi oarecare a anului, la alegere.

6 – *Ziua Memorială Frank S Land* – dedicată recunoașterii activității lui *Dad Land - ”tatăl” Land* depuse pentru întemeierea Ordinului de Molay.Activitățile constau în donații prin fondul *De Molay Charity*, vizitarea stabilimentului *”Dad” Land* (un fel de pelerinaj), acordarea de către copii a *”Hi, Dad!”* drept cadou celor interesați su citirea *”Dad” Land Talk* pentru oaspeți.Această zi se sărbătorește la 8 noiembrie (sau cât mai aproape de această dată).(*Tătucul de la est, lumina popoarelor a ”emigrat” în vest*).

7 – *Ziua Consolării* – dedicată activităților de binefacere prin donații alimentare (chiar pregătirea hranei) pentru azile, spitale, case de tratament private, putând fi sărbătorită între Ziua Recunoștiinței și Crăciun.Un anume *ceva*, indefinit, va face ca aceste sărbători , pe tăcute, să apară ca ”festivități oficiale” în România.

Printre reprezentanții de seamă ai ordinului se află persoane care au excelat în propriul domeniu de activitate:

Mel Blanc (1908-1989), *omul cu o mie de voci din desenele animate* Disney; Franc Borman (născut în 1928), astronaut în misiunea *Apollo 8*; Vance D Brand (născut în 1931), astronaut în *Programul Apollo – Soyuz*; William Bill Clinton (născut în 1946), al 42-lea președinte al SUA; Walt Disney (1901-1966), creatorul lui Mickey Mouse și al *The Wall Disney Company*; Richard King (născut în 1938), *former president* al *Rotary International*; Elmer Lower (născut în 1913), ziarist și președinte la *ABC News*; John Steinbeck (1902-1964), laureat al premiului *Pulitzer*, respectiv *Nobel*; John Wayne (1907-1979), actor, etc.Dacă pe plan internațional a început extinderea către țările Europei de Est, pe plan național are loc răspândirea la nivel de județe cu loji *De Molay* la București – *București*; Brașov – *Crai Nou*; Constanța – *Euxinus*; Ploiești – *Fraternitatea*; București – *Jacques De Molay*, toate sub jurisdicția lui Luciano Critelli.

Clubul ”Rotary” Preocupat de cu totul altfel de probleme, omului simplu îi scapă din vedere că există locuri în care factorii decizionali din politică, educație, afaceri, sănătate se întâlnesc departe de privirile *profanilor*, stabilind alianțe de culise, cu consecințe diverse privitoare la categoriile *profan*, respectiv *ales*.Clubul Rotary a luat ființă în 1905, la Chicago, prin grija unui avocat – Paul P Harris.La prima întâlnire au participat doar patru persoane: avocatul Harris, inginerul minier Gustav Loehr (care sigur era mason, fapt recunoscut și pe pagina de internet a Rotary), negustorul de cărbuni Silvester Schiele și croitorul Hiram Shorey (Hiram – nume predestinat?!), dar la scurt timp, Loehr și Shorey s-au retras ”din combinație”.Ceea ce pune multe semne de întrebare este *rapiditatea* cu care (în cazul acestui început dezastruos) Clubul Rotary s-a extins, reușind ca dintr-o întâlnire între doi anonimi, Asociația Națională a Cluburilor Rotary să deschidă (în 1910) pri-

ma filială în afara Statelor Unite (în Canada), iar în 1911 Clubul Rotary ajunge la Dublin.În 1922, Clubul Rotary este prezent pe șase continente, are circa 200.000 de membri și își schimbă numele în *Rotary International*.Influența masonică exercitată prin membrii acestui club nu se poate pune la îndoială: gestica folosită, modalitatea de admitere, felul în care se anunță un eveniment specific (ca de exemplu, de pe pagina de internet a *Clubului Rotary "Triumph"* București aflăm că *Luminile Rotary se aprind la 23 februarie* – anunț făcut în februarie 2010, la fel ca în cazul *luminilor* de la un institut de medicină "nășit" de Adrian Streinu-Cercel – în imagine, la un colocviu dedicat poliomielitei – la fel ca în cazul *aprinderii luminilor unui templu masonic*.Că este o organizație în care numeroși membri (dacă nu chiar toți) sunt masoni o recunoaște și istoricul acestei societăți, dr. Wolfgang Ziegler.Este o organizație cu ritualuri și reguli interne, iar admiterea în rândurile ei se face printr-o selecție atentă, fiind invitați să facă parte doar cei care devin indispensabili proiectelor rotariene, fie tineri care provin din familii cu tradiție rotariană, fiind apoi propulsați pe poziții-cheie, în lumea afacerilor sau a politicii.În orice caz, este nevoie de invitația cuiva, deja aflat la interiorul clubului.Față de Masonerie este nevoie nu de unul ci de doi *garanți interni*, numiți "nași".Până în 1933, Clubul Rotary (a cărui siglă este prezentată în imaginea alăturată) nu accepta ca membri decât masoni (ulterior renunțându-se la această practică), însă și în prezent, membrii Rotary se întâlnesc și în lojile masonice.La nivelul United Grand Lodge of England – UGLE – există mai multe loji Rotary.Charles Dewey (unul din fondatorii *Rotarian Lodge N°. 4195*) precizează că toți membrii făceau parte din *London Rotary Club*, care la acea dată avea circa 300 de membri.Astăzi loja își ține întâlnirile în *Freemasons Hall din Londra* (sediul UGLE).Dragoș Nițulescu (cel care a condus *Rotary România* în 2006) declara în *Business Magazin*: *Nu avem nici o legătură cu Masoneria.Dovada cea mai bună este că printre membrii noștri se află reprezentanți ai clerului.Ori, se știe că preoții și masonii nu stau în același loc!*.

Dom' Nițulescu, ia dă matale o privire la fotografia alăturată și vezi cine a participat la o slujbă, la care au fost protagoniști patriarhul Daniel al României și patriarhul ortodox Bartolomeu I (în stânga, în pătratul albastru), dovadă că și **popii pot fi masoni**.

Foarte controversate sunt acțiunile Clubului Rotary în ceea ce privește domeniul sănătății.În 1985, Rotary anunța intenția de-a eradica virusul poliomielitic până în anul 2000.Conform propriilor declarații, după ce a cheltuit peste 500 de milioane de dolari injectând peste 2,1 milioane de copii, virusul poliomielitic a continuat să existe.După plecarea specialiștilor Rotary și a vedetelor *profund atașate de sentimentul de ajutorare umană* care caracteriza acele campanii, au rămas în urmă zeci de mii de morți, infirmi care s-au îmbolnăvit de poliomielită, leucemie sau chiar cancer.Cei care au avut curajul (din rândul medicilor, farmaciștilor, biologilor) să scoată în evidență periculozitatea programului de imunizare antipoliomielitic, au fost marginalizați, discreditați, persecutați: *Nu cred că este cazul să panicăm publicul.Până la urmă, ce mare lucru, copiii voștri sunt injectați cu un virus cancerigen, atâta tot!*, declara cu cinism "doctorul" Albert Sabin, "inventatorul" vaccinului antipoliomielitic.Conform unui raport al dr. Raymond Obomsawin (analist la Agenția Canadiană pentru Dezvoltare Internațională – CIDA) privitor la *Campania Antipolio Rotary – UNICEF* din Thailanda (la începutul anilor '90), *nu poliomielita este cea mai frecventă și mai gravă problemă de sănătate cu care se confruntă copiii, riscul îmbolnăvirii fiind mult mai mare la copiii subnutriți*.Un alt medic, dr. Archie Kalokerinos, declara: *(...) Nu se pot imuniza copiii bolnavi sau malnutriți, zicând că problema s-a rezolvat.Vor fi omorâți mai mulți decât ar fi murit în mod natural, din cauza virusului*.Și câți membri ai Clubului Rotary se află în consiliile de conducere ale marilor concerne farmaceutice...

În România, primul Club Rotary a fost înfințat la 20 mai 1929, urmând ca la 24 mai 1929 să fie înființat un alt club, la Timișoara.S-au înființat cluburi la Brașov (5 noiembrie 1930), Cernăuți (17 noiembrie 1930), Arad (3 ianuarie 1933), Câmpina (29 ianuarie 1934), Iași (30 martie 1934) și Ploiești (13 iunie 1936).În 1938, Agripa Popescu din *Bucharest Club* a devenit primul român care a fost director în cadrul *Rotary International*.Oficial, la Cernăuți, Clubul Rotary și-a încetat activitatea la 31 decembrie 1941.În perioada anilor '30 existau circa 84 de *districte* Rotary, dar ca urmare a *influențelor totalitare, prima ca țară a "Axei" și după aceea ca țară comunistă, Rotary și Masoneria au fost interzise*.După 1 mai 1992, România a fost readmisă în rândul *directoratelor-district* ale Rotary International, fiind oficializate (în prezent) peste 55 de cluburi Rotary.Împreună cu Basarabia, România face parte din *Districtul 2241, zona 19* (la 20 septembrie 2008).Dintre membri ai Clubului Rotary din afara României se pot enumera: Jan Sibelius; Thomas Mann; Gerald R Ford; Guglielmo Marconi (din *Rotary Club Bologna*, Italia); Diane Feinstein (senatoare a Statelor Unite, participantă la întrunirile Grupului Bilderberg) – membră a *Rotary Club* din Sab Francisco; F D Roosevelt, membru de onoare al *Rotary Club* Albany; John F

Kennedy; Ronald W Reagan – membru al clubului *Pacific Palisades* din California; G W Bush, devenit membru de onoare al Clubului Rotary din Washington printr-o ceremonie care a avut loc la Casa Albă, în 2 iulie 2001; Gamal Abdel Nasser, președintele Egiptului, din 1956 și până la moarte, membru al Rotary Club din Cairo; Whinston Churchill; prințul Philip, duce de Edinburgh; prințul Charles; regele Karl Gustav al VI-lea al Suediei; prințul Bernhard al Olandei (*șeful rotarienilor din Olanda*); generalul Augusto Pinochet Ugarte, membru de onoare al Rotary Club din Santiago de Chile; Ratan Tata, conducătorul *Tata Group*, membru de onoare al Rotary Club din Bombay; generalul Douglas MacArthur, membru de onoare al Rotary Club din Tokyo (din 1949); Margaret Thatcher; Jimmy Carter.

Privind în ansamblu spre societatea românească, multe persoane, bărbați dar și femei, fac parte din Cluburile Rotary.Fiecare a avut un motiv propriu, la fel cum proprie este ocupația fiecăruia: preoți, medici, oameni de cultură și artă (Nicu Alifantis, Mihaela Vosganian, Dumitru Dorin Prunariu), dar și politicieni.**Dragoș Cosmin Lucian Preda**, născut la 13 decembrie 1982, consilier *expert* în MapN – *Departamentul Politică de Apărare și Planificare* (un fel de ”comisar al poporului”) este membru al Clubului Rotary *Triumph* din București.**Cristian Alexandru Boureanu**, politician în cadrul PD-L, este membru activ al Rotary Club *Atheneum* din București.**Cristian Ion Burlacu** (născut la 7 octombrie 1967), parlamentar al PNL trecut la PD-L, este membru fondator al Rotary Club International din Bușteni, Valea Prahovei.**Cornel Știrbeț** (născut la 11 septembrie 1952), deputat al PD-L, este fondator al Rotary Club din Sibiu.**Mircea Vasile Cazan** (născut la 1 iunie 1962) politician al PNL, este membru al Clubului Rotary din Sibiu, fiind între 2005 și 2006, președinte al acestui club.**Nicușor Păduraru** (născut la 9 aprilie 1969, deputat al PD-L), din 2003 este membru al Clubului Rotary International din Iași.**Horea Dorin Uioreanu** (născut la 23 mai 1960), deputat al PNL, este membru al Clubului Rotary *Samus* din Cluj.

Membru de seamă (respectiv mason și cavaler templar) al *Rotary Club București* este Dorin Dumitru Prunariu (în imagine spre centru fotografiei, lângă doamna îmbrăcată în negru), președinte al *Comisiei de Acțiune Internă, Conferințe*. Un alt reprezentant de seamă al Clubului Rotary este Nicu Alifantis (grad 33° în Masonerie), membru al *Rotary Club ”Curtea Veche”*.Pentru cine nu crede că Alifantis este mason, să de-a o privire la înmormântarea lui Florian Pittiș de pe *youtube*.”Tinerețea” văzută din prisma lipsei de experiență (mai ales în domeniul neguros al societăților secrete), respectiv ”entuziasmul” pentru realizarea de ”lucruri mărețe”, par să fi contat destul de mult pentru apropierea celor tineri de ”idealurile” Clubului Rotary (*racolat* poate părea destul de dur, dar *idiot* sau *naiv* sunt prea jignitoare, mai ales pentru cei care fac parte din aparatul politic, de conducere).La înființarea Clubului Rotary *Atheneum* din București (al patrulea din Capitală), în cadrul festivității de la Hotelul Marriott (din octombrie 2001), a participat și primul-ministru din acea perioadă, Adrian Năstase.

Asocierea reprezentanților clerului cu membri ai Clubului Rotary (în cazul acțiunilor comune) poate contribui la formarea unei atitudini negative față de Biserică.La 3 septembrie 2009 a fost publicat pe internet un scurt film, făcut în ajunul sărbătorii *Sfinților Trei Ierarhi* (la Centrul de Elevi *Fairplay*) unde, reprezentanți ai Clubului Rotary însoțiți de IPS Teodosie (arhiepiscopul Tomisului) au adus pachete cu ”ajutoare” copiilor.Nu au lipsit cuvintele de laudă și apreciere din partea lui Teodosie, ”încununate” cu urări de eventuale ”colaborări fructuoase”.În imaginea alăturată este prezent ”drapelul” cu însemnele Clubului Rotary University din București.

Alături de *greii* lojilor (despre care se discută cu voce joasă) cine ar mai putea face parte din *societatea masonică*? Ziarul *Evenimentul Zilei* din 24 noiembrie 2008 ne dă câteva exemple de *frați masoni, conducătorii lor, ”venerabilii”, maeștrii care stau în umbră, discreți, în loji cu denumiri care oscilează între misterios și caraghios* arătând cum merg ”mână în mână” Masoneria, politica, afacerile cu Statul.Persoane ca Silviu Prigoană, Caius Irinel Iliescu (*liberalul țărănist*), Alin Simota (*cu M de la mason*), Ștefan Szobotka (*liberalul de la Ministerul Transporturilor, director de imagine al Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale – CNADNR*), Mircea Teodor Mureșan (*generalul luminii*), Toni Greblă (*greblă*,

compas și echer), Dănuț Fleacă (*candidatul Fleacă.Dănuț Fleacă*), Cristian Burlacu (constructor, *maestrul care ridică temple cu 10 etaje* – a ridicat vila lui Dan Voiculescu din Sinaia, dar și hotelul *Luxten Garden* din Azuga al doamnei Elena Popescu, soția lui Dan Ioan Popescu – *cetățean de onoare* al orașului Houston din SUA), Gabriel Răzvan Toader (PD-L), Filip Petru Stejariu (PNL), Mircea Cazan (un Mircea Vasile Cazan este membru al unui Club Rotary din Sibiu, ne *salută cu o triplă acoladă*), etc.Toți frați, *uniți în cuget și-n acțiune*, caracterizați astfel de Eugen Ovidiu Chirovici (fost Mare Maestru al Marii Loji Naționale din România): *Apartenența la Masonerie este irelevantă pentru electorat.Cei care candidează la demnități publice trebuie votați în funcție de programele lor, de competențe, de pregătire*.

Cu riscul de-a fi catalogat într-un anume fel de cei *care-și vor auzi numele strigate* în rândurile următoare (dat fiind și *delicatețea* subiectului), trebuie făcute cunoscute câte ceva despre *statutul* evreilor din România.

Aurel Vainer (în imaginea din stânga, în plan îndepărtat, cu cămașă albastră, într-o vizită a Cultului Mozaic la Patriarhia Română, la 1 seprembrie 2011) s-a născut la 10 ianuarie 1932 (în nordul Moldovei).A susținut examenul pentru diploma de bacalaureat în 1950, concomitent lucrând și în comerțul de stat.Între 1950 și 1953 a urmat cursurile Academiei de Studii Economice, lucrând (între 1950 și 1959) la Direcția Generală de Statistică.În 1968 s-a specializat în *Marketing și Studierea Pieței* la Paris (*a dus-o greu în perioada comunistă, cu lipsuri de tot felul*).Între 1990 și 2008 a lucrat la Camera de Comerț și Industrie a României, respectiv a municipiului București, dar numai în funcții de conducere.Între 2004 și 2009 a îndeplinit diverse atribuțiuni în cadrul Federației Comunităților Evreiești din România, iar între 2005 și 2007 a fost membru în *Comitetul Executiv* al *Congresului Evreiesc European*.Începând cu 2005 este președinte de onoare al *Asociației Culturale de Prietenie România – Israel* (din care face parte și Răzvan Theodorescu).**Radu Alexandru Feldman** s-a născut la 12 iulie 1943, în prezent fiind senator al PDL.Între 1965 și 1970 a fost profesor de matematică și fizică, între 1970 și 1974 a fost redactor la revista ”Cutezătorii”*,* iar între 1974 și 1991 a fost redactor la Studioul Cinematografic ”Animafilm”.După evenimentele din decembrie 1989 (între 1990 și 1991) a fost *diplomat* în cadrul Ministerului Afacerilor Externe.Perioada 1991-1992 a fost *expert guvernamental* în Guvernul României, iar între 1993-1996 a fost *expert parlamentar* al Camerei Deputaților.Din 1996 și până în 2004 a fost senator, iar între 2005 și 2007 a lucrat la Camera de Comerț și Industrie a României.În 2008 a ”redevenit” senator fiind și vice-președintele *Asociației Culturale de Prietenie România – Israel*.**Răzvan Theodorescu** (în imaginea de mai jos este prezent la o ”ședință masonică” unde pot fi recunoscuți Grațiela Bârlă, Bartolomeu Constantin Săvoiu, Răzvan Theodorescu și Horea Nestorescu Bălcești), cu o *moralitate îndoielnică* din pricina celor susținute privind holocau$-tul din România.Din 2008 este ambasador din partea României la *Alianța Civilizațiilor*, o mișcare destinată mobilizării unei acțiuni politice (la nivel mondial) pentru promovarea *înțelegerii și reconcilierii*, pentru *combaterea prejudecăților și a diferențelor dintre religii* (în special în raporturile Occident – Islam).*Alianța Civilizațiilor* are ca scop conturarea unui *model de coexistență pașnică și armonioasă a tuturor oamenilor*.În respectiva ”alianță”, România este reprezentată de Răzvan Theodorescu – grad 33°, *Suveran Mare Inspector General* – de profesorul universitar doctor George Grigore și de actrița Maia Morgenstern (de ce nu Valeria Seciu, Ileana Stana Ionescu, Tamara Buciuceanu Botez sau Draga Olteanu Matei? Pentru că altceva mai bun de făcut decât să *bată câmpii cu cai verzi*).Zilnic suntem bombardați de către televiziuni cu filme cu *teroriști islamici fanatici*, ca *talibani care nu au nimic de pierdut* și ăștia caută *înțelegere și conciliere*.Toți *trâmbițează* vinovăția Iranului dar nimeni nu spune nimic de investițiile străine din Iran (circa 41 de multi-naționale): *ENI* (Italia, energie), *AB Volvo* (Suedia, auto și alte vehicule), *SASOL* (Africa de Sud, energie), *REPSOL* (Spania, energie), *PETRONAS* (Malaezia, energie), *ARIES MARITIME TRANSPORT* (Grecia, transporturi maritime), *OMV* (Austria, energie); Franța – *ALCATEL-LUCENT* (telecomunicații), *TOTAL SA* (energie), *TECHNIP COFLEXIP* (infrastructuri energie), *BNP Paribas* (bancar); Canada – *LUNDIN MINING CORP* (metalurgie și minerale), *ZARLINK* (electronică); *NOKIA* (Finlanda, telecomunicații); Marea Britanie – *BANK SEPAH INTERNATIONAL* și *HSBC HOLDINGS* (finanțe, bănci); Germania – *SIEMENS* (electronică) și *BASF* (chimie); Olanda – *ING GROUP* (finanțe) și *ROYAL DUTCH SHELL* (energie); Japonia; Indonezia; Rusia – *ATOM STROY EXPOR* (cercetări nucleare), *GAZPROM* (energie), *GLAVKOSMOS* (tehnologie aeronautică), *LUKOIL* (energie), *MOSKOW AVIATION INSTITUTE* (cercetări aerospațiale); China – *BEIJING ALITE TECHNOLOGIES* (echipamente electrice și electronice), *CHINA GREAT WALL INDUSTRY Co* (comunicații prin satelit), *CHINA NATIONAL OIL CORP*, *SINOPEC*, *CHINA PETROLEUM & CHEMICAL CORP*, *CHINA NATIONAL PETROLEUM CORP* (energie), *MACHINERY IMPORT EXPORT* (rachete și sisteme de apărare militară), *LIMMT ECONOMIC AND TRADE COMPANY LTD* (metalurgie și minerale) – ziarul *Corriere della Sera* din 18 noiembrie 2009.Comparați aceste date cu o țară *devastată* ca Afganistanul în care fiecare concern caută să participe la ”reconstrucție”! Considerați că în consiliile de administrație ale acestor societăți se află membri ai Comisiei Trilaterale, ai Grupului Bilderberg! Luați în considerare că în Ing Group, în Royal Dutch Shell influența familiei Rothschild

nu este de neglijat!

Revenind la ”Alianța Civilizațiilor”, comitetul românesc de coordonare al *alianței* este condus de către Petru Dumitriu, *director general pentru afaceri multilaterale* în Ministerul de Externe al României.În 2002, Dumitriu a fost *raportor* la Geneva la *World Summit on the Information Society*, a fost vice-președinte al *Comitetului Executiv* al UNICEF (în 1995) și membru în *Special Political and Decolonisation Committee* (în 1997).Ca scriitor, Petru Dumitriu se remarcă prin *The United Nations System in the Context of Globalization* și *Diversitatea în unitate.Capacitatea de negociere a Uniunii Europene în sânul Comisiei Drepturilor Omului ale Națiunilor Unite*.

Cristian Diaconescu (născut la 2 iulie 1959) și-a ”câștigat” locul lui în această scurtă prezentare a reprezentanților, respectiv a activității societăților secrete în România nu prin apartenența lui la vreo ”asociație” (ceea ce nu ar fi imposibil), ci prin *slugărnicie*.Mai precis, în timpul vizitei în Statele Unite (în calitate de ministru al afacerilor externe al României) la întâlnirea avută cu rabinul Andrew Baker, a transmis *deschiderea României pentru construirea unui muzeu al holocau$tului*, precizând că *urmează să discute și cu ceilalți membri ai Guvernului* (oricum, **nici unul nu mișcă în front!**) *pentru ca prin consultări cu reprezentanți ai Comunității Evreiești din SUA* (nea' Diaconescu, dar ei decid în curtea matale?!) *să fie stabilită o foaie de parcurs pentru construirea acestui monument*.În opinia dumnealui, *nu ar trebui să existe dificultăți în finalizarea acestui proiect având în vedere că în România nu se manifestă acțiuni antisemite* – de acest lucru a avut **grijă** Ordonanța de Urgență nr. 31 din 13 martie 2002 (interesant ”jocul 13-31”) – prin care este suficient să se comunice un **punct de vedere DIVERS** decât cel ”băgat pe gât cu de-a sila”, că cel care face acest lucru este catalogat drept *antisemit, rasist, xenofob,* o persoană *care susține cultul celor vinovați de săvârșirea unor infracțiuni împotriva păcii și omenirii*.

Puncte de vedere împărtășite și de Vatican, dar cu alte posibile **implicații**: *Cine neagă Shoahul nu știe nimic despre ”misterul lui Dumnezeu” și nici despre ”crucea lui Isus”*, a declarat purtătorul de cuvânt al Vaticanului (preotul Federico Lombardi) pe undele postului *Radio Vatican*, subliniind că *negarea este cu atât mai gravă cu cât este comunicată de gura unui sacerdot sau episcop* (cu referire la susținătorii lui Marcel Lefevre, ”catolici tradiționaliști” care nu acceptă *reformele* introduse prin ”Conciliul Vatican II”).*Miercuri* (21 ianuarie 2009, *Il Sole 24 Ore*), amintește Lombardi, *papa și-a reluat meditarea la discursul pe care l-a susținut în lagărul de la Auschwitz*.Nu numai că *a condamnat orice formă de uitare și negare a tragediei exterminării celor șase milioane de evrei, dar a atras atenția asupra impactului pe care aceste evenimente îl stârnesc în conștiința fiecărui om și a fiecărui credincios*.”După ani și ani”, un fost membru al *Hitler Jügend* face pe **moralizatorul !!!**De partea lui, papa Benedict al XVI-lea, anunțându-și vizita în Israel (12 februarie 2009) și întâlnindu-se cu reprezentanți ai organizațiilor ebraice americane, a ”reluat ideile și cuvintele predecesorului său” *cerând iertare pentru cei care, de-a lungul istoriei, au cauzat atâta suferință poporului evreu, shoahul fiind una dintre aceste suferințe*. *Biserica Catolică* – a declarat papa în continuare – *este profund și irevocabil angajată în refuzul oricărei forme de antisemitism*.Răspunsul asociațiilor ebraice americane nu s-a lăsat așteptat: *Relațiile dintre noi, bazate pe temeliile solide ale Conciliului Vatican II, pot supraviețui încercărilor* și noi *ne putem simți* după acestea *și mai întăriți pentru a putea înfrunta împreună provocările din civilizația noastră, precum antisemitismul*, a declarat rabinul Arthur Schneier.

Și faptele iau o **întorsătură** mult mai gravă.În timpul respectivei primiri a reprezentanților organizațiilor ebraice americane, papa Benedict al XVI-lea a făcut o declarație (care nu apare ca fiind *șocantă* dacă ținem cont că a fost autorul – împreună cu papa Ioan Paul al II-lea – cărții *Evreii! Frați mai mari*): **Shoahul este o crimă împotriva lui Dumnezeu și a umanității**, este **inacceptabil și intolerabil** ca printre reprezentanții clerului să existe persoane care să-l nege sau să-l minimizeze.Dar există și persoane care caută **adevărul**, dincolo de impunerea unei ”conștiințe și conduite obligatorii”.Definind *holocau$tul* o *legendă*, folosită pentru a *culpabiliza moral popoarele învinse*, mai ales că cele *șase milioane de victime* și *lagărele de concentrare* ar trebui *să fie verificate*, Antonio Caracciolo (59 de ani, cercetător al Facultății de Filosofie din cadrul Universității ”La Sapienza”-Roma), și-a atras *condamnarea publică* din partea oficialităților.Rectorul Universității (Luigi Frati) a declarat că *profesorul ar face bine să meargă până la Dachau*.Președintele provinciei (Nicola Zingaretti) spunea că *distanța de timp este folosită și pentru îndepărtarea adevărului*.Primarul Romei (”implicat” în *călătorii ale memoriei* – un program prin care elevii din școlile Romei vizitează Auschwitz) va cere rectorului Universității *suspendarea* profesorului Caracciolo.Riccardo Pacifici (președintele Comunității Ebraice) a anunțat ”acțiuni legale împotriva vinovatului”: *Există mulți ”domnul nimeni” care caută șă fie faimoși încercând să epateze*.Caracciolo nu cedează presiunilor: *Alemanno* (primarul Romei) *să știe că este inutil să se cheltuie atât de mulți bani pentru un muzeu al holocaustului la Roma, e ceva injustificabil!*

Muzeu la Roma, muzeu la București, muzeu la Montevideo, muzeu la Buenos Aires... Revenind la Cristian Diaconescu, acesta ar fi putut să ceară un sondaj de opinie în formă anonimă (fără posibilitate de ”urmărire penală”) în ziare, la tv, internet, ar fi putut iniția un eventual *referendum*.Ar fi avut posibilitatea să ”pună deoparte” niște bani pentru partid, iar dacă apela la serviciile lui Tal Sielberstein (cel care a condus campania electorală a lui Traian Băsescu, dar și a lui Adrian Năstase, plus câțiva politicieni din exterior), sigur ”ar fi avut câștig de cauză”!Dacă Diaconescu și-a dat ”acordul de principiu” (aruncându-se, după cum se spune în popor ”ca șchiopul în cârje”), atunci să construiască acel monument pe **proprietatea lui**, **pe banii lui** și să meargă în **hagialâc la monument cu tot neamul lui !!!**Mulți susțineau că Terra este *buricul* galaxiei, al Sistemului Solar, dar faptele au dovedit contrariul.Se știe cam cine este vinovat de *holocau$t* și cine plătește datoriile.Cine dorește poate citi și *Jürgen Graf – Autopsia Holocaustului*.

Rezidența B'nai B'rith a funcționat neîncetat și oficial în România până în 1948 când aceasta, din ”respect” pentru evreii din fruntea regimului comunist, a considerat necesar să-și oculteze, în mod total, activitatea.Practic, toate lojile masonie au intrat în *adormire*, mai puțin B'nai B'rith, care a intrat sub acoperirea totală a Federației Comunităților Evreiești. Nenumărați agenți din conducerea B'nai B'rith au vizitat România în perioada 1948-1990 sub acoperirea unor organizații evreiești, mulți dintre aceștia având chiar întâlniri cu oficialitățile române ale vremii.Deși în 1953, în Statele Unite, în cadrul unei reuniuni a *American Jewish Committee*, B'nai B'rith a fost nevoit să se delimiteze de comunismul din Uniunea Sovietică (datorită *atmosferei generale* de atunci din Statele Unite, când mai mulți evrei americani au spionat în favoarea UR

Nu cred că a fost ceva în neregulă în campania lui [Ludovic Orban]. Cred că și campanile au limitele lor. Campaniile nu pot schimba într-un timp scurt atitudinea oamenilor. Ludovic Orban a avut o campanie serioasă, dar a avut contracandidați foarte puternici și doi dintre ei erau mai populari în București: Oprescu și Blaga. Era aproape sigur că vor intra în turul al doilea, pentru că erau deasupra celorlalți și pentru că, în campanii, oamenii nu judecă pe baza unor informații noi. Judecă bazându-se pe o percepție pe care o au despre un politician, formată în timp. Chiar dacă Ludovic Orban a avut o imagine bună, s-a confruntat cu doi oameni care aveau o imagine și mai bună, și până la urmă asta a ales publicul.

Jurnalul Național publică un interviu cu **Tal Silberstein,** consilierul lui Călin Popescu-Tăriceanu, fost consilier al lui Adrian Năstase, fost consilier al lui Traian Băsescu. Dincolo de prestația profesională a lui Silberstein, aș zice că interviul e o mostră de comunicare impecabilă.

:: via Dan Andronic

SS), într-un raport ”confidențial”, același *American Jewish Committee*, arăta că *evreii americani nu pot nutri resentimente la adresa comunismului, deoarece acesta se pronunță deschis împotriva antisemitismului*.Publicația Federației Comunităților Evreiești din România (periodicul *Realitatea Evreiască*), în numărul din martie 1998, anunța că la forumul B'nai B'rith din România (condus de evreul vienez Siegfried Schieber), *reînființat după 50 de ani de la interzicerea sa, în totalitarism* **!!!**, se poate adăuga numele fostului rabin-șef al României (Moses Rosen) – de fapt o *recunoaștere* a meritelor rabinului de-a fi asigurat timp de 50 de ani funcționarea B' nai B'rith în clandestinitate.Săptămânalul *Ultima Oră* din 24 iunie 1998, scria: *(...) în cadrul lojii în discuție* (B'nai B'rith) *Alfred Moses este unul dintre vârfuri, situându-se la nivelul al doilea din punct de vedere al conducerii...În timpul primului său mandat* (de ambasador al SUA în România)*, Alfred Moses, ca reprezentant al B'nai B'rith, l-a decorat pe Ceaușescu* ***pentru merite deosebite față de evrei*** **!**

Păi dacă a fost decorat, cum se poate considera (dacă nu **fățarnică**) opinia lui Moses Rosen care pretindea *că până în iulie 1991 nu se putea pronunța cifra de 400.000 de evrei, victime ale holocau$tului pe teritoriul României*? Că totul este o minciună au dovedit-o, și istoricii români, dar și cei evrei.Rabinul-șef al României din perioada celui de-al doilea război mondial – Alexandru Șafran – mărturisește despre generozitatea românilor față de evrei! Sabin Mănuilă (director al Institutului de Statistică al României) împreună cu Wilhelm Filderman (coleg de școală cu Mareșalul Ion Antonescu, și cel care va da numele premiului atribuit lui Adrian Năstase) – președintele Comunității Evreiești din România, au editat la Roma, în 1957, o carte cu titlul *Regional Development of the Jewish Population of Romania* în care prezintă, de fapt, un alt ”holacau$t”.Pe o hartă care indică *desprinderile teritoriale* suferite de România (în 1940), numărul evreilor (în perioada 1930-1945, în România) ar fi crescut cu circa 13,7%, aici găsindu-și refugiu evrei din Polonia, dar și din Ungaria hortystă.

Acuzațiile rabinului Moses Rosen sunt nefondate contrazicând și cele întâmplate după 1945, când la conducerea țării (înstaurând **regimul totalitar**) au trecut comuniștii (vezi etnia acestora), ajutați de aliații lor (țigani, unguri, oportuniști, etc).Parcă recent, un ”catindat” la Președinția României (acum având probleme cu justiția) s-a *înfrățit* cu ”Handrian Plodu' Menune” (care i-a compus și un imn electoral).**Ana Pauker – Hannah Rabinsohn –** ministru de externe, agenta nr. 1 a Moscovei la București (13 februarie 1893-14 iunie 1960); **Jakob Roitman – Iosif Chișinevschi** (Basarabia, 1905 – București, 1963); **Sigi Beiner** – evreu comunist din Cernăuți care în 1950 a ajuns anchetator la *Securitatea* din Cluj (cu gradul de maior și funcția de locțiitor în conducerea *Serviciului de Anchetă* la Direcția Regională de Securitate – Cluj); este foarte util de luat în considerare declarația lui Raoul Volcinschi (profesor universitar din Cluj), preluată de Paul Goma în *Săptămâna Roșie*.**Mihail Bruhiș – Șrul Pinhosovici Kofman** (1 martie 1919-6 decembrie 2006), militant bolșevic din Basarabia.Deziluzionat de fățărnicia sistemului sovietic, a emigrat în Israel.În 1979 a publicat o monografie – *Rusia, România și Basarabia – 1812, 1918, 1924, 1940* – care scoate la lumină o serie de aspecte nocive ale ocupației sovietice: *(...) întreaga istorie a Basarabiei, între 1918 și 1940, este plină de fapte care confirmă că inițiatorii și inspiratorii evenimentelor împotriva autorităților române, pentru ieșirea Basarabiei din componența României erau, în principal, fie cei originari din mediul jumătății ne-moldovenești a populației, fie oameni pregătiți special și strecurați în Basarabia, din Rusia*.În imaginea de mai sus sunt prezenți Bartolomeu Constantin Săvoiu și Traian Băsescu.**Mehr Kohn – Miron Constantinescu** (13 decembrie 1917, Chișinău – 18 iulie 1974, București).**Mișu Dulbergher** sau **Mișu Dulgheru** (născut la 4 decembrie 1909 la Tecuci).La începutul anului 1980, fostul ”general Dulgheru” și familia sa au emigrat în Israel (**dar se întorc urmașii, și cu ce pretenții !!!**).**Wilhelm Einhorn – Einhorn Vilmos**, evreu comunist maghiar, ”tovarăș” cu Walter Roman și fost colonel al Securității, fost șef al DIE.**Gheorghe Grossman – Gheorghe Gaston Marin** (născut la 14 aprilie 1918), în tinerețe a fost membru al *Mișcării Sioniste ”Poalei Zion”*În 1989 a emigrat în Israel.**Mikloș Goldberger - Nicolae Goldberger** (1904-1970).Prin anii '50, **Fanni Goldberger** (soția acestuia) a fost șefa cancelariei CC al PCR.**Betty Birnbaum – Elisabeta Luca**, a fost căsătorită cu **Avram Weissman**.Voluntară în *Brigăzile internaționale* din Spania, a fost amanta și secretara lui **Petre Borilă**.A fost secretara **Anei Pauker**, dar și soția lui **Vasile Luca**.Între 7 iunie 1950 și 12 iulie 1952 a fost membră în *Comitetul Cinematografiei*.**Luka Laszlo – Vasile Luca** (8 iunie 1898-23 iulie 1963, Aiud).**Mogyoroș Șandor – Alexandru Moghioroș** (23 decembrie 1911-decembrie 1969).**Boris Grünberg – Alexandru Nicolschi** (2 iunie 1915, Tiraspol-16 aprilie 1992, București).**Mihai Weiss – Mihai Patriciu** (19 ianuarie 1909-decembrie 1996) lider comunist român, fost voluntar în Spania alături de Walter Roman.**Timofei Bodnarenko – Gheorghe Pintilie –** ***Pantiușa*** (Tiraspol, 1902-11 august 1985, București), a fost îngropat la *Cimitirul Militar Ghencea* cu onoruri militare.**Jozsef Rangecz – Iosif Ranghet**, lider comunist (1904-1952).**Lev Oigenstein – Leonte Răutu** (28 februarie 1910, Bălți-Basarabia-1993, București).**Mihai Roller** (6 mai 1908-21 iunie 1958), istoric.**Moscu Cohn – Gheorghe Stoica** (20 iulie 1900-decedat în 1976).**Mauriciu Ștrul** (născut în 1911) între 1948 și 1949 a fost comandant al Secutirății în ”sectorul Galați”.**Leonid Tisminețki – Leonte Tismăneanu** (26 februarie 1913, Soroca-Basarabia-decembrie 1981).Fiul acestuia, **Vladimir Tismăneanu** (născut în 1951), politolog stabilit în SUA și profesor la Universitatea Maryland, la 5 aprilie 2006 a fost numit în fruntea *Comisiei Prezidențiale* de studiere a dictaturii comuniste din România.**Ghizela Vass** (22 aprilie 1912-decembrie 2004) a fost soția lui **Ladislau Vass** – ilegalist maghiar, fost adjunct al ministrului finanțelor și membru al *Comisiei de Re-*

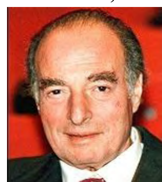

vizie al CC al PMR, dar a fost și bunica lui Bogdan Olteanu (în prezent aflat în consiliul de conducere de la BNR).**Bercu Zuckerman** (11 martie 1906-14 noiembrie 2000), ambasador, membru al Academiei Române.**Alexander Braunstein – Ale xandru Badan** – șef al *Comisiei de Control a Străinilor*.**Abraham Gutman – Avram Bunaciu** – secretar general al *Adunării Naționale*.**Ariel Leibovici – Aurel Baranga** – inspector general la *Artă*.**Nina Cassian – Renée Annie Cassian** - poetă.**Moise Kahn – Ovid Crohmălniceanu** – critic literar.**Solomon Katz – Constantin Dobrogeanu-Gherea** – politician.**Hersch Feiner – Harry Făinaru** – ”șef de legație” la ambasada din Statele Unite.**Burah Teșcovich – Teohari Georgescu** – ministru de interne.**Acter Brauer – Alexandru Graur** – directorul general al *Societății Radiofonice Române*.**Samson Iosifovich – Silviu** (**Silvian**) **Iosifescu** – cel care i-a cenzurat pe Eminescu, Alecsandri, Vlahuță de conținutul care nu era în ”armonie” cu ”ideile proletariatului”.**Jakob Michael – Mihai Jehan** – șef al ”industriei cinematografice române”.**Lothar Wuertzel – Lotar Rădăceanu** – ministru al muncii.**Walter Roman – Neulander Ernö** – maior al KGB, tatăl lui Petre Roman, șef al *Serviciului de Educație, Cultură și Propagandă al Armatei*.**Alexander Sencovich** – secretar general al *Ligii Generale a Muncii*.**Emeric Stöffel** – evreu ungur, ambasador al României în Elveția.**Ida Szillagy** – funcționară la Ambasada Română din Londra.**Jakob Winter – Ioan Vinter** – al doilea critic literar marxist al României.**Erwin Weinberg – Ervin Voiculescu** – șef al departamentului pentru pașapoarte din Ministerul de Externe.**Lev Zeiger** – director general în Ministerul Economiei.**Saul Brukner – Silviu Brucan**.**Ilka Wasserman** – directoare în Ministerul de Externe.**Misha Levin** și **Sam Asriel** – secretari generali ai Ligii Generale a Muncii.**Alexandra Sidorovici** – soția lui Silviu Brucan.În toată această perioadă, rabinului Moses Rosen i-a fost frică să ”denunțe” victimele holocau$tului? Lui Petre Roman i-a fost ”lehamite” să-și ajute ”neamurile” sau și-ar fi *dat cu stângul în dreptul* anulând orice șansă de reușită a ”gheșefturilor” lor? În imaginea alăturată, Călin Popescu Tăriceanu, după o întrunire la Institutul Aspen România, *salută* privitorii – remarcați postura mâinilor.

Invocând holocau$tul din timpul Germaniei hitleriste (ajungem și acolo), la începutul anului 1951, Israel s-a adresat celor patru aliați (în frunte cu SUA) pentru a obține sprijinul în vederea primirii de despăgubiri de la Germania, de 1,5 miliarde de dolari.Suma a fost obținută în proporție de 75%: *Nu știm care ar fi fost soarta Israelului, în anumite momente critice, dacă Germania nu și-ar fi menținut angajamentele luate.Căile ferate, telefoanele, instalațiile portuare, sistemele de irigații, ramuri întregi ale industriei și agriculturii, nu ar fi fost în starea lor actuală fără despăgubirile germane*, scria în *Memoriile* sale Nahum Goldman, negociatorul guvernului israelian.Și cu aceasta, *miza jocului* lui Moses Rosen a ieșit la iveală.În 1991, în *Kneset* – Parlamentul Israelian – s-a propus să se ceară României câte 50.000 de dolari despăgubire pentru fiecare din cei 400.000 de evrei ”omorâți” de către România.În realitate, din cei circa 800.000 de evrei câți trăiau în România înainte de război, 161.200 dintre ei au cunoscut ”prietenia” ocupantului ungur, fiind deportați în lagărele germane de către ungurii hortyști (când, în 1940, Transilvania și Ardealul de Nord au trecut la Ungaria), iar alți circa 250.000 au fost ”desprinși” de România prin ocuparea Basarabiei și a Bucovinei de Nord de către Uniunea Sovietică.Plus că au murit în război, ca orice altă victimă – americană, britanică, rusească, canadiană, australiană, indiană, franceză, română.

Din acel moment s-a dus o întreagă campanie pentru a implanta în conștiința lumii, a românilor, ideea participării la holocaust, arăta Petre Țurlea.De fapt, în cadrul planului sionist, compensațiile vor fi mult mai mari, fapt demonstrat de *Memorandumul Intern* al Ministerului Afacerilor Externe român, înregistrat cu numărul A5406 din 26 iunie 1995, ce se referă la întâlnirile dintre diplomații români și oficiali ai statului Israel.Ministrul Externe din acea perioadă – Meleșcanu – a scris pe acest document ”rog discreție”: *La ultima reuniune* (de la Madrid) *s-a constituit Organizația Mondială a Evreilor pentru Restituirea Averilor.Din această organizație fac parte reprezentanți ai Congresului Mondial Evreiesc, ai Agenției Evreiești pentru Israel, ai Organizației Claims Conference* (ce s-a ocupat de chestiunea despăgubirilor plătite de Germania evreilor)*, ai organizațiilor reprezentative ale evreilor originari din fiecare țară a blocului comunist.Obiectivele principale ale organizației sunt: identificarea averilor și întocmirea dosarelor respective, exercitarea influenței și a presiunii, din exterior, pentru ca parlamentele statelor vizate să adopte cadrul legislativ necesar recuperării averilor de către toți evreii, indiferent dacă trăiesc sau nu în țările respective, ori dacă mai sunt sau nu cetățeni ai statului respectiv.În 1992, sub lozinca ”timpul acțiunii a sosit”, s-a constituit ”Comitetul de Inițiativă al Organizației Evreilor din România” care are ca obiectiv ”recuperarea drepturilor și bunurilor evreilor originari din România, dobândite ilegal prin confiscare de autoritățile românești, de la instalarea guvernului Goga-Cuza până în prezent”.Se publică numeroase materiale de prezentare a problemei iar în Israel au apărut birouri de avocatură care se ocupă cu strângerea de documente pentru a fi folosite ca probe, inclusiv în justiție, pentru recuperarea averilor din România.Avocatul Paul Feher are un astfel de birou, în funcțiune, și a mai înființat asemenea birouri de avocatură la Paris, Bonn și Budapesta, dar are intenția să deschidă și unul la București. Se estimează că vor fi circa 50.000-80.000 de cazuri...Este vorba de-o acțiune de amploare, care se desfășoară la scară mondială; s-a creat un mecanism care dispune de mijloacele necesare (organizatoric, financiar, presă, etc) și este sprijinit în modul cel mai evident de SUA și de cercurile influente; în aceste condiții, statele avute în vedere nu vor putea rezista multă vreme presiunilor de tot felul la care vor fi supuse și vor trebui să dea curs cererilor.*În imaginea alăturată se află Mark Rich.Documentul este semnat de către ambasadorul român Ion Maxim și de Dumitru Ceaușu (șeful Direcției Juridice și a Tratatelor din cadrul MAE, la acea dată).

Curând după primirea *Memorandumului*, la 10 august 1995, secretarul de stat al Ministerul Afacerilor Externe l-a primit în audiență pe Avshalom Meghidon, ambasadorul Israelului la București.Acesta pre-

zintă ”dimensiunea” revendicărilor evreilor din Israel privitoare la România (400.000 de proprietăți imobiliare) care vor face, peste puțin timp, obiectul notei *Problema bunurilor evreiești din România*, vizată de directorul general Mircea Geoană și adresată ministrului de externe din acea perioadă, Teodor Meleșcanu.În anul 2002, în prezența președintelui Ion Iliescu,

după ce a fost decorat ”înflăcăratul sionist” Elie Wiesel (în imaginea din stânga, născut în Ardeal) în plenul Academiei Române – în rândurile căreia a fost primit ca ”doctor” - acesta lansa afirmația: *România a participat la holocaust.România a ucis, a ucis, a ucis.România trebuie să răspundă pentru faptele sale*.Wiesel a fost primit de oficialitățile române cu toate onorurile necesare, cu protocol la nivel de grad I.Mai înainte, la Muzeul Satului din Sighetul Marmației (locul de naștere al lui Wiesel), același Wiesel s-a prins într-o horă cu Ion Iliescu, cu Michael Guest (ambasadorul *poponar* al Statelor Unite) și cu ministrul apărării, Ioan Mircea Pascu. Elie Wiesel ar trebui **să-și reamintească** câteva repere importante ale **holocaustului românesc**: **PĂULIȘ, LIPOVA, CAREI, OARBA DE MUREȘ** (și multe altele) și pe urmă să se agite ca un descreierat.Ziarul *Jurnalul Național*, ca de altfel toată presa românească din mai 2002, titra: *Ministrul Culturii – Răzvan Theodorescu consideră*

România părtașă la holocaust, declarație ocazionată de dezbaterile din Comisia Juridică a Senatului privind adoptarea de către Guvern a celebrei Ordonanțe 31.În imaginea alăturată, ”numitul” Răzvan Theodorescu se află împreună cu Delia Mucică (Mare Cancelar al Marii Loji Feminine a României și Alain Fumaz (Mare Maestru al Marelui Orient al Franței) la *Colocviul Masonic Internațional* (din 11 septembrie 2010) de la *Cortina Club*.Publicul larg trebuie să cunoască faptul că fostul ministru al culturii – RT, la începutul anilor '90 a fost vice-președintele, respectiv președintele *Asociației de Prietenie România-Israel*, dar atitudinea și cele declarate atestă că, de fapt, *prietenia* lui este adresată numai poporului israelian.

La 3 august 2002, Cristian Tudor Popescu, redactor-şef la ziarul *Adevărul*, reacționa față de *ofensiva* lui Elie Wiesel: *Acuzați de crimă sunt toți românii, foști și viitori.A făcut-o acum laureatul premiului Nobel pentru pace, Elie Wiesel: ”România a ucis, a ucis, a ucis...”.Alaltăieri, România a semnat cu SUA un tratat prin care militarii americani aflați pe teritoriul românesc sunt scoși de sub jurisdicția Curții Penale Internaționale.Prin urmare, dacă un militar american din trupele deplasate în România își pierde controlul și pornește cu tancul prin Țăndărei, trăgând în dreapta și în stânga, România nu va face apel la Curtea Penală Internațională, fără acordul SUA.America ne pune în genunchi, cu fruntea în țărână.Americanii au încercat să impună acest tratat Uniunii Europene și au fost refuzați, chiar și de aliații tradiționali... Un astfel de tratat consfințește, de fapt, punerea militarului american deasupra celorlalte ființe omenești de pe continentul european.SUA face dovada unei mentalități de ocupant imperial, binecunoscută de-a lungul veacurilor (...).America poate să acuze o țară întreagă, România, de crime de război, dar nici ultimul soldat american nu poate fi judecat de comunitatea internațională.Noi nu putem nega existența holocaustului, dar nici nu o putem susține*, sublinia profesorul Buzatu, *nefiind definit din punct de vedere juridic*.Definiția dată de Dicționarul Larousse pentru ”holocaust” **- eliminarea totală** a evreilor de către naziști, între 1939 și 1944, în țările ocupate de trupele Reich-ului.Dar România nu a fost niciodată ocupată de Reich!!!

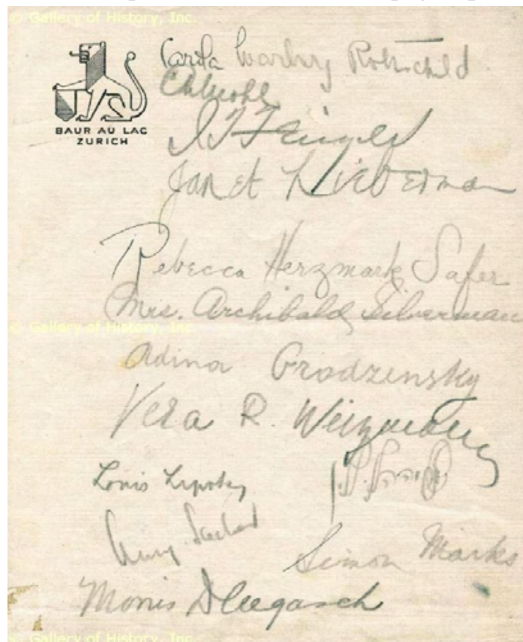
הלשכה הגדולה למדינת ישראל
של בונים חופשים קדמונים ומקובלים
The Grand Lodge of the State of Israel
of Ancient Free and Accepted Masons

Privitor la ofensiva sionistă declanșată prin structurile aflate ”la vedere”, deosebit de utile sunt și informațiile din publicația Federației Comunității Evreiești din România (*Realitatea Evreiască*, nr. 162-163/2002) privind organizarea, la Timișoara, la 28 aprilie 2002, a primei adunări generale a Asociației Sioniste din România, *după 54 de ani de la interzicerea acesteia*: *După o întrerupere îndelungată, o adunare sionistă de mare amploare! A renăscut mișcarea sionistă din România de veche tradiție, dacă ne gândim la acțiunile celor din Moinești, Galați, care au luat drumul spre ”Vechea Nouă Țară”, chiar înainte de congresul de la Basel, când s-au pus bazele sionismului politic de către Theodor Herzl.Este de subliniat că primele așezări* (ale Israelului) *au fost opera ALYA din România*.În imagine este prezentă sigla Marii Loji a statului Israel.Aceiași publicație făcea cunoscut că însuși imnul național al Israelului, adoptat în 1948, a fost inițial compus și cântat în casa bancherului evreu Mose Waldberf din Iași.Printre organizatorii evenimentului din 2002 de la Timișoara, *eveniment creator de istorie în viața evreiască din România*, se numără Meir Rosen (MOSSAD), dar și fost ambasador al Israelului la Paris și Washington (**vai de experții în ”securitate națională și apărare” școliți prin cursuri și seminarii**); Tova Friedel (de la Ministerul Absorbției din Israel); Tiberiu Roth (primul președinte al Asociației Sioniste din România).Organizația de Tineret *Club Tnuat Aliya* își asumă obligația racolării de noi oa-

meni, să adune și să ofere informații, să strângă legăturile cu *Eret Israel* și să întărească sionismul în România.Fotografia îl prezintă pe Theodor Herzl.Federația Comunităților Evreiești, prezentă la întâlnire prin secretarul ei general (fostul ofițer de securitate Iulian Sorin) *asigură Asociația Sionistă din România de sprijinul și contribuția sa totală la reușita activității acesteia*, adăugând că *este necesar să găsim calea de-a pătrunde în presa cotidiană și în periodicele din România pentru a face cunoscute idealurile sioniste..În zilele noastre, orientarea sionistă are un vector de la care nu ne putem abate.Este vorba de susținerea, prin toate mijloacele și în toate ocaziile, cauza statului Israel*.Și când cei care se află la guvernare au ”coloana vertebrală din cauciuc”, prioritățile altuia au întâietate.Este cazul lui Adrian Năstase care, în 2001, în

calitate de prim-ministru, a cerut sprijin (pentru acceptarea României ca membră a NATO) *Confederației Rabinilor*.Și cum o favoare atrage o altă favoare... În imagine sunt prezentate câteva din semnăturile celor prezenți la congresul de la Basel.Prima dintre acestea, Carla Rothschild.

Tiberiu Roth (președintele Asociației Sioniste din România), adăga: *Oricât de implicați am fi în societățile în care trăim, oricât de loiali am fi țărilor ai cărei cetățeni suntem, nu putem depăși emoția care ne cuprinde ori de câte ori se întâmplă ceva în Israel*.Apare foarte clar și limpede mesajul real al liderilor sioniști către sioniștii din România: **loialitatea față de România nu primează**, în timp ce, interesele Israelului trebuie susținute permanent și prin orice mijloace, iar aceste mijloace, fiind **nelimitate**, pot proveni și din **zona criminalității**.Ca dovadă că nu este nimic exagerat în această afirmație, trebuie luată în considerare una dintre rezoluțiile celui de-al XXIII-lea congres al *Asociației Sioniste Mondiale*: *Obligația colectivă a tuturor organizațiilor sioniste, din diversele țări, de-a ajuta statul Israel în orice circumstanță, este imperativă, chiar dacă o atare atitudine intră în contradicție cu autoritățile țărilor respective* (din *The Jerusalem Post*, 17 august 1952).

Sunt mulți români care pleacă din țară (forțați de împrejurări sau ajutați de ”bunăvoința” autorităților, chiar a ”președintelui”) cu speranța de-a se reîntoarce, cu destule mijloace materiale, pentru a putea avea un trai decent.Dar sunt și destui, ”din afară”, care aspiră la statutul de cetățean printre *goimi*.Ordinul 1405/12 mai 2009, publicat în *Monitorul Oficial* nr. 335 din 20 mai 2009, prezintă o listă cu o parte din ”doritori”.Printre ei, mulți născuți după 1989...Și dacă sunt ”cetățeni români” **nu li se pot nega drepturile**.

Bar Dov Idan, fiul lui Dan și Ariella, născut la data de 3 septembrie 1989 în localitatea Holon, Israel, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Tel Aviv, str. Shoham nr. 10; **Druker Strul Iancu**, fiul lui Drukur Avram-Moise și Dina, născut la data de 9 iunie 1951 in localitatea Botoșani, județul Botoțani, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, St. Ester Hamalka, 10/1, Maalot, P.O. 3255; **Friedman Assif**, fiul lui Joachim Lior și Zika, născut la data de 20 iulie 1989 în localitatea Ramat Gan, Israel, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Tel Aviv, P.O.B. 10099, 61100; **Goldstein Hava Eva**, fiica lui Klein Erno și Klein-Diner Betia-Beatrice-Tony, născută la data de 30 martie 1960 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual in Israel, Tel Aviv, str. Bar-Eli nr. 16. (1.202/2007). Copii minori: **Goldstein Nimrod**, născut la data de 7 noiembrie 1995; **Huna Baron Ruth**, fiica lui Huna Huna și Brociner Charlotte, născută la data de 23 martie 1959 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual in Israel, Ramat-Gan, str. Yair nr. 10. Copii minori: **Baron Gill-Chen**, născută la data de 9 martie 2000, și **Baron Shir**, născută la data de 17 octombrie 2002; **Laubshtien Sapirit**, fiica lui Laubshtien Menahe și Somona, născută la data de 14 iunie 1989 în localitatea Haifa, Israel, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Nharia, str. Ner Hlila; **Laubshtien Simona**, fiica lui Polak User și Mali, născută la data de 28 septembrie 1956 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Nharia, str. Ner Hlila; **Abramovitz Manor**, fiul lui Zeev si Zehava, născut la data de 31 octombrie 1989 în localitatea Tel Aviv-Yafo, Israel, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Hod Hasharon, str. Meital nr. 3.

Descrierea Masoneriei românești din zilele de azi poate duce cu gândul (de fapt) la o analiză de tip *radiografie* a personalităților din mediul de afaceri, din aparatul guvernamental, din instituțiile de sănătate, fără a-i lăsa deoparte pe ”frații” din structurile de apărare.Peste tot în lume, ”prejudecățile” publice (care-i atribuie puteri oculte impresionante, pe lângă influențele sociale nefaste) se îmbină cu teoriile politice prin care aceiași Masonerie își ”alocă” merite în apariția diverselor state, respectiv în declanșarea anumitor mișcări sociale.Făcând o *analogie* cu perioada fanariotă, Masoneria română ar putea fi caracterizată mai *pestriță* și mai *asortată* decât celelalte ”surate”: personaje controversate își dau mâna cu procurori ai DNA, afaceriști penali schimbă *complimente* cu politicienii (de frunte, de”dos”, de orice fel ar fi ei), infiltrați ai serviciilor secrete străine primesc *bezele și temenele* de la ofițerii activi (de rang înalt) din serviciile de informații și contrainformații. Lucru confirmat de către Gheorghe Iuliu Pancreațiu, în 2005: *Am ținut să aduc aceste precizări despre începuturile și demersurile care au condus la intrarea în legalitate (din nou) a activității Masoneriei în România, pentru cunoașterea acestor momente istorice.Ar fi păcat ca unele persoane veleitare să-și aroge merite ce nu li se cuvin.Una dintre aceste persoane este muzicantul Costel Iancu care (...) se erijează în inițiatorul contactelor post decembriste între Masonerie și autoritățile române*.În imaginea de sus, Adrian Năstase la o ”întrevedere de mână” cu Koffi Annan.Este puțin deplasată ”iritarea” lui Horea Nestorescu Bălcești, director al *Centrului Național de Studii Francmasonice* care, într-un interviu din septembrie 2007, declara: *Repet pentru a mia oară! Francmasoneria nu pune guverne și nu dă jos miniștri! Masoneria este o organizație de caritate, total inofensivă, care nu face politică*.Francmasonii susțin că au *scopuri morale și filantropice*, că nu sunt o religie și că ei cred într-o ființă supremă.Își atribuie un caracter *secret* care în prezent se poate interpreta drept *discret*.Mai mult decât atât.Printr-o hotărâre de guvern luată de *cabinetul* Năstase, Masoneria română a intrat în atenția publicului avizat primind statutul de *utilitate publică*.

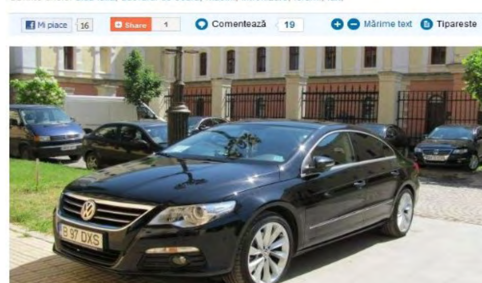
Referitor la Masonerie, iată opinia unei personalități din *sferele înalte ale puterii*: *Demisia lui Năstase este o de-*

misia lui Năstase este o demisie întârziată.Ar fi trebuit să se producă mai demult.Demisia lui Năstase este începutul sfârşitului pentru anumiţi oameni şi un anumit mod de-a face politică în PSD şi în alte partide.Năstase şi gaşca lui sunt expresia de ”cumetrie” dintre ”politică” şi ”mătuşa Tamara”.Criteriul de apartenenţă la această ”gaşcă” a fost, în primul rând, homosexualitatea, în al doilea rând - Masoneria şi în ultimul rând – infracţionalitatea.Cum pot fi numite persoanele care se ocupă cu traficarea funcţiilor, dacă nu infractori?, Antonie Iorgovan, Conferinţa de Presă din martie 2006.În imaginea din stânga sunt prezenţi (dacă mai au nevoie de prezentare, B C Săvoiu, S. Frunzăverde şi Vasile Blaga). *(...) unii din membrii guvernului condus de Năstase, precum Ilie Sârbu* (la acea vreme, vice-preşedinte al PSD şi fost ministru al agriculturii), *Eugen Bejenariu* (senator PSD), *Şerban Mihăilescu* (secretar general al guvernului Năstase), *Gabriel Oprea, iar în teritoriu este încrengătura de la Caraş Severin, în frunte cu Ion Mocioalcă.Mai sunt cei cărora li se spune ”Miki Şpagă” sau ”Şpagaton”* (fostul ministru al turismului, Dan Matei Agathon), continua Iorgovan.Într-o altă conferinţă de presă, Iorgovan revine cu alte dezvăluiri despre Ilie Sârbu: *(...) categoric, ni s-a confirmat că este mason.Păi dacă este mason şi Frunzăverde* (Sorin Frunzăverde, care într-o emisiune la ”Realitatea Tv” a recunoscut că este mason) *este ”tatăl lor” şi ei ”merg în genunchi”, cum pot ei să fie vreodată adversari politici şi să ”sară la gâtul” lui Frunzăverde? Sârbu este ”mâna dreaptă” a lui Frunzăverde şi va trebui să aleagă dacă face politică sau ”duce tava şefului de cuib”*.

Afirmaţiile lui Iorgovan au stârnit reacţii dure şi vehemente.Ilie Sârbu a spus *că-l ia de păr şi-l bate în plenul Senatului, să-l vadă toată lumea*; *Iorgovan mai vorbeşte în calitate de membru al PSD doar ca urmare a îngăduinţei de care a dat dovadă Adrian Năstase*, declara Eugen Bejenariu, iar Ion Iliescu l-a ameninţat *cu judecata în Consiliul de Integritate Morală*, afirmaţie care ne poate duce cu gândul la tribunalele masonice (în care, cei vinovaţi de încălcarea jurămintelor sau a ”convenţiilor dintre fraţi”, sunt judecaţi şi condamnaţi, în funcţie de gravitate, chiar la moarte).Există multe cazuri de *morţi suspecte*, cu detalii aparent ”paradoxale” la prima vedere, dar cu un anumit ”substrat”: un trandafir găsit la locul crimei, fragmente din poezii dedicate trandafirilor, elemente de numerologie, obiecte necesare în construcţii (mistrii, cărămizi), situaţii *incredibile* sau *contrariante*.Cert este că Iorgovan a declarat război făţiş Masoneriei atunci când a afirmat **Ori eu, ori ei !**.*Am constituit Consiliul de Onoare care va judeca toate cazurile.Dacă debarcarea lui Năstase nu este urmată şi de alte ”debarcări”, nu am făcut nimic.”Gaşca Păţaţilor” - aşa cum îi spun eu –* ***ar fi mai bine să-şi pregătească glonţul pe ţeavă, că numai aşa mă vor putea opri.Ar trebui să-şi anunţe kilerii că de acum încolo va fi care pe care***.După moartea lui Antonie Iorgovan, Adrian Păunescu afirma pe postul de televiziune ”Antena 1”: *Antonie Iorgovan mi-a mărturisit, în mai multe rânduri, convingerea că a fost iradiat.Era incomod, genul de om care deranja*.Iorgovan mărturisea la o emisiune la ”B1Tv”: *Boala mea, după toate calculele medicilor, a plecat de la o iradiere...Deci, cândva, mi s-a pus o bucăţică de uraniu, nu mai mult, am întrebat şi eu cât trebuie...atât, o bucăţică de uraniu pe care ţi-o pot ataşa de scaun când te duci la o conferinţă*.Aceleaşi informaţii provin şi din alte surse, nepreluate de presa oficială.În cadrul unei discuţii cu câteva colege şi colegi din Parlament, Iorgovan spunea (sursă *Civic Media*): *Mă bucur că înving, nu boala, ci răul pe care mi l-au făcut alţii*.Întrebat ce vrea să spună, de fapt, prin aceste cuvinte, senatorul a explicat că este conştient că o astfel de boală poate fi fatală.În cele din urmă, senatorul a concluzionat şi a pus *punctul pe ”i”*: *Păi nu vi se pare ciudat că toţi cei care am fost la ”revoluţie” avem, acum, probleme? Cu toţii se întâplă ceva rău! M-au iradiat!*
În fotografia de mai sus, B C Săvoiu, Virgil Măgureanu şi Abdallah-al-Ahmar.

Din *Constituţia României*, legislaţia electorală 2004, articolul 40, *Dreptul de asociere*:
1 – Cetăţenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate, în patronate şi în alte forme de asociere;
2 – Partidele sau organizaţiile care, prin scopurile lor ori prin activitatea lor, militează împotriva pluralismului politic, a principiilor statului de drept ori a **suveranităţii, a integrităţii sau a independenţei României** sunt neconstituţionale;
3 – Nu pot face parte din partidele politice judecătorii Curţii Constituţionale, avocaţii poporului, magistraţii, membrii activi ai armatei şi alte categorii de funcţionari publici stabilite prin lege organică;
4 – **Asociaţiile cu caracter secret sunt interzise**.

Cu ce maşini au venit înaltele feţe bisericeşti la întronizarea noului Arhiepiscop Ortodox de Alba Iulia (GALERIE FOTO)
5 iunie 2011, 16:46 | Autor: Dorin Ţimonea | 2490 afişări
Cuvinte cheie: alba iulia, adevarul de seara, masini, intronizare, ierarhi, lux.

Şi latura *ortodoxă* a creştinismului are partea lui de *frumuseţe*, dar fără *picanteriile* care caracterizează ramura *catolică* a creştinismului.A scrie despre Biserică, înţeleasă ca instituţie a statului (ţinând cont că în România preoţii sunt plătiţi de la bugetul de stat), şi nu din punct de vedere al **credinţei** (total diferită de **religie**), este un lucru destul de dificil, atât din punct de vedere al documentelor (multe fiind ţinute departe de ochii laicilor), dar şi din punct de vedere mental.Mai ales pentru o anumită categorie de persoane, psihic, poate constitui o *impietate*, un *sacrilegiu*.Lucrurile pe care nu le cunoaştem şi nu le înţelegem destul de bine fac dificilă abordarea *cercetării – cunoaşterii* instituţiilor religioase, fiecare (în funcţie de caz şi de nivelul de cultură) având un **punct de vedere distinct**.Şi ar mai exista o situaţie.Obişnuiţi cu dominaţia comunistă (pentru o perioadă îndelungată de timp), principiul *imbecilizării* de-a nu judeca cele ce se întâmplă (cauze, efecte, consecinţe în timp), persoanele implicate (la orice nivel s-ar afla acestea) şi-a *mutat* o parte din acţiune pe planul instituţiei religioase.Ce se poate spune despre adevăratele **modele de credinţă** (câteodată în conflict cu ”mai marii” de la Bucureşti

sau cei de pe plan local), retrase în liniștea sihăstriilor (de multe ori, despre cei decedați, nici nu se știe unde își au locul de veci, pentru o **lumânare în semn de recunoștiință**), decât **cinste lor**!Ce se poate spune despre cazuri de preoți implicați – și dovediți – în relații homosexuale, trecute sub tăcere de Biserică (unele chiar recidive), nu din punct de vedere al intimității fiecăruia, cât mai ales din prisma **exemplului moral** oferit comunității, celor care au nevoie de sprijin și îndrumare în credință? Ce se poate spune despre ”lăcașurile de cult” (din curțile spitalelor), adevărate bijuterii prin materialele folosite, prin finisaje (unele dintre ele realizate prin ”muncă patriotică” - *Las' că Cel de Sus te va răsplăti!*), când soarta spitalelor este așa cum este? Tăieri de la buget pentru alimente, medicamente și materiale, lipsă cronică de personal, când totul s-ar fi putut rezolva, după împrejurări și posibilități, restul de finanțe putând fi alocate îngrijirii bolnavilor.Ar fi o cale dură de străbătut, care nu ar mai da ”roade” în timp scurt.În schimb, ”smeritele fețe bisericești” huzuresc în mașini de mii de euro (pe lângă preț, luați în considerare întreținere, asigurări, combustibil, impozit la stat, șofer, etc) – imaginea de mai sus (preluată de pe http://www.adevarul.ro) nu are nevoie de comentarii.Poate mulți oameni și-ar găsi liniștea, unii – că donațiile proprii au fost folosite cu chibzuință, iar alții – că cineva, la necaz, nu i-a uitat.Un număr de rugăciuni sau mătănii, la anumite ore, nu rezolvă nimic.Ce se poate spune despre nevoia de-a discuta cu un preot dincolo de dogmele existente, de-a cere un sfat, o idee, o alinare, despre bucuria de-a primi un cuvânt de îmbărbătare atunci când este momentul oportun, fără a pretinde ”recunoașterea serviciului făcut”? Ce se poate spune despre preoții ”cu coloană vertebrală” (și nu din cauciuc) care încearcă să îndrepte o parte din *făcăturile* lumii moderne? Neînregimentarea în ”turmă” îi trimite în parohii în care lucrurile simple (apă curentă, electricitate, radio, tv – ca mijloace de cultură) par de ”domeniul” lui Jules Verne? Ce se poate spune despre tarifele cerute pentru ”serviciile prestate” (mai lipsește la intrarea în Biserică, după colț, *lista de prețuri* – așa cum era afișat *mercurialul* la intrarea în piață – dar și ”eventualele” *reduceri și oferte* pentru două sau mai multe servicii) când preoții ar trebui să fie **exemple de moralitate, educație, bun simț și modestie**?

INFORMATII UTILE

Parohia Ortodoxa “Sfantul Stefan”

Paroh: Arhimandrit Stefan POPA

Viceparoh: Preot LUCIANO INCHINGOLO

Viale Giorgio Morandi, 84

Telefoni: 06-228-35-67 sau 06-97-61-07-21, mobil 339-38-97-508

00155 ROMA (RM)

1. Sfanta Liturghie se celebreaza in fiecare Duminica intre orele 10,00 – 12,30.
2. Contributia benevola pentru intretinerea Bisericii este de 10 euro/lunar sau 120 euro/anual.
3. Plata se face numai la Preotul Paroh, la Biserica.
4. Pentru savarsirea Sfintelor Taine si a altor Slujbe Bisericesti se percep urmatoarele taxe: ***Botez 100 euro, Cununie 150 euro, Inmormantare 100 euro, Sfestanie 50 euro, Pomelnic Sfanta Liturghie 5 euro, Lumanare 1 euro.***
5. Pentru cazare la Biserica “Sfantul Stefan” din Roma se percep 6 euro pe noapte.
6. Ne puteti contacta la urmatoarele adrese si numere de telefon: **06-228-35-67 sau 06-97-61-07-21, mobil 339-38-97-508**

Nu este de mirare că încet, încet, *banii, necuratu' și aliații lor* și-au făcut loc în sufletele preoților, în instituția ecleziastică, până în vârfurile BOR – Biserica Ortodoxă Română.Biserica **știe**, se **face că plouă** sau este în **cârdășie** cu cei care conduc țara, pe plan politic? Păi cum adică, în **cârdășie**?

Ilie Sărbu (născut la 26 mai 1950), senator al PSD, în 1975 și-a luat licența la Institutul Teologic din Sibiu.Între 1976 și 1978 a fost profesor la Seminarul Teologic din Caransebeș, iar între 1978 și 1981 a fost director al acestei instituții.În 1985 s-a specializat în *ecumenism* la *Institutul Ecumenic* din Bossey (Geneva, Elveția), fiind (între 1981 și 1991) consilier al Mitropoliei Banatului.În 1989 a frecventat un *Curs de Marketing și Management – Relații Bănci* la Kreissparkasse (în Germania) și un curs de limba engleză la Birmingham (în Anglia).În 1994 a urmat un alt curs de *finanțe - bănci* (în Germania), iar în 1998 și-a luat licența în *Științe Economice – Management* la Universitatea din Craiova.(În imaginea alăturată, sub privirile și cu ”binecuvântarea” preoților, Cavalerii de Malta își văd de-ale lor).**Nicolae Bud** (născut la 4 decembrie 1953), deputat al PD-L, își începe activitatea în mineritul din Maramureș.Vice-președinte al PUNR (august 1992-august 1999), PNR (august 1999-august 2001), trecut la PD-L (din mai 2008), în 2007 a fost numit *director executiv* la *Asociația Patronală a Fabricanților și Reparatorilor de Vagoane Călători – Feroviara*.Între 1992 și 1996 a fost deputat, secretar al *Comisiei Economice pentru Reformă și Privatizare*, iar în 2000 a terminat specializarea în economie – *Relații Economice Internaționale*.Din 2006 este deputat în *Adunarea Națională Bisericească*, iar din 2002 este membru-mirean în *Adunarea Eparhială*.Cu au reacționat ”prea sfintele fețe” din asociațiile de mai sus când, în 2008, Nicolae Bud a primit *Ordinul Masonic clasa I* al Marii Loji Naționale Unite din România? Concluzii, *fără număr...*

Constantin Bălăceanu Stolnici este primul ortodox acceptat în Ordinul Suveran Militar de Malta: *Este prima oară că se constituie oficial un nucleu ortodox, numindu-se ”Familiarii Ordinului de Malta”, iar eu am fost ales să conduc această formațiune, cu un pronunțat caracter ecumenic.*C B Stolnici a fost membru în Consiliul Electoral al Patriarhiei Române,

având o influență care a cântărit mult în ceea ce privește alegerea noului patriarh, tot un ecumenist.Nedorind (în nici un fel să minimalizăm pregătirea și faptele distinsului medic Constantin Bălăceanu Stolnici – alăturat în imagine, în prim plan, întors spre sală în timpul unei adunări a Consiliului Național Bisericesc din februarie 2010), despre el se poate spune că este membru al *Adunării Naționale* și al *Consiliului Național* al BOR.A fost decorat cu *Crucea Patriarhală* și *Meritul Maltez* în grad de ofițer.Ca publicist, se ”remarcă” prin lucrarea *Kabala între gnoză și magie* (din 2004).La vremea respectivă, lupta pentru ”ocuparea” postului de *patriarh* a stârnit diverse comentarii (care mai de care mai *fulminante*) care au adus în prim plan implicarea Masoneriei, a anumitor societăți secrete, dar și a instituțiilor statului (prin diverse structuri) în alegerea *întâistătătorului* ortodocșilor români.Un fenomen contradictoriu marchează viața spirituală românească prin apropierea unor personalități din înaltul cler al BOR de Masonerie.Cel mai vehement pare să fi fost liderul PIN – Cosmin Gușă – care i-a cerut lui Eugen Ovidiu Chirovici să *nu influențeze rezultatul alegerilor prin jocuri de culise*.Dar Chirovici era doar **partea vizibilă**.Ziarul *Ziua* din 3 august 2007 a publicat o listă (preluată apoi de www.civicnet.info) cu cei care l-au ales pe patriarhul Daniel, adică cu cei care au făcut parte din *Colegiul Electoral Bisericesc*:

7 – Av. Ioan Rus – Arhiepiscopia Alba Iulia – membru;

10 – Ing. dr. Sorin Frunzăverde – Episcopia Caransebeșului – membru;

Comisia Bisericească

5 – Acad. Constantin Bălăceanu Stolnici – Arhiepiscopia Bucureștilor – membru (membru și în Adunarea Eparhială);

9 – Ing. Ioan Mocioalcă – Episcopia Caransebeșului – membru;

Comisia Bugetară

6 – Dorel Onaca – Arhiepiscopia Tomisului – membru;

Sf. Sinod - Comisia Pastorală și Socială

IPS Laurențiu Streza, mitropolit al Ardealului – președinte;

IPS Pimen al Sucevei și Rădăuților – membru;

Comisia Canonico-Juridică și pentru Disciplină

1 – IPS Teofan, mitropolit al Olteniei – președinte (în imaginea alăturată este prezent Teofan la o ”strângere de mână **frățească**” cu Bartolomeu Constantin Săvoiu).

Comisia Relații Externe Bisericești

4 – IPS Nifon, arhiepiscop al Târgoviștei – raportor;

9 – PS Vincențiu Ploieșteanul, episcop vicar – membru.

Episcopi, mitropoliți, membri ai Sfântului Sinod, reprezentanți ai clerului de mijloc, au făcut ca apartenența lor la Masonerie (uneori fiind *simpatizanți* ai acesteia) să nu mai constituie un fapt neobișnuit.IPS Pimen Suceveanul, templar, este afiliat la loja *Fiii Coloanei lui Traian* din nordul Moldovei; IPS Teofan (fost Sinaitul), mitropolit al Olteniei, este în legătură cu loja *Armonia* din Craiova.IPS Ambrozie Sinaitul (vicar patriarhal) este ”simpatizant” al lojii *Armonia* din Craiova.IPS Teodosie Tomitanul (fost Snagoveanu, fost episcop vicar al mitropoliei Bucureștilor) s-ar afla sub ”oblăduirea” lojii *Ovidius* din București.

În România, relația dintre Biserică și Masonerie are o caracteristică ambiguă, cu desfășurări sinuoase.Deși în 1934 s-a cerut Sfântului Sinod să ”afurisească” Masoneria, așa cum au făcut-o grecii cu un an mai înainte (în 1933), abia în 1937 s-a luat o decizie.În baza documentului 785/1937 din 11 martie 1937, a fost aprobat studiul IPS dr. Nicolae Balan al Ardealului prin care era condamnată francmasoneria, hotărându-se ca *Biserica să refuze slujba înmormântării* (vezi ”cazul” Pittiș) *dacă aceștia nu se căinau, refuzându-se, de asemenea, prezența masonilor în adunările bisericești*.O hotărâre de ”imagine” pentru că din acea perioadă și până în zilele de azi se pare că nu se știe de cazul vreunui mason căruia să i se fi refuzat slujba de înmormântare sau oricare alt serviciu religios.Nu este de mirare pentru că cel sub conducerea căruia s-a luat această hotărâre, patriarhul acelei perioade - Miron Cristea (în imagine) – era și el *inițiat*, de destul de mult timp.O anumită însemnătate și semnificație are episodul din 1937, când Jean Pangal îi citea (cu o anumită solemnitate) patriarhului Miron Cristea, decizia de *autodesființare* a Masoneriei; mulți zâmbeau ”pe sub mustăți”: față în față se aflau doi *frați* ai Masoneriei.Ideea unei *catedrale a neamului* tot în acea perioadă își are originea.Melchisedec Ștefănescu, Filaret Scriban, Dionisie Lupu, Atanasie Stănescu sunt tot atâția ierarhi care s-au aflat în ”grațiile” Masoneriei.Din anumite motive, BOR nu a mai avut nici un fel de atitudine în privința Masoneriei în România.

Ignorată de ”turma neștiutoare” dar protejată de politicieni, *SC Biserica SA* (sau SRL) își duce activitatea mai departe.Pe pagina de internet http://www.dezvaluiri.ro , Mihai Răzvan Rotariu prezintă un scurt articol referitor la hotelul de

trei cruci (pardon, ”trei stele”) situat în zona mănăstirii *Acoperământul Maicii Domnului*, construit de IPS Teodosie (originar din comuna Dorna Arini din județul Suceava) – arhiepiscopul Tomisului, pe teritoriul arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților.La sfințirea din 20 octombrie 2004 au participat, printre alții, Adrian Năstase, Octav Cozmâncă, patriarhul Teoctist, patriarhul Constantinopolului – Bartolomeu I.La construcție, finisări și dotări s-au folosit doar materiale de cea mai bună calitate: marmură, lemn de esență tare (sculptat), clopote conectate la computer (toate 24 făcute în Austria, cel mai greu având cinci tone) care le *coordonează* pentru melodicitate, canapele din piele, ferestre de termopan, spoturi, gresie și faianță de import, căzi de colț, paturi și parchet din lemn masiv.Cazarea (în jur de 50 de lei pe noapte – la acea perioadă – cu mic dejun inclus) era încasată de administratorul Gh Iacob, care nu *știe ce drum iau banii, dar știe maica Veniamina*.La construcție au participat o sută de muncitori din împrejurimile localității Băneasa (județul Constanța), iar când a fost vorba de plată, la revendicările muncitorilor, a fost necesară intervenția jandarmilor pentru calmarea spiritelor.Ionela Mustață, soția fostului protoereu din Băneasa, declara că *Octav Cozmâncă a trimis motopompele (...), au venit militari în termen, 20 de pădurari care trebuiau să planteze vegetația, dar și câțiva mineri.*

Mihail Ștefănescu dit *Melchisedec* (1823-1892) historien, académicien, évêque orthodoxe et franc-maçon

Pe numele laic de Dimitrios Arhondonis, dar cunoscut (mai ales) cu numele bisericesc de Bartolomeu I, s-a născut la 29 februarie 1940 pe insula Imbros, din Turcia.A studiat și a absolvit liceul la Constantinopol după care, în 1961, a absolvit Facultatea de Teologie de pe insula Halki.Călugărindu-se, adoptă numele de *Bartolomeu*.Este hirotonisit diacon în 1961, preot în 1969, iar în 1973 a devenit preot la Filadelfia (în Asia Mică).Între 1963 și 1968 a fost trimis de către Patriarhia Ecumenică să-și continue studiile la Institutul Pontifical din Roma, la Institutul Ecumenic din Bossey (Geneva, Elveția) și la Universitatea din München, unde s-a specializat în drept canonic.A obținut titlul de *doctor în teologie* la Institutul Pontifical Oriental din Roma (*Universitatea Gregoriană*) cu lucrarea *Codificarea sfintelor canoane și a Constituțiilor Canonice în Biserica Ortodoxă*.Fiind poliglot, discută în greacă, turcă, latină, italiană, franceză, engleză și germană.La 22 octombrie 1991 este ales *patriarh ecumenic* fiind cunoscut, încă din primii ani, prin acțiunile întreprinse în spiritul toleranței și înțelegerii între diferitele confesiuni creștine.Inițiator și susținător al manifestărilor ecologice este supra-numit *patriarhul verde*.Între 27 mai și 2 iunie 2009, patriarhul Daniel însoțit de-o delegație a BOR (Casian – episcopul Dunării de Jos, Ciprian Câmpineanul – episcop vicar patriarhal), a făcut prima vizită la Patriarhia Ecumenică din Constantinopol (în noua calitate de patriarh al României).A fost întâmpinat de o delegația a Patriarhiei Ecomenice din care făceau parte Emanuel – mitropolitul Franței, mitropolitul Ghenadios de Sasima, preotul Silviu State (parohul bisericii *Sf Muceniță Parascheva* din Constantinopol, Turcia).Slujba care s-a desfășurat cu acea ocazie a fost celebrată de patriarhul Bartolomeu I împreună cu patriarhul Daniel.Bartolomeu I, în vizită la București, a trecut pe la *Palatul Patriarhal*; s-a întâlnit și cu premierul de atunci (Călin Popescu Tăriceanu).Fiind poliglot, pare să cunoască și *limbajul semnelor cu mâna*, specific unei anumite categorii (în imaginea de mai sus).Comparați cu atitudinea lui Tăriceanu în timpul unui interviu la Institutul Aspen România, observați felul în care-și țin mâinile, respectiv felul în care cei doi privesc în obiectivul aparatului de fotografiat.

Nici patriarhul Teoctist nu a fost departe de ”jocurile din culisele” credinței.Născut la 7 februarie 1915 în localitatea Tocileni (județul Botoșani, decedat la 30 iulie 2007, la București, ca urmare a unor evenimente controversate), a fost al zecelea copil din cei unsprezece al lui Dumitru și Marghioala Arăpașu, fiind botezat cu numele de Toader.La 6 august 1935 a devenit monah al mănăstirii Bistrița din județul Neamț, luându-și numele de Teoctist.În 1945 a fost absolvent al Facultății de Teologie din București, cu calificativul *magna cum laudae* pentru lucrarea susținută în cadrul Catedrei de Liturgică.La începutul lui 1947, prin decizia Sf Sinod al BOR (publicată în periodicul Patriarhiei Române – *Biserica Ortodoxă Română*, nr. 1-3/ianuarie-martie 1947) i se retrage rangul de arhimandrit din cauza poziției *pro-comuniste*.Respectivul document face referire la asocierea lui Teoctist cu arhiereul vicar Iustinian Marina (perceput și el ca *filo-comunist*) care-și submina (*lucrul dracului*) superiorul (pe Irineu Mihălcescu, mitropolitul Moldovei) prin atacuri în presa cotidiană.Înlocuirea lui Irineu Mihălcescu în scaunul de mitropolit al Moldovei (cu Iustinian Marina) a făcut ca la 28 februarie 1950, arhimandritul Teoctist (care între timp își primise rangul înapoi) să fie numit *episcop vicar patriarhal* la propunerea lui Iustinian Marina (devenit între timp patriarh).

La 9 noiembrie 1986, la 71 de ani, Teoctist devenea al cincilea patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.Peste ani, evenimentele din 1989 aveau să-și lase ”amprenta” în viața patriarhului Teoctist.Un monah de la *Mănăstirea Regală ”Sf. Treime”* din Sinaia dezvăluie că patriarhul Teoctist ar fi bătut la ușa chiliei sale, în noaptea de 22 spre 23 decembrie 1989. Timp de două săptămâni, *stăreția* mănăstirii nu a știut de prezența acestuia.Potrivit călugărului, decizia de părăsire (în mare secret) a *palatului patriarhal* și de ascundere la respectiva mănăstire (considerată, și în prezent, *vila patriarhală*) i-a fost sugerată de Gelu Voican-Voiculescu.Teoctist ar fi plecat spre Sinaia (spre seară) cu mașina patriarhiei, condusă de șoferul personal al lui Teoctist.Patru persoane au știut de această *retragere la Sinaia*: monahul – gazdă, Gelu Voican-Voiculescu, scriitorul Artur Silvestri și Costel Calapod – șoferul lui Teoctist.Din cele 112 zile cât a stat la Sinaia, primele două săptămâni, cei din mănăstire nu au știut nimic.Teoctist a fost vizitat de câteva ori de G V-Voiculescu, *vreau să văd ce face ilustrul dumneavoastră oaspete, întâistătătorul*, spunea Voican-Voiculescu, ceea ce l-a făcut pe monah să întrevadă ”dependen-

ța" patriarhului de unele comenzi politice: *parcă avea o lesă foarte lungă, al cărei capăt nu se vedea*.Cât Teoctist a stat la Sinaia, gazda și oaspetele au petrecut o parte din timp discutând, Teoctist fiind întrebat cum vedea lucrurile în cazul *comuniștilor care s-au pus pe dărâmat biserici*.*Mai bine să cadă biserici decât să se piardă vieți omenești*, a spus Teoctist, povestind și despre viețile distruse despre care avea cunoștiință: *Biserica noastră a avut o istorie paralelă, care se împletea cu crima*.A povestit despre Tit Simedrea (mitropolitul Bucovinei), de episcopul Visarion Puiu, de episcopul Emilian Antal (nepotul patriarhului Miron Cristea), de stareţul mănăstirii din Câmpulung Moldovenesc – aruncat sub tren de comuniști, de mitropolitul Sebastian Rusan...Artur Silvestri, în cartea *Vremea Seniorilor* (Carpathia Press, 2005), nota în capitolul *O pagină înlăcrimată de iarnă*: *Numai prea fericirea sa Teoctist, straniul esoterist Gelu Voican-Voiculescu și eu însumi cred că știm, pe acest pământ, ce s-a petrecut cu adevărat în acele zile, în Biserica Ortodoxă Română*.Costel Calapod a făcut referire la un "testament" al lui Teoctist, favorit fiind Teofan.Teoctist ar fi dorit o schimbare în organizarea Bisericii, o împărțire a atribuțiilor sale.El și-ar fi păstrat prerogativele de patriarh și arhiepiscop al Bucureștilor, conferind poziția de mitropolit al Munteniei și Dobrogei preferatului său, Teofan (în prezent arhiepisop al Craiovei și mitropolit al Olteniei).Alegerea și numirea *vicarilor patriarhali* s-ar fi făcut de către Sf. Sinod, evitându-se amestecul Adunării Naționale Bisericești, *plină de mireni, apropiați de structurile oculte, cum ar fi Masoneria*.În fotografia de mai sus, B C Săvoiu este prezent la o slujbă în biserica Sf. Gheorghe din Fanar, Constantinopol.Acordați puțină atenție pătratului colorat!

Revenind la Teoctist, în 2000 a primit titlul academic de *doctor honoris causa* al Universității Catolice din Lublin, Polonia.La 24 februarie 2003 a primit *Medalia anului 2003* de la Asociația *George C Marshall* România pentru *modul în care a susținut integrarea euro-atlantică a României*, iar la 17 septembrie 2003 a primit *Diploma de Excelență* a Fundației "Dr. Wilhelm Fielderman" pentru *contribuția la dezvoltarea relațiilor de respect reciproc între români și evrei*.Și fiindcă a reapărut "în cărți" Centru European pentru Studii de Securitate "G C Marshall", este necesară o mică întrerupere care-l privește pe Radu Duda.Născut la 7 iunie 1960 într-o familie de medici, în 1984 a absolvit Universitatea de Artă Teatrală și Cinematografică.Prin căsătoria cu principesa Margareta a României (în 1996), la 5 ianuarie 2005 a devenit *principe al României și Alteță Regală*.În 2002, Duda a absolvit seria a XI-a a Colegiului Național de Apărare *Carol I*, iar în 2003 a urmat un curs *program for senior executives* la CESS "G C Marshall" din Germania.În 2004 a frecventat un alt program - *2004 Program for Senior Executives în National and International Security* – http://www.familiaregala.ro .Este colonel în rezervă a Armatei Române și "doctor în științe militare" (la ce folos un militar de carieră, anume pregătit, dacă un actor se "califică" prin *cursuri la locul de muncă* și devine "expert în științe militare").

Dacă ar fi să-l cităm pe Eminescu – *La trecutu-ți mare, mare viitor* – la modul ironic și răutăcios – *la așa trecut, halal viitor* – actualul patriarh **Daniel** continuă (poate spre "împlinire") planurile *Marii Opere* (în fotografia alăturată împreună cu Dan Ben-Eliezer – în vizită la Patriarhia Română).S-a născut la 22 iulie 1951 la Dobrești (județul Timiș) ca al treilea copil al familiei învățătorului Alexie și Stela Ciobotea.Între 1970 și 1974 a fost student al Institutului Teologic Universitar Ortodox din Sibiu, continuând perioada 1974-1976 cu studii pentru doctorat la Institutul Teologic Universitar Ortodox din București, secția *Sistematică*, sub conducerea preot profesor doctor Dumitru Stăniloaie.A studiat doi ani la Facultatea de Teologie Protestantă a Universității de Științe Umane din Strasbourg (Franța) și doi ani la Universitatea *Albert Ludwig* din Freiburg im Breisgau (Facultatea de Teologie Catolică).La 15 iunie 1979 și-a susținut doctoratul la Universitatea din Strasbourg.Intră în monahie în 1987, la mănăstirea Sihăstria din județul Neamț, cu numele de *Daniel*, "nășit" de Ilie Cleopa.La 14 august a fost hirotonisit *ierodiacon*, iar la 15 august 1987, *ieromonah* (http://www.patriarh.ro).În 1988 a fost numit *protosinghel*, consilier patriarhal și director al sectorului *Teologie Contemporană și Dialog Ecumenic*.Între 1980 și 1988 a fost lector al *Institutului Ecumenic* din Bossey, respectiv profesor-asociat la Geneva și Fribourg (Elveția).După ce a fost numit *episcop vicar* de Timișoara, în iulie 1990 a devenit (după o urcare foarte rapidă și împotriva uzanțelor ierarhice consolidate în timp) *mitropolit* al Moldovei, o poziție strategică pentru funcția de *patriarh*.A făcut parte din *Mișcarea pentru Reînnoirea BOR* (era așa de veche sau BOR trebuia "supusă" *reformei*, *tranziției*, *aliniată* la vremuri?) calitate în care, împreună cu Bartolomeu Anania și Dumitru Stăniloaie, a stăruit pentru numirea ca patriarh al României a arhimandritului Ilie Cleopa (de la mănăstirea Sihăstria).În martie 1990, Daniel Ciobotea s-a întâlnit cu Gabriel Nachman și Frank Dimant de la B'nai B'rith Canada.După această întâlnire și-a schimbat orientarea și în *Vestitorul Ortodoxiei* a revenit în sprijinul lui Teoctist ("trădându-l" pe Cleopa, cel care îl hirotonisise întru monahie).Daniel s-a revăzut cu reprezentanții B'nai B'rith la 2-3 noiembrie 1993, ocazie ca care aceștia au avut o întâlnire cu Teoctist.Între 1991 și 1998, patriarhul Daniel a fost membru al *Comitetului Executiv al Centrului Ecumenic al Bisericilor* din Geneva; din 1997 este membru al prezidiului și *comitetului central* al *Conferinței Bisericilor Europene* din Geneva, iar din 2000 este membru titular al *Academiei Internaționale de Științe Religioase* din Bruxelles.În 2003 a primit titlul academic de *doctor honoris causa* al Universității Catolice *Sacred*

Heart din Fairfield (Connecticut, SUA). A fost cel care a condus BOR în perioada interimară dintre decesul patriarhului Teoctist și numirea sa ca nou patriarh, ocazie cu care-i mulțumește cu *pace și lungime de zile* condoleanțelor exprimate de Eugen Ovidiu Chirovici (ca Mare Maestru al Marii Loji Naționale din România).Printre alte titluri și distincții, în 2002 a primit premiul *Pro Humanitate* acordat de *Fundația Europeană pentru Cultură ”Pro Europa”* din Freiburg im Breisgau (Germania).După decesul lui Teoctist și cu ajutorul *Colegiului Electoral Bisericesc*, fostul mitropolit al Moldovei – Daniel – a devenit cel de-al șaselea patriarh al României, la a cărui *ceremonie de întronizare* au participat, pe lângă reprezentanții celorlalte culte, membri ai clasei politice din România: *tribunul* Vadim Tudor, Mircea Geoană, *ateul* Iliescu, purtătorul *Ordinului Pobeda* – regele Mihai, *doctorul în științe militare* – actorul Radu Duda, *înlocuitorul de rezervă* – Nicolae Văcăroiu, *președintele de cursă lungă debarcat de cei 322* – Traian Băsescu, veșnicul *politicos* – Tăriceanu (cu al său *mă doare undeva de voi*).După ceremonie, mai mult ca sigur, a urmat un dineu cu *fleici și mici de post*.Ca o bună gazdă dar și ca un bun gospodar, atent la cele din jur dar și cu prietenii care-i ”trec pragul”, patriarhul Daniel își găsește timp pentru toate.La 24 iulie 2008 a semnat protocolul dintre Patriarhia Română și Ministerul Sănătății; împreună cu Bartolomeu Constantin Săvoiu a participat la deschiderea *Bibliotecii Române* din cadrul Parohiei Române din Istanbul; a participat (alături de Constantin Bălăceanu Stolnici) prezidând ședințele Consiliului Național Bisericesc; conduce lucrările *Comisiei Bisericești pentru Migrația în Europa*, *CCME*, cu sediul la Bruxelles, 174 Rue Joseph II, B-1000, http://www.ccme.be .CCME este o organizație ecumenică, orientată spre *ajutorarea bisericilor naționale în probleme legate de străini, răspunzând mesajelor biblice de demnitate umană* (o agenție ecumenică pentru emigrare și integrare, pentru refugiați și azilanți, împotriva rasismului și discriminării în Europa - v-ați dat seama din ce motive ”reacția” BOR la *Gay Pride*-ul din București este prea ”anemică”???).Membrii acestei asociații sunt anglicani, ortodocși, protestanți, catolici, etc, iar societatea acționează în paralel cu *Conference of European Churces - CEC*, respectiv *World Council of Churces – WCC*.În martie 2008, l-a primit pe noul ambasador al Israelului, Dan Ben Eliezer.Om de mare anvergură intelectuală, i se reproșează că ar fi prea puțin atașat de *puritatea și spiritualitatea simplă a monahiei*.Afiliat (sau poate ”mai vedem”) la Masonerie, nu a negat niciodată o posibilă apartenență, fiind de notorietate relațiile sale cu masoni importanți.A reușit să-și asigure sprijinul politic fiind prieten, *echidistant și cumsecade* cu tot spectrul politic.L-a decorat pe Isărescu cu cea mai înaltă distincție a mitropoliei – *Crucea Moldavă* – dar și pe Octav Cozmâncă.L-a ajutat pe Adrian Năstase (în stenogramele PSD, liderul Ion Solcanu spunea, *e omul nostru, trebuie ajutat*) și nu s-a sfiit să *dea Cezarului ceea ce-i al Cezarului* și celorlalte formațiuni politice care au ajuns (în funcție de conjuncturi) la putere.În imagine sunt prezenți o parte din cei care au participat la ”întronizarea” patriarhului Daniel.

PATRIARHIA ROMÂNĂ

CABINETUL PATRIARHULUI
Str. Patriarhiei Nr. 2, 040161- București 4
Tel. +40 21 406 7161 Fax +40 21 406 7162
E-mail: cabinet.patriarhal@patriarhia.ro

10 august 2007

Domniei Sale,
Domnului **Eugen-Ovidiu Chirovici**,
Mare Maestru al Marii Loji Naționale din România

Domnule Chirovici,

Vă mulțumim că V-ați făcut părtaș durerii Bisericii Ortodoxe Române prin mesajul de condoleanțe pe care l-ați transmis cu prilejul trecerii la cele veșnice a fericitului întru pomenire Părintele nostru Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, adormit întru Domnul în ziua de 30 iulie a.c.

Compasiunea arătată nouă, celor ce ne-a fost ca un adevărat părinte, înțelept cârmuitor și jertfelnic păstor, ne-a întărit în aceste momente de adâncă tristețe. În același timp, Învierea lui Hristos, pe care El a întemeiat Biserica Sa și întru care moartea a fost biruită, ne întărește și ne mângâie, învederându-ne că Domnul îl va așeza împreună cu toți cei bineplăcuți Lui, întru împreuna–slujire cu îngerii, înaintea Tronului Preasfintei Treimi.

Cu aceste gânduri de mulțumire și prețuire, Vă urăm sănătate, pace și lungime de zile.

†**DANIEL**

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei,
Locțiitor de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române

Cea mai înaltă autoritate a BOR este Sfântul Sinod, format din patriarh (în calitate de ”președinte”) și mitropoliți, arhiepiscopi, episcopi eparhioți, episcopi vicari patriarhali, episcopi vicari și arhierei vicari (pe post de ”consiliu de administrație”).**Ciprian Câmpineanul** (episcop vicar patriarhal, născut la 19 aprilie 1965), în 1997 a obținut titlul de *doctor în teologie* la Universitatea Aristotelică din Tesalonic (Grecia).Din 2009 este secretarul Sf. Sinod al BOR.Este președintele *Comisiei Patristice* (la ale cărei lucrări este prezent și Teodor Baconschi) a Patriarhiei Române, membru al *Comisiei Mixte de Dialog Teologic* între Biserica Ortodoxă și Biserica Romano-Catolică și membru al *Conferinței Panortodoxă Presinodală*.**Nifon**, arhiepiscop al Târgoviștei (născut la 5 ianuarie 1944), în 1974 a obținut ”masteratul în teologie” - *master of theology* – la Londra.Este unul din reprezentanții BOR la World Council of Churces.**Casian** (în imaginea alăturată în partea dreaptă, la ”recunoașterea academică” a patriarhului, din 30 noiembrie 2011), născut la 18 martie 1955, în 1987 a obținut doctoratul în teologie la Strasbourg (în Franța).Între 1988 și 1990 a fost ”inspector patriarhal” pentru învățământul teologic.Din 1994 este episcop al Dunării de Jos.

Dacă absolvenții Centrului European pentru Studii de Securitate ”G C Marshall” (din Germania) au o *asociație* a celor care au frecventat respectivele cursuri, cei care au studiat la Institutul Ecumenic din Bossey (respectiv, și-au întregit studiile în teologie la institute din exterior), ar putea avea și ei o *asociație* a foștilor cursanți.**Galaction** (născut la 17 mai 1953), episcop al Alexandriei și Teleormanului, după 1981 a studiat teologie și ecumenism la Bossey.**Ioachim Băcăoanul** (născut la 29 martie 1954), în 1994 obține doctoratul în teologie

la Institutul Saint Serge din Paris.**Corneliu** (născut la 25 iulie 1966), episcop al Hușilor, între 1996 și 1997 a studiat teologia la Marburg (în Germania), devenind (între 1997 și 1999) asistent universitar la Marburg.**Laurențiu Streza** (născut la 12 octombrie 1947), între 1982 și 1983 a urmat studii de teologie și ecumenism la Bossey și Fribourg (Elveția).Între 1996 și 2005 a fost episcop al Caransebeșului, iar din 2005 (”poate” cu ajutorul lui Sorin Frunzăverde) a devenit arhiepiscop al Sibiului și mitropolit al Ardealului.**Irineu** (născut la 2 iulie 1953) și-a definitivat studiile de teologie și *etică socială* la Princeton (în Statele Unite).În 2011 a devenit arhiepiscop de Alba Iulia.Un alt **Irineu** (născut la 16 noiembrie 1957), în 1991 și-a susținut teza de doctorat la Institutul Saint Serge din Paris.Între timp a devenit arhiepiscop al Craiovei și mitropolit al Olteniei.**Timotei** (născut la 4 iunie 1936), arhiepiscop al Aradului, între 1967 și 1968 a urmat studii de teologie în Franța și Elveția, iar între 1971 și 1972 a susținut cursuri teologice la Fribourg (în Elveția).**Gurie Gorjeanul** (născut la 31 decembrie 1968, în imagine împreună cu Bartolomeu Constantin Săvoiu), episcop al Devei și Hunedoarei, între 1997 și 2001 a susținut studii *misionar-pastorale* la Padova (în Italia).**Iosif** (născut la 19 februarie 1966), între 1994 și 1998 a urmat studii pentru doctorat la Institutul Saint Serge din Paris.Din 2001 este mitropolit al *Mitropoliei Ortodoxe Române pentru Europa Occidentală și Meridională*, fiind și duhovnic al mănăstirii *Notre Dame de Toute Protection* din Bussy-en-Othe (Franța).**Siluan** (născut la 5 martie 1970), episcop al *Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei*, între 1994 și 2001 a studiat și și-a luat doctoratul la Institutul Saint Serge din Paris.**Serafim** (născut la 4 septembrie 1948), a devenit doctor în teologie al Institutului Saint Serge din Paris în 1985, fiind și lector al aceluiași institut între 1986 și 1989.Este arhiepiscop al *Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a Germaniei, Austriei și Luxembourgului*.**Nicolae Condrea** (născut la 15 aprilie 1967), în 2001 a obținut doctoratul în teologie la Universitatea din Strasbourg.Este arhiepiscop al *Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a celor două Americi*.

Nu este obligatoriu ca cei enumerați (în scurta prezentare de mai sus) să fie masoni sau *simpatizanți* ai Masoneriei.Faptul că au studiat în exterior (unii la institute precum Bossey sau Saint Serge) îi *predispune* să ajungă în ”atenția” Masoneriei.Aceste rânduri nu trebuie considerate ca un ”rechizitoriu”, ci mai degrabă ca o ”prezentare”, BOR părând că se *complace* în starea ei actuală.Agricultura românească *suferă* și BOR nu a ieșit în stradă împotriva OGM, chiar dacă ”ar fi dat bine la imagine”; vaccinarea cu *Gardasil* (în ciuda scandalului internațional legat de acest medicament și de numărul de victime), pare ”binecuvântată” de tăcerea BOR.Mari bucăți din teritoriul național sunt cumpărate de către străini, continuând (sub orice fel posibil) distrugerea României.BOR lasă de înțeles enoriașilor că *toate ”e” de la Dumnezeu!*.

Se spune că una din ”porunci” este **Să nu furi**, ceea ce este mai mult decât just.Dar dacă un sărac (nu un bețiv și un leneș) nu reușește să astâmpere foamea familiei lui, observând abundența și cheltuiala, ar putea crede că respectiva ”porunca” a fost impusă de Dumnezeu în favoarea celui (celor) bogați.Sau poate își va imagina că vreun bogat i-a atribuit respectiva ”poruncă” lui Dumnezeu.Unde este adevărul și unde este greșeala? Există ”porunca” **Să nu ucizi** și este valabilă peste tot.Nu poate exista un război ”just” și nici un preot nu poate binecuvânta un soldat ”în numele lui Dumnezeu”.Există ”porunca” **de-a nu depune mărturie falsă** și este valabilă atât pentru *cuvinte* cât și pentru *acțiuni*.Nu se poate vorbi despre *dreptate* acționând în mod *injust*; nu se poate vorbi despre *libertate* făcându-i pe alții se devină *sclavi*; nu se poate *zâmbi* pe față, dar *înjunghiind* ”pe la spate”; nu se poate *vinde* grâu, dar *înșelând* la cântar; nu se poate *cunoaște binele* și să se *facă ceea ce este rău*.

La primirea gradului XVI al Ritului Scoțian – *Prinț al Jerusalimului* – adeptul jură *că orice religie cu forme simple sau ceremonii și practici externe, trebuie sfărâmată, pentru că nu este decât o formă moartă, fără suflet* și că doar *Masoneria Ritului Antic și Acceptat, fondat pe doctrina simplă și pură a iubirii, toleranței și rațiunii, trebuie să fie eternă* - *Masoneria de Rit Scoțian*, vol II, p 404.În ”numele cui” un ierarh al Bisericii (sau un simplu preot), membru al Masoneriei, dă ”binecuvântarea” lui, credincioșilor? Și totuși, e bine de luat aminte la cele spuse de Olimpian Ungherea (într-un interviu din 24 octombrie 2006): **Masoneria nu este o lume de ”îngeri”**.

ION ȚIRIAC

Lăsând deoparte caracterizarea făcută de Floriana Jucan în ”Q – Magazine” din 22 februarie 2009 [cu ocazia botezului gemenilor Eric și Lara Georgescu (alături de Luca – 6 ani), copiii familiei Narcisa și Bogdan Georgescu], *îmbrăcat ca un lord londonez, cu accente de dandy milionar, de tipul celor pe care-i întâlnești la cazinoul din Monte Carlo sau la partidele de golf, Țiriac a fost un partener de discuție savuros (...) lăsând în urmă aerul unui patriarh care a înțeles deja totul despre viață (...)*, lăsând la o parte fructuoasa carieră sportivă, cum se mai poate descrie Ion Țiriac, felul lui de-a fi, omul de afaceri, poate filantropul, sportivul cu o fină ironie dar și autoironie, prin cuvinte care să nu constituie un *sacrilegiu*? Dar așa cum în literatură, un personaj se poate ”autocaracteriza” prin gesturi, acțiuni, mod de gândire, exprimare, etc, (tot în literatură) același personaj poate fi caracterizat prin intermediul relaționării cu celelalte personaje, prin interacțiunea

dintre ele.Trecând peste ”salvele de fumigene” lansate lansate de tot felul de politicieni, care mai de care mai ”asmuțiți” unul împotriva altuia, pe posturi de televiziune care-și dispută orice eveniment în ”goana după rating”, apare o altă lume, plină de finețuri, de educație aleasă, o lume inaccesibilă ”plebei”.Familia Georgescu, Narcisa – fost director al Direcției Sanitare Veterinare, ”retrasă” în zona afacerilor private – și Bogdan Georgescu (cândva, și el cu funcții de conducere în Administrația Publică), organizează un eveniment privat.Locul de desfășurare – Hotelul ”Howard Johnson” - *locul preferat pentru evenimentele importante ale oamenilor rafinați*.Invitați, cam 150, toți ”unul și unul”: Doina și Sorin Stănescu (cu afaceri în industria medicamentelor), Tania și Said Baaklini (om de afaceri de origini libaneze, apropiat al consiliului de administrație al echipei de fotbal ”Dinamo”), Valentina Pelinel, Cristian Boureanu, Laura și Theodor Atanasiu, Elan Schwartzenberg, Ion Țiriac, Cristina Stănescu, Dan Fisher (cu iubita lui, Connie), Gabriel Oprea cu soția lui, Daniela și Dan Motreanu, Rareș Mănescu, Tinu Sebeșanu, Adrian și Dana Năstase (în imaginea de jos împreună cu Narcisa și Bogdan Georgescu), Dana Budeanu – *care la Londra ar fi fost apreciată drept o mostră de maxim rafinament și stil, dar la București a stârnit mirarea multor persoane care nu i-au înțeles pălăria ”Philip Tracy”. Eu cred că Dana este prea avangardistă pentru societatea chemată să o aprecieze, care se rezumă doar la a comenta, uitând că nu poți judeca ceva ce nu ”înțelegi”*.**Niște snobi și fățarnici la cheremul altora**!! Usturoiul și ceapa put! Mămăligă rămâne printre dinți și ”nu dă bine la imagine” când se zâmbește! Dar caviarul urcă în ”cotații”!

Laura si Teodor Atanasiu, Daniela si Dan Motreanu

În anul 2004, Adrian Năstase i-a acordat lui Ion Țiriac, fără licitație publică, pe o perioadă de 49 de ani, posibilitatea folosirii domeniului de vânătoare de la Balc.Ziarul ”Bihoreanul” citat de ”Evenimentul Zilei” făcea cunoscut că în vremea respectivă (ianuarie 2010), vânătoarea de la Balc ar fi avut loc, dar cu o mică ”modificare”.Dreptul de administrare al domeniului a fost concesionat de ”Asociația de Vânătoare *Waldmannsheil*” în luna iulie a anului 2009.Mulți consideră că preluarea domeniului de către noua asociație pare să fie un ”artificiu” prin care omul de afaceri Ion Țiriac să ”scape” de decizia statului – în speță Ministerul Agriculturii – care a mărit taxa de concesiune de la 20.000 de euro la 300.000 de euro.Pentru concesiune, respectiva asociație a plătit 27.000 de euro și, deși Ion Țiriac nu a mai participat la licitația pentru concesionarea fondului cinegetic de la Balc, a participat la vânătoarea din ianuarie 2010.Poate că nu ”întâmplător”, Adrian Năstase ar fi primit (în noiembrie 2004) acel *Mercedes S 500*, ca ”urmare a unui pariu” cu Ion Țiriac.În România, ca și în celelalte foste țări comuniste, vânătoarea a fost asociată, timp îndelungat, cu ”nomenclatura”.I Gh Maurer, Nicolae Ceaușescu, iar după 1990 ”noua clasă nomenclaturistă”, s-au simțit atrași de vânătoare, de *oportunitatea pentru socializare, noi prietenii, discutarea de afaceri sau politică* (din cele susținute de Elan Schwartzenberg).”Obicei” condamnat de organizații precum ”Vier Pfoten” - *este timpul ca acest gen de masacre să se termine*.Trecând peste legalitatea acestei vânători, ceea ce impresionează este cantitatea de material cinegetic vânat: în ultimii șase ani (perioada de referință este ianuarie 2010), *peste 1200 de mistreți au fost doborâți în zona Balc*, declara Veronica Tulpan, șefă a ”Vier Pfoten România” (http://www.balkaninsight.com).

”Vier Pfoten” se poate lamenta cât dorește, dar va rămâne doar cu ”efortul”, și ăsta zadarnic.Mulți din cei care vin la vânătoare sunt austrieci, germani, adică din țări în care ecologia nu este ”un câine legat în lanț, după gard”.Ziarele (și nu numai) abundă (în ultima perioadă mai puțin) cu informații privitoare la participanți: **Klaus Mangold** (președintele ”Comisiei pentru Est a Economiei Germane” și președinte al companiei ”Daimler Chrysler Service”); **Wolfgang Porsche** [proprietarul cunoscutului concern fabricant de automobile (toate sub ”pălăria” Volkswagen, inclusiv Skoda, Seat, Audi)]; **Julius Meinl** (deținător al unui imperiu alimentar care-i poartă numele); **Burchard Bergmann** (președintele companiei germane ”Ruhrgas”); principele **Max Emanuel von Thurn und Taxis**; **Siegfried Wolf** (președintele companiei ”Magna Europa”); bancheri precum **Jose Merino Jimenez**, **Gonzalo Merino Nieto** și **Jose Luis Zanetti Duenas**; **Ilie Sârbu** (fost ministru al agriculturii și victimă a unui incident de vânătoare în 2003); **Adrian Năstase**, **Elan Schwartzenberg**; **Sandu Georgescu**; **Ion Ion Țiriac** dar și **Petre Roman**; principele **Dimitrie Sturdza**; **Carlo Pesenti** (președintele consorțiului ”Italcementi”); **Franz Rauch** (un fel de ”European Drinks” al Europei – mare producător de sucuri naturale al Europei); **Rudolf Streicher** (politician și fost ministru austriac); **Mark D Miles** (fost președinte al ”Asociației de Tenis Profesionist”) **Dragoș Dobrescu**; **Tinu Sebeșanu** (director la ”Howard Johnson Grand Plaza”); **Inigo Herrera** (fost membru al ”Adunării Parlamentare a Consiliului Europei); **George Marsan** (primarul orașului Monaco); **Dragoș Grigoriu** (manager la ”Aegis România”, fost proprietar al ”Tempomedia”); **Mihai Tufan**; **Alfred Baumhauer** (de la ”Cartier”); **Wolfgang Bernhard** (de la ”Volkswagen”); **Erich Hampel** (CEO la ”Bank Austria”); **Peter Rau** (membru în conducerea companiei germane ”Definiens”, fost espert financiar la ”Philip Morris” și ”Porsche”, fost membru al conducerii concernului ”Mercedes”); **Arpad Sarkany** (proprietarul firmei de vânătoare ”Abies Hunting”); **Tonniens Clemens** (proprietar și producător la ”Tonnies Fleisch” și proprietar al ”Clubului de Fotbal *Schalke 04*”); **Codruț Marta** (director de cabinet al președintelui ”ANAF”), **Florin Țică** (consilier general al Municipiului București).

Se poate concluziona (în baza acestor nume) că există persoane cu prezență constantă la vânătorile organizate de Ion Țiriac.Alții, în funcție de ”interesul” prezentat, respectiv de ”funcția” deținută, sunt invitați ocazional, poate doar o

singură dată.La inițiativa ”Vier Pfoten”, **împotriva cui să se ia măsuri ???**

Klaus Mangold 2006

Klaus Mangold, pe numele lui întreg Klaus J Mangold, s-a născut la 6 aprilie 1943 la Pforzheim (în Germania) și și-a desăvârșit studiile la universitățile din Londra, München, Mainz, Geneva și Heidelberg.A făcut parte din comitetul de conducere de la ”Daimler AG” (1995-1998), respectiv ”Daimler Chrysler AG” (1998-2003), iar în perioada 2004-2009 a fost *former independent director* (și alte funcții diverse) la ”Magna International Inc” - o societate canadiană, cu sediul în Aurora (Ontario) specializată în producerea subansamblelor, pieselor și accesoriilor necesare în industria constructoare de automobile (*GM, Ford Motor Company, Chrysler LLC, Volkswagen, Toyota, BMW*).În Austria, ”Magna International Inc” deține societatea ”Magna Steyr AG” (care produce subansamble pentru *Peugeot, Aston Martin* și *Mini Countryman*), condusă din 2004 de către *former director* Klaus Mangold.Din 2007 se află în consiliul de administrație al ”Alstom SA”, respectiv ”Alstom Deutschland AG” (în calitate de director independent).”Alstom SA” și sibsidiarele ei asigură proiectare, montaj, utilare, întreținere, producție pentru infrastructura, respectiv pentru materialul rulant, din transportul pe calea ferată.Până la vinderea ”Chrysler” de către ”Daimler AG”, în conducerea de la ”Daimler Chrysler AG” i-a avut alături pe Manfred Bischoff (președinte la ”EADS”); respectiv Vernon Jordan (consilier al fostului președinte Bill Clinton), prezent la întrunirile Grupului Bilderberg.Între 2001 și 2010, Mangold (în calitate de *former independent director and member of finance committee*) a fost prezent în comitetul de conducere al ”The Chubb Corporation” (o companie americană de asigurări, înființată în 1882, în New Jersey, SUA).În comitetul de la ”The Chubb Corporation” a fost alături de David G Scholey (*former CEO* la ”SG Warburg”).Dar Scholey se află și în consiliile de administrație de la ”Anglo-American”, ”Bank of England” (între 1991 și 1998), ”BBC”, ”British Telecom”, ”Vodavone Group”. Din 1995, Scholey este *senior advisor* la ”UBS Investment Bank”.La ”Bank of England” (între 2001 și 2004) a fost prezentă Shirley Julius DeAnne (prezentă, din 2001 în conducerea de la ”British Petroleum”, din 2002 la ”Roche”, iar din 2003 este președintă a RIIA – Royal Institute of International Affairs).

Metrorex şi Alstom, acord de reducere cu 34% a costurilor de mentenanţă

august 2011

Metrorex şi Alstom au ajuns la un acord pentru reducerea costurilor în cadrul contractului de mentenanţă a metroului bucureştean, în urma unor negocieri derulate în 2011, au declarat pentru Agerpres, reprezentanţi ai Ministerului Transporturilor.

Acordul adiţional, care intră în vigoare la 1 ianuarie 2012, prevede scăderea costurilor cu 34% prin asigurareaunei finanţări stabile din partea MTI şi prin realizarea unui program de modernizare tehnică la trenurile vechi.

Potrivit acordului, Metrorex nu va achita penalităţi de 20,6 milioane de lei înregistrate în perioada 2007 - 2010.
De asemenea, cele două părţi au convenit introducerea în contract a vagoanelor de pe liniile noi ce vor fi dezvoltate de Metrorex.

Pasagerii vor beneficia de geamuri care se deschid la trenurile Bombardier, iar trenurile vechi vor intra într-un program de modernizare tehnică pentru a reduce costurile şi a creşte fiabilitatea. Contractul prevede întreţinerea a circa 400 de vagoane de metrou până în 2019. Este vorba atât de cele fabricate la Astra Arad între 1978 şi 1994 cât şi şi de cele de la Bombardier.

Alstom a investit deja 12 milioane de euro din 2004 în renovarea a cinci depouri de întreţinere ale Metrorex iar noul acord presupune posiblitatea unor investiţii adiţionale de circa 14 milioane de euro. În anul 2003, în conformitate cu Strategia de reorganizare, restructurare şi retehnologizare, Metrorex a externalizat activitatea de întreţinere a parcului de material rulant (rame electrice de metrou - REM, LDH - uri şi vagoane platformă de transport) prin semnarea unui contract cu firma Alstom Transport, având ca obiect activitatea de mentenanţă material rulant metrou şi feroviar pentru circulaţia în tunel, contract care a intrat în efectivitate la data de 1 iulie 2004.

Klaus Mangold este consultant al președintelui de la ”Daimler AG”.Face parte din consiliile de conducere de la ”Metro AG”, ”Hypo Real Estate Bank AG”, ”Jenoptik AG”, ”Leipziger Messe Gmbh”, ”Continental AG” (o societate de prelucrare a cauciucului care pe lângă producerea de anvelope se ocupă și cu producerea sistemelor de frânare, sisteme de suspensie, sisteme de siguranță a suspensiei – respectiv a frânării, cu filiale în circa 35 de țări), ”Salford Capital Partners Inc”, ”EnBW Energie Baden Wuerttemberg AG”.Din 2001, Mangold este *former director and chairman of strategic committee* la ”Rhodia SA” (o societate franceză, fondată în 1989, specializată în producerea, marketingul și dezvoltarea produselor chimice necesare în industria automobilelor, electronică, chimică – produse de larg consum, a cauciucului și a cosmeticelor).Actualul director de la ”Rhodia SA” - Aldo Cardoso (*independent director* din 2004) se află în consiliile de administrație a câtorva societăți europene de prim rang.Cardoso este *independent director* la ”Mobistar SA”, *former director* la ”Gaz de France SA – GDF”, *director* la ”Axa Investment Managers SA”; din 2003 este *director* la ”Orange SA”, iar din 2008 este *independent director* la ”GDF Suez”.Cardoso este prezent și în consiliul de conducere de la ”Trilantic Capital Management LLC”.

În consiliul de la ”Rhodia SA”, Mangold și Cardoso îi au alături pe Pascal Colombani (prezent în ”Commissariat à l' Énergie Atomique”), Henri Poupart-Lafarge (prezent și la ”Alstom SA”).La ”GDF Suez”, Cardoso colaborează cu baron Albert Frère (de la ”Group Bruxelles Lambert SA”); cu Anne Lauvergeon (de la ”Vodafone Group PLC”), prezentă și la adunarea Grupului Bilderberg din 2007 din Turcia, dar în calitate de președintă la ”Areva SA”; cu Paul Guy Desmarais (de la ”Power Corporation of Canada”).La ”Trilantic Capital Management LLC”, Cardoso se întâlnește cu Christopher Rugendhat (prezent și în conducerea de la ”Rio Tinto PLC”), cu baronul Guy de Wouters (de la ”Lehman Brothers Holdings Inc”); cu Giuseppe Marchio (de la ”Enel SpA”). La ”Orange SA”, Cardoso îl are alături pe Didlier Quillot (președinte și CEO la ”Orange France”, care este prezent și în conducerea grupului de firme ”Lagardère”).Ca o mică adăugare, în comitetul de administrație de la ”Orange SA” se află și Hans-Olaf Henkel (prezent în conducerile de la ”Continental AG”, respectiv ”Allianz SE”).Din 2005, Aldo Cardoso este *director, chairman of audit committee and member of strategic committee* la ”Imery SA” [unde îi are alături pe Amaury de Seze (de la ”BNP Paribas”), Jacques Drijard (de la ”Pargesa Holding SA”) și Olivier Pirotte (de la ”Group Bruxelles Lambert SA”)], iar din 2009, Cardoso este *director and chairman of audit and risk committee* la ”Bureau Veritas SA” (parte a ”Bureau Veritas Certification North America Inc”) unde colaborează cu Jerôme Chaurruau (de la ”EADS Sogerma SA”), respectiv cu Pierre Hessler (de la ”Cap Gemini SA”).

”Cap Gemini SA” este o societate axată pe o multitudine de servicii (de la consultanță în afaceri până la sectorul spațial) și are ca *zone de acțiune* Africa, America, Asia-Pacific, Europa și Orientul Mijlociu.A fost înființată în 1967 și are sediul la Paris.Din conducerea acestei societăți se remarcă Daniel Bernard (de la ”Alcatel-Lucent”) și Philip A Laskawy (69 de ani).Între 1961 și 2001, Laskawy a fost la ”Ernst & Young LLP” (din New York); până în septembrie 2008 a fost *președinte non-executive* la ”Fannie Mae”; din 2003 este *independent director and member of audit committee* la ”Carolina

Group", respectiv (tot din 2003) *director and member of audit committee* la "Loews Corporation".Din 2208, Laskawy este *director and member of audit committee* la "Lazard Ltd", respectiv "Lazard Group LLC".Este *non-executive chairman and chairman of executive committee* la "Federal National Mortgage Association".Printre colaboratorii de la "Lazard Ltd" (respectiv "Lazard Group PLC") se află Vernon E Jordan (prezent și la "Akin Gump Strauss Hauer Feld LLP"), Michael John Turner (de la "BAE Systems Bofors AB"), Pierre Cailleteau (de la "Moody's Investors Service Ltd").La "Federal National Mortgage Association" se întâlnește cu David A Sidwell (de la "Morgan Stanley"), Carl A Levinson (de la "Citigroup Inc"), Kevin A Shannon (de la "Bank of America Corporation").La "Loews Corporation" (dar și "Carolina Group") îl are *aproape* pe Jacob A Frenkel (de la "Group of Thirty").Din 2009, Laskawy deține câteva funcții în cadrul "General Motors Company" (proprietara "Opel") unde colaborează cu Neville Isdell (de la "The Coca Cola Company").

Revenind la Klaus Mangold, acesta este prezent în calitate de *chairman of the supervisory board, member of audit committee, member of nomination committee and member of chairmans committee* la "TUI AG", o societate care are în proprietate circa 200 de *produse* și *branduri* ("mărci") din domeniul turismului."TUI AG" are interese de afaceri în Mexic, Caraibe, Spania (prin "Groupotel" - în Majorca, respectiv Baleare), în Grecia, Egipt, Turcia, iar prin "Dorfhotels" în Austria și Germania.Printre cei prezenți la "TUI AG" se numără Vladimir Yakușev (de la "S-Group Capital Management"), Michael Frenzel (de la "Continental AG").În consiliul de conducere de la "Alstom SA" (respectiv "Alstom Deutschland AG") se află și George Chodron de Courcel (de la "BNP Paribas").Printre colaboratorii lui Mangold de la "Metro AG" se află Jürgen Fitschen (de la "Deutsche Bank AG"), Wulf A Bernotat (de la "E-ON Sverige AB"), Bernd Pischetsrieder (de la "Allianz SE"), Marie-Christine Lombard (de la "TNT Express NV").La "EnBW Energie Baden Wuerttemberg AG", alături de Mangold, se află Theodor Waigel, Klaus Kinkel (de la "Lehman Brothers Inc"), Jean-Pierre Benqué (de la "EDF Energy PLC"), Helmut Rau.La "Salford Capital Partners Inc", Mangold colaborează cu Phillippe G von Stauffenberg (de la "Solidus Partners LLP").

Și pentru că din aproape în aproape (asemeni structurii unui arbore) apar detalii noi, se cuvine să aflăm câte ceva despre Jacob A Frenkel (66 de ani), *chairman and CEO* la "The Group of Thirty".Între 1987 și 1991 a fost consilier economic și director de cercetare la FMI, iar între 1991 și 2000 a fost guvernator al "Bank of Israel".Este președinte la "Merrill Lynch International", președinte al "Council of Foreign Relation Inc – CFR".Este *chairman* la "J P Morgan Chase International Financing Limited", al "J P Morgan Chase & Co".Este director al "Union Bancaire Privée", "CBI-TDB", respectiv membru al consiliului de administrație de la "Brainstorm Cell Therapeutics Inc" din august 2007.A fost *vice-chairman* la "American International Group Inc – AIG" (începând cu mai 2004).Între 1999 și 2000 a fost *vice-chairman* în "Consiliul Guvernatorilor" de la "European Bank of Reconstruction and Development".Este membru al "Comisiei Trilaterale", membru al *investment advisory council* al primului ministru al Turciei, respectiv membru al *international advisory council* de la "China Development Bank".(Mai există vreun dubiu privind *ascensiunea* economică a Chinei?).Frenkel este membru al *international advisory board* de la "Itau Unibanco Holding SA", iar din 2010 este director la "Boston Properties Inc".Toți colaboratorii sunt *pe măsura lui*.La "Itau Unibanco Holding SA" - Carlos Ghosn (de la "Nissan Motor Co Ltd"); la CFR – Peter G Peterson (de la "The Peter G Peterson Foundation"), Henry R Kravis (de la "KKR Management LLC" și participant la întrunirile Grupului Bilderberg), David M Rubenstein (de la "The Carlyle Group"), James Tomilson Hill (de la "The Blackstone Group"), Brian R Mulroney (fost prim ministru al Canadei, prezent și în conducerea de la "Teilhard Technologies Inc"), Frederick W Smith (de la "FedEx Corporation"), Martin Feldstein (de la "Eli Lilly & Co"), Yotaro Kobayashi (de la "Sony Corporation"), Colin L Powell (de la "Leads Equity Partners"), Kenneth M Duberstein ("Boeing Co"), Maurice Lévy (de la "Publicis Groupe SA"), David Rockefeller (de la "The Partnership for New York City Inc", participant la adunările Grupului Bilderberg, ale Comisiei Trilaterale), Ernesto Zedillo (de la "Procter & Gamble Co"), Madeleine K Albright (de la "Albright Stonebridge Group", membră a "Institutului Aspen" și prezentă la întrunirile "Institutului Aspen România"), Rahmi M Koç (de la "East Marine Denizçilic & Turizm AS"), Donna J Hrinak (de la "Kraft Foods Inc"), Zalman Shoval (de la "Bank of Jerusalem Ltd"), Yuang Ming.

Puțin mai înainte a fost *nominalizat* Maurice Lévy.Ce se poate spune despre el? Maurice Lévy (68 de ani) este *CEO* al "Publicis Conseil SA" (Franța) din 1977, devenind (în noiembrie 1987) *chairman* și membru al consiliului de administrație și *CEO* al "Publicis Groupe SA".În 1988 a devenit *chairman* și membru al comitetului de conducere de la "Saatchi & Saatchi Group Ltd", iar în iunie 2009 a devenit director al "Publicis Consultant" din Londra.Este membru al *supervisory board* de la "Medias et Régies Europe SA", este membru al *supervisory board* de la "Deutsche Bank AG" (Londra), respectiv "Deutsche Bank AG"- din 2006.Face parte din *international advisory board* al "The Blackstone Group", dar și CFR.Este director al "Bunge SAS", membru al *advisory council* de la "Banque de France" și face parte din comitetul de administrație de la "La Compagnie Financière Edmond de Rothschild".Printre colaboratorii mai importanți se numără:

1 - la "Publicis Groupe SA" - Michel Cicurel (de la "La Compagnie Financière Edmond de Rothschild Banque"), Marie-Josée Kravis (de la "Joseph E Seagram & Sons Inc", prezentă la întrunirile Grupului Bilderberg, soția lui Henry R Kravis), Gérard Worms (de la "Rothschild & CIE Banque"), Felix G Rohatyn (de la "Lazard Ltd").

2 – la "Deutsche Bank AG" - Pedro-Pablo Kuczynski (de la "Rohatyn Group LLC"), Dieter E Zetsche (de la "Daimler AG"), John E Bryson (de la "KKR & Co"="KKR Management LLC"), Clemens Börsig, Lynn M Martin (de la "Deloitte LLP"), Karl-Ludwig Kley ("Merck KgaA"), Lee Zhang, Johannes Teyssen (de la "E-ON AG"), Henry Azzam ("Arabtec Holding PJSC"), Bernd Pischetsrieder (de la "Allianz SE", dar și "Metro AG"), Kurt Bock ("Basf SE"), Charles T Hagel ("Pfizer Inc"), Subramaniam Ramadorai ("Tata Sons Limited"), Peter Loescher ("Siemens AG"), Toru Hashimoto ("Development Bank of Japan"), Kwok Po Li ("The Bank of East Asia Ltd"), Nawah Nasser Bin Khalid Al Thani (de la "Nasser

Bin Khaled Al Thani Holding”), Fernando Henrique Cardoso, Zhang Yunling, Li Qingyan.
3 – la ”The Blackstone Group” - Nathaniel Charles Rothschild (de la ””RIT Capital Partners PLC”).
4 – la ”Bunge SAS” - cu Yves René Nanot (de la ”Rhodia SA”).
5 – la ”CFR Inc” - cu Joseph S Nye (”Chertoff Group”), Horst Teltschik (”Roche Holding AG”), Prannoy Roy (”New Delhi Television Ltd”), Abdel Raouf El Reddy.
6 – la ”Medias et Régies Europe” - cu Bruno Desbarats-Bollet (”Publicis Groupe SA”), Benjamin Badinter (”Régie Publicitaire des Transports Parisiens-Metrobus SA”).
7 – la ”Compagnie Financière Edmond de Rothschild Banque” - cu René Barbier de la Serre (”NYSE Euronext Inc”), Benjamin de Rothschild (”Banque Privée Edmond de Rothschild SA”), Claude Messulam (”Banque Privée Edmond de Rothschild SA”), Daniel Treves (de la ”Compagnie de Trésorerie Benjamin de Rothschild”), Ariane de Rothschild, Victor Sasson, Jean Dumoulin, François Boudreault.(Imaginea de mai sus îi are ca protagoniști pe John Elkann – vice-președinte la ”FIAT” - în stânga și Vernon Jordan – director executiv la ”Lazard Fréres & Co” - dreapta, în cadrul întâlnirii Grupului Bilderberg din 2005, Rottach-Egern – Germania).

O altă personalitate importantă dintre colaboratorii lui Jacob Frenkel este Brian Right Mulroney (despre care vom mai auzi).Are 72 de ani și a fost (între septembrie 1984 și iunie 1993) prim-ministru al Canadei.Mulroney este *chairman* la ”Forbes Global”, este director, *chairman of international advisory board* și membru al comitetului executiv de la ”Barrick Gold Corporation” **- trebuie văzut cam câți dintre directorii de la Gabriel Resources Gold Corporation provin de la ”Barrick Gold Corporation”**.Este director la ”The Blackstone Group” (respectiv la ”The Blackstone Group's Private Equity Division”), director la ”Trizec Properties”, dar și membru *internatonal advisory board* la ”Power Corporation of Canada”, respectiv ”The China International Trust”.Din 2001 este director la ”Viasystems Group Inc”.Este *founding partner and special advisor* la ”Teilhard Technologies Inc” (o companie producătoare de software) și tot din 2001 este director la ”Quebecor Media Inc”.Este membru al CFR și în 2004 a devenit director, membru al *international advisory board* la ”Independent News & Media PLC”.Dintre colaboratorii acestuia se remarcă:
1 – la ”Barrick Gold Corporation” - Anthony Munk (”Cineplex Inc”), Vernon Jordan, Peter Munk (fondatorul ”Barrick Gold Corporation”), Nathaniel Philip Victor James Rothschild (de la ”Vallares PLC”).
2 – la ”The Blackstone Group”, pe lângă cei amintiți la partea dedicată lui Frenkel, se mai află Hutham S Olayan (”Morgan Stanley”), Richard H Jenrette (”Crédit Suisse USA Inc”), A S Ganguly (”Mahindra & Mahindra Ltd”).
3 – la ”Quebecor Media Inc” - Samuel Minzberg (”Joseph E Seagram & Sons Inc”).
4 – la ”Independent News & Media PLC” - Lothar Lanz (”Axel Speinger AG”).
5 – la CFR – Henry R Kravis, James W Owens (”Kohlberg Kravis Roberts & Co”), Sylvia Mathews Burwell (de la ”Bill & Melinda Gates Foundations”).

Lordul Nathaniel Charles Rothschild (75 de ani) își începe cariera la ”NM Rothschild & Sons”.Este *founding partner* și *chairman* la ”Spencer House Capital Management LLP”, *chairman* și *executive director* la ”RIT Capital Partners PLC”, respectiv ”J Rothschild – Group of Company”.Este co-fondator al ”J Rothschild Assurance” și ”St. James Place Capital”.Este *deputy chairman* și *senior non-executive director* la ”British Sky Broadcasting PLC”, respectiv director la ”RHJ International”.Este director la ”Renshaw Bay”, dar și membru al *strategic advisory board* de la ”Genie Energy Corporation”.Este și membru al *international advisory board* al ”The Blackstone Group”.”Rit Capital Partners” operează ca trust de investiții, în principal (prin diverse instrumente financiare) în Statele Unite, Europa, Regatul Unit, Japonia, Extermul Orient și Canada.Deține cote majoritare în ”RHJ International”, ”Getty Images”, ”Deutsche Boerse”, ”Atticus International”, ”Robin Hood Holdings”, ”SIG”, ”Paypoint”, ”Canadian Energy – ETF”, ”Cycladic Catalyst Fund” și ziarul ”The Economist”. Printre apropiații acestuia se află:
1 – la ”RIT capital Partners” - Arthur Charles Valerian Wellesley (prezent la ”Sanofi”), James H Leigh-Pemberton (”Credit Suisse Group”), Rick Sopher (prezent și în ”LCF Edmond de Rothschild Asset Management Ltd”).
2 – la ”Genie Energie Corporation” - Richard Cheney (”Procter & Gamble Co”), Keith Rupert Murdoch (”News Corp”), Eugene A Renna (”Mobil International Petroleum Corporation”), Stephen Trauber (”UBS AG”), W Wesley Perry (”EGL Resources Inc”).În imaginea de mai jos sunt prezenți Benjamin și Ariane de Rothschild.

Arthur Charles Valerian Wellesley – lord Douro – 65 de ani, este *senior advisor* la ”Calyon” (UK), respectiv *senior advisor* la ”Crédit Agricole Group”.A fost *chairman* la ”Dunhill Holdings”, dar și *deputy chairman* al ”Vendôme Luxury Group”.Din 2000 este director non-executive al ”Compagnie Financière Richemont SA”.În mai 2002 a devenit director independent la ”Sanofi-Aventis”, iar în 2003 director independent la ”Pernod-Ricard SA”.Este director la ”GAM Worldwide” (UK), ”Abengoa Bio Energy” și ”Abengeo Bio Energy” - Spania.Între 1979 și 1989 a fost membru al Parlamentului European.Din 2010 este director la ”RIT Capital Partners PLC”.

Prezența în diverse consilii de conducere îl apropie de alte persoane, la fel de importante pentru materialul de față:
1 – la ”Sanofi-Aventis” - cu Jean-René Fourtou (”Vivendi Universal Entertainment LLP”), Igor Landau (”Adidas AG”), Thierry Desmarest (”Total SA”), Lindsay Owen-Jones (”L'Oréal SA”), Christian Mulliez (”L'Oréal SA”).
2 – la ”Compagnie Financière Richemont SA” - Yves-André Istel (de la ”Rothschild & CIE Banque”).Michel Chambaud (de la ”Sanofi-Aventis”) este și directorul departamentului *Investiții și Cercetare* al ”Group Bruxelles Lambert SA” (o societate financiară care asigură servicii financiar-industriale în diverse domenii).În imaginea de jos, Henry R Kravis discută cu Henry Kissinger la întrunirea Grupului Bilderberg din 2004 (3-6 iunie, Stresa, Italia).

Marie-Josée Kravis, 61 de ani, este *executive officer* la ”Joseph E Seagram & Sons”.Și-a început cariera în 1973 în calitate de *senior economist* la Institutul Hudson.Este președintă a comitetului de administrație de la ”Robin Hood Foundation” din 1978.Este membră a *international advisory board* de la ”Federal Reserve Bank” din New York.Este membră a *supervisory board* al ”Publicis Group SA” (”Publicis SA”), este directoare la ”Hollinger International Publishing Inc”, a ”LVMH Moet Hennessy Louis Vuitton”, a ”Qatar Museum Authority”, și din 1996 este directoare a ”Sun-Times Media Group Inc”).Între 1997 și 2002 a fost directoare la ”Canadian Imperial Bank of Commerce”, a ”Vivendi Universal ” (între aprilie 2001 și martie 2005) și a ”Ford Motor Co” (între 1995 și 2006).Este *senior fellow* la CFR.Printre colaboratori (poate *subordonați*, poate *șefi*) se află:
1 – la ”LVMH Moet Hennessy Louis Vuitton” - Pierre Godé (”Christian Dior SA”), baronul Albert Frère (”Group Bruxelles Lambert SA”), Gilles Hennessy, Felix G Rohatyn (”Lazard Ltd”), Charles de Croisste (”The Goldman Sachs Group Inc”), Bernadette Chirac (sună cunoscut Jacques Chirac?).
2 – la ”Hollinger International Publishing Inc” - Henry Kissinger (”Rubikon Partners”), Robert S Strauss (”Akin Gump Strauss Hauer Feld LLP”), Arthur George Weidenfeld (de la ”Institute for Strategic Dialogue”).”Joseph E Seagram and Sons” a fost înființată în 1883, la New York, și are ca obiect de activitate producerea de distilate alcoolice, respectiv vin.La început era subsidiară a ”The Seagram Co Ltd”, dar o dată cu achiziționarea ”The Seagram Co Ltd” de către ”Vivendi” (la 8 decembrie 2000), ”Joseph E Seagram & Sons Inc” funcționează ca subsidiară a ”Vivendi”.

Sub titulatura ”Vivendi” sunt reunite o multitudine de societăți cu domenii de activitate diverse: ”Vivendi Holding Corp”, ”Universal City Studios Productions LLLP”, ”Vivendi Universal Entertainment LLP” - din Statele Unite (în domeniul *media*); ”Vivendi Universal Games Mobile” (Franța); ”Vivendi Universal Games UK Ltd” (Anglia); ”Vivendi Universal Interac Publis Intl” (Franța); ”Vivendi Universal Interactive Publishing” (Statele Unite) – producătoare de software; ”Vivendi Universal Net USA Group Inc” - Statele Unite – echipamente de comunicații; ”Vivendi Universal Publishing SA” - Franța – software; ”Vivendi Universal Employees Stock Option Plan” - Franța – piață de capital; ”Vivendi Universal SA Pension Fund” - Franța – pensii private; ”Vivendi Universal Seagram Divisions” - Canada – băuturi.Din octombrie 2003, ”Vivendi Universal Entertainment LLP” activează ca subsidiară a ”NBC Universal Inc”, fiind condusă de Jean-René Fourtou (72 de ani), *chairman* și *CEO*.

Jean-René Fourtou este *former director* la ”Pernod-Ricard SA”, director la ”AXA Equitable Life Insurance Co”, iar din 1992 este *former director* la ”AXA Financial Inc”.Din 1998 este *former director* la ”Rhodia SA”, iar în 2000 a devenit *former director* la ”EADS Nv – European Aeronautic Defence and Space Company”.În 2002 a devenit președinte al *supervisory board* (dar și alte funcții) în cadrul concernului ”Vivendi”, *former director* la ”IAC/Interactive Corp”, respectiv *former director* la ”Cap Gemini SA”.În 2006 este cooptat în conducerea de la ”Sanofi-Aventis”, iar din 2006 se află și în conducerea ”Nestlé SA”.Din septembrie 2006 și până în aprilie 2003 a fost director la ”Veolia Environment SA” - o societate specializată în servicii de management ambiental, transport apă și ape reziduale, transport de energie, transporturi speciale, reciclare gunoi și ape reziduale.În Europa acționează prin subsidiara ”Dalkia”, asigurând servicii de încălzire, aer condiționat, energie solară și geotermică, biomasă, etc.”Dalkia” gestionează circa 700 de rețele (încălzire, ventilare, aer condiționat) în Statele Unite, Franța, Anglia, Italia, Germania, Europa Centrală și de Est, țările baltice.În ianuarie 2005, Fourtou a devenit membru al comitetului de administrație de la ”Maroc Telecom SA”.O scurtă prezentare a colaboratorilor:
1 – la ”Nestlé SA” - Jean-Pierre Roth (”Swatch Group AG”), Eugenio Minvielle (”Unilever PLC”), Naina Lal Kidwai (”HSBC Holdings PLC).
2 – la ”Vivendi” - Christophe de Margerie (”Total SA”), Maureen Chiquet (”Chanel SA”).
3 – la ”Sanofi-Aventis” - Thierry Desmarest (”Total SA”), Christian Mulliez (”L'Oréal SA”), Claudie Haigneré (”France Telecom”).
4 – la ”AXA” - Henri de Castries, Robert J McCann (”UBS AG”), Ezra Suleiman (”Suez Environnement Company SA”).

Revenind la Hans-Olaf Henkel (70 de ani), este profesor doctor inginer, *senior advisor* din partea Germaniei la ”Bank of America Corporation”.Este membru al *joint advisory council* de la ”Allianz SE”.Cu o carieră de 39 de ani în cadrul IBM, în 1987 a devenit președinte al ”IBM Germania”, iar în 1993 a fost numit *CEO* al IBM pentru Europa, Orientul Mijlociu și Africa.În octombrie 2001 a devenit director independent al ”Orange SA”.Este unul din directorii de la ”Ringier AG”.Este membru al *supervisory board* al ”Bayer Schering Pharma AG”, ”EADS AG”, ”SMS Gmbh” (sau ”SMS AG”),

al ”Daimler Chrysler Aerospace AG” și al ”EPG AG”.În imaginea alăturată este prezent Henri de Castries (participant la întruniri ale Grupului Bilderberg, precum cea din 2006 de la Ottawa – Canada). Henkel este membru al *advisory board* de la ”Hapag-Lloyd AG”, ”EADS AG”, ”ETF AG”.În aprilie 2002 a devenit membru al *supervisory board* de la ”Bayer AG”.A fost *director non-executive* la ”Brambles Ltd” până în noiembrie 2007, iar din ianuarie 2005 este *director non-executive* la ”Brambles Industries PLC (Ltd)”.A făcut parte din conducerea ”Econia AG” până în septembrie 2002 și a fost membru al *central advisory board* de la ”Commerzbank AG”.Printre colaboratori (foști și actuali) se află:
1 – la ”Bayer AG” - Clemens Börsig (”Deutsche Bank AG”), Jürgen Weber (”Deutsche Bank AG”), Paul M Aschleitner (”Allianz SE”), Ekkehard D Schulz (”AXA Konzern AG”), Klaus Kleinfeld (”Alcoa Inc”, participant în calitate de președinte și administrator al ”Siemens AG” la întrunirea Grupului Bilderberg din 2007, din Turcia).
2 – la ”Orange SA” - Frank E Dangeard (”Atari”), Elie Cohen (”Pages Jaunes Groupe”), Didlier Quillot-”Lagardère SCA”
3 – la ”SMS Holding Gmbh” - Rudolf Rupprecht (”Salzgitter AG”), Herbert A Henzler (”Credit Suisse Group”), Detlef F E Bierbaum (”Sal Oppenheim Jr. & CIE SCA”).
4 – la ”Ringier AG” - Michael Ringier, Ralph Buchi (”Axel Springer AG”).
5 – la ”Hapag-Lloyd AG” - Rainer Feuerhake (”TUI AG”), Bernhard Servatius (”EnBW Energie Baden Wuerttemberg AG”), Christian Olearius (”MM Warburg & Co KgaA”).
6 – la ”Brambles Industries PLC” - David J Turner (de la ”Commonwealth Bank of Australia”).

În comitetul de conducere de la ”Orange SA”, Hans-Olaf Henkel este prezentă și o altă persoană, foarte importantă pentru structura materialului de față.Este vorba de Frank E Dangeard (53 de ani), *non-executive chairman, chairman of finance & resources committee, chairman of audit committee, chairman of strategy committee* la ”Atari”.Printre altele, Dangeard deține funcții de administrator la ”Calyon” - Crédit Agricole Corporate and Investment Bank, ”Electricité de France – EDF”, ”Moser Baer” - India, ”Sonaecom” - Portugalia, ”Symantec” - Statele Unite.Între septembrie 2004 și februarie 2008 a fost *CEO* la ”Technicolor SA” (fosta ”Thomson SA” - inițial ”Thomson Multimedia”).A fost *CEO* și *managing director* la ”SBC Warburg” (inițial ”SG Warburg & Co Ltd”) din septembrie 1989 până în aprilie 1997.În 1997 se alătură conducerii de la ”France Telecom” devenind (între 2002 și 2004) *senior executive vice-president* al ”France Telecom”. Din 1995 este *chairman of the directorate of the corporate bank* la ”SBC Warburg France”, iar din iulie 2001 este *vice-chairman* la ”Orange SA”.Este director al ”Paris Europlace” și în mai 2011 a devenit unul din directorii de la ”Telenor ASA”. Până în iulie 2007 a fost director la ”Eutelsat Communications”.Este prezent și în conducerea de la ”Bruegel”.Printre apropiații acestuia (mai importanți) se numără:
1 – la ”Atari” - Didier Lamouche (de la ”ST Microelectronics NV” - partea de componente electronice, ex-”Thomson”).
2 – la ”Symantec Corporation” - Daniel Hesse Schulman (”American Express Company”).
3 – la ”Telenor ASA” - Burkhard Bergmann (de la ”Gazprom Open Joint Stock Company”) - un alt partener de vânătoare al lui Ion Țiriac; Barbara Milan Thoralfsson (de la ”Electrolux AB”).
4 – la ”Calyon” - Philippe Geslin (prezent și la ”EuroDisney SCA”), Stéphane Palez (”France Telecom”), François Mace (de la ”Crédit Agricole Srbija AD Novisad”).
5 – la ”Paris Europlace” - Bernard Arnault (de la ”LVMH Moet Hennessy Louis Vuitton”); Daniel Bouton (de la ”Veolia Environnement SA”) - membru și al Clubului *Le Siècle* (vezi pagina 4 a acestei traduceri); Bertrand Colomb (”Lafarge SA”) - prezent la întrunirea Grupului Bilderberg din 2006 de la Ottawa, Canada; Michel Pébereau (”BNP Paribas”); Marc

Vienot (”Société Générale Group”); Jean-François Dehecq (”Sanofi-Aventis”); Pierre Richard (de la ”Dexia SA”); Gérard Mestrallet (”GDF Suez”); Philippe Lagayette (”J P Morgan & CIE SAS”); Christian Noyer (”Banque de France”); Xavier Rolet (”London Stock Exchange Group PLC”); Michel Prada (de la ”Qatar Exchange”).Prin ”Qatar Exchange” face legătura cu un alt invitat la vânătorile lui Ion Țiriac; Cyril Spinetta (”Air France – KLM”); Thomas Mirow (”The European Bank for Reconstruction and Development”); Caio Koch-Weser (”Deutsche Bank AG”); Peter Praet (”Banque Nationale de Belgique SA”).
6 – la ”Bruegel” - Jim O'Neill (”The Goldman Sachs Group Inc”).Două mici amănunte: în imaginea alăturată se află Daniel Bouton; Michel Pébereau (”BNP Paribas”) este membru al Institutului Aspen France.

Pierre Richard (69 de ani), este *former chairman, chairman of strategy committee, chairman of appointments committee and member of compensation committee* la ”Dexia SA” (o bancă comercială care operează în sectorul financiar-industrial).Este director la ”Grévin et Compagnie” din octombrie 2008; al ”Crédit du Nord SA” din februarie 2000 și al ”Compagnie du Mont Blanc” din noiembrie 2008.Începând cu 1997 este director independent la ”Air France – KLM”.Este director al ”EDF Energies Nouvelles SA” din septembrie 2006.Este director al ”Paris Europlace” și membru al echipei de directori de la ”European Investment Bank”, ”Compagnie Nationale Air France”, ”Le Monde SA”, respectiv ”Generali France Holding”.Colaboratorii acestuia se află, fie în *vârful* finanțelor mondiale, fie în *lumea balcanică* a finanțelor:
1 – la ”European Investment Bank” - Christine Lagarde (de la ”EIB Group”), actuala directoare a Fondului Monetar Internațional; Oscar Fanjul Martin (”The Goldman Sachs Group Inc”); Sibil Svilan (”Slovene Export and Development Bank Inc”); Tommaso Padoa-Schioppa (”CNP Assurances SA”), prezent la adunările Grupului Bilderberg; Wouter Bos (de la ”Asian Development Bank”); Eugen Orlando Teodorovici și Isabel Riano Ibanez (ambii de la ”Council of Europe Development Bank”); Dimiter Ivanovski (”Black Sea Trade and Development Bank”); Ivari Padar (”The European Bank of Reconstruction and Development”).
2 – la ”Credit du Nord SA” - Philippe Citerne (”Société Générale”) și Patrick Suet (” Société Générale Group”).

3 – la ”EDF Energies Nouvelles SA” - Elie Cohen (”Pages Jaunes Groupe”).Dimiter Ivanovski, director al ”European Investment Bank” este și membru al echipei de guvernatori de la ”Black Sea Trade and Development Bank” (al cărei președinte este Andrei Kondakov).Cu diverse funcții în ”Black Sea Trade and Development Bank” sunt prezenți: Anatoli V Șapovalov (”National Bank of Ukraine”), Ina Gorea (Moldova, Ba sarabia), Diana Blându, Ștefan Petrescu, Varujan Vosganian și ... Sebastian Vlădescu.Diana Blându este coordonator pentru programe pentru finanțele publice externe în Ministerul Economiei și Finanțelor; Ștefan Petrescu are aceeași funcție ca și Diana Blându, iar Eugen Orlando Teodorovici este director general în Ministerul Finanțelor Publice din București.În imaginea alăturată, Varujan Vosganian este prezent la una din întrunirile Institutului Aspen România.

Daniel Bouton (60 de ani) este *independent director, chairman of accounts & audit committee and member of nomination and Compensation Committee* la ”Veolia Environnement SA”.A fost inspector financiar în Ministerul de Finanțe al Franței (între 1973 și 1976), respectiv al *Departamentului Buget* al aceluiași minister între 1977 și 1986.A fost *CEO* al ”Société Générale Group” între 1993-1997 și 2003-2008.Este *CEO* al ” Société Générale” din Paris.Este unul dintre directorii de la ”Total SA” (inițial ”Total Fina ELF”) din 1997, este director la ”Usinor SA”; din februarie 2002 este director la ”Arcelor” și este unul dintre directorii de la ”Paris Europlace”.A fost președinte al ” Société Générale” între 1997 și mai 2009.Cu cine schimbă *impresii și idei*:

1 – la ”Veolia Environnement SA” - Louis Schweitzer (”Renault SA”), Henri Proglio (”Electricité de France SA”), Jean Azéma (” Société Générale Group”), Paolo Scaroni (”ENI SpA”), Olivier Costa de Beauregard (”Groupe Industriel Marcel Dassault SA”) - producătorul avioanelor ”Mirage”.

2 – la ”Total SA” - Anne Lauvergeon (”Vodafone group PLC”), Paul Guy Desmarais (”Power Corporation of Canada” - ca și Brian R Mulroney), Marie-Christine Coisne (de la ”Financière de la Croix Blanche”), Barbara Kux (”Siemens AG”).

3 – la ”Usinor SA” - Ulrich Hartmann (”E-ON Ruhrgas AG”), Ignacio Fernandez Toxo (”Arcelor Mittal”) Jean-Pierre Hansen (de la ”GDF Suez”) - membru al Grupului Bilderberg, Guillaume de Bourbon de Parme (de la ”Arcelor SA”) - soția regelui Mihai este Anna de Bourbon de Parma, Fernand Wagner (”Arcelor Mittal”), Joseph Kinsch (”Arcelor Mittal”).Deocamdată, detaliile despre ceilalți membri ai conducerii de la ”Arcelor Mittal”, se opresc aici; dar vor reveni, mai ales că în acest concern se află persoane *implicate* și în conducerea altor concerne.În imaginea din stânga se află Anne Lauvergeon, participantă la reuniunile Grupului Bilderberg.

Didlier Quillot (52 de ani), a devenit *CEO* al ”France Télécom Mobiles” în 1994.A fost director comercial al ”Orange France Télécom Mobile Services” între 1997 și 1999.Tot în acea perioadă a fost și *chairman* la ”Orange Services” și ”Orange Distribution”.Este director al ”Orange France” din cadrul ”France Télécom” și a fost prezent în conducerea postului Tv ”Canal+”.Este director la ”Monaco Telecom SA”, președinte al *management board* la ”Lagardère Active SAS” și ”Lagardère SCA”.Este șef al *media business* în cadrul ”Hachette Filipacchi Médias SA” - o companie din cadrul grupului ”Lagardère”.Printre membrii echipei de colaboratori se află:

1 – la ”Orange France SA” - Frank E Dangeard, Hans-Olaf Henkel.

2 – la ”Monaco Telecom SA” - George Islay MacNeill Robertson (de la ”Cable and Wireless Communications PLC”).În 1997, ”Monégascue des Téléphones” își schimbă denumirea devenind ”Monaco Telecom SA”.Asigură servicii de telecomunicații în sistem de telefonie fixă, telefonie mobilă, internet, televiziune prin cablu, servicii de date prin satelit, comunicații maritime.Din iunie 2004 funcționează ca subsidiară a ”Cable & Wireless PLC”.În 2009, ”Monaco Telecom SA” a câștigat o *extensie de contract* ca operator de telefonie (inclusiv alte servicii) în provincia Kosovo. George Islay MacNeill Robertson, mai cunoscut cu numele de lord George Robertson, a fost secretar general al NATO, respectiv președinte al Consiliului Nord Atlantic între octombrie 1999 și decembrie 2003.Este *executive advisor* la ”TCG Financial Partners”, *advisor* la ”The Cohen Group”, *strategic advisor* la ”The Royal Bank of Canada” și ”BP PLC”.Este decorat cu *Crucea în grad de Mare Cavaler* al *Ordinului Sf. Michael & Sf. George*.Este membru al *advisory board* la ”Eaglefield Capital LLP”, *non-executive director* la ”Weir Group PLC” și ”Smith Group PLC”.Face parte din echipa de conducere de la ”TNK – BP”. Este director la ”Monaco Telecom SA”, *senior international advisor* al ”Cable & Wireless Communications PLC”, *director* al ”Open Joint-Stock Company TNK – BP Holding”, respectiv *director* la ”TNK – BP International Ltd” și ”Bregal Capital LLP”.Este *former chairman* al ”NATO – Rusia Council”.În acțiunile lui, lordul Robertson este *ajutat* și, mai ales, *îndrumat* de colaboratori de încredere:

1 – la ”The Weir Group PLC” - Melanie Gee (”Lazard Ltd”).

2 – la ”Bregal Capital LLP” - John Rose (”Eli Lilly & Co”).

3 – la ”Cable & Wireless Communications PLC” - Kasper Rørsted (prezent și la ”Allianz SE”).

4 – la ”Open Joint-Stock Company TNK – BP Holding” - Anthony B Hayward (de la ”Vallares PLC” - la care Nathaniel Philip Victor James Rothschild este *co-founder*), Alexei Savcenko, Anatoli Akimenco, Mihail M Fridman (”TNK – BP International Ltd”), Gerhard Schroeder (fost cancelar german, de la ”TNK – BP International Ltd”).

5 – la ”TNK – BP International Ltd” - Alexandr Șokin (”EurAsia Drilling Company”), Ian McDonald (”Fairfield Energy PLC”.

În imaginea alăturată, Gerhard Schroeder (în dreptul *coloanei albe*, la intrare, salutându-l pe Jürgen E Schrempp – de la ”fosta” ”Daimler Chrysler AG”) în timpul reuniunii Grupului Bilderberg din 2005 (Germania).

Jürgen Weber (69 de ani), prezent alături de Hans-Olaf Henkel la ”Bayer AG”, este *chairman of arbitration committee, chairman of stearing committee* (plus alte funcții) la ”Deutsche Lufthansa AG”.A fost (între mai 2006 și decembrie 2008) *chairman of supervisory board* de la ”Deutsche Post AG”.Este vice-președinte al consiliului de la ”Microlog Logistics AG”, respectiv *non-executive director* în cadrul ”Tetra Laval International SA”. Este membru al *supervisory board* de la ”Voith AG”, ”Allianz AG”.Este membru al *advisory board* de la ”Deutsche Bahn AG” (societatea germană care se ocupă cu gestionarea autostrăzilor), iar între 2003 și mai 2008 a fost membru al *supervisory board* al ”Deutsche Bank AG” și ”Deutsche Bank AG” - Londra.Și Jürgen Weber (la rândul lui) se poate baza pe *cunoscuții* lui:

1 – la ”Deutsche Lufthansa AG” - Herbert Hainer (”Adidas AG”), Nicola Leibinger-Kammüler (”Allianz SE”).
2 – la ”Tetra Laval International SA” - Keith Whiston (”HSBC Holdings PLC), Paul Skinner (”Shell Oil Products Company LLC”), Bernd Pischetsrieder (”Allianz SE”).
3 – la ”Deutsche Bahn AG” - Ulrich Weiss (”Continental AG”), Wendelin Wiedeking (”Novartis AG”), Heinrich Weiss (”Allianz AG”), Jürgen Krumnow (”Deutsche Bank AG”), Christoph Dänzer-Vanotti (”E-ON AG”).

Herbert A Henzler se alătură companiei ”McKinsey & Company” în 1970, la Düsseldorf, în prezent fiind *advisor* la ”McKinsey & Company”.Este membru al *supervisory board* al ”SMS Gmbh” și al ”FC Bayern München AG”.Este membru al ”Industrial Council”, respectiv al ”GMT Communications Partners LLP”.Este *chairman* al *strategic advisory board* al ”Credit Suisse Germany”, dar și *special advisor* al președintelui de la ”Credit Suisse Group”.Din iunie 2004 este *vice-chairman* al *advisory board* de la ”Credit Suisse Group”, respectiv membru al *supervisory board* de la aceiași societate.Ce se poate spune despre *colaboratorii* lui Henzler? Majoritatea, chiar dacă sunt în domenii diferite, la un punct au un *centru de gravitație* comun:

1 – la ”GMT Communications Partners LLP” - James A Montgomery (”Montgomery & Co LLC”), Ashley Highfield (de la ”Microsoft Corporation”).
2 – la ”FC Bayern AG” - Karl-Gerhard Eick (”Deutsche Bank AG”), Martin Winterkorn (de la ”Volkswagen AG”), Dieter Rampl (”Unicredit SPA” - prezent la partidele de vânătoare organizate de Țiriac), Franz Beckenbauer și Boris Becker.

Detlef F E Bierbaum (68 de ani), este membru al ”SMS Gmbh” (unde este prezent și Hans-Olaf Henkel).Bierbaum este (printre altele) *partner and asset manager – operating division* la Banca Comercială ”Sal Oppenheim Jr. & Cie SCA” (o bancă înființată în 1789, având sediul în Luxembourg; banca funcționează ca subsidiară a ”Deutsche Bank AG”). Bierbaum face parte din comitetul de administrație de la ”DWS Investment Gmbh”, este director la ”Atradius NV”, ”Oppenheim Beteiligungs AG”, ”AXA Investment Managers Deutschland Gmbh”, ”Gerling NCM”, ”Finance AG”, ”Douglas Holding AG”, ”Escada AG”, ”Dundee Reit”, ”Artemedia AG”, ”Integrated Asset Management PLC”, deținând și funcții de conducere în alte câteva fonduri de investiții germane.Este director la ”Merrion Capital Investment Managers Ltd”, al ”Martin Peters Bauunternehmung AG”, ”Bankenvereinigung NRWeV”, ”Oppenheim Kapitalanlangegesellschaft mbH.Din 1986 este director al ”The European Equity Fund”, din 1990 al ”Central Europe & Rusia Fund Inc”, iar din 2008 este director al ”New Germany Fund Inc”.Ce aduce nou în privința *relațiilor de afaceri*:

1 – la societăți ale grupului ”AXA” - Henri de Castries, Robert J Koehler (”SGL Carbon SE”), Claude Brunet (”PSA Peugeot Citroën”), Klaus Sturany (”RWE Solutions AG”), Thierry Langreney (”Crédit Agricole SA”).
2 – la ”SMS Holdings Gmbh” - Rudolf Rupprecht (”Salzgitter AG”), Herbert A Henzler (”Credit Suisse Group”).
3 – la ”DWS Investments Gmbh” - Hans Tietmayer (de la ”Lazard & Co Gmbh”), Kevin Parker (”Deutsche Bank AG”), Reinfried Pohl (”Assicurazioni Generali SpA”).
4 – la ”New Germany Fund Inc” (respectiv ”European Equity Fund Inc”) - John A Cannon (de la ”Foot Locker Specialty Inc” - o societate de comercializare a încălțămintei sport: Adidas, Puma, Nike, etc), John A Bult (”The Great China Fund Inc”).
5 – la ”Bank Oppenheim Jr. & Cie” (din Luxembourg) – baronul Christopher Freiherr von Oppenheim.

Christian Olearius (68 de ani) este *partner* la ”MM Warburg & CoKGaA”.Este prezent în consiliile de administrație de la ”Allianz SE”, ”VTG Aktiengesellschaft” (unde se întâlnește cu Jost A Massenberg - ”ThyssenKrupp Steel Europe AG”), ”Bankhaus Loebbcke AG”, ”Austria Office Reit AG”, respectiv ”Hapag-Lloyd AG” (unde îi are ca parteneri de afaceri pe Michael Frenzel - ”TUI AG”, Hanz-Olaf Henkel, Rudolf Rupprecht, dar și Bernhard Servatius - ”EnBW Energie Baden Wuerttemberg AG”).

Și dup ce ne-am *plimbat* prin toată Europa pentru a cunoaște (o parte) din relațiile de afaceri ale lui Klaus J Mangold, mai trebuie specificat un singur lucru despre acesta (fapt care va *lumina* și mai mult) ”interesul oamenilor de afaceri străini” pentru investiții în România: Klaus Mangold face parte din *supervisory board* de la ”Bank Rothschild Europe”.

În derularea prezentărilor de mai sus (cu anumite ocazii) s-au făcut referiri la concernele ”EADS”, ”Lagardère”, ”Daimler”.Deși va fi destul de lungă, prezentarea care va începe cu ”EADS” merită tratată cu atenție, mai ales prin prisma acțiunilor, societăților și personajelor care au tangență în mod direct cu România.

”EADS” sau ”European Aeronautic and Space Company” activează în sectorul militar, respectiv aerospațial, luând ființă la 10 august 2000 prin fuziunea dintre ”Daimler Chrysler Aerospace AG” (”DASA”), societatea franceză ”Aérospatiale – Matra” și societatea spaniolă ”Constructiones Aeronáuticas SA” (”CASA”).”EADS” proiectează (și produce) avioane civile (”Airbus”) și militare, sisteme de comunicații, rachete militare și rachete spațiale, sateliți artificiali și toate sistemele de interconexiune dintre domeniile enumerate anterior.Societatea își are sediul la Schiphol-Rijk – o zonă industrială în apropierea aeroportului Schiphol din Amsterdam, funcționând sub jurisdicția legilor olandeze.Este a doua societate europeană producătoare de armament, după ”BAE Systems”.Undeva *pe parcurs*, conducerile acestor două societăți își *strâng mâinile*.Principalele sedii de lucru se află la Paris, respectiv Ottobrun (la sud de München, în Germania).Societatea ”EADS” are în componență trei ”sub-companii”: ”EADS Detschland Gmbh” - Germania, ”EADS France SAS” - Franța și ”EADS CASA” - Spania.Concernul ”EADS” are ca principali acționari:
1 – participație publică ”free float” - 41,11%;
2 - ”Sogeade” (”Société de Gestion de l'Aéronautique, de la Defense et de l'Espace”), franceză, care deține 22,46%.Din ”Sogeade”, 50% din acțiuni sunt controlate de statul francez prin ”Sogepa” - ”Société de Participations Aéronautiques”, iar celelalte 50% rămase sunt controlate de grupul ”Lagardère” prin ”Désirade”.
3 - ”Daimler AG” - 22,46%.
4 - ”SEPI”, spaniolă, 5,48%.
5 - ”EADS” deține 0,39% din acțiunile proprii.
6 – statul francez – 0,06%.
7 - ”Vnestorg Bank” (Rusia) cu 5,04%.”Vnestorg Bank” (mai cunoscută drept ”VTB Bank”) este o bancă rusească importantă, cotată la Bursă, din acțiunile căreia guvernul rus controlează 77,47% prin ”Federal Property Agency” (http://it.wikipedia.org/wiki/EADS).La rândul lui, concernul ”EADS” deține acțiuni la alte societăți:
1 – controlează 5,03% din ”AviChina”.
2 – la ”Arianespace”.
3 – deține 46,32% din ”Dassault Aviation” - producătoarea avioanelor ”Mirage” (prin ”EADS France SAS”).
4 - ”DADC” Germania (”DADC Luft und Raumfahrt Beteiligungs AG”) prin ”EADS Deutschland”.
5 – la ”Dornier Consulting”, Germania, prin aceiași ”EADS Deutschland”.
6 – 30% din societatea franceză ”Daher-Socata” (prin ”EADS France SAS”.
7 – 26,8% din acțiunile societății finlandeze ”Patria”.

În 1992, Laurent Dassault se alătură la ”Groupe Industriel Marcel Dassault”.Laurent este *former director* la ”Assicurazioni Generali SpA” - Franța; *executive director* la ”Groupe Industriel Marcel Dassault SA”; din 1993 se află în conducerea ”Dassault Systemes SA”; din 1995 este *non-executive director* la ”Kudelski SA” - o societate elvețiană, înființată de André Kudelski, care operează în domeniul audio-video de înaltă calitate (este suficient de amintit amplificatoarele audio ”Nagra”, respectiv securizarea transmisiilor digitale de date – celebrul sistem de codare ”Nagra Vision”).Este demn de reținut că André Kudelski (în calitate de președinte al ”Kudelski Group”) a fost prezent la întrunirea Grupului Bilderberg din 8-11 iunie 2006, Ottawa, Canada.Laurent este membru al *advisory board committee* de la ”Sagard” (caracterizată ca fiind *private equity arm of Power Corporation of Canada*, înființată în 2002, având sediul în Franța); din 1997 este director la ”Power Corporation of Canada”.Este director la ”Banque Privée Edmond de Rothschild Europe” (condusă de Benjamin de Rothschild) din Luxembourg, ca subsidiară a ”Banque Privée Edmond de Rothschild SA” (din Elveția).Date fiind domeniile de activitate în care este prezent Laurent Dassault, sunt demne de atenție și consiliile de administrație (respectiv persoanele din aceste consilii) din care face parte Laurent:
1 – la ”Dassault Systemes SA” - André Kudelski (deja cunoscut), Bernard Dufau (de la ”France Telecom”).
2 – la ”Power Corporation of Canada” - André Desmarais, Paul G Desmarais (”Pargesa Holding SA”).

3 – la ”Kudelski Sa” - cu Alexandre Zeller (”HSBC Private Bank France”).
4 – la ”Sagard” - Aimery Langlois-Meurinne (de la ”Imery SA”).
5 – la ”Banque Privée Edmond de Rothschild Europe” - Claude Messulam (”Banque Privée Edmond de Rothschild SA”).În calitate de membru al *advisory board* de la ”Catalyst Investment LP” (respectiv ”Catalyst Fund II”), Laurent Dassault îl are ca partener de afaceri pe Roger Cukierman (prezent și în comitetul de administrație de la ”Publicis Groupe SA”).
Imaginea alăturată îl prezintă pe Paul Desmarais Jr.

Grupul ”Lagardère”, cunoscut inițial cu denumirea de ”Matra”, are participații în domeniul editorial, media, vânzări én-detail, dar și industria aerospațială, fiind creat ca *holding* la 24 septembrie 1980.După privatizarea (în 1987) ”Matra” de către guvernul Chirac (ar fi interesant de văzut funcțiile deținute de Bernadette Chirac), grupul ”Lagardère” cunoaște o dezvoltare explozivă.Concernul ”Lagardère” este *reprezentat* prin două societăți principale, aparținătoare holdingului:
1 - ”Lagardère Media” - cu ”Lagardère Publishing”, ”Hachette Filipacchi”, ”Lagardère Active” (radio), ”Lagardère Services”, ”Lagardère Sports”.

2 - ”EADS”.Grupul ”Lagardère” este prezent și în România.”Lagardère Active Radio International” operează în România prin ”EDI România SA” - ”Europe Development International”, deținând 76% din acțiunile postului de radio ”Europa FM”, un *post de milioane de români*.Postul de radio ”Europa FM” este condus de către ... Ilie Năstase.Conform datelor raportate de companii la CNA (august 2004), directorul general al postului ”Radio XXI” ar fi același Ilie Năstase.”Radio XXI” este deținut, în majoritate, de ”Fundația Secolului XXI”, condusă de Victor Ponta.Fostul ministru al apărării, Ioan Mircea Pascu, ar fi fost și el prezent în *mediul* de la ”Radio XXI”, fiind membru al consiliului de administrație până la 1 aprilie 2003.În 2004, ”Lagardère” și-a diminuat cota la ”Radio XXI” (de la 47,5% la 20%) în favoarea societății olandeze ”Hullenberg Holland Holding BV”.Prin noile reglementări ale CNA, o societate care deține un pachet majoritar la un post de radio (sau Tv), poate deține maxim 20% într-un alt post de radio (sau Tv).Acționar unic la ”Hullenberg Holland Holding BV” este cehul Adam Blecha, consilier pentru Cehia al grupului ”Lagardère” pe probleme de fuziuni și achiziții (în Cehia).

Acțiunile grupului ”Lagardère” sunt deținute de diverse societăți, dar și de persoane:
1 – investitori străini – 60,46%.
2 – instituții franceze – 16,55%.
3 – Arnaud Lagardère – 9,62%.
4 – alți deținători – 7,74%.Compania deține 3,19% din propriile acțiuni, iar angajații grupului au și ei o cotă de 1,75%.

Arnaud Lagardère (49 de ani, în imaginea din stânga) este *co-managing partner, general partner, CEO* și *chairman* la ”ARCO”, președinte la ”EADS”, președinte la ”Lagardère Active”, președinte la ”Lagardère Media”, *CEO* al ”Lagardère Media” și președinte la ”Lagardère Active SAS”.Între 2003 și 2008 a făcut parte din consiliul de administrație de la ”France Telecom”.Din 2003 este *former independent director* la ”LVMH Moet Hennessy Louis Vuitton”, este prezent în consiliul de conducere de la ”Fimalac SA”, și tot din 2003 este *director and member of strategic committee* la ”EADS”.Este prezent și în comitetul de conducere al postului de radio ”Europe 1”.Ce se poate spune despre cei din anturajul lui Arnauld:
1 – în societăți ale grupului ”Lagardère” - Pierre Lescure (”Kudelski SA”), Didier Pineau-Valencienne (”Sagard”), Georges Chodron de Courcel (de la ”BNP Paribas”), François Roussely (”Credit Suisse Group”), Patrick Valroff (”Crédit Agricole and Investment Bank” - Calyon).
2 – la ”EADS” - alți *grei* din lumea finanțelor și afacerilor – Lakshmi N Mittal (de la ”Arcelor Mittal”), Herman-Josef Lamberti (”Deutsche Bank AG”), Michel Pébereau (”BNP Paribas” dar și membru al Institutului Aspen Franța), Bodo Uebber (”Daimler AG”).

În octombrie 2008, fuziunea dintre ”Mittal Steel Holding AG” (condusă de Lakshmi N Mittal) și ”Arcelor”, a dus la formarea ”Arcelor Mittal Steel Holdings AG”, cu sediul la Rotterdam (în Olanda) și cu centre operaționale în Kazakhstan, Algeria, Republica Cehă, Africa de Sud și România – prin ”Arcelor Mittal Hunedoara SA”, ”Combinatul Siderurgic Galați” și două ”Arcelor Mittal Tubular Product”, dar cu indici *Rasdaq* diferiți: ”PTRO-RO” și ”TPRO-RO” (una dintre ele este, în mod sigur, societatea de la Roman).

Lakshmi N Mittal (60 de ani) este *CEO*, președinte, *managing director of operations* și *member of management board* la ”Arcelor Mittal”, aflându-se și în conducerea tuturor societăților care includ în denumire *Arcelor*, *Arcelor Mittal* sau doar *Mittal*.Lakshmi N Mittal (în imaginea din stânga) este președinte la ”Ispat Inland Inc”, președinte la ”Aperam”; între 2002 și 2010 a fost director al ”Icici Bank Ltd”.Din 2007 este *independent director* la ”EADS”, iar din 2008 deține diverse funcții (inclusiv director independent) în cadrul ”The Goldman Sachs Group Inc”.În consiliul de administrație de la ”Arcelor Mittal Steel Holdings AG” se mai află Narayanan Vaghul (de la ”Mahindra Ltd”), Lewis Kaden (”Citigroup Inc”), Wilbur Ross Jr. (de la ”Wl Ross & Co LLC” - **și nu numai !!!**), Guillaume de Luxembourg, Bruno Lafont (de la ”Lafarge SA”).

Bruno Lafont, la 54 de ani, este *director, senior executive vice-president of* ”Lafarge SA” și *COO* al ”Lafarge SA”.Conduce activitatea societății ”Lafarge” în America de Nord (prin ”Lafarge North America Inc”), Africa de Sud (prin ”Lafarge South Africa PTY Ltd”), Canada (”Lafarge Canada Inc”).Din 2008 este director cu anumite atribuții în cadrul ”Electricité de France SA”, iar în 2011 a devenit director independent la ”Arcelor Mittal Steel Holdings AG”.Consiliul de administrație de la ”Lafarge SA” are în componență nume de prim rang: Philippe P Dauman (”Viacom Inc”), Michel Pébereau (”BNP Paribas”), Oscar Martin Fanjul (de la ”The Goldman Sachs Group Inc”), Paul Guy Desmarais (”Power Corporation of Canada”), Alexei A Mordashov (”Joint Stock Company Severstal”), Therry de Montbrial (de la ”Cap Gemini SA”), Véronique Weil (de la ”AXA”).În comitetul de conducere de la ”Arcelor Mittal Steel Holdings AG” este prezentă și Vanisha Mittal Bhatia (fiica lui Lakshmi) – faptul că a făcut niște studii i-a *asigurat un post călduț* în societatea *lu' tăticu'*. Michael Blakenham (de la ”Lafarge Canada Inc”) este prezent și în conducerea de la ”Sotheby's”.Prezența lui Lafont în administrația de la ”Electricité de France SA” îl aduce în apropierea altor două persoane: Bruno Bézard (de la ”Agence des Participations de l'État), respectiv Michael Jay (de la ”Associated British Food PLC”).

Wilbur L Ross Jr., 73 de ani, se poate *mândri* cu o biografie bogată, dar și interesantă, în același timp.Este președintele comitetului de investiții de la ”Rothschild North America Inc”, director la ”Smithsonian Institute”, director la ”Cascade Bancorp”, la ”Sun National Bank”, la societăți ale grupului ”Arcelor Mittal”; este președinte la ”International Textile Group Inc”, director la ”The Harvard Business School Club of Greater New York Inc”, director la ”Tong Yang Life Assurance Co Ltd”, președinte al ”International Automotive Components Group Gmbh”.Din 2003 este președinte al ”Burlington

Industries Inc” - o companie americană specializată în producerea țesăturilor din orice fel de material, cu diverse utilizări); din 2009 este director la ”Bank United FSB”, plus la multe alte societăți, la fel de importante.Aflându-se în consiliul de la ”Rothschild North America Inc” îl cunoaște pe Raymond W Smith (de la ”Verizon Communications Inc”) dar și pe David de Rothschild (de la ”Paris Orléans SA”, plus încă alte câteva).La ”Arcelor Mittal USA Inc” colaborează cu Malay Mukherjee (de la ”Indian Bank”), respectiv Rand V Araskog (”Cable Vision Systems Corporation”), cu James C Boland (de la ”Goodyear Tire & Rubber Co”).Prezența lui Ross la ”The Yale School of Management” îl pune în legătură cu John Lawson Thornton (de la ”Laura Ashley Holdings PLC” - care controlează ”Standard and Poor's”) cu o aceiași *importanță* ca a lui Ross în ceea ce privește *prezența* în foarte multe consilii, dar și cu Richard C Levin (”American Express Company”), Tito Vidauri (”Deutsche Bank AG”).Participarea la întrunirile de la ”The Harvard Business School Club of Greater New York Inc” îi dă posibilitatea să se întâlnească cu Lois D Juliber (de la ”E I duPont de Nemours and Company”), John C Whitehead (director la ”NYSE Euronext Inc” - o societate conectată cu Bursa din New York), cu Byron Richard Wien (de la ”The Blackstone Group” - unde se află și Jacob de Rothschild).Faptul că se află în conducerea ”Bank United Inc” îi dă posibilitatea să fie un colaborator al lui P Oliver Olivier Sarkozy (de la ”The Carlyle Group”).Olivier Sarkozy este fratele fostului președinte francez Sarkozy, iar faptul că face parte dintr-o societate producătoare de armament (”The Carlyle Group”) poate furniza anumite *idei* despre graba Franței în atacarea Libiei.La ”Air Lease Corporation”, Ross colaborează cu Michel M R G Peretie (de la ”Société Générale Group”).

Aminteam mai înainte că Wilbur L Ross este prezent în ”Rothschild North America Inc”.Printre colaboratorii de aici se află:

1 – James Arthur Lawrence, 58 de ani, este *CEO* și co-director al ”Rothschild North America Inc” pentru *global investment banking*.Este director la ”British Airways PLC”, vice-președinte și *CFO* la ”Allina Health System Inc”, din 2000 este director la ”Intuitive Surgical Inc”, din 2004 este director la ”Apple Inc”, iar între 2008 și 209 a fost *CFO* la ”Unilever PLC”.Între 1992 și 1996 a fost *executive vice-president* la ”Pepsi-Cola International”.

2 – Nigel Higgins, co-director la același *global investment banking*, este și *CEO* la ”Paris Orléans SA”.Până în noiembrie 2008 a fost director la ”NMR Rothschild & Sons Ltd” (la care Scott Belser este *partner*).

3 – Scott Belser este *partner*, John David Friedland este *managing director*.

4 – Olivier Pécoux (prezent și în cadrul ”Paris Orléans SA”) este *co-director* al *global investment banking*.Olivier Pécoux împreună cu Antoine de Saint Afrique (de la ”Unilever PLC”), B Bazin (”Saint-Gobain”), Bernhard Hours (”Danone”) și Mireille Faugère (de la ”SNCF Participations SA”) se află în conducerea ”Essilor International” - o societate specializată în producerea lentilelor optice pentru vedere, a instrumentelor optice, a filtrelor optice solare, etc.

Baron David de Rothschild

Year of birth:
1942

Current occupation:
Group Chairman - Rothschild

Other directorships:
Compagnie Financière Martin Maurel, La Compagnie Financière Saint-Honoré, De Beers sa Board, Board of Casino, Euris SA, N M Rothschild & Sons Limited, Supervisory Board of Paris Orléans, Rothschild Bank AG, Zurich, Rothschild & Cie Banque, Rothschilds Continuation Holdings AG

Baron David de Rothschild

Și fiindcă am plecat de pe *bătrânul continent* spre alte zări, ne vom întoarce în Europa, cu *ajutorul* lui David de Rothschild.David de Rothschild, 70 de ani, este membru al executivului de la ”Paris Orléans SA” (o societate privată de investiții, înființată în 1957, cu sediul la Paris), alături de: Éric de Rothschild (de la ”Chateau Rieussec”), Michel Cicurel (de la ”Compagnie Financière Edmond de Rothschild Banque”), Russel Edey (”Avocet Mining PLC”), Robert de Rothschild, Martin Bouygues (de la ”Bouygues SA”), François Henrot (de la ”Rothschild & Cie Banque”) și Jacques Richter (de la ”Allianz SE”).Éric de Rothschild (71 de ani) este membru al consiliului de administrație de la ”Rothschild Bank AG” (Elveția), director la ”Christie's France SA”, ”Concordia BV” (Olanda), este director non-executiv la ”NMR Rothschild and Sons Ltd”, președinte și *CEO* la ”Chateau Rieussec”, iar din 1989 este director la ”Chalone Wine Group”.În consiliul de administrație de la ”NMR Rothschild and Sons Ltd” sunt prezenți și Douglas N Daft (de la ”Green Mountain Coffee Roasters Inc” - pe plan mondial, piața cafelei este controlată doar de patru multi-naționale), Peter A Smith (de la ”Associated British Foods PLC”), respectiv Leopold de Rothschild.

David de Rothschild se află în conducerea de la ”Five Arrows” (o societate a grupului Rothschild), ”GIE Sagitas France”, ”Rothschild and Cie Banque” din Luxembourg, ”Rothschild Concordia AG”, ”Rothschild Continuation Holding” (din Elveția), ”De Beers SA” (din Africa de Sud), ”Compagnie Financière Saint-Honoré” (Franța).A fost membru al consiliului de administrație de la ”RBS Holding NV” (sau ”ABN Amro Holding NV”) între 1999 și 2007; al ”Royal Bank of Scotland NV” (inițial ”ABN Amro Bank NV”) între 2003 și 2007.Din 1987 este membru al *supervisory board* de la ”Imery SA” (o societate franceză specializată în furnizarea de materiale pentru industria ceramică, în prelucrarea materialelor refractare, a materialelor abrazive, pigmenți, etc).Din 2003 este director la ”Casino Guichard Perrachon & Cie SA” și face parte din *consiliul general* al directorilor de la ”Euris Company”.Din conducerea de la ”Imery SA” două persoane atrag atenția: Aldo Cardoso (de la ”Rhodia SA”) și Jacques Drijard (de la ”Pargesa Holding SA”).

”Casino Guichard Perrachon & Cie SA” operează ca parte a grupului ”Casino Group” în Franța, dar și în exterior, controlând rețelele comerciale ”Spar”, ”Vival”, ”Corners”, ”Relais”, ”Shell”, ”Elf”, ”Carmag”, etc iar în conducere, alături de David de Rothschild, se află Fréderic Saint-Geours (de la ”PSA Peugeot-Citroën), Henri d'Estaing – rudă cu fostul președinte francez Valery Giscard d'Estaing – de la ”Club Mediteranée” (o societate de servicii turistice în care sunt prezenți David Daustreme – de la ”Barclays Capital”, Anne-Claire Taittinger – de la ”Starwood Capital Group”, Saud Sulaiman – de la ”Saudi Arabia Refineries Company”), Catherine Lucet (”Editis SA”), Michel Savart (de la ”Foncière Euris SA”), respectiv Gerald de Roquemaurel (”Lagardère SCA”).De la ”Foncière Euris SA”, Pierre Letzelter a fost *former director* (până în aprilie 2004) la ”Rhodia SA”, fiind prezent în conducerile de la ”LVMH Moet Hennessy Louis Vuitton”, ”Marco Polo

Capital" și "Sephora Sa" (parfumerie de lux).

O altă persoană importantă din conducerea de la "Imery SA" este Robert Peugeot (61 de ani).Din februarie 2007, este membru al *supervisory board* de la "PSA Peugeot Citroën".Fiind reprezentant al societății "Peugeot", respectiv "Citroën" în alte țări, Robert Peugeot este director la "DKSH Holding Ltd", "Sofina SA", "Alpina Holding Gmbh", "FCC Construccion SA", "FCC Versia SA", "Simante SL", "Groupe de Louvre SAS", iar din 1979 este președinte și *CEO* al "Société Financière et du Participations – FFP".Este director al *supervisory board* de la "Hermes International SA", iar din 2007 este director la "Faurecia SA"."Groupe de Louvre SAS" gestionează o rețea de hoteluri de lux în Belgia, Anglia, Olanda, Spania, Portugalia, Luxembourg, Praga și Tokyo; produce diverse bijuterii, respectiv produce și distribuie produse de parfumerie. "Hermes International SA" produce și vinde mărfuri din categoria *de lux* – țesături, pielărie, bijuterii, îmbrăcăminte, parfumuri.Este posesoarea a 39% din "Les Tissages Perrin", 31,5% din "Leica Camera AG" și 35% din "Jean-Paul Gaultier". Printre colaboratori se află:
1 – la "Faurecia SA" - Jean Pierre Clamadieu (de la "Rhodia SA"), Thierry Peugeot ("PSA Peugeot Citroën"), Eric Bourdais de Charbonnière (de la "CGE Michelin SA").
2 – la "FCC SA" - Henri Proglio ("Electricité de France SA"), Cesar Ortega Gomez (de la "Banco Santander SA"), Abel Matutes de Juan (de la "TUI AG").
3 – la "DKSH Holding Ltd" - Rolf A Meyer ("UBS AG"), Theo Siegert ("E-ON AG").
4 – la "Imery SA", pe lângă Aldo Cardoso, Amaury de Sèze ("BNP Paribas"), Ian Gallienne (de la Group Bruxelles Lambert SA").
5 – la "FFP" - Georges Chodron de Courcel ("BNP Paribas").

Înființată inițial în 1825 și cunoscută cu numele de "ABN Amro Holding NV", la 1 aprilie 2010 își schimbă denumirea în "RBS Holding NV" care, prin subsidiara "The Royal Bank of Scotland NV", realizează operațiuni financiare în Europa, Orientul Mijlociu, Africa, America și Asia."RBS Holding NV" (la rândul ei) acționează ca subsidiară a "RFS Holdings BV".Mark Fisher (49 de ani), *CEO* la "RBS Holding NV", din 2008 este director la *it group* și *operațiuni financiare* la "Lloyds Banking Group PLC".Hessel Lindenbergh (67 de ani) președinte al *supervisory board* de la "ABN Amro Bank", respectiv președinte al *supervisory board* de la "Fortis Bank Netherland", între 1983 și 2003 a făcut parte din comitetul de administrație de la "ING Groep NV".Lindenbergh este membru al *supervisory board* de la "BHF – Bank AG", al "Banque Bruxelles Lambert SA", este membru (din 2002) al "Deutsche Boerse AG".Printre alții, din componența "Deutsche Boerse AG" mai fac parte: Manfred Gentz ("Zürich Financial Services AG"), Erhard Schipporeit ("BNP Paribas"), Hermann-Josef Lamberti ("Deutsche Bank AG"), Joachim Faber ("Allianz SE"), Richard Berliand ("J P Morgan Chase & Co").Ca fapt surprinzător, în comitetul de administrație de la "ING Groep NV" figura Violeta Ciurel (*CEO* al "Greenfield Insurance Operations Centra Europe").Alături de Violeta Ciurel se afla și Jeroen Van Der Veer (de la "Royal Dutch Shell PLC") și

Aman Mehta ("Tata Power Co Ltd" - "Tata Motors Co").În imaginea alăturată, Rockwell A Schnabel (în stânga) – ambasador al Statelor Unite la Uniunea Europeană se află împreună cu Jeroen Van Der Veer (în dreapta), la o întrunire a Grupului Bilderberg.

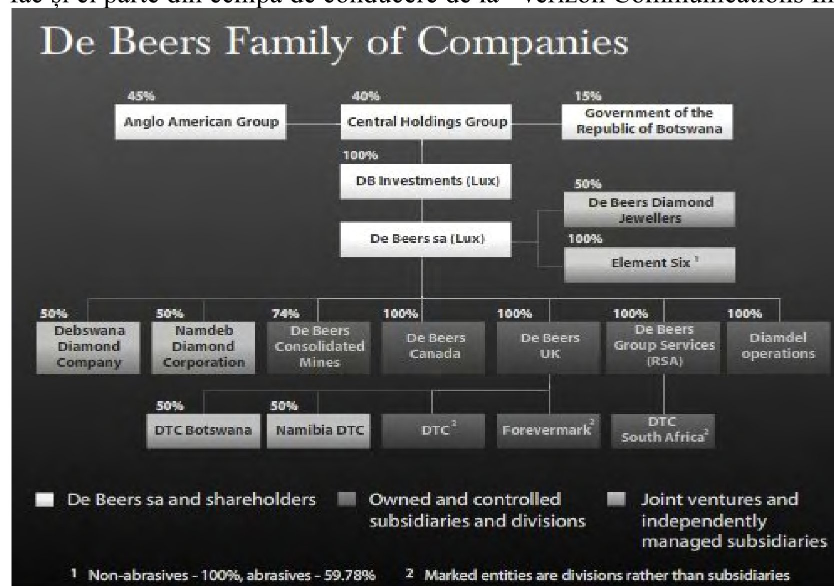
Deși sunt gestionate de persoane cu o pregătire economică destul de *solidă* și cifrele de afaceri sunt de ordinul a miliarde de dolari (sau euro), multe bănci au fost incluse în programele de *reanimare* (ziarul italian *Il Sole-24 Ore* din octombrie 2008).Prima acțiune a conducerii americane (în 5 septembrie 2008) a vizat "Fannie Mae" și "Freddie Mac" (primele două societăți care operează în zona *împrumuturilor*) pentru un total de 148 de miliarde de dolari (dintr-un plan de 520 de miliarde prevăzut de administrația Bush).După două săptămâni, concernul de asigurări "AIG" a primit un ajutor de circa 85 de miliarde de dolari.Printre societățile care au primit ajutor din partea statului se află: "Citigroup", "Bank of America", "J P Morgan Chase", "Goldman Sachs", "Merrill Lynch", "Morgan Stanley", "Wells Fargo", "Bank of New York".Cam ce salarii aveau cei din conducerea respectivelor bănci? Mai erau prezenți și în conducerea altor societăți? Cei vinovați de această stare de fapte au fost judecați și condamnați?

Nici guvernele europene nu au stat *cu mâinile în sân*.Islanda a naționalizat cele trei bănci ("Glitnir", "Landsbanki" și "Kaupthing").Marea Britanie a intervenit (în 17 februarie 2008) cu 38 de miliarde naționalizând "Northern Rock".Tot Anglia, în 29 septembrie 2008 a intervenit cu 17,5 miliarde pentru "Bradford & Bingley", respectiv cu 32 de miliarde pentre "Royal Bank of Scotland".Danemarca a intervenit pentru "Roskilde Bank" (în iulie 2008) și "EBN Bank" (în 22 septembrie 2008).Belgia a ajutat "Dexia" (la 30 septembrie 2008) pentru 6,4 miliarde de euro.Este rândul Olandei cu o contribuție de 11,3 miliarde de euro (29 septembrie 2008) în favoarea societății "Fortis".Statul elvețian a contribuit la salvarea "UBS" (în 16 octombrie 2008) cu 3,93 miliarde de euro.În Germania se evalua posibilitatea de salvare a "Hypo Real Estate" care a acumulat un deficit de 35 de miliarde de euro (cel mai mare din istoria germană).

În timp ce instituțiile proprii erau în pragul falimentului necesitând fonduri de miliarde pentru supraviețuire, administratorii acestor societăți aveau retribuții de milioane.Ziarul "The Guardian" (citat de *Il Sole-24 Ore* din 28 ianuarie 2009) face o scurtă prezentare a acestor administratori:
1 - Stan O'Neal (de la "Merrill Lynch"), în timp ce banca avea o pierdere de 60,5 miliarde de lire sterline (în august 2007), a primit indemnizații de circa 196,7 milioane de lire sterline.
2 – Jimmy Caine (de la "Bear Stearns") cu un deficit de 2,3 miliarde de lire sterline (același august 2007), a fost *răsplătit*

cu 164,2 miliarde de lire sterline.
3 – Lloyd Blankfein (de la ”Goldman Sachs”), cu un deficit în bancă de 19,4 miliarde de sterline, a primit 163,1 milioane de lire sterline.
4 – Dick Fuld (de la ”Lehman Brothers”), cu pierderi de circa 21,2 miliarde de lire, a primit 134,5 milioane ca *recompensă*.
5 – Sandy Weill (de la ”Citigroup”), cu 140,6 miliarde de lire sterline, a fost remunerat cu 121,7 milioane.
6 – Henry Paulson (de la ”Goldman Sachs”) a primit 119,9 milioane.
7 – Chuck Prince (de la ”Citigroup”) a primit 77,5 milioane.
8 – Bob Diamond (de la ”Barclays”) cu pierderi de circa 26,1 miliarde, a primit – *sărmanul* – doar 39,8 milioane.Respectivele recompense au fost primite începând cu 1999 (sau de când au fost nominalizați în funcția respectivă), iar lira sterlină avea cursul de 1,078 euro.

Raymond W Smith (70 de ani), a fost președinte și *CEO* la ”Bell Atlantic Corporation” între 1989 și 1998.Este membru al ”Carnegie Corporation”, ”Westinghouse”, ”US Airways”.Este președinte la ”Verizon Communications Inc” - o societate care asigură (prin subsidiare) comunicații în lumea întreagă.Operează pe două segmente, *domestic wireless* și *domestic wireline*.Compania furnizeză (în domeniul *wireless*) comunicații de tip VoIP (”Skype Mobile”), comunicații 3G, wi-fi, audio, video, accesibilitate (prin ”Android Market”, prin ”Apple Store”), la întreaga gamă de servicii.Societatea oferă suport EV-DO pentru *platformele* care utilizează ”Android”, ”Blackberry OS”, ”Web OS” și ”Windows Mobile” (folosite de telefoanele Motorola, Apple, HTC, LG, Samsung), suport 3G (”Apple iPad” și ”Samsung Galaxy Tab”), inclusiv suport pentru conexiunea la internet prin modem USB personal.Partea de *wireline* asigură, în parteneriat cu ”DirecTv”, așa numitul ”FIOS” - televiziune prin cablu, internet și telefonie.Raymond W Smith este director la ”Rothschild North America Inc”, la ”Stonebridge Technologies Inc”; este administrator la ”The Rockefeller Foundation”, președinte la ”The Rothschild Inc”, director la ”Five Arrows Capital”.În 1997 a devenit director la ”CBS Corporation” (până la cumpărarea acesteia de către ”Viacom”).Robert Lane (61 de ani) de la ”John Deere Financial” și M Keeth (64 de ani) de la ”Royal Dutch Shell PLC”, fac și ei parte din echipa de conducere de la ”Verizon Communications Inc”.

”De Beers Group”, ca parte a ”DB Investments SA”, are sediul general în Johannesburg (Africa de Sud) și a fost înființată în 1888. Operează în domeniul prospectării, exploatării și vânzării diamantelor.Are puncte de lucru în Botswana, Namibia, Africa de Sud și Canada.Președinte este Anthony Oppenheimer.

Jonathan Oppenheimer (42 de ani) este director managerial la ”DBCM”, membru al comitetului executiv și membru al comitetului de investiții de la ”The De Beers Group”, dar este prezent și în echipa de conducere de la ”Anglo-American PLC”.Pe lângă David de Rothschild, din grupul de conducere de la ”De Beers” mai fac parte: Cynthia Carroll (”Anglo-American PLC”), Nicolaus Freiherr von Oppenheim (de la ”Anglo-Ashanti Ltd” – un Christopher Freiherr von Oppenheim se află în conducerea ”Bank Sal Oppenheim Jr. & Cie” din Luxembourg), Chips Keswick (membru al familiei Keswick, singura care deține 20% din acțiunile grupului Rothschild, de la ”Arsenal Holdings PLC”).Imaginea de mai sus prezintă conexiunile dintre grupurile componente ale concernului ”De Beers”.”Anglo Gold Ashanti Ltd”, ”Anglo-American PLC”, ”Rio Tinto Zinc”, ”Rio Tinto Alcan”, ”Anglo-American Platinum Ltd” sunt societăți de exploatare minieră controlate de familia Rothschild și aceleași persoane pot fi întâlnite în comitetele de conducere ale acestor societăți.

Philip R Hamton (de la ”Royal Bank of Scotland Group PLC”) este prezent în conducerea de la ”Anglo-American PLC”.Peter L Woicke (de la ”The World Bank Group”) se află și în consiliul de la ”Anglo-American PLC”.Tot de la ”Anglo-American PLC”, Phuthuma Freedom Nhleko este prezent în cadrul conducerii de la ”British Petroleum PLC” - ”BP PLC”.Shirley Julius DeAnne (de la ”Roche Holding AG”), Brendan Nelson (de la ”Royal Bank of Scotland Group PLC”) fac parte din conducerea de la ”Puma Energy Zambia PLC” (unde este prezentă și Cynthia Carroll – de la ”Anglo-American”, ”De Beers”, dar și ”BP PLC”).

Nicolaus Freiherr von Oppenheim (65 de ani) s-a alăturat în 1968 grupului ”De Beers”.Este membru al *supervisory board* de la ”BHF-Bank AG”, și director la ”Diamond Trading Company”.În 2005 a devenit membru al *supervisory board* de la ”Bank Sal Oppenheim & Cie”.Din aprilie 1998 a fost director la ”Anglo Gold Ashanti Ltd” și până în aprilie 2011 a fost director la ”Anglo-American PLC”.Printre colaboratorii de la ”BHF-Bank AG” se află Michael Frenzel (de la ”TUI AG”) și Friedrich Carl von Oppenheim.

”British Petroleum PLC” - ”BP PLC”operează în circa 80 de țări, furnizând combustibil pentru transport, iluminat și încălzit, produse petro-chimice, gaze naturale, transport produse petroliere și GPL, având ca locații de funcționare Europa, SUA, Canada, Rusia, America de Sud, Asia, Australia și o parte din Africa.China, cu mult *trâmbițata* ei ”dezvoltare

economică”, a *lăsat* 34,3% din zona Yacheng (Marea Chinei de Sud) societății ”BP PLC”.Rezervele din zona Azerbaijanului se află și ele în atenția BP.Societatea are interese în zona Mării Nordului, dar și în zona arctică a Rusiei.Din punct de vedere istoric, societatea a fost înființată în 1889.Printre cei prezenți în consiliul de conducere de la ”BP PLC”, pe lângă Cynthia Carroll, se află Carl-Henric Svanberg (de la ”L M Ericsson Telephone Co”), Ian Davis (”McKinsey & Company Inc”).

Anthony Burgmans (63 de ani) este membru al comitetului de conducere de la ”CVC Capital Partners Ltd”.În 2004 a devenit *non-executiv director* al ”BP PLC”, respectiv a diverselor companyy din cadrul BP: ”BP Solar International”, ”BP Trinidad Tobago LLC”, ”Puma Energy Zambia PLC”.Este director la ”Intergama BV”, al ”World Resource Institute” și din 1991 face parte (cu diverse funcții) din conducerea de la ”Unilever PLC”.Este membru al *international advisory board* de la ”Allianz AG”.Din 1998 este prezent în consiliile de administrație de la ”ABN Amro Holding NV” și ”ABN Amro Bank”.Din 2006 este membru al *supervisory board* de la ”Akzo Nobel NV”Printre altele, este director în cadrul grupului de asigurări ”Aegon”.Printre cei prezenți în consiliile de conducere pe unde este prezent se află:
1 – la ”CVC Capital Partners Ltd” - Julian Michael Horn Smith (”UBS AG”), Rose Marie Bravo (”Tiffany & Co”), Véronique Morali)”Fimalac Développment SA”), Didier Bellens (”Belgacom SA”), Jürgen Heraeus (”Allianz SE”), Robert F Van Den Bergh (de la ”Tom Tom NV”), Tze-Ching Chan (”Bank of EastAsia Ltd”).
2 – la ”Aegon NV” - Leo M Van Wijk (de la ”Air France – KLM”), Robert J Routs (”Shell International Petroleum Co Ltd”).
3 – la ”Akzo Nobel NV” - Peggy Bruzelius (”Electrolux AB”), Dolf Van Den Brink (”Heineken NV”).
4 – la ”BP PLC” - John H Bryan (”The Goldman Sachs Group Inc”), Shirley Julius DeAnne, Michael H Wilson (”RBC Dexia Investor Services Ltd”).
5 – la ”World Resources Institute” - James W Owens (de la ”Kohlberg, Kravis, Roberts & Co”), Douglas R Oberhelman (”Caterpillar Inc”), Arbert Arnold Gore (”Google Inc”), Leslie Dach (”Wal-Mart Stores Inc”).

”Royal Dutch Shell PLC” funcționează drept companie independentă axată pe extragerea, prelucrarea, transportul, producerea (pe baza trestiei de zahăr) hidrocarburilor, având ca zone de activitate Canada, Australia, Danemarca, Brunei, Malaezia, Olanda, Nigeria, Norvegia, Oman, Anglia și Statele Unite.În 2008 și-a adjudecat zonele de producție din Algeria, Camerun, Egipt, Kazakhstan, **Libia**, Suedia, Alaska.Deține acțiuni de tip *50%-50%* cu ”Sabic” - Saudi Basic Industries Corp, respectiv ”Cnooc Petrochemicals Investment Ltd” (în complexul petrochimic de la Nanhai, prioritar pentru piața chineză).Pe lângă Jeroen Van Der Veer (de la ”ING Groep NV” - ”RBS Holding NV”) - președintele ”Royal Dutch Shell Petroleum Company” și *director manager* la ”Royal Dutch Shell PLC”, în comitetul de conducere de la ”Royal Dutch Shell Petroleum Co” se mai află: Hans Wijers (60 de ani, de la ”Akzo Nobel Salt BV”), Charles Holliday (62 de ani, de la ”DuPont Qualicon Inc”), Guy Elliot (55 de ani, de la ”Rio Tinto PLC”), dar și Josef Ackermann (de la ”Deutsche Bank AG”), respectiv Peter Voser – în calitate de președinte executiv și director executiv.

Peter Voser (53 de ani) a devenit (în septembrie 2004) membru al *Camerei de Comerț Americano-Elvețiene*, este director la ”Sirius International Insurance Corporation”, director la ”Catalyst Inc”.Între aprilie 2004 și aprilie 2006 a fost membru al *supervisory board* de la ”Aegon NV”.Din octombrie 2004 este director al ”Royal Dutch Shell Group”.A fost *director non-executive* (între aprilie 2005 și aprilie 2010) la ”UBS AG”.În martie 2011 a devenit director al ”Roche Holding AG”.Printre colaboratorii mai apropiați se află:
1 – la ”Roche Holding AG” - Arthur Levinson (”Apple Inc”), Christoph Franz (”Deutsche Lufthansa AG”), Paul Bulckke (”Nestlé India Ltd”).
2 – la ”Sirius International Insurance Corporation” - Brian E Kensil (”White Mountains Re Bermuda Ltd”), James Dimon (”J P Morgan Chase & Co”), John F Smith (”DirecTv”), Indra Nooyi (de la ”Pepsico Inc”, participantă – în mod constant la întrunirile Grupului Bilderberg), Richard K Templeton (”Texas Instruments Inc”), Tamil L Reller (”Microsoft Corporation”), Andrea Jung (”Avon Products Inc”), Mark Reuben (”Colgate Palmolive Co Distributors”), Gordon M Nixon (”Royal Bank of Canada”), Robert A McDonald (”Procter & Gamble Co”), Patricia Salas Pineda (”Levi Straus & Co”), Kathy H Hannan (”KPMG LLP”), Christie J B Clark (”Pricewaterhouse Coopers LLP”), Maureen McGuire (”Bloomberg LLP”), Muhtar Kent (”The Coca Cola Company”), Dino E Robusto (”The Chubb Corporation” - vezi perioada de început a lui Klaus J Mangold), Laszlo Bock (”Google Inc”), Lisa Kepinski (”Hewlett-Packard Company” sau ”HP”), Sharon L Allen (”Young Mens Christian Association – YMCA”), Gregory M Freiwald (”The Dow Chemical Company”).

”KPMG” este o societate multi-națională, cu sediul la Amsterdam.A luat ființă în 1987 prin fuziunea dintre ”Peat Marvick International” și ”Klynveld Main Goerdeller”.Are ca obiect de activitate orice tip de acțiune care presupune revizii și evaluări contabile, consultanță financiară, taxe, etc.*Piața internațională* o împarte cu celelalte ”trei surori”: ”Pricewaterhouse Coopers”, ”Deloitte & Touche” și ”Ernst & Young”.Până în 2002 a mai existat *o soră*, ”Andersen” (fosta ”Arthur Andersen”), înainte de falimentul ”Enron” din Statele Unite.Pentru anul 2008, totalul facturat a fost de circa 22,7 miliarde de dolari US.Peter Voser s-a numărat printre participanții adunării Grupului Bilderberg din 31 mai-3 iunie 2012, Chantilly, Virginia, Statele Unite).

”Catalyst Inc” este o societate non-profit ai cărei membri, prin funcțiile deținute (respectiv profesiunile exercitate), încearcă să creeze femeilor noi oportunități de afirmare, oferind (în același timp) asistență persoanelor din categoria ”LGBT” - lesbiene, gay, bisexuale, transexuale pentru integrarea în comunități, respectiv în mediile de afaceri.Societatea a luat ființă în 1962 (la New York) și are centre adiționale în California (Sunnyvale), Canada (Toronto), Elveția (Zug).”Young Mens Christians Association” - YMCA – este o asociație civică și socială.Sharon L Allen (directoare la ”Catalyst Inc”) este

și directoare la ”YMCA”, respectiv la ”Deloitte LLP”.Printre membrii mai importanți de la ”YMCA” se află Diana Taylor (de la ”Wolfensohn & Company LLC”).

Josef Ackermann (un alt director de la ”Royal Dutch Shell Petroleum”), 63 de ani, în anul 2010 a totalizat un venit de 6.453.172 euro.Din 1996 este membru al conducerii din cadrul ”Deutsche Bank AG”.Este președinte al ”Institute for International Finance”, vice-președinte și director la ”Zürich Financial Services AG”, este al II-lea vice-președinte al *supervisory board* de la ”Siemens AG”.Este membru al ”World Economic Forum”.Din 1990 este director la ”Credit Suisse” și între aprilie 2007 și aprilie 2007 a fost membru al *supervisory board* de la ”Bayer AG”.Până în iunie 2006 a fost director la ”Linde Group”, inițial ”Linde AG”).A făcut parte din echipa de conducere de la ”Deutsche Lufthansa AG” (între iunie 2003 și iunie 2006) și a fost membru al consiliului de administrație de la ”Vodafone Group PLC” (până în februarie 2002). Este vice-președinte al ”The Conference Board Inc”.Printre colaboratorii mai importanți se află:
1 – la ”Siemens AG” - Haakan Samuelson (”Scania AB”), Michael Diekmann (”Allianz SE”), Berthold Huber (”Volkswagen AG”).
2 – la ”Zürich Financial Service AG” - Donald T Nicolaisen (”Verizon Communications Inc”).
3 – la ”The Conference Board Inc” - Paul Volcker (de la ”Shinsei Bank Ltd”), Klaus Kleinfeld (”Alcoa Inc”).
4 – la ”Institute of International Finance” - Martin Blessing (”Commerzbank AG”), Caio Koch-Wesser (”Deutsche Bank AG”).Josef Ackermann a fost prezent (și el) la întrunirea Grupuliu Bilderberg din 2012.

Și pentru că la partea dedicată lui Anthony Burgmans s-a făcut referire la ”World Resources Institute”, câteva detalii despre Fernando Henrique Cardoso.A fost președinte al Republicii Federale Braziliene între 1995 și 2003.A fost ministru brazilian de externe între 1992 și 1993, respectiv ministru de finanțe (între 1993 și 1994).Din 2008 face parte din *latin american advisory board* de la ”Deutsche Bank AG” și este director la ”World Resources Institute”.

Revenind la David de Rothschild și ținând cont că acesta se ocupă cu gestionarea ”Rothschild North America Inc”, este mai mult decât logic ca David să se ocupe și de conducerea ”Rothschild Inc”.Înființată la New York (în 1967) ca bancă de investiții cu o gamă largă de servicii, ”Rotschild Inc” funcționează ca subsidiară a ”Rothschild North America Inc”.Printre cei aflați în comitetul de administrație de la ”Rothschild Inc” se numără:
A – François Henrot (64 de ani), președinte al activităților de investiții bancare, este *managing partner* la ”Rothschild & Cie Banque” (din 1997).Este membru al echipei executive de la ”BNP Paribas”.Din 1998 este director independent la ”Carrefour SA”, este director al ”BP France”, membru al ”Rothschild Continuation Holdings”, al ”Paris Orléans SA” (*Private Equity Arm*).Este membru al *supervisory board* de la ”Cogedim” Franța, respectiv ”Yam Invest NV”.A fost director la ”Eramet SA” între iulie 1999 și martie 2007.Este membru al grupului managerial de la ”NM Rothschild & Sons Ltd”.În 1997 a fost cooptat în conducerea ”Vallourec SA” (devenind membru al *supervisory board*).O carte de vizită impresionantă (mai ales în domeniul afacerilor) dacă ținem cont că este unul din absolvenții ENA – École Nationale d'Administration.Printre cei cu care se întâlnește în diferitele consilii de conducere se află:
1 – la ”Cogedim” - Olivier Piani (”Allianz Real Estate Germany Gmbh”).
2 – la ”Vallourec SA” - Patrick Boissier (”Alstom SA”), Michel de Fabiani (”Rhodia SA”), Jean-François Cirelli (”GDF Suez”).
3 – la ”Paris Orléans SA” (pe lângă Michel Cicurel, Éric de Rothschild și Robert de Rothschild) – Jacques Richier (”Allianz SE”).
B – Herwé Sawko, membru al ”*Private Equity Arm* – Paris Orléans SA”, este șef al investițiilor bancare pentru Orientul Mij- lociu, asigurând legătura dintre concernul Rothschild și zona Dubai, Emiratele Arabe Unite.
C – Michel Helou – șef achiziții și fuziuni la ”Rothschild Inc” este și conducător al ”Instituțiilor Financiare Regionale” de la ”Barclays Capital Inc”.În 2006 a înființat o ramură a societății Rothschild în Dubai.Este vice-președinte al *diviziei* ”Rothschild Investment Banking” pentru Orientul Mijlociu și Africa de Nord.
D – Peter Bird, *managing director* la ”Rothschild Inc”, este și *managing director* la ”NMR Rothschild & Sons Ltd”, respectiv face parte din echipa de la ”*Private Equity Arm* – Paris Orléans SA”.Este director independent (din mai 2007) la ”Vector Ltd”, respectiv director la ”Infraco Ltd”.
E – Paul Reynolds este șef al *financing advisory* de la ”Rothschild Inc”.
F – Gérard Worms (75 de ani) este *managing partner* la ”Rothschild & Cie Banque” (filiala din Franța), respectiv ”Rothschild & Cie SCS” (Franța).Este *advisor* la ”Ondeo Dégremont SA” și vice-președinte la ”Métropole Télévision M6”.Începând cu 1972 a deținut diverse funcții la ”Hachette Group”, respectiv ”Rhone Poulenc Group”.Între 1990 și 1995 a fost *CEO* la ”Compagnie de Suez”.În iunie 1998 a devenit membru al *supervisory board* de la ”Publicis Groupe SA” și director la ”Saatchi & Saatchi PLC”.Este director la ”Mercapital” (Spania) și ”Éditions Atlas SA” (Franța); este membru al *supervisory board* la ”Medias et Régies Europe SA” (Franța).Este prezent în cadrul ”Paris Orléans SA”, ”Francarep SA” (ambele din Franța).Este unul din directorii de la ”Financière Saint Merri” și *former deputy chairman* la ”Banque Privée Edmond de Rothschild Europe”.Printre oamenii de afaceri din *anturajul* acestuia se află:
1 – la ”Publicis Groupe SA” - Amaury de Sèze (”BNP Paribas”), Michel Cicurel (”La Compagnie Financière Edmond de Rothschild Banque”), Felix G Rohatyn (”Lazard Ltd”).
2 – la ”Saatchi & Saatchi Group Ltd” - David-Weil Michel (”Danone”), Léone Meyer (”Casino Guichard Perrachon & Cie SA”).
3 – la ”Métropole Télévision M6” - Gerhard Zeiler (de la ”RTL Group SA”).
G – Marc-Olivier Laurent (60 de ani), membru în comitetul de administrație de la ”Chateau Rieussec”, este *senior managing director* și președinte la ”Five Arrows Managers SAS” (o altă societate de investiții a grupului Rothschild).Este *mana-*

ging partner la ”Rothschild & Cie Banque”, director la ”Caravelle SA”; este membru al *supervisory board* de la ”Manutan International SA” (din martie 2001) și director la ”North-Est”.Este prezent (în calitate de membru al *supervisory board*) la ”DIL France SA” (parte a ”Deutsche Bank Group”).Printre colaboratori se află:

1 – la ”Caravelle SA” - Patrick Buffet (”Eramet SA”).Partea executivă de la ”Five Arrows Managers SAS” o *împarte* cu Javed Ahmad Khan – *managing director*, Victor Decrion (şef administrativ și *CFO*), Emmanuel Roth și Mireille Klitting (ambii pe post de directori manageriali).

Imaginea alăturată prezintă o parte de sala de reuniuni de la ”Banque Privée Edmond de Rothschild” din Geneva.

H – Michel Cicurel, absolvent în 1973 al ”École Nationale d'Administration”, face parte din majoritatea societăților din proprietatea familiei Rothschild.În 1999 a devenit membru al *supervisory board* de la ”Publicis Groupe SA”, iar din 2003 este director al ”Société Générale Group”.Este președintele consiliului de administrație de la ”e-Rothschild Services SA” (Franța).Este director la ”Banque de Gestion Edmond de Rothschild” - Franța, ”Banque Privée Edmond de Rothschild SA” - Elveția, ”LCF Rothschild Ltd” - Anglia, ”La Compagnie Financière Holding Edmond et Benjamin de Rothschild SA” - Elveția, ”La Compagnie de Trésorerie Benjamin de Rothschild SA” - Elveția.Este reprezentant permanent al ”La Compagnie Financière Edmond de Rothschild Banque” și ”Assurance Saint-Honoré SA” - Franța, ”Edmond de Rothschild Corporate Finance SA” - Franța, ”LCF Rothschild Asset Management Sa” - Franța, ”LCF Rothschild Multimanagement SAS” - Franța.Printre colaboratorii, cei mai importanți, se află:

1 – la ”Société Générale Group” - Robert Castaigne (”Sanofi”), Anthony Blake Wyand (”Lehman Brothers Inc”), Jean-Martin Folz (”Alstom SA”), Alain Clot (”Dexia SA”).

2 – la ”Banque Privée Edmond de Rothschild SA” - Veit D de Maddalena (”Rothschild Bank AG”).

O altă persoană, de mare importanță pentru grupul ”Lagardère”, implict pentru concernul ”EADS” este Michel Pébereau.Președinte al ”BNP Paribas”, 69 de ani, este președinte al ”Federației Bancare Franceze”, respectiv președinte al ”Federației Bancare Europene” (ca organizații profesionale).Și-a început cariera în calitate de inspector la ”Inspecția Generală de Finanțe” (din structura Ministerului Economiei) în 1967.A deținut diverse funcții (pe plan economic) în diverse guverne.A fost președinte al ”Banque National de Paris” între 1993 și 2000.A deținut funcții diverse în cadrul societăților din structura grupului ”BNP”, în diferite țări.A fost președinte al ”Crédit Commercial de France” între 1987 și 2000.Este vicepreședinte al ”Conferinței Monetare Internaționale”.Din 1993 este director la ”Saint Gobain”, iar din 1994 este director al ”ELF Aquitaine Group”.Începând cu 1991 a deținut funcții diverse în societăți ale grupului ”Lafarge” (unde deține acțiuni și Mugur Isărescu).În 2000 a devenit director independent la ”Total SA”, din 2005 la ”Pargesa Holding SA”, la ”EADS NV” din 2007, iar din 2010 este și unul din directorii de la ”AXA”.Este membru al *supervisory board* de la ”Société Anonime des Galeries Lafayette” (”Galeries Lafayette SA”), iar din 2002 este membru al Aspen Institute France.Este director reprezentativ la ”Renault SA”, membru al *supervisory board* la ”Dresdner Bank AG”.Este membru al *advisory panel* la ”Monetary Authority of Singapore”, al ”International Capital Markets Advisor Committee” (de la ”Federal Reserve Bank of New York”) și al ”Business Leaders Advisory Council” pentru autoritățile din Shanghai.Este prezent în conducerea de la ”Paris Europlace”.Prezența în conducerea atâtor instituții și organizații îl face să devină o persoană cu multe ”relații”:

1 – la ”BNP Paribas” (”BNP Paribas North America Inc”) - Louis Schweitzer (”Renault SA”).

2 – la ”AXA” - Markus Schenk (”E-ON AG”).

3 – la ”Pargesa Holding SA” - Paul Guy Desmarais (”Power Corporation of Canada”), Gérard Mestrallet (”GDF Suez”), Ségoèlene Gallienne (”Christian Dior SA”).

4 – la ”ELF Aquitaine Group” - Jacques Friedmann (de la ”Vivendi”), André-Levy Lang (”Paris Orléans SA”).

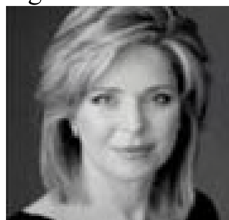
5 – la ”Total SA” - Daniel Bouton (”Veolia Environnement SA”), Anne Lauvergeon (”Vodafone Group PLC”), Patricia Marie Marguerite Barbizet (personaj important, de legătură, cu oamenii de televiziune din ”orbita” lui Rothschild).

6 – la ”EADS NV” - Hermann-Josef Lamberti (”Deutsche Bank AG”).

7 – la ”Lafarge” - Philippe P Dauman (”Viacom Inc”).

8 – la ”Saint Gobain” - Jean-Martin Folz (”Alstom SA”).

9 – la Institutul Aspen – Leonard H Fischer (”RHJ International SA”) dar și Condoleeza Rice, Leonard A Lauder, Walter Isaacson, Carl Bildt (prezent și la întrunirile Grupului Bilderberg), Madeleine K Albright (”Albright Stonebridge Group”), regina Noor a Iordaniei (în imaginea de mai jos) și, undeva pe la coada listei, Mircea Geoană.

10 – la ”Galeries Lafayette SA” - Jacques Calvet (”Société Générale Group”), Charles de Croisset (de la ”The Goldman Sachs Group Inc”).

11 – la ”Paris Europlace” - Marc Vienot (”Société Générale Group”), Didier Lombard (”Orange SA”), Pierre Richard (”Dexia SA”), Jean-François Dehecq (”Sanofi”), Michel Prada (de la ”Qatar Exchange” - prin care se face legătura cu alți invitați la *întâlnirile cinegetice* ale lui Ion Țiriac).

”Pargesa Holding SA” (inclusiv subsidiarele ei) asigură o gamă diversă de servicii: consiliere financiară în investiții și comerț, în industrie, cu precădere în țările Europei, în America de Nord și Australia.Comercializează produse începând cu minerale, materii prime pentru construcții, produse chimice și pentru îngrijire personală, telecomunicații, energie și gaze naturale, preluare, evacuare și tratare ape reziduale și industriale, preluare și tratare deșeuri (inclusiv menajere).Daniel Bernard este director la acest holding, iar în consiliul de conducere, printre cunoscuți, se află Marc-Henri Chaudet (”Credit Suisse Group”).

Ségolène Gallienne, 34 de ani, este manager relații publice la ”Belgacom”, respectiv ”Dior Fine Jewelry”.Din 1998 este *independent non-executive director* la ”NPM-CNP” (o companie privată de investiții, axată pe societății de dimensiuni medii, nelistate la Bursă, care au ca obiect principal de activitate energetice și industria petrolieră); este director la ”Pargesa Holding SA” din 2004 și din 2010 este director la ”Christian Dior SA”.Printre cei prezenți în conducerea de la ”Christian Dior SA” se află Eric Guerlain.La ”NPM-CNP” sunt prezenți Robert Castaigne (”Sanofi”), respectiv Jean-Pierre Hansen (”GDF Suez”).

La ”BNP Paribas”, unul din colaboratorii apropiați ai lui Michel Pébereau este Amaury de Seze.Director la ”BNP Paribas Capital” (66 de ani) este prezent și în comitetul de conducere de la ”Carrefour SA”.Președinte, *CEO* și membru al consiliului executiv la ”Carrefour SA” este Lars Olofsson (55 de ani).Printre persoanele cele mai importante, la nivel de relații de afaceri, se află:
1 – la ”Carrefour SA” - Anne-Claire Taittinger (”Starwood Capital Group”), Bernard Arnault (”LVMH Moet Hennessy Louis Vuitton) și Charles Edelstenne (”Dassault Systemes SA”).
2 – la ”Saatchi & Saatchi Group Ltd” (respectiv ”Publicis Groupe SA”) are posibilitatea să se întâlnească cu cei care lucrează în societățile familiei Rothschild: Michel Cicurel, Gérard Worms, Léone Meyer (de la ”Casino Guichard Perrachon & Cie SA”.
3 – la ”Imery SA” - Aldo Cardoso (”Rhodia SA”), David de Rothschild, Robert Peugeot (de la ”Simante SL”), Jacques Drijard (”Pargesa Holding SA”).
4 – la ”Groupe Industriel Marcel Dassault” - Serge Dassault.
5 – la ”Saur SA” - Olivier Bouygues (de la ”TF1 Group” - vezi partea dedicată Patriciei Barbizet și prezenței acesteia în ”TF1 Group”).

Lăsăm (pentru puțin) deoparte mediile de afaceri franceze și ne reîntoarcem la Charles Nathaniel Rothschild, respectiv ”RIT Capital Partners”.Întrucât la prezentarea lui Michel Pébereau a apărut și numele lui Leonard H Fischer (de la ”RHJ International”), sunt necesare datele următoare care nu fac decât să întregească prezentarea generală.Din ”RIT Capital Partners PLC”, alături de Rothschild, mai fac parte: Duncan Budge (56 de ani, director executiv, *COO* și director la ”J Rothschild Capital Management Ltd”), Mikael Breuer-Weil (48 de ani, director executiv și director pentru investiții), Arthur Wellesley (de la ”Sanofi Aventis”), James Leigh-Pemberton (”Credit Suisse Group”), Rick Sopher (”LCF Edmond de Rothschild Asset Management Ltd”) și William Winters (50 de ani, de la ”Renshaw Bay”).Este posibil (ca în funcție de capacități și de realizări) să apară modificări în componența acestei societăți.Din cele prezentate, lordul Rothschild este prezent în mai multe consilii de conducere, cu funcții diverse:
A - ”Renshaw Bay”, înființată în februarie 2011, la Londra, este o societate privată de investiții, care asigură consultanță pe piața *investițiilor alternative*.Willam Winters, fondator, *CEO* și președinte la ”Renshaw Bay”, din 2004 este prezent în societăți ale grupului ”J P Morgan”.În prezent este director la ”J P Morgan Cazenove Ltd”.
B - ”Genie Energy Corporation”, înființată în 2009, funcționează ca subsidiară a ”IDT Corporation”.Are sediul în Statele Unite și este axată pe producția de petrol și gaze naturale.Prin septembrie 2010 s-a anunțat cooptarea lui Rupert Murdoch în consiliul de conducere, respectiv a lui Eugene A Renna (Gene Renna), președinte și fost *COO* la ”Exxon Corporation”, respectiv vice-președinte executiv (după fuziunea ”Exxon” cu ”Mobil”) la ”Exxon Mobil”.
C - ”RHJ International” are mai multe domenii de activitate, fiind prezentă în Japonia, Asia, Europa și America de Nord. Asigură toată gama de servicii bancare, inclusiv consultanță în investiții pentru persoane fizice sau autorități locale (incluzând și gestionarea fondurilor de pensii).Se ocupă cu *design*-ul și producerea subansambelor (pentru industria de automobile și camioane) din aluminiu, respectiv dezvoltarea tehnologiei pentru autovehiculele cu propulsie electrică.Printre altele, gestionează complexul hotelier (teren de golf, servicii de relaxare și recreere, fitness, tenis) în prefectura Miyazaki din Kyushu, Japonia.Societatea are sediul la Bruxelles, în Belgia.Produsele de aluminiu ale societății sunt folosite în industria auto de către ”Nissan” (care face parte din grupul ”Renault SA”), ”General Motors”, iar în industria audio de înaltă fidelitate, de către producători ca ”Denon”, ”Marantz”, ”McIntosh”.”Columbia Music Entertainment Int” (”CME”) deține 25,5% din acțiunile ”RHJ International”.

Gerd Häusler, 61 de ani, director la ”RHJ International”, timp de 18 ani s-a aflat în consiliul de conducere de la ”Deutsche Bundesbank”.Din 1996 și până în 2000 a fost prezent în conducerea ”Dresdner Bank AG” din Frankfurt.

Mathias Döpfner, alt director de la ”RHJ International”, 49 de ani, este președinte și *CEO* la ”Axel Springer AG” din Berlin (din 2000).În 2006 a fost cooptat în echipa de conducere de la ”Time Warner Inc”, iar din septembrie 2008 este director la ”RHJ International”.Este prezent în *supervisory board* de la ”Deutsche Press Agentur – DPA” și este membru al ”Consiliului European al Ziariștilor”.Deține diverse funcții *de onoare* în ”American Academy”, ”Aspen Institute”, ”American Jewish Institute”.

Ronald Daniel, 82 de ani, începând cu 2005 este membru al comitetului de investiții și strategie de la ”RHJ International”.Face parte din conducerea de la ”Falcon Head Capital LLC”, iar între 1958 și 1988 a fost prezent în cadrul ”McKinsey & Company”.Este administrator de onoare la ”Brookings Institution” și director la ”Rockefeller University”. Printre colaboratori se află:
1 – la ”Falcon Head Capital LLC” - Michael Finkelman (”BNP Paribas Leveraged Finance Group”), Dennis D Swanson (”Fox Television Stations Inc”).
2 – la ”The Brookings Institution” - John Lawson Thornton (”Laura Ashley Holdings PLC”), Charles W Robinson (”Nike

Inc”), Ann Dibble Jordan (”Revlon Inc”), Warren Rudman (”Albright Stonebridge Group”), Kenneth W Dam (”Alcoa Inc”), Kenneth M Duberstein (”Boeing Co”), James D Wolfensohn (”Citigroup Inc”), John C Whitehead (”NYSE Euronext Inc”), Haim Saban (de la ”Saban Music Group Inc”), Mario Draghi (fost guvernator al Băncii Italiei și actual guvernator al ”Băncii Centrale Europene”).
3 – la ”Rockefeller University” - David Rockefeller (”The Partnership for New York City Inc”), Richard E Solomon (”CFR Inc”), Nancy M Kissinger, Richard G Rockefeller (”Rockefeller Brothers Fund”).

”The Brookings Institution” (la care Ronald Daniel este unul din administratori) este o organizație educațională non-profit, oferind programe de cercetare în domeniile economiei, politicii externe, studiilor guvernamentale, respectiv al *politicii metropolitane*.A fost înființat în 1916 și are sediul la Washington.Din multitudinea de ”băgători de seamă” și ”bine intenționați” de la acest institut, în ”armonie” cu tematica materialului, trei persoane sunt demne de atenție.

1 – John Lawson Thornton, 58 de ani, este membru al *international advisory council* din ”China Investment Corporation”.Este director al secției *global leadership* din ”Universitatea Tsinghua” din Beijing.Este director independent la ”Industrial and Comercial Bank of China”.Este director non-executiv la ”HSBC North America Holdings Inc”.Din martie 2003 este profesor al ”Universității Tsinghua”, primul profesor non chinez din R P Chineză (din 1949 încoace).Este membru al ”CFR”, al ”Asia Society” (o societate *bilaterală* SUA-Asia, creată în 1956 la New York, cu rolul ”întăririi” legăturilor, ”schimburilor” culturale între Asia și Statele Unite).Este director la ”IMG Worldwide Inc” (o societate specializată în sport, divertisment, media, elaborând și gestionând evenimente sportive, prezentări de modă, life-style.Tot ce ține de domeniul sportului, de la licențe de sponsorizare, drepturi de autor pentru antrenori, sponsorizări media, respectiv sponsorizări sportivi, drepturi de difuzare, transmisiile olimpice în lume – este gestionat de ”IMG Worldwide Inc”.Societatea a fost înființată în 1960 și are sediul la Cleveland, în Ohio).Între 1994 și 2004 a fost director independent non-executiv la ”British Sky Broadcasting Group PLC”, iar între 1995 și 2004 a fost *advisor* la ”Laura Ashley Holdings PLC” (o societate axată pe designul, producerea, comercializarea și distribuția accesoriilor – iluminat, mobilier, țesături – necesare în amenajările interioare).Între 1998 și 2003 a făcut parte din conducerea de la ”The Goldman Sachs Group Inc”, iar între 2003 și 2010 a fost prezent în comitetul de administrație de la ”Intel Corporation”.Din 1996 este prezent în consiliul de conducere de la ”Ford Motor Co”, din 2003 este director la ”DirecTv”, din 2004 este director la ”News Corp”, respectiv ”Nokia Corporation”.În 2004 a fost admis în consiliul de conducere de la ”China Netcom Group Corp Ltd” (din Hong Kong) și ”China Netcom (Group) Company Limited”.Schimburile ”creative” de idei le realizează cu:
1 – la ”Ford Motor Co” - James H Hance (”The Carlyle Group”), Irvine O Hockaday (”Estée Lauder Companies Inc”).
2 – la ”The Brookings Institution” - Henry B Schacht (”Alcoa Inc”).
3 – la ”Asia Society” - Stephen Allen Schwartzman (”The Blackstone Group”), Harold McGrow (”McGraw Hill Companies Inc”), Dolores Wharton (”Center for Strategic and International Studies – CSIS Inc”).Fiind și unul din profesorii de la ”The Yale School of Management” este un apropiat al lui Wilbur L Ross.

Theodore J Forstmann, 72 de ani, este președinte și *CEO* la ”IMG Worldwide Inc”.Este director la ”International Rescue Committee”, la ”Cato Institute”, iar între 2001 și 2010 a fost director la ”Citadel Broadcasting Corporation”.Face parte din echipa de conducere de la ”Gulfstream Aerospace Corporation” (din noiembrie 2003).Alături de Thornton și Forstmann, din conducerea de la ”IMG Worldwide Inc” mai fac parte: John C Mack (”Credit Suisse Securities – USA – LLC”) și Evelyn de Rothschild (președinte la ”Rothschild & Cie Banque”).Printre colaboratori și apropiați se află:
1 – la ”International Rescue Commitee” - Henry Kissinger (”Rubikon Partners”), William J Van Den Neuvel (”Asia Society”), Felix G Rohatyn (”Lazard Ltd”) dar și ”prietenul românilor” - Elie Wiesel (”Four Winds Inc”).

Lee H Hamilton este unul dintre colaboratorii lui Thornton de la ”Laura Ashley Holdings Inc” și membru al Comisiei Trilaterale.Este prezent în cadrul conducerii de la ”Carbon Motors Corporation”, dar face parte și din comitetul de conducere de la ”Albright Stonebridge Group” (numele alternativ este ”Stonebridge International LLC”).Este unul din administratorii de la ”German Marshal Fund”, respectiv administrator de onoare al ”The Brookings Institution”.Timp de 34 de ani a fost senator al Statelor Unite pentru Indiana.A fost director al ”National Security Agency – NSA”, respectiv ”Central Security Service – CSC”.A fost vice-președinte al comisiei pentru cercetarea evenimentelor din 9-11 septembrie (sâc!). ”Carbon Motors Company”, înființată în 2003, în Atlanta (Georgia), Statele Unite se ocupă de parcul auto necesar poliției, respectiv unităților pentru operațiuni speciale.Hamilton este membru permanent al *president's foreign intelligence advisory board, president's homeland security advisory council*, al *FBI director's advisory board*, al *CIA director's economic intelligence advisory panel*, al *defense secretary's national security study group* și al *US Department of Homeland Task Force*. Din 2004 este director al ”BAE Systems Inc” (cunoscută inițial ca ”BAE Systems North America Inc”).Printre colaboratori:
1 – la ”BAE Systems Inc” - Andrew Inglis (”British Petroleum – BP LC”), Michael Chertoff (”Chertoff Group”).
2 – la ”German Marshal Fund of the United States” - John Alan Ross (”Deutsche Bank Trust Corporation”).

Simon M Robertson, 70 de ani, alt colaborator de la ”Laura Ashley Holdings Inc” al lui Thornton, este director independent non-executiv la ”Inchcape PLC” și director la ”Goldman Sachs International”.Începând cu 2004 este președinte non-executiv la ”Rolls Royce Holdings PLC” (producătoare de turbopropulsoare pentru avioane și elicoptere, dar și autovehicule de lux); din 2005 este director non-executiv la ”The Economist Group Ltd”, iar din 2006 face parte din comitetul de administrare al ”HSBC Holdings PLC”.Dintre colaboratori se remarcă:
1 – la ”Rolls Royce Holdings PLC” - John D McAdam (”Akzo Nobel NV”), Ernesto Zedillo (”Procter & Gamble Co”), Ratan N Tata (”Tata Steel Limited”), Mustafa Vehbi Koç (”Arçelik AS”).În calitate de președinte la ”Koç Holding AS” (Tu-

rcia), Mustafa Vehbi Koç este o prezență constantă la întrunirile Grupului Bilderberg.
2 – la ”The Economist Group Limited” - Lynn Forester de Rothschild (”LNG Holdings SA”).

Revenind la John L Thornton, spuneam că din 2004 face parte din consiliul de administrație de la ”Nokia Corporation”, o companie care nu are nevoie de nici o prezentare.Trebuie menționat doar un singur lucru: a fost înființată în 1865. Din totalul celor prezenți în consiliul de administrație de la ”Nokia Corporation”, două persoane vor fi tratate mai ”pe larg”: Stephen Elop (director, președinte și *CEO* la ”Nokia”) și Henning Kagerman (președinte al *supervisory board* de la ”Münchener Rückversicherungs Gesellschaft – Munich Re Group”).Isabel Marey-Semper (49 de ani, prezentă în comitetul de conducere de la ”Nokia Corporation” este prezentă și în conducerea ”PSA Peugeot Citroën”).

Stephen Elop, 48 de ani, director, președinte și *CEO* la ”Nokia Corporation” (din septembrie 2010), a câștigat în 2010 circa 6.658.926 de euro.Între 1998 și 2006 a deținut funcții de conducere în cadrul ”Adobe Macromedia Software LLC”; a fost *COO* la ”Juniper Networks Inc” (între ianuarie 2007 și ianuarie 2008).Din februarie 2008 și până în septembrie 2010 a deținut diverse funcții în conducerea ”Microsoft Corporation”.

Henning Kagerman, 64 de ani, din 1982 este prezent în consiliul de administrație de la ”SAP AG – Systems Applications in Data AG”.În mai 2007 a devenit director la ”Nokia Corporation”, iar din 2009 este director la ”Wipro Ltd”.Este membru al *supervisory board* de la ”Munich Re Group” din iulie 1999, iar din 2000 este prezent în *supervisory board* de la ”Deutsche Bank AG”.Până în iulie 2006 a fost membru al conducerii la ”Daimler Chrysler Services AG”.Începând cu februarie 2009 face parte din conducerea ”Deutsche Post AG”, iar din mai 2010 este prezent ca membru al *supervisory board* la ”BMW Group”.”Wipro Ltd”, înființată în 1945, are sediul în Bangalore (India) asigură tehnologie software și hardware în domeniul IT și al *business application services*: tehnologie pentru comunicații *wan-wide area network*, respectiv *wireless lan*; produse de igienă și înfrumusețare pentru piața indiană și cea asiatică, produse pentru iluminat.O altă categorie a serviciilor furnizate de ”Wipro Ltd” se referă la acționări hidraulice, producând toate cele necesare în acest domeniu: cilindri, supape, pompe, distribuitoare, conectică, etc.Împreună cu ”General Electric” (care deține 51%), ”Wipro Ltd” a realizat (deținând 49%) un *joint venture* numit ”Wipro GE Medical Systems Private Ltd”.”Yardley”, ca *brand* din industria cosmetică, face parte din ”Wipro Ltd”.Mulți din colaboratorii acestuia de la ”Deutsche Bank AG” sunt cunoscuți, fiind numiți cam de fiecare dată când se făcea referire la această bancă.
1 – la ”Wipro Ltd” îl are aproape pe Narayanan Vanghul (”Mahindra Ltd”).
2 – la ”BMW Group” - Robert W lane (”John Deere Financial”), Joachim Milberg.

Joachim Milberg, 68 de ani, este prezent cu câteva funcții în cadrul conducerii de la ”BMW Group”.Și-a început activitatea la ”Bayerische Motoren Werke – BMW AG” în 1993.Este membru al consiliilor de administrație al diferitelor reprrezentanțe BMW din străinătate, respectiv al instituțiilor financiare care fac parte din ”BMW Group”: ”BMW Capital PLC” (Anglia), ”BMW Finance NV” (Olanda), ”BMW US Finance Capital LLC”.Este președinte al *supervisory board* de la ”Festo AG”, iar din 2005 face parte din conducerea de la ”MAN SE” (denumire alternativă ”MAN AG”).Din 2007 este prezent și în conducerea de la ”SAP AG”.Este membru al *supervisory board* de la ”Allianz Versicherungs AG”.Din 2003 este director la ”John Deere Financial Credit Company”.Este membrual *statutory board* de la ”Leipziger Mese Gmbh”.Începând cu anul 2000 a fost prezent cu funcții diverse în societăți diferite ale grupului ”Royal Dutch Shell”, iar din mai 2005 face parte din *supervisory board* de la ”Bertelsmann AG”.În planul afacerilor colaborează cu:
1 – la ”BMW Group” - Bertin Eichler (”ThyssenKrupp AG”).
2 – la ”SAP AG” - Erhard Schiporreit (”BNP Paribas”).
3 – la ”John Deere Financial” - Thomas H Patrick (”Bank of America Corporation”).
4 – la ”Bertelsmann AG” - Hartmut Ostrowski (”RTL Group SA”), Hans Dieter Pötsch (”Volkswagen AG”), Bodo Uebber (”Daimler AG”).

Karl-Ludwig Kley, 61 de ani, prezent în comitetul de conducere de la ”BMW Group ”este președinte al consiliului executiv, dar și *general partner* la ”Merck KgaA”.A fost *CFO* la ”Deutsche Lufthansa AG” până în iulie 2006 și face parte din consiliu executiv de la ”LSG Lufthansa Service Holding AG”.Este director al ”Amadeus IT Holding SA” și din mai 2007 este membru al *supervisory board* de la ”Bertelsmann AG”.Este prezent în conducerea societății ”Vattenfall Europe Berlin Ag & Co KG” (cunoscută și ca ”Bewag AG”) din februarie 2002.Este membru al consiliului european de la ”Deutsche Bank AG”, respectiv membru al *advisory board* de la ”AXA Konzern AG”.Din 2005 este prezent în conducerea ”HSBC Trinkaus & Burkhardt AG”.Între iunie 2005 și august 2007 a fost prezent în consiliul de conducere de la ”MAN SE”.Printre colaboratori:
1 – la ”Merck KgaA” - Theo Siegert (”E-ON AG”).
2 – la ”Deutsche Bank AG” - Dieter Zetsche (”Daimler AG”), John E Bryson (”Kohlberg, Kravis, Roberts & Co), Johannes Teyssen (”E-ON AG”), Bernd Pischetsrieder (”Allianz SE”).
3 – la ”HSBC Trinkaus & Burkhardt AG” - Sieghardt Rometsch (”EnBW Energie Baden Wuerttemberg AG”), Harold Hörauf (”Deutsche Boerse AG”), Dennis J Snower (”Allianz SE”).

Partener de discuție la colocviile de la ”The Brookings Institution” (alături de John L Thornton) este și Henry B Schacht, 76 de ani, *senior advisor* la ”Alcoa Inc”.Poate ar fi trecut neobservat, dar vârsta și faptul că este membru al comitetului managerial de la ”Warburg Pincus LLC”, poate stabili o posibilă legătură cu Hjalmar Schacht (fostul bancher al celui de-al III-lea Reich, mai ales că Hjalmar Schacht l-a cunoscut personal pe Warburg).Henry B Schacht a fost director al

”American Telephone and Telegraph Company”, la ”Alcatel Lucent”, la ”Chase Manhattan Bank”, respectiv ”Chase Manhattan Corporation”.A fost director la ”Johnson & Johnson”, respectiv al ”New York Times Co”.Este președinte al ”Ford Foundation”, președinte la ”Avaya Inc”, director la ”Agere Systems Inc” (înființată în 2007, în Allenton-Pennsylvania, funcționează ca subsidiară a ”LSI Corporation” și operează în sectorul telecomunicațiilor, a logicii de control pentru aparatura mecano-electronică – *hard disk* – a aparaturii audio-video digitale, memoriilor și comunicațiilor protejate de date).Este administrator de onoare al ”The Brookings Institution” și director al ”Committee Encouraging Corporate Philantropy”.Din 1971 este director la ”CBS Inc”.În 1994 a devenit director al ”Closure Systems International Inc” [o societate înființată în 1972, la Indianapolis, care funcționează ca subsidiară a ”Reynolds Packaging Group” și are ca obiect de activitate producerea oricărui fel de recipiente din plastic sau aluminiu (doar Schacht este director la ”Alcoa” - producătoare de aluminiu)]. Din 1998 este prezent și în comitetul de conducere de al ”Knoll Inc” (o societate înființată în 1938, care are ca scop conceperea, producerea și vinderea țesăturilor necesare în amenajările interioare, respectiv prelucrarea și vinderea pielăriei fine, cu predominanță în America de Nord).Lee Hamilton este membru al CFR, iar printre apropiații de la ”Warburg Pincus LLC” se află și Wieslaw Rozlucki (”Warshaw Stock Exchange”).

2 – John C Whitehead, participant la luptele din Normandia, Iwo Jima și Okinawa, în 1947 a absolvit cursurile Universității Harvard.În 1976 a devenit vice-președinte și *senior partner* la ”Goldman Sachs & Co”.Între 1985 și 1989 a fost vice-secretar de stat sub conducerea lui George Shultz.Este președinte al ”The Federal Reserve Bank of New York”, *former director* la ”NYSE Euronext Inc”, administrator de onoare la ”The Brookings Institution”, director la ”Rockefeller University”, la ”The J Paul Getty Trust Inc”.Este director la ”International Executive Service Corps”, ”The Nature Conservancy Endowment Fund”, ”Business Executives For National Security”, ”The Harvard Business School Club of Greater New York Inc”, ”East West Institute”, ”National Humanities Center”, ”Committee Encouraging Corporate Philantropy”.Este administrator la ”Eisenhower Exchange Fellowships” și administrator de onoare la ”Lincoln Centre Theater”.Este director al *american advisory board* de la ”Christie's Inc”, respectiv director la ”The Andrew W Mellon Foundation”.Este prezent în comitetul de conducere de la ”Asia Society”.

Este membru al *advisory council* la ”Technoservice Inc”.”NYSE Euronext Inc” se ocupă de operațiunile de pe piețele de capital, elaborând strategii pentru respectivele piețe, acționând prin: ”New York Stock Exchange – NYSE”, ”NYSE Arca Inc”, ”NYSE Amex LLC” și sediile europene ale ”Euronext” (”Euronext NV” din Paris, Amsterdam, Bruxelles și Lisabona).Privitor la colaboratori și apropiați, vor fi câteva surprize:

1 – la ”Christie's Inc” (și ”Christie's International PLC”) - Usha Mittal (”Arcelor Mittal”), Patricia Marie Marguerite Barbizet (”PPR SA”), Nancy M Kissinger (de la ”Rockefeller University”), Lynn Forester de Rothschild (”LNG Holdings SA”), Ginevra Elkann (din familia lui John Elkann – aflat la conducerea grupului FIAT și nepot al lui Giovanni Agnelli), Johan Georg Prinz von Hohenzollern, J Tomilson Hill (”The Blackstone Group”).
2 – la ”International Executive Service Corp” - Frank C Carlucci (”Plurisystem Therapeutics Inc”, dar și ”The Carlyle Group”).
3 – la ”Asia Society” - Harold McGraw (”The McGraw – Hill Companies Inc”, la care Deven Sharma-56 de ani este președinte la ”Standar & Poor's”, iar Harold McGraw se află în consiliul de conducere de la ”Unilever”, ”Us-China Business Council”, ”US-India Council”, respectiv ”Conoco Phillips Ltd”-Anglia),Thomas E Freston (”Dreamworks Animation SKG Inc”), Gregory J Fleming (”Morgan Stanley”), Karen Elliott House (”The Rand Corporation”), Dinyar S Devitre (”Kraft Foods Inc”), Dolores Wharton (”Center for Strategic and International Studies”), Jon Anda (”Credit Suisse Group”), Stephen H Long (”Citigroup Inc”), Charles P Rockefeller și John P Rockefeller, Tom Brokaw (”Robin Hood Foundation” - pe unde se află și un Rothschild).
4 – la ”International Rescue Committee” - Theodore J Forstmann (”IMG Worldwide Inc”), Henry Kissinger (”Rubikon Partners”), Sandra Feldman (”American Federation of Teachers”), Elie Wiesel (”Four Winds Inc”).
5 – la ”Technoserve Inc” - Paul Söröș.
6 – la ”Committee Encouraging Corporate Philantropy” - Timothy P Flynn (”KPMG International”).

3 – Ultimul ”bine-intenționat” din *triumviratul* amintit (cu puțin înainte) este Haim Saban, 68 de ani, evreu născut în Egipt, posesor de pașaport al statului Israel, acționar cu o cotă de *control* la compania de telecomunicații ”Bezecq”.Mai este numit și *Domnul Trei Miliarde*; a fost ”sponsorul” lui Hillary Clinton și ziarul italian ”Corriere de la Sera” (26 noiembrie 2009) îl anunța ca posibil cumpărător a 50% din acțiunile de la... ”Al Jazeera”.Tot în perioada respectivă, la Tel Aviv se lansa ”Reality Gay”.

Haim (în fotografia din stânga) este fondator și *CEO* la ”Saban Capital Group”, fondată în 2001 (cu sediul la Los Angeles), o societate axată pe investiții private în media, divertisment și comunicații.Haim Saban își începe activitatea în 1975 cu o companie independentă de înregistrări, iar debutul în televiziune îl face în 1988 cu ”Saban Entertainment”.Între 1997 și 2001 a fost *CEO* la ”Fox Family Worldwide” pe care, împreună cu Murdoch (în octombrie 2001) o vinde către ”The Walt Disney Company”.Este director și *CEO* la ”KSF Corp”, respectiv *CEO* la ”German Media Partners”.Se află (în calitate de membru al *supervisory board*) la ”ProSieben SAT1 Media AG”.În 1999, împreună cu soția lui, a pus bazele ”Saban

Family Foundation".Face parte dintre cei prezenți la "The Brookings Institution", este președinte și *CEO* la "Saban Music Group Inc" (fondată în 1983, la Los Angeles; activează în industria muzicală, dar furnizează și coloanele sonore pentru desene animate, etc).Din 2003 este director la postul francez de televiziune "TF 1"; între 2004 și 2010 a fost director la "DirecTv", iar din 2007 este președinte executiv la "Univision Communications Inc" (o companie înființată în 1992, cunoscută inițial cu denumirea de "Perenchi Communications Inc" și care, în iunie 1996, își schimbă denumirea în "Univision Communications Inc").Această companie (și prin subsidiarele ei) acționează în domeniul televiziunii, al radioului și al *interactiv media*.Prin "Tele Futura Network" se adresează vorbitorilor de limbă spaniolă din SUA, respectiv Puerto Rico.

Și revenim la colaborarea dintre Michel Pébereau și Olivier Bouygues (de la "Bouygues SA"", acesta din urmă fiind prezent și în conducerea de la "TF 1", alături de Haim Saban, respectiv Patricia Marie Marguerite Barbizet.

Patricia Barbizet, 55 de ani, face parte din comitetul de conducere al "Télévision Française TF 1" din iulie 2000. Este administrator la "Artémis" ("Groupe Artémis" a fost înființată în 1992 în Franța, și fiind o companie de investiții, se ocupă de *restructurarea* și *revitalizarea* domeniului afacerilor din Franța, activând în comunicațiile mobile, transmisii prin satelit, real estate, servicii și rezervări *on-line*; această societate s-a ocupat și de operațiunea "Nissan Life Insurance" din Japonia") și este prezentă în conducerea de la "Financière Pinault" (unde este *CEO*), societate la care, François Pinault și François-Henri Pinault, sunt prezenți șiîn conducerea de la "Artémis Groupe".În decembrie 1992, Patricia Barbizet a devenit președintă la "Pinault-Printemps-Redoute SA" (societate la care în 2005 a devenit vice-președintă)."PPR SA", fondată în 1963 la Paris, prin subsidiarele ei, operează în domeniul comerțului *cu amănuntul* al produselor electronice, audio, video, soft și jocuri, funcționând și ca un *book and music store*.Se ocupă cu concepția, producerea și comercializarea produselor sub numele de *Puma*, respectiv *Tretorn*.Se ocupă cu producerea articolelor de lux (îmbrăcăminte, parfumerie) sub denumirile: "Gucci", "Bottega Veneta", "Yves Saint Laurent","Balenciaga", Boucheron", "Sergio Rossi", Alexander McQueen" și "Stela McCartney".În septembrie 2003, grupul "PPR" și-a mărit cota de acțiuni din "Gucci Group" la 67,34%.Partea de vânzări este asigurată de *societăți-fiice*: "Conforma", "Fnac", "Mobile Planet", "Printemps", "Red Cats", "Orcanta", Cfao".

Patricia Barbizet este membră a comitetului de administrație de la "Gems III" (o companie fondată în 2005, în Hong Kong, axată pe investiții în zona Asia Pacific, cu precădere China, India și Japonia), este președinta comitetului de investiții de la "Fonds Stratégiques d'Investissement" (înființată în Franța în 2008, ca fond de investiții al "Caisse de Dépôts et Consignations" - un fel de "CEC" francez).Este prezentă în consiliile de conducere de la "Christie's International PLC" (Anglia), "Fnac SA", "Air France".Este membră a *supervisory board* de la "Gucci Group NV" din iulie 1999.Este *non-executiv director* la "Tawa PLC" (o companie de asigurări, fondată în 2001 la Londra, cu *teren de acțiune* în Anglia și Statele Unite, funcționând ca subsidiară a "Financière Pinault SA"), respectiv "Saipem SA" (o companie franceză înființată în Franța în 1974, având ca obiect de activitate petrolul și gazele naturale, gazele lichefiate, lucrări de inginerie și construcții – fluviale și maritime, chimie-petrochimie și industrie energetică).Din 1998 este directoare la "Bouygues SA", din 2003 este director independent la "Air France – KLM", iar din 2008 este directoare și președintă a comitetului de audit de la "Total SA".Colaboratorii sunt *pe măsură*:

1 – la "PPR SA" - Aditya Mittal ("Arcelor Mittal"), Luca Cordero di Montezemolo ("Charme Investments SCA", dar și șeful diviziei "Ferrari" din cadrul Grupului "FIAT"), Phillippe Lagayette (J P Morgan & Cie SAS").
2 – la "Bouygues SA" - Patrck Kron ("Alstom SA"), Georges Chodron de Courcel ("BNP Paribas"), Colette Lewiner ("Cap Gemini SA").
3 – la "Christie's Inc (International PLC)" - Usha Mittal ("Arcelor Mittal"), Lynn Forester de Rothschild ("LNG Holdings SA"), Christopher Balfour (rudă cu cel care a *semnat* "Declarația Balfour").
4 – La "Gems III" - Henry Kissinger ("Rubikon Partners"), Eloy Michotte ("Compagnie Financière Richemont SA" - de văzut cine controlează și administrează societatea "Cartier"), Henry Michael Pearson Milles ("British Petroleum PLC").
5 – la "Tawa PLC" - Anthony John Hamilton ("AXA").
6 – la "Fonds Stratégiques d'Investissement SA" - Luc Rousseau ("Renault SA").

Și ne reîntoarcem la "RIT Capital Partners", la directorii ei, să vedem prin ce *domenii* s-a afirmat fiecare.

A – David Haysey, 55 de ani, pe lângă funcția de la "RIT Capital Partners" este și șeful "Continental European Equities" din cadrul "Deutsche Asset Management", respectiv manager la "Anglo & Overseas PLC".Este și *executive officer* la "SG Warburg Group PLC"."Warburg Pincus LLC" a fost înființată în 1939 la New York, are filiale în Asia, Africa, Europa și America de Nord și acționează ca un fond de investiții privat, în orice domeniu posibil, inclusiv sănătate.Alain J P Belda (67 de ani), director-manager la "Warburg Pincus LLC", din 2009 este director independent la "Renault SA".Belda a fost director al reprezentanțelor "Alcoa" din străinătate, este membru al "The Business Council", "Business Round Table", al "Committee to Encourage Corporate Philantropy", "World Business Council for Sustainable Development", "World Economic Forum" și "International Business Council".Belda este unul din administratorii de la "Ford Foundation", de la "The Conference Board Inc"; este director la "The Partnership for New York City Inc".În 1997 a devenit director la "Citicorp", respectiv al "Citigroup Inc"; din 1998 face parte din conducerea unor *societăți-satelit* ale grupului "Alcoa".Între 2000 și 2007 a fost director la "E I DuPont de Nemours and Company".Din 2007 este director la "DuPont Automotive Co", iar din 2008 este unul din directorii de la "IBM Corp".Printre colaboratorii lui Belda se află:

1 – la "Renault SA" - Thierry Desmarest ("Total SA"), Carlos Ghosn ("Nissan Motor Co Ltd"), Bernard Delpit ("PSA Peugeot Citroën").
2 – la "The Partnership for New York City Inc" - Lloyd C Blankfein ("The Goldman Sachs Group Inc"), Jeffrey M Peek ("Barclays PLC"), Seth Waugh ("Deutsche Bank AG").
3 – la "DuPont Automotive Co" - William Kane Reilly ("Acqua International Partners"), Lois D Juliber ("Kraft Foods

Inc”), Richard H Brown (”Joseph E Seagram & Sons Inc”) dar și Sean C O'Keefe (”EADS North America Inc”).

B – Duncan Budge a fost timp de 6 ani la ”Lazard Brothers & Co Ltd”.Din 1998 este director al ”J Rothschild Capital Management Ltd” în adunările ”RIT Capital Partners”.În 1995 a devenit *COO* și director executiv la ”RIT Capital Partners PLC”.Este director la ”The World Trust Fund”.La ”RIT Capital Partners”, printre colaboratorii mai importanți se află Rick Sopher (”La Compagnie Financière Edmond de Rothschild Asset Management Ltd”), iar la ”The World Trust Fund” poate *schimba opinii* cu Jeremy W Sillem (”RHJ International SA”).

Fiind unul dintre acționarii concernului ”EADS”, grupul ”Daimler AG” nu mai are nevoie de nici o introducere, orice cuvânt fiind de prisos.”Daimler AG” acționează pe cinci *direcții* principale: ”Mercedes Benz Cars”, ”Daimler Trucks”, ”Mercedes Benz Vans”, ”Daimler Buses” și ”Daimler Financial Services”.O a șasea direcție o constituie producția de autoturisme din categoria *extralux* sub titulatura de ”Maybach”.În iunie 2011 ”plănuia” asocierea cu ”Robert Bosch Gmbh” pentru producerea bateriilor pentru vehiculele cu propulsie electrică, respectiv propulsie hibridă.Din punct de vedere istoric, compania a fost înființată în 1883.În imaginea de mai jos, Jürgen E Schrempp de la (fosta) ”Daimler Chrysler AG” ajunge la întrunirea Grupului Bilderberg din 2004 (3-6 iunie, Stresa).A fost prezent și la întrunirea aceluiași grup, din 2007.

Bodo Uebber, 52 de ani, este *COO*, membru al conducerii și șef al *Controlului și Finanțelor* din cadrul ”Daimler AG”. Și-a început cariera în 1985 la ”MBB Gmbh” din Stuttgart.Între septembrie 2005 și mai 2006 a fost membru al *supervisory board* la ”Hannover Rueckversicherungs AG”.Este prezent în consiliul de administrație de la ”Landesbank Baden-Wuerttemberg”.Din aprilie 2006 face parte din comitetul de administrație de la ”Talanx AG” (o societate germană specializată în domeniul finanțelor și al asigurărilor, cu sediul la Hannovra, în Germania), iar din 2007 este prezent în conducerea de la ”EADS NV”.Este membru al consiliului de conducere de la ”Bertelsmann AG”. Printre colaboratorii mai importanți ai acestuia se află:

1 – la ”Bertelsmann AG” - Karl-Ludwig Kley (”Merck KgaA”), Wulf H Bernotat (”E-ON Sverige AB”), Joachim Milberg (”BMW Group”), Hans Dieter Pötsch (”Volkswagen AG”, prezent și în cadrul ”Landesbank Baden-Wuerttemberg”).

2 – la ”Landesbank Baden-Wuerttemberg” - Hans Peter Stihl (”Andrea Stihl AG & Co KG”), Hubertus von Baumbach (”Boehringer Ingelheim Gmbh”), Helmut Aurenz (”Scania AB”), Maximilian Zimmer și Nicola Leibinger-Kammüler (de la ”Allianz SE”), Karl Friedrich Erbprinz von Hohenzollern (”Gothaer Versicherungs Bank Vvag”), Stefan Asenkerschbaumer (”Robert Bosch Gmbh”), Joachim Kaltmaier (”Würth Group”), Siegfried Weishaupt (de la ”Max Weishaupt Gmbh”).

3 – la ”Talanx AG” - Erhard Schipporeit (”BNP Paribas”), Eckhard Rohkamm (”ThyssenKrupp AG”), Hans-Dieter Petram (”Deutsche Post AG”).

Manfred Bischoff (în fotografia din stânga, 69 de ani), între 1968 și 1976 a fost director la ”Mitsubushi Motors Corp”.În 1976 s-a alăturat concernului ”Daimler-Benz AG”.A fost director la diverse societăți ale grupului ”Daimler AG”, petrecând circa 29 de ani în cadrul acestui concern.Din 2007 este președintele *supervisory board* de la ”Daimler AG”.Este membru al *supervisory board* de la ”Royal KPN NV”, al ”Voith Gmbh”, iar între mai 1998 și mai 2005 a fost membru al *supervisory board* de la ”Lagardère SCA”.A fost membru al *supervisory board* de la ”Bayerische Hypo und Vereinsbank AG” (”Unicredit AG”) între iulie 2002 și iulie 2005.Este membru al *supervisory board* de la ”Fraport AG”, respectiv ”SMS AG”.Din 2000 este prezent în conducerea ”EADS NV”.Între 2004 și 2009 a avut diferite funcții în cadrul ”Nortel Networks Ltd”, iar din 2005 este director independent și membru al *Comitetului Strategic Permanent* de la ”Unicredit SpA”.Printre colaboratorii importanți se află:

1 – la ”Daimler AG” - Paul M L Achleitner (”Allianz SE”).

2 – la ”Royal KPN NV” - Robert J Routs (”Shel International Petroleum Co Ltd”).

3 – la ”Unicredit SpA” - Marco Tronchetti Provera (ginerele lui Leonardo Pirelli) de la ”Pireli & C SpA”, Dieter Rampl, Friedrich Kadrnoska (”Wienerberger AG”), Anthony Blake Wyand (”Lehman Brothers Inc”), Carlo Pesenti (de la ”Italmobiliare SpA”), Ennio Doris (de la ”Mediolanum SpA”, unul din asociații lui Silvio Berlusconi), Theodor Waigel (”EnBw Energie Baden Wuerttemberg AG”).

4 – la ”Fraport AG” - Lutz Roger Raettig (”Morgan Stanley”), Werner Brandt (”SAP AG”), Stefan Lauer (”Deutsche Lufthansa AG”).

5 – la ”Voith Gmbh” (”Voith Paper AG”) - Berndt Gottschalk (”Allianz SE”), Alan Hippe (”Roche Holding AG”), Ulrich Eckelmann (”BMW Group”), Ferdinand Oliver Porsche (de la ”Volkswagen AG”).

Johannes Theyssen (de la ”E-ON AG”) a atras atenția nu numai prin multitudinea de contacte pe care le are în lumea afacerilor.Doctorand la Massachusetts (SUA) în 1984 și doctor în *jurisprudență* al Universității din Göttingen (Germania) în 1991, 52 de ani, din mai 2010 este *CEO* și președinte al echipei manageriale de la ”E-ON AG”.Este președinte al *supervisory board* de la ”Thuga AG” din aprilie 2003.Este membru al *supervisory board* de la ”Deutsche Bank SAE”, respectiv ”Deutsche Bank AG”-Londra (din mai 2008).Este membru al *supervisory board* de la ”E-ON Ruhrgas AG” din aprilie 2007.În septembrie 2005 a devenit membru al comitetului de administrație de la ”Salzgitter AG”, iar din decembrie 2005 este membru al *Comitetului Consilierilor Economici* de la ”Bayerische Landesbank”.Printre apropiații acestuia se

află:
1 – la ”Deutsche Bank AG” - John E Bryson (”Kohlberg, Kravis, Roberts & Co”), Maurice Levy (”Publicis Groupe SA”), Henry Azzam (”Arabtec Holding PJSC”), Subramaniam Ramadorai (”Tata Sons Ltd”), Peter Loescher (”Siemens AG”), Kwok Po Li (”The Bank of East Asia Limited”).
2 – la ”E-ON Ruhrgas AG”) - Klaus Liesen (”Volkswagen AG”).
3 – la ”Salzgitter AG” - Martin Winterkorn (”Volkswagen AG”).

”WEC” sunt inițialele de la ”World Energy Council” (sau ”Conseil Mondial de l'Energie”), un organism care controlează, aprobă, supervizează și reglementează activitatea energetică (în domeniul nuclear, hidro-energetic, al energiei obținută din petrol și gaze naturale) din lume.Pentru Europe, vice-președinte este Johannes Theyssen.România este reprezentată la această organizație prin persoane (mai mult sau mai puțin pregătite în acest domeniu):Alexandru Pătruți de la ”Agenția Națională a Resurselor Minerale”, cea care autorizează orice fel de prospecțiuni.Componenții părții române sunt (toți) directori de hidrocentrale, termocentrale, de societăți de transport și distribuție, inclusiv de la ”Nuclearo-Electrica”. Președintele părții române este *dr. ing.* Iulian Iancu (născut la 6 octombrie 1960), membru al ”Fundației *Omenia*” (sâc!!!), deputat al PSD și membru al ”Grupului Parlamentar de Prietenie cu Republica Federală Germania”.Pentru alte detalii, iancu.iulian@cdep.ro .Din 2004 este președintele ”Comitetului Național Român” al ”Consiliului Mondial al Energiei”.

Mai puțin cunoscut (fără a implica activitatea lui din domeniul energetic, respectiv cea ”prestată” la ”clubul de prietenie”) este că în 2008, deputatul PSD Iulian Iancu **a împiedicat** votarea în Parlamentul României a legii împotriva utilizării cianurilor în mineritul aurifer, atrăgând asupra lui ”calitatea” de *lobby-st șef* al companiei ”Roșia Montană Gold Corporation – RMGC” (”Formula AS”, nr 978).Coincidențe în materie de ”energetică”, privitoare la ”prietenia româno-germană”? Ian Fleming spunea, despre un fapt, că dacă se întâmplă o dată, asta e; dacă se întâmplă de două ori, este o *co-incidență*; dacă se întâmplă de trei ori, nu e bine! Și poate că nu este coincidență dacă se ia în considerare faptul că în conducerea ”Gabriel Resources” se află și Alfred Gusenbauer, fost cancelar austriac, participant la întrunirile Grupului Bilderberg (8-11 iunie 2006, Ottawa, Canada), legat prin interese de afaceri de cele prezentate până acum.Și cu aceste din urmă detalii, *partea* dedicată lui Klaus J Mangold ia sfârșit.

Burchard Bergmann (69 de ani), în afară de cele transmise de mijloacele de informare ca fiind ”unul din participanții la vânătorile organizate de Ion Țiriac”, este și consilier pentru afaceri internaționale pe lângă președintele executiv de la ”Gazprom Open Joint Stock Company”.Absolvent (având ca materie de bază fizica – **oamenii** (germani) **potriviți în domeniul potrivit !!!**) al Universității din Freiburg, doctorand (în 1970) al ”Rheinisch-Westfälische Technische Hochschule” din Aachen, între 1968 și 1969 s-a aflat la ”Ministerul Federal pentru Cercetare și Tehnologie” (deci, în fosta RFG), iar între 1969 și 1972 și-a continuat activitatea la ”Jülich Nuclear Research Centre”.În 1972 s-a alăturat echipei manageriale de la ”E-ON Ruhrgas AG”.Începând cu ianuarie 2003 este director independent la ”OAO Novatek”.Între 2003 și 2008 a făcut parte din echipa managerială de la ”E-ON Energie AG” și a fost director la ”JSC Gazprom” (nume alternativ ”OAO Gazprom” - Moscova) până în iunie 2011.Din mai 2008 este unul din directorii de la ”Telenor SA” și tot din mai 2008 este membru al *supervisory board* de la ”Commerzbank AG”.Este prezent în conducerea ”Allianz Lebensversicherungs AG”, ”Dresdner Bank AG”, ”E-ON Ruhrgas Transport Management Gmbh”.Este membru al consiliului de conducere de la ”Dana Gas PLC”.Este membru al consiliului de administrație de la ”Thega AG”, al ”VNG – Verbundnetz Gas AG” (din martie 2004), respectiv director al ”E-On UK PLC” (din decembrie 2007).Este prezent în comitetul de administrație de la ”Gelsen Wasser AG”, respectiv ”Man Ferrostaal AG”.Este președinte al companiei germane ”Ruhrgas AG” care, la 1 iulie 2004, s-a transformat în ”E-ON Ruhrgas AG”.Prin două înțelegeri semnate la Berlin (în 2000), respectiv Moscova (în 2002), ”E-ON Ruhrgas AG” deține 6,5% din acțiunile societății ”Gazprom” (fiind și unicul deținător cu o cotă atât de mare).

”E-ON Ruhrgas AG” beneficiază de-o rețea de 11.273 km de conducte și capacitate de stocare de circa 5,1 miliarde de metri cubi (www.gazprom.com).Persoană însemnată, cu o pregătire solidă și funcții importante, are colaboratori *pe măsură*:
1 – la ”Commerzbank AG” - Hartmut Mehdorn (”SAP AG”), Wendelin Wiedeking (”Novartis AG”), Olaf Berlien (”ThyssenKrupp AG”), Simone Bagel-Trah (”Henkel AG & Co KgaA”), Hans Peter Keitel (”Allianz SE”), Hans Dieter Pötsch (”Volkswagen AG”).
2 – la Telenor ASA” (televiziunea norvegiană) – Frank E Dangeard (de la ”Atari”).
3 – la ”Allianz Lebensversicherungs AG” - Detlev Bremkamp (”Lehman Brothers Inc”).
4 – la ”OAO Novatek” - Darricarrère Ives Louis Charle (”Total SA”), Andrei Igorevici Akimov (”Gazprom Bank Open Joint Stock Company”).
5 – la ”Dana Gas PJSC” - David Alec Gwyn Simon (”GDF Suez”).”Dana Gas PJSC” a fost înființată în 2005 și are sediul în Sharjah, Emiratele Arabe Unite.Societatea (inclusiv prin subsidiarele ei) se ocupă cu prospectarea, procesarea, transportul, distribuirea și vânzarea gazelor naturale și a produselor drivate din prelucrarea petrolului.Are ca zonă de acțiune Orientul Mijlociu, Africa de Nord, zona Africii de Sud.Are câteva concesiuni în Egipt estimate la circa 253 de milioane de barili.

Julius Meinl (al V-lea), fiul lui Julius Meinl (al IV-lea) și nepot al lui Julius Meinl (al III-lea), s-a născut la 9 iulie 1959.Bunicul lui (Julius Meinl III, 1903-1991) a fost forțat să părăsească Austria în 1938, după *anschluss* (anexarea Austriei de către Germania lui Hitler), din cauza originii lui (era evreu), dar după război păstrează legăturile cu autoritățile britanice, devenind asistent al ”Comisiei Centrale pentru Germania și Austria” în procesul identificării și îndepărtării simpatizanților naziști care au deținut funcții în Austria pe durata celui de-al II-lea război mondial – așa numita *denazificare*. Tatăl lui Julius Meinl V a fost pilot de vânătoare în ”Royal Air Force” britanică.În Anglia, unul dintre *simpatizanții* nazismului a fost sir Oswald Mosley, tatăl lui Max Mosley de la ”Formula 1”, și tot sub ”auspicii” britanice a funcționat și respectiva ”Comisie Centrală”!

Grupul de societăți ”Meinl” (al căror proprietar Julius Meinl V se află în imaginea alăturată) activează în domeniul alimentar în Austria (inclusiv distribuirea cafelei *Meinl*), în România - ”Julius Meinl România”; în domeniul imobiliar, în Cehia – prin ”Julius Meinl Pramen As”; piața de capital, domeniul bancar și investiții (prin diverse societăți): ”Meinl Invest Balkan Fund”, Meinl All Invest”, ”Meinl Asia Capital”, ”Meinl India Growth”, ”Meinl Euro Bond Protect”, etc.”Meinl Invest” este înregistrată în Insulele Cayman iar ”Meinl International AG Asset Management Arm” este înregistrată în ”Channel Islands”.Prin ”Meinl Airport Managers Limited” (Austria) se ocupă cu gestiunea aeroportuară.Prin ”Meinl Power Management Limited” (”Meinl International Power” - Anglia) se ocupă cu investițiile în domeniul energetic.La 1 aprilie 2009 (nu e ”păcăleală”), Julius Meinl a fost arestat pentru fraudă în dauna investitorilor.După achitarea cauțiunii de o (1) sută de milioane de euro a fost eliberat, fiind considerat un *subiect cu risc ridicat*, pentru deplasările în exterior folosindu-se de un pașaport britanic (www.reuters.com).Este prieten apropiat și partener de afaceri al ministrului austriac de finanțe Karl Heinz Grasser.Una din companiile grupului ”Meinl” (”Meinl European Land” - *real estate* – imobiliare), cu rază de acțiune în centrul și estul Europei, a fost preluată de societatea de investiții israeliană ”Gazit Globe” și re-botezată ”Atrium European Real Estate”.

”Julius Meinl Romania” asigură și partea de import de cafea (sub marca ”Julius Meinl”) pentru hoteluri, restaurante, respectiv societățile de catering.Cunoscută inițial drept ”Novo SRL”, în ianuarie 2006 este cumpărată de ”Julius Meinl International AG”, primind numele de ”Julius Meinl România”.Își desfășoară activitatea ca subsidiară a ”Julius Meinl International AG”.Partea financiar-bancară a concernului (înființat în 1923, la Viena) asigură întreaga varietate de servicii bancare, consultanță și investiții.Având sediul central în Viena (Bauernmarkt 2, 1010) are reprezentanțe în Olanda, Elveția, dar și Jersey (o insulă între Anglia și continent, în Marea Mânecii – se practică și la *case mai mari* înregistrarea societăților în zone *off-shore*), Bermuda și Antigua.”Julius Meinl Investment Gmbh” (funcționând ca subsidiară a ”Meinl Bank AG”) asigură servicii și consultanță financiară, mai ales în domeniul investițiilor.Wolfgang Werfer, *managing director* la ”Julius Meinl Investment Gmbh”, a fost director-manager la *private customer department* al ”Deutsche Bank Capital”.Mare parte din activitate, Werfer și-a desfășurat-o și la ”Erste Allgemeine Insurance Company”, la reprezentanțele acesteia din Elveția, Olanda și Antile.A fost și unul din membrii echipei manageriale de la un fond de pensii danez, în *contul* ”Erste Allgemeine Insurance Group” din Amsterdam.Și-a început cariera la ”Raiffeisen Central Bank AG” și este *managing director* la ”Meinl Capital Invest”.

”Raiffeisen Zentral Bank Oesterreich AG” (înființată în 1927 la Viena, cu sediul pe *Am Stadtpark 9, 1030*) asigură servicii comerciale și investiții financiare pentru persoanele fizice și juridice, instituții din centrul și estul Europei, dar și din lume.Walter Rothensteiner (59 de ani), este președintele consiliului managerial, respectiv *CEO* al ”Raiffeisen Zentral Bank Oesterreich AG”.Este prim vice-președinte al consiliului de la ”Oesterreichische Kontrollbank AG”.Este membru al *supervisory board* de la ”Leipnik – Lundenburger Invest Beteiligungs AG” și al ”Oesterreichische Luftverkers AG”.Până în mai 2006 a făcut parte din conducerea ”Austrian Airlines”.Printre colaboratori se află:

1 – la ”Oesterreichische Kontrollbank AG” - Erich Hampel (”Unicredit SpA”), Stephan Koren (”Bawag PSK”), Ludwig Scharinger (”Vienna Insurance Group”), Franz Hochstrasser (”Erste Group Bank AG”).În conducerea de la ”Raiffeisen”, Rothensteiner îi mai are alături pe Manfred Url (56 de ani, *CEO* la ”Raiffeisen Bausparkasse Gmbh”) și Johann Strobal (*chieff risk officer* și membru al echipei de conducere).

”Erste Group Bank AG” (fondată în 1819) asigură servicii bancare, în principal, în Europa (Austria, centrul și estul Europei): Cehia, Slovacia, Ungaria, Croația, România (prin subsidiara ”BCR”) și Ucraina.Andreas Treichl (60 de ani, cu un venit în 2010 de 2.795.000 de euro) și-a început cariera la ”Chase Manhattan Bank” (în 1977), la reprezentanța din Bruxelles (1979-1981), respectiv Atena (1981-1983).În 1983 se alătură ”Erste Group Bank AG”.În 1986 a acceptat postul de manager general la ”Chase Manhattan Bank Vienna” (care în 1993 va fi achiziționată de ”Crédit Lyonnais”).Până în 2005 a fost prezent și în consiliul de administrație de la ”Oesterreichische Kontrollbank AG”.Este președintele consiliului de conducere (respectiv *CEO*) de la ”Erste Group Bank AG” și, ca urmare, a devenit președintele consiliului de conducere de la ”Banca Comercială Română SA”.Printre cei mai importanți, (la ”BCR SA”) îi are alături pe Teodor Mihăescu, Daniel Dăianu și Mihai I Fercală (de la ”SIF Transilvania SA”).Manfred Wimmer (56 de ani, 1.093.000 de euro venit pe anul fiscal 2010) este *CFO, chieff performance officer* și membru al echipei de conducere.Este prezent, mai ales, în consiliile de conducere ceh, slovac și ungar (la ”Erste Bank Hungary RT” se întâlnește cu Szivi Laszlo de la ”Magyar Posta ZRT”).

ERSTE BANK

€3.8bn acquisition
of a 61.9% stake
in Banca Comerciala Romana
from AVAS

2006

Herbert Juranek (46 de ani și un venit în 2010 de 1.035.000 euro) este *COO* și membru al consiliului de administrație de la ”Erste Group Bank AG”.Până în iunie 2007 s-a aflat la conducerea ”Steiermaerkische Bank DD” unde a colaborat cu Reihard Ortner (de la ”Vienna Insurance Group”).Johannes Leobacher (48 de ani și 853.000 de euro venit în 2010), pe lângă prezența lui în conducerea ”Erste Group Bank AG”, se află și în consiliul de administrație de la ”Immorent AG”, unde colaborează cu Janos Major (”MOL Magyar Olaj Gazipari RT”).Martin Skopek, 45 de ani (379.000 de euro venit) este *retail banking head* la ”Erste Group Bank AG”.

Și cum o bancă, atunci când pleacă la ”cumpărături” are nevoie de ”lichidități”, în 2006, ”Erste Group Bank AG” a primit 3,8 miliarde de euro (de la grupul Rothschild) pentru cota de 61,9% pe care o deținea ”AVAS” la ”BCR SA”.Codruț Marta, director de cabinet al președintelui ”ANAF” a fost (este) prezent la vânătorile organizate de Ion Țiriac!

Rudolf Streicher, 73 de ani, fost ministru al economiei, respectiv al transporturilor din Austria, după 1986 este

managing director şi preşedinte al consiliului de conducere de la ”Steyr-Daimler-Puch AG”, respectiv ”Austria Metall AG”. Este preşedintele consiliului de conducere de la ”Boehler Uddeholm AG”.În august 2001 a devenit director la ”Initier Automotive Inc”, iar din iunie 2004 este preşedinte al *supervisory board* de la ”Voestalpine AG”.Este preşedintele ”Österreichische Industrie Holding AG”.”Voestalpine AG” (cu sediul în Linz, Austria), şi prin subsidiarele ei, se ocupă cu producerea, procesarea şi distribuirea materialelor din oţel, acţionând prin cinci departamente: *oţel, oţeluri speciale, oţeluri şi sisteme pentru calea ferată, profiluri laminate* şi *subansamble pentru industria de autovehicule*.Compania îşi comercializează produsele (cu precădere) în Austria, Uniunea Europeană, America de Nord, Asia şi Brazilia.Este demn de reţinut, conform http://de.wikipedia.org , că la categoria *Masoni Austrieci*, este prezent Richard Nikolaus Coudenhove-Kalergi, iar la litera ”S”, după Erwin Strahl şi înainte de Gerard van Swieten, figurează Rudolf Streicher.

Siegfried Wolf, 54 de ani, s-a alăturat societăţii ”Magna Europa” (ca subsidiară a Magna International Inc”) în 1994, iar din aprilie 2005 este vice *CEO* la ”Magna International Inc”.Este preşedinte la ”Gazprom Open Joint Stock Company” şi preşedinte al comitetului de conducere de la ”Russian Machines Corporation”.În martie 2002 a devenit director la ”Initier Automotive Inc”, iar din iunie 2002 este director la ”Tesma International Inc”.Tot din 2002 este membru al *supervisory board* de la ”Österreichische Industrie Holding AG”.Este director la ”Gaz Group” din 2008 şi în 2010 a devenit director la ”Glavstroy JSC”.Din 1999 este vice *CEO* şi director la ”Magna Steyr AG & Co KG”; de asemenea, este prezent în consiliile de conducere de la ”Strabag SE”, ”Verbund”, Siemens AG Österreich”.Printre colaboratorii apropiaţi se află:

1 – la ”Österreichische Industrie Holding AG” - Wolfgang Bernard (de la ”Daimler AG”), Leopold Abraham (”OMV AG”).
2 – la ”Initier Automotive Inc” - Rudolf Streiher (de la ”Voestalpine AG”).
3 – la ”Strabag AG” - Alfred Gusenbauer.
4 – la ”Russian Machines Corporation” - Oleg V Deripaska (de la ”United Company Rusal PLC”).”Magna Steyr AG & Co KG” produce, pe lângă cele necesare în industria automobilului, şi subansamble pentru locomotive, şasiuri, rezervoare din oţel, tevi din oţel pentru alimentarea cu combustibil, subansamble electrice şi electronice.Un mic şi foarte important detaliu îl furnizează http://people.forbes.com care prezintă o listă cu directorii de la ”Magna International Inc”.Printre aceştia se află şi Franz Vranitzky.Născut la 4 octombrie 1937, a fost cancelar al Austriei între 1984 şi 1997, respectiv ministru de finanţe, Franz Vranitzky apare alături de David Rockefeller, Edmond de Rothschild, Henry Kissinger, Paul Wolfowitz în componenţa Grupului Bilderberg (www.bilderbergmeetings.org).Michael D Harris (67 de ani), prezent în conducerea de la ”Magna International Inc”, este prezent şi în comitetul de administraţie al ”Nibiru Capital Management Ltd”.

Alfred Gusenbauer (născut la 8 februarie 1960), cancelar al Austriei din 11 ianuarie 2007, este preşedintele consiliului de conducere de la ”Strabag AG” din iunie 2010.Este membru al Consiliului Europei şi tot din iunie 2010 este director la ”Gabriel Resources-Roşia Montană”.”Strabag SE” (cu sediul principal în Viena) este o companie de construcţii care acţionează, cu prioritate, în Europa, pe trei direcţii principale: *construcţii de clădiri – civile*, *infrastructuri pentru transporturi – tunele, străzi, poduri, viaducte, autostrăzi* şi *Departamentul de Construcţii Speciale*.”Strabag SE” a câştigat licitaţia pentru construirea porţiunii de autostradă Deva-Orăştie, 24 de km, pe două benzi, pentru care va primi 166 de milioane de euro.Se preconizează că lucrarea se va termina în vara lui 2013.

Oleg V Deripaska, 44 de ani, cu un venit pe anul 2010 de 69.837.000 US $, este preşedintele ”Rusal America Corp”, *CEO*, director şi preşedinte al comitetului executiv de la ”United Company Rusal PLC”, director la ”Russian Machines Corporation”.În 2009, ”United Company Rusal PLC” şi-a *restructurat* debitele printr-un împrumut de 16,8 miliarde US $ de la grupul Rothschild.

Alfred Baumhauer se alătură celor prezenţi la vânătorile organizate de Ion Ţiriac.Să începem prezentarea cu o mică parte din istorie.Anton Rupert, originar din Africa de Sud, în 1940 era deja acaparat de afacerile cu tutun şi extragerea de minereuri.Era acţionar majoritar al grupului ”Rembrandt” şi realiza venituri destul de mari prin subsidiara ”Rothmans International”.Expansiunea societăţii lui Rupert începe în anii '70 ai secolului trecut prin achiziţionarea mărcilor de lux ”Cartier” (de care aparţinea şi ”Dunhill” şi de care, la rândul lor, aparţineau ”Mont Blanc” şi ”Chloe”).Societatea ”Vendome” va fi prima firmă constituită pe baze financiare solide din nou apărutul grup ”Richemont”.Fiul cel mai mare al lui Anton, Johann Rupert, este iniţiatorul creşterii colosului ”Richemont”, dar şi continuatorul ideilor tatălui său.

După ce a activat o perioadă la ”Chase Manhattan Bank”, în 1988, Johann Rupert separă ramurile minieră şi a tabacului de industria de lux, aşează sediul la Geneva şi devine administrator delegat al grupului ”Richemont”.În 1999, cu 265 de milioane de US $ a cumpărat 60% din acţiunile ”Van Cleef & Arples”, iar în 2002 a plătit 1,86 de miliarde US $ pentru trei mărci de ceasuri, de lux: ”Jaeger Le Coultre”, ”IWC” şi ”A Langhe & Sohne”.Faţă de celelalte societăţi de lux care produc mărfurile în aceleaşi fabrici, formându-se o sinergie în distribuţie şi comunicare, la grupul ”Richemont” există o altă filosofie: *integritatea produsului trebuie considerată mult mai importantă decât sinergia* – explica Johann Rupert - *consumatorul dorind să aibă garanţia că ceasurile ”Piaget”au fost produse într-o fabrică ”Piaget”*.

Grupul ”Richemont” îşi desfăşoară activitatea în cinci domenii principale:
1 – bijuterii - ”Cartier”, ”Van Cleef & Arples”.
2 – orologerie – ceasuri de lux - ”A Lange & Sohne”, ”Baume & Mercier”, ”Cartier”, ”IWC”, ”Jaeger Le Coultre”, ”Mont Blanc”, ”Atelierele Panerai”, ”Piaget”, ”Vacheron Constantin”, ”Roger Dubuis”, ”Minerva Manufacture”.
3 – instrumente de scris - ”Mont Blanc”.
4 – pielărie şi accesorii - ”Dunhill”, ”Lancel”.
5 – altele - ”Chloe”, ”Alaila”, ”Purdey”, Net – à – Porter”.Pentru anul 2008, producţia facturată a grupului ”Richemont” a

fost de circa 5,3 miliarde de euro.

”Cartier International SNC”, reprezentată și de Alfred Baumhauer, operează ca subsidiară a ”Compagnie Financière Richemont SA”, al cărei *CEO* (în prezent) este Bernard Fornas (65 de ani).Iată-i pe câțiva din cei prezenți în consiliul de administrație de la ”Compagnie Financière Richemont SA”: Johann Peter Rupert (fiul cel mare al lui Anton Rupert), Yves-André Istel (de la ”Rothschild & Cie Banque”), Arthur Charles Wellesley (”Sanofi”, dar și director la ”RIT Capital Part-ners PLC”) și Eloy Michotte (de la ”Gems III”, societatea în a cărei conducere este prezentă și Patricia Marie Marguerite Barbizet).

Franz Rauch continuă prezentarea ”invitaților”.Prezentarea făcută în mediile de informare (privitoare la Franz Rauch) este destul de lapidară.Ca istoric, societatea lui a fost fondată în 1919 la Rankweil, Voralberg, în Austria, (întemeiată de Franz Josef Rauch), anul 1962 constituind începutul expansiunii spre nivel mondial.În anii '70 ai secolului trecut, Rauch a devenit liderul pieței austriece cu mărcile ”Happy Day” și ”Bravo”.Ca urmare a expansiunii societății se diversifică și gama de produse, firma ”Rauch” achiziționând și fabrica de bere din Bludenz.Prin acea perioadă s-a desfășurat în Austria o campanie împotriva fumatului (în germană, *rauchen, rauch – a fuma, fum*) care a adoptat deviza *Ohne Rauch Geht's Auch – Se poate și fără fumat*.Ca răspuns la această campanie antifumat, compania ”Rauch” își lansează propriul slogan: *Ohne Rauch Geht's Nicht – Fără ”Rauch” nu se poate*.Băutura energizantă ”Red Bull” este produsă tot de firma ”Rauch”.

Happy day.

În 2007 s-a declanșat campania *Gut für Mich – Bun pentru mine*, iar din 2008 începe colaborarea dintre grupul ”Rauch” și grupul german ”Bitburger – Baugruppe”.Societatea ”Rauch” are puncte de prelucrare la Rankweil și Nüziders (în Austria), Budapesta (Ungaria), Widhau (Elveția), Serbia, Slovacia, Croația, Cehia, Italia, Bulgaria, Slovenia.În România este reprezentată prin ”Rauch România SRL” (Aleea Privighetorilor, nr. 80, et. II, sector 1, București).Produsele sunt exportate în Egipt, China, Germania, Jordania, Anglia, Finlanda, Gabon, India, Maldive, Maroc, Martinica, Muntenegru, Filipine, Arabia Saudită, Suedia, Senegal, Spania, Africa de Sud, Turcia, SUA, Emiratele Arabe Unite și Vietnam.

Franz Rauch (72 de ani), industriaș din Rankweil, este *managing partner* la ”Rauch Fruchtsäfte Gmbh”.Din mai 2004 este membru al *supervisory board* de la ”Wienerberger AG” iar din iulie 2006 este *deputy chairman* al *supervisory board* de la ”Bank Austria Creditanstalt AG”.Este prezent în consiliile de conducere de la ”Bank Austria Wohnbau Gewinnscheine”, ”ÖBB Holding AG”, ”OTAG Oberflächentechnologie AG”, ”Voralberger Kraftwerke AG”, ”Generali Holding Vienna AG”, ”Credit Anstalt Wien AG”, ”Buy-Out Central Europe II Beteiligungs – Invest AG”:Printre colaboratorii cei mai importanți se află:

1 – la ”Wienerberger AG” - Friedrich Kadrnoska (”Unicredit”).
2 – la ”Generali Holding Vienna AG” - Antoine Bernheim (”LVMH Moet Hennessy Louis Vuitton”).
3 – la ”Bank Austria Creditanstalt AG” (”Unicredit Bank Austria AG”) - Erich Hampel (”Unicredit SpA”).
4 – la ”Bank Austria Wohnbau Gewinnscheine” - Sergio Ermotti (”UBS AG”).
5 – la ”ÖBB Holding AG” - Karl Sevelda (”Raiffeisen Bank International AG”).

Carlo Pesenti, născut la 30 martie 1963, la Milano (Italia) este absolvent al Politehnicii din Milano (specializarea inginerie mecanică) și masterand în ”Economie și Management” la Universitatea ”Bocconi”.Familia Pesenti, activă în domeniul cimentului prin societatea de investiții ”Italmobiliare”, au fost proprietari ai societății ”Lancia” (între 1956 și 1969), iar în anii '70 erau proprietari ai ”IBI” - ”Istituto Bancario Italiano”.În domeniului asigurărilor erau prezenți prin societatea ”RAS” (cedată în 1984).Pesenti se află printre acționarii de la ”Mediobanca” (după privatizarea din 1988), de la ”Creditul Italian” și ”RCS Media Group”.Un alt Carlo Pesenti (1907-1984), fiul unuia din cei șase frați fondatori, a intrat în conflict cu Michele Sindona (care a încercat achiziționarea ”Italmobiliare”), dar și cu Agnelli (care au încercat același lucru în 1979).În aprilie 1992, ”Italcementi” a cumpărat (pentru suma de 1500 de miliarde de lire italiene – circa 775 de milioane de euro) grupul francez ”Ciments Français”.După 1997, atenția societății (în domeniul cimentului) a fost îndreptată spre noile piețe:Bulgaria, Kazakistan, Thailanda, India.În iunie 2007, prin achiziționarea ”Fuping Cement”, ”Italcementi” intră pe piața chineză, iar în august 2007 ajunge în Kuweit, devenind primul acționar de la ”Hilal Ciment”.Societatea ”Italcementi SpA” este controlată prin societatea olandeză ”Epifarind BV” (tot din proprietatea familiei Pesenti) care deține 60,262% din ”Italmobiliare SpA” și 2,142% din ”Italcementi SpA”.Grupul ”Italcementi SpA” controlează (printre altele): 99,99% din ”Société Internationale Italcementi France SAS” (prin care controlează 77% din ”Ciments Français SA”), 100% din ”Société Internationale Italcementi SA” - Luxembourg, 100% din ”Domiki Beton SA” - Iraklion (Grecia), 100% din ”Shqiperia Ce-ment Company SHPK” - Tirana (Albania), 100% din Grupul ”Unibeton” - Franța.

Prin ”Ciments Français SA” deține: 78% din ”Afyon Cimento Sanayitas” - Istanbul (Turcia); 40% din ”Asia Ciment Public Co Ltd” - Bangkok (Thailanda); 99,99% din ”Compagnie des Ciments Belges SA” - Tournai (Belgia); 99,99% din ”Compagnie Financière des Ciments SA” - Tournai (Belgia); 99,99% din ”Compagnie Financière et des Participations SA” - Puteaux (Franța); 78% din ”Compagnie Financière des Ciments SA” - Istanbul (Turcia); 100% din grupul ”Essroc” din Statele Unite; 99,99% din GSM SA” - Guerville (Franța) și 99,99% din ”Arena SA” - Guerville (Franța).Sursa acestor date este *Bilanțul Consolidat ”Italcementi” 2006*.

La începutul anului 2009, grupul ”Italcementi” a fost implicat într-o anchetă judiciară care a făcut ca tribunalul din Caltanissetta să sechestreze ”Calcestruzzi SpA” (controlată de familia Pesenti).Succesiv, ancheta a dus la cercetarea

lui Carlo Pesenti de către ”Direcția Districtuală Anti-Mafia” din Caltanissetta pentru favorizarea *reciclării* banilor, utilizarea de bunuri, utilități și fonduri financiare de proveniență ilicită, agravate de favorizarea structurilor mafiote.Prin decizia din 20 aprilie 2011, Tribunalul din Caltanissetta a dispus revocarea sechestrului preventiv, restituindu-se complexul industrial proprietarilor de drept.

Societatea ”Mediobanca” este o bancă italiană, fiind fondată de către Enrico Cuccia în 1946, cu rolul de-a facilita reconstrucția necesară după cel de-al doilea război mondial.Axată de la început pe împrumutul pe termen mediu, banca și-a extins activitățile prin leasing, factoring, creditul pentru consum, intermedieri imobiliare și gestionarea patrimoniului privat.La 4 februarie 2001 (în cadrul unui clasament ”empiric”) era considerată a treia bancă italiană ca importanță. ”Mediolanum” (domeniul *private banking*) deține 48,5% din ”Banca Esperia” și 100% din ”Compagnie Monegasque de Banque” (al doilea loc, ca poziție, în Principatul Monaco).Societatea ”Mediobanca” este controlată printr-un ”pact tripartit” care garantează stabilitatea bazei acționariale.Respectivul ”pact” (care deține 44,27% din acțiuni) este împărțit în trei grupuri:
1 - ”Asociați Bancari” - ”Unicredit”, ”Mediolanum”, ”Commerzbank AG”, ”Sal Oppenheim (Deutsche Bank AG”).
2 - ”Asociați Industriali” - ”Pirelli”, ”Ferrero” (dulciurile ”Kinder”), ”Assicurazioni Generali”, etc.
3 - ”Asociați Internaționali” - ”Financière de Perguet” (Vincent Boloré), grupul francez de asigurări ”Group AMA”, ”Santusa Holding” (prin Emilio Botin – președinte la Banca ”Santander”).La ”Mediobanca” vice-președinte este Dieter Rampl. Printre consilieri se află: Tarak Ben Ammar, Gilberto Benetton (confecții ”Benetton”), Marina Berlusconi (fiica lui Silvio Berlusconi), Ennio Doris.

”RCS Media Group” este unul dintre principalele grupuri editoriale italiene, activ la nivel național și internațional, în domeniul cotidienelor, cărților, periodicelor, radio, televiziune și web.Angelo Rizzoli (fiul unui analfabet) și-a deschis (în 1927) propria afacere tipografică: ”A Rizzoli & C” în *Piața ”Carlo Erba”* din Milano.În 1952, societatea și-a schimbat numele în ”Rizzoli Editore”.La 12 iulie 1974, ”Grupul Rizzoli” a achiziționat societatea care edita ziarul ”Corriere della Sera”.Pachetul de acțiuni de la ”Corriere della Sera” era controlat de trei familii, una dintre acestea fiind familia Agnelli.Era suficientă cumpărarea pachetelor a două familii pentru a deveni acționar majoritar.Președintele de la ”Rizzoli”, Andrea Rizzoli (1914-1983, fiul fondatorului) nu se mulțumea cu faptul că deținea pachetul de control și dorea pentru el tot procentul de 100%.Este cumpărată cota lui Agnelli, plata urmând să se facă în timp de trei ani.Andrea a reușit să realizeze un vis al tatălui său, dar avea de gestionat o datorie enormă.În 1977 a ajuns la scadență datoria către Agnelli, datorie care, din cauza inflației, ajunsese la 22,475 miliarde de lire (italiene), bani de care ”Rizzoli” nu dispunea.Căutând o sursă de finanțare, Andrea Rizolli acceptă (în cele din urmă) oferta lui Roberto Calvi (de la ”Banco Ambrosiano”), ofertă trimisă prin intermediul lojii masonice ”P2”, condusă de Licio Gelli.În iulie 1977 s-a închis debitul ca familia Agnelli.După câteva zile, ”Banco Ambrosiano” execută o *infuzie* de capital, aducând valoarea acestuia de la 5,1 miliarde de lire, la 25,5 miliarde de lire.În schimbul serviciului făcut, Roberto Calvi a obținut o cotă de 80% din acțiuni pe care, fiul lui Andrea (Angelo Jr.) ar fi trebuit să le răscumpere după trei ani, dar la valoarea de 35 de miliarde.

Grupul ”Rizzoli” dobândește o anumită soliditate prin legăturile cu partidele politice, cu loja ”P2”, ”relații” pe care Andrea Rizzoli ar fi vrut să le evite.În 1978, Angelo Jr. preia conducerea grupului, iar locul lui Andrea Rizzoli în consiliul de administrație este luat de avocatul Umberto Ortolani, *mâna dreaptă* a lui Licio Gelli.Din cauza unor achiziții care nu au dat rezultatele așteptate, grupul necesită o recapitalizare, lucru pe care Roberto Calvi îl face cu ajutorul ”IOR – Istituto per Opere di Religione” (banca Vaticanului).După scandalul ”P2” din 1981, respectiv al ”Băncii Ambrosiano” din 1982, grupul ”Rizzoli” intră în *administrare controlată* de către stat.După 1985 începe refacerea grupului ”Rizzoli” ajungându-se ca actuala ”RCS Media Group”, pe lângă cotidienele proprii - ”Corriere della Sera”, ”Corriere dello Sport”, etc, să dețină controlul grupului spaniol ”Unidad Editorial”, editorul cotidienelor ”El Mundo” și ”Expansion”.La 10 februarie 2010, printre acționarii ”RCS Media Group” se aflau: ”Mediobanca SpA” cu 14,209%; ”FIAT” - 10,497%; ”Epifarind BV” (al familiei Pesenti) – 7,748%; ”Pirelli” - 5,166%; grupul ”Benetton” - 5,100%; ”Assicurazioni Generali” - 3,957%; grupul ”UBS” (prin ”UBS Fiduciaria SpA”) - 3,522%.

Revenind la Carlo Pesenti, acesta este membru al consiliului de administrație, membru al comitetului de remunerare de la ”Unicredit SpA”; este membru al consiliului de administrație de la ”Mediobanca SpA”; este consilier, director general și membru al comitetului executiv de la ”Italmobiliare SpA”; este consilier independent la ”Ambienta SGR”; consilier și membru al comitetului executiv de la ”Italcementi SpA”; membru al consiliului de administrație și al comitetului executiv de la ”RCS Media Group SpA”; vice-președinte al ”Ciments Français SA”.A fost vice-președinte al ”CSI – Ciment Sustainability Initiative” din cadrul ”WBCSD – World Business Council for Sustainable Development”, este membru al comitetului executiv al ”WBCSD”.

Gerhard Randa, născut la 13 septembrie 1944 la Viena (Austria) a fost, pentru o perioadă îndelungată de timp, cel care a condus activitatea de la ”Bank Austria”.A studiat la (ceea ce astăzi este) ”Wirtschaftuniversität” din Viena și în 1967 și-a început activitatea în domeniul bancar.Între 1990 și 1991 a fost președintele echipei manageriale de la ”Österreichische Länder Bank AG” care, prin fuziunea cu ”Zentralsparkasse & Kommerzialbank AG” a dus la formarea ”Bank Austria AG”.Începând cu 1995 a fost *deputy chairman* al consiliului de conducere de la ”Bank Austria AG”.A fost președintele ”Vienna Stock Exchange Chamber” între 1996 și 1998.A făcut parte din echipa de conducere de la ”Bayerische Hypo und Vereinsbank AG”.Un document emis de ”ABN Amro Bank NV” din iunie 2007 făcea cunoscut că la data de 14 martie 2007, erau membri ai *supervisory board* David de Rothschild (născut la 15 decembrie 1942, la New York, numit în 1999) și Gerhard Randa (în calitate de vice-președinte executiv la ”Magna International Inc”).Membrii *supervisory board* sunt aleși pentru o durată de patru ani, cu posibilitatea de-a fi realeși pentru încă alte două mandate.

Erich Hampel   Gerhard Randa   Karl Samstag

Gerhard Randa, în imaginea de mai sus împreună cu Erich Hampel și Karl Samstag, este membru al ”Clubului de la Roma”, iar în 1998 a fost pe lista de participanți la întâlnirea Grupului Bilderberg din acel an (14-17 mai, Turnberry, Ayrshire, Scoția).Randa este prezent în comitetele de conducere de la ”decoma International Inc” (o societate subsidiară a ”Magna International Inc”), ”Magna Steyr LLC”, respectiv ”Donnelly” (o societate imobiliară).

Prințul **Max Emanuel von Thurn und Taxis**, născut la 7 septembrie 1935, face parte dintr-o familie germană nobilă care și-a *atras* bunăstarea prin înființarea poștei germane, respectiv din producția de bere.În centrul imaginii alăturate este prezent Max Emanuel von Thurn und Taxis.În 1997, Max Emanuel dorea să construiască un hotel luxos cu 150 de camere (cu teren de golf, restaurant de lux, centru de întreținere și recreere) lângă castelul ”Neuschwanstein”- construit de Ludwig al II-lea al Bavariei.Populația locală (care dorea conservarea locului pentru potențialul ei turistic) reușește să impună un referendum în 1997, susținând că lucrările vor afecta structura castelului, vor afecta zonele din jur, zona castelului nefiind indicată pentru ”dezvoltare comercială”. Max Emanuel și-a susținut punctul lui de vedere prin numărul de turiști care ar vizita locul, atrași de castel, lucru care ar fi dus la dezvoltarea economică a zonei.Situația a rămas în suspans, iar în 2001, făcând parte din conducerea ”Uniunii Social Creștine”, Max Emanuel reușește să găsească o porțiune de teren , propice dezvoltării comerciale, pe care intenționa să construiască un hotel, cu doar 50 de camere.Respectivul proiect era considerat de către parlamentul statului Bavaria ca fiind *legal*.La fel de repede, eforturile lui Max Emanuel sunt zădărnicite de către ”Bavarian Society for the Protection of Nature” care a reușit să declare castelul și ținutul înconjurător ca făcând parte din *patrimoniul mondial*.

Max Emanuel (și familia lui) susținea că dacă nu vor fi aprobate planurile și nu va începe construcția, vor trebui să vândă ”Schloss Bullachberg” (o proprietate în apropierea castelului) unui alt întreprinzător, cu un alt plan, cu un impact mai mic asupra zonei.Toate treburile au rămas în *coadă de pește* și în 2006, ”Porsche Automobil Holding SE” a cumpărat proprietatea cu intenția de-a continua lucrările.Max Emanuel von Thurn und Taxis este cavaler al ”Ordinului Parfaite Amitié”, un ordin cavaleresc dinastic înființat de Alexander Ferdinand (1739-1773), al treilea prinț de Thurn und Taxis, pe durata domniei lui.Este demn de reținut că însemnele ordinului poartă inscripția *Viniculum Amicitae - ”Lanțul Prieteniei”*.

Un fapt mai puțin știut îl face cunoscut René Alleau în lucrarea ”Hitler et les Sociétés Secrètes”, 1969, Éd. Bernard Grasset, Paris, France.Citându-l pe Rudolf von Sebottendorf (fondatorul ”Societății Thule” din Germania)- autorul cărții ”Bevor Hitler Kam” (”Prima che Hitler venisse – Înainte ca Hitler să vină”, Ed. Delra-Arkos, Torino, 1987)- referitor la Thurn und Taxis, iată ce spunea: *”Prințul Gustav von Thurn und Taxis, născut în 1888, ucis la 30 aprilie 1919 la ”Luitpold Gymnasium”, era membru al ”Societății Thule”.Un reprezentant al familiei Thurn und Taxis era membru al ”Iluminaților din Bavaria”, societate fondată de către Adam Weishaupt la finele secolului al XVIII-lea.*

Ce se mai poate spune despre cei din familia Thurn und Taxis? Că au foarte multe secrete și unele dintre ele vor mai rămâne astfel încă mult timp.Zilele trecute, la aniversarea regelui Mihai, cineva a întins o lozincă pe care scria *La Mulți Ani, Majestate!*.Sărmanul credul !!! Explicațiile vor începe cu o mică reîntoarcere în timp.În noiembrie 1947, regele Mihai a fost prezent la ceremonia căsătoriei reginei Elisabeta a II-a a Angliei.Imediat după, la 30 decembrie 1947, regele este ”silit” să abdice, proclamându-se ”Republica Populară Română”.Mai presus de atât, regele Mihai a fost decorat de către sovietici cu ”Ordinul Pobeda”.Regele Mihai (în imagine împreună cu Maximilian al II-lea), dată fiind prezența lui la Londra, la ceremonia căsătoriei, **știa** sau **nu știa** că va fi silit să abdice (este mai mult ca sigur faptul că reprezentanții regalității britanice știau de vizita lui Churchil la Teheran, în 1943, și de cele discutate acolo)? Dacă a știut, întâmplarea cu o mie de studenți arestați de către comuniști, apare doar ca o *justificare*, pentru ”ochii lumii”, a abdicării.Dacă a știut- și nu a făcut nimic pentru a împiedica evenimentele următoare (doar este rudă cu regina Angliei !!!)- ci doar ceea ce era nevoie pentru ”salvarea” propriei integrități, respectiv a averilor, atunci decorația primită de la ruși apare ca fiind ceva de genul *Uite, mulțumim că ai fost înțelegător, că ai colaborat și nu ai făcut scandal*!

Revenind spre zilele noastre, principesa Margareta a României a publicat în 2011, ”Cartea regală de bucate” (ediția a doua, Editura ”Curtea Veche”, 2011).Principesa a structurat respectiva lucrare introducând în cuprinsul acesteia (pe lângă rețetele obișnuite unei lucrări de acest gen, imagini) originea acelor rețete și cine le-a trimis.Printre cei care au trimis rețete s-au aflat principele Alexandru al II-lea al Jugoslaviei cu soția lui, principesa Ecaterina a Jugoslaviei și Serbiei.La pagina corespunzătoare acestei familii (pag. 108), principesa Margareta scrie: *Povestea domeniului regal din Belgrad, așezat pe o colină, la marginea unui parc de dimensiuni impresionante, este una ieșită din comun.Palatul regal și, mai apoi, Palatul Alb, au fost construite în vremea regelui Alexandru I și au adăpostit drama familiei regale în urma asasinării, la Marsilia, a suveranului.Fiul lui, regele Petru al II-lea, aproape că nu a locuit aici, fiind reprezentat de ”Regență” în anii de dinaintea maturității.A urmat direct exilul, după război, iar fiul regelui Petru al II-lea, actualul Alexandru al II-lea, s-a născut în Anglia, la hotelul Claridge's.Fiindcă legea jugoslavă din vremea regalității cerea ca moștenitorul coroanei să se nască pe teritoriu jugoslav,* ***primul ministru britanic Churchill a declarat camera de la hotelul Claridge's teritoriu jugoslav, pentru 24 de ore***.Deci, pentru familia regală jugoslavă, Churchill a reușit să rezolve anumite proceduri.Cum rămâne

cu regele Mihai, a știut sau nu de abdicare? A fost forțat sau a făcut-o de bunăvoie?

O altă persoană care și-a "trimis" rețetele culinare este principele Charles della Torre e Tasso, fratele vitreg al principesei Tatiana Radziwill, fiu al principesei Eugenia a Greciei și al principelui Dominic della Torre e Tasso. *Della Torre e Tasso*? Italienii au *tendința* de "convertire" a denumirilor în funcție de anumite motive: ei spun "Zagabria" la Zagreb, "Zurigo" la Zürich, "Stoccarda" în loc de Stuttgart, "Aja" în loc de Haga.La fel, pentru familia de Thurn und Taxis, denumirea în italiană este *Della Torre e Tasso*."Enciclopedia Universale Rizzoli Larousse", volumul XV, Rizzoli Editore, Milano, 1971, p 56, face următoarea remarcă: *Della Torre e Tasso este denumirea, în italiană, a numelui german "Thurn und Taxis"*.În imaginea alăturată sunt prezenți Charles von Thurn und Taxis și Tatiana Radziwill.

Maximilian al II-lea, *markgraf de Baden*, conducătorul familiei regale de Baden, a trimis câteva rețete, spre publicare în lucrarea principesei Margareta a României.Căsătorit cu arhiducesa Valerie de Austria, Maximilian al II-lea își are reședința pe domeniul de la Salem, unde **Școala de la Salem** a *constituit un model de educație și a inspirat celebra școală de la Gordonstoun, din Anglia*.Revedeți capitolul VII al traducerii (spre sfârșitul acestuia) privitor la *școlile* Elgin, Gordonstoun, Salem și Anavryta (ultima din Grecia).Principesa Margareta adăuga: *Salem este modelul de dezvoltare pentru domeniul de la Săvârșin*.

Referitor la Simeon al II-lea al Bulgariei, principesa Margareta spunea: *În anul 2011 (...), în iarna acelui an (...), am mers cu mașina de la București la Sofia și l-am vizitat pe primul ministru bulgar, recent instalat, Simeon de Saxa Coburg-Gotha*.Păi "Saxa de Coburg-Gotha" este și titulatura casei regale britanice.Denumirea de "Windsor" a fost adoptată în timpul primului război mondial.La instaurarea pe tronul Angliei a lui George al V-lea (nepot al reginei Victoria), în 1910, primul război mondial își făcea simțită prezența și erau mulți cei care credeau că reprezentanții casei regale britanice ar fi fost un fel de *coloana a cincea* a Germaniei.Astfel, noua dinastie regală britanică (cu rădăcini în *Casa de Hanovra*) dar și lordul amiral Louis Battenberg (viitorul Mountbatten), s-au văzut în atenția opiniei publice.Desfășurarea evenimentelor l-au constrâns pe regele George al V-lea să schimbe denumirea casei regale britanice din "Saxa Coburg-Gotha" în cel de "Windsor" (cu aluzie la castelul din Berkshire).Concomitent, lordul Louis și-a schimbat numele din "Battenberg de Hessa" în "Mountbatten", mai *plăcut* englezilor.(Laurence Gardner "The Shadow of Solomon" - "Secretele Masoneriei", Harper Element, 2005, prima parte, capitolul IV).Imaginea din stânga îl prezintă pe Hitler împreună cu regele Edward al VIII-lea al Angliei, în 1937.

Dimitrie Sturdza s-a născut la 12 octombrie 1938, părinții lui fiind Margareta și George Sturdza.În 1948 au plecat din țară, au locuit pentru început în Norvegia după care s-au stabilit în Elveția.În 1968, Dimitrie Sturdza s-a căsătorit cu Monique Wagner.Jucător profesionist de tenis (și Năstase e *pasionat* de tenis!!!), la 29 de ani se retrage din sport, iar ca om de afaceri, a *investit în case de bătrâni, burse pentru studenți și în cei care au nevoie de medici din străinătate* (de pe pagina de net a ziarului "Jurnalul Național").Cavaler de Malta, cu o avere estimată la circa 140 de milioane de dolari, în Elveția, este proprietarul unui club de tenis, al unei firme de materiale de construcții și al unei societăți de produse cosmetice.Apropiat al omului de afaceri Ion Țiriac și al fostului primministru al PSD – Adrian Năstase – Dimitrie Sturdza este cel care plătește costul școlarizării în Elveția a fiului cel mai mic al lui Adrian Năstase, Mihnea.Fost consilier al lui Adrian Năstase în perioada 2000-2004 (în timpul guvernării PSD), imediat după "revoluția" din 1989, Dimitrie Sturdza era considerat că ar fi putut prelua portofoliul de la Ministerul de Externe.

În anul 2008, Dimitrie Sturdza și cei cinci descendenți ai acestuia au obținut de la statul român peste 26.000 de hectare de pădure, aproximativ jumătate din suprafața împădurită a Ceahlăului.O dată cu primirea suprafeței de pădure, Sturdza a primit și mina de uraniu de la Grințieș, care ar putea furniza combustibil nuclear pentru centrala de la Cernavodă pentru încă 20-30 de ani (http://www.cotidianul.ro).Ion Șerban, directorul societății de stat "Radioactiv Mineral Măgurele SA", cel care a efectuat prospecțiunile pentru eficiența redeschiderii minei de la Grințieș (din județul Neamț), declara: *(...) familia Sturdza nu se opune nici deschiderii minei, nici ecologizării teritoriului pe care a funcționat.Dacă se va redeschide mina, se vor construi drumuri noi și poate chiar o fabrică de prelucrare a uraniului.Toate acestea vor fi pe terenul lor și se va discuta de o investiție de circa 50 de milioane de euro.Atunci, negocierile se vor duce la nivel de guvern, pentru că familia Sturdza a cerut să se găsească o formă de colaborare, să se facă un contract, să li se dea acțiuni (...)*.O altă declarație a aceluiași Ion Șerban ridică un semn de întrebare: *(...) nu înțeleg cum s-a făcut retrocedarea pădurii care era în patrimoniul "Romsilva", din moment ce ea include și o suprafață de circa șase hectare din jurul minei, care reprezintă perimetru minier și care aparține Ministerului Economiei.Familia Sturdza a obținut deocamdată actele, nefăcându-se încă* (noiembrie 2008) *punerea propriu zisă în posesie.Nu știu cum se va proceda cu aceste șase hectare, dar oricum, lucrările de infrastructură vor afecta și proprietatea retrocedată.Pădurea e a lor, dar subteranul e al statului*.

Avocatul Nicolae Bujor, reprezentantul familiei Sturdza în România, declara că *familia princiară este de acord dacă aceasta reprezintă un interes național.Trebuie ca legea să fie respectată și de asemenea, să fie respectate și contrac-*

tele, în *eventualitatea redeschiderii exploatării miniere se vor duce negocieri între familia Sturdza și guvern pentru găsirea unei forme de colaborare*.Prefectura Neamț sublinia *colaborarea nu este facultativă, ci obligatorie*.Vrând, nevrând, Sturdza oricum câștigă ceva.

În 1971, după ce a renunțat la tenis, împreună cu Maia Weidman și cu aproximativ 50.000 de franci elvețieni, a pus bazele unei societăți de vânzare a produselor cosmetice ”Deese of Switzerland”, iar în 1984, societatea a lansat propria marcă de produse cosmetice: *Deese*.În România, aceste produse sunt comercializate prin societatea ”Capra Nera” (Capra Neagră).Potrivit lui Dimitrie Sturdza, rețeta succesului ar consta într-un *amestec de calitate la prețul potrivit, adaptat clientului, precum și respectul acordat clientului*.Și mai adăuga că *faima de sportiv l-a ajutat mult în afaceri, toată lumea mă știe ca jucător de tenis*.(http://www.adevarul.ro).A fost absolvent al Facultății de Fizică Atomică (*coincidență* ”treaba” cu uraniul ???) din Lausanne, a fost de 32 de ori campion de tenis al Elveției, iar în 1992 a dus echipa Elveției în finala Cupei Davis.Pe lângă multe alte proprietăți și cele 26.000 de hectare din Moldova, mai deține o cabană de vânătoare la Lăpușna, respectiv un teren industrial de 7.000 de metri pătrați în Otopeni.Ziarul ”Adevărul” anunța că la ultima incursiune a lui Sturdza la Lăpușna, printre invitați s-ar fi aflat și o familie de austrieci, *dornici să-și plaseze o parte din finanțe în imobiliarul românesc, cei doi intenționând să cumpere terenuri la Iași, zonă familiară lui Sturdza*.

Dragoș Grigoriu (în imaginea din stânga) împreună cu Corina și Vlad (amândoi tot Grigoriu), sunt cei care au fondat ”Tempo Creative Group”, o companie de publicitate, cu circa *150 de specialiști care lucrează pentru un număr de peste 90 de branduri locale și globale* (http://www.wall-street.ro).În 2008, prin fuziunea dintre un departament al ”Tempo” și societatea ”Q B Promotion” (deținută de Răzvan Warinschi) a luat ființă ”Tempo Action” ca parte integrantă din ”Tempo Creative Groups”, în care Dragoș Grigoriu și Răzvan Warinschi dețineau fiecare câte 50% din acțiuni.Începând cu 2001, ”QB Promotion” asigură partea de publicitate a ”Coca Cola HBC”.Din portofoliul de clienți al ”Tempo Action” fac parte: ”Audi”, ”Coca-Cola”, ”Danone”, ”Orhideea Eurial Leasing (NBC)”, ”Tom Comercial Center”, ”Western Union”, ”LVMH Moet Hennessy Louis Vuitton”, ”LG”, ”Petrom”, ”Mercedes-Benz România”, ”Autoclass”, ”Bentley”, ”Băneasa Shopping City”, ”Boom”.Tot în 2008, Dragoș Grigoriu a devenit proprietarul a 50% din acțiunile de la ”Kinecto”, printre partenerii ”Kinecto” numărându-se ”Audi”, ”Bancpost”, ”Garnier”, ”Lipton”, L'Oréal”, ”MBA Româno-Canadian”, ”Orange”, ”Odyseea Residential”, ”Kiwi Finance”, ”Piraeus Bank”, ”Sixt New Kopel”, ”Țiriac Imobiliare” (”Residenz”, ”Stejarii”), ”West Park”.

În 2008, ”Aegis Media Group” (prezentă înainte în România prin agenția de publicitate ”Carat” și compania de cercetare a pieței ”Synovate”) a achiziționat ”Tempo Media”, Dragoș Grigoriu rămânând proprietar pe celelalte departamente ale ”Tempo”: *Creațio, Organizare de Evenimente, Marketing Digital, strategie și relații publice*.Prin achiziția ”Tempo Media” de către ”Aegis Media Group”, Dragoș Grigoriu a devenit *country manager* al ”Aegis Media România”.Printre noii clienți aduși de ”Tempo” se află: ”Tuborg”, ”Carlsberg”, ”Skol”, ”Orangina”, ”Granini”, ”Alka”, ”Müller”, ”Ficosota Syntez”, ”Ital Food”, ”Heidi”, ”C & A”, ”AG Direct”, ”Metaxa”, ”Cetelem”, ”Total Lubrificants”, ”Tenaris Silcotub”.

”Aegis Media Limited”, înființată în 1968 la Londra (ca societate privată), acționează ca operator independent în rețeaua de media.Societatea asigură soluții digitale în domeniul media (și al campaniilor de publicitate) și funcționează ca subsidiară a ”Aegis Group PLC”.

Nigel Morris este președinte al ”Aegis Media North American Operations” din cadrul ”Aegis Group PLC”.În 1992 s-a alăturat ”Aegis Group” ca director de marketing.Este președinte la ”Clownfish Marketing Ltd” iar din mai 2009 este director al ”The Advertising Council” (o instituție înființată la New York, în 1942, care oferă servicii de publicitate în domeniile sănătății, educației, bunăstării comunității, protecției mediului pentru organizațiile non-guvernamentale și agențiile guvernamentale prin radio, televiziune, ziare, internet, etc).Printre colaboratorii lui Nigel Morris de la ”The Advertising Council” se află: David Fischer (”Google”), Kay Koplovitz (”Nextmart Inc”), James W Barge (”Viacom Inc”), Herbert H Baum (”Motorsports Authentics LLC”), David Zaslav (”Discovery Communications Inc”), Anne M Finucane (”Bank of America Corporation”), Marc S Pritchard (”Procter & Gamble Co”), George Bodenheimer (”Walt Disney & Co”), Ann Lewnes (”Adobe Systems Inc”), Laura Desmond (”Publicis Groupe SA”), Thomas L Bernardin (”Leo Burnett Worldwide Inc”), Stephen Quinn (”Wal-Mart Stores Inc”), Adam Bain (”Twitter Inc”), Peter Zillig (”Havas”), Steve Mosko (”Sony Pictures Television Inc”), Michele D Wilson (”World Wrestling Entertainment Inc”).

Kay Koplovitz, 67 de ani, este *senior managing director* la ”Brock Capital Group LLC”.Este președintă și *CEO* la ”Koplovitz & Co LLC”.În 1998 a fost propusă de președintele american Clinton la conducerea ”National Women's Business Council”.Este fondatoarea ”USA Network” fiind președintă și *CEO* al acestei societăți între 1977 și 1998.Este prezentă în conducerea a numeroase societăți non-profit, dintre care una merită o atenție deosebită: ”The International Tennis Hall Of Fame”.Kay Koplovitz este directoare la ”Oracle Corporation”, ”Joy Berry Enterprises Inc”, ”The Paley Center for Media”; este președintă și *CEO* la ”Vivendi Universal Entertainment LLP”, directoare la ”Springboard Enterprises”, președintă emerită la ”The Advertising Council Inc”, directoare la ”The Partnership for New York City Inc”, la ”Reactrix Systems Inc”; este vice-președintă la ”Sun Media Investment Holdings Ltd”.Este prezentă în conducerea de la ”Ruckus Media Group LLC”; din 1990 este director al ”General Re Corporation”, iar din 2001 se află în comitetul de conducere de la ”Liz Clairborne Inc”.Din 2008 este director independent la ”CA technologies”.Printre colaboratori (dacă se pot numi așa) se află:

1 – la ”Liz Clairborne Inc” - Doreen Augustinus Toben (”Verizon New England Inc”).

2 – la ”The Advertising Council” - Andrew J Robertson (”BBDO Worldwide Inc”), Scott Herman (”CBS Radio Inc”), Rich Eigendorf (”Viacom Inc”), Alan R Marks (”eBay Inc”).
3 – la ”The Partnership for New York City Inc” - Stephen Allen Schwartzmann (”The Blackstone Group”), Henry R Kravis (”KKR Management LLC”), Harold McGraw (”The McGraw-Hill Companies Inc”), William P Lauder (”Estée Lauder Companies Inc”), David Rockefeller, Richard A Grasso (”NYSE Euronext Inc”), Lloyd C Blankfein (”The Goldman Sachs Group Inc”), Klaus Kleinfeld (”Alcoa”), Seth Waughn (”Deutsche Bank AG”).

Jerry Buhlmann, *CEO*, președinte pentru Orientul Mijlociu și Africa la ”Aegis Media Ltd”, este director și *CEO* la ”Aegis Group PLC”.Este prezent în consiliile de administrație de la ”Carat North America Inc”, ”Carat Global Management Ltd”, ”Aegis Media Europe, ”Aegis Media Norge AS”.Trebuie remarcat că în consiliul de conducere de la ”Aegis Group PLC” se află și Martin Read (prezent și în comitetul de conducere de la ”Society of Lloyd's”).

”Society of Lloyd's” a fost înființată în 1688 la Londra, și acționează (mai ales) pe piața asigurărilor, furnizând servicii în domeniul pensiilor, sănătății, transportului (inclusiv maritim), proprietăți (metale prețioase și bijuterii), industriei (inclusiv în sectorul energetic, al petrolului și al gazelor naturale), aviație, terorism, transport spațial.

Peter Keith Levene, 70 de ani, baron *Levene of Portsoken KBE* este fondatorul ”NBNK Investments PLC”.Face parte din *franchise board* de la ”Society of Lloyd's”.A fost consilier al primului ministru englez între 1992 și 1997, iar între 1996 și 1998 a fost *senior advisor* la ”Morgan Stanley”.Este președintele consiliului de administrație de la ”General Dynamics UK Ltd”, președinte al ”Society of Lloyd's” din 2002.Între 1998 și 2002 a fost președinte la ”Bankers Trust International”; este vice-președinte al ”Duetsche Bank AG”, *non-executiv director* la ”Haymarket Group Ltd” și între mai 2004 și aprilie 2005 a fost membru al *supervisory board* de la ”Deutsche Boerse AG”.Între 2001 și 2004 a fost *non-executiv director* la ”J Sainsbury PLC”.Începând cu 2005 este director independent la ”Total SA”, iar din 2006 este director non-executiv și membru al *Comitetului Strategic de Dezvoltare* de la ”China Construction Bank Corporation”.Prezent în atâtea consilii de conducere, ce se mai poate spune despre colaboratori:
1 – la ”Total SA” - Daniel Bouton (”Veolia Environnement SA”), Michel Pébereau (”BNP Paribas”), Paul Guy Desmarais (”Power Corporation of Canada”):
2 – la ”China Construction Bank Corporation” - Chi-Kwong Yam (”People's Bank of China”):

”China Construction Bank Corporation” a fost înființată în 1954 și acționează (cu precădere) pe teritoriul Chinei, furnizând servicii de trezorerie, managementul portofoliilor, leasing financiar și alte activități bancare pe trei segmente principale: *Corporate Banking, Personal Banking* și *Tresury Business*.Are sedii în Hong Kong, Singapore, Frankfurt, Johannesburg, Tokyo și Seoul.

Chi-Kwong Yam, 63 de ani, și-a început cariera în 1971, în secretariatul guvernului din Hong Kong, devenind (în 1982) secretar asistent principal pentru *Afaceri Monetare*.Este membru al *advisory council* de la ”Banca Centrală a UAE”-Emiratele Arabe Unite.Este membru al consiliului de guvernatori (Hong Kong) de la ”Asian Development Bank”, președinte al ”The Hong Kong Mortgage Corporation Ltd”, din 2010 este *independent non-executiv director* la ”Johnson Electric Holdings Ltd”; tot din 2010 este prezent în conducerea ”China Construction Bank Corporation”, iar din 2011 este director la ”UBS AG”.Este membru al *international advisory council* de la ”China Investment Corp”.Colaborează (chiar foarte bine) cu:
1 – la ”UBS AG” - Helmut Panke (”BMW US Capital LLC”), David H Sidewell (”Morgan Stanley”), William G Parett (”United States Council for International Business”), Bruno Gehrig (”Roche Holding AG”).
2 – la ”Asian Development Bank” - Henry M Paulson (”Goldman Sachs International”), Xavier Musca (”GDF Suez”), Wahudullah Shahrani (”Afganistan Bank”), Anwar Ul-Haq (”Afganistan Bank”), Rolf Wenzel (”The Caribbean Development Bank”), Riluwan Shareef (”The Islamic Development Bank Group”), Gino Alzetta (”The World Bank Group”), Rustam Sadykovici Azimos (”The European Bank for Reconstruction and Development”), Pedros Solbes Mira (”Barclays Bank SA”), Samir Shafirov (”The European Bank for Reconstruction and Development”), Heydar Babayev (”The Black Sea Trade and Development Bank”), Arsène Jacoby (”Council of europe Development Bank”), Marcus Heinz (”Erste Group Bank AG”), David Avetissian (”The Black Sea Trade and Development Bank”).
3 – la ”Central Bank of UAE” - John Bond (de la ”Xstrata PLC”), Robert A Mundell (”Greater China Corp”), Sultan Bin Naser al Suwaidi.
4 – la ”China Investment Corporation” - John Lawson Thornton (”Laura Ashley Holdings PLC”) și James D Wolfensohn (”Citigroup Inc”).

”General Dynamics UK Ltd” funcționează în industria armamentului, pentru Ministerul Britanic al Apărării, respectiv pentru piața internațională ca subsidiară a ”General Dynamics Corp”.

”Haymarket Group ltd” operează în domeniul publicității și al afacerilor media în Marea Britanie, dar și la nivel internațional, fiind înființată în 1957.

Tinu Sebeșanu este directorul executiv al companiei de consultanță ”Trend Hospitality” (http://www.financiarul.ro, septembrie 2010), o societate înființată în 2005, axată pe trei direcții de acțiune: dezvoltare de proiecte, consultanță pre-deschidere și gestionarea activelor.Din același an, ”Trend Hospitality” este *strategic developer* pentru ”Wyndham Hotel

Rares Manescu,Sandu Georgescu si Tinu Sebesanu

Group" în România, Bulgaria și Republica Moldova, având *exclusivitate pentru România privind dezvoltarea sau transformarea proprietăților hoteliere sub următoarele mărci ale "Wyndham Hotels Groups": "Wyndham Hotels and Resorts", "Ramada Worldwide", "Ramada Encore", "Days Inn" "Super 8".* (http://www.trendhospitality.com).Tinu Sebeșanu (în fotografia alăturată fiind împreună cu Rareș Mănescu și Sandu Georgescu) este director general la "Howard Johnson Grand Plaza" care, de puțin timp, ca parte din *lanțul* "Howard Johnson", a fost inclus în componența "Wyndham Worldwide Group".Cu ocazia adunării NATO de la București din aprilie 2008, Gordon Brown (Anglia), Romano Prodi (Italia), Jose Socrates (Portugalia), Ferenc Gyurcsany (Ungaria), Janez Jansa (Slovenia), Salah Eddin Al Bashir (ministru al afacerilor de externe al Jordaniei) și Tomur Bayer (directorul general cu afaceri NATO – Turcia) au fost cazați la hotelul "Howard Johnson Grand Plaza".Printre directorii de la *societatea tutelară* - "Wyndham Worldwide Group" se face remarcat ... Brian R Mulroney.

Omul de afaceri Mihai Tufan, invitat la Balc, a venit singur, cu un avion, de la București

Mihai Tufan, om de afaceri controversat, pare să fi făcut uz din plin de relațiile sale din sfera politică în construirea imperiului și, implicit, a averii sale.Societatea "Dobromin" nu este o necunoscută în mediul de afaceri constănțean, având puncte de lucru în localitățile Corbu, Ovidiu, Băneasa și Cerna.Parcursul zbuciumat al societății "Dobromin" începe în 2004 când Mihai Atanasescu și Mihai Tufan au cumpărat de la "AVAS" societatea "Soceram" București (producătoare de materiale de construcții – BCA, cărămizi, gleturi, adezivi, profile – cu sucursale la Doicești, Bucov și Urziceni) și societatea "Dobromin" Constanța.Pentru "Soceram", o societate cu o cifră de afaceri de 300 de miliarde de lei și un profit de 5,7 miliarde de lei, s-au plătit 2,6 milioane de euro."Dobromin", cu un capital social de 52 de miliarde de lei, a fost cumpărată cu 12,5 miliarde de lei.În anul 2004, "AVAS" a scos la vânzare prin licitație publică, pachetul majoritar de 96% pe care-l deținea la "Dobromin".Din ofertele depuse de trei societăți interesate, doar una a *trecut* de "AVAS".Era societatea alcătuită din grupul de firme "Metal Euro Est" din Câmpina, "Elsid" Titu.

Societatea "Electrocarbon" din Slatina ajunge și ea în proprietatea cuplului Tufan – Anastasescu printr-un scandal în care sunt implicați Dana Năstase (soția lui Adrian Năstase), "RAFO" Onești (proprietară a Rafinăriei Dărmănești – prin care poseda 42,65% din acțiunile "Electrocarbon SA" din Slatina), Corneliu Jacubov, Toader Găureanu și *pila* acționarilor de la "MetalEuroEst SA" - un fost consilier al lui Adrian Năstase, Dorina Mihăileanu – soția lui Ovidiu Mușetescu, cel care a condus "AVAS" în perioada când Adrian Năstase a fost prim ministru.Societatea "Soceram" este deținută de consorțiul format din companiile "MetalEuroEst SA" și "Elsid" Titu precum și de omul de afaceri Nicolae Burchiu, preluarea "Soceram" făcându-se în 2004, pentru care s-a plătit suma de 2,6 milioane de euro."MetalEuroEst SA" este deținută de Mihai (Emil) Tufan și Mihai (Stelian) Anastasescu din Câmpnia, care controlează și "Elsid" Titu.

"Elsid" Titu, înființată în 1984, este o societate producătoare de electrozi siderurgici.Principalii acționari ai "Elsid" Titu sunt "MetalEuroEst" (cu 84,51%) și SIF Muntenia (cu 15,26%)."Elsid" Titu este și cel mai mare producător de energie (hidroelectrică) prin *capacități mici* din România, având o putere instalată de 29,6 MW, în timp ce compania de stat - "Hidroelectrica" - cu dotări similare, are o putere doar de 28,1 MW.În 2005, cifra de afaceri a fost de 196,1 milioane de lei, respectiv de 212,5 milioane de lei în 2006. Pe lângă energie, "Elsid" Titu mai produce: electrozi din grafit, blocuri carboniu, *cocs* de petrol calcinat, grafit sintetic, fero-siliciu, carbură de siliciu, pastă *Soderberg*.

"Electrocarbon" Slatina este o societate producătoare de electrozi, iar acționarii principali sunt "Vivaio" SRL (în limba italiană *vivaio* este denumirea magazinelor care comercializează plante, arbuști, arbori, iarbă, respectiv semințele acestora) cu 48,70%, "MetalEuroEst SA" cu 21,45% și SIF Oltenia cu 18,32%.În imaginea de mai sus, Adrian Năstase și Ion Țiriac sunt prezenți la una din vânători.Atitudinea fiecăruia dintre cei doi poate spune câte ceva, una din *întrebările* care apare (la o primă vedere) fiind: **cine este șeful? Cine, cui dă sfaturi?**

Wolfgang Bernhard, 51 de ani, este președinte la "Mercedes Benz Cars Production and Procurement" și membru al consiliului de administrație de la "Daimler AG".În 1988 și-a susținut masteratul la "Universitatea Columbia", iar în 1990 s-a alăturat "Mercedes-Benz".Între noiembrie 2000 și mai 2004 a fost *COO* la "Chrysler Motors LLC" (cunoscut și drept "Chrysler Group").Este consilier la "Cerberus Capital Management", fiind (între noiembrie 2004 și noiembrie 2006) membru al echipei manageriale de la "Volkswagen AG", respectiv șef al "Volkswagen Brand" în cadrul "Volkswagen AG" (până în ianuarie 2007).Începând cu aprilie 2009 este șef al "Mercedes-Benz Vans Division" de la "Daimler AG", iar din februarie 2010 face parte din consiliul de administrație de la "Daimler AG".Este membru al *supervisory board* de la

Oesterreichische Ind Holding AG", avându-i drept colaboratori pe: Gerhard Fritz ("Oesterreichische Post AG"), Markus Hinker ("Telecom Austria AG"), Brigitte Ederer ("Siemens AG"), Markus Simonovsky ("OMV AG").Printre cei care au avut (într-un mod sau altul) *tangență* cu "Universitatea Columbia" se află: Matthew J Lustig ("Lazard Alternative Investments LLC"), Jean-Luc Biamon ("The Goldman Sachs Group Inc"), Nicholas Oppenheim, Diana Taylor ("Wolfensohn & Company LLC") și Xavier Rolet ("London Stock Exchange Group PLC").

Clemens Tönnies este director-manager la "B & C Tönnies Fleischwerk Gmbh & Co KG", specializată în procesarea cărnii de vită și de porc.Societatea își are sediul la Rheda-Wiedenbrück, în Germania.O ramură a societății, "Tönnies Fleisch Italia SRL" funcționează ca subsidiară a "B & C Tönnies Fleischwerk Gmbh & Co KG" în Italia, la Vignola (Modena).Clemens Tönnies a fost vice-președintele *supervisory board* de la "UCA Unternehmer Consult AG" (cunoscută inițial drept "UCA AG") și este membru al *supervisory board* al Clubului "FC Gelsenkirchen – Schalke-04".

Unicredit SpA (până în mai 2008 numită "Unicredito Italiano SpA") este una dintre instituțiile financiare reprezentative la nivel european și mondial, având sediul legal la Roma, sediul operativ la Milano, iar "Unicredit Banca SpA" (societatea cu acționar unic care conduce și gestionează "Unicredit SpA") are sediul și direcția generală la Bologna.Banca asigură servicii la peste 40 de milioane de clienți din peste 22 de țări, *zona de influență* concentrându-se în Italia, Austria, Germania Meridională (de Sud) și Europa Orientală.În 1998, prin fuziunea dintre "Credito Italiano" și diverse *case de economii* a luat ființă "Unicredito Italiano", ajungându-se ca pe parcursul anilor, la nou apărutul institut de credit, să se alăture și alte *case de economii*, cu o anumită cotă de piață, respectiv *acoperire* în teritoriu.

Este al doilea grup bancar al Italiei, cu o cotă de 15%, al doilea grup financiar din Germania (cu o cotă de 5% din piață) și primul grup financiar-bancar din Austria cu un procent de 18%.Are reprezentanțe în Polonia, Ungaria, Cehia, Slovacia, Croația, Bosnia, Serbia, Slovenia, Turcia, Ucraina, Letonia, Estonia, Lituania, Rusia, România, iar în Bulgaria este proprietara "Bulbank", prima instituție financiar-bancară a acestei țări.Este prima bancă (într-o clasificare a ziarului italian "Corriere della Sera"-28 mai 2012) în ceea ce privește cheltuielile proprii, cu 9.441.047.000 de euro (dintre care 3,7 miliarde numai în Italia).

"Green Peace" și "Compania pentru Reformă a Băncii Mondiale" au criticat intenția "Unicredit" de-a participa la două consorții (la unul în mod direct, la celălalt prin intermediul "HVB Bank AG") pentru realizarea unei centrale nucleare în Bulgaria, la Belene, într-o zonă cu risc seismic foarte mare; ulterior, "Unicredit" s-a retras din acțiunea de finanțare.Conform ziarului italian "La Repubblica" (din 5 ianuarie 2012), acționarii grupului "Unicredit" sunt următorii: acțiuni pe piață – 68,7%; "Mediobanca" - 5,25%; "AABAR Luxembourg" (Abu Dhabi) – 4,99%; "Central Bank of Lybia" - 4,99%; Fundația *Casa de Economii din Verona, Vicenza, Belluno și Ancona* – 3,51%; Fundația "CARI" (Torino) – 3,32%; Holdingul "Carimonte" - 2,91%; "Lybian Investment Authority" - 2,59%; Grupul "Allianz" - 2,04% și "Blackrock Inc" - 1,7%.Ca orice institut financiar care se respectă, "Unicredit" deține acțiuni la alte societăți: "Generali Assicurazioni" - 4,67%; "Mediobanca" - 9,020%; "Banca Sabadel" *cumpărată la 10 mai 2007) – 4,00% iar la "Beate Uhse AG" - 9,84%.("Beate Uhse" este *soră* cu Teresa orlowsky, cu Tracy Lords, cu Cioccilina, etc).

În România, "Unicredit" acționează pe patru direcții principale:
1 – Întreprinderi mici și mijlocii – prin "Unicredit Țiriac Banc";
2 - "Corporate & Investment Banking" - "CAIB România SRL";
3 – Leasing – prin "Unicredit Leasing Corporation IFN SA" (dar și prin "Unicredit Leasing Fleet Management SRL");
4 – Societate de gestiune și investiții financiare - "Pioneer Asset Management SAI SA".

Erich Hampel, 62 de ani, a terminat în 1974 cursurile "Universității de Economie și Administrarea Afacerilor" din Viena, iar în 1975 a obținut doctoratul în "Științe Sociale și Economice", petrecând perioada 1975-1977 la "Citibank Austria AG".Între 1977 și 1981 a fost prezent în secretariatul de la "Österreichische Postparkasse", iar în perioada 1981-1985 a fost prezent în cadrul "Bankhaus Fleichtner & Co AG".Între 1985 și 1996 a fost al doilea guvernator la "Österreichische Postparkasse".A fost președinte al consiliului de administrație de la "Credit Anstalt AG" (inițial "Credit Anstalt Wien AG") între 1997 și 2002.A fost membru al consiliului de conducere de la "Bank Austria AG", "Bank Austria Credit Anstalt AG", *CEO* al "Unicredit Bank Austria AG" din ianuarie 2004 până în octombrie 2009.Din 2005 este directorul *Departamentului CEE* pentru Europa Centrală și de Sud-Est din cadrul "Unicredit SpA".A fost prezent în consiliile de conducere de la "Örag – Österreichische Realitäten AG", "CA International Markets AG", "International Moscow Bank" (din Moscova), "Bausparkasse Wüsterot AG", "Donau Chemie AG", "Österreichische Lotterien Gmbh", "Österreichische Verkhrsbürro AG", "Österreichische Kontrollbank AG", "Oberbank AG".Printre colaboratorii apropiați (chiar prieteni) se află:
1 - "Österreichische Kontrollbank AG" - Franz Hochstrasser ("Erste Group Bank AG"), Walter Rothensteiner ("Raiffeisen Zentral Bank Österriech AG").
2 – la "Unicredit Bank Austria AG" - Karl Samstag ("Flughaffen Wien AG"), Franz Rauch ("Wienerberger AG").

Dieter Rampl, 65 de ani, a fost președinte executiv la "Unicredit SpA" până în mai 2012 și este unul din directorii de la "Mediobanca SpA".Este membru al consiliului de conducere de la "Bavaria Film Gmbh", între 1969 și 1970 s-a aflat în cadrul "Société de Banque Suisse" din Geneva.Între 1970 și 1982 a fost prezent în comitetele de administrație de la "Bayerische Vereinsbank" din München, Düsseldorf și New York.Din 1983 și până în 1993 a fost prezent în conducerea "BHF Bank" (din diferite orașe).A fost *managing director* la "Charterhouse PLC".Din iunie 2006 este președinte al "König & Bauer AG", este președinte al *supervisory board* de la "Bayerische Börse AG"; este președinte la "Brau & Brunnen AG", prim-președinte al comitetului de la "Odeon Film AG".Este director independent la "KKR & Co Guernsey LP" (sau "KKR Private Equity Investors LP"), este membru al consiliului de administrație de la "FC Bayern AG" ("FC Bayern München

AG”).Dieter Rampl (prezent în imaginea alăturată) este director la ”KKR Management LLC”, *general partner* pentru ”Kohlberg, Kravis, Roberts & Co” (din iulie 2010).Este vice-președinte al ”ISPI” - ”Institute for International and Political Studies” și membru al ”Aspen Institute Italia”.A făcut parte din conducerea ”Bank Austria Creditanstalt AG” și ”Bank Austria AG”, respectiv ”Vereins & Westbank AG” și a deținut diverse funcții în cadrul ”HVB Group”.Este membru al consiliului de conducere al ”CCI – Camera Internațională de Comerț” și membru al Comisiei Trilaterale (grupul Italia).

”KKR & Co Guernsey Lp” este un fond de investiții privat, fondat în 2006, având sediul în St. Peter Port, Channel Islands.

Friedrich Kadrnoska, 61 de ani la 28 iunie 2012, între 1976 și 1991 a deținut diverse funcții în cadrul ”Zentralsparkasse AG”, iar între 1991 și 2002 a fost prezent în comitetul de conducere de la ”Bank Austria AG”.A fost prezent în consiliul de conducere de la ”Bank Austria Creditanstalt AG”, a făcut parte din comitetul de administrație de la ”VISA Europe Ltd” și a fost vice-președinte la ”Convert Immobilien Invest SE”.Este membru al conducerii de la ”Wiener Privatbank SE”, ”Card Complete Service Bank AG”; este președinte la ”Allgemeine Baugesellschaft AG – A Porr AG”; este prezent în conducerile de la ”Österreichisches Verkhrsbürro AG” (care deține 62% din grupul ”AVZ Group”), ”Wiener Börse AG”, ”Ceeseg AG”, ”Wienerberger AG”, respectiv ”Unicredit SpA”.A fost membru al comitetului director de la ”Österreichische Kontrolbank AG” între mai 2002 și mai 2004.A fost prezent în consiliul de conducere de la ”Investkredit Bank AG” până în mai 2004.Printre colaboratori (foști și actuali) se află:
1 – la ”Wienerberger AG” - Franz Rauch.
2 – la ”Wiener Börse AG” - Erich Obersteiner (”UBS AG”).
3 – la ”VISA Europe Services Inc” - Spyros N Filaretos (”Alpha Bank SA”), Paul Pester (”Lloyd's Banking Group PLC”).
”VISA Europe Services Inc” a fost înființată în 2004, activează ca subsidiară a ”VISA Europe Ltd” furnizând logistica necesară pentru tranzacțiile electronice.

Anthony Blake Wyand, 69 de ani la 24 noiembrie 2012, pe lângă calitatea de membru al consiliului de conducere de la ”Unicredit SpA”, este vice-președinte al ”Société Générale”, membru al comitetului de administrație de la ”Société Foncière Lyonnaisse SA” și membru comitetului de gestiune de la ”Aviva France”.

Wolfgang Porsche (născut la 10 mai 1943 la Stuttgart) este fiul cel mai mic al lui Ferry Porsche, nepot al lui Ferdinand Porsche și vărul lui Ferdinand Piëch (născut la 17 aprilie 1937) de la ”Volkswagen AG”.După ce s-a aflat la conducerea diverselor societăți din cadrul grupului Porsche (inclusiv ”Porsche Bank AG”), în noiembrie 2007 a devenit președinte al *supervisory board* de la ”Porsche Automobil Holding SE”, iar din aprilie 2008 face parte din *supervisory board* de la ”Volkswagen AG”.Concernul ”Volkswagen” include societățile ”Volkswagen”, ”Audi”, ”Bentley”, ”Lamborghini”, ”Seat”, ”Skoda” și partea de camioane de la ”Scania”.Ferdinand Piëch (președintele consiliului de la ”Volkswagen AG”) este și coproprietar la ”Porsche”.Partea de acționariat de la ”Volkswagen AG” furnizează câteva detalii interesante: la 16 februarie 2008 – 20,26% din acțiuni le deținea statul Saxonia de Jos; la 30 ianuarie 2009 – 50,76% din acțiuni le deținea ”Porsche Automobil Holding SE”, iar 2,37% din acțiuni le deținea ”Porsche Holding Gmbh”; la 18 decembrie 2009 – 17% din acțiuni le dețineau Emiratele Qatarului, în timp ce o cotă de 9,61% era desemnată domeniului public.

La 31 decembrie 2010, situația era schimbată.În privința capitalului subscris, acționarii erau: ”Porsche Automobil Holding SE” - 32,2%; instituții de investiții străine – 23,3%; ”Qatar Holding LLC” - 16,4%; statul Saxonia de Jos – 12,9%; investitori particulari/alții – 11%; instituții germane de investiții – 2,9%; ”Porsche Holding Gmbh” Salzburg – 1,5%.Din punct de vedere al numărului de voturi, ”Porsche Automobil Holding SE” (Stuttgart) deține 50,74%, statul Saxonia de Jos-20%, ”Qatar Holdings LLC” - 17,00%, ”Porsche Gmbh” (Salzburg) – 2,37% și ”alții” - 9,89%.În ianuarie 2010, ”Volkswagen AG” a cumpărat 19,9% din ”Suzuki Motor Corporation”; în mai 2010 a achiziționat 90,1% din ”Italdesign Giugiaro”, iar în iulie 2011 a cumpărat 55,9% din grupul ”MAN”.În primăvara lui 2012 a venit rândul societății italiene producătoare de motociclete ”Ducati” să treacă sub controlul ”Volkswagen AG” - *ne place roșul, trebuie să vedem cât costă*, declara Martin Winterkorn, președintele grupului ”Volkswagen AG”.

Martin Winterkorn, 64 de ani și 10.231.180 euro venit în anul fiscal 2010 și-a început cariera în 1977, la ”Robert Bosch Gmbh”, unde a rămas până în 1981, an în care trece la ”Audi AG”.După diverse funcții deținute la ”Volkswagen AG”, la 1 iulie 2000 devine membru al echipei manageriale de la ”Volkswagen AG”, iar din ianuarie 2007 este *CEO* și președintele consiliului de conducere de la ”Volkswagen AG”.Tot în 2007 a devenit președintele consiliului de la ”Scania AB”.Martin Winterkorn (în imaginea alăturată) a devenit, în septembrie 2009, *CEO* la ”Porsche Automobil Holding SE”, iar din noiembrie 2009 este președintele comitetului de conducere de la ”Porsche Automobil Holding SE”.Este director la ”Seat” și face parte din comitetele de conducere de la ”Porsche Holding Gmbh”, ”Salzgitter AG”, ”FC Bayern München AG”, ”TÜV Süddeutschland AG”, ”FC Barcelona”, ”Spain Lamborghini Spa” (Italia).Din 2003 este profesor de onoare la ”Budapest University of Technology and Economics”.Până în ianuarie 2009 a fost prezent în consiliul de conducere de la ”Infineon Technologies AG”.
1 – la ”Audi AG” și ”Porsche Holding Gmbh” colaborează cu Ferdinand K Piëch (”Volkswagen AG”), Ferdinand Oliver Porsche (”Volkswagen AG”).
2 – la ”Salzgitter AG” - Johannes Teyssen (”E-ON AG”).
3 – la ”Porsche Holding Gmbh” - Wolfgang Porsche (”Porsche Automobil Holding SE”), Hans Michael Piëch (”Volkswa-

gen AG”), Hans Peter Porsche (”Porsche Automobil Holding SE”).

Ferdinand K Piëch, 75 de ani, este președinte și membru al *supervisory board* de la ”Volkswagen AG” din aprilie 2002.Tot din 2002 este director la ”Scania AB”.Din mai 2007 este președintele consiliului de conducere de la ”MAN SE”, respectiv membru al *supervisory board* de la ”Audi AG” din mai 2008.Este membru al *supervisory board* de la ”Porsche AG”, ”Porsche Holding Gmbh” și ”Porsche Automobil Holding SE”.Este prezent în cadrul echipei de consilieri de la ”Deutsche Bank AG”.Printre colaboratorii acestuia se află:
1 – la ”Volkswagen AG” - Michael Frenzel (”TUI AG”), Harmut Meine (”Continental AG”), Hussain Ali Al-Abdulla, Khalifa Jassim Al-Kuwari (”Qatar Holdings LLC”).
2 – la ”Porsche Automobil Holding SE” - Ulrich Lehner (”Henkel Technologies Gmbh”), șeicul Yassim Bin Abdulaziz Bin Yasim Al-Thani.
3 – la ”MAN SE” - Ekkehard D Schulz (”AXA Konzern AG”), Michael Behrendt (”Hapag – Lloyd AG”).

Khalifa Jassim Al-Kuwari, 35 de ani, este director, șeful *joint investment* și al *International Business Department* de la ”Qatar Holding LLC” din ianuarie 2010.A intrat în componența ”Qatar Holding LLC” în vara lui 2009, fiind prezent în consiliile de conducere de la ”Al Huson Investment Company”, ”Qatar & Oman Investment Company” și ”Qatar Exchange”.Înainte de-a face parte din conducerea ”Qatar Holding LLC” a făcut parte din comitetele de administrație de la ”Qatar Investment Authority” și ”Qatar Central Bank”.Este prezent în comitetul de conducere de la ”Volkswagen AG”, iar din 2010 este director la ”Songbird Estates PLC”.În afară de cei prezenți în conducerea de la ”Volkswagen AG”, printre colaboratorii lui Al-Kuwari, se află:
1 – la ”Songbird Estates PLC” - Alexander Heini Philip Midgen (”NMR Rothschild & Sons Ltd”), Samuel David Levinson, șeicul Mohammed Bin Hamad Bin Jassim Al-Thani.
2 – la ”Qatar Exchange” - Eric M Varvel (”Credit Suisse Group”), Andrew T Brandman (”NYSE Euronext Inc”), Michel Prada, Ali Ahmad Al-Kuwari.”QIA – Qatar Investment Authority” (fondul de investiții al Qatarului, creat în 2005) nu este prezent în Europa doar în calitate de acționar la ”Volkswagen AG” (respectiv ”Porsche”).”QIA” este al doilea investitor (cu 8,4%) de la societatea spaniolă ”Iberdrola”, fiind prezent și ca investitor al societății portugheze ”Energias”.În Elveția a contribuit la *dezvoltarea* ”Credit Suisse”.În Germania, pe lângă cele două societăți producătoare de autovehicule amintite, este unul dintre acționarii majori ai societății germane de construcții ”Hochtief”.În Marea Britanie, pe lângă investițiile de la ”London Stock Exchange”, ”Barclays”, ”Sainsbury's PLC”, s-a interesat de ”Canary Wharf”, ”Olimpic Village” și de ”Harrods”.În Franța, în afară de investițiile în clubul de fotbal ”PSG”, ”QIA” a obținut cote importante în cadrul ”Veolia Environnement SA”, ”Suez ENV Company”, ”Vinci” și chiar ”Lagardère”.Grecia nu a fost trecută cu vederea, ”QIA” fiind unul din acționarii la ”Alpha Bank” (ziarul italian ”La Repubblica”, ”Affari e Finanza”, 14 mai 2012).

Și iată că ne reîntoarcem la reprezentanți ai familiei Rothschild.**Evelyn de Rothschild** (79 de ani) este președinte la ”Rothschild & Cie Banque”.Din 1976 este președintele consiliului de administrație de la ”Concordia BV”.Din ianuarie 2000 este director la ”LNG Holdings SA”, respectiv director la ”First Mark Communinactions Europe SA”.Este director la ”Bharti Del Monte India Private Limited” (sau ”Field Fresh Foods Ltd”) și ”The Telegraph PLC”.Este membru al adunării consilierilor de la ”Telegraph Media Group Ltd”.Este director la ”IMG Worldwide Inc” și administrator al ”The Shakespeare Globe Trust”.Este guvernator al ”London School of Economics and Political Sciences” și membru al ”Global Commercial Microfinance Consortium Advisory Finance” de la ”Deutsche Bank AG”.Este președintele consiliului de administrație de la ”Eranda Foundation”.

Sir Henry Keswick s-a alăturat ”Jardine Matheson Holdings Ltd” în 1961, în calitate de președinte.Din 1967 este director la ”Jardine Matheson Holdings Ltd”, la ”Jardine Strategic Holdings Ltd” (din 1988) și tot din 1988 este director la ”Mandarin Oriental International Ltd”, respectiv ”Dairy Farm International Holdings Ltd”.În 1985 a devenit director la ”Hong Kong Land Holdings Ltd”.Este director în cadrul ”Rothschilds Continuation Holdings”.Este vice-președinte al ”Hong Kong Association” și membru al adunării consilierilor de la ”Telegraph Media Group Ltd” (unde este prezent și Arthur George Weidenfeld de la ”Institute for Strategic Dialogue”).

”LNG Holdings SA” s-a numit la început ”First Mark Communications Europe SA”, fiind înființată în 1998, în Luxembourg.În 2002 a adoptat denumirea de ”LNG Holdings SA”, obiectul de activitate constituindu-l furnizarea de *network-relatedtelecommunications services* în Europa.Are reprezentanțe în Germania, Franța și Spania.Lynn Forester de Rothschild, 58 de ani, este co-președintă a consiliului de conducere.

Lynn Forester de Rothschild a înființat (fiind și *CEO* la) ”ELR Holdings Ltd”.Și-a început cariera la firma de avocatură ”Simpson, Thatcher and Bartlett” din New York în 1980.Între 1984 și 1989 a fost vice-președintă executivă la departamentul *Dezvoltare* de la ”Metro Media Telecommunications Inc”.Este *non-executiv director* la ”Estée Lauder Companies Inc” (din 2000), respectiv *non-executiv director* al ”The Economist Group Ltd” (din octombrie 2002).Este *CEO* la ”EL Rothschild LLC” începând cu iunie 2002.A fost co-președintă la ”Fields Fresh Food Ltd” (între 2004 și 2007), dar este vice-președintă la ”Bharti Del Monte India Ltd”.Este președinta consiliului de conducere de la ”Christie's International PLC” (SUA).Este președinta consiliului de administrație (SUA) de la ”Christie's Inc”.Între august 2009 și ianuarie 2010 a fost di-

rectoare la ”Starwood Properties Trust Inc”.Este membră a CFR, respectiv a ”Foreign Policy Association”.A fost membră a ”National Information Infrastructure Advisory Committee”, respectiv secretară a *Energy Advisory Boards* în timpul președintelui american Clinton.Este directoare la ”General Instrument Corporation”, *former director* la ”Gulfstream Aerospace Corporation” (ce marcă de avion are Ion Țiriac?!).Printre *subordonați* (”colaboratori” este cam desuet) se află:
1 – la ”Estée Lauder Companies Inc” - Leonard A Lauder, William P Lauder, Aerin Lauder.
2 – la ”Economist Group Inc” (”The Economist Group Ltd”) - Nigel W Morris (”QED Investors LLC”).
3 – la ”Christie's Inc” (”Christie's International PLC”) - Patricia Barbizet (”PPR SA”), John C Whitehead (”NYSE Euronext Inc”), Leopoldo Rodes Castane (”Havas”).
4 - ”Bharti Del Monte India Ltd” - Rakesh Bharti Mittal și Sunil Bharti Mittal (cel din urmă de la ”Bharti Airtel Ltd”).
5 – la ”The Economist Group Ltd” - Henry Dennistoun Stevenson și simon M Robertson (”Rolls Royce Holdings PLC”).

Sunil Bharti Mittal (fără nici o legătură cu Lakshmi Mittal, cei doi fiind din zone diferite ale Indiei) s-a născut la 23 octombrie 1957 în Ludhiana (Punjab, India).Este *CEO* la ”Bharti Enterprises” din care face parte și ”Bharti Airtel Ltd” - cea mai mare companie de telefonie mobilă din India.Sunil Bharti Mittal este director la ”Softbank Corp”, este fondator și *CEO* la ”Bharti Airtel Ltd”; este director la ”Comviva Technologies Inc”, președinte și *CEO* la ”Bharti Enterprises Ltd”, președinte la ”Bharti Mobile Ltd”, președinte la ”Bharti Teletech Inc”; este director la ”Renuka Financial Services Ltd”.Este fondator și președinte la ”Bharti Telecom Ltd”, membru al Comisiei Trilaterale.Din 2011 este director la ”Unilever NV”.

”General Instrument Corporation” (la care Lynn Forester de Rothschild este directoare) produce aparatură analogică și digitală pentru telecomunicații.A fost înființată în 1997, la Horsham (în Pennsylvania) cu denumirea inițială de ”Next Level Systems”.În 1998 își modifică numele în ”General Instrument Corporation”, iar din ianuarie 2000 funcționează ca subsidiară a ”Motorola Inc”.

”Gulfstream Aerospace Corporation” se ocupă cu designul, producerea și întreținerea avioanelor mici și medii, utilizate în domeniul guvernamental, al afacerilor, respectiv militar, în SUA sau la nivel international.Compania a fost fondată în 1958, iar din mai 1999 funcționează ca subsidiară a ”General Dynamics Corporation”.

”Starwood Properties Trust Inc” a fost înființată în 2009 și are ca obiect de activitate operațiuni în domeniul financiar (investiții, imobiliare, management comercial) în Statele Unite.Din consiliul de administrație de la ”Starwood Properties Trust Inc”, Jeffrey Dishner (47 de ani) este prezent și în comitetul de conducere de la ”Groupe de Louvre SAS”.

Barry Sternlicht (51 de ani), președinte și *CEO* la ”Starwood Properties Trust Inc”, este președinte la ”Groupe de Louvre SAS”, director la ”Robin Hood Foundation”, director la ”The Harvard Business School Club of Greater New York Inc”, al ”Council for Christian and Jewish Understanding”, președinte la ”Starwood Hotels and Resorts”, director la ”BLB Investors LLC”, președinte la ”Starwood Energy Group Global PLC”, președinte la ”Louvre Hotels SAS”.Este președinte și *CEO* la ”SPT Management LLC”.Din 1995 este director la ”US Franchise Systems Inc”; din 2004 este director la ”Granahan McCourt Acquisition Company”.Din 2007 este director la ”Third Wave Acquisition Corporation” iar din 2011 este director și președinte la ”Riviera Holdings Corp”.Este membru al CFR, este prezent în comitetul de conducere al ”JP Morgan Chase & Co”, respectiv face parte din conducerea de la ”Eurohypo AG”.Printre colaboratori se află:
1 – la ”Eurohypo AG” - Jochen Klosges (”Commerzbank AG”), Michael Reuter (”Commerzbank AG”).
2 – la ”The Harvard Business School Club of the Greater New York Inc” - Wilbur L Ross Jr. (”W Ross and Co LLC”).

”Eurohypo AG” a fost fondată în 1862, la Eschborn (în Germania), având inițial numele de ”Deutsche Hypothekenbank Frankfurt AG”.În 2008 și-a schimbat numele în ”Eurohypo AG” și activează ca subsidiară a ”Commerzbank Inlandsbanken Holding AG”.

”The Economist Group Inc” este o societate care se ocupă cu publicarea cărților, ziarelor și revistelor economice (dedicate, mai ales, analizelor financiare internaționale) din lumea afacerilor.Este parte a ”The Economist Group Limited”. Dintre cei prezenți la ”The Economist Group Inc”, Henry Dennistoun Stevenson face parte din conducerea de la ”St. James Place PLC” (o altă societate a familiei Rothschild”).Adrian D Wooldridge (membru al Grupului Bilderberg) în calitate de *foreign corespondent*, ”The Economist” este o prezență constantă la întrunirile Grupului Bilderberg (inclusiv la cea din 31 mai-3 iunie 2012, Chantilly, Virginia, Statele Unite).

Ce se poate spune despre ceilalți participanți la *turneele de vânătoare* organizate de Ion Țiriac? **M Inigo Herrera** (născut la 12 august 1950), între 22 ianuarie 2001 și 21 iunie 2004 a făcut parte (în calitate de membru) din Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei.**Peter Rau**, după o carieră (din 1978 și până în 2004) la ”Sedus AG” (inclusiv la firme ale concernului ”Daimler AG”), a început colaborarea cu ”Dauphin Holding AG”, o societate de mobilier și amenajări interioare.**George Marsan** (în imaginea din stânga, în vizită la o *Casă de Bătrâni*), primar al orașului Monte Carlo, este un alt participant la vânători.**Twer Walterpeter** și-a petrecut *ceva timp* în redacția ziarului ”Rhein Zeitung”.**Marc D Miles** (născut în 1954) este președinte și *CEO* la ”Central Indiana Corporate Inc”, o alianță regională a tuturor *CEO* și președinților de universități implicate în dezvoltarea economică a statului Indiana (Statele Unite).În 1976 și-a terminat studiile la ”Wabash College” din Craw-

fordsville (Indiana), dar continuă să joace tenis pentru ”Wabash”.Între 1976 și 1980 a deținut diverse funcții politice, ajungând ca în 1987 să fie președintele comitetului de organizare a ”Jocurilor Pan-Americane” din Indianapolis.Din 1990 este director executiv pentru *corporate relations* la ”Eli Lilly & Co”, o societate farmaceutică înființată în 1876 de către Eli Lilly.În prezent, această societate produce antidepresivul *Prozac*.Între 1990 și 2005 a fost *CEO* la ”Association of Tennis Professionals” din Jacksonville, Florida.Face parte din comitetele de conducere de la ”The Pantry”, ”City Securities Corp”, ”Biocrossroads Inc”, ”Novus Sport”, ”Techpoint”, ”Conexus Indiana”.Locuiește în Indiana împreună cu soția lui, Helen și cei patru copii.(*Na la tata un Prozac!*).

O parte din membrii ”Adunării G7” de la Istanbul, din 2009.În *ordinea numerelor de pe ”chept”*:1 – Jean-Claude Trichet, 2 – Ben Bernanke, 3 – Mark Carney, 4 – Christian Noyer, 5 – Mario Draghi, 6 – Timothy Geithner, 7 – James Flaherty, 8 – Christine Lagarde, 9 – Giulio Tremonti.

Și pentru că tot mai des deasupra țărilor se află *Sabia lui Damocles* a societăților *de rating*, câteva informații privitoare la acestea.

Standard & Poor's a luat ființă în 1860 când Henry Varnum Poor a publicat ”History of the Railroads and Canals in the United States”, un volum care conținea informații financiare operative referitoare la toate companiile active în Statele Unite, în acea perioadă.Inițial a avut numele de ”Poor's Publishing Company”, dar în 1941 și-a schimbat numele în ”Standard & Poor's Corporation”.Societatea are sediul la New York și nu este cotată la Bursă.În 1957 a fost lansat ”S & P 500” care a devenit *punct de referință* pentru toți investitorii de pe Wall Street.În 1966, societatea a fost cumpărată de către colosul ”McGraw – Hill Companies”, ”Standard & Poor's” funcționând ca subsidiară a acestuia.

”Standard & Poor's” realizează cercetări, analize și estimări financiare privitoare la titluri, acțiuni și obligațiuni. Cu toate că este caracterizată de-a anumită *seriozitate*, de-a lungul ultimilor ani a fost ținta criticilor, atât din partea observatorilor, a *media*, cât și din partea cercetătorilor independenți în ceea ce privește *condiționarea* pieței de capital (chiar prin *inside trading*).În 2011 a intrat în atenția justiției din Statele Unite în ceea ce privește *manevrarea pieței de capital* prin *titlurile toxice*, acuzarea mergând până la *manipularea pluriagravată și continuă a pieței financiare*.Printre cei acuzați se aflau analiștii Eileen Zhang și Frank Gill (de la agenția din Londra), Moritz Kraemer (reprezentanța din Frankfurt), Yeann Le Pallec (responsabilul pentru zonele ”Europa și Africa”) și fostul președinte al societății, indianul Deven Sharma.

Hedge Fund sunt fonduri de investiții, cu o mare valoare speculativă, apărute în Statele Unite în perioada anilor '50 a secolului trecut, legea americană prevăzând că investitorii trebuie să aibă un patrimoniu de cel puțin un milion de dolari (sau venituri nete de cel puțin 200.000 de dolari).Sunt instrumente de *mare risc* care pot asigura câștiguri imense în timp foarte scurt sau pot aduce pierderi foarte mari (pentru cel care trebuie *să piardă*).

Futures sunt contracte care obligă la cumpărarea sau vinderea (la o dată viitoare, ulterioară încheierii tranzacției) unei anumite *cantități de marfă*, respectiv o *activitate financiară*, la un preț prestabilit.*Futures* sunt tranzacționate (vândute sau cumpărate) cu scopul realizării de câștig din fluctuațiile pieței financiare.

Așa numitele *titluri toxice* – sau *titluri maculatură* – sunt constituite din datorii, preluate de către bănci, transformate în acțiuni și revândute.De exemplu: o societate (de stat; cele particulare au nevoie de *pile* consistente) cu datorii (chiar care nu reușește să-și achite banalele utilități), după întâlnirea cu reprezentanți ai băncilor de afaceri (și cu complicitatea guvernanților), ajunge ca în scurt timp să aibă datoriile aduse la zero.Banca preia datoria respectivă și în funcție de cuantumul acesteia emite obligațiuni, titluri, pe care le pune în vânzare pe piața financiară (bancară, Bursă, etc).De multe ori în aceste cazuri, pierderile legate de *titlurile toxice* sunt preluate de datoria publică, uneori statul garantând desfășurarea tranzacțiilor.

Printre acționarii principali de la ”Standard & Poor's” se află: ”Capital World Invest” - 10,26%; ”Vanguard Group Inc” - 4,58%; ”State Street Corp” - 4,25%; ”Oppenheimer Fund's Inc” - 4,04%; ”Jana Partners LLC” - 3,48%; ”T. Rowe Price Association” - 3,22%; ”Dodge & Cox” - 3,20%; ”Blackrock Institution” - 2,46%; ”Fiduciary Management” - 2,36% (ziarul ”Il Sole 24 Ore” din 12 ianuarie 2012).Societatea realizează și o clasificare (prin *categorii de rating*) a țărilor în ceea ce privește ”stabilitatea financiară”:

1 – *Prime* – siguranța maximă pentru investiții – **AAA** – Luxembourg, Suedia, Anglia, Danemarca, Germania, Finlanda, Olanda, Franța și Austria.
2 – *Rating înalt* – **AA+**, **AA**, **AA-**.
3 – *Rating mediu înalt* – **A+**, **A**, **A-**.
4 – *Rating mediu jos* – **BBB+**, **BBB**, **BBB-**.
5 – *Investiții speculative* – rambursarea eventualelor credite poate întâmpina dificultăți: **BB+** - Cipru, Ungaria, Letonia, România; **BB**, **BB-**.
6 – *Investiții speculative roscante* – **B+**, **B**, **B-**.
7 – *Investiții cu riscuri mari* – **CCC+**, **CCC**, **CCC-**, **CC** (cazul Greciei).
8 – *Default* – faliment – **D**.(O clasificare din ianuarie 2012 a țărilor Eurozonei).

De multe ori, cotațiile de *rating* (din anumite puncte de vedere) nu sunt conforme cu realitatea.Datoria publică a țărilor Eurozonei (la 7 ianuarie 2012 – http://ec.europa.eu/index.htm), în procente din *Produsul Intern Brut*, era: Grecia – 162,8%; Italia – 120,5%; Irlanda – 108,1%; Portugalia – 101,6%; Belgia – 97,2%; Franța – 85,4%; Germania – 81,7%;

Austria – 72,2%; Malta și Spania – 69,6%; Cipru – 64,9%; Olanda – 64,2%; Finlanda – 49,1%; Slovenia – 45,5%; Slovacia – 44,5%; Luxembourg – 19,5%; Estonia – 5,8%.Pentru a-și achita datoriile, țările din grupul *PIGS* – Portugalia, Irlanda, Grecia, Spania au trecut la vânzări masive din patrimoniul propriu (ceea ce pentru România nu este ceva nou !!!).

1 – Grecia a vândut Aeroportul Internațional din Atena; 38 de aeroporturi mai mici; compania de energie și gaz; portul Pireu; portul Tesalonic; 35 de clădiri guvernamentale; hipodromuri; autostrăzile; porțiuni din zona litorală; insule; structurile pentru producerea energiei solare.

2 – Spania – compania de apă și ”Metroul” din Madrid.

3 – Italia – 9000 de clădiri; plaje; clădiri vechi cu valoare arhitectonică; insule.

4 – Portugalia – compania de electricitate.

5 – Irlanda – compania de gaz; Compania Aeriană ”Air Lingus”; societatea națională (de stat) a pădurilor; ”National Stud” - hergheliile pentru cai de cursă.State fără prea mari probleme financiare (din cele prezentate de cotațiile ”agențiilor de rating”) au trecut (și ele) la vânzări:

6 – Franța – 1700 de proprietăți publice (printre care și ”Castelul Regal de Vânătoare”); castele; palate vechi și rezidențe.

7 – Marea Britanie - ”Arcul Amiralității”; cazărmi; baze militare; clădiri ale Ministerului de Externe, respectiv ale Ministerului Apărării și un portavion, ieșit din uz (*Pentru care se caută fraieri.STOP. Așteptăm Europa de Est.STOP*).

8 – Olanda a vândut statului Chile 18 avioane F-16 ”Fighting Falcon”, uzate.

9 – Austria – încearcă să vândă doi munți: ”Rosskopf”-2600 metri și ”Gross Kinigat”-2700 de metri.

(http://www.independent.co.uk și http://www.ecb.int , februarie 2012).

Privitor la Statele Unite, la 3 august 2011, cotațiile erau:

”Moody's” - **Aaa-**.

”Fitch” - **AAA**.

”Standard & Poor's” - **AA+** (negativ din 16 aprilie 2011).

”Dagong” - **A-**.Cu toate că erau bine cotate în acea perioadă, Statele Unite au destule datorii.Către: China – 1160 de miliarde de dolari; Japonia – 912 miliarde; Anglia – 347 miliarde; OPEC – 230 miliarde; Brazilia – 211 miliarde; Taiwan – 153 miliarde; Țările din Caraibe – 148 miliarde; Hong Kong – 122 miliarde; Rusia – 115 miliarde; Elveția – 108 miliarde; Canada – 91 miliarde; Luxembourg – 68 miliarde; Germania – 61 miliarde; Thailanda – 60 miliarde; Singapore – 57 miliarde; India – 51 miliarde; Turcia – 39 miliarde; Irlanda – 34 miliarde; Coreea de Sud – 33 miliarde; Belgia – 31 miliarde.Situarea Chinei în prima poziție nu este de mirare dacă ținem cont de instituțiile gen ”Us-China Business Council”, *populate* cu persoane prezente în consiliile de conducere ale multi-naționalelor, dar și ale băncilor.Într-o clasificare din iulie 2011, primele cinci bănci din Statele Unite, erau: ”J P Morgan Chase”, ”Citibank”, ”Bank of America”, ”Goldman Sachs”, ”Wells Fargo Bank”.”Bank of America” (pentru aceiași perioadă de referință) avea pierderi de 9 miliarde de dolari (în trei luni), dar a ajuns la *înțelegere* cu investitorii (”Federal Reserve of New York”; instituțiile publice precum ”Fannie Mae” și ”Freddie Mac”, dar și concernul ”Blackrock”) plătind penalizări de circa 8,5 miliarde de dolari.

Moody's Corporation a fost fondată în 1909 când John Moody a început să analizeze și să coteze obligațiunile și titlurile emise de către societățile feroviare din Statele Unite.În 1900, John Moody publicase un ”Manual of Industrial Securities”, o carte care va constitui ghidul operațiunilor financiare pentru mult timp.”Moody' Corporation” (inclusiv subsidiarele ei) realizează cercetări financiare, analize și previziuni asupra activității societăților comerciale, respectiv a societăților statului, acționând prin două segmente: *MIS – Moody's Investors Service* și *MA – Moody's Analytics*.Partea ”MIS” realizează analize pentru circa 110 țări.Societatea are sediul la New York, iar din 1998 este cotată la ”New York Stock Exchange”.”Moody's KMV Company” a fost înființată în 1989, are sediul la San Francisco (California) și operează ca subsidiară a ”Moody's Corporation”.

Acționarii principali de la ”Moody's Corporation” (ridicând un semn de întrebare privitor la gradul de *obiectivitate* al analizelor și estimărilor) sunt: ”Berkshire Hathaway” (din proprietatea lui Warren Buffet, prieten cu Zuckerberg și Donald E Graham – *CEO* și președinte la ”The Washington Post Company”, participant la întrunirile Grupului Bilderberg) – 12,80%; ”Capital World Invest” - 12,60%; ”Value Act Holdings LP” . 7,47%; ”Vanguard Group Inc” - 5,02%; ”T. Rowe Price Association” - 4,95%; ”Alliance Bernstein LP” - 3,94%; ”State Street Corp” - 3,24%”; ”Neuberger Bermann LLC” - 2,72%; ”Independent Franchising” - 2,51%; ”Blackrock Institut” - 2,18%.

Din totalul pieței, în 2006, ”Moody's Corporation” deținea 40%, ”Standard & Poor's” - 39% iar ”Fitch Group” - 16%.”Moody's Research Division”, cu sediul la New York, funcționează ca subsidiară a ”Moody's Corporation”.Comitetul executiv de la ”Moody's Research Division” este format din Albert Metz, Anthony Thomas, Jenny L Maloney și Eva Bogaty (perioada de referință – iulie 2011).Simon Wong – vice-președinte și *senior analyst* la ”Moody's Research Division” este prezent și în conducerea de la ”Fitch Ratings Ltd”.

La 24 decembrie 1913, John Knowles Fitch a înființat ”Fitch Investor Services”.De-a lungul timpului, prin achiziții, fuziuni și alte operațiuni, societatea și-a schimbat numele în ”Fitch Group” (cu sediul la New York), funcționând (în prezent) prin trei subsidiare: ”Fitch Ratings Ltd”, ”Fitch Solutions” și ”Algorithmics”.Acțiunile ”Fitch Group” (deci și controlul societății) sunt deținute în proporție de 60% de societatea franceză ”Fimalac SA”, respectiv 40% de către ”Hearst Corporation”.

”Fimalac SA” (înființată în 1877 la Paris – unde are sediul în prezent) acționează pe două domenii: ”Credit Ratings” și ”Enterprise Risk Management”.Zonele de acțiune ale ”Fimalac SA” acoperă (cu precădere) Statele Unite, Marea Britanie, Franța (și celelalte țări europene), Asia și Africa de Sud.La rândul ei, ”Fimalac SA” este parte componentă din ”Group Marc de Lacharrière”.Din consiliul de administrație de la ”Fimalac SA” trei persoane merită o atenție aparte.

1 – **Etienne Pflimlin**, 71 de ani, din 2006 este director și membru al consiliului de administrație de la ”Fimalac SA”. Este *director of national confederation & chairman of ”Crédit Mutuel Centre Est Europe* din cadrul ”Groupe Crédit Mu-

tuel".Printre cei prezenți în calitate de membri ai consiliului de administrație de la "Fimalac SA" sea flă: David Dautresme ("Barclays Capital"), Jean-Charles Henri Naouri ("Casino Guichard Perrachon & Cie SA"), Édouard de Royere ("Danone") René Barbier de la Serre ("NYSE Euronext Inc"), Thierry Mounlonguet ("Renault SA"), Phillipe Lagayette ("J P Morgan & Cia SAS").

2 – **Henri Lachmann**, 74 de ani, și-a început cariera în 1963 la "Arthur Andersen".Este președinte și *CEO* la "Modicon Corporation" și director la "PlaNet Finance".Din 1996 face parte (deținând diferite funcții) din comitetul de conducere de la "Schneider Electric SA"; din 2000 este vice-președinte al *supervisory board* la "Vivendi".Din 2002 este *non voting director* la "Fimalac SA", iar din 2011 este director la "Carmat SAS".Printre colaboratori se află:

1 – la societăți ale grupului "Vivendi" - Christophe de Margerie ("Total"), Maureen Chiquet ("Chanel SA"), Gabriel Hawawini ("Remy Cointreau").

2 – la "Fimalac SA" - Jérémie Ladreit de Lacharrière.

3 – la "PlaNet Finance" - David-Weill Michel ("Danone"), vicontele Etienne Davignone (director între 1 octombrie 2004 și 1 februarie 2008 la "Real Dolmen NV" - cunoscută inițial sub titulatura de "Real Software NV", vice-președinte la "Suez Tractebel" din Bruxelles), Boutros Boutros-Ghali ("Inter Press Service International Association"), Jacques Attali, Shimon Perez, Jacques Delors, Edouard Balladur, Felix G Rohatyn (de la grupul "Lazard"), Didlier Quillot, Bernard Kouchner (fondator al "Médicins sans Frontières", în imaginea alăturată fiind prezent la una din întrunirile Grupului Bilderberg), Aldo Cardoso, Anne-Claire Taittinger.

3 – **Veronique Morali**, 52 de ani, este președintă (din 2001) a "Fimalac Dévelopmment SA".Este *vice-chair person* la "Fitch Ratings Ltd" și vice-președintă a "Fitch Group".Este directoare în cadrul "Rothschild Group" și membră a *supervisory board* de la "Publicis Groupe SA".Din mai 2009 este membră a *supervisory board* de la "La Compagnie Financière Edmond de Rothschild Banque".Este *former director* în cadrul "Club Mediterranée".Între 2000 și 2005 a fost *former non-executive director* la "Tesco PLC".Între 2002 și 2007 a făcut parte din consiliul de administrație de la "Eiffage SA" și din 2007 este *chairwoman of board of directors* la "Chanel SA".Din 2010 este prezentă în conducerea a trei societăți ("The Coca-Cola Company", "Coca-Cola Refreshments Inc USA" și "Coca-Cola Enterprises Inc") din cadrul concernului "Coca-Cola".Tot din 2010 este membră a *supervisory board* de la "CVC Capital Partners Ltd".Este membră a *strategic committee* de la "Ernst & Young".Dintre colaboratorii mai importanți se remarcă:

1 – la "CVC Capital Partners Ltd" - Julian Michael Horn-Smith ("UBS AG"), Rose-Marie Bravo ("Tiffany & Co"), Didier Bellens ("Belgacom SA"), Jürgen Heraeus ("Allianz SE"), Robert Van Den Bergh ("TomTom NV"), Tze-Ching Chan ("The Bank of East Asia Ltd").

2 – la "Publicis Groupe SA" - Michel Cicurel, Maurice Lévy, Michel Halpérin.

3 – la "Fimalac SA" - Marc Ladreit de Lacharrière, Eléonore Ladreit de Lacharrière.

4 – la "La Compagnie Financière Edmond de Rothschild Banque" - Carlo de Benedetti ("Compagnia Finanziaria de Benedetti SpA"), Christian Varin ("D Leteren NV"), John Bernard Alexei Alexander ("CA Sperati PLC"), Benjamin de Rothschild ("Banque Privée Edmond de Rothschild SA"), Daniel Treves ("Compagnie de Trèsorerie Benjamin de Rothschild"), Arriane de Rothschild, Jean Dumoulin, François Boudreault.

"PlaNet Finance" a fost înființată în 1998 la Paris și asigură servicii de consultanță în domeniul "micro-finanțelor": *micro-finance players, micro-finance rating, structuring and managing micro finance funds, micro-finance institution evaluation, software solutions for micro-finance* pentru instituții, guverne, bănci, companii de asigurări, rețele de instituții și asociații, "micro" antreprenori.Are sedii în Europa, America de Nord, America Latină, Asia, Africa și Orientul Mijlociu. (http://www.planetfinance.org).Aldo Cardoso (în imaginea din stânga) este unul dintre membrii "PlaNet Finance".Jacques Attali este co-fondator și președinte la "PlaNet Finance" din anul înființării, 1998.Printre membri (pe lângă cei nominalizați puțin mai sus) se află Paul Hermelin, Jacques Stern, François Dehecq, Yaron Bruckner ("Eastbridge Group"), Indra Nooyi ("Pepsico Inc"), Guillaume Sarkosy.

Jacques Attali a înființat în 1980 ONG-ul "Action Internationale Contre la Faim" și în 1984 "European Eureka Program" pentru noile tehnologii.Din 1981 și până în 1991 a fost *special advisor* al președintelui francez François Mitterand, iar între 1991 și 1994 a fost fondator și președinte al "European Bank for Reconstruction and Development".Din august 2007 este președinte al "Comission of Liberation for French Economic Growth".Este președinte al "FinanCités SAS", director independent la "Kitara Capital", președinte la "A & A" și director la "Netfective Technology SA"

Indra Nooyi, 56 de ani, în anul 2010 a realizat un venit de 16.175.381 US $.În perioada 1990-1994 a fost *senior vice-president of strategy, planning and strategic marketing* pentru "Asea Brown Boveri Inc".Din 1994 se află în administrația grupului "Pepsico Inc" devenind președintă (în 2001).În 2007, la funcția de președintă se adaugă și cea de *CEO*.Este *former director, member of audit and Operational Risk Committee* la "The Federal Reserve Bank of New York".Este administrator la "Asia Society", fondatoare și *former director* la "International Rescue Commitee", directoare la "Lincoln Center for the Performing Arts Inc", directoare la "US Soccer Federation Inc".Este directoare la "US – India Business Council", la "US – China Business Council", la "Catalyst Inc".Dintre colaboratori, cei mai importanți sunt:

1 – la "Pepsico Inc" - Daniel L Vasella ("Novartis AG"), Sharon Percy Rockefeller, Ian M Cook ("Colgate-Palmolive Co")

Irene Rosenfeld (”Kraft Foods Inc”), James J Schiro [”Zürich International (Bermuda) Ltd”].
2 – la ”Lincoln Center for the Performing Arts Inc” - David M Rubenstein (”The Carlyle Group LP”), Harvey Golub, Derick C Maughan (”Kohlberg, Kravis, Roberts & Co”), Elisabeth Rohatyn, Lisa Schiff și Daisy M Söröș (secretară și directoare la ”New York Philarmonic”).
3 – la ”US – India (China) Business Council” - Harold McGraw (”The McGraw-Hill Companies Inc”).
4 – la ”Catalyst Inc” - James Dimon (”J P Morgan & Chase Co”), John F Smith (”DirecTV”), Jim Skinner (”McDonald's Corporation”), Richard M Templeton (”Texas Instruments Inc”), Tami L Reller (”Microsoft Corporation”), Gordon M Nixon (”The Royal Bank of Canada”), Charles O Holliday (”The Bank of America Corporation”), Anne Mulcahy (”The Business Round Table”), Peter R Voser (”Royal Dutch Shell PLC”), Kathy H Hannan (”KPMG LLP”).

În imaginea alăturată, François Mitterand (pe durata campaniei prezidențiale) a vizitat reședința abatelui Saunière din Rennes-le-Château (Andre Galaup, Midi Libre, Paris, preluată în Guy Patton, Robin Mackness ”Web of Gold” - Enigma Templarilor, misterul de la Rennes-le-Château și influența societăților secrete, 2000, Sidgwick & Jackson, Londra).

Cu trecerea timpului, afacerile își schimbă caracterul de la ”zonal” - controlate de puțini oameni – la ”global” - controlate de și mai puțini oameni.Nici ”Harrod's” nu face excepție.Preluat de Mohamed Al-Fayed în 1985 (pentru care a plătit circa 300 de milioane de lire sterline) în 2010 Mohamed Al-Fayed l-a vândut, cumpărătorul fiind ”Qatar Holding LLC” (care a plătit circa 1,5 milarde de lire sterline – cam 1,7 miliarde de euro).De o bună bucată de timp, un grup restrâns de persoane ghidează destinele economico-financiare ale lumii.Factor de progres (din anumite puncte de vedere) dar și un motiv de îngrijorare din cauza *puterii absolute* pe care o dețin.Prin acțiuni simple, pot apărea conflicte în zone care apar ca fiind mai mult decât *sigure*.Prin simpla mișcare a capitalului financiar, dintr-o parte în cealaltă a globului, națiuni întregi pot falimenta văzând cu ochii prin acțiuni ”puse la cale” de persoane pentru care *puterea*, *banul* reprezintă **totul**.

Persoane pentru care (uneori) *co-sanguinizarea* (căsătoria între rude) este un fapt banal.Revedeți, la pagina 215, cazul lui Calmer Levy (de la Banca ”Hambro”, căsătorit cu verișoara lui).Edmond James de Rothschild s-a născut la 19 august 1845, la Boulogne, în Franța.Mama lui – Betty Salomon von Rothschild – îi era și verișoară, iar soția acestuia – Adelheid – era fiica lui Wilhelm Karl Rothschild.

Tranzacții financiare care *fac părul măciucă* numai la auzul sumelor:
1 - ”Vodafone” - *US $ 6,6 BN sell-down of 3,2% share in ”China Mobile”*;
2 - ”Irlanda” - *Advisor to Irish State on E 50 BN systemic recapitalisation of the domestic banking system*;
3 - ”Shell” - *US $ 3,4 BN joint acquisition of ”Arrow Energy” with ”Petro China”*;
4 - ”Volkswagen” - *Acquisition of ”Dr. Ing. H C F Porsche AG” (Ev of E 12,4 BN) via acquisition of an initial 49,9% stake plus arrangement for the remaining 50,1%*;
5 - ”ING” - *Advisor to the Kingdom of Netherlands on a US $ 28,1 BN illiquid assets back-upfacility provided to ”ING Groep”*;
6 - ”EDF” - *Advice to ”Constellation Energy” in relation to ”EDF's” US $ 4,5 BN acquisition of a 49,99% stake in ”Constellation Nuclear Generation” assets*;
7 - ”RUSAL” - *US $ 16,8 BN debt restructuring*;
8 - ”British Energy” - *£ 12,5 BN recommended offer from ”EDF”*;
9 - ”Zentiva” - *E 2,3 BN recommended cash offer for ”Zentiva NV” by ”Sanofi Aventis SA”*;
10 – *Merger between ”Suez” and ”Gaz de France” combined ev E 103,7 BN*;
11 - ”Bouygues” - *E 2 BN acquisition of a 21,03% stake in ”Alstom SA” from French state*;
12 - ”Central Bank of Lybia” - *E 210 M disposal of a 19% stake in ”Wahda Bank” to ”Arab Bank”*.
(http://www.rothschild.com). Notă: Bn – Miliard; E – Euro; M – milion.

Oameni ale căror *bucurii* nu vor apărea niciodată pe prima pagină a ziarelor (doar dacă nu vor avea legătură cu ”finanțele”) sau ale căror *tragedii* nu vor fi prezentate (*zâmbilind*) de către Andreea Esca în *Știrile de la ora 17.00*.Finanțiști prezenți și în România, cu reprezentare *directă* printr-un oarecare Florin Olteanu, sau *indirectă*, prin Michael Beck (de la ”Danubius Securities”), prin consilieri diverși – prezenți în consiliile de administrație autohtone – sau ca *apropiați* ai politicienilor.

Finanțiști care au fost dispuși să susțină cheltuielile pentru construirea *Curții Supreme de Justiție* din Jerusalim [(Israel), apropiată de Parlamentul Israelian – *Knesset* – ambele situate în zona parcului Sacher], cheltuieli pentru care nu au trebuit să dea *explicații* nimănui.După intrare, pe partea stângă, în semn de recunoștiință, un tablou evocator îi adună împreună pe Teddy Kolek, lord Rothschild, Shimon Perez, Yhzhak Rabin.

Și pentru că finanțele ajută la dezvoltare, orice împrumut trebuie restituit, în baza condițiilor contractuale.Dar, pentru că anumite țări nu mai au posibilitatea să-și achite datoriile, în 1987, la al IV-lea *World Wilderness Congress*, la inițiativa lui Edmund de Rothschild, s-au pus bazele *World Conservation Bank* (controlată de familia Rothschild) prin care datoriile țărilor vor fi transferate către această bancă în schimbul a părți din teritoriul propriu.Cât de obiectivi vor fi cei care se vor ocupa de consultanță și evaluări?

Fără îndoială că din sport se pot face mulți bani.Se mai adaugă sponsorizările, prieteni de încredere în instituțiile statului (vezi și cazul *scandalului* financiar în care a fost implicat Boris Becker), un sfat oportun la momentul potrivit, felul *de-a fi* al unui sportiv (chibzuit, intuitiv, capabil de auto-control și fără să fie *mână spartă*), factori care pot face ca resursele financiare, în timp, să crească.Cât este *noroc* și cât este *șansă* când un afacerist de ”calibrul” lui Klaus J Mangold vine la vânătoare (*cumpărături*) în România? Câtă intuiție poate avea cineva, în domeniul afacerilor, dacă din multitudinea de întreprinzători, ”Unicredit”, ”Allianz” și celelalte concerne și-au ales reprezentantul (intereselor) în România?

Apropierea de elita economiei mondiale, alianțele făcute cu și prin intermediul acestei elite, imprimă celui *ales* o notă de invincibilitate, de seriozitate (în sens organizatoric), de meticulozitate, de perseverență încununată de succes, dar și o *tentă* de ”puțin mediatizat”.Pe lângă coloșii finanțelor de mai înainte, Codruț Marta (director de cabinet al președintelui ”ANAF”), Florin Țica (consilier general al Municipiului București), Dan Chișu, au rolul lor.

Și Adrian Năstase are ca pasiuni tenisul, vânătoarea (întâmplător?!), ocazii de-a se întâlni cu Ion Țiriac având destule, fără să aștepte vânătoarea de la Balc.Pe lângă apartenența la instituțiile financiare, cei prezentați fac parte și din asociații și organizații: Clubul de la Roma, Clubul de la Madrid, Institutul Aspen, Comisia Trilaterală, Clubul ”Le Siècle”, Grupul Bilderberg.Și, poate că *Ion Popescu*, a treia persoană din ”triumviratul” care conduce România din ”Clubul Cocoșaților” lui Olimpian Ungherea, este chiar Ion Țiriac! Posibil !? Imposibil?! Oricum, trebuie luată în considerare și declarația lui George Virgil Stoenescu, *Mare Secretar General*, grad 33°, al *Supremului Consiliu* al RSAA din România: *Rolul Masoneriei este să controleze excesele democrației*!

SOCIETĂȚILE SECRETE ȘI NAZISMUL

În 1932, Theodore Heuss (viitorul președinte al RFG) știa despre ce este vorba când făcea cunoscut: *Locul de naștere al ”Mișcării Național-Socialiste” nu a fost la München, ci la Versailles*!

S-a scris foarte mult despre rolul pe care l-a avut Wall Street în susținerea Revoluției Bolșevice din Rusia, în refacerea și transformarea Germaniei, din ceea ce a fost la finele primului război mondial în ceea ce va deveni (cu ce costuri, cu ce daune și cui îi va fi servit acest lucru) într-o scurtă perioadă de timp.Fanatismul ideologic, identificarea mistică a *aparatului politic* cu sintagma ”voia lui Dumnezeu” au dus la desfășurarea multor evenimente, multe dintre ele cu final tragic.Filmul ”Șapte ani în Tibet”, lansat către public în 1997, îl are pe Brad Pitt ca interpret al lui Heinrich Harrer, un militar german care în timpul celui de-al doilea război mondial a petrecut o perioadă de timp în Tibet, filmul având la bază memoriile scrise de același Harrer.Ceea ce (poate) nu se știe este că Harrer nu era un simplu soldat: era un ofițer SS destul de cunoscut.Nu doar Tibetul, cu magia, farmecul și miturile lui au fascinat conducerea SS, respectiv a Germaniei acelor vremuri.Se știu puține detalii despre incursiunile SS în sudul Franței, în căutarea unui tezaur *sacru și antic*.Se cunosc puține date despre expedițiile antarctice efectuate de către germani.Cât de mult era dorită de către conducătorii naziști *Lancia Destinului* care ar fi atribuit ”puteri miraculoase” celui care era în posesia ei? În prezent, respectiva lance (adusă din Orient de către Raymond de Saint-Gilles), face parte din tezaurul *Casei de Habsburg*, iar Trevor Ravenscroft (în *La lance du destin – Lancia destinului*, Paris, 1973, Éd. Albin Michel) spunea: *Simbolul Merovingienilor a fost o veche lancie tribală care indica, pe de-o parte, ”autoritatea spirituală sub auspiciile zeului tribului”, pe de altă parte, ”puterea terenă de viață și de moarte asupra tuturor membrilor din trib”*.Pare ceva de necrezut, dar ”deviza” *Casei de Habsburg* este ”A. E. I. O. U. - Austria Est Imperare Orbi Universi”, iar defunctul Otto de Habsburg (afiliat la o mulțime de societăți, printre care și *Mont Pelerin*) deținea și titlul de *Rege al Jerusalimului*.La fel de puține date se cunosc (și în România) despre influența pe care societățile secrete au avut-o la *ascensiunea* nazismului la conducerea Germaniei.

Magia și ocultismul au redevenit ”la modă” în Statele Unite și implicit, în întreaga lume.*Lara Croft*, seria *Mumiei*, *Eragon*, *Twilight*, trilogia *Stăpânul Inelelor*, filme întregi cu vampiri și indivizi cu înclinații spre licantropie, dar și serialele Tv *Buffy - Spaima vampirilor*, *Sabrina – mica vrăjitoare*, *Ce vrăji a mai făcut soția mea* și culminând cu *Harry Potter* sunt prezente pe ecranele națiunilor aflate la distanță, atât din punct de vedere geografic, cât și din punct de vedere spiritual.Unele dintre ele sunt ”campioane de încasări” tocmai când în anumite medii se auzeau voci care condamnau influența magiei în educația copiilor și tineretului, îndreptați în mod voit către contactul cu practicile magice.Magie, finanțe, politică sunt noțiuni care în ziua de azi apar tot mai des împreună.E doar o ”găselniță” de moment sau ceva cu rădăcini mult mai adânci în negura istoriei? Imaginea de mai sus, în pătratul roșu, prezintă o bază navală americană din San Diego, California.Nu a *supervizat* nimeni planurile de construcție sau asociațiile evreiești și-au dat acordul tacit și expresia ”*șase milioade de victime*” este folosită doar pentru culpabilizare și profit?

Încă din ”zorii biblici” ale vremurilor lui Saul, conducătorii politici au interzis sau au pus la ”stâlpul infamiei” ocultismul, recurgând deseori, departe de ”privirile plebei”, la serviciile mediumurilor, a astrologilor în momentele dificile sau ori de câte ori se aflau în pragul vreunui eveniment important.Există destule exemple, ziarele și revistele abundând de ”horoscoape la purtător”, de numere de telefon și ”recomandări” pentru serviciile prestate de ”Alba, Omida, Trandafira & Co”, de numere declarate ca ”sigure” pentru extragerile loto și nu se poate trece cu vederea peste mult ”trâmbițatul” caz al ”flăcării mov”.Ar mai exista cazuri, în fiecare an, cu reprezentanți ai caselor de modă care impun o altă culoare, mai ”feișăn” decât cea de anul trecut.Și fum fără foc nu există! Numirea magiei, a ocultismului cu apelativul de *pseudoștiințe* și condamnarea (în consecință) a acestora ne poate duce cu gândul la Evul Mediu, când în locul celui vinovat se ardea o ”păpușă” (sau cărțile, tablourile, acestuia dacă respectivul era vreun erudit).Cu cât celelalte științe iau ”în râs” noțiunile de magie, de ocultism, cu atât mai mult politicienii, conducătorii militari sau cei care ”organizează” asociațiile teroriste le folosesc ca arme ale unui arsenal ascuns, alături de războiul psihologic, dezinformare sau chiar eliminarea fizică.

Pentru o armă, proba extremă a eficacității (sau ineficienței acesteia) este conflictul.Dacă respectiva armă funcționează și dă randament, tot arsenalul este menținut la îndemână.De secole, magia a făcut parte din ”arsenalul” politicii, al războiului (înțeles ca o continuare a politicii dar cu alte mijloace) alături de bâtă, mașini de asalt, praf de pușcă și, ajungând în zilele de azi, se reflectă în campaniile publicitare și luptele de gherilă.Este posibil ca organizații cu caracter ”religios” și cele așa numite ”culte” să fi putut influența desfășurarea evenimentelor încă de dinainte de Evul Mediu? Destul de rar s-a luat în calcul și ipoteza influenței societăților oculte (cu orice caracter ar fi avut, religios sau laic).Lumea științifică ar putea susține că aceste lucruri s-au întâmplat în trecut, că cei care ar fi avut posibilitatea influențării desfășurării faptelor ar fi putut acționa pe un plan secund al istoriei, fiind considerați ”creduli” și ”naivi”, cu o existență oscilând între schizofrenie și paranoia.Și totuși, există un detaliu care îi poate ”caracteriza” pe acești *ocultiști*: un anume curaj, alegând să trăiască în afara ”normelor” epocii (epocilor), respectiv o inteligență specifică pentru că multe persoane dedicate ocultismului se folosesc (încă) de limbi considerate ”moarte” precum latina, câștigându-și existența prin profesii considerate și recunoscute ca ”oficiale” - medici, profesori, avocați, ingineri, etc.

La nivelul societății europene, în acțiunea puterii clasei conducătoare, Michel Foucault distingea două tendințe (care ar putea constitui explicațiile pentru multe întâmplări care au avut loc).O primă ”tendință” - *a sângelui* – este legată în mod direct de conceptul de suveranitate politică.Pentru un rege, pedeapsa cu moartea a unui rival era importantă, fiind aplicată ca o consecință a *puterii divine a monarhului* de a-și ucide dușmanul.Apărarea unui ”cap încoronat” se făcea până la ”ultima picătură de sânge”, iar cel care conducea destinele unei comunități (țări, regiune, etc) o făcea în baza unei ”legături de sânge” cu cel de dinaintea lui.Ar merita tratată și ideea de *izbăvire* prin ”sacrificiul sângelui”.Spre începutul secolului al XX-lea, prima tendință face loc alteia – *a sexualității* – văzută ca mijloc de control al proceselor vitale, de perpetuare (selectivă) a vieții, prin favorizarea unei comunități și/sau distrugerea alteia.Conceptul de *putere* nu mai este văzut ca atribut mistic al *sângelui regal* al unei singure familii suverane, al unui singur conducător, ci ca o realitate legată de controlul sexualității (a procreerii – ca rezultat final).Fără a face obiectul abstracției filosofice, conceptele de *sânge* și *sexualitate* (cu formele ei diverse) vor asuma valențe noi în obiectivele, scrierile și acțiunile ocultiștilor care au influențat ideologia Partidului Nazist.

Sub stăpânirea împăratului roman Tiberiu, un decret făcea posibilă pedeapsa cu moartea pentru druizii care, în ritualurile lor, ar fi sacrificat vieți umane.Unii istorici au considerat oportună această lege, dar au pierdut din vedere adevărata semnificație când, tot sub conducerea lui Tiberiu (și nu numai a lui), aveau loc la Roma – *pentru plăcerea publicului* – spectacole cu mii de prizonieri pe post de gladiatori.Lucrurile erau împinse la extrem când, la fiecare reprezentare a tragediei lui Eschil – *Moartea lui Hercule* – pentru realism, un om era ars de viu.Legionarii romani, obișnuiți cu munca câmpului dar și cu mânuirea săbiilor, au fost primele victime ale sacrificiilor druidice pe timpul incursiunilor de cucerire (oricine, pentru **a-și apăra casa, țara, viața proprie și a celor apropiați** ar fi făcut la fel).Decretul lui Tiberiu nu făcea altceva decât să ”liberalizeze” uciderea sacerdoților inamici, de profanare a altarelor lor la primele semne de pericol pentru armatele romane.Druizii au înțeles natura pur opresivă a acestei legi și, neputând face față în mod deschis, s-au retras în refugii inaccesibile.În timp ce *proconsulii* încercau în zadar să-i ”liniștească” pe rebeli, pentru o încetare a ostilităților, chiar pentru pace, se impunea o politică religioasă tolerantă.*Odin* și *Jupiter* obțin, fiecare, altare distincte.Au fost înălțate temple dedicate zeului *Thor*, iar *Bragi*, *Frigg*, *Freya* își aveau ”zile festive”, la fel ca *Bachus*, *Apollo* sau *Diana*.”Civilizația” Romei se desfășura în zonele fortificate, dar dincolo de aceste *frontiere* se desfășurau ritualurile puțin cunoscute ale celorlalte seminții.

Pentru o mai bună cunoaștere a problemei apare întrebarea dacă mitologia germanică, nordică, ”păgână” - cu sensul de *diferită* de religia Imperiului Roman (ulterior, diferită de *creștinism*) nu ascundea un conflict mai adânc: interacțiunea continuă, de-a lungul istoriei, dintre populațiile sedentare (*pașnice*) și popoarele migratoare (caracterizate de-o anume *ferocitate*), ceea ce persanii înțeleseseră prin conflictul dintre *iran – lumea stabilității* și *touran – lumea stepei*, aplicat la planul uman prin dualismul gândirii ”religioase” a luptei dintre *bine* și *rău*, dintre *lumină* și *întuneric*, dintre *ordine* și *dezordine*.(Poate că nu întâmplător, una din creațiile celor de la Volkswagen se numește tocmai *Touran*).

Cărturarii antici, istoricii, au cunoscut sub diverse nume popoarele antice înrudite care locuiau între Alpi și Caucaz.Herodot, în *Cartea a patra* vorbește despre originea, istoria, tradițiile și locurile sciților.*Retorul* Lucianus, care a trăit în timpul lui Traian și al războaielor sale cu dacii (secolul al doilea el erei creștine), prezintă un dialog între scitul *Toxaris* și grecul *Mnesippos* privitor la prietenie, aducând în prim plan importanța *pactului de sânge* (”frați de cruce”, ”frați de sânge”) la popoarele ”păgâne”: *Gloria scitului* – spunea Toxaris – *este aceea de-a avea prieteni, de-a se ajuta și de-a împărți cu ei necazurile și pericolele.Infamie este abandonarea unui prieten la nevoie.Când noi vedem că un om are valoarea sa, facem în așa fel încât să-i obținem prietenia.O dată acordată, între cei doi apare un legământ, o înțelegere pentru întrajutorare, de-a muri unul pentru altul dacă este nevoie.Pentru a da trăinicie acestui legământ, ne tăiem ușor la un deget, iar sângele îl adunăm într-o cupă.După ce ne-am înmuiat vârfurile săbiilor în cupă, împărțim conținutul.Astfel pecetluită, alianța devine inviolabilă* (René Alleau – *Hitler et les sociétés secrètes – Hitler și societățile secrete*, 1969, Éd.Bernard Grasset, Paris, Franța).Cât din aceste concepte a fost ”inversat” cu 180°?

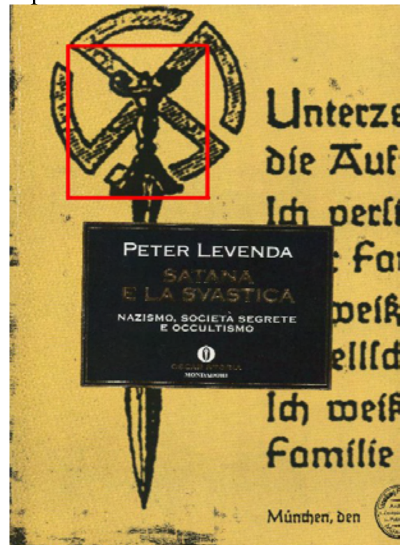
Privitor la național – socialism – nazism, toate își au începutul în negura timpului.În anul 1907, la *crăciun*, într-un castel din partea montană a Austriei, pe fundalul de poveste cu cer albastru și munți înzăpeziți – *burgul* Werfenstein – se ridica, pentru prima dată în Europa, un steag cu imaginea zvasticii.Oameni cu pelerini albe, având pe ele cruci roșii, își înălțau spadele cântând un imn pentru gloria lui *Baldur* – Seul Soarelui – *domnul* solstițiului de iarnă.Vremea *Ordinului Noilor Templari* venise; la câtiva kilometri distanță, tânărul Adolf Hitler își înmormânta mama.

München 1918.După înfrângerea de după primul război mondial, se prăbușește imperiul *Kaiser*-ului iar Germania este în derivă.Prin victoria aliaților se impun Germaniei despăgubiri de război imense.În Rusia, Revoluția Bolșevică era în desfășurare (Germania a contribuit, și ea, cu fonduri secrete destinate ”revoluționarilor” ruși, la răsturnarea regimului țarist) și în aceste circumstanțe, la 7 noiembrie 1918, Kurt Eisner (de fapt Salomon Kosmonowski, în imaginea de mai jos),

socialist evreu, mason și ziarist a preluat inițiativa proclamând *Republica Socialistă de la München*.Eisner făcea parte din aceiași lojă masonică cu Lenin – *Art et Travail* (Hans Jürgen Ewert – *In der Zeitenwende*, Fischbachau, 1986, p 52), dar era și membru al lojii *Zum Aufgehenden Licht – Lumina Ascendentă*, respectiv al lojii *Der Isar*, fiind și membru al B'nai B'rith.Ziarul evreiesc *Tribune Juive* din 6 iulie 1922, declara: *Revoluția germană a fost făcută de către evrei*.

Ideea concretizării celor susținute de Marx și Engels i-a făcut pe naționaliștii germani să ia măsuri.La 48 de ore după, are loc întrunirea Societății Thule, o asociație mistică inspirată de scrierile teosofice ale lui Guido von List și Lanz von Liebenfels – o ”amestecătură” de religii orientale, teosofie, antisemitism, noțiuni despre Graal, mitologie runică, ”păgânism” nordic – în sălile hotelului în care se întrunea de fiecare dată (în fiecare sâmbătă): *Vier Jahreszeiten – Patru anotimpuri*, din München.În oraș existau circa 250 de membri, dar în Bavaria erau mai mult de 1500 de simpatizanți.În acea zi de noiembrie, discuțiile erau susținute de un personaj straniu, inițiat în misterele masonice în Turcia, șeful și fondatorul Societății Thule – baronul Rudolf von Sebottendorf – pe tema rezistenței în fața acțiunii comuniștilor.În realitate, cei prezenți erau membrii *Germanen Orden Walfater* – o organizație secretă, rasistă – care-și luase numele de Societatea Thule, *culturală și artistică* pentru a distrage atenția comuniștilor de la întrunirile extremiștilor ”de dreapta”.Von Sebottendorf, conducătorul ramurii bavareze, îi raporta direct lui Hermann Pohl.Membrii Societății Thule (care avea ca simbol un pumnal deasupra unei zvastici) nu au

avut nevoie de alte îndemnuri.Se strâng arme în locuri secrete din München pentru o eventuală intervenție armată care să-i răstoarne pe comuniști, se pun bazele alianțelor cu alte grupuri naționaliste – *pangermaniștii* editorului Julius Lehmann, ”Liga de la Școala Germană”- *Hammerbund*, pentru o rezistență organizată.La această rezistență se adaugă numeroase asociații secrete și esoterice, dotate cu ceremonii de inițiere și ritualuri oculte: *HAO – Hoher Armanen Orden – Înaltul Ordin Armanic* (”cercul” restrâns al ”Societății List”), *Ordinul Noilor Templari*.

La 21 februarie 1919, Kurt Eisner (un idealist care înaintea discursurilor politice lăsa spațiu concertelor simfonice) este asasinat de un tânăr care dorea să fie membru al Societății Thule.Tânărul, contele Anton Arco-Valley (de altfel, ”un nume tipic german” **!!!!!!!**), descoperă că nu era tocmai ”arian” și nu se conforma criteriilor de primire în Societatea Thule.Eisner-Kosmonowski nu era singur în acțiunea lui.Avea destui ”tovarăși de încredere, elemente de bază” pe care putea conta.Eugène Levine, evreu comunist (născut ”Nissenberg” la Sankt Petersburg, în 1883) a devenit *Președintele Comisarilor Poporului* în *Republica Sovietică a Bavariei*.Și-a înscris în ”palmares” și violarea contesei Westharp înainte să o împuște.Tobias Axelrod, alt exponent al ideologiei comuniste (dar și mason de grad 33°), în tumultul acelei perioade a devenit *Comisar al Poporului pentru Afacerile Economice*, înființând la Copenhaga (în 1918) un *Birou de Informații* cu legături în Rusia Sovietică (Mihail Demidenko – *Tracing the SS to Tibet*, St. Petersburg, 1999, p 177).Max Levien (născut în 1885 la Moscova) scapă de evenimente (după ce a omorât mai mulți naționaliști germani) spre Viena, după care, în 1921, a trecut în Rusia Sovietică unde a devenit membru al *Comitetului Executiv Central*, dar și activist în cadrul *Comintern*.După primul război mondial, Max Levien a devenit conducătorul *Ligii Spartacus* și fondatorul *Partidului Comunist* din München.(David Korn

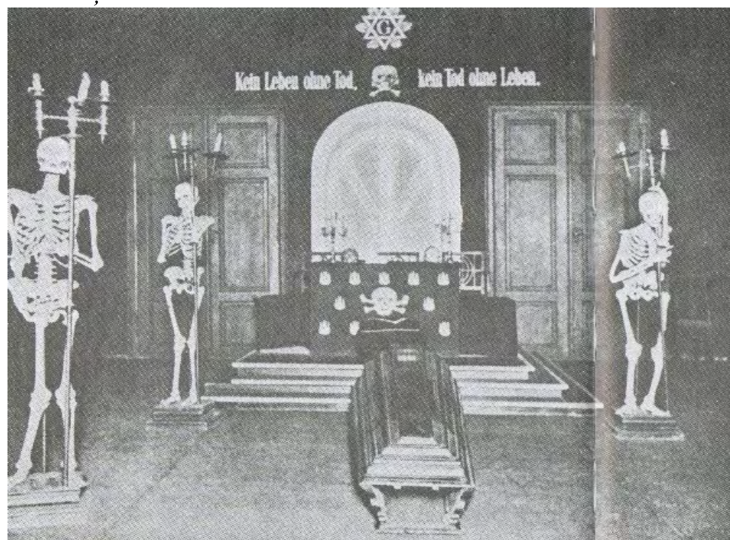

– *Wer ist wer im Jüdentum: Lexikon der Jüdischen Prominenz – Who's who in Judaism: Encyclopedia of Proeminent Jews*, vol II, FZ Verlag, München, 1999, p 188).Simplă coincidenţă sau nu, şi Weishaupt (în cadrul *Illuminati*) avea pseudonimul de *Spartacus* – celebrul gladiator.Tobias Axelrod, Karl Liebknecht, Rosa Luxemburg aparţineau de *New Illuminati Order* (toţi erau evrei, Friederich Wichtl – *Freimaurerei, Zionismus, Kommunismus, Bolschewismus – Masonerie, Sionism, Comunism, Bolşevism*, Munich, 1921, p 15).Karl Liebknecht era şi membru al B'nai B'rith (*Zeiten-Schrift*, nr. 32, 2001).Presa vremii făcea cunoscut că la funeraliile lui Eisner ar fi participat şi "caporalul" Adolf Hitler, şi tot el se pare că ar fi fost "numărul 2" în *Batalion Council* al Armatei Roşii a Republicii Sovietice (a Bavariei).În timp va declara că ar fi avut *simpatii social-democrate*, justificându-şi acţiunile ca pe o "rătăcire de moment".Eugène Levine (în imaginea alăturată) era membru al lojii *Numărul 11* din München, Brennerstrasse 51.

The freemason and political assassin Max Levien.

După asasinarea lui Eisner, Societatea Thule (cu puternice tendinţe rasiste) a intrat în atenţia poliţiei ca potenţială vinovată.Refuzul lui Sebottendorf de-a colabora, violenţa exprimării lui, au făcut ca poliţia să nu insiste prea mult.La 7 aprilie 1919, la München, este proclamată "Republica Sovietică a Bavariei", în timp ce preşedintele legitim a fugit la Bamberg împreună cu Consiliul de Miniştri, pentru a se proteja de-o eventuală răzbunare a noului regim.Societatea Thule a organizat la München *celule anticomuniste* şi Sebottendorf (ajutat de Bernhard Stempfle) a proiectat o contrarevoltă, în acord cu guvernul exilat la Bamberg.Trebuie remarcat că în aceiaşi perioadă, dar în Ungaria, Bela Kuhn îşi *făcea de cap* pe aceleaşi "considerente bolşevice", ceea ce nu a împiedicat Armata Română *să-i de-a peste ceafă*.La scară europeană, cineva (mai mult ca sigur) i-a pregătit pe bolşevici, le-a furnizat ajutor material consistent, armament (pentru lupta armată), bani pentru *convingere* (*corupţie*) şi pentru editarea materialului propagandistic.La 13 aprilie 1919 a avut loc o lovitură de stat (falită), susţinută de către Societatea Thule aliată cu celelalte grupări anticomuniste pentru preluarea puterii în München.Cei *de dreapta* devin ţinta comuniştilor.La 26 aprilie 1919 Sebottendorf se afla la Barimber pentru a organiza o acţiune a "Freikorps" împotriva *cartierului general* comunist.Un raid al comuniştilor atacă sediul Societăţii Thule, arestând o secretară (contesa Hella von Westharp) şi sechestrând listele cu membrii *cu drept deplin* ai Societăţii Thule.Alţi şase membri importanţi sunt arestaţi la domiciliile lor.Printre ei se află şi prinţul Gustav von Thurn und Taxis, aristocrat din familie de rang înalt, care avea legături de rudenie cu casele regale europene.Ca şi în Masonerie, în cadrul Societăţii Thule, exista titulatura de *mitglied* – membru al unei loji, respectiv *gast* - "frate vizitator", adept al unei loji care putea participa la adunările altei loji. Prinţul Gustav von Thurn und Taxis (născut în 1888), ucis la 30 aprilie 1919 la *Luitpold Gymnasium* era *membru deplin* al Societăţii Thule (René Alleau – *Hitler et les Sociétes Secrètes – Hitler şi societăţile secrete*, 1969, Éd. Bernard Grasset, Paris, Franţa; în aceiaşi lucrare, autorul făcea cunoscut că un membru al familiei von Thurn und Taxis ar fi fost membru al *Iluminaţilor din Bavaria* – societate întemeiată de către Adam Weishaupt).Imaginea de mai jos prezintă o lojă masonică din Nürenberg.La 30 aprilie 1919, *ziua sacră* a diverselor ritualuri oculte (dar şi a vrăjitoriei oculte), forţele armate ale comuniştilor trec la împuşcarea ostaticilor de la Societatea Thule în curtea liceului din Luitpold prin ceea ce va deveni cunoscut sub numele de *Walpurgisnacht – Noaptea Valpurgiei*.În ziua următoare, în cotidianul condus de Sebottendorf – *Münchener Beobachter* (care după puţin timp se va transforma în *Völkischer Beobachter* – cotidianul principal al propagandei naziste) a apărut un necrolog care cuprindea numele celor ucişi.Agitată de Societatea Thule, populaţia a ieşit în stradă.Sub conducerea generalului Von Oven, 20.000 de soldaţi ai "Freikorps" sunt în marş spre München.Apar şi primele însemne naziste.*Erhardt Freikorps Brigade* mărşăluia având un steag cu zvastica iar pe căştile metalice, militarii aveau imprimată aceiaşi zvastică (20.000 de căşti de oţel având imprimată zvastică au adus un câştig bun celui care le-a produs).Intrând în oraş, cei din "Freikorps" se unesc cu mişcarea de revoltă pusă la punct de către Societatea Thule.Până la 3 mai, din punct de vedere politic şi militar, comuniştii au fost înfrânţi.Succesul spectaculos al "Freikorps" a stârnit admiraţia forţelor antibolşevice europene.De la Riga (Republica Letonă), "Freikorps" a primit o cerere de protecţie împotriva bolşevicilor, cerere la care englezii nu au avut nimic de obiectat.Şi tot englezii vor fi cei care îi vor alunga pe nazişti de pe teritoriul leton.

După victoria împotriva comuniştilor, *forţele de dreapta* se află la o "răscruce" în privinţa conducerii.O fracţiune susţinea reîntoarcerea monarhiei şi separarea Bavariei, cealaltă fracţiune susţinea un *Reich al Marii Germanii Unite*, fără conducere monarhică, ci condusă de către o persoană decisă, cu un program politic forte.Un fel de *mesia german* – un *führer*.Industriaşi, aristocraţi, clasa politică conducătoare din oraş (cu consimţământul tacit al poliţiei şi al autorităţilor militare), la întâlnirile de la *Vier Jahreszeiten*, au organizat o dublă strategie de activitate.Thule i-ar fi pus în legătură pe cei cu influenţă în oraş, planificând şi tesând reţeaua de legături dintre aristocraţi, industriaşi, adică între cei din *păturile superioare*. Societatea Thule urma să se ocupe de aprovizionarea cu armament, să-i organizeze pe cei din "Freikorps", acordând o atenţie aparte *Erhardt Brigade* (care va constitui "scheletul" viitoarei SS condusă de către Himmler), dar şi *Freikorps Oberland*.

Între timp, o altă ”ramură” a Societății Thule ar fi inaugurat o nouă formă de recrutare, dar nu din rândurile clasei bogate și puternice, ci printre muncitori, printre cetățenii din zona medie și joasă, printre cei care au dus greul conflictelor armate și al inflației.Societatea Thule nu și-a declarat niciodată influența asupra mișcării ce se va numi *Partidul Muncitorilor Germani* care va fi condus de un lăcătuș anonim de la Căile Ferate, Anton Drexler (în imaginea de mai jos).Dacă reuniunile Societății Thule aveau loc în sediu luxos, întrunirile politice ale partidului nou apărut aveau loc la berărie.După circa un an de zile, *proiectul* Societății Thule se va concretiza în *NSDAP – Partidul Național Socialist al Muncitorilor Germani*, viitorul *Partid Nazist*.Membrii au adoptat ca emblemă *zvastica* - pe steaguri, dar și pe banderolele de pe brațe – iar ca președinte a fost ales un veteran de război, un caporal, infiltrat inițial de către armată (care să obțină informații despre partid) – Adolf Hitler.Apare o primă ”nelămurire”.Cum este posibil ca un simbol mistic oriental – zvastica (cu reprezentările ei diverse) să devină o emblemă a unui partid, și ”ăla” *muncitoresc* **?!** Muncitorii ”dădeau ziua la ciocan” și seara studiau ”ocultismul (esoterismul) la seral” **?!** Până în noiembrie 1923, respectivul partid avea mii de înscriși și a încercat să preia controlul țării prin numitul *Puci de la berărie*.O lovitură de stat care a dat greș și care a dus la apariția unui conducător – *führer* – într-o celulă a închisorii din Landsberg.

Helena Petrovna Blavatsky (1831-1891) s-a născut în Ucraina.În 1875, la 44 de ani, a înființat la New York ”Societatea Teosofică” care va duce la o revitalizare a ocultismului și la răspândirea acestuia în Marea Britanie iar de aici, pe continentul european, cu consecințe teribile.În 1877 a apărut *Isis dezvăluită*, un amestec de religii orientale și misticism, mitologie europeană și ocultism egiptean, lucrare care a pregătit calea unei alte cărți – *Doctrina Secretă* – apărută în 1888.Cu ceva timp înainte (în 1859), Charles Darwin a publicat *Originile speciilor* căreia (în 1871) i-a urmat *Originea omului*, lucrări care aduceau în conflict ideea biblică a creației omului cu ideile evoluționismului. Tocmai acest ”conflict” dintre *povestirile biblice* și *teoriile rațiunii* au constituit ”terenul” fertil pentru scrierile lui Blavatsky.Tabloul evolutiv prezentat de Blavatsky se extindea mult mai departe de limitele cronologice ale teoriei darwiniene, aducând în discuție rase dispărute în timpuri imemorabile, imperfecțiunea rasei umane din prezent, felul cum vor arăta *creaturile* care vor popula viitorul.Blavatsky preluă conceptul de *știință așa cum îl înțelegea lumea de rând* la care adăugase o *nuanță mistică*.A adus în prim plan ideea de luptă *spirituală* dintre rase, de superioritate înnăscută a unei rase *ariane*, cea care (în mod ipotetic) constituia ultima verigă din lanțul evoluției spirituale, folosind noțiuni care plecau de la antropologie și ajungeau la astronomie, forme de viață *paralele* cu umanitatea (dar diverse de aceasta).Principiile prezentate pentru prima dată de Blavatsky vor sta la baza multora din proiectele naziste descrise de List, Liebenfels, Sebottendorf (în vremurile lor): sistemul de rase organizat în *caste*, importanța alfabetelor vechi, versiunea *inițiatică* a astrologiei și a astronomiei, adevăruri *cosmice* încifrate la interiorul *elementelor mitologiei*.Și tot Blavatsky a fost cea care a adus în prim plan *semnificația ocultă* a zvasticii.

Imaginea prezintă voluntari indieni din cadrul *Indische Freiwilligenlegion*.

Dar asta nu înseamnă că Blavatsky ar trebui învinovățită pentru ororile nazismului. Faptul că mulți din adepții teosofiei s-au folosit de noua credință ca de-o *rampă de lansare* în lumea politică este o altă problemă.Annie Besant (1847-1933) a fost cea care a urmat la conducerea Societății Teosofice, imediat după Blavatsky (pe durata primului război mondial) și a fost o personalitate de prim rang pe arena politică indiană, fiind prima femeie aleasă cu funcția de președinte în *Indian National Congress*.Acționând ca *mediatoare* între diversele fracțiuni beligerante a favorizat creșterea influenței Societății Teosofice (văzută ca un *pol de atracție* pentru intelectualii englezi și indienii din casta *brahmanilor* – educați în spiritul culturii anglo-saxone la sediul Societății Teosofice de la Adyar, de lângă Madras, India) în rândurile *Mișcării Naționaliste Indiene*.Mai târziu în timp, naziștii au încercat să manevreze Mișcarea Naționalistă Indiană lăsând de înțeles că dacă India se află sub controlul britanic, naționaliștii indieni și național-socialiștii germani se puteau considera *aliați*.Teoriile lui Blavatsky au fost ”îmbrățișate” de multe persoane, femei și bărbați, oameni de știință care în timp vor dobândi roluri principale în conducerea SS.

Secțiunea germană a Societății Teosofice a fost înființată la 22 iulie 1884 la Elberfeld.În acea perioadă, Blavatsky era găzduită de către Marie Gebhard (1832-1892, născută l'Estrange, la Dublin)-căsătorită cu un german bogat.Marie Gebhard avea o corespondență continuă cu Eliphas Levy (Louis Constant) și în noua ei reședință germană își dedica timpul studierii ocultismului, respectiv a magiei cerimoniale.Mai mult ca sigur, până la moartea lui Eliphas Levy (cel puțin o dată pe ann), Marie Gebhard își ”întâlnea” maestrul pentru *educație ocultă personalizată*.În casa de la Elberfeld era rezervată o cameră dedicată practicilor magice, unde au fost puse bazele Societății Teosofice (*filiala germană*) al cărei prim președinte a fost Wilhelm Hübbel-Schleiden (1846-1916).În anii cât a a condus filiala germană a Societății Teosofice, Hübbel-Schleiden a fost funcționar al ”Biroului Colonial” (promovând energic expansiunea coloniilor germane în exterior) și a administrat o mică asociație în Africa Occidentală.Dar va deveni faimos ca editor al revistei germane de ocultism *Die Sphinx* – o revistă de calitate (poate singura din acea perioadă care nu era condusă de diletanți) dedicată intelectualilor, la care-și aduceau contribuția oameni de știință, academicieni și trata teme precum cercetarea paranormală, mediumnitatea, arheologie, misticism creștin.

Cel care a reprezentat cel mai bine ideea de ”teosofism” a fost Franz Hartmann (1838-1912).Absolvent al Facultății de Medicină din München, timp de 17 ani și-a exercitat profesia de oculist, dar a fost pentru o perioadă medic la ”Medicina Legală” a Poliției (în Statele Unite).Aici a aflat despre textele ”teosofice” devenind (în timp) un autor prolific de texte despre ocultism, înfluențând în mod profund mișcarea teosofică germană.În 1883 a făcut o vizită la sediul Societății Teosofice (din India, de la Adyar).Profund devotat, ajunge să fie președintele Societății Teosofice de la Adyar, rămânând în India pentru doi ani.Tot Hartmann va fi cel care va avea o contribuție majoră la crearea OTO – *Ordo Templi Orientis* (societate secretă axată pe *magia sexuală*) din rândurile căreia mai făceau parte Rudolf Steiner (care în 1912 a înființat Societatea

Antroposofică), Gérard Encausse – *Papus*, Aleister Crowley (care în 1907 a fondat *Astrum Argenteum*).În 1885, Hartmann s-a stabilit în apropiere de Salzburg unde a preluat conducerea *Lebensreform* – o mişcare care predica reîntoarcerea la natură prin practici de ”viaţă sănătoasă”.Mişcarea respectivă (care, lucru bun, promova – printre altele – vegetarianismul, abstinenţa faţă de alcool şi fumat, homeopatia şi nudismul) era în concepţia lui Hartmann un mijloc de propagare al programului mistic al teosofiei.Dacă pentru adeptul din orient *elevarea* se obţinea prin disciplină şi prin rigoarea exerciţiului fizico-mental, sub supravegherea unui *guru* sau *maestru*, pentru adeptul occidental, ocultismul putea fi văzut ca un *hobby*, devenind interesant doar dacă la mijloc apărea un ordin ocult nou, mai *formidabil*, care să deschidă alte posibilităţi de iniţiere.În 1902, Hartmann l-a cunoscut pe John Yarker, *Mare Maestru al Ritului Antic şi Primitiv de Memphis-Misraïm*, ordin care avea ca adepţi un număr mare de personaje respectabile şi tocmai dinspre *partea germană* a acestui rit vor fi cei care vor pune bazele viitorului OTO.După puţini ani, Hartmann a aderat la o altă comunitate de tip *Lebensreform*, la Ascona (în Elveţia) unde în 1917 îşi va face apariţia un alt confrate de-al lui Hartmann – Theodor Reuss.

Hartmann l-a avut drept colaborator şi discipol predilect pe ”teosoful” Hugo Vollrath (născut în 1887), pe care l-a ”ales” în 1889, pe când era încă student.Vollrath a aderat la ”filiala” din Leipzig a Societăţii Teosofice germane şi, în scurt timp, ceilalţi adepţi au realizat că pentru Vollrath teosofia era doar o *vacă de muls*.Printre colaboratorii lui Vollrath se afla şi Johannes Baltzli, teosof şi secretar al unei alte societăţi mistice – *Societatea List* – condusă de Guido von List.Baltzli scria articole pentru *Prana* – revista teosofică a lui Vollrath – iar dacă la început publicaţia *Prana* era dedicată scrierilor lui Blavatsky, Annie Besant, prin intermediul lui Baltzli se vor face cunoscute ideile lui von List.Mai mult, Vollrath îi va atribui lui von Sebottendorf *direcţia editorială* de la *Astrologische Rundschau*.

Guido von List (1848-1919) şi-a făcut debutul în jurnalism ca pasionat de mitologia şi cultura popoarelor germanice, fiind ferm convins de posibilitatea reunificării dintre Austria şi Germania.Îi dispreţuia pe evrei şi pe creştini văzând în aceştia *forţe străine* care ar fi luat în stăpânire patrimoniul spiritual şi teritorial al germanilor, patrimoniu pe care germanii îl stăpâneau din naştere.A scris o serie de lucrări narative, de inspiraţie romantică despre teutonii din trecut, visând să reclădească casta sacerdotală a lui *Wotan* într-o organizaţie pe care el o numea *Armanenschaft* (un fel de ”sacerdoţi ai Soarelui”). Interesat de trecut, List şi-a dezvoltat o mare pasiune pentru semne şi simbolistica heraldică, pentru semnificaţia ascunsă a limbajului protoarian (despre care List credea că s-ar afla în rune şi inscripţii vechi).Ca şi contemporanul lui (Samuel Liddel ”MacGregor” Mathers, 1854-1918) dintr-o altă societate secretă (*Golden Dawn*), List a ”simţit nevoia” să-şi reprezinte propria stare de nobil (la fel ca şi Lanz von Liebenfels) adăugându-şi la nume particula *von*.Toţi trei, dar fiecare în modul lui, s-au dedicat dezvoltării (sau mai bine zis ”redescoperirii”) unui sistem de interpretare a lumii, cu influenţe cabalistice. List şi Liebenfels, călăuziţi în munca de interpretare a lumii pe baze cabalistice, pe fundalul revigorării trecutului glorios, au devenit în scurt timp *simboluri ale pangermanismului*, ale *Mişcării Völkisch* care vor constitui bazele ideologice ale Partidului Nazist.Nu există o legătură concretă între Mathers şi partea germană (List şi Liebenfels) dar în ocultism ”lumea este destul de mică” şi Mathers a auzit (mai mult ca sigur) vorbindu-se în mediile teosofice sau masonice despre cei doi. Mai mult chiar, von List va *împrumuta* de la Golden Dawn sistemul de grade ierarhice şi iniţiatice, având şi el – deci – anumite cunoştiinţe.

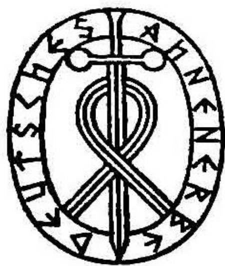
Folosirea zvasticii nu este ceva de ultim moment.Numită *hakenkreutz* – sau crucea încârligată – în Germania, zvastica este un simbol cu origini foarte vechi, venerat în India şi Extremul Orient.Etimologic, în sanscrită, s-ar compune din *sce* şi *asti* cu semnificaţiile de *bine*, respectiv *noroc*.Braţele se rotesc în jurul unui punct central şi în funcţie de sensul de rotaţie (care poate fi *orar* sau *antiorar*, zvastica poate avea un caracter *masculin* sau *feminin*, *yin* sau *yang*, *pozitiv* sau *negativ*.În multe reprezentări hinduiste, budiste (*tangkas* – icoane ţesute) zvastica apare în ambele sensuri, pentru echilibrarea celor două tendinţe.În 1869, astrologul englez *Zadkiel* (Richard James Morrison, 1795-1884) anunţase constituirea unui *Ordin al Zvasticii* (Ellic Howe – *Urania's Children*, William Kimber, London, 1967, p 46).Pe de altă parte, simbolul zvasticii era folosit ca element decorativ pe coperţile cărţilor lui Rudyard Kipling care a avut tangenţă cu *mediile hinduiste* (dar a fost şi mason, mason fiind şi Rabindranath Tagore).În 1897, când era tânăr şi frecventa cursurile şcolii de la mănăstirea benedictină din Lambach, Adolf Hitler trecea pe sub arcadele pe care se afla *emblema* mănăstirii (care conţinea şi zvastica).

The Austrian Seminary Lambach where the Missalboy Adolf Hitler for the first time heard about Jews who "murdered the God". For centuries the monks of this Benedictian Monastery bear the swastika on their Coat-of-Arms.

Chiar dacă Academia Imperială de Ştiinţe din Viena nu a luat în considerare cercetările oculte ale lui von List şi a refuzat lucrarea acestuia (la fel cum *Academia de Belle Arte* din Viena a refuzat cererea de înscriere a lui Adolf Hitler), multe alte grupuri şi personaje au ”luat în considerare” *eforturile* lui List.În 1907 a fost fondată ”Societatea List” pentru autofinanţarea cercetărilor lui von List.Pentru a dobândi o respectabilitate şi mai mare, trebuia căutat în trecut un strămoş aristocrat de vază (pe care List îl va găsi în persoana unui străbunic de-al său – din cele menţionate de List, era de familie nobilă).Analog, pentru *Mişcare Völkisch*, misterioasa rasă teutonică putea furniza un ”pedigree” dar şi legitimitate, *Völkisch* putând fi văzută ca o noţiune tip ”naţional-popular”, aplicabilă doar la cei de aceiaşi rasă (mai exista cineva cu ”mitul” *Poporului Ales* **!!!**).Respectiva mişcare glorifica un patrimoniu comun care cuprindea totul, de la artă la ştiinţă, de la medicină la viaţa comunităţii, de la religie la magie, fiind legată de *Lebensreform* care-şi propunea să purifice naţiunea germană prin aplicarea programatică a politicilor – *practicilor de viaţă* – sănătoase.Hitler, exceptând nudismul (pe care-l aprecia din punct de vedere artistico-erotic) era vegetarian, nu era băutor şi nici nu fuma, ”văzându-se” (sau fiind ”ajutat” să se *simtă*)

ca o reîncarnare fizică și spirituală a ”elementului popular tradițional”.Conform opiniei lui von List, națiunea germană își putea redescoperi propriile rădăcini spirituale citind cu atenție *Edda* – o culegere de mituri și legende, scrisă într-o limbă arhaică, nordică – originară din Islanda.”Ahnenerbe” - societate a SS pentru cercetările oculte (a cărei emblemă este prezentată în imaginea alăturată) – a dedicat un departament întreg pentru studii islandeze și runice.Documentele naziste privitoare la aceste fapte sunt disponibile sub formă de microfilmate la *National Archives*, CDS T580, R202, ORD627.Otto Rahn, cercetător al *Graal*-ului și ofițer al SS, a făcut o deplasare în Islanda în căutarea legendarei *Thule*.

Așa cum o rasă, o nație, o seminție avea nevoie de un loc în care *să fi trăit* (sau *să trăiască*), tot așa, ținutul străvechi al rasei ariene ar fi fost *Thule* (sau *Ultima Thule*), originea mitică a arienilor – o rasă de înțelepți, înalți, blonzi, cu ochii albaștri, care ar fi stăpânit pământul în timpurile străvechi dar au decăzut pentru că au întreținut *relații sexuale* cu membrii altor rase, inferioare, subumane, dar ”seducătoare”.*Arian* face referire la un grup lingvistic indo-european și nu la o rasă, dar din ”cercetările” întreprinse de von List s-a ajuns la *echivalarea* noțiunilor *limbaj = națiune* (națiune cu sensul de ”rasă”).Ideea de izolare a populațiilor europene de origine germanică de celelalte națiuni, implicit unirea într-o singură *entitate națională – pangermanismul* – erau idei care circulau în medii diverse, chiar cu 50 de ani înainte de venirea la putere a lui Hitler.Anumiți reprezentanți ai lumii academice își bazau teoriile pe cercetări lingvistice; alții se bazau pe dimensiunile fizice ale corpului uman (craniu, ochi) care ar fi constituit (nu peste mult timp) *criteriul de recrutare* al celor din ”Germanen Orden” dar și modalitatea de *identificare rasială* utilizată de SS în lagărele de concentrare.Pentru a întări *crezul arian* se tipăreau și se distribuiau broșuri și cărți care glorificau faptele arienilor în luptă cu hoardele de indivizi cu ”pielea diversă” de-a lor.Cam la fel se întâmplă astăzi în cinematografia de propagandă – americanul, devotat și credincios, cu posibilități limitate de exprimare dar cu mijloace de acțiune infinite, ”răzbună” și ”salvează” onoarea lui și a ”imperiului” - un Rambo ”civilizator” pentru ”gălbejiții satanici” **!!!**).Pe planul esoterismului (care implica și sexualitatea, împinsă spre pornografie), legat de *victoria arianului*, maxima dezvoltare se cunoaște prin viitorul *administrator regional* al Partidului Nazist – *gauleiter* Julius Streicher – autor al scenelor erotice petrecute în toate ”domeniile” posibile (hetero, homo, fisting, etc) din publicația *Der Stumer* (Julius Streicher era homosexual și se numea Abraham Goldberg).În imaginea de mai jos, Julius Streicher se află în prim plan, în dreapta.În spatele lui (cu barbă albă și privind spre stânga) se află Ignatz Trebisch-Lincoln (Moses Pinkeles, finanțatorul *People's Observer*, dar și al partidului lui Hitler).

Localizată în nord, *Thule* era considerată varianta raiului ”păgân” (în text, ”păgân” nu este folosit cu sensul peiorativ ci definește o noțiune, o idee, un concept, o persoană, *diversă* de aceleași noțiuni caracterizate ca fiind *creștine*), nu paradisul iudeo-creștin, prăfuit, ci un peisaj nordic, cu zăpezi nestrăbătute, cu păduri verzi, undeva la extremitatea septentrională a lumii cunoascute.Nu era locul unei senzații calde și seducătoare, tipic mediteraneene, ci locul unei purități reci, integre.Ținut populat de ființe mistice, adepții lui von List credeau în posibilitatea unui contact (în vreun fel sau altul) cu acei *supra-oameni*.După ce naziștii a fi purificat pământul de celelalte rase inferioare, supra-oamenii din Thule s-ar fi manifestat, refăcându-se în acest fel legătura dintre *om* și *divinitate*.Astfel de *tendințe* sunt întâlnite și la alte societăți secrete.*Golden Dawn* postula existența unei rase de *conducători secreți*, iar Societatea Teosofică recunoștea existența *maeștrilor oculți* – Marea Lojă Albă – care ar fi condus destinele umanității.

Nimic absurd dacă se iau în considerare teoriile iudeo-creștine privitoare la *venirea unui Mesia* care va *purifica lumea* și-i va distruge pe cei care *nu sunt aleși*.Și celelalte religii au repertoriul lor de *conducători secreți*.Anumiți musulmani cred într-un *imam* ocult.În India ar exista o societate numită *Societatea celor Nouă Necunoscuți*, maeștri în domenii diferite care conduc, în mod invizibil, destinele umanității.Cât de mult credea Himmler în aceste *noțiuni* și *teorii* o face cunoscut Felix Kersten (maseurul personal al lui Himmler) care în memoriile lui îl citează deseori pe *Reichsführer* cu privire la aceste argumente.Ideea de *rasă conducătoare ocultă*, de *regat ascuns* (uneori aflat în subteran) nu apare doar la adepții Mișcării Völkisch.*Agartha* sau *Arktogäa* și-ar avea locul în profunzimile munților Himalaya.

Ideiile excentrice ale lui Guido von List au fost împinse la extrem de un tânăr adept, Jorg Lanz von Liebenfels (în imaginea alăturată, 1874-1954), cel care a înființat *Ordinul Noilor Templari* ca o societate care avea ca scop reînnoirea frăției cavalerești, dar cu *tentă teutonică*.L-au impresionat măreția și complexitatea ritualului catolic, pregătirea pentru desfășurarea acestuia, reușind să aplice solemnitatea unei ceremonii la un ordin în care templarii erau considerați o *confraternitate ariană*, dedicată unei Germanii unite, cu o rasă pură.Venerarea unui trecut glorios i-a adunat împreună pe cei ca List și Liebenfels.Printre alte *preocupări*, Liebenfels era editor la *Ostara* – o revistă de specialitate – citită cu fervoare de Hitler pe perioada cât a fost artist – desenator sărac la Viena.Și destinul i-a adus față în față pe Hitler și pe Liebenfels, lucru făcut cunoscut chiar de cel din urmă, într-un interviu de după cel de-al doilea război mondial, când procesul de *denazificare* era în curs și nu era binevenită *lauda* de-al fi întâlnit pe Hitler personal.Din paginile *Ostarei*, dar și ale celorlalte publicații (cum ar fi *Theozoologie Oder Die Kunde Von Den Sodoms – Aefflingen und Demgötter-Elektron*, 1905, care s-ar traduce prin *Teologia sau știința maimuței de Sodoma și al electronului zeilor*), denunța metisarea ca factor de deteriorare a națiunii germane – pure – propunând sterilizarea și castrarea raselor inferioare (se pare că în prezent, *ideile eugenistice* sunt la mare preț în lumea închisă elitelor **!!!**).Se tratau subiecte ca biologie ocultă, axată în principal pe activitatea glandelor pineală și pituitară ca sediu, în teosofia lui Blavatsky, al unei zone a creierului responsabilă de telepatie și anumite capacități, acum latente, ale creierului.Soluția problemei consta în crearea unei *caste sacerdotale*, a *Sf. Graal* (noțiunea de *Graal* face referire la sânge, la ”originea nobilă”), motiv pentru care se încuraja ”acuplarea” celor mai reușite exemplare ariene mas-

culine cu cât mai multe exemplare ariene feminine, în locuri specializate, monitorizate permanent, cu scopul creării unei *super-rase*.Cam la fel funcționau criterile de *selecție rasială* în Statele Unite (folosite mai ales în politica de imigrare), fapt care a stârnit admirație și aprobare din partea naziștilor.Nu este de mirare că după cel de-al doilea război mondial, mulți oameni de știință naziști (a nu se face confuzia *nazist = german*) și-au găsit refugiul (și unii dintre ei chiar *ascunzătoarea*) în Statele Unite prin *Operațiunea Paperclip*.Și totuși, dacă teoriile lui List, respectiv ale lui von Liebenfels erau corecte, din ce motiv nimeni nu făcea nimic? Pentru ce, persoanele care aveau aceleași idealuri, nu erau unite? Fapt rezolvat de Theodor Fritsch, un mic dar înstărit industriaș colaborator la *Hammer* (un periodic rasist agresiv) care, cu ajutorul unor membri ai Societății List, respectiv ai Ordinului Noilor Templari, au pus bazele unei societăți de ”dreapta” - *Germanen Orden* – care beneficia de ritualuri inițiatice cu cavaleri în armuri strălucitoare.Ordinul se dorea ca o societate pseudo-masonică prin *secretul inițierii*, de întrajutorare reciprocă, pentru a contrabalansa conspirația iudeo-masonică, caracterizată la rândul ei de întâlniri secrete și proiecte oculte.Se poate spune că Germanen Orden a devenit o societate de sorginte masonică ridicată împotriva Masoneriei, având în vedere întrajutorarea celor din aceiași rasă împotriva evreilor.În mod normal Germanen Orden s-a constituit în 1912.

O dată cu spectrul primului război mondial, când totul părea să se destrame, apare ”la rampă” baronul Rudolf von Sebottendorf.Fiu al unui mecanic, la 9 noiembrie 1875 se năștea Adam Alfred Rudolf Glauer, un alt ”autoînnobilat”.A devenit ”protejatul” unui negustor evreu (Termudi), fiind educat la școala de pe lângă *Rosenkranz Orden – Ordinul Rozariului*.Un anume Jean Mabire ar fi descoperit o ”autobiografie romanțată” a lui von Sebottendorf căreia baronul, inițiat de către druzi (zona turcă din apropierea graniței cu Iranul) în societățile oculte ale zonei, i-ar fi pus un titlu interesant: *Der Talisman Der Rosenkreuzers*.Nu apare deloc surprinzător că Sebottendorf a numit grupurile care ”gravitau” în jurul Societății Thule cu numele de *cercuri*.Și chiar dacă naziștii au interzis societățile secrete, fiind cunoscute ”raporturile” *Thule Gesellschatf – Golden Dawn*, templul Golden Dawn din Berlin nu a fost niciodată percheziționat de către Gestapo (Michel Lamy – *Jules Verne – Initié et initiateur – Jules Verne – Inițiat și ”inițiator”*, Éditions Payot, 1984, Paris, Franța).Bătrânul Termudi era afiliat la o lojă a Ritului Antic și Primitiv de Memphis-Misraïm, lucru care a dus și la inițierea lui Sebottendorf în aceiași lojă, iar biblioteca cu cărți oculte a lui Termudi (după o vreme) a trecut în proprietatea lui Sebottendorf (Anton Pervușin – *The Occult Secret of NKVD and SS*, Sankt Petersburg, 1999, p 278).Alegerea de către Sebottendorf a numelui pentru societatea lui nu s-a făcut la întâmplare.Considerată ținutul nordic al arienilor, era cunoscută de către tolteci cu denumirea de *Tula* (toltecii susțineau că își avea originea în Aztlan).În sanscrită, cuvântul *Tula* înseamnă *balanță* și anumiți cercetători au încercat să caute originea *prezentului* în constelația *Libra* (”Balanța”).

Mergând pe filieră grecească, *Tholos* sau *Tolos* înseamnă *ceață*, ”țara de dincolo de cețuri”, ”țara zeiței albe”. Apare ca nefiind lipsită de importanță asocierea *Thule – Graal* prin sanctificarea sângelui, prezentată în balada *Regelui din Thula* a lui Goethe.Laurence talbot, în *Les Paladins du Monde Occidental*, Centre National de Livre, Paris, 1965, scria: *În ceea ce privește Thule, ceea ce a ajuns până la noi în prezent, este cultul cupei de aur.Utilizarea cupei sacre a fost apanajul popoarelor celtico-nordice*.Dar oare *talle* nu ne poate duce cu gândul la *cupa lui Thalos*, gigantul argonauților? Apare altfel îndârjirea cu care naziștii au căutat *cupa Graal*-ului, în special la Montségur, care ar putea fi considerat *Montsalvat*-ul lui Wolfram von Eschenbach (autor al lui *Parsifal*), atribuind unui *cavaler Kyot* narațiunea povestită de el.”Kyot” ar putea fi nimeni altul decât *Guyot* (provensalul care se semna cu o cruce încârligată – zvastica – înscrisă într-un trandafir).Legătura dintre *sânge* și *cupă* este eternă.Același Jean Mabire scria: *Adevăratul secret al Thule nu era crearea unei societăți secrete, ci conservarea sângelui, a spiritului*.Și poate că nu la întâmplare, pe stiletul tinerilor care făceau parte din *Hitlerjügend*, era scris: *Blut und Ehre – Sânge și Onoare*.Multe alte ”mituri” s-au aflat în atenția naziștilor, iar printre ele și ideea *pământului gol*, cavernos.Jules Verne scria în *Călătorie spre centru Pământului*: *(...) departe, pe o insulă departe de orice continent vizibil, se află excavată forma unei cupe* în mijlocul căreia, de pe o înălțime, eroul spunea *este imposibil de văzut unde se află baza, învăluită de un* ***cerc de cețuri***.Toate preocupările oculte ale naziștilor (atenția acordată *binomului* ”Graal” - ”sânge”, revigorarea cultului strămoșilor, teoria ”pământului gol”) capătă o altă conotație prin cele exprimate de Martin Bormann: *Practic, nu există moarte sau dispariție totală a omului.Se poate enunța un principiu conform căruia, fiecare* ***retrezit*** *continuă, pentru o perioadă de timp nedefinită, să trăiască prin manifestările vitale (...).Iată în ce sens trebuie canalizată gândirea național-socialistă*.

În 1902, Sebottendorf s-a întors în Germania.După o primă căsătorie terminată cu un divorț, în 1908 a plecat în Turcia obținând cetățenie turcă.După participarea la al doilea război balcanic (în calitate de combatant de partea Turciei), în 1913 a revenit în Germania unde o va cunoaște pe a doua soție (cu care se va căsători după doi ani), o femeie divorțată, dar bogată.Pe baza pasiunii pentru rune și ”materialele arcane”, Sebottendorf ar fi aflat de existența ”Germanenorden” de pe o foaie volantă, asociație definită ca o *societate secretă antisemită, cu interese vagi în domeniul ocultismului*.Glauer Sebottendorf a luat legătura în 1916 cu Hermann Pohl (*Cancelar* al Ordinului), cu puțin timp înainte de sciziunea care-l va așeza pe Pohl la conducerea ”secțiunii” *Walvater* a Ordinului.Sebottendorf a preluat reorganizarea Ordinului în Bavaria devenind *maestru* al secțiunii bavareze a Ordinului, fapt care i-a permis ca începând cu 1918 să editeze și să conducă personal o revistă – *Runen* – a Ordinului.*Von Sebottendorf va prelua organizarea Ordinului în Bavaria după ce războiul îi afectase funcționarea* (Renato del Ponte – *La realtà storica della Società Thule – Adevărul istoric despre Societatea Thule*, studiu introductiv la Rudolf von Sebottendorf – *Bevor Hitler Kam*, Deukula-Verlag Grassinger & Co, München, 1933, ediția a II-a 1934, München – prima ediție din 1933 a fost retipărită de Verlag Versand, 1981, Bremen).

Influența lui von Sebottendorf s-a tradus printr-o excelentă gestiune economică (datorită și posibilităților financiare ale soției), dar și prin cunoștiințele esoterice la care a adăugat practici de proveniență orientală.La 18 august 1918 s-au pus bazele *Thulegesellschaft – Societatea Thule*, nume sugerat de Walter Nauhaus (1892-1919), un tânăr cercetător al tradițiilor esoterice și al culturii nordice.*Germanenorden*, o societate esoterico-inițiatică cu accente antisemite și intenții politice gata să fie aplicate la nivelul întregii națiuni germane, va duce prin Societatea Thule (”populată” de esoteriști fascinați de ideile religioase ale lui von List, von Liebenfels, Blavatsky, ale misticilor orientali și influențe cabalistice) la formarea

Partidului Nazist.Ca esoterist, Nauhaus nu a ales numele Societății Thule la ”întâmplare”.René Guénon, în *Le Roi du Monde – Regele Lumii* (Librairie Gallimard, Paris, 1958), nota: *Putem cita, în ceea ce privește rezultatul final, multe alte tradiții ”echivalente”.În mod particular, pentru a descrie respectiva zonă, există un alt nume, poate mult mai vechi decât ”Paradésha”.Este ”Tula” care la greci va deveni ”Thule”.Pe de altă parte, trebuie făcută distincția dintre ”Thula atlantă” și ”Thula hiperboreană”.Cea din urmă reprezintă primul și supremul centru pentru ”Manvantara” actuală; era insula sacră prin excelență, iar ca localizare se afla în zona polară.Toate celelalte ”insule sacre”, desemnate de nume cu aceiași semnificație, nu au fost decât ”imagini” ale acesteia.*(În fotografia alăturată sunt prezenți, de la dreapta la stânga, Martin Bormann, Adolf Hitler și Julius Schaub).*La fel este și pentru centrul spiritual al tradiției atlantice, dar pentru un ciclu istoric secundar.În sanscrită, cuvântul ”Tula” înseamnă ”balanță”, caracteristică a semnului zodiacal cu acest nume.Dar, conform unei tradiții chineze, ”Balanța Celestă” își avea originea în ”Ursa Mare”.Această observație este de maximă importanță prin faptul că la ”Ursa Mare” se asociază noțiunea de ”pol”.”Tula” este locul, insula ”binecuvântaților”.Numele de ”Insula Sfinților” ca și acela de ”Insula Verde” (noțiunea de ”Insula Heligoland” având, și ea, aceiași semnificație) au fost atribuite Islandei, dar și Angliei.Din mărturiile tuturor tradițiilor derivă că există o ”Țară Sfântă”*, *prototip pentru celelalte ”locuri sfinte”, un centru spiritual căruia celelalte centre spirituale îi sunt subordonate*.

Un alt cercetător al mitologiilor nordice, Julius Evola (în *Sintesi della dottrina della razza – Sinteze de doctrină a rasei*), argumenta: *Din punct de vedere al explorării originilor, limita care se poate atribui doctrinei rasei o constituie abandonul de către rasa hiperboreană (din cauza frigului care a făcut imposibilă locuirea ținutului lor) a tărâmului propriu.Multe lucrări citate fac cunoscut că regiunea arctică a devenit țara gheţurilor eterne numai după o anumită perioadă. Amintirile acelei zone, conservate în tradițiile popoarelor sub formă de ”mituri” descriu un ”Tărâm al Soarelui”, un continent al splendorii, ”locul sacru al zeului luminii”.Antica elită ariană (ca rasă solară) ignora distanța metafizică dintre ”Creator” și ”creat (-ți)”.Reprezentanții acestei rase nu apăreau ca ”mediatori divini” (precum sacerdoții), ci ca ființe de natură divină (...).Nu sunt ”administratorii” unei credințe, ci posesorii unei științe sacre* (Julius Evola – *Sintesi de dottrina della razza*, Hoepli, Milano, 1941, pag. 63 și pag. 185).

În acest fel, Societatea Thule va fi dobândit o dublă semnificație.Va duce cu gândul la originea antică a rasei ariene, printr-o atitudine naționalistă, de *lăudare a rasei*; în al doilea rând, se va face ”ecoul” ideilor lui von List și von Liebenfels prin ”revelarea” originii tipice – *völkisch*.Teosofia a ajuns și ea la aceleași concluzii afirmând că originea mitică a *super-rasei* se află în mistica Thule, hiperboreană.Tilak întărește această concepție europeană: *Urvolk, hiperboreenii care s-ar fi aflat la originea arienilor, proveneau din zona Polului Arctic.Există multe pasaje în ”Rig-Veda” care, considerate până acum ca obscure sau greu de înțeles, din punctul de vedere al descoperirilor, recente revelează atributele polare ale divinităților vedice sau urmele unui vechi calendar arctic.”Avesta” povestește în mod expres despre un ținut al fericirii - Airyana Vaejo – Paradisul Arian – situat într-o regiune în care soarele strălucea o dată pe an, o regiune distrusă de invazia ghețurilor și a zăpezilor care, prin clima instalată, a constrâns populația să migreze către sud.Patria primordială a arienilor se afla în mediul arctic și interglacial* (Lokamanya Bal Gangadhar Tilak – *The Arctic Home in the Vedas*, Éditions du Seuil, 1985, Paris).

Ținând cont de structura societăților secrete (în care novicii aflau lucruri fără mare importanță), în Societatea Thule era predominant caracterul politic și aspectul naționalist, făcute publice (în articole privitoare la *rasă*, la *cultura germanică*) prin diverse broșuri.Tehnicile spirituale erau rezervate nivelelor superioare, un exemplu tipic fiind cele petrecute la Wewelsburg.Însemnele adoptate nu mai puteau înșela pe nimeni, mai ales că din Societatea Thule făceau parte (printre alții) Franz Gürtner (ministru de justiție care-și va păstra funcția în timpul celui de-al III-lea Reich), Ernst Pohner (membru și al *Germanenorden*, șeful Poliției din München).

Admiterea în Societatea Thule urma un tipic anume (cei care doreau să devină membri ai *Germanenorden* trebuiau să dovedească propria puritate ariană pe parcursul a mai multe secole) – Rudolf von Sebottendorf – *Bevor Hitler Kam*, pag. 44 și următoarele: *Candidatului îi era expediat ”Formularul de Înrolare numărul 1”în care se făcea o referire succintă la chestiunea rasială, scoțându-se în evidență constituirea unui ”Ordin” structurat ca o ”societate secretă”, cu scopul propagării noțiunilor și doctrinelor elaborate de programul respectivului ”Ordin”.Celui interesat să adere i se cerea să anexeze un certificat care, printr-un modul specific, atesta necontaminarea rasială a propriului sânge.Acel atestat era redactat în felul următor: ”Subsemnatul certifică, în cunoștiință de cauză și pe propria răspundere, că în venele sale și ale soției lui nu curge sânge evreiesc, nici al vreunei rase de culoare și că nici printre strămoși nu se află reprezentanți ai raselor de culoare”.O dată completat acest modul care proba integritatea biologică a propriului sânge, candidatul primea ”Formularul de Înrolare numărul 2” (care avea ca antet crucea încârligată și o imagine a lui Odin) care conținea un chestionar la care trebuia anexată și o fotografie.Se trecea după aceea, pe baza fotografiilor, la măsurători ale craniului, ale picioarelor, ale culorilor ochilor, respectiv a culorii părului, pentru a certifica integritatea rasială a candidatului (...).Fiecare membru al ”Ordinului” avea ca semn distinctiv o insignă de bronz executată de către ”Atelierele Eckloeh” din Luedenscheid (imaginea de pe insignă reprezenta o cruce încârligată și o veche toporișcă germană, la interiorul unui scut).Femeile afiliate la ”Ordin” primeau ca insignă o simplă cruce încârligată din aur.*Printre cei prezenți în cadrul Societății Thule s-au aflat Adolf Hitler, Gottfried Feder, Alfred Rosenberg (care în scurt timp a devenit redactor la *Beobachter*), Dietrich Eckart, dar și Rudolf Hess, respectiv Hans Frank (viitorul guvernator general al Poloniei), ultimii doi destul de activi (chiar dacă erau tineri ca vârstă).

Tendința lui Sebottendorf de extindere a influenței Societății Thule printre muncitori s-a concretizat prin numirea lui Karl Harrer (1890-1926, ziarist sportiv și membru al organizației secrete) în cadrul ”cercului politic muncitoresc” înființat de Anton Drexler (membru al Societății Thule).La reuniunea din 12 septembrie 1919 a fost prezent și tânărul Adolf Hit-

ler, în calitate de ”spion” al forțelor de ordine.Autoritățile controlau asociațiile în care aveau loc conferințe politice de teama activităților ilicite și subversive.Atunci, conducător al adunării era Gottfried Feder.Spre sfârșitul întrunirii a luat cuvântul și Adolf Hitler, decorat, veteran al primului război mondial.Forța și impetuozitatea declarațiilor acestuia au făcut ca cei prezenți să ceară înscrierea acestuia în partid.După două zile de gândire, Hitler a fost admis în calitate de membru al DAP cu legitimația nr. 7.Faptul straniu (care a fost și obiect de studiu pentru numeroși specialiști) și în același timp intrigant, este cum a reușit un tânăr, fără muncă și fără un viitor, fără prea mari posibilități intelectuale și fără o cultură adecvată, să ajungă, în foarte scurt timp, la vârful politicii germane.Poate că prezența la adunarea din 12 septembrie 1919, în ”calitate de spion”, era necesară pentru mărirea credibilității (de vreme ce reprezentanți ai organelor de stat erau membre ale Societății Thule) în ochii ”mulțimii muncitoare”.O persoană ”gata pregătită” și ”prezentată” la momenrul oportun poate că nu ar fi fost ”acceptată” cu ușurință de oamenii simpli.

Presupus responsabil pentru asasinarea celor șapte membri ai Societății Thule, Sebottendorf pleacă din Germania lăsând conducerea Societății celorlalți adepți.Prin 1923 s-a transferat la Lugano (în Elveția), iar în 1925 s-a îndreptat spre Turcia.A revenit în Germania după preluarea puterii de către Hitler, în 1933.[La 30 ianuarie 1933, Hindenburdg l-a numit pe Hitler la conducerea unui ”guvern de coaliție”.La 2 august 1934 (la moartea lui Hindenburg), cancelarul Hitler a fost ales ca șef al statului].În 1933, Sebottendorf a scris o carte – *Bevor Hitler Kam – Înainte ca Hitler să vină* referitoare la originile și primii ani de activitate ale Societății Thule, făcând cunoscut că cei care au creat nazismul (dar și pe Hitler) au fost ocultiștii.Parditului Nazist nu i-au fost pe plac astfel de dezvăluiri, dar nici lui Hitler care-și luase tot felul de precauții ca nici o mărturie din anii tinereții să nu iasă la iveală.După internarea în lagăr, Sebottendorf este eliberat și trimis în Turcia cu funcții inutile în sistemul informativ german, până la terminarea războiului.La 9 mai 1945, Sebottendorf s-a sinucis aruncându-se în Bosfor.

Chiar dacă mulți istorici afirmă că nu ar exista nici o legătură între ”Thulegesellschaft” și Partidul Nazist, nu trebuie uitat că mulți membri ai DAP erau membri ai Societății: Franz Dannehl, Karl Harrer, Friedrich Kron (cel care va desena drapelul cu zvastică pentru Hitler); că pe post de ”simbol” al Partidului a fost folosită zvastică – o *legătură virtuală* cu ideile lui von List, von Liebenfels și Sebottendorf.Studiul astrologiei (și al științelor oculte) ca *suport* al politicii naziste eugenetice l-au interesat pe von Liebenfels de timpuriu, dar spre 1915, această *materie* și-a impus ”punctul de vedere” prin ”necesitatea unei viziuni istorice mesianice”, în care totul se rezolvă printr-o luptă continuă dintre rasele superioare și cele inferioare care ar fi dus la înfrângerea raselor inferioare și la *instaurarea unui regat milenar de pace și înțelepciune*, după o bătălie finală care duce cu gândul la *Ragnarokk*-ul german sau *Armaghedon*-ul biblic.Von Liebenfels își elabora horoscoapele pentru obținerea unei viziuni întregi privitoare la viitorului umanității, a ”studiat” *viitorul* diverselor case regale europene în încercarea de-a înțelege *parcursul omului din punctul de vedere al propriilor interpretări astrologice.Noul mileniu* ar fi fost condus către perfecțiune de către o *Biserică Ariană* (în care elita inițiată în secretele ermetice ar fi ”călăuzit” lumea de la Viena), o *confraternitate războinică* care să protejeze Terra *regenerată* de decăderea spirituală, concept care mai târziu se va realiza prin cei doisprezece *Gruppenführer SS* ai lui Himmler.O bună parte din acești ”doisprezece” (Pierluigi Tombetti – *I grandi misteri del Nazismo – Marele mistere ale Nazismului*, Sugarco Edizioni, 2005) au reușit ”să treacă” de 1945: Karl Wolff (Darmstadt, 13 mai 1900 – Rosenheim, 15 iulie 1984), Gottlob Berger (Gerstetten, 16 iulie 1896 – Stuttgart, 5 ianuarie 1975), Hans Jüttner (Schmiegel, 2 martie 1894 – Bad Toelz, 25 mai 1965), Richard Hildebrandt (Worms, 13 martie 1897 – Bromberg, 10 martie 1951), Ernst Kaltenbrunner (Ried, 4 octombrie 1903 – Nürenberg, 16 octombrie 1946), Kurt Daluege (Kreuzberg, 15 septembrie 1897 – Praga, 23 octombrie 1946), Oswald Pohl (Duisburg, 30 iunie 1892 – Landsberg, 7 mai 1951), August Heissmeyer (Gellersen, 11 ianuarie 1897 - ? 1979).

Pentru a pune în aplicare aceste scopuri, Liebenfels a *repropus* miturile eroilor legendari (datorită și influenței culturale a lui Richard Wagner), a *cavalerilor deciși să sacrifice orice succes pământesc* pentru ”adevărul suprem”.Aura de misticism și ocultism care înconjura Ordinul Templar – *cavalerii – călugări* în stare să cucerească și să controleze o porțiune imensă de teritoriu (respectiv de populație) a constituit unul din factorii favorizanți.Mai mult decât atât, Liebenfels a făcut parte (în tinerețe) din *Ordinul Cisterciens* (înființat de Bernardo di Chiaravalle, același călugăr care a ”elaborat” *regulamentul* Templarilor).Pentru o bună perioadă de timp, începând cu 1917, zvastica a fost folosită și pe bancnota de *1000 de ruble* (din viitoarea URSS), în imaginea de mai sus.

Chiar dacă în 1918 toate mișcările *pangermane* au fost suprimate, ”Thulegesellschaft” și-a continuat activitatea la ”Vier Jahreszeiten”, care va constitui locul de întâlnire (și chiar adăpostul) unor persoane ca Rudolf Hess, Alfred Rosenberg, Dietrich Eckart.În ciuda *atitudinii* și a *comportamentului său*, Hitler a ”atras” atenția unuia dintre poeții germani, Dietrich Eckart (1868 – 1923).Poet excentric și de succes, Eckart l-a luat pe Hitler sub *protecția* sa.Ocultist de seamă, se pare că Eckart ar fi fost inițiat de către Aleister Crowley în ritualuri de magie neagră, în colonia de la *Abația Thelema* (fondată de către Crowley la Cefalu, în Sicilia, în 1920).Suferind (în trecut) de afecțiuni psihice, antisemit furibund și consumator de droguri, Eckart era proprietarul unui ziar și a devenit faimos după ce a tradus *Peer Gynt* în germană.Publicația lui Eckart - *Auf Gut Deutsch* – difuzat în circa 30.000 de exemplare, din punct de vedere al *ferocității rasiale* era la *egalitate* cu *Völkischer Beobachter* și cu *Ostara*.Un alt protejat al lui Eckart era nimeni altul decât Alfred Rosenberg, rasistul baltic care va contura liniile călăuzitoare ale programului nazist.Rosenberg (Norman Cohn – *Yhe Pursuit of the Millenium*, Martin Secker & Warburg, London, 1957) declara: *Obiectivul lui Hitler și al elitei naziste au ca o consecință directă crearea unei noii religii; sângele arian este însăși reîncarnarea divinității, înfrântă, coruptă timp de mii de ani prin amestecarea cu rasele in-*

ferioare.În anii '20 ai secolului XX, la München, Eckart, Rosenberg, iar pe parcurs Rudolf Hess, au devenit conspiratori și apropiați ai lui Hitler.După eșuarea loviturii de stat din 8-9 noiembrie 1923, pe patul de moarte, Eckart a afirmat: *Hitler va ”dansa”, dar eu sunt cel care a scris ”muzica”.Nu plângeți pentru mine pentru că eu am influențat istoria mai mult decât orice alt german*.Ocultist, membru al Societății Thule, Eckart cunoștea doctrina acesteia (dar și a *Germanenorden*), fiind admirator al ideilor cosmologice ale lui Hans Horbinger (imaginea de mai jos prezintă mormântul lui Dietrich Eckart).

Se zvonește că Hitler și Eckart ar fi făcut împreună ședințe spiritiste, cu materializări ectoplasmatice.Poate zvonuri, poate adevăr, nimic nu este concret și documentat.La un an după moartea lui Eckart, Alfred Rosenberg a publicat un articol comemorativ prin care făcea cunoscut că Eckart era un cunoscător profund al mitologiei indiene, *stăpânea* conceptele de *Altman* și *Maya*, îi plăcea poezia lui Goethe și filosofia lui Schopenhauer, respectiv Angelus Silesius.*Altman* semnifică *Principiul Conștiinței Cosmice*, iar *Maya* este conceptul conform căruia *lumea vizibilă este o iluzie*.În ultimii ani de viață, Eckart s-a aflat alături de Hitler, *ajutându-l* să se afișeze în public.El a fost cel care l-a prezentat pe Hitler persoanelor potrivite (celor *bogați și puternici*) și tot Eckart a fost cel care a facilitat finanțarea asigurată de mulți industriași, europeni și americani (printre care și Henry Ford).La finalul lucrării *Mein Kampf* a lui Adolf Hitler, autorul *aduce* mulțumiri.Cui? *Cei 18 eroi morți la München eu îi așez în fruntea adepților și a urmașilor noștri ca fiind acoperiți de glorie care, cunoscându-și soarta, s-au sacrificat pentru binele comun.Ei trebuie să fie un exemplu pentru codași și fricoși în îndeplinirea propriilor îndatoriri, îndatoriri care trebuie înfăptuite până la capăt.Dintre toți, sunt orgolios să amintesc persoana care și-a sacrificat propria existență pentru a-i impulsiona pe cei din jur; îl voi aminti prin gândire, prin scris și în cele din urmă prin contribuția lui: Dietrich Eckart* (Adolf Hitler – *Mein Kampf*, 1992, Edizioni ”Illumino”).

După eșuarea loviturii de stat din 1923, Hitler este arestat, iar Rudolf Hess a fugit în Austria.Fiind căutat, în cele din urmă, Hess s-a predat.La 26 decembrie al aceluiași an, Eckart a murit în refugiul montan al lui Hitler de la Berchtesgaden.Ca o întărire (în plus) a influenței lui Eckart asupra lui Hitler, trebuie amintite ceremoniile pompoase celebrate în fiecare an începând cu 26 decembrie 1933 (anul în care Hitler a devenit cancelar), monumentul ridicat la Berchtesgaden, dar și elogiile scrise de Alfred Rosenberg.În 1933, Crowley a primit (în Mexico City) gradul 33° al Masoneriei RSAA și, în timp, va deține și gradul 97° în Ritul Antic și Primitiv de Memphis Misraïm.Mulți cercetători ai lucrărilor lui Crowley au constatat că idei și frânturi de gânduri din cartea lui Crowley (*Liber Legis – Cartea Legii*) sunt reflectate în cele publicate de Hitler în *Mein Kampf*.Pe timpul cât ”lâncezea” în închisoarea de la Landsberg, ajutat de Rudolf Hess și Bernard Stempfle, Hitler a redactat ”Mein Kampf”.Stempfle (1888-1934) a fost sacerdote catolic (suspendat *a divinis*) dar și redactor șef (între 1920 și 1926) al ziarului *Miesbacher Anzeiger*.La 30 iunie 1934 a fost împușcat ca membru secret al *SA* în ceea ce este cunoscut sub numele de *Purga Roehm* (Gustavo Ottolenghi – *Oamenii Führerului – Dicționar – 1889-1946*, Ugo Bocassi Editore, 2001).Sub influența lui Hess, Hitler a aflat de *ideile geopolitice* ale profesorului Karl Haushofer astfel că, după ce naziștii au preluat puterea în Germania, Hess a devenit *mâna dreaptă* a lui Hitler, poziție dominantă pentru cei din anturaj, fiind (în mod automat) succesorul lui Hitler.La fel ca Rosenberg și Eckart, Rudolf Hess era membru al Societății Thule.Pe timpul cât a fost student la München, Hess a frecventat cu mare pasiune cursurile profesorului Haushofer, cel care a pus bazele conceptului de *lebensraum – spațiu vital*.Încă există zvonuri referitoare la ”influența” lui Haushofer asupra lui Hess privitor la zborul din 1941 către Anglia, *posibilele* consultații astrologice ale profesorului Haushofer care certificau *reușita* acțiunii avându-și rolul lor.

Edward G.E.L. Bulwer-Lytton (1803-1873), author of The Coming Race (Mary Evans Picture Library)

Karl Haushofer (1869-1946), profesor la Universitatea din München, fost general în armata *Kaiser*-ului, a petrecut mult timp în Orientul Îndepărtat ca *atașat militar* al guvernului german.Vorbea fluent japoneza și se spune că ar fi fost inițiat în misterele societăților secrete din zonă.Haushofer a fost elevul lui Gurdjieff, membru al ”Thulegesellschaft”, dar și afiliat al lojii masonice a *Golden Dawn* (înființată în 1917 la Viena) – aflată în legătură permanentă cu Gurdjieff (Jüri Lina – *Arhitecții Decepției*).În 1933, Willy Ley (personalitate a lumii aeronauticii și a rachetelor) a fugit din Germania, făcând cunoscut că la Berlin exista o mică comunitate spirituală (fondată și inspirată de romanul *Rasa care va veni* a scriitorului Bulwer-Lytton – în imaginea din stânga) numită *Loja Luminoasă* sau *Societatea Vrill*.”Loja Luminoasă” avea legături cu teosofii dar și cu roza-crucienii.Jack Belding (în lucrarea *Cei 7 din Spandau*) susținea că Haushofer ar fi făcut parte din acea lojă (Jacques Bergier și Louis Pauwels – *Le matin des magiciens – Dimineața magicienilor*, 1960, Librairie Gallimard, Paris).Haushofer era interesat de astrologie și declarase că ar poseda *darul clarviziunii*.Prin *Deutsche Akademie* și *Institut für Geopolitik* al Universității din München, Haushofer va dobândi una din pozițiile-cheie în interiorul Reich-ului.Înainte de-a intra în *dizgrația* lui Hitler, Haushofer a fost consilierul politic și militar al *Führer*-ului, fiind cel care a conceput numeroase operațiuni de succes în planul politicii esterne.*Deutsche Akademie* era un centru care combina cercetările pluridisciplinare cu activitatea de spionaj, având ramificații în toată lumea, inclusiv în Statele Unite.Prin echipe de profesioniști bine plătiți – academicieni, profesori, ingineri, meteorologi, istorici, psihologi, agronomi – adunau de la *fața locului* informații geografice, economice, politice, de strategie și eficiență militară, despre rezerve alimentare, despre posibilitățile industriale, despre problemele culturale, influența mijloacelor de informare, etc.La toate acestea se adăugau informații deta-

liate din astrologie, misticism și ocultism.

Conceptul de *lebensraum – spațiu vital* – pentu care este cunoscut Karl Haushofer (o simplă afirmație potrivit căreia, un stat, pentru a garanta supraviețuirea propriului popor, avea dreptul să-și anexeze teritoriul altor state, utilizându-le resursele și construindu-și propriile locuințe) a fost adoptat de Hitler pe perioadacât s-a aflat la Landsberg (și nu pare să fie un concept *”depășit”*, politica expansionistă a anumitor state din lume purtând această ”amprentă”, tipic *lebensraum*).După zborul lui Hess în Anglia, Haushofer a decăzut din ”grațiile” lui Hitler.Acuzat că ar fi avut o influență nefastă asupra colaboratorului (dar și prietenului) Hess, Haushofer și fiul cel mare – Albrecht – intră într-o perioadă dificilă.În timp ce profesorul Haushofer nu a avut cu nimic de suferit, Albrecht a fost dus la sediul *Cartierului General* al Gestapo din *Prinz Albertstrasse 8*.În 1946, Haushofer s-a sinucis folosind arsenic (alții, ținând cont de timpul petrecut în Orientul Îndepărtat, susțin că și-ar fi făcut *sepuku*).Imediat după *fuga* lui Hess au apărut zvonurile legate de *starea de sănătate* a ”fugarului”: că era bolnav, că ar fi fost afectat de boli psihice.Strategia a avut un succes parțial întrucât oamenii simpli se întrebau cum a reușit un om bolnav să stea atât de mult pe o poziție de conducere.Ca urmare, Hitler a interzis artele divinatorii și a închis sediile în care se practicau astrologia, chiromanția, teomanția, ședințele spiritiste, susținând că ocultiștii ar fi fost vinovați de trădarea lui Hess, nefiind avertizat în timp.

Este demnă de luat în considerare și prezența lui Aleister Crowley în Germania, cu anumite ”învârteli”, lucru confirmat de acțiunea bine documentată a *SA* prin care Crowley a fost împiedicat să-și maltrateze însoțitoarea.Invitat la alegerea unui nou conducător al OTO (în Germania, în 1925), s-a întâlnit cu Theodor Reuss, Karl Germer, Eugene Grosche, Heinrich Tränker, Marthe Künzel, dar și cu ofițerul britanic John Friederick Charles Fuller, cel care (la 20 aprilie 1939) se va afla la Berchtesgaden la aniversarea lui Hitler.Fuller, colaborator al lui Oswald Mosley la *Fascist Quarterly*, era adept al lui Crowley, fiind (Fuller) cunoscut *ca unicul englez care era pe placul lui Hitler*.Crowley, născut la 12 octombrie 1875, a devenit membru al ”Golden Dawn” la 18 noiembrie 1898.Creată cu zece ani mai înainte de către *echipa* Mathers – Westcott și Woodman, oficial se face referire că la baza ”Golden Dawn” s-ar afla un ordin german (pre-existent) și că autorizarea de-a se constitui ca lojă – *recunoașterea* – s-ar fi primit prin intermediul unei anume Anna Sprengel din Stuttgart.Analiza cu acuratețe a documentelor a demonstrat, de fapt, că nu a existat nici un ”strămoș” german.Dar, pentru ca un rit nou apărut să aibă credibilitate, antecedentele de ”vechime” nu fac decât să aducă o notă de ”importanță” în plus.Pentru cei care nu știu, sistemul de grade de la ”Golden Dawn” se bazează pe celebrul *arbore al vieții – copacul Sephirot* – o diagramă cu zece sfere ”legate” prin 22 de trasee (fiecare dintre ele reprezentate de câte o literă a alfabetului ebraic), ”diagramă” prezentă în orice text al *Cabalei*, respectiv în lucrări oculte occidentale.Imaginea de mai sus (din Pierluigi Tombetti – *I grandi misteri del Nazismo*, cit) îl prezintă pe Hitler în timpul *ritualului plumbului topit*, o ”ceremonie” tipică în nordul Europei.Într-un recipient cu apă rece se varsă plumb (topit în prealabil), observându-se biluțele de plumb răcit și solidificat care se formează și ”interpretându-se” cele văzute.

La același ”arbore” a apelat și Guido von List pentru a reprezenta structura ierarhică a idealului său de societate *pangermanică*, și la fel ca în cazul ”Golden Dawn”, ultimele trei grade erau rezervate nivelelor de perfecțiune inaccesibile posibilităților medii ale umanității.Era posibil ca Guido von List să fie un membru al ”Golden Dawn”, sau primise aceste informații (*sub jurământ*) de la un alt adept? În acea perioadă, contactele dintre ocultiștii germani și cei britanici erau frecvente: R W Felkin, William Hübbel-Schleiden, Rudolf Steiner, Franz Hartmann (într-un fel sau altul) *se cunoșteau* unul pe celălalt, situație care are o serie de implicații importante.Faptul că von List și-a fondat propria ierarhie pe un ”simbol ebraic”, al *arborelui vieții*, copiind anumite detalii de la ”Golden Dawn” poate părea o absurditate, dar pentru un ocultist, *raporturile* dintre o lojă antisemită și cele care se considerau ”apolitice” (”Golden Dawn”, ”OTO”), ar constitui un motiv de îngrijorare.

Klara Pölzl

Germania, ultima rămășiță a *Sacrului Imperiu Roman* era țara natală a *Reformei Luterane*, dar și locul în care, la 30 aprilie, se sărbătorea *Walpurgisch Nacht*.Era țara ”revizionismului creștin” care interpreta învierea lui Hristos ca un simplu mit (o teză elaborată în secolul al XVIII-lea de către profesorul Reimarus din Hamburg pentru care Isus nu era decât un evreu rebel).Este țara care a contribuit la apariția Inchiziției (doi călugări catolici dominicani – Heinrich Kramer și Jacob Sprenger – ar fi autorii *Malleus Maleficarum*), dar și locul în care s-au publicat, pentru prima dată, documentele fundamentale ale roza-crucienilor (*Fama Fraternitas* și *Confesio*, în 1614, respectiv 1615).La Ingolstadt, locul de naștere al lui Ernst Röhm, în 1776 a fost înființat *Illuminaten Orden* al lui Weishaupt. Născut la 20 aprilie 1889 în localitatea Braunau-Am-Inn, Adolf Hitler provine dintr-o zonă cu numeroși indivizi cu însușiri de medium, printre care frații Rudi și Willy Schneider.Din cele susținute de prietenii apropiați, respectiv de observatorii externi (cu sensul de ”neutri”), Hitler era poreclit *hipnoticul*, *posedatul* sau chiar *principe al întunericului*.Tatăl lui Adolf, Aloïs, a fost căsătorit de trei ori.Cu prima soție, Anna Glassl (din 1873), căsătoria a durat până în 1880 când cei doi hotărăsc, de comun acord, să se despartă.În 1883, în anul decesului Annei Gassl, Aloïs s-a căsătorit cu Franziska Matzelberger cu care Aloïs a avut doi copii: Aloïs Jr. și Angela. Fiind căsătorit cu Franziska, Aloïs a început o *relație* cu nepoata lui – Klara Pölzl – care lucra la ei ca servitoare.Între 1885 și 1903, Aloïs a fost căsătorit cu Klara Pölzl cu care a avut șase copii, dintre care doar doi vor ajunge la vârsta adultă, Adolf și sora lui – Paula.Antony Sutton, în lucrarea *The Wall Street and the Rise of Hitler*, făcând cunoscute mecanismele financiare care au contribuit la ascensiunea lui Hitler, aduce în discuție și ajutorul acordat de Fritz Thyssen lui Hitler, legăturile financiare foarte strânse dintre Thyssen și Harriman (*The Union Bank Corporation of New York City* era o ”operațiune” comună Thyssen – Harriman), dar și o carte scrisă de Thyssen (în 1941) în care apar asertiuni despre o posibilă origine a lui

Hitler ca urmaș *nelegitim* al unui reprezentant al familiei Rothschild (Fritz Thyssen – *I paid Hitler*, New York, Farrar & Rinehart Inc, 1941, pag. 159).Eugene Davidson contestă ”filiația” Rothschild, susținând în schimb implicarea unei *descendențe* Frankenberger.Ori cu *Rothschild*, ori cu *Frankenberger*, cei din prezent stau cu *frica holocau$tului* în ”spate”.

Guvernatorul general al Poloniei, evreul Hans Frank (în fotografia din stânga) – care va deveni avocatul lui Hitler pe durata războiului – cu puțin timp înainte de executarea lui (după *Procesul de la Nürenberg*) făcea cunoscut că știe despre originile evreiești ale lui Hitler, problematică tratată și în lucrarea *In the Face of the Gallow*.În 1936, biograful lui Hitler – Konrad Heiden – făcea cunoscut că locul de origine al *Führer*-ului (și a strămoșilor lui) – o zonă din Austria apropiată de granița cehă – a fost locuit de către un strămoș evreu din partea mamei (un anume Johann Salomon), demonstrând că *mai mulți evrei au locuit în zona respectivă* și că numele *Rosalie Mueller, pe numele de domnișoară Huettler, era scris pe o piatră de mormânt din cimitirul evreiesc de la Polna*.După anexarea Austriei de către Germania prin *Anschluss*, primele ”mișcări” ale lui Hitler au fost să facă să dispară ”orice legătură cu strămoșii” (tocmai el, un nazist care exalta ”cultul strămoșilor” **!!!**).După decesul mamei din 21 decembrie 1907, cu o situația materială modestă, plecat de acasă (și din cauza relațiilor tensionate cu tatăl său), frustrat de refuzul admiterii la *Academia de Belle Arte* din Viena, au constituit premizele pentru apariția ocultismului în viața lui Adolf Hitler.Perioada cât a stat la Viena i-a dat (totuși) posibilitatea să observe ”de-aproape” măreția orașului cosmopolit, capitală a unui imperiu cu circa 50 de milioane de supuși: germani, maghiari, poloni, evrei, sloveni, croați, sârbi, români, etc.În 1909 s-a îtâlnit la Viena cu Lanz von Liebenfels.Wagner (1813-1883) cu *Inelul Nibelungilor*, lucrarea *Rienzi* – având la bază un roman istoric al lui Bulwer-Lytton (autor, printre altele și al *Ultimelor zile ale Pompeiului*, al *Zanoni*), viziunea cosmologică a lui Wagner din *Parsifal*, ideile, conceptele și lucrările lui Friedrich Nitzsche (1844-1900) au contribuit la influențarea tânărului Adolf.

Propaganda *antinazistă* susținea că Hitler nu ar fi citit nici o carte sau că *refuzul admiterii la Universitate i-ar fi distrus visele de glorie, provocându-i o aversiune puternică față de toate formele de intelectualitate, izolându-se tot mai mult în lumea pe care și-o imagina*.Cumpăra dar și împrumuta cărți rare, citind chiar o carte pe zi (William L Shirer – *The Rise and the Fall of the Third Reich*).A citit cărți despre marxism, magie orientală, yoga, hipnotism, astrologie, ocultism, talmudism, numerologie, grafologie, psihokinezie, magie neagră, simbolism.I-a citit pe Hegel, Homer, Ovid, Cicero, Dante, Nietzsche, Schelling, Schiller.Autodidact, avea cunoștiințe generale mai multe decât în academician de nivel mediu.Atunci când micile rezerve financiare s-au terminat, Adolf a apelat la *dormitorul săracilor* unde l-a cunoscut pe Joseph Greiner (un alt ”rezident fix” al acestui *dormitor*) cu care a petrecut ore întregi discutând despre religie, astrologie, științe oculte.Același Greiner (Joseph Greiner – *Das Ende der Hitler Mytos*, Zürich, 1947) susținea în memoriile lui că Hitler *citea cărțile de călătorie ale neobositului explorator suedez Sven Hedin, cercetător al regiunii himalayene în căutarea ”Shangri-La” tibetan*.

Hitler, a fost sau nu a fost, ”cavaler templar” al *Ordo Novi Templi*? Privitor la acest fapt, un detaliu cu o anumită valoare îl furnizează Wilfried Daim (în lucrarea *Der Mann, der Hitler, die Ideen gab*, München, 1958, pag. 12; ediția a II-a 1985, pag. 27) care citează o scrisoare a lui Lanz von Liebenfels (datată 22 februarie 1932) adresată unui anume *Herr Hemil – frater Aemilius*.În respectiva scrisoare, Lanz îl numea pe Hitler *unul din ”elevii” noștri*.Nicholas Goodrick-Clarke susține că această afirmație ar putea avea un sens figurat, că Hitler era *o persoană cu aceiași ideologie*.Nu este ușor de dat un răspuns tranșant, dar toate indiciile par să încline către un răspuns afirmativ.Daim, în calitate de psiholog interesat de științele oculte (și sectare) a reușit să-i ia un interviu lui Lanz von Liebenfels (la 11 mai 1951) la reședința din Grinzing (cu puțin timp înainte de decesul lui von Liebenfels).Hitler l-ar fi căutat pe von Liebenfels la sediul revistei *Ostara* (la Rodaun – Nicholas Goodrick-Clarke - *The Occult Roots of Nazism*, The Acquarian Press, Wellingborough, Northamptonshire, 1985) spunându-i că era interesat de teoriile rasiste ale acestuia, dar și de câteva numere ale revistei *Ostara* pe care nu le avea.

O altă opinie susținută de Rudolf Mund (Rudolf Mund – *Der Rasputin Himmlers*, Wien, 1982, pag. 25) citează o anume doamnă *”B”* care ar fi afirmat că Hitler ar fi frecventat grupul de la *Ordo Novi Templi* între 1908 și 1913.Acestea ar fi probele unice care pot susține ideea apartenenței lui Hitler la ONT.Pare puțin, neexistând nici măcar un *zvon*, vreo *bârfă* care să nege apartenența lui Hitler.În schimb, există destule date evidente care pot întări convingerea că Hitler a fost un membru al ONT (în imaginea de mai sus, începând din stânga, se află Matin Bormann, Adolf Hitler și Heinrich Himmler).Judecând dintr-un alt punct de vedere, să ne imaginăm că ne-am afla într-o sală de judecată, încercând să discernem dacă o ”persoană străină” (Lanz von Liebenfels) a avut o anumită influență asupra ”asasinului” (Adolf Hitler) în așa fel încât, prin ideile proprii să-l convingă de justețea punctului de vedere.

1 – Hitler considera revista lui von Liebenfels destul de importantă, motiv pentru care își sacrifica banii pentru alimentație. Mai târziu, Hitler va declara că *ideologia politică și rasială s-a format în anii petrecuți la Viena, citind reviste cu caracter rasist*.

2 – Hitler susținea cu fervoare discuții despre tematica revistei cu cel puțin un coleg de cameră, iar cei care au asistat la discuții au făcut cunoscut că ideologia lui von Liebenfels era destul de bine înrădăcinată în mintea lui Hitler.

3 – În mod sigur, Hitler și von Liebenfels s-au întâlnit, cel din urmă ajutându-l cu o mică sumă de bani, respectiv dându-i lui Hitler exemplare pe care nu le avea ale revistei.

4 – În scrisoarea din 22 februarie 1932 adresată lui *frater Aemilius*, von Liebenfels îl numește pe Hitler *un elev de-al nostru*.

5 – O anume doamnă *”B”*, considerată drept ”sursă sigură” de Mund, afirmă că Hitler a frecventat grupul ONT între 1908 și 1913.Analizând aceste date se poate spune că Hitler a întreținut raporturi de colaborare chiar și după vizita la von Liebenfels.În anii succesivi a decis să dețină controlul oricărui tip de idee esoterică, interzicând activitatea astrologilor și a ocultiștilor și negând public orice legătură cu aceștia.Cu toate acestea, nu a renunțat la medium, la specialiști în interpretarea mișcărilor pendulului sideral, făcându-și horoscoapele cu regularitate în *bunkerul* de la Berlin până în așa numitele ”ultime zile” din martie-aprilie 1945.Nu numai Hitler era interesat de ocultism.Hugh Trevor-Roper în *The Last Days of Hitler* nota că la două săptămâni înainte de înfrângere, la 13 aprilie 1945, Goebbels a discutat cu Hitler pe *firul scurt*: *Führerul meu, mă bucur alături de dumneavoastră.Roosevelt a murit.Este scris în stele că a doua jumătate a lunii aprilie va aduce o mare întorsătură.Astăzi este vineri, 13 aprilie.Este momentul întorsăturii decisive*.

Perioada petrecută de Hitler în închisoarea de la Landsberg, după *putsch*-ul din 1923, poate fi considerată că a contribuit la modificarea ideilor politice ale lui Hitler.René Alleau face cunoscută mărturia lui Hanfstängl: *Anul petrecut la Landsberg a avut ca efect schimbarea ideilor lui Hitler cu cele ace celorlalți colegi de carceră.Antisemitismul lui Hitler a luat o întorsătură, în mod decisiv, rasisto-agresivă.Este intrigant modul în care Rudolf Hess a reușit să-i inoculeze mentalitatea lui Haushofer.*Înainte de întemnițare, *crezul politic* al lui Hitler se concentra doa în domeniul politic.Tot Hanfstängl spune: *În timpul unei discuții cu Mathilde von Kemnitz (viitoarea soție a lui Ludendorff), înainte de întemnițare, Hitler s-a arătat sceptic privitor la ”religia sângelui nordic ale cărei baze cosmologice Mathilde pretindea că vrea să i le facă cunoscute”*.Hitler ar fi întrerupt-o: *Nu este scopul meu să pun bazele unei noi filosofii.Mă interesează, în mod esențial, partea practică*.Franz Bardon (alias *Frabato*, 1909-1958), funcționar de rang înalt în conducerea nazistă făcea cunoscut în *Frabato* (Franz Bardon – *Frabato*, Wüppertal, 1979) că Hitler ar fi fost afiliat al *Ordinului Masonic al Centurionului de Aur* din Dresda, cunoscut mai degrabă ca *Loja celor 99*. Norman MacKenzie în lucrarea *Secret Societes* (New York, 1967) confirmă calitatea de mason de rang înalt a lui Hitler.În 1933, von Sebottendorf a publicat lucrarea *The Magicians* spunând că Hitler obținuse gradul de *Mare Maestru* al *Henorden* în 1932.Pe multe pelicule și în multe imagini, Hitler apare într-o ipostază aparte, cu mâinile încrucișate pe piept, ca simbol al *Marelui Maestru al puterii* (Yuri Vorobiov – *The Road to Apocalypse.A Step of the Serpent*, Moscova, 1999, pag. 94).Moscova deține și ea documente privitoare la apartenența la Masonerie a lui Hitler.Masonul estonian Gunnar Aarma susținea după inteviul luat lui Hitler la 30 septembrie 1930 și reprodus în publicația *Eesti Elu* la 30 august 1994 că *Hitler i-a făcut o bună impresie*.

Coat of arm's at Milan Central Station. That nasty looking serpent is eating a child... Or is it giving birth to it? Can it represent the Bloodline?

În octombrie 1918, cu două luni înainte de primirea *Crucii de Fier*, Hitler a suferit o orbire temporară în urma unui atac cu gaze de luptă (la 16 august 1914, viitorul *Führer* s-a înrolat în Regimentul I al Infanteriei Bavareze). Și-a petrecut convalescența la Spitalul Militar din Pasewalk (în nordul Germaniei) sub supravegherea medicului psihiatru Edmund Forster care l-a diagnosticat cu *isterie psihopatică*.Despre cele petrecute la Pasewalk se cunosc foarte puține detalii.În 1933, Gestapo a trecut și a luat toate documentele privitoare la Hitler, *distrugându-le*.Doctorul Forster *s-a sinucis* în același an.Antisemitismul aflat în stare latentă la Hitler, inoculat pe perioada lecturilor mistice de la Viena, este și mai *viguros* după ”sejurul” de la Pasewalk.Medicul Rudolf Binion (folosindu-se de lucrarea publicată de doctorul Ernst Weiss – care în 1933 a părăsit Germania - *Der Augenzeuge – The Eyewitness – Martorul*) în *History of Childhood Quarterly* sugera că psihiatrul Forster, sub pretextul tratamentelor medicale, i-ar fi indus în mod subliminal lui Hitler anumite mesaje și idei (William Bramley – *The Gods of Eden*).Pe perioada cât a fost tânăr și se afla la Viena, Hitler l-ar fi cunoscut pe Walter Johannes Stein care pe durata celui de-al doilea război mondial a fost consilier al primului ministru englez Winston Churchill William Bramley - *The Gods of Eden*).Hitler l-ar fi dus pe Stein de-a lungul Dunării să-l viziteze pe misticul Hans Lodz, un pădurar rustic și culegător de plante, despre care se spunea că ar avea în vene sângele vechilor triburi germanice.Imaginea de mai sus se află în Gara Centrală din Milano, iar prin text se pune întrebarea dacă respectiva *reptilă mănâncă ființa umană, sau este cea care dă ”viață” ființei umane, ca ”origine a unei linii de sânge”*?

La 20 septembrie 1922, *The New York Times* anunța implicarea lui Henry Ford în mișcarea național-socialistă a lui Hitler, ca susținător material al agitațiilor antisemite din München.*Berliner Tageblatt* a publicat (și el) un protest împotriva lui Ford privitor la implicarea lui în politica Germaniei.Ford era membru al *Palestina Lodge 357* din Detroit, Michigan, din 1894.Henry Ford, antisemit înfocat, a fost autorul cărții *Evreul Internațional*, publicată în Germania cu titlul *Evreul Etern* și ca ”agresivitate” se apropia de Dietrich Eckart.La sediul Partidului Nazist – *Braunes Hause – Casa Brună* – Hitler avea o fotografie a lui Henry Ford, iar editorul german al *Evreului Etern* era nimeni altul decât Theodor Fritsch.Supraviețuirea Partidului Nazist s-a făcut și cu fondurile ”Societății Ford”, lucru de care Hitler era orgolios, fapt pentru care (în 1938) Ford a fost primul american și a patra persoană care a obținut cea mai înaltă distincție care se putea acorda unui non-german: *Marea Cruce a Supremului Ordin al Vulturului German*.

Un fapt ”pitoresc” care ar aduce o confirmare în plus a atenției acordate ”științelor oculte” îl face cunoscut Peter Levenda în *The Unholy Alliance* (Continuum International Publishing Group Inc, USA, 1995).Spre finele lui 1932, Eva Braun (amanta lui Hitler) a încercat să se sinucidă în noaptea de *halloween* (sabatul de *Samhain*).Braun a supraviețuit tentativei, dar ”lâncezeala” pare să fi afectat starea de spirit a lui Hitler.Ajutorul i-a venit din partea lui Eric Jan Hanussen, un austriac (pe numele adevărat Herschell Steinschneider, pe care Hitler l-a cunoscut în 1926), care-i prezintă ”horoscopul”, dar cu o previziune misterioasă: *perspectivele erau bune*, dar a adăugat că Hitler *era victima unui blestem sau al unei vrăji*. Pentru ca Hitler să se elibereze de ”negativitate” era nevoie ca cineva să meargă în orașul natal al lui Hitler, într-o noapte cu

lună plină, fix la miezul nopții, pentru a scoate din curtea unui măcelar, din pământ, rădăcină de mătrăgună (*belladona*).La nivel european, mătrăguna este una din plantele cunoscută pentru proprietățile ei medicinale și magice, fiind utilizată ca afrodisiac, dar și la confecționarea amuletelor.Câteva detalii ies în evidență: *curtea unui măcelar*, ideea de *sânge și durere* absorbite, în mod mistic, de către pământ, etc.Cum-necum, după o serie de coincidențe bizare sau ”manevre prost gestionate”, la 30 ianuarie 1933 trece de la stadiul de ”politician terminat” la titlul de *cancelar.*

Contrar celor care susțin că pe perioada de la Viena Hitler ar fi fost antisemit, în acea perioadă Adolf s-a bucurat de prietenia și amiciția multor evrei (Ken Anderson – *Hitler and the Occult*, New York, 1995, pag. 37) ajungând ca în 1940 să faciliteze emigrarea medicului evreu Eduard Bloch – cel care a tratat-o pe mama lui Hitler de cancer – în SUA (Richard Schwartz – *Hitler's Political and Antisemitism was established in Wiena*, Svenska Dagbladet, 9 ianuarie 1997).Profund interesat de ocultism, după terminarea războiului, în biblioteca de la Berchtesgaden (ascunsă într-o galerie subterană), s-au găsit numeroase volume dedicate esoterismului.

Luați de tăvălugul evenimentelor, deseori se uită sau se trece cu vederea că și *dictatorii*, *tiranii* istoriei nu au existat singuri.Ei doar și-au *desfășurat* partitura în ”luminile rampei”.Departe de acestea se consuma viața de zi cu zi a familiilor lor.Aloïs Hitler Jr., născut Aloïs Matzelsberger (13 ianuarie 1882, Viena – 20 mai 1956, Hamburg) a fost fiul lui Aloïs Hitler (tatăl lui Adolf Hitler) și al Franziska Matzelsberger, fiind – deci – fratele vitreg al lui Adolf Hitler (ce-o fi **matzel**sberger și **matzel**tov???).După moartea Annei Gassl-Hoerer – soția lui Aloïs senior – acesta s-a căsătorit cu Franziska (Aloïs Jr. s-a născut în perioada cât tatăl său nu a fost căsătorit cu Franziska) cu care va mai avea un copil – Angela, sora vitregă a lui Adolf Hitler.Pe când Aloïs Jr. avea doi ani, Franziska moare și Aloïs Sr. s-a căsătorit cu o nepoată – Klara, viitoarea mamă a lui Adolf Hitler. Din documentele deținute de OSS privitoare la Angela, aceasta s-a mutat după primul război mondial la Viena devenind ”manager” la *Mensa Academia Judaica*.Ținând cont de concepțiile evreiești privitoare la anumite norme (reunite sub denumirea de *kosher*) o persoană, dacă ar fi fost de origine non-evreiască, ar fi putut să dețină o astfel de funcție, dar mai ales, să-și "desfășoare" activitatea în acel mediu? (http://en.wikipedia.org).După ce Adolf Hitler a preluat conducerea Germaniei, Angela (în mijlocul imaginii alăturate) s-a mutat de la Viena la Berchtesgaden, ca *femeie de serviciu*.

Volumul al XII-lea al *Jewish Encyclopedia* nota: *Chiar și atunci când o evreică pare să-și ascundă aparențele, ea își arată trăsăturile rasiale evreiești cu o claritate mult mai mare decât înainte* (Hennecke Kardel – *Adolf Hitler – Founder of Israel în War with Jews – Adolf Hitler – Fondator al Israelului, în conflict cu evreii*, 1974, Marva Publisher, 1211, Elveția).Același Kardel, în prefața lucrării sale face cunoscută o situație care s-a petrecut în timpul documentării.Ajuns la Buenos Aires, în regiunea Chaco, a discutat cu diverși reprezentanți ai comunității evreiești.Răspunsurile pe care le-a primit nu fac decât să întărească anumite ”convingeri”: *Hitler, un austriac pe jumătate evreu!*, *Eichman* (Adolf) *din Linz, pe care l-au prins aici, era evreu în întregime!*.O evreică antisionistă, din punct de vedere al unei ”clasificări”, lansa varianta *Ben Gurion și Hitler segundo!*.

Din cauza atmosferei tensionate dintre părinți, la 14 ani Aloïs Jr. a plecat de acasă, în 1900 fiind angajat al hotelului *Shelbourne* din Dublin (Irlanda).În 1909, Aloïs Jr. a cunoscut-o pe Bridget Dowling cu care s-a căsătorit la 31 iunie 1910.Cei doi s-au stabilit la Liverpool și vor avea un fiu – William Patrick Hitler (William Patrick Stuart-Houston, 12 martie 1911 – 14 iulie 1987).Bridget Dowling și-a scris memoriile în care a făcut cunoscut că o perioadă de timp (1912-1913), Adolf Hitler (viitorul *Führer*) ar fi fost la ei, la Liverpool.Mulți istorici au considerat că Bridget ar fi adăugat acest detaliu doar pentru a facilita vânzarea cărții.Greg Hallet (în lucrarea *Hitler was a British Agent – Hitler a fost agent britanic*) lansa ipoteza că *războiul nu a fost decât o ”imensă iluzie”, provocată de ”magicieni oculți”, cu scopul ”instaurării unui guvern mondial”*.Citând memoriile lui Bridget Dowling – *The Memoirs of Bridget Hitler*, 1979, privitor la perioada citată (mai precis februarie-noiembrie 1912), Hallet susține că Hitler și-ar fi petrecut respectiva întindere de timp la *British Military Psych-Ops War School* din cadrul Institutului Tavistock.La întâlnirea cu Hitler, Bridget îl descria *(...) complet obosit, fără bagaje, era schimbat, iar ochii aveau priviri stranii* (pag. 29,35).Să vedeți ce va declara Rudolf Hess...

Același Hallet ”sălta la fileu” câteva întrebări la care, din anumite puncte de vedere, cu greu s-ar putea da o explicație:

1 – Din ce motive Occidentul – Wall Street (SUA), Marea Britanie (prin Bank of England) a contribuit la preluarea puterii de către Hitler (respectiv de către naziști)?
2 – De ce, la Dunkerque, au fost lăsați să scape 335.000 de soldați ai *Aliaților*?
3 – Din ce motive naziștii nu și-au dat seama decât foarte târziu că sistemul de codare al informațiilor era *compromis*?
4 – De ce Hitler nu a preluat controlul Mediteranei (prin cucerirea Strâmtorii Gibraltar) în condițiile în care Franco ar fi rămas neutru?
5 – Din ce motive Hitler nu s-a atins de câmpurile petroliere ale Rusiei (dar le-a folosit pe cele ale României), respectiv a lăsat intacte câmpurile petroliere din Orientul Mijlociu?
6 – De ce Hitler a acordat mai multă importanță politicii rasiale decât să se concentreze pe câștigarea războiului?
7 – Din ce cauze, sediile *I G Farben* nu au fost atacate de către *Aliați* prin bombardamente, în timp ce la Dresda, 275.000 de victime (conform *Crucii Roșii Internaționale* din Geneva) ”s-au bucurat” de ”binefacerile” aliaților? În vara lui 1940, când naziștii triumfau în fața Angliei prosternate, șeful *Nazi Military Intelligence – Abwer* – amiralul Wilhelm Canaris, i-a comunicat ministrului român de externe (prințul Mihail Sturdza) ca România să rămână neutră întrucât Anglia va câștiga

războiul.Același mesaj l-a primit și Franco, conducătorul Spaniei din acea perioadă.Din punct de vedere al ”problemei rasiale”, tot Hallet face cunoscut că tatăl lui Adolf Hitler – Aloïs Hitler Sr. - ar fi fost conceput de ”cineva” din familia Rothschild împreună cu Maria Schiklegruber în urma unui *ritual-viol satanic*.Măi să fie?! James Edmond de Rothschild (19 august 1845-2 noiembrie 1934), evreu, s-a căsătorit cu Adelheid (care a fost fiica lui Wilhelm Karl Rothschild).Mama lui James (Betty Salomon von Rothschild) prin naşterea fiului ei, i-a devenit și verișoară! Aloïs Hitler (tatăl lui Adolf) s-a căsătorit cu ”nepoata” Klara.Doar atât?! Viitoarea contesă Carnarvon (soția lordului Carnarvon, cel care în 1922 a descoperit mormântul lui Tutankhamon) – Almina Wombwell (în imaginea din stânga) era fiica ilegitimă a lui Alfred Rothschild.Mai mult decât atât, ca parte a acordului pre-matrimonial dintre Almina și lordul Carnarvon, Alfred Rothschild a acceptat să plătească datoriile pre-existente ale viitorului soț al Alminei (circa 150.000 de lire sterline), oferind ca ”zestre” Alminei și 500.000 de lire sterline.Înainte de moartea prematură a lordului Carnarvon (survenită la 5 aprilie 1923), Almina avea deja o ”relație” stabilă cu colonelul Ian Oslow *Tiger* Dennistoun.Dați ceva pagini în urmă și vedeți cine face parte din ”colectivul de oameni ai muncii” de la *The Economist*.Tot un Dennistoun! Pură coincidență?!

Ca orice familie de ”viță nobilă”, Carnarvon își avea domeniul lui, iar reședința familiei șochează prin dimensiuni.În Castelul *Highclere* (din Hampshire – Marea Britanie) exista o cameră (și poate că mai există în prezent) numită *East Anglia Room* în care, cu regularitate, aveau loc ”ședințe spiritiste”.Printre invitații participanți se afla și sir Edward Marshall Hall (jurist și membru al Parlamentului englez).

Vai ce bine, prințul Charles cumpără proprietăți în România. Roger Quentin, fost ”mercenar”, membru al Clubului Rotary, s-a ”îndrăgostit” de satul Loman din Munții Șureanu.Steve și Alison, la Almașul Sec, și-au găsit (și ei !!!!!!!!) **”locul pe care l-au visat dintotdeauna”** (”Formula AS”, nr. 985 din septembrie 2011).În prezent, politica expansionistă a Angliei poate fi considerată drept ”utopie” dar, dacă după moartea lui Roger, Steve, Alison și a celorlalți ca ei (britanici) proprietățile devin (în cazul în care au cumpărat terenul) parte a ”teritoriului britanic”, să vedem atunci câte ”cuie ale lui Pepelea” există!!!! În imaginea din stânga se află Almina (la vârstă adultă) împreună cu Ian Oslow *”Tigrul”* Dennistoun.Informațiile privitoare la ”Almina & Co” au fost preluate din Andrew Collins, Chris Ogilvie-Herald – *Tutankhamun*, 2002, Virgin Books, Thomas Warf Studios, Rainvillerd, London, W69HA.

În martie 1936, Hitler declara cercului de apropiați: *merg încotro mă duce Providența, ca un somnambul*, iar celor care nu-i împărtășeau ideile politice le răspundea că Partidul Nazist nu este doar o ”formațiune politică” și *interpretarea nazismului doar din punct de vedere politic înseamnă pierderea din vedere a elementului central*.Văzută dintr-un alt punct de vedere, perioada 1921-1945 este caracterizată de 46 (patruzeci și șase) de atentate la viața (integritatea) lui Adolf Hitler, dintre care 10 doar în 1933, fiecare dintre atentate având ”soarta lui”.Unele dintre ele au fost puse în aplicare de către ”diletanți”, altele au fost slab pregătite, dar au existat și tentative descoperite ca urmare a trădării sau a superficialității cu care s-au ascuns documentele.Alte tentative, studiate cu atenție și minuțiozitate, pregătite ”la ceas”, nu au fost duse la îndeplinire din cauza ”fatalității”.Este un lucru puțin știut că Adolf Hitler, fiind austriac, a cerut și a obținut cetățenia germană abia la 25 februarie 1932.

(Castelul Highclere).

1938 – septembrie – atentatul pregătit de generalii Ludwig Beck și Franz Halder din Berlin;
1939 – noiembrie – atentatul de la München, pregătit de generalii Franz Halder și Kurt von Hammerstein-Equord;
1941 – iunie – atentatul pregătit la Paris de către generalul Erwin Witzleben;
1943 – martie – tentativa de la Smolensk a generalului Henning von Treschow;
- martie – tentativa de la Rastenburg a maiorului Fabian von Schlabrendorf;
- aprilie – atentatul de la Berlin al generalului Christoff von Gersdorf;
- iunie – tentativa de la Münchena căpitanului Hans von Breichtembuchs;
- noiembrie – tentativa de la Berlin pregătită de căpitanul Axel von Bussche;
- decembrie – atentatul de la Rastenburg pregătit de colonelul Claus von Stauffenberg;
1944 – februarie – tentativa de la Berghof a căpitanului Hans von Breichtembuchs;
- iulie – tentativa colonelului Claus von Stauffenberg.Marea parte dintre atentatorii primilor ani (1921-1943) nu au fost descoperiți, din diverse motive.Doar cei care au participat la atentatul colonelului von Stauffenberg din 20 iulie 1944 au fost găsiți, arestați, torturați și condamnați la moarte (până la 30august 1944).Pe lângă ”metodele uzuale”, la execuții s-au folosit ”agățarea în cârlige de măcelărie”, ”spânzurarea cu corzi de pian”.Statistic vorbind, au fost descoperiți ca aten-

tatori circa 5000 de indivizi, dintre care numai 3000 la tentativa din 20 iulie 1944.Și pentru că multe evenimente au avut loc sub semnul ”fatalității” sau al ”coincidenței”, iată câteva dintre coincidențele legate de ”numărul 9”:

1 – la 9 noiembrie 1918, Wilhelm al II-lea de Hohenzollern a abdicat și a plecat în Olanda.A luat sfârșit perioada celui de-al II-lea Reich prin proclamarea *Republicii de la Weimar*, oraș care a devenit capitală.

2 – la 9 noiembrie 1923 a avut loc *Beer Halle Putsch*-ul național-socialist de la München cu intenția de răsturnare a guvernului Bavariei.Eșuarea loviturii de stat a dus la arestarea lui Erich Ludendorf, Hans von Seisser, Adolf Hitler și Otto von Lossow.

3 – la 9 noiembrie 1938, prin *Kristall Nacht – Noaptea de Cristal* s-a declanșat campania anti-evreiască din Germania ca urmare a asasinării lui von Rath, la Paris, la 5 noiembrie al aceluiași an (*Kristall Nacht* s-ar fi putut ”declanșa” în orice zi de după 5 noiembrie; poate că anumite personaje s-au pus la ”adăpost” sau poate că se dorea atribuirea unui ”caracter divin” acțiunii de pedepsire).În imaginea din stânga se află sir Edward Marshall Hall.

4 – la 9 noiembrie 1875, la Hoyerswerda (în Saxonia) s-a născut Rudolf von Sebottendorf.

5 – la 9 noiembrie 1938, la New York, a început procesul lui Franz Kuhn, nazist american, conducătorul asociației *Bund*.

6 – la 9 noiembrie 1939 are loc o tentativă de asasinat împotriva lui Hitler cu ocazia unei comemorări.

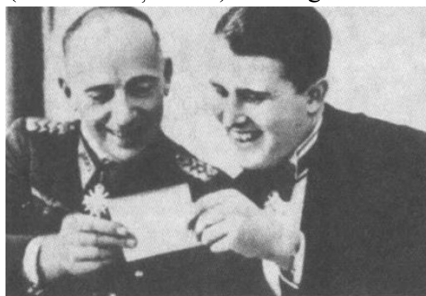
Cu atâtea tentative de asasinat într-o perioadă de timp atât de scurtă, cum a fost posibil ca Hitler să ajungă, fără prea mari ”daune” până la sfârșitul războiului? Nimic mai simplu, prin existența *dublurilor*, a *sosiilor*.Hans Rinks, ca dublură a lui Hitler a fost folosit după atentatul din 20 iulie 1944. Alfred Streicher, Gustav Weller au fost (ambii) dubluri ale lui Hitler în cadrul evenimentelor publice. Julius Schreck (în imaginea alăturată) – *SS Standartenführer* – după ce a primit medalia de aur a Partidului Nazist, în 1933.A fost membru-fondator al *Stosstrup Adolf Hitler* și în calitate de șofer experimentat, l-a însoțit pe Hitler pe durata deplasărilor prin Germania.Până la moartea survenită din cauza meningitei (în 1936), Schreck a fost, mereu, alături de Hitler.Din cauza asemănării, poate că a fost și una din *sosiile* lui (Robin Lumsden – *Himmler's Black Order.A History of the SS, 1923-1945 – Ordinul Negru al lui Himmler.O istorie a SS, 1923-1945*, Sutton Publishing Limited, Stroud, Gloucestershire, 1997).

Este dificil de crezut că Hitler a acționat de unul singur, că reușea să *magnetizeze* masele în așa fel încât să le *atragă* de partea lui.Poate că a reușit, dar nu cu toată lumea căci au existat și persoane care au colaborat de ”bunăvoie”.

Karl Robert Bosch (1874-1940) industriaș în domeniul energiei și al energeticii, a fost susținător al lui Hindenburg (1918-1932).Administrator-delegat la ”BASF” (din 1926), a fost susținător al lui Hitler la alegerile din 1932.A fost administrator delegat al ”I G Farben” (1936-1940).La moartea lui în 1940, la conducere i-a urmat un anume Krauch.Henry Kissinger face parte, printre altele, din consiliul de administrație de la ”Robert Bosch Gmbh”.

Viktor Ludwig Borsig, antreprenor în domeniul transportului pe calea ferată, a fost susținător al lui Hitler (între 1923 și 1944).

Werner von Braun (1912-1984), șef al secțiunii *Rachete Experimentale* la Kummendorf (1932), șef al *Proiectului A4* (rachetele V2) la Peenenmunde (între 1938 și 1945).A fost șef al *Grupului de Cercetare de la USEDOM* – Marea Baltică (între 1939 și 1944).În imaginea de mai jos se află Walter Dornberger (în stânga) și Werner von Braun (în dreapta) în 1944.

A devenit director al *Centrului* de la Fort Bliss (din Texas, Statele Unite) pentru proiectele privitoare la rachetele intercontinentale, respectiv rachetele interplanetare (între 1945 și 1962).A fost inițiatorul (în colaborare) proiectului rachetei *Jupiter*, al rachetei *Vanguard*, respectiv al proiectului *Apollo* (1962-1980) din Statele Unite.

Ernst Buergin, industriaș german, l-a susținut pe Hitler începând cu anul 1933. Arestat în 1946, a fost judecat în Procesul de la Nürenberg (*Procesul I G Farben*) în 1948, fiind condamnat la doi ani de închisoare.

Heinrich Buetefisch, industriaș din domeniul petrolului, a fost susținător al lui Hitler din 1930.A fost arestat și judecat în Procesul de la Nürenberg (*Procesul I G Farben*) din 1948, fiind condamnat la 6 ani de închisoare,

Walter Richard Darré (1895-1953), funcționar pe lângă Ministerul Agriculturii (între 1928 și 1930).A fost membru al NSDAP și al SS din 1930, fiind desemnat de către Hitler (din partea NSDAP) să studieze *Reforma Agrară*.Teoretician al conceptului *sânge și pământ*, respectiv al *spațiului vital*.A fost șef al ”Corporației Alimentare” a Reich-ului (1933) și ministru al Reich-ului pentru alimentație și agricultură (1940-1942).A fost arestat în 1946, judecat la Nürenberg (*Procesul Miniștri*) în 1949 și a fost condamnat la 7 ani de închisoare, dar a fost eliberat în 1950.

Richard Demerich, cadru SS, responsabilul ”Casei de Copii” de la Velpke.A fost arestat în 1945 și judecat prin Procesul de la Nürenberg (*Procesul Velpke*) în 1946.A fost condamnat la 10 ani de închisoare, dar a fost eliberat în 1950.

Wladyslaw Dering, medic polon, în 1940 a fost arestat și trimis la Auschwitz.Ca medic și simpatizant nazista fost numit *Kapo* (șef) al medicilor interniști (între 1941 și 1943).Împreună cu medicii naziști a experimentat diverse procedee medicale asupra prizonierilor (printre care și sterilizarea feminină, între 1941 și 1943).Eliberat de către Gestapo în 1944, în 1945 a fugit în Anglia.Fiind arestat și în Anglia (în 1945), a fost eliberat fără să fie judecat.

Hans Detering, industriaș petrolist olandez (de mare importanță) de la ”Royal Dutch Shell”, a fost susținător al lui Hitler între 1930 și 1940.Pe unde își avea ”Royal Dutch Shell” zonele de foraj, în acea perioadă???

Karl Adolf Ferdinand Eberhardt, industriaș metalurgist, a fost susținător al lui Hitler din 1930.A fost arestat în 1946, judecat în Procesul de la Nürenberg (*Procesul Krupp*) în 1948, fiind condamnat la 9 ani de închisoare.A fost eliberat în

1951.

Alexander von Falkenhausen, general-maior al Wermacht, participant al conjurației împotriva lui Hitler din 1942 (care nu a fost pusă în aplicare), comandant militar în Belgia și Franța septentrională (de Nord) între 1940 și 1944.Arestat în 1947 și extrădat în Belgia, a fost judecat de către un Tribunal Belgian în 1951, fiind condamnat la 12 ani de muncă silnică. A fost eliberat după 15 (cincisprezece) zile.Citiți să vedeți ce soartă a avut Léod Degrelle, voluntar belgian.

Horst Fischer, ofițer SS și medic-cercetător în KL (*Konzentrations Lager – Lagăr de Concentrare*) Buchenwald, între 1941 și 1942, respectiv în VL (*Vernichtungs Lager – Lagăr de Exterminare*) Auschwitz (1943).A fost arestat în 1946, judecat în 1947 la Nürenberg (*Procesul Medici*) și a fost condamnat la închisoare pe viață.Pedeapsa i-a fost redusă la 15 ani de închisoare.

Otto Christian Fischer, bancher, a fost susținător al lui Hitler din 1930.Între 1935 și 1940 a fost șef al ”Reichgruppe Bank”.

Friedrich Flick, industriaș în domeniul oțelului, a fost un simpatizant al lui Hitler începând cu anul 1930.A fost arestat în 1946, judecat în Procesul de la Nürenberg (*Procesul I G Farben*) din 1948 și a fost condamnat la 7 ani de închisoare.A fost eliberat în 1950.

Karl Hans Genzken, ofițer SS, medic și membru al NSDAP din 1933.Cercetător (efecte și terapie) în domeniul tifosului exantematic în KL Dachau (în 1939).A fost șef al *Serviciilor Sanitare* ale Waffen SS între 1940 și 1945.A fost arestat în 1946, judecat în Procesul de la Nürenberg (*Procesul Medici*) în 1947 și a fost condamnat la închisoare pe viață.Pedeapsa a fost comutată la 20 de ani de închisoare și a fost eliberat în 1955.(În imaginea alăturată se află Hermann Schmitz).

Friedrich Guttman, președinte al ”Dresdner Bank” (1929-1940) a devenit simpatizant al lui Hitler în 1930.

Paul Haefliger, industriaș în domeniul lânii, filonazist, a fost arestat în 1945.Judecat în Procesul de la Nürenberg (*Procesul I G Farben*) din 1948, a fost condamnat la 2 ani de închisoare.

Kurt Hagen, medic cercetător, a studiat efectele produselor ”Bayer” asupra prizonierilor din KL Buchenwald (1942-1943).

Martin Heidegger (1889-1977), filosof existențialist, a fost filonazist începând cu anul 1935.

Otto Henkel, industriaș în domeniul vinificației, susținător al lui Hitler, a fost socrul lui Joachim von Ribbentrop (prezent în fotografia alăturată).

Hans Hilgard, reprezentant al ”Companiei de Asigurări a Reich”-ului (între 1938 și 1943).

Prințul August Wilhelm Hohenzollern – *SS Gruppenführer* – general-locotenent ”ad honorem”, ca fiind al patrulea fiu al *Kaiser*-ului (1934).La ce lupte a luat parte?

Gustav Imhausen, chimist evreu, inventatorul procesului de obținere a săpunului și grăsimilor sintetice alimentare din cărbune.Pentru invenția lui a fost ”răsplătit” cu *arianizarea* (în 1939).

Friedrich Jaehne, industriaș în domeniul petro-chimiei, a devenit filonazist în 1933.A fost arestat în 1946, judecat în Procesul de la Nürenberg (*Procesul I G Farben*) din 1948, fiind condamnat la un an și șase luni de închisoare.În 1960 a fost decorat cu *Steaua Ordinului de Merit* a Republicii Democrate Germane.

Friedrich Wilhelm Katzenellenbogen, medic cercetător în domeniul temperaturilor înalte asupra prizonierilor în KL Natzweiler (1942).A fost arestat în 1945, judecat în Procesul de la Nürenberg (*Procesul Medici*) din 1947 și a fost condamnat la închisoare pe viață.

Wilhelm Keppler, general-maior al SS, consilier economic al lui Hitler în perioada 1930-1940.A fost agentul personal al lui Hitler la Viena pentru pregătirea anexării Austriei – *Anschluss*.A fost fondatorul clubului *Prietenii lui Himmler*.A fost agent secret al SD în Slovacia pentru pregătirea plebiscitului din 1939.A fost arestat în 1945, judecat în Procesul de la Nürenberg (*Procesul Miniștri*) din 1949.A fost condamnat la 10 ani de închisoare, dar a fost eliberat în 1951.

Ernst Eduard Korbel, medic al ”Societății Volkswagen” la Hanovra (între 1940 și 1942).A fost medic al ”Casei de Copii” de la Ruehen (400 de morți în 1943) și a fost arestat în 1946.A fost judecat în același an de către un Tribunal Britanic, la Dachau, fiind condamnat la moarte.Pedeapsa i-a fost modificată în închisoare pe viață.

Gustav Krupp von Bohlen und Halbach (1870-1950) a fost președintele ”Krupp AG” între 1925 și 1943.A fost președintele industriașilor germani (între 1931 și 1943) și în calitate de susținător al lui Hitler a înființat în 1933 *Fondul Adolf Hitler pentru Industria Germană*.A fost arestat în 1945 și judecat la Nürenberg (*Procesul Krupp*) în 1948, nu a efectuat nici o zi de pedeapsă fiind înlocuit, printr-o ”eroare judiciară” la ispășirea pedepsei de către fiul lui (de parcă s-ar fi numit la fel, de parcă ar fi arătat la fel, ”eroare” pe naiba!!!).

Alfried Felix Alwin Krupp von Bohlen und Halbach (1907-1976), fiul lui Gustav, a fost administrator delegat al ”Krupp AG” (între 1943 și 1945).A fost vice-președintele *Camerei Reich*-ului *pentru Oțeluri și Armament* (1939-1945).A fost arestat în 1945, judecat în cadrul Procesului de la Nürenberg (*Procesul Krupp*) din 1948, a fost condamnat la 12 ani de închisoare, dar a executat doar 5.

Philipp Lenard (1862-1947), laureat în fizică și biologie.A fost profesor al Universității din Heidelberg și laureat al premiului Nobel pentru fizică în 1905.Teoretician al superiorității rasiale, a refuzat teoriile lui Einstein ca fiind evreu.În 1945, fiind căutat pentru a fi judecat (avea 83 de ani!!!), a fost salvat de intervenția comună a autorităților academice din Universitatea Berlin.

Magnus von Levetzow, evreu, a fost șeful Poliției din Berlin (între 1928 și 1935).

Emile Maurice (în fotografia de mai jos), evreu, colonel al SS, a avut legitimația cu numărul 2 (în cadrul SS; legitimația numărul 10 a primit-o Hitler) a trăit până în 1972 (Robin Lumsden, cit).Este bănuit că ar fi fost amantul Angelei *Geli*

Emil Maurice wearing the Blood Order.

Raubal (nepoata favorită a lui Adolf Hitler, în 1928).A fost executantul *Purga Roehm* din 30 aprilie 1934.

Fritz Meer, responsabil cu ciclul de producție al cauciucului la VL Monowitz, în contul ”I G Farben”.A fost arestat în 1946 și judecat în Procesul de la Nürenberg (*Procesul I G Farben*) din 1948.A fost condamnat la 7 ani de închisoare, dar a fost eliberat în 1950.A fost industriaș și bancher al anului 1960 în Republica Federală Germania.

Willy Messerschmitt (1898-1976), industriaș în domeniul aeronauticii, a devenit susținător al lui Hitler în 1931.A fost proiectantul avioanelor de vânătoare *Messerschmitt ME 109* și va face parte din *staff*-ul de la EADS (http://www.nndb.com).

Gerhard Peters a fost proprietarul ”Societății Degesh”, producătoare a cristalelor de *Zyklon B*.A fost arestat în 1945, judecat în Procesul de la Nürenberg (*Procesul I G Farben*) din 1948.A fost condamnat la 5 ani de închisoare.

Hans Herman Pister (1894-?) a fost comandant al KL Buchenwald între 1942 și 1945 și l-a înlocuit pe Karl Otto Koch (fostul comandant al lagărului, între 1937 și 1941).A fost arestat în 1946, judecat în Procesul de la Nürenberg (*Procesul Buchenwald*) din 1947 și a fost condamnat la moarte.Sentința nu a fost executată, neștiindu-se nimic de acuzat.

Ernst Raubal, agent fiscal de stat între 1928 și 1935, a fost primul soț al sorei vitrege a lui Hitler (Angela Hitler) și tatăl Angelei *Geli* Raubal.

Georg Reinhardt, bancher important, a fost susținător al lui Hitler începând cu 1930.Între 1934 și 1943 a fost membru al *Consiliului General al Economiei Reich*-ului.

Gustav Richter (1913-1991) are o importanță particulară pentru România.A fost căpitan al SS, expert în problemele evreiești fiind implicat în deportările evreimii din România (1941-1943).Era în relații deosebit de bune cu primul ministru al României (Leca, 1941-1944).A fost arestat de către ruși în 1945 și condamnat la 25 de ani de închisoare.După 10 ani a fost extrădat în Germania.A fost judecat de către un Tribunal German în 1961 și condamnat la 4 ani de închisoare abia în 1982.

Hans Wolfgang Romberg a fost director al *Departamentului Experimental pentru Navigația Aeriană* al Luftwaffe (între 1939 și 1942).A fost arestat în 1945 și prin judecarea în Procesul de la Nürenberg (*Procesul Medici*) din 1947, a fost găsit nevinovat.În imaginea de mai jos (executată în 1929) sunt prezenți (primul din stânga, cu palton) Franz Xavier Schwarz - *trezorerierul* – NSDAP, respectiv (în plan apropiat, spre stânga), Heinrich Himmler (Robin Lumsden, cit).

Alfred Rosenberg, evreu, 1893-1946, laureat în *litere* și *filosofie* la Moscova în 1917, anul Revoluției Bolșevice.A fost membru al NSDAP din 1918, cunoscându-l pe Hitler la München (în același an).A fost director la *Völkischer Beobachter* între 1924 și 1930, deputat în Reichstag (1930, 1932, 1933) șa a fost unul din participanții de la *putsch*-ul din 1923. A fost șef al NSDAP între 1924 și 1927, șef al *Departamentului”Afaceri Externe”* din NSDAP (între 1934 și 1939), respectiv responsabil al *Departamentului ”Îndoctrinare Ideologică”* din cadrul NSDAP (1934-1939).A fost autorul lucrării *Der Mythus des 20 Jahrhunderts – Mitul secolului XX*, text fundamental pentru național-socialiști.A fost *Reichkommisar* pentru teritoriile ocupate ale Europei Orientale (1939-1941), respectiv *Reichminister* (”ministru al Reich”-ului) pentru aceleași teritorii (între 1941 și 1945).A fost arestat în 1945, judecat în Procesul de la Nürenberg (*Procesul Principal*) în 1946.A fost condamnat la moarte fiind spânzurat la 16 octombrie 1946.

Hjalmar Horace Grecley Schacht (1878-1970), *Reichminister* al economiei între 1933 și 1938, a fost înlocuit cu Walter Emanuel Funk (1890-1960), director al *Berliner Börsenzeitung* (principalul ziar financiar german între 1924 și 1935). Schacht a fost susținător al lui Hitler din 1920.A fost funcționar al ”Dresdner Bank” din 1923.În calitate de guvernator al ”Reich Bank” (1933-1939) l-a înlocuit pe Hans Luther (președinte al ”Reich Bank” între 1923 și 1933, devenit ambasador la Washington între 1933 și 1942).A participat la complotul împotriva lui Hitler din septembrie 1938 (care nu a mai avut loc).A fost ministru plenipotențiar pentru *Economia Reich*-ului (1935-1938), *Reichminister* fără portofoliu (1935-1938).A fost implicat în atentatul împotriva lui Hitler din 20 iulie 1944 și a fost trimis în lagărele de la Ravensbrueck, Flossenburg și Dachau.A fost eliberat de către aliați în 1945 (dacă numărul de *3000 de implicați* în atentatul din 20 iulie 1944 este real, înseamnă că Schacht ori a fost foarte norocos, ori a fost foarte bine protejat).A fost judecat la Nürenberg (*Procesul Principal*) în 1946 și a fost considerat nevinovat.A fost arestat de către Poliția Bavareză și judecat de Tribunalul pentru Denazificare (vezi Meinl la *Ion Țiriac*) fiind condamnat la 8 ani de închisoare.A fost eliberat în 1948 iar din 1950 a *ieșit* definitiv din atenția justiției.În calitate de *Expert în Economie Internațională* a ținut conferințe în Egipt, Siria, Iran, Indonezia (între 1950 și 1960).

Kurt Schmitt, director general al ”Societății de Asigurări Allianz” a devenit simpatizant al lui Hitler în 1930, fiind și membru al clubului ”Prietenii lui Himmler” (1939-1945).A fost *Reichminister* al economiei (între 1934 și 1945) înlocuindu-l pe Alfred Hugenberg (1865-1951), industriaș în domeniul cinematografiei și proprietar al ”Studiourilor UFA” (între 1925 și 1940).După terminarea războiului nu s-a mai știut nimic despre el.

Oskar Schindler (1908-1974) industriaș în domeniul produselor din oțel, a fost proprietarul unei fabrici în Bruennlitz.

A devenit nazist înfocat în 1930 iar între 1939 și 1945, fără să renunțe la concepțiile naziste, a salvat evrei trimițându-i la muncă la una din filialele societății, la Plaszow (în Polonia).

Ernst Schulte-Strathaus, a fost astrologul personal al lui Hess, respectiv al Cartierului General al lui Hitler între 1935 și 1941.După ce Hess a fugit în Anglia în 1941, Ernst a fost trimis în KL Sachsenhausen.

Karl Friedrich von Siemens (1872-1941) a fost susținător al lui Hindenburg iar după 1933 și după venirea la putere a naziștilor, a devenit simpatizant al acestora.

Fritz August Thyssen (în imaginea alăturată), industriaș în domeniul oțelului, a devenit susținător al lui Hitler în 1923.A fost conducătorul ”Asociației Germane a Oțelului – Vereinigte Stahlwerke” din zona industrială Ruhr (între 1925 și 1939).În 1939, după semnarea acordului cu URSS, s-a ”desprins” de NSDAP.În 1942 este arestat de către Gestapo și a fost deportat în KL Dachau, fiind eliberat de către aliați în 1945.

Thomas J Watson, cetățean al SUA, președinte la ”IBM”, societatea care a furnizat naziștilor sistemul ”Hollerith” pentru automatizarea prelucrării datelor personale (1934), sistem care a fost folosit în lagărele de concentrare.

Bernhard Weiss, industriaș, a devenit simpatizant al lui Hitler în 1930.A fost arestat în 1946 și a fost judecat în Procesul de la Nürenberg (*Procesul Flick*) – 1947.A fost condamnat la 2 ani și 6 luni de închisoare.După executarea pedepsei, în 1950 a fost numit vice-președinte la *Bundesverband Deutschen Industrie*.

Cei care, într-un fel sau altul, l-au ajutat pe Hitler (și implicit, sistemul nazist) sunt mult mai mulți.Unii poate că nici nu apar în ”documentele de arhivă” oficiale.După terminarea războiului, cei ”vinovați” și-au ispășit partea de vinovăție și și-au văzut, în continuare, de viața lor.Sunt destul de mulți și cei care, vinovații fiind, au găsit de cuviință să dispară (problema este că **adevărații vinovați** nu au fost judecați și nici nu au fost pedepsiți).

Martin Bormann in 1934

Martin Bormann s-a născut la 17 iunie 1900 devenind membru al *Freikorps* în 1918.Între 1923 și 1925 a fost arestat pentru mai multe ”acte revoluționare”.În 1925 a devenit membru al SA, a fost șef al SA în Turingia și în 1926 a devenit membru al NSDAP.A fost deputat în *Reichstag* iar între 1933 și 1941 a fost șef al secretariatului lui Rudolf Hess.A fost șef al ”Cancelariei Partidului” - *Parteikanzlei*, dar și secretarul personal al lui Hitler.A fost *Reichminister* fără portofoliu (în 1938) și după fuga lui Hess a fost considerat al doilea succesor al lui Hitler.A fost comandant al *Volksturm* în 1944.A fost prezent la căsătoria lui Hitler (unde a fost ”cavaler de onoare”), a fost executorul testamentar al lui Hitler și în semn de recunoștiință, *Führer*-ul i-a botezat un copil, pe Adolf Martin Bormann.Fost ministru pentru ”Afacerile Politice ale NSDAP” (în timpul guvernului Goebbels, aprilie 1945), după terminarea războiului a dispărut.Cercetat în contumacie de către Tribunalul de la Nürenberg, în 1946 a fost condamnat la moarte, în lipsă.Prezența lui Bormann în partea superioară a conducerii naziste, ”aplecat” mai mult către partea materială a acestei ideologii, a făcut ca acesta să-și pregătească fuga din timp.Alăturat se află copia unui document privitor la un cont deținut de tandemul Bormann-Peron la sediul din Buenos Aires al ”Deutsche Bank” (din arhivele ”Central de Inteligencia”, Argentina).Adolf Martin Bormann s-a născut la 14 aprilie 1930 și a fost alintat cu apelativul *Krönzi* – prescurtarea de la *Kronprinz*.Între 1940 și 1945 a urmat cursurile ”Academiei Partidului” din Bavaria. În 1947 a renunțat la luteranism, a trecut la romano-catolicism și în 1953 a fost numit preot al ”Sacred Heart Fathers”.A petrecut mulți ani ca misionar în Congo, iar la cererea lui de-a fi trimis misionar în America de Sud este refuzat, lucru explicabil prin faptul că tatăl său și-ar fi găsit adăpost în Argentina, ajutat de către Vatican.În urma unui accident, în 1969, este îngrijit și ajutat să-și revină de-o călugăriță – sora Cordula – cu care s-a căsătorit în 1971.În 1992 a devenit profesor de teologie și din 2001 a început să țină conferințe în Austria, Germania, chiar și în Israel, vorbind despre ororile nazismului.

JUAN DOMINGO PERON SOSA,hace entrega al Vice fuhser MARTIN BORMAN,la cuarta parte de los siguientes bienes:

COPIA F.E.

Central de Inteligencia
MARTIN BORMANN

En marcos oro	....	107.692.400,-
En dólares	....	17.576.386,-
En libras esterlinas	....	4.632.500,-
En francos suizos	....	24.976.442,-
En florines holandeses	....	8.379.000,-
En francos belgas	....	27.280.009,-
En francos franceses	....	54.968.000,-
En platino Kg.	....	87,-
En oro Kg.	....	2.511,-
En Diamantes y Brillantes Kilates	....	4.638,-

Rdo.Padre EGIDIO ESPARZA
JEFE ACCIDENTAL A.I.C.A.

Otto Skorzeny ar putea fi considerat un alt ”favorizat” al regimului nazist, din mai multe puncte de vedere.În 1943, în calitate de trimis personal al lui Hitler, l-a eliberat pe Mussolini care era deținut în captivitate la Gran Sasso, în Italia.A fost reformator al Școlii de Tancuri din Berlin și după atentatul împotriva lui Hitler din iulie 1944, i-a căutat pe cei vinovați cu ajutorul ”Brigăzilor SS”.În calitate de comandant al ”Brigăzii 150 Blindate” a acționat în ”spatele frontului” cu mijloace și uniforme capturate de la americani.În 1945 este arestat, este judecat de către un Tribunal Britanic (la Dachau), dar în 1947 a reușit să fugă.Deși războiul era în plină desfășurare, activitatea celor de sub comanda lui a continuat cu febrilitate, departe de linia frontului.În 1943, un grup de oameni de știință (incluzând geologi, istorici) a fost semnalat în zona ”Montségur” desfășurându-și cercetările în diverse puncte ale Franței de Sud (Corbières, Rennes-le-Château), acordând o atenție aparte perimetrului delimitat de vechile așezări catare unde se presupunea că s-ar fi aflat tezaurul preluat de vizigoți prin jefuirea Romei.Între 1940 și 1941, Skorzeny a petrecut o perioadă de timp în Franța cu divizia *Das Reich*.În iunie 1941 a fost trimis de către Hitler în Polonia pentru a lupta împotriva rușilor.Succesul eliberării lui Mussolini, elogiile

aduse de către Hitler, respectiv de către Himmler, a făcut posibilă includerea lui Otto Skorzeny în elita nazistă.Mai ales că s-a căsătorit cu fata lui Hjalmar Schacht, Inge Schacht.La începutul lui 1944, Skorzeny a fost trimis la Corbières, lucru inexplicabil, mai ales că germanii începuseră să piardă pe toate fronturile.Colonelul american Howard Buechner (în lucrarea *Emerald Cup – Ark of Gold* din 1991) lansa ipoteza că Skorzeny ar fi găsit o parte din tezaurul (material!) care ar fi aparţinut vizigoţilor.Din Corbières, prin Toulouse, l-ar fi dus în Germania, adăpostindu-l la Merkers, la 320 de km sud-vest de Berlin.În calitate de ofiţer al avangardei, Buechnan ştia despre informaţiile Poliţiei Militare Americane privitoare la conţinutul minei de potasiu de la Kaseroda.Otto Skorzeny a murit de cancer în 1975, fără să fie căutat (precum Eichman) de nimeni, oferindu-şi (după război) serviciile ţărilor din Nordul Africii.

Cu toată efuziunea caracteristică ”marilor evenimente” trebuie ţinut cont că au existat şi oameni (solitari sau organizaţi în asociaţii diverse) care, într-un fel sau altul, s-au opus lui Hitler, ideologiei propagate de el, respectiv de reprezentanţii regimului nazist.Oameni aparţinând diverselor categorii sociale, cu pregătire diferită, înfluenţaţi (şi ei la rândul lor) şi animaţi de idealuri, diferite din punct de vedere politic.*Baumgruppe* – sau *Grupul Baum*, de inspiraţie comunistă, a fost axat pe sabotaje, fiind fondat de către Herbert Baum (1912-1942), evreu comunist, mecanic la ”Societatea Siemens”.Din acest grup mai făceau parte (alături de Herbert) Marianne Baum (1914-1942), sora lui Herbert; Edith Fraenkel (1923-1944); Lotte Rotholz (1924-1944).Destul de tineri ca vârstă şi-au găsit sfârşitul fiind arestaţi de către Gestapo şi împuşcaţi.

Rote Kapelle – sau *Orchestra Roşie*, un alt grup antinazist (tot de influenţă comunistă, după cum sugerează denumirea) a fost înfiinţat de către Harnak Arwid (1901-1942), funcţionar (între 1933 şi 1936) la Ministerul de Economie al Reich-ului (evreii erau destul de liberi să se mişte, să lucreze – chiar la minister – ba chiar să aibă timp pentru ”mişcarea antinazistă”).Mildred Harnak (născută Fish, 1902-1943) – învăţătoare; Adolf Grimme (1889-1963) – între 1946 şi 1957 a fost director al ”Staţiilor de Radio” ale RFG; Adam Kuckhof (1887-1943); Greta Kuckhof (născută Lorke, 1902-1981) – soţia lui Adam, deputată în Parlamentul RDG între 1948 şi 1958 – sunt o parte din cei prezenţi în cadrul organizaţiei ”Orchestra Roşie”.

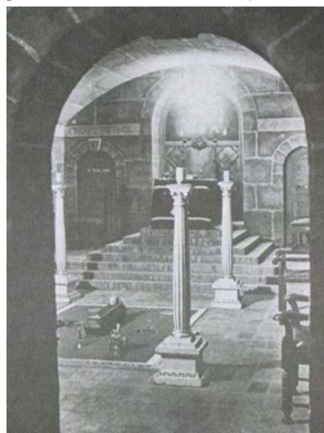
Industriaşii cu ”vederi politice socialiste” s-au grupat şi ei într-un grup antinazist numit (nu după cum ar fi fost normal în vremurile respective, ”Acţiunea Antinazistă” sau ”Frontul Antinazist”) ci ...”Uniunea Europeană”.Unul din reprezentanţii acestui grup, Georg Groscurth (socialist) a devenit avocat în 1930.În septembrie 1939 a înfiinţat grupul de rezistenţă antinazistă ”Uniunea Europeană”.În septembrie 1943 a fost arestat de către Gestapo, nemaiştiindu-se nimic despre el.

Militarii germani, cu opinii diferite faţă de ale majorităţii s-au organizat în *Kreisauer Kreis* – sau *Cercul Rotitor*. Eugen Gerstenmaier (1906-1986), teolog evanghelist; Julius Leber (1891-1945), sindicalist social-democrat; Peter York von Wartenburg (1904-1944), doctor în drept; Marion York von Wartenburg (născută Winter, 1904-1981), doctor în drept reprezintă o parte din membrii asociaţiei *Cercul Rotitor*.

Clubul de Miercuri este o altă asociaţie a militarilor cu concepţii antinaziste, care i-a adus alături pe Hans Oster (1887-1945), Hans Spiedel (1897-1984) – ambii generali în Wermacht.Între 1952 şi 1960, Spiedel a fost comandant al NATO pentru Europa Centrală.Militarii cu origini nobile s-au grupat în *Herren Club – Clubul domnilor*.Printre componenţi s-au aflat: Fabian von Schblabrendorf (1907-1980), jurist, avocat şi maior în Wermacht, viitor membru al Parlamentului European (între 1954 şi 1965); Robert Havemann (1910-1982), învăţător comunist.Fiind arestat de către Gestapo este condamnat la moarte, dar execuţia a fost anulată de două ori.Între 1950 şi 1963, Havemann a fost deputat al RDG.

Au existat şi persoane simple (muncitori, lăcătuşi, dulgheri, funcţionari) îndoctrinaţi cu concepţii utopice (**comunismul**) care şi-au sacrificat propria viaţă (uneori pe a celor din apropiere) pentru ”apucături” la fel de utopice (**nazismul**). Johann Georg Elser (1903-1945); Otto Engert (1901-1944, muncitor la Leipzig, comunist şi sabotor); Kaethe Niederkirchner (1909-1944, activistă comunistă din 1925 – deci de la 16 ani!!!).Emigrată în 1993 în URSS, în 1943 s-a reîntors în Germania pentru a participa la ”lupta antinazistă”; Magnus Poser (1906-1944); Anton Saefkow (1881-1944), muncitor electromecanic; Werner Scharff (1899-1944, comunist evreu), Robert Uhrig (1889-1942), muncitor la ”Societatea Osram” din Berlin.

Au existat şi persoane pentru care nazismul se pare că a fost o ”sursă de inspiraţie”, iar faptul că au avut simpatii naziste nu le-a afectat prea tare viaţa sau cariera.Sir Oswald Renald Mosley (1896-1989), politician englez, ministru fără portofoliu, a fost (în 1932) fondatorul ”Uniunii Fasciştilor Britanici”.Pe durata celui de-al doilea război mondial a fost arestat şi ţinut izolat din motive de securitate, iar după terminarea războiului a încercat (fără prea mare succes) să ”reconstruiască” Partidul Fascist din Marea Britanie.Şi cum *Aşchia nu sare departe de trunchi*, şi fiul lui – Max Mosley – a fost implicat într-un scandal sexual cu conotaţii naziste.William Fitzgerald Taft (1880-1956, politician american) este autorul *Programului Socialist Naţional* (în 1935) de inspiraţie fascistă.

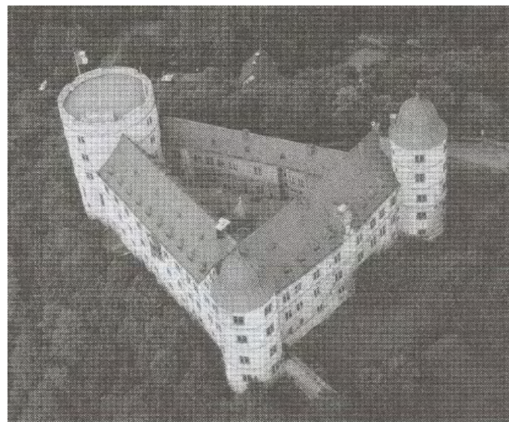

Interiorul Lojii *Phoenix* din Königsberg.

În ceea ce priveşte Masoneria, primul-ministru al Prusiei (Herman Göring) spunea în 1933: *În naţional-socialismul german nu este loc pentru Masonerie*.Cu toate acestea, Adolf Eichmann a fost afiliat la loja *Schalaraffia* (*schalaraffenland* fiind considerată ”ţara de vis” a germanilor).Ernst Kaltenbrunner i-ar fi explicat lui Eichmann ”incompatibilitatea” dintre Masonerie şi nazism (Hannah Arend – *Eichmann în Jerusalem*, 1963).Loja *Andrea Strenua* a fost activă până în 1939; loja *Monana* a fost ”dizolvată” în 1939, iar loja *Irene* şi-a încetat întrunirile abia în 1940.Loja *Zur Einigkett* (din Frankfurt pe Main) a fost închisă tocmai în 1941.Între 1926 şi 1935, Marea Lojă a Germaniei încuraja adepţii lojii *Zur Edlen Aussicht* din Freiburgsă devină membri ai Partidului Nazist (Victor Ostreţov – *Freemasonry, Culture and Russian History – Masonerie, Cultură şi Istorie Rusească*, Moscova, 1999, pag. 586-588).După cum se ştie, jurământul masonic nu ”acoperă” o anumită întindere în timp şi nici nu se subordonează vreunei alte instanţe.În 1933, Georg Frommholz îşi ”părăsea” loja pentru a deveni membru al Partidului Nazist, ajungând până la gradul de *Truppenführer SS* în *Skull Brigade*.

În 1949 a ”redevenit” mason ajungând maestrul lojii *Zum Totenkopf*, respectiv al lojii *Phoenix*.În 1974 a fost ales Mare Maestru al Marii Loji Unite a Germaniei (Martin Short – *Inside the Brotherhood – La interiorul ”frăției”*, 1997, Londra, pag. 28, 29).

Și totuși, dacă Societatea Thule funcționa ca o societate secretă, din ce cauză a început persecuția societăților secrete? Orice s-ar spune, nu au fost naziștii primii anti-masoni.Pe la 1800, în Statele Unite a existat o asemenea tendință ”anti-masonică” (dar dacă se cercetează anumite documente, această ”tendință” se poate transforma în ”necesitate”).O primă explicație ar putea să o ofere chiar Masoneria.Prin natura ei, Masoneria a fost și este o societate secretă cu ritualuri și parole secrete care permiteau adepților să se recunoască între ei, toate având loc la interiorul templului masonic.Dar există și jurămintele, ”pacturi de sânge” îndeplinite cu mare solemnitate, o garanție că inițiatul nu va divulga, sub nici o formă, secretele lojii.Existența jurămintelor care ascund secrete nu este pe placul nici unei autorități.Mai ales într-o dictatură, cetățenii nu pot avea secrete, nu pot ascunde nimic ”conducătorului”, altfel ce fel de dictatură ar fi? În Germania nazistă, cetățenii jurau loialitate Reich-ului și lui Adolf Hitler.A deține un secrete apare ca un mod, o tentativă de separare de ceilalți: *Ein Volk, Ein Reich, Ein Führer.*Naziștii știau prea bine (prin *Germanenorden*, prin *Thulegesellschaft*) câtă putere poate avea o societate secretă și de ce anume era capabilă.Comparativ cu Societatea Thule, masonii beneficiau de-o activitate mai îndelungată în timp, erau răspândiți peste tot în lume, știindu-se (sau cel puțin, bănuindu-se) că în spatele anumitor mișcări populare s-ar fi aflat masonii: Revoluția Franceză din 1789, Declarația de Independență a Statelor Unite, Revoluția Bolșevică din Rusia.Iar din cele susținute de Masonerie, ”frații” luptau pentru *libertate, egalitate, fraternitate*, deci pentru ”democrație”.

Fuga lui Hess din 1941 a declanșat o adevărată ”vânătoare de vrăjitoare” din partea regimului nazist împotriva ocultiștilor, în special a astrologilor.Dar asta nu înseamnă că la interiorul și în izolarea locațiilor diverse, conducătorii naziști nu practicau ocultismul (este ca și cum s-ar susține că la interiorul Bisericii – ca instituție – nu există activitate sexuală).Și dacă toate activitățile oculte au fost interzise pe teritoriul Reich-ului, protejată de legi, la interiorul aparatului nazist funcționa ”Societatea Ahnenerbe” ca parte a SS, sub conducerea lui Himmler.*Cum se poate descrie Ahnenerbe? Imaginați-vă secțiunea de vară a Universității Berkeley (California) militarizată, că toți studenții au imunitate, neputând fi acuzați pentru nici o infracțiune, trecută sau viitoare, fiind autorizați să continue în mod autonom orice proiect de cercetare, îmbrăcând uniforme negre cu însemne argintate, după ce au jurat credință eternă rectorului.Era un program de studii umanistice.Sub protecția armelor* (Peter Levenda – *Unholy Alliance*, 1995, cit).La ”Ahnenerbe” se studia mitologia, legăturile ei cu evenimentele din acele zile; se studiau runele interpretându-se (din diverse puncte de vedere) rezultatele obținute, dar se acorda o atenție semnificativă și fiecărei rune în parte.Dacă ”Ultima Thule” (ca localizare) se afla în Islanda, a fost acordată o atenție deosebită *Proiectului Islanda*, respectiv *Nordic Gesellschaft – Societatea Nordului*, o uniune de interese care i-a adunau laolaltă, la al V-lea congres al ”Societății Nordului” (de la Lübeck) pe Alfred Rosenberg, Gudmundur Finbogason (responsabilul Bibliotecii Naționale Islandeze din Rejkjavik), Johann E Mellye (secretar de stat norvegian, președinte al *Asociației Agrare Norvegiene*), Carl Patric Ossbahr (din partea Suediei) și Alfred Ploetz (fondatorul *Institutului de Igienă Rasială*) – din partea Germaniei.În materie de teme de activitate și interese oculte nu a fost lăsat deoparte nici Tibetul.Rezultatele lui Ernst Schäfer sunt reflectate de cantitatea de material microfilmat de la *National Archives*, dar și de ziarele vremii care nu au ”scăpat ocazia” să relateze despre acțiunile lui Schäfer.În imaginea de mai jos este prezent Castelul Wewelsburg, sediu al ”Societății Ahnenerbe”.Turnul central, cilindric, mai mare, este orientat către nord.La interiorul acestui turn aveau loc întrunirile esoterice ale SS (*Kreismuseum Wewelsburg*).

”Völkischer Beobachter”, în 29 iulie 1939, relata: *Doctorul Ernst Schäfer, căpitan al SS, a dus la îndeplinire cu un succes extraordinar, prima expediție tibetană a SS, urmând să se întoarcă în curând în Germania*.”Der Neue Tag” din 21 iuliu 1939 (cotidian din Praga în care articolul a apărut cu două luni înainte de *Blitz Krieg – Războiul Fulger*), relata: *Din Frankfurt, 20 iulie.Expediția tibetană a doctorului Ernst Schäfer, care a staționat îndelung la Lhasa și la Shigatse (capitala Pancen Lama) este pe cale să se întoarcă în Germania.Cu sprijinul clasei conducătoare locale, doctorul Schäfer a reușit să obțină ”Kangjur”, voluminosul text sacru al tibetanilor, de 108 volume, pentru care au fost necesare 9 animale de transport.Numeroase exemplare din flora și fauna Tibetului sunt în drum spre Germania (...).*După război nu se mai știa nimic de ”Kangjur”.”Sf Graal” nu a fost nici el ”trecut cu vederea”.Otto Rahn (1904-1939?) a fost cel care a lansat conceptul (admițând, în cazul unei posibile existențe a unui loc anume pentru Sf Graal) că *Graal-ul nu este o proprietate exclusivă a Bisericii Catolice*.Imaginea de mai jos prezintă proiectul original definitiv (1944) al complexului de clădiri *Wewewlsburg – Graalsburg*.Castelul ar constitui vârful ”lanciei lui Longinus” (care a penetrat coastele lui Isus – considerat de către naziști ca fiind un ”arian pur”).*Unirea cu sângele pur* are loc în turnul nordic al castelului prin intermedierea cultului mistic pus la punct de Karl Maria Wiligut (*Kreismuseum Wewelsburg*, planurile KW163/1939 și KW153/1944).

Printre obiectele de studiu ale ”Societății Ahnenerbe” s-au aflat domenii care în prezent ar putea fi catalogate ca aparținând ”științelor frontieră”, unul din acestea fiind domeniul *pendulului sideral*.Naziștii s-au folosit de ”pendul” ca modalitate de găsire a anumitor ”locații”, ”ținte”, atunci când nu se știa nimic despre localizarea geografică a aces-

tora.Procedeul pendulului a fost folosit de către echipa condusă de Schellenberg pentru aflarea locului în care era captiv Mussolini, respectiv Marina Germană a făcut un experiment cu un arhitect din Salzburg (Ludwig Stranian) care a reuşit să depisteze (cu ajutorul pendulului) locul în care se aflau cuirasatele germane *Bismark* (nu e *căţelu' Papadopolinei*) şi *Prinz Eugen*.S-a studiat (cu deosebit succes) folosirea tehnicilor de condiţionare psihică pe care s-a clădit ceea ce azi se numeşte ”spălarea creierului” şi ”război psihologic”.Departamentul doctorului Rascher era implicat în cercetări care să prevină şi să trateze cancerul, în dezvoltarea unei formule hemostatice care să blocheze sângerarea în cazul rănirii pe câmpul de luptă.

Reinhard Gehlen în 1945.

OSS – Office of Strategic Services (viitoarea CIA) încerca şi ea să ţină pasul cu utilizarea ”serului adevărului” în manevrarea politică.John Marks în lucrarea *The Search for the Manciurian Candidate* descria experienţele conduse de doctorul Winfred Overholser la Spitalul ”St. Elizabeth” din Washington: *S-a probat mescalina, scopolamina, s-au probat diverse barbiturice.În primăvara lui 1943, Comisia a decis că ”Indica Cannabis” - marijuana – se releva ca find substanţa cea mai promiţătoare, începându-se un program de testare în cooperare cu ”Proiectul Manhattan”.La orice rezultate s-ar fi ajuns, sponsorii CIA alegeau subiecţii care echivalau cu ţiganii şi evreii naziştilor de la Dachau: bolnavii mintali, prostituate, străini, deţinuţi, toxico-dependenţi, adesea persoane care aparţineau unei minorităţi*.Himmler se interesa foarte mult de experimentele care aveau loc la ”Societatea Ahnenerbe”.Atunci când, după atentatul din 9 noiembrie 1939 împotriva lui Hitler, s-a decis ca suspectul Georg Elser să fie tratat cu ”serul adevărului” - *Pervitin* – şi să fie interogat de patru hipnotizatori, deja ”Ordinul Negru” al lui Himmler utiliza metode care nu se mai aflau în stadiul experimental.Ideea de ”atentat” îi făcea paranoici pe toţi, scoţând la lumină şi confirmând predicţiile făcute de un astrolog excentric, elveţianul Karl Ernst Kraft (1900-1945) care a încercat să-i alerteze pe nazişti dar raportul lui a fost clasificat şi arhivat.La 12 iunie 1941, la o lună după ”fuga aeriană” a lui Hess, Karl Ernst Kraft a fost arestat de către Gestapo.Nici Hans Frank (guvernatorul nazist al Poloniei) care îi era prieten nu a reuşit să-l salveze.Tot Frank a participat împreună cu Bormann la reuniunea cu Hitler prin care s-a hotărât culpabilizarea astrologilor pentru fuga lui Hess.Karl Ernst Kraft a murit în timpul transferării din lagărul de la Oranienburg în cel de la Buchenwald, la 8 ianuarie 1945.Contactul lui Kraft la interiorul *RSHA – Reichssichercheitshaupstamt – Biroul Central pentru Siguranţa Reich*-ului era doctorul Heinrich Fesel (1890-1958),

astrolog diletant, cercetător al sanscritei, reclutat de către Schellenberg.Fessel lucra la *AMT VII* al RSHA – *Departamentul ”Cercetare Ideologică”*, cel care se ocupa de ocultism, Masonerie şi culte.(În imaginea din dreapta se află Rudolf Hess, în tinereţe).Între 1941 şi 1945, *AMT VII* a fost condus de către Alfred Six (general maior al SS) care a jucat un anumit rol în *Vorkommando Moskau* (Rusia, 1941).În aprilie 1935, la 26 de ani, Six a intrat în SD, iar în 1939 era deja şeful *AMT II* al RSHA.Înainte să se înscrie în SS, Six a fost docent al Universităţii din Berlin, respectiv docent de *lege şi ştiinţe politice*, înscriindu-se în Partidul Nazist în 1930.După ce a ispăşit circa 4 ani din cei 20 (care i-a primit prin Procesul de la Nürenberg), a fost recrutat în ”Forţele Speciale” ale *Gehlen Organization* împreună cu Michael Achmeteli (un fost prieten de-al lui Rosenberg), Emil Augusburg (colaborator al *Departamentului S4* – al lui Eichmann, dedicat ”problemei evreieşti”). În 1961, Six era liber şi lucra pentru ... ”Societatea Porsche”.Când Eichmann a fost judecat în Israel pentru ”crimele săvârşite”, şeful lui Eichmann (Six), plin de solicitudine, s-a prezentat la Jerusalim ca martor al apărării.

Faptul că naziştii au interzis societăţile oculte germane a constituit, involuntar, o ”armă” în mâna aliaţilor.Reţeaua de loji se întindea în toată Europa şi de acest fapt au profitat Dennis Weatley şi Ian Flemming (pe atunci agenţi secreţi iar în viitor, romancieri) care s-au servit de contactele lui Aleister Crowley din Germania.Şi chiar dacă masonii, thelemiţii, teosofii, swedenborgienii au fost trimişi la Esterwegen sau Dachau, vârfurile celui de-al III-lea Reich aveau printre ei mistici şi ocultişti, mulţi dintre ei eliberaţi şi dedicaţi cauzei naziste.Dacă se ţine cont că Hess (misticul născut în Egipt) era

profund interesat de ocultism, că mişcarea germană de rezistenţă la care aderase Haushofer era conştientă de înclinaţiile ”esoterice” ale acestuia, depărtându-se de ”linia partidului nazist”, implicarea lui Crowley în ”joc” nu mai apare ca fiind lipsită de fundamente.Serviciile secrete americane şi britanice erau la curent că în cadrul programului spaţial al Statelor Unite era prezent şi inginerul Jack Parson, membru al OTO al lui Crowley.Implicat în cercetările privitoare la propulsia cu *combustibil solid* a rachetelor, o parte din aceste experimente erau dedicate programului de război.După încercări infructuoase asupra combustibililor (care se degradau în timp scurt şi nu ofereau performanţele cerute) se trece, dintr-o dată la folosirea bitumului şi a percloratului de potasiu, fapt care a readus SUA în competiţia rachetelor.Parson era membru al ”Caltech” şi al ”Jet Laboratory”, fiind unicul ocultist cunoscut care are pe partea nevăzută a lunii un crater care-i poartă numele.Şi totuşi, după clipele de glorie, Jack Parson va muri în 1952 la doar 38 de ani după ce o perioadă s-a aflat sub influenţa unui anume *Frater H*, cel care va deveni peste timp întemeietorul *Scientology* – L Ron Hubbard.(În imaginea din stânga se află Reinhard Gehlen în 1960, cavaler de Malta).

Cum ar fi reacţionat Himmler dacă ar fi ştiut că Maxwell Knight (celebrul ”M” al lui Ian Flemming), şeful *Departamentului B5 (b) – Secţia Contra Insurecţională* de la MI5, era adeptul lui Crowley, iar Dennis Weatley (autorul romanelor preferate de Göring) lua lecţii de esoterism de la Crowley în aceiaşi perioadă în care colabora cu *Joint Planning Staff* -ul lui Churchill? Chiar dacă pe plan principal un război este caracterizat de folosirea armelor, utilizarea ocultismului în strategia de război nu este o noţiune nouă.La Londra, căpitanul Louis de Wohl lucra sub acoperire pentru *Departamentul de Război Psihologic* şi, folosindu-se de contactele pe care le avea în lumea ocultismului, a pus la cale, împreună cu Ellic

Howe, falsificarea revistei germane de astrologie *Zenit* și difuzarea ei în liniile germane.Identică din toate punctele de vedere cu originalul, conținea sub formă de ”sfaturi astrologice” o propagandă aliată ascunsă.Wilhelm Wulff se pare că a fost cel care l-a avertizat pe Schellenberg că revistele erau falsificate.La fel, britanicii nu au ezitat să se folosească de aptitudinile unei femei (Anne, o asistentă medicală care a studiat la Berlin și Zürich, cunoscătoare a limbii germane) care susținea că poate executa ”călătorii astrale”.Supusă la testele de verificare, le-a trecut cu brio.J Bernard Hutton – *Women in the Espionage – Femeile în spionaj*, The MacMillan Company, New York, 1972) susținea că *strategia politică și militară erau condiționate și facilitate de cele raportate de Anne*.

Evenimentele și-au urmat cursul lor, cel pe care îl cunoaștem în prezent.Încercările lui Felix Kersten, respectiv Walter Schellenberg (Wilhelm Wulff – *Zodiac und Swastica*) de a-l convinge pe Himmler să trateze cu aliații prin intermediul guvernului suedez și al Congresului Mondial Evreiesc se loveau de jurământul de loialitate față de *Führer* de care se ”agăța” Himmler; sfaturile pe care i le dădeau toți de a-l aresta (sau asasina pe Hitler) și de preluare a controlului țării în vederea tratativelor cu aliații nu au schimbat deloc hotărârea lui Himmler.Hitler și-a petrecut cea de-a 56-a aniversare la Harzwalde cu Wulff, Himmler, Schellenberg, Kersten și un reprezentant al Congresului Mondial Evreiesc încercându-se negocierea eliberării a altor zece mii de evrei.

Procesul de la Nürenberg, așa cum a fost el, a avut utilitatea lui.Din cele ce se cunosc, s-a acordat prea puțin timp pentru depoziția lui Rudolf Hess, președintele tribunalului anunțând că *au trecut cele douăzeci de minute rezervate lui*.Însă un lucru trebuie luat în considerare, ”atitudinea” celor care-l supravegheau pe Hess (*Nürenberg Tribunals*, vol. XX, mărturia lui Hess, 31 august 1946, pag. 370-371): *Am spus mai înainte că un fapt petrecut în Anglia m-a făcut să reflectez la ce se spunea despre acele procese* (1936-1938, Uniunea Sovietică, cu persoane care se autoacuzau iar la aflarea pedepsei aplaudau cu frenezie).*Motivul este că persoanele care-mi erau aproape pe durata detenției aveau un comportament care m-a făcut să concluzionez că starea lor mentală era alterată.Unele dintre aceste persoane erau înlocuite, din când în când, cu alte persoane.Persoanele nou-venite (care le înlocuiau pe cele vechi) aveau priviri stranii.Aveau ochii strălucitori ca de sticlă, visători...Nu am remarcat numai eu, ci și medicul care mă supraveghea, doctorul Johnston, un scoțian în serviciul armatei britanice.În primăvara lui 1942 a venit la mine un vizitator care, în mod evident, încerca să mă provoace și care se comporta straniu.Și el avea aceiași privire.Mai târziu, doctorul Johnston m-a întrebat ce credeam despre acea persoană.Mă întrebase (și eu îi răspunsesem că dintr-un motiv sau altul acea persoană îmi dăduse impresia că nu era normală, în totalitate, din punct de vedere mental) și doctorul nu a negat fiind de acord cu mine, cerându-mi să-i spun dacă am remarcat ochii; ochii păreau pierduți într-o reverie.Doctorul Johnston nu bănuia că avea exact aceiași privire când venea la mine.Punctul crucial este că unul din articolele din presa vremii (care ar trebui să fie conservat în arhivele ziarelor) referitor la acele procese* (punctul de vedere al unui ziar parizian despre procesele de la Moscova) *se spunea că ”acuzații aveau priviri stranii.Ochii erau strălucitori, cu privirile pierdute, ca în visare”.*

Hess era nebun? Ce ”suferise” pe durata prizonieratului din Anglia? Din ce motive zborul lui spre Marea Britanie nu a fost ”fructificat” de către aliați? Poate că nu ar fi fost atâtea victime, unele dintre ele ”motive” pentru ”holocau$t”.Oricum, legea secretului de stat încă este valabilă! După condamnarea primită în 1946 prin Procesul de la Nürenberg, Hess a fost închis pe viață, în închisoarea *Spandau* din Berlin.A început să-și scrie memoriile dar după câteva volume a rămsa fără ele, fiind arse de către gardieni.Și-a reluat scrierea, dar din nou s-a întâmplat la fel.A murit în închisoare, la 93 de ani, prea bolnav ca să se ”sinucidă” (după cum au anunțat *mediile* oficiale).Pentru un condamnat (vorbind la modul general) sinuciderea și-ar fi avut rostul la începutul executării pedepsei, nu după o anumită perioadă și la o anumită vârstă.

Termenul de *național-socialism*, sinonim cu *nazismul*, a fost ”emanat” de către Moses Hess în 1862, dorind să-l aplice naționalismului evreiesc.Amândouă ideologii (și sionismul și nazismul) își vor dezvolta aceiași strategie politică.Un document găsit de istoricul german Klaus Polkehn și publicat de Israel Shahak în ziarul isrealian *20 Haderekh* (la 2 septembrie 1981) făcea cunoscută colaborarea dintre liderii naziști și cei sioniști, amândouă conducerile dorind să grăbească emigrarea evreilor europeni spre Palestina.Principalele organizații sioniste erau *Lohamei Harut Israel* (mai cunoscută cu denumirea de *Sterngang*) și *Irgun Zvai Leumi*, din rândurile cărora au făcut parte (printre alții) Yitzhak Shamir și Menachem Begin.În 1940 (Lenni Brenner – *Iron Wall*, 1984) cei din ”Sterngang” au înmânat un memorandum reprezentantului diplomatic german de la Beirut prin care se sugera că evreii din Polonia ar trebui să se antreneze militar pentru a putea lupta împotriva britanicilor, în Palestina.Mulți politicieni evrei extremiști, membri ai *Partidului Revizionist* din Palestina, în 1930 purtau cămăși brune (Donald Day – *Forward! Christian Soldier!*, Helsinki, 1944, pag. 139, 140), iar organizația teroristă *Betar* avea aceiași organizare ca și SS.Între 1933 și 1934, Leopold von Mildenstein (*emisarul* lui Heinrich Himmler) a vizitat Palestina însoțit de funcționari sioniști.În articolele elogioase publicate în *Der Angriff*, Goebbels saluta *lupta evreilor pentru construirea unei noi țări*, în Palestina.Majoritatea evreilor care au plecat din țările europene (sau care au fost forțați să părăsească respectivele țări de reședință) preferau Germania (Ingrid Weckert – *Feuerzeichen – Die Reichkristallnacht*, *The ”Kristall Nacht” - a Beacon - ”Noaptea de cristal” - un semnal*, Tübingen, 1981).La 23 decembrie 1935, *Der Angriff* a publicat un interviu al conducătorului sionist Georg Kareski, care se declara *satisfăcut de adoptarea legilor rasiale care interziceau contactele sexuale între evrei și arieni*.

Când în 1933 organizațiile evreiești din SUA, Marea Britanie au început să boicoteze produsele comerciale exportate de către Germania (fapt care a provocat celei din urmă daune economice destul de mari), Hitler a trecut la aplicarea legilor antievreiești, considerând evreimea drept un ”potețial pericol”.Sioniștilor le convenea acest lucru, văzând o cale de accelerare a emigrației către Palestina.În mai 1933 s-au încheiat negocierile dintre guvernul german și *Yeshiva* (reprezentanții sioniștilor din Palestina), propunându-se încetarea boicotului împotriva Germaniei în condițiile în care aceasta ar fi putut grăbi emigrația evreiască spre Palestina.La încheierea negocierilor s-a semnat *Ha-Avara Agreement – Acordul de transfer*, acord care a constituit o etapă importantă pentru apariția statului Israel.De pe urma acordului, Germania a primit mai mult de 20 de milioane de dolari, între 1933 și 1939.Clauzele ”contractuale” dădeau posibilitatea oricărui evreu german să emigreze, putând lua cu el averea proprie, pentru a se putea stabili în Palestina.Declarația a fost valabilă până în 1941,

anul când au intrat în război Statele Unite.Semnarea acordului dintre ”administrația Hitler” și sioniști privitor la sporirea

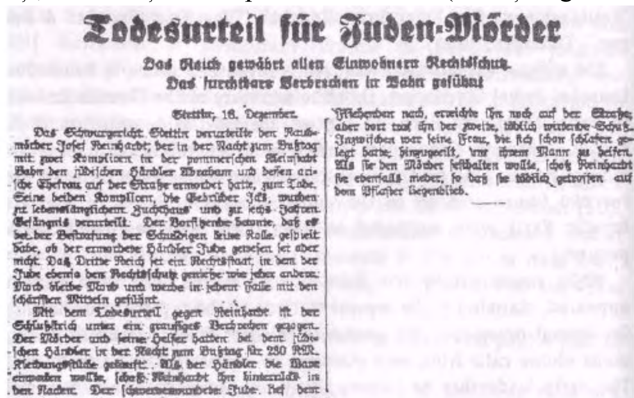

Daily Express
JUDEA DECLARES WAR ON GERMANY
Mr. Churchill's Withering Attack On Premier
Officer Describes The Girl
BROUGHT US NEARER TO WAR
Mrs. George Lansbury Dead
JEWS OF ALL THE WORLD UNITE
BOYCOTT OF GERMAN GOODS
MASS DEMONSTRATIONS
THE SOVIET AMBASSADOR ENTERTAINS

numărului de emigranți evrei către Palestina nu a fost bine primită de către arabi, fapt care a dus la considerarea la Hitler drept un *evreu* și *criptosionist*.Numai în 1934, 120.000 de evrei germani au emigrat în Palestina.Până în septembrie 1940, 500.000 de evrei din Germania și Polonia ocupată au plecat către Palestina.Evenimentele care au dus la *Kristallnacht* lasă loc la multe interpretări, luându-se în calcul și eventualitatea unei provocări din partea evreilor.S-au distrus doar *180 de sinagogi și nu 1400, respectiv 7500 de ferestre, nu 100.000* după cum au declarat elemente ale propagandei.În multe cazuri, atacatorii au fost identificați de către grupuri comune – evrei și membri ai SA (SS).Goebbels a vorbit la radio cerând să se înceteze orice acțiune împotriva evreilor.Oricine ar fi fost prins violând cele reglementate ar fi fost supus la pedepse exemplare.La fel de bine, nu este exclusă o colaborare dintre lojile masonice ale B'nai B'rith și organizația sionistă *Lica – Ligue International contre l'Antisémitisme*) din Paris, cu scopul încurajării (respectiv grăbirii) procesului de emigrare către Palestina (Ingrid Weckert – *Feuerzeichen – Die Reichkristallnacht*, cit, pag. 254-256).Conducătorii naziști nu au întreprins nimic împotriva B'nai B'rith care deținea (în acea perioadă) circa 80 de loji și aproximativ 11.800 de membri.Trei loji funcționau doar la Berlin, B'nai B'rith fiind singura organizație evreiască activă și după venirea la putere a naziștilor (după 1933; Victor Ostrețov – *Freemasonry, Culture and Russian History*, 1999, Moscova).B'nai B'rith și-a încetat activitatea în mod legal (în Germania) abia în 1939 (biblioteca lojii evreiești *Vobb* a fost confiscată în aprilie 1938).Războiul a oferit naziștilor oportunitatea către ”forțarea” unei ”soluții finale a problemei evreiești”.La

30 iulie 1941, Hermann Göring îi scria lui Reinhard Heydrich privitor la acest aspect: *Ca o suplimentare a îndatoririlor, după cum ți-au fost prezentate la 24 ianuarie 1939, pentru rezolvarea problemei evreiești prin evacuarea și emigrarea în cele mai bune condiții, dată fiind situația prezentă, te vei ocupa de comisia care va efectua preparativele necesare (organizatorice, financiare, logistice) pentru soluționarea totală a problemei evreiești, în toate teritoriile aflate sub influență germană* (Raul Hilberg – *Die Vernichtung der Europäischen Juden – The Extermination of European Jews*, Fischen Taschenbuch Verlag, 1990, pag. 420).Toți membrii SA care au participat și au săvârșit infracțiuni au fost judecați.Completul de judecată care s-a ocupat de aceste infracțiuni a fost condus de către judecătorul Walter Busch iar documentele referitoare la acest proces încă există în arhive.În imaginea alăturată se află Chaim Weizmann și Feisal Ibn Hussein (conducătorul hașemit al revoltei arabe), iunie 1918.

Herschel Grynszpan, ucigașul lui von Rath a supraviețuit războiului, chiar dacă s-a aflat în Germania.După ce s-a reîntors la Paris, în loc să fie judecat pentru crimă, a primit o identitate nouă, documente noi, plus 4000 de lire sterline drept *recunoștiință materială*.Ca o consecință a *Kristallnacht*, a fost posibilă înființarea ”Centrului Național pentru Emigrația Evreiască”.La 15 mai 1935, ziarul SS *Das Schwarze Korps* scria: *Zilele când Palestina își va primi înapoi, cu căldură și cu brațele deschise, fii pierduți nu sunt așa depărtate.Le dorim noroc și binecuvântarea națiunii germane să fie cu ei.*În România au ajuns circa 500.000 de evrei din Est, mulți dintre ei fiind o amenințare pentru națiunile de unde au plecat, din cauza activității lor ”revoluționare”.În 1950, surse oficiale israeliene declarau că doar 80.000 de evrei din țările europene au ajuns în Israel, diferența de 420.000 murind în lagăre, statul israelian cerând daune și în numele celor care erau vii și sănătoși, noii cetățeni europeni ai Palestinei (aceiași Ingrid Weckert).Imaginea de mai jos prezintă un avertisment (din presa

Todesurteil für Juden-Mörder

Das Reich gewährt allen Einwohnern Rechtsschutz.
Das furchtbare Verbrechen in Bahn gesühnt

Stettin, 16. Dezember.

Das Schwurgericht Stettin verurteilte den Raubmörder Josef Reinhardt, der in der Nacht zum Bußtag mit zwei Komplicen in der pommerschen Kleinstadt Bahn den jüdischen Händler Abraham und dessen arische Ehefrau auf der Straße ermordet hatte, zum Tode. Seine beiden Komplicen, die Gebrüder Ick, wurden zu lebenslänglichem Zuchthaus und zu sechs Jahren Gefängnis verurteilt. Der Vorsitzende betonte, daß es bei der Bestrafung der Schuldigen keine Rolle gespielt habe, ob der ermordete Händler Jude gewesen sei oder nicht. Das Dritte Reich sei ein Rechtsstaat, in dem der Jude ebenso den Rechtsschutz genieße wie jeder andere. Mord bleibe Mord und werde in jedem Falle mit den schärfsten Mitteln gesühnt.

Mit dem Todesurteil gegen Reinhardt ist der Schlußstrich unter ein grausiges Verbrechen gezogen. Der Mörder und seine Helfer hatten bei dem jüdischen Händler in der Nacht zum Bußtag für 230 RM. Kleidungsstücke gekauft. Als der Händler die Ware einpacken wollte, schoß Reinhardt ihn hinterrücks in den Nacken. Der schwerverwundete Jude lief dem Flüchtenden nach, erreichte ihn auch auf der Straße, aber dort traf ihn der zweite, tödlich wirkende Schuß. Inzwischen war seine Frau, die sich schon schlafen gelegt hatte, hinzugeeilt, um ihrem Manne zu helfen. Als sie den Mörder festhalten wollte, schoß Reinhardt sie ebenfalls nieder, so daß sie tödlich getroffen auf dem Pflaster liegenblieb.

vremii) pentru acțiunile împotriva populației evreiești.

În 1952, Nachum Goldman (președintele Consiliului Mondial Evreiesc) i-a cerut cancelarului german Konrad Adenauer 500 de milioane de dolari compensație pentru pierderile suferite de către evrei, cu ocazia ”Kristallnacht”.La justificările lui Adenauer, Goldman a replicat *Te poți justifica cât vrei, dar eu vreau banii!* Și -ai avut.Este ceea ce se numește *chutzpah – insolența evreiască*.Soția lui Adenauer era evreică.

Evrei, ca o parte din cei care au activat în aparatul nazist de stat, ocupați cu găsirea soluțiilor pentru ”problema evreiască”.Profesorul german Dietrich Bronder (evreu), în lucrarea *Bevor Hitler Kam* (Geneva, 1975), tradusă cu titlul *Jews behind Hitler* a făcut cunoscute multe detalii legate de ”osmoza” nazism-sionism: cine sunt cei care au finanțat (și din ce motive) ascensiunea lui Hitler; faptul că mulți evrei au primit ”certificate de arieni”; originea marii majorități a celor din organizațiile Reich-ului, descendența evreiască a membrilor acestor organizații, respectiv înrudirea cu persoane de origine evreiască.În ”cap de listă” se află Adolf Hitler.În 1943, serviciile de informații americane (OSS) au întocmit un dosar privitor la Hitler, material care nu a fost accesibil până în 1972.Psihiatrul Walter C Langer (care pe durata războiului a analizat informațiile despre Hitler, pentru Casa Albă) a publicat o lucrare, *The*

Mind of Adolf Hitler (New York, 1972), având acces la date similare cu cele ale profesorului Bronder.Heinrich Himmler a fost evreu, fapt recunoscut de scriitorul Willi Frischauer în *Himmler – Evil Genius of the Third Reich*, London, 1953.Evreică a fost și Inge Barco (cameristă și amanta lui Himmler în 1925, Gustavo Ottolenghi – *Gli uomini del Führer – Oamenii Führer-ului*).Practicile homosexuale ale lui Himmler au fost înregistrate pe peliculă de către fotograful nazist Walter Frenz.Wilhelm Canaris a fost evreu cu origini grecești.Von Ribbentrop (prieten foarte apropiat al lui Chaim Weizmann) a fost evreu. Alfred Rosenberg, *tătucul* ideologiei național-socialiste, a fost evreu.Joseph Goebbels (în imaginea alăturată împreună cu Hitler) a fost evreu; prima lui prietenă a fost (și ea) evreică.În perioada școlii, Goebbels era poreclit *Rabbi*, apreciindu-i foarte mult pe profesorii evrei (Grigori Klimov – *The Protocols of the Soviet Elders*, Krasnodar, 1995, pag. 328, 329).Soția lui Goebbels a fost adoptată de o familie evreiască, Friedlander.Pe când se afla într-o cafenea evreiască, soacra lui Goebbels a fost insultată de către un membru al SA (viitoarea SS).Ea a replicat spunând că va trebui să-l reclame ginerelui ei, dr. Goebbels (Konrad Heiden – *Adolf Hitler*, Zürich, 1936, pag. 350).Rudolf Hess (născut la Alexandria, în Egipt, din mamă evreică) era cunoscut în mediile homosexuale din München cu apelativul *Fräulein Anna – Domnișoara Anna* (Bronder).Hitler a cunoscut-o pe Eva Braun (care i-a fost amantă între 1931 și 1945!) în studioul fotografic al lui Heinrich Hofmann (în imaginea de mai jos, evreu) care va face o avere cu aptitudinile lui de fotograf, fiind cel care s-a ocupat cu retușarea fotografiilor Führer-ului.Adolf Eichmann, generalul SS Erich Vondem Bach-Zelewski (1899-1972), generalul SS Odilo Globocnik (1904-1945), respectiv ministrul muncii Robert Le(v)y, toți au fost evrei (Bronder).*Mâna dreaptă* a lui Göring, Erhard Milch (1904-1945) – *Time Magazine*, 7 februarie 1972 – avea mamă evreică.Göring, declarat *arian* a fost evreu după tată și a doua lui soție a fost evreică.Karl Haushofer a fost evreu (David Korn – *Who's Who in Judaism*, pag. 124 125).Theodor Morell, medicul personal al lui Hitler și șef al *staff*-ului sanitar al lui Hitler (între 1934 și 1945), a fost evreu.Morell și-a început cariera în 1919 ca medic pentru *Bolile cu Transmisie Sexuală* – BTS – la Kurfuertstandamm din Berlin.L-a tratat pe fotograful Hofmann (suspect de gonoree), o persoană nelipsită de la reuniunile de la Berchtesgaden.A intrat în anturajul lui Hitler devenind (în scurt timp) favoritul acestuia, în detrimentul profesorilor Karl Brandt, respectiv Hans Karl von Hasselbach.Fiind acționar la *Societatea Farmaceutică ”Katz & Co”* din Budapesta (care producea, printre altele, drajeuri multivitaminice), Morell a reușit să strângă o mică avere (câteva milioane de mărci).Respectivele drajeuri multivitaminice erau preluate de către Robert Le(v)y de la DAP, iar o parte din încasări intrau în conturile lui Morell.

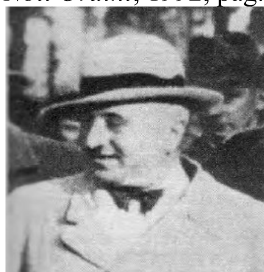

Medic foarte controversat, după ce l-a tratat pe Hitler cu amfetamine, beladonă, atropine, cafeină, cocaină (sub formă de picături în ochi), metamfetamină, morfină, bromură de potasiu, testosteron, vitamine, etc, doctorul Morell (în imaginea din stânga) a intrat în conflict cu profesorul Brandt.La 21 aprilie 1945, având *Medalia de Merit*, după ce Hitler a realizat că *drogurile nu ajută la nimic*, Morell a părăsit Berlinul.Morell s-a predat americanilor, iar în timpul procesului a fost declarat *nevinovat*.Ca o *culme* a nesimțirii, s-a autoproclamat *erou al rezistenței antinaziste*.Și totuși, nu a făcut nimic pentru eliminarea fizică a lui Hitler!!! Averea lui Morell a rămas intactă (fără să-i fie confiscată) iar după război, la propunerea profesorului Brandt privitoare la ineficiența tratamentelor prescrise de Morell, americanii au decis redeschiderea *Cazului Morell*.Toate documentele necesare dispăruseră (Hugh Trevor Roper - *The Last Days of Hitler*, Londra, 1947, pag. 68).”Norocul” lui Morell s-ar putea datora și Masoneriei, al cărei membru era (Hans Werner Woltersdorf – *Die Ideologie der Neuen Welt Ordnung – Ideologiile Noii Ordini*, 1992, pag. 110).

După terminarea războiului au apărut în Europa *unități speciale evreiești*, unități ”cizelate” timp îndelungat în universitățile americane, care au primit rolul de ”re-educare” a germanilor. În familiile germane (ca de altfel în majoritatea familiilor) tatăl era cel care lua deciziile, ordinea și disciplina făcând posibile progresul Germaniei.Hitler a ”transferat” aceste principii de la nivelul familiei la nivel de stat, lucru care se pare că nu a fost pe placul multora.Cei care veneau erau educați conform altor principii etice.Dar au fost și echipe de *răzbunători* care, în același timp treceau Alpii în Italia, în camioanele vopsite cu galben pe care era scris: *No nation! No Reich! No Führer! Jews are coming!* La 6 aprilie 1946, în închisoarea de la Nürenberg (în care erau deținuți 36.000 de foști militari ai SS) s-a distribuit pâine cu arsenic.700 de prizonieri au decedat pe loc, iar alți câteva sute au murit în timp, agonizând (Michel Bar-Zohar – *The ”Avengers” - Răzbunătorii*, Fayard, 1968, pag. 63).În imaginea de mai sus se află Robert Le(v)y.

Din cele prezentate, ținând cont de cei care s-au aflat la baza ascensiunii nazismului, din ce fel de organizații făceau parte respectivii și ce ritualuri practicau acele societăți (care se declarau continuatoarele ”înțelepciunii Cabalei”); dacă luăm în considerare colaborarea dintre organizațiile naziste și sioniste prin *Ha-Avara Agreement*; dacă avem în vedere originea nu tocmai ”ariană” a mare parte din cei prezenți în *nomenklatura* Reich-ului, cum se poate cataloga ideea de *holocau$t* dacă nu o **isterie**, orchestrată conștient, care cere mijloace pe măsură dar care aduce și o multitudine de ”beneficii” celor care o pun în aplicare.Dacă evreii sunt vinovați de moartea altor evrei, **de ce trebuie inculpați oameni care nu au nici o vină, de ce trebuie să plătească daune pentru ”reglările de conturi” dintre evrei???** În martie 1916, *The Daily Telegraph* a anunțat că austriecii și bulgarii ar fi gazat 700.000 de sârbi.După război, nimeni nu mai credea acest lucru.Poate că era doar propagandă, poate că nu... La 31 octombrie 1919 (din punct de vedere astrologic în plină ”zodie a Scorpionului”), *The American Hebrew* a publicat un editorial de propagandă cu titlul *Trebuie oprită crucificarea evreilor!* Imperiul Roman, crucificarea evreilor, creștinism?! Cine mai lipsește la ”apel”? Din cele spuse de Ben Weitraub, ideea de *șase mi-*

lioane este importantă din punct de vedere cabalistic (*The Holocaust Dogma of Judaism: Keystone of the New World Order*, Toronto, 1995, pag. 12).În 1933, în zona care va fi controlată de către naziști, existau circa 5,6 milioane de evrei (*The New York Times*, 11 ianuarie 1945).În ”Talmud”, evreii susțin că în timpul împăratului roman Vespasian au fost uciși *four hundred thousand myriads innocent jews*.Tot în ”Talmud” (*Gittin 58a, p269*), apare: *șase milioane de copii evrei au fost uciși și arși de romani în Bethar.*Imediat, aproape toți au acceptat ceea ce s-ar fi întâmplat în timpul regimului național-socialist pe baza unor simple mituri.Unul din scopurile acestor mituri a fost (și este) să facă imposibilă criticarea comportamentului evreiesc în viitor.Referitor la *steaua cu șase vârfuri* sau *Steaua lui David*, O J Graham (în *The Six Pointed Star*) ne ”lămurește”: *Steaua cu șase vârfuri își are originea în ritualurile egiptene dedicate cultului zeiței Ashteroth, respectiv cultului lui Moloch (...) după care, cu ajutorul artelor magice, a vrăjitoriei și-a continuat înaintarea în timp regăsindu-se în ”Cabala lui Isaac Luria”* (cabalist al secolului al XVI-lea)*, pentru a ajunge la Mayer Amschel Bauer care a adoptat-o ca simbol.În timp, acest simbol va fi adoptat de Knesset – parlamentul israelian, va apărea pe steagul național al Israelului, dar va fi reprezentat și pe însemnele organizațiilor medicale israeliene, similare ”Crucii Roșii”.*Ziarul evreiesc *News from Within* (nr. 5, mai 1995) consideră că *sioniștii s-au folosit de suferințele poporului evreu pentru a obține anumite avantaje*, iar Moshe Zukerman revela în aceiași publicație că *Israelul folosește holocaustul ca metodă de ”spălare a creierului” pentru noua generație*. Prima persoană care nu a crezut în ”holocaust” a fost un politician scoțian, Alexander Radcliffe care (în 1945), în publicația *Vanguard* susținea că toate erau *invenții* ale evreilor.În 1947, scriitorul francez Maurice Bardeche susținea (în a doua lui lucrare – *Nürenberg and the Promises Land*) că multe dovezi privitoare la lagărele de concentrare au fost ”fabricate” și că cei îngropați ar fi murit de boală sau inaniție.Elvețianul Paul Rassinier știa ce spune.Arestat de Gestapo în 1943 pentru activități de *rezistență* (inclusiv *rezistența* evreiască din Elveția) și-a petrecut perioada până la terminarea războiului în lagărul de la Dora, respectiv Buchenwald.În 1948 a publicat *Crossing the Line* specificând că *adevărații dușmani nu ar fi fost cei din SS* și că multe din cele susținute de supraviețuitori sunt ”umflate”.În 1964 a publicat *The Drama of European Jewry* argumentând că respectivele *camere de gazare folosite pentru a-i ucide pe evrei* nu erau decât invenții create să ajute regimul sionist al Israelului.În mai 1945, Austin J. App, profesor de literatură engleză la *University of Scranton* și al *LaSalle College* din Missouri, declara că atrocitățile care s-au petrecut în lagărele de concentrare au fost justificate din punct de vedere al regulilor războiului.În 1946, folosindu-se de statistică, a arătat că *uciderea de către naziști a șase milioane de evrei ar fi fost imposibilă*.În 1949, într-o scrisoare adresată *Time Magazine*, prezenta – ca decedați – un număr de circa 1,5 milioane de evrei, iar în 1973 a publicat *Six Million Swindle: Blackmailing the German People for Hard Marks with Fabricated Corps*.

The Crucifixion of Jews Must Stop!

By MARTIN H. GLYNN

(Former Governor of the State of N. Y.)

From across the sea six million men and women call to us for help, and eight hundred thousand little children cry for bread.

These children, these men and women are our fellow-members of the human family, with the same claim on life as we, the same susceptibility to the winter's cold, the same propensity to death before the fangs of hunger. Within them reside the illimitable possibilities for the advancement of the human race as naturally would reside in six million human beings. *We may not be their keepers but we ought to be their helpers.*

In the face of death, in the throes of starvation there is no place for mental distinctions of creed, no place for physical differentiations of race. In this catastrophe, when six million human beings are being whirled toward the grave by a cruel and relentless fate, only the most idealistic promptings of human nature should sway the heart and move the hand.

Six million men and women are dying from lack of the necessaries of life; eight hundred thousand children cry for bread. And this fate is upon them through no fault of their own, through no transgression of the laws of God or man; but through the awful tyranny of war and a bigoted lust for Jewish blood.

In this threatened holocaust of human life, forgotten are the niceties of philosophical distinction, forgotten are the differences of historical interpretation; and the determination to help the helpless, to shelter the homeless, to clothe the naked

WHITHER ?

The American Hebrew, 31 October 1919.

Judecătorul german Wilhelm Staglich făcea cunoscută ”manevra” în lucrarea *Der Auschwitz Mytos – The Auschwitz Myth* (Indiana, 1984).Drept urmare, i-a fost redusă pensia, i-a fost retras titlul de *doctor* autoritățile susținând că doctoratul l-ar fi obținut în 1939, în vremea lui Hitler.Inginerul chimist Ernst Gauss în *Dissecting the Holocaust: the Growing Chritique of* ***Truth*** *and* ***Memory*** (Capshaw, Alabama, 2000) susținea că rezultatul analizelor chimice, că ideea de ucidere în masă în lagărele de concentrare prin intermediul ”camerelor de gazare”, era un *non-sens*.David Cole, un evreu din Statele Unite,a vizitat lagărul de la Auschwitz (în 1992) unde a discutat cu directorul muzeului, dr. Francizek Piper și a ajuns la concluzia că totul era o minciună.Documentarele realizate (având la bază aceste dezvăluiri) au fost șocante, Cole susținând că *minciuna ține de cald doar mincinoșilor.*Extremiștii evrei au început să-l hărțuiască, dispărând în cele din urmă fără să lase vreun semn.Inginerul francez Henri Roques a primit în mai 1986 titlul de *doctor* al Universității din Nantes.După ce a lucrat 20 de ani la teza proprie, citind și studiind tot ceea ce se putea găsi, a susținut că *în lagărele germane nu era nevoie de camere de gazare*.La ”interferența” comunității evreiești și-a pierdut titlul de *doctor.*Profesorul polonez de istorie Dariusz Ratajczak susținea în 1999 (în lucrarea *Dangerous Topics*) că numărul de evrei uciși în lagărele germane este exagerat foarte mult, că mărturiile supraviețuitorilorprezintă numeroase lacune și că nu a existat o gazare a evreilor.”Camerele de gazare” arătate publicului aveau, de fapt, o altă destinație.A pierdut postul de la Universitatea din Opole și timp de trei ani i s-a interzis să profeseze.

Cum ”scopul scuză mijloacele” și pentru că tehnica evoluează, s-a trecut de la metoda prezentată de Stefan Szende (un evreu suedez cu origini unguerești, în *The Promise Hitler Kept*, New York, 1945) și folosită la Belzec – electrocutarea și arderea corpului cu ajutorul curentului electric (cine plătea facturile???), la cea prezentată de ”The New York Times” (7 februarie 1942) – *stațiuni de otrăvire a sângelui*; la 30 iunie 1942 – *camere – poligon de tir*, *omorârea cu fum de motor Diesel*, fie că s-ar fi folosit *Zyklon B*.Detalii de ordin tehnic au revelat că este imposibil de gestionat ”Zyklon B” în condițiile relatate de către ”supraviețuitori”.În 1995, revista franceză *L'Express* anunța că ceea ce era numit *Krema* a fost construit de către guvernul polonez, în 1948, pentru turism.Confruntarea fotografiilor făcute de aviația americană de recunoaștere, pe durata războiului, arată că nu apar astfel de clădiri, fiind evident că aceste construcții au apărut după 1945.În 1990, Uniunea Sovietică a prezentat celor de la ”Crucea Roșie Internațională” listele de la Auschwitz, acoperind perioada august 1941-decembrie 1943.Respectivele liste conțineau aproximativ 65.000 de nume de victime.Pentru Auschwitz, perioadei 1935-1945 îi corespund 77.137 decedați din care 38.031 erau evrei.Morți datorate epidemiilor de febră tifoidă, de rujeolă, bătrânețe sau împușcați.Partea de ”maxim” a numărului de victime s-a situat în perioada 1942-1943.La 3 martie 1991, ”The New York Times” anunța că în lagărele de concentrare naziste, între 1935 și 1945 au decedat 403.713 oameni, dintre care, mai puțin de jumătate erau evrei.

Ce au făcut comisarii politici comuniști în cele 1255 de lagăre comuniste de pe teritoriul Poloniei? Ziaristul evreu John Sack, în *An Eye for an Eye* (New York, 1993) aduce multe detalii, dar face cunoscute și nume: Lola Potok, Itzhak Klein, Moshe Grossman, Shlomo Singer, David Feuerstein, Aaron Lehrman, Efraim Lewin, Mordechai Kac, Nachum Solowitz, Schmuel Kleinhaut, Schlomo Morel.Aliații știau ce se petrece, dar *nu au dorit să se amestece*.”Prietenul” României, ”ardeleanul” (ca zonă în care s-a născut, impregnată de **amintirile crunte** de la Păuliș, Lipova, Oarba de Mureș, Carei) Elie Wiesel, fiind prizonier la Auschwitz (în 1945) a avut probleme medicale la un picior, fiind incapabil de muncă.Dar a primit tratament medical corespunzător cu toate că Armata Roșie înainta către vest.Prizonierii sănătoși au fost evacuați împreună cu civilii germani, în retragere din fața armatelor sovietice.Elie Wiesel și tată lui (fiind bolnav) s-au alăturat de bună voie germanilor care, din cele susținute de Wiesel *aruncau copiii și adulții evrei în foc*.Fiecare dintre supraviețuitori crede că a reușit să trăiască datorită unui ”miracol”.Pe de altă parte, pot fi considerați o **dovadă vie** a faptului că holocaustul nu a avut loc.Nachum Goldman, în *Das Jüdische Paradox* (Frankfurt, 1988, pag. 180), scrie: *Vă voi povesti două episoade care aparțin capitolului **Cum să faci milioane spunând povești***.La 19 mai 1997, agențiile internaționale de presă anunțau că în 1995, sioniștii ar fi declarat că victimele holocaustului ar avea în băncile elvețiene circa 7 miliarde de franci elvețieni.Cercetările efectuate au stabilit că se trata doar de câțiva evrei, iar suma era de circa 11.000 de franci elvețieni.Jürgen Graff se întreba ce fel de democrație este aceea în care o înșelăciune de asemenea dimensiuni este perpetuată ani de zile, cu ajutorul metodelor primitive de poliție?!

Profesorul australian W D Rubenstein, scria în 1979: *Dacă holocaustul poate fi probat ca fiind un **mit sionist**, cea mai puternică armă din arsenalul propagandistic al Israelului și-ar pierde eficiența* (*Holocaust – Let's hear the Both Sides*, ”The Committee for Open Debate on the Holocaust”, Los Angeles, 1979).

Și totuși, **adevărații vinovați** nu vor fi pedepsiți niciodată.Sau poate **vor primi ceea ce merită.**”Părticele” din nazism continuă să supraviețuiască.Prin îmbrăcăminte, prin fanteziile erotice și fetișiste ale sado-masochiștilor, prin cinematografia dedicată faptelor și întâmplărilor de război.Dar o mică remarcă trebuie făcută: dacă *inamicul german* este îmbrăcat impecabil, cu o uniformă curată, dotat intelectual și cu o engleză destul de fluentă, ”ferchezuit” chiar și atunci când tortura prizonierii, soldatul ”eliberator și civilizator” apare ca un ”om al cavernelor”: bărbos, ciufulit, mestecând gumă, cu un vocabular nemțesc demn de un vânzător de bazar.Astfel au apărut primele tentințe *anti-intelectuale*, reprezentate în prezent de tineri inteligenți, reduși la tăcere de ”frumușei atletici” (dacă se poate, pe deasupra și gay, că așa e ”feișăn”), cu fete (sau băieți) ”roind” în jurul lor, dar fără nimic în creier.Au fost influențe benefice prin acțiunea culturii (teutonice) în zonele care s-au aflat sub ocupație germană.Cine a știut să vadă ceea ce este bun la germani, a știut să discearnă și să treacă de cele negative.Influența culturii germanice nu s-a făcut simțită doar în Europa.Zona Americii de Sud pare să fi exercitat o influență teribilă și asupra conducătorilor naziști.La Buenos Aires supraviețuiește preferința pentru bucătăria, pentru arta și cultura europeană.În Bolivia, (la La Paz), elementul teuton constituie elita culturală și economică; în Chile, la Valdivia, o regiune întreagă are ziarele și însemnele stradale în limba germană.

Could this be the place that Großadmiral Karl Dönitz called the "*Shangri La for the Führer*"?

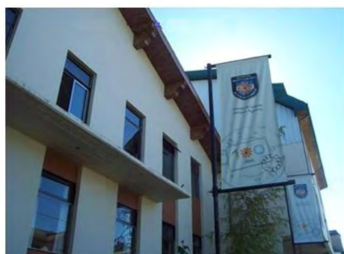

The town square looks like a Bavarian village

The German Cultural Center

The German School

În Argentina, la San Carlo de Bariloche, așezarea are aspectul unei localități din Bavaria.Dispariția fizică a lui Hitler constituie una din ”nebuloasele” istoriei.S-a ”sinucis” sau a ”fugit”? Pentru a se putea răspunde la această întrebare, totul are un început.O primă etapă ar putea fi ”analogia”.Așa cum în Spania au funcționat ”Brigăzile Internaționale” în care au luptat și persoane străine acelei țări (printre ei aflându-se și români, cel mai cunoscut fiind tatăl lui Petre Roman - Walter Ernö Neulander Roman), ipoteza că în armata Wermachtului ar fi putut lupta și străini nu mai apare ca ceva ”ieșit din comun”.Prezentarea pe internet a discuției dintre doi reprezentanți ai culturii românești (care trăiesc și din anumite motive, este mai bine să nu fie cunoscuți) referitor la fracezii care au luptat în armata germană, a determinat apariția multor detalii.*La Légion des Volontaires Français – Legiunea Voluntarilor Francezi* (sau LVF), în noiembrie 1941 a luptat în apropierea Moscovei.Între 1944 și mai 1945, ceea ce a mai rămas din LVF a fost adunat în ceea ce s-a numit *33 Waffen-Grenadier Division Der SS Charlemagne* sau *Regimentul Charlemagne*, unitate de voluntari francezi din Wermacht (și succesiv din Waffen SS).După o rezistență înverșunată opusă forțelor sovietice care atacau Berlinul, aproximativ 30 de combatanți francezi au reușit să scape, izolați sau în grup. Prin ce mijloace au reușit acești voluntari să scape din Berlinul redus la un *câmp de luptă*? Răspunsul îl poate da un documentar realizat de ”Discovery Channel” care a avut ca temă tunelurile din Berlin, construite pe sub străzile și clădirile acestui oraș în timpul lui Hitler, o ”rețea” de tuneluri de circa 500 de km, cu o lărgime puțin mai mică decât o stradă.Prezența acesto tuneluri constituie un fapt normal; Moscova deține o rețea de tuneluri, chiar pe mai multe nivele, care dădeau posibilitatea mișcării unui număr mare de oameni în timp scurt, pe distanțe rezonabile, fără să fie văzuți.Stalin ar fi venit la o ceremonie folosindu-se de aceste tuneluri - ”Formula AS” - *Tunelurile Moscovei*).Dacă cei aflați în Berlin au reușit să scape

prin rețeaua de tuneluri, apare ca fiind posibilă probabilitatea ca și Hitler să fi fugit prin acele tuneluri.Imaginea alăturată

prezintă tunelul din interiorul muntelui Kehlstein prin care, cu ajutorul unui ascensor se ajungea în *Cuibul Acvilei*, refugiul de deasupra Berghof (din Anna Plaim mit Kurt Kuch - *Bei Hitlers.Zimmermädchen Annas Erinnerungen*, Verlag Josef Kleindienst, 2003 – *În casa lui Hitler.Amintirile cameristei Anna*).

Profesorul Nick Bellantoni de la Universitatea din Connecticut a primit permisiunea, pentru o oră, să studieze probele deținute de KGB (actualul FSB) care ”susțin” că Hitler s-ar fi împușcat în bunker.Prin analiza liniilor de îmbinare ale oaselor craniene, prin cercetarea bucății de os cranian (inclusiv analiză ADN) deținut de FSB a reieșit că respectiva porțiune osoasă ar fi aparținut unei persoane tinere, de circa 25-30 de ani.Biologul molecular Linda Strausbaugh s-a ocupat de tot ceea ce ține de analizele ADN.Prin procedee specifice (inclusiv *molecular copying*), echipa Lindei a reușit să stabilească că sângele care provenea de pe o canapea (pe care s-ar fi împușcat Hitler) provine de la un bărbat, dar neavând nici o probă pentru comparație nu se putea exprima, dacă ar fi sau nu sângele lui Hitler.Analiza eșantioanelor de craniu aduse de Bellantoni au arătat că respectiva porțiune ar fi făcut parte din sistemul osos al unei femei.Imaginea de mai jos reprezintă un detaliu dintr-un tunel din Obersalzberg.De remarcat sistemul care permitea

închiderea alimentării cu aer în caz de atac chimic.

Un alt fapt duce la alte contradicții.Dispunând de resurse financiare uriașe care au permis ascensiunea nazismului într-o perioadă foarte scurtă de timp, conducătorii naziști nu și-au construit sediile, cartierele generale doar cu o singură ieșire.Este mai mult ca sigur că ”bârlogul” lui Hitler avea mai mult de o ieșire, pentru cazuri de urgență.Că specialiștii germani nu au fost nici proști și nici idioți reiese din faptul că viitoarea CIA s-a constituit pe bazele ”Organizației Gehlen”, (compusă, în majoritate, din foști combatanți germani), respectiv din importanța acordată de americani oamenilor de știință germani – *persoane utile în viitor* – care au ajuns în Statele Unite prin *Operațiunea Paperclip*.

I. V. Stalin îi declara lui Truman (în 1945) că Hitler trăiește, ascunzându-se, probabil, în America de Sud.Clement Atlee, prim-ministru britanic, succesor al lui Winton Churchill, declara în iunie 1945 că *Hitler este viu*.În apropiere de San Carlos de Bariloche, într-un loc liniștit făcut invizibil de către natură, între 1942

și 1943 a fost construită o casă, cu aceleași caracteristici arhitectonice ca o reședință bavareză, la care se putea ajunge doar cu hidroavionul.Abel Basti (în lucrarea *Hitler in Argentina*) aduce în discuție declarații ale martorilor oculari care l-au întâlnit pe Hitler, dar și un raport al FBI, ținut secret, care confirma că Hitler a trăit și după 1945, dar în Argentina.Într-un mic sătuc – *La Falda* – din provincia Cordoba, trăiau de ceva timp Walter și Eda Eickhorn, considerați de Basti drept *principalii agenți ai celui de-al III-lea Reich* în America de Sud.La reședința acestora a lucrat ca ”femeie de serviciu” Catalina Gomero, cea care i-ar fi povestit lui Basti că în 1949, în timp ce lucra într-un mic hotel al familiei Eickhorn, l-ar fi servit pe Hitler (pe care Eickhorn îl chema cu apelativul de ”văr”).După câteva zile, de la acel hotel, Hitler s-ar fi transferat într-o casă nouă construită de familia Eickhorn pe colina *Pan de Asucar*.Basti mai adaugă că s-a păstrat toată corespondența din acei ani dintre Eickhorn și ”vărul” lor, dar și câteva fotografii făcute împreună.După Cordoba, ar fi plecat spre Buenos Aires, Mendoza și La Rioja, fiind cazați pentru mult timp într-o casă din localitatea Angostura (care în acea perioadă ar fi aparținut omului de afaceri Jorge Antonio, un apropiat al *regimului* lui Juan Péron.

CATASTRO DE LA PROVINCIA DE RIO NEGRO

FOLIO PARCELARIO

Municipio 1 — NOMENCLATURA CATASTRAL — D.C. 19 A4

2 — DOMINIO

PROPIETARIO o POSEEDOR	NAC.	DOMICILIO	FORMA ADQUIS.
FREUDE, Rodolfo Eugenio Ludovico MARTENS, Thilo			
"RUCA" S.A.I.F.y C. LA ACTIVA S.A.F.C. e I.		Av. Corrientes 327 - Cap.Fed. Av. Corrientes 318 - Cap. Fed.	C. C

”Foaie parcelară” care atestă atribuirea unei proprietăți asociaților Rudolf Eugen Ludovic Freude și Thilo Martens.Rudolf a fost fiul lui Ludwig Freude (milionar german pro-nazist care a finanțat campania electorală a lui Péron-prin care a câștigat alegerile din 1946).Rudolf Freude a fost secretarul personal al lui Péron și s-a ocupat de gestionarea emigrației naziste ilegale în Argentina.Despre Martens se susține că ar fi fost un marinar german din *intelligence*, făcând parte dintre cei care au administrat fondurile celui de-al III-lea Reich transferate în Argentina.Destinația proprietății era Societatea ”Ruca”, ulterior ”La Activa”.

Alte detalii vin să tulbure ”cursul oficial” al istoriei.La 8 mai 1945, de la Cartierul General din Hamburg, *Gross Admiral* Karl Dönitz, comandantul suprem al *Kriegsmarine* (Marina de Război a Germaniei), ordona – *via radio* – predarea imediată a submarinelor Reich-ului care se mai aflau, încă, în misiune.La momentul mesajului radio, se mai executau misiuni cu submarinele în Marea Nordului, în Oceanul Atlantic, respectiv Oceanul Indian.Ordinele transmise erau foarte clare: de-a ieși la suprafață și de-a naviga către cel mai apropiat port, în vederea predării.După ce toate submarinele aflate în ser-

viciu s-au predat, mai lipseau la apel încă diverse unități despre care nu se știa nimic.Documentația oferită de oficialii *Kriegsmarine* era incompletă, invocându-se faptul că în ultimele luni de război nu a fost posibilă evidența clară a pierderilor, respectiv a submarinelor scufundate.La ora 9 din ziua de 17 august 1945, la 8 mile de coastă, în Mar del Plata, a ieșit la

suprafață, în fața ochilor neîncrezători ai celor aflați pe navele din apropiere, corpul unui submarin care, cu steagul nazist și cu motoarele *jumătate înainte* se îndrepta către nave.Prin semnale luminoase s-a identificat drept *U-977*, iar prin comandantul *Oberleutnant Zur See* Heinz Schaeffer, cerea să se poată preda.Submarinul a fost ancorat în Portul Militar Mar del Plata alături de un alt submarin german – *U-530* – care s-a predat la 10 iulie 1945.La presiunea SUA, Argentina a declarat război Germaniei abia în martie 1945 și în baza acordurilor dintre SUA și Argentina, Schaeffer și echipajul sunt considerați prizonieri de război.Au fost interogați de oficialitățile argentiniene, după care de cele americane.La întrebarea din ce motive, de comun acord cu cei din echipaj, Schaeffer a ales să se predea în Argentina, încălcând ordinele Amiralității Germane, același Schaeffer a răspuns că a acționat convins că tratamentul prizonierilor germani, în acea țară, va fi mai bun, chiar dacă Argentina, pe durata războiului și în mod neoficial a avut o politică filo-germană.Enigme, cu duiumul! Cum a reușit un submarin izolat, fără unități de realimentare și eventuale mijloace de recunoaștere aeriană, pe suprafațe de apă peste care (după 9 mai 1945) stăpâneau aliații, să parcurgă 7644 de mile marine și să se predea în Argentina? După trei luni și jumătate de la terminarea războiului, după 66 de zile de navigație neîntreruptă în imersiune și 1077 de zile de navigație completă, U-977 a ”atins” coastele Argentinei.

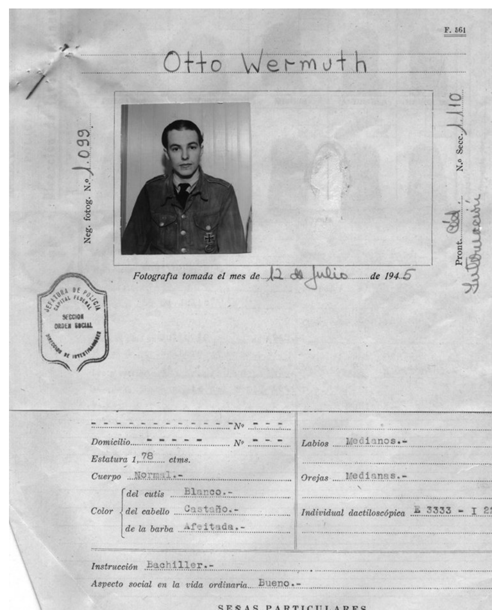

Construcția lui U-977 a început la 24 iulie 1942, la Șantierele Navele *Blohm & Voss* din Hamburg, iar la 31 martie 1943 a fost lansat la apă.La 6 mai 1943, *Kapleutnant Zur See* Hans Leilich a preluat comanda vasului pentru manevrele obișnuite din Marea Nordului.O serie de incidente petrecute pe durata manevrelor prin care trebuiau să se probeze toată instrumentația de bord au provocat daune serioase astfel încât, la ordinele Amiralității, submarinul a fost menținut ca *navă-școală*.De la jumătatea lui decembrie 1944 și până la finele lui ianuarie 1945, sub comanda lui Heinz Schaeffer (în imaginea alăturată), submarinul a executat exerciții de pregătire a echipajului. S-a primit ordinul ca pentru reparații, submarinul să fie dus la Hamburg.Ieșit din docuri la 31 martie 1945, U-977 s-a îndreptat spre Kiel unde, între 1 și 12 aprilie 1945, a fost realimentat cu provizii și muniții.Schaeffer a primit ordinul să se îndrepte spre Norvegia pentru a face parte din *Flotila 31 Submarine*.Călătoria spre Norvegia a fost destul de dificilă.A rămas o perioadă scurtă la Frederikshaven (în Danemarca) iar la traversarea Strâmtorii Skagerrak, submarinul a fost nevoit să se scufunde de mai multe ori din cauza alarmelor, rămânând în imersiune circa șase ore, în fiordul *Oslo*.La 30 aprilie 1945, U-977 a intrat în portul norvegian Kristiansand.Au aflat și cei din echipajul U-977 de ”sinuciderea” lui Hitler, dar cum războiul încă nu se terminase, U-977 a primit misiunea să se îndrepte către rutele comerciale ale navelor, în zona portului Southampton.Un prim detaliu, *bizar* iese la iveală.După încărcarea a 85 de tone de combustibil, în portul-bază a început să se facă simțită lipsa combustibilului.Nu ar fi fost mai bine să se fi împărțit combustibilul între toate submarinele? Poate că fiecare avea alocată o cotă, în funcție de zona de acțiune.Un singur submarin a încărcat 85 de tone, asta doar dacă...

La 2 mai 1945, la orele 22.00 ora Berlinului, U-977 a părăsit baza de la Kristiansand și și-a început patrularea în lungul coastei norvegiene, în imersiune, evitând să fie reperat de aviația britanică de recunoaștere prin folosirea timp de 3-4 ore pe noapte a tubului *Snorkel* pentru a-și reîncărca bateriile.Tubul ”Snorkel”, având o anumită dimensiune, dă posibilitatea folosirii motorului Diesel și în imersiune, aerul necesar funcționării motorului (echipajului), respectiv gazele de eșapament fiind tranzitate prin respectiva tubulatură.În ziua de 8 mai 1945, U-977 se afla în aceleași zone, dar neștiind dacă mesajul este real sau contrafăcut, Schaeffer a convocat o adunare prin care a propus două alternative: să se predea într-un port englez sau să se îndrepte spre Atlantic și de acolo, spre o țară filo-germană.Un al doilea detaliu: comunicațiile, așa cum erau ele (*penetrate* de englezi) nu aveau loc după coduri stabilite dinainte? Marea majoritate a echipajului a optat pentru Argentina și conform calculelor șefului mașinist, combustibilul ar fi fost suficient – economisind la maximum – pentru a ajunge la destinație.În noaptea de 10 mai, submarinul s-a apropiat de insula norvegiană Holsenoy, dând posibilitatea ca 12 membri ai echipajului (toți căsătoriți) să debarce însoțiți de trei șalupe de salvare.Cei 12 au fost capturați de trupele engleze staționate în Norvegia.Cu un echipaj de 32 de persoane (ofițeri, subofițeri și marinari), spre finele lunii mai, submarinul a trecut la nord de Anglia, spre canalul Islandei.Pentru a deveni invizibili, ziua navigau cu motoarele electrice în timp ce noaptea navigau cu motoarele Diesel, la adâncimea permisă de tubul Snorkel.Pe durata înaintării în imersiune, aerul închis și căldura umedă au favorizat apariția ruginii pe părțile metalice, respectiv a mucegaiului pe alimentele care nu erau depozitate în cutii.

Căpitanul nota în jurnalul de bord că oamenii începeau să de-a semne de lipsă de vitamine.Deșeurile erau evacuate prin tuburile lans-torpile.Chiar dacă l-ar fi ajutat să piardă în greutate (deci să economisească combustibil), Schaeffer a decis să nu rămână fără torpile; un fapt benefic când, ajuns în Argentina a putut demonstra autorităților argentiniene și americane că nu a atacat nici o navă după ordinul de încetare a focului și de predare.După ce au parcurs circa 1800 de mile marine, jumătate din cantitatea de combustibil era terminată.Și ca un făcut, în astfel de situații, psihicul uman începea să dea semne de slăbiciune.Pentru a preîntâmpina orice formă de sabotaj, fiecare hublou și subansamblu a fost verificat și sigilat.Un alt detaliu: perioada ”de școală” putea da posibilitatea alegerii și testării echipajului pentru ”misiunea finală”.La 14 iulie și după aproape două luni de navigație în adâncuri, s-a ordonat ieșirea la suprafață în dreptul Insulelor Capului Verde, într-o zonă izolată, unde au rămas la suprafață timp de 4 ore.După igienizarea echipajului cu mijloacele aflate la bord, s-a camuflat turnul submarinului în ”coș de fum”, pentru a înșela eventualele ambarcațiuni din zonă.În ziua următoare s-a reluat călătoria.

La 23 iulie, la trecerea Ecuatorului și în timp ce sărbătoreau *Botezul lui Neptun*, zgomotul unui avion i-a determinat să dea alarma.Norocul lor a fost că pe întinsul oceanului, structura joasă a submarinului era greu de detectat (sau poate era un avion de recunoaștere, că ”totul este ok”).O altă problemă a apărut la bord.Fiind utilat pentru navigarea în Atlanticul de Nord, nu se dispunea de hărți de navigație pentru Atlanticul de Sud, problema rezolvându-se cu ajutorul unei hărți aflate la interiorul unei mici enciclopedii găsite la bord.La 30 iulie, serviciul radio al submarinului a captat un post de radio care a anunțat extrădarea în Statele Unite a comandantului, respectiv a echipajului submarinului U-530 (după ce, în prealabil, s-au predat la 10 iulie).S-a propus scufundarea submarinului și intrarea ilegală în Argentina, dar tocmai episodul cu căpitanul lui U-530 – Otto Wermuth – l-a determinat pe Schaeffer să-și convingă oamenii pentru aceiași Mar del Plata.După predarea din august, Schaeffer și echipajul au fost extrădați în Statele Unite, căpitanul petrecând ceva timp în închisoarea pentru ofițeri de lângă Washington.Episodul cu torpilele nelansate i-au fost de folos în cazul unei nave braziliene – *Bahia* – scufundată la 4 iulie 1945. Din Statele Unite, Schaeffer a fost trimis în Anglia unde a fost interogat și cercetat sub acuzația că ar fi debarcat, clandestin, conducători naziști în Argentina. A fost eliberat în 1947.După tentative de a-și reface viața în Germania, s-a reîntors în Argentina în 1953 unde și-a publicat memoriile, încercând să înlăture suspiciunile că ar fi fost unul din ultimii servitori ai regimului nazist.U-977 a fost transferat în SUA, pentru a fi studiat din punct de vedere tehnologic, iar în 1946 a fost scufundat (în cursul unui exercițiu) de către submarinul american *Atule* (ar putea exista echivalența ”ATULE” = ”A THULE” ???).

F. 561

Otto Wermuth

Neg. fotog. N.º 1.099 — N.º Secc. 1.110

Fotografia tomada el mes de 12 de Julio de 1945

Pront. ...

Jefatura de Policía Capital Federal — Sección Orden Social — Dirección de Investigaciones

Domicilio ---- Nº ---

Estatura 1,78 ctms.

Cuerpo Normal.-

Color: del cutis Blanco.- ; del cabello Castaño.- ; de la barba Afeitada.-

Labios Medianos.-

Orejas Medianas.-

Individual dactiloscópica E 3333 - I 22

Instrucción Bachiller.-

Aspecto social en la vida ordinaria Bueno.-

SEÑAS PARTICULARES

Dacă au transportat pe cineva (și mai ales pe cine), doar echipajul poate să știe.Locul ales pentru eventualul ”domiciliu” al lui Hitler poartă (din plin) amprenta modernității.San Carlo de Bariloche se află la 1350 de km nord de Buenos Aires, iar zona aleasă pentru retragere ar fi fost *Incalco Ranch* (în dialectul indigenilor argentinieni *incalco* ar însemna *lângă apă*), *Villa ”La Angostura”*, pe malul lacului Nahuel Huapi, la 80 de km nord de Bariloche.

La mai mult de 65 de ani de la terminarea celui de-al doilea război mondial, complexitatea ideologiei naziste, a elementelor și factorilor favorizanți care au stat la baza acesteia încă trebuie să fie clarificate sub toate aspectele lor.”Ecouri” ale acelui război se aud astăzi în multitudinea de conflicte locale mai mici în care protagoniștii sunt aceiași: resursele naturale, interese economice la care (în ultima perioadă) s-au adăugat conflictele inter-etnice, fundamentalismul religios (fără o ”culoare” anume).”Visele de glorie” ale naziștilor, ”Reich-ul de o mie de ani” nu s-au împlinit dar ideile care au stat la baza mișcării naziste par mai vivace ca oricând, ..., doar ”utilizatorii” s-au schimbat!

Bibliografie:

1 – Guy Patton, Robin Mackness - ”*Web of gold*”, Sidgwick & Johnson, 2000, England;

2 – Robin Lumsden - *”Himmler's Black Order.A history of SS, 1923-1945”*, 1997, Sutton Publishing Limited, Stroud, Gloucestershire, England;

3 – Peter Levenda - *”Unholy alliance”*, 1995, Continuum International Publishing Group Inc, SUA;

4 – René Alleau - *”Hitler et les sociétés secrètes”*, 1969, Éditions Bernard Grasset, Paris, France;

5 – Michel Lamy - *”Jules Verne – Initié et initiateur”*, 1984, Éditions Payot, Paris, France;

6 – Gustavo Ottolenghi - *”Gli uomini del Führer, 1889-1946, Dizionario”*, 2001, Ugo Boccassi Editore;

7 – Andrew Collins / Chris Ogilvie-Herald - *”Tutankhamun”*, 2002, Virgin Books, Rainville Rd, London, England;

8 – Alan Baker - *”Invisible Eagle – The history of nazi occultism”;*

9 – David Irving - *”Hitler's war and the war path”*, Focal Point Distribution, 81, Duke Street, London;

10 – Hennecke Kardel - *”Adolf Hitler founder of Israel in war with jews”*, 1997, Modjeskis Society;

11 – Jüri Lina - *”Architects of deception”*;

12 – Antony C. Sutton - *”Wall Street and the rise of Hitler”*, 1976.

Pentru realizarea lucrării ”Masoneria și Societățile Secrete – Latura ascunsă a istoriei”, autorul a folosit următoarea bibliografie [semnul ▲ așezat în fața unui nume arată că respectivul autor, din cele ce se cunosc, este (a fost) membru al Masoneriei (respectiv al societăților paramasonice)]:

Agnoli Carlo Alberto – *Concilio Vaticano II – Donde viene e dove ci porta?*, Brescia, Via G Galilei, 121, Edizioni Civiltà, 1987.

Il vero volto dell'immigrazione, idem, 1993.

La Rivoluzione Francese nell'opera della Massoneria, idem, 1994.

”Legge Mancino” nº 122, idem, 1995.

La Massoneria alla conquista della Chiesa, Roma, E I L E S, 1996.

Agnoli Carlo Alberto, Taufer Paolo – *L'ascesa del nazismo e lo sterminio degli ebrei*, Edizioni Civiltà, 1988.

Agnoli Carlo Alberto, Taufer Paolo – *La Santa Inquisizione*, idem, 1989.

Alexandrian – *Storia della filosofia occulta*, Milano, Mondadori, 1984.

Alianello Carlo – *La conquista dell Sud*, Milano, Rusconi, 1972.

▲ Alleau René – *Hitler et les sociétés secrètes*, Paris, Éd. Grasset, 1969.

Allen Gary – *Die Insider* (titlul original: *None Dare Call it Conspiracy*, Lightyear Press, 1972), Preußisch Oldendorf Verlag, 1990.

Arendt Hannah – *Die verborgene Tradition*, Frankfurt am Main, Suhrkamp, 1976.

▲ Arnold Paul – *La Rose-Croix et ses rapports avec la Franc-Maçonnerie*, Paris, Éd. G.-P. Maisonneuve et Larose, 1970.

▲ Attali Jacques – *Dizionario dell XXI secolo*, Roma, Armando Ed., 1999.

Auriti Giacinto – *L'ordinamento internazionale del sistema monetario*, Chieti, Marino Solfanelli Editore, 1985.

Autori diverși – *La libera muratoria*, Milano, Sugarco, 1978, lucrare de proveniență masonică.

Autori diverși – *Les Documents Maçonniques 1941-1944*, volum consistent cu extrase din revista omonimă, apărută prin grija Librairie Française, Paris, 1986.

Autori diverși – *Infiltrations ennemies dans l'Église* (prin grija lui Henry Coston, *Documents et Témoignages*), Paris, Éd. La Librairie Française, 1977.

▲ Ayala Ponce Jaime – *Introducción a la Francmasoneriá*, partea a II a, San Lorenzo, nº 37, Colonia Los Angeles Femenina, Iztapalapa CP 09830 Mexico, D F Gomez-Gomez-Hnos., 1985.

▲ Bailey Alice A – *Autobiografia incompiuta*, Roma, Nuova Era, 1989.

Il destino delle nazioni, idem, 1971.

Iniziazione umana e solare, idem, 1981.

I problemi dell'umanità, idem, 1972.

L'educazione nella Nuova Era, idem, 1981.

Il ritorno di Cristo, idem, 1982.

▲ Bailey Foster – *L'ésprit de la Maçonnerie*, Genève, Éd. Lucis, 1983.

Running God's Plan, Lucis Publishing Company, 1972.

Barbier abbé Emmanuel – *Les infiltrations Maçonniques dans l'Église*, Paris, Société Saint-Augustin, Desclée, De Brouwer et C.ie, Éditeurs, 1910.

Barreca Pasquale – *I rituali massonici scozzesi di Léo Taxil: loro veridicitá, loro triplice contenuto e specialmente machiavellico*, Reggio Calabria, Stab. tip. Francesco Sicuro, 1932-X, 140p.

Barruel abbé Augustin – *Storia del giacobinismo.Massoneria e Illuminati di Baviera*, Carmagnola, Edizioni Arktos-Oggero, 1989.Titlul original: *Mémoires pour servir à l'histoire du Jacobinisme*, Londra, 1797, re-editare Chiré-en-Montreuil, Diffusion de la Pensée Française, 2005, 2 volume.

▲ Bayard Jean-Piere – *Les Franc-Juges de la Saint-Vehme*, Paris, Éd. Albin Michel, 1971.

Le guide des sociétés secrètes, Saint Armand-Montrond (Cher), Éd. Philippe Lebaud, 1989.

Benamozegh Elia – *Israele e l'umanità*, Torino, Marietti, 1990.

Bernardin Pascal – *L'Empire écologique ou la subversion de l'écologie par le mondialisme*, Cannes, Pascal Bernardin Éditeur, 1998.

Blackwood Peter – *Die Netzwerke der Insider*, Leonberg, Verlag Diagnosen, 1986.

Das ABC der Insider, idem, 1992.

▲ Blavatsky Helena Petrovna – *La dottrina segreta*, Milano, Bocca, 1953.

Raya Yoga o Occultismo, Roma, Astrolabio, 1981.

Blondet Maurizio – *I fanatici dell'Apocalisse.Ultimo assalto a Gerusalemme*, Rimini, Il Cerchio Iniziative Editoriali, 2002.

Complotti.I fili invisibili del mondo, Milano, Il Minotauro, 1995.

Complotti II, idem, 1996.

Gli ”Adelphi” della Dissoluzione, Milano, Ares, 1994.

No global.La formidabile ascesa dell'antagonismo anarchico, Milano, Ares, 2002.

Chi comanda in America, Milano, Effedieffe Edizioni, 2002.

Il 11 settembre colpo di stato in USA, Milano, Effedieffe Edizioni, 2003.

Bordiot Jacques – *Une main cachée dirige ...*, Paris, Éd. de la Librairie Française, 1976.

Le gouvernement invisible, Paris, Publications Henry Coston, 1983.

Le pouvoir occulte fourrier du communisme, Chiré-en-Montreuil, Éditions de Chiré, 1976.

L'Occident démantelé, Paris, Éd. de la Librairie Française, 1976.
Le parlement européen, Paris, Éd. de la Librairie Française, 1978.
▲ Brunelli Francesco – *Principi di massoneria operativa*, Foggia, Bastogi, 1982.
▲ Brzezinski Zbigniew – *Between two Ages.America's Role in the Technetronic Era*, Westport (CT), Greenwood Press Publishers, 1982.
Il grande falilmento, Milano, Longanesi, 1989.
Il mondo fuori controllo, idem, 1993.
La Grande Scacchiera, idem, 1998.
Calliari Paolo OMV – *Pio Bruno Lanteri (1759-1830) e la Controrivoluzione*, Torino, Lanteriana, 1976.
Carr William Guy – *Pawns in the Game*, Palmdale, CA, Omni/Christian Book Club, sd., dar și Newport Beach, Legion for the Survival of Freedom, Inc, 2006.
Chaumont Charles – *L' ONU*, Éd. Presses Universitaires de France, Paris, 1986.
Chenaux Jean-Philippe – *La Drogue et l'État dealer*, Lausanne, Études et Enquêtes, Centre Patronal, 1995.
Ciacotin Serghei – *Le viol des foules par la propagande politique*, Paris, Éd. Gallimard, 1952, retipărită în colecția *Tel* din 1992.
▲ Churchill Winston – *La Seconda Guerra mondiale*, 6 volume (12 cărți), Milano, Mondadori, 1948.
Climati Carlo – *Inchiesta sul rock satanico*, Casale Montferrato, Piemme, 1996.
Cohen Abraham – *Il Talmud*, Bologna, Forni, 1979.
Cohn Norman – *Licenza per un genocidio*, Einaudi, 1969.
Coston Henry – *Les financiers qui mènent le monde*, Paris, Publications Henry Coston, 1989.
La Haute Banque et les trusts, idem, 1958.
La Conjuration des Illuminés, idem, 1979.
Le veau d'or est toujours debout, idem, 1987.
Les Technocrates et la Synarchie, Paris, Éditions du Trident, La Librairie Française, 1985.
La Haute Finance et les Révolutions, Paris, Éd. Lectures Françaises, 1963.
Les causes cachées de la 2-ème guerre mondiale, Paris, Éd. Lectures Françaises, 1975.
▲ Coudenhove-Kalergi Richard Nikolaus Graf von – *Praktischer Idealismus.Adel-Technik-Pazifismus*, Wien-Leipzig, Paneuropa Verlag, 1925.
J'ai choisi l'Europe, Paris, Éd. Librairie Plon, 1952, cu o prefață de Winston Churchill.
Storia di Paneuropa, Milano Nuova, 1964.
Couvert Étienne – *De la gnose à l'Oecumenisme*, Chiré-en-Montreuil, Éditions de Chiré, 1983.
La gnose contre la foi, idem, 1989.
La gnose universelle, idem, 1993.
Cumbey Constance – *The hidden danger of the Rainbow*, Lafayette, LA, Huntington House, 1983.
Dalledonne Andrea – *Tomismo contro sovversione*, Settimo Milanese, Marzorati Editore, 1987.
Il rischio della libertà: S Tommaso – Spinosa, idem, 1990.
Valenze etico-speculative del realismo metafisico, idem, 1993.
Damenie Louis – *La Technocrazia*, Milano, Società Editirice ”Il Falco”, 1985.
Delasus Enrico – *Il problema dell'ora presente*, Roma, Desclée e C, 1907, în 2 volume, retipărită în 1970 de Alleanza Cattolica, Piacenza.
L'americanismo e la congiura anticristiana, Siena, Editrice S Bernardino, 1903.
Del Valle Alexander – *Guerre contre l'Europe*, Paris, Éditions des Syrtes, 2001.
Engdahl F William – *A Century of War: Anglo-American Oil Politics and the New World Order*, Wiesbaden, Dr. Böttiger Verlags-GmbH, 1993; London, Pluto Press, 2004.
Esposito p Rosario – *Le grandi concordanze tra Chiesa e Massoneria*, Firenze, Nardini, 1987.
La Massoneria in Italia dal 1800 ai nostri giorni, Roma, Paoline, 1979.
▲ Evola Julius – *La yoga della potenza*, Roma, Mediterranee, 1988.
Gli uomini e le rovine, Roma, Volpe, 1967.
Imperialismo pagano, Padova, Edizioni di Ar, 1978.
Rivolta contro il mondo moderno, Roma Mediterranee, 1969.
▲ Fabre d'Olivet – *La vera Massoneria*, Roma, Basaia, 1986.
▲ Farina Salvatore – *Il libro dei Rituali del Rito Scozzese Antico e Accettato*, Roma, Piccinelli, 1946.
Il libro completo dei rituali massonici, Genova, Fratelli Melita Editori, 1988.
Faÿ Bernard – *La Massoneria e la rivoluzione intellettuale del secolo XVIII*, Torino, Einaudi, 1945.
▲ Fejitö François – *Requiem pour un Empire défunt*, Paris, Éd. Lieu Commun, 1988.
Ferguson Marilyn – *Die sanfte Verschwörung*, München, Knaur, 1984.
Francovich Carlo – *Storia della Massoneria in Italia*, Firenze, La Nuova Italia, 1975.
▲ Gentile Carlo – *Giuseppe Mazzini, uomo universale*, Foggia, Bastogi, 1982.
▲ Gerson Werner – *Le nazisme société secrète*, Paris, Éd. Belfond, 1976.
Giantulli Florido S J – *L'essenza della Massoneria italiana: il naturalismo*, Firenze, Pucci Cipriani, 1973.
Gramsci Antonio – *Il Risorgimento*, Torino, Einaudi, 1954.
Greenberg Martin H – *The Jewish List*, New York, Schocken Books, 1979, o antologie a evreilor celebri.
▲ René Guénon – *L'Archeometra*, Roma, Atanòr, 1986.
Forme tradizionali e cicli cosmici, Roma, Mediterranee, 1981.

Studi sulla Massoneria e il compagnonaggio, Carmagnola, Arktos, 1991, 2 volume.
Il Regno della Quantità e i Segni dei Tempi, Milano, Adelphi, 1989.
Il Teosofismo, Torino, Arktos, 1987.
Il Re del Mondo, Milano, Adelphi, 1994.
Considerazioni sull'iniziazione, Milano, Luni Editrice, 1996.
Iniziazione e realizzazione spirituale, Milano, Luni Editrice, 1997.
Guichard Alain – *Les Franc-Maçons*, Paris, Éd. Grasset, 1969.
Haining Peter – *Maghi e magia*, Roma, Mediterranee, 1977.
Hancock Graham – *Lord of Poverty*, New York, The Atlantic Monthley Press, 1992.
▲ Hutin Serge – *Governi occulti e societa segrete*, Roma, Mediterranee, 1973.
La Massoneria – Milano, Mondadori, 1961.
▲ Huxley Aldous – *Le porte della percezione. Paradiso e Inferno*, Milano, Oscar Mondadori, 1989.
▲ Huxley Julian – *Tempo di rivoluzione*, Milano, Mondadori, 1949.
UNESCO – its purpose and its philosophy, Washington DC, MB Schnapper, 2153 Florida Avenue, 1948.
▲ Izoulet Jean – *Paris, capitale des religions ou la Mission d'Israël*, Paris, Éditions Albin Michel, 1926.
▲ Isaac Jules – *Genèse de l'antisémitisme*, Paris, Éd. Calmann-Levy, 1956.Re-editare, Paris, Éd. Plon, colecția ”Agora”, 1985.
Verità e mito.Il drama ebraico al vaglio della storia, Roma, Carabba, 1965.
Gesú e Israele, Firenze, Nardini Editore, 1976.
Innocenti don Ennio – *Critica alla psicanalisi*, Sacra Fraternitas Aurigarum in Urbe, 1991.
Irving David – *Apocalisse a Dresda*, Milano, Mondadori, 1992.
James Marie-France – *Les Précurseurs de l'Ère du Verseau*, Montréal, Éd. Paulines, 1985.
Esotérisme, occultisme, franc-maçonnerie et christianisme aux XIXe et Xxe siècle, explorations bio-bibliographiques, Paris, Nouvelles Editions Latines, 1981.
Jasper William F – *Global tyranny ... step by step*, Appleton, Wisconsin, Western Islands Publishers, 1992.
Jouin mons Ernest – *Le péril judéo-maçonnique*, Paris, Revue Internationale des Sociétés Secrètes – RISS – 1921.
Kalimtgis – Goldman – Steiberg – *Droga S p A*, Roma, Logos, 1980.Titlul original: *Dope, Inc – The Book that drove Henry Kissinger Crazy*, Washington, EIR Services, 1992 (prima ediție a fost în 1978), 697 de pagini.
▲ King Alexander, Schneider Bertrand – *Questioni di sopravvivenza*, Milano, Mondadori, 1992.
Knight Stephen – *The Brotherhood*, London, Grafton Books, 1986.
Knuth E C – *The Empire of ”The City”*, sl, USA, The Noontide Press, 1983.
Kolbe San Massimiliano – *Gli scritti*, Firenze, Città di Vita, 1975.
Korn David – *Wer ist wer im Judentum*, München, FZ-Verlag, 1996.
Kostka Jean – *Lucifer démasqué.Précédé de Fol amant de Sophie* (original din 1895 cu o prefață de R Amadou), Genève-Paris, Éd. Slatkine, 2000.
Lady Queensborough – *Occult Theocracy*, Hawthorne Calif., The Christian Book Club of America, 1980.
Landowski Josef – *Sinfonia en Rojo Mayor*, Madrid, Editorial NOS, 1957.
Lantier Jacques – *La théosophie ou l'invasion de la spiritualité orientale*, Paris, C A L Grasset, 1970.
▲ Lantoine Albert – *Lettre au Souverain Pontif*, Paris, Éditions du Symbolisme, 1937.

Imaginea de mai sus prezintă doi ”frați”: Gelu-Voican Voiculescu și Mircea Chelaru, fost șef al Marelui Stat Major al Armatei Române.

Lazare Bernard – *L'antisémitisme, son histoire et ses causes*, Paris, Éditions de la Vieille Taupe, 1985.
▲ Laszlo Ervin – *Obiettivi per l'umanità*, Milano, EST Mondadori, 1978.
Le Caron Henry – *Le plan mondiale de domination mondiale de la Contre-Église*, Escurolles, Éd. Fideliter, 1985.
Dieu, est-il antisémite ?, Escurolles, Éd. Fideliter, 1987.
Le Forestier René – *Les Illuminés de Bavière et la Franc-Maçonnerie allemande*, Paris, Éd. Arché, 2001.
▲ Lehnnhoff Eugen – *Die Freimaurer*, Bindlach, Gondrom Verlag, 1981.
▲ Levi Eliphas – *Il Dogma e il Rituale dell'Alta Magia*, Todi, Atanòr, 1921.Retipărită de către Atanòr în 1983 în două volume, *Il Dogma dell'Alta Magia* și *Il Rituale dell'Alta Magia*.
Levinson Charles – *Vodka Cola*, Firenze, Vallecchi, 1978.
▲ Ligou Daniel – *Dictionnaire de la Franc-Maçonnerie*, Paris, P U F, 1998.
Lombard Coeurderoy Jean – *La cara oculta de la história moderna*, Madrid, Editorial Forza Nueva, 4 volume, re-editată în 1976, 1977, 1979 respectiv în 1980.
Lozac' Hmeur Jean-Claude – *Fils de la Veuve*, Les Guillots, Villegenon, Éditions Sainte Jeanne d'Arc, 1992.
Malinsky – de Poncins – *La guerra occulta*, Carmagnola, Arthos, 1979.
▲ Mariel Pierre – *Le società segrete che dominano il mondo*, Firenze, Vallecchi, 1976.
Les Franc-Maçonns en France, Paris, Marabout, 1972.
Dictionnaire des sociétés secrètes en Occident, Paris, Grasset, 1972.
▲ Marsaudon Yves – *L'Oecumenisme vu par un franc-maçonns de tradition*, Paris, Éd. Vitiano, 1964.
Martin H P și H Schumann – *Die Globalisierungsfalle*, Reinbeck bei Hamburg, Rowohlt Verlag, 1996.Lucrare tradusă în

limba italiană cu titlul *La trappola della globalizzazione*, Bolzano, Raetia, 1997.

Messori Vittorio – *Inchiesta sul cristianesimo*, Torino, SEI Editrice, 1987.
Pensare la Storia, Cinisello Balsamo, Paoline, 1982.
▲ Mola Aldo A – *Storia della massoneria italiana dalle origini ai nostri giorni*, Milano, Bompiani, 1992;
(prin grija lui) *La liberazione d'Italia nell'opera della massoneria*, Foggia, Bastogi, 1990.
Moncomble Yann – *La Trilatérale et les secrèts du mondialisme*, Éd. Yann Moncomble, 1980.
L'irrésistible expansion du mondialisme, idem, 1981.
Les vrais responsables de la IIIe guerre mondiale, idem, 1982.
Du viol des foules à la Synarchie ou le complot permanent, idem, 1983.
La Maffia des Chrétiens de gauche, idem, 1985.
Quand la Presse est aux ordres de la Finance, idem, 1986.
Les Professionnels de l'anti-racisme, idem, 1987.

Protagoniștii imaginii de mai sus nu mai au nevoie de prezentare: Bartolomeu Constantin Săvoiu, Viorel Dănacu (printre alții).

La Politique, le Sexe et la Finance, idem, 1989.
Le Pouvoir de la Drogue dans la Politique mondiale, idem, 1990.
▲ de Montbrial Thierry – *Energia, conto alla rovescia*, Milano, EST Mondadori, 1982.
▲ Nitti Francesco Saverio – *Scritti sulla questione meridionale*, Bari, Laterza, 1958.
▲ Nys Ernesto – *Massoneria e società moderna*, Foggia, Bastogi, 1988.
Orwell George – *1984*, Milano, Mondadori, 2002; *La fattoria degli animali*, Mondadori, 2001.
▲ Pauwels & Bergier – *Il mattino dei maghi*, Milano, Oscar Mondadori, 1986.
Pellicciari Angela – *Risorgimento da riscrivere.Liberali e massoni contro la Chiesa*, Milano, Ares, 1998.
I panni sporchi dei Mille, Roma, Fondazione Liberal, 2003.
Risorgimento anticattolico, Casale Monferrato, Piemme, 2004.
▲ Pike Albert – *Morals, Dogma and Clausen's Commentaries*, Foggia, Bastogi, 6 volume, 1984.
de Poncins Léon – *Christianisme et Franc-Maçonnerie*, DPF, 1975.
La Franc-Maçonnerie d'après ses documents secrèts, idem, 1972.
Histoire du Communisme, idem, 1973.
▲ Porciatti Umberto Gorel – *Simbologia massonica.Gradi scozzesi*, Roma, Atanòr, 1949.
▲ Puech Henri-Charles – *Storia delle religioni.Il Cristianesimo da Constantino a Giovanni XXIII*, Bari, Laterza, vol III, 1977.
▲ Quigley Carroll – *Tragedy and Hope.A History of the World in Our Time*, New York, Macmillan Co, 1966.
Ratier Emmanuel – *Mystères et secrets du B'nai B'rith*, Paris, Facta, 1993.
▲ Roca abate – *Glorieux centenaire 1889 – Monde Nouveau, Nouveaux Cieux, Nouvelle Terre*, Paris, Auguste Ghio Éditeur, 1889.
▲ Rygier Maria – *La Franc-Maçonnerie italienne devant la guerre et devant le fascisme*, Sala Bolognese, Arnaldo Forni, retipărire în 1990.
Rothkranz Johannes – *Die kommende Diktatur der Humanität*, Durach (Germania), Anton A Schmid Verlag, Pro Fide Catholica, 3 volume.
Safarevic Igor – *Il socialismo come fenomeno storico mondiale*, Milano, Cooperativa editoriale ”La Casa di Matriona”, 1980.
▲ Saint-Yves d'Alveydre Alexandre – *Mission des Souverains.Par l'un d'eux*, Paris, 1884; Paris, Éd. Nord-Sud, 1948.
Mission des Ouvriers, Paris, Éd. Calmann-Levy, 1884.
Mission des Juifs, Paris, P Calmann-Levy, 1884; date identificare British Museum – 4515.ff.2; retipărire: Paris, Éditions Traditionnelles, 1990, 2 volume.
L'Archéomètre, Paris, Éd. Dorbon Aine, 1934; retipărire prin grija Éd. Guy Trédaniel, Paris, 1990.
▲ Saunier Jean – *Les Franc-Maçons*, Paris, Éd. Grasset, 1972.
La Synarchie, Paris, idem, 1971.
Schiwy Günther – *Lo spirito dell'Età Nuova*, Brescia, Queriniana, 1991.
Scholem Gershom – *La Cabala*, Roma, Mediterranee, 1992.
de Senarclens Pierre – *La crise des Nations Unies*, Paris, P U F, 1988.
Sermonti Giuseppe, Fondi Roberto – *Dopo Darwin*, Milano, Rusconi, 1980.
▲ Seymour Charles – *The intimate Papers of Colonel House*, Boston, Houghton Mifflin, 1969; Kessinger Publishing, 2005.
Shahak Israël – *Histoire juive – Religion juive.Le poids de trois millénaires*, Paris, Éd. La Vieille Taupe, 1996; traducere în limba italiană – *Storia ebraica e giudaismo.Il peso di tre millenni*, Verrua Savoia, Centro librario Sodalitium, 1997.
Simpson Colin – *Il ”Lusitania”*, Milano, Rizzoli, 1974.
Skousen W Cleon – *Il capitalista nudo*, Roma, Armando, 1978.

Socci Antonio – *La società dell'allegria – il partito piemontese contro la chiesa di don Bosco*, Milano, Sugarco, 1989.
Soljenițin Aleksandr – *Deux siècles ensemble 1795-1995*, Paris, Éd. Fayard, volumele 1 și 2, 2002-2003; traducere în limba italiană – *Due secoli insieme*, Controcorrente, Napoli, 2007, volumele I și II.
Sombart Werner – *Gli ebrei e la vita economica*, două volume, Padova, Edizioni di Ar, 1980, respectiv 1988.

Radu Alexandru Feldman și Gelu-Voican Voiculescu

Springmeier Fritz – *The Watchtower & the Masons*, P O Box 86694, Portland, OR 97286, A Christian Ministry, 1993.
Stinnett Robert B – *Day of a Deceit: The Truth about FDR and Pearl Harbor*, New York, The Free Press, 2000.
Sutton Antony C – *America's Secret Establishment*, Billings, Montana, Liberty House Press, 1986.
Swing William E – *The Coming United Religions*, Minnesota, CoNexus Press, 1998, 96 de pagini.
Symonds John – *La Grande Bestia*, Roma, Mediterranee, 1972.
▲ Tinbergen Jan – *Progetto RIO per la rifondazione dell'ordine internazionale*, Milano, EST Mondadori, 1977.
Tradizione Cattolica (La) – *Atti dei Convegni di Studi Cattolici*, Rimini, anni 1993-2005, documente disponibile pe lângă ”Prioratele italiene” ale ”Fraternità San Pio X”.
▲ Troisi Luigi – *Dizionario Massonico*, Foggia, Bastogi, 1987.

UNESCO – *Giovanni Amos Comenio 1592-1670*, Firenze, Bemporad-Marzocco, 1960.
Vannoni Giani – *Massoneria, Fascismo e Chiesa Cattolica*, Bari, Laterza, 1980.
Ventura Gastone – *Tutti gli uomini del martinismo*, Roma, Atanòr, 1978.
I riti massonici di Misraïm e Memphis, idem, cs, 1980.
Templari e templarismo, idem, cs, 1984 (în imaginea de mai jos este prezent Gastone Ventura).

de Villemarest Pierre Faillant – *Les sources financières du communisme*, Le Cierrey, Éd. CEI, 1984.
Les sources financières du nazisme, idem, cs, 1984.
À l'ombre de Wall Street.Complicités et Financements Soviéto-Nazis, Paris, Éditions Godefroy de Bouillon, 1996.
Le Mondialisme contre nos libertès, Cierrey, Éditions L'Icône de Marie, 2001.
Virion Pierre – *Bientôt un gouvernement mondiale? Une super Contre-Église*, Éditions S Michael, Saint-Céneré (Mayenne, Franța), 1967; retipărită în 1995 de Téqui. Traducerea în limba italiană – *Il governo mondiale e la Contro-Chiesa* (prin grija lui B Tarquini), Napoli, Controcorrente, 2004, 576 de pagini.
Mystère d'iniquité, Éditions S Michel, Saint-Céneré (Mayenne, Franța), 1967, retipărită de Téqui în 2003.
Les forces occultes dans le monde moderne, Saint-Céneré, Éd. Téqui, sd.
Le nouvel ordre du monde, Éd. Téqui, 1974.
L'Europe après sa dernière chance, son destin, Éd. Téqui, 1984.
Webster H Nesta – *World revolution.The plot against civilization*, London, Constable & Co, 1921; retipărire Constable, 1922; Kessinger Publishing 2003 (P O Box 1404, Whitefish, MT 59937).
Wells Herbert George – *The Open Conspiracy: Blueprints for a World Revolution*, London, Victor Gollancz, 1928.
The Shape of Things to Come – The ultimate Revolution, London, Hutchinson, 1933; retipărire London Penguin Books, 2005.
”Who's Who in America, Wilmette”, Macmillan Directory Division, 46th edition 1990-1991, 2 volume.
Wiltgen Ralph M, SVD – *Le Rhin se jette dans le Tibre*, Bouère, Éd. Dominique Martin Morin, 1992.
▲ Wirth Oswald – *I Tarocchi*, Roma, Mediterranee, 1990.

Wurmbrand Richard – *Mio caro diavolo*, Roma, Paoline, 1979.
L'altra faccia di Carlo Marx (Karl Marx), Marchirolo (Varese), Editrice Uomini Nuovi, 1986.
Yates Frances Amelia – *Giordano Bruno e la tradizione ermetica*, Bari, Laterza, 2002.
Cabala e occultismo nell'età elisabettiana, Torino, Einaudi, 1982.
Ziegler Jean – *La Svizzera lava più bianco*, Milano, Oscar Mondadori, 1992.
Zolla Elémire – *Uscite da mondo*, Milano, Adelphi, 1992.
Lo stupore infantile, idem, cs, 1994.

Adrian Năstase, fost prim-ministru al României împreună cu Inácio Lula da Silva (președinte al Braziliei) la Sâo Paolo, în 2003.Ultimele evenimente care l-au avut ca ”actor” principal pe Adrian Năstase dau de gândit.Dintr-o persoană cu o pregătire juridică de excepție, cu o ”căruță” de titluri, la un ”impuls” într-un moment de ”slăbiciune”, Năstase încearcă să se sinucidă.În cel mai pur stil ”hollywodian” - printr-o ”mediatizare” ca o ”victimă” a regimului politic din țară – și printr-o ”cosmetizare” viitoare, Adrian Năstase ar putea reveni ca un ”salvator”, ca o ”soluție” la multitudinea de probleme interne. Luați de valul de discuții contradictorii privitoare la binomul ”legalitate – ilegalitate” din recentul referendum, cu ”ochii” pe un fost activist – Crin Antonescu, e cam greu de remarcat ce legi s-au trecut ”pe sub mână” prin Parlament, ce multi-națională a mai făcut ”cumpărături” în România, care **grof** a fost ”răsplătit” cu împroprietăriri în mijlocul Ardealului, ...

Traducere, documentare, redactare: octombrie 2010 – iulie 2012.